

Provocări și soluții în educație

CENTRUL EUROPEAN PENTRU
EXCELENȚA ÎN **E D U C A Ț I E**

NUMĂRUL 11
VOLUMUL 1

ISSN 2972 - 2012,
ISSN-L 2972 - 2012

BUCUREȘTI, 2025

Centrul European pentru Excelență în Educație

Simpozion Educațional Internațional „EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ: Cum Să Pregătim Viitorul Nostru Comun”

Sesiunea de Comunicări Științifice:
„Formarea cetățenilor responsabili în era digitală”

Organizatori: CENTRUL
EUROPEAN PENTRU
EXCELENȚĂ ÎN EDUCAȚIE
în parteneriat cu Unitățile
preșcolare/școlare participante

Website: www.euEduCenter.ro

Email: office@eueducenter.ro

Înscrierea și Regulamentul pe:
www.euEduCenter.ro

Tipul activității de perfecționare:
Simpozion Educațional Internațional

Categoria în care se încadrează activitatea de perfecționare:
Nivel Internațional

Cuprins

Ababei Angelica.....	15
Acatrinei-Vasiliu Cristinel-Petrica.....	18
Agavriloaie Alina.....	22
Albert Florina Georgeta.....	25
Albu Lucia.....	27
Alupoaei Laura.....	29
Amariei Mihaela.....	34
Andreescu Elena Raluca.....	38
Andrei Andreea Adina.....	41
Andrei Cristina Luciana.....	43
Andrei Nicoara Dorina.....	46
Andrei Nicoleta.....	48
Andries Vasile.....	50
Andriesei Catalina.....	56
Anton Roxana-Mihaela.....	60
Antoni Maria.....	63
Ardelean Klementina.....	65
Arhire Mihaela.....	69
Ariesanu Liliana Daniela.....	73
Armasoiu Roxana Adina.....	79
Arusti Florentina-Crenguta.....	81
Avadani Cristina.....	84
Avramescu Simona.....	87
Badeaon Mariana.....	90
Badura Iulia.....	92
Baican Ana Maria.....	94
Balaban Aura.....	97
Balan Lacrimioara Dana.....	101
Balea Luciana.....	104
Balea Valentina.....	107
Balint Monika Andrea.....	110
Balla Eموke.....	112
Balosache Daniela Dumitra.....	118
Bandi Andrea Monica.....	123
Banto Eszter.....	129

Banu Mihaela	137
Barnea Lacramioara	142
Barsan Georgiana Viorica.....	145
Batraneanu Mihaela-Mirela.....	152
Beca Mariana	154
Beian Adriana.....	161
Belu Cristina Izabela.....	163
Benea Georgeta	166
Bercu Mihaela.....	169
Bernad Claudia.....	175
Bibire Dragos.....	178
Bica Alina Elena.....	181
Bira Nicoleta Narcisa	183
Birescu Adriana	185
Birladeanu Gheorghina Liliana.....	189
Biro Sara	194
Birta Maria	197
Bisca Doru	199
Bledea Lucia	200
Boar Claudia-Narcisa.....	205
Bobirsc Adriana.....	211
Bodea Ioana Simona	216
Bodnea Daniela.....	218
Bojin Luminita.....	221
Bojte Kinga	232
Borza Simona	234
Botas Alina Lenuta	236
Botoaca Alina	243
Bradosu Diana Elena	245
Braica Anghelina	247
Bucur Ana-Maria.....	250
Bucuroiu Violeta.....	258
Budai Antoanela-Camelia.....	260
Budau Nicoleta.....	263
Budur Mihaela	266
Bugaenco Livia-Oana.....	268
Bunea Andreea	270

Bunea Lubiana.....	274
Burlan Andra	277
Burlusi Maria-Catalina.....	279
Butnariu Alina-Elena	281
Cacenco Catalina.....	286
Calin Alina	288
Calugareanu Razvan	291
Capriceanu Ramona Maria, Panda Mihaela.....	294
Caroai Carmen	296
Cernat Marinela Eugenia	301
Cheana Anca-Andreea	303
Chiliban Simona	309
Chioreanu Clara Mihaela.....	311
Chiriches Ramona Liana.....	313
Chiricu Mara Claudia.....	316
Chirila Alexandra	319
Ciaus Liliana.....	322
Cimpeanu Aurel	325
Cimpoi Mihaela Tatiana	329
Ciobanu Elena, Tuncu Eugenia	332
Ciobanu Elena-Corina.....	341
Ciobanu Olariu Ionela Monica	345
Ciobanu Valentina	348
Ciolan Eugenia.....	354
Ciornohac Madalina	359
Cirligeanu Margareta	361
Ciupitu Cristina Elena.....	363
Clatinici Anca.....	366
Cojocaru Adriana Madalina	372
Colceriu Paula	375
Conon Cornelia	377
Corb Mariana	381
Corici Paul-Virgil.....	389
Coropcaru Maria Mihaela Adriana.....	391
Costea Elena-Alexandra	395
Costreie Adriana.....	405
Cosuleanu Stefania.....	408

Cozma Iuliana.....	416
Cozma Magdalena.....	423
Cozma Valerica.....	430
Craciun Daniela.....	433
Cretu Claudiu Costinel.....	438
Cretu Liliana Anca.....	447
Crisan Mariana.....	450
Cristescu Clementina Elena.....	458
Criveteanu Cristiana.....	461
Croitoru Cristina.....	463
Croitoru Georgeta.....	466
Cucerzan Maria Cosmina.....	486
Cucu Ingrid.....	491
Cupsa Cristina.....	493
Curiman Cristina.....	499
Curtasu Adina Elena.....	501
Curtean Cristina Anca.....	504
Dabelea Oana-Daciana.....	506
Dascalu Mihaela.....	510
Dascalu Silvia.....	516
David Aura-Manuela.....	518
Diacanu Gianina.....	520
Diaconu Mihaela.....	523
Diculescu Anca Loredana.....	527
Dieac Ioana.....	529
Dindiri Carmen.....	532
Dirlea Raluca.....	537
Dobre Ana-Maria.....	540
Dobrin Mirela.....	542
Dorotan Manuela Carolina.....	544
Draga Tatucu Mariana.....	547
Dragalina Oana-Georgiana.....	549
Draghiciu Filomena.....	551
Dragomir Irina.....	555
Dragos Anamaria Monica.....	557
Draniceanu Stefania.....	559
Dumitrascu Sorina.....	563

Dumitrescu Aurelia-Mihaela	565
Dumitrescu Raluca – Elena.....	567
Dumitru Francisca Ioana	570
Dumitru Sfetcu Violeta Ioana.....	573
Enasel Adrian	574
Enica Elena Georgiana.....	579
Enoescu Naziana Georgiana.....	582
Epure Amalia	585
Epure Dana.....	587
Fanica Daniel.....	590
Feraru Petronela Daniela	604
Filep Gyongyi.....	625
Florea Ana-Maria	629
Foit Ecaterina-Daniela	633
Gabudean Ana-Maria Luiza.....	636
Galatanu Oana	639
Galbenu Razvan, Lupu Razvan Paul.....	643
Galbinasu Florentina	646
Gavrila Ana-Maria	654
Geanta Liliana	657
Gegea Mihaela	662
Georgescu Alexandra	666
Gergely Erika	670
Ghenade Daniela.....	673
Gheonea Gabriela	676
Gheorghe Geanina	679
Ghesescu Nadia Geanina	683
Ghiorghita Nela Nicoleta.....	686
Ghita Elena-Loredana.....	689
Ghita Natalia Stefania	695
Girleanu Ramona	699
Gogan Cristina.....	705
Gogoci Miruna	710
Gombos Diana.....	713
Gomoescu Georgiana Catalina.....	716
Grigore Maria-Alexandra	720
Grosu Lacramioara	724

Grosu Stela Valentina	727
Gugeanu Laura	729
Gutu Ludmila.....	731
Hadarag Corina	736
Harca Luminita	739
Herbil Marian	747
Horvat Elena.....	750
Hutan Ana Geanina	752
Iacobut Alina Adriana.....	756
Iancu Loredana Anda	760
Iliescu Claudia	766
Ilinca Ionela Nicoleta.....	776
Ioja Petronela	780
Ionescu Cecilia	784
Ionescu Mihaela.....	788
Irascu Viorel	790
Isticioaia Geanina.....	793
Istrate Adriana Mihaela	797
Ivan Andreea Livia.....	800
Ivanciu Constanta Claudia.....	804
Jivulescu Codruta Adelina	806
Jurcan Adela Maria	811
Kovacs Eva	813
Kovacs Irina Elisabeta.....	817
Kovacs Zoltan Zsolt.....	820
Lascaian Alexandra.....	823
Lazar Liliana.....	825
Lazarica Nicusor Daniel	827
Leahu Ionela.....	835
Lepusteanu Simona.....	837
Leustean Aurelia	839
Lila Cornelia.....	841
Lorincz Emese	843
Lorintiu Ana-Maria	846
Luca Elena-Liliana.....	849
Lukaci Simona Claudia.....	851
Luminos Alina.....	853

Lupascu Alexandra	855
Lupulescu Manuela Elena	860
Macovei Carmen	862
Macovei Minodora	866
Macris Cristina	869
Maican Simona.....	872
Maier Ana-Maria.....	889
Mandache Elena	893
Manea Ana-Rozemarie.....	896
Manea Anda Mihaela.....	902
Manolache Anisoara	905
Maran Daniela Voichita.....	907
Marcu Liliana.....	909
Marculescu Mirela	915
Mares Titiana	917
Margineanu Rozica.....	919
Marin Stefania.....	921
Marinescu Gianina Ionela	923
Mate Catalina Viorica.....	926
Matei Alexandra.....	928
Matei Georgeta	930
Matei Ildiko	934
Mates Rodica.....	936
Mathias Mihaela	938
Medan Roxana	941
Melnic Alina	942
Mesaros Ioana.....	944
Miercan Elena	946
Mihai Emilia	949
Mihai Ramona Cristina.....	952
Mihailescu Alina.....	960
Mihailescu Silvia.....	962
Mirzoca Nicoleta	964
Mitroi Florentina-Nicoleta	966
Mitru Dana.....	968
Miu Eugenia-Simona	971
Mocofan Simona Andreea	975

Moisa Elena Roxana	981
Moisuc Mara Dalia	983
Moldovan Anca Daniela	985
Molea Viorica-Ana	989
Moraru Tiberius Gheorghe	992
Munteanu Daniel	996
Munteanu Iuliana-Cosmina.....	999
Muraru Marlena- Antoaneta.....	1002
Muresan Melania-Loredana.....	1016
Mustaca Delia	1020
Nae Livia.....	1023
Naescu Diana Iuliana.....	1025
Nafoarnita Oana.....	1051
Nastase Liana	1053
Nasui Alina	1056
Neacsu Mariana Camelia	1059
Neagu Rodica	1061
Neca Diana Iulia	1065
Nechifor Anisoara	1068
Nechifor Ionica.....	1074
Neculau Crina-Manuela	1076
Nedelcu Gina.....	1082
Nemeti Elza-Krisztina	1092
Nemut Valeria-Stefania.....	1096
Nica Elena Loredana.....	1100
Nica Mariana Gabriela	1101
Nicolaidi Catalin, Lesneanu Iulian	1104
Niculaes Marinela	1109
Nidelea Irina.....	1112
Nitu Maria Magdalena	1114
Oancea Alida	1122
Olariu Carmen Daniela.....	1125
Olariu Mihaela Catalina.....	1128
Olaru Milica.....	1130
Onica Oana.....	1135
Onofrei Cornelia.....	1137
Oprea Andreea Elena	1143

Oprea Andreea	1141
Oprisan Cristian-Dan	1149
Padeanu Luciana	1153
Palko Corina	1156
Pana Doina Iuliana	1158
Papa Mariana	1162
Parvu Marilena.....	1163
Pasztori-Kupan Imola	1166
Patrascu Oana Ecaterina	1170
Paun Mihaela Anca	1173
Paunescu Anghel-Nicolae.....	1175
Pavel Lenuta-Luminita.....	1177
Pelea Roxana	1186
Persicanu Simona Maria	1189
Petcu Alexandra	1190
Petrea Florina.....	1193
Petrea Mihaela.....	1201
Petrisor Florica	1203
Petruc Ionela	1208
Petruse Mariana Sanda.....	1211
Pintican Gabriela Lucia.....	1217
Pintilie Mihaela	1220
Pinzaru Ana Maria.....	1223
Piriiianu Liliana-Daniela	1227
Pirvu Ionela	1228
Pirvu Mihaela Madalina	1230
Pirvulescu Eduard.....	1232
Pislaru Ionica Ramona.....	1235
Plescan Melania	1238
Pocol Camelia Alexandrina.....	1244
Poiana Gabriela.....	1247
Poiana Roxana.....	1249
Pojar-Chis Lavinia-Maria	1251
Pomacu Aura – Marina	1255
Pop Cosmina	1264
Pop Dorina	1270
Popa Daniela	1272

Popa Elena Isabela	1279
Popa Elena.....	1277
Popa Orieta	1281
Popescu Catalin.....	1284
Popoviciu Corina	1291
Porca Adriana.....	1298
Preda Raluca Mariana, Tudorica Sabina.....	1301
Purcel Aurelia-Valerica	1303
Radoi Bianca-Andreea.....	1311
Radu Elena Irina	1319
Radu Elena	1317
Raducan Artemiza	1322
Raducu Costinela Daniela	1324
Radulescu Banuta	1326
Radulescu Emanuela Cristiana	1329
Reszeg Ildiko.....	1330
Retevoiu Ionela	1332
Roman Andreea	1335
Rosario Curvelo Nicoleta.....	1338
Rupa Doriana Mihaela	1340
Rus Alexandrina-Corina.....	1344
Rusan Carmen-Lia	1346
Rusu Felicia Mihaela	1349
Rusu Nicoleta Alina	1352
Sabau Corina	1354
Sacalescu Cornelia	1357
Saceanu Ion.....	1359
Scinteie Eleonora	1369
Secasan Gyongyi Agnes:.....	1372
Secu Cristina-Roxana.....	1375
Serban Andreea Maria.....	1378
Seulean Augustin-Valentin	1384
Sicoe Lenuta Ionela	1386
Sicoe Ramona Liliana	1391
Silcau Mirela Florina.....	1394
Sima Marina.....	1397
Simiz Andreea Elena.....	1401

Simon Annamaria.....	1403
Simoniak Mihai	1406
Smeu Maria Denisa	1408
Socol Oana	1417
Sopota Daniela Florentina.....	1422
Spataru Carme	1432
Spiridon Elena	1434
Staicu Angela.....	1436
Stanciu Adriana-Maria	1438
Stancu Florina Crenguta.....	1441
Stancu Marilena	1444
Stefan Madalina	1449
Stefan Otilia.....	1452
Steier Dana Angela.....	1455
Stoian Georgeta	1457
Stoica Alina.....	1459
Stoica Iulia	1461
Stoichescu Irina – Veta	1467
Stroie Manuela.....	1475
Suciu Monica.....	1478
Surlica Mariana	1482
Svatsinka Daniel Roberto	1484
Szabo Eniko	1486
Szekely Zoltan Levente	1488
Tanase Anamaria.....	1497
Tanase Estela.....	1500
Tapu Iulian	1503
Tebrean Lucica.....	1506
Teodorescu Monica Madalina	1510
Tiganele Iulian Nicusor.....	1513
Timofte Marioara Alina	1514
Tintea Aurelia.....	1518
Toc Loredana	1520
Toderas Dumitru	1523
Toma Mariana	1525
Toma Mihaela.....	1532
Totilca Adriana	1534

Totilca Maria-Lelia	1597
Trandafir Mihaela	1644
Trifan Olivia-Elena	1647
Trifan Otilia	1651
Trinca Antigona Anisoara	1657
Trutulescu Marian	1660
Tuculete Marinela	1662
Tudor Iuliana	1664
Tudorel Raluca-Vanessa	1667
Tuliga Marcela	1670
Turosu Lucia Cristina	1674
Tuta Popescu Violeta	1677
Tutunaru Mihaela	1679
Ungureanu Alexandra-Cosmina	1684
Uruc Elena Doina	1686
Valea Anica	1695
Vancea Ana Sorina	1697
Vasile Arsinica	1699
Vasile Mihaela	1701
Vasiu Luminita	1709
Verdes Maria	1713
Vieru Andreea	1716
Vieru Elena Georgeta	1719
Vilceanu Cristian	1720
Vintila Izabela Daniela	1723
Virna Andreea	1726
Vizante Florina	1728
Vlad Aneta	1732
Vlad Ioana Raluca	1734
Voian Laura	1739
Voica Adrian	1744
Voica Cornelia Nicoleta	1746
Voicu Carmen	1749
Vrinceanu Nicoleta	1752
Zalog Elena-Cristina	1754
Zavoianu Ilie	1756

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Prof. înv. primar Ababei Angelica

Școala gimnazială nr 1 Hilișeu-Horia

Era digitală a adus numeroase beneficii societății facilitând accesul la informație, comunitatea rapidă și dezvoltarea unor noi forme de învățare și colaborare. Într-o lume tot mai digitalizată, terminologia influențează aproape toate aspectele vieții noastre, de la educație și muncă până la comunicare și participare civică. Însă, odată cu beneficiile mediului digital apar și provocări, precum dezinformarea, securitatea datelor personale și comportamentul etic online. Astfel, formarea cetățenilor responsabili în era digitală este esențială pentru o societate echilibrată și conștientă de impactul tehnologiei.

Educația digitală și competențele esențiale- pentru a fi un cetățean responsabil în era digitală, este necesară o educație solidă în ceea ce privește utilizarea tehnologiei. Competențele digitale includ:

.Alfabetizarea digitală-înțelegerea modului în care funcționează internetul, rețelele sociale și algoritmi;

.Gândirea critică-capacitatea de a analiza sursele de informare și de a reacționa fake news-ul;

. Securitatea online-protejarea datelor personale, utilizarea parolelor sigure și evitarea amenințărilor cibernetice.

Educația digitală trebuie să fie o prioritate în școli și în familie , oferind tinerilor și adulților instrumentele necesare pentru a naviga responsabil în mediul online.

Etica și comportamentul în mediul digital- cetățenia digitală responsabilă presupune adoptarea unui comportament etic pe internet. Acest lucru include:

- respectarea drepturilor altor utilizatori și evitarea hărțuirii online și a discursului instigator la ură.
- responsabilitatea în comunicare și utilizarea unui limbaj adecvat și evitarea răspândirii informațiilor false;
- respectarea confidențialității și protejarea informațiilor personale și ale celorlalți.

Un comportament etic în mediul online contribuie la crearea unui spațiu digital sigur și respectuos pentru toți utilizatorii.

Siguranța cibernetică și protecția datelor personale

Odată cu digitalizarea amenințările cibernetice au devenit o problemă majoră. Cetățenii trebuie să fie conștienți de riscurile existente și să ia măsuri pentru a-și proteja informațiile . Câteva reguli esențiale pentru siguranța online:

- utilizarea autentificării în doi pași și a parolelor complexe;
- evitarea accesării site-urilor nesigure sau a descărcării fișierelor suspecte;
- atenția la tentativele de phishing și la fraudelor online.

Educația în domeniul securității ciberneticii este esențială pentru protejarea utilizatorilor și a datelor acestora.

Participarea civică în era digitală

Tehnologia oferă posibilități unice de implicare civică, iar cetățenii responsabili trebuie să folosească mediul digital pentru a contribui pozitiv la societate . aceasta poate include:

- implicarea în dezbateri online constructive pe teme de interes public;
- susținerea inițiativelor sociale prin petiții, donații sau activism digital;
- crearea și promovarea de conținut educativ și pozitiv.

Participarea în viața digitală poate aduce schimbări benefice în societate , contribuind la un internet mai sigur și mai informat.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală este esențială pentru a face față provocărilor lumii moderne. Prin educație digitală , comportament etic, securitate cibernetică și implicare civică, utilizatorii pot contribui la un mediu online mai sigur și mai benefic pentru toți.

Responsabilitatea digitală este un element -cheie pentru o societate modernă, informată și echilibrată.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Prof. Acatrinei-Vasilu Cristinel-Petrică
Colegiul „Vasile Lovinescu” Fălticeni

Introducere

În era digitală, tehnologia influențează profund toate aspectele vieții sociale, economice și culturale. Internetul și noile mijloace de comunicare oferă acces rapid la informații, facilitează interacțiunea dintre oameni și creează oportunități unice de învățare și dezvoltare. Cu toate acestea, utilizarea necorespunzătoare a tehnologiei poate duce la probleme precum dezinformarea, dependența de internet, cyberbullying-ul și încălcarea dreptului la viață privată.

În acest context, formarea cetățenilor responsabili în era digitală devine o necesitate esențială pentru societatea modernă. Educația digitală trebuie să îmbine competențele tehnologice cu gândirea critică, etica digitală și respectul pentru valorile democratice. Acest material explorează importanța educației digitale, rolul instituțiilor în formarea cetățenilor responsabili și strategiile pentru promovarea unui comportament adecvat în mediul online.

Într-o lume aflată în plină transformare digitală, educația trebuie să se adapteze continuu pentru a pregăti cetățeni capabili să navigheze și să utilizeze tehnologia în mod responsabil. Inovația digitală oferă oportunități extraordinare pentru învățare, însă aduce și provocări semnificative legate de accesibilitate, siguranță și dezvoltarea competențelor critice.

Pentru a forma cetățeni responsabili în era digitală, educația trebuie să depășească simpla utilizare a tehnologiei și să promoveze gândirea critică, etica digitală și securitatea online. Acest material analizează principalele provocări ale inovației digitale în educație și propune soluții pentru a asigura un sistem educațional modern, incluziv și eficient.

1. Caracteristicile cetățeanului responsabil în era digitală

Un cetățean responsabil în era digitală este o persoană care utilizează tehnologia în mod etic, sigur și eficient. Caracteristicile principale ale acestuia includ:

- **Gândirea critică** – Capacitatea de a analiza informațiile din mediul online, de a distinge între sursele credibile și cele false și de a evita manipularea.
- **Respectarea eticii digitale** – Adoptarea unui comportament moral în mediul online, fără a încuraja discursul instigator la ură, discriminarea sau dezinformarea.
- **Securitatea cibernetică** – Protejarea datelor personale și adoptarea unor măsuri de siguranță pentru a evita atacurile cibernetice.
- **Participarea activă și responsabilă** – Implicarea în discuții și inițiative digitale care promovează democrația, drepturile omului și dezvoltarea durabilă.
- **Empatia și respectul față de ceilalți** – Utilizarea internetului pentru a construi relații bazate pe respect și cooperare, evitând cyberbullying-ul și hărțuirea online.

2. Rolul educației în formarea cetățenilor digitali

Educația joacă un rol fundamental în dezvoltarea responsabilității digitale. În acest sens, atât școala, cât și familia trebuie să colaboreze pentru a asigura un mediu de învățare adecvat.

2.1. Educația digitală în școli

Școlile trebuie să includă în curriculum discipline care să dezvolte competențele digitale ale elevilor. Printre cele mai importante domenii de studiu se numără:

- **Gândirea critică și analiza informațiilor** – Elevii trebuie să învețe să recunoască știrile false și să verifice sursele informațiilor.

- **Securitatea online** – Predarea măsurilor de protecție a datelor personale și utilizarea parolilor sigure.
- **Etica în mediul digital** – Promovarea respectului și a comportamentului adecvat în comunicarea online.
- **Utilizarea creativă a tehnologiei** – Încurajarea folosirii platformelor digitale pentru educație, inovare și rezolvarea problemelor sociale.

2.2. Rolul familiei în educația digitală

Părinții au responsabilitatea de a ghida copiii în utilizarea internetului și de a stabili reguli clare privind timpul petrecut online. Ei trebuie să:

- Monitorizeze activitatea online a copiilor și să îi învețe despre riscurile internetului.
- Promoveze dialogul deschis despre experiențele din mediul digital.
- Încurajeze utilizarea internetului pentru activități educative și creative.

3. Provocări și soluții în formarea cetățenilor digitali

3.1. Principalele provocări

- **Dezinformarea și fake news** – Răspândirea rapidă a informațiilor false poate influența negativ percepțiile și deciziile oamenilor.
- **Cyberbullying și discursul instigator la ură** – Mulți utilizatori, în special tinerii, sunt afectați de agresivitatea din mediul online.
- **Dependența de tehnologie** – Excesul de timp petrecut pe rețelele sociale sau jocuri online poate duce la probleme de sănătate mentală.
- **Lipsa reglementărilor adecvate** – Multe state nu au politici clare pentru protejarea utilizatorilor online.

3.2. Posibile soluții

- **Campanii de educare și conștientizare** – Informarea cetățenilor despre pericolele mediului online și despre cum să se protejeze.
- **Reglementări stricte pentru protecția datelor** – Implementarea unor legi mai clare pentru protejarea intimității digitale.
- **Dezvoltarea unor programe de suport pentru victimele cyberbullying-ului** – Crearea unor centre de consiliere pentru cei afectați de agresiuni online.
- **Promovarea unui echilibru între viața digitală și cea reală** – Încurajarea activităților offline pentru a reduce dependența de internet.

4. Rolul inovației digitale în educație

Tehnologiile digitale au revoluționat modul în care se desfășoară procesul educațional, oferind instrumente variate pentru predare și învățare. Principalele avantaje ale inovației digitale în educație includ:

- **Accesibilitate crescută la resurse educaționale** – Platformele online, cursurile interactive și manualele digitale permit accesul la informații oricând și oriunde.
- **Personalizarea învățării** – Inteligența artificială și algoritmi de învățare adaptivă permit crearea unor programe personalizate, adaptate nevoilor fiecărui elev.
- **Învățarea colaborativă** – Tehnologiile precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle facilitează colaborarea între elevi și profesori, indiferent de locație.
- **Simulări și realitate virtuală** – Oferă experiențe de învățare imersivă, utile în domenii precum științele naturale, istoria sau medicina.
- **Dezvoltarea competențelor digitale** – Elevii își îmbunătățesc abilitățile tehnologice esențiale pentru viitoarele locuri de muncă.

Cu toate acestea, integrarea tehnologiei în educație nu este lipsită de obstacole.

5. Provocările inovației digitale în educație

Deși beneficiile sunt evidente, procesul de digitalizare a educației întâmpină mai multe provocări, care trebuie gestionate eficient.

5.1. Accesul inegal la tehnologie

- În multe regiuni, accesul la dispozitive digitale și internet de mare viteză este limitat, ceea ce creează inegalități educaționale.

- Elevii din mediile defavorizate riscă să rămână în urmă din cauza lipsei infrastructurii adecvate.

5.2. Siguranța și protecția datelor personale

- Utilizarea platformelor digitale implică riscuri legate de securitatea cibernetică, expunerea la conținut neadecvat și colectarea datelor personale.

- Mulți elevi și profesori nu sunt suficient de informați cu privire la protecția datelor și măsurile de securitate online.

5.3. Supradependența de tehnologie

- Creșterea timpului petrecut online poate duce la efecte negative asupra sănătății mentale și fizice a elevilor.

- Interacțiunea directă dintre profesori și elevi se poate reduce, afectând dezvoltarea competențelor sociale.

5.4. Necesitatea formării continue a profesorilor

- Mulți cadre didactice nu au competențele necesare pentru a integra eficient noile tehnologii în procesul educațional.

- Formarea profesorilor este adesea insuficientă sau nu ține pasul cu ritmul schimbărilor tehnologice.

6. Soluții pentru o educație digitală eficientă și responsabilă

Pentru a depăși provocările prezentate, este esențială implementarea unor strategii care să asigure utilizarea optimă a tehnologiei în educație.

6.1. Reducerea decalajului digital

- Guvernele și organizațiile internaționale trebuie să investească în infrastructură digitală pentru a asigura acces egal la educație digitală.

- Furnizarea de dispozitive gratuite sau subvenționate pentru elevii din medii defavorizate poate contribui la reducerea inegalităților.

- Extinderea rețelelor de internet în zonele rurale sau slab dezvoltate.

6.2. Promovarea securității online

- Introducerea unor cursuri obligatorii despre securitatea cibernetică și protecția datelor personale în școli.

- Implementarea unor politici stricte de protecție a datelor pentru platformele educaționale.

- Educația părinților și profesorilor despre riscurile din mediul online și metodele de protejare a elevilor.

6.3. Menținerea echilibrului între digital și interacțiunea umană

- Încurajarea activităților offline și a metodelor de predare hibridă pentru a menține un echilibru între digital și socializare.

- Dezvoltarea unor programe de sănătate digitală, care să includă educație despre impactul tehnologiei asupra sănătății mentale și fizice.

6.4. Formarea continuă a profesorilor

- Crearea unor programe de formare continuă pentru cadrele didactice, axate pe utilizarea eficientă a noilor tehnologii.
- Parteneriate între instituțiile de învățământ și companiile din domeniul tehnologic pentru a facilita traininguri și schimburi de bune practici.
- Introducerea unor certificări pentru competențele digitale ale profesorilor.

7. Formarea cetățenilor responsabili prin educație digitală

Integrarea inovației digitale în educație nu trebuie să fie doar despre tehnologie, ci și despre dezvoltarea unor competențe esențiale pentru cetățenia digitală responsabilă. Educația digitală trebuie să se concentreze pe:

- **Gândirea critică** – Elevii trebuie să învețe să analizeze și să verifice informațiile online, evitând dezinformarea.
- **Etica digitală** – Promovarea unui comportament responsabil în mediul online, combaterea cyberbullying-ului și respectarea drepturilor celorlalți.
- **Participarea activă și responsabilă** – Încurajarea implicării în proiecte online educative și comunitare.
- **Siguranța online** – Înțelegerea riscurilor digitale și aplicarea măsurilor de protecție adecvate.

Concluzie

Inovația digitală în educație este un proces inevitabil și necesar pentru dezvoltarea societății moderne. Deși provocările sunt semnificative, ele pot fi depășite printr-o abordare strategică care să combine investițiile în infrastructură, formarea continuă a profesorilor și promovarea responsabilității digitale în rândul elevilor.

Pentru a forma cetățeni digitali responsabili, este esențial ca școala, familia și instituțiile publice să colaboreze și să promoveze un mediu educațional sigur, echilibrat și incluziv. Numai printr-o educație digitală bine gestionată putem transforma tehnologia într-un instrument eficient pentru progresul societății.

Într-o societate tot mai digitalizată, formarea cetățenilor responsabili este esențială pentru a preveni abuzurile, dezinformarea și efectele negative ale tehnologiei asupra vieții sociale. Educația digitală, promovarea unui comportament etic online și implementarea unor politici eficiente pot contribui la dezvoltarea unei comunități digitale sigure și echilibrate.

Pentru a construi o lume digitală mai bună, este necesară o implicare activă din partea tuturor – școli, părinți, instituții guvernamentale și utilizatori individuali. Numai prin educație și responsabilizare putem crea un mediu online sigur, incluziv și benefic pentru toți.

Bibliografie:

- **Tapscott, D.** (2009). *Grown Up Digital: How the Net Generation is Changing Your World*. McGraw-Hill.
- **Prensky, M.** (2001). *Digital Natives, Digital Immigrants*. *On the Horizon*, Vol. 9 No. 5.
- **Ministerul Educației.** (2023). *Strategia Națională pentru Digitalizarea Educației 2021-2027*. Retrieved from <https://edu.ro>.

Importanța folosirii platformelor educaționale în procesul instructiv-educativ

Prof. Agavrioloaie Alina, Școala Primară Tăutești, Zamostea

În contextul actual al secolului XXI, se vorbește din ce în ce mai des despre pedagogia digitală, care presupune utilizarea tehnologiilor digitale în procesul educațional și aplicarea acestora atât dintr-o perspectivă pedagogică, cât și andragogică, prin dezvoltarea unor noi paradigme educaționale.

Fiindcă societatea evoluează constant, orice progres influențează educația, determinând sistemul de învățământ să se adapteze noilor realități. Pentru a răspunde nevoilor actuale, acesta trebuie să pună la dispoziția generațiilor moderne resurse și soluții adecvate. Astfel, fără integrarea tehnologiilor informaționale, revitalizarea procesului educațional devine aproape imposibilă. În prezent, tehnologia a devenit indispensabilă, având drept obiectiv principal satisfacerea cerințelor educaționale ale elevilor prin îmbinarea armonioasă a aspectelor pedagogice cu cele tehnologice. Dispozitivele digitale au îmbunătățit interconectivitatea și au simplificat accesul la informații, oferind o sursă rapidă de documentare și deschizând drumul către un stil de predare-învățare mai eficient. Profesorul modern își restructurează procesul educativ, apelând la metode și instrumente de învățare inovatoare, printre care se numără și utilizarea tehnologiilor digitale, precum și a platformelor educaționale online. Totuși, atunci când elevul explorează singur noile tehnologii, el se limitează la acumularea de informații. În schimb, sub îndrumarea unui profesor, acesta reușește să asimileze cunoștințe solide, să fie corect orientat, să își dezvolte competențe și să își formeze deprinderi esențiale.

Blended-learning reprezintă un mediu educațional în care tehnologia este integrată alături de metodele pedagogice tradiționale, oferind astfel o abordare echilibrată a procesului de învățare. Pentru a pune în practică acest model, trebuie luate în considerare mai multe aspecte esențiale, precum strategiile didactice, stilurile de învățare ale elevilor, alegerea activităților potrivite și, nu în ultimul rând, capacitatea profesorilor de a evalua și monitoriza eficiența implementării. Conform acestei metode, elevii trebuie să aibă parte de experiențe de învățare semnificative, care să le permită să își dezvolte cunoștințele atât prin activități

desfășurate în format tradițional (față în față), cât și prin lecții online. Succesul în aplicarea blended-learning depinde de utilizarea unor metode didactice eficiente, de resursele educaționale disponibile și de modelele adoptate în procesul instructiv. Un rol esențial în optimizarea acestui tip de învățare îl are integrarea platformelor digitale, care facilitează accesul la materiale interactive și personalizate.

Platformele educaționale sunt spații interactive ce oferă cadrelor didactice instrumente prin care procesul de predare-învățare-evaluare poate deveni o experiență dinamică, axată pe dezvoltarea gândirii critice, creativității și adaptată nevoilor elevilor.

Un exemplu elocvent este www.educatieinteractiva.md, o platformă modernă și intuitivă, care permite îmbogățirea lecțiilor cu diverse materiale interactive. Datorită interfeței sale atractive și ușor de utilizat, reușim să captăm atenția elevilor prin activități antrenante, transformând un exercițiu banal într-un joc didactic interactiv, menținând motivația și entuziasmul elevilor la cote înalte. Biblioteca digitală *Educație Online* oferă elevilor posibilitatea de a exersa și consolida cunoștințele acumulate la școală, atât individual, acasă, cât și în cadrul activităților frontale sau de grup desfășurate în sala de clasă. Platforma www.educatieinteractiva.md facilitează crearea de activități interactive pentru recapitulare, exersare și consolidare, teste creative pentru evaluarea formativă și sumativă, precum și jocuri educative menite să capteze atenția elevilor la începutul sau finalul lecției.

În era digitalizării educației, www.wordwall.net s-a impus ca un instrument valoros pentru profesori și elevi, oferind o modalitate inovatoare de a crea activități interactive. Aceasta facilitează procesul de învățare prin jocuri educative, exerciții dinamice și teste personalizate, adaptate diferitelor stiluri de învățare. *Wordwall* este o platformă online care le permite profesorilor să creeze și să personalizeze activități educaționale sub diverse forme: jocuri interactive, chestionare, potriviri de concepte, roți ale norocului și multe altele. Astfel, profesorii pot genera activități într-un timp foarte scurt, fără a avea nevoie de cunoștințe tehnice avansate, poate fi utilizată pe orice dispozitiv (PC, tabletă, smartphone), fiind ideală atât pentru lecțiile desfășurate în clasă, cât și pentru teme individuale ale elevilor, activitățile putând fi adaptate pentru toate disciplinele și toate categoriile de vârstă.

www.LearningApps.org este o altă platformă educațională gratuită, destinată creării și utilizării de activități interactive pentru consolidarea cunoștințelor. Aceasta permite profesorilor să creeze exerciții personalizate pentru diverse discipline și să integreze metode

moderne în procesul didactic. Platforma pune la dispoziție o gamă variată de exerciții, de la teste simple și asocieri până la jocuri de logică și puzzle-uri educaționale. Poate fi utilizată gratuit, fără instalare, direct din browser, permite crearea de activități sub formă de jocuri, chestionare, potriviri, diagrame, nu necesită cunoștințe avansate de programare sau design.

Platformele interactive pentru învățarea digitală reprezintă o soluție modernă și eficientă pentru adaptarea procesului educațional la cerințele secolului XXI. Acestea oferă o abordare dinamică, captivantă și personalizată, facilitând atât predarea, cât și învățarea prin metode inovatoare. Integrarea tehnologiei în educație stimulează implicarea elevilor, dezvoltă gândirea critică și oferă posibilitatea unui feedback instant. Prin utilizarea platformelor precum *Wordwall*, *LearningApps*, *Kahoot!*, *Quizizz* și *EducatieInteractiva.md*, profesorii pot transforma lecțiile tradiționale în experiențe interactive, adaptate nevoilor și stilurilor de învățare ale elevilor. Deși aceste platforme aduc numeroase beneficii, este esențial ca utilizarea lor să fie echilibrată și complementară metodelor pedagogice clasice, pentru a asigura un proces educațional echilibrat și eficient. În final, tehnologia nu înlocuiește profesorul, ci îl sprijină în crearea unui mediu de învățare mai atractiv, interactiv și adaptat generațiilor actuale de elevi.

Bibliografie:

- ✓ Adăscăliței, A., (2007). *Instruire Asistată de Calculator*, Editura Polirom, Iași.
- ✓ Brut, M., (2006). *Instrumente pentru e-learning: Ghidul informatic al profesorului modern*, Editura Polirom, Iași;
- ✓ Herlo, D., (2005). *Tehnologie informațională computerizată*, Ed. Universității Aurel Vlaicu Arad;

Provocări și soluții pentru pregătirea elevilor în era digitală

Prof. înv. primar,
Albert Florina Georgeta

I. Importanța educației digitale

În ultimii ani, tehnologia digitală a transformat nu doar modul în care elevii accesează informațiile, ci și modul în care învață. Pregătirea elevilor în era digitală a devenit un subiect de mare interes, având în vedere schimbările rapide din domeniul tehnologic și necesitatea de a adapta sistemele educaționale la noile realități. În acest context, educația digitală joacă un rol esențial în formarea competențelor necesare pentru succesul în viața profesională și personală a tinerelor generații.

Într-o eră în care tehnologia avansează rapid, educația digitală devine indispensabilă pentru a asigura dezvoltarea elevilor în mod echilibrat și eficient. Educația digitală nu se limitează doar la integrarea tehnologiilor în școli, ci presupune și dezvoltarea unei gândiri critice în rândul elevilor, care să le permită să navigheze cu succes în lumea digitală.

Internetul a deschis noi orizonturi în ceea ce privește accesul la informație. Elevii pot învăța dintr-o varietate de surse online, pot viziona tutoriale video, pot participa la cursuri online sau pot colabora cu colegii lor din diverse colțuri ale lumii. Astfel, educația digitală permite o învățare continuă, ce nu se limitează la clasa fizică.

Pregătirea elevilor în era digitală include dezvoltarea abilităților tehnice necesare pentru a naviga eficient pe internet, a utiliza diverse aplicații software, a înțelege concepte de programare și a avea o gândire critică față de sursele de informație online. Aceste competențe sunt esențiale pentru viitorul profesional al tinerelor generații, având în vedere că multe domenii de activitate sunt strâns legate de tehnologie.

II. Provocările educației digitale

Deși tehnologia aduce multe beneficii, există și provocări semnificative care trebuie gestionate pentru ca pregătirea elevilor să fie una de succes.

Un obstacol important este reprezentat de diferențele de acces la tehnologie. Nu toți elevii au aceleași oportunități de a beneficia de resurse digitale, iar această disparitate poate crea inegalități în educație. Școlile trebuie să investească în echipamente și să asigure accesul la internet pentru toți elevii, indiferent de condițiile economice ale acestora.

O altă provocare importantă o reprezintă securitatea și etica online. Elevii trebuie să fie conștienți de riscurile asociate cu utilizarea internetului, cum ar fi cyberbullying-ul, phishing-ul sau expunerea la conținut dăunător. Educația digitală trebuie să includă lecții despre comportamentul responsabil pe internet și despre protejarea datelor personale.

III. Strategii pentru pregătirea elevilor în era digitală

Pentru a răspunde provocărilor și a maximiza beneficiile educației digitale, este necesar ca școlile și autoritățile educaționale să adopte strategii inovative.

Profesorii trebuie să fie pregătiți pentru a utiliza tehnologia în mod eficient în procesul de învățare. Aceștia trebuie să participe la cursuri de formare continuă în domeniul educației digitale, să învețe cum să integreze tehnologia în lecții și să creeze un mediu de învățare interactiv și captivant.

Tehnologia oferă oportunități excelente pentru învățarea colaborativă. Elevii pot lucra împreună la proiecte online, pot participa la discuții pe platforme educaționale și pot învăța de la colegii lor din diferite colțuri ale lumii. Acest tip de învățare dezvoltă abilități de comunicare și colaborare, esențiale în viața profesională.

Curriculumul școlar trebuie să fie adaptat la cerințele epocii digitale. Materialele didactice trebuie să fie accesibile online, iar lecțiile trebuie să includă utilizarea unor instrumente și aplicații educaționale care să sprijine procesul de învățare. De asemenea, este important să se pună accent pe învățarea activă și pe dezvoltarea gândirii critice.

IV. Concluzie

Pregătirea elevilor în era digitală reprezintă o provocare majoră, dar și o oportunitate extraordinară de a forma tineri competenți, capabili să facă față cerințelor unei lumi tot mai tehnologizate. Este esențial ca educația să evolueze împreună cu tehnologia, iar profesorii, elevii și autoritățile educaționale să colaboreze pentru a construi un sistem educațional care să răspundă nevoilor actuale și viitoare ale elevilor. Numai printr-o educație digitală bine gândită și implementată se vor putea asigura condițiile necesare pentru o dezvoltare armonioasă a tinerelor generații într-o lume din ce în ce mai conectată. Formarea unor cetățeni responsabili în era digitală este o provocare complexă, care necesită implicarea tuturor – de la educatori și părinți, la guverne și companii de tehnologie.

V. Bibliografie:

„Digital Education: A Critical Introduction”, 2013, Neil Selwyn

„The Shallows: What the Internet Is Doing to Our Brains”, 2010, Nicholas Carr

<https://edutopia.org>

<https://edtechreview.in>

<https://educatia-digitala.ro>

RESPONSABILI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Albu Lucia, Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița, Jud. Timiș

Elevii din școala primară reprezintă un grup vulnerabil atunci când vine vorba de utilizarea internetului, având în vedere că sunt la vârsta formării unor abilități digitale și a unei înțelegeri mai clare a mediului online. Deși internetul poate oferi oportunități educaționale valoroase, este important să fie utilizat cu grijă și sub supravegherea adulților, pentru a preveni expunerea la riscuri.

Beneficiile internetului pentru elevii din școala primară

- **Acces la resurse educaționale interactive:** Multe site-uri și aplicații sunt concepute pentru a ajuta elevii să învețe într-un mod mai captivant. Jocuri educaționale, videoclipuri și activități interactive pot sprijini învățarea conceptelor de matematică, știință, limbă și chiar abilități sociale.
- **Explorarea creativității:** Copiii pot învăța să creeze conținut digital, cum ar fi desene, videoclipuri sau chiar să învețe elemente de programare. Aceste activități le dezvoltă gândirea creativă și abilitățile tehnice.
- **Îmbogățirea cunoștințelor:** Copiii pot explora subiecte diverse, de la animale la istorie, în moduri care îi fascinează și le stimulează curiozitatea.
- **Conectarea cu colegii:** Elevii pot comunica și colabora cu colegii lor prin platforme online, mai ales în contextul învățării la distanță sau a activităților educaționale comune.

În ciuda beneficiilor, există și riscuri semnificative la care copiii pot fi expuși atunci când folosesc internetul, mai ales fără supravegherea corespunzătoare:

- **Accesul la conținut inadecvat:** În ciuda restricțiilor, există șansa ca elevii să ajungă la site-uri cu conținut violent, pornografic sau care promovează comportamente dăunătoare.
- **Hărțuirea online (cyberbullying):** Chiar și copiii din școala primară pot deveni victime ale hărțuirii online, fie pe rețelele sociale, fie pe platformele de jocuri sau forumuri.
- **Riscurile întâlnirii cu străini:** Copiii pot fi influențați de persoane necunoscute care pot avea intenții periculoase. Aceste persoane pot folosi diverse tactici pentru a câștiga încrederea copiilor.
- **Excesul de timp online:** Dacă nu este gestionat corect, timpul petrecut pe internet poate afecta negativ sănătatea fizică și mentală a copiilor, contribuind la oboseală oculară, sedentarism sau probleme de concentrare.

Părinții și educatorii joacă un rol crucial în asigurarea unui mediu online sigur și educativ pentru copiii din școala primară. Iată câteva măsuri care pot fi luate:

- **Stabilirea unui program de utilizare a internetului:** Părinții pot stabili limite clare privind timpul pe care copiii îl petrec online și tipul de activități permise. De exemplu, să existe perioade de timp dedicate doar pentru învățare și alte perioade pentru jocuri recreative.

- **Folosirea aplicațiilor de control parental:** Există multe aplicații și instrumente care permit părinților să monitorizeze activitatea online a copiilor, să filtreze site-urile periculoase și să seteze restricții pentru conținutul inadecvat.
- **Comunicarea constantă:** Părinții și profesorii trebuie să mențină o comunicare deschisă cu copiii despre ceea ce fac online. Este important să îi încurajeze să raporteze orice activitate sau persoană care le provoacă neliniște.
- **Educația digitală:** Copiii trebuie să fie învățați despre siguranța online, despre ce înseamnă confidențialitatea și despre cum să se protejeze de riscuri. De asemenea, trebuie să înțeleagă importanța unui comportament respectuos și responsabil în mediul online.
- **Activități offline:** Pe lângă activitățile online, este esențial ca elevii să aibă suficiente momente de interacțiune fizică, jocuri în aer liber și activități creative care să le stimuleze dezvoltarea socială și fizică.

Există numeroase platforme și aplicații care sunt concepute pentru a sprijini educația copiilor, ajutându-i să învețe într-un mod distractiv și interactiv:

- **Platforme educaționale interactive:** Site-uri precum Khan Academy, ABCmouse sau Duolingo sunt excelente pentru a ajuta elevii să învețe matematică, limbi străine și alte subiecte.
- **Jocuri educaționale:** Există jocuri care sunt construite pentru a dezvolta abilități cognitive și de rezolvare a problemelor, cum ar fi puzzles, jocuri de logică sau de memorie.
- **Resurse despre siguranța online:** Unele platforme educaționale oferă lecții despre cum să te protejezi pe internet. De exemplu, „Be Internet Awesome” de la Google sau „Safer Internet Day” sunt inițiative care învață copiii cum să se comporte responsabil în mediul online.

Elevii din școala primară pot beneficia enorm de pe urma internetului, însă este esențial ca părinții și educatorii să le ofere îndrumare și protecție pentru a naviga în siguranță. Educația digitală timpurie, stabilirea unui program echilibrat și utilizarea unor instrumente de control parental pot asigura un mediu online sigur, care să sprijine dezvoltarea copiilor, fără a le expune la riscuri.

Formarea cetățenilor în era digitală

Prof. Alupoaei Laura

Într-o epocă în care tehnologia digitală a devenit parte integrantă a vieții de zi cu zi, formarea cetățenilor în era digitală reprezintă o prioritate pentru societățile moderne. Internetul, rețelele sociale și instrumentele digitale au transformat modul în care comunicăm, învățăm, muncim și participăm la viața publică. În acest context, educația digitală nu mai este un lux, ci o necesitate esențială.

Alfabetizarea digitală: fundamentul cetățeniei moderne

Primul pas în formarea cetățenilor digitali constă în alfabetizarea digitală, adică abilitatea de a utiliza eficient și responsabil tehnologia digitală. Aceasta include:

1. **Competențe tehnice:** utilizarea dispozitivelor, aplicațiilor și platformelor online.
2. **Securitate cibernetică:** protejarea informațiilor personale și recunoașterea amenințărilor online, cum ar fi phishing-ul sau malware-ul.
3. **Gândire critică:** evaluarea surselor de informație și combaterea dezinformării.

Fără aceste competențe de bază, cetățenii riscă să fie excluși din oportunitățile pe care le oferă economia digitală.

Educația digitală în școli și comunități

Școlile joacă un rol esențial în pregătirea noilor generații pentru era digitală. Prin integrarea competențelor digitale în curriculum, elevii pot învăța:

- **Programare și codare**, pentru a înțelege cum funcționează tehnologia.
- **Etică digitală**, pentru a naviga responsabil în mediul online.
- **Colaborare virtuală**, pentru a lucra eficient în echipe la distanță.

De asemenea, inițiativele comunitare, cum ar fi cursurile gratuite pentru adulți sau atelierele organizate de biblioteci, pot contribui la reducerea decalajului digital în rândul populației adulte.

Exemple de bună practică în alfabetizarea digitală în rândul elevilor

1. **Programe de coding pentru copii:** Organizații precum Code.org oferă cursuri gratuite de programare pentru elevi de toate vârstele, încurajând dezvoltarea gândirii logice și a creativității.
2. **Proiecte STEM:** Școli care integrează învățarea bazată pe proiecte, cum ar fi construirea de roboți sau dezvoltarea de aplicații, oferă elevilor oportunitatea de a aplica cunoștințele digitale în mod practic.
3. **Ateliere despre securitatea online:** Unele instituții educaționale colaborează cu experți în securitate cibernetică pentru a organiza sesiuni despre cum să recunoști și să eviți pericolele din mediul online.
4. **Platforme educaționale interactive:** Utilizarea platformelor precum Google Classroom sau Kahoot! ajută la crearea unui mediu de învățare dinamic și adaptat nevoilor digitale ale elevilor.

5. **Concursuri digitale:** Participarea la competiții precum hackathoane pentru elevi le oferă tinerilor o platformă pentru a-și demonstra abilitățile digitale și pentru a învăța să lucreze în echipă.

Responsabilitatea socială a companiilor tech

Companiile din domeniul tehnologiei au o responsabilitate importantă în formarea cetățenilor digitali. Prin dezvoltarea de platforme accesibile și sigure, oferirea de resurse educaționale gratuite și promovarea incluziunii digitale, acestea pot contribui la crearea unui mediu online mai prietenos și mai sigur.

Provocări și soluții

Deși beneficiile educației digitale sunt evidente, există numeroase provocări:

1. **Accesul inegal la tehnologie:** În multe comunități rurale sau dezavantajate, accesul la internet și dispozitive este limitat. Soluția poate include programe guvernamentale de infrastructură și subvenții.
2. **Suprainformația și dezinformarea:** Educația pentru gândire critică este esențială pentru a combate efectele negative ale informațiilor false.
3. **Impactul asupra sănătății mentale:** Promovarea unei utilizări echilibrate a tehnologiei poate ajuta la prevenirea dependenței digitale și a altor efecte negative.

Concluzie

Formarea cetățenilor în era digitală este un proces complex, dar esențial pentru dezvoltarea unei societăți reziliente și prospere. Prin colaborarea între instituții publice, școli, companii private și organizații non-guvernamentale, putem construi un viitor digital mai echitabil, mai sigur și mai productiv pentru toți cetățenii.

Bibliografie

1. European Commission. "Digital Education Action Plan 2021-2027." Disponibil la: <https://ec.europa.eu>
2. UNESCO. "Global Framework for Digital Citizenship Education." Disponibil la: <https://unesco.org>
3. Katz, R. "The Impact of Digital Literacy on Economic Growth." Journal of Digital Policy, 2020.
4. Smith, A. "Navigating the Information Age: Critical Thinking in a Digital World." Digital Learning Review, 2021.

Provocări și soluții în era digitală pentru învățătorii din ciclul primar

Prof. Alupoaei Laura

Era digitală a adus schimbări semnificative în modul în care se desfășoară procesul educațional. Pentru învățătorii care lucrează în ciclul primar, adaptarea la aceste transformări vine cu multiple provocări, dar și cu oportunități de a inova. Această etapă educațională este esențială în formarea de bază a elevilor, iar integrarea tehnologiei poate influența semnificativ dezvoltarea competențelor lor.

Provocări majore pentru învățătorii din ciclul primar

1. Accesul inegal la tehnologie

Multe școli întrămpină dificultăți în a asigura accesul egal la dispozitive digitale și internet. În special în comunități rurale sau defavorizate, lipsa infrastructurii necesare limitează posibilitățile de a implementa instrumente digitale în procesul educațional.

2. Lipsa formării profesionale adecvate

Mulți învățători nu beneficiază de pregătire suficientă pentru utilizarea tehnologiei în mod eficient și creativ. Lipsa unor cursuri de formare continuă adaptate nevoilor lor reprezintă o barieră importantă.

3. Suprasolicitarea informațională

Cantitatea mare de resurse și aplicații disponibile poate deveni copleșitoare pentru cadrele didactice. Alegerea celor mai potrivite instrumente pentru învățământul primar este o sarcină dificilă, mai ales când timpul este limitat.

4. Gestionarea timpului și a echilibrului online-offline

Introducerea tehnologiei în procesul educațional necesită o planificare atentă. În același timp, este esențial ca elevii să aibă parte de activități offline pentru a dezvolta competențe motorii și sociale.

5. Securitatea online

Asigurarea unui mediu digital sigur pentru elevi este o provocare semnificativă. Învățătorii trebuie să fie informați despre riscurile de securitate online și să învețe cum să le transmită copiilor bunele practici.

Soluții pentru depășirea provocărilor

1. Investiții în infrastructură digitală

Autoritățile locale și centrale trebuie să prioritizeze dotarea școlilor cu echipamente digitale și acces la internet de calitate. De asemenea, parteneriatele public-private pot facilita acest proces.

2. Formare continuă pentru cadrele didactice

Organizarea de cursuri de perfecționare axate pe utilizarea tehnologiei în predare poate crește nivelul de competență al învățătorilor. Aceste cursuri ar trebui să includă exemple practice, adaptate ciclului primar.

3. Crearea de ghiduri și resurse accesibile

Realizarea unor platforme centralizate cu resurse verificate și ușor de utilizat poate ajuta învățătorii să aleagă rapid cele mai potrivite instrumente pentru lecții.

4. Integrarea unui curriculum digital echilibrat

Curriculumul ar trebui să includă atât activități digitale, cât și offline, pentru a promova o dezvoltare armonioasă a copiilor. Activitățile digitale ar trebui să fie interactive și să sprijine colaborarea.

5. Educația pentru securitate cibernetică

Învățătorii pot integra lecții despre siguranța online în activitățile zilnice. Colaborarea cu specialiști în securitate cibernetică pentru organizarea de ateliere poate fi extrem de utilă.

Exemple de bună practică

1. **Proiecte integrate:** În unele școli, învățătorii folosesc aplicații precum Scratch pentru a introduce elevii în lumea programării prin jocuri interactive.
2. **Platforme educaționale:** Utilizarea unor instrumente precum Seesaw sau ClassDojo facilitează comunicarea dintre profesori, elevi și părinți, creând un mediu de învățare colaborativ.
3. **Activități interdisciplinare:** Integrarea tehnologiei în proiecte care combină științele, artele și matematică oferă elevilor o perspectivă complexă asupra învățării.
4. Școala Gimnazială Nr. 1 Hudești a implementat diverse practici educaționale remarcabile, menite să îmbunătățească procesul de învățare și să dezvolte competențele elevilor.

Un exemplu notabil este proiectul educațional ecologic derulat în cadrul instituției, care a avut ca scop sensibilizarea elevilor, cadrelor didactice și comunității locale cu privire la protecția mediului. Acest proiect a inclus activități practice și teoretice menite să promoveze comportamente ecologice responsabile.

De asemenea, doamna Alupoaei Laura, profesor învățământ primar la Școala Gimnazială Nr. 1 Hudești, structura Vatra, a prezentat exemple de bune practici în cadrul procesului educațional, evidențiind metode și strategii eficiente utilizate în predare.

În plus, școala a fost gazda unor cercuri pedagogice, oferind un cadru propice pentru schimbul de experiențe și diseminarea bunelor practici între cadrele didactice din zonă.

Aceste inițiative reflectă angajamentul Școlii Gimnaziale Nr. 1 Hudești de a oferi o educație de calitate, adaptată nevoilor actuale ale elevilor și comunității.

Concluzie

Provocările aduse de era digitală în învățământul primar sunt complexe, dar pot fi depășite prin colaborare, investiții și inovare. Învățătorii joacă un rol cheie în ghidarea elevilor în acest mediu dinamic, pregătindu-i pentru o lume în continuă schimbare. Cu sprijin adecvat și resurse potrivite, această tranziție poate deveni o oportunitate de creștere pentru întreaga comunitate educațională.

Bibliografie

1. Ministerul Educației. (2022). Ghiduri metodologice pentru integrarea tehnologiei în învățământul primar. https://edu.ro/ghiduri_metodologice_tehnologie
2. European Commission. (2021). Digital Education Action Plan (2021-2027). https://ec.europa.eu/education/education-in-the-eu/digital-education-action-plan_en

Provocările digitalizării în educație

Liceul Tehnologic „Arhimandrit Chiriac Nicolau” Vânători-Neamț
Profesor: Amariei Mihaela

Transformările rapide din domeniul tehnologic au adus schimbări profunde în toate aspectele vieții, inclusiv în educație. Digitalizarea înseamnă mai mult decât integrarea dispozitivelor electronice în sala de clasă; ea reprezintă o revoluție a modului în care învățăm, predăm și interacționăm. Articolul de față explorează provocările pe care le aduce inovația digitală în educație și propune soluții practice pentru formarea cetățenilor responsabili într-o societate tot mai interconectată.

Integrarea tehnologiilor moderne oferă oportunități inovatoare pentru a învăța, a lucra și a comunica eficient. În acest sens, platformele de învățare online, aplicațiile interactive și atelierele de competențe digitale contribuie la dezvoltarea acestor abilități esențiale.

Printre provocările digitalizării în educație subliniem: accesul inegal la resursele tehnologice, competențele digitale insuficiente, supraaglomerarea informațională și cybersecuritatea, dar și izolarea socială.

Așadar o problemă majoră în dezvoltarea competențelor digitale este accesul inegal la resursele tehnologice. Deși tehnologia avansează rapid și devine o componentă esențială în educație și muncă, nu toți beneficiază de aceste progrese în mod egal. Acest lucru este cauzat de diferențele economice, geografice și sociale, generând provocări pentru un număr semnificativ de persoane, în special pentru elevii din mediile defavorizate.

Lipsa dispozitivelor și a infrastructurii în mediile rurale sau în comunități cu venituri modeste, lipsa dispozitivelor precum laptopuri, tablete sau smartphone-uri de calitate limitează posibilitatea participării la educația online. În plus, infrastructura de internet este adesea inexistentă sau de slabă calitate în zonele rurale, împiedicând conectarea eficientă la platformele educaționale. Mai mult, echipamentele vechi sau uzate îngreunează utilizarea aplicațiilor interactive sau participarea în timp real la cursurile online.

Impactul asupra educației și dezvoltării privind accesul limitat la tehnologie are un efect negativ direct asupra procesului educațional. Apar decalaje între elevii din mediul urban și cei din mediul rural, ceea ce perpetuează inegalitatea socială. În acest sens, există și câteva soluții ce ar putea avea efecte benefice, și anume: programe de finanțare prin care guvernele și

organizațiile non-guvernamentale să ofere subvenții sau echipamente gratuite familiilor cu venituri modeste, dar și inițierea unor campanii de tipul „Un laptop pentru fiecare elev”.

O altă provocare o reprezintă lipsa competențelor digitale ce este un obstacol semnificativ în adoptarea eficientă a tehnologiilor în educație. Atât elevii, cât și profesorii întâmpină dificultăți în utilizarea eficientă a instrumentelor digitale, ceea ce afectează calitatea procesului de învățământ și capacitatea acestora de a se adapta cerințelor. Elevii pot avea competențe limitate, mai ales dacă provin din medii în care tehnologia nu este larg utilizată. Așadar aceștia pot avea dificultăți de utilizare a platformelor online, dar și dificultăți de înțelegere a securității digitale și de utilizare a tehnologiei. Și profesorii, chiar dacă sunt experți în disciplina lor, pot întâmpina dificultăți în integrarea tehnologiilor în procesul educativ, problema fiind amplificată de lipsa formării profesionale, de rezistența la schimbare, dar și de gestionarea resurselor digitale.

Soluțiile pentru această provocare ar viza: cursuri de formare continuă pentru profesori, introducerea educației digitale în curriculum, sprijin individualizat, acces la resurse și instrumente, dar și schimbarea mentalității prin programe motivaționale.

Supraaglomerarea informațională și cybersecuritatea este o altă provocare majoră. Într-o lume din ce în ce mai conectată, unde informația este la un clic distanță, apar provocări legate de gestionarea volumului imens de date și de siguranța utilizării tehnologiilor digitale. Supraaglomerarea informațională și vulnerabilitățile legate de securitate cibernetică nu doar că afectează calitatea învățării, ci pun și în pericol de confidențialitate și siguranța elevilor și a profesorilor.

Elevii și profesorii sunt bombardați zilnic cu un flux de informații provenite din platformele educaționale, motoarele de căutare, rețelele sociale și sursele externe. În lipsa unor competențe adecvate de gândire critică, este dificil să se facă diferența între sursele credibile și cele false. Cantitatea mare de informații disponibile poate duce la stres, oboseală mentală și dificultăți în luarea deciziei lor de informare.

Pentru a face față provocărilor generate de volumul imens de informații digitale și vulnerabilitățile în ceea ce privește securitatea cibernetică, pot fi implementate o serie de soluții structurale și educative. O primă soluție ar fi introducerea alfabetizării informaționale în curriculum, deoarece elevii trebuie să învețe să identifice sursele credibile, să recunoască semnele dezinformării și să analizeze critic conținutul digital. În acest sens, benefice ar fi utilizarea platformelor educaționale cu conținut verificat și crearea unor biblioteci digitale centralizate, dar și formarea în domeniul securității cibernetică. Elevii și profesorii trebuie să învețe să utilizeze parole sigure, să recunoască tentativele de phishing și să înțeleagă

importanța protejării datelor personale. Tot printre soluțiile eficiente pentru această provocare s-ar număra și îmbunătățirea infrastructurii și tehnologiei, conștientizarea și responsabilizarea utilizatorilor și, nu în ultimul rând, sprijinul instituțional și colaborarea cu experții în tehnologie și cybersecuritate.

Prin educație, infrastructură adecvată și conștientizare, se pot reduce riscurile generate de supraaglomerarea informațională și cybersecuritate. Efortul combinat al instituțiilor de învățământ, autorităților și părinților poate crea un mediu educațional sigur și eficient, în care tehnologia devine o oportunitate, nu o amenințare.

Se știe foarte bine că în era digitală, tehnologia joacă un rol esențial în educație, comunicare și divertisment. Totuși, utilizarea excesivă a dispozitivelor electronice poate avea consecințe negative semnificative asupra dezvoltării sociale a tinerilor, contribuind la o izolare socială tot mai accentuată. Această tendință ridică preocupări legate de scăderea abilităților interpersonale, dependența emoțională de mediul virtual și lipsa conexiunilor autentice cu ceilalți. Comunicarea online nu poate înlocui interacțiunile față către față, ceea ce reduce capacitatea de a dezvolta empatie, expresivitate și inteligență emoțională, iar utilizarea constantă a mesajelor text sau a rețelelor sociale limitează oportunitățile unei conversații practice autentice și ale unei probleme de conflict în mod direct. Mai mult, și compararea constantă cu alții în mediul online poate duce la sentimente de inadecvare, anxietate și retragere socială. Tinerii dezvoltă un atașament față de conexiunile online și devin anxioși sau chiar deprimați atunci când nu sunt activi pe rețelele sociale. Cert este că această dependență digitală înlocuiește treptat legi autentice, transformând experiențele sociale în interacțiuni superficiale.

Câteva soluții pentru această provocare ar fi: introducerea de cursuri despre sănătatea digitală care să învețe tinerii să gestioneze timpul petrecut în mediul virtual și să prioritizeze interacțiunile reale, dar și stimularea conștientizării impactului negativ pe care dependența de tehnologie îl poate avea asupra sănătății mentale și sociale.

În ceea ce privește izolarea socială, se știe că dependența excesivă de tehnologie poate duce la scăderea abilităților interpersonale și la o izolare socială tot mai pronunțată, în special în rândul tinerilor.

În concluzie, putem spune că inovația digitală are un potențial imens de a transforma educația și de a forma cetățeni responsabili și bine pregătiți pentru provocările viitorului. Totuși, succesul acestui demers depinde de un angajament colectiv al autorităților,

profesorilor, părinților și comunităților de a valorifica tehnologia în mod responsabil, incluziv și sustenabil.

Educație în era digitală

Transformarea digitală schimbă atât economia cât și societatea. Noile abilități tehnice și „soft” câștigă importanță atât pe piața forței de muncă, cât și ca mijloc de participare deplină în societate.

Drept urmare, rolurile, conținutul și metodele educaționale tradiționale sunt contestate - educația trebuie să pregătească astăzi cursanți pentru schimbarea sarcinilor și rolurilor atât pe piața muncii, cât și ca cetățeni europeni.

Adulții de astăzi au nevoie de oportunități de recalificare și de perfecționare pentru a le putea face față provocărilor de mâine. Regândirea educației în era digitală ar trebui să devină o problemă centrală pentru factorii de decizie de azi din două motive.

În primul rând, numai educația poate forma o forță de muncă calificată, pregătită pentru locurile de muncă viitoare și pentru o piață a muncii în schimbare. Regândirea educației în era digitală constituie, așadar, o condiție prealabilă pentru competitivitatea globală viitoare a Europei.

În al doilea rând, numai educația poate asigura condițiile prealabile pentru incluziunea socială și participarea egală a cetățenilor europeni la o democrație digitalizată. Prin urmare, regândirea educației în era digitală contează pentru protejarea valorilor europene precum egalitatea, democrația și statul de drept.

Educația în era digitală include, dar nu se limitează la educația digitală și cuprinde transmiterea competențelor tehnice, „soft” și a cetățeniei și se referă atât la educația formală, cât și la educația non-formală de-a lungul vieții cetățenilor europeni.

Pandemia a făcut posibilă adaptarea profesorilor dar și a elevilor (preșcolari) unui nou stil de predare - învățare. A fost momentul în care, brusc, a trebuit să se facă trecerea de la educația tradițională la educația digitală (sau *educatia online*). Această trecerea necesită răbdare și perseverență. A fost necesară formarea sau autoformarea profesorilor dar și dotarea elevilor cu tablete și calculatoare.

Contrar opiniilor multor persoane ce au discutat public despre acest aspect, generația actuală s-a născut, a crescut și s-a format în proximitatea tehnologiei în continuă evoluție.

Copiii încep aproape instinctiv să folosească diverse aplicații, programe, în vreme ce adulții încă învață anumite funcționalități. Multe studii au scos în evidență faptul că mulți copii preferă *educația online* spre deosebire de cea tradițională. Acest lucru se întâmplă datorită schimbării generaționale pe care noi adulții trebuie să reușim să o gestionăm.

Un beneficiu important este acela că *educatia digitala* aduce elevilor accesul rapid la orice fel de informație. Este importantă însă educarea copiilor legată de verificarea surselor, autenticitatea acestora.

Cu un singur clic putem accesa informații prețioase, mersul la bibliotecă de acum 20 de ani fiind înlocuit astfel. Și acest lucru nu este unu deloc rău.

Totuși, este foarte important ca cei mici să fie educați în acest sens. Ei trebuie să învețe dacă informația provenită este dintr-o sursă în care avem încredere, dacă mai fost acea informație folosită sau preluată de alte surse sigure.

Ținând cont de afinitatea pe care elevii o au pentru lumea virtuală, putem spune că dorința lor de a continua învățământul în mediul online este justificată. Confortul pe care îl oferă tehnologia, eliminarea problemelor de logistică precum deplasarea până la școală sau transportul manualelor grele în ghiozdane constituie cel mai mare avantaj al școlii online. Totuși, ținând cont că momentan România nu este pregătită să treacă complet la digitalizarea educațională, ce este de făcut pentru a le oferi copiilor noștri acest beneficiu informațional de care au nevoie ca o formă firească de evoluție?

Una dintre soluțiile pe care le propunem pentru această problemă este înscrierea lor la cursuri online de pregătire extra-școlară, care nu doar că îi va ține în continuare aproape de tehnologie și nu le va întrerupe brusc ritmul de învățare, dar îi va pregăti intens pentru a face o performanță mai mare decât programa școlară.

În final, nu prezența fizică în spațiul școlar aduce performanța în învățare, ci ambiția, dorința și perseverența copiilor sunt cele care facilitează drumul către succesul academic.

BIBLIOGRAFIE

1. Ionescu, M, Anghelescu, C, Boca, C, Herseni, I., Popescu, C., Statva, E., Ulrich, C., Novach, C (2010) -Repere ale creșterii și dezvoltării copiilor de la naștere la 6/7 ani;
3. John Hattie, Învățarea vizibilă - Ghid pentru profesori, Trei, 2012.
4. Olimpia Meșa, Cum învață oamenii, București, 2020.

Digitalizarea educației

Prof. Andrei Andreea Adina, Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi" Botoșani

Digitalizarea educației reprezintă procesul prin care tehnologia digitală este integrată în sistemele de învățământ pentru a îmbunătăți procesul de predare – învățare – evaluare. Aceasta include utilizarea de dispozitive electronice, platforme online, resurse digitale și software educațional pentru a facilita accesul la informație și pentru a personaliza procesul educațional.

Unul din principalele avantaje ale utilizării digitalizării este accesibilitatea. Elevii și profesorii pot accesa resurse educaționale deschise oricând și de oriunde, eliminând astfel barierele geografice și economice. De asemenea digitalizare permite personalizarea învățării, adaptând conținutul și ritmul de studiu la nevoile fiecărui elev.

Totuși digitalizarea vine cu provocări. Profesorii trebuie formați pentru utilizarea eficientă a noilor tehnologii, și, de asemenea trebuie dezvoltată infrastructura tehnologică: dotarea școlilor cu calculatoare actualizate, table interactive, videoproiectoare, imprimante simple și 3 D, internet de mare viteză, ochelari Virtual Reality.

Mediul online a eliminat creta și buretele, dar folosirea de instrumente digitale le permite profesorilor să își prezinte informațiile pe o tablă mult mai interactivă și captivantă. Clasicele prezentări PowerPoint au devenit deja un lucru obișnuit pentru mulți elevi. Din acest motiv, ghidul nostru include câteva alternative mai dinamice și care oferă mai multe opțiuni.

Instrumentul cel mai apropiat de o tablă obișnuită este Classroomscreen – o tablă digitală care vă permite, pe lângă adăugarea de texte, să faceți cursurile mai interactive. Ca o alternativă la prezentările PowerPoint, propunem atât profesorilor, cât și elevilor, platforma Prezi. Cu ajutorul instrumentului MindMup puteți crea mind maps (hărți mentale care ilustrează modul în care sunt relaționate diferite concepte), iar platforma Textfixer poate fi utilizată (și) pentru a genera liste aleatorii – utile, de exemplu, când vrem să împărțim elevii pe echipe.

Acestea sunt doar câteva dintre multele instrumente digitale și metodele pe care le puteți implementa la cursurile dumneavoastră. Deoarece această tranziție poate crea dificultăți, este important să rețineți că nu este nevoie să utilizați toate aceste platforme – după cum veți vedea, fiecare instrument oferă o varietate de opțiuni care pot fi folosite în diferite scopuri.

Utilizarea unor instrumente digitale poate transforma testarea cunoștințelor într-o activitate distractivă și interactivă, reducând anxietatea pe care mulți elevi o resimt atunci când aud cuvântul „test”. Aceste aplicații sunt folosite mai ales pentru recapitulări sau învățarea prin joc. Se recomandă precauție în cazul în care doriți să le utilizați pentru teste oficiale, la care elevii vor fi evaluați printr-o notă în catalogul școlar, deoarece pot apărea dificultăți tehnice.

Kahoot! este un instrument foarte bun pentru testarea cunoștințelor tuturor elevilor, în timp real, la curs. Este nevoie de prezența profesorului pentru ca elevii să vadă întrebările. Alte aplicații, precum Educaplay, Quizizz sau LearningApps, pot fi utilizate atât la curs, cât și în afara lui (de exemplu, ca temă de casă), deoarece pot fi accesate oricând printr-un link oferit de profesor. Quizlet permite crearea de flashcards, niște cartonașe foarte utile pentru procesul de învățare, deoarece elevii se pot autoevalua și pot decide ce informații necesită aprofundare.

Pentru ușurarea procesului de predare – învățare – evaluare se pot folosi resursele educaționale deschise de pe platformele: digitaledu.ro, <https://digital.educred.ro/>, <https://www.edumagic.eu/blog/post/resurse-educationale-gratuite>.

Digitaledu.ro este o platformă dedicată educației digitale. Are 13185 de sugestii de activități de învățare și resurse educaționale deschise create de cadre didactice, selectate, revizuite și validate de specialiști în științele educației.

Digital.educred.ro/ pune la dispoziție materiale realizate de cadre didactice din toată țara, proiectate având ca punct de plecare noua programă școlară pentru învățământul primar și gimnazial, baza pe competențe.

În concluzie, digitalizarea educației oferă oportunități semnificative pentru a transforma modul în care învățăm și predăm, dar necesită o abordare echilibrată pentru a depăși provocările asociate.

**Inovația digitală în educație:
provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili**

**Prof. Andrei Cristina - Luciana
Școala Gimnazială Petrești,
Dâmbovița**

Într-o eră dominată de tehnologie, inovația digitală joacă un rol esențial în transformarea procesului educațional. Digitalizarea nu doar că facilitează accesul la informații, ci redefinește complet modul în care cunoștințele sunt transmise și asimilate. Cu toate acestea, integrarea tehnologiilor digitale în educație vine la pachet cu numeroase provocări, dar și cu soluții care pot sprijini formarea cetățenilor responsabili și pregătiți pentru viitor.

Provocări ale inovației digitale în educație

1. **Accesul inegal la tehnologie** Una dintre cele mai mari provocări este disparitatea accesului la resurse digitale. Elevii din zonele defavorizate sau din comunități rurale pot întâmpina dificultăți în accesarea internetului sau a dispozitivelor necesare pentru învățarea online.
2. **Formarea cadrelor didactice** Profesorii trebuie să fie pregătiți pentru a utiliza noile tehnologii în mod eficient. Lipsa de instruire adecvată sau reticenta față de schimbare poate împiedica integrarea optimă a instrumentelor digitale în procesul educațional.
3. **Siguranța și etica digitală** Elevii trebuie să fie conștienți de riscurile asociate utilizării internetului, precum cyberbullying-ul, protecția datelor personale sau fake news. Educația digitală trebuie să includă componente care să dezvolte gândirea critică și comportamentul responsabil online.
4. **Suprastimularea digitală** Utilizarea excesivă a tehnologiei poate afecta concentrarea, sănătatea mentală și interacțiunile sociale ale elevilor. Este necesar un echilibru între metodele tradiționale și cele digitale.

Soluții pentru o educație digitală responsabilă

1. **Asigurarea accesului echitabil la tehnologie** Guvernul și instituțiile educaționale pot dezvolta programe de dotare cu dispozitive digitale și acces la internet pentru elevii din comunități defavorizate. Astfel, prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), unitățile de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, precum și cluburile sportive, palatele copiilor, centrele județene de asistență psihopedagogică pot fi dotate cu echipamente TIC, mobilier, materiale și softuri educaționale.

2. **Programe de formare continuă pentru profesori** Organizarea de cursuri și ateliere pentru cadrele didactice, axate pe utilizarea eficientă a tehnologiei și integrarea acesteia în procesul educațional. Cadrele didactice pot accesa programele Erasmus+ pentru participarea la cursuri de perfecționare în țări din Europa.
3. **Educație digitală în programa școlară** Introducerea unor module dedicate siguranței online, eticii digitale și gândirii critice, astfel încât elevii să devină utilizatori conștienți și responsabili ai tehnologiei. Utilizarea platformelor online și a softurilor educaționale la clasă, se va face în funcție de nevoile de învățare ale elevilor, de programa școlară și de nivelul de digitalizare. Se va ține cont însă, de timpul petrecut în fața ecranului și de gradul de socializare al elevilor.
4. **Promovarea echilibrului digital** Încurajarea activităților offline, a sportului și a interacțiunilor sociale pentru a preveni dependența de ecrane și a menține un stil de viață sănătos.

Programul "Școala Digitală" din România

Un exemplu de succes în integrarea inovației digitale în educație este programul "Școala Digitală" implementat în România. Acest proiect pilot a fost lansat în 2020 și a vizat dotarea școlilor din zonele rurale cu tablete, laptopuri și acces la internet. În cadrul programului, profesorii au beneficiat de sesiuni de formare pentru utilizarea platformelor educaționale online, iar elevii au participat la ateliere despre siguranța digitală și utilizarea responsabilă a tehnologiei.

Rezultatele programului au arătat o îmbunătățire semnificativă a performanțelor școlare și o creștere a gradului de implicare a elevilor. În plus, s-a constatat o diminuare a fenomenului de abandon școlar, demonstrând astfel impactul pozitiv al accesului echitabil la tehnologie asupra comunităților defavorizate.

Concluzie

Inovația digitală în educație are potențialul de a revoluționa procesul de învățare, oferind oportunități fără precedent pentru dezvoltarea personală și profesională a elevilor. Cu toate acestea, pentru ca această transformare să fie benefică, este esențial să abordăm provocările asociate și să implementăm soluții care să sprijine formarea unor cetățeni responsabili, conștienți de impactul tehnologiei asupra societății. Numai printr-o abordare echilibrată și incluzivă, educația digitală poate deveni un motor al progresului și al responsabilității sociale în viitorul apropiat.

Bibliografie

1. <https://edict.ro/provocari-si-solutii-in-educatia-digitala/>
2. <https://educatia-digitala.ro/>
3. Revista națională de profil psihopedagogic pentru cadre didactice, INOVAȚIE ÎN EDUCAȚIE, Nr 6/ Aprilie 2020
4. STRATEGIA PRIVIND DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI DIN ROMÂNIA, Document în consultare publică, Ministerul Educației și cercetării.

Avantaje și dezavantaje în aplicarea strategiilor de învățare blended-learning

Andrei Nicoară Dorina, profesor Școala Gimnazială Nr. 29 , Galați

Blended-learning reprezintă o nouă formă de abordare a educației care combină internetul, mass-media digitală și tehnologiile moderne cu învățarea tradițională în sala de clasă cu prezența fizică a profesorilor și elevilor. Acest concept a fost creat pentru a da o față nouă vechilor forme de e-learning și clasă virtuală care începeau să piardă din credibilitate (cursanții se simțeau izolați, lipsiți de ajutor și nu erau destul de motivați pentru a face singuri activitățile).

Ca orice strategie de învățare, Blended-learning are atât avantaje, cât și dezavantaje.

Avantaje :

- ✓ Este mai eficientă decât e-learning sau învățarea tradițională. Activitățile online - asincron sunt destinate studiului individual, în timp ce activitățile sincron face-to face sunt valorificate prin experiențe interactive.
- ✓ Permite un bun management al timpului : o parte din timp, elevii pot învăța individual, în ritm propriu, iar o parte pot interacționa cu profesorul și colegii lor în clasă. Se dezvoltă astfel, abilități de lucru individual dar și în echipă.
- ✓ Asigură cadrul dobândirii competenței digitale, una dintre cele opt competențe cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții
- ✓ Se îmbunătățește comunicarea profesor-elev și permite profesorului să petreacă mai mult timp întâlnindu-se cu elevii individual sau în grupuri mai mici pentru a le oferi sprijin și ajutor în problemele și dilemele care nu le-au înțeles.
- ✓ Se poate măsura gradul de implicare al elevilor, prin numărul de logări și timpul petrecut online.
- ✓ Crește nivelul de pregătire al profesorilor care trebuie să propună lecții și activități cu un grad mai mare de flexibilitate și creativitate decât într-un cadru de clasă tradițional.
- ✓ O abordare de învățare mixtă oferă elevilor abilități, cum ar fi auto-disciplina, auto-motivare, și obiceiuri organizatorice de care vor avea nevoie în viața de adult fiind nevoiți să își gestioneze singuri timpul și resursele pentru a putea atinge obiectivele.

Dezavantaje :

- ✓ Blended learning depinde de resurse tehnice, care trebuie să fie de încredere, ușor de folosit și moderne. Întreprinderile care vând pachete digitale și sisteme de învățare profită de pe urma acestei tendințe care se află în creștere, punând un semn de întrebare la potențialul și la serviciile educaționale de calitate a acestor produse.
- ✓ Alfabetizarea digitală poate fi un inconvenient pentru unii elevi
- ✓ Această practică nu poate oferi suficientă atenție, îndrumare și asistență personală din partea cadrelor didactice în special pentru elevii care nu se pot auto-dirija, auto-disciplina, sau organiza suficient pentru a învăța în mod eficient fără a fii supravegheați regulat din partea profesorilor și a adulților.
- ✓ Timpul pentru feedbackul dat de profesor este mai mare în blended learning decât în sistemul tradițional.
- ✓ Există riscul ca, fără o supraveghere în persoană, elevii să nu parcurgă toate materialele propuse online și să piardă din timpul de studiu, folosind social media și chat-uri în loc să-și facă temele.
- ✓ Apar costuri pentru accesarea platformelor de e-learning.

După cum se poate observa sistemul învățării mixte prezintă atât avantaje cât și anumite dezavantaje iar cei implicați nu sunt doar profesorii și elevii ci există și alți factori, ca de exemplu interpretările care oferă tehnologia.

În concluzie avantajele strategiilor blended-learning exced dezavantajele și au un impact pozitiv asupra implicării active a elevilor în procesul de învățare și a rezultatelor acestora.

Un exemplu de bune practici, în ceea ce privește introducerea strategiilor blended-learning în activitatea didactică personală, îl constituie rezultatele superioare obținute de elevi la examenele naționale și concursurile de matematică, datorate integrării activităților online la clasă atât în etapa de predare – învățare prin accesarea platformelor educaționale, a resurselor RED cât și evaluarea prin metode variate (teste google forms, aplicația wordwall, quizzis, kahoot, autoevaluare, proiecte realizate în diverse platforme dedicate dar și teste clasice) care au făcut procesul educațional mai atractiv și mai eficient. Orele de pregătire suplimentară pentru remediere și performanță au fost susținute pe google meet și platforma google classroom, după un orar flexibil stabilit de comun acord, lucrând pe tabla virtuală, iar la anumite intervale de timp ne întâlneam și fizic pentru a clarifica diverse probleme ce nu puteau fi rezolvate online. Elevii primeau sarcini de lucru pe care le lucrau fie individual, fie pe grupe și apoi prezentau rezultatele obținute.

Bibliografie :

Suport de curs pentru programul de formare continuă *PROF IV - Coaching în procesul de predare-învățare-evaluare în context blended-learning-* Modulul 3 - Strategii de Intervenție Educațională În Context Blended - Learning

Educația digitală: provocări și strategii pentru formarea cetățenilor responsabili în era tehnologiei

Andrei Nicoleta

Școala Gimnazială „Veniamin Costachi”, Sinești, jud. Iași

În era digitală actuală, tehnologia a devenit o componentă esențială a vieții cotidiene, influențând profund modul în care învățăm și predăm. Integrarea inovațiilor digitale în educație nu doar că modernizează procesul de învățare, dar joacă și un rol crucial în formarea cetățenilor responsabili și competenți digital. Cu toate acestea, această tranziție vine la pachet cu o serie de provocări ce necesită soluții bine gândite.

Provocări în implementarea inovației digitale în educație

1. Accesul inegal la tehnologie: Există discrepanțe semnificative în ceea ce privește accesul la dispozitive digitale și conexiuni stabile la internet, accentuând diferențele educaționale dintre elevi.
2. Formarea insuficientă a cadrelor didactice: Fără o formare adecvată și continuă, eficiența predării poate fi compromisă, iar potențialul tehnologiei nu este pe deplin exploatat.
3. Securitatea și confidențialitatea datelor: Utilizarea platformelor online implică riscuri privind protecția informațiilor personale ale elevilor.
4. Dependența de tehnologie și impactul asupra sănătății: Expunerea prelungită la ecrane poate avea efecte negative asupra sănătății fizice și mentale a elevilor.

Soluții propuse pentru o integrare eficientă a tehnologiei în educație

1. Dezvoltarea infrastructurii digitale: Investițiile în tehnologie asigură acces egal la resurse digitale pentru toți elevii.
2. Formarea profesională a cadrelor didactice: Organizarea de programe de formare continuă permite profesorilor să se adapteze la noile instrumente digitale.
3. Elaborarea de politici clare privind protecția datelor: Instituțiile trebuie să implementeze politici stricte pentru protecția informațiilor personale.
4. Promovarea unui echilibru sănătos între activitățile digitale și cele tradiționale: Combinarea tehnologiei cu activități fizice ajută la menținerea stării de bine a elevilor.

Integrarea inovației digitale în educație este esențială pentru pregătirea elevilor în a deveni cetățeni responsabili și competenți în societatea modernă. Abordarea provocărilor asociate cu această tranziție prin soluții bine planificate poate transforma educația, făcând-o mai accesibilă, interactivă și relevantă pentru generațiile viitoare.

Bibliografie

1. Centrul European pentru Excelență în Educație, „Simpozionul Internațional Educația în era digitală: Cum să pregătim viitorul nostru comun”, Editura Centrul European pentru Excelență în Educație, București.
2. EDICT, „Provocări și soluții în educația digitală”, Editura EDICT, Iași.
3. Ministerul Educației și Cercetării, „Strategia privind digitalizarea educației din România”, Editura Ministerul Educației și Cercetării, București.

Mișcare și joacă!

Prof. Andrieș Vasile

Școala Gimnazială „Grigore Antipa” Botoșani

Pentru că practicarea exercițiilor fizice este foarte importantă pentru dezvoltarea armonioasă a organismului, vă propun un joc distractiv cu ajutorul căruia puteți face puțină mișcare, chiar și atunci când sunteți acasă. Am descris câte un exercițiu fizic pentru fiecare literă din alfabet, iar voi puteți să executați exercițiile corespunzătoare literelor ce compun numele sau prenumele vostru, numele animalului de companie, a echipei de fotbal preferate sau să alegeți orice cuvânt sau propoziție doriți. Exercițiile trebuie adaptate în funcție de condițiile și particularitățile fiecărui practicant. Dozarea este estimativă, fiecare executant stabilindu-și numărul de repetări în funcție de posibilități. De asemenea, sensul mișcărilor și distanțele parcurse trebuie adaptate în funcție de locul și spațiul în care se desfășoară activitatea fizică. Succes!

A Mergi 20 de secunde cu brațele întinse sus.

Ă Răsuțește capul spre stânga și spre dreapta cu arcuire, de 8 ori, din poziția stând cu picioarele depărtate la nivelul umerilor cu brațele îndoite și palmele pe șolduri.

Â Din ghemuit, sari de 10 ori pe loc „ca o broscuță”.

B Aleargă pe loc, pendulând gambele spre înapoi, timp de 10 secunde.

C Din poziția stând cu picioarele depărtate la nivelul umerilor și cu brațele pe lângă corp, întinde brațele înainte și apoi revino în poziția inițială.

Execută mișcarea de 8 ori.

D Execută 10 sărituri „ca mingea” cu picioarele apropiate, cu brațele

îndoite și mâinile pe șolduri.

E Sari pe piciorul drept de 8 ori, celălalt ținându-l ușor îndoit, apoi sari de 8 ori pe piciorul stâng.

F Rotește capul spre stânga de 4 ori, apoi spre dreapta de 4 ori, din poziția stând cu brațele îndoite și cu mâinile pe șolduri.

G Execută 10 genuflexiuni, ținând brațele întinse spre înainte.

H Caută 6 obiecte de culoare roșie, sărind pe un picior.

I Deplasează-te în mersul piticului timp de 30 de secunde.

Î Execută sărituri cu picioarele apropiate și brațele îndoite, palmele pe cap, până ce vizualizezi 5 obiecte a căror denumire încep cu litera „C”.

J Din stând depărtat cu brațele îndoite, mâinile pe șolduri, îndoiaie trunchiul spre stânga și arcuiește, apoi spre dreapta și arcuiește. Repetă acțiunea de 8 ori.

K Execută 10 flotări cu sprijin pe genunchi.

L Scutură brațele și picioarele, respirând profund timp de 30 de secunde.

M Din poziția stând cu picioarele apropiate și cu brațele întinse sus, îndoiaie trunchiul înainte cu arcuire, încercând să atingi solul cu mâinile, după care întinde trunchiul spre înapoi cu arcuire. Repetă mișcarea de 4 ori.

N Din poziția stând mult depărtat, cu brațele îndoite și palmele pe genunchi, execută o fandare pe piciorul stâng, apoi repetă aceeași mișcare și pe celălalt picior. Execută întreaga acțiune de 8 ori.

O Mergi 30 de secunde pe călcâie cu brațele îndoite și palmele la ceafă.

P Din stând cu picioarele depărtate, rotește simultan brațele de 4 ori spre înainte și de 4 ori spre înapoi. Repetă întreaga acțiune de 2 ori.

Q Așază-te culcat dorsal (pe spate) cu picioarele apropiate și brațele îndoite cu palmele la ceafă, îndoiaie picioarele, apoi întinde-le, încercând să nu atingi solul cu călcâiele. Repetă mișcarea de 10 ori.

R Mergi 30 de secunde pe vârfuri cu brațele întinse lateral.

S Din stând, sari în depărtat lateral și revino în apropiat de 8 ori.

Ș Din poziția stând depărtat, brațele îndoite, mâinile pe umeri, apleacă trunchiul spre înainte la 90° menținând spatele drept, după care întinde trunchiul spre înapoi, cu arcuire. Repetă acțiunea de 8 ori.

T Aleargă în cerc timp de 10 secunde, mișcând brațele pe lângă corp

Ț Din poziția stând depărtat cu brațele îndoite și cu mâinile la piept, pumnii strânși, rotește antebrațele spre înainte „MORIȘCA ÎNAINTE” de 8 ori, după care rotește antebrațele spre înapoi „MORIȘCA ÎNAPOI” de 8 ori. Repetă mișcarea de 2 ori.

U Sari de 10 ori peste o jucărie așezată pe sol.

V Așază-te pe abdomen cu brațele întinse în prelungirea corpului. Ridică brațul drept și piciorul stâng și arcuieste, apoi ridică brațul stâng și piciorul drept și arcuieste. Repetă mișcarea de 8 ori.

W Din stând cu brațele pe lângă corp execută sărituri ușoare „ca mingea” înainte-înapoi, timp de 30 de secunde.

X Din poziția stând depărtat cu brațele îndoite și cu mâinile la ceafă, răsuțește trunchiul spre stânga cu arcuire, apoi spre dreapta cu arcuire, menținând spatele drept. Execută acțiunea de 3 ori.

Y Așază-te culcat dorsal (pe spate) cu picioarele apropiate și cu brațele îndoite, palmele la ceafă. Ridică-te, trăgând de brațe și îndoie trunchiul spre înainte cât mai mult. Repetă mișcarea de 10 ori.

Z Aleargă în cerc cu genunchii sus, timp de 10 secunde, bătând din palme.

Importanța jocurilor dinamice în cadrul orelor de educație fizică și sport

Prof. Andrieș Vasile

Școala Gimnazială „Grigore Antipa” Botoșani

În cadrul orelor de educație fizică se valorifică sistematic ansamblul formelor de practicare a exercițiilor fizice în scopul mării în principal al potențialului biologic al omului în concordanță cu cerințele sale și exigențele societății. Angajează elevii într-un proces dinamic de dezvoltare a capacităților de acțiune, proces care contribuie la formarea conștiinței de sine, la afirmarea eului și exprimarea personalității. În educația fizică, ceea ce este important este câștigul pe care îl are elevul, în planul personalității sale, al echilibrului acestuia. Omul modern înțelege necesitatea formării deprinderilor motrice pentru rezolvarea diverselor situații la locul de muncă sau în viața cotidiană. Viața demonstrează că prin practicarea educației fizice organizate rațional, începând cu cea mai fragedă vârstă, se realizează calitățile de abilitate, agerime, rapiditate, spontaneitate, iscusință. Sportul educă curajul, ambiția, atenția distributivă, hotărârea, disciplina, calmul, multiple trăsături de caracter.

Jocurile de mișcare constituie un mijloc important prin care se realizează o parte importantă din sarcinile ce revin educației fizice. Ele dezvoltă la elevi, pe lângă bagajul mare de deprinderi motrice elementare, simțul colectivității, al inventivității, al cunoașterii. Prin implicarea în jocuri, există posibilitatea de a contribui în mare măsură la realizarea uneia din sarcinile educației și anume: de a forma din copil o ființă care să conviețuiască în armonie cu colegii săi, care să se comporte corect și civilizată. În cadrul jocurilor de mișcare, pe lângă însușirea și perfecționarea nenumăratelor deprinderi motrice de bază, elevul este nevoit să se aplice în situațiile mereu schimbătoare din teren, iar prezența elementului de întrecere în majoritatea cazurilor presupune eforturi pentru realizarea cu succes a acțiunilor, ceea ce permite atât dezvoltarea capacităților motrice, cât și a calităților morale și a voinței. Educația fizică, fiind un proces pedagogic, profesorului îi creează posibilitatea de a rezolva această problemă complexă, angajând experiența, tactul, măiestria proprie, inițiativa, responsabilitatea elevilor. Este cunoscut faptul că noțiunile, trăsăturile caracteriale, deprinderile și atitudinile morale se formează într-un lung proces educativ. Profesorului îi revine sarcina să urmărească atent comportamentul elevilor, manifestările acestora în cadrul activității și să intervină cu tact pentru soluționarea unor conflicte sau manifestări necorespunzătoare.

Datorită influenței multilaterale asupra întregii personalități a copilului, jocurile de mișcare constituie unul dintre mijloacele de bază ale educației fizice. În cadrul activității de educație fizică, jocul de mișcare își aduce contribuția la realizarea următoarelor sarcini:

- formarea și consolidarea deprinderilor motrice de bază;
- dezvoltarea calităților motrice necesare în viață;
- formarea unor cunoștințe utile, prin lărgirea sferei reprezentărilor despre lume;

- dezvoltarea spiritului de colectivitate și a calităților morale și de viață.

Prin particularitățile sale specifice, jocul de mișcare se deosebește de celelalte mijloace ale educației fizice, datorită faptului că favorizează formarea și consolidarea simultană a deprinderilor motrice de bază (mers, alergare, săritură, aruncare, prindere), dezvoltarea calităților motrice (viteză, rezistență, forță și îndemânare), precum și a însușirilor și deprinderilor moral-volitive. Caracteristic jocurilor de mișcare este întrecerea, element ce sporește interesul elevilor pentru activitate, le mobilizează forțele și îi stimulează.

Jocul de mișcare poate fi folosit în toate momentele lecției, contribuind la realizarea obiectivului propus. Mai poate fi folosit și în celelalte forme prin care educația fizică este realizată în școală, în pauze, în excursii sau plimbări. Pentru ca jocul de mișcare să contribuie la îndeplinirea sarcinilor educației fizice, este necesar să fie ales cu discernământ. Alegerea jocului se va face în funcție de:

- sarcinile de realizat
- locul jocului în lecție
- particularitățile morfo-funcționale și psihice ale copiilor
- nivelul dezvoltării și pregătirii fizice precum și starea de sănătate
- condițiile materiale privind locul de desfășurare și inventarul de materiale
- condițiile atmosferice.

Interesul va fi dezvoltat prin crearea noului în joc, prin stabilirea unor cerințe mereu crescânde, fiindcă un joc care nu prezintă interes și nu-l solicită suplimentar pe elev este lipsit atât de valoarea educativă, cât și de efecte biometrice scontate.

În partea pregătitoare a lecției se folosesc jocuri pentru captarea atenției, ridicarea stării emoționale și jocuri pentru orientarea în spațiu.

Indicații metodice:

- să nu necesite organizate care să ducă la cheltuieli mari de timp;
- să fie simple, cu reguli puține, să nu necesite multe explicații;
- execuția să fie vioaie, să nu dureze mai mult de 2-3 minute.

Aceste jocuri au, ca urmare, o mai ușoară și gradată, angajare a organismului în efort.

În partea fundamentală, jocurile alese vor ajuta la îndeplinirea sarcinilor lecției care se rezolvă în această parte a lecției.

Indicații metodice:

- se aleg jocuri care să formeze sau să întărească deprinderile motrice de bază, jocuri care să contribuie la educarea sensibilității (ritm, echilibru) și a calităților motrice de bază (viteză, îndemânare, forță);
- sarcinile se pot realiza numai prin joc sau parțial prin joc;
- timpul afectat jocului este variabil, 10-30 minute.

În partea de încheiere se folosesc jocuri cu caracter liniștitor care să restabilească marile funcțiuni și să capteze atenția.

Indicații metodice:

- nu trebuie să dureze mai mult de 1-2 minute;

- să fie simple și ușor de realizat de către elevi .

Durata jocului este determinată de următorii factori:

-locul jocului –jocurile din partea pregătitoare și de încheiere , vor dura mai puțin decât în partea fundamentală;

- numărul participanților- cu cât numărul participanților este mai mic, cu atât durata jocului va fi mai mică;

- vârsta jucătorilor-elevii de vârstă școlară mică ,să nu fie prea mult împ ținuți încordați ;

-ritmul de joc- cu cât este mai rapid, cu atât durata este mai mică (întrecere în torent).

Practica a dovedit cât de mult înseamnă pentru un elev de 7-8 ani ora de educație fizică . După oră li se putea citi pe față copiilor bucuria, mulțumirea pentru reușită , legăturile de prietenie și dorința de a se juca și în ora următoare. Creșterea eficienței lecției de educație fizică se poate realiza prin folosirea jocurilor de mișcare și a ștafetelor , dacă acestea sunt bine selecționate, organizate și conduse cu tact de către profesor. La clasa unde s-au folosit jocurile de mișcare în toate momentele lecției, pe tot parcursul anului școlar, s-a observat un real progres în ceea ce privește creșterea și dezvoltarea fizică a elevilor.

Prin joc se realizează mai ușor sarcinile lecției, se asigură densitatea ei , creând bunădispoziție. Activitățile în care se folosesc jocurile de mișcare sunt atractive și îndrăgite de copii, datorită caracterului emoțional pe care îl dă întrecerea. Jocurile de mișcare își aduc contribuția la formarea capacităților organizatorice, de control și autocontrol, prin angrenarea elevilor la amenajarea traseelor, pentru a scurta momentul organizatoric, iar prin folosirea unor ajutoare în desfășurarea întrecerilor sau chiar prin prezentarea celor necesare jocului, li se lasă libertatea de a crea jocul.Desfășurarea sub formă de concurs , cu împărțirea pe echipe îi determină să se gândească nu numai la propria persoană,ci și la ceilalți, la victoria propriei echipe, dezvoltându-se, astfel, spiritul de colaborare. În joc se formează o serie de trăsături de caracter foarte importante: respectul față de coechipieri și adversari , atitudinea corectă față de joc, etc. Atunci când elevii participă la jocuri ce presupun sărituri la aparate sau peste aparate, le dezvoltă voința, perseverența, încrederea în forțele proprii.

Nimic nu este mai important pentru noi, dacălii, decât să obsevăm cum copiii cu care lucrăm, pe care îi educăm sunt fericiți și trăiesc o stare de bine, alături de noi, în orele pe care le pregătim pentru ei, cu ei.

Bibliografie :

- **Epuran Valentina-**„Jocuri de mișcare ,, , București, I.E.F.S., 1973
- **Zapletal Milos -** „Mica enciclopedie a jocurilor,, , București, Editura Sport-Turism,1980

FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. ANDRIESEI CĂTĂLINA

COLEGIUL TEHNIC “GHEORGHE ASACHI”, BOTOȘANI

Era digitală a redefinit radical rolul profesorului, transformându-l dintr-un simplu transmițător de informații într-un facilitator al învățării personalizate. Dacă, în trecut, cunoștințele erau transmise într-un mod unidirecțional, astăzi, tehnologiile educaționale moderne, precum tablele interactive, aplicațiile mobile și platformele online permit profesorilor să creeze experiențe de învățare dinamice și interactive. Astfel, profesorul devine un ghid care însoțește elevii într-o călătorie a descoperirii active, ajutându-i să-și exploreze curiozitățile, să-și dezvolte gândirea critică și să colaboreze eficient.

Dar ce înseamnă, de fapt, să fii profesor într-o lume atât de dinamică și tehnologizată? Răspunsul este complex și multidimensional. Rolul profesorului modern s-a diversificat, iar acum include atât crearea experiențelor de învățare captivante, cât și îndrumarea și susținerea elevilor în dezvoltarea lor personală. În acest context, profesorul devine, pe rând, un designer de experiențe de învățare, creând activități interactive și stimulative, un mentor și coach, oferind feedback personalizat și încurajare, un curator de conținut, selectând resurse digitale de calitate, un facilitator al colaborării, promovând munca în echipă și, nu în ultimul rând, un model de utilizator al tehnologiei, demonstrând elevilor cum să utilizeze instrumentele digitale în mod responsabil și eficient.

Provocările educației moderne necesită un tip de profesor cu totul nou. Pentru a face față complexității lumii contemporane, pentru a-i inspira pe elevi și pentru a-i pregăti pentru provocările viitorului, profesorii trebuie să dețină nu doar cunoștințe de specialitate, ci și o serie de competențe cheie:

- utilizarea eficientă a instrumentelor digitale: profesorii trebuie să stăpânească o varietate de aplicații, platforme și software educațional pentru a crea lecții interactive și angajante;
- gândire critică și rezolvare de probleme;
- analiza informației: să fie capabili să evalueze sursele de informație, să distingă între fapte și opinii și să identifice informații false sau înșelătoare;
- identificarea și rezolvarea problemelor: să încurajeze elevii să gândească în mod critic și să găsească soluții creative la probleme complexe;
- comunicare clară și concisă: să poată explica unele concepte complexe, într-un mod simplu și ușor de înțeles;
- ascultare activă: să fie atenți la nevoile și dificultățile elevilor și să ofere feedback constructiv;
- comunicare interculturală: să fie capabili să comunice cu elevi din diferite culturi și medii sociale;
- creativitate și inovație;
- conceperea de activități originale: să poată crea lecții și proiecte care să stimuleze curiozitatea și interesul elevilor;
- adaptarea la schimbări: să fie deschiși la noi idei și să fie dispuși să își ajusteze metodele de predare în funcție de nevoile elevilor;

- gestionarea incertitudinii: să fie capabili să facă față situațiilor neprevăzute și să găsească soluții alternative.

Prin intermediul instrumentelor digitale, profesorii pot crea experiențe de învățare interactive și captivante, care stimulează curiozitatea și încurajează explorarea. De la simulări realiste care aduc conținuturile la viață, până la platforme de colaborare online care facilitează învățarea la distanță, tehnologia oferă profesorilor posibilitatea de a adapta învățarea la nevoile fiecărui elev și de a-i pregăti pentru provocările unui viitor dinamic. Astfel, învățarea devine nu doar mai eficientă, ci și mai plăcută, iar elevii sunt mai motivați să exploreze și să descopere noi cunoștințe. Integrarea tehnologiei în educație deschide un spectru vast de posibilități, aducând beneficii substanțiale atât elevilor, cât și profesorilor.

În concluzie, prin pregătirea elevilor cu competențele necesare pentru a reuși într-o lume digitală, profesorii contribuie la dezvoltarea unei societăți mai inovatoare și mai competitive. Profesorul rămâne inima sistemului educațional, însă tehnologia îi oferă instrumentele necesare pentru a crea experiențe de învățare personalizate și eficiente. Printr-o colaborare strânsă între educator și tehnologie, putem construi un viitor în care fiecare elev are oportunitatea de a-și descoperi pasiunile și de a-și dezvolta potențialul la maximum. Rolul profesorului este acela de a ghida și de a inspira, iar tehnologia îi oferă instrumentele necesare pentru a realiza acest lucru.

Bibliografie:

<https://talentedge.com/blog/role-of-teacher-digital-age/amp/>
<https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/profesorul-eroul-necunoscut-al-revolutiei-digitale-in-educatie>
<https://florinosoga.ro/viitorul-educatiei-in-era-digitala/>

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ: CUM SĂ PREGĂTIM VIITORUL NOSTRU COMUN

Prof. ANDRIESEI CĂTĂLINA

COLEGIUL TEHNIC “GHEORGHE ASACHI”, BOTOȘANI

Generația actuală s-a născut, a crescut și s-a format în proximitatea tehnologiei în continuă evoluție. În vreme ce adulții încă învață anumite funcționalități ale smartphone-urilor, copiii încep aproape instinctiv să folosească o multitudine de tool-uri, fără să primească prea multe explicații. Conform unui studiu derulat în 2018, 79% dintre studenții participanți au afirmat că preferă *educația online*, spre deosebire de cea tradițională. Acest lucru se întâmplă datorită schimbării generaționale pe care noi, adulții, trebuie să o gestionăm. Fie că vorbim despre formarea profesorilor, sau despre dotarea elevilor cu tablete și calculatoare, trecerea de la educația tradițională la *educația digitală* (sau *educația online*) a fost bruscă și a necesitat răbdare și perseverență din partea tuturor. Deși astăzi am ajuns în punctul în care învățământul online nu mai este obligatoriu, copiii își doresc în continuare să lucreze de pe laptop-uri sau de pe smartphones.

La ce se referă, însă, acest termen: *educație digitală*? Educația digitală presupune, pe de o parte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit foarte des până acum.

Chiar și în afara contextului pandemiei, educația digitală a devenit, pe an ce trecea, o nevoie tot mai mare, atât pentru profesori cât și pentru elevi. Pandemia a acutizat, însă, această nevoie și a adus-o până la nivelul de vital pentru orice societate și pentru cele mai multe sisteme educaționale din lume. În România, spre exemplu, școlile s-au închis de pe o zi pe alta, astfel că tot învățământul a fost nevoit să se mute în sistem online. Avantajele pe care cei mai mulți le aduc în discuție țin de logistica pe care o presupune bunul mers al unei școli. Deplasarea până la școală, folosirea manualelor care trebuie transportate în ghiozdane grele, murdăria care se face cu creta care trebuie cumpărată și transportată la școală etc., toate aceste probleme sunt rezolvate de *școala online*, unde tot ce-ți trebuie e un gadget cu acces la internet. Pe internet, tabla nu mai trebuie curățată, nu mai trebuie să te miști din casă, nu mai este nevoie să te trezești cu o oră înainte să înceapă cursurile etc. Acestea sunt avantajele educației în sistem digital, care, puse în balanță cu dezavantajele, cântăresc destul de puțin. Profesorii își dau seama mai repede de ineficiența sistemului online și observă performanțele elevilor care sunt în continuă scădere. Elevii de astăzi, care chiar și în sala de clasă reușesc cu greu să se concentreze (cauză – dovedită științific – a consumului excesiv de smartphone/computer), sunt nevoiți să folosească tocmai gadget-urile care îi distrag în scopuri educaționale. Orice altă fereastră va fi mai interesantă pentru un elev decât cea de Microsoft Teams în care profesorul îi predă o lecție. Aceasta este rădăcina multor alte dezavantaje care apar în discuție când vine vorba de *școala în sistem digital*. Feedback-ul din partea elevilor și către elevi este de asemenea mai greu de primit în mediul online, dar există totuși metode aplicabile și pentru a primi și a da feedback.

Școala online a adus celor mai mulți profesori bătăi de cap în cariera lor didactică. Cu precădere în țara noastră, care a trecut instant la *școala exclusiv online* odată cu declanșarea pandemiei, fără să se asigure că elevii și profesorii sunt pregătiți pentru așa ceva. Empiric vorbind, experiența online s-a dovedit și se dovedește în continuare a fi una neeficientă și nedorită de multe cadre didactice.

Desigur că din partea elevilor și studenților există multe păreri bune cu privire la *școala online*, dar trebuie să ținem cont că acestea sunt păreri subiective. Sunt foarte des întâlniți elevii cărora le convine o școală în care se pot sustrage de la orice responsabilitate, și laptopul/tableta le oferă acest favor din plin.

Așadar, *educația digitală* ca set de cunoștințe și abilități pe care un individ le are când vine vorba de sisteme digitale este, fără discuție, viitorul. Indivizii care vor avea o educație digitală vastă vor fi cei care vor fi ținta locurilor de muncă din viitor. Cursurile online au devenit tot mai solicitate, indiferent de disciplină, deoarece pandemia a reușit să demonstreze faptul că dorința și perseverența sunt cele care contează și nu prezența fizică într-un spațiu.

Bibliografie

<https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje>

<https://upper.school/educatia-digitala-un-criteriu-din-ce-in-ce-mai-important>

Tendențe ale perfecționării și modernizării învățământului românesc

*Prof. inv. primar Anton Roxana-Mihaela
Școala Gimnazială „Miron Costin” Bacău*

Schimbarea în educație necesită formarea la nivelul școlii a unei comunități profesionale care să permită instituționalizarea practicilor inovatoare și creșterea performanțelor școlii. În școlile în care comunitatea profesională este puternică, cadrele didactice lucrează împreună cu eficiență și fac eforturi comune pentru a crea condiții de învățare fiecărui elev.

Sistemul de învățământ românesc, în plin proces de integrare europeană prin reformă se raportează la noile dimensiuni europene în pregătirea pentru profesia didactică.

Dimensiunea europeană în problema redefinirii competențelor cadrelor didactice a devenit și pentru noi România o prioritate a reformei sistemului de învățământ.

Reforma învățământului acționează asupra tuturor componentelor structurale și funcționale ale învățământului, vizând restructurarea integrală a acestora - obiectivelor, structurilor, conținuturilor și strategiilor educației.

Principalele direcții în care se concentrează eforturile de realizare a unei reforme integrale, a sistemului educațional sunt:

- realizarea reformei curriculare (plan de învățământ, programe, manuale) și compatibilizare europeană a curriculum-ului național;
- trecerea de la învățarea reproductivă la învățarea logică, activă, interactivă și creativă, la rezolvarea de probleme și relansarea cercetării științifice;
- o nouă conexiune între școli, licee și universități și mediul lor înconjurător;
- ameliorarea infrastructurii și extinderea utilizării noilor tehnologii de informare și comunicare;

Tendențe principale de înnoire și modernizare a metodologiei de instruire sunt:

- Valorificarea deplină a metodelor în direcția activizării elevilor. Activismul ca orientare a metodelor presupune stimularea și dezvoltarea eforturilor elevilor nu numai pentru a reproduce cunoștințele, ci mai ales pentru a opera cu ele.
- Accelerarea caracterului formativ, a tuturor metodelor de instruire utilizate în activitatea de predare-învățare (clasice, clasice-renovate sau moderne). Elevul trebuie să fie capabil de a opera cu informațiile asimilate, de a investiga, de a căuta soluții.
- Aplicarea cu prioritate a metodelor activ – participative, centrate pe elev, pe transformarea elevului în coparticipant al propriei instruirii și educații. Creșterea ponderii metodelor activ-participative nu înseamnă renunțare la metodele clasice de învățământ (observația, expunerea, conversația, demonstrația, exercițiul), la cele de transmitere și asimilarea informației.

Metodologia modernă operează schimbări care țin de pondere și valorizare, de sporire a potențialului formativ al metodelor clasice, prin accentuarea caracterului lor euristic și activ-participativ. Nu se poate spune că metodele tradiționale sunt ineficiente și cele moderne eficiente. Totul trebuie adaptat la contextul în care sunt folosite.

- Caracterul euristic ce se cere a fi imprimat metodelor, exprimă crearea unor condiții care să favorizeze elevilor învățarea prin problematizare și descoperire.

□ Folosirea metodelor care combină învățarea individuală (lectura, documentarea, observația proprie, exercițiul personal, tehnica muncii cu fișe) cu munca în echipă de genul dezbaterii colective, asaltului de idei (brainstorming-ul), a jocurilor etc.

92

□ Folosirea unor metode care să favorizeze relația nemijlocită a elevului cu obiectele cunoașterii.

□ Însușirea metodelor de studiu, de informare și documentare, a metodelor și tehnicilor de muncă intelectuală independentă, care oferă deschiderea spre autoinstruire, spre învățarea continuă de-a lungul întregii vieți.

Clasificarea metodelor didactice este însă o problemă controversată, problematica taxonomiei rămânând încă deschisă. Încadrarea unei metode într-o anumită clasă nu este definitivă ci relativă.

Termenul de **mijloc de învățare** este un concept nou, care desemnează totalitatea resurselor materiale concepute și realizate în mod explicit pentru a servi cadrului didactic în activitatea sa de predare și elevilor în activitatea de învățare. Folosirea mijloacelor de învățământ se bazează pe unele **principii** a căror aplicare este necesară:

□ orice comentariu oral trebuie însoțit, dacă este posibil, de elemente audio-vizuale pentru a fi reținut sau pentru suscita discuții;

□ ilustrarea audio-vizuală trebuie făcută în așa fel încât să dea viață unui subiect mai puțin atrăgător, să încurajeze discuția, sau să dea mai multă greutate unei explicații;

□ prezentarea cu ajutorul mijloacelor de învățământ a cunoștințelor de învățat permite o asimilare mai rapidă și o activitate mai intensă;

□ exercițiile bazate pe jocuri didactice sau pe simulări sunt eficiente pentru că o problemă devine tangibilă, elevii acționează ei înșiși, fac apel la propria experiență, fac sinteze cu achiziții pe care le dețin și extrag din activitatea lor învățăminte pe care le vor aplica în practică;

□ folosirea mijloacelor de învățământ, permite cadrului didactic să lărgescă orizontul de cunoștințe al elevilor, prin abordarea interdisciplinară a problematicii predate, cu efecte formative, asupra grupului de elevi.

În ultimii ani în sistemul de învățământ instruirea programată a apărut ca o tehnică modernă de aplicare a ciberneticii în metodologia didactică. Aceasta se bazează pe parcurgerea unei programe de învățare adică a unui algoritm prestabilit, alcătuit din alternări de secvențe informative cu momente rezolutive, cu seturi suplimentare de cunoștințe.

Concluzii:

1. Învățământul este într-o uimitoare schimbare, complexitate, dinamică, rapiditate, tensiune, individualizare, influențat de tehnologii noi. Toate acestea reprezintă cerințe noi, pentru care trebuie căutate soluții viabile.

2. Învățarea este un proces de organizare proprie, pe care fiecare îl derulează singur, în care profesorul este doar inițiator, consilier, susținător.

3. Cadrul didactic trebuie să învețe să soluționeze conflictele (dintre persoane sau de idei) să fie un manager al proceselor de învățare.

Bibliografie:

1. Neacșu, I. , (coord.) – Școala românească în pragul mileniului III, București, Editura Paidea, 1997;

2. Ionescu M., Radu I. – Didactica modernă, Cluj Napoca, Editura Dacia, 2001;
3. Gliga L., (coord.) – Standarde profesionale pentru profesia didactică, Sibiu, Editura Polisib SA., 2002

Profesor Antoni Maria
Școala Gimnazială Nr.4 Lugoj

Introducere

Geografia este o știință care studiază mediul înconjurător, relațiile dintre oameni și spațiu, precum și fenomenele naturale și antropice. În trecut, geografia se baza pe observații directe, hărți tipărite și măsurători clasice. Odată cu dezvoltarea tehnologiei digitale, această știință a evoluat semnificativ, oferind metode moderne de analiză și interpretare a datelor geografice. Astăzi, datorită internetului, sateliților, sistemelor de poziționare globală (GPS) și a altor tehnologii avansate, geografia are un impact major asupra economiei, urbanismului, protecției mediului și altor domenii.

Tehnologiile digitale și aplicabilitatea lor în geografie

Evoluția digitală a condus la apariția unor instrumente și tehnologii care au revoluționat studiul geografiei. Printre cele mai importante se numără:

✓ **Sistemele de Informații Geografice (GIS)**

GIS permite colectarea, analiza și vizualizarea datelor geografice într-un mod interactiv. Aceste sisteme sunt utilizate în urbanism, agricultură, protecția mediului și infrastructură pentru a lua decizii bazate pe informații precise. Prin intermediul GIS, autoritățile pot gestiona mai eficient resursele și pot monitoriza schimbările teritoriale.

✓ **Teledetecția și imaginile satelitare**

Teledetecția implică utilizarea sateliților pentru a obține imagini ale suprafeței terestre. Aceste imagini sunt esențiale pentru monitorizarea schimbărilor climatice, a defrișărilor, poluării și a dezastrelor naturale. Ele oferă o perspectivă globală asupra transformărilor care au loc în mediu și permit intervenții rapide.

✓ **Sistemele GPS și navigația digitală**

GPS (Global Positioning System) a devenit parte din viața cotidiană, fiind utilizat în transport, turism și logistică. Aplicații precum Google Maps, Waze sau Here Maps folosesc datele GPS pentru a furniza informații despre trasee, trafic și puncte de interes. Această tehnologie a revoluționat modul în care oamenii călătoresc și interacționează cu mediul geografic.

✓ **Cartografia digitală**

Cartografia tradițională a fost înlocuită de hărțile digitale, care sunt interactive și actualizate constant. Hărțile online permit utilizatorilor să exploreze locații, să măsoare distanțe și să acceseze informații detaliate despre orice punct de pe glob. Aceasta contribuie la o mai bună înțelegere a spațiului geografic și la o orientare mai precisă.

✓ **Big Data și analiza spațială**

Odată cu creșterea volumului de date disponibile, analiza spațială a devenit mai complexă și mai precisă. Big Data ajută cercetătorii și autoritățile să înțeleagă modelele de migrație, distribuția populației și schimbările climatice. Inteligența artificială și învățarea automată sunt utilizate pentru a analiza datele și a oferi soluții pentru problemele globale.

Impactul geografiei digitale asupra societății

Geografia digitală aduce numeroase beneficii și transformă multiple domenii ale vieții umane:

- ✓ **Urbanism și dezvoltare teritorială** – Planificatorii urbani utilizează datele GIS pentru a proiecta orașe inteligente, a optimiza infrastructura și a preveni aglomerarea urbană.
- ✓ **Protecția mediului** – Monitorizarea digitală ajută la detectarea schimbărilor climatice, la gestionarea resurselor naturale și la prevenirea dezastrelor ecologice.
- ✓ **Educație și cercetare** – Accesul la hărți interactive, imagini satelitare și date digitale îmbunătățește procesul de învățare și contribuie la dezvoltarea cercetării științifice
- ✓ **Transport și logistică** – Tehnologiile GPS și hărțile digitale optimizează rutele de transport, reduc costurile și sporesc eficiența livrărilor.

Avantajele și provocările geografiei digitale

Avantaje

Acces rapid la informații geografice actualizate.

Posibilitatea de a analiza date complexe în timp real.

Îmbunătățirea procesului de luare a deciziilor în diverse domenii.

Creșterea eficienței în gestionarea resurselor și a teritoriului.

Provocări

Dependența de tehnologie și riscul de atacuri cibernetice asupra bazelor de date geografice.

Costurile ridicate pentru implementarea tehnologiilor avansate.

Necesitatea formării specialiștilor în utilizarea GIS și a altor tehnologii digitale.

Concluzie

Geografia în era digitală a devenit mai accesibilă, mai precisă și mai aplicabilă în viața de zi cu zi.

Tehnologiile moderne au transformat modul în care înțelegem spațiul geografic, permițând o analiză detaliată și în timp real a fenomenelor naturale și sociale. Cu toate acestea, este important ca utilizarea acestor tehnologii să fie gestionată responsabil, astfel încât să contribuie la dezvoltarea sustenabilă și la protejarea mediului. Viitorul geografiei digitale va fi marcat de inovații continue, iar impactul său asupra societății va deveni din ce în ce mai semnificativ.

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Ardelean Klementina

Liceul Teoretic Ady Endre Oradea, Județul Bihor

Viitorul educației este modelat de necesitățile unei lumi în continuă schimbare și de provocările pe care le aduce progresul tehnologic accelerat. În acest peisaj, sistemul educațional este chemat să se adapteze și să inoveze pentru a pregăti generațiile viitoare să navigheze cu succes în complexitatea societății digitale.

Educația digitală este o nevoie care crește exponențial încă de la apariția calculatoarelor și apoi a internetului. Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În contextul pandemiei Covid 19, educația digitală a devenit o necesitate, iar după pandemie, pe an ce trecea, o nevoie tot mai mare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Pandemia a acutizat însă această nevoie și a adus-o până la nivelul de vital pentru orice societate și pentru cele mai multe sisteme educaționale din lume. În România, spre exemplu, școlile s-au închis de pe o zi pe alta, astfel că tot învățământul a fost nevoit să se mute în sistem online.

În ultimii zeci de ani, digitalizarea a devenit un factor cheie în evoluția sistemelor educaționale globale. Tehnologiile precum realitatea augmentată și inteligența artificială nu mai sunt doar simple unelte, ci piloni care modelează cum învățăm și predăm.

Digitalizarea învățământului a devenit o necesitate, iar nevoia copiilor de a beneficia de toate condițiile pentru a avea acces la educația online s-a transformat într-o prioritate. Dincolo de aparatura necesară, conexiunea la internet și niște profesori dornici să îi îndrume, copiii au nevoie și de cunoștințe digitale. Competențele digitale, parte din cele 8 competențe fundamentale pentru învățarea de-a lungul vieții, se referă la alfabetizarea digitală, comunicare, creare de conținut digital, siguranța și modul în care soluționăm problemele.

Educația modernă trebuie să se concentreze pe dezvoltarea competențelor cheie care să prepare tinerii pentru provocările viitorului. Gândirea critică, creativitatea și adaptabilitatea sunt esențiale în orice domeniu de activitate.

Programele educaționale, cum ar fi cele implementate de Finlanda, care pun accent pe rezolvarea problemelor complexe și lucrul în echipă, sunt exemple de best practices recunoscute la

nivel global. Aceste abilități nu sunt doar utile în context profesional, ci contribuie și la formarea unui cetățean responsabil și activ în societate.

Educația în era digitală cuprinde transmiterea competențelor tehnice, „soft” și a cetățeniei și se referă atât la educația formală, cât și la educația non-formală de-a lungul vieții cetățenilor europeni.

Avantajele educației digitale

Avantajele pe care cei mai mulți le aduc în discuție țin de logistica pe care o presupune bunul mers al unei școli. Deplasarea până la școală, folosirea manualelor care trebuie transportate în ghiozdane grele, murdăria care se face cu creta care trebuie cumpărată și transportată la școală etc., toate aceste probleme sunt rezolvate de școala online, unde tot ce-ți trebuie e un gadget cu acces la internet. Pe internet, tabla nu mai trebuie curățată, nu mai trebuie să te miști din casă, nu mai este nevoie să te trezești cu o oră înainte să înceapă cursurile etc. Acestea sunt avantajele educației în sistem digital, dar consider că, puse în balanță cu dezavantajele, acestea cântăresc mult prea puțin.

Utilizarea tehnologiei în educație poate stimula dezvoltarea abilităților cognitive ale copiilor. Dispozitivele și aplicațiile interactive pot oferi o gamă variată de experiențe de învățare, implicând copiii în activități interactive și captivante. Jocurile educative pe tabletă sau computer pot dezvolta abilități matematice, lingvistice și logice, îmbunătățind gândirea critică și rezolvarea de probleme. De asemenea, accesul la informații prin internet poate spori capacitățile de cercetare și înțelegere a conceptelor complexe.

Tehnologia facilitează comunicarea și colaborarea între copii, părinți și profesori. Prin intermediul platformelor online și al aplicațiilor de mesagerie, copiii pot lua legătura cu colegii lor și pot colabora la proiecte comune, chiar și în afara sălilor de clasă. Aceste interacțiuni digitale promovează dezvoltarea abilităților sociale, a înțelegerii interculturale și a cooperării într-un mediu virtual.

Prin intermediul tehnologiei, copiii au acces la o gamă vastă de informații și resurse educaționale. Internetul oferă o sursă bogată de cunoștințe, iar aplicațiile și platformele educaționale pot oferi lecții interactive și materiale de învățare adaptate nevoilor individuale ale copiilor. Astfel, aceștia pot explora subiecte noi și pot învăța în ritmul lor propriu, într-un mod interactiv și captivant.

Dezavantajele educației digitale

Profesorii își dau seama mai repede de ineficiența sistemului online și observă performanțele elevilor care sunt în continuă scădere. Elevii de astăzi, care chiar și în sala de clasă reușesc cu greu

să se concentreze (cauză – dovedită științific – a consumului excesiv de smartphone/computer), sunt nevoiți să folosească tocmai gadget-urile care îi distrag în scopuri educaționale. Orice alta fereastră va fi mai interesantă pentru un elev decât cea de Microsoft Teams în care profesorul îi predă o lecție.

Școala online a adus celor mai mulți profesori bătăi de cap cum nici o altă provocare din cariera lor didactică. Cu precădere în țara noastră, care a trecut instant la școala exclusiv online odată cu declanșarea pandemiei, fără să se asigure că elevii și profesorii sunt pregătiți pentru așa ceva. Empiric vorbind, experiența online s-a dovedit și se dovedește în continuare a fi una neeficientă și nedorită de majoritatea cadrelor didactice.

Una dintre provocările majore ale educației în era digitală este dependența de ecrane și sedentarismul. Copiii petrec tot mai mult timp în fața tabletelor, telefoanelor mobile sau computerelor, neglijând activitățile fizice și interacțiunile sociale în viața reală. Această dependență poate afecta negativ dezvoltarea fizică și mentală a copiilor, conducând la obezitate, probleme de sănătate și deficiențe de atenție. Este important ca părinții și educatorii să promoveze un echilibru între utilizarea tehnologiei și activitățile în aer liber, exercițiul fizic și interacțiunea socială directă.

O altă preocupare importantă în educația digitală este protecția datelor personale și confidențialitatea copiilor. Utilizarea tehnologiei în educație implică adesea colectarea și stocarea datelor personale, cum ar fi numele, adresa, datele de identificare și progresele academice ale elevilor. Există riscul ca aceste informații să fie expuse la atacuri cibernetice sau să fie utilizate în scopuri neintenționate. Pentru a minimiza riscurile, este crucial ca școlile și furnizorii de tehnologie să adopte măsuri stricte de securitate și să respecte legile și regulamentele privind protecția datelor personale.

Concluzii

Cursurile online au devenit tot mai solicitate, indiferent de disciplină, deoarece pandemia a reușit să demonstreze faptul că dorința și perseverența sunt cele care contează și nu prezența fizică într-un spațiu. Astfel, descoperă cursurile și atelierile conversaționale de germană care se desfășoară în mediul online; folosim metode non-formale atractive și interactive pentru predarea limbii.

Educatorii de azi trebuie să fie nu doar transmițători de cunoștințe, ci și mentori, ghizi în utilizarea tehnologiei în scop educativ. Formarea continuă a cadrelor didactice este crucială; programele de dezvoltare profesională trebuie să includă nu doar metode noi de predare, ci și instruire în folosirea tehnologiilor emergente.

Transformarea digitală a schimbat societatea și economia, cu un impact tot mai mare asupra vieții de zi cu zi, și a demonstrat necesitatea unor niveluri mai ridicate de capacitate digitală a sistemelor și instituțiilor de educație și formare.

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Cunoștințele digitale s-au transformat dintr-o simplă opțiune în normalitate, iar inovația și dezvoltarea tehnologiilor nu se va opri aici.

Bibliografie:

Făt Silvia și Adrian Labăr, *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație*, Edu TIC 2009

<https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>

<https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/provocarile-educa-iei-in-era-digitala>

<https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/digital-education/action-plan>

<https://epale.ec.europa.eu/ro/blog/educatia-era-digitala>

<https://florinosoga.ro/viitorul-educatiei-in-era-digitala/>

<https://jurnaluldeafaceri.ro/educatia-in-era-digitala-cum-influentaaza-tehnologia-procesul-de-dezvoltare-al-copiilor/>

<https://www.logiscool.com/ro/blog/2020-08/educatie-alfabetizare-digitala>

Transformarea educației prin inovație digitală

**Prof. Mihaela Arhire,
Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu" Huși, jud. Vaslui**

Într-o eră marcată de avansul tehnologic rapid, educația digitală devine un pilon esențial în pregătirea generațiilor viitoare. Introducerea tehnologiilor moderne în sistemul educațional aduce numeroase beneficii, dar și provocări semnificative. Acest articol explorează principalele dificultăți și soluții pentru integrarea eficientă a inovației digitale în educație, având ca obiectiv formarea cetățenilor responsabili și implicați.

Inovația digitală în educație presupune utilizarea tehnologiei pentru a îmbunătăți procesul de predare și învățare. Aceasta include platforme de învățare online, realitate augmentată și virtuală, inteligență artificială și resurse educaționale digitale interactive. De exemplu, Platforme precum Google Classroom, Moodle și Microsoft Teams facilitează comunicarea dintre profesori și elevi, oferind acces la lecții, teme și resurse educaționale, tehnologii precum Google Expeditions permit elevilor să exploreze locații istorice sau să efectueze experimente virtuale, oferind o experiență de învățare interactivă, AI este utilizată pentru personalizarea învățării, oferind elevilor exerciții adaptate nivelului lor de cunoștințe prin platforme precum DreamBox și Carnegie Learning, gamificarea, adică aplicarea principiilor jocurilor în procesul educațional ajută la creșterea motivației elevilor, care includ platforme precum Kahoot! și Duolingo, ce utilizează competiția și recompensele pentru a face învățarea mai atractivă, resursele educaționale deschise (OER), cum ar fi accesul la manuale digitale, cursuri online gratuite și materiale educaționale oferă oportunități egale de învățare pentru toți elevii.

Unul dintre cele mai mari obstacole în digitalizarea educației este accesul inegal la tehnologie. Discrepanța dintre elevii care au acces la dispozitive și internet de calitate și cei care nu. Această diferență creează un decalaj digital care poate afecta șansele de succes ale elevilor din medii defavorizate. De exemplu, în multe zone rurale, infrastructura de internet este limitată, iar familiile cu venituri mici nu își permit dispozitive moderne. Inițiative guvernamentale precum distribuirea de tablete și conexiuni gratuite la internet pot reduce acest decalaj.

O altă provocare a inovației digitale în educație este siguranța și etica în mediul digital. Odată cu utilizarea extinsă a internetului și a platformelor digitale, apar probleme legate de securitatea datelor, cyberbullying și expunerea la conținut neadecvat. De exemplu, multe platforme sociale nu au filtre eficiente pentru protejarea elevilor de interacțiuni periculoase.

Implementarea unor programe educaționale despre siguranța online și utilizarea de softuri de control parental pot contribui la protejarea tinerilor.

Un alt impediment în digitalizarea educației este pregătirea cadrelor didactice. Adoptarea noilor tehnologii necesită ca profesorii să fie instruiți corespunzător. Mulți educatori se confruntă cu dificultăți în utilizarea platformelor digitale și în adaptarea metodelor tradiționale la un mediu digital. De exemplu, un profesor care nu este familiarizat cu platformele de e-learning poate întâmpina dificultăți în gestionarea claselor online. Programele de formare continuă și cursurile de specializare în pedagogia digitală pot îmbunătăți această situație.

Supraîncărcarea informațională constituie o altă piedică în inovația în educație, Elevii și profesorii se confruntă cu un volum uriaș de informații disponibile online, ceea ce poate duce la dificultăți în selectarea surselor credibile și relevante. De exemplu, un elev care caută informații despre un subiect poate întâlni articole contradictorii și surse neverificate. Pentru a combate acest fenomen, școlile pot introduce cursuri de gândire critică și tehnici de verificare a informațiilor.

Pentru integrarea eficientă a inovației digitale sunt necesare investiții în infrastructura digitală. În acest scop guvernele și instituțiile educaționale trebuie să aloce resurse pentru a asigura acces egal la tehnologie, inclusiv prin programe de dotare cu dispozitive și extinderea rețelelor de internet în zonele rurale și defavorizate. De exemplu, inițiative precum „Școala Digitală” din România au oferit tablete și laptopuri elevilor fără resurse tehnologice, facilitând accesul la educație online.

O altă soluție în realizarea unei educații digitale responsabile este introducerea unor module de educație digitală în curriculum ce ar putea ajuta elevii să înțeleagă riscurile internetului și să adopte comportamente sigure și etice în mediul online. De exemplu, platforme precum Internet Matters și Common Sense Education care oferă resurse interactive și ghiduri pentru siguranța online.

Organizarea de cursuri și workshopuri pentru cadrele didactice poate facilita integrarea tehnologiei în predare. Parteneriatele cu companii IT pot contribui la formarea competențelor necesare. De exemplu, Google for Education oferă programe de certificare pentru profesori, ajutându-i să își îmbunătățească abilitățile digitale și să utilizeze eficient instrumentele educaționale moderne.

Elevii trebuie să fie încurajați să-și dezvolte gândirea critică, să analizeze critic informațiile disponibile online, să distingă sursele de încredere și să evite dezinformarea. Acest

lucru poate fi realizat prin activități practice și proiecte interactive. De exemplu, programul „News Literacy Project” ajută elevii să identifice știrile false și să înțeleagă cum funcționează mass-media, contribuind la formarea unor cetățeni informați și responsabili.

Printre beneficiile educației digitale se numără accesibilitatea crescută la educație, platformele online oferă acces la resurse educaționale indiferent de locație sau statut economic. De exemplu, programul "Khan Academy" oferă cursuri gratuite pentru elevi din întreaga lume, permițându-le să învețe într-un ritm propriu. De asemenea, UNESCO sprijină inițiative de e-learning în Africa, oferind acces la cursuri digitale pentru elevii din zone izolate.

Personalizarea procesului educațional este un alt beneficiu al educației digitale. Inteligența artificială și analizele de date permit adaptarea conținutului la nevoile fiecărui elev. Un exemplu este sistemul DreamBox, care folosește AI pentru a personaliza lecțiile de matematică în funcție de progresul elevilor. De asemenea, platforma Squirrel AI din China folosește algoritmi avansați pentru a ajusta materialele educaționale la ritmul fiecărui elev.

De asemenea, un alt beneficiu constă în flexibilizarea procesului de educație. Elevii și profesorii pot învăța și preda de oriunde, reducând barierele impuse de distanță și timp. Universități precum Harvard și MIT oferă cursuri online gratuite prin platforma edX, permițând acces global la educație de calitate. În India, programul SWAYAM sprijinit de guvern oferă cursuri online gratuite pentru studenți și profesori.

Un proces educațional digitalizat sporește interactivitatea, astfel că, utilizarea instrumentelor digitale fac învățarea mai atractivă prin simulări, realitate augmentată și gamificare. De exemplu, aplicația Duolingo folosește tehnici de gamificare pentru a încuraja învățarea limbilor străine într-un mod captivant. Un alt exemplu este Google Expeditions, care oferă tururi virtuale interactive pentru a îmbogăți lecțiile de geografie și istorie.

Dezvoltarea competențelor digitale este esențială pentru viitor, pentru piața muncii moderne. Companii precum Microsoft și Google oferă certificări gratuite pentru competențe digitale, ceea ce facilitează accesul la locuri de muncă în tehnologie. Estonia, considerată un model în digitalizare, include programare și competențe digitale în programa școlară încă din clasele primare.

Inovația digitală în educație oferă oportunități imense pentru îmbunătățirea procesului de învățare și formarea cetățenilor responsabili. Cu toate acestea, succesul acestui proces depinde de abordarea echilibrată a provocărilor și implementarea unor soluții eficiente. Este esențial ca

guvernele, profesorii și părinții să colaboreze pentru a crea un mediu educațional digital sigur, accesibil și incluziv. Prin investiții în infrastructură, formare continuă și dezvoltarea gândirii critice, putem asigura că tehnologia devine un aliat puternic al educației și nu o barieră. Viitorul educației depinde de modul în care valorificăm inovația digitală, iar o strategie bine gândită poate transforma procesul educațional într-o experiență relevantă, interactivă și adaptată cerințelor secolului XXI.

FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI ÎN ERA DIGITALĂ

Profesor: Arieșanu Liliana – Daniela
Școala Gimnazială Câmpeni, Alba

Într-un context în care tehnologia avansează rapid, formarea cetățenilor responsabili în era digitală devine o prioritate esențială. Evoluția tehnologică, în special dezvoltarea internetului și a platformelor de socializare, a transformat radical modul în care comunicăm, lucrăm și interacționăm unii cu alții. Această schimbare aduce atât beneficii, cât și provocări, iar formarea unui comportament responsabil și etic în acest mediu digital este mai importantă ca niciodată.

Introducere

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală nu se referă doar la utilizarea corectă a tehnologiei, ci și la înțelegerea impactului pe care aceasta îl are asupra vieții personale și sociale. Într-o lume interconectată digital, responsabilitatea nu se limitează doar la comportamentele din viața reală, ci se extinde și în mediul online. Educația digitală, promovarea unei culturi a respectului și a securității online, și dezvoltarea abilităților de gândire critică sunt doar câteva dintre aspectele esențiale în formarea unui cetățean responsabil.

Capitolul 1: Definirea cetățeniei digitale

Cetățenia digitală se referă la comportamentele, drepturile și responsabilitățile pe care le au indivizii în mediul digital. Aceasta include utilizarea internetului și a tehnologiilor de comunicație într-un mod etic, responsabil și sigur. Un cetățean digital responsabil trebuie să fie capabil să își protejeze datele personale, să respecte drepturile altora și să se angajeze într-un comportament care susține bunul comun în mediul online.

1.1 Componentele cetățeniei digitale

Cetățenia digitală poate fi privită prin mai multe componente fundamentale, printre care se numără:

1. **Accesul și utilizarea responsabilă a tehnologiilor:** Utilizarea tehnologiilor într-un mod care să nu dăuneze altora și să contribuie la o societate digitală mai sigură.

2. **Comunicarea etică și respectuoasă:** Evitarea comportamentelor abuzive, cum ar fi hărțuirea online sau trollingul, și promovarea unei comunicări bazate pe respect și înțelegere reciprocă.

3. **Securitatea și protecția datelor personale:** Conștientizarea riscurilor asociate cu partajarea de informații personale online și utilizarea de măsuri pentru a proteja aceste date.

4. **Gândirea critică și evaluarea informațiilor:** Capacitatea de a analiza și evalua informațiile din mediul digital pentru a evita dezinformarea și știrile false.

1.2 Importanța educației digitale

Pentru a deveni cetățeni responsabili în era digitală, este esențial să dobândim abilități digitale. Aceste abilități includ nu doar cunoștințe tehnice, dar și competențe sociale și etice. Educația digitală joacă un rol cheie în formarea cetățenilor responsabili, contribuind la dezvoltarea unui comportament informatic corect și a unei gândiri critice necesare pentru a naviga în siguranță și responsabil în mediul online.

Capitolul 2: Provocările formării cetățenilor responsabili în era digitală

În ciuda beneficiilor evidente aduse de tehnologie, există o serie de provocări semnificative atunci când vine vorba de formarea cetățenilor responsabili. Aceste provocări pot fi împărțite în mai multe categorii:

2.1 Dezinformarea și știrile false

Internetul a devenit un teren fertil pentru răspândirea dezinformării și a știrilor false. Din păcate, nu toți utilizatorii sunt capabili să identifice informațiile false sau manipulative. Platformele de socializare, în special, sunt un loc unde informațiile pot fi distribuite rapid, ceea ce face ca știrile false să ajungă la un public larg într-un timp foarte scurt. Educarea cetățenilor despre cum să identifice sursele credibile de informație și să evite capcanele dezinformării este crucială pentru formarea unui comportament responsabil în mediul digital.

2.2 Securitatea online și protecția datelor personale

O altă provocare majoră este asigurarea securității online. Furtul de identitate, atacurile cibernetice și accesul neautorizat la informații personale sunt riscuri constante în lumea digitală. Mulți utilizatori nu sunt suficient de conștienți de importanța protejării datelor lor sau nu înțeleg cum să își securizeze informațiile personale. Educația digitală trebuie să includă lecții despre protejarea datelor și utilizarea unor parole puternice, autentificarea în doi pași și alte măsuri de securitate.

2.3 Cyberbullying și comportamentele toxice

Un alt aspect important în formarea cetățenilor responsabili este combaterea comportamentelor toxice în mediul online, cum ar fi cyberbullying-ul. Hărțuirea online poate avea efecte devastatoare asupra victimelor, iar lipsa reglementărilor clare în multe platforme poate face ca această problemă să fie greu de controlat. Este esențial ca educația digitală să includă și formarea empatiei și responsabilității, pentru a preveni astfel de comportamente.

2.4 Dependența de tehnologie

Dependența de tehnologie reprezintă o altă provocare majoră. Utilizarea excesivă a internetului și a rețelelor de socializare poate duce la izolare socială, scăderea productivității și afectarea sănătății mintale. Este important ca cetățenii să fie conștienți de riscurile legate de utilizarea excesivă a tehnologiei și să învețe să își gestioneze timpul online într-un mod echilibrat.

Capitolul 3: Strategii pentru formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Pentru a face față acestor provocări, este esențial să implementăm strategii eficiente de educație digitală, care să promoveze comportamente responsabile și etice în mediul online.

3.1 Introducerea educației digitale în școli

Un pas important în formarea cetățenilor responsabili este integrarea educației digitale în curriculumul școlar. Aceasta ar trebui să includă nu doar utilizarea tehnologiilor, ci și lecții despre comportamentele etice și responsabile în mediul digital. Școlile pot organiza sesiuni de formare pentru elevi și profesori despre cum să navigheze în siguranță pe internet, cum să evite capcanele dezinformării și cum să protejeze datele personale.

3.2 Promovarea gândirii critice

Dezvoltarea gândirii critice este esențială pentru a înțelege și evalua informațiile din mediul digital. Cetățenii responsabili trebuie să fie capabili să identifice sursele de informații de încredere, să înțeleagă manipulările și să nu cadă în capcanele dezinformării. Aceasta poate fi realizată prin lecții de gândire critică, atât în școli, cât și în mediul online.

3.3 Implicarea autorităților și a platformelor de socializare

Autoritățile și platformele de socializare trebuie să joace un rol activ în promovarea unui comportament responsabil online. Acestea pot implementa politici care să încurajeze utilizatorii să adopte un comportament etic și să sancționeze comportamentele abuzive, cum ar fi hărțuirea online. De asemenea, platformele pot oferi mai multe opțiuni pentru protecția datelor și transparență în ceea ce privește utilizarea acestora.

3.4 Colaborarea între instituții

Colaborarea între școli, autorități și organizații non-guvernamentale poate duce la dezvoltarea unor programe educaționale mai eficiente, care să ajute tinerii și nu numai să devină cetățeni digitali responsabili. Aceste organizații pot crea campanii de conștientizare și inițiative educaționale care să promoveze utilizarea etică a tehnologiei.

Capitolul 4: Exemple de bune practici în formarea cetățenilor responsabili

În era digitală, formarea cetățenilor responsabili presupune mai mult decât dobândirea de abilități tehnice. Acesta implică dezvoltarea unei conștiințe etice și a unor comportamente responsabile în utilizarea tehnologiilor digitale. Dezvoltarea cetățenilor responsabili presupune integrarea educației digitale, a reglementărilor online și a unei culturi a respectului și siguranței în mediul virtual. În acest capitol, vom explora exemple concrete de bune practici, implementate atât în educație, cât și în cadrul inițiativelor comunitare și instituționale, care au avut un impact pozitiv în formarea cetățenilor responsabili în spațiul digital.

1. Educația digitală în școli și universități

Una dintre cele mai importante arii în care se dezvoltă cetățenia responsabilă digitală este sistemul educațional. Școlile și universitățile joacă un rol esențial în formarea unor tineri conștienți de drepturile și responsabilitățile lor în mediul digital. Exemplele de bune practici în acest domeniu includ:

1.1. Proiectul „Digital Citizenship and Responsibility” (Statele Unite ale Americii)

Un exemplu remarcabil este programul educațional „Digital Citizenship and Responsibility” din școlile din Statele Unite ale Americii, inițiat de organizația Common Sense Media. Acest proiect încurajează educarea elevilor cu privire la utilizarea responsabilă a internetului, acoperind aspecte precum protecția datelor personale, combaterea bullying-ului online, respectul pentru diversitate în mediul virtual și dezvoltarea abilităților de gândire critică online.

Programul include atât sesiuni teoretice, cât și activități interactive, astfel încât elevii să poată aplica în mod practic ce învață despre comportamentele responsabile în mediul digital. De asemenea, părinții și cadrele didactice sunt implicați activ prin sesiuni de formare continuă.

1.2. Programul „E-safety” din Regatul Unit

În Regatul Unit, guvernul britanic a implementat un program de educație e-safety care se adresează elevilor de la nivel primar și secundar. Acesta urmărește să dezvolte competențe digitale și abilități de navigare sigură pe internet. Prin module de învățare interactive și activități de grup, copiii sunt învățați cum să recunoască și să evite pericolele online, cum ar fi fraudele, cyberbullying-ul și expunerea la conținut dăunător.

În plus, programul include instruirea părinților și cadrelor didactice, pentru ca aceștia să poată sprijini elevii și să asigure un mediu digital sigur acasă și la școală.

1.3. Proiecte educaționale în România

În România, proiectul „Școala de digitalizare pentru elevi” este un exemplu relevant. Acest proiect urmărește formarea elevilor pentru o utilizare responsabilă a internetului și pentru dobândirea competențelor digitale necesare în contextul unei societăți tot mai digitalizate. Pe lângă activitățile de învățare a tehnologiilor, programul include și lecții despre etica digitală, despre protejarea datelor personale și despre responsabilitatea civică în mediul online.

2. Inițiative guvernamentale și organizaționale

Guvernele și organizațiile internaționale au un rol esențial în crearea unui cadru legislativ și instituțional care să sprijine dezvoltarea cetățenilor responsabili în era digitală. Exemplele de bune practici în acest domeniu includ:

2.1. Regulamentul General privind Protecția Datelor (GDPR) - Uniunea Europeană

Un exemplu semnificativ al unei bune practici la nivel guvernamental este implementarea Regulamentului General privind Protecția Datelor (GDPR) în Uniunea Europeană. Acesta reglementează modul în care organizațiile colectează, stochează și prelucrează datele personale ale cetățenilor, oferindu-le acestora mai mult control asupra informațiilor lor. Acest regulament contribuie la formarea unui comportament responsabil în utilizarea datelor și la protejarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor într-un mediu digital.

2.2. Inițiativa „E-Youth” - Uniunea Europeană

Proiectul „E-Youth” al Uniunii Europene este o inițiativă educațională care urmărește să crească gradul de conștientizare cu privire la responsabilitățile tinerilor în mediul digital. Proiectul include sesiuni de formare despre riscurile digitale, cum ar fi adicția digitală, fraudă online și protecția datelor. De asemenea, programul promovează un comportament responsabil și etic în utilizarea rețelelor sociale, creând o cultură digitală sănătoasă și sigură.

2.3. Programul „Safer Internet Day”

„Safer Internet Day” este o campanie internațională care se desfășoară anual și își propune să creeze o comunitate online mai sigură și mai responsabilă. Acesta adresează atât tinerilor, cât și părinților și educației, punând accent pe importanța educației și informării în privința siguranței online. În cadrul acestei campanii, organizațiile din întreaga lume colaborează pentru a promova bune practici în utilizarea internetului, pentru a preveni abuzurile online și pentru a sprijini dezvoltarea unei cetățenii digitale responsabile.

3. Proiecte și inițiative ale organizațiilor non-guvernamentale (ONG-uri)

Pe lângă autoritățile guvernamentale, ONG-urile au jucat un rol activ în promovarea cetățeniei digitale responsabile prin diverse proiecte educaționale și campanii de sensibilizare.

3.1. Programul „Internet Safer for Kids” - Fundația Vodafone România

Fundația Vodafone România a implementat programul „Internet Safer for Kids” pentru a educa tinerii despre pericolele internetului și cum să protejeze datele lor personale. Programul include sesiuni de formare pentru elevi, profesori și părinți, în care se discută despre importanța confidențialității online și cum să navighezi în siguranță pe internet. Acest program a avut un impact semnificativ asupra tinerilor generații, contribuind la crearea unui comportament digital responsabil.

3.2. Proiectul „Stop Cyberbullying” - Asociația „Salvați Copiii”

„Stop Cyberbullying” este o inițiativă a organizației „Salvați Copiii” din România, care se concentrează pe combaterea bullying-ului online și pe educarea tinerilor cu privire la importanța respectului și empatiei în mediul digital. Prin campanii educaționale, workshop-uri și sesiuni de formare, proiectul oferă resurse tinerilor, părinților și cadrelor didactice pentru a preveni și a răspunde comportamentelor abuzive în mediul online.

4. Inițiative de educație digitală în comunități și medii rurale

Un alt domeniu important este educația digitală în comunități mai puțin accesibile, cum ar fi mediile rurale sau regiunile defavorizate. Aceste inițiative sunt esențiale pentru reducerea decalajului digital și pentru formarea unor cetățeni responsabili în aceste zone.

4.1. Programul „Digital Rural” - România

În România, programul „Digital Rural” a fost implementat pentru a adresa lipsa accesului la tehnologie și la educație digitală în mediile rurale. Proiectul adresează educația digitală prin formarea tinerilor și adulților în abilități digitale fundamentale, inclusiv navigarea pe internet în siguranță și protecția datelor personale.

Exemplele de bune practici prezentate în acest capitol ilustrează moduri diverse de formare a cetățenilor responsabili în era digitală. Fie că este vorba de educația formală în școli, de politici guvernamentale de protecție a datelor, de inițiative ale organizațiilor internaționale sau de proiecte educaționale în comunități defavorizate, aceste practici pun accent pe dezvoltarea unei cetățenii digitale etice și responsabile. Aceste abordări pot contribui semnificativ la formarea unui comportament online sănătos și respectuos, asigurându-se astfel că tehnologia este utilizată într-un mod benefic pentru întreaga societate.

Bibliografie

1. **Ribble, M. (2015).** *Cetățenia digitală în școli: Nouă elemente esențiale pe care toți elevii trebuie să le cunoască.* International Society for Technology in Education.
 - Această lucrare oferă o abordare detaliată a celor nouă elemente fundamentale ale cetățeniei digitale, oferind un cadru util pentru educația și formarea elevilor.
2. **Livingstone, S., & Helsper, E. J. (2007).** *Diferențele digitale: Copii, tineri și decalajul digital.* New Media & Society, 9(4), 671-696.
 - Articolul abordează diferențele în accesul la tehnologie și impactul acestora asupra tinerelor generații, subliniind necesitatea educației digitale pentru a reduce decalajul digital.
3. **Davis, J. L. (2019).** *Etica cetățeniei digitale: Definirea eticii digitale într-o societate digitală.* Routledge.
 - O lucrare despre principiile etice care ar trebui să ghideze comportamentele online ale indivizilor și organizațiilor, oferind o bază teoretică solidă pentru educația digitală.
4. **Palfrey, J., & Gasser, U. (2008).** *Născuți digitali: Înțelegerea primei generații de nativi digitali.* Basic Books.
 - Cartea analizează modul în care tehnologia afectează dezvoltarea socială și educațională a tinerelor generații și cum acest lucru influențează comportamentele lor online.
5. **Comisia Europeană (2018).** *Planul de acțiune pentru educația digitală 2021-2027.* Comisia Europeană.
 - Document oficial al Comisiei Europene care subliniază importanța educației digitale pentru dezvoltarea competențelor digitale ale cetățenilor și pentru formarea cetățenilor responsabili.
6. **UNICEF (2017).** *Copiii în lumea digitală: Alfabetizarea digitală, cetățenia și siguranța online.* UNICEF.
 - Raportul discută despre educația digitală în rândul copiilor, axându-se pe protecția acestora în mediul digital și dezvoltarea unui comportament responsabil.
7. **Rosen, L. D. (2012).** *iDisorder: Înțelegerea obsesiei noastre cu tehnologia și cum să o depășim.* Palgrave Macmillan.
 - Cartea abordează dependența de tehnologie și impactul acesteia asupra sănătății mintale și comportamentului, în special în rândul tinerelor generații.
8. **Howard, C. (2019).** *Etica și tehnologia digitală: Provocările cetățeniei virtuale.* Cambridge University Press.

- Lucrarea explorează problemele etice ale tehnologiilor digitale și propune soluții pentru formarea cetățenilor digitali responsabili.
- 9. **Institutul Olandez pentru Studiul Criminalității și Aplicarea Dreptului (2016).** *Rolul alfabetizării digitale în protejarea copiilor online*. Springer.
 - Resursa discută despre importanța educației digitale pentru protejarea copiilor și dezvoltarea competențelor necesare pentru a naviga în siguranță pe internet.
- 10. **Buckingham, D. (2007).** *Tineretul, identitatea și media digitală*. MIT Press.
 - O lucrare care analizează modul în care tinerii folosesc tehnologia și rețelele sociale pentru a-și construi identitatea și cum educația digitală poate sprijini formarea unei cetățenii responsabile.
- 11. **Livingstone, S., & Haddon, L. (2009).** *EU Kids Online: Raport final*. EU Kids Online.
 - Raportul explorează comportamentele online ale copiilor din Europa și riscurile la care aceștia sunt expuși, oferind recomandări pentru protejarea acestora și pentru educația digitală.
- 12. **Tufekci, Z. (2015).** *Twitter și gazele lacrimogene: Puterea și fragilitatea protestelor conectate*. Yale University Press.
 - Cartea discută despre impactul rețelelor sociale asupra comportamentului colectiv și rolul cetățeniei digitale în procesul de activisme online.
- 13. **Sullivan, M., & Glasser, A. L. (2020).** *Cetățenia digitală: Un cadru conceptual pentru utilizarea etică a internetului*. Routledge.
 - Lucrare care dezvoltă un cadru conceptual pentru educația cetățeniei digitale, concentrându-se pe responsabilitatea utilizatorilor și etica în mediul digital.
- 14. **Common Sense Media (2017).** *Cetățenia digitală și responsabilitatea*. Common Sense Education.
 - Ghid educațional care ajută părinții și educatori să formeze cetățeni digitali responsabili, abordând siguranța online, comportamentele respectuoase și protecția datelor.
- 15. **Snyder, I. (2015).** *Alfabetizarea în era digitală: Provocările și oportunitățile*. Routledge.
 - O lucrare esențială despre alfabetizarea digitală și despre cum această competență este crucială pentru cetățenia responsabilă în mediul digital.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Prof. Armășoiu Roxana Adina

Școala Gimnazială Godinești, Județul Gorj

Era digitală a adus schimbări semnificative în toate aspectele vieții noastre, de la modul în care comunicăm și accesăm informații, la felul în care muncim și ne educăm. În acest context, formarea cetățenilor responsabili devine o prioritate, deoarece tehnologia influențează nu doar relațiile sociale, ci și structurile economice și politice. Un cetățean responsabil în era digitală trebuie să fie capabil să utilizeze tehnologia în mod etic, să gândească critic și să își asume un rol activ în comunitate. În acest context care sunt oare modalitățile prin care cetățenii pot fi formați pentru a răspunde provocărilor și oportunităților pe care le aduce era digitală.

Alfabetizarea digitală și gândirea critică

Alfabetizarea digitală reprezintă baza pentru formarea unui cetățean responsabil. Într-o lume în care informațiile sunt disponibile într-o cantitate copleșitoare, abilitatea de a identifica surse credibile și de a evalua critic conținutul este esențială. Educația formală are un rol important în dezvoltarea gândirii critice, învățându-i pe tineri cum să evite capcanele dezinformării, să analizeze diferite perspective și să ia decizii bine informate. În plus, este important ca cetățenii să înțeleagă cum funcționează algoritmi și platformele digitale, care modelează adesea felul în care accesăm și interpretăm informațiile.

De altfel, este esențială educația în domeniul securității cibernetice. Cetățenii responsabili trebuie să fie conștienți de riscurile legate de utilizarea internetului, de la protecția datelor personale la pericolele de hacking și fraude online. Acest fapt implică adoptarea unor măsuri de securitate adecvate, cum ar fi folosirea parolelor cât mai sigure și autentificarea în doi pași, dar mai ales adoptarea unei atitudini vigilente față de interacțiunile online.

Etica digitală și responsabilitatea socială

Odată cu expansiunea internetului și a platformelor de socializare, a apărut o nouă dimensiune a comportamentului etic. Cetățenii digitali trebuie să înțeleagă impactul pe care îl au acțiunile lor asupra celorlalți și să adopte un comportament responsabil, respectuos și inclusiv. Fenomenele de cyberbullying, discursurile de ură și trollingul sunt exemple de comportamente negative care trebuie combătute prin educație și conștientizare.

Ceea ce ar trebui să promovăm este respectul și empatia în mediul digital pentru a diminua conflictele care apar deseori în mediul online. De asemenea, este important ca cetățenii să înțeleagă că orice acțiune din spațiul virtual are consecințe în lumea reală, fie că vorbim de răspândirea zvonurilor false sau de sprijinirea unor campanii neadecvate.

Implicarea civică digitală

Tehnologia oferă oportunități noi pentru participarea civică și implicarea în viața publică. De la inițiativele de tip e-guvernare la petițiile online, cetățenii pot influența deciziile politice într-un

mod mai direct și eficient decât oricând înainte. Totuși, pentru a beneficia pe deplin de aceste oportunități, este necesară dezvoltarea unei culturi a participării și a activismului digital.

Cetățenii responsabili ar trebui să fie încurajați să se implice în comunitatea lor, fie că vorbim de discuții online, participarea la forumuri sau contribuții la inițiative de dezvoltare locală. În același timp, ei trebuie să își asume responsabilitatea de a-și exprima opiniile în mod constructiv, folosind tehnologia ca un instrument de dialog și colaborare, nu de divizare.

Educația pentru o utilizare echilibrată a tehnologiei

Deși tehnologia oferă numeroase beneficii, este important ca cetățenii să fie educați în privința utilizării echilibrate a acesteia. Dependența de dispozitive digitale, supraîncărcarea informațională și impactul asupra sănătății mintale sunt probleme reale care pot afecta calitatea vieții. Prin urmare, educația pentru o utilizare responsabilă a tehnologiei trebuie să includă și componenta de gestionare a timpului petrecut online, promovând un stil de viață sănătos și echilibrat.

Este important să dezvoltăm abilități de autoreglare și să recunoaștem când tehnologia interferează cu alte aspecte ale vieții, cum ar fi relațiile sociale, performanța profesională sau starea de bine emoțională. Cetățenii responsabili trebuie să fie capabili să își gestioneze prezența digitală în mod conștient, având grijă la echilibrul dintre viața online și cea offline.

Concluzie

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală este un proces complex, care implică dezvoltarea unor competențe variate, de la alfabetizarea digitală și gândirea critică, la responsabilitatea socială și implicarea civică. Într-o lume în care tehnologia evoluează rapid, educația devine cheia pentru a face față provocărilor și a profita de oportunitățile oferite de mediul digital. Cetățenii responsabili vor fi cei care nu doar folosesc tehnologia, ci o folosesc în mod etic, conștient și activ pentru a contribui la dezvoltarea unei societăți mai bune.

Bibliografie

Anderson, J. and Rainie, L. (2014), *Digital Life in 2025*

UNESCO (2018), *Digital Citizenship Education , overview and key issues*

Instrumentele digitale și eficiența acestora în mediul incluziv

Prof. Aruști Florentina-Crenguța
Liceul “Ștefan D. Luchian”-Ștefănești

Creativitatea este mai importantă decât cunoașterea, considera Albert Einstein, iar sentimentul pare să fie împărtășit pe scară largă de elevi, această afirmație evidențiază o realitate evidentă, pentru că fără creativitate, realizările sociale, științifice sau economice nu ar mai exista. Practica incluzivă poate fi definită drept atitudinile și metodele care asigură accesul tuturor elevilor la învățământul general. Toată lumea se străduiește să se asigure că toți elevii se simt bineveniți și apreciați și că primesc sprijinul potrivit pentru a-și dezvolta competențele și a-și atinge obiectivele. Atunci când educația este cu adevărat incluzivă, aceasta poate fi benefică pentru toți elevii, nu doar pentru elevii cu dizabilități. Un conținut de învățare variat, care face apel la diferite interese ale elevilor, la diferite metode și strategii este la fel de esențial ca și stilul de instruire.

Așadar, asimilarea unor cunoștințe devine doar un câștig material, în timp ce creativitatea sună mult mai atractiv.

În primul rând numai educația poate asigura condițiile pentru incluziunea socială și participarea egală a cetățenilor europeni într-o democrație digitalizată. Prin urmare, este crucial să regândim educația în era digitală pentru a proteja valorile europene precum egalitatea, democrația și statul de drept. Educația în era digitală include, dar nu se limitează la, educația digitală și cuprinde predarea abilităților tehnice, sociale și civice și este relevantă atât pentru educația formală, cât și pentru cea informală pe tot parcursul vieții. Factorii politici de la nivel internațional, național și local au inițiat diverse activități de politici privind educația digitală în era digitală. În ultimele două decenii, activitățile de politică s-au concentrat adesea pe factori „soft”, cum ar fi formarea profesorilor, dezvoltarea capacităților profesorilor și studenților și dezvoltarea conținutului.

În al doilea rând profesorul trebuie să mențină legătura cu elevii, să le inspire încredere prin transmiterea unei continuități informaționale cognitive. Prin urmare, platformele de învățare pot menține această legătură, elevul reacționând la lecțiile virtuale mult mai relaxat decât în sala de clasă. Învățarea prin e-learning se bazează pe metode moderne mult mai atractive, în care un rol prioritar îl au consolidarea

cunoștințelor și evaluarea realizate într-o manieră mult mai plăcută și adaptabilă nevoilor elevului.

În timp ce diferența de gen în ceea ce privește nivelurile de calificare este neglijabilă în rândul generației actuale de studenți, fetele sunt încă mult mai puțin probabil să aplice abilitățile digitale în mod profesional. În viitor, școlile europene vor preda din ce în ce mai mult abilități sociale și civice, cum ar fi matematica și antreprenoriatul.

Profesorul de limba română (și nu numai) le poate aborda pentru a eficientiza instruirea și a orienta procesul de învățare spre activități constructive și educative: lecțiile AeL, prezentările powerpoint, utilizarea Internetului, cărți electronice, dicționare digitale, enciclopedii, softuri educaționale, filme etc.

Studiile realizate în ultimii cinci ani în diferite țări au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Un exemplu în acest sens îl reprezintă platforma eTwinning - parte componentă a Programului de învățare pe parcursul întregii vieți, al Comisiei Europene. Softul educațional este un program informatizat, proiectat special pentru rezolvarea unor sarcini didactice, prin valorificarea tehnologiilor specifice instruirii asistate de calculator, care asigură controlul și / sau autocontrolul activității de învățare. Prezentările Power Point sunt deosebit de utile, dacă profesorul corelează în mod optim obiectivele lecției cu întreg conținutul acesteia. Pot fi organizate jocuri și concursuri pe teme diverse, iar informația poate fi organizată pe nivele.

Bubbl.us (<https://bubbl.us>) este o aplicație simplă pentru crearea de hărți conceptuale colaborative online, care pot fi stocate sau exportate ca imagini sau html, pentru a fi publicate pe blog sau în pagină web, printate sau trimise prin e-mail.

Exemplu:

În procesul didactic, în dirijarea învățării, elevii pot fi provocați să completeze o hartă conceptuală în care să înscrie trăsăturile personajului dintr-un text studiat.

Prin urmare, utilizarea tehnologiei moderne în școli face parte din evoluția naturală a învățării și oferă soluții naturale la provocările moderne privind învățarea și nevoile elevilor. Integrarea lor în procesele tradiționale de predare, învățare și evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice în interacțiunea și participarea oferite de metodele tradiționale de recunoaștere. Nu este un proces ușor, dar având în vedere posibilitățile acestui tip de cunoaștere, dificultățile pot fi depășite. Elevii de astăzi sunt diferiți de generațiile părinților și bunicilor lor. Mulți dintre

aceștia, în special în zonele urbane, folosesc deja internetul, e-mailul, SMS-urile și rețelele sociale precum Yahoo și Facebook în fiecare zi. Acest tip de comunicare este evident și în modul în care învățăm. Indiferent dacă profesorii folosesc sau nu Tehnologia Informației și Comunicațiilor (TIC) la clasă, elevii de mai sus vor folosi fără îndoială și mediile de informare moderne acasă pentru a-și susține temele. Comunicarea scurtă sau abreviată, cum ar fi chatul și mesajele text, afectează deja standardele de gramatică și ortografie și este clar că utilizarea TIC acasă duce deja la inegalități între elevi. Ne place sau nu, atunci când circumstanțele vieții se schimbă, se schimbă modul în care elevii învață. Profesorii trebuie să aibă libertatea de a răspunde critic și creativ noilor tehnologii și nu pot ignora acest aspect dacă doresc să comunice cu elevii lor. De ce este important un stil de învățare încorporat în TIC? Semnificația reală a acestui tip de evaluare a învățării didactice, care combină metodele tradiționale de predare cu TIC, constă în posibilitățile sale. Acest tip de învățare oferă posibilitatea de a crea experiențe atât la școală, cât și acasă, care oferă tipul potrivit de instruire și învățare pentru anumiți elevi, în anumite momente, în anumite locuri. Acest tip de învățare poate fi global, trecând granițele formale și reunind grupuri de studenți din culturi și medii diferite. În acest context, utilizarea pe scară largă a TIC în școli ar putea fi una dintre cele mai importante realizări ale acestui secol. Psihologia cognitivă tradițională vede cunoașterea ca un tip de procesare. Prin urmare, este ușor de spus că, cu cât elevul este mai pregătit mental, cu atât nivelul de cunoștințe va fi mai ridicat. Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integritatea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

Bibliografie:

<http://fmi.unibuc.ro/ro/pdf/2004/cniv/Definitii-2004.pdf>

<http://www.elearning.ro/valoarea-noilor-tehnologii-n-procesul-instructiv-educativ>

<http://ro.wikipedia.org>

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Profesor educație timpurie: AVĂDĂNI CRISTINA

Școala Gimnazială „M. Kogălniceanu” Sebeș, structură G.P.P. NR. 7

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Progresul tehnologic rapid și integrarea tot mai amplă a instrumentelor digitale în diverse aspecte ale vieții cotidiene au transformat fundamental educația. Inovația digitală nu mai este doar un element opțional, ci o componentă esențială a procesului educațional, având un impact semnificativ asupra modului în care învățăm, lucrăm și interacționăm cu ceilalți. Cu toate acestea, tranziția către o educație digitalizată implică numeroase provocări, de la inegalități în accesul la tehnologie până la dezvoltarea competențelor necesare pentru utilizarea responsabilă a instrumentelor digitale. Acest eseu explorează principalele provocări și soluții asociate inovației digitale în educație, analizând impactul acestora asupra formării cetățenilor responsabili.

Provocări în utilizarea tehnologiei digitale în educație

Inegalitățile digitale

Unul dintre cele mai mari obstacole în integrarea tehnologiei digitale în educație este reprezentat de inegalitățile digitale. Accesul inegal la internet și la dispozitive digitale constituie o barieră majoră în asigurarea unei educații echitabile. Potrivit unui raport al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD, 2021), „aproximativ 10% dintre elevi din țările dezvoltate nu au acces la internet acasă, ceea ce limitează considerabil oportunitățile lor de învățare”. Această problemă este și mai acută în comunitățile rurale și dezavantajate, unde infrastructura digitală este adesea insuficientă. Lipsa dispozitivelor performante și costurile ridicate asociate tehnologiei contribuie la perpetuarea acestor inegalități. În acest context, decalajul digital devine un factor limitativ pentru accesul egal la educație.

Un alt aspect este viteza internetului și calitatea conexiunilor. Chiar și în zonele urbane, unde infrastructura este mai dezvoltată, problemele legate de stabilitatea conexiunilor pot afecta calitatea activităților educaționale online. Potrivit unui studiu realizat de Comisia Europeană (2020), doar 60% dintre gospodăriile din țările Uniunii Europene au acces la internet de mare viteză.

Competențe digitale insuficiente

O altă provocare semnificativă este lipsa competențelor digitale, atât în rândul elevilor, cât și al profesorilor. Integrarea tehnologiei în educație presupune abilități avansate de utilizare a instrumentelor digitale, dar multe cadre didactice nu beneficiază de formare adecvată. Linda Darling-Hammond (2020) subliniază că „formarea continuă a profesorilor și sprijinul pentru

dezvoltarea competențelor digitale sunt esențiale pentru implementarea cu succes a tehnologiei în educație”.

Elevii, la rândul lor, se confruntă cu dificultăți în utilizarea tehnologiei pentru scopuri educaționale. Mulți tineri au abilități superficiale, concentrate pe rețele sociale și divertisment, dar nu sunt familiarizați cu instrumentele digitale utilizate pentru cercetare, analiză și colaborare. De exemplu, utilizarea unei platforme precum Microsoft Teams sau Google Classroom poate necesita un anumit nivel de competență tehnologică pe care unii elevi nu o dețin. În lipsa unui ghidaj adecvat, această lipsă de competențe poate conduce la frustrarea elevilor și scăderea performanțelor academice.

Riscuri legate de etică și siguranță online

Un alt aspect important este reprezentat de riscurile asociate utilizării tehnologiei digitale. Elevii sunt vulnerabili la diverse pericole, cum ar fi cyberbullying-ul, expunerea la conținut inadecvat sau pierderea datelor personale. Potrivit lui Livingstone și Third (2017), educația digitală trebuie să includă formarea elevilor în domeniul securității online pentru a preveni astfel de riscuri.

Problemele legate de fake news și manipularea informațiilor sunt, de asemenea, relevante în contextul educației digitale. Elevii trebuie să învețe să distingă informațiile de încredere de cele false și să dezvolte gândirea critică necesară pentru a naviga într-un mediu digital complex. Conform unui raport realizat de OECD (2021), „sistemele educaționale trebuie să investească mai mult în dezvoltarea competențelor de gândire critică, astfel încât elevii să poată evalua corect informațiile din surse digitale”.

Soluții pentru o educație digitală eficientă

Acces echitabil la tehnologie

Pentru a reduce inegalitățile digitale, este esențială dezvoltarea unei infrastructuri tehnologice solide. Inițiative precum programul european „WiFi4EU”, care oferă acces gratuit la internet în spații publice, reprezintă un exemplu pozitiv de incluziune digitală (Comisia Europeană, 2020). De asemenea, distribuirea de dispozitive electronice către elevii defavorizați poate contribui la egalizarea oportunităților educaționale. În acest sens, guvernele pot colabora cu sectorul privat pentru a implementa programe de tipul „un laptop pentru fiecare copil”.

Proiectele comunitare pot și ele juca un rol important în reducerea inegalităților. De exemplu, inițiativele locale de creare a unor hub-uri digitale în biblioteci sau centre culturale pot oferi elevilor acces la tehnologie în afara școlii. Astfel de centre pot fi dotate cu calculatoare performante, imprimante 3D și alte instrumente moderne care să sprijine învățarea.

Formarea competențelor digitale

Dezvoltarea competențelor digitale trebuie să devină o prioritate în sistemele educaționale. Curriculumul învățământului trebuie adaptat pentru a include module despre utilizarea responsabilă a tehnologiei, securitatea cibernetică și gândirea critică. Eric Sheninger (2019) afirmă că „inovația în educație presupune nu doar introducerea tehnologiei, ci și crearea unui mediu care să stimuleze gândirea creativă și colaborativă”.

Promovarea cetățeniei digitale

Un alt element esențial în educația digitală este dezvoltarea cetățeniei digitale. Aceasta presupune educarea elevilor cu privire la etica online, respectarea vieții private și impactul acțiunilor lor în mediul virtual. Activități practice, precum simulările de luare a deciziilor în situații virtuale, pot ajuta la formarea unor cetățeni responsabili.

Studii de caz relevante

Finlanda – un model de succes în educația digitală

Finlanda este adesea citată ca exemplu de bună practică în integrarea tehnologiei în educație. Sistemul lor educațional pune accent pe formarea competențelor digitale începând din școala primară. Conform unui studiu realizat de Sahlberg (2015), „colaborarea dintre profesori și elevi în utilizarea tehnologiei promovează gândirea critică și rezolvarea creativă a problemelor”.

Proiectul „Hour of Code”

Proiectul global „Hour of Code” este o inițiativă care încurajează elevii să dobândească abilități de programare prin activități interactive. Impactul acestui proiect este semnificativ, demonstrând că metodele de învățare digitală pot fi accesibile și captivante pentru elevi de toate vârstele (Code.org, 2022).

Concluzie

Inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate extraordinară pentru transformarea modului în care elevii învață și se dezvoltă. Cu toate acestea, succesul acestor schimbări depinde de capacitatea sistemului educațional de a depăși provocările asociate. Prin asigurarea accesului echitabil la tehnologie, formarea competențelor digitale și promovarea cetățeniei responsabile, educația poate contribui la dezvoltarea unor cetățeni capabili să prospere într-o lume digitalizată.

Referințe:

1. Comisia Europeană (2020). *WiFi4EU Programme Overview*. Brussels: European Union.
2. Darling-Hammond, L. (2020). *The Future of Teaching: Technology and Professional Development*. Teachers College Press.
3. Livingstone, S. & Third, A. (2017). „Children and Digital Media: Risks and Opportunities”. *Journal of Digital Education*, 4(2), pp. 45-62.
4. OECD (2021). *Education at a Glance: Access to Technology in Schools*. OECD Publishing.
5. Sahlberg, P. (2015). *Finnish Lessons: What Can the World Learn from Educational Change in Finland?* Teachers College Press.
6. Sheninger, E. (2019). *Digital Leadership: Changing Paradigms for Changing Times*. Corwin Press.

Digitalizarea procesului instructiv-educativ

Autor: Avramescu Simona
Scoala Gimnazială Vetel

În era tehnologiei digitale, digitalizarea procesului instructiv-educativ și a activității manageriale a devenit o necesitate, contribuind la eficientizarea și modernizarea sistemului de învățământ. Tehnologiile digitale oferă soluții inovatoare care transformă modul în care se predau și se învață cunoștințele, dar și cum se gestionează resursele și procesele educaționale. Acest fenomen este esențial pentru a răspunde cerințelor unei societăți aflate într-o continuă schimbare și pentru a pregăti elevii pentru provocările economiei digitale. *Ce reprezintă digitalizarea procesului instructiv-educativ?*

Digitalizarea procesului instructiv-educativ implică integrarea tehnologiilor informaționale și de comunicare (TIC) în activitățile de predare, învățare și evaluare. Aceasta presupune utilizarea resurselor digitale, platformelor e-learning și instrumentelor interactive care facilitează accesul la cunoștințe și dezvoltă competențele digitale ale elevilor și profesorilor.

Beneficiile digitalizării în procesul educativ:

1. Accesibilitate crescută: Elevii și profesorii pot accesa resursele educaționale oricând și de oriunde.
2. Personalizare: Conținuturile educaționale pot fi adaptate stilului și ritmului de învățare al fiecărui elev.
3. Interactivitate: Instrumentele digitale stimulează participarea activă a elevilor, crescând nivelul de implicare.
4. Dezvoltarea competențelor digitale: Elevii învață să utilizeze tehnologii moderne, esențiale pentru integrarea lor în societatea digitală.

Exemple de tehnologie utilizată:

- Platforme de e-learning: Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams.
- Resurse interactive: Aplicații educaționale, simulări virtuale, jocuri educaționale.
- Instrumente de evaluare online: Teste automatizate, portofolii digitale, aplicații de feedback instant.

Digitalizarea predării

Introducerea tehnologiilor în procesul educațional aduce avantaje semnificative. Profesorii pot folosi diverse platforme online și aplicații educaționale pentru a crea lecții interactive care să captiveze atenția elevilor și să încurajeze participarea activă în clasă. Utilizarea instrumentelor digitale precum tabletele sau laptopurile facilitează diversificarea metodelor de predare și promovează colaborarea și dezvoltarea abilităților critice ale elevilor. De asemenea, profesorii pot adapta ritmul de lecții la necesitatea principalului elev, oferind oportunități pentru învățarea pe diverse platforme educaționale.

Digitalizarea învățării

Elevii se bucură de beneficiile accesului la o varietate de resurse educaționale online precum cursuri online interactive sau tutoriale video care îmbunătățesc procesul de învățare independentă și adâncită. Prin tehnologiile digitale existente în prezent este posibil să se realizeze învățarea colaborativă prin intermediul conexelor stabilite între elevii aflați la distanță și cadrele didactice de pe întreg globul terestru. Experiențele din mediile digitale dezvoltă abilități esențiale pentru viitor precum capacitate de gândire critic și aptitudinea de a lucra eficient în echipă. Educația digitalizată promovează incluziunea în sistemul educațional a elevilor proveniți din medii socio-economice defavorizate.

Digitalizarea evaluării

Evaluarea digitală este un alt pas important în modernizarea educației. Instrumentele online permis evaluarea continuă și personalizată, adaptând testele și sarcinile în funcție de progresul fiecărui elev. Platformele de învățare permit profesorilor să urmărească evoluția elevilor în timp real, oferind feedback imediat și detaliat. De asemenea, testele online pot include elemente interactive, simulări și întrebări cu răspunsuri multiple, ceea ce contribuie la o evaluare mai complexă și mai precisă a cunoștințelor.

În ciuda beneficiilor evidente, procesul de digitalizare întâmpină o serie de provocări:

1. Accesul inegal la tehnologie: Nu toți elevii sau profesorii dispun de echipamente adecvate sau conexiune stabilă la internet.
2. Competențe digitale insuficiente: Atât elevii, cât și profesorii trebuie să fie instruiți pentru a utiliza eficient tehnologiile.
3. Costuri ridicate: Achiziționarea și întreținerea echipamentelor și a software-ului necesită investiții considerabile.
4. Rezistența la schimbare: Unele cadre didactice sau instituții pot întâmpina dificultăți în adaptarea la noile tehnologii.

Impactul digitalizării asupra calității educației

Digitalizarea procesului educațional și managerial contribuie semnificativ la creșterea calității actului educațional, prin:

1. Îmbunătățirea accesului la educație: Elevii din mediile defavorizate pot beneficia de resurse educaționale online.
2. Învățarea personalizată: Platformele digitale permit adaptarea metodelor de predare la nevoile individuale.
3. Dezvoltarea competențelor cheie: Elevii își dezvoltă abilități digitale, colaborative și de auto-organizare.
4. Creșterea eficienței managementului școlar: Deciziile sunt luate mai rapid și mai bine fundamentate datorită digitalizării.

Integrarea tehnologiei în educație este o călătorie continuă, aflată încă la început, care se îndreaptă spre un orizont interesant ce așteaptă să fie explorat. Privind în viitor, devin clare câteva tendințe și posibilități:

1. **Învățarea personalizată prin inteligența artificială:** IA va continua să joace un rol esențial în adaptarea conținutului și a evaluărilor la nevoile și preferințele unice ale fiecărui elev, creând experiențe de învățare mai personalizate.
2. **Realitatea virtuală și realitatea augmentată:** Astfel de tehnologii vor permite experiențe de învățare imersive, de la excursii virtuale la simulări științifice tridimensionale. Imaginați-vă cât de fascinante vor fi orele!
3. **Învățare online și hibridă:** În timp ce învățarea în clasă are avantaje incontestabile, nu putem ignora posibilitățile de învățare online și hibridă. Pe măsură ce înțelegem mai bine cum să le folosim optim, acestea vor oferi studenților mai multă flexibilitate și acces la o gamă largă de resurse educaționale
4. **Confidențialitatea și securitatea datelor:** Pe măsură ce utilizarea tehnologiei în educație crește, protejarea datelor elevilor și asigurarea confidențialității vor fi primordiale, ceea ce va duce la reglementări și măsuri de securitate cibernetică mai stricte.
5. **Formarea și sprijinul profesorilor:** Investițiile continue în formarea și dezvoltarea profesională a cadrelor didactice vor fi esențiale pentru a-i ajuta pe educatori să valorifice întregul potențial al tehnologiei.

Integrarea tehnologiei în predare nu este doar o modă, ci o necesitate în peisajul educațional actual. Soluțiile tehnologice ajută la o mai bună gestionare a clasei, simplifică urmărirea progresului elevilor și, în cele din urmă, îmbunătățesc rezultatele la învățătură. Deși există provocări, beneficiile le depășesc cu mult. Oferindu-le profesorilor sprijinul și resursele necesare, ne putem asigura că tehnologia devine un aliat puternic în obținerea excelenței în educație

Concluzie.

Digitalizarea procesului instructiv-educativ reprezintă un pas crucial pentru modernizarea sistemului de învățământ. Prin integrarea tehnologiilor digitale, educația devine mai accesibilă, mai eficientă și mai adaptată nevoilor societății contemporane. Cu toate acestea, este necesar ca instituțiile de învățământ să depună eforturi continue pentru a depăși provocările și a asigura o implementare echitabilă și eficientă a digitalizării.

Bibliografie

1. Bates, T. (2015). Teaching in a Digital Age: Guidelines for Designing Teaching and Learning.
2. Cerghit, I. (2006). Metode de învățământ. Editura Polirom.
3. Ministerul Educației Naționale (2020). Strategia pentru digitalizarea educației în România.
4. OECD (2019). Trends Shaping Education 2019.
5. UNESCO (2021). Digital Learning Policy Framework.

Educația în era digitală

Prof. Badeaon Mariana, Colegiul Economic "M.Kogălniceanu" Focșani

Pe măsură ce tehnologia evoluează, **personalizarea educației** devine mai accesibilă. Sistemele inteligente pot analiza nevoile de învățare ale unui elev și pot ajusta materialul didactic conform ritmului și stilului său de învățare.

Educația modernă trebuie să se concentreze pe **dezvoltarea competențelor cheie** care să prepare tinerii pentru provocările viitorului. Gândirea critică, creativitatea și adaptabilitatea sunt esențiale în orice domeniu de activitate.

Unul din cele mai importante beneficii pe care le aduce educația digitală elevilor este accesul rapid la orice fel de informație. Desigur, acest lucru poate ajuta sau poate dăuna, în funcție de cum educăm copiii cu privire la verificarea surselor, autenticitatea informației, dar și factorul și contextul emoțional.

Dacă ar fi să definim cât mai simplu ce este educația digitală, am spune că reprezintă o modalitate inovatoare prin care tehnologiile moderne și instrumentele digitale sunt integrate astfel încât să sprijine procesul de predare și învățare. Practic, tradiționalul manual și clasică tablă neagră s-au transformat într-un ecran colorat și numeroase fișiere, imagini și video-uri educative, astfel încât copiii și tinerii să poată asimila mai ușor și rapid informațiile.

Chiar dacă educația digitală nu poate înlocui pe deplin metodele clasice de învățare, aceasta vine în sprijinul tinerilor dornici să exploreze și să asimileze informații noi prin diverse metode și cursuri practice, cu exerciții aplicate.

Principalele avantaje ale educației digitale sunt:

- Procesul de învățare devine mai eficient în timp;
- Accesul rapid și ușor pentru oricine (inclusiv pentru copiii cu dizabilități);
- Acces la numeroase materiale și unelte digitale interesante, pentru a face cursurile mai interactive și captivante;
- Profesorii pot personaliza procesul de învățare în funcție de nevoile individuale ale elevilor;
- Cultivarea unei mentalități ce permite adaptarea constantă la noile tehnologii și implicit la viitor;
- Flexibilitatea de a reveni asupra lecțiilor, accesând înregistrările video;
- O perspectivă de ansamblu asupra progresului (studentii/elevii pot vedea o înregistrare online a muncii lor, notele obținute, dar și cerințele pe care trebuie să le îndeplinească pentru a termina cursul);
- Pregătirea și adaptarea pentru joburile viitorului și pentru cerințele de pe piața de muncă (aproximativ toate meseriile din viitor vor presupune cunoștințe digitale).

Utilizarea tehnologiei în educație poate stimula dezvoltarea abilităților cognitive ale copiilor. Dispozitivele și aplicațiile interactive pot oferi o gamă variată de experiențe de învățare, implicând copiii în activități interactive și captivante. Jocurile educative pe tabletă sau computer pot dezvolta abilități matematice, lingvistice și logice, îmbunătățind gândirea critică și rezolvarea de probleme. De asemenea, accesul la informații prin internet poate spori capacitățile de cercetare și înțelegere a conceptelor complexe.

Pentru educația în era digitală tehnologia are un rol important în învățare. Deși, până acum se credea că tehnologia ar împiedica și îngreuna procesul de învățare și predare, s-a constatat că de fapt pentru generația actuală este un sprijin imens.

De asemenea, profesorii făceau tot posibilul ca elevii să nu mai aibă acces la telefon, laptop sau internet. Acum, acest lucru s-a schimbat. Mulți profesorii au realizat că este bine să provoace copii la studiu individual cu ajutorul tehnologiei sau la căutarea de informații atunci când este nevoie.

De exemplu, profesorii de limbi străine sau limba română pot ruga elevii să caute traducerea și înțelesul unui cuvânt într-un dicționar electronic. Poate că unii oameni ar spune că de ce nu folosesc un dicționar clasic. Dacă luăm în considerare modul în care evoluează societatea vom realiza că dicționarul online va fi mai la îndemână de folosit, pentru educația în era digitală, decât unul clasic.

Bibliografie

Rolul educației digitale în formarea unui comportament civic responsabil

Prof. Iulia BĂDURĂ

Colegiul Național „Emil Botta” Adjud

În prezent, tehnologia digitală joacă un rol esențial în viața cotidiană a indivizilor, influențând aproape toate aspectele activităților umane. De la comunicare, educație, până la economie și divertisment, digitalizarea a schimbat radical modul în care interacționăm și funcționăm ca societate. În acest context, este esențial ca cetățenii să devină responsabili în utilizarea tehnologiilor digitale, să își asume un comportament etic și să înțeleagă impactul pe care acțiunile lor online le pot avea asupra lor și asupra comunității. Formarea cetățenilor responsabili în era digitală presupune nu doar dezvoltarea abilităților tehnice, dar și a unor competențe de comportament civic, respectarea normelor etice și protejarea confidențialității și siguranței personale.

Cetățeanul responsabil în era digitală

Un cetățean responsabil în era digitală este acea persoană care utilizează tehnologiile digitale în mod conștient și etic, având în vedere atât beneficiile, cât și riscurile acestora. Responsabilitatea digitală include mai multe aspecte. În primul rând, utilizarea internetului trebuie să fie ghidată de respectul față de demnitatea umană și drepturile fundamentale ale persoanei, cum ar fi dreptul la viață privată și libertatea de exprimare. În plus, protecția datelor personale este esențială pentru prevenirea abuzurilor și a fraudelor. Cetățenii trebuie să fie conștienți de importanța gestionării cu responsabilitate a informațiilor lor personale online. Nu în ultimul rând, comportamentul etic în mediul online presupune evitarea comportamentului abuziv sau agresiv, cum ar fi hărțuirea online, răspândirea de informații false sau defăimarea altor persoane.

Provocările formării cetățenilor responsabili în era digitală

În ciuda importanței formării cetățenilor responsabili, există mai multe provocări care îngreunează acest proces. Unul dintre principalele obstacole este accesul inegal la tehnologie, care poate duce la excluziune digitală. Persoanele care nu au acces la tehnologie sau care nu sunt familiarizate cu utilizarea acesteia pot fi vulnerabile la manipulare și la comportamente online dăunătoare. În plus, mediul digital poate fi nesigur, iar internetul este un loc în care pot apărea riscuri precum atacuri cibernetice, cyberbullying, fraude online sau accesul la informații dăunătoare. Educația digitală devine astfel esențială pentru ca utilizatorii să știe cum să se protejeze. Un alt pericol major este răspândirea rapidă a dezinformării. Informațiile false pot influența opinia publică și comportamentele cetățenești. De aceea, este important ca cetățenii să învețe să identifice sursele de încredere și să fie critici față de informațiile pe care le întâlnesc.

Soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Pentru a încuraja formarea cetățenilor responsabili în era digitală, sunt necesare măsuri educaționale și legislative. Educația digitală trebuie să fie integrată în școli, începând de la vârste fragede. Aceasta ar trebui să includă nu doar abilități tehnice, cum ar fi utilizarea

diferitelor dispozitive sau platforme online, dar și aspecte legate de etica digitală, siguranța online și protecția datelor personale. În plus, formarea unui cetățean responsabil presupune și educarea în spiritul unui comportament civic activ. Cetățenii trebuie să fie conștienți de importanța participării lor la viața democratică și de impactul deciziilor lor online asupra societății. Totodată, reglementarea utilizării tehnologiilor digitale prin legislație este crucială pentru protejarea cetățenilor de riscurile online și combaterea infraționalității digitale. În acest sens, protecția împotriva fraudelor și abuzurilor cibernetice trebuie să devină o prioritate. Nu în ultimul rând, campaniile de conștientizare publică privind riscurile și responsabilitățile utilizării internetului pot ajuta la formarea unui comportament mai responsabil și mai etic în mediul digital.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală este un proces complex, care implică educație, reglementare și responsabilitate individuală. Într-o lume din ce în ce mai digitalizată, fiecare dintre noi trebuie să fie conștient de importanța comportamentului nostru online și de impactul pe care îl putem avea asupra celor din jur. Educația digitală și promovarea unui comportament civic activ sunt fundamentale pentru a construi o societate mai responsabilă și mai sigură în fața provocărilor tehnologice ale viitorului.

Bibliografie

1. **UNESCO** (2018). *Digital Citizenship Education: A Framework for Schools*.
2. **European Commission** (2020). *Digital Education Action Plan 2021-2027*.
3. **Livingstone, S., & Helsper, E. J.** (2007). *Gradations in Digital Inclusion: Children, Young People, and the Digital Divide*. New Media & Society.
4. **Common Sense Media** (2019). *Digital Citizenship Curriculum*.

Inovația digitală în educație: Provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Prof. Băican Ana-Maria, Liceul Tehnologic „Paul Bujor”, Berești, județul Galați

Inovația digitală a schimbat profund peisajul educațional din întreaga lume. De la introducerea tehnologiilor simple, cum ar fi proiectoarele și computerele, până la integrarea avansată a realității augmentate, a inteligenței artificiale și a învățării online, educația a evoluat considerabil. În acest context, se ridică întrebarea: cum poate educația digitală să formeze cetățeni responsabili într-o lume în care tehnologia joacă un rol central?

Lucrarea de față explorează provocările și soluțiile asociate cu inovația digitală în educație, concentrându-se pe modul în care aceasta poate contribui la formarea unui cetățean digital responsabil.

Inovația digitală în educație se referă la utilizarea noilor tehnologii și instrumente digitale pentru a îmbunătăți procesul de învățare și predare. Aceasta include utilizarea de platforme online, software educațional, aplicații mobile, realitate virtuală (VR), inteligență artificială (AI) și multe altele pentru a crea o experiență educațională interactivă și personalizată.

În ultimele decenii, tehnologia a evoluat rapid, iar educația nu a rămas imunită. De la clasicele manuale școlare și table interactive, la sistemele de învățare online și cursurile masive deschise online (MOOC), schimbările au fost semnificative. În prezent, școlile și universitățile utilizează platforme de învățare la distanță, iar tehnologii de ultimă oră, cum ar fi învățarea automată și analizele de date, sunt folosite pentru personalizarea educației.

Una dintre principalele provocări ale inovației digitale în educație este accesul inegal la tehnologie. În multe regiuni ale lumii, în special în zonele defavorizate sau rurale, există un acces limitat la internet rapid sau la dispozitive digitale, ceea ce creează o barieră în calea învățării digitale.

Mulți profesori nu sunt suficient de pregătiți pentru a integra tehnologiile digitale în procesul de învățare. Aceasta presupune nu doar abilități tehnice, dar și capacitatea de a utiliza aceste tehnologii într-un mod pedagogic eficient.

O altă provocare majoră o reprezintă protecția datelor personale și securitatea cibernetică. Utilizarea platformelor digitale în educație presupune colectarea și stocarea unei cantități mari de date, inclusiv informații personale ale elevilor, care trebuie protejate în fața atacurilor cibernetice.

În timp ce tehnologia poate oferi multe beneficii, există și efecte negative, cum ar fi dependența de tehnologie, riscul de izolare socială și scăderea capacității de concentrare, toate acestea având un impact asupra dezvoltării sănătoase a elevilor.

Un pas important pentru implementarea cu succes a inovației digitale în educație este formarea continuă a cadrelor didactice. Aceasta presupune cursuri de formare care să ajute profesorii să își dezvolte abilități tehnice, dar și pedagogice, pentru a utiliza tehnologia într-un mod eficient.

În dezvoltarea unui mediu educațional digital, este esențial să se creeze platforme interactive care să răspundă nevoilor elevilor și profesorilor. Acestea ar trebui să ofere instrumente variate pentru învățare, colaborare și evaluare.

Pentru ca inovația digitală să devină parte integrantă a educației, este important să existe o colaborare între școli, universități și companii din sectorul tehnologic, astfel încât să se dezvolte soluții educaționale de ultimă generație.

Este esențial ca elevii să dobândească competențe digitale și media de bază, astfel încât să poată naviga în siguranță în mediul digital. Aceste competențe includ gândirea critică, etica online și protecția datelor.

Cetățenia digitală presupune cunoașterea și respectarea drepturilor și responsabilităților în mediul online. Educația pentru cetățenie digitală trebuie să fie un obiectiv central al sistemului educațional pentru a asigura dezvoltarea unor cetățeni digitali responsabili.

Gândirea critică este esențială pentru a naviga corect în lumea digitală. Elevii trebuie să învețe cum să verifice sursele de informație și cum să analizeze conținutul pe care îl consumă online.

Educația digitală trebuie să abordeze și aspectele etice ale comportamentului online, inclusiv respectarea intimității, a drepturilor de autor și combaterea hărțuirii cibernetice.

În această secțiune, putem analiza studii de caz privind implementarea cu succes a tehnologiilor digitale în educație. Exemplele pot include programe educaționale inovative, platforme de învățare și proiecte pilot care au dus la îmbunătățirea accesului și calității educației.

Evaluarea impactului tehnologiilor digitale este esențială pentru a înțelege eficiența acestora. Măsurarea performanțelor elevilor, a satisfacției profesorilor și a eficienței procesului educațional sunt aspecte fundamentale ale acestui proces.

Inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate extraordinară de a transforma modul în care învățăm și predăm. Cu toate acestea, succesul acestui proces depinde de abordarea corectă a provocărilor existente și de implementarea unor soluții eficiente. Formarea

cadrelor didactice, accesul echitabil la tehnologie și promovarea educației pentru cetățenie digitală sunt pași esențiali pentru formarea unor cetățeni responsabili în era digitală.

Bibliografie:

1. Anderson, C. (2018). *Digital Learning and Education*. Springer.
2. Balanskat, A., & Engelhardt, K. (2016). *Innovation in Education: A Global Perspective*. OECD Publishing.
3. Finkelstein, N., & Kaser, L. (2021). *Educating the Digital Citizen: Strategies for Building Responsible Digital Habits*. Oxford University Press.
4. Jones, C. (2020). *Digital Technologies in Education: Opportunities and Challenges*. Routledge.
5. Selwyn, N. (2017). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Publishing.

SPORTUL ȘI BIOECONOMIA

„Bioeconomia este oportunitatea economică de a folosi biologia pentru a ajuta la rezolvarea provocărilor cu care ne confruntăm în agricultură, energie, sănătate și multe altele sectoare, care au potențialul de a aduce beneficii economice, de mediu și sociale în Marea Britanie.”

Trecerea la bioeconomie este un proces de durată care necesită implicarea tuturor actorilor – economici, politici, sociali. Conform Bio-Economy Technology Platforms – BECOTEPS (2011), provocările sunt gestionarea durabilă a resurselor naturale, producția durabilă, îmbunătățirea sănătății publice, reducerea schimbărilor climatice, integrarea și echilibrarea dezvoltărilor sociale, dezvoltarea durabilă globală.

Scopul final este acela de a se realiza cele cinci obiective majore propuse în Strategia Bioeconomică (Comisia Europeană, 2012b) – asigurarea securității alimentare, gestionarea durabilă a resurselor naturale, reducerea dependenței de resursele neregenerabile, atenuarea și adaptarea la schimbările climatice, crearea de locuri de muncă și menținerea competitivității UE.

Trecerea de la economia clasică la o bioeconomie durabilă se bazează nu numai pe aspectele tehnologice și de piață, dar și pe un set de principii a căror respectare trebuie atent monitorizată (SCAR, 2015). Aceste principii sunt: alimentația are prioritate, producție durabilă, abordare în cascadă, circularitate, diversitate. Alimentația are prioritate – se urmărește „îmbunătățirea disponibilității, accesului și utilizării alimentelor nutritive și sănătoase pentru toți într-o perspectivă globală.”

Pentru respectarea acestui principiu este necesară implementarea și corelarea politicilor pentru domenii cheie, precum agricultură, mediu, sănătate, alimentație, energie, comerț, investiții străine astfel încât acestea să devină coerente.

Dintre modificările așteptate în context internațional, cele ecologice sunt cele mai stringente și impun o corelare cu aspecte detaliate, coborând în stratul cultural, educațional și chiar în substratul activităților sportive și de refacere a stării de sănătate. Amprenta ecologică a activităților sportive se extinde de la fabricarea de îmbrăcăminte și încălțăminte sportivă, la materiale și aparate sportive, de la stadioane și săli de sport, la patinoare și bazine de înot exercitând un impact care a trecut deja de la stadiul potențial de generator de deșeuri la cel de substanțial de expunere sistematică toxică și chiar distructivă asupra mediului.

Au apărut politici ecologice de restricționare a folosirii unor materiale și substanțe chimice în echipamentul și aparatura sportivă, cazul PVC și problemele legate de acesta apărând încă din anii 1980 (Schmidt, 2006). Substanțele și materialele restricționate au început să fie tot mai intens interzise în mod legal de către guvernele naționale în Uniunea Europeană, unde România este membră, și sunt supuse unor presiuni tot mai mari prin acțiuni nonguvernamentale.

Activitățile sportive și evenimentele legate de sport Sports pot genera un impact divers asupra ecosistemelor, de la repercursiuni insignifiante la unele majore, devastatoare, depinzând în principal de tipul de eveniment sportiv și de importanța acestuia (Manual on Sport and the Environment - International Olympic Committee, 2005). Următoarele categorii de influențe sau de impact sunt generate de evenimente sportive care trebuie luate în considerare din punct de vedere al reciclării deșeurilor:

a) impact pe termen scurt și lung, de la poluarea locală a aerului la poluarea solului;

b) impact direct și indirect, de la facilitate, legate de material și substanțe, că sunt potențial poluante (ex: piscine).

Complexitatea fenomenului, care a luat deja amploare ca volum și tipologie, extinde atât arealul reciclării clasice, cât și programele municipale cu impact local și național de recuperare a deșeurilor (Matsumoto, 2011), în paralel cu dinamica ascendentă a sportului de masă, care menține și reface sănătatea prin activități sportive diverse care implică atât echipamente (îmbrăcăminte, încălțăminte și alte articole specifice de la munte, la mare etc.), cât și materiale sau aparate caracteristice. Astfel, colectarea și reciclarea de deșeuri din sport apar frecvent în programe ecologice tot mai variate:

a) Sport-eco.net (ex: vizează cele 30 de milioane de mingi de tenis fabricate anual);

b) RECYCL' art (transformă artistic materiale și aparate sportive);

c) Nike art ecologic (colectează materialul utilizat în încălțăminte sportivă și îl prelucrează și repară terenuri de fotbal, baschet, tenis și locuri de joacă pentru copii) etc.

d) Reciclarea materialelor din industria auto folosește nu doar viitoarelor mașini, ci și industriei vestimentare. Dacă până acum am văzut tapițerii construite din PET-uri, acum a venit momentul să vedem pantofi sport construiți din airbaguri.

Asics, unul dintre brandurile care inovează constant în domeniul încălțăminteii sport, a colaborat cu o companie locală (Toyoda Gosei) pentru a da o nouă întrebuințare airbagurilor care nu mai sunt folosite. Potrivit Asics, materialul este puternic, flexibil și foarte durabil, adică fix

proprietățile de care are nevoie un pantof sport folosit de atleți și nu numai.

Noul model de pantofi se numește Asics Gel-Sonoma 15-50. El păstrează cusăturile roșii ale airbagurilor produse de Toyota Gosei și face o referire la materialul reciclat pe limbă: acolo avem imaginea unui airbag umflat.

Este doar primul pas în această direcție, pentru că cele două companii au anunțat că vor mai explora acest parteneriat cu noi produse.

Se pare că producătorul de airbaguri Toyoda Gosei nu este la prima inițiativă sustenabilă de acest gen.

Acești pantofi sport versatili și confortabili sunt certificați GRS și sunt făcuți din poliester reciclat pentru un impact redus al emisiilor de carbon.

O astfel de idee inedită legată de reciclare și energia verde a avut-o o echipă de fotbal din Anglia, FOREST GREEN ROVERS. Această echipă își dorește să-și construiască un stadion 100% din lemn.

Această echipă nu se laudă cu performanțe prea mari, ea activând în Liga a 4 a, dar sunt performeri în domeniul reciclării și a energiei verzi. Clubul își face tricouri din zațul de cafea, din bambus. Arena "Dracilor Verzi" este fără emisii de carbon și are un teren organic și, bineînțeles un robot solar care-l tunde.

Educația în Era Digitală: O Nouă Paradigmă a Învățării

Prof. Bălan Lăcrimioara Dana

Liceul Tehnologic "Mihai Novac"

Loc. Oravița, jud. Caraș-Severin

În ultimii ani, educația a trecut printr-o transformare profundă datorită avansului tehnologic. Era digitală a adus schimbări majore în metodele de predare, accesul la cunoștințe și interacțiunea dintre profesori și elevi. Aceste transformări nu doar că au revoluționat procesul educațional, dar au și generat provocări semnificative.

Una dintre cele mai mari realizări ale educației digitale este accesibilitatea crescută la resurse educaționale. În trecut, învățarea era limitată de resursele disponibile într-o anumită locație geografică, însă astăzi, platformele online precum Coursera, Khan Academy sau edX oferă cursuri gratuite sau contra cost pentru milioane de persoane din întreaga lume. Această democratizare a educației permite atât elevilor din zonele rurale, cât și celor din țările în curs de dezvoltare să aibă acces la informații și profesori de renume mondial.

Sistemele digitale moderne folosesc inteligența artificială pentru a adapta procesul de învățare la nevoile fiecărui elev. Platformele educaționale bazate pe AI analizează progresul utilizatorului și ajustează conținutul în funcție de ritmul său de învățare. Această metodă este extrem de eficientă deoarece permite o învățare individualizată, reducând frustrarea elevilor și oferindu-le posibilitatea de a-și dezvolta cunoștințele în propriul ritm.

În era digitală, metodele tradiționale de predare sunt completate sau chiar înlocuite de tehnici inovatoare. Printre acestea se numără:

- Gamificarea în educație – utilizarea elementelor de joc (premii, competiții, puncte) pentru a stimula motivația elevilor.
- Realitatea augmentată și realitatea virtuală – crearea unor experiențe de învățare imersive, care permit explorarea unor concepte complexe într-un mod interactiv.
- Evaluările digitale – folosirea testelor online, a feedback-ului automatizat și a instrumentelor de monitorizare a progresului.

Aceste metode nu doar că îmbunătățesc procesul de învățare, dar și sporesc implicarea elevilor și dezvoltă gândirea critică și creativitatea.

Deși beneficiile educației digitale sunt considerabile, există și numeroase provocări care trebuie abordate:

- Dependența excesivă de tehnologie – utilizarea excesivă a dispozitivelor electronice poate afecta concentrarea și sănătatea elevilor.
- Inegalitatea accesului la tehnologie – nu toți elevii au acces la internet de calitate sau la dispozitive adecvate pentru învățare.
- Problemele legate de securitatea datelor – expunerea informațiilor personale ale elevilor pe platformele online poate reprezenta un risc de securitate.
- Lipsa interacțiunii sociale – educația online poate duce la o scădere a dezvoltării abilităților sociale și la izolarea elevilor.

Pentru a atenua aceste probleme, este necesară o abordare echilibrată care să îmbine avantajele tehnologiei cu metodele tradiționale de predare.

Perspectivile pentru educația digitală sunt promițătoare, iar viitorul pare să fie marcat de o integrare tot mai profundă a tehnologiei în procesul educațional. Printre tendințele viitoare se numără:

- Utilizarea blockchain-ului pentru autentificarea diplomelor și certificatelor.
- Extinderea învățării prin realitate virtuală și augmentată pentru simulări educaționale avansate.
- Dezvoltarea sistemelor de învățare bazate pe AI care să poată oferi feedback personalizat și să îmbunătățească eficiența educației.

Educația digitală va continua să evolueze, iar societatea trebuie să fie pregătită să adopte aceste schimbări pentru a crea un sistem de învățământ mai incluziv, eficient și adaptat nevoilor viitoare.

Era digitală a revoluționat educația, oferind oportunități extraordinare pentru învățare și dezvoltare. De la accesibilitatea extinsă la metode inovatoare de predare și evaluare, tehnologia a deschis noi orizonturi pentru elevi și profesori. Totuși, această tranziție vine și cu provocări care trebuie gestionate cu atenție. Printr-o abordare echilibrată, care să valorifice beneficiile tehnologiei fără a neglija aspectele sociale și psihologice ale învățării, educația digitală poate deveni un instrument esențial pentru progresul societății moderne.

Bibliografie

Tesu Ioan, "Educația de la tradițional la digital", Ed. Sophia, 2023

Cucoș Constantin, Panisoara Ion-Ovidiu, Istrate Olimpius, Ceobanu Ciprian, "Educația digitală", Ed. Polirom, 202

Provocările educației în era digitală

Balea Luciana, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud

Tehnologia digitală joacă un rol din ce în ce mai important în educație, influențând atât modul de predare al profesorilor, cât și procesul de învățare al elevilor și studenților. Platformele de e-learning, inteligența artificială, realitatea augmentată și gamificarea au transformat educația tradițională, oferind acces rapid la informații, metode interactive de învățare și resurse educaționale inovatoare. Cu toate acestea, integrarea tehnologiei în educație vine la pachet cu o serie de provocări, de la inegalitatea accesului la resurse digitale până la riscurile privind siguranța datelor personale și dezvoltarea unor competențe esențiale pentru cetățenia digitală responsabilă. Scopul acestui referat este de a analiza aceste provocări și de a propune soluții viabile pentru o educație digitală echitabilă și eficientă.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurta sau abreviata de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasa deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

De ce este important tipul de învățare care include TIC ?

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care care traversează cel mult câteva contexte diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție.

Până la urmă, nu e nimic nou soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică:

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.

2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.

3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare

4. Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului.

5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebuie să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amețitoare de slide-uri.

6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.

7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare.

Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ?

Teoretic, n-ar trebui să fie dificultăți. În realitate, ele pot apărea. Pentru un test simplu, întrebați-vă colegii ce cred despre integrarea TIC în procesul de învățare.

Veți primi răspunsuri de genul:

”N-am auzit despre așa ceva!”, ”Am auzit ceva, dar nu știu prea clar ce este.”, ”Asta e chestia aia nouă adăugată?”, ”Cu ce e diferit de ceea ce știam deja, ce e nou în asta?”, ”Păi n-avem cum să facem asta, costă mult și fonduri nu prea sunt.”

Unii profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii preiau fără discernământ

informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip ”cut and paste” în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Alte dificultăți decurg din lipsa informației cu conotații practice imediate referitoare la TIC sau a unui ghid care să-i informeze pe profesori cum pot ajunge la ea.

De aceea, este nevoie stringentă de:

1. instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice care să implice utilizarea TIC.
2. crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare, bazată pe utilizarea TIC.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

Referințe bibliografice

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual , Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală la vârsta preșcolară

Prof. pt. educație timpurie Balea Livia-Valentina,
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud

În era digitală, copiii sunt expuși la tehnologie de la o vârstă fragedă. Este important ca ei să învețe cum să utilizeze tehnologia în mod responsabil și în siguranță. În acest referat îmi doresc să fac cunoscută importanța formării cetățenilor responsabili în era digitală și să ofer sugestii pentru educatori și părinți.

Tehnologia a devenit o parte integrantă a vieții noastre. Copiii utilizează tehnologia pentru a se juca, a învăța și a comunica. Este important ca ei să învețe cum să utilizeze tehnologia în mod responsabil și în siguranță. Formarea cetățenilor responsabili în era digitală este importantă pentru următoarele motive:

- **Siguranță:** Copiii trebuie să învețe cum să se protejeze de pericolele online, cum ar fi hărțuirea cibernetică, conținutul inadecvat și furtul de identitate.
- **Responsabilitate:** Copiii trebuie să învețe cum să utilizeze tehnologia în mod responsabil, respectând drepturile de autor și intimitatea altora.
- **Gândire critică:** Copiii trebuie să învețe cum să evalueze critic informațiile găsite online și să distingă între fapte și opinii.
- **Cetățenie digitală:** Copiii trebuie să învețe cum să participe activ și responsabil în comunitățile online.

Sugestii pentru educatori:

Educatorii pot juca un rol important în formarea cetățenilor responsabili în era digitală. Iată câteva sugestii:

- **Integrați educația digitală în curriculum:** Educația digitală trebuie să fie integrată în curriculum, începând de la o vârstă fragedă.
- **Utilizați tehnologia în mod creativ:** Tehnologia poate fi utilizată în mod creativ pentru a sprijini învățarea și dezvoltarea copiilor.
- **Promovați discuțiile despre cetățenia digitală:** Educatorii trebuie să promoveze discuțiile despre cetățenia digitală cu copiii și părinții.
- **Colaborați cu părinții:** Este important ca educatorii să colaboreze cu părinții pentru a asigura că educația digitală este continuată și acasă.

Activități de grup:

- **Discuții despre utilizarea tehnologiei:** Porniți o discuție cu copiii despre cum utilizează ei tehnologia acasă sau la grădiniță. Întrebați-i ce le place să facă online și dacă au întâmpinat vreodată vreo problemă.
- **Joc de rol: "Ce fac dacă..."** Creați scenarii în care copiii trebuie să ia decizii legate de utilizarea tehnologiei. De exemplu: "Ce faci dacă un străin îți trimite un mesaj pe internet?" sau "Ce faci dacă vezi un copil care este hărțuit online?".
- **Crearea unui set de reguli pentru utilizarea tehnologiei la grădiniță:** Împreună cu copiii, stabiliți un set de reguli pentru utilizarea tehnologiei la grădiniță. Discutați despre importanța respectării acestor reguli.
- **Vizionarea unui scurt film educativ despre siguranța online:** Vizionați împreună cu copiii un scurt film educativ despre siguranța online. Discutați apoi despre mesajul filmului.
- **Activitate practică: "Cum ne protejăm informațiile personale online?"** Discutați cu copiii despre importanța protejării informațiilor personale online, cum ar fi numele, adresa sau numărul de telefon. Creați apoi o activitate practică în care copiii trebuie să identifice informațiile personale care nu trebuie divulgate online.

Activități individuale:

- **Desenarea unui poster despre siguranța online:** Copiii pot desena un poster despre siguranța online, care să conțină sfaturi pentru utilizarea responsabilă a tehnologiei.
- **Scrierea unei povestiri despre un personaj care utilizează tehnologia în mod responsabil:** Copiii pot scrie o povestire despre un personaj care utilizează tehnologia în mod responsabil.
- **Crearea unui joc de puzzle despre siguranța online:** Copiii pot crea un joc de puzzle despre siguranța online, care să conțină întrebări și răspunsuri despre acest subiect.

Alte idei:

- **Organizarea unei vizite la un centru de resurse online:** Puteți organiza o vizită la un centru de resurse online, unde copiii pot afla mai multe despre siguranța online.
- **Invitarea unui expert în siguranță online la grădiniță:** Puteți invita un expert în siguranță online la grădiniță, care să le vorbească copiilor despre acest subiect.
- **Crearea unui colț de lectură despre siguranța online:** Puteți crea un colț de lectură despre siguranța online, unde copiii pot găsi cărți și alte materiale informative despre acest subiect.

Este important ca activitățile să fie adaptate vârstei și nivelului de înțelegere al copiilor. De asemenea, este important ca educatorii să fie pregătiți să răspundă la întrebările copiilor și să le ofere informații corecte și relevante.

Sugestii pentru părinți:

Părinții pot, de asemenea, juca un rol important în formarea cetățenilor responsabili în era digitală. Iată câteva sugestii:

- **Stabiliți limite:** Stabiliți limite pentru timpul petrecut de copii în fața ecranului și pentru tipurile de conținut pe care le pot accesa.
- **Supravegheați activitatea online a copiilor:** Supravegheați activitatea online a copiilor și discutați cu ei despre experiențele lor online.
- **Educați copiii despre siguranța online:** Educați copiii despre siguranța online și despre cum să se protejeze de pericolele online.
- **Fiți un model:** Fiți un model pentru copiii dvs. în ceea ce privește utilizarea responsabilă a tehnologiei.

Concluzie

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală este o responsabilitate comună a educatorilor, părinților și a comunității. Prin colaborare, putem asigura că toți copiii sunt pregătiți să utilizeze tehnologia în mod responsabil și în siguranță.

Bibliografie:

- Ito, M., et al. (2010). Petrecând timp, distrându-se și geek-uind: Copiii trăiesc și învață cu noile media. MIT press.
- Asociația Națională pentru Siguranța pe Internet: <https://www.internetmatters.org/>

Referat

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Prof.in inv.preșc.:Balint Monika Andrea

Digitalizarea educației este o necesitate a zilelor noastre pentru a asigura un învățământ de succes.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile noastre abordează tehnologia. Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală necesită asigurarea accesului la instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educație digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În clasa viitorului, profesorii și elevii folosesc intuitiv și în detaliu toate funcțiile și resursele echipamentelor și tehnologiei de top, pentru procese de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii ‘digitali’, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Lecțiile interactive îi determină pe educați să își dorească să participe activ la ore. Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de copii, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat. Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult

mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real.

Educația digital prezintă o serie de avantaje pentru care se recomandă realizarea ei în școli. Ca avantaje putem aminti:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
- Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- Metode pedagogice diverse;

În concluzie, nu putem neglija faptul că această generație de copii și adolescenți se identifică cu dispozitivele electronice în ere Internetului. Pentru copiii mai mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi evaluat. Dacă putem determina modul în care să "trezim" interesul elevului pentru studiu, atunci, resursele web apar pline de beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

Părinți responsabili, copii responsabili

Balla Emőke, Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Nr.1 Târgu Mureș, județul Mureș

Atelierele pentru părinți sunt, resurse extrem de valoroase pentru ai sprijini în ghidarea copiilor spre utilizare echilibrată și educativă a tehnologiei. Acestea oferă oportunitatea de a învăța strategii concrete pentru a gestiona timpul petrecut în fața ecranelor, pentru a selecta aplicații și platforme educaționale de calitate și pentru a promova un comportament digital responsabil. Iată câteva beneficii esențiale ale acestor ateliere:

- Informare și conștientizare
- Dezvoltarea competențelor digitale
- Comunicare deschisă cu copiii
- Resurse educaționale adaptate vârstei
- Sprijin comunitar

Astfel de ateliere pot fi organizate în școli, centre comunitare sau chiar online, facilitând accesul la informații esențiale pentru educația digitală a copiilor. Investind timp în activități, părinții devin mai pregătiți să-și ghideze copiii spre o relație sănătoasă.

Oportunitatea de a învăța strategii concrete pentru a gestiona timpul petrecut în fața ecranelor este foarte importantă, mai ales în lumea digitală de astăzi. Sugestii care ar putea ajuta părinții :

1. Stabilirea limitei de timp: Folosirea unui cronometru pentru a limita timpul petrecut pe diferite dispozitive.
2. Planificarea activităților: Crearea un program zilnic în care este inclus atât timpul petrecut în fața ecranelor, cât și activități offline, cum ar fi cititul sau sportul.
3. Utilizare conștientă: Acest lucru ajută evitarea distragerii atenției.
4. Folosirea aplicațiilor de monitorizare: Există aplicații care pot ajuta urmărirea timpului petrecut pe diferite platforme
5. Stabilirea zonelor fără ecrane: Crearea spațiilor în casă unde nu este permis utilizarea dispozitivelor, cum ar fi la masă sau în dormitor.

Criteria și sugestii pentru a selecta aplicații și platforme educaționale de calitate:

1. Evaluări și recenzii: Verifierea evaluărilor și recenziilor utilizatorilor pe magazinele de aplicații sau pe site-uri de specialitate. O aplicație bine cotate este adesea un semn de calitate.
2. Recomandări de la profesori sau experți: Consultarea profesorilor sau experților în educație pentru a obține recomandări despre aplicații care au fost testate și utilizate cu succes.
3. Conținut relevant și actualizat: Asigurarea că aplicația oferă conținut relevant pentru subiectul de studiu și că este actualizată frecvent pentru a reflecta cele mai recente informații și metode de învățare.
4. Interactivitate și implicare: Căutarea aplicațiilor care oferă activități interactive, jocuri educaționale sau teste, deoarece acestea pot face învățarea mai plăcută și mai eficientă.
5. Accesibilitate: Verificarea dacă aplicația este ușor de utilizat și accesibilă pe diferite dispozitive (smartphone-uri, tablete, computere).
6. Politica de confidențialitate: Asigurarea că aplicația respectă standardele de confidențialitate și protecție a datelor, mai ales dacă este utilizată de copii.
7. Perioade de probă: Multe platforme oferă perioade de probă gratuite. Profitarea de aceste oferte pentru a testa aplicația înainte de angajare financiară.
8. Comunitate și suport: O platformă cu o comunitate activă și suport tehnic poate fi foarte utilă pentru a obține ajutor și a împărtăși experiențe cu alți utilizatori.

Promovarea unui comportament digital responsabil este esențială în era tehnologiei moderne. Iată câteva strategii pentru a încuraja un astfel de comportament:

1. Educația despre siguranța online: Oferirea informațiilor despre navigarea în siguranță pe internet, inclusiv despre protejarea datelor personale, recunoașterea site-urilor nesigure .
2. Stabilirea unor limite: Încurajarea stabilirii unor limite clare privind timpul petrecut online. Acest lucru poate ajuta la prevenirea dependenței de tehnologie.
3. Promovarea respectului în comunicare: Învățarea comunicării respectuos online, evitarea hărțuirii cibernetice și conștientizarea impactul cuvintelor asupra altora.

4. Exemplul personal: Ca părinte arată un model de comportament digital responsabil. Demonstrează cum să folosești tehnologia într-un mod echilibrat și sănătos.
5. Discuții despre conținutul consumat: Încurajarea discuțiilor despre tipurile de conținut consumat online, înțelegerea diferenței dintre informațiile de calitate și cele false.
6. Promovarea activităților offline: Încurajare la participarea de activități care nu implică tehnologia, cum ar fi sportul, cititul sau petrecerea timpului cu familia și prietenii.
7. Utilizarea setărilor de confidențialitate: Educarea despre importanța utilizării setărilor de confidențialitate pe rețelele sociale și alte platforme online pentru a-și proteja informațiile personale.
8. Reflecția asupra utilizării tehnologiei: Încurajare la reflectarea asupra modului în care tehnologia le afectează viața, relațiile și bunăstarea generală.

Prin implementarea acestor strategii, ca părinte contribuim la crearea unui mediu digital mai sigur și mai responsabil.

Bibliografie:

Uzsalyné Pécsi Rita: Fejleszt vagy rombol? Kulcs az okoseszközök okos használatához, Kulcs a Muzsikához Kiadó, Pécs, 2020

[Conectarea umană în era digitală \(Partea I\) - Ora de net](#)

[Siguranța Online a Copiilor: Strategii și Resurse Esențiale pentru Părinți - Kanal D Romania](#)

Responsabilitatea colectivă în era digitală

Balla Emőke, Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Nr.1 Târgu Mureș, județul Mureș

Era digitală marchează o nouă etapă a civilizației umane, caracterizată printr-o interconectare globală fără precedent, acces instant la informații și o accelerare spectaculoasă a inovației. Această perioadă redefinește relațiile sociale, structurile economice și procesele democratice, transformând modul în care oamenii interacționează și iau decizii. De la revoluția industrială la revoluția digitală, civilizația a evoluat constant, iar tehnologia digitală a devenit un pilon central al progresului contemporan.

Educația reprezintă piatra de temelie în formarea cetățenilor digitali responsabili. Accesul la informație nu este suficient pentru o participare conștientă în spațiul online — este necesar ca indivizii să înțeleagă cum să analizeze critic sursele, să învețe despre securitatea cibernetică și să dezvolte empatie față de ceilalți utilizatori. Programele educaționale trebuie să includă lecții despre etică digitală, protecția datelor personale și gestionarea sănătoasă a timpului petrecut online. În acest fel, educația devine un scut împotriva manipulării și un instrument pentru consolidarea unei culturi digitale bazate pe respect și responsabilitate.

Cetățenii digitali responsabili nu sunt doar consumatori pasivi de conținut, ci și participanți activi în procesele sociale și politice. Mediul online oferă instrumente puternice pentru a susține cauze importante, pentru a se organiza și pentru a influența deciziile publice. Platformele digitale permit mobilizarea rapidă pentru acțiuni comunitare, facilitând semnarea de petiții, participarea la dezbateri publice sau promovarea inițiativelor civice. Totuși, această implicare necesită o abordare conștientă și informată, pentru a evita polarizarea și pentru a cultiva un dialog constructiv.

Un aspect important al erei digitale este apariția unei prăpăstii între generații, cauzată de ritmul rapid al schimbărilor tehnologice. Generațiile mai tinere, născute în lumea digitală, se adaptează cu ușurință la noile tehnologii, în timp ce generațiile mai în vârstă pot întâmpina dificultăți în a ține pasul cu această evoluție accelerată. Această disparitate poate duce la neînțelegeri și la o izolare socială, dar poate fi redusă prin promovarea educației digitale pentru toate vârstele, crearea de spații de dialog intergenerațional și încurajarea sprijinului reciproc în navigarea complexităților mediului digital.

În era digitală, apare o responsabilitate comună pentru toate generațiile: cultivarea unui mediu online sigur, respectuos și colaborativ. Generațiile mai tinere pot împărtăși cunoștințe tehnologice, în timp ce generațiile mai în vârstă pot oferi înțelepciune, experiență și repere etice. Colaborarea între generații devine esențială pentru a construi un ecosistem digital în care toți cetățenii să contribuie la o cultură a respectului, adevărului și solidarității.

Comunitățile fizice și cele digitale oferă beneficii distincte, dar complementare. Relațiile față în față creează legături emoționale profunde, încurajează empatia și facilitează sprijinul direct. Pe de altă parte, comunitățile digitale oferă acces la rețele globale, permit schimbul rapid de informații și pot conecta oameni cu interese sau valori comune, indiferent de distanță. Ideal ar fi ca aceste două tipuri de comunități să se susțină reciproc: interacțiunile digitale pot menține conexiunile în perioade de separare fizică, iar întâlnirile în persoană pot întări încrederea și solidaritatea născute online.

Pentru ca cele două tipuri de comunități să se susțină reciproc, este esențial să găsim moduri concrete de integrare:

- **Evenimente hibride:** Organizarea de întâlniri fizice combinate cu transmisii live sau sesiuni online, pentru a permite participarea celor care nu pot fi prezenți fizic.
- **Grupuri de suport digital:** Crearea de grupuri online unde membrii comunității fizice pot comunica între întâlniri, împărtășind resurse, idei sau sprijin emoțional.
- **Proiecte colaborative:** Inițierea unor proiecte de voluntariat sau activități comune care se desfășoară parțial online și parțial offline, pentru a întări sentimentul de apartenență.
- **Spații de învățare intergenerațională:** Ateliere sau sesiuni online în care tinerii învață de la seniori despre valori și tradiții, iar vârstnicii descoperă noi abilități digitale.

Prin astfel de inițiative, comunitățile fizice și digitale nu doar că coexistă, ci se îmbogățesc reciproc, contribuind la consolidarea relațiilor umane autentice.

Tehnologia poate deveni un instrument puternic pentru consolidarea relațiilor familiale, facilitând comunicarea și crearea de momente de conexiune, chiar și la distanță. Platformele de videoconferință, rețelele sociale și aplicațiile de mesagerie permit familiilor să împărtășească experiențe, să celebreze evenimente sau să ofere sprijin emoțional. În plus, activitățile online

comune — precum jocurile, vizionarea de filme sau chiar rugăciuni virtuale — pot întări legăturile emoționale și pot contribui la menținerea unor valori comune. Astfel, spațiul digital devine un loc în care tradițiile, poveștile și lecțiile de viață se pot transmite din generație în generație.

Responsabilitatea pentru construirea unui mediu digital sănătos și incluziv nu revine doar indivizilor, ci întregii societăți. Fiecare actor — fie că este vorba despre utilizatori, educatori, părinți, instituții publice sau companii de tehnologie — are un rol esențial în modelarea spațiului digital. Prin colaborare, dialog și un angajament comun pentru respectarea valorilor fundamentale precum adevărul, empatia și solidaritatea, putem transforma mediul online într-un loc care promovează dezvoltarea personală și progresul colectiv. Formarea cetățenilor responsabili în era digitală presupune un efort colectiv care implică profesori, părinți, instituții publice și companii tehnologice. Prin promovarea educației digitale, cultivarea eticii și stimularea participării civice conștiente, putem construi o societate mai conectată, dar și mai responsabilă.

- **Profesori:** Integrați educația digitală în curriculum și ghidați elevii spre un comportament online responsabil.
- **Părinți:** Fiți modele de utilizare echilibrată a tehnologiei și creați dialoguri deschise despre provocările online.
- **Instituții publice:** Susțineți inițiative de alfabetizare digitală și asigurați politici care protejează drepturile digitale ale cetățenilor.
- **Companii tehnologice:** Dezvoltați platforme sigure, transparente și orientate spre bunăstarea utilizatorilor.

Doar astfel vom reuși să valorificăm pe deplin potențialul uriaș al erei digitale, transformând-o într-un spațiu de colaborare și progres autentic.

Bibliografie:

Steigervald Krisztián: Generációk harca - Hogyan értsük meg egymást?, Partvonal, 2025

[Inteligenta digitală explicată pe înțelesul elevilor de gimnaziu, în 12 resurse multimedia lansate în programul Școala din viitor Edupedu.ro](https://www.edupedu.ro/inteligenta-digitala-explicata-pe-intelesul-elevilor-de-gimnaziu-in-12-resurse-multimedia-lansate-in-programul-scoala-din-viitor)

TEACHING ENGLISH WRITING SKILLS WITH CREATIVE DIGITAL TOOLS

Balosache Dumitra Daniela

Liceul cu Program Sportiv „Petrache Trișcu”, Craiova, Dolj

Abstract

Teaching English using digital tools makes the learning process easier for students while increasing their internal motivation for studying. This paper explores three applications used in the process of developing students' creative writing skills in English. Steve AI, Skybox AI and MemeCam transform learning in a fun and engaging experience.

Key words: artificial intelligence, digital tools, writing skills, narrative essays, descriptive writing techniques.

Teaching has always been a challenging task for educators, who just like actors, they have to deliver a complex predefinite message while also gaining the attention, the approval and even the appreciation of their diverse and often unexperienced public. Time and time again, teachers and students "re-invented" themselves while experiencing with new didactic approaches. The general pedagogical paradigm changed from behaviourism to cognitivism, then constructivism evolved into humanism and eventually into the transformation—change learning. Thus teachers of English moved from the grammar translation method, to the audio-linguistic method or to the communicative method etc. All these educational metamorphoses have emerged and have faded away in scholars' attempt to find the unique best teaching method suitable to everybody and anywhere in the world. Furthermore, this endless quest is also the result of the fact that humans have inherited a archaic lust for exploration – new territories, new methods, new machines etc. Anderson argues that " The challenge for teachers and course developers working in an online learning context, therefore, is to construct a learning environment that is simultaneously learner-centred, content-centred, community-centred, and assessment-centred. There is no single best media of online learning, nor is there a formulaic specification that dictates the type of interaction

most conducive to learning in all domains and with all learners. Rather, teachers must learn to develop their skills so that they can respond to both existing and emergent student and curriculum needs.”[1] (p.79).

Unfortunately, we shall never know what is the best didactic scenario, but one thing is for sure: we will continue to explore new teaching methods as both teachers and students will be changing altogether like the foaming waves of every new epoch.

Nowdays, we are on the threshold of the AI age and it seems that many teaching practices have to be redesigned in order to fit within a new dimension: the virtual reality. Therefore, further on we will explore some AI teaching tools used in teaching English and developing students’ writing competencies. One of the most interesting applications for developing creative writing is Steve AI video maker, which is an application assisting users in mastering video editing using the English language. Students access <https://www.steve.ai> [2] and create a free account using their e-mail address generating a unique password. Users can choose the profile of the application which is designed for educational purpose. The menu of the application is intuitive and students can enjoy a user-friendly navigation. The site also contains an instructional video explaining how AI videos can be created.

In order to give an example about how this application works, we will refer to the following didactic scenario. Students in the ninth grade have to write a narrative essay on a given topic. Usually, this type of task is not met with much enthusiasm by learners, who consider it a time-consuming exercise often revealing their constant struggle with their low level of creativity and originality. But, how can such a task become easier ? With Steve AI this writing exercise not only becomes a relaxing play, but also it triggers students’ desire to redo the learning task. Harmer points out that experimenting with different genres is very important since it prepares students for real life.[3] (p.249)

Writing task: Write a narrative essay about a funny event taking place during your favourite time of the year. Write between 200 - 350 words. Give your essay a catchy title. Competencies: General competencies: 1.Receiving messages transmitted orally or in writing in different situations of communication; 2.Producing oral or written messages according to certain contexts of communication. Specific competencies: 1.2 Identifying the global meaning of a message; 1.3 Identifying key information from authentic texts; 2.2 Narrating the content of films or stories based

on a given plan of ideas; 2.3 Writing paragraphs / texts on a given topic of interest. The level of students can be upper-intermediate and the form of organization may be individual or pair work. The central objectives of this learning activity are for students to: write narrative essays; to create interesting characters; to write meaningful dialogues; to create climax; to generate an effective ending for the story.

Here are the main steps in generating videos according to the text typed in the writing field. Step 1: Select “Text to video” . Step 2: Select “Create” and choose the video layout: horizontal, vertical or square. Step 3: In the “Auto generate script” window learners can choose the type of the video, its ratio and the category. For example, you can choose : Live video, Vertical 9:16, Travel. Then users can click “Create Sample Script”.

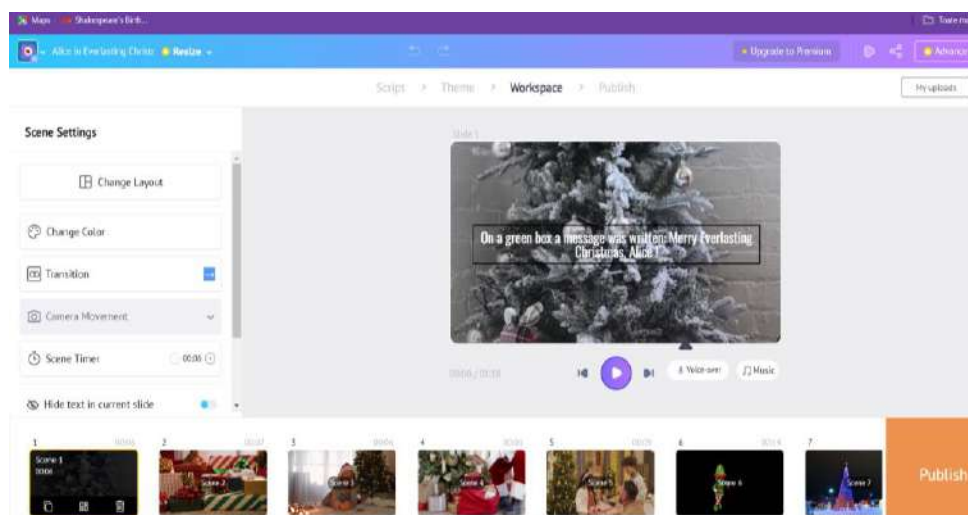

Figure 1.Scene Settings – Steve AI

Step 4: In the window dedicated to the script students can write a dialogue, a monologue or a narrative text. Step 5: Students choose the free variant and the option “add voice over”. Step 6: Users click “Next” and the video is created. Images and text are combined and the sweet voice of a narrator makes the final product very beautiful. Once you click the “Publish” button the video is added to the gallery and it can be accessed any time you want.

Another application bringing its contribution to students eventually endearing writing skills is <https://skybox.blockadelabs.com>. [4] This application is effective for developing students’ descriptive writing techniques.

Students access the site and in the “Create now” box they write down a description of a natural landscape. Then, the site will automatically generate various images of that description according to students’ preferences. When clicking the “Select a style” submenu, users have a wide range of possibilities : realistic, futuristic, fantasy, illustrative etc. Learners are thus surprised to see how the same image can be rendered so differently. The beautiful harmonious dialogue of these two arts – literature and painting (or rather virtual painting) represents an inspiring example of the many wonders of AI.

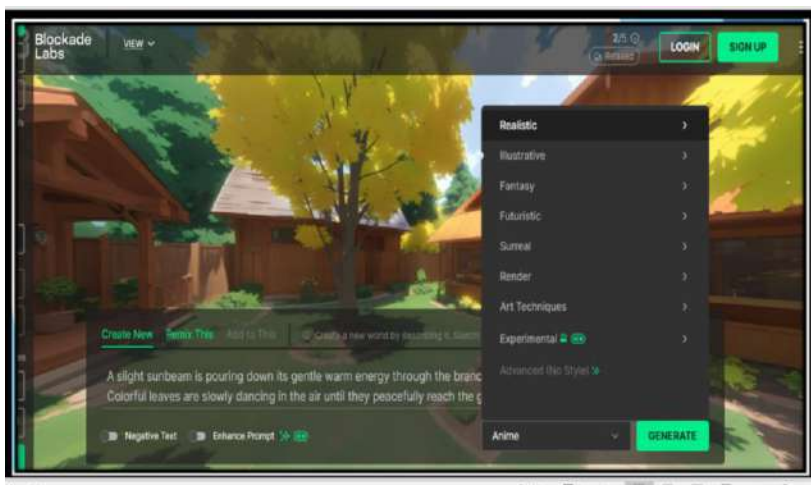

Figure 2.Skybox Blockade Labs

So far, we learned that writing tasks can be surprising and theatrical (with Steve AI), colourful (with Skybox Blockade Labs), but writing in an online environment can also be funny. If you want your students to laugh and have fun, you can try MemeCam. This application generates personalized funny texts using pictures uploaded by students. Thus, once again, we bring children with their personality and their preferences at the centre of learning activities.

Students access <https://memecam.ai> [5] having the possibility to upload a picture and the site instantaneously generates a funny text related to the image. A picture of a girl wearing glasses was turned into : “ Watch out ! She’s got glasses on ! Clearly, she’s the Einstein of our time !” Paying such a compliment to the girl, it really urged her to search for information on Albert Einstein and thus, accidentally, she became our expert in physics in the class. A boy was surprised by the message: “Behold the epitome of charisma and style in his magnificent grey hoodie!” , while another student in a beautiful dress holding a bunch of flowers in her hand was told : “When you dress to impress, but the flowers steal the show !” These texts can be used in various learning

activities starting from a linguistic analysis of short jokes until having students writing jokes on pictures that they send to each other. The didactic strategies used to explore such an application are numerous and it depends on the specific conditions of every learning situation.

Nowadays, researchers have been pushing the limits of human imagination further and VR (virtual reality) is transformed into AR (augmented reality). According to Lee, modern schools already experiment with augmented chemistry, augmented biology or augmented astronomy.[6] (p.15). Thus, our real world is complemented by virtual realities in which micro-realities like the structure of atoms become huge 3D representations easier to analyse. Regarding students' pleasure of reading fiction, AI has already provided a solution. Readers can look at the pages of books through a handheld AR display and they see three-dimensional models appearing out of the pages. Therefore, we hope that this device will determine our students to read more.

The attractive modern online environment and the multitude of learning applications have become the pillars of a challenging terrain yet unexplored, a fascinating realm that will change teaching and education in unimaginable ways forever.

Selected Bibliography

1. Anderson, T. (ed.).*The Theory and Practice of Online Learning*. The second edition. Athabasca University Press, Athabasca AB, 2008, ISBN [978-1897425084].
2. <https://www.steve.ai>. Disponibil online: [accesat la 10.11.2024].
3. Harmer, J. *The Practice of the English Language Teaching*. The fifth edition. Pearson, Harlow, Essex: England, 2015, ISBN [9781447980254].
4. <https://skybox.blockadelabs.com>. Disponibil online: [accesat la 20.02.2025].
5. <https://memecam.ai>. Disponibil online: [accesat la 10.02.2025].
6. Lee, K. *Augmented Reality in Education and Training*. *TechTrends*, 2012, Vol.56(2), Nr.2, pp.13-21. <https://doi.org/10.1007/s11528-012-0559-3>.

Formarea cetățenilor responsabili în era digital

*prof.ing. Bandi Andrea Monica
Liceul Tehnologic Anghel Saligny-Baia Mare*

Era digitală a adus numeroase beneficii societății moderne, dar a generat și provocări semnificative privind comportamentul cetățenilor în mediul online. Accesul facil la informație, posibilitatea de a comunica rapid și libertatea de exprimare sunt aspecte pozitive, dar utilizarea tehnologiei necesită responsabilitate, discernământ și o etică adecvată. În acest context, educația digitală devine esențială pentru formarea unor cetățeni responsabili. Dezvoltarea tehnologiei impune noi provocări privind securitatea datelor personale, combaterea dezinformării și menținerea unui climat de respect în spațiul digital.

1. Educația digitală: o necesitate contemporană

Educația digitală nu se limitează doar la utilizarea tehnologiei, ci implică și dezvoltarea competențelor necesare pentru o navigare sigură, critică și etică în spațiul online. Sistemele educaționale trebuie să includă programe de alfabetizare digitală, prin care elevii să învețe despre securitatea datelor, protecția vieții private și impactul acțiunilor lor în mediul virtual. În plus, este necesar ca profesorii să fie instruiți în mod corespunzător, astfel încât să poată ghida elevii în explorarea lumii digitale cu discernământ.

Un aspect important al educației digitale este dezvoltarea responsabilității sociale și a gândirii critice, astfel încât utilizatorii să poată analiza sursele de informații, să identifice fake news-ul și să navigheze în siguranță în mediul online. Instituțiile de învățământ trebuie să colaboreze cu organizații specializate pentru a oferi elevilor resurse educaționale relevante.

2. Responsabilitatea și etica online

Un cetățean responsabil în era digitală trebuie să aibă un comportament etic și respectuos în mediul online. Fenomene precum cyberbullying-ul, dezinformarea și discursul instigator la ură pot avea consecințe grave asupra indivizilor și comunităților. Prin urmare, utilizatorii de internet trebuie să fie conștienți de impactul cuvintelor și acțiunilor lor, promovând un climat de respect și incluziune.

Un aspect crucial al responsabilității online este promovarea unui discurs bazat pe fapte, evitarea propagării urii și combaterea stereotipurilor în mediul digital. De asemenea, companiile care administrează platforme de socializare au responsabilitatea de a implementa politici clare pentru prevenirea comportamentelor dăunătoare.

3. Securitatea cibernetică și protecția datelor personale

O componentă esențială a responsabilității digitale este securitatea cibernetică. Utilizatorii trebuie să fie informați despre riscurile asociate utilizării internetului, cum ar fi fraudele online, furtul de identitate și atacurile cibernetică. Adoptarea unor practici sigure, cum ar fi utilizarea parolilor puternice, verificarea surselor de informații și evitarea distribuirii datelor personale, contribuie la protejarea utilizatorilor și a comunității digitale.

Organizațiile internaționale și guvernele joacă un rol esențial în stabilirea unor reglementări clare pentru protecția datelor personale. Regulamentul General privind Protecția Datelor (GDPR) este un exemplu de legislație menită să ofere un cadru solid pentru protejarea vieții private în mediul digital.

4. Combaterea dezinformării și dezvoltarea gândirii critice

Răspândirea rapidă a informațiilor false este una dintre cele mai mari provocări ale erei digitale. Cetățenii responsabili trebuie să dezvolte gândirea critică pentru a identifica sursele credibile și pentru a evita distribuirea dezinformării. Instituțiile media, împreună cu sistemul educațional, au un rol fundamental în promovarea educației media și în furnizarea unor informații verificate și obiective.

5. Implicarea instituțiilor și a societății civile

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală nu este doar o responsabilitate individuală, ci implică și eforturile instituțiilor publice, organizațiilor non-guvernamentale și companiilor din domeniul tehnologic. Guvernele trebuie să elaboreze politici care să protejeze utilizatorii online, iar platformele digitale trebuie să adopte reguli stricte pentru combaterea conținutului nociv.

Concluzie

Era digitală oferă oportunități enorme, dar vine și cu responsabilități. Educația digitală, comportamentul etic, securitatea cibernetică și gândirea critică sunt pilonii esențiali ai formării cetățenilor responsabili. Doar printr-o colaborare activă între indivizi, instituții și societatea civilă putem construi un mediu digital sigur, incluziv și benefic pentru toți.

Bibliografie

- Castells, M. (2009). *Galaxia Internetului: Reflecții asupra Internetului, afacerilor și societății*. Editura Comunicare.ro.
- Velicu, A. (2018). *Copiii în era digitală: Utilizarea internetului și competențele digitale*. Editura Polirom.
- Comisia Europeană. (2021). *Planul de acțiune pentru educația digitală 2021-2027*. Disponibil la: <https://ec.europa.eu/digital-strategy>
- Bonchiș, E. (2020). *Adolescenții și rețelele sociale: O analiză a impactului digital asupra vieții sociale și emoționale*. Editura Universității din Oradea.
- Floridi, L. (2018). *Manifestul Onlife: A fi uman într-o eră hiperconectată*. Editura Trei.

Prevenirea bullyingului: Metode și tehnici de intervenție

***prof.ing.Bandi Andrea Monica
Liceul Tehnologic Anghel Saligny-Baia Mare***

Bullyingul reprezintă una dintre cele mai mari provocări ale sistemelor educaționale și sociale din întreaga lume. Acest fenomen afectează negativ dezvoltarea emoțională și psihologică a victimelor, dar și a agresorilor și a martorilor. În contextual creșterii cazurilor de hărțuire în mediul școlar și online, este esențial să identificăm metode eficiente de prevenire și tehnici adecvate de intervenție. Această lucrare își propune să analizeze strategiile prin care bullyingul poate fi combătut, rolul instituțiilor și al comunității în prevenirea sa și impactul pe termen lung asupra dezvoltării sociale a indivizilor.

Definirea și tipurile de bullying

Pentru a preveni bullyingul, este esențial să înțelegem ce presupune acest fenomen și cum se manifestă. Bullyingul poate fi definit ca un comportament agresiv repetitiv, intenționat, care implică un dezechilibru de putere între agresor și victimă. Acesta poate fi clasificat în mai multe categorii. Bullyingul fizic implică lovirea, împingerea și distrugerea bunurilor victimei. Bullyingul verbal include insulte, porecle, amenințări și comentarii jignitoare. Bullyingul social se manifestă prin excluderea intenționată dintr-un grup și răspândirea zvonurilor false. Cyberbullyingul presupune utilizarea tehnologiei pentru a hărțui, amenința sau umili o persoană. Fiecare dintre aceste forme are efecte dăunătoare asupra victimelor și necesită strategii specifice de prevenire și intervenție.

Cauzele bullyingului

Bullyingul poate avea multiple cauze, de la factori individuali la influențe sociale și culturale. Printre cele mai comune cauze se numără lipsa educației emoționale și a empatiei, modelele agresive de comportament în familie sau în mediul apropiat, dorința de a obține statut și putere într-un grup, expunerea la violență în media și jocuri video și lipsa unei intervenții prompte din partea profesorilor și părinților. Înțelegerea acestor cauze este esențială pentru dezvoltarea unor strategii eficiente de prevenire.

Metode de prevenire a bullyingului

Prevenirea bullyingului necesită o abordare complexă, implicând atât instituțiile educaționale, cât și familia și comunitatea. Printre metodele eficiente de prevenție se numără educația emoțională și socială, dezvoltarea empatiei și a inteligenței emoționale în rândul copiilor și adolescenților, crearea unui climat pozitiv în școli prin promovarea respectului, incluziunii și colaborării între elevi, implementarea unor programe anti-bullying care să informeze elevii și profesorii despre impactul negativ al bullyingului, supravegherea și monitorizarea comportamentului elevilor, asigurarea unei prezențe active a profesorilor și a personalului școlar în zonele cu risc ridicat de bullying precum curtea școlii, coridoarele și mediul online și comunicarea deschisă cu părinții pentru a recunoaște semnele bullyingului și a sprijini copiii afectați.

Tehnici de intervenție

În cazul în care bullyingul deja are loc, este esențială intervenția rapidă și eficientă. Printre cele mai eficiente tehnici se numără intervenția profesorilor și consilierilor școlari prin

abordarea directă a agresorilor și sprijinirea victimelor prin consiliere, medierea conflictelor prin facilitarea unor discuții între victim și agresor sub supravegherea unui adult calificat, implicarea autorităților în cazurile grave, intervenția poliției sau a altor instituții specializate, terapia pentru victim și agresori pentru a depăși traumele și a învăța comportamente pozitive și sancționarea comportamentului agresiv prin aplicarea unor măsuri disciplinare clare și consistente pentru a descuraja bullyingul.

Rolul comunității în prevenirea bullyingului

Prevenirea bullyingului nu este doar responsabilitatea școlii, ci și a întregii comunități. Părinții, profesorii, autoritățile locale și organizațiile non-guvernamentale trebuie să colaboreze pentru a crea un mediu sigur pentru copii și adolescenți. Campaniile de conștientizare, activitățile extracurriculare și promovarea valorilor pozitive pot reduce semnificativ incidența bullyingului.

Concluzie

Bullyingul este o problemă complexă care necesită o abordare sistematică și implicarea activă a tuturor actorilor sociali. Prin educație, prevenție și intervenție adecvată, acest fenomen poate fi redus semnificativ, contribuind la formarea unui mediu sigur și armonios pentru toți copiii. Este esențial să promovăm empatia, respectul și comunicarea deschisă pentru a combate bullyingul și pentru a construi o societate mai echitabilă și mai tolerantă.

Bibliografie

1. Voinea, M. (2016). *Fenomenul bullying. Teorii, cercetări, intervenții*. Editura Polirom.
2. Bonchiș, E. (2011). *Violența în școală: Cauze și posibile soluții*. Editura Universității din Oradea.
3. Cojocaru, D. (2013). *Agresivitatea în mediul școlar și familial*. Editura Lumen.
4. Stan, C. (2015). *Bullying-ul în mediul școlar: Analiză și strategii de prevenție*. Editura Didactică și Pedagogică.
5. Benga, O., & Stănescu, M. (2018). *Cyberbullying-ul: O provocare a educației digitale*. Editura Trei.

Educație fără limite

prof.ing.Bandi Andrea Monica
Liceul Tehnologic Anghel Saligny- Baia Mare

Educația reprezintă un pilon fundamental al dezvoltării umane și sociale, având un impact profund asupra progresului individual și colectiv. Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, conceptul de „educație fără limite” devine tot mai relevant. Accesul nelimitat la cunoaștere, metodele inovatoare de învățare și tehnologiile moderne transformă educația într-un proces dinamic, deschis tuturor, indiferent de vârstă, statut social sau locație geografică. Această lucrare explorează importanța educației fără limite și impactul său asupra viitorului societății globale.

1. Tehnologia și democratizarea educației

Odată cu dezvoltarea tehnologică, educația a depășit barierele tradiționale ale sălilor de clasă. Internetul și platformele de învățare online au transformat modul în care oamenii accesează informațiile, facilitând educația continuă pentru oricine, oriunde. Cursurile online, resursele educaționale gratuite și bibliotecile digitale permit acumularea de cunoștințe fără constrângeri geografice sau economice. Astfel, învățarea nu mai este limitată de un cadru fix, ci devine un proces flexibil și accesibil tuturor.

De asemenea, tehnologia facilitează metode interactive de învățare. Realitatea augmentată și virtuală, jocurile educaționale și simulările permit studenților să aprofundeze concepte dificile într-un mod captivant. Aceste metode nu doar că îmbunătățesc reținerea informațiilor, dar stimulează și curiozitatea, creativitatea și gândirea critică. De exemplu, un student care învață despre astronomie poate explora sistemul solar printr-o simulare 3D, ceea ce face experiența de învățare mai profundă și mai realistă.

2. Educația incluzivă și accesibilitatea

Un alt aspect esențial al educației fără limite este incluziunea. Persoanele cu dizabilități, cele din medii defavorizate sau cele care trăiesc în regiuni izolate beneficiază tot mai mult de metode alternative de învățare. Programele educaționale adaptate, utilizarea inteligenței artificiale și a realității virtuale facilitează accesul la cunoștințe pentru categorii variate de elevi. Prin aceste mijloace, educația devine un drept universal, eliminând discriminarea și inegalitățile în procesul de învățare.

Mai mult, inițiativele internaționale sprijină dezvoltarea educației incluzive. Organizațiile precum UNESCO și UNICEF colaborează cu guvernele pentru a dezvolta politici educaționale menite să asigure accesul la educație pentru toți copiii, indiferent de mediul lor social. De asemenea, tehnologiile adaptive, cum ar fi software-urile de conversie a textului în vorbire sau platformele de e-learning personalizate, îmbunătățesc experiența educațională pentru persoanele cu nevoi speciale.

3. Învățarea pe tot parcursul vieții

Într-o lume în continuă schimbare, învățarea nu se mai oprește odată cu absolvirea unei instituții de învățământ. Educația fără limite promovează ideea de dezvoltare continuă, adaptare la noile cerințe ale pieței muncii și îmbogățirea cunoștințelor personale pe tot parcursul vieții.

Cursurile de formare profesională, workshop-urile, seminariile și autoeducația sunt componente esențiale ale unui sistem educațional modern, care răspunde nevoilor fiecărui individ.

În plus, programele de recalificare profesională devin esențiale într-un peisaj economic dinamic. O persoană care își dorește o schimbare de carieră poate accesa resurse online pentru a dobândi competențe noi, fără a fi nevoită să renunțe la locul de muncă actual. Astfel, educația continuă contribuie la reducerea șomajului și la dezvoltarea unei forțe de muncă mai adaptabile și mai inovatoare.

4. Impactul educației asupra progresului social și economic

Educația joacă un rol crucial în dezvoltarea economică și socială. O societate bine educată beneficiază de o forță de muncă calificată, inovație și progres tehnologic. De asemenea, educația reduce ratele de sărăcie, contribuie la creșterea calității vieții și promovează valori fundamentale precum toleranța, solidaritatea și respectul pentru diversitate. Prin eliminarea limitelor în educație, se creează oportunități egale pentru toți și se consolidează bazele unei lumi mai prospere și echitabile.

În plus, educația contribuie la crearea unei societăți informate și responsabile. Persoanele educate sunt mai predispuse să participe activ în procesele democratice, să înțeleagă problemele globale și să contribuie la soluționarea acestora. Astfel, educația fără limite nu doar că dezvoltă indivizii, ci și întărește structurile sociale și economice ale unei națiuni.

Concluzie

Educația fără limite este o necesitate a lumii moderne, facilitând accesul la cunoaștere pentru orice individ, indiferent de circumstanțele personale. Tehnologia, incluziunea, învățarea continuă și impactul asupra societății demonstrează importanța unui sistem educațional deschis și flexibil. Investiția în educație și promovarea accesului liber la informație sunt factori esențiali pentru un viitor mai bun și o societate echitabilă. Într-o lume în continuă schimbare, educația trebuie să rămână un drept universal, susținut prin inovație, colaborare și angajament global.

Bibliografie

1. Cucuș, C. (2006). *Pedagogie*. Editura Polirom.
2. Cerghit, I. (2008). *Metode de învățământ*. Editura Polirom.
3. Vaideanu, G. (1988). *Educația la frontiera dintre milenii*. Editura Didactică și Pedagogică.
4. Neacșu, I. (1990). *Instruire și învățare*. Editura Didactică și Pedagogică.
5. Cristea, S. (2000). *Dicționar de pedagogie*. Editura Litera.
6. Stănculescu, E. (2017). *Sociologia educației*. Editura Polirom.
7. Ștefan, M. (2019). *Tehnologii educaționale moderne*. Editura Universitară.

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE-
PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII PENTRU FORMAREA CETĂȚENILOR DIGITALI,
DEMOCRATICI, RESPONSABILI.

BÁNTÓ ESZTER-PROFESOR

LICEUL PEDAGOGIC ” GHEORGHE ȘINCAI ” ZALĂU

Tinerii de astăzi trăiesc într-o lume în schimbare rapidă, cu orizonturi în extindere. Tehnologia a adus nu numai experiențe noi de care să se bucure, ci și o dimensiune cu totul nouă vieții lor de zi cu zi într-o lume etică, pe care o cunoaștem, ca „a fi online”.

Consiliul Europei consideră, că face parte din rolul educației formale, să ia în considerare online-ul copiilor și viețile offline ca părți ale unui întreg. Consiliul Europei s-a străduit, în ultimul sfert de secol, să protejeze drepturile tinerilor și promovarea oportunităților educaționale și culturale pentru aceștia în mediul digital. Mai recent s-a completat această accepțiune cu acțiuni, idei, menite să împuternicească tinerii, ca cetățeni digitali activi într-un cadru strâns legat de competențele pentru cultura democratică, care urmărește pregătirea cetățenilor pentru „Traiul împreună ca egali în societăți democratice diverse din punct de vedere cultural-digital.”

Tinerii își aduc viețile și experiențele digitale în școală cu ei și este datoria noastră ,de a asimila această nouă realitate în sistemele noastre de învățământ. O provocare majoră ,este lipsa conștientizării educatorilor cu privire la importanța competenței de cetățenie digitală dezvoltare pentru bunăstarea tinerilor care cresc în mediul extrem de digitalizat de astăzi și numărul limitat de resurse pedagogice adecvate disponibile.

„Este nevoie de un sat pentru a crește un copil” este un proverb mult citat în lumea educației. Cu toate acestea, este important să reflectăm că și inversul este adevărat. Prosperitatea și bunăstarea unui societăți sau a unei comunități pot fi măsurate prin nivelul de contribuție activă a fiecărui cetățean la atingerea obiectivelor comune, la atingerea unei culturi democratice.

Un cetățean digital este o persoană care, prin dezvoltarea unei game largi de competențe, este capabil să se implice activ, pozitiv și responsabil atât în comunitățile on, cât și în cele offline, fie că sunt locale, naționale sau globale. Cetățenia și implicarea digitală implică o gamă largă de activități, de la a crea, a consuma, a împărtăși, a juca și a socializa, pentru a investiga, a comunica, a învăța și a munci. Cetățenii digitali competenți sunt capabili să răspundă la nou și provocări de zi cu zi legate de învățare, muncă, angajare, timp liber, incluziune și participarea în societate, respectarea drepturilor omului și a diferențelor interculturale.

Competențele Consiliului Europei pentru cultură democratică (CDC), oferă o imagine de ansamblu asupra, competențelor cetățenilor care doresc să participe efectiv la o cultură a democrației. Acestea nu sunt dobândite automat, ci trebuie să fie învățate și practicate. În aceasta, rolul educației este cheie.

Cele 20 de competențe pentru cultura democratică, frecvent denumite „fluturele” CDC, acoperă patru domenii cheie: valori, atitudini, abilități și cunoștințe și înțelegere critică.

Valori: aprecierea demnității umane și a drepturilor acestora; valorificarea diversității culturale; aprecierea democrației, dreptății, corectitudinii, egalitatea și statul de drept.

Atitudini: deschiderea către alteritatea culturală și către alte credințe, vederi despre lume și practici ; respect; atitudine civică ; responsabilitate; autoeficacitate; toleranță la ambiguitate.

Abilități: abilități de învățare autonomă; abilități de gândire critică și analitică; abilități de ascultare și observare; empatie; flexibilitate și adaptabilitate; lingvistică, comunicativă și competențe plurilingve ; abilități de cooperare; abilități de rezolvare a conflictelor.

Cunoștințe și înțelegere critică: cunoaștere și înțelegere critică a sinelui; cunoaștere și înțelegere critică de limbaj și comunicare; cunoaștere și înțelegere critică din domeniile: politică, drept, drepturile omului, cultură, culturi, religii, istorie, mass-media, economii, mediu, durabilitate.

Pentru a plasa aceste competențe în mediul digital în care tinerii cresc astăzi , se impun un set de 10 domenii digitale care definesc conceptul general de cetățenie digitală. Acestea sunt împărțite în trei zone, care corespund următoarelor trei secțiuni : A fi online, Bunăstare online și Drepturi online.

Secțiunile sunt descrise după cum urmează.

A fi online

-Accesul și includerea se referă la accesul la mediul digital și include o serie de competențe care se referă nu numai la depășirea diferitelor forme de excludere digitală, dar și competențele necesare viitorilor cetățeni pentru a participa la spații digitale care sunt deschise oricărui tip de minoritate și diversitate de opinii.

-Învățarea și creativitatea se referă la dorința și atitudinea cetățenilor spre învățarea în medii digitale pe parcursul vieții, atât pentru a se dezvolta cât și exprimă diferite forme de creativitate, cu instrumente diferite, în contexte diferite.

-Alfabetizarea media și informațională se referă la capacitatea de a interpreta, înțelege și exprimă creativitatea prin media digitală, ca gânditori critici. Este esențial să trecem dincolo de simpla „putere” de a folosi una sau alta sursă media, „fi informat” despre ceva. Un cetățean digital menține o atitudine proactivă, bazându-se pe gândirea critică ca bază a sensului și își impune o participare efectivă în comunitatea sa.

Bunăstare online

-Etica și empatia se referă la comportamentul etic online și interacțiunea cu altele bazate pe abilități precum capacitatea de a recunoaște și înțelege sentimentele și perspectivele celorlalți.

-Empatia constituie o cerință esențială pentru interacțiune online pozitivă și pentru realizarea posibilităților pe care lumea digitalul își permite.

- Sănătatea și bunăstarea se referă la faptul că cetățenii digitali locuiesc pe ambele spații virtuale și reale. Din acest motiv, abilitățile de bază ale competenței digitale singure nu sunt suficiente. Indivizii au nevoie și de un set de atitudini, abilități, valori și cunoștințe care îi fac mai conștienți de problemele legate de sănătate și bunăstare. Într-o lume bogată din punct de vedere digital, sănătatea și bunăstarea implică conștientizarea provocărilor și oportunităților care pot afecta bunăstarea, inclusiv, dar nu limitat la dependența online, ergonomie și postură și utilizarea excesivă a dispozitive digitale și mobile.

Drepturi online

- Participarea activă se referă la competențele pe care cetățenii trebuie să le dețină pe deplin conștienți de când interacționează în mediile digitale în care locuiesc pentru a lua decizii

responsabile, participând în același timp activ și pozitiv în culturile democratice în care trăiesc.

-Drepturile și responsabilitățile sunt ceva ce cetățenii se bucură , iar cetățenii digitali din lumea online au și ei anumite drepturi și responsabilități. Cetățenii digitali se pot bucura de drepturi la confidențialitate, securitate, acces și incluziune, libertate de exprimare și multe altele. Cu toate acestea, cu acele drepturi vin anumite responsabilități, cum ar fi etica și empatia și alte responsabilități pentru a asigura un mediu digital sigur și responsabil pentru toți.

-Confidențialitatea și securitatea includ două concepte diferite: preocupări legate de confidențialitate în principal protecția personală a informațiilor online proprii și ale altora, în timp ce securitatea este legată mai mult de propria conștientizare a acțiunilor online și comportament. Acesta acoperă competențe precum managementul informațiilor și online probleme de siguranță (inclusiv utilizarea filtrelor de navigare, parole, antivirus și software firewall) pentru a face față și a evita situațiile periculoase sau neplăcute.

-Conștientizarea consumatorilor se referă la faptul că World Wide Web, împreună cu el dimensiuni largi, cum ar fi social media și alte spații sociale virtuale, este un mediu în care adesea faptul de a fi cetățean digital înseamnă și a fi a consumator. Înțelegerea implicațiilor realității comerciale a online-ului , este una dintre competențele cu care vor trebui să se confrunte indivizii pentru a-și menține autonomia ca cetățeni digitali.

Existența unui echilibru între activitățile on-line și offline este importantă pentru tineri și oameni de toate vârstele, pentru dezvoltarea empatiei, a abilităților de observare și ascultare, și strategii de cooperare, care sunt toate competențe cheie în cetățenia digitală. Cunoașterea și înțelegerea critică a sinelui, sunt o piatră de temelie spre devenire un cetățean activ, iar astăzi include a ști când și cum să folosești sau nu tehnologie, precum și înțelegerea impactului și atingerii acțiunilor și cuvintelor noastre în spațiul digital.

Profesorii trebuie să fie, unii din realizatorii acestui echilibru, prezenți și activi în viața copiilor de la cele mai fragede vârste, deoarece crearea unei fundații puternice va le susține foarte mult comportamentele, în anii următori, atât în online cât și offline .

Marile întrebări care se impun spre discuție și cercetare sunt: Ce impact are tehnologia are pe domeniul social , de acces și incluziune? Cum poți contribui la dezvoltarea unor domenii în care să creeze acel echilibrul activităților în domeniul online? Cât de echipate sunt școlile noastre, profesori cât sunt de pregătiți și materiale de învățare cât sunt de variate?

Un alt tip de întrebări ar fi : Cum poate fi creativitatea încurajată în mod semnificativ când explorarea autodirijată și obiectivele de învățare au puțin sau nici un loc în programa școlară? Care este impactul utilizării precoce a tehnologiei asupra dezvoltării creierului și creativității? Cum pot învăța copiii să proceseze , analizeze și să ia decizii bune pe cont propriu cu privire la mass-media și informațiile disponibile? Cum contribuie media și alfabetizarea informațională la formarea tuturor abilităților necesare cetățenilor într-o societate democratică ?

Accesul la tehnologie oferă noi instrumente de învățare, comunicare și creație și platforme în toate formele și formele. Acestea includ, dar nu se limitează la, cele tradiționale, computer personal, laptop, telefoane mobile, tablete și console de jocuri, aplicații și, în zilele noastre, roboți, internetul jucăriilor și internetul lucrurilor. Printre primele responsabilități ale societății, a cetățenilor digitali, ca în orice comunitate în care ne aflăm activ, este de aceea de a asigura deschiderea în aceste spații digitale pentru grupurile minoritare, mai puțin capabile.

Pentru a-și îndeplini vocația de a educa tinerii cetățeni și promovarea unei înțelegeri mai profunde a lumii, școlile trebuie să se deschidă, și să devină o reflectare a lumii mai largi. Tehnologia digitală se poate dovedi, a fi, un mijloc neprețuit pentru declanșarea acestui proces. Profesorii trebuie să ofere materiale inovatoare, oportunități și resurse pedagogice pentru a face față acestor noi provocări, prin școli, la locul de muncă și comunitatea în general.

Dacă nu mai este posibilă învățarea la școală a tuturor domeniilor, de care vei avea nevoie restul vieții tale, atunci modul în care înveți devine mai important decât ceea ce faci învățând, cu atât mai mult, când ieși în considerare evoluțiile rapide pe care tehnologia digitală le aduce la modul în care trăim.

Încă din anii 1990, fostul președinte al Comisiei Europene Jacques Delors a propus ca mijloc de restructurare a educației în jurul a patru piloni esențiali de pregătire a tinerilor pentru a face față provocărilor lumii noastre din ce în ce mai digitale. Acești patru piloni sunt: a învăța să înveți, să faci, să fii și să trăim împreună.

Cea mai recentă cercetare, IPTS (Institute for Prospective) al Comisiei Europene Studii tehnologice) a sugerat că programa ar trebui să fie construită pe cinci concepte cheie pentru ca școlile să răspundă nevoilor reale ale viitorilor cetățeni: informare, comunicare, creativitate, rezolvare de probleme și responsabilitate. Treptat, ar fi necesar introducerea de termeni ca : „inteligentă emoțională”, competențe precum „conștiința de sine”, „conștiința socială” și „managementul relațiilor”. Școala, ar fi util, să ofere posibilitatea să se formeze cetățeni activi. A fi un cetățean activ, indiferent dacă este la școală, între prieteni sau online sau offline, înseamnă a fi un cetățean participativ, capabil să propună idei, să formuleze opinii și aduc perspective originale oricărei dezbateri. Acest lucru necesită stăpânirea unui game de abilități cognitive superioare, de la analiza surselor de date până la sortare, reflectare asupra și interpretarea informațiilor. Toate acestea sunt abilități cognitive superioare dezvoltate prin învățare și experiență bazate pe explorare, mai degrabă decât prin transmiterea de cunoștințe. Se bazează pe un anumit nivel de creativitate, care este un ingredient cheie în rezolvarea problemelor. De asemenea, se bazează pe capacitatea tinerilor de a se exprima în mod coerent și de a asculta părerile celorlalți.

Dar cum promovăm creativitatea, autoexprimarea și învățarea prin experiență, în școli, care definesc învățarea printr-un curriculum standard și modele de evaluare standardizate, care cer elevilor să îndeplinească mai degrabă obiective externe decât obiectivele lor auto-stabilite?

Învățarea și creativitatea sunt intrinsec legate. Orice învățare, ca și creativitatea, începe cu elevul primind informații, idei, sentimente și/sau senzații pe care ei le procesează printr-o activitate care poate varia. Pentru cele mai eficiente rezultate, elevul trebuie să fie motivat și nu limitat de timp, spațiu, presiune sau frică. Învățare prin joc și învățarea bazată pe tehnologie autodirijată le îndeplinește în general cerințele și, prin urmare, poate duce la rezultate creative. Când elevii sunt capabili a-și satisface obiectivele imediate, ei sunt încurajați să-și stabilească obiective mai ambițioase și, prin urmare, își cartografiază propria lor cale de învățare ulterioară.

„Învățarea să înveți” este descrisă de cercetarea comună a Comisiei Europene ca „capacitatea de a urmări și de a persista în învățare, de a-și organiza propria învățare, inclusiv prin gestionarea eficientă a timpului și a informațiilor, atât individual și în grup”. În zilele noastre, atât educatorii, cât și factorii de decizie politică iau în considerare să fie o abilitate de bază pentru succesul în societatea informațională. A învăța să înveți este un element esențial pentru învățarea pe tot parcursul vieții și este determinat de propriul comportament al elevilor, adică

atitudinea și angajamentul său față de învățare, de ceea ce învățarea trebuie să devină o experiență pozitivă pentru toți tinerii

Rezultatele testelor standardizate ne arată că se observă o ”Criza de creativitate”, tindem spre o societatea : „mai puțin expresivă verbal sau emoțional sau sensibil și mai puțin empatic, mai puțin receptiv în mod kinestezic și auditiv, mai puțin umoristic, mai puțin imaginativ, mai puțin capabil să vizualizeze idei, mai puțin capabil să vadă lucrurile din unghiuri diferite, mai puțin neconvențional, mai puțin capabil să se conecteze, mai puțin capabili să sintetizeze informații și mai puțin capabili să fantezie sau să fie orientată spre viitor”.

Facem suficient ca societate pentru a stimula creativitatea și ce? Ce se poate face pentru a contracara impactul consumerismului cultural în creștere, atunci când divertismentul este pus în fața noastră cu un clic ?

Mecanismul „ tăiat-lipit-copy-descărcare” a lumii online poate eroda cu ușurință mijloacele creativității , prin urmare, este important să discutăm despre problemele legate de drepturile de autor Noi modele de afaceri bazate pe open source/licențe și susținut prin contribuții directe și voluntare prin crowdfunding, caritate online platformele sau arta și conținutul digital alimentat de blockchain, ar trebui, de asemenea, explorate pentru a oferi utilizatorilor moduri inovatoare de a-și susține artiștii preferați, sau alte oportunități

IDEI PENTRU MUNCA LA CLASĂ

1. Legarea învățării cu cetățenia – Oferiți elevilor o listă de lideri de gândire care a combinat educația și cetățenia: unele exemple includ Aristotel, Socrate, Rousseau, Leonardo da Vinci, Einstein, Gandhi și Sugata Mitra, deși adolescenți vor veni rapid și cu o listă proprie. Invitați-i să cerceteze aceste gânduri, liderii, până când vor găsi legăturile dintre educație și cetățenie. Încurajați ideea creării, unui test despre descoperirile lor pe care să le poată împărtăși online altora .
2. Partajați fluturele de competențe al Consiliului Europei cu elevii dvs. Rugați să folosească modelul cu patru zone pentru a crea și prezinta propriul proiect privind competențele cetățeniei digitale, ale unui gânditor celebru, lider într-o anumită perioadă din istorie.
3. Periodic, deschideți o discuție cu elevii dvs. despre problemele, pe care ei le iau, complet de la sine înțelese, de exemplu: „Dacă toate școlile ar fi desființate, unde ar fi educați?” Acest lucru nu numai că le va stârni imaginația, ci îi va duce și la o reflectare, la scopul și valoarea instituțiilor de învățământ naționale, locale.
4. Întrebați elevii dacă au jucat un joc online, cum ar fi Minecraft, unde jucătorii creează și trăiesc într-o altă lume. Pune-ți elevii, să identifice toate reguli pe care jucătorii trebuie să le respecte pentru a trăi în acea lume online. Luați în considerare ce tipuri de instrumente folosesc jucătorii și dacă învață despre diferitele utilizări ale lor în lumea jocurilor. Apoi luați în considerare în ce măsură jucătorii trebuie să fie creativi pentru a continua să existe și modul în care creativitatea promovează lumea online și jocul.
5. Realizați cu elevii o listă cu organizațiile locale care se străduiesc să asigure accesul digital și incluziune în comunitatea dvs, pentru a putea oferi unora oportunitățile de care au nevoie ; Ulterior propuneți alte modalități prin care se poate crește accesul digital și realizați studii pentru a vedea cum ar putea fi îmbunătățite impactul acestor organizații asupra societății.
6. Vizitați siteul „ Imagination.org”, care este o inițiativă recentă inspirată de un băiețel american de 9 ani prin crearea unei „arcade din carton”. Aici se oferă o mulțime de idei care îi

pot determina pe elevi să înceapă să-și creeze propriul carton, altele constructii, sau elevii își pot testa abilitățile creative în mod independent intrând în propriile lor invenții.

7. Invitați elevii să facă un scurt proiect de cercetare despre „creativitatea azi și ieri”. Rugați-i să compare și să contrasteze intrările de jurnal de la copiii din anii 1950 sau anii 60 cu bloguri online sau vloguri de la copiii de astăzi. Se vor răspunde la întrebări precum: Creativitatea există? Se schimbă creativitatea din cauza media pe care o folosim sau din alte cauze?

8. Comunități și campanii online – Implicați-vă elevii într-un proiect de cercetare, determinându-i să folosească media digitală pentru a se implica în problemele din comunitatea locală sau politica de stat. Scopul final pentru elevi ar fi să creeze o campanie care influențează comunitățile online. Elevii ar trebui încurajați să interpreteze problema, înțelegerea și capacitatea lor de a-și exprima propriile puncte de vedere creative prin mijloacele digitale.

9. Acces, căutare și evaluare critică – Invitați elevii să aleagă o problemă de actualitate și efectuați câteva cercetări inițiale. Pune-ți să verifice surse diferite, să folosească diferite motoarele de căutare online și apoi verificați resursele tipărite. Comparați și contrastați diferențele și nuanțele.

10. Rețelele sociale și veridicitatea – Invitați elevii să examineze conturile „rețelele sociale ale sportivilor, actorilor sau muzicienilor preferați. Cereți-le să revizuiască critic informațiile furnizate pentru a determina dacă informațiile sunt adevărate, false sau poate exagerate în scopuri de marketing. Rugați elevii să creeze o listă de verificare, cu trei puncte, pe care o pot folosi pentru a determina dacă ceva pe care au citit online este adevărat, fals sau extrem de exagerat.

11. Imaginează-ți vă o interdicere a telefoanelor mobile timp de o săptămână – Cereți elevilor să stabilească care ar fi consecințele pentru capacitatea lor de a evalua critic lumea din jur fără acces imediat la media. Îi poate provoca lipsa de informații online să cerceteze în altă parte? Îi determină să se decupleze?

12. Rasism și naționalism – Distribuți două versiuni ale unui articol despre violență. Una dintre acestea ar putea fi versiunea „originală”, de obicei cu identificarea naționalității sau originii etnice, a persoanelor care comit acte de violență. A doua versiune cu un accent mai mare pe originile victimelor. Discutați de ce originea etnică sau națională a autorilor violenței ar trebui sau nu, să fie menționat și ce impact au astfel de informații asupra oamenilor.

13. Interdependență pozitivă: activități unde toată lumea trebuie să contribuie.

Elevii care lucrează într-o clasă în care se folosesc structuri de cooperare realizează sarcini împreună, fiecare rezolvând câte o problemă pe rând în timp ce colega/colegul lor are rol de îndrumător; au un scop comun de a găsi soluții, răspunsuri și explicații; știu că ceea ce dobândește unul dobândește și ceilalți. În această situație, este mai probabil ca un elev/o elevă care are dificultăți de învățare să depună un efort suplimentar și să fie atras(ă) în vârtejul realizărilor.

14. Responsabilizare individuală: fără ascunzișuri!

În abordările bazate pe întrebări și răspunsuri direcționate de profesor, acesta pune o întrebare adresându-se întregii clase ca tot unitar. Apoi, unii dintre elevi reacționează și își manifestă speranța de a fi numiți să răspundă. Profesorul/profesoara numește doar câțiva elevi să răspundă. Deși aceștia sunt invitați individual să răspundă în fața clasei, nu fiecare elev trebuie să dea un răspuns, iar unii dintre ei chiar se simt ușurați când răspunde altcineva. Într-

o structură de cooperare, atunci când profesorul/profesoara pune o întrebare sau dă o sarcină, fiecare elev are șansa de a participa la realizarea sarcinii, astfel efortul și contribuția fiecărui elev sunt valoroase. În cadrul acestui proces, fiecare elev trebuie să pregătească o prezentare individuală publică de fiecare dată. Elevii care sunt reticenți sunt sprijiniți și au șansa de a lucra împreună cu alți membrii din grupul lor pentru a-și îmbunătăți răspunsurile înainte de a le prezenta. Elevii care în alte contexte nu ar participa devin activi.

15. Acces egal: participare fără discriminare

Profesorul/profesoara prezintă un subiect și îi invită pe elevi să discute tema respectivă în grupuri. Rezultatul este previzibil: elevii care sunt mai extroverți și care se exprimă cu mai mare ușurință sau elevii care au convingeri foarte puternice legate de subiect vor acapara discuția. Elevii mai introverți sau care se exprimă mai greu, sau elevii pentru care subiectul nu este important vor contribui foarte puțin sau deloc la discuții. Pe de altă parte, profesorii care implementează activități de cooperare oferă elevilor șansa de a contribui în mod egal, invitându-i, de exemplu, pe rând să fie intervievați de colegii lor de echipă. În acest fel, elevii care altfel nu ar participa sunt implicați activ.

16. Învățarea pe bază de proiecte

Elaborarea de proiecte, sau învățarea prin proiecte, contribuie la dezvoltarea unei combinații de valori, atitudini, abilități, cunoștințe și înțelegere critică. Poate fi folosită în cadrul unei discipline anume, dar este potrivită și în activitățile interdisciplinare și pentru abordarea aspectelor transversale. Prin implicarea în acest proces, indiferent care ar fi tema aleasă și pe lângă dobândirea de cunoștințe și abilități cu privire la tema respectivă, elevii își dezvoltă grupuri de competențe precum:– abilități de învățare autonomă și auto-eficacitate: elevii vor identifica surse de informații, vor verifica veridicitatea acestora și vor organiza procesul de colectare a datelor și elaborarea produsului pe cont propriu;- abilități de gândire critică și analitică: în ceea ce privește înțelegerea, procesarea și organizarea informațiilor, dar și reflecția asupra experienței de învățare;- abilități de ascultare și observare, mai ales în etapa de colectare a informațiilor;- empatie, flexibilitate și adaptabilitate, abilități de cooperare și abilități de gestionare a conflictelor, precum și atitudini ca respect, responsabilitate și toleranță la ambiguitate;- abilități de comunicare: orală, în scris, discurs public, multilingvism; - cunoștințe și înțelegere critică referitoare la sine, limbă și comunicare, mai ales în etapa de reflecție asupra experienței de învățare.

Se dorește, ca sistemele de educație, să poată cu ajutorul cadrului didactic, metodelor inovative, mijloacelor moderne, să îi ajute pe elevi să devină persoane sociale autonome, digitale, capabile să-și aleagă și să urmărească propriile scopuri în viață, în cadrul asigurat de instituțiile democratice și de respectul față de drepturile omului. Înzestrarea elevilor cu competențele menționate de cadru de competențe reprezintă un pas esențial care trebuie făcut pentru a le da acestora puterea de a alege și a-și urma propriile scopuri într-un context al respectului pentru drepturile omului și pentru procesele democratice. Înzestrarea lor cu aceste competențe prin intermediul sistemului de educație, împreună cu luarea de măsuri în privința dezavantajelor structurale și a inegalităților, este crucială pentru a asigura societăți democratice, diverse din punct de vedere cultural și pentru abilitarea tinerilor care trăiesc în societate digitalizată .

WEBOGRAFIE:

<https://www.living-democracy.com/ro/about-edc-hre/>

chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.isjeta.ro/wp-content/uploads/2013/06/Educatie-pentru-democratie-cds-liceu.pdf

<https://www.britishcouncil.ro/programe/societate/educatie-democratie>

<https://www.intercultural.ro/ce-facem/educatie-pentru-cetatenie-democratica-si-drepturile-omului/>

DIGITAL CITIZENSHIP EDUCATION HANDBOOK-Council of Europe

CADRUL DE REFERINȚĂ AL COMPETENȚELOR PENTRU CULTURĂ
DEMOCRATICĂ

RESPONSABILITATEA DIGITALĂ PENTRU ȘCOLARII MICI

Prof. BANU MIHAELA

Școala Gimnazială Corocăiești, Jud. Suceava

A fi cetățean responsabil în era digitală înseamnă să folosești tehnologia și internetul într-un mod care respectă legile, etica și drepturile celorlalți. Este vorba despre un comportament online care promovează siguranța, respectul și o participare activă în societate. Un cetățean digital responsabil se definește astfel:

- Respectă confidențialității și securității. Este atent la datele personale și are în vedere respectarea confidențialității altora.

- Combate dezinformarea. Într-o eră în care informațiile circulă rapid, un cetățean digital responsabil trebuie să verifice sursele și să evite răspândirea informațiilor false sau înșelătoare.

- Respectă drepturilor altora. Este important să fim conștienți de drepturile de autor, să evităm pirateria și să promovăm un comportament civilizat în discuțiile online.

- Comunică civilizată. În loc să răspândim ura sau să ne angajăm în comportamente toxice, un cetățean digital responsabil promovează dialogul respectuos și înțelegerea reciprocă.

- Protejează copiii și tinerii. Urmărește educarea celor tineri despre pericolele online și protejarea lor de riscuri, cum ar fi bullying-ul digital sau contactul cu conținut inadecvat.

- Participă activ la societate. În era digitală, cetățenii pot participa activ la viața politică și socială, prin semnătura electronică a petițiilor, participarea la forumuri online sau folosirea rețelelor pentru a susține cauze importante.

Așadar, responsabilitatea digitală nu se referă doar la cum ne protejăm pe noi înșine, ci și la cum ne influențăm pozitiv comunitatea și lumea digitală în ansamblu.

În educația digitală a copiilor, cheia este să le oferim un ghidaj constant și să creăm un mediu în care să înțeleagă importanța responsabilității online de la o vârstă fragedă.

Copiii învață mult din ceea ce văd, așa că este important să fim modele de comportament responsabil în utilizarea tehnologiei. Exemplul personal este o modalitate prin care putem învăța copiii să fie cetățeni responsabili în era digitală, de exemplu, să fim atenți la confidențialitatea noastră online, să verificăm sursele de informație înainte de a le împărtăși și să respectăm alți utilizatori pe internet.

Încurajarea unei utilizări echilibrate a tehnologiei este o cale de educare a școlărilor ce trebuie urmărită atât de familie cât și de profesori. Este important să stabilim limite clare și sănătoase pentru timpul petrecut online. Ajutând copiii să înțeleagă cum tehnologia poate fi o unealtă utilă (pentru învățare, creativitate, conectare cu ceilalți), dar și riscurile care vin cu un consum excesiv, îi învățăm să folosească internetul într-un mod echilibrat.

Discuțiile deschise despre siguranța online, explicarea pericolelor online, cum ar fi cyberbullying-ul, fraudele și riscurile legate de datele personale, înțelegerea importanței setărilor de confidențialitate și protejarea conturilor și informațiilor sunt alte varietate de lucru.

O altă metodă de lucru cu elevii din clasele CP – IV ar putea fi încurajarea gândirii critice. Să pună întrebări și să fie critici față de informațiile pe care le găsesc online, să verifice sursele și să nu răspândească informații care nu sunt verificate, să diferențieze între fapte și opinii sunt alte modalități de formare a unei conduite preventive. La fel ca și promovarea unui comportament respectuos, importanța respectului în interacțiunile online și comportamentele negative (hărțuire, limbaj agresiv) care pot afecta pe alții sunt teme de abordat pentru a îi încuraja să folosească internetul în construirea relațiilor pozitive.

Formarea personalității copiilor trebuie să fie un rezultat al conlucrării familiei cu școala, astfel ca și acasă regulile trebuie să fie clare: ce site-uri se pot vizita, ce jocuri pot juca și cât timp pot petrece online. Aceste reguli ajută la dezvoltarea unui comportament responsabil și oferă copilului un cadru de siguranță.

Educarea despre drepturile și responsabilitățile online, drepturile lor ca utilizatori ai internetului ce includ protecția datelor personale și dreptul la un mediu online sigur, ce vin la pachet cu responsabilități față de ceilalți utilizatori trebuie urmărită la școală și acasă.

Referitor la activitatea didactică, utilizarea resurselor educaționale trebuie făcută cu respectarea unor principii. Există multe platforme și aplicații educaționale care pot ajuta copiii să învețe despre siguranța online, etica digitală și utilizarea responsabilă a tehnologiei. Se pot folosi aceste resurse pentru a adânci înțelegerea și pentru a face procesul de învățare mai interactiv.

Riscurile digitale pentru copii sunt multiple și diverse, iar ele pot avea un impact semnificativ asupra dezvoltării lor emoționale, psihologice și chiar fizice. În era digitală, este esențial ca părinții, profesorii și toți cei care interacționează cu copiii să fie conștienți de aceste riscuri pentru a le proteja cât mai bine. Copiii pot deveni victime ale hărțuirii sau intimidării online, un fenomen care se manifestă prin mesaje sau postări jignitoare, amenințări sau excluziuni sociale pe rețelele sociale sau în jocuri online. Cyberbullying-ul poate afecta grav stima de sine a unui copil și poate avea efecte pe termen lung asupra sănătății mentale.

Expunerea la conținut inadecvat, dependența de tehnologie, confidențialitatea și furtul de date, înșelătorii online și fraude, contacte cu persoane necunoscute, excesul de jocuri video și aplicații online, pierderea abilităților sociale și emoționale, manipularea emoțională și psihologică, accesul la informații extremiste – sunt tot atâtea pericole pentru cei mici și motive să devină responsabili.

Introducerea unei discipline opționale de „Educație digitală responsabilă” pentru clasele CP-IV ar fi un pas excelent pentru a sprijini dezvoltarea copiilor într-un mediu digital tot mai prezent în viața lor. La această vârstă, copiii sunt deja familiarizați cu tehnologia, dar nu au întotdeauna cunoștințele sau abilitățile necesare pentru a o utiliza responsabil. Această disciplină ar putea să le ofere fundamentele necesare pentru a deveni cetățeni digitali responsabili și conștienți de riscurile și oportunitățile mediului online.

Curriculum de „Educație digitală responsabilă” pentru clasele CP-IV (proponere)

1. Clasele CP-II (Vârsta 6-8 ani)

- **Noțiuni de bază despre tehnologie:** Familiarizarea cu concepte de bază precum „ce este internetul?”, „ce sunt dispozitivele digitale?”, „cum funcționează un calculator sau o tabletă?”. Aici, se pune accent pe dezvoltarea abilităților de utilizare a tehnologiei într-un mod corect.

- **Siguranța online:** Începutul educației despre protecția datelor personale (de exemplu, să nu împărtășească informații personale sau parole). În această etapă, copiii pot învăța prin jocuri educaționale și povești interactive despre cum să se protejeze pe internet.

- **Respectul în mediul digital:** Cum să fie amabili și respectuoși cu alții în jocurile online sau pe rețelele sociale, chiar și atunci când nu se întâlnesc față în față. Activitățile pot include jocuri de rol în care copiii învață să rezolve conflicte online și să adopte comportamente pozitive.

2. Clasele III-IV (Vârsta 8-10 ani)

- **Confidențialitatea și protecția datelor:** Detalii mai clare despre ce sunt datele personale și de ce trebuie protejate. De exemplu, copiii pot învăța să configureze setările de confidențialitate pe un cont de joc sau pe platformele educaționale pe care le folosesc.

- **Recunoașterea informațiilor false și dezinformării:** O primă introducere în gândirea critică, în care copiii învață să recunoască informațiile false sau înșelătoare, mai ales în contextul poveștilor sau știrilor online. Activitățile pot include discuții despre cum să verifice o informație și să o compare cu surse de încredere.

• **Etica digitală și comportamentele responsabil:** Cum să fie cetățeni digitali responsabili, înțelegând impactul acțiunilor lor online (de exemplu, să nu răspândească zvonuri sau să nu participe la bullying-ul digital). În această etapă, copiii pot învăța și despre responsabilitatea de a respecta drepturile altora, cum ar fi drepturile de autor.

• **Tehnologie pentru învățare:** Cum să folosească tehnologia pentru a învăța (de exemplu, aplicând aplicații educaționale sau platforme online pentru a dezvolta noi abilități și a-și îmbunătăți performanțele școlare).

Metode didactice și activități:

- **Jocuri educaționale:** Folosirea jocurilor și aplicațiilor care combină învățarea cu distracția, ajutând copiii să aplice concepte precum siguranța online și comportamentele etice într-un mod ludic.
- **Discuții interactive:** Discuții ghidate despre experiențele lor online, întrebări de tip „ce ai face dacă...?” pentru a-i ajuta să ia decizii corecte în scenarii digitale.
- **Povești și exemple vizuale:** Folosirea poveștilor, animațiilor sau videoclipurilor pentru a învăța lecții de siguranță digitală. Acestea pot include exemple de comportamente corecte și incorecte în mediul online.
- **Proiecte de grup:** Activități care implică colaborarea cu alți copii pe teme de educație digitală, cum ar fi crearea de pliante despre siguranța online sau prezentări despre cum să fii un cetățean digital responsabil.

Beneficiile acestei discipline:

- **Conștientizarea riscurilor digitale:** Copiii vor fi mai pregătiți să facă față pericolelor online, cum ar fi cyberbullying-ul sau accesul la conținut neadecvat.
- **Dezvoltarea abilităților de gândire critică:** Învăță să aprecieze importanța verificării informațiilor și să nu cadă pradă manipulării online.
- **Încurajarea responsabilității și respectului:** Copiii vor învăța să respecte drepturile celorlalți și să contribuie la un mediu online mai sigur și mai pozitiv.
- **Utilizarea tehnologiei într-un mod educativ:** Copiii vor descoperi cum să folosească tehnologia pentru învățare și pentru dezvoltarea unor abilități importante pentru viitor.

O provocare pentru formarea cetățenilor responsabili în era digitală ar putea fi un proiect educațional care să implice atât cunoștințe teoretice, cât și acțiuni practice. Scopul ar fi să îi ajutăm pe copii să înțeleagă importanța comportamentului responsabil online și să aplice aceste învățăminte în viața de zi cu zi.

Titlul proiectului „Călătoria unui Cetățean Digital Responsabil”

Obiectiv: Formarea unor cetățeni digitali responsabili printr-o serie de activități care să încurajeze gândirea critică, respectul față de ceilalți, protecția datelor personale și utilizarea corectă a tehnologiilor.

Activitatea 1: Cercetătorul Digital

Provocare: Fiecare copil va deveni un „Cercetător Digital” și va învăța despre un aspect important al comportamentului online responsabil (de exemplu: siguranța datelor, combaterea dezinformării, respectul pe rețelele sociale). Va trebui să citească resurse educaționale (sau să participe la activități ghidate) și să creeze un poster sau o prezentare pe tema aleasă.

Exemple de teme:

- Cum să îți protejezi datele personale online.
- Ce este cyberbullying-ul și cum să îl evităm.
- Cum să recunoaștem și să combatem știrile false.
- De ce este important să respectăm drepturile de autor pe internet.

Rezultatul: Crearea unui material vizual (poster, pliante sau prezentare) care va fi prezentat colegilor, părinților sau profesorilor pentru a încuraja comportamentele responsabile pe internet.

Activitatea 2: Ambasadorul respectului digital

Provocare: Fiecare copil va deveni „Ambasadorul Respectului Digital”. Acesta va participa la o activitate de grup în care va discuta despre importanța respectului online și va propune reguli de comportament digital care să ajute la crearea unui mediu online pozitiv. De exemplu:

- Cum să evităm conflictele și hărțuirea digitală.
- Cum să încurajăm discuțiile civilizate în grupurile de jocuri sau pe rețelele sociale.
- Cum să sprijinim pe cei care sunt victime ale bullying-ului digital.

Rezultatul: Fiecare copil va redacta o „Carta Respectului Digital”, un document care va conține reguli pentru utilizarea responsabilă a internetului și care va fi semnat de toți colegii. Aceasta poate fi afișată în clasă sau distribuită părinților.

Activitatea 3: Detectivele dezinformării

Provocare: Fiecare copil va deveni un „Detectiv al Dezinformării” și va învăța cum să recunoască informațiile false sau înșelătoare pe internet. Ei vor căuta exemple de știri sau postări online care ar putea fi false (însoțite de surse verificate) și vor analiza semnele care indică faptul că o informație ar putea fi neadevărată.

Rezultatul: Copiii vor prezenta exemple de știri adevărate și false și vor explica cum au ajuns la concluzia lor, folosind instrumente de verificare a surselor. În plus, vor crea un ghid simplu pentru a ajuta pe alții să recunoască dezinformarea (de exemplu, un set de întrebări care să le permită să verifice orice informație găsită online).

Activitatea 4: Campania „Internetul Sigur”

Provocare: Fiecare copil va organiza o mini-campanie pentru siguranța online, adresată colegilor sau părinților. Aceasta poate include sesiuni educaționale (prezentări, jocuri, discuții), realizarea unor afișe, distribuirea unor pliante informative sau chiar crearea unui videoclip scurt despre cum să folosim internetul în siguranță.

Rezultatul: Fiecare copil va contribui la crearea unei resurse educaționale care să fie împărtășită în școală sau în familie. De asemenea, copiii vor discuta despre importanța aplicării acestor reguli în viața de zi cu zi, iar cei mai mari vor putea să fie exemple pozitive pentru frații sau surorile mai mici.

Activitatea 5: Declarația de angajament digital

Provocare: În încheiere, fiecare copil va scrie o „Declarație de angajament digital”, un angajament personal de a fi un cetățean digital responsabil. Aceasta poate include promisiuni precum:

- „Voi respecta întotdeauna confidențialitatea datelor mele.”
- „Nu voi răspândi informații care nu sunt verificate.”
- „Voi ajuta colegii să fie respectuoși online.”
- „Voi învăța și voi împărtăși informații corecte despre internet.”

Rezultatul: Declarațiile vor fi semnate și afișate într-un loc vizibil în clasă sau acasă, ca un memento pentru angajamentul fiecărui copil de a fi un cetățean digital responsabil.

Impactul acestui proiect:

1. Conștientizare: Copiii vor învăța cum să navigheze în siguranță pe internet, cum să recunoască pericolele și cum să evite comportamentele toxice.
2. Comportament responsabil: Vor înțelege cum să își protejeze datele personale, cum să se comporte respectuos online și cum să fie atenți la sursele de informație.
3. Implicare activă: Provocarea îi va încuraja să participe activ la educația digitală și să devină modele pozitive pentru ceilalți.

Prin acest tip de provocare, copiii nu doar că învață concepte importante despre siguranța și responsabilitatea digitală, dar și aplică aceste lecții într-un mod creativ și interactiv.

Bibliografia:

- Albulescu Ion, Catalano Horatio (2021) – *e-Didactica. Procesul de instruire in mediul online*, Editura Didactica Publishing House, București
- Albulescu Ion, Catalano Horatio (2021) – *Educație timpurie digitală. Cadre teoretice și aplicative*, Editura Didactica Publishing House, București
- Cucuș Constantin, Ion-Ovidiu Panisoara, Olimpius Istrate, Ciprian Ceobanu (2022) – *Educație digitală*, Editura Polirom, Iași
- Păun, M. C. (2018). *Educația digitală – oportunități și provocări în învățământul preuniversitar*, Editura Centrografic, Cahul;
- Rusu, L. (2021) – *Învățământul digitalizat: aspecte teoretice și aplicative*, Editura Spiru Haret, Iași;
- www.digitalcitizenship.net
- www.internetulcopiilor.ro
- www.saferinternet.ro
- www.saferinternetday.org
- www.salvaticopiii.ro
- www.stopbullying.gov

Importanța jocurilor și a activităților digitale în învățământul preșcolar

Prof. înv. educație timpurie Barnea Lăcrămioara

Școala Gimnazială „Petru Mușat”, G.P.N. „Luminița”, Siret

Tehnologia informațională este o nouă etapă în evoluția societății, un nou stil de viață, care presupune folosirea intensă a informațiilor în toate domeniile existenței și activității umane, iar grădinița are un rol important, deoarece aceasta reprezintă „punctul de pornire” pentru societatea de mâine. Datorită dezvoltării tehnologiei informației și comunicațiilor, grădinița trebuie să se reinventeze pentru a oferi copiilor tot ceea ce au nevoie pentru a se dezvolta, deoarece motivarea reprezintă un punct cheie al învățării eficiente, iar motivarea se obține prin feedback, răspunsuri, gândire și implicare activă pentru ca obiectivele să fie îndeplinite.

Activitățile educaționale desfășurate cu copiii de vârstă preșcolară ce au la bază introducerea tehnologiei moderne în actul didactic contribuie la dezvoltarea copilului din mai multe perspective și anume la dezvoltarea competențelor digitale, deoarece prin utilizarea unor aplicații în mediu online, softuri educaționale, programe digitale, copiii devin mai atrași de această învățare asistată de calculator iar activitățile educaționale devin mult mai atractive, ceea ce-i încântă pe copii. Astfel, introducerea tehnologiei moderne în actul didactic, în diverse secvențe/ etape ale proiectării didactice, a jucăriilor interactive, a jocurilor interactive desfășurate pe diverse platforme online, toate conduc la obținerea unor rezultate bune din partea preșcolarilor, deoarece copiii devenind mai interesați de activitățile propuse, fiind mai receptivi în realizarea sarcinilor didactice, întrucât îi antrenează și vizual, cognitiv, auditiv. Folosirea calculatorului, a tablei SMART, a videoproietorului ca mijloace de învățământ moderne conduc la crearea unui mediu virtual, în care și copiii de vârstă preșcolară răspund cu receptivitate, ei se pot mișca, reușesc să asambleze un puzzle în sistem online, în funcție de tema/ proiectul tematic ce se desfășoară la grupa de copii. Cele mai utilizate la vârstele timpurii sunt puzzle-urile online. Acestea se pot utiliza în cadrul jocurilor și activităților liber alese, realizate pe centrele de interes, exemplu fiind la Centrul de interes: Joc de masă, unde copiii pot asambla un puzzle în sistem online.

În alegerea instrumentelor digitale, profesorii trebuie să urmărească valențele pedagogice ale acestora (gradul de interacțiune, de comunicare și colaborare, dezvoltarea competențelor secolului al XXI-lea etc.). Un aspect motivant pentru cadrele didactice îl reprezintă schimbul de bune practici și asistență din partea colegilor. Descriu câteva dintre aplicațiile și instrumentele digitale care se pot utiliza în facilitarea învățării atât on-line cât și în sala de grupă. WORLDWALL - este o aplicație utilă pentru cadrele didactice deoarece se pot crea jocuri interactive pentru susținerea învățării, fiind posibile de la 1 la 8 modele. (De exemplu: Cuvântul lipsă, Anagrame, Puzzle, Rebus, Adevărat sau Fals, Sortează, Chestionare, Spânzurătoare, Deschide cutia etc);. Este un instrument digital ușor de utilizat și plăcut de copii datorită elementelor ludice inserate. ISSUU - este o platformă de editare digitală care permite găzduirea de materiale didactice, împărtășirea și descărcarea unor materiale educaționale. Este gratuită, necesită cont de utilizator prin logare cu e-mailul sau contul de Facebook. PIZAP- este un editor on-line cu ajutorul căruia putem edita imagini, crea colaje de fotografii, afișe în format digital etc. Este foarte ușor de utilizat, este gratuit și nu necesită crearea unui cont.

Învățarea cu ajutorul **jocurilor digitale** se axează pe simulare, pe descoperire, joc de rol, cu scopul de a evita diferențele dintre teorie și practică. Prin intermediul jocului digital, copiii experimentează și să investighează o problemă simulată într-un mod practic și pragmatic. Avantajul utilizării jocurilor de simulare într-o situație educațională este că oferă ocazia copiilor de a depăși problemele și situațiile autentice într-un mediu sigur. În rezolvarea problemei prin

intermediul jocului digital, care uneori presupune și greșeli, devierea, urmărirea unui drum eronat, jucătorii învață prin experiență să își corecteze greșelile, să reîncearcă și să readapteze metode, procedee, judecăți. Jocurile de simulare urmăresc factorii importanți ai învățării, atât pe motivația cât mai ales pe implicarea și pe dezvoltarea abilităților copiilor. Jocurile educaționale presupun în special obiective educaționale, apoi interactivitate, atractivitate și mișcare. Prin ele se dezvoltă atenția și imaginația utilizatorului. Reprezintă o valoare cognitivă incontestabilă și mijloc de joacă foarte atractiv. Softul educațional realizat pentru copii este educativ, distractiv și interactiv. Softurile educaționale se clasifică după funcția pedagogică pe care o pot îndeplini în cadrul unui proces de instruire: exersare, prezentare interactivă de noi cunoștințe, prezentarea unor modele ale unor fenomene reale (simulare), verificarea cunoștințelor, dezvoltarea unor capacități sau aptitudini printr-o activitate de joc. Softurile PitiClic, Logico sau Pro-Edu ajută preșcolarii să învețe ceasul, rolul igienei, noțiuni despre animale. În cadrul acestora copiii pot descoperi mai multe variante de joc. Preșcolarii își pot dezvolta cunoștințele, rezolvând sarcinile primite. În cadrul altor jocuri interactive, copilul este recompensat cu o diplomă pe care își poate nota numele sau cu lucrarea pe care a avut-o de realizat (ex.: o jucărie, un mijloc de transport, etc), o colorează și are posibilitatea de a o printa.

În cadrul **activităților digitale** copiii preșcolari pot realiza asocieri (număr – cifră, mijloace de transport- meserie, animale sălbatice și puii lor, animale sălbatice și hrana lor, animale domestice și puii lor, etc) pot studia și observa diverse fenomene naturale, în cadrul activităților de Cunoaștere a mediului, cu ajutorul bee-botului, sau cu ajutorul unor aplicații digitale utilizate în cadrul unei etape din proiectarea didactică pe care profesorul și-a planificat-o. Instruirea asistată de calculator aduce plus de valoare actului didactic la nivelul facilitării înțelegerii conținuturilor de către copii, a creșterii motivației preșcolarilor pentru învățare favorizând chiar și o instruire diferențiată, o individualizare a instruirii, o coordonare mai bună a activității didactice, sprijinind activitatea colaborativă, interactivă, centrată pe copil.

Conceperea unor activități de învățare adecvate, care să stârnească interesul preșcolarilor noștri este o prioritate pentru noi, cadrele didactice pe viitor. În aceeași manieră se pot realiza majoritatea tipurilor/ categoriilor de activități din învățământul preșcolar și anume educarea limbajului, activitatea matematică, educația pentru societate, cunoașterea mediului, etc având la bază introducerea în actul didactic de predare-învățare-evaluare, instruirea asistată de calculator, cu selectarea responsabilă a resurselor pentru predare și învățare, inclusiv a resurselor de tehnologie digitală, a strategiilor didactice interactive și colaborative în procesul didactic. Realizarea de activități de învățare în care sunt utilizate dispozitive digitale, resurse sau strategii de informare digitală într-un mod echilibrat, moderat reprezintă modele de succes în realizarea unor activități didactice moderne, ce răspund realității educaționale actuale.

Bibliografie:

- Neacșu, I. Metode și tehnici de învățare eficientă. Editura Militara, București, 1990.
 - Ordean, Grațian. Primii pași în lumea calculatoarelor. Editura Sigma Plus, Deva, 2001. Poenaru, Vasile-., Calculatorul, prietenul nostru”, Ed.Coresi, București, 2005 3. S.M. Cioflica, B. Iliescu, „Prietenul meu, calculatorul”, (Ghid de utilizare pentru preșcolari), Ed. Tehno-Art, Petroșani, 2003.
 - TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație. Impactul formativ al utilizării AEL în educație. București, 2004.
- <https://www.stepbystep.ro/wp-content/uploads/2020/05/Instrumente-digitale-in-Invatamantul-prescolar-pentru-cadre-didactice.pdf>

- ✚ <https://www.edupedu.ro/dispozitivele-digitale-in-procesul-de-invatare-la-gradinita-educatorii-le-pot-arata-copiilor-scurte-videoclipuri-sau-imagini-cu-teme-relevante-si-pot-folosi-aplicatii-adaptate-varstei-scrisoare-met/>

Formarea continuă a cadrelor didactice

Prof.înv. preșcolar Bârsan Georgiana-Viorica

Grădinița cu Program Prelungit nr.18,Focșani

În practica educațională subsumată sistemului de învățământ, se delimitează două paliere ale pregătirii profesionale, care acționează convergent și complementar către exercitarea eficientă a ocupației: formarea inițială și formarea continuă. Prima categorie înglobează acumulările teoretice și practice fundamentale, inițierile indispensabile practicării profesiei, adică baza cu rol polarizant pentru toate achizițiile viitoare.

„Instruirea și formarea profesională continuă, în lumea modernă, deține un loc important în direcțiile de bază ale dezvoltării economico-sociale”, se menționează în Concluziile Consiliului

European de la Lisabona, reafirmate la Consiliul European de la Feira [73].

Mesajele-cheie în dezvoltarea învățământului european, structurate în Memorandumul privind învățarea pe tot parcursul vieții al Comisiei Europene, sunt îndreptate spre garantarea accesului universal și continuu la învățare pentru formarea și îmbunătățirea competențelor; realizarea unor investiții superioare în resurse umane; încurajarea inovației în predare și învățare; valorizarea învățării nonformale și informale; regândirea orientării și consilierii, cu focalizare pe accesul la informație de calitate și la consiliere privind oportunitățile de învățare pe tot parcursul vieții; apropierea învățării de domiciliu, oferirea de oportunități de învățare continuă, cât mai aproape de beneficiari, în propriile lor comunități și sprijinită de echipamente TIC [Memorandumul privind învățarea pe tot parcursul vieții al Comisiei Europene. Brussels, 30.10.2000, SEC. 2000.34 p., p.3].

În dezvoltarea sistemelor educaționale și de formare profesională continuă la nivel european, conform Declarației miniștrilor europeni ai educației și formării continue, se stabilesc anumite priorități în evoluția sistemelor educaționale și de formare profesională inițială și continuă: dimensiunea europeană, transparență, informare și consiliere, recunoașterea competențelor și a calificărilor, asigurarea calității în formare [Declarația de la Copenhaga, Declarația miniștrilor europeni ai educației și formării profesionale și a CE. Copenhaga, noiembrie 2002.4 p., p.5].

În acest context, formarea continuă a cadrelor didactice, în Republica Moldova, trebuie privită într-un context socioeconomic și politic mai larg, în conformitate cu „compatibilizarea structurală și calitativă a învățământului național cu spațiul educațional european al educației” [54p.4].

Schimbările sociale de natură economică, politică, demografică, din ultimul timp, sunt cele care plasează cadrele didactice și pregătirea lor profesională în fața unor noi provocări. Procesul continuu de descentralizare, care oferă o autonomie maximă (inclusiv autonomie bugetară) școlilor și autorităților locale, constituie o tendință comună a tuturor țărilor europene în cadrul dezvoltării sistemului de formare continuă a cadrelor didactice.

Conceptul de formare continuă definește direcțiile educaționale esențiale pentru activitatea de perfecționare a cadrelor didactice, conturate la nivelul sistemelor de învățământ, prin consolidarea reformelor deja întreprinse și reevaluarea priorităților într-o societate bazată pe tehnologii avansate. Formarea continuă răspunde la aceste evoluții și la problemele lor, integrabile în contextul mai larg al educației permanente. Formarea continuă a cadrelor didactice este ulterioară formării inițiale și asigură cadrelor didactice fie dezvoltarea competențelor profesionale deja dobândite, fie dobândirea de noi competențe [33,p.18].

Formarea continuă a cadrelor didactice reprezintă o perspectivă de devenire profesională a cadrului didactic în plan cognitiv, afectiv și psihosocial, constituind un prilej de dezvoltare personală care să-i permită să creeze noi cunoștințe și să adapteze cunoștințele acumulate la contexte aflate într-o continuă schimbare. În cadrul formării continue, persoanele formate constituie nu doar un obiect al formării, ci constituie elemente active ale formării deschise unui

parteneriat cu formatorii [22,p.33].

Activitățile de formare continuă a cadrelor didactice din Republica Moldova sunt asigurate de un cadru legislativ național: Codul Educației al Republica Moldova [71], Regulamentul cu privire la activitatea Consiliului Național de Formare Profesională Continuă [74.] și de un șir de acte normative care stabilesc modul de realizare și funcționare a sistemului de formare continuă a cadrelor didactice, în scopul formării unei societăți capabile să se adapteze la dinamica schimbărilor din lumea contemporană.

Obiectivele principale ale activităților de formare continuă a cadrelor didactice constau în „pregătirea cadrelor capabile să contribuie la creșterea competitivității forței de muncă și dezvoltarea durabilă a societății” [idem , p.2]. Indiferent de vârstă, naționalitate, formarea continuă o pot realiza toți cetățenii doritori să se adapteze la viața social-economică a țării.

Formarea inițială se realizează, fără excepție, prin intermediul programelor formale de studiu, furnizate de instituții acreditate în domeniu și este recunoscută printr-o certificare ce oferă beneficiarului dreptul de a intra în câmpul muncii prin respectarea tuturor procedurilor legale. Așadar, formarea inițială este bine delimitată în timp și are o durată relativ scurtă dacă luăm în considerare criteriul ontogenezei umane. În aceste condiții, remarcăm faptul că formarea inițială, deși indispensabilă pentru inserția profesională a individului, mai devreme sau mai târziu se vadovedi insuficientă. Motivul acestei limitări este, în mod cert, evoluția societății, iar răspunsul rațional, adecvat, este formarea continuă. Valabilă pentru toate domeniile de activitate, această practică a fost adoptată și în educație, cu adresabilitate primară către cadrele didactice.

Sunt de remarcat unele elemente de specificitate care definesc formarea continuă a cadrelor didactice pe baza unor fundamentări sociale, psihologice și pedagogice, dintr-o perspectivă modernă și eficientă, adaptată exigențelor și tendințelor contemporane ale sistemelor de învățământ europene:

- respectarea termenelor și a condițiilor impuse de standardele internaționale;
- compatibilizarea sistemului de formare continuă a cadrelor didactice cu structurile instituționale de nivel exclusiv universitar;
- evoluțiile intervenite în sistemul de încadrare a personalului didactic din învățământul preuniversitar (metodologia privitoare la ocuparea posturilor didactice vacante din învățământul preuniversitar etc.).

Scopul formării profesionale a cadrelor didactice constă în cultivarea unei personalități profesionale și culturale, care să răspundă eficient demersului educațional și cultural contemporan al individului, națiunii și umanității, al țării și societății umane.

Formarea continuă a cadrelor didactice reprezintă un demers particularizat de educație a adulților, bazat pe achiziții de natură metodică și psihopedagogică conexe cu nevoile de dezvoltare profesională, realizat în scopul optimizării rezultatelor școlare și sociale ale elevilor. Dincolo de acest scop operaționalizabil din punct de vedere pedagogic, formarea continuă deschide o perspectivă mai difuză în timp, dar necesară perfecționării continue: autoformarea. După cum afirmă S. Cristea, „evoluția activității de perfecționare a cadrelor didactice are loc pe circuitul metodologic: formare inițială – formare continuă – autoformare. Sistemele (post)moderne de învățământ accentuează continuitatea celor trei secvențe de instruire permanentă congruente la nivel de politică a educației” [20]. Atât în Republica Moldova, cât și în România, formarea continuă este inclusă în programul de perfecționare al oricărui profesor, alături de obținerea gradelor didactice și de alte activități dezvoltatoare de

carieră, precum manifestările metodico-științifice, schimburile de experiență, mobilitățile de studiu etc.

Din **perspectivă acțională**, formarea continuă este definită drept „ansamblu de activități și de practici care cer implicarea educatorilor pentru amplificarea cunoștințelor proprii, perfecționarea deprinderilor, analiza și dezvoltarea atitudinilor profesionale” [26].

Autoarea Romița Iucu definește exhaustiv formarea continuă: „ansamblu de activități orientate spre actualizarea periodică a pregătirii profesionale inițiale, spre adaptarea acesteia la noile exigențe ale desfășurării proceselor educaționale, ca și spre asimilarea unor noi cunoștințe și competențe” [35, p. 28]. Respectând cele trei direcții fundamentale (**„actualizare-adaptare-asimilare”**), formarea continuă este în măsură să orienteze traiectoria demersurilor specifice către un obiectiv prioritar: profesionalizarea carierei didactice.

Ca demers particularizat de educație a adulților, formarea continuă a cadrelor didactice se înscrie în sistemul formal de organizare a activităților care au ca scop profesionalizarea carierei. Susținem calitatea de educație formală prin următoarele argumente: cursurile de formare continuă se adresează unui grup-țintă delimitat cu ajutorul unor criterii explicite, au la bază obiective educaționale cu un grad ridicat de operaționalitate, sunt proiectate psihopedagogic, astfel încât să asigure dezvoltarea unor competențe profesionale clare, sunt realizate de specialiști atestați în domeniu, au o bună delimitare în timp (se desfășoară conform unui calendar aprobat la nivel instituțional) și se încheie cu certificarea personalului care a promovat toate probele de evaluare.

BIBLIOGRAFIE

Limba română:

1. ANGHELACHE V. Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice din perspectiva schimbărilor educaționale. În: volumul „Formarea continuă a cadrelor didactice între tradițional și modern”, 2008, p. 19-31.
2. AFANAS A., Formarea continuă a profesorului – deziderat al școlii contemporane. În: Univers Pedagogic, 2016, nr. 2.
3. ANDRIȚCHI V., Formarea cadrelor didactice – direcție strategică a managementului calității. Materialele Conferinței Științifice. În: Modernizarea învățământului superior în contextul integrării europene. Chișinău: Evrica, 2007, p. 335-340.
4. BACIU S., Managementul instituției școlare. Ghid de formare profesională a cadrelor didactice. Chișinău: Știința 2007, 56 p.

5. BOLBOCEANU A., VRABII V. Dezvoltarea personală a cadrului didactic ca organizator al cunoașterii și facilitator motivațional. Chișinău: IȘE (Tipogr. Print-Caro), 2018.
6. BOERU I., Introducere în educația adulților. București: Fiat Lux, 1995.
7. BUCUN N., CAISÎN S., RUDIC GH. etc. Marketingul în învățământ. Program de formare continuă în domeniul managementului educațional. Modulul 4. Chișinău: Institutul de Formare Continuă 2004, 224 p.
8. CALLO T. Prioritățile formării continue în evoluția sistemului educațional. Chișinău. http://www.prodidactica.md/revista/Revista_07.pdf .
9. CARA A. Formarea/dezvoltarea profesională a personalului didactic la nivelul instituției școlare. Chișinău: Institutul de Politici Publice, 2006. 46 p.
10. CARA A., Calitatea formării continue din perspectiva conceptului „școli prietenoase față de copii”. În: Univers Pedagogic, 2008, nr.2, p. 28-32.
11. CARA A., Aspecte ale formării /dezvoltării profesionale a cadrelor didactice la nivelul de unitate școlară. În: Univers Pedagogic, 2007, nr.1.
12. CARA A., Formarea continuă a cadrelor didactice din perspectiva asigurării calității educației în sistemul de învățământ din Republica Moldova. În: Calitatea procesului educațional: aspecte cantitative și calitative în contextul standardelor europene. Chișinău, 2007, p. 32-33.
13. CARA A., GUȚU VL., Standarde de formare continuă a cadrelor didactice din învățământul general. Chișinău: Crtier, 2007. 88 p.
14. CERBUȘCĂ P., Eficientizarea procesului de formare continuă a cadrelor didactice și a managerilor școlari prin intermediul atestării. În: Politici educaționale în domeniul formării continue a cadrelor didactice și managerial din învățământul preuniversitar. Chișinău: Centrul Educațional ProDidactica, 2003, p. 54-61.
15. COJOCARU V. Calitatea în educație. Managementul calității. Chișinău: Tipografia Centrala, 2007. 165 p.
16. COJOCARU V., COJOCARU V. Instruire interactivă prin e-learning. Chișinău: Tipografia Centrală, 2013. 203 p.
17. COJOCARU V., Teoria și metodologia transferului inovațional în învățământul superior. Editura Pontos, Chișinău, 2010.
18. COJOCARU V., SOCOLIUC N., Formarea competențelor pentru cadrele didactice din învățământul universitar. Chișinău: Editura Cartea Modovei, 2007.

19. COZMA T., DIAC G. (coord). Formarea continuă a cadrelor didactice între tradițional și modern. București: Editura Universității „Al.I. Cuza”, 2008. 244 p.
20. CRISTEA S. Fundamentele pedagogiei. Iași: Polirom, 2010. 400 p.
21. CRISTEA S. Perfecționarea cadrelor didactice. 2007.
<http://ro.scribd.com/doc/16646138/Perfecționarea-cadrelor-didactice>
22. CUCOȘ C. Pedagogie. Iași: Editura Polirom, ediția a III-a, 2014. 536.
23. Date cheie privind cadrele didactice și conducătorii de școli din Europa. Comisia Europeană. Raport Eurydice. Educație și formare. Luxemburg, 2013. 137 p.
24. DE PERETTI A., Educația în schimbare. Iași: Editura Spiru Haret, 1996.
25. DANDARA O., Inițiere în cariera profesională pentru studenții pedagogi, Tipgr. UPS „Ion Creangă”, 2013, 156 p
26. EURYDICE. Rețeaua de Informare despre educație în Comunitatea Europeană. București: Alternative, 1997. 293 p.; ediția 2013. 143 p.
27. EZECHIL L. Educația adulților – o abordare psihopedagogică. Pitești: Paralela 45, 2007. 290 p.
28. GĂBUREANU S. Optimizarea strategiilor de formare utilizate în cadrul programelor de dezvoltare profesională a cadrelor didactice. Rezumatul tezei de doctorat. București, 2013. 20 p.
29. GODEANU F., ROȘCAN D. Formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar. Iași: Lumen, 2010. 127 p.
30. GUȚU V., MURARU E., DANDARA O. Proiectarea standardelor de formare profesională inițială în învățământul universitar. Ghid metodologic. Chișinău: CE USM, 2003. 87 p.
31. GUȚU VL., POȘȚAN L. Didactica pentru adulți din perspectivă motivațională. Chișinău: CEP USM, 2007. 176 p
32. GUȚU VL., Profesorul în societatea contemporană: între modernism și postmodernism: eficiență și funcționalitate. Chișinău: CEP USM, 2014, p. 7-16
33. HADÂRCĂ M. Perspectiva axiologică asupra educației în schimbare. Chișinău: IȘE, 2011.
34. IOSIFESCU Ș. Managementul activității de formare continuă a cadrelor didactice. Suport de curs. București: 2008. 47 p.
35. IUCU R. Formarea cadrelor didactice. Sisteme, politici, strategii. București: Humanitas Educațional, 2004. 163 p.â

36. JOIȚA E., Formarea pedagogică a profesorului. Buucurești: EDP, 2008. 399 p.
- MUREȘAN P., Învățarea eficientă și rapidă. București: Ceres, 1990.
37. NAGNIBEDA-TVERDOHLEB T., Nevoile de profesionalizare ale catedrelor didactice corelate cu procesul de formare continuă. Revistă de științe socio-umane, 2016, nr.3 (34) , p. 4-9.
38. NICULESCU R., Formarea formatorilor. București: ALL Pedagogic, 2000. 186 p.

Rolul tehnologiei în educație

Prof. Bătrăneanu Mihaela Mirela

Școala Gimnazială Nr. 99

Sector 4, București

Utilizarea tehnologiei în educație oferă numeroase beneficii, printre care accesul rapid la resurse educaționale, personalizarea învățării și creșterea angajamentului elevilor. Platformele de e-learning, aplicațiile educaționale și inteligența artificială facilitează învățarea interactivă și adaptativă.

Principalele tendințe ale inovației digitale în educație

Învățarea online și mixtă – Modelele educaționale hibride, care combină învățarea online cu cea tradițională, devin tot mai populare, oferind acces la educație indiferent de locație.

Inteligența artificială – AI-ul este utilizat pentru a oferi feedback personalizat elevilor și pentru a automatiza procesele administrative, eficientizând astfel activitatea didactică.

Realitatea augmentată și virtuală – Aceste tehnologii contribuie la îmbunătățirea experienței educaționale prin simulări interactive și medii de învățare imersive.

Gamificarea – Introducerea elementelor de joc în procesul educațional crește motivația și implicarea elevilor, făcând învățarea mai atractivă și interactivă.

Big Data și analiza educațională – Colectarea și interpretarea datelor privind progresul elevilor permit adaptarea strategiilor didactice pentru o educație mai eficientă și personalizată.

Provocări ale utilizării inovației digitale în educație

Accesibilitatea și echitatea digitală – Nu toți elevii au acces la dispozitive moderne și conexiuni stabile la internet, ceea ce creează inegalități în educație.

Securitatea și confidențialitatea datelor – Utilizarea platformelor digitale necesită protecția datelor personale ale elevilor și profesorilor împotriva accesului neautorizat.

Formarea cadrelor didactice – Profesorii trebuie să fie pregătiți să utilizeze eficient tehnologiile digitale, ceea ce necesită programe de formare continue.

Suprastimularea și dependența de ecrane – Expunerea prelungită la tehnologie poate avea efecte negative asupra concentrării și sănătății mentale a elevilor.

Adaptabilitatea curriculumului – Integrarea tehnologiei în educație trebuie să fie susținută de actualizarea conținutului curricular pentru a răspunde cerințelor actuale ale pieței muncii.

În concluzie, inovația digitală are potențialul de a revoluționa sistemul educațional, oferind metode de învățare mai eficiente și accesibile. Totuși, pentru a valorifica pe deplin beneficiile acesteia, este esențială abordarea provocărilor legate de accesibilitate, securitate și adaptabilitate.

Bibliografie

1. Laurillard, D. (2012). *Teaching as a Design Science: Building Pedagogical Patterns for Learning and Technology*. Routledge.
2. Kay, R. H. (2011). *Examining factors that influence the effectiveness of instructional video podcasts*. *Computers & Education*.
3. Selwyn, N. (2016). *Education and technology: Key issues and debates*. Bloomsbury Publishing.
4. Siemens, G. (2005). *Connectivism: A learning theory for the digital age*. *International Journal of Instructional Technology and Distance Learning*.

Evaluarea didactică, între tradițional și modern

p.i.p. BECA MARIANA
Școala Gimnazială nr. 30 "Ghe. Țițeica"
Constanța

Evaluarea reprezintă un proces continuu formal sau informal de apreciere a calității, a importanței sau a utilității activității de predare-învățare, proces desfășurat din nevoia cotidiană de secole, de comparare sau ameliorare a acestuia.

Studiile și cercetările realizate în domeniul evaluării pun accentul, de cele mai multe ori, pe volumul cunoștințelor asimilate și rareori pe capacități, aptitudini, competențe, descurajând formarea și dezvoltarea la elevi a unor abilități și aptitudini creative. În practica școlară s-au îmbunătățit metodele și tehnicile de evaluare în scopul realizării unor corelații eficiente între predare – învățare – evaluare și pentru a atinge dezideratele propuse pentru formarea personalității autonome, libere și creatoare.

În ansamblul problematicii pe care o generează aplicarea reformei în învățământ, evaluarea devine o dimensiune esențială a procesului curricular și o practică efectivă la clasă. Componenta de bază a reformei învățământului, evaluarea, a fost cea dintâi supusă schimbărilor, ea aducând materialul unei diagnoze care să reprezinte punctul de sprijin pentru restructurările ulterioare. Putem vorbi de o reformă a evoluării rezultatelor școlare, care este, ea însăși, o reforma de substanță, ținând transformarea completă a sistemului de evaluare anterior. Evaluarea este apreciată nu ca scop în sine ci ca un element relevant dar dependent în complicatul proces educațional. Evaluarea face dovada calității actului de predare, oglindit în calitatea învățării, iar elevului și familiei acestuia le dă măsura nivelului învățării. De asemenea ea este un continuu punct de referință al procesului la care participă elevul și învățătorul în permanent ameliorator în pregătirea școlarului.

Este recunoscut faptul că metodele complementare de evaluare reprezintă o alternativă la formulele tradiționale a căror prezență domină și care realizează evaluarea rezultatelor școlare. Alternativele oferite constituie opțiuni metodologice și instrumentale care îmbogățesc practica evaluativă evitând rutina și monotonia. Valențele formative le recomandă susținut în acest sens.

Este cazul, în special, al investigației, al proiectului și al portofoliului, al hărților conceptuale care în afara faptului că reprezintă importante instrumente de evaluare, constituie în primul rând sarcini de lucru a căror rezolvare stimulează învățarea de tip euristic. Asemenea sarcini solicită elevul să sintetizeze informația asimilată și să creeze răspunsuri elaborate, complete. Validitatea crescută a evaluărilor alternative (autentice) rezultă din relevanța acestora pentru subiecții evaluați și din concordanța lor cu “scenariile” vieții reale.

Procedurile alternative de evaluare fac posibilă aprecierea competențelor achiziționate de elevi prin parcurgerea unei învățări contextualizate, situând evaluarea într-un context semnificativ de comunicare interpersonală, de cercetare și rezolvare de probleme.

Valențele formative ale strategiilor alternative pot fi sintetizate astfel:

- realizează evaluarea rezultatelor în strânsă corelație cu instruirea/ învățarea, de cele mai multe ori, concomitent cu aceasta;
- stimulează implicarea activă a elevilor, conștientizarea responsabilității asumate;
- realizează evaluarea holistică a progresului elevului;
- asigură clarificarea conceptuală și facilitează operaționalizarea cunoștințelor asimilate;
- oferă o perspectivă de ansamblu asupra activității elevului pe o perioadă mai lungă de timp, depășind neajunsurile metodelor tradiționale cu caracter de sondaj;
- evaluează gradul de realizare a unor obiective ce vizează aptitudinile, atitudinile, capacitățile, competențele elevului ce nu pot fi măsurate și apreciate prin strategiile tradiționale;
- consolidează deprinderile și abilitățile de comunicare socială, de cooperare precum și capacitatea de autoevaluare;
- asigură un demers interactiv al predării-evaluării, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru, valorificând și stimulând potențialul creativ și originalitatea;
- reduce factorul stres: evaluarea având ca scop principal îmbunătățirea activității, stimularea/motivarea elevului și nu sancționarea cu orice preț;

Evaluarea tradițională centrată pe acumularea de cunoștințe, în care notarea este un scop în sine, un mijloc de clasificare, constituindu-se un moment separat de activitatea de predare-învățare capătă noi conotații. Evaluarea actuală se realizează în vederea adoptării unor decizii și măsuri ameliorative, pune accent pe problemele de valoare, pe emiterea judecății de valoare, ce acoperă atât domeniile cognitive cât și pe cele afective și psihomotorii ale învățării școlare.

Aceasta își asumă un rol activ, dezvoltând mereu o funcție de feed-back pentru elev, iar elevul devine partener într-o relație educațională ce oferă transparență, siguranță, deschidere. Elevul este evaluat pentru ceea ce știe, nu este sancționat pentru ceea ce nu știe. Învățământul modern solicită conceperea unui nou cadru de evaluare, a unui nou sistem de referință care să aibă la bază formarea competențelor elevului. Centrarea pe competențe este o preocupare majoră a ultimilor ani.

Prin adaptarea vechilor valori la noile cerințe ale societății, cadrul didactic “nu este un simplu executant al unor prescripții sau rețete, ci devine factor activ al procesului de învățământ, învață cu cei pe care îi învață, având rol de coordonator și catalizatoral educației și instrucției” .(Romita Jucu).

Bibliografie:

Cucoș Constantin – Pedagogie școlară, ed. Polirom, Iași, 2002

M.E.N. Serviciul Național de Evaluare și Examinare - Ghid de evaluare pentru învățământul primar, București, 1999

Didactica Nova – Revista de informare și cultură didactică, Craiova, 2005

Învățământul primar – nr. 4, 2003, ed. Miniped, București

Ghidul programului de informare/formare a institutorilor/învățătorilor, București, 2003

JOCUL DIDACTIC ÎN ACTIVITATEA DE ÎNVĂȚARE ȘI CEA RECREATIVĂ

Prof.înv. primar BECA MARIANA

Școala Gimnazială nr. 30 “Gh. Țițeica”, Constanța

Jucându-se, copilul învață cu plăcere, se manifestă spontan, sincer, își dezvăluie tendințele și interesele. Jocul didactic este unul dintre cele mai eficiente mijloace de dezvoltare a capacității de comunicare și relaționare a vorbirii, a gândirii logice . Prin joc se cultivă atitudinea pozitivă față de muncă. spiritul de răspundere, spiritul critic și cel de cooperare, activismul, aptitudinea de a lua inițiativa și de a face față unor situații noi.

Întrucât jocul imprimă activității didactice un caracter viu și atrăgător, induce o stare de bună dispoziție, de divertisment și destindere, încerc să-l introduc cât mai des în activitatea de predare-învățare-evaluare.

1. Găsește-ți perechea

Este un joc care poate fi utilizat în timpul activității de predare – învățare- evaluare.

Se împarte clasa în două grupe egale ca număr. Fiecărei grupe i se distribuie cartonașe în așa fel , încât cartonașele din prima grupă să aibă corespondent în cealaltă grupă. Grupele se vor așeza față în față cu cartonașele la vedere. Fiecare membru va trebui să-și găsească perechea potrivită în grupa din față , să se ia de mână și să se deplaseze în spațiul destinat perechilor.

Perechile se pot forma după anumite cerințe, în funcție de activitatea desfășurată: sinonime, antonime, cuvinte care conțin același grup de litere, înmulțiri sau împărțiri care au același rezultat, ființe, lucruri, fenomene, lucruri personale, lucruri comune, părți de vorbire.

Jocul poate fi mai complex reunindu-se mai multe elemente din aceeași categorie sau punând pe lângă perechi și alte cuvinte .

Jocul se încheie când fiecare participant și-a găsit perechea sau locul.

2. Mesajul întrerupt

Jocul poate fi încadrat în categoria jocurilor de comunicare.

Grupul se împarte în trei șiruri paralele, așezate la o distanță de 1 metru între ele. Fiecare membru al primului șir urmează să comunice un anumit mesaj format din cinci cuvinte

partenerului său din al treilea șir. Șirul din mijloc trebuie să facă tot posibilul ca mesajul să nu poată fi recepționat corect, admițându-se orice fel de zgomote sau gesturi. După unul, două minute jocul se întrerupe și se compară mesajele.

Șirurile își schimbă rolurile în așa fel încât fiecare să poată fi rând pe rând emițătorul, receptorul și parazitul unui mesaj.

La sfârșitul activității, conducătorul jocului îi întreabă în care situație s-au simțit mai bine și care le-a fost mai neplăcută. Există un proverb care ilustrează acest joc?

3. **Mingea săltăreață**

Conducătorul jocului enunță tema. De exemplu "Substantive", "Adjective", "Verbe", etc. Se aruncă mingea de la unul la altul, iar cel căruia i se aruncă mingea trebuie să enunțe cuvântul aparținând temei. Dacă spune un cuvânt nepotrivit, iese din joc. Mingea nu are voie să rămână în mâna unei persoane decât maxim 5 secunde.

O altă variantă a jocului ar putea fi cea condusă de învățător. Acesta enunță un exercițiu de adunare, scădere, înmulțire, împărțire și aruncă mingea către elevi. Jucătorul care prinde mingea trebuie să dea răspunsul corect, în caz contrar va fi eliminat.

4. **Jocul culorilor**

Se poate organiza individual sau pe grupe. Conducătorul jocului enunță la fiecare 30 de secunde câte o culoare, iar jucătorii (grupele) vor scrie pe fișă cât mai multe obiecte care au culoarea respectivă. După zece culori, conducătorul strânge fișele. Câștigă cel care a dat cele mai multe răspunsuri corecte.

Similar se poate organiza **Jocul literelor**. Se enunță litera, iar jucătorii trebuie să scrie cât mai multe cuvinte care încep cu litera enunțată sau cât mai multe nume de țări, nume de orașe, nume de munți, ape, plante, animale.

5. **Cine a pozat?**

Acest joc poate fi util pentru pregătirea caracterizării personajelor.

Un jucător, tras la sorți, iese din sală. În lipsa lui se alege un jucător- portret. La întoarcere, jucătorul pune întrebări despre înfățișarea elevului ales, încercând să-i ghicească identitatea. Dacă greșește, primește o pedeapsă, iar dacă descoperă persoana, schimbă locurile între ei.

6. Ghicește ce s-a schimbat!

Este un joc pentru descoperirea capacităților personale.

Participanții se așază unul în fața celuilalt, pe perechi. Conducătorul jocului acordă perechilor un minut, pentru a se studia cu atenție. La semnalul acestuia, perechile se întorc cu spate în spate și trebuie să schimbe într-un minut trei lucruri din înfățișarea lor. De exemplu: să suflece o mânecă, să descheie nu nasture la cămașă, să mute agrafa din păr, să desfacă șiretul la pantofi, etc. Perechile trebuie să ghicească cât mai repede ce s-a schimbat în înfățișarea partenerului. Cel care a ghicit primul primește o boabă de fasole. Perechile se pot schimba și jocul se poate relua.

7. Câte șapte

Este un joc pentru descoperirea capacităților personale.

Participanții stau așezați într-un cerc. Unul dintre ei începe să numere cu glas tare, numărătoare care continuă în sensul acelor de ceasornic. Când numărătorea ajunge la persoana care trebuie să spună numărul șapte sau un multiplu de șapte, acea persoană trebuie să spună ”șapcă” în locul numărului respectiv. Cine greșește, iese din joc.

Jocul poate deveni mai dificil în modul următor: în locul zecilor care conțin cifra șapte (17,27,37,etc.) se spune cifra zecilor urmată de cuvântul ”șapcă”(unu șapcă, doi șapcă, trei șapcă, etc.).

8. Și mie!

Acest joc se înscrie în categoria jocurilor pentru cunoașterea partenerului.

Participanții stau în cerc așezați pe scaune. Conducătorul jocului le spune că urmează să-și exprime pe rând, cu glas tare, o anumită preferință. De exemplu: ”Mie îmi plac prăjiturile cu frișcă”. Toți cei care împărtășesc această preferință strigă ”Și mie” și fug să se așeze în poala acestuia, unul peste celălalt. Revin apoi la locurile lor, așteptând următoarea preferință.

Scopul activității este de a observa că avem cu toții gusturi comune.

9. Plouă

Este un joc potrivit pentru cunoașterea mediului.

Copiii vor imita, fără să vorbească toate gesturile conducătorului de joc. Acesta creează atmosfera potrivită, povestind cum într-o zi frumoasă de vară vântul adună norii de pe cer, începe ploaia, se transformă în furtună, tună, fulgeră, furtuna se liniștește, și cum apare din

nou soarele, însoțind cuvintele cu anumite gesturi. Fiecare gest va fi repetat de către copii timp de 30 de secunde.

Cuvintele și gesturile care le însoțesc sunt următoarele:

- *Vântul începe să bată* , se freacă palmele între ele.
- *Începe ploaia*, se bate cu un deget în podul palmei.
- *Plouă mai tare*, se bate cu două degete în podul palmei.
- *Plouă și mai tare*, se bate cu trei degete în podul palmei.
- *Fulgeră*, se ridică brațele deasupra capului și se bate scurt din palme.
- *Tună*, se tropăie din picioare.
- *Ploaia se liniștește*, se bate cu trei, două, un deget în podul palmei.
- *Răsare soarele*, se ridică mâinile sus.
- *Uite un curcubeu!*, toți copiii strigă : *Aaaa!*

Eficiența jocului depinde de modul în care sunt corelate sarcinile acestuia și tema abordată. Gama jocurilor didactice este foarte variată. Pornind de la orice joc, cadrul didactic poate genera jocuri noi, adaptate diferitelor situații. Uneori și elevii pot modifica regulile jocurilor, cunoscut fiind faptul că imaginația și creativitatea acestora este debordantă.

Bibliografie:

1. Asociația Fetelor Ghizi din România- 1996, *”Educație pentru democrație prin joc”*, Editura ---, București
2. Peneș M., Drăghicescu F., Ploscariu N.- 1998, *”Jocuri pentru clasele I-IV”*, Ed. Aramis, București
3. Branga, D. – 1968, *”Jocuri de mișcare pentru pionieri”*, Ed. Tineretului, București

EDUCAȚIA DIGITALĂ ÎN ROMÂNIA

Prof. înv. preșc. BEIAN ADRIANA

Avantaje în educația digitală

Avantajele pe care cei mai mulți le aduc în discuție țin de logistica pe care o presupune bunul mers al unei școli. Deplasarea până la școală, folosirea manualelor care trebuie transportate în ghiozdane grele, murdăria care se face cu creta care trebuie cumpărată și transportată la școală etc., toate aceste probleme sunt rezolvate de școala online, unde tot ce-ți trebuie e un gadget cu acces la internet. Pe internet, tabla nu mai trebuie curățată, nu mai trebuie să te miști din casă, nu mai este nevoie să te trezești cu o oră înainte să înceapă cursurile etc. Acestea sunt avantajele educației în sistem digital, dar consider că, puse în balanță cu dezavantajele, acestea cântăresc mult prea puțin.

Dezavantajele în educația digitală

Profesorii își dau seama mai repede de ineficiența sistemului online și observă performanțele elevilor care sunt în continuă scădere. Elevii de astăzi, care chiar și în sala de clasă reușesc cu greu să se concentreze (cauză – dovedită științific – a consumului excesiv de smartphone/computer), sunt nevoiți să folosească tocmai gadget-urile care îi distrag în scopuri educaționale. Orice alta fereastră va fi mai interesantă pentru un elev decât cea de Microsoft Teams în care profesorul îi predă o lecție.

Aceasta este rădăcina multor alte dezavantaje care apar în discuție când vine vorba de școala în sistem digital. Feedback-ul din partea elevilor și către elevi este de asemenea mai greu de primit în mediul online, dar există totuși metode aplicabile și pentru a primi și a da feedback cursanților.

Școala online a adus celor mai mulți profesori bătăi de cap cum nici o altă provocare din cariera lor didactică. Cu precădere în țara noastră, care a trecut instant la școala exclusiv online odată cu declanșarea pandemiei, fără să se asigure că elevii și profesorii sunt pregătiți pentru așa ceva. Empiric vorbind, experiența online s-a dovedit și se dovedește în continuare a fi una neeficientă și nedorită de majoritatea cadrelor didactice.

Desigur că din partea elevilor și studenților există multe păreri bune cu privire la școala online, dar trebuie să ținem cont că acestea sunt păreri subiective. Sunt foarte des întâlniți elevii cărora le convine o școală în care se pot sustrage de la orice responsabilitate, și laptopul/tableta le oferă acest favor din plin.

Este educația digitală viitorul?

Închei printr-o scurtă clarificare. Educația digitală ca set de cunoștințe și abilități pe care un individ le are când vine vorba de sisteme digitale este, fără discuție, viitorul. Indivizii care vor avea o educație digitală vastă vor fi cei care vor fi ținta locurilor de muncă din viitor.

Cursurile online au devenit tot mai solicitate, indiferent de disciplină, deoarece pandemia a reușit să demonstreze faptul că dorința și perseverența sunt cele care contează și nu prezența fizică într-un spațiu. Astfel, descoperă cursurile și atelierile conversaționale de germană care se desfășoară în mediul online; folosim metode non-formale atractive și interactive pentru predarea limbii.

Aplicațiile multimedia în proiectarea didactică inovativă

Prof. înv. primar Belu Cristina

Izabela,

Școala Gimnazială „Constantin Brâncuși”,

Medgidia

Era digitală a revoluționat modul în care accesăm și procesăm informația, iar educația nu face excepție. Integrarea tehnologiilor multimedia în procesul de învățare a devenit o necesitate, oferind noi perspective și posibilități de a crea experiențe de învățare mai angajante, eficiente și personalizate. Prezentul articol își propune să exploreze modul în care aplicațiile multimedia pot fi integrate în proiectarea didactică inovativă, contribuind la o îmbunătățire semnificativă a calității actului educațional.

Ce sunt aplicațiile multimedia?

Aplicațiile multimedia reprezintă programe software care combină text, imagini, sunet, animație și video într-un mediu interactiv. Acestea permit o prezentare dinamică și atractivă a informației, stimulând interesul și curiozitatea elevilor.

Rolul aplicațiilor multimedia în proiectarea didactică inovativă

- Îmbunătățirea motivației și a angajamentului: Prin intermediul graficii de înaltă calitate, a animațiilor interactive și a elementelor audio, aplicațiile multimedia fac învățarea mai plăcută și mai atractivă, sporind astfel motivația elevilor.
- Facilitarea înțelegerii conceptelor complexe: Vizualizarea și simularea unor fenomene sau procese complexe pot ajuta elevii să înțeleagă mai bine conceptele abstracte.
- Personalizarea învățării: Aplicațiile multimedia permit adaptarea conținutului la nevoile și ritmul de învățare al fiecărui elev, favorizând astfel o abordare individualizată.
- Dezvoltarea competențelor digitale: Utilizarea aplicațiilor multimedia contribuie la dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor, esențiale în societatea contemporană.
- Colaborarea și comunicarea: Multe aplicații multimedia permit colaborarea în timp real, facilitând discuțiile și schimbul de idei între elevi.

Exemple de aplicații multimedia în educație

- Prezentări interactive: PowerPoint, Prezi, Canva permit crearea de prezentări dinamice și interactive, cu elemente multimedia integrate.

- Simulări și experimente virtuale: Aplicații precum PhET, Tinkercad oferă elevilor posibilitatea de a experimenta și de a explora fenomene științifice într-un mediu virtual sigur.
- Platforme de învățare online: Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams permit crearea de cursuri online, cu o varietate de resurse multimedia.
- Aplicații de editare video și audio: iMovie, Audacity permit elevilor să creeze propriile materiale multimedia, dezvoltându-și astfel creativitatea și gândirea critică.
- Realitatea virtuală și augmentată: Tehnologiile VR și AR oferă experiențe de învățare imersive, transportând elevii în medii virtuale sau adăugând elemente digitale lumii reale.

Entuziasmul elevilor mei de la clasă, aceștia având vârsta de 7 ani, în timpul orei de matematică, când am folosit aplicația ChatterKid pentru a introduce conceptul de mulțime și corespondența număr, a fost absolut contagios. Interfața intuitivă a aplicației le-a permis să manipuleze imagini, să le grupeze și să le asocieze cu cifrele corespunzătoare într-un mod interactiv și distractiv. Curiozitatea lor a fost stârnită de posibilitatea de a crea propriile exerciții, iar feedback-ul imediat oferit de aplicație i-a motivat să exploreze și să experimenteze diferite combinații. Astfel, învățarea a devenit o joacă, iar elevii au reușit să înțeleagă într-un mod profund și durabil conceptul de mulțime și număr.

Prin această activitate interactivă, elevii au dezvoltat abilități de numărare precise, numărând cu încredere obiecte din mulțimi variate. Au exersat asocierea fiecărei mulțimi cu cifra corespunzătoare, consolidând astfel conceptul de număr. De asemenea, au învățat să clasifice obiectele în funcție de diferite criterii, precum culoare, formă sau mărime, dezvoltând astfel gândirea logică. În plus, au rezolvat probleme simple de cuantificare și comparare, stimulându-și creativitatea și capacitatea de a găsi soluții. Am adaptat activitatea la nivelul clasei pregătitoare, utilizând imagini simple și familiare elevilor de 7 ani, precum jucării, animale sau obiecte din natură.

ChatterKid ne-a permis să transformăm învățarea matematicii într-o experiență interactivă și distractivă. Prin crearea de povești și scenarii personalizate, elevii au consolidat conceptul de corespondență biunivocă într-un mod memorabil și au dezvoltat o atitudine pozitivă față de matematică.

ChatterKid s-a dovedit a fi un instrument eficient pentru a introduce concepte matematice complexe într-un mod atractiv și ușor de înțeles pentru elevii de 7 ani. Prin intermediul acestei aplicații, învățarea devine o experiență plăcută și memorabilă, iar elevii sunt motivați să exploreze și să descopere lumea matematicii.

Împreună cu clasa am descoperit că tehnologia este ca o cutie cu jucării magice! Cu ajutorul ei, putem crea povești minunate, putem rezolva probleme dificile și chiar putem inventa jocuri noi.

Și cine știe, poate că într-o zi, chiar noi vom fi cei care vom crea programe care să facă lumea întreagă să zâmbească și să învețe lucruri noi! Imaginația tuturor nu are limite!

Aplicațiile multimedia reprezintă un instrument valoros în mâinile cadrelor didactice, oferind noi posibilități de a crea experiențe de învățare mai eficiente și mai angajante. Cu toate acestea, este important să utilizăm aceste tehnologii într-un mod echilibrat, integrându-le într-o abordare pedagogică solidă. Printr-o utilizare judicioasă a aplicațiilor multimedia, putem contribui la formarea unor elevi competenți, creativi și pregătiți pentru provocările secolului XXI.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Inovația digitală în educație marchează o transformare semnificativă a modului în care sunt concepute și livrate procesele educaționale, având un impact profund asupra modului în care profesorii și studenții interacționează. Aceasta implică adoptarea de tehnologii moderne, cum ar fi platformele online de învățare, inteligența artificială și realitatea augmentată, care oferă soluții personalizate de învățare și resurse nelimitate, depășind limitările tradiționale. Digitalizarea educației nu doar că îmbunătățește accesibilitatea și eficiența predării, dar și contribuie la dezvoltarea competențelor digitale esențiale pentru viitorul profesional al elevilor. În acest context, cadrele didactice sunt provocate să se adapteze rapid la noile tehnologii și metode pedagogice, devenind astfel facilitatori ai unui proces de învățare interactiv și centrat pe elev. Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, educația se regăsește la temelia formării cetățenilor responsabili, având un rol esențial în conturarea societății de mâine. Prin educație nu doar că transmit un set de cunoștințe, dar se modelează și valorile fundamentale care conduc la dezvoltarea unei conștiințe civice elevate. Procesul educativ urmărește să insufle indivizilor capacitatea de a înțelege și respecta drepturile și obligațiile cetățenești, pregătindu-i astfel să participe activ și constructiv la viața comunității lor. Abordarea interactivă a educației și adaptabilitatea acesteia la nevoile individuale devin vectori importanți în asigurarea unei dezvoltări armonioase, atât la nivel personal, cât și social. Educarea tinerelor generații pentru a deveni cetățeni responsabili este o sarcină complexă, care implică un efort comun al societății, fiind chiar sinonimă cu construirea unui viitor sustenabil. În acest sens, lucrarea de față explorează dimensiunile esențiale ale educației și strategiile eficiente care contribuie la formarea indivizilor implicați și responsabili civic.

Într-o eră marcată de tehnologie și digitalizare, educația trebuie să se adapteze pentru a răspunde nevoilor noilor generații. Inovația digitală aduce oportunități semnificative pentru învățare, dar și provocări care trebuie abordate pentru a forma cetățeni responsabili și bine pregătiți pentru societatea modernă.

Inovația digitală în educație reprezintă un fenomen transformator care redefinește modul în care abordăm procesul de predare și învățare. De la utilizarea dispozitivelor mobile la dezvoltarea aplicațiilor educaționale interactive, integrarea tehnologiei în sistemul educațional creează oportunități fără precedent pentru atât elevi, cât și educatori. Prin intermediul inovației digitale, barierele fizice devin tot

mai irelevante, iar accesul la resurse educaționale de calitate devine posibil pentru o audiență globală. Aceste tehnologii nu doar că democratizează învățarea, ci încurajează și un mediu de instruire mai interactiv și personalizat, care stimulează curiozitatea și creativitatea în rândul elevilor. Așadar, în acest context dinamic și în continuă evoluție, inovația digitală în educație devine un instrument esențial în pregătirea tinerelor generații pentru provocările lumii contemporane.

1. Beneficiile inovației digitale în educație Utilizarea tehnologiei în educație transformă modul în care elevii și studenții învață. Printre principalele beneficii se numără:

- Accesibilitatea sporită la resurse educaționale online;
- Metode interactive și personalizate de învățare;
- Dezvoltarea competențelor digitale esențiale pentru piața muncii;
- Facilitarea colaborării și comunicării prin platforme digitale.

2. Provocările inovației digitale în educație Deși tehnologia oferă numeroase avantaje, există și obstacole care trebuie depășite:

- **Inegalitatea accesului la tehnologie** – nu toți elevii dispun de echipamente sau internet stabil;
- **Dependența de tehnologie** – utilizarea excesivă a dispozitivelor poate afecta concentrarea și sănătatea mintală;
- **Probleme de securitate și confidențialitate** – protecția datelor personale este esențială;
- **Necesitatea formării profesorilor** – cadrele didactice trebuie să fie pregătite pentru utilizarea eficientă a tehnologiei.

3. Soluții pentru integrarea eficientă a tehnologiei în educație Pentru a valorifica potențialul inovației digitale și a forma cetățeni responsabili, sunt necesare măsuri concrete:

- **Investiții în infrastructură digitală** – asigurarea accesului egal la tehnologie pentru toți elevii;
- **Programe de formare pentru profesori** – dezvoltarea competențelor digitale în rândul cadrelor didactice;
- **Educație pentru utilizarea responsabilă a internetului** – promovarea securității online și a gândirii critice;

- **Crearea unui echilibru între învățarea digitală și cea tradițională – integrarea tehnologiei fără a neglija metodele clasice de predare.**

Inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate majoră pentru dezvoltarea unui sistem de învățământ modern și eficient. Totuși, este esențial să abordăm provocările asociate și să implementăm soluții adecvate pentru a forma cetățeni responsabili, capabili să utilizeze tehnologia în mod benefic și etic. Doar printr-o strategie bine gândită, educația digitală poate contribui la un viitor sustenabil și echitabil pentru toți.

Metode inovative de evaluare în învățământul primar

*Prof. înv.primar **Bercu Mihaela***

Școala Gimnazială, Sat Urși, Com. Stoilești, Jud. Vâlcea

Evaluarea reprezintă o componentă esențială a procesului educațional, având rolul de a măsura progresul elevilor și de a oferi feedback constructiv pentru îmbunătățirea învățării. Tradițional, evaluarea s-a bazat pe teste scrise și examene, însă în contextul actual al educației, metodele inovative câștigă tot mai mult teren. Aceste metode nu doar că oferă o imagine mai clară asupra competențelor elevilor, dar contribuie și la dezvoltarea creativității, a gândirii critice și a abilităților de colaborare.

❖ Evaluarea formativă și feedback-ul imediat

Evaluarea formativă este o metodă modernă care ajută elevii să își îmbunătățească performanțele în timp real. Prin utilizarea instrumentelor digitale, precum Kahoot!, Quizizz sau platforme de învățare online (Moodle, Google Classroom), cadrele didactice pot obține rapid date despre progresul elevilor și pot ajusta predarea în funcție de nevoile acestora. Feedback-ul imediat oferit prin aceste metode crește motivația elevilor și le permite să își corecteze greșelile pe loc.

❖ Portofoliile digitale

Portofoliile digitale reprezintă o metodă inovatoare de evaluare care permite elevilor să își prezinte progresul printr-o colecție de lucrări, proiecte și reflecții personale. Acestea oferă o perspectivă complexă asupra dezvoltării elevilor și permit o evaluare mai autentică a competențelor acestora. Platforme precum Seesaw sau Padlet facilitează crearea și gestionarea portofoliilor digitale.

❖ Autoevaluarea și evaluarea de la egal la egal

Metodele de autoevaluare și evaluare reciprocă contribuie la dezvoltarea autonomiei elevilor și a spiritului critic. Prin rubrici clare și ghiduri de evaluare, elevii pot analiza propria performanță sau pot oferi feedback colegilor. Această metodă îi ajută să își conștientizeze punctele forte și aspectele care necesită îmbunătățire, promovând responsabilitatea și colaborarea.

❖ Evaluarea prin proiecte și sarcini autentice

Evaluarea prin proiecte permite elevilor să aplice cunoștințele în contexte reale, ceea ce le dezvoltă abilitățile practice și gândirea critică. De exemplu, realizarea unor prezentări multimedia, experimente științifice sau proiecte interdisciplinare oferă o perspectivă mai amplă asupra competențelor elevilor și le stimulează creativitatea.

❖ **Gamificarea evaluării**

Gamificarea procesului de evaluare prin utilizarea jocurilor educaționale și a sistemelor de recompensare (badge-uri, punctaje, niveluri) face ca evaluarea să fie mai atractivă pentru elevi. Platforme precum ClassDojo, Minecraft Education sau Socrative transformă procesul de învățare într-o experiență interactivă și captivantă.

Implementarea metodelor inovative de evaluare în învățământul primar nu doar că îmbunătățește procesul de învățare, dar și crește implicarea și motivația elevilor. Aceste metode oferă o imagine mai clară asupra competențelor elevilor și îi ajută să își dezvolte abilități esențiale pentru viitor. Prin adaptarea constantă la noile tehnologii și tendințe educaționale, învățătorii pot asigura o evaluare echitabilă și eficientă, centrată pe nevoile fiecărui elev.

Educația în era digitală.

Folosirea platformelor / aplicațiilor digitale în învățământul primar

*Prof. înv.primar **Bercu Mihaela**
Școala Gimnazială, Sat Urși, Com. Stoilești, Jud. Vâlcea*

În era digitală, tehnologia a devenit o componentă esențială a procesului educațional, oferind noi oportunități de învățare pentru elevii din învățământul primar. Platformele și aplicațiile digitale pot transforma experiența didactică, făcând-o mai interactivă, atractivă și accesibilă.

1. Beneficiile folosirii tehnologiei în învățământul primar

- **Învățare interactivă** – aplicațiile și platformele educaționale stimulează curiozitatea elevilor prin jocuri, animații și activități atractive.
- **Personalizare** – fiecare copil poate progresa în ritmul propriu, având acces la resurse adaptate nivelului său de învățare.
- **Motivație crescută** – utilizarea tehnologiei face ca procesul de învățare să fie mai captivant și mai aproape de interesele elevilor.
- **Feedback rapid** – elevii primesc corecturi și sugestii instantanee, ceea ce le permite să își îmbunătățească rapid cunoștințele.
- **Dezvoltarea competențelor digitale** – copiii învață să folosească responsabil tehnologia, pregătindu-se pentru viitor.

2. Platforme și aplicații utile în învățământul primar

a) Platforme de învățare și evaluare

- **Moodle** – permite crearea de lecții interactive, teme și teste personalizate.
- **Google Classroom** – facilitează organizarea materialelor și temelor într-un mod structurat.
- **Quizizz & Kahoot!** – platforme ludice pentru evaluare, bazate pe quiz-uri și competiții interactive.
- **Wordwall** – oferă șabloane pentru activități interactive, potrivite pentru predare și evaluare.

b) Aplicații pentru resurse educaționale

- **Canva** – utilă pentru realizarea de postere, infografice și prezentări atractive.
- **Padlet** – permite colaborarea elevilor într-un spațiu virtual comun.

- **StoryJumper & Book Creator** – ajută elevii să creeze povești digitale, dezvoltându-le creativitatea și exprimarea scrisă.

c) Aplicații pentru explorare și experimentare

- **GeoGebra** – potrivită pentru lecțiile de matematică și geometrie.
- **Google Earth** – utilă pentru geografie și explorarea mediului înconjurător.
- **PhET Interactive Simulations** – oferă experimente virtuale pentru științe.
 - **3. Provocări și soluții în integrarea tehnologiei**
 - **Acces limitat la dispozitive și internet** → Soluție: folosirea resurselor offline și organizarea activităților în grupuri.
 - **Dependența de ecrane** → Soluție: echilibrarea timpului petrecut online cu activități practice și jocuri offline.
 - **Dificultăți în utilizare pentru unii elevi** → Soluție: sesiuni de instruire și activități ghidate.

4. Perspective pentru viitor

Tehnologia va continua să evolueze, oferind noi oportunități pentru educație. Învățătorii trebuie să rămână deschiși la inovare, să adapteze metodele tradiționale și să creeze un echilibru între predarea clasică și cea digitală

Platformele și aplicațiile digitale sunt instrumente valoroase în învățământul primar, contribuind la o învățare mai eficientă și mai atractivă. Utilizate responsabil, acestea pot sprijini dezvoltarea copiilor, pregătindu-i pentru provocările viitorului.

Prevenirea bullyingului în școală – o responsabilitate comună

*Prof. învă. primar **Bercu Mihaela***

Școala Gimnazială, Sat Urși, Com. Stoilești, Jud. Vâlcea

Bullyingul reprezintă una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă elevii din învățământul primar. Fenomenul, caracterizat prin agresivitate fizică, verbală sau psihologică, poate avea efecte devastatoare asupra dezvoltării emoționale și sociale a copiilor. Tocmai de aceea, prevenirea și combaterea bullyingului trebuie să devină o prioritate atât pentru cadrele didactice, cât și pentru părinți și societate în ansamblu.

1 Înțelegerea fenomenului *Bullying*

Bullyingul nu este un simplu conflict între copii, ci o formă de agresiune repetată și intenționată. Elevii care sunt victime ale bullyingului se confruntă cu anxietate, depresie, scăderea stimei de sine și, în unele cazuri, chiar cu tendințe de izolare socială. În același timp, agresorii pot dezvolta modele comportamentale periculoase care pot persista și la vârsta adultă. Formele de bullying pot varia de la agresiuni fizice, cum ar fi lovirea sau împingerea, la forme mai subtile, precum excluderea socială, insultele, umilirea sau răspândirea zvonurilor. Cu avansul tehnologic, bullyingul cibernetic a devenit tot mai frecvent, implicând mesaje jignitoare sau amenințări transmise prin rețele sociale și alte platforme online.

2. Crearea unui climat sigur în școală

Un mediu educațional sigur și incluziv este esențial pentru prevenirea bullyingului. În primul rând, cadrele didactice trebuie să stabilească reguli clare de conduită, care să promoveze respectul, empatia și colaborarea între elevi. Prin activități de grup, jocuri de rol și lecții despre toleranță, copiii pot învăța cum să își exprime emoțiile într-un mod sănătos și cum să reacționeze în fața unor situații de agresiune.

De asemenea, educatorii au un rol crucial în identificarea semnelor bullyingului. Un copil care devine retras, își pierde interesul pentru școală sau prezintă schimbări bruște de comportament poate fi victima unei astfel de situații. Monitorizarea constantă a relațiilor dintre copii și intervenția rapidă pot face diferența în prevenirea escaladării conflictelor.

3. Rolul părinților în prevenirea bullyingului

Părinții joacă un rol esențial în prevenirea și combaterea bullyingului. Aceștia trebuie să încurajeze comunicarea deschisă cu copiii lor, astfel încât aceștia să se simtă în siguranță să

povestească despre problemele întâmpinate la școală. În plus, părinții trebuie să fie un model pozitiv pentru copiii lor, promovând valori precum respectul, responsabilitatea și compasiunea.

În era digitală, părinții trebuie să fie atenți și la comportamentul online al copiilor.

Supravegherea utilizării internetului și educarea celor mici cu privire la pericolele mediului virtual pot reduce riscul de bullying cibernetic.

4. Metode de intervenție eficiente

Combaterea bullyingului necesită o abordare complexă, care include mai multe metode de intervenție:

- *Educația emoțională* – elevii trebuie să învețe cum să-și gestioneze emoțiile și cum să reacționeze adecvat în situații dificile.
- *Medierea conflictelor* – implicarea învățătorilor și a consilierilor școlari în rezolvarea conflictelor dintre copii.
- *Sancțiuni constructive* – aplicarea unor măsuri corective care să educe agresorii, nu doar să îi pedepsească.
- *Programe anti-bullying* – desfășurarea unor campanii de conștientizare și activități de grup pentru dezvoltarea empatiei.

Prevenirea bullyingului este o responsabilitate comună, care necesită implicarea activă a profesorilor, părinților și elevilor. Prin promovarea unui climat școlar bazat pe respect, prin educație și prin măsuri eficiente de intervenție, putem reduce semnificativ impactul acestui fenomen și putem asigura un mediu de învățare sigur și prietenos pentru toți copiii. În final, doar prin eforturi comune putem combate bullyingul și putem forma generații de tineri empatici și responsabili.

Tehnologia în educație – Avantaje și dezavantaje

Prof.înv.preșcolar Bernad Claudia
Școala Gimnazială „Elena-Cuza”, Piatra Neamț

Până de curând, tehnologia și educația nu erau doi termeni care nu se asociau prea des, în special folosiți în sintagma „tehnologia în educație”, care ar reprezenta un rol major pentru tehnologie în învățare. Majoritatea persoanelor considerau că dacă stai la calculator sau pe telefon nu faci nimic productiv. În ultimii ani, e-learning-ul a cunoscut o expansiune rapidă, oferind acces la cursuri și materiale educaționale online. Platforme precum Coursera, Udemy și edX au devenit populare pentru cursuri din diverse domenii, oferind flexibilitate și accesibilitate.

Folosirea dispozitivelor mobile în educație, au devenit instrumente comune în sălile de clasă, permițând accesul la resurse educaționale și facilitând comunicarea între elevi și profesori.

Utilizarea elementelor de joc pentru a crește implicarea și motivația elevilor a devenit o tendință semnificativă în digitalizarea educației. Platforme și aplicații educaționale integrează elemente de gamificare pentru a face învățarea mai interactivă și distractivă. Aceste tehnologii oferă posibilitatea de a crea experiențe de învățare imersive, care pot fi utilizate în diverse domenii, cum ar fi biologia, geografia sau istoria

De asemenea, tehnologia în educația a început să fie o mare parte din acest proces, începând cu lockdown-ul din anul 2020. Astfel, pentru copii contemporani combinarea tehnologiei cu învățarea la clasă este în principiu benefică, deoarece oferă o diversificare a modului clasic de predare.

Educația stă la baza formării unei societăți. Cu cât oamenii sunt mai bine educați, cu atât nivelul de viață este mai ridicat. Însă, această educație nu se referă doar la cât de multă matematică, fizică sau gramatica unei limbi străine cunoști, ci și cât de bine reușești să empatizezi sau să rezolvi problemele care apar neașteptat.

Acum sute de ani nu exista un loc unde copiii puteau primi o educație desăvârșită, astfel pe parcursul evoluției umane s-a hotărât că ar fi de folos pentru aceștia să învețe să citească și să scrie. La început doar băieții puteau învăța, iar fetele erau considerate drept cele care trebuiau doar să aibă grijă de casă, deci nu primeau o educație prea bună. După aceea, s-a ajuns ca și fetele să poată studia și astfel cine dorea să învețe avea acces liber spre acest lucru.

După cum am menționat și mai sus, ultimii ani au adus o evoluție majoră în privința digitalizării educației. Tot mai multe companii oferă resurse digitalizate pentru învățare. Pe lângă platformele interactive și jocurile educative se regăsesc și manualele, care până acum le aveam doar pe hârtie, în format digital.

Acest lucru ușurează procesul de predare, deoarece cadrul didactic poate accesa sutele de resurse de oriunde, cu unica condiție de a avea conexiune la internet. Pe de altă parte, tehnologia în educație se poate utiliza și fără a avea acces la internet.

O mare parte dintre resursele pe care le găsim în mediul online se pot descărca pe calculator, astfel ele pot fi folosite oricând de profesori. De asemenea, cadrul didactic poate folosi programe care sunt deja pe calculator, de exemplu PowerPoint, pentru a realiza animații și momente de predare interactive.

Așadar, tehnologia în educație poate deveni cu ușurință o parte integrantă a actului de predare-învățare. Folosind aplicații simple și accesibile, cadrul didactic poate să utilizeze tehnologia în educație pentru a face orele de curs mai interesante și atractive.

Pentru a putea folosi tehnologia în educație și învățare este necesar ca profesorul și elevul să aibă un minim de competențe digitale.

Cadrul didactic trebuie să învețe despre cele mai noi tehnici pe care le poate folosi în procesul de predare, pentru a putea utiliza tehnologia în educație. Acest lucru nu este dificil, deoarece internetul este plin de filmulețe și articole pe care le poate utiliza pentru sprijin și îndrumări.

Dar, chiar dacă cadrul didactic nu are cele mai bune abilități în folosirea calculatorului și tehnologiei, poate începe cu prezentări scurte, dar interactive. Acestea le poate realiza în PowerPoint sau [Canva](#). Cu ajutorul acestor două aplicații pe care le poate folosi pentru a preda sau recapitula, profesorul va reuși să atragă atenția elevilor.

Un alt aspect care trebuie luat în considerare este nivelul competențelor digitale ale elevilor. În cazul în care aceștia nu se descurcă foarte bine, nu este o problemă majoră. Copiii și tinerii învață foarte repede și sunt curioși să afle lucruri noi. Astfel, când profesorul aduce o metodă sau platformă nouă de pe care elevii pot învăța, aceștia se vor obișnui repede cu ea.

Deci, folosirea tehnologie în educație, la clasa de elevi, poate începe de la un nivel mic de competențe digitale, dar pe parcurs va veni de la sine dorința de a afla mai multe.

Avantaje pentru tehnologia în educație

Tehnologia în educație are ca prim avantaj diversificarea metodelor de predare. Prin utilizarea prezentărilor, videoclipurilor sau jocurilor online educative, profesorul oferă posibilitatea elevilor de a învăța despre subiectele discutate, prin metode inovative care îi captivează.

De asemenea, prin anumite jocuri și aplicații pentru mai mulți jucători, elevii pot interacționa unul cu celălalt. În acest mod vor reuși să lucreze ca o echipă pentru a duce la final scopul exercițiului.

Prin utilizarea tehnologiei, profesorilor le va fi mai ușor să realizeze fișe de lucru. Folosind un calculator, pot schimba cu ușurință structura sau formularea din acestea. De exemplu, în cazul meseriilor care se schimbă, profesorul poate să adauge sau să scoată anumite meserii de pe fișa de lucru pentru a fi la curent cu cele mai noi joburi. Iar, în acest mod nu trebuie să refacă toată fișa de lucru.

Nu în ultimul rând, când se rezolvă sarcinile pe o aplicație, în general sunt mai concise. Adică, se utilizează de multe ori întrebările grilă sau cele cu răspuns scurt. Dar, cu siguranță că există și anumite aplicații și moduri în care tehnologia poate fi folosită în educație.

Tehnologia permite accesul la resurse educaționale de oriunde și în orice moment, eliminând barierele geografice și temporale.

Platformele digitale pot fi adaptate pentru a se potrivi nevoilor și ritmurilor individuale de învățare ale elevilor, oferind experiențe personalizate.

Utilizarea tehnologiei poate duce la o eficiență sporită în procesul de predare-învățare, reducând timpul necesar pentru anumite activități și oferind instrumente de evaluare mai precise.

Tehnologia oferă posibilități de interacțiune și angajament mai mari în procesul de învățare, prin utilizarea elementelor de gamificare, multimedia și colaborare online.

Dezavantaje pentru tehnologia în educație

Un prim dezavantaj pentru tehnologia în educație este faptul că în acest context copiii lucrează cu anumite noțiuni abstracte. Lucru care e dificil pentru elevii până în clasa a patra, deoarece ei au dificultăți în a recunoaște o noțiune care nu este concretă, palpabilă.

În cazul în care elevii ar folosi telefonul personal pentru rezolvarea acestor sarcini, s-ar putea ca aceștia să fie distrași. Deoarece sunt obișnuiți să folosească telefonul respectiv pentru alte jocuri și activități de relaxare, sunt șanse mari ca aceștia să uite că trebuie să fie atenți și să înceapă să se joace cu telefonul sau să facă complet altceva. Pentru această problemă, soluția ar fi utilizarea unor telefoane sau alte device-uri doar în timpul orelor de curs.

O utilizare excesivă a tehnologiei în educație poate duce la dependență și poate afecta abilitățile sociale și de comunicare ale elevilor.

Nu toți elevii au acces la tehnologie sau la conexiune la internet, ceea ce poate crea inegalități în ceea ce privește accesul la resursele educaționale digitale.

Utilizarea tehnologiei în educație poate ridica probleme legate de securitatea datelor și confidențialitatea informațiilor personale ale elevilor.

Prea multă tehnologie în sălile de clasă poate duce la distrageri și poate afecta capacitatea elevilor de a se concentra asupra materiei.

Concluzie pentru tehnologia în educație

După cum vedeți, nu am găsit multe dezavantaje pentru utilizarea tehnologiei în procesul educativ, mai ales dacă luăm în considerare ce procent mare are aceasta în viața noastră. Așadar, pentru elevi ar fi un beneficiu foarte mare să poată învăța prin intermediul tehnologiei.

Așadar, tehnologia în educație este benefică, deoarece în acest mod elevii vor putea folosi ceva cunoscut pentru a învăța lucruri noi și interesante. Totul poate începe de la cinci minute o dată pe săptămână, până la încadrarea platformelor online la fiecare curs.

Este esențial să găsim un echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale de predare în școală. Deși digitalizarea aduce numeroase avantaje, este important să nu pierdem din vedere importanța interacțiunii umane și a dezvoltării abilităților sociale. Profesorii ar trebui să folosească tehnologia ca un instrument complementar, care să sprijine și să îmbogățească procesul de învățare, fără a înlocui complet interacțiunea umană. În plus, este crucial să ne asigurăm că toți elevii au acces egal la tehnologie și să fim conștienți de potențialele riscuri și provocări asociate cu digitalizarea în educație. În concluzie, digitalizarea aduce o serie de beneficii semnificative în domeniul educației, dar este important să abordăm această tranziție cu atenție și să ne asigurăm că găsim un echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale de predare. Prin adoptarea unei abordări echilibrate, putem exploata pe deplin avantajele digitalizării, în timp ce gestionăm în mod eficient și riscurile asociate.

Bibliografie:

[Digitalizarea Demersului Didactic: Avantaje și Dezavantaje - Freepedia Edu.](https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/digital-education/action-plan)
[https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/digital-education/action-plan;](https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/digital-education/action-plan)
[https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR-2023-11/SR-2023-11_RO.pdf;](https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR-2023-11/SR-2023-11_RO.pdf)
<https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ LA ȘCOLARII MICI

Învățător Bibire Dragoș

Liceul Tehnologic „Georgeta .Jurgea Cancicov” Parincea, județul Bacău

Era informațională denumită și era digitală este o idee conform căreia epoca în care trăim va fi caracterizată de capacitatea oamenilor de a transmite informații fără restricții și de a avea acces la informații la un mod care era imposibil în trecut. Învățământul în era digitală reprezintă un proces online care se află mereu în continuă perfecționare. Învățarea digitală înlocuiește din ce în ce mai mult metodele educaționale tradiționale. Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală necesită asigurarea accesului la instrumente digitale, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă. Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

Învățământul contemporan axat pe tehnologia digitală este direcționat în două sensuri. Apare o nouă paradigmă de învățare prin care elevul nu mai este un spectator pasiv, un receptor care asimilează informația. Astăzi, prin intermediul noilor tehnologii, există o diversificare a mijloacelor de acces la informație. Incluziunea învățării digitale în sălile de clasă poate varia de la utilizarea pur și simplu a tabletelor în loc de hârtie, la utilizarea unor programe și echipamente software elaborate, precum platforma educațională. Noile tehnologii didactice au evoluat de la cretă până la tabla inteligentă, ajungând de la stilou la mouse, webcam. Indiferent de cât de multă sau puțină tehnologie este integrată în clasă, învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație. Cum? Prin faptul că îi face pe elevi să fie mai interesați să învețe și să-și extindă orizonturile. Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte.

Multe cadre didactice folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune. Lecțiile interactive îi determină pe elevi să își dorească să participe activ la ore. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat. Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea lor cognitivă.

Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Utilizarea resurselor educaționale digitale permite profesorilor să dezvolte competențele digitale și de învățare ale elevilor, să-i pregătească pentru aplicarea acestora în diverse situații din viața cotidiană, ceea ce conduce la sporirea calității și eficacității procesului educațional. Totodată, ele permit individualizarea procesului de instruire, adică putem avea nu doar o singură variantă de prezentare a materialului didactic a unei teme. Diversificarea variantelor de prezentare poate fi realizată, atât prin utilizarea diferitor conținuturi, cât și prin aprofundarea, detalierea, alternarea informației prezentate. De asemenea, ne permite alegerea anumitor metode și tehnici de prezentare a conținuturilor noi. Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Elevii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerente, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual. Spre exemplu, jocurile interactive și de îndemănare sunt instrumente excelente care îi învață pe copii să se disciplineze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa. Lecțiile digitale îi țin pe elevi la școală și îi fac să fie mai atenți la informații .

Pentru învățământul primar, cele mai populare aplicații sunt cele special concepute sub forma de jocuri didactice pentru multe subiecte care sunt predate la școală, cele de navigare pe web, de desen, de prezentare sau de organizare a datelor în tabele, de utilizare a site-urilor menționate prin intermediul link-urilor date de cadrul didactic, de evaluare prin intermediul aplicațiilor interactive sub formă de chestionare sau quiz-uri.

Cel mai bun exemplu pentru evaluare este prin intermediul platformei Wordwall .Elevii noștri au fost atrași încă de la început de exercițiile oferite, pe care le rezolva sub formă de joc: asezarea jetoanelor după criterii date pentru majoritatea lecțiilor , selectarea figurilor geometrice, formarea cuvintelor cu silabe date, continuarea compunerilor după benzi desenate sau cu imagini postate etc. Pentru a face față învățământului digital, am adaptat nivelului claselor la care predăm, câteva strategii de lucru utile, atât în activitatea de predare, cât și în etapa de consolidare. Deoarece timpul este crucial în predarea online noi am urmărit ca lecțiile să fie structurate într-un mod diferit față de cele din clasă. Am cautat să fie mai scurte, însemnând maxim 20 de minute în care să prezentăm informațiile noi legate de subiectul predat, iar timpul rămas l-am dedicat activităților care să-i ajute pe elevi să asimileze mai ușor informațiile prezentate anterior.

Am realizat prezentări PowerPoint cu slide-uri pentru informațiile importante legate de lecția predată, am adăugat imagini în prezentări și videoclipuri scurte, am inclus în lecțiile predate chestionare scurte pentru a reține informațiile importante, a identifica golurile în cunoștințe , a încuraja învățarea și a permite elevilor să aibă o verificare imediată a răspunsurilor corecte sau greșite.

Am aplicat metoda Flipped Classroom sau clasa oglindă / clasa răsturnată prin care elevii studiază materialele de curs în afara clasei, prin cursuri video ,lecții înregistrate , tutoriale cu predarea sunetelor și literelor, videoclipuri pentru explicarea scrierii unei litere sau modul de rezolvare a unei probleme, explicarea confecționării unor lucrări la Arte vizuale și activități practice, citirea model a unor lecturi , hărți la geografie, texte lacunare la istorie sau științele naturii . În Google Drive încărcăm și fișierele care conțin fișele de lucru, testele sau chestionarele întocmite cu ajutorul Google Forms .

Etapele urmarite de noi in proiectarea unei lecții in Flipped Classroom:

- transmiterea materialelor înainte de lecție,
- desfășurarea activităților în sala de clasă
- alte activități după lecție

Ora de curs prin această metodă include:postarea temei și atașarea materialului video pentru studiul individual acasă ,care poate fi un videoclip,/ lecție video, o lectură, un chestionar sau o vizionare de ppt-uri și alte materiale pe care le caută ei pe internet .

La activitatea de la clasă , noi si elevii revedem tema și clarificăm neînțelegerile ivite la consultarea materialelor,punem în practică informațiile dobândite ,posibil mai mult cu elevii claslor a III a și a IV a.Apoi,elevii lucrează (în perechi sau echipe de cate 3)la rezolvarea unor chestionare , la formarea cuvintelor cu silabe date, căutarea si sublinierea sunetului cerut într-o serie de cuvinte sau propoziții, rezolvarea sarcinii la un joc Quiz,,Alege imaginea a cărei denumire începe cu „a “ etc . Din aplicația Chrome folosim tabla Google jamboard_ca extensie directă din Google Meet pe care este Tabla online unde încărcăm o imagine care simulează o foaie de caiet tip I/dictando pentru scrierea literelor, silabelor_cuvintelor sau propozitiilor_și folosesc unelte de scris creionul, pensula. Pe foaia de matematică rezolvăm exerciții și probleme, întocmim schițe la istorie, geografie, educație civică, grupăm diferite imagini după criterii date la matematică, științe ale naturii.

Metoda Flipped Classroom este o metodă modernă, centrată pe elev, care presupune (re)crearea conținuturilor în format digital, ca pagină/ aplicație web sau ca videoclip online , facilitează minimalizarea timpului alocat predării și maximizarea timpului necesar interacțiunii cu elevii. Scopul principal al acestei metode este de a cultiva experiențe de învățare variate, care includ: învățarea prin colaborare, învățarea bazată pe proiect, rezolvare de probleme etc. Practic, a răsturna o clasă înseamnă a inversa „ordinea“, de obicei, în care se acumulează cunoștințele sau se formează deprinderile. În loc să învețe un conținut nou în clasă, elevii învață la domiciliu prin vizionarea de secvențe video, realizate de profesori. Timpul din clasă este dedicat discuțiilor, activităților practice și proiectelor. Elevii au mai mult timp pentru analiză, pentru aplicarea cunoștințelor lor și pentru interacțiunea cu alți elevi, precum și cu profesorul. Într-o sală de clasă răsturnată, fiecare elev poate învăța în propriul lui ritm. Învățarea devine personalizată pentru fiecare elev. Elevii au posibilitatea de a viziona un curs ori de câte ori au nevoie, pentru a derula înapoi, dacă este necesar sau pentru a sări peste părți în cazul în care doresc, sau ,pur și simplu,ei pot pune „pauză“ profesorului lor.

În cazul utilizării resurselor educaționale digitale se modifică rolul profesorului și elevului, profesorul devenind un coordonator și nu o sursă directă de informare. Elevul devine participant activ în procesul educațional și, implementând competențele digitale, soluționează sarcinile propuse la oră.

În cazul proiectării orelor la baza cărora sunt utilizate resursele educaționale digitale ar trebui să ținem cont că:

- se pune accentul pe metode activ-participative și pe formarea situațiilor deschise de învățare.
- profesorul este manager și regizor, fiind disponibil să propună elevilor mijloace de învățare, nu doar să transmită informația
- conținuturile educaționale se utilizează ca metodă de organizare, nu în calitate de scop al învățării
- elevul devine subiect, iar competențele lui devin obiectivele de bază ale profesorului. Astfel, utilizarea resurselor educaționale digitale influențează activitatea profesorului, dezvoltarea lui personală și profesională, implementează utilizarea metodelor netradiționale de predare-învățare-evaluare, modifică dependența între profesor-elev, bazată pe cooperare și elaborare a noilor metode și tehnici de învățare la baza cărora se activează lucrul individual al elevilor, oferă beneficii de natură socială: independență, flexibilitate, autonomie .

Bibliografie

1. Istrate, Elena, și Ioana Șerban (2019) Resurse educaționale digitale în contextul învățământului modern. Editura ALL, București.
2. Mihăilescu, Livia (2017). Abordări interdisciplinare în învățământul primar. Editura Didactică și Pedagogică, București
- 3.<http://www.asociatia-profesorilor.ro/educatia-digitala-in-scoala-romaneasca.html>
- 4.<https://blog.scoala365.com/2018/11/22/beneficiile-educatiei-digitale-vs-metodele-educatieitraditionale>

EDUCAȚIE DE CALITATE ÎN MEDIUL DIGITAL

**Prof. Alina Elena Bica,
Grădinița Cu P.P. „Piticot” Câmpeni, Jud. Alba**

Într-o lume tot mai avansată a tehnologiei este esențial să ne adaptăm și să pregătim copiii pentru era digitală, să schimbăm modul în care lucrăm, comunicăm și interacționăm cu lumea înconjurătoare. Tehnologia informației și comunicațiilor domină viața noastră de zi cu zi. Astfel, dezvoltarea competențelor digitale devine o necesitate pentru succesul în viața personală și profesională. Dispozitivele inteligente, internetul și aplicațiile software au devenit parte integrantă a activităților noastre cotidiene.

Pregătirea copiilor pentru era digitală este importantă deoarece îi ajută să-și dezvolte abilitățile cognitive necesare în rezolvarea de probleme, gândirea critică și creativă, și luarea deciziilor informate. Aceste competențe sunt valoroase nu doar în domeniul tehnologic, ci și în alte aspecte ale vieții. Astfel, vor fi pregătiți să se adapteze la noile cerințe ale pieței muncii și să contribuie activ la societatea digitală în care trăim.

Predarea digitală de calitate presupune timp pentru planificare, pregătire și dezvoltare a unei activități, într-un timp redus și cu resurse minime disponibile. Planificarea atentă a activităților presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Un alt aspect important de care trebuie să se țină cont sunt particularitățile de vârstă și chiar individuale ale copiilor.

În activități, pentru a fi cât mai interactive, vin în ajutor diferite platforme accesibile, resurse educaționale on-line, aplicații potrivite pentru crearea de resurse la nivel preșcolar, care se pot explora împreună cu copiii (și părinții). Astfel, au fost concepute mai multe aplicații gratuite, cum ar fi: Formulare Google sau Google Forms, Aplicația Jamboard, aplicația LearningApps, creare puzzle în aplicația Aplicația Jigsawplanet, aplicația ChatterPix etc.

O aplicație care se poate accesa și folosi gratuit este **CHATTER PIX**, cu ajutorul căreia imaginile prind viață. Cu ajutorul acestei aplicații, copiilor le este stârnită curiozitatea pentru tema propusă de către educatoare. Educatoarea își poate folosi propria voce sau alte voci pentru a însufleți o imagine sau o poză.. Materialele realizate cu această aplicație se pot folosi în activitățile online, mai ales în cele asincron, pentru captarea atenției sau în alte momente ale activității.

Platforma LearningApps se poate aplica la orice domeniu de învățare și este un program care se poate accesa gratuit, ușor de gestionat, cu interfață în limba română. Este eficient și interactiv pentru activități de consolidare, evaluare.

Cu ajutorul acestei aplicații se pot aduna module care pot fi reutilizate și puse la dispoziția publicului. Modulele trebuie să fie încorporate într-un scenariu de predare corespunzător.

Avantaje ale aplicației **LearningApps**

- ✓ Se pot crea diferite jocuri (exerciții), în funcție de tipul de activitate iar după publicarea exercițiilor, aplicațiile pregătite pot fi folosite de oricine.
- ✓ Exercițiile care pot fi alcătuite sunt diverse: joc perechi, ordonare pe grupe, creare povești, folosind metode moderne (cum ar fi *predicția*), cronologie, ordonare pe imagini, inserări de audio și video, puzzle – Grupe, Rebu.
- ✓ Se pot viziona aplicațiile făcute de alți utilizatori și disponibile public

Activitățile interactive realizate cu ajutorul acestor resurse educaționale (aplicații/platforme) pot fi redade pe orice dispozitiv activat pentru web, precum computer, tabletă, telefon sau tablă interactivă. Ele pot fi redade individual de către copii sau coordonate de profesori, iar copiii ajung pe rând să realizeze jocurile propuse. Copiii sunt atrași de conținutul jocului și captivați de însăși mersul lui că nici nu realizează acel moment când dobândesc noi abilități, noi cunoștințe.

Prin joc, fiind principala activitate a copiilor, involuntar realizează acele acțiuni de care avem nevoie, acțiuni în urma cărora dezvoltarea cognitivă este pe prin plan. Implementarea jocului în educația timpurie este mai mult decât o necesitate.

Aplicațiile folosite în activitățile online ne propun mai multe forme de joc și încadrează cu succes toate categoriile de vârstă. Accesând platformele enumerate puțin mai sus, se pot găsi atât jocuri gata create de către alte cadre didactice cât și posibilitatea să-ți creezi în orice moment jocul tău și să îl adaptezi nivelului de vârstă al copiilor și temei abordate.

Aplicația Jamboard este un sistem de tablă interactivă dezvoltat de Google ca parte a Google Workspace pe care am folosit-o cu succes în realizarea întâlnirii de dimineață și în activitățile matematice.

Avantajele derivă indiscutabil din faptul că activitățile digitale pot fi accesate oricând și oriunde, copiii pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca și în sala de grupă, programul fiind mult mai flexibil. Din altă perspectivă, copiii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă. Constatările din domeniu semnalează că copiii introvertiți tind să fie mai activi, inhibiția fiind mult diminuată. Fiecare copil poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea există și în mediul digital, iar pentru școli, profesori, părinți și beneficiarii direcți (copiii) înseamnă doar noi ferestre către educație. E important să dezvoltăm noi resurse educaționale atractive și interactive pentru copii și să îi ținem în continuare aproape de învățare și să aibă o educație de calitate.

Bibliografie:

1. Yuval Noah Harari (2018), „21 de lecții pentru secolul XXI”, Editura Polirom, Iași;
2. Curriculum pentru educație timpurie 2019
3. <https://iteach.ro/experiencedidactice/aplicarea-softului-learningapps-in-procesul-de-predare-invatare>
4. <https://learningapps.org/watch?v=pxd57qk6320>
5. https://ro.wikipedia.org/wiki/Microsoft_PowerPoint ;
6. <https://wordwall.net/ro/features>.

Titlul lucrării: **LEARNING BY DOING, LEARNING BY DISCOVERY – ÎNVĂȚAREA PRIN ACȚIUNE DIRECTĂ, ÎNVĂȚAREA PRIN DESCOPERIRE**

Autorul: Nicoleta Narcisa BIRA

Motto: “Dă-i omului un pește și vă avea de mâncare o zi; învață-l CUM să pescuiască și vă avea mâncare ȚOATĂ VIAȚĂ!” (Iisus)

La baza didacticii moderne se află un principiu fundamental care stipulează nevoia de selecție și ajustare a ofertei educaționale a unei instituții de învățământ în acord cu planul ei de dezvoltare instituțională, care bineînțeles trebuie conceput în așa manieră încât să țină cont de situația socială și economică a regiunii în care se situează, astfel că școala să poată asigura pregătirea optimă pentru inserția ulterioară a educabililor săi pe piața de muncă zonală.

“Ceea ce semeni, aia aduni”, zice poporul român dintotdeauna, iar acest motto poate fi foarte bine perceput ca principiu al adecvării ofertei educaționale, precum și a conținuturilor din întreg planul cadru de învățământ, de fapt, la nevoile concrete de instruire și pregătire profesională a populației lucrătoare, dar nu numai; se are în vedere formarea profesională, dar și umană a elevilor, iar ceea ce se abordează ca discipline de studiu în învățământul obligatoriu sigur trebuie să răspundă intrutotul acestor cerințe și nevoi laborale și socio-umane. Însă tocmai această fină balanță poate da conținutul optim al pregătirii generațiilor viitoare de specialiști și lucrători în diverse domenii, iar arta de a produce și echilibra aceste conținuturi cognitive, de a găsi metodele și procedeele demne de transmitere a informațiilor, de facilitare a dobândirii de competențe, abilități și deprinderi utile, toate acestea dau măsură succesului întregului proces de învățământ; educația, școala românească se confruntă poate cu unele tendințe de schimbare, firesc impregnate de mișcarea europeană în domeniu, care urmărește mutarea centrului de greutate a educației către practic, pragmatic, în detrimentul, poate, al fixării durabile a cunoștințelor strict teoretice, care poate se pierde în lipsa aplicării lor concrete în cadrul activităților practice de orice fel. Astfel, principiile de tipul “learning by doing” (a învăța prin a face concret acel lucru), sau “learning by discovery” (învățarea prin descoperire), precum și alte metode de ghidare a educabilului către rezultatul sau concluzia demersului didactic pe care să le extragă însă el însuși. Profesorul este în acest caz un simplu moderator, sau facilitator, și nu actorul direct al actului de predare- învățare, astfel că se face trecerea de la o viziune și o practică magistro-centristă către una pueri-centristă (în care elevul se află, ideal, în centrul întregii filosofii și practice didactice; se impune, odată cu schimbarea perspectivei și abordării fenomenului educațional, răspunsul la întrebarea: este necesară ajustarea și a conținuturilor și competențelor urmărite a se atinge în urma instruirii, sau felul diferit de predare- învățare duce, prin alte metode și procedee, la aceleași rezultate? Cert este că durata reținerii informațiilor, precum și durabilitatea noilor competențe, deprinderi și abilități, toate au un termen mai lung în cazul în care atenția cade în principal asupra elevului, și anume în cadrul sistemului educațional puericentrist. Mai mult, înseși disciplinele se aliniază cu noua filozofie, și anume aceea a creșterii gradului de finalitate practica a conținutului instrucției: apar astfel cerințe noi, ca de exemplu introducerea unei discipline

care să dezvolte competențele antreprenoriale ale viitorilor cetățeni, să le dezvolte spiritul de analiză, de decizie, de inițiativă, dar și capacitatea de punere în practică a unui plan sau proiect, de dezvoltare a unei afaceri de la idee sau concept până la produsul finit, ideologic sau material, precum și capacitatea de monitorizare, de evaluare a întregii activități desfășurate și bineînțeles, spiritul critic necesar aprecierii reușitelor, dar și ale eventualelor eșecuri, neajunsuri; chiar și reconfigurarea strategiilor, remontarea afacerii pe un nou făgaș, în funcție de noile date ale problemei, constatate la momentul analizei finale a unui proces, toate depind de măsură în care elevul a trecut, pe durata instrucției sale teoretice și practice, prin toate aceste etape, în mod firesc, la un nivel mic/ micro- dacă vreți să spun așa- pentru început, iar în timp, la adevărată dimensiune (în "mărime naturală") a oricărui plan real de afaceri și a afacerii în sine. Totul se educă, așa că și spiritul practic, aptitudinile antreprenoriale pot să își găsească începutul pe băncile școlii!

Iar în acea situație ipotetică, oare nu vom înregistra cu totul alte rezultate, din punct de vedere al finalizării actului educațional cu valențe practice, în formarea individului? Nu putem vorbi în acel caz de o pregătire mult mai corespunzătoare nevoilor reale ale pieței muncii?

Dacă ar fi să citez un dicton biblic, sigur aș considera potrivit profesiei didactice pe acela al lui Iisus spunând: "Dă- I omului un pește și vă avea de mâncare o zi; învață- l CUM să pescuiască și vă avea mâncare ȚOAȚĂ VIAȚĂ! " Nu putem fi " pierduți în traduce" , deoarece, evident, peștele este în mod alegoric "conținutul" didactic, predat în mod unidirecțional, pe linia de comunicare specifică sistemului educațional Magistro- centric, sper eu- ieșită complet din uz-, în timp ce CUM să pescuiască este "know- how" -ul, sau " a ști cum se face" acel lucru, concret, cunoașterea efectivă a procedurii, a tehnicilor, competența care asigură succes și randament pe termen lung, pentru toată viață chiar. Ce poate fi mai clar decât această explicație în ceea ce privește eficacitatea EDUCAȚIEI PUERI-CENTRISTE, o pledoarie pentru "learning by doing", dacă nu chiar "learning by discovery" (concept pe care le-am tradus și explicat mai sus)?

Provocările educației în era digitală

Transformarea digitală schimbă economia europeană, dar și societatea europeană. Noile abilități tehnice și „soft” câștigă importanță atât pe piața forței de muncă, cât și ca mijloc de participare deplină în societate.

Drept urmare, rolurile, conținutul și metodele educaționale tradiționale sunt contestate - educația trebuie să pregătească astăzi cursanți pentru schimbarea sarcinilor și rolurilor atât pe piața muncii, cât și ca cetățeni europeni.

În același timp, adulții de astăzi au nevoie de oportunități de recalificare și de perfecționare pentru a le putea face față provocărilor de mâine. Regândirea educației în era digitală ar trebui să devină o problemă centrală pentru factorii de decizie de azi din două motive.

În primul rând, numai educația poate forma o forță de muncă calificată, pregătită pentru locurile de muncă viitoare și pentru o piață a muncii în schimbare. Regândirea educației în era digitală constituie, așadar, o condiție prealabilă pentru competitivitatea globală viitoare a Europei.

În al doilea rând, numai educația poate asigura condițiile prelabile pentru incluziunea socială și participarea egală a cetățenilor europeni la o democrație digitalizată. Prin urmare, regândirea educației în era digitală contează pentru protejarea valorilor europene precum egalitatea, democrația și statul de drept.

Educația în era digitală include, dar nu se limitează la educația digitală și cuprinde transmiterea competențelor tehnice, „soft” și a cetățeniei și se referă atât la educația formală, cât și la educația non-formală de-a lungul vieții cetățenilor europeni.

Factorii de decizie transnaționali, naționali și subnaționali au creat un grup mare de activități de politici privind educația digitală în era digitală. În aproximativ ultimele două decenii, activitatea de politici s-a concentrat adesea pe factori „soft”, cum ar fi formarea profesorilor, formarea competențelor profesorilor și a elevilor, precum și dezvoltarea conținutului.

În jurul anului 2015, abordările politice au inclus adesea abordări „iterative” și „organice”, adică experimente la scară mică, care, dacă reușesc, pot fi amplificate și integrate. În ceea ce privește furnizarea infrastructurii digitale, echipamentele digitale în școli sunt, în general, la un nivel bun în toată Uniunea Europeană.

Cu toate acestea, persistă mari disparități între regiuni și țări. Tendințele emergente sunt furnizarea de soluții de platformă și „cloud” pentru școli, resurse educaționale deschise și cursuri online masive deschise. Studenții din Europa au în general abilități digitale ridicate, deși diferențele persistă în special în funcție de mediul educațional și de țară.

Diferențele de gen în competențe sunt neglijabile în generația de studenți de astăzi, însă fetele rămân mult mai puțin susceptibile să-și transforme competențele digitale într-o carieră. În viitor, abilitățile „soft” și

de cetățenie, cum ar fi gândirea de calcul și abilitățile de antreprenoriat, ar trebui să fie mai puternic transmise de școlile europene, iar orientarea în carieră va juca un rol din ce în ce mai important.

Așadar folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurta sau abreviata de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasa deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

De ce este important tipul de învățare care are care include TIC ?

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care care traversează cel mult câteva contexte diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de intrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție.

Până la urmă, nu e nimic nou soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.

2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.

3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare

4. Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului.

5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebuie să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amețitoare de slide-uri.

6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.

7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare. Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ? Unii profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip "cut and paste" în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Alte dificultăți decurg din lipsa informației cu conotații practice imediate referitoare la TIC sau a unui ghid care să-i informeze pe profesori cum pot ajunge la ea.

De aceea, este nevoie stringentă de:

1. instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice care să implice utilizarea TIC.

2. crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare, bazată pe utilizarea TIC.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

Abordări ale educației în contextul globalizării digitalizării

Prof.dr. Gheorghina Liliana BÎRLĂDEANU, Colegiul Național "Onisifor Ghibu" Oradea

Era digitală a adus schimbări majore în toate domeniile vieții, iar educația nu face excepție. Transformarea digitală a sistemelor educaționale este esențială pentru pregătirea viitoarelor generații, iar adaptarea la noile tehnologii trebuie să fie un proces continuu și bine gestionat.

În contextul Digitalizării în educație, tehnologia a revoluționat modul în care elevii accesează informația. Platformele online, resursele educaționale digitale și inteligența artificială au deschis noi orizonturi pentru învățarea personalizată și interactivă. Printre beneficiile digitalizării în educație se numără:

- accesibilitate crescută la informație, indiferent de locație;
- posibilitatea de învățare adaptivă, personalizată pentru fiecare elev;
- dezvoltarea competențelor digitale esențiale pentru piața muncii;
- colaborarea globală prin intermediul platformelor educaționale.

Cu toate avantajele sale, educația digitală vine și cu provocări semnificative:

- disparități digitale: nu toți elevii au acces egal la tehnologie;
- siguranța online și protecția datelor personale;
- necesitatea formării profesorilor în utilizarea noilor tehnologii
- riscul dependenței de ecrane și al diminuării interacțiunii sociale directe

Pentru a valorifica la maximum beneficiile erei digitale în educație, este necesar un efort comun al guvernelor, instituțiilor de învățământ, profesorilor și părinților. Câteva direcții importante includ:

- Investițiile în infrastructura digitală care conduc asigurarea accesului egal la tehnologie pentru toți elevii. Investițiile în infrastructura digitală sunt esențiale pentru a asigura accesul egal la tehnologie pentru toți elevii din România. Aceste investiții vizează reducerea decalajului digital și oferirea de oportunități egale de învățare. Iată câteva măsuri și inițiative relevante:
- Dotarea școlilor cu echipamente tehnologice, aspect esențial ce constă în furnizarea de dispozitive precum computere, tablete și table interactive în toate unitățile de învățământ. De asemenea, asigurarea accesului la internet de mare viteză este crucială pentru desfășurarea activităților educaționale digitale.

- Programele de sprijin pentru elevii defavorizați prin implementarea de scheme de granturi și alte forme de sprijin financiar pentru a facilita accesul la tehnologie pentru elevii din medii vulnerabile. De exemplu, Ministerul Educației a anunțat o schemă de grant pentru finanțarea accesului egal la o educație incluzivă de calitate, vizând în special copiii aflați în situații de vulnerabilitate.
- În privința formării competențelor digitale, investițiile nu ar trebui să se limiteze doar la echipamente, ci și la dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor și cadrelor didactice, cum este Strategia pentru digitalizarea educației din România 2021-2027, cunoscută sub numele de SMART-Edu, care își propune ca 90% din populația României să fie alfabetizată digital și să doteze toate unitățile de învățământ cu infrastructură și resurse tehnologice adecvate.
- În privința finanțării prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), România beneficiază de fonduri europene pentru digitalizarea educației.
- De asemenea, referitor la abordarea disparităților digitale, menționăm că pentru elevii din România care nu au acces la tehnologie și, implicit, la cursuri online, este esențială identificarea și implementarea de soluții care să le asigure accesul la resursele educaționale digitale.

Prin implementarea acestor măsuri, se urmărește crearea unui mediu educațional echitabil, în care toți elevii să aibă acces la resursele și competențele necesare pentru a reuși în era digitală.

Strategiile pentru integrarea noilor tehnologii în curriculum prevăd:

- Actualizarea programelor școlare prin revizuirea periodică a acestora pentru a include conținuturi care reflectă evoluțiile tehnologice și pentru a dezvolta competențe digitale esențiale. De exemplu, introducerea unor module de programare, robotică sau gândire computațională în cadrul disciplinelor existente.
- Dezvoltarea resurselor educaționale digitale prin crearea și utilizarea de materiale didactice digitale, precum lecții interactive, simulări virtuale și platforme de învățare online, care să sprijine procesul educațional și să faciliteze învățarea personalizată.
- Asigurarea unor programe de formare profesională pentru profesori, axate pe dezvoltarea competențelor digitale și pe metodele de integrare a tehnologiei în predare. Acest lucru le permite profesorilor să utilizeze eficient noile tehnologii și să creeze un mediu de învățare atractiv pentru elevi.

- Promovarea învățării prin proiecte prin încurajarea elevilor de a participa la proiecte care implică utilizarea tehnologiei pentru a rezolva probleme reale, dezvoltând astfel abilități practice și competențe de colaborare.
- Evaluarea competențelor digitale prin implementarea unor metode de evaluare care să măsoare nu doar cunoștințele teoretice, ci și abilitățile practice ale elevilor în utilizarea tehnologiei.

Toate aceste strategii produc beneficii în integrarea noilor tehnologii în curriculum. În continuare vom enumera câteva dintre acestea:

- Utilizarea tehnologiei îmbunătățește motivația și implicarea elevilor și poate face procesul de învățare mai atractiv și mai relevant pentru elevi, crescând astfel interesul și participarea acestora la activitățile școlare.
- Prin integrarea tehnologiei, elevii își dezvoltă diverse competențe esențiale, precum: gândirea critică, rezolvarea de probleme, colaborarea și comunicarea eficientă.
- Tehnologia permite accesul la o gamă largă de resurse educaționale, facilitând învățarea personalizată și adaptată nevoilor fiecărui elev.
- Dezvoltarea competențelor digitale încă din școală îi pregătește pe elevi pentru cerințele viitoare ale pieței muncii, unde abilitățile tehnologice sunt din ce în ce mai solicitate.

Pentru a asigura o integrare eficientă a noilor tehnologii în curriculum, este esențială colaborarea între autoritățile educaționale, cadrele didactice, elevi și părinți, precum și investiția continuă în infrastructura digitală și în formarea profesională a profesorilor.

Promovarea utilizării responsabile a tehnologiei prevede educația pentru siguranța online. Promovarea utilizării responsabile a tehnologiei și educația pentru siguranța online sunt decisive în contextul actual, în care copiii și tinerii petrec tot mai mult timp în mediul digital. În România, diverse organizații și instituții au inițiat programe și resurse pentru a sprijini această educație.

Colaborarea globală se reflectă prin schimbul de bune practici în educația digitală în învățământul preuniversitar și este esențială pentru îmbunătățirea calității educației și pentru adaptarea la standardele internaționale. Evidențiem câteva modalități prin care unitățile de învățământ preuniversitar pot colabora la nivel global pentru a schimba bune practici:

- Unitățile de învățământ pot încheia parteneriate cu școli din alte țări pentru a desfășura proiecte educaționale comune, schimburi de elevi și profesori, precum și pentru a împărtăși

resurse și metode didactice. Aceste parteneriate pot fi formalizate prin acorduri care stabilesc responsabilitățile fiecărei părți și obiectivele colaborării.

- Participarea la rețele educaționale globale prin implicarea în rețele internaționale, precum eTwinning, permite școlilor să colaboreze online la proiecte educaționale, să facă schimb de bune practici și să dezvolte competențe digitale atât pentru elevi, cât și pentru profesori.
- Programe de schimb pentru elevi și profesori concretizate în organizarea de schimburi internaționale, care oferă oportunități de învățare interculturală și de dezvoltare profesională. Elevii și profesorii pot experimenta alte sisteme educaționale, pot învăța limbi străine și pot dezvolta abilități de adaptare și comunicare.
- Participarea la evenimente educaționale internaționale, concretizate în conferințe și ateliere internaționale, permite cadrelor didactice să se familiarizeze cu cele mai recente tendințe și inovații în educație, să facă schimb de experiențe și să stabilească contacte cu colegi din alte țări.
- Proiectele de cercetare collaborative permit școlilor colaborarea în proiecte de cercetare internaționale pentru a dezvolta și implementa noi metode și instrumente educaționale, contribuind astfel la avansarea cunoașterii în domeniul educației.
- Utilizarea platformelor online pentru schimb de resurse unde profesorii pot împărtăși diverse exemple de bună practică, planuri de lecții, materiale didactice și strategii de predare cu colegi din întreaga lume, facilitând astfel accesul la o varietate de resurse educaționale.
- Participarea la competiții și olimpiade internaționale care favorizează implicarea elevilor în diverse competiții internaționale, ceea ce le oferă oportunitatea de a-și compara cunoștințele, abilitățile și competențele cu ale colegilor din alte țări și de a învăța din experiențele acestora.

Prin implicarea în aceste activități, unitățile de învățământ preuniversitar pot îmbunătăți calitatea educației oferite, pot dezvolta competențe globale la elevi și profesori și pot contribui la crearea unei comunități educaționale internaționale puternice.

În concluzie, educația în era digitală reprezintă o oportunitate imensă pentru dezvoltarea societății, dar necesită o abordare echilibrată și strategică. Adoptarea tehnologiilor moderne în educație trebuie făcută responsabil, având în vedere atât avantajele, cât și provocările pe care le

implică. Pregătirea viitorului nostru comun depinde de modul în care reușim să integrăm tehnologia în educație, păstrând totodată valorile umane fundamentale.

Bibliografie:

1. Făt, S., Labăr A., V., *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație*, EduTIC 2009;
2. Ionescu, M., (coord.), *Instrucție și educație. Paradigme educaționale moderne*, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2011;
3. Lee, J., *Student Satisfaction with Online Learning: A Review of the Literature*, 2016.

Educația digitală continuă

Prof. înv. preșcolar Biro Sara, Grădinița cu program prelungit nr. 30, Oradea

„Există întotdeauna în copilăria noastră un moment când ușa se deschide și lasă să intre viitorul!” – Deepak Chopra

Regândirea educației în era digitală ar trebui să devină o problemă centrală pentru factorii de decizie de azi din două motive. În primul rând, numai educația poate forma o forță de muncă calificată, pregătită pentru locurile de muncă viitoare și pentru o piață a muncii în schimbare. Regândirea educației în era digitală constituie, așadar, o condiție prealabilă pentru competitivitatea globală viitoare a Europei. În al doilea rând, numai educația poate asigura condițiile prealabile pentru incluziunea socială și participarea egală a cetățenilor europeni la o democrație digitalizată. Prin urmare, regândirea educației în era digitală contează pentru protejarea valorilor europene precum egalitatea, democrația și statul de drept. Educația în era digitală include, dar nu se limitează la educația digitală și cuprinde transmiterea competențelor tehnice, „soft” și a cetățeniei și se referă atât la educația formală, cât și la educația non-formală de-a lungul vieții. Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca *mijloc de mediere pentru cunoaștere*, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile *tehnologii* complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul

nostru. Ca și celelalte inovații menționate, acestea *pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării*

Folosirea tehnologiilor moderne, a calculatorului în educația preșcolară facilitează transmiterea și însușirea unor cunoștințe într-un mod captivant pentru copii. Astfel, procesul educațional devine mult mai eficient. Copiii învață prin joc, sunt puși în situația de a identifica soluții și de a lua hotărâri prin joc pentru rezolvarea problemelor. Calculatorul reprezintă un mijloc de instruire care captează atenția copilului în timpul activității de învățare. În ziua de astăzi, calculatorul este utilizat direct sau indirect, acesta fiind un partener de lucru al omului, și de “joacă” al copilului. Activitățile realizate cu ajutorul calculatorului prezintă o nouă strategie de lucru a educatoarei cu copiii, având numeroase valențe informative și formative, reprezentând o nouă modalitate de instruire. În aceste condiții, este justificată introducerea învățământului asistat de calculator încă de la vârste fragede, când copilul poate asimila foarte ușor lucrul cu aceste instrumente indispensabile viitorului sau imaginile prezentate pe calculator au o altă calitate, un alt impact asupra copilului față de plansele folosite current în activitățile instructive- educative.

Jocurile educative pot aborda diferite subiecte care au rolul de a forma anumite priceperi, deprinderi, comportamente. Fiecare obiectiv stabilit necesită o abordare creativă și diferită. Jocurile educaționale presupun în special obiective educaționale, apoi interactivitate, atractivitate și mișcare. Prin ele se dezvoltă atenția și imaginația utilizatorului. Reprezintă o valoare cognitivă incontestabilă și mijloc de joacă foarte atractiv. Softul educațional realizat pentru copii este educativ, distractiv și interactiv.

Cadrul didactic trebuie să stăpânească foarte bine tehnologia digitală, să ofere copiilor posibilitatea de a explora și desfășura diferite tipuri de joc, adaptate nivelului vârstei și care să fie în concordanță cu tema abordată. În acest mod, învățarea devine plăcere, iar copiii se vor implica activ în cadrul fiecărei activități.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică:

- Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC;
- Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital;
- Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare;
- Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului;
- Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebuie să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amănunțită de slide-uri;
- Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e

să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare;

- În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare;

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

“Educația nu reprezintă învățarea de date, ci să ajuți mintea să își exerseze gândirea.”

– Albert Einstein

Bibliografie;

1. Beetham, Helen & Sharpe, Rhona. *Rethinking Pedagogy for a Digital Age – Designing and delivering e-learning*, Routledge, 2007
2. Cristea, I.M., *Jocul didactic – teorie și aplicații*, Sillabus, Academia, 2015.
3. Istrate, Olimpius – *Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație* în *Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual*, Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010
3. MEN, *Curriculum pentru educație timpurie* MEN, 2019.
4. S.M. Cioflica, B. Iliescu, „*Prietenul meu, calculatorul*”, (Ghid de utilizare pentru preșcolari), Ed. Tehno-Art, Petroșani, 2003.
5. Thorne, Kaye. *Blended Learning – How to Integrate Online and Traditional Learning*, 2003, Kogan Page Limited

UTILIZAREA METODEI COOPERATIVE ÎN PREDAREA MATEMATICII

Profesor: Birta Mária
Școala Gimnazială “Nagy Imre” M-Ciuc

Într-un context global marcat de schimbări rapide și complexe, rolul educației se extinde dincolo de simpla transmitere a cunoștințelor fundamentale. Școlile sunt acum responsabile de formarea unor indivizi capabili să gândească la un nivel înalt, să comunice eficient și să colaboreze în mod constructiv cu ceilalți. Metodele tradiționale de predare, orientate spre instruirea pentru un trecut static, trebuie înlocuite cu strategii care pregătesc elevii pentru viitor. O astfel de strategie este metoda cooperativă, care se dovedește a fi extrem de eficientă, mai ales în predarea matematicii.

Metoda cooperativă este o strategie pedagogică ce implică învățarea prin colaborare. Elevii sunt organizați în grupuri mici, unde își împărtășesc cunoștințele, rezolvă probleme împreună și își dezvoltă abilitățile prin interacțiune. Aceasta transformă procesul de învățare într-un demers activ și participativ, stimulând implicarea și interesul fiecărui elev.

Beneficiile metodei cooperative în predarea matematicii

1. Învățare active

Elevii sunt implicați direct în procesul de învățare, ceea ce le crește angajamentul față de subiect și îi motivează să exploreze conceptele matematice în profunzime. Activitatea colaborativă le permite să-și asume roluri active, contribuind la succesul grupului.

2. Dezvoltarea comunicării și colaborării

Prin munca în echipă, elevii învață să-și exprime ideile clar, să asculte punctele de vedere ale celorlalți și să lucreze împreună pentru atingerea unui obiectiv comun. Aceste abilități sunt esențiale nu doar în educație, ci și în viața profesională.

3. Înțelegere profundă a conceptelor

Lucrul în grup oferă oportunități de a învăța prin explicații reciproce. Elevii dobândesc o înțelegere mai complexă și mai solidă a matematicii prin discuții și explorarea diferitelor perspective asupra problemelor.

4. Stimularea gândirii critice

Elevii sunt provocați să analizeze soluții diverse, să identifice erori și să dezvolte strategii mai eficiente. Astfel, gândirea critică devine o parte integrantă a procesului de învățare.

5. Sprijin social și emoțional

Mediul de învățare cooperativ creează o rețea de suport în care elevii pot oferi și primi ajutor de la colegii lor. Acest lucru contribuie la creșterea încrederii în sine și a sentimentului de apartenență.

6. Motivarea elevilor

Succesul obținut prin efortul colectiv și recunoașterea realizărilor grupului stimulează motivația și entuziasmul elevilor față de matematică.

7. Învățare personalizată

Grupurile mici permit elevilor să avanseze în ritmul propriu, adaptând procesul de învățare la nevoile și stilurile lor individuale.

Utilizarea aplicației MathCityMap în predarea matematicii

Pentru a implementa metoda cooperativă, am folosit aplicația MathCityMap, un instrument inovator care integrează matematica cu explorarea mediului înconjurător. Aplicația asociază obiectele din mediul urban cu probleme matematice. Elevii rezolvă aceste sarcini în cadrul unui traseu matematic, descoperind matematica ascunsă în lucrurile cotidiene.

MathCityMap le oferă elevilor ocazia de a explora matematica într-un mod aplicat și practic, întărind legătura dintre conceptele abstracte și aplicațiile lor în viața reală.

Pentru a asigura eficiența metodei, am urmat pași bine definiți:

1. Formarea grupurilor

Elevii au fost organizați în grupuri echilibrate, luând în considerare abilitățile, interesele și personalitățile fiecăruia. Această diversitate a permis o mai bună colaborare și învățare reciprocă.

2. Definirea sarcinilor

Am stabilit clar scopurile activităților și am explicat modul în care fiecare contribuție individuală susține succesul grupului.

3. Coordonarea muncii în grup

Am monitorizat activitatea grupurilor, oferind îndrumări și sprijin acolo unde a fost necesar. Aceasta a asigurat o participare echilibrată a tuturor membrilor.

4. Feedback și evaluare

După finalizarea activităților, elevii au reflectat împreună asupra procesului și au evaluat rezultatele. Acest lucru a încurajat îmbunătățirea continuă și învățarea din experiență.

Metoda cooperativă s-a dovedit extrem de benefică în predarea matematicii. Elevii care au participat la aceste activități au fost mai motivați. Această abordare a contribuit la dezvoltarea abilităților cognitive și sociale, precum formularea și rezolvarea problemelor, analiza și cercetarea. În plus, elevii au învățat modele de comportament care le vor fi utile în viața profesională și personală.

Prin implementarea metodei cooperative, matematica devine mai accesibilă și mai interesantă pentru elevi, transformând-o dintr-o disciplină abstractă într-una relevantă pentru viața lor de zi cu zi.

Bibliografie:

1. Cerghit, I., Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2004.
2. Ioan, N., Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practici de succes, Editura Polirom 2015
3. Ionescu, M., Radu, I., Didactica Modernă, Editura Dacia, Cluj- Napoca, 2004.
4. <https://mathcitymap.eu/en/>

Era digitală în școală

Bîscă Doru
Liceul Teoretic Cujmir

Accesul inegal la tehnologie, lipsa pregătirii adecvate a cadrelor didactice și dependența de platforme online sunt aspectele ce trebuie gestionate. Pentru depășirea acestor dificultăți, este important să investim continuu în formarea profesorilor, în asigurarea echipamentelor necesare, dar și în crearea unui cadru legislativ care să sprijine educația digitală. La fel de important, trebuie să promovăm practici de învățare echitabile, astfel încât toți elevii să aibă acces la aceleași oportunități de învățare. Profesorii pot folosi diverse platforme online și aplicații educaționale pentru a crea lecții interactive care să captiveze atenția elevilor și să încurajeze participarea activă în clasă. Utilizarea instrumentelor digitale precum tabletele sau laptopurile facilitează diversificarea metodelor de predare și promovează colaborarea și dezvoltarea abilităților critice ale elevilor. De asemenea, profesorii pot adapta ritmul de lecții la necesitatea principalului elev, oferind oportunități pentru învățarea pe diverse platforme educaționale.

Educația în era digitală se confruntă cu provocări semnificative, dar oferă și oportunități unice pentru a îmbunătăți procesul de învățare. Prin adaptarea la noile tehnologii și abordări, atât educatorii, cât și elevii pot beneficia de un sistem educațional mai flexibil, accesibil și personalizat.

Tehnologiile digitale permit crearea de experiențe de învățare personalizate, adaptând materialul didactic la stilurile și ritmurile de învățare ale fiecărui elev. Internetul oferă acces la o gamă largă de resurse, cum ar fi cursuri online, videoclipuri educaționale, articole și cărți digitale, care pot îmbogăți experiența de învățare. Elevii pot colabora cu colegi din alte țări și culturi, extinzându-și perspectivele și învățând din experiențele altora. Elevii se bucură de beneficiile accesului la o varietate de resurse educaționale online precum cursuri online interactive sau tutoriale video care îmbunătățesc procesul de învățare independentă și adâncită. Prin tehnologiile digitale existente în prezent este posibil să se realizeze învățarea colaborativă prin intermediul conexelor stabilite între elevii aflați la distanță și cadrele didactice de pe întreg globul terestru. Experiențele din mediile digitale dezvoltă abilități esențiale pentru viitor precum capacitate de gândire critic și aptitudinea de a lucra eficient în echipă. Educația digitalizată promovează incluziunea în sistemul educațional a elevilor proveniți din medii socio-economice defavorizate. Evaluarea digitală este un alt pas important în modernizarea educației. Instrumentele online permit evaluarea continuă și personalizată, adaptând testele și sarcinile în funcție de progresul fiecărui elev. Platformele de învățare permit profesorilor să urmărească evoluția elevilor în timp real, oferind feedback imediat și detaliat. De asemenea, testele online pot include elemente interactive, simulări și întrebări cu răspunsuri multiple, ceea ce contribuie la o evaluare mai complexă și mai precisă a cunoștințelor. Cu o abordare proactivă și colaborativă, putem transforma educația pentru a răspunde nevoilor unei societăți în continuă schimbare.

Bibliografie:

<https://ardeblog.ro/educatia-in-era-digitala-provocari-si-oportunitati/>
<https://edict.ro/digitalizarea-educatiei-oportunitati-si-provocari-in-procesul-didactic/>
<https://wordpress.org/documentation/article/faq-troubleshooting/>

Provocări și soluții în era digitală

Prof.Lucia-Ileana Bledea

Centrul Școlar de Educație Inclusivă Sighetu Marmației

Pentru a transmite în mod eficient informațiile de care au nevoie elevii, pentru a-i ghida în dobândirea cunoștințelor necesare pentru utilizarea tehnologiilor moderne, pentru adaptarea și integrarea lor în societatea informațională și pentru formarea gândirii algoritmice a acestora, cadrele didactice trebuie să fie permanent la curent cu cele mai noi tendințe în educație și cu modalitățile prin care tehnologia se poate integra în procesul de predare-învățare.

Trebuie să facem o distincție între învățarea de a folosi instrumentele digitale și a învăța prin utilizarea instrumentelor digitale. Primul a fost un factor major de creștere a participării adulților la educație și formare în ultimul deceniu. Televizoarele au fost înlocuite repede de proiectoarele conectate la PC, care, la rândul lor, au fost înlocuite cu aparate conectate în rețea și apoi cu servicii de cloud și tablete conectate (sau dispozitive similare). Pe scurt, tehnologia se schimbă; tablele non interactive au fost odată o mare noutate care urmărea să interzică praful de cretă din sală de clasă și să învețe o generație întreagă diferența dintre markerii șterși și markerii permanenți (și consecințele utilizării greșite ...).

Digitalizarea oferă în plus câteva puncte de pornire pentru analiza și evaluarea automată a proceselor de învățare (apoi digitalizate) și îmbunătățirea acestora. Prin intermediul metodelor de învățare a analizelor, algoritmi pot prelua din ce în ce mai mult controlul și manipularea proceselor de învățare. Astfel, pot fi dezvoltate forme de învățare personalizate și deosebit de motivante, iar metodele de predare pot fi îmbunătățite. Astfel, digitalizarea în peisajul educației deschide noi puncte de plecare pentru îmbunătățirea calității învățării și a predării. Datorită progresului digitalizării manifestat în toate părțile societății, o cantitate din ce în ce mai mare de informații și cunoștințe devine aproape omniprezentă.

Este de asemenea foarte important ca fiecare cadru didactic să fie deschis și interesat de utilizarea resurselor IT, să învețe să creeze pentru elevi oportunități de manifestare creativă și să le ofere un cadru de lucru colaborativ pentru împărtășirea de experiențe. Doar așa, noile generații vor fi pregătite să facă față schimbărilor la care vor fi expuși în societatea informațională.

Astfel, rolul cadrului didactic a devenit din ce în ce mai complex și se bazează pe următoarele premise:

- Cunoașterea și identificarea proceselor de învățare ale elevilor, prin prisma înțelegerii provocărilor cărora aceștia trebuie să le facă față;
- Concentrarea pe dezvoltarea abilităților necesare în secolul XXI: gândirea critică, rezolvarea de probleme, comunicarea și colaborarea etc.;
- Identificarea celor mai eficiente instrumente și proiectarea conținutului educațional digital, pentru activități inter și transdisciplinare;
- Sprijinirea dezvoltării personale a elevilor, a construirii propriei cunoașteri și furnizarea suport pentru definirea propriilor obiective și planuri de învățare.

Metode colaborative de lucru

Metodele colaborative de lucru la clasă contribuie la creșterea interesului elevilor pentru

anumite subiecte, îi ajută să aprofundeze teme specifice, să descopere, să-și exprime liber ideile și să se implice mai mult în procesul de învățare. Metodele colaborative de lucru sunt foarte diverse, de aceea este importantă cunoașterea unei game cât mai largi, astfel încât cadrul didactic să poată alege și adapta metoda potrivită pentru obiectivul de învățare vizat. Metodele colaborative s-au dezvoltat odată cu tehnologia web 2.0, ce permite crearea și schimbul de conținut generat de utilizatori.

Indiferent de metoda aplicată este foarte importantă monitorizarea continuă a procesului de predare, astfel încât informațiile să fie transmise corect, iar obiectivele de învățare să fie atinse.

1. GOOGLE FOR EDUCATION

Profesorii pot folosi aplicațiile Google pentru educație pentru planuri de lecție interactive, fișe de lucru pentru elevi - individuale sau de grup, conceperea de teme și teste, gestionarea portofoliilor elevilor și documentelor catedrei, urmărirea evoluției elevilor, organizarea de ședințe cu părinții și alte evenimente, crearea de site-uri pentru disciplina predată sau pentru clasă și multe altele. Suita *Edu Apps* include aplicații pentru comunicare, colaborare și stocare de date. Pentru a avea acces la aplicațiile Google este necesară crearea unui cont și a unei adrese de email Gmail. La școala noastră toți colegii au participat la cursul de formare "Google for education", nivel intermediar. Acesta s-a dovedit deosebit de folositor în timpul pandemiei, dar și în perioada următoare. Acolo se postează anunțuri ce privesc colectivul de cadre didactice, teste, teme, ședințe de catedră, dar și crearea unor materiale necesare în procesul instructiv-educativ.

Google Drive: oferă spațiu nelimitat pentru creare, stocare și distribuire de documente

Aplicația pentru educație Google Drive este un instrument digital foarte util pentru orice tip de instituție educațională. Cu Google Drive se pot salva fișierele de lucru, se pot accesa oricând și de pe orice dispozitiv, se pot partaja instantaneu cu alți utilizatori și se pot stoca fără restricții de spațiu sau format (de ex. text, prezentări, foi de calcul, formulare, fișiere de tip video, fotografii etc). Chiar și acum folosim instrumentele oferite de google pentru simplu fapt că materialele se pot accesa de pe orice dispozitiv, putem lucra un material mai mulți colegi, care au drept de editare și astfel se scurtează timpul de lucru. De asemenea folosim foarte des prezentările sau foile de calcul.

Google Docs, Sheets și Slides: Aplicații educaționale pentru colaborare Aplicațiile pentru educație Google Docs, Sheets & Slides sunt instrumente digitale eficiente pentru colaborarea profesor-elev și elev- elev care permit munca în echipă atât la clasă cât și în afara ei.

Cu ajutorul acestor instrumente pentru colaborare profesorii și elevii creează și editează documente, foi de calcul și prezentări. Având în vedere specificul școlii noastre, elevii folosesc în proporție mai mică funcțiile de editare sau creare, dar unii dintre ei pot face acest lucru sub îndrumarea profesorilor.

Aplicațiile permit lucrul simultan în același document pentru mai mulți utilizatori și salvarea automată a fiecărei modificări. De exemplu, cu formularele Google (Google Forms) profesorii pot crea rapid și ușor chestionare, sondaje de opinie și instrumente de feedback iar răspunsurile elevilor sunt colectate rapid și centralizate automat în foi de calcul.

Google Forms: Teste și formulare de evaluare pentru lecții

Cu aplicația Google Forms profesorii pot crea teste pentru fixarea cunoștințelor elevilor (inclusive inserarea de imagini și videoclipuri, selecție de răspunsuri multiple), formulare de evaluare pentru lecții și activități școlare (inclusiv analiză răspunsuri) dar și să creeze formulare de înregistrare pentru evenimentele școlii și formulare de acord părinți pentru diferite activități.

Google Sites: Profesorii și elevii pot crea site-uri fără cunoștințe de programare Cu Google Sites se poate crea un website fără a scrie nicio linie de cod. Această aplicație permite oricărui utilizator să creeze site-uri web pentru diverse proiecte, discipline, pentru clasă sau școală, totul fără să fie necesare cunoștințe avansate de programare sau HTML.

Google Classroom: Clasa Viitorului în școala ta

Google Classroom este o aplicație pentru educație cu o interfață prietenoasă și intuitivă care este utilizată în prezent de peste 20 milioane de profesori și elevi din întreaga lume. Classroom este un instrument digital care oferă multe avantaje pentru educație: profesorii își eficientizează timpul printr-o mai bună organizare a structurii cursurilor și temelor, comunicarea devine mai eficientă atât la curs cât și în afara clasei, profesorii și elevii pot posta anunțuri și întrebări, temele sunt colectate și predate mai ușor de pe orice dispozitiv.

În plus, temele devin mult mai interesante și atractive pentru elevi pentru că printr-un singur clic au acces la informațiile și materialele aferente lecțiilor predate cu Google Classroom. Este adevărat că elevii noștri sunt diferiți, dar mulți dintre ei, cu ajutorul cadrelor didactice, reușesc să rezolve unele teme folosind tehnologia, unii dintre ei fiind încântați.

2. DROPBOX

Dropbox permite selectarea de fotografii, documente și videoclipuri de oriunde și distribuirea acestora cu ușurință. Fișierele salvate în Dropbox pot fi accesate cu ușurință de pe orice computer, telefon, tabletă și pe web. Soluția este utilă și ca back-up în cazul în care unul dintre echipamentele utilizate are probleme. Astfel, fișierele de interes pot fi în continuare accesate, deoarece acestea sunt salvate în cloud și nu doar pe echipamentul cu probleme. Dropbox criptează fișierele încărcate, iar descărcarea se realizează prin intermediul unei conexiuni securizate HTTPS, ceea ce înseamnă că fișierele sunt protejate.

Aplicația se poate instala de pe site-ul www.dropbox.com sau pentru echipamentele mobile, din magazinele de aplicații: Google Play, App Store, Microsoft Store. Dropbox ajută la realizarea cu ușurință a următoarelor acțiuni:

- **Back-up automat pe server:** programul crează folderul Dropbox în care fișierele de interes sunt copiate și sincronizate automat cu serverul Dropbox (atunci când există o conexiune de internet);

- **Lucru colaborativ:** se poate partaja un fișier, fie invitând alți utilizatori de Dropbox, fie acceptând invitațiile altor utilizatori. Spre deosebire de Google Docs, Dropbox permite editarea colaborativă, dar nu simultană, pe orice tip de fișiere;

- **Sincronizare între mai multe echipamente:** dacă există Dropbox instalat pe mai multe echipamente (de exemplu, un laptop, un desktop și un telefon inteligent) se va sincroniza automat conținutul directorului pe toate echipamentele;

- **Publicarea pe Internet a fișierelor salvate în subfolderul Public** al folderului Dropbox: fiecare fișier salvat în folderul Public, beneficiază de un link unic, ce poate fi accesat de alți utilizatori, chiar și de cei care nu au creat cont de Dropbox; aplicația permite doar partajarea de fișiere nu și de foldere.

3. EVERNOTE

Evernote permite crearea de notițe, liste, memento-uri, atașarea de documente, salvarea de fotografii sau linkuri, inserarea de desene în documente, editarea de documente pdf, crearea de agende etc. Aplicația poate fi accesată de pe orice dispozitiv (laptop, telefon, tabletă, etc.) și se poate instala de pe site-ul www.evernote.com sau pentru echipamentele mobile, din magazinele de aplicații: Google Play, App Store, Microsoft Store.

Utilizare **Evernote în educație:**

- Organizarea lecțiilor - utilizare de etichete (taguri) pentru a planifica și împărțiți pe categorii lecțiile ce urmează a fi predate la clasă;
- Realizarea de planuri de lecții și template de evaluare;
- Centralizarea resurselor educaționale utilizate frecvent și a foilor de lucru, pentru a fi ușor de căutat și de accesat;
- Centralizarea sarcinilor de realizat și a obiectivelor de învățare urmărite în fiecare etapă;
- Partajarea de informații cu elevii, părinții sau personalul administrativ, în funcție de subiectele de interes;
- Realizarea de imagini cu informațiile de pe smart board-ul din clasă -la începutul lecției și la final, pentru a urmări mai ușor evoluția;
- Partajarea de cunoștințe când lucrați pe proiecte;
- Dezvoltarea profesională – în situația în care participați la cursuri profesionale, cu Evernote se pot păstra toate notele și resursele educaționale;
- Participarea la evenimente, workshop-uri, seminarii, schimburi de bune practici – se pot centraliza ideile noi învățate, datele de contact ale participanților etc.

4. WHATSAPP

WhatsApp este o aplicație de mesagerie, ce are un număr foarte mare de utilizatori, la ora actuală.

Cu ajutorul WhatsApp, se pot primi mesaje în mod rapid, simplu, securizat și se pot realiza apeluri gratuite de pe echipamentele cu conexiune la Internet. Comunicarea se poate realiza doar cu alți utilizatori de WhatsApp.

Utilizare **WhatsApp în educație:**

-**Crearea de grupuri de învățare**, ce facilitează comunicarea între cadrul didactic și elevi (inclusiv cei care au absentat din diverse motive) în afara orelor de curs, pentru clarificarea aspectelor dificile sau care nu au fost înțelese la clasă, transmiterea de teme specifice de realizat etc.; grupul organizat comunică practic în cadrul unui forum privat organizat de cadrul didactic;

-**Crearea și înregistrarea de lecții audio** ce pot fi trimise direct elevilor, și aceștia le pot aprofunda ascultându-le de câte ori au nevoie;

-**Menținerea contactului cu elevii**, în afara orelor de curs, și transmiterea de mementouri referitoare la termenele limită pe care le au de respectat sau transmiterea de informații celor care au absentat;

-**Menținerea contactului cu părinții**, pentru a le transmite informații de interes și rapoarte despre situația școlară a copiilor lor;

-**Transmiterea temelor și a sarcinilor de lucru** pe care le au de făcut pentru următoarea lecție, către elevii care au absentat;

-Transmiterea de materiale video preluate din diverse surse, astfel elevii pot aprofunda subiectul prin vizionarea materialului de câte ori le e necesară;
-Transmiterea de materiale grafice, astfel elevii au acces în clasă sau în afara clasei resurse educaționale.

În concluzie ,tehnologia ne poate oferi multe oportunități,pe care să le folosim în beneficiul elevilor, să facem lecțiile mai interesante , mai atractive , interactive și creative totodată.

BIBLIOGRAFIE

1. IONESCU, D. *Modalități de implementare a noilor metode și tehnologii în educație* (Lucrare de disertație - studii masterale Tehnologia Informației și a Comunicațiilor în Educație, profesor coordonator Ioan Cerghit), Universitatea din București – Editura CREDIS, 2006;
2. https://ec.europa.eu/education/education-in-the-eu/digital-education-action-plan_en 3. www.edu.ro ,, *Strategia privind digitalizarea educației din România*.,
4. Proiectul CNIV (Conferința Națională de Învățământ Virtual)

Provocări și oportunități pentru viitor

Prof.înv.primar, Boar Claudia-Narcisa

Liceul Tehnologic Feldru

Introducere

Era digitală a adus schimbări semnificative în toate domeniile vieții, inclusiv în educație. Tehnologiile moderne au transformat modalitățile de predare și învățare, oferind noi oportunități atât pentru profesori, cât și pentru elevi.

1. Impactul tehnologiei asupra educației

1.1 Digitalizarea materialelor didactice

Digitalizarea materialelor educaționale a revoluționat modul în care informațiile sunt accesate și utilizate. Manualele digitale sunt din ce în ce mai populare, permițând actualizări rapide și reducând costurile asociate tipăririi. De asemenea, acestea sunt mai ușor de transportat și oferă posibilitatea de a include elemente multimedia, cum ar fi animații, videoclipuri explicative și simulări interactive.

Platformele educaționale online, precum Google Classroom, Moodle și Edmodo, oferă un mediu colaborativ unde elevii și profesorii pot interacționa, trimite teme și accesa resurse suplimentare. În plus, aplicațiile educaționale precum Khan Academy, Coursera și Duolingo permit învățarea individualizată și flexibilă, adaptată ritmului fiecărui elev.

Un alt avantaj major al digitalizării materialelor didactice este posibilitatea de a folosi inteligența artificială pentru a personaliza conținutul educațional. Algoritmii de învățare automată pot analiza progresul elevilor și pot recomanda exerciții și materiale suplimentare pentru a îmbunătăți înțelegerea conceptelor dificile.

În ciuda acestor beneficii, există și provocări, cum ar fi accesul inegal la tehnologie și dificultățile în utilizarea dispozitivelor digitale de către anumite categorii de elevi și profesori. De asemenea, utilizarea excesivă a materialelor digitale poate duce la oboseală oculară și scăderea concentrării.

1.2 Metode moderne de predare

Metodele moderne de predare au evoluat semnificativ datorită integrării tehnologiei în procesul educațional. Profesorii utilizează tehnologii inovatoare pentru a îmbunătăți interacțiunea cu elevii și pentru a face lecțiile mai atractive și mai eficiente.

- **Tabla interactivă:** Aceasta permite profesorilor să explice concepte prin diagrame, videoclipuri și animații, sporind astfel înțelegerea elevilor.

- **Realitatea virtuală și augmentată:** Aceste tehnologii oferă experiențe de învățare imersive, permițând elevilor să exploreze subiecte complexe prin simulări interactive. De exemplu, lecțiile de biologie pot include explorarea corpului uman în 3D.
- **Gamificarea:** Introducerea elementelor de joc, precum recompense și competiții, motivează elevii și îi ajută să se implice mai activ în procesul de învățare.
- **Învățarea bazată pe proiecte:** Elevii sunt încurajați să colaboreze și să rezolve probleme reale prin utilizarea resurselor digitale, ceea ce dezvoltă atât competențele tehnice, cât și abilitățile de lucru în echipă.
- **Platformele de evaluare online:** Acestea oferă feedback instant și permit personalizarea exercițiilor în funcție de nivelul fiecărui elev.

Metodele moderne de predare contribuie la crearea unui mediu educațional dinamic, în care elevii sunt mai implicați și mai motivați să învețe.

1.3 Accesibilitate și incluziune

Tehnologia contribuie la reducerea decalajului educațional, oferind acces la cursuri online și resurse gratuite pentru elevii din zone defavorizate sau cu dizabilități.

- **Educația la distanță:** Platformele online permit elevilor din zone rurale sau izolate să participe la cursuri și să colaboreze cu profesori și colegi din întreaga lume.
- **Tehnologii asistive:** Pentru elevii cu dizabilități, există instrumente precum cititoare de ecran, tastaturi adaptate și software de recunoaștere vocală, care facilitează accesul la educație.
- **Programe de incluziune digitală:** Guvernele și organizațiile non-profit dezvoltă programe pentru a oferi dispozitive și acces la internet elevilor care altfel nu ar avea resursele necesare pentru a beneficia de educația digitală.
- **Acces la resurse educaționale deschise:** Bibliotecile digitale, cursurile gratuite și materialele interactive permit tuturor elevilor să învețe, indiferent de condițiile economice sau sociale.

Prin aceste soluții, educația digitală devine mai echitabilă, oferind tuturor elevilor oportunități egale de învățare și dezvoltare.

2. Beneficiile educației digitale

- **Flexibilitate:** Elevii pot accesa materialele în orice moment și în ritmul propriu.
- **Personalizare:** Platformele de învățare adaptivă oferă experiențe personalizate în funcție de nevoile fiecărui elev.
- **Dezvoltarea competențelor digitale:** Pregătirea pentru piața muncii moderne prin dobândirea abilităților necesare utilizării tehnologiei.

- **Colaborare îmbunătățită:** Elevii și profesorii pot lucra împreună indiferent de locație, utilizând platforme de comunicare și colaborare online.

3. Provocări și limitări

- **Dependența de tehnologie:** Utilizarea excesivă poate afecta capacitatea de concentrare și socializarea.
- **Acces inegal la resurse:** Nu toți elevii au acces la internet sau dispozitive performante.
- **Securitate și protecția datelor:** Probleme legate de confidențialitatea informațiilor personale ale elevilor.
- **Formarea profesorilor:** Necesitatea de a pregăti cadrele didactice pentru utilizarea eficientă a tehnologiei în procesul de predare.

4. Perspective viitoare

Viitorul educației digitale se concentrează pe integrarea inteligenței artificiale, a realității virtuale și a învățării bazate pe date. Aceste tehnologii vor permite crearea unui sistem educațional mai eficient și mai accesibil. De asemenea, vor apărea noi metode de evaluare automată și adaptivă, capabile să măsoare mai bine progresul elevilor.

Concluzie

Educația digitală este o oportunitate semnificativă de a moderniza sistemele de învățământ și de a oferi acces la cunoștințe pentru un număr mai mare de elevi. Cu toate acestea, pentru a maximiza beneficiile, trebuie să fie adresate provocările legate de accesibilitate, securitate și formarea profesorilor. Adoptarea echilibrată a tehnologiei și dezvoltarea competențelor digitale sunt esențiale pentru un viitor educațional de succes.

Bibliografie

1. Tapscott, D. (2008). *Grown Up Digital: How the Net Generation is Changing Your World*. McGraw-Hill.
2. Prensky, M. (2001). *Digital Natives, Digital Immigrants*. *On the Horizon*, 9(5), 1-6.
3. Selwyn, N. (2011). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Publishing.
4. UNESCO. (2021). *The Digital Learning Challenge: Transforming the Future of Education*.

Adaptabilitate și creativitate într-o lume în continuă schimbare

Prof.înv.primar, Boar Claudia-Narcisa

Liceul Tehnologic Feldru

Schimbările globale din ultimele decenii, inclusiv avansurile tehnologice, schimbările climatice, globalizarea și pandemia de COVID-19, au avut un impact semnificativ asupra sistemelor educaționale. Aceste provocări impun adaptarea metodelor didactice și inovația constantă pentru a asigura o educație relevantă și accesibilă. Totodată, creșterea interdependenței dintre state și evoluția pieței muncii impun o transformare profundă a curriculei și a strategiilor educaționale.

Contextul schimbărilor globale

Într-o lume marcată de schimbări accelerate, educația trebuie să răspundă unor factori transformaționali semnificativi. Printre cele mai importante schimbări globale se numără:

1. **Avansurile tehnologice** – Dezvoltarea rapidă a inteligenței artificiale, automatizării și internetului a transformat profund modul în care oamenii învață și interacționează cu informația. Noile tehnologii, precum realitatea augmentată, blockchain-ul în educație și sistemele de învățare bazate pe date, permit o personalizare mai mare a experiențelor educaționale și acces mai larg la resurse de calitate.
2. **Schimbările climatice și sustenabilitatea** – Problemele legate de mediu impun educației un rol esențial în formarea unei generații conștiente de impactul activităților umane asupra planetei. Educația pentru dezvoltare durabilă include formarea unor competențe legate de protecția mediului, utilizarea resurselor regenerabile și responsabilitate ecologică.
3. **Globalizarea** – Mobilitatea internațională și accesul extins la resurse globale au dus la o interconectare tot mai mare a sistemelor educaționale. Programele de schimb educațional, colaborările internaționale și învățarea multilingvistică devin tot mai importante pentru formarea unor indivizi competitivi la nivel global.
4. **Piața muncii în schimbare** – Creșterea economiei digitale și automatizarea locurilor de muncă impun necesitatea dezvoltării unor competențe flexibile, precum gândirea critică, creativitatea, capacitatea de adaptare și învățarea continuă. Sistemele educaționale trebuie să se alinieze cerințelor pieței muncii și să ofere soluții pentru recalificare și dezvoltare profesională.

5. **Impactul pandemiei de COVID-19** – Pandemia a accelerat tranziția către educația digitală, evidențiind importanța accesului la tehnologie și necesitatea unor metode de predare flexibile. De asemenea, a accentuat inegalitățile în educație, evidențiind diferențele de acces la resurse digitale între diverse categorii sociale.

Inovația în educație

Inovația joacă un rol crucial în dezvoltarea unui sistem educațional modern. Aceasta nu se limitează doar la integrarea tehnologiei, ci include și metode pedagogice noi, adaptate la nevoile actuale ale elevilor. Printre principalele direcții de inovare în educație se numără:

1. **Învățarea bazată pe proiecte și probleme** – Această metodă presupune implicarea activă a elevilor în soluționarea unor probleme reale, dezvoltând astfel gândirea critică, colaborarea și creativitatea.
2. **Gamificarea educației** – Utilizarea mecanismilor de joc în procesul de învățare sporește motivația elevilor și îi ajută să își însușească mai ușor cunoștințele.
3. **Inteligența artificială în educație** – Tehnologiile bazate pe inteligență artificială permit personalizarea traseului educațional al fiecărui elev, oferind recomandări și feedback în timp real.
4. **Realitatea virtuală și augmentată** – Aceste tehnologii oferă experiențe de învățare imersive, facilitând înțelegerea unor concepte complexe prin simulări interactive.
5. **Învățarea adaptivă** – Sistemele educaționale adaptive folosesc algoritmi pentru a ajusta conținutul în funcție de ritmul și stilul de învățare al fiecărui student.
6. **Educația deschisă și resursele educaționale gratuite** – Platformele care oferă acces gratuit la cursuri și materiale educaționale contribuie la democratizarea cunoașterii și eliminarea barierelor financiare în educație.

Platformele de învățare online

Platformele de învățare online au devenit o componentă esențială a educației moderne, oferind acces la resurse educaționale din orice colț al lumii. Acestea permit studenților și profesorilor să interacționeze prin cursuri interactive, seminarii virtuale și materiale de studiu disponibile permanent. Exemple de astfel de platforme includ Coursera, edX, Udemy și Khan Academy, care oferă cursuri din diverse domenii, susținute de universități și experți recunoscuți la nivel internațional.

Aceste platforme integrează diverse tehnologii avansate, precum inteligența artificială, care ajută la personalizarea traseului educațional al fiecărui student, și realitatea virtuală, care permite simularea unor experiențe de învățare imersive. De asemenea, ele favorizează

colaborarea între studenți prin forumuri de discuții, proiecte de grup și sesiuni de mentorat online.

Utilizarea platformelor de învățare online contribuie la democratizarea accesului la educație, permițând persoanelor din medii defavorizate să beneficieze de resurse educaționale de calitate. De asemenea, acestea facilitează învățarea continuă, oferind oportunități de dezvoltare profesională și reconversie profesională pentru adulți.

Concluzii

Educația trebuie să evolueze în concordanță cu schimbările globale pentru a asigura formarea unor indivizi pregătiți să facă față provocărilor viitorului. Adaptarea la noile realități și integrarea inovațiilor tehnologice sunt esențiale pentru un sistem educațional eficient și incluziv. Investițiile în educația digitală, formarea continuă a cadrelor didactice și dezvoltarea unui curriculum flexibil vor contribui la crearea unui mediu educațional modern și performant. În acest fel, sistemele educaționale vor putea răspunde mai bine nevoilor societății și vor contribui la formarea unor generații capabile să inoveze și să se adapteze rapid la schimbările globale.

Bibliografie

1. Fullan, M. (2012). *Stratosphere: Integrating Technology, Pedagogy, and Change Knowledge*. Pearson.
2. OECD (2020). *Education at a Glance 2020: OECD Indicators*. OECD Publishing.
3. UNESCO (2021). *Reimagining our futures together: A new social contract for education*. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
4. Zhao, Y. (2012). *World Class Learners: Educating Creative and Entrepreneurial Students*. Corwin Press.
5. Anderson, T. (2018). *The Theory and Practice of Online Learning*. Athabasca University Press.
6. Schwab, K. (2016). *The Fourth Industrial Revolution*. World Economic Forum.

Abandonul școlar

Prof. Bobîrsc Adriana

Școala Gimnazială Nr.1 Oțelu-Roșu

1.Natura problemei

Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea sistemului educativ, indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii ciclului de studiu început. Din punct de vedere economic, abandonul școlar reprezintă un indicator al eficienței sistemului școlar astfel încât, dacă indicele de abandon este mai mare atunci sistemul școlar respectiv este inefficient.

Numărul copiilor care abandonează școala crește de la an la an. Pe durata unui ciclu școlar de opt ani, din 100 de elevi care intră în clasa I, aproape 20 se pierd pe parcurs, conform datelor Institutului de Științe ale Educației.

Fenomenul se înregistrează în special la sate și în comunitățile de romi, unde copiii sunt folosiți ca sursă de venit sau văzuți ca indivizi cu responsabilități în gospodărie. Situația a început să se înrăutățească din 2001, când rata abandonului s-a dublat brusc, iar de atunci continuat să urce.

În general cei care abandonează școala nu mai sunt reprimiți ulterior în aceeași instituție educativă și nu sunt înscriși într-un program de școlarizare alternativă. Rata abandonului școlar se stabilește ca raport procentual între numărul elevilor înscriși și numărul absolvenților.

Abandonul școlar crează condițiile eșecului integrării sociale, în sensul că reduce semnificativ șansele autorealizării în domeniile de activitate legitime. Eșecul în a-și realiza o educație școlară completă se asociază cu perspectivele ocupaționale și economice limitate, detașarea de valorile societății și de instituțiile ei și cu o scădere a venitului personal de-a lungul întregii vieți.

2. Cauze

a). La nivelul elevului și al familiei:

- Dificultățile materiale. Familiile numeroase, dezorganizate, lipsite de resurse, au probleme în a asigura îmbrăcămintea adecvată tuturor copiilor și resimt uneori nevoia de forță de muncă (fie pe câmp, fie în gospodărie).
- Modelul educațional oferit de părinți. Cel mai adesea, elevii care ajung să renunțe la educație provin din familii în care părinții nu au mai mult de opt clase. Există însă și excepții.
- Modelul educațional oferit de frați este mult mai influent. Familiile unde există frați mai mari ce au renunțat timpuriu la educație tind să reproducă modelul și în ce privește frații mai mici.
- Dezorganizarea familiei atrage după sine dificultăți materiale. Divorțul, alcoolismul, violența în familie sunt semne ce preced adesea decizia de abandon.
- Implicarea în activități aflate la limita legii. Prostituția, apartenența la găști de cartier, integrarea în rețele de cerșetorie conduc aproape mereu la renunțarea la educație.
- Intrarea pe piața muncii. Fie că este vorba de lucrul ca zilier, de activități regulate ca barman, de prostituție sau cerșetorie, prezența pe durata semestrelor școlare în astfel de activități aducătoare de venit constituie elemente de risc ce se soldează aproape mereu cu renunțarea prematură la educație.
- Încrederea scăzută în educație se dovedește a fi mai degrabă un stereotip infirmat de realitate. Este posibil ca să apară însă o încredere redusă în educație chiar în momentele imediat premergătoare abandonului școlar.
- Migrația circulatorie nu pare a fi un factor de risc în sine, dar există probleme importante de reintegrare a copiilor de migranți ce părăsesc sistemul și apoi se reîntorc, la vârste mai mari.

b). La nivelul comunității:

- Norma mariajul timpuriu acționează ca un factor puternic de stopare a continuării educației mai ales în comunitățile rurale.
- Apariția unui copil este de asemenea un puternic determinant al renunțării la educație, fiind prin caracteristici mai degrabă un atribut al comunității decât un act individual.

- Lipsa de securitate în zonă. Există comunități unde, datorită infracționalității ridicate, cadrele didactice se feresc să interacționeze cu părinții, iar lipsa de colaborare contribuie la creșterea riscurilor de renunțare la educație.
- Norma non-continuării educației după clasa a VIII-a. Această normă a fost întâlnită într-o singură comunitate, relativ bine conectată la oraș, unde absolvenții clasei a VIII-a evită continuarea educației la nivelul secundar superior, motivând adesea absența colegilor care să continue studiile.

c). La nivelul școlii, situațiile de abandon pot fi determinate de repetențiile repetate și frecvente, de integrarea insuficientă în colectivul clasei de elevi sau de calitatea relațiilor cu profesorii și cu colegii. În școală se remarcă însă și lipsa unor intervenții preventive. Cadrele didactice pot avea un rol important în prevenirea abandonului școlar timpuriu, deoarece sunt în permanent contact cu elevii, le pot identifica și diagnostica problemele și pot atrage atenția organismelor (autorități sau organizații non-guvernamentale) competente asupra eventualelor nevoi de intervenție.

3. Programe și proiecte sociale operaționale

Pentru a încuraja terminarea studiilor, autoritățile centrale prin anumite programe alocă sume substanțiale pentru renovarea școlilor și schimbarea mobilierului precum și dotarea laboratoarelor de fizică, chimie, biologie, geografie, înființarea unor cabinete dotate cu calculatoare de ultimă generație la care să aibă acces toți elevii școlilor, construirea sălilor în care tinerii să facă orele de educație fizică și sport.

S-au mai implementat programe ce asigură încă de la învățământul pre-școlar până la cel primar inclusiv, un strict necesar ce constituie pachetul pentru timpul petrecut în sălile de curs. Acest program a fost numit “Cornul și laptele” și a fost întâmpinat cu indignare de către parlamentari și deputați, însă de copii preșcolari și școlari, dar și de părinții acestora, a fost foarte apreciat.

Acestor proiecte li s-au mai alăturat și altele cum ar fi: bursele pentru rezultate deosebite pe parcursul unui an de studiu, banii de liceu, s-au mai oferit ajutoare bănești și pentru achiziționarea de calculatoare personale pentru elevii cu un venit modest. De asemenea li s-a mai pus la dispoziție mijloace de transport pentru a nu mai fi un impediment distanța dintre școala și locuințele lor. Un alt fel de sprijin pentru a continua studiile este și oferirea gratuită de manuale și rechizite școlare.

4. Scopul, obiective și tipuri de intervenții

Scopul acestor nenumărate proiecte este de a eradica acest fenomen de abandon școlar și de a încuraja tinerii de a-și continua studiile, pentru a-i ajuta să se realizeze pe plan profesional și apoi pe plan financiar.

Obiective:

- asigurarea pachetului zilnic pentru elevii din ciclul primar și gimnazial;
- asigurarea resurselor necesare îmbunătățirii metodelor de învățare;
- sprijinirea părinților din punct de vedere financiar;
- realizarea unei bune colaborări între școală și părinți;
- integrarea elevilor cu risc de abandon școlar și integrarea lor în sistemul școlar
- creșterea responsabilizării cadrelor didactice;
- reintegrarea elevilor care deja au abandonat școlar;
- monitorizarea stării sistemului, pentru a preveni de timpuriu apariția de crize și pentru a identifica periodic modificări în ceea ce privește factorii de abandon școlar.

Tipuri de intervenții:

- creșterea flexibilității programelor "a doua șansă": din punct de vedere a grupurilor de vârstă;
- creșterea flexibilității programelor "a doua șansă" - din punct de vedere al curriculei;
- creșterea atractivității școlii - prin activități extracuriculare care au loc în școală;
- creșterea atractivității școlii - prin folosirea resurselor școlii pentru atragerea elevilor pentru activități de timp liber;
- utilizarea experienței celor ce au renunțat la școală pentru a preveni scăderea încrederii în educație;
- creșterea implicării proactive a cadrelor didactice în combaterea abandonului școlar și renunțării timpurii la educație;
- dezvoltarea unui program național de educație sexuală a elevilor, focalizat pe comunitățile cu risc ridicat de natalitate la părinți adolescenți și cu norme de nupțialitate timpurie;
- stimularea administrațiilor locale și a ONG-urilor de profil să implice ca voluntari tinerii elevi de clasa a VIII-a și de liceu proveniți din comunități cu risc ridicat de abandon în programe de suport pentru bătrâni și familii aflate în nevoie;
- ținerea evidenței situației elevilor aflați în fluxuri de migrație internațională circulatorie;
- dezvoltarea și implementarea unui sistem de urmărire a evoluției cohortelor școlare;
- motivarea prin premiere a cadrelor didactice.

5. Concordanța dintre valorile profesionale și tipurile de intervenții

Pentru a preveni abandonul școlar și pentru a scade rata acestuia mai multe fundații au realizat o serie de evenimente. Un exemplu în acest sens este reprezentat de Fundația Dezvoltarea Popoarelor care a organizat o Caravană de Crăciun în cadrul proiectului Parteneriat multiregional pentru prevenirea părăsirii timpurii a școlii. Pe principiul educației între egali, protagoniștii caravanei au fost 10 copii cu rezultate foarte bune la învățătură care s-au întâlnit cu 10 de elevi din ciclul primar, care prezintă risc de abandon școlar. Copiii îndrumați de voluntari ai Clubului Lions București, de învățătoarea clasei și de personalul fundației au lucrat în echipe și au confecționat ornamente pentru îmbodobirea bradului de Crăciun. Obiectivul caravanei a fost creșterea interesului elevilor aflați în situație de risc de abandon școlar pentru integrarea în grupul clasei, prin activități bazate pe egalitate și respect reciproc.

Proiectul "Parteneriat multiregional pentru prevenirea părăsirii timpurii a școlii" este implementat în București în parteneriat cu Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului sector 3 (DGASPC) și este cofinanțat din Fondul Social European, prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013.

Proiectul "Parteneriat multiregional pentru prevenirea părăsirii timpurii a școlii" se adresează copiilor care fac parte din grupuri defavorizate, dar și părinților acestora. Sunt vizați mai ales elevii de etnie roma sau cei cu o situație socio-economică dificilă (venituri scăzute, familii monoparentale, dezorganizate, părinți plecați la muncă în strainatate). În cadrul programului, copiii vor beneficia de servicii de orientare și consiliere, dar și de burse de studiu. Fundația Dezvoltarea Popoarelor va iniția un program de tip „Școala după Școala” și va dezvolta parteneriate cu școli și cu instituții care se implica în prevenirea abandonului școlar.

Fundația Dezvoltarea Popoarelor susține, de mai bine de 14 ani, persoanele aflate în situație de risc social, în special copii și tineri, oferindu-le oportunități socio-educative și de integrare profesională.

Inovația digitală în educația preșcolară: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Bodea Ioana Simona

Grădinița P.P „Lizuca”

Într-o societate din ce în ce mai digitalizată, educația trebuie să evolueze pentru a răspunde provocărilor secolului XXI. Inovația digitală reprezintă o oportunitate semnificativă pentru dezvoltarea procesului educațional, inclusiv la nivel preșcolar. Tehnologiile educaționale, cum ar fi tabletele, aplicațiile interactive și resursele digitale, oferă noi modalități de învățare, adaptate nevoilor copiilor mici.

Teoria constructivistă a învățării, susținută de Piaget și Vygotsky, subliniază importanța explorării și interacțiunii în dezvoltarea copilului. În acest context, instrumentele digitale pot facilita învățarea prin experiențe interactive și personalizate. De asemenea, modelul SAMR (Substituție, Augmentare, Modificare, Redefinire) propus de Puentedura poate ghida integrarea tehnologiei în educația preșcolară, evidențiind nivelurile de transformare a procesului educațional.

Cu toate acestea, utilizarea tehnologiei în educația timpurie implică provocări importante. Excesul de expunere la ecrane, lipsa pregătirii adecvate a educatorilor și inegalitățile de acces la resurse digitale sunt doar câteva dintre dificultățile care trebuie abordate. Articolul de față analizează aceste provocări și propune soluții pentru integrarea echilibrată și eficientă a inovației digitale în educația preșcolară, având ca scop formarea unor cetățeni responsabili și pregătiți pentru viitor. Inovația digitală în educația preșcolară este un subiect tot mai important pe măsură ce tehnologia devine tot mai prezentă în viața de zi cu zi a copiilor. În acest context, utilizarea tehnologiilor digitale în educația timpurie poate adresa atât provocări, cât și oportunități semnificative pentru formarea cetățenilor responsabili.

Provocările inovației digitale în educația preșcolară

1. ****Dependența excesivă de tehnologie**** – Expunerea prelungită la ecrane poate afecta dezvoltarea cognitivă și socială a copiilor.
2. ****Lipsa pregătirii cadrelor didactice**** – Mulți educatori nu au competențele necesare pentru integrarea eficientă a tehnologiilor digitale în procesul educațional.
3. ****Siguranța online**** – Utilizarea internetului chiar și în contexte educaționale implică riscuri legate de protecția datelor și accesul la conținut neadecvat.
4. ****Disparități sociale și acces inegal la tehnologie**** – Nu toate instituțiile educaționale dispun de resurse digitale adecvate.

Soluții pentru integrarea eficientă a tehnologiei în educația preșcolară

1. ****Utilizarea echilibrată a tehnologiei**** – Tehnologia ar trebui să fie complementară activităților clasice, nu să le înlocuiască.
2. ****Formarea continuă a educatorilor**** – Este esențial să existe programe de instruire care să ajute cadrele didactice să utilizeze eficient tehnologiile digitale.
3. ****Dezvoltarea unor ghiduri de utilizare sigură a internetului**** – Regulamente clare pentru utilizarea tehnologiei pot ajuta la protejarea copiilor.
4. ****Investiții în infrastructură**** – Accesibilitatea la resurse digitale trebuie îmbunătățită pentru a asigura o educație echitabilă.

Concluzii

Inovația digitală are un potențial uriaș în educația preșcolară, dar trebuie implementată cu responsabilitate. Prin strategii adecvate, formarea educatorilor și crearea unui mediu sigur, tehnologia poate contribui la dezvoltarea competențelor esențiale pentru viitorii cetățeni responsabili. Inovația digitală poate fi un instrument valoros în educația preșcolară, dar trebuie utilizată cu grijă și cu un scop bine definit. Dacă sunt implementate soluții adaptate și eficiente, tehnologia poate contribui semnificativ la formarea unor cetățeni responsabili, care sunt capabili să navigheze într-o lume digitală complexă.

Bibliografie

1. European Commission. (2021). The Digital Education Action Plan 2021-2027. Brussels: European Union.
2. National Association for the Education of Young Children (NAEYC). (2020). Position Statement on Technology and Interactive Media.
3. Ministerul Educației din România. (2022). Strategia pentru digitalizarea educației 2021-2027.
4. Puentedura, R. (2006). Transformation, Technology, and Education: The SAMR Model.
5. Piaget, J. (1952). The Origins of Intelligence in Children. New York: Norton.
6. Vygotsky, L. S. (1978). Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes. Harvard University Press.

Educația în era digitală- avantaje și dezavantaje

Bodnea Daniela

Liceul Tehnologic „Mihai Novac” Oravița

Transformarea digitală a schimbat societatea și economia, cu un impact tot mai mare asupra vieții de zi cu zi, și a demonstrat necesitatea unor niveluri mai ridicate de capacitate digitală a sistemelor și instituțiilor de educație și formare.

Pandemia de COVID-19 a accelerat și mai mult tendința deja existentă de trecere la învățarea online și hibridă. Ea a dezvăluit metode noi și inovatoare prin care elevii și cadrele didactice își organizează activitățile de învățare și respectiv de predare și prin care aceștia interacționează într-o manieră mai personală și mai flexibilă online. În paralel, adoptarea tehnologiilor digitale pentru educație a scos la iveală provocări și inegalități între cei care au și cei care nu au acces la tehnologiile digitale (inclusiv persoanele care provin din medii defavorizate); și provocările legate de capacitățile digitale ale instituțiilor de educație și formare, de formarea cadrelor didactice și de nivelurile generale de aptitudini și competențe digitale.

Planul de acțiune pentru educația digitală (2021-2027) este o inițiativă de politică reînnoită a Uniunii Europene (UE), care stabilește o viziune comună asupra unei educații digitale de înaltă calitate, favorabile incluziunii și accesibile în Europa și care urmărește să sprijine adaptarea sistemelor de educație și formare ale statelor membre la era digitală.

Educația în era digitală este un concept care reflectă impactul tehnologiilor digitale asupra învățământului și a modului în care accesăm și procesăm informația. În ultimele decenii, tehnologia a transformat semnificativ modul în care învățăm, comunicăm și interacționăm cu informațiile.

Tehnologia a transformat profund modul în care învățăm, făcând procesul educațional mai accesibil, flexibil și personalizat prin:

1. Accesibilitatea informației- astăzi, internetul oferă un acces aproape nelimitat la resurse educaționale, inclusiv cursuri online, articole științifice, tutoriale video și forumuri de discuție.
2. Învățarea personalizată- tehnologiile educaționale moderne permit crearea unor programe de învățare personalizate, care se adaptează la ritmul și stilul fiecărui student.

3. **Învățarea colaborativă și interacțiunea globală-** tehnologia a permis crearea unor platforme și instrumente care încurajează colaborarea între studenți din diferite colțuri ale lumii. Colaborarea globală deschide noi oportunități pentru schimburi de idei și perspective diverse.

4. **Învățarea prin experiență și simulări-** tehnologiile precum realitatea virtuală (VR) și realitatea augmentată (AR) oferă oportunități unice de învățare prin experiență. Aceste tehnologii transformă învățarea teoretică într-o experiență practică, făcând-o mai captivantă și mai ușor de înțeles.

5. **Automatizarea și feedback-ul instantaneu-** platformele educaționale bazate pe tehnologie pot oferi feedback instantaneu, un aspect esențial în învățare. Acest feedback rapid ajută studenții să învețe mai eficient și să își corecteze greșelile într-un timp mai scurt.

6. **Învățarea mobilă (M-learning)-** dispozitivele mobile, cum ar fi telefoanele și tabletele, permit învățarea într-un mod flexibil și accesibil, chiar și în afacerea cotidiană. Aplicațiile educaționale pentru mobil permit elevilor să învețe oriunde și oricând, facilitând învățarea în mișcare. Acest lucru este esențial pentru persoanele care nu pot dedica mult timp pentru a învăța la clasă, deoarece pot integra învățarea în viața lor de zi cu zi.

7. **Platforme de învățare online și MOOC-uri-** cursurile online masive (MOOC) precum edX, Coursera și Udemy au revoluționat învățământul superior, oferind acces la cursuri de la universități de top din întreaga lume. Aceasta a democratizat educația, permițându-le studenților din orice colț al lumii să învețe de la experți în diverse domenii, fără a fi necesar să participe fizic la cursuri.

8. **Învățarea bazată pe jocuri (Gamification)-** elementele de gamificare în educație, cum ar fi premiile, nivelurile și competițiile, sunt folosite pentru a face învățarea mai atractivă și mai interactivă. Platformele educaționale care aplică principiile de gamificare, cum ar fi Kahoot! sau Classcraft, stimulează implicarea și motivația elevilor prin adăugarea unui element de distracție în procesul educațional.

9. **Automatizarea administrativă și analiza datelor-** tehnologia permite automatizarea multor sarcini administrative, cum ar fi înscrierea elevilor, gestionarea notelor și urmărirea progresului. Platformele educaționale pot analiza datele pentru a identifica punctele slabe ale elevilor și a sugera planuri de învățare personalizate.

10. **Înfruntarea limitărilor geografice și economice-** tehnologia a permis și învățământul la distanță (e-learning), oferind o oportunitate de a învăța din locații diverse, indiferent de situația geografică sau economică. În zonele izolate sau defavorizate, accesul la

educație a devenit mult mai facil, iar învățarea online a făcut posibil ca elevii din aceste regiuni să aibă acces la resurse educaționale de calitate.

Cu toate aceste avantaje pe care le oferă accesul la educația digitalizată, ea nu este lipsită de multe provocări. Dintre acestea se pot enumera:

Accesul inegal la tehnologie: Există încă un decalaj semnificativ în ceea ce privește accesul la dispozitive tehnologice și la internet de mare viteză. Acest lucru poate crea un dezavantaj pentru anumite grupuri sociale sau regiunile mai puțin dezvoltate.

Dependența de tehnologie: Abuzul tehnologic sau dependența de dispozitivele digitale poate duce la probleme de sănătate mentală sau dificultăți de concentrare. De asemenea, poate limita interacțiunile sociale directe.

Calitatea și validitatea informației: Într-o eră digitală, accesul la informații false sau neconfirmate este mai ușor. Acest lucru impune o responsabilitate mai mare asupra educației pentru a dezvolta abilități de gândire critică și discernământ.

Izolarea și lipsa de interacțiune fizică: În unele cazuri, educația digitală poate reduce interacțiunile față în față între studenți și profesori, ceea ce poate afecta dezvoltarea abilităților sociale și comunicarea nonverbală.

Pe măsură ce educația devine din ce în ce mai digitală, protecția datelor personale ale elevilor și profesorilor devine o preocupare majoră. Hackerele și atacurile cibernetice pot pune în pericol informațiile sensibile.

Educația în era digitală poate aduce beneficii semnificative, dar este important să fie gestionată cu atenție pentru a depăși provocările care pot apărea. Se cere un echilibru între tehnologie și metodele tradiționale de învățământ pentru a asigura o dezvoltare armonioasă a studenților.

Tehnologia a transformat învățarea dintr-un proces rigid și formal într-o experiență dinamică, interactivă și personalizată. Aceasta a permis o educație mai flexibilă și mai accesibilă, dar impune și o responsabilitate pentru a proteja datele și a gestiona eficient utilizarea tehnologiilor în procesul educațional. Deși provocările persistă, inovațiile tehnologice continuă să modeleze viitorul educației.

Bibliografie:

<https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>

<https://education.ec.europa.eu/>

<https://florinosoga.ro/viitorul-educatiei-in-era-digitala/>

Abordarea calitativă a relației dintre stilurile manageriale și climatul educațional

Bojin Luminița-Școla Gimnazială Nr.2 Caracal

În cazul managerilor, „își pun amprenta asupra stilului de conducere practicat atât temperamentul și caracterul, cât și aptitudinile. În ceea ce privește stilul de conducere al managerilor din învățământ, acesta poate fi definit ca modul propriu, specific de a acționa, în vederea atingerii obiectivelor propuse; ceea ce caracterizează activitatea desfășurată de aceștia și o diferențiază de activitatea cadrelor de conducere din alte unități de învățământ.”¹

În contextul transformărilor complexe ce se petrec în societatea contemporană, pentru asigurarea unui succes al demersului educațional, un rol deosebit se atribuie stilului managerial. Stilul de conducere al managerilor devine un element intrinsec al culturii organizaționale, care va avea o puternică influență asupra acesteia. Astfel, în organizațiile care și-au dezvoltat o cultură organizațională puternică, managerii sunt nevoiți să își adapteze propriul stil de conducere la cerințele impuse de cultura promovată și vor acționa în sensul dezvoltării acesteia. Specialiștii Analizând în detaliu problematica influenței stilului managerial asupra culturii organizaționale specialiștii au ajuns la ideea că managerii care au un stil managerial participativ vor putea exercita o influență puternică asupra celorlalți angajați în scopul acceptării și susținerii culturii organizaționale.

Stilul de conducere are influență asupra organizației în care este practicat manifestată în mai multe direcții:

- nivelul eficienței muncii și capacităților intelectuale ale grupului condus;
- nivelul relațiilor psihosociale dintre membrii grupului;
- atitudinile pe care le abordează membrilor grupului;
- coeziunea grupului;
- nivelul motivației și al comportamentului subordonaților;
- nivelul satisfacției personale în rândul membrilor grupului ce își desfășoară activitatea

în cadrul unității;

S-a dovedit că stilurile de conducere nu au o singură categorie de efecte (unele stiluri manifestă efecte pozitive iar altele stiluri doar efecte negative). Pentru a veni în sprijinul acestei

¹ Ioan Jinga, *Managementul învățământului*, Editura ASE, București, 2003, p.250

idei, trebuie remarcat că un stil de conducere *autoritar*, care este prezentat în mod frecvent drept negativ, duce la scăderea coeziunii de grup, influențează în mod negativ atitudinile față de muncă și diminuează satisfacția în muncă, dar asigură în același timp o productivitate atât intelectuală cât și operațională la nivel ridicat, scurtează procesul de luare a deciziilor, întărește spiritul de disciplină și asigură realizarea eficientă și la timp a sarcinilor.

Un stil de conducere *democratic*, caracterizat drept cooperativ; asigură o implicare crescută a lucrătorilor la conducere, ridică nivelul motivațional, asigură satisfacția în muncă, creează un climat agreabil și pune în valoare capacitățile și competențele subordonaților, însă poate genera și el, în unele situații, consecințe nedorite cu caracter negativ.

Pentru a face o apreciere a eficienței stilurilor de conducere au fost propuse trei criterii:

a. Ponderea celor două tipuri de efecte, pozitive și negative și a stilurilor de conducere în întreaga structură a activității de conducere.

b. Consecințele rezultate ca urmare a practicării pe termen lung a unui stil de conducere. În baza acestui criteriu se poate constata că unele stiluri manageriale au efecte pozitive pe termen scurt dar pot avea și efecte negative importante pe termen lung. De exemplu, un stil de conducere autoritar duce la scurtarea timpului de luare a deciziilor însă, deoarece implică un mare consum uman, pe termen lung ar putea provoca stări de oboseală și, în acest mod, să genereze stări conflictuale puternice.

c. Gradul de adecvare a stilului de conducere în funcție de particularitățile situației. Ghidându-ne după acest criteriu, constatăm că stilul de conducere autoritar se pliază pe situații care impun luarea decizii rapide, în situații deosebite în care se impune respectarea cu strictețe a regulilor ce țin de securitate sau în situațiile neprevăzute care cer intervenții urgente.

Creșterea eficienței pe care o au stilurile manageriale este o preocupare importantă a teoriei moderne și practicii managementului. Deși studiile realizate în acest domeniu sunt numeroase, nu s-a ajuns încă la formularea unor principii, la elaborarea unor rețete cu caracter universal valabil, a căror respectare sau practicare să garanteze o eficiență crescută a conducerii. Întrucât eficiența stilului de conducere este dependentă atât de particularitățile managerului cât și de particularitățile situației, s-au formulat doar unele recomandări a căror respectare ar putea asigura eficiența stilului de conducere:

✓ Cunoașterea în amănunt de către manageri a realității din unitatea condusă. Pe lângă aceasta trebuie să dea dovadă de o bună cunoaștere a factorilor ce provin din exterior (științifici, tehnici, economici, politici, legislativi) și care acționează asupra unității conduse.

✓ Construcția unui bun sistem informațional menit să asigure informații corecte, de crezut, adecvate și continue, informații pe baza cărora se vor lua decizii și se va asigura o transmitere cât mai rapidă a acestora către executanți.

✓ Formularea corectă și clară a obiectivelor și sarcinilor. Este insuficient ca sarcinile și obiectivele să se afle clar formulate doar în planurile unităților sau să fie explicitate doar în strategiile de dezvoltare ale acestora. Se impune ca fiecare manager să dea dovadă de o înțelegere cât mai clară și corectă a obiectivelor, de a conștientiza sarcinile ce îi revin datorită propriului nivel ierarhic pe care îl conduce și a obiectivelor generale ale unităților.

✓ Adecvarea managementului la particularitățile unității și la noile situații intervenite în evoluția acesteia. „Metodele și tehnicile de conducere duc la rezultate eficiente numai când sunt adecvate situației concrete în care se aplică, când țin seama de particularitățile unității și de trataturile psihosociale ale personalului.”²

✓ Orientarea activității manageriale înspre aspecte esențiale. Managerii se confruntă zilnic cu probleme ce dau dovadă de o mare diversitate; ei nu se vor putea ocupa nici de analiza nici de soluționarea tuturor acestor probleme, mai ales în unitățile mari. Trebuie însă să realizăm că unele aspecte sunt mai importante. Prin stilul adoptat managerii trebuie să își stabilească prioritățile și să se preocupe mai mult de aspectele importante, esențiale, soluționarea problemelor curente putând fi făcută de manageri de la nivelurile inferioare.

„Delegarea de atribuții și responsabilități are un dublu avantaj: degrevează managerii de la nivelurile superioare de problemele de rutină, iar soluționarea acestora poate fi făcută în condiții mai bune de șefii de compartimente, birouri, care cunosc mai bine aspectele curente ale activității unității.”³

✓ Organizarea în mod rațional a activității de management și utilizarea eficientă a timpului de către manager. Evitarea situațiilor de rezolvare în grabă a sarcinilor (care induc tensiune nervoasă, duc la oboseală și, în consecință, la unele decizii insuficient gândite) sau amânarea rezolvării lor invocând un timp mai îndelungat de reflecție sunt doar două dintre

² Cornescu V., Marinescu P., Curteanu D., Toma S. *Management – de la teorie la practică*, Editura Universității, București(2004),

³ Idem

situațiile ce se pot întâlni în raționalizarea activității manageriale. Amânarea luării unei decizii cu privire la o problemă tehnică poate să aducă prejudicii unității, pe când amânarea unei probleme ce șine de personal poate provoca nemulțumirea membrilor grupului și chiar prejudicia interesele subordonaților. Managerii trebuie să-și organizeze în mod rațional timpul pentru activitățile de luare a deciziei, pentru îndrumare, coordonare și control, pentru activități ce țin de aspecte strategice, tactice și curente, pentru activități cu problematică tehnică, economice sau social-umane.

„ În activitatea practică s-a dovedit că nu există stiluri bune sau stiluri mai puțin bune de management. Stilul se manifestă și se folosește contextualizat. Managerul eficient trebuie să analizeze critic atributele acestor stiluri, să înțeleagă și să vegheze asupra avantajelor și limitelor fiecăruia, să le combine și să le rafineze. Astfel cunoscând limitele acestor stiluri, predispozițiile comportamentului personal și al colegilor, să poată conduce echipa în mod eficient spre realizarea activităților și îndeplinirea obiectivelor.”⁴

„Adoptarea unui stil de conducere diferențiat în funcție de situația problemă pe care o are de rezolvat aduce în discuție un alt stil de conducere, stilul de conducere situațional, specific managerilor eficace și eficienți.”⁵

Managerii care pot adopta acest stil de conducere îmbină ordinele și consultarea subalternilor în funcție de natura problemei ivite, dar și de posibilitățile angajaților. Acest stil poate duce la crearea unui climat de incertitudine, în sensul ca sugestiile managerului pot fi interpretate eronat de subordonați.

Bibliografie:

1. Bogathy, Zoltan., *Manual de tehnici și metode în psihologia muncii și organizațională*, Ed. Polirom, Iași, 2007.
2. Constantin, T., *Psihologie organizațional-managerială. Tendințe actuale*, Ed. Polirom, Iași, 2008.
3. Drucker, P., *Management's new paradigms*, Forbes, 1998.
4. Frances Hesselbein, Marshall Goldsmith, Richard Beckhard, *Organizația viitorului*, Ed. Teora, București, 2000.

Direcții de optimizare a relației dintre stilurile manageriale și climatul psihosocial

Bojin Luminița-Școala Gimnazială Nr.2 Caracal

Practicarea unui stil de conducere care se dovedește a fi nepotrivit va duce negreșit la generarea unor stări tensionate ale elevilor care vor genera involuntar ripostă din partea acestora, cu scopul regăsirii echilibrului sau a refacerii satisfacției de sine.

Voi încerca, în cele ce urmează, să aduc în discuție câteva din efectele unui management defectuos și măsurile recomandate pentru îndepărtarea sau ameliorarea acestora.

1. Oboseala

„Instalarea sentimentelor de oboseală (epuizare), somnolență, reducerea capacității de reacție duce la un declin constant al rezultatelor educaționale obținute de elev.”¹

Starea de oboseală se poate instala datorită un disfuncționalități în ceea ce privește activitatea de conducere:

- activități care se dovedesc repetitive și monotone;
- lipsa feed-back-ului real;
- durata inadecvată a unor activități, în primul rând de tip educațional, dar și extracurricular;

„*Oboseala obiectivă* – este acel tip de oboseală care este antrenată într-o activitate epuizantă sau prelungită și care se manifestă printr-o reducere semnificativă, măsurabilă a cantității și calității rezultatelor obținute.”²

„*Oboseala subiectivă* – este echivalentă cu sentimentul de delăsare sau plictiseală, care apare deseori fără o cauză obiectivă directă.”³

2. Supraîncărcarea

O cauză majoră a supraîncărcării personalului din subordine ar putea fi orarul variabil și care se întinde pe parcursul unei zile întregi. De asemenea programa școlară supraîncărcată cumulată cu activitățile extracurriculare și extrașcolare multe și consumatoare de timp.

3. Lipsa de motivare

¹ www.slideshare.net, Roșu Mihaela, Consecințe negative ale unui management defectuos al clasei de elevi,

² Idem

³ Idem

Cu privire la aceasta se pot face cercetări multiple. Factorii motivaționali se întind pe o plajă largă de domenii de proveniență însă cei mai importanți se situează la baza piramidei necesităților

4. Deprecierea climatului educațional

Climatul educațional se referă la atmosfera, moralul, starea afectivă a clasei, fiind indicatorul sănătății unui grup educațional.

„Un management defectuos al clasei poate avea ca și consecință un climat educațional închis, caracterizat printr-un grad înalt de neangajare din partea elevilor, nepăsare, rutină, distanțare etc. Tipul de profesor este cel neangajat, caracterizat prin lipsa concentrării și orientarea numai pe sarcina de învățare.”⁴

Un bun management al clasei determină la elevi comportamente deschise, lipsite de teamă și inhibiție, permițându-le să se concentreze asupra unor sarcini de lucru normale și stimulându-i să participe la interacțiuni sociale angajante, reale și autentice.

5. Abandonul școlar

O cercetare privind legătura dintre climatul educațional al clasei și abandonul școlar a arătat că:

- nu se poate stabili o corelație semnificativă între deprecierea climatului educațional din clasă și fenomenele de abandon școlar, de cele mai multe ori la mijloc aflându-se cauze de ordin socio-economic sau disciplinar;

- climatul nesănătos într-o clasă de elevi poate să contribuie la decizia inițială a elevului de a abandona școala;

- abandonul temporar este acompaniat uneori și de implicarea părinților, aceștia susținându-și copiii în demersurile de a părăsi clasa respectivă;

- se poate identifica o puternică legătură între climatul nesănătos, depreciat la nivelul anumitor clase și dorința elevilor, nematerializată însă, de a părăsi colectivul respectiv, nu neapărat cariera școlară.

6. Minciuna

În sala de clasă, minciuna este un comportament verbal și nonverbal, care apare frecvent, de cele mai multe ori ca urmare a unor greșeli de tip managerial ale cadrului

⁴ Idem

didactic.

7. Agresivitatea (violența)

Violența este una dintre marile probleme ale lumii contemporane. Problema violenței în școală a devenit o temă de reflecție pentru toți cei implicați în actul educațional, școala dispunând de resursele necesare conceperii unor programe de prevenire a violenței.

Noțiunea de violență este discutată în relație cu cea de agresivitate. Eric Debarbieux definește violența ca fiind: “dezorganizarea brutală sau continuă a unui sistem personal, colectiv sau social și care se traduce printr-o pierdere a integrității, ce poate fi fizică, psihică sau materială. Această dezorganizare poate să se opereze prin agresiune, prin utilizarea forței, conștient sau inconștient, însă poate exista și violență doar din punctul de vedere al victimei, fără ca agresorul să aibă intenția de a face rău.” (apud. D. Sălăvastru, 2003).

Literatura de specialitate vorbește de trei tipuri de prevenție pe care le poate desfășura școala în scopul stăpânirii violenței:

- a) prevenție primară – dezvoltarea unor priviri pozitive asupra fiecărui elev, exprimarea încrederii în capacitatea lui de a reuși, valorizarea efortului elevului;
- b) prevenție secundară – reperarea efectelor unor violențe la care elevul a fost supus în afara mediului școlar și semnalarea acestor situații specialiștilor (psihologului școlar sau asistentului social);
- c) prevenție terțiară – sprijin direct adus copiilor care manifestă comportamente violente, împiedicând astfel cronicizarea tulburărilor provocate de violență și răspândirea lor.

Pentru a face față unei situații de conflict școlar se recomandă următoarele strategii:

- 1) Strategii de evitare – profesorul ignoră momentan criza creată în sala de clasă și continuă cursul ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Strategia este eficientă doar dacă problema este minoră, în caz contrar, conflictul riscă să reapară.
- 2) Strategii de diminuare (moderare) – se folosesc atunci când profesorul, pentru a evita confruntarea, minimalizează dezacordul cu elevii. Profesorul amână luarea unor decizii, evită să ia o poziție fermă.
- 3) Strategii de putere (de coerciție) – profesorul recurge la puterea sa și la diferite mijloace de constrângere (amenințarea, scăderea notei, pedeapsă) pentru a regla conflictul. Profesorul dă prioritate propriilor interese, în detrimentul relației cu elevii. Strategia e eficientă pe termen scurt deoarece ea atacă simptomele, nu cauzele problemei.

4) Strategii de compromis – profesorul recurge la concesi, la promisiuni pentru a face față situației.

5) Strategii de rezolvare negociată a problemei:

- negocierea – un procedeu de rezolvarea conflictelor prin intermediul discuției între părțile adverse.
- negocierea presupune respect mutual și dorința de cooperare.
- avantajele negocierii: atacă prin excelență cauzele problemei; ține cont de interesele și nevoile fiecăruia, favorizează participarea și angajarea reciprocă.

Nu întotdeauna profesorul reușește să rezolve problemele de comportament ale elevilor și situațiile conflictuale din sala de clasă prin intermediul strategiilor enumerate mai sus. În aceste situații se impune lucrul cu echipe pedagogice care să impună mai multe persoane: diriginte, profesori ai clasei, părinți, medicul școlar, psihologi și pedagogi. Tehnica grupurilor de lucru constituite din persoane din interiorul școlii și cercetători care să conducă reuniunile sau grupurile de reflecție se numește *mediere sociologică*.

În concluzie, climatul psihosocial al unui grup, și implicit al clasei de elevi ca grup social, este o funcție dependentă de stilul conducătorului procesului de educație, care, voit sau nevoit, devine un manager al grupului, un factor de organizare, coordonare și control, și care, în funcție de situația de învățare și dinamica grupului socio-profesional, va trebuie să adopte acel stil care va fi agreat de către marea majoritate și care să ducă la performanța grupului, creșterea încrederii în sine și contribuția la mentenanța și îmbunătățirea culturii organizaționale.

Bibliografie:

1. Bogathy, Zoltan., *Manual de tehnici și metode în psihologia muncii și organizațională*, Ed. Polirom, Iași, 2007.
2. Constantin, T., *Psihologie organizațional-managerială. Tendințe actuale*, Ed. Polirom, Iași, 2008.
3. Drucker, P., *Management's new paradigms*, Forbes, 1998.
4. Frances Hesselbein, Marshall Goldsmith, Richard Beckhard, *Organizația viitorului*, Ed. Teora, București, 2000.
5. Iosifescu, Șerban, coord., *Managementul educațional pentru instituțiile de învățământ*, coordonator Institutul de Științe ale Educației, București, 2001.

Factorii determinanți în dezvoltarea climatului educațional

Bojin Luminița-Școala Gimnazială Nr.2 Carcal

Prin climat organizațional se înțelege o stare psihosocială, exprimată cultural într-un context intern și extern și este generată de un ansamblu de variabile obiective și subiective intersectate într-un câmp psihosocial sau context situațional (extern și intern) care străbate activitatea didactică realizată în cadrul școlii”¹

Școala este în primul rând o organizație, este rezultatul cerințelor actuale, postmoderne, a societății informaționale, care se bazează pe cunoaștere. Abordarea multidimensională a școlii ca organizație, aceea, funcțional-structurală, culturală, comportamentală duce la identificarea unor variate surse ce privesc dezvoltarea organizației școlare. Cultura organizației școlare în epoca postmodernă se dezvoltă, în mod deosebit, cu ajutorul resurselor subiective ce țin de climatului organizațional care va fi rezultatul modului de acțiune concertată a tuturor actorilor școli (manageri, colectivul de cadre didactice, elevii, personalul administrativ, părinți, reprezentanți ai comunității locale etc.).

✓ *Cultura organizațională.* Raportul dintre climatul organizațional și cultura organizațională, pare a fi una din problemele controversate, fiind dezbătută în literatura de specialitate într-un mod accentuat. Ambele concepte fac referire la modul în care factorul uman experimentează și da sens organizațiilor, fiind concept fundamental pentru a analiza și descrie dinamica organizațiilor). Cultura și climatul organizațional au la origine discipline precum sociologia, psihologia și antropologia, aceste doua concepte fiind bazate pe înțelegerea fenomenelor psihologice din cadrul organizațiilor.

Cultura și climatul, sunt factori care își pun amprenta asupra comportamentul individual și de grup, profitului, satisfacției în munca, performanței, siguranței, satisfacției clienților, cât și asupra calității serviciilor.

Valorile individuale și procesele social cognitive sunt în relație directă cu sentimentele de apartenență și caracteristicile individuale, credințele individuale sunt influențate în parte și de concepțiile organizației, percepțiile climatului psihologic, la nivel individual sunt influențate și de climatul existent în cadrul organizației, iar comportamentele și atitudinile individuale sunt influențate de cele colective.

¹ Cristea Sorin “*Managementul organizației școlare*”- note de curs ,2011,

✓ *Stilul managerial.* Stilul de conducere adoptat are anumite efecte asupra mediului, asupra climatului școlar, asupra rezultatelor și eficienței activității echipei conduse. Stilul de conducere se poate transmite, adică poate influența sau motiva membrii echipei în ambele direcții (pozitiv, negativ) și se propagă mai ales la nivelul ierarhic inferior.

Rolurile managerului în crearea climatului organizațional este de animator și inovator. Rolul de animator se concretizează în valorizarea capacităților, a creativității individuale și colective, a disponibilităților afective ale elevilor și profesorilor, în activarea, facilitarea și impulsivarea activității didactice, în crearea unei atmosfere de angajare socio-afectivă prin gândire clară și suplă orientată spre finalități educaționale precise. Managerul devine inovator dacă inițiază și organizează procesul de cercetare ameliorativă a activităților educaționale din școală, dacă îi uimește pe colaboratori prin noutate

✓ *Structura grupului.* Reprezintă un *factor de referință în evoluția și dezvoltarea climatului.* Din perspectiva elementelor componente, a proprietăților și a proceselor care-i sunt specifice, în abordarea structurii grupului școlar se au în vedere numai caracteristicile grupului de cadre didactice din cadrul unităților de învățământ. Intre acestea se stabilesc relații interindividuale directe și statornice, în cadrul unor activități similare ce conduc la realizarea obiectivelor educaționale relativ comune. Numarul învățătorilor și profesorilor care compun grupul sau colectivul de cadre didactice variază în funcție de specificul fiecărei unități de învățământ, de profilul acesteia, de natura și numarul de posturi didactice stabilite în raport cu numarul de școlari repartizați pe grupe, clase și cicluri de învățământ. Cu cât grupul de cadre didactice este mai mare, cu atât crește și numarul relațiilor posibile.

Cultura și climatul, sunt factori care își pun amprenta asupra comportamentul individual și de grup, profitului, satisfacției în munca, performanței, siguranței, satisfacției clienților, cât și asupra calității serviciilor.

Valorile individuale și procesele social cognitive sunt în relație directă cu sentimentele de apartenență și caracteristicile individuale, credințele individuale sunt influențate în parte și de concepțiile organizației, percepțiile climatului psihologic, la nivel individual sunt influențate și de climatul existent în cadrul organizației, iar comportamentele și atitudinile individuale sunt influențate de cele colective.

Climatul psihosocial din școli reprezintă un factor esențial pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor și pentru performanța lor academică și personală. Acesta este influențat de relațiile dintre profesori, elevi și părinți, de metodele educaționale utilizate, de valorile promovate în școală și de modul în care sunt gestionate situațiile conflictuale.

Un climat pozitiv în școală sprijină învățarea eficientă, dezvoltarea emoțională și formarea unui sentiment de apartenență și siguranță pentru toți cei implicați. În schimb, un climat negativ poate duce la probleme de adaptare, scăderea motivației și apariția unor comportamente inadecvate.

Prin promovarea unor relații bazate pe respect, empatie și comunicare deschisă, precum și prin asigurarea unui mediu incluziv și echitabil, școlile pot contribui semnificativ la crearea unui climat psihosocial sănătos. Acesta nu doar că susține performanța academică, dar îi pregătește pe elevi să devină adulți responsabili, capabili să construiască relații armonioase și să se integreze cu succes în societate.

Bibliografie

1. Vlăsceanu, M., *Organizații și comportament organizațional*, Editura Polirom, Iași, 2003.
 - ✓ Manolescu, M, *Evaluarea școlară - metode, tehnici, instrumente*, Meteor Press, București, 2005.
 - ✓ Neculau, A., *Psihologie socială*, Editura Polirom, Iași, 1996.
 - ✓ Nicola, I., *Tratat de pedagogie școlară*, EDP, București, 1974.
 - ✓ Păun, E., *Școala – abordare sociopedagogică*, Editura Polirom, Iași, 1999.

Responsabilitatea ca valoare este integrată în scala de valori a fiecărui individ de-a lungul existenței lui. Ea capătă importanță și prioritate în funcție de etapele dezvoltării sale și în funcție de contextul socio-economic în care omul, apelând la resursele proprii, își valorizează potențialul propriu.

Responsabilitatea socială este valoarea de o însemnătate primordială, pe care copilul și tânărul și-o va însuși pe măsură ce va descoperi importanța ei, în contextul construirii rețelei de relații sociale proprii. Aceste relații sociale în permanentă mișcare se află sub influența pregnantă a multitudinilor de factori socio-economici, culturali; toți împachetați în mirajul erei digitale.

Omul zilelor noastre, ghidat și chiar teleghidat de tehnologie, încearcă din răsuputeri să manifeste comportamente congruente cu valorile pe care le propagă. Dintre acestea, nu numai responsabilitatea socială sub influența mirajului își pierde din greutatea care îi revine, ci și alte valori.

Tehnologia zilelor noastre ne permite să accesăm o multitudine de surse, de informații credibile sau mai puțin credibile, reducând considerabil timpul de căutare, dar, în același, nu ne obligă să descoperim acele conexiuni logice prin care ne aducem contribuția la îmbogățirea bagajului personal de cunoștințe, având ca finalitate înțelegerea propriei persoane și a mediului înconjurător. Conform viziunii prof. dr. Daniel David, având acces mai puțin la tehnologie, vom fi mai puțini „competitivi” prin prisma actualizării informațiilor relevante pentru o mai bună acomodare în societatea actuală. Deci e nevoie de tehnologie, însă de o tehnologie folosită inteligent.¹

Folosirea inteligentă presupune dezvoltarea abilității de a lega informații și de a descoperi ancore logice între informațiile generate, în vederea realizării scopului stabilit, dar și adaptarea afectivă la situațiile cu care ne confruntăm, situații care sunt impregnate de avalanșa de informații generate.

Daniel Goleman afirmă că inteligența rațională nu este suficientă fără inteligența emoțională: „într-adevăr, intelectul nu poate funcționa la capacitate maximă fără inteligența emoțională.”²

¹ Daniel David, *Tehnologia, pericol sau avantaj*. Daniel David, *avertiment pentru părinți: Nu este bună sau rea. Ea devine bună sau rea în funcție de cum o utilizăm*, pe https://www.dcmmedical.ro/tehnologia-pericol-sau-avantaj-daniel-david-avertiment-pentru-parinti_644276.html

² Daniel Goleman, *Inteligența emoțională*, pe <https://simplisio.ro/blogs/jurnal/inteligenta-emotionala-daniel-goleman-rezumat-pe-scurt>

Educația începe de la noi și se întoarce la noi, într-o lume în care gonim cu o viteză amețitoare în mormanul de sarcini asumate conștient, impuse și definite de mediul înconjurător. Este același mediu în care gadgeturile ne fac să părem supercalificați, supersociabili, relațiile noastre sunt tot mai puțini satisficătoare, atât pe plan personal cât și profesional; mediul care permite construirea unei rețele de relații personale și profesionale care în mare parte să răspundă nevoilor noastre.

Măiestria ființei umane, în calitatea sa de educator, îndrumător, mentor, constă în modalitatea prin care reușește să insereze tehnologia în procesul educațional, promovând valori tradiționale dar și noi, necesare navigării pe apele zilelor noastre.

Cred cu tărie că responsabilitatea față de autoeducarea noastră benefică și eficientă va duce la propagarea unor valori și comportamente care pot fi considerate exemple de bune practici de „supraviețuire” și utilizare inteligentă a tehnologiei, dar și la dezvoltarea relațiilor sociale proprii, prin implicare și responsabilizare, scopul existenței fiind fericirea!

Responsabilitatea față de educabili este imensă prin oglinda de a-i obliga să-și descopere propria logică funcțională și să și-o dezvolte pentru asigurarea unei vieți echilibrate, care presupune îmbinarea prolifică a tuturor factorilor implicați în evoluția umană.

Bibliografie:

1. Daniel, David – *Psihologia poporului român: Profilul psihologic al românilor într-o monografie cognitiv-experimentală*, Editura Polirom, Cluj-Napoca, 2015.
2. David, Daniel, *Tehnologia, pericol sau avantaj. Daniel David, avertisment pentru părinți: Nu este bună sau rea. Ea devine bună sau rea în funcție de cum o utilizăm*, pe https://www.dcmedical.ro/tehnologia-pericol-sau-avantaj-daniel-david-avertisment-pentru-parinti_644276.html, accesat în data de 23.02.2025, ora 16:20.
3. Goleman, Daniel – *Inteligența emoțională*, <https://simplisio.ro/blogs/jurnal/inteligența-emoțională-daniel-goleman-rezumat-pe-scurt>, accesat în data de 01.03. 2025, ora 09:50

DESPRE UN INTERNET IN SIGURANTA

In contextul actual , in lumea în care traim, unde tot mai multe activități se desfășoară pe internet, securitatea utilizatorilor în timp ce navighează, comunică și utilizează resurse online este esențială. Siguranța pe internet implică protejarea informațiilor personale, prevenirea accesului neautorizat la conturi și protejarea împotriva amenințărilor online, securitatea și bunăstarea utilizatorilor.

Aspectele cheie ale siguranței pe internet implică în primul rand protejarea datelor personale și a confidențialității. Este important să se evite distribuirea necugetată a datelor personale, cum ar fi numele complet, adresa, numărul de telefon sau detalii financiare, adresa de e-mail sau orice alt fel de informație personală către surse nesigure sau persoane necunoscute. Toate acestea pot fi utilizate în mod negativ dacă sunt accesate de persoane rău intenționate.

Utilizarea parolelor puternice și actualizarea regulată a acestora poate ajuta la protejarea conturilor personale. Aceasta implică limitarea accesului la informațiile personale și protejarea vieții private online.

De asemenea, utilizatorii trebuie să fie conștienți de diferitele tipuri de amenințări sau fraude online, cum ar fi virușii, malware-ul, phishing-ul și atacurile cibernetice. De aceea trebuie să fie precauți în legătură cu informațiile pe care le furnizează sau cu linkurile pe care le accesează.

Phishing-ul este o formă de fraudă online prin care atacatorii încearcă să obțină informații personale și confidențiale, cum ar fi parole, numere de card de credit sau detalii de cont bancar, prin intermediul unor metode frauduloase. De obicei, phishing-ul se realizează prin e-mailuri, mesaje text, apeluri telefonice sau site-uri web falsificate care imită în mod fraudulos instituții sau companii reale.

Atacatorii care se angajează în phishing trimit mesaje sau comunicări care par autentice și credibile, adesea folosind logo-uri, culori și formulări specifice ale instituțiilor sau companiilor reale. Aceste mesaje solicită de obicei informații personale sau sensibile și conving utilizatorii să furnizeze aceste date sub pretextul unor motive aparent legitime, cum ar fi actualizarea contului, verificarea securității sau rezolvarea unei probleme.

Scopul phishing-ului este de a obține acces la informațiile personale și de a le folosi în mod fraudulos, cum ar fi efectuarea de tranzacții neautorizate, furtul de identitate sau fraudarea financiară.

Pentru a ne proteja împotriva phishing-ului, este important să urmăm câteva măsuri de precauție:

- Să fim vigilenți înainte de a furniza informații personale sau sensibile prin intermediul mesajelor sau site-urilor web. Să verificăm întotdeauna sursa și autenticitatea comunicărilor, în special atunci când sunt solicitate informații confidențiale.
- Să nu facem clic pe link-uri suspecte sau necunoscute din e-mailuri sau mesaje text. Este mai sigur să introducem manual adresele web în browser pentru a accesa site-urile.
- Să verificăm întotdeauna adresa web a site-ului. Atacatorii pot crea site-uri web falsificate care imită în mod fraudulos site-uri legitime, așa că verificăm cu atenție adresa web și ne asigurăm că este corectă și autentică.
- Să folosim instrumente de securitate, cum ar fi antivirus și anti-malware, care pot detecta și bloca mesajele sau site-urile phishing.
- Să ne informăm în mod regulat cu privire la tehnici și semne de recunoaștere a phishing-ului. Să ne familiarizăm cu strategiile utilizate de atacatori și să fim atenți la indicii, cum ar fi greșeli de ortografie sau gramaticale în mesaje sau solicitări urgente și neașteptate de a furniza informații personale.

O atitudine vigilență și luarea de măsuri preventive, reduce riscul de a fi victima a phishing-ului și poate proteja informațiile personale și financiare iar utilizarea unui software de securitate, cum ar fi antivirus și firewall, poate ajuta la protejarea dispozitivelor de astfel de pericole.

Un alt aspect se refera la interacțiunile care au loc pe rețelele sociale și care pot implica riscuri, cum ar fi hărțuirea online, expunerea la conținut inadecvat sau implicarea în activități ilegale. Utilizatorii trebuie să fie responsabili în gestionarea profilului lor online, să respecte regulile și să protejeze atât propriile persoane, cât și pe ceilalți. O atitudine etică și respectarea regulilor și termenilor de utilizare a platformelor online ajută la menținerea unui mediu virtual sigur și plăcut pentru toți utilizatorii.

Educația privind siguranța pe internet este esențială, atât pentru copii, cât și pentru adulți. Este important să se învețe despre amenințările online, să se identifice și să se evite situațiile periculoase și să se comunice deschis despre experiențele online și despre ce pot aduce acestea în viețile noastre.

Bibliografie

1. Michael Lynch, „Internetul nostru”, Ed. Niculescu, București, 2017
2. Jean-Claude Larchet, „Captivi în internet”, Ed. Sophia, București, 2018

FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Botaș Alina Lenuța

Școala Gimnazială „Gheorghe Popovici” apateu

În era digitală, cetățenii se confruntă cu provocări și oportunități imense generate de utilizarea noilor tehnologii și platforme online. Însă, în același timp, aceste progrese tehnologice vin și cu riscuri, cum ar fi expunerea la informații false, pierderea confidențialității și problemele legate de dependența de internet. Astfel, este esențial să formăm cetățeni responsabili, capabili să navigheze într-un mediu digital complex, să ia decizii etice și să își protejeze drepturile și datele personale.

I. Conceptul de cetățean responsabil în era digitală

Un cetățean responsabil în era digitală este cineva care folosește tehnologia într-un mod conștient și etic, având în vedere atât beneficiile, cât și riscurile acesteia. Formarea acestuia presupune dezvoltarea unor abilități de gândire critică, educație media, înțelegerea drepturilor și obligațiilor în spațiul digital, precum și capacitatea de a lua decizii informate în legătură cu utilizarea tehnologiilor.

II. Aspecte esențiale ale formării cetățenilor responsabili

Educația digitală este esențială pentru formarea cetățenilor responsabili. Acesta include dezvoltarea competențelor de utilizare a tehnologiilor, precum și înțelegerea riscurilor și beneficiilor acestora. În școli, dar și prin inițiativele educaționale ale instituțiilor publice și organizațiilor non-guvernamentale, trebuie promovate cursuri de educație digitală care să abordeze subiecte precum siguranța online, securitatea datelor și combaterea știrilor false.

Într-un context în care informațiile circulă rapid și sunt adesea greu de verificat, gândirea critică devine o competență crucială. Cetățenii trebuie să învețe să analizeze sursele de informație, să distingă între știrile verificate și cele false și să ia decizii fundamentate pe date reale. De asemenea, alfabetizarea media este esențială pentru a înțelege influențele media asupra comportamentului și opiniilor.

În era digitală, protejarea datelor personale este o prioritate. Cetățenii trebuie să înțeleagă importanța confidențialității și să cunoască modalitățile de protecție a informațiilor personale online, precum setările de confidențialitate pe platformele de social media, utilizarea parolelor puternice și evitarea scam-urilor online. De asemenea, este important ca cetățenii să fie conștienți de drepturile lor legale privind protecția datelor și să știe cum să acționeze în cazul în care aceste drepturi sunt încălcate.

Un alt aspect important al formării cetățenilor responsabili este promovarea unui comportament etic în mediul digital. Acesta include respectarea drepturilor altora, evitarea hărțuirii cibernetice și respectarea diversității opiniilor. În plus, cetățenii trebuie să învețe cum să interacționeze în mod constructiv în discuțiile online, fără a recurge la discursuri instigatoare sau violente.

III. Provocări în formarea cetățenilor responsabili

Deși educația digitală este esențială, există mai multe provocări în procesul de formare a cetățenilor responsabili. Printre acestea se numără:

Lipsa infrastructurii educaționale adecvate – În multe regiuni, în special în zonele rurale, există încă dificultăți în accesul la internet și la resurse educaționale de calitate.

Diseminarea informațiilor false – Platformele digitale permit circulația rapidă a știrilor false, iar combaterea acestora necesită eforturi constante din partea autorităților, a educatorilor și a organizațiilor de media.

Dependența de tehnologie – Unii cetățeni pot deveni dependenți de internet și de rețelele sociale, ceea ce poate afecta relațiile personale și sănătatea mentală.

IV. Soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Pentru a răspunde acestor provocări, sunt necesare soluții integrate la nivel guvernamental, educațional și social:

Inițiative educaționale naționale și internaționale – Proiecte care să includă curriculumuri de educație digitală pentru toți cetățenii, indiferent de vârstă, și campanii de sensibilizare despre importanța protejării datelor personale și a comportamentului etic online.

Colaborarea cu platformele digitale – Guvernele și instituțiile educaționale pot colabora cu marile platforme digitale pentru a promova educația digitală și a combate știrile false prin promovarea surselor de încredere.

Dezvoltarea competențelor de gândire critică – Educația pentru gândirea critică ar trebui să fie un element central al sistemelor educaționale, pregătind tinerii să înțeleagă și să analizeze informațiile din mediul digital.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală reprezintă un demers necesar pentru construirea unei societăți informate, etice și sigure. Aceasta implică educație digitală, gândire critică, protecția datelor și comportamente etice online. În fața provocărilor actuale, este esențial ca toți actorii sociali – guverne, educatori, organizații și cetățeni – să lucreze împreună pentru a construi un viitor digital mai responsabil și mai echitabil.

Bibliografie

- European Commission. (2020). *Digital Education Action Plan 2021-2027*. European Union.
- OECD. (2019). *The Future of Education and Skills: Education 2030*. OECD Publishing.
- Nistor, L., & Nistor, E. (2019). *Educație digitală și formarea cetățenilor responsabili*. Editura Polirom.
- UNESCO. (2021). *Digital Literacy and Citizenship*. UNESCO Publishing.
- Hepp, P. (2018). *Citizenship and Digital Media: A New Paradigm*. Journal of Media Literacy Education.
- European Union Agency for Cybersecurity. (2020). *Cybersecurity and Data Protection: Challenges and Opportunities*. EU Agency for Cybersecurity.

ROLUL INOVAȚIEI DIGITALE ÎN EDUCAȚIE

Prof. Botaș Alina Lenuța
Școala Gimnazială „Gheorghe Popovici” Apateu

Inovația digitală în educație reprezintă utilizarea tehnologiilor digitale pentru a transforma modul în care se învață și se predă. Aceasta nu se limitează doar la implementarea unor instrumente noi, ci implică și schimbarea mentalităților, a metodologiilor educaționale și a modului în care interacționează elevii, profesorii și resursele educaționale. În era tehnologică actuală, educația digitală joacă un rol esențial în dezvoltarea abilităților și competențelor necesare pentru succesul în societatea globalizată și digitalizată.

1. Ce este inovația digitală în educație?

Inovația digitală în educație include implementarea de tehnologii noi, cum ar fi platformele online, aplicațiile educaționale, instrumentele interactive și utilizarea internetului pentru accesarea resurselor educaționale. Aceasta se aplică atât în învățământul preuniversitar, cât și în cel universitar, având scopul de a îmbunătăți procesul de învățare prin metode mai eficiente și mai atractive.

Exemple de inovație digitală în educație includ: Platformele de învățare online: Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams, care permit accesul la materialele de curs și interacțiunea în timp real între profesori și elevi. Realitatea augmentată și virtuală-permite elevilor să exploreze concepte abstracte sau să participe la simulări interactive. Există aplicații care ajută elevii să învețe într-un mod interactiv, cum ar fi Duolingo (pentru limbi străine) sau Khan Academy (pentru diverse domenii). Inteligența artificială: Algoritmi care pot personaliza materialele de învățare în funcție de stilul și ritmul fiecărui elev, oferind feedback automatizat.

2. Beneficiile inovației digitale în educație

Inovația digitală aduce multiple beneficii atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Printre cele mai importante se numără:

Accesibilitatea: Tehnologia permite accesul la educație din orice colț al lumii, depășind barierele geografice și economice. Elevii pot învăța de la distanță și pot accesa resurse educaționale online.

Personalizarea învățării: Tehnologia oferă posibilitatea personalizării procesului educațional, adaptându-se la nevoile și ritmul fiecărui elev. De exemplu, algoritmi de inteligență artificială pot analiza performanțele unui elev și pot oferi sugestii pentru îmbunătățire.

Colaborare îmbunătățită: Platformele digitale permit elevilor să colaboreze mai ușor între ei, indiferent de locație, să împărtășească idei și să lucreze la proiecte comune.

Flexibilitate: Elevii au mai multă libertate în gestionarea timpului lor de învățare. În plus, aceștia pot reveni asupra materialelor de învățare oricând au nevoie, prin accesul la resurse online.

Inovație didactică: Profesorii pot experimenta metode noi de predare, cum ar fi învățarea bazată pe jocuri, învățarea prin proiecte sau prin metode interactive, ceea ce face ca lecțiile să fie mai captivante.

3. Provocările inovației digitale în educație

Cu toate beneficiile sale, inovația digitală în educație nu vine fără provocări. Printre acestea se numără:

Accesul inegal la tehnologie: Nu toți elevii au acces la internet de mare viteză sau la dispozitive adecvate pentru a participa la lecțiile online.

Deficiențe în formarea profesorilor: Mulți profesori nu sunt suficient de pregătiți să utilizeze tehnologia în mod eficient. Formarea continuă a cadrelor didactice este esențială pentru a asigura succesul implementării tehnologice.

Dependenta de tehnologie: Utilizarea excesivă a tehnologiei poate duce la izolare socială și la o scădere a abilităților de comunicare interumană.

Securitatea datelor și confidențialitatea: Platformele digitale pot colecta date personale ale elevilor, ceea ce ridică întrebări privind securitatea și protecția acestora.

4. Tendințe și viitorul inovației digitale în educație

Privind spre viitor, inovația digitală va continua să transforme educația în moduri semnificative. Printre tendințele importante se numără:

Educația personalizată: În continuare, se va pune accent pe personalizarea învățării, folosind inteligența artificială și analize de date pentru a crea materiale de învățare adaptate fiecărui elev.

Învățarea bazată pe competențe: Tehnologia va facilita o educație centrată pe competențe, care va permite elevilor să progreseze în funcție de abilitățile lor, mai degrabă decât după un curriculum rigid.

Inovații în evaluare: Evaluările vor deveni din ce în ce mai interactive și mai personalizate, iar învățarea va fi evaluată nu doar prin teste tradiționale, ci și prin proiecte, activități practice și autoevaluări.

Colaborarea globală: Tehnologia va permite un schimb mai larg de idei și colaborări între elevi din diverse culturi și regiuni ale lumii.

Inovația digitală în educație reprezintă o schimbare esențială în modul în care învățăm și predăm. Aceasta oferă posibilități nesfârșite de îmbunătățire a procesului educațional, de la accesibilitate sporită și personalizare, până la învățare mai colaborativă și interactivă. Cu toate acestea, este important să se abordeze provocările legate de accesul inegal la tehnologie, formarea continuă a profesorilor și securitatea datelor. În viitor, educația digitală va continua să evolueze, având un impact semnificativ asupra modului în care vom învăța și vom înțelege lumea.

Inovația digitală a transformat fundamental domeniul educației, influențând metodele de predare, accesul la resurse și interacțiunea dintre profesori și elevi. Deși tehnologia oferă oportunități considerabile pentru îmbunătățirea procesului educațional, există și provocări legate de utilizarea responsabilă a acesteia. Acest eseu analizează principalele provocări ale digitalizării educației și propune soluții pentru dezvoltarea cetățenilor responsabili într-o societate digitală.

Bibliografie

Prensky, M. (2001). *Digital Natives, Digital Immigrants*. *On the Horizon*, 9(5), 1-6.

Selwyn, N. (2011). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Academic.

OECD (2021). *Digital Education Outlook 2021: Pushing the Frontiers with AI, Blockchain and Robots*.

UNESCO (2020). *Education in a Post-COVID World: Nine Ideas for Public Action*.

European Commission (2022). *Digital Education Action Plan 2021-2027*.

COMUNICAREA EFICIENTĂ DINTRE GENERAȚII

Prof. Botaș Alina Lenuța
Școala Gimnazială „Gheorghe Popovici” Apateu

Viitorul nostru comun depinde de deciziile și acțiunile pe care le facem astăzi, atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv. Într-o lume tot mai interconectată și în continuă schimbare, este important să ne gândim la viitor nu doar din perspectiva noastră personală, ci și în contextul comunității și al întregii planete. Pregătirea viitorului comun presupune adoptarea unor strategii durabile, dezvoltarea unui simț al responsabilității față de ceilalți și față de mediul înconjurător, și construirea unor relații de cooperare globală.

I. Educația – cheia pregătirii viitorului

Educația este unul dintre cele mai importante instrumente pentru pregătirea unui viitor comun. O educație de calitate, care pune accent pe dezvoltarea abilităților de gândire critică, colaborare și rezolvare a problemelor, este esențială pentru crearea unei societăți care să poată face față provocărilor viitoare.

Educația pentru sustenabilitate: Este crucial ca tinerii să fie învățați despre problemele ecologice și să înțeleagă importanța protejării mediului pentru asigurarea unui viitor sănătos. Aceasta include învățarea despre schimbările climatice, gestionarea resurselor naturale și reducerea deșeurilor.

Educația pentru diversitate și toleranță: Într-o lume globalizată, este esențial să învățăm să respectăm diversitatea culturală, etnică și religioasă. Promovarea unui climat de toleranță și înțelegere reciprocă ajută la construirea unei comunități globale unite.

II. Cooperarea și solidaritatea globală

În pregătirea unui viitor comun, colaborarea între națiuni, culturi și grupuri sociale este esențială. Provocările globale, precum schimbările climatice, crizele economice sau migrarea forțată, necesită soluții colective.

Cooperarea internațională: Statele trebuie să colaboreze pentru a găsi soluții comune la probleme globale, cum ar fi combaterea schimbărilor climatice, promovarea păcii și securității, și asigurarea unui comerț echitabil. Organizațiile internaționale, precum Națiunile Unite, joacă un rol important în coordonarea acestor eforturi.

Solidaritatea între generații: Pregătirea unui viitor comun presupune nu doar acțiuni de cooperare între state, dar și între generații. Este esențial să lăsăm un mediu și o economie sustenabilă pentru generațiile viitoare. Prin urmare, trebuie să acționăm responsabil și să nu risipim resursele naturale.

III. Inovația și tehnologia Inovațiile tehnologice pot juca un rol fundamental în pregătirea unui viitor comun mai bun. Tehnologia ne oferă posibilitatea de a găsi soluții inovatoare pentru

problemele cu care se confruntă lumea, cum ar fi schimbările climatice, sărăcia sau inegalitățile economice.

Tehnologia pentru mediu: Dezvoltarea de tehnologii verzi și regenerabile, precum energia solară, eoliană sau vehiculele electrice, poate contribui la reducerea emisiilor de carbon și la protejarea planetei.

Accesul la tehnologie pentru toți: Este important să ne asigurăm că toți oamenii, indiferent de locația lor geografică sau de statutul lor economic, au acces la tehnologie și la internet. Acest lucru va contribui la dezvoltarea unor economii mai echitabile și la creșterea oportunităților pentru toți.

IV. Promovarea unui stil de viață sustenabil

Fiecare individ are un rol important în pregătirea unui viitor comun. Acțiunile mici pe care le facem în viața de zi cu zi pot avea un impact semnificativ asupra mediului și asupra comunității. Reducerea consumului și reciclarea: Adoptarea unor obiceiuri mai sustenabile, cum ar fi reciclarea, reducerea consumului de energie și apă, și alegerea produselor eco-friendly, poate ajuta la conservarea resurselor naturale.

Alimentația sustenabilă: Alegerea unui regim alimentar mai echilibrat, bazat pe produse locale și organice, poate contribui la reducerea amprentei ecologice a industriei alimentare.

Pregătirea viitorului nostru comun nu este doar responsabilitatea guvernelor sau a marilor corporații, ci a fiecărui individ în parte. Prin educație, cooperare, inovație și acțiuni sustenabile, putem construi un viitor mai bun pentru toți. Este important să înțelegem că viitorul nostru este interconectat și că fiecare alegere pe care o facem astăzi poate avea un impact asupra lumii în care trăim. Numai prin acțiuni colective și printr-o abordare responsabilă putem asigura un viitor prosper, echitabil și sustenabil pentru toți.

Bibliografie

J. Sachs, "The Age of Sustainable Development", Columbia University Press, 2015.

ONU, "Raportul privind dezvoltarea umană 2020: Trecerea la o dezvoltare sustenabilă", Națiunile Unite.

M. Friedman, "The World is Flat", Farrar, Straus, and Giroux, 2005.

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE: PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII

PENTRU FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI

Prof. Botoacă Alina

Într-o eră a tehnologiei accelerate, inovația digitală joacă un rol esențial în educație. Digitalizarea procesului educațional oferă oportunități semnificative pentru dezvoltarea competențelor necesare în secolul XXI, însă aduce și provocări importante. Un aspect crucial al educației moderne este formarea cetățenilor responsabili, capabili să utilizeze tehnologia în mod etic și eficient. Acest articol explorează principalele provocări ale inovației digitale în educație și propune soluții pentru a valorifica tehnologia în dezvoltarea unei societăți informate și responsabile.

Provocări ale inovației digitale în educație

1. Accesul inegal la tehnologie și competențe digitale

Una dintre cele mai mari provocări este decalajul digital, care afectează accesul la resurse tehnologice și competențe digitale. Elevii și profesorii din zonele defavorizate pot avea dificultăți în utilizarea instrumentelor digitale, ceea ce limitează oportunitățile de învățare.

2. Suprainformarea și gândirea critică

Internetul oferă un volum imens de informații, dar nu toate sunt corecte sau relevante. Elevii trebuie să învețe să analizeze sursele și să discearnă informațiile corecte, dezvoltând astfel gândirea critică.

3. Riscurile de securitate și protecția datelor

Utilizarea tehnologiei implică riscuri privind securitatea datelor și confidențialitatea. Elevii pot deveni vulnerabili în fața atacurilor cibernetice, iar educația digitală trebuie să includă aspecte privind protecția datelor personale și siguranța online.

4. Dependența excesivă de tehnologie și diminuarea interacțiunilor umane

Digitalizarea excesivă poate duce la reducerea interacțiunilor sociale autentice și la probleme legate de sănătatea mentală. Un echilibru între utilizarea tehnologiei și activitățile offline este esențial pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor.

5. Pregătirea insuficientă a profesorilor pentru integrarea tehnologiei

Mulți profesori nu sunt suficient de pregătiți pentru a integra eficient instrumentele digitale în procesul didactic. Lipsa formării continue poate limita impactul pozitiv al tehnologiei asupra educației.

Soluții pentru o educație digitală eficientă și responsabilă

1. Reducerea decalajului digital prin investiții în infrastructură și formare

Guvernele și instituțiile educaționale trebuie să investească în infrastructură digitală accesibilă pentru toți elevii. De asemenea, formarea cadrelor didactice și a elevilor în utilizarea tehnologiilor trebuie să devină o prioritate.

2. Dezvoltarea gândirii critice și a alfabetizării digitale

Educația trebuie să includă module dedicate analizei critice a informației, identificării știrilor false și utilizării responsabile a internetului. Elevii trebuie să fie pregătiți să navigheze în mod inteligent în mediul digital.

3. Promovarea siguranței online și a eticii digitale

Școlile trebuie să implementeze programe de educație privind securitatea cibernetică și etica digitală. În plus, implicarea părinților în supravegherea activităților online ale copiilor este esențială.

4. Crearea unui echilibru între tehnologie și interacțiunea umană

Tehnologia ar trebui utilizată ca un instrument complementar, nu ca un substitut pentru interacțiunile umane. Activitățile educaționale trebuie să încurajeze colaborarea, gândirea creativă și participarea activă.

5. Formarea continuă a profesorilor în domeniul educației digitale

Cadrele didactice trebuie să beneficieze de cursuri de formare continuă în utilizarea tehnologiilor educaționale. Aceasta le va permite să adapteze metodele de predare la noile realități digitale și să ofere elevilor o experiență de învățare interactivă și eficientă.

Concluzie

Inovația digitală transformă educația și oferă oportunități extraordinare pentru dezvoltarea elevilor. Cu toate acestea, pentru a forma cetățeni responsabili, este esențial să depășim provocările legate de accesibilitate, siguranță și utilizare etică a tehnologiei. Prin investiții în infrastructură, educație digitală și formare continuă, putem valorifica inovația digitală pentru a construi un sistem educațional echitabil, sigur și eficient.

Cetățeni responsabili în era digitală

Prof. Bradosu Diana Elena

Școala Gimnazială “Regina Maria” Sibiu

Inovațiile tehnologice și digitale au transformat semnificativ domeniul educațional, schimbând nu doar metodele de predare și învățare, dar și abordările privind dezvoltarea competențelor esențiale pentru formarea unui cetățean responsabil în societatea contemporană.

Digitalizarea educației a devenit nu doar o tendință, ci o necesitate, în special în contextul unei lumi tot mai interconectate. Cu toate acestea, implementarea acestei inovații nu vine fără provocări, iar soluțiile pentru a asigura succesul acesteia sunt esențiale, în special atunci când vine vorba de formarea unor cetățeni responsabili, capabili să navigheze în complexitatea informațională a zilelor noastre.

Inovația digitală în educație presupune o schimbare semnificativă în metodele de predare. Cadrele didactice trebuie să fie formate corespunzător pentru a integra tehnologia în procesul educațional. În fața acestor provocări sunt necesare soluții care pot contribui la asigurarea unei educații digitale de calitate, capabile să formeze cetățeni responsabili prin asigurarea unui acces universal și echitabil la tehnologie.

Într-o eră digitală, în care informațiile circulă rapid și uneori fără un filtru adecvat, este crucial ca elevii să fie educați să analizeze și să verifice sursele de informație.

Este esențial ca inovațiile digitale în educație să nu se limiteze doar la instrumentele și tehnologiile folosite, ci și la formarea unei atitudini responsabile față de tehnologie. Educația digitală ar trebui să includă, așadar, și aspecte legate de etică, responsabilitate socială și protecția datelor personale, astfel încât elevii să devină nu doar utilizatori ai tehnologiilor, dar și cetățeni conștienți de impactul acțiunilor lor în spațiul digital.

Cu toate acestea, provocările legate de accesul la tehnologie, formarea cadrelor didactice și dezvoltarea unui curriculum adecvat trebuie abordate cu seriozitate și investiții susținute. Numai prin colaborare între autorități, instituții educaționale, profesori și elevi, se poate crea un cadru educațional în care tehnologia să servească în mod eficient dezvoltării competențelor necesare unui cetățean responsabil, capabil să navigheze cu discernământ în lumea digitală.

Era digitală a revoluționat nu doar modul în care comunicăm și accesăm informațiile, dar și felul în care ne raportăm la societate și la responsabilitățile pe care le avem ca cetățeni. Într-o lume în care tehnologia devine din ce în ce mai integrată în viața cotidiană, formarea cetățenilor responsabili nu mai poate fi concepută doar în termeni tradiționali.

Un aspect important al formării unui cetățean responsabil în era digitală este dezvoltarea gândirii critice. Într-un mediu online în care informațiile circulă cu viteza luminii, este esențial ca individul să știe să filtreze sursele de informație și să distingă între fapte și opinii, între știri verificate și dezinformare.

Responsabilitatea unui cetățean digital nu se oprește la protejarea propriei persoane de efectele negative ale dezinformării, ci include și responsabilitatea de a contribui la corectitudinea și autenticitatea informațiilor distribuite. În acest sens, cetățenii trebuie să înțeleagă importanța verificării surselor înainte de a distribui orice tip de conținut, pentru a evita răspândirea unor informații eronate care pot afecta în mod negativ întreaga comunitate.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală este un proces complex și continuu, care implică nu doar dobândirea unor abilități tehnice, ci și dezvoltarea unor valori etice și civice esențiale. Într-o lume în care granițele dintre online și offline sunt tot mai greu de trasat, educația digitală, gândirea critică, comportamentul etic și implicarea activă în viața comunității sunt fundamentale pentru construirea unui viitor în care tehnologia servește la consolidarea unui spațiu public mai echitabil, mai transparent și mai responsabil.

“Educația digitală reprezintă o paradigmă care urmează variate cursuri de aplicare inovativă a științelor neurocognitive, cu puternice efecte transformatoare la nivelul personalității practicanților, al principiilor și efectelor pe termen scurt, mediu și lung” (I.Neacșu, *Educația digitală*, pag.233).

Bibliografie

Ciprian Ceobanu, Constantin Cucoș, Olimpius Istrate, Ion- Ovidiu Pânișoară- *Educația digitală*, editura Polirom, Iași, 2020, 233 p.

Cetățeni responsabili în era digitală

Prof. Anghelina Braică

Școala Gimnazială nr. 2 Stancea

În procesul educațional Inovația digitală a devenit un element esențial, având un impact semnificativ asupra metodelor de predare, învățare și evaluare. În contextul unei lumi din ce în ce mai interconectate digital, este esențial ca educația să se adapteze și să utilizeze tehnologiile emergente pentru a pregăti tinerii pentru noile provocări, proces care nu este lipsit de dificultăți, iar educația digitală trebuie să găsească soluții inovative pentru a forma cetățeni responsabili într-o eră digitală.

Inovația digitală în educație se referă la implementarea și utilizarea noilor tehnologii pentru a transforma și îmbunătăți procesul educațional. Aceasta poate include atât instrumente digitale, cât și metode pedagogice noi, care permit personalizarea învățării, creșterea accesibilității, interactivității și colaborării.

Câteva dintre principalele aspecte ale inovației digitale în învățământul preuniversitar se referă la platformele educaționale online(Google Classroom, Edmodo), platforme care permit profesorilor să creeze cursuri, să partajeze materiale, să aplice teme și să comunice eficient cu elevii și părinții, facilitând învățarea la distanță sau hibridă și permit elevilor să acceseze materialele educaționale în orice moment și de oriunde.

Utilizarea unor software-uri care se adaptează la ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev este esențială în învățământul preuniversitar. Aceste platforme ajustează conținutul în funcție de performanțele elevilor, oferindu-le provocări personalizate pentru a învăța mai eficient, Khan Academy, DreamBox, care permit învățarea adaptativă și pot fi completate cu instrumente pentru educația STEM(știință, tehnologie, inginerie, matematică)- Scratch, Tinkercad.

Realitatea augmentată și virtuală (AR/VR) pot fi utilizate pentru a oferi elevilor experiențe de învățare aprofundată, cum ar fi excursii virtuale la locuri istorice sau explorarea sistemului solar, ajutând la dezvoltarea unui învățământ vizual și mai atractiv, care stimulează interesul și înțelegerea profundă a conceptelor.

Integrarea elementelor de joc (puncte, nivele, recompense) în educație face învățarea mai atractivă și motivațională, elevii învățând prin competiție și colaborare, ceea ce poate crește angajamentul și înțelegerea subiectelor(Kahoot!, Quizizz, Classcraft)

Instrumentele digitale permit profesorilor să creeze teste și evaluări online, oferind un feedback instantaneu elevilor. Aceste evaluări permit monitorizarea progresului în timp real și ajustarea procesului de învățare(Socrative, Google Forms).

Microsoft Teams, Zoom, Padlet- tehnologiile de colaborare permit elevilor să lucreze în grupuri virtuale, să împărtășească idei și să comunice eficient între ei și cu profesorii, acestea înlesnesc lucrul în echipă, chiar și în contexte de învățământ la distanță sau hibrid.

Una dintre principalele provocări în integrarea tehnologiei în educație ar fi inegalitatea accesului la resurse digitale. Deși multe școli au adoptat tehnologii moderne de învățare, nu toți elevii beneficiază de aceleași condiții, existând încă diferențe semnificative în ceea ce privește accesul la internet de mare viteză, dispozitivele necesare sau competențele digitale

ale profesorilor și elevilor. Aceste diferențe creează un decalaj în ceea ce privește oportunitățile de învățare, ducând la creșterea inegalității educaționale.

Un alt obstacol important ar fi riscul ca tehnologia să creeze o dependență sau să favorizeze un comportament izolat. Deși internetul și platformele digitale pot oferi acces la o gamă largă de informații și resurse educaționale, ele pot încuraja, în același timp, lipsa de interacțiune directă între elevi, educatori și colegi, conducând la o diminuare a abilităților de colaborare și la o formare mai puțin eficientă a competențelor socio-emoționale, esențiale pentru dezvoltarea unui cetățean responsabil.

Ceea ce este foarte important se referă la provocările legate de securitatea digitală și protecția datelor, multe persoane sunt adesea mai vulnerabili la riscurile cibernetice, inclusiv la atacuri de tip phishing, cyberbullying sau la expunerea lor la conținut dăunător. Aceste riscuri necesită o educație digitală solidă, care să învețe elevii nu doar cum să folosească tehnologia, ci și cum să o folosească într-un mod sigur și responsabil.

Pentru a depăși aceste provocări este esențial să fie implementate soluții care să sprijine integrarea eficientă a inovației digitale în educație și să contribuie la formarea unor cetățeni responsabili. În primul rând, trebuie investit în infrastructura digitală, astfel încât toți elevii să aibă acces la aceleași resurse și tehnologii și să existe o colaborare cu sectorul privat pentru a asigura distribuirea echitabilă a dispozitivelor și a serviciilor de internet rapid, în special în zonele defavorizate.

Nu se poate vorbi despre soluții fără a se lua în considerare formarea continuă a cadrelor didactice. Profesorii trebuie să fie pregătiți nu doar să utilizeze tehnologiile digitale în procesul didactic, dar și să învețe elevii să le folosească într-un mod etic și responsabil. În acest sens, integrarea educației pentru securitatea digitală și a educației media în curriculumul școlar poate ajuta elevii să devină consumatori informaționali critici și să dezvolte abilități de discernământ în fața informațiilor false sau manipulative.

Un aspect important este promovarea unui echilibru între învățarea digitală și interacțiunile sociale. Tehnologia nu trebuie să înlocuiască contactul uman, ci să îl completeze, iar educația digitală ar trebui să încurajeze colaborarea între elevi prin proiecte de grup și activități online interactive, care să construiască abilități de comunicare, empatie și lucru în echipă.

Trebuie să se aibă în vedere ca instituțiile care se ocupă de educație să promoveze valori precum responsabilitatea, etica digitală și respectul pentru diversitate, aceste valori putând fi integrate în activitățile de învățare, educându-i pe tineri să fie cetățeni activi și implicați, capabili să contribuie pozitiv la societatea digitală. Proiectele de educație civică digitală pot ajuta tinerii să înțeleagă cum pot utiliza tehnologia pentru a participa activ în democrație, în soluționarea problemelor comunității și în promovarea unei culturi a respectului și incluziunii.

Putem spune că inovația digitală în educație aduce atât oportunități, cât și provocări semnificative. Pentru ca aceasta să contribuie eficient la formarea unor cetățeni responsabili, este esențial ca atât elevii, cât și profesorii să aibă acces la instrumentele necesare și să dobândească competențele digitale adecvate prin investiții în infrastructură, formarea continuă a cadrelor didactice și integrarea valorilor etice în educația digitală, ne putem asigura că tehnologia devine un aliat în procesul de educație și în formarea unor tineri responsabili,

capabili să navigheze cu succes în societatea digitală, dar trebuie să ținem seama și de ceea ce spunea Albert Einstein - „Spiritul uman trebuie să se ridice deasupra tehnologiei.”

Bibliografie:

Benea, R. (2006). Școala la ora internetului, Oltenița: Editura Tridona

Ceobanu, C. (2016) . Învățarea în mediul virtual. Ghid de utilizarea a calculatorului în educație, Iași: Editura Polirom

Cucoș, C (2016). Informatizarea în educație, Iași: Editura Polirom

Logofătu, M., Garabet, M., Voicu, A., Păușan, E. (2003). Tehnologia Informației și a Comunicațiilor în școala modernă, Universitatea din București: Editura Credis

<file:///E:/TIC/Strategia-Nationala-AD.pdf>

<https://didacto.ro/tehnologia-in-educatie-avantaje-si-dezavantaje/>

Éducation numérique et accessibilité

**Prof. en classe de FLE Ana-Maria Bucur, Lycée Technologique „Spiru Haret” –
Târgoviște, Dâmbovița**

Ces dernières années, l'éducation numérique est devenue un facteur important dans le processus éducatif et influence la manière dont les élèves accèdent et assimilent les informations. Les innovations numériques ont le potentiel de transformer l'éducation traditionnelle, la rendant plus accessible et mieux adaptée aux besoins des élèves provenant de divers milieux socio-économiques. À travers ce document, je me propose d'analyser comment les technologies numériques peuvent réduire les disparités en éducation et offrir des opportunités égales à tous les élèves.

Comme nous le savons, les innovations numériques en éducation incluent des outils et des ressources tels que les plateformes d'apprentissage en ligne, les applications éducatives, la réalité augmentée et virtuelle, ainsi que l'intelligence artificielle. Ces technologies peuvent améliorer l'expérience d'apprentissage et faciliter l'accès à des informations variées.

Les plateformes d'apprentissage en ligne, telles que Coursera, Khan Academy ou Google Classroom, permettent aux élèves d'accéder à des cours et à des ressources éducatives depuis n'importe où et à tout moment. Ces plateformes offrent des opportunités d'apprentissage personnalisé, permettant aux élèves de progresser à leur propre rythme et de revenir sur les matériaux pour mieux comprendre les concepts. Par exemple, Coursera collabore avec des universités prestigieuses pour offrir des cours de haute qualité, tandis que Khan Academy propose des ressources variées pour tous les niveaux d'apprentissage, de l'éducation précoce à la préparation aux examens d'entrée.

Les applications éducatives, disponibles sur les appareils mobiles, facilitent l'apprentissage interactif et adapté aux besoins individuels. Celles-ci peuvent inclure des jeux éducatifs, des tests interactifs et des simulations, qui aident les élèves à développer leurs compétences de manière engageante et motivante. Par exemple, des applications comme Duolingo ou Quizlet permettent aux élèves d'apprendre des langues étrangères ou de pratiquer leurs connaissances par des méthodes ludiques, augmentant ainsi l'engagement et la rétention des informations.

Les inégalités en éducation sont souvent causées par des facteurs socio-économiques, géographiques ou culturels. Les innovations numériques peuvent contribuer à réduire ces disparités par :

Accessibilité accrue

Les technologies numériques peuvent offrir des ressources éducatives pour les élèves issus de zones défavorisées ou géographiquement isolées. Par exemple, grâce à Internet, les élèves des communautés rurales peuvent accéder à des cours de qualité, à des ressources et à des tuteurs en ligne, qui autrement seraient inaccessibles. Cela améliore non seulement les chances de ces élèves d'obtenir une éducation de qualité, mais contribue également au développement des communautés dans leur ensemble.

Éducation personnalisée

L'utilisation de l'intelligence artificielle en éducation permet de créer des expériences d'apprentissage personnalisées, adaptées aux besoins de chaque élève. Cela peut être extrêmement bénéfique pour les élèves ayant des difficultés d'apprentissage, leur offrant le soutien nécessaire pour progresser. Par exemple, des plateformes comme DreamBox Learning utilisent des algorithmes d'apprentissage adaptatif pour personnaliser les exercices et fournir un retour en temps réel, améliorant ainsi les résultats académiques.

Promotion de la collaboration entre élèves

Les innovations numériques facilitent la collaboration entre élèves de différents milieux. Les plateformes d'apprentissage en ligne permettent la formation de groupes d'étude virtuels, où les élèves peuvent collaborer sur des projets, partager des ressources et s'entraider dans le processus d'apprentissage. Cette collaboration encourage non seulement le développement des compétences sociales, mais améliore également l'apprentissage par l'échange d'idées et de perspectives diverses.

Malgré les bénéfices, la mise en œuvre de l'éducation numérique n'est pas sans défis. Certains de ceux-ci incluent :

Accès à la technologie

Un des plus grands obstacles à l'accessibilité de l'éducation numérique est la disparité d'accès à la technologie. Les élèves issus de milieux défavorisés peuvent ne pas avoir accès à des ordinateurs ou à Internet haut débit, ce qui limite leur capacité à profiter des ressources disponibles en ligne.

Ce problème nécessite des solutions innovantes, telles que des programmes de fourniture d'équipement et des initiatives d'élargissement de la connectivité.

Formation des enseignants

Un autre aspect important est la formation des enseignants pour utiliser efficacement les technologies numériques. De nombreux enseignants peuvent être réticents à adopter de nouvelles technologies en raison d'un manque de formation ou de craintes concernant leur efficacité. Il est essentiel que les établissements d'enseignement offrent des cours de formation continue et des ressources pour aider les enseignants à intégrer les technologies numériques dans leur enseignement.

Sécurité des données et confidentialité

Dans un monde numérique, les questions liées à la sécurité des données et à la confidentialité des informations sont particulièrement importantes. L'utilisation de plateformes en ligne nécessite des mesures strictes pour protéger les données personnelles des élèves, afin de prévenir les abus et d'assurer un environnement d'apprentissage sûr. Les établissements d'enseignement doivent collaborer avec des experts en informatique pour mettre en œuvre les meilleures pratiques en matière de sécurité des informations.

L'éducation numérique a le potentiel de transformer radicalement le paysage éducatif, offrant des opportunités égales à tous les élèves, quel que soit leur milieu d'origine. Cependant, pour tirer le meilleur parti de ces opportunités, il est essentiel d'aborder les défis existants et d'investir dans l'infrastructure nécessaire, dans la formation des enseignants et dans la protection des données. Ce n'est qu'ainsi que nous pourrions créer un système éducatif inclusif, qui réponde aux besoins de tous les élèves et contribue au développement d'une société plus équitable.

BIBLIOGRAPHIE

1. Cummings, M. L., *Assistive Technology for the Classroom: A Guide for Teachers*, Editura Rowman & Littlefield, 2017;
2. Davis, M. R., *Using Technology in Special Education: A Guide for Educators*, Editura Routledge, 2020;
3. Dell, A. G., Newton, D. A., Allyn, J. D., *Assistive Technology in the Classroom: Enhancing the School Experiences of Students with Disabilities*, Editura Pearson, 2017.

Educația digitală și accesibilitatea

**Prof. Limba și literatura română Ana-Maria Bucur, Școala Gimnazială „Matei Basarab” –
Târgoviște, Dâmbovița**

În ultimii ani, educația digitală a devenit un factor important în procesul educațional și influențează maniera în care elevii accesează și își asimilează informațiile. Inovațiile digitale au potențialul de a transforma educația tradițională, făcând-o mai accesibilă și mai adaptată nevoilor elevilor din diverse medii socio-economice. Prin intermediul acestui referat mi-am propus să analizez modul în care tehnologiile digitale pot reduce discrepanțele în educație și să ofere oportunități egale tuturor elevilor.

Așa cum știm, inovațiile digitale în educație includ instrumente și resurse precum platformele de învățare online, aplicațiile educaționale, realitatea augmentată și virtuală, precum și inteligența artificială. Aceste tehnologii pot îmbunătăți experiența de învățare și pot facilita accesul la informații variate.

Platformele de învățare online, cum ar fi Coursera, Khan Academy sau Google Classroom, permit elevilor să acceseze cursuri și resurse educaționale de oriunde și oricând. Aceste platforme oferă oportunități de învățare personalizată, permițând elevilor să progreseze în propriul ritm și să revină asupra materialelor pentru a înțelege mai bine conceptele. De exemplu, Coursera colaborează cu universități de prestigiu pentru a oferi cursuri de înaltă calitate, iar Khan Academy oferă resurse variate pentru toate nivelurile de învățare, de la educația timpurie până la pregătirea pentru examenele de admitere.

Aplicațiile educaționale, disponibile pe dispozitive mobile, facilitează învățarea interactivă și adaptată nevoilor individuale. Acestea pot include jocuri educaționale, teste interactive și simulări, care ajută elevii să își dezvolte abilitățile într-un mod captivant și motivant. De exemplu, aplicații precum Duolingo sau Quizlet permit elevilor să învețe limbi străine sau să își exerseze cunoștințele prin metode ludice, sporind astfel angajamentul și retenția informațiilor.

Inegalitățile din educație sunt adesea cauzate de factori socio-economici, geografici sau culturali. Inovațiile digitale pot contribui la reducerea acestor disparități prin:

Accesibilitate sporită

Tehnologiile digitale pot oferi resurse educaționale pentru elevii din zone defavorizate sau izolate geografic. De exemplu, prin intermediul internetului, elevii din comunități rurale pot

accesa cursuri de calitate, resurse și tutori online, care altfel ar fi inaccesibile. Aceasta nu doar că îmbunătățește șansele acestor elevi de a avea o educație de calitate, dar contribuie și la dezvoltarea comunităților în ansamblu.

Educație personalizată

Utilizarea inteligenței artificiale în educație permite crearea unor experiențe de învățare personalizate, adaptate nevoilor fiecărui elev. Aceasta poate fi extrem de benefică pentru elevii cu dificultăți de învățare, oferindu-le suportul necesar pentru a progresa. De exemplu, platforme precum DreamBox Learning folosesc algoritmi de învățare adaptivă pentru a personaliza exercițiile și pentru a oferi feedback în timp real, îmbunătățind astfel rezultatele academice.

Promovarea colaborării între elevi

Inovațiile digitale facilitează colaborarea între elevi din diferite medii. Platformele de învățare online permit formarea grupurilor de studiu virtuale, unde elevii pot colabora la proiecte, pot împărtăși resurse și se pot ajuta reciproc în procesul de învățare. Această colaborare nu doar că încurajează dezvoltarea abilităților sociale, dar și îmbunătățește învățarea prin schimbul de idei și perspective diverse.

În ciuda beneficiilor, implementarea educației digitale nu este lipsită de provocări. Unele dintre acestea includ:

Accesul la tehnologie

Unul dintre cele mai mari obstacole în calea accesibilității educației digitale este diferența în accesul la tehnologie. Elevii din medii defavorizate pot să nu aibă acces la computere sau internet de mare viteză, ceea ce le limitează capacitatea de a profita de resursele disponibile online. Această problemă necesită soluții inovatoare, cum ar fi programele de furnizare a echipamentului și inițiativele de extindere a conectivității.

Pregătirea cadrelor didactice

Un alt aspect important este pregătirea cadrelor didactice pentru a utiliza eficient tehnologiile digitale. Mulți profesori pot fi reticenți în a adopta noi tehnologii din cauza lipsei de formare sau a temerilor legate de eficiența acestora. Este esențial ca instituțiile de învățământ să ofere cursuri de formare continuă și resurse pentru a sprijini profesorii în integrarea tehnologiilor digitale în predare.

Securitatea datelor și confidențialitatea

Într-o lume digitală, problemele legate de securitatea datelor și confidențialitatea informațiilor sunt deosebit de importante. Utilizarea platformelor online necesită măsuri stricte de protecție a datelor personale ale elevilor, pentru a preveni abuzurile și a asigura un mediu de învățare sigur. Instituțiile de învățământ trebuie să colaboreze cu experți în domeniul IT pentru a implementa cele mai bune practici în securizarea informațiilor.

Educația digitală are potențialul de a transforma radical peisajul educațional, oferind oportunități egale pentru toți elevii, indiferent de mediul din care provin. Cu toate acestea, pentru a valorifica la maximum aceste oportunități, este esențial să abordăm provocările existente și să investim în infrastructura necesară, în formarea cadrelor didactice și în protejarea datelor. Doar astfel putem crea un sistem educațional inclusiv, care să răspundă nevoilor tuturor elevilor și să contribuie la dezvoltarea unei societăți mai echitabile.

BIBLIOGRAFIE

1. Cummings, M. L., *Assistive Technology for the Classroom: A Guide for Teachers*, Editura Rowman & Littlefield, 2017;
2. Davis, M. R., *Using Technology in Special Education: A Guide for Educators*, Editura Routledge, 2020;
3. Dell, A. G., Newton, D. A., Allyn, J. D., *Assistive Technology in the Classroom: Enhancing the School Experiences of Students with Disabilities*, Editura Pearson, 2017.

Inovația digitală la orele de limbi străine

Bucuroiu Violeta
Școala Gimnazială Nr.4 Moreni

Inovația digitală a transformat educația, oferind oportunități multiple pentru dezvoltarea competențelor lingvistice și pentru formarea cetățenilor responsabili. Acest articol explorează impactul jocurilor digitale asupra învățării limbii franceze, cu accent pe platformele Quizlet, Educaplay și Blooket. Aceste instrumente favorizează o abordare interactivă, stimulând autonomia elevilor și consolidând competențele lingvistice prin joc. Totodată, analiza evidențiază provocările utilizării acestor resurse și soluțiile pentru integrarea lor eficientă în procesul educațional.

Revoluția digitală a determinat schimbări semnificative în educație, permițând dezvoltarea unor metode inovatoare de predare și învățare. Predarea limbilor străine a beneficiat considerabil de pe urma acestor evoluții, prin utilizarea platformelor digitale care facilitează interacțiunea, motivația și implicarea activă a elevilor. Printre aceste instrumente, Quizlet, Educaplay și Blooket s-au impus ca soluții eficiente pentru dezvoltarea competențelor lingvistice și pentru stimularea responsabilității în învățare.

Jocul online în educație permite elevilor să participe activ în procesul de învățare, transformând exercițiile tradiționale în activități interactive. Platformele digitale sus-menționate contribuie la dezvoltarea autonomiei elevilor și la responsabilizarea acestora față de propriul proces educațional.

- **Quizlet** este o platformă bazată pe fișe de învățare, oferind exerciții variate pentru memorarea vocabularului, expresiilor și regulilor gramaticale. Modulul de autoevaluare stimulează responsabilitatea elevilor în învățare.
- **Educaplay** permite crearea unor activități interactive, cum ar fi rebusuri, asocieri sau exerciții de completare a propozițiilor, facilitând astfel o învățare contextualizată și implicarea activă a elevilor.
- **Blooket** introduce competiții și provocări educaționale, oferind un mediu de învățare ludic și motivant.

Deși aceste instrumente digitale aduc numeroase beneficii, utilizarea lor ridică și unele provocări:

- **Accesibilitatea și competențele digitale ale profesorilor** – Formarea continuă a cadrelor didactice este esențială pentru o utilizare eficientă a acestor resurse.
- **Gestionarea timpului și echilibrul în utilizarea resurselor digitale** – Integrările trebuie să fie echilibrate, combinând metodele tradiționale cu cele digitale.

- **Asigurarea unui mediu de învățare incluziv** – Este necesară adaptarea activităților la nevoile diversificate ale elevilor.

Soluțiile propuse includ dezvoltarea de programe de formare pentru profesori, utilizarea unui mix de metode didactice și personalizarea activităților digitale pentru a se potrivi diferitelor stiluri de învățare.

Integrarea jocurilor digitale în predarea limbii franceze contribuie semnificativ la motivarea elevilor și la dezvoltarea competențelor acestora, stimulând responsabilitatea în învățare. Cu toate acestea, pentru o implementare eficientă, este esențială pregătirea cadrelor didactice și o abordare echilibrată între metodele tradiționale și cele digitale. Astfel, educația digitală poate deveni un catalizator al performanței școlare și al formării unor cetățeni activi și responsabili în societatea contemporană.

Bibliografie:

De Praetere, T. (2017). *Les jeux numériques en classe de langues : Enjeux et perspectives pédagogiques*. Éditions Didier.

Pérez, S. & Terrisse, A. (2015). *Apprentissage des langues et technologie numérique : vers une pédagogie interactive*. Éditions L'Harmattan.

European Commission. (2021). *Digital Education Action Plan 2021-2027*. Retrieved from <https://education.ec.europa.eu>

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea elevilor din ciclul primar

prof. înv. primar **Budai Antoanela –Camelia**
Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud

În era digitală, educația nu mai poate fi concepută fără integrarea tehnologiei, iar ciclul primar este o etapă esențială în formarea cetățenilor responsabili. Inovația digitală oferă oportunități extraordinare, dar implică și provocări semnificative, mai ales în ceea ce privește crearea unui mediu educațional echilibrat și etic.

Provocări ale inovației digitale în ciclul primar

O primă provocare este accesibilitatea. În multe comunități, elevii nu au acces egal la resurse tehnologice, ceea ce poate accentua inegalitățile. De asemenea, pregătirea insuficientă a cadrelor didactice pentru utilizarea eficientă a tehnologiilor moderne poate limita impactul pozitiv al acestora.

O altă problemă este siguranța online. Copiii, aflați la o vârstă vulnerabilă, pot fi expuși riscurilor cibernetice, cum ar fi conținutul inadecvat sau cyberbullying-ul. În plus, timpul excesiv petrecut în fața ecranelor poate avea efecte negative asupra dezvoltării cognitive, emoționale și fizice a elevilor.

În fine, adaptarea curriculumului la noile tehnologii necesită o gândire strategică. Integrarea instrumentelor digitale trebuie să fie realizată astfel încât să susțină învățarea, fără a înlocui complet metodele tradiționale.

1. Accesibilitatea inegală la tehnologie

Deși tehnologia poate reduce barierele de învățare, mulți elevi din zone defavorizate nu au acces la dispozitive digitale sau la o conexiune stabilă la internet. Aceasta creează o disparitate semnificativă în oportunitățile de învățare între elevii din medii diferite, adâncind inegalitățile educaționale existente.

2. Siguranța online

Copiii din ciclul primar sunt vulnerabili la riscurile mediului digital, cum ar fi expunerea la conținut inadecvat, cyberbullying sau atacuri cibernetice. Mai mult, lipsa alfabetizării digitale le poate îngreuna identificarea surselor de informație de încredere, ceea ce poate conduce la formarea unor obiceiuri digitale nesănătoase.

3. Pregătirea insuficientă a cadrelor didactice

Integrarea tehnologiilor digitale necesită ca profesorii să fie bine pregătiți pentru a utiliza noile instrumente. Totuși, multe cadre didactice nu dispun de formare adecvată sau de resursele necesare pentru a adapta metodele tradiționale de predare la cerințele erei digitale.

4. Impactul psihologic și fizic

Timpul excesiv petrecut în fața ecranelor poate afecta dezvoltarea cognitivă, socială și fizică a copiilor, determinând probleme de atenție, dificultăți în interacțiunea socială și oboseală vizuală.

Soluții pentru o educație digitală responsabilă

Pentru a depăși aceste provocări, este esențial să se investească în infrastructură, astfel încât toți elevii să beneficieze de acces egal la tehnologie. În același timp, formarea continuă a profesorilor în utilizarea instrumentelor digitale devine prioritară. Atelierele practice și platformele de suport pot contribui la creșterea competențelor digitale ale acestora.

Educația digitală trebuie să includă și un capitol dedicat alfabetizării digitale. Elevii trebuie să învețe cum să utilizeze tehnologia în mod responsabil, să recunoască informațiile false și să respecte normele de comportament online. Programele educative interactive, cum ar fi jocurile educaționale, pot fi utilizate pentru a transmite aceste mesaje într-un mod atractiv și eficient.

De asemenea, colaborarea între școală, familie și comunitate este crucială. Părinții trebuie să fie informați și implicați, astfel încât să poată sprijini procesul educativ acasă. Totodată, școlile pot organiza evenimente și campanii care să promoveze utilizarea responsabilă a tehnologiei.

Inovația digitală în educația primară poate transforma procesul de învățare, pregătind copiii să devină cetățeni responsabili într-o lume tot mai digitalizată. Totuși, pentru a valorifica pe deplin potențialul tehnologiei, este necesar să se abordeze provocările cu soluții bine gândite, bazate pe colaborare și inovație. În acest fel, tehnologia devine nu doar un instrument, ci și un catalizator pentru o educație incluzivă și etică.

Tehnologia digitală transformă fundamental educația, oferind elevilor noi modalități de a explora, învăța și interacționa. În ciclul primar, această etapă esențială în dezvoltarea copiilor, inovația digitală poate juca un rol decisiv în formarea competențelor necesare pentru cetățeni responsabili. Cu toate acestea, transformarea vine cu multiple provocări care trebuie abordate strategic pentru a asigura un impact pozitiv pe termen lung.

1. Reducerea inegalităților de acces

Guvernele, ONG-urile și sectorul privat trebuie să colaboreze pentru a asigura accesul la dispozitive și internet pentru toți elevii. Inițiative precum dotarea școlilor cu tablete, laptopuri și rețele Wi-Fi gratuite în zonele defavorizate pot reduce decalajul digital.

2. Educația pentru siguranța online

Un capitol esențial al curriculumului digital trebuie să fie alfabetizarea digitală. Copiii trebuie să învețe despre pericolele online și cum să le evite, cum să protejeze datele personale și să recunoască

informațiile false. Activitățile interactive, precum simulările sau jocurile educaționale, pot face aceste lecții atractive și memorabile.

3. *Formarea continuă a profesorilor*

Educația digitală eficientă necesită profesori pregătiți. Organizarea de cursuri, ateliere și platforme de suport pentru cadrele didactice poate îmbunătăți competențele lor tehnologice. Programele de mentorat între profesori pot accelera adaptarea acestora la noile cerințe.

4. *Colaborarea între școală, familie și comunitate*

Familia și comunitatea joacă un rol esențial în sprijinirea copiilor. Părinții trebuie să fie informați despre beneficiile și riscurile tehnologiei, iar școlile ar putea organiza sesiuni de instruire pentru aceștia. Totodată, implicarea comunității locale poate contribui la dezvoltarea unor programe educative suplimentare.

5. *Utilizarea tehnologiei într-un mod echilibrat*

Integrarea tehnologiei trebuie să fie complementară metodelor tradiționale, pentru a nu înlocui învățarea experiențială. De exemplu, utilizarea realității augmentate în lecțiile de științe poate îmbogăți experiența elevilor, dar trebuie echilibrată cu activități practice și jocuri în aer liber.

Concluzie

Inovația digitală are potențialul de a transforma ciclul primar într-o etapă de învățare captivantă, în care elevii dobândesc abilități digitale, etice și sociale esențiale pentru viitor. Cu toate acestea, succesul depinde de modul în care sunt gestionate provocările – prin accesibilitate sporită, alfabetizare digitală și colaborare strânsă între școală, familie și comunitate. Educația digitală nu este doar despre tehnologie, ci despre pregătirea copiilor pentru o viață responsabilă și echilibrată într-o lume digitalizată.

Observația-metodă de cunoaștere a persoanelor cu CES

Observația ca metodă de cunoaștere a persoanelor cu CES, constă în urmărirea atentă și sistematică a comportamentului, cu scopul de a sesiza aspectele sale caracteristice. Prin aplicarea acestei metode de cunoaștere a copilului avem posibilitatea să evaluăm diferite comportamente ale lui și să sesizăm existența unei eventuale dizabilități.

Avantajele observației constau în faptul că permit surprinderea unor manifestări comportamentale naturale, firești, în condiții obișnuite de viață și activitate. Datele obținute în acest fel sunt de ordin calitativ.

După obiect și modul de realizare, observația poate fi :

Observație directă - atenția cercetătorului este îndreptată către aspecte psihopedagogice ușor observabile și accesibile organelor de simț, utilizând eventual și instrumente ajutătoare. Se pot sesiza comportamentele copilului în timpul diferitelor activități (activism, pasivitate, dezinteres, neatentie etc.).

Observație indirectă - se pune problema descifrării unor variabile "ascunse", care nu sunt accesibile unei observații directe deoarece nu apar imediat în comportamentul, conduita copilului (inteligenta, aptitudini, motivație, capacitate de adaptare etc.)

Studiu de caz- copil cu CES

Date beneficiar:

Nume și Prenume: A.R.

Data nașterii: 21.09.2018

Sex: masculin

Diagnostic: Autism infantil

Istoricul cazului

Vlad Aioanei are 12 ani și este singurul copil al familiei. În urma complicațiilor pe care le-a avut mama sa în timpul nașterii, Vlad s-a născut prematur la 7 luni. Evoluția și dezvoltarea copilului a fost aproximativ normală (cu micile probleme de adaptare) până în jurul vârstei de 3 ani. În acest timp părinții nu au dat prea mare importanță manifestărilor comportamentale diferite ale copilului, punându-le pe seama stării sale precare de sănătate. După o perioadă mai lungă de timp (aproximativ 6 luni), mama observă că, deși sănătos clinic, Vlad a început să piardă multe din cuvintele existente în vocabularul lui de până atunci, să manifeste multe crize inexplicabile de plâns, își mușca des

pumnii și relaționarea ei cu cei din familie și cu cei din jur a deveni deficitară. Au cerut prima dată opinia medicului de familie care le-a dat o trimitere a secției de pediatrie a Spitalului din Bacău unde medicul pediatru specialist a pus pentru prima dată diagnosticul de autism.

Folosind cele două metode de observație directă și indirectă, am putut observa comportamentul zilnic al copilului în cadrul grădiniței; am avut avantajul de a înregistra unele informații care să evalueze comportamentul copilului pe o perioadă de timp, evidențiind comportamentul inițial și acele evenimente care par să-l modifice.

- La venirea în grădiniță cât și la plecare, copilul refuză să salute. Iubește colectivitatea, dorește să vină la grădiniță, iubește colegii cei buni, își alege prieteni, dar nu-și poate păstra prietenii și atunci suferă mult și ripostează prin plâns.

-În cadrul jocurilor și activităților alese, deseori este motivul de scandal manifestat prin luarea jucariilor de la copii, le strică turnuletele sau construcțiile și le aruncă piesele prin clasă, se trânteste pe jos, își lasă lucrurile împrăștiate, refuză să le adune, refuză să răspundă la întrebări, intervine în jocul colegilor lui preferți comutându-le atenția spre el și jocul cu el, este agitat dacă nu i se dă mâncare.

-În activitățile comune, unde află noutăți, unde se stabilește o disciplină adecvată, atenția lui Vlad poate fi captată doar pentru puțin timp. Își găsește mereu motiv de mișcare și de joacă și de aceea îi gasesc un loc lângă mine.

-La o activitate de muzică, i-am oferit locul lângă un prieten pentru a executa împreună cu acesta mișcările sugerate de text, dar la un moment dat l-a mușcat pe prietenul său de ureche și când acesta l-a lovit a început să țipe și să vină la mine să-l parască, motiv pentru care a trebuit să-l țin tot în preajma mea.

-Memorează foarte ușor și reproduce deseori cunoscute și reguli care i s-au spus. Memorează repede poeziile, atunci când se face corect familiarizarea cu conținutul acestora și uneori poate să reproducă și conținutul în mod logic. Memorează repede chiar și poeziile spuse spontan de către unii copii.

-Senzatiile și percepțiile în condițiile activității concrete directe asupra obiectelor se manifestă cu interes, cu condiția ca el să acționeze ca el să acționeze primul, iar apoi interesul lui scade.

-La activitățile artistico-plastice întâmpina greutăți tot din cauza că nu poate să stea mult pe scaun, iar dacă i se fac observații refuză să-și ducă la bun sfârșit tema dată și atunci caută să distragă și atenția altor copii.

-De multe ori observ că dorește să stea numai în preajma mea, ceea ce îmi confirmă nevoia de siguranță. La fel am sesizat și nevoia de dragoste și apartenență, deoarece când l-am trimis la alta grupă, chiar după un obiect, a refuzat să meargă.

-Copilul este dornic de stima si consideratie, lucru observat atunci când este laudat, apreciat pozitiv prin punct sau bulina rosie ; deci aprecierile pozitive, recompensele, au un efect pozitiv pentru ca il domoesc, il linistesc, il incanta, dar pentru foarte putin timp.

In urma evaluarii lui Vlad aş putea enumera cateva elemente observate în cadrul acestui caz clinic, precum:

◆ *Starea pedagogica*

Prin activitatile organizate in gradinita pe parcursul acestui an scolar am remarcat rezultate bune in procesul de invatare si cooperare cu copiii ; cunoaste regula cu ce e voie si ce nu e voie, darn u o respecta intotdeauna.

◆ *Starea intelectuala*

Conform datelor notate in “Fisa de observatie” privind procesele psihice si nivelul lor de dezvoltare, D.C.G. este un copil normal dezvoltat raportat la varsta lui.

◆ *Personalitatea*

Reactiile motrice sunt intensive, rapide, atrage atentia,agitatia motrica, nu isi gaseste astamparul, este in continua miscare si agitatie, se ridica in picioare, iar observatiile repetate ale educatoarei nu duc la rezultatul dorit.

◆ *Trasaturile emotive*

Sunt puternice, foarte clar exprimate in unele imprejurari când nu reuseste să realizeze ce si-a propus, când nu i se repartizeaza rolul dorit, reactiile lui dobandesc un caracter exploziv, plange, arunca, rupe materiale..

◆ *Activitatea verbala*

Vorbirea lui este cursiva si expresiva (corespunzatoare varstei) dar uneori pripita. In rezolvarea unor sarcini este pripit, de multe ori nu duce pana la capat lucrurile incepute, aceasta deoarece nu perseverenza, nu are destula rabdare.

◆ *Relatiile sociale*

In contactele cu alti copii in joc si activitati collective este sociabil, manifesta o fire deschisa, totusi foarte frecvent el este acela care provoaca neintelegerile si micile conflicte datorita impulsivitatii ; el este adesea obiectul numeroaselor reclamatii adresate educatoarei din partea celorlalti copii. Este dornic de prieteni, dar dorindu-si să fie lider de grup este respins de multe ori.

Societatea este în permanentă schimbare. Apar mereu noi provocări tehnologice, la care suntem nevoiți , mai mult sau mai puțin, să ne adaptăm. Nu ne place ieșirea din zona de confort, mai ales când , fiind profesor de mult timp, știi ce și cum trebuie să procedezi. Tehnologia este un ..rău necesar, chiar și în educație. Ține de fiecare dintre noi să o folosim cumpătat , să-i recunoaștem meritele și rolul. Suntem înconjurați de tehnologie la fiecare pas.

Este adevărat că orele pot fi mult mai ușor de realizat, pot fi mai atractive, datorită tehnologiilor. Recunosc faptul că sunt momente din viața școlară când aș vrea să nu fi existat atâta inovație digitală . Sigur că nu e bine să privim în urmă. Tablele digitale, manualele digitale, softurile educaționale , toate fac ora mai atractivă. Elevii sunt din ce în ce mai greu de conectat , greu de atras și atunci tehnologia vine în ajutor. Lumea lor e ...digitalizată , așa că , e ușor de înțeles de ce elevii noștri acceptă cu mare ușurință tot ce înseamnă tehnologie.

Avantajele inovațiilor digitale sunt multiple: măsoară progresul elevilor, facilitează accesul la educație/ informație, personalizează învățarea, stimulează caracterul practic și interactiv.

Principalele aspecte ale inovației digitale în educație sunt: platforme de e-learning și LMS, inteligența artificială și învățarea personalizată, realitatea virtuală și augmentată, gamificarea în educație , utilizarea Big Data și analizei educaționale, instrumente de colaborare online, blockchain pentru certificarea educației.

Beneficiile inovației digitale în educație:

1. Accesibilitate sporită- oricine poate învăța de oriunde.
2. Personalizare și adaptabilitate- fiecare elev/ student poate avea propriul parcurs educațional.
3. Creșterea motivației și a implicării- metodele interactive și gamificarea fac învățarea mai atractivă.
4. Eficiență crescută- automatizarea sarcinilor administrative și a evaluărilor economisește timp pentru profesori.

Provocări și limitări:

- Acces inegal la tehnologie – elevii din medii defavorizate pot avea dificultăți în accesarea resurselor digitale.
- Necesitatea formării profesorilor- nu toți sunt pregătiți să utilizeze tehnologiile avansate.

Toate aceste inovații au părți bune și părți mai puțin bune. Fiecare profesor trebuie să aibă grijă să echilibreze folosirea lor în actul educativ. Să nu uităm că elevii sunt deja extrem de atașați de orice înseamnă tehnologie. Din când în când , putem reveni la ora tradițională , fără net, fără tablă digitală; fără jocuri interactive. Doar discuții și interpretări.

Se observă , pe an ce trece, că elevii stăpânesc din ce în ce mai puțin limba română, sunt uneori timorați în a-și exprima ideile/ sentimentele. Sunt obișnuiți să se ascundă în spatele

rețelelor sociale, se simt puternici acolo. Tehnologia nu -i ajută foarte mult să se exteriorizeze, să verbalizeze. Școala poate să-i ajute, indiferent de disciplina predată.

Ține de noi să-i ajutăm pe acești copii. Nicio tehnologie , nicio inovație digitală nu vor înlocui vreodată cuvântul exprimat liber.

Da, inovațiile digitale fac parte din viața noastră, dar e nevoie de o filozofie de viață și de profesionalism în folosirea echilibrată a acestora.

Inovația digitală în predarea limbii și literaturii române: provocări și soluții

(studiu de specialitate)

Prof. Bugaenco Livia-Oana

Introducere

Inovația digitală a transformat radical predarea și învățarea limbii și literaturii române, oferind elevilor acces la resurse educaționale interactive și personalizate. Platformele digitale, aplicațiile educaționale și inteligența artificială creează noi oportunități pentru dezvoltarea competențelor lingvistice și literare, însă aduc și provocări semnificative legate de adaptarea metodelor didactice, accesibilitate și siguranța online.

Provocări în predarea limbii și literaturii române prin tehnologie

➤ Accesul inegal la resurse digitale

Elevii din medii defavorizate pot avea dificultăți în utilizarea platformelor educaționale din cauza lipsei dispozitivelor sau conexiunii la internet.

➤ Adaptarea curriculumului

Integrarea tehnologiilor digitale în programa școlară necesită revizuirea metodelor de predare și a modului de evaluare a competențelor lingvistice și literare.

➤ Autenticitatea și analiza critică a textelor digitale

Lectura online poate influența modul în care elevii înțeleg și analizează textele literare, fiind necesară dezvoltarea gândirii critice.

➤ Echilibrul între lectura tradițională și cea digitală

Deși tehnologia facilitează accesul la texte, există riscul diminuării interesului pentru lectura aprofundată și a capacității de concentrare.

➤ Siguranța și etica utilizării tehnologiei

Elevii trebuie educați în privința surselor sigure, a plagiatului și a utilizării responsabile a resurselor digitale.

Soluții pentru o predare digitală eficientă

✓ Integrarea platformelor interactive

Utilizarea resurselor digitale precum manuale interactive, aplicații pentru analiză literară și dicționare online poate îmbunătăți procesul de învățare.

✓ Dezvoltarea gândirii critice

Profesorii trebuie să încurajeze analiza comparativă a textelor tradiționale și digitale pentru a dezvolta abilități critice de lectură.

✓ **Utilizarea inteligenței artificiale pentru feedback personalizat**

Platformele educaționale bazate pe AI pot oferi corecturi și sugestii pentru redactarea eseurilor și îmbunătățirea exprimării scrise.

✓ **Crearea unor biblioteci digitale accesibile**

Instituțiile educaționale trebuie să sprijine crearea și extinderea bibliotecilor digitale pentru a facilita accesul tuturor elevilor la lecturi esențiale.

✓ **Formarea continuă a profesorilor**

Cadrele didactice trebuie să fie instruite în utilizarea tehnologiilor moderne pentru a le integra eficient în predare.

Concluzie

Tehnologia poate transforma predarea limbii și literaturii române într-un proces mai interactiv și accesibil, dar este esențială o abordare echilibrată care să combine inovația digitală cu metodele tradiționale. Implementarea unor strategii adaptate poate asigura o educație de calitate, contribuind la dezvoltarea competențelor lingvistice și literare esențiale pentru cetățenii unei societăți moderne.

Bibliografie

1. Fullan, M. (2018). *Deep Learning: Engage the World Change the World*. Corwin Press.
2. Buckingham, D. (2019). *The Media Education Manifesto*. Polity Press.
3. Gee, J. P. (2017). *Teaching, Learning, Literacy in Our High-Risk High-Tech World: A Framework for Becoming Human*. Teachers College Press.
4. European Commission. (2020). *Digital Education Action Plan 2021-2027*.
5. UNESCO. (2019). *Guidelines on Digital Learning and Innovation in Education*.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT PENTRU COPIL CU CES

PROF.PT.ÎNV.PREȘC:BUNEA ANDREEA-IOANA

GRĂDINIȚA CU P.P. PRICHINDELUL ISTEȚ, TURDA

Numele și prenumele: Y.Z

Vârsta: 6 ani și 2 luni

Domiciliu: Loc. Turda, Jud. Cluj

Grupa: Mare

Grădinița: Grădinița cu Program Prelungit „Prichindelul Istet” Turda, Jud. Cluj

An școlar: 2024-2025

Certificat de orientare școlară și profesională nr. **XXXX** din **26.06.2024** emis de **CJRAE Cluj**

Responsabilul de caz servicii educaționale: **Bunea Andreea-Ioana**

Drepturi/Beneficii de asistență socială pentru copiii cu CES (prevăzute de Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare): Preșcolarul nu are în instituție cadru de sprijin.

Prezentarea cazului: Y.Z. este un preșcolar de la Grupa Mare, care este în evidența CJRAE, având dosar de orientare școlară și profesională. Copilul face parte dintr-o familie monoparentală (părinți separați), fiind în grija mamei. Copilul a fost repartizat în Grupa Mare „Florilor” la începutul anului școlar 2024-2025, iar educatoarele grupei au fost numite responsabil de caz, conform Deciziei Nr.XXX/26.06.2024, copilul neavând un cadru de sprijin în instituția de învățământ. Preșcolarul este dezvoltat fizic normal, însă întâmpină dificultăți în comunicare și învățare, și probleme socio-emoționale.

În urma discuțiilor purtate cu Consilierul școlar și după completarea și trimiterea la CJRAE a Planului de servicii individualizat pentru copiii cu cerințe educaționale speciale, am fost îndrumată de d-na consilier să elaborăm un plan de intervenție personalizat, în care să propun spre derulare activități care să vizeze obiectivele propuse în planul trimis la CJRAE.

Dificultăți întâmpinate: Pe parcursul activităților desfășurate la grupă, am constatat că preșcolarul Y.Z. prezintă mari tulburări de atenție, sindrom hiperkinetic cu deficit atențional (nu poate să se concentreze mai mult de 5 minute), are un vocabular redus, se exprimă doar în cuvinte (nu leagă propoziții), exprimarea fiind greoaie. Înțelege anumite noțiuni simple și uneori reacționează atunci când comunică cu el, dovedind că înțelege anumite lucruri. Se simte confortabil și în siguranță doar în preajma adulților, devenind de multe ori turbulent în preajma copiilor (este agresiv fizic, plânge și urlă).

Particularități:

Gândirea- înțelege doar noțiuni simple;

Limbaj și comunicare: vocabular redus

Exprimare orală- greoaie

Atenție: tulburări de atenție- nu se poate concentra;

Receptivitatea, participarea și implicarea- prezente

Relații sociale: turbulent

Memoria: de scurtă durată

Obiective: preluate din Planul de servicii individualizat pentru copiii cu cerințe educaționale speciale elaborat de d-na consilier și trimis la CJRAE

O.1. Individualizarea învățării.

O.2. Dezvoltarea personalității a talentului și creativitatea proprie.

Echipa de intervenție: educatoare

Domeniul de intervenție: Educațional

Enunțarea problemelor	Obiective	Activitate de intervenție	Cine răspunde	Perioadă	Evaluarea progresului
Înțelege doar noțiuni simple; Lipsa de concentrare: Exprimare greoaie; Memorie de scurtă durată;	O.1.	Jocuri și activități de învățare adaptate nivelului de dezvoltare: Ex: „Spune, ce este?” (denumire obiecte, animale, mijloace de transport); „Găsește locul potrivit” (sortare și grupare de jetoane după anumite criterii); „Răsfoim și citim imagini din cărți”; „Spune ce formă are?” „Repetă după mine!” (repetarea unor poezii scurte); „Cântăm, ne distrăm!” „Ne jucăm frumos împreună!”(în cadrul ALA1 ,ALA2); Fișe de lucru personalizate nivelului de dezvoltare; „Ne jucăm cu cifrele!” (familiarizare și recunoaștere); „Jocul culorilor”- recunoașterea și denumirea	Educatoare	Octombrie 2024-Iunie 2025	Ne-am propus să îmbunătățim problemele enumerate;

		culorilor; Jocuri de masă, construcții, jocuri de rol -interacțiuni cu ceilalți copii.			
Înțelege noțiuni simple; Lipsa de concentrare: Exprimare greoaie; Memorie de scurtă durată; Retras, izolat, turbulent	O.2.	„Singurel mă îngrijesc!”- deprinderi de igienă, ordine și disciplină, deprinderi de autoservire); Fișe de lucru în cadrul activităților de învățare ADE; Colorare în contur – fișe de lucru personalizate; „Pictăm, ne distrăm!”- dactilopictură, utilizarea corectă a pensulei); Aprecieri verbale și încurajări continue; „Hai să ne jucăm împreună!”- jocuri libere cu ceilalți copii; „Cântă la fel ca mine!” „Povești terapeutice” „Citire de imagini din cărți” Jocuri de mișcare și jocuri senzoriale Ex. „1,2, 3...stop!” „Cine ajunge primul?” „Prinde mingea! „Sari la fel ca mine”! „Rece/cald!” Spune, ce ai pipăit!” „Deschide urechea bine!”	Educatoare	Octombrie 2024-Iunie 2025	Ne-am propus să îmbunătățim problemele enumerare;

Evaluarea periodică: fișa de progres, caietul de observații, observațiile spontane și dirijate, discuții cu mama și consilierul școlar.

Concluzii: Consider că activitățile propuse în acest plan de intervenție personalizat vor îmbunătăți problemele enunțate și vom observa un progres în dezvoltarea preșcolarului Y.Z , bineînțeles că este foarte important ca preșcolarul să urmeze și ședințe de consiliere cu specialiștii.

Bibliografie:

- Curriculum pentru educație timpurie, București, 2019;
- Anca, M. (2007), Logopedie, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca
- <https://www.priority-clinic.ro>

Inovația digitală în educația timpurie

Prof pt ed timpurie Bunea Lubiana
Grădinița cu PP PRICHINDELUL ISTET Turda

Inovația digitală a revoluționat numeroase domenii, iar educația timpurie nu face excepție. Într-o lume în continuă schimbare, copiii sunt expuși încă de la o vârstă fragedă la tehnologie. Utilizarea instrumentelor digitale în grădinițe poate contribui la dezvoltarea abilităților cognitive, sociale și creative ale preșcolărilor, dacă este implementată corect și echilibrat. Acest referat își propune să analizeze impactul inovației digitale în educația preșcolară, beneficiile și provocările asociate acesteia, precum și câteva exemple practice de aplicare.

1. Ce înseamnă inovația digitală în educația timpurie?

Inovația digitală presupune integrarea tehnologiei și a resurselor digitale moderne în procesul de învățare. În educația timpurie, acest lucru poate include:

- Utilizarea tabletelor, proiectoarelor sau tablourilor interactive pentru activități educative;
- Aplicații și jocuri educative care ajută la învățarea literelor, cifrelor sau formelor;
- Programe care stimulează creativitatea, precum desenul digital sau poveștile interactive;
- Platforme de colaborare pentru profesori, părinți și copii.

2. Beneficiile utilizării tehnologiei în educația timpurie

- Dezvoltarea abilităților cognitive
Instrumentele digitale pot stimula gândirea logică, atenția și memoria. De exemplu, jocurile educative interactive pot ajuta copiii să recunoască modele, să rezolve probleme și să își dezvolte vocabularul.
- Învățarea personalizată
Tehnologia permite adaptarea activităților la nevoile fiecărui copil. Aplicațiile educative pot oferi exerciții diferite în funcție de nivelul de cunoștințe al fiecărui preșcolar.
- Dezvoltarea competențelor digitale
Într-o societate din ce în ce mai digitalizată, este important ca preșcolarii să se familiarizeze cu tehnologia de bază, ceea ce îi poate ajuta în etapele viitoare ale educației.
- Stimularea creativității
Platformele digitale permit copiilor să creeze desene, povești sau muzică într-un mod interactiv și captivant.

3. Provocările utilizării tehnologiei în educația timpurie

- Riscul dependenței de ecrane
Expunerea excesivă la ecrane poate afecta dezvoltarea socială și emoțională a copiilor. Este important ca utilizarea tehnologiei să fie echilibrată și complementară activităților tradiționale.
- Lipsa resurselor și a pregătirii cadrelor didactice
Nu toate grădinițele dispun de resurse digitale moderne, iar educatorii trebuie să fie instruiți pentru a utiliza corect tehnologia.

- Siguranța online
Chiar dacă preșcolarii nu navighează singuri pe internet, aplicațiile și platformele trebuie să fie atent verificate pentru a nu expune copiii la conținut neadecvat.

4. Exemple de inovații digitale în educația timpurie

- Tablete și aplicații educative
Aplicații precum „Endless Alphabet” sau „ABCmouse” ajută copiii să învețe litere, cifre și cuvinte noi prin jocuri interactive.
- Tablouri interactive
Tablourile interactive permit educatoarelor să creeze activități dinamice, precum povești animate sau exerciții de coordonare.
- Realitatea augmentată (AR)
Cărțile cu realitate augmentată adaugă un strat interactiv poveștilor sau lecțiilor, făcând învățarea mai captivantă.

5. Recomandări pentru implementarea inovației digitale

- Echilibru: Tehnologia ar trebui să completeze activitățile tradiționale, nu să le înlocuiască.
- Formare profesională: Educatorii trebuie să fie pregătiți pentru a integra tehnologia în mod eficient și creativ.
- Colaborare cu părinții: Este esențial ca părinții să fie implicați în procesul educativ și să înțeleagă importanța unei utilizări moderate a tehnologiei.

Concluzie

Inovația digitală are potențialul de a transforma educația timpurie, oferind noi oportunități pentru învățare și dezvoltare. Cu toate acestea, este esențial ca tehnologia să fie utilizată în mod responsabil, într-un echilibru perfect între digital și tradițional. Printr-o abordare corectă, copiii pot beneficia de cele mai bune resurse pentru a-și dezvolta abilitățile și creativitatea încă din primii ani de viață.

Bibliografie:

1. Bruner, J. S. (1996). *The Culture of Education*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
2. O'Neill, S., & McMahon, M. (2005). *Student-Centered Learning: Blending IT and Educational Theory*. Routledge.
3. Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). “Technological Pedagogical Content Knowledge: A Framework for Teacher Knowledge,” *Teachers College Record*, 108(6), 1017-1054.
4. Papert, S. (1993). *The Children’s Machine: Rethinking School in the Age of the Computer*. Basic Books.
5. UNESCO (2021). *Technology in Early Childhood Education and Care: Guidelines and Challenges*. Disponibil online la: www.unesco.org.
6. Hirsh-Pasek, K., Zosh, J. M., & Golinkoff, R. M. (2015). *The Importance of Play in Early Childhood Education. Research Findings*, Temple University.

7. Șerban, C. (2018). „Tehnologia digitală în grădinițe: Provocări și oportunități,” Revista Educației Timpurii, 5(2), 34-42.
8. Ministerul Educației Naționale (2020). Ghid metodologic pentru utilizarea resurselor digitale în grădinițe. București: MEN.

PROFESORUL EREI DIGITALE

Burlan Andra Adelina

Grădinița cu program prelungit și program normal „Crai Nou” Ploiești

„Pentru școala tradițională profesorul se poziționează în centru, el este unica sursă de cunoaștere și de putere, transmite informațiile ce trebuie preluate ca atare, deci fără a le supune dezbaterii. Transmite într-o formă atent dinainte pregătită, impune perspective de cunoaștere. În școala modernă profesorul este partener în învățare; el construiește și participă la împărtășirea de experiențe și facilitează producerea învățării. Profesorul stimulează elevii să reflecteze, să descopere singuri, să întrebe, să-și explice punctele de vedere” (Suditu, 2013, p. 13).

Profesorul prezentului și al viitorului trebuie să învețe și el de la elevi, să dezvolte o pedagogie a culturii digitale. În societatea contemporană, calculatorul preia o parte din sarcinile care, în mod tradițional, aparțineau profesorului. "Se reduce funcția de distribuitor de cunoștințe a acestuia, ca și acelea de a organiza activități de repetiție, de exersare, de evaluare ș.a., care pot să fie transferate foarte bine noii tehnologii. În schimb, i se oferă disponibilități de timp și posibilități de a folosi acest timp ocupându-se mai mult de organizarea învățării, de structurarea conținuturilor, de învățarea învățării, de exersarea gândirii la elevi, de stimularea creativității acestora, aspecte adeseori neglijate până acum, sau de cercetarea fenomenelor educaționale, ca și de perfecționarea proprie. El va îndeplini, mai mult decât până acum, un rol de coordonator, canalizând și orientând transmiterea fluxului comunicațional pe traseul profesor – elev – calculator. Nicidecum nu se pune problema înlocuirii profesorului, ci modificarea unora dintre rolurile și funcțiile lui" (Cerghit, 2008, p.144).

Evoluția tehnologiei a acaparat și zona educației. Cu greu mai întâlnim profesori care predau fără instrumente sau mijloace tehnologice, fără calculator. Profesorul modern utilizează mijloace de învățare cât mai sofisticate și atractive: suporturi multimedia, tehnici de transmisie online, materiale didactice bazate pe noile tehnologii de informare și comunicare. De multe ori profesorul se ascunde în spatele instrumentelor folosite. Constantin Cucoș consideră că „să fii dascăl modern înseamnă, de multe ori, să-ți construiești o aură instrumentală, să devii metodician, să te bazezi pe înlocuitori, să dispari ca om” (2008, p.55). Cu toate acestea, profesorii nu pot ignora noile tehnologii, rămânând la stadiul de a preda cu tabla și creta. Pentru reușita actului didactic, Cucoș notează necesitatea respectării unei condiții esențiale: „să nu fie uitat profesorul și nici legătura care se creează între el și elevii săi, neglijându-se, de fapt, actul paideic, care este, în primul rând, o relație umană țesută în jurul cunoașterii, spiritualității, atitudinii, credinței, uitând că a face educație înseamnă să institui o legătură vie, naturală, concretă” (2008, pp. 55-56).

Conform psihologiei și pedagogiei umaniste, rolul profesorului este de a oferi motivație și suport afectiv elevilor. De aceea, chiar dacă unele secvențe ale formării pot fi învățate individual, prin tehnologie, acestea nu pot înlocui întâlnirile educative, dialogul, privirile, schimburile afective. Profesorul dinamizează elevul, îl ajută să-și dezvolte potențialul maxim, mediază între acesta și conținuturi, adaptează informațiile oferite la particularitățile individuale și la gradul de dezvoltare a celor mici. Prelungirea rolului profesorului prin noile tehnologii informaționale trebuie făcută cu precauție, păstrându-se naturațea interacțiunilor umane. Toalitarismul informatic poate fi periculos, ca orice exagerare și unipoziționare!” (Cucoș, 2008, p.53)

În procesul de învățare este indicat să menținem un echilibru între uman și tehnic, cele două dimensiuni să se completeze reciproc, nu să se excludă.

Analizând constantele care au caracterizat educația de-a lungul timpului, precum și variabilele care se pare ca vor domina peisajul în perioada următoare, Gardner susține că provocarea educatorilor este să stabilească cum poate transmite cel mai bine rolurile dorite, valorile, cunoștințele de bază și disciplinele, împreună cu un sens nuanțat al adevărului, frumosului și binelui. Totodată, educatorul trebuie să se gândească și la schimbările personale, culturale, sociale, economice, politice, tehnologice și științifice din lume, și trebuie să reacționeze la ele.

În cadrul școlilor inovatoare, care țin cont de cerințele erei digitale, rolul profesorului este modificat. Acesta nu mai este deținător al cunoașterii și autorității, ci este un consilier, antrenor, tutore, mentor care susține elevii în asumarea responsabilității și studierea temelor pe care aceștia le doresc.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan. (2008). *Sisteme de instruire alternative și complementare: structuri, stiluri și strategii*, Iași, Editura Polirom.
2. Cucos, Constantin. (2008). *Educația: iubire, edificare, desăvârșire*, Iași, Editura Polirom.
3. Suditu, Mihaela. (2012). *Instruirea școlară: probleme și analize generale*, Ploiești, Editura Universității Petrol-Gaze din Ploiești.

Formarea cetățenilor în era digitală

Prof. înv. preșc. Burluși Maria Cătălina

Școala Gimnazială Bălilești

Era digitală a revoluționat aproape toate aspectele vieții noastre, iar educația nu face excepție. Tehnologiile digitale au schimbat modul în care predăm și învățăm, oferind atât provocări, cât și oportunități semnificative. În continuare, vom analiza aceste aspecte pentru a înțelege mai bine cum evoluează educația în această nouă eră.

1. Provocările educației digitale

a) accesibilitatea tehnologiei

- Disparități în acces: Nu toți elevii au acces la tehnologie de calitate sau la internet, ceea ce poate duce la inegalități în procesul de învățare. Aceasta este o problemă mai accentuată în regiunile rurale sau în familiile cu venituri reduse.
- Digital Divide: Fără un acces egal la resursele digitale, elevii pot rămâne în urmă, ceea ce afectează performanțele academice și oportunitățile de viitor.

b. Calitatea conținutului educațional

- Informații contradictorii: Internetul oferă o cantitate enormă de informații, dar nu toate sunt precise sau de încredere. Elevii trebuie să învețe să discerne între sursele valide și cele false.
- Pătrunderea conținutului inadecvat: Există riscul ca elevii să fie expuși la conținut inadecvat sau dăunător, ceea ce necesită o monitorizare și o educație adecvată din partea părinților și educatorilor.

c. Părinții și educatorii în adaptare

- Pregătirea cadrelor didactice: Profesorii trebuie să fie pregătiți să integreze tehnologiile digitale în predare, ceea ce necesită formare continuă și resurse adecvate.
- Implicarea părinților: Părinții trebuie să fie conștienți de impactul tehnologiei asupra educației și să participe activ în sprijinirea copiilor lor.

2. Oportunitățile educației digitale

a. Învățare personalizată

- Adaptarea la nevoile individuale: Tehnologiile digitale permit crearea de experiențe de învățare personalizate, adaptând materialul didactic la stilurile și ritmurile de învățare ale fiecărui elev.
- Feedback în timp real: Platformele digitale pot oferi feedback imediat, ajutând elevii să își ajusteze metodele de studiu și să își îmbunătățească performanțele.

b. Acces la resurse variate

- Materiale educaționale online: Internetul oferă acces la o gamă largă de resurse, cum ar fi cursuri online, videoclipuri educaționale, articole și cărți digitale, care pot îmbogăți experiența de învățare.
- Colaborarea globală: Elevii pot colabora cu colegi din alte țări și culturi, extinzându-și perspectivele și învățând din experiențele altora.

c. Flexibilitate în învățare

- **Învățare hibridă:** Modelele de învățare care combină metoda tradițională cu cea online oferă flexibilitate și accesibilitate, permițând elevilor să studieze în ritmul lor.
- **Formate diverse:** Tehnologiile digitale permit folosirea diverselor formate de învățare, inclusiv jocuri educaționale, simulări și platforme interactive, care pot spori interesul și implicarea elevilor.

3. Viitorul educației digitale

a. Inovații continue

- **Inteligența artificială:** Utilizarea inteligenței artificiale în educație poate oferi tutorii personalizate și poate ajuta la analiza datelor pentru a îmbunătăți procesul de învățare.
- **Realitatea augmentată și virtuală:** Aceste tehnologii au potențialul de a transforma educația prin oferirea unor experiențe imersive care facilitează învățarea practică și explorarea conceptelor complexe.

b. Colaborare între instituții și tehnologie

- **Parteneriate strategice:** Colaborarea între instituțiile educaționale, guverne și sectorul privat poate sprijini dezvoltarea și implementarea de soluții tehnologice inovatoare pentru educație.

Educația în era digitală se confruntă cu provocări semnificative, dar oferă și oportunități unice pentru a îmbunătăți procesul de învățare. Prin adaptarea la noile tehnologii și abordări, atât educatorii, cât și elevii pot beneficia de un sistem educațional mai flexibil, accesibil și personalizat. Este esențial să abordăm provocările cu care ne confruntăm, astfel încât să putem profita de avantajele pe care le oferă era digitală. Cu o abordare proactivă și colaborativă, putem transforma educația pentru a răspunde nevoilor unei societăți în continuă schimbare.

Bibliografie

- Gheorghe Buluta, Sultana Craia, Victor Petrescu, *Biblioteca azi: Informare și comunicare*, Targoviste, Editura Bibliotheca, 2004.
- Gheorghe Filip, *Societatea informațională - Societatea cunoașterii. Concepte, soluții și strategii pentru România*, București, Editura Academiei Române, 2001.
- <https://europa.eu>
- <https://www.dilemaveche.ro>

Biologie în era digitală

Liceul Teoretic de Informatică „Grigore Moisil”, Iași

Butnariu Alina-Elena

Abstract

Metodele didactice aplicate atât la interacțiunea față-în-față cât și în mediul on-line, au condus către reflecții că doar împreună predarea, învățarea și tehnologia pot contura viitorul educației în era digitală. Astfel educația în era digitală are un rol important în predarea, învățarea și evaluarea cunoștințelor la un nivel înalt, accesibil și favorabil pentru toți cei implicați. Acest articol are ca scop prezentarea și analiza unor resurse digitale necesare învățării atât în sala de clasă, cât și în mediul on-line sincron sau asincron și aplicarea lor la disciplina biologie. Principalele probleme care vor fi discutate se vor concentra pe cele mai bune practici, care să încurajeze în dobândirea competențelor digitale pe tot parcursul vieții, promovând în același timp libertatea individuală și responsabilitatea în mediul on-line.

Cuvinte-cheie: era digitală, tehnologie, biologie, resurse

INTRODUCERE

Educația și învățarea în era digitală a integrat în acest sistem, tehnologia informației și a comunicării pentru a îmbunătăți procesul de învățământ. Cu trecerea timpului între tehnologie și educație relația a devenit din ce în ce mai dinamică și mult mai complexă, deoarece tehnologia a evoluat permanent și într-un ritm alert, fiind necesară dobândirea de noi abilități, comportamente și atitudini.

Procesul de învățare poate fi îmbunătățit în diferite moduri de tehnologii, oferind posibilități de învățare care trebuie să fie accesibile tuturor și deschizând accesul la o multitudine de informații și resurse educaționale. Cercetătorii australieni Wills și Alexander, au constatat că pentru a introduce cu succes tehnologia în predare și în învățare trebuie acordată o atenție sporită managementului proceselor, strategiei, structurii și, mai ales, rolurilor și deprinderilor (Wills et Alexander, 2000).

“Nativii digitali” cum au fost numiți cei născuți după 1990 de către Marc Prensky în articolul său publicat denumit Digital Natives, Digital Immigrants (Prensky, 2001), tinerii din ziua de azi, își pun întrebarea „De ce să învăț despre asta?”. Aceștia nu mai au un stil de învățare clasic, ci unul interactiv prin experimentare, prin joc, având o abordare spontană și naturală, absorbind ca un burete, luând informația din mediu ca pe un întreg, apoi descifrând componentele și construind înțelesul. Cu dorința de a explora, elevii apelează la resursele internetului, la aplicații mobile și software-uri pentru a învăța. Aptitudinile lor legate de tehnologie sunt foarte mari, ei crescând cu inovațiile care au loc în timp real. Este prima dată în istorie când tinerii știu mai multe decât adulții despre ceva important pentru societate, așa cum este tehnologia. Sunt generația care se educă și se informează singură din mediul on-line și rețelele sociale pentru a face temele de la școală. Sunt deștepți și independenți și își doresc să facă lucruri pe cont propriu.

Profesorii caută metode prin care își pot face materia mai captivantă și prin care pot trezi interesul

și curiozitatea elevilor pentru studiu. Așadar, provocarea de a-i apropia în mod plăcut de școală și educație este cu atât mai mare. În același timp, pasiunea lor pentru mediul on-line și gadget-urile smart, dorința părinților ca ei să învețe și preocuparea continuă pentru sănătatea lor emoțională, trebuie să fie îmbinate cu armonie. Tabletele, laptopurile, smartphone-urile și alte numeroase programe sau platforme on-line facilitează învățarea, o fac mai atractivă și mai dinamică, dar nu pot înlocui profesorul. Elevii au nevoie de un profesor pentru a învăța cum să folosească internetul, cum să filtreze informațiile corecte stocate pe numeroase site-uri, cum să le proceseze și să le interiorizeze, apoi să le transforme în cunoștințe și să le aplice.

Tehnologiile deschise permit oricărei persoane să învețe, oriunde, oricând, prin orice dispozitiv, cu sprijinul oricui. Resursele educaționale, platformele educaționale, jocurile, aplicațiile, experimentele virtuale în laboratorul virtual de biologie sunt din ce în ce mai folosite, pentru că elevii sunt din ce în ce mai pragmatici, mai înclinați spre partea practică și pe partea tehnică, obișnuiți zi de zi cu utilizarea calculatorului sau a unui smartphone. Resursele educaționale deschise sunt materiale pentru învățare, predare, cercetare sau alte scopuri educaționale pe care le poți folosi, adapta și redistribui liber, fără constrângeri sau cu foarte puține restricții, legate de drepturile de autor. Materialele pot fi: cursuri, proiecte de lecții, prezentări, cărți, manuale, teme pentru acasă, chestionare, activități în clasă sau în laborator, jocuri, simulări, teste, resurse audio sau video și multe altele puse la dispoziție în format digital sau pe un suport fizic și la care ai acces liber.

Când profesorul proiectează o lecție trebuie să își pună întrebări și să își stabilească dinainte ce cunoștințe și abilități ar trebui să fie dobândite, ce competențe ar trebui să dezvolte elevii și cum îi poate ajuta să atingă rezultatele învățării preconizate, cum poate folosi tehnologia digitală pentru a aplica cele mai bune metode și facilita procesele de învățare bune, care stimulează și susțin eforturile elevilor de a învăța și rezultatul învățării. În acest sens, profesorul trebuie să facă transferul de cunoștințe folosind tot ce are la îndemână, punându-și creativitatea la încercare, timpul și alte resurse pentru a-i atrage pe elevi spre “știința vieții” adică biologia.

MATERIALE ȘI METODE

Pentru dinamizarea lecțiilor de biologie se poate folosi Kahoot (<https://kahoot.com/schools-u/>), Quizizz (<https://quizizz.com>) aplicații care pot fi folosite în diferite etape ale activității didactice în scopul consolidării cunoștințelor, asigurării unui feedback rapid și stabilirii unor măsuri de remediere bazate pe feedback-ul primit. Aplicațiile sunt atractive având muzică, cronometru, scor, podium. Permite integrarea tuturor elevilor, trezindu-le spiritul competitiv și chiar a unor activități remediale pentru elevii care au probleme de învățare sau elevii cu CES.

Pentru realizarea proceselor de predare și învățare prin module interactive și atractive pentru elevi, se poate utiliza aplicația Learningapps (<https://learningapps.org/>). Se pot crea activități digitale pentru a recapitula materialul studiat, fișe de lucru digitale pentru a lucra în echipe, exerciții interactive, teste

sumative, cu ajutorul modulelor existente care pot fi integrate direct în conținuturile de învățare sau pot fi modificate și cu ajutorul modulelor ce pot fi concepute direct on-line. Aplicația permite inserarea de fișiere audio-video de pe internet, ca de exemplu cele publicate pe canalul de youtube.

Pentru a realiza activități de învățare, fișe de lucru interactive, pentru evaluare cu feedback imediat, se poate utiliza platforma Liveworksheets (<https://www.liveworksheets.com/>). Fișele de lucru în format doc, pdf sau jpg, pot fi transformate în exerciții interactive on-line ce pot fi corectate automat. Se pot utiliza fișe de lucru existente, postate de alți profesori, pentru a crea propriile fișe de lucru interactive. Fișele de lucru interactive pot include: sunete, videoclipuri, exerciții de selectare și poziționare corectă (“Drag and drop”), exerciții de unire cu săgeți, itemi cu alegere multiplă, etc. . Elevii pot rezolva sau completa fișele de lucru online și pot trimite răspunsurile profesorului. Acest lucru poate fi motivant și distractiv pentru elevi, iar pentru profesor se poate face economie de timp și resurse materiale.

Un proiect experimental creat de google în mediul on-line care folosește ca și motor de căutare aceeași tehnologie ca și Google Drive, Google Docs, YouTube este Google Surse Builder. Acesta permite crearea de cursuri on-line activități de învățare, fișe de lucru, conținuturi, fișe sau teste de evaluare.

Cel mai renumit canal mass media din lume, utilizat și de elevi foarte des este YouTube. YouTube poate fi utilizat ca și o aplicație pentru resurse, prin care se pot vehicula informații, secvențe video, filmulețe scurte din domeniul biologiei și nu numai.

O platformă foarte utilă și care se adresează cadrelor didactice din România este www.didactic.ro. Pe această platformă cadrele didactice pot consulta și descărca lecții, proiecte, materiale didactice la fiecare disciplină și pe toate nivelele de învățământ, primar, gimnazial, liceal.

Pregătirea pentru examenul de Bacalaureat la disciplina biologie se poate prin școala TV (http://www.tvr.ro/telescoala_1.html), care asigură accesul la educație pentru toți elevii din toate mediile. Astfel aprofundarea cunoștințelor de către elevi, cu informațiilor oferite la televizor pot fi completate cu orice alt tip de resurse educaționale și aplicații on-line, în funcție de situația și disponibilitatea fiecăruia.

REZULTATE ȘI DISCUȚII

Caracterul practic-aplicativ al resurselor educaționale (platformă, aplicație, instrument digital, etc.) prezentate în acest articol, poate fi demonstrat prin utilizarea acestora în situații de învățare diverse, adaptabile la disciplina biologie și nu numai, și pentru fiecare ciclu de învățământ, pentru fiecare.

Prin acest articol se propune prezentarea și punerea la dispoziția profesorilor de biologie, a unor resurse educaționale cu aplicabilitate atât în sala de clasă față în față cât și în mediul on-line, resurse ce pot fi utilizate pentru a crea situații de învățare eficiente asistate de tehnologie, acoperind adecvat nevoi în situații diverse, diferite niveluri de studiu, domenii de cunoaștere.

Obiectivele centrale sunt centrate pe învățarea activă a elevilor, învățarea colaborativă și învățarea socială, bazată pe opinia că elevii învață efectiv prin a fi activi, prin lucru și prin interacțiunea

cu profesorul și colegii lor de clasă. Acesta este un important punct de plecare, atunci când facilităm activitățile de învățare și predare, când alegem locurile de întâlnire prin intermediul resurselor digitale.

Motivarea învățării, formarea deprinderilor de investigare și de lucru interactiv în domeniul biologiei, valorificarea competențelor mass-media bazate pe abilitățile digitale, sunt foarte valoroase, deoarece dezvoltă relația de colaborare și cooperare profesor-elevi, elevi-elevi, elevi-părinți.

Elevii trebuie să se simtă încrezători în ceea ce trebuie să facă, în modul în care pot stăpâni sarcinile care le sunt date și că profesorul îi va îndruma. Același lucru este valabil și pentru tehnologie. Elevii trebuie să știe de unde pot obține ajutor și sprijin dacă se blochează. Profesorii doresc ca elevii să se simtă în siguranță în cadrul grupului clasei și nu numai și să nu se teamă să fie judecați de alți elevi, de aceea este important să se stabilească relații bune de îndată ce este posibil.

La unele ore de biologie se pot utiliza mijloace electronice de învățare, așa-numitele “e-learning tools” cum este de exemplu telefonul mobil, problema utilizării telefoanelor mobile în timpul desfășurării orelor de curs fiind una cât se poate de actuală. Kahoot și quizziz sunt aplicații ce pot fi descărcate gratuit din orice magazin virtual. Având ca bază învățarea centrată pe elev, acestea pot aduce acel plus de vitalitate și energie pe care ni le dorim din partea elevilor, cu un minim de instrucțiuni din partea profesorului. Modul în care elevii reacționează în timpul utilizării aplicațiilor kahoot și quizziz la clasă, demonstrează faptul că aceștia sunt stimulați de tehnologie în procesul de învățare. Deoarece elevii oferă un feedback rapid, îi permite profesorului să adapteze sarcinile de învățare, în așa fel încât acestea să corespundă nivelului de pregătire și intereselor lor. Astfel, elevii se simt răsplătiți și determinați ca pe viitor să obțină un rezultat cât mai bun. Profesorul poate folosi spiritul competitiv al elevilor la maximum, prin aplicațiile kahoot și quizziz, aplicații care reușesc să valorizeze eforturile acestuia prin intermediul tehnologiei, în așa fel încât telefoanele mobile devin auxiliare didactice de mare valoare. Astfel profesorul poate reuși o îmbinare armonioasă între cerințele educaționale și domeniile de interes ale elevilor.

Utilizarea fișelor de lucru interactive în procesul de instruire reprezintă o adevărată alternativă educațională. Prin formatul lor, cu imagini, cu sunete, “Drag and drop”, etc. aceste fișe interactive stârnesc motivația elevului pentru învățare, oferă reprezentări clare, corecte, oferă posibilitatea înțelegerii și rezolvării unor probleme și proiectează elevul într-o direcție captivantă și atractivă pentru instruire.

CONCLUZII

Tehnologia are un rol important în educație și învățare, în era digitală. Deși, până acum se credea că tehnologia ar împiedica și îngreuna procesul de învățare și predare, s-a constatat că de fapt pentru generația actuală este un sprijin imens. De asemenea, profesorii făceau tot posibilul ca elevii să nu mai aibă acces la telefon, laptop sau internet. Acum, acest lucru s-a schimbat. Mulți profesori au realizat că este bine să provoace copiii la studiu individual cu ajutorul tehnologiei sau la căutarea de informații atunci când este nevoie. De exemplu, profesorii de biologie pot ruga elevii să caute informații, fotografii

despre o specie de plante accesând diferite pagini WEB. Poate că unii oameni ar spune că de ce nu folosesc un atlas botanic clasic. Dacă luăm în considerare modul în care evoluează societatea vom realiza că accesarea unor informații online va fi mai la îndemână de folosit, pentru educația în era digitală, decât unor instrumente de învățare clasice, cum este de exemplu atlasul botanic. Astfel putem observa că tehnologia poate oferi un sprijin educației, fiind un punct de plecare eficient pentru elevii din ziua de astăzi.

Prin intermediul tehnologiei, vocea elevilor este auzită în mod egal și aprecierea se face în funcție de realizările acestora, se poate face chiar și o diferențiere a acestora. Fiecare elev își poate dezvolta latura sa fie ea artistică, vizuală, cognitivă sau practică și are posibilitatea să aleagă cum să se exprime mai bine, care să fie ritmul lui de învățare, precum și metoda. Implicarea tehnologiei în sistemul de educație, ajută elevii să își crească nivelul de încredere în sine, să se conecteze unii cu alții, să colaboreze și chiar să intre în competiție.

Implicarea și motivarea elevilor de a participa activ, rămâne una dintre cele mai mari provocări ale profesorilor. Interesul acordat de către elevi activităților desfășurate este esențial pentru învățare și dezvoltarea sa personală. Cu cât un elev este mai atras și implicat la oră, cu atât va acorda mai multă atenție lecției și va absorbi mai bine noțiunile predate. Activitatea didactică trebuie să se desfășoare cu bucurie și plăcere, cu răbdare și explicații suplimentare din partea profesorului, cu valorificarea punctelor forte ale elevului și cu accentuarea progreselor făcute. Astfel elevul va dori să repete experiența și va fi atras spre o cunoaștere mai profundă a materiei respective. Elevii din ziua de azi vânează activ informația de care au nevoie, pentru a putea stăpâni unele materii sau pentru a face față cu brio la unele evaluări.

Profesorii trebuie să își schimbe strategiile și metodele, să știe să îi atragă pe elevi spre materia predată de ei și spre învățare, altfel o schimbare va veni oricum asupra lor. După ce vor folosi și alte resurse educaționale decât cele din sistemul tradițional și vor vedea entuziasmul și dorința de învățare venite din partea elevilor, sigur vor dori să le utilizeze în practicile lor mereu și astfel vor constata singuri că: „Tot ceea ce oamenii îți vor spune că nu poți face, încearcă și vei vedea că poți.”

(Henry David Thoreau)

BIBLIOGRAFIE

1. Wills S., Alexander S., 2000, Managing the introduction of technology in teaching and learning. London: Kogan Page Limited, pp.56-72
2. Prensky M., 2001, Digital natives, digital immigrants. On the horizon, University Press, Vol. 9, No. 5, pp.1-6.
3. Resurse suport on-line:
 - <https://kahoot.com/schools-u/>
 - <https://quizizz.com>
 - <https://learningapps.org/>
 - <https://www.liveworksheets.com/>
 - www.didactic.ro
 - http://www.tvr.ro/telescoala_1.html

Predarea cu entuziasm într-o eră digitală

Grădinița P.P. "Amicii", Constanța
Prof. Cacenco Cătălina

Introducere

În ultimii ani, tehnologia a devenit o parte esențială a educației, iar acest lucru este valabil și pentru educația preșcolară. Într-o eră digitală, copiii de vârstă mică sunt din ce în ce mai expuși la dispozitive tehnologice, iar modul în care sunt învățați trebuie să se adapteze acestei realități. Predarea cu entuziasm în acest context devine o provocare, dar și o oportunitate de a stimula interesul și curiozitatea copiilor, folosind resurse digitale care să le îmbogățească experiențele de învățare.

1. Importanța predării cu entuziasm în educația preșcolară

Pentru copii, entuziasmul este un motor esențial al învățării. La vârsta preșcolară, copiii sunt extrem de receptivi la stimulii emoționali și au o dorință naturală de a explora și de a învăța prin joc. Prin urmare, un educator pasionat și entuziasmat poate crea o atmosferă pozitivă și plină de energie, în care copiii se simt în siguranță și motivați să învețe.

Într-o eră digitală, entuziasmul nu înseamnă doar a fi energic în fața copiilor, ci și a integra tehnologia într-un mod creativ și captivant. Atunci când este utilizată corect, tehnologia poate transforma învățarea într-o activitate interactivă și plină de imaginație.

2. Tehnologia în educația preșcolară: exemple și aplicații

Una dintre cele mai eficiente modalități de a crea un mediu de învățare captivant pentru copii este utilizarea aplicațiilor educative, a jocurilor interactive și a materialelor video. De exemplu, aplicațiile care permit copiilor să învețe literele, numerele sau formele geometrice prin jocuri educative contribuie la consolidarea cunoștințelor într-un mod distractiv.

Platforme precum "**Wordwall**" și "**LearningApps**" permit crearea de jocuri și exerciții interactive, utilizate atât la Matematică, cât și la alte discipline. Elevii pot participa individual sau în competiție cu alți colegi, iar la final primesc feedback imediat asupra rezultatelor lor. Aceste instrumente sprijină învățarea prin joacă, captând atenția celor mici prin animații și sunete atractive. De asemenea, activitățile desfășurate în grup le permit copiilor să învețe unii de la alții și să colaboreze.

Un alt exemplu este utilizarea tabletelor sau a laptopurilor pentru vizionarea de filme educative. Proiectele video scurte și animațiile ajută copiii să înțeleagă concepte abstracte într-un mod vizual și accesibil. În plus, activitățile interactive, cum ar fi desenul digital sau manipularea obiectelor pe ecrane tactile, le oferă oportunitatea de a învăța prin explorare directă.

Pentru a menține entuziasmul în rândul copiilor, educatorii pot folosi și platforme online care oferă resurse educaționale pentru preșcolari, precum "**Khan Academy Kids**" sau "**ABCmouse**". Aceste platforme sunt interactive și oferă exerciții diversificate, adaptate nivelului de dezvoltare al copiilor.

3. Beneficiile predării cu entuziasm într-o eră digitală

Unul dintre principalele beneficii ale predării cu entuziasm și folosirii tehnologiei în educația preșcolară este faptul că aceasta sprijină dezvoltarea abilităților cognitive și sociale ale copiilor. Prin utilizarea tehnologiilor interactive, copiii sunt încurajați să rezolve probleme, să colaboreze și să-și exprime creativitatea. Aceste abilități sunt fundamentale pentru dezvoltarea lor ulterioară și pentru integrarea într-o societate digitală.

De asemenea, tehnologia poate ajuta educatorii să personalizeze învățarea, adaptând activitățile și resursele în funcție de nevoile și interesele fiecărui copil. Acest lucru contribuie la dezvoltarea unui climat educativ mai incluziv, în care fiecare copil are șansa de a învăța într-un ritm propriu, fără a se simți presat sau frustrat.

4. Provocările predării cu entuziasm într-o eră digitală

Totuși, integrarea tehnologiei în educația preșcolară vine și cu provocări. Este esențial ca educatorii să nu lase tehnologia să înlocuiască complet interacțiunea umană și jocurile fizice, care sunt la fel de importante pentru dezvoltarea copilului.

De asemenea, este important ca educatorii să selecteze cu atenție aplicațiile și materialele digitale, asigurându-se că acestea sunt adecvate vârstei și dezvoltării copiilor și că nu vor avea efecte negative asupra sănătății lor.

Concluzie

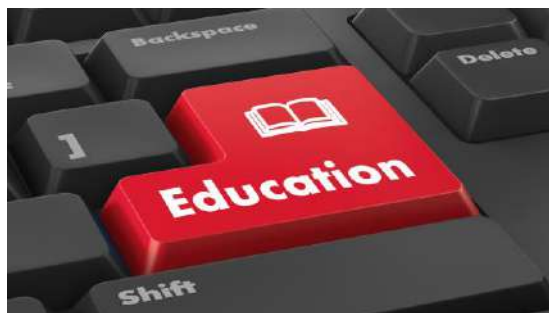
În concluzie, predarea cu entuziasm într-o eră digitală reprezintă o provocare, dar și o oportunitate de a transforma educația preșcolară într-o experiență de învățare dinamică și captivantă. Cu un educator pasionat și cu instrumentele digitale adecvate, copiii pot învăța cu entuziasm și se pot pregăti pentru o viitoare viață activă și creativă într-o lume digitală.

Imagini din activitățile desfășurate:

EDUCAȚIA ÎN SCHIMBARE

Profesor Alina Călin

„Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea” (Nelson Mandela)

O trăsătură caracteristică perioadei actuale este creșterea rapidă și continuă a volumului de informații în toate domeniile cunoașterii umane, ca urmare a progresului științei și tehnicii.

În secolul nostru problemele omului au crescut exponențial, deci găsirea unor soluții la micile și marile dileme ale sale a devenit o necesitate, iar a fi competitiv este o condiție existențială.

Până mai ieri, se auzeau voci, aproape la unison, cum că Internetul face mai mult rău decât bine, în special în rândul elevilor. Sintagme ca: prea mult limbaj vulgar, prea multă violență, expunere exagerată la conținut neadecvat vârstei copiilor, se auzeau atât în ședințele cu părinții, cât și în discuțiile separate purtate între părinți și profesori, în consiliile de familie care găseau, fără prea multă cercetare, ca vinovat pentru toate eșecurile copiilor lor au la baza „blocarea” acestora, ore în șir, în fața ecranului. Dar de ce ar fi benefic pentru un elev să știe să utilizeze diverse device-uri pentru a obține o învățare temeinică, dar și o relaxare pe măsură? Pentru că învățarea clasică pare „incompletă”, iar un plus realizat cu ajutorul tehnologiei l-ar ține în ton cu noul, cu utilul, cu facilul. În același timp, acest mediu de comunicare îl pune în situația să relaționeze, să-și dezvolte gândirea, comunicarea. Uneori, elevii uimesc prin cumulul de cunoștințe achiziționat în mediul online, determinând dascălii să includă în procesul de învățare a elevilor, tot mai mult învățarea online, satisfăcându-le curiozitatea și interesul față de resursele digitale și tot ce se poate obține prin utilizarea acestora. Faptul că s-au creat diverse platforme care vin în întâmpinarea elevilor, profesorilor și părinților nu poate fi decât un pas care pe mulți îi încântă, chiar dacă pe alții nu-i convinge. Puțini au insistat și asupra avantajelor învățării cu ajutorul tehnologiei, care să se îmbine

armonios cu învățarea clasică sau cu sportul în aer liber, inclusiv cu activități în care să predomină ludicul, alături de virtual.

În opinia noastră, dacă tuturor acestor lucruri li s-ar fi dat importanța cuvenită sau, mai bine zis, li s-ar fi dat un nume, în vremea Pandemiei, educația ar fi cunoscut multiple avantaje. Într-o situație de criza reală, ca cea care ne strânge tot mai puternic în chingi, majoritatea părților interesate în educație a început să creadă din ce în ce mai mult în aportul Internetului, apreciindu-l, creditându-l. Importanța învățării online a fost, în sfârșit, recunoscută, făcând-o să fie prezentă, în ultimii doi ani, în discuțiile celor implicați în învățare. Dascălii, dar și elevii, beneficiind de boom-ul tehnologic, au înțeles rolul salvator al noii abordări. De pildă, sunt utilizate, uneori chiar cu mult succes, diverse produse educaționale online care conțin: teste, video-uri, secvențe didactice, experimente de laborator, exerciții interactive.

Achiziționarea de cunoștințe, deprinderea de abilități care, pe lângă alte avantaje, îl au și pe acela că pot fi experimentate și în funcție de timpul liber sau de nevoia de a aprofunda etape, teorii, formule, metode abundă pe Internet. Online-ul este un teren mult prea ofertant, cu bune și cu mai puțin bune. De aceea, rămâne la latitudinea școlii și a familiei dirijarea corectă a elevului în a face alegeri selective. Ce trebuie să evite educabilul și ce trebuie utilizat ca sprijin, din mediul online, mediu care ar trebui să țină, de cele mai multe ori, locul unui prieten loial și eficient? Cu ajutorul acestuia, elevul ajunge la structurări dinamice, abordări interesante, rezolvări, argumentări, tabele, aplicații creative, dezvoltându-și creativitatea, gândirea inovativă și înlăturarea fricilor de a fi catalogat negativ. Totuși, se poate observa și cu ochiul liber ca starea de bine a utilizatorului de Internet, în cazul nostru a elevului, are de suferit, în special când se instalează „anxietatea socială”, care vine la pachet cu: stresul și evaluarea negativă declanșate de comentariile la postări, de exemplu, nu întotdeauna plăcute pentru toți. În plus, aglomerarea informațională căreia elevul trebuie să-i facă față, frustrarea acestuia că nu se poate bucura de reușite ca ceilalți, care prin „colaje de viață” bine alese și poze studiate par mai împliniți, mai admirați, mai performanți, sunt poveri greu de dus. Adăugăm la acestea, „conectarea” instantanee la evenimentele nefaste, prezente, din abundență, în mediul online, la care copilul este pus în postura de a da răspunsurile corespunzătoare.

Cu toate acestea, mediul online este foarte atractiv, la toate vârstele și în toate situațiile. Plajele cu oferte de tipul „cyber-bullying”, de exemplu, sunt periculoase, revoltând pe toți cei care intră în categoria „actori educaționali”, dar nu poate fi eliminată nici partea avantajoasă a lucrurilor. Relaționarea, atractivitatea unei secvențe didactice, ingeniozitatea unei aplicații, eliminarea monotoniei dintr-un parcurs educațional, ameliorarea limbajului, dezvoltarea gândirii, inclusiv a celei creative, dezvoltarea unor deprinderi sociale, foarte importante pentru vârsta și mediul de viață a elevilor, sunt doar câteva din avantajele cu care mediul online își construiește „oferta” către populația școlară. Este simplu să ne gândim la cât de bine s-ar fi descurcat școala, dacă, în această perioadă, cel puțin, elevii, profesorii și părinții ar fi fost mai interesați, pe lângă învățarea clasică și de cea online. Lucrurile n-ar mai fi cunoscut tatonări zadarnice și prelungite ! Să insistăm, deci, și pe formarea de noi atitudini, atât de necesare în a depăși situații limită cum este Pandemia ! E lesne de observat că viața este imprevizibilă, iar elevii și orice „comunitate educativă”, orice parte interesată în educație, trebuie să aibă viziunea rezolvării tuturor situațiilor bulversante cu tact și pricepere și să susțină, cu mult curaj, dar și cu responsabilitate sporită, dezvoltarea oricărei oportunități de învățare, inclusiv a celei online. Mediul online își potențează rolul de a deveni ceea ce numim „experiența pozitivă”, atunci când elevul dorește să învețe, având ca suport un pachet de produse dinamice, atractive. Desigur, acesta va înțelege, va experimenta, reușind să-și formeze și să-și schimbe atitudinea, nu numai în plan educațional (dezvoltarea atenției, a gândirii creative, a comunicării de orice tip, inclusiv a celei emoționale), ci și în plan social. Descoperind, înțelegând sau exersând în mod agreabil, antrenant, utilizatorii vor învăța cu determinare, formându-și o atitudine favorabilă în raport cu școala. Dacă dascălul își va educa elevul în sensul selectării materialelor existente online, dacă îl va ajuta să descopere și să aleagă pozitivitatea, eliminând, fără echivoc, apele tulburi și insuccesul din activitatea lui cotidiană, Internetul va ieși triumfător și, odată cu el, elevul însuși. Știm cu toții, desigur, că nicio victorie răsunătoare nu se poate câștiga decât printr-o luptă tenace , continuă. Cine o va duce ? Dascălii, bineînțeles, promotori ai educației, secondați de părinții elevilor, cu implicarea firească a educabililor.

În concluzie, nu numai profesorii trebuie să se adapteze la „noua învățare”, ci și părinții, și, în special, elevii, astfel încât toți, individual sau împreună, să poată reacționa prompt și eficient, în orice moment, când ceva ar tulbura mersul convențional al lucrurilor.

ERA DIGITALIZĂRII

Călugăreanu Răzvan Adrian
Școală Profesională Specială Nr. 2
București

Tot mai multe studii demonstrează că tehnologia are un impact major asupra relaționării umane și chiar asupra formării de conexiuni între oameni. Institutul de Studii Sociale din Michigan subliniază faptul că “Tehnologia contribuie chiar la diminuarea capacității empatice în rândul copiilor. Expunerea la diferite cipuri și jocuri video cu valențe violente, i-ar putea face pe oameni să fie mai insensibili la situațiile în care cei din jur au nevoie de ajutor. *Expunerea la jocuri video violente îi face pe oameni mai insensibili la problemele celor din jur.*”

De aceea, dacă ar fi să vorbim despre diferența dintre gândirea din secolul al XIX-lea și cea din secolul al XX-lea, o să observăm că aceste diferențe reflectă foarte mult schimbările sociale, tehnologice și culturale. Prin comparație putem spune că:

În secolul al XIX-lea există o gândire tradițională și raționalistă. Gândirea era puternic influențată de valorile iluministe – oamenii credeau în puterea rațiunii și a științei pentru a înțelege și a îmbunătăți lumea. Progresul tehnologic, a fost perceput ca un simbol al dezvoltării și civilizației.

Societatea avea structuri sociale rigide, iar oamenii tindeau să respecte autoritățile, fie religioase, fie politice sau științifice. În această perioadă, sentimentul naționalist, era crescut. Națiunile își consolidau identitățile, promovând istoria, limba și cultură ca elemente centrale. Patriotismul era adesea văzut ca o virtute, iar luptele pentru independență și unificare erau esențiale.

Religia avea o influență puternică asupra moralității și deciziilor politice. Chiar și în epoca științei, multe ideologii erau susținute de viziuni religioase sau morale stricte.

În contrast cu raționalismul, romantismul a promovat emoțiile, intuiția și idealizarea naturii. Artiștii și gânditorii se întorceau spre trecut, glorificând tradițiile și eroismul.

În secolul al XX-lea, Oamenii au început să pună sub semnul întrebării valorile tradiționale. Modernismul a promovat experimentarea, progresul rapid și inovația în artă, știință și politică. Identitatea personală a devenit mai importantă decât cea colectivă.

Cultura rebelă a anilor '60-'70 a încurajat libertatea de exprimare și contestarea autorităților. Spre sfârșitul secolului, postmodernismul a adus scepticism față de adevărurile absolute, sugerând că realitatea este subiectivă și influențată de perspectivă. Valorile și normele au devenit fluide, iar ideologiile s-au diversificat. Apariția electricității, televiziunii, internetului și computerelor a remodelat modul în care oamenii gândesc, interacționează cu lumea și percep realitatea.

Accesul la informație a transformat felul în care se formează opiniile și convingerile. Dacă în sec. XIX identitatea colectivă era importantă, sec. XX a mutat accentul pe autonomia personală, libertatea de exprimare și explorarea sinelui. Globalizarea și migrația au creat societăți diverse, deschizând mințile spre idei și culturi variate, dar provocând uneori și crize de identitate.

Inteligența artificială (IA) influențează profund modul de gândire al oamenilor, și impactul său poate fi subtil, dar puternic. Astfel: ca aspect pozitiv, IA oferă instrumente care ne ajută să avem idei noi, de la artă digitală la cod automatizat, ceea ce ne împinge să gândim mai departe de limitele tradiționale. (designerii testează concept vizuale rapide, arhitecții vizualizează clădiri în sistem 3D și multe altele).

Prin analizarea rapidă a datelor, IA ne oferă perspective bazate pe fapte, ajutându-ne să luăm decizii informate — fie că e vorba de afaceri, sănătate sau finanțe personale. Algoritmii IA adaptează conținutul pe care îl consumăm, de la cursuri online până la recomandări de cărți sau filme, accelerând dezvoltarea abilităților într-un mod eficient.

În schimb, dacă este să vorbim și de aspectele negative, putem spune că atunci când ne bazăm prea mult pe IA pentru răspunsuri rapide, există riscul să nu mai gândim critic, acceptând informațiile fără să le verificăm. Acest lucru poate atenua curiozitatea intelectuală și ne poate face mai comozi mental. Algoritmii IA ne arată conținut pe baza preferințelor și comportamentului nostru anterior. Acest lucru ne poate izola în "bule informaționale", unde vedem doar puncte de vedere care ne confirmă convingerile, îngustându-ne perspectiva. Având acces constant la o avalanșă de informații, creierul poate ajunge rapid la suprasolicitare, afectând atenția, memoria și capacitatea de concentrare.

Putem oare face ceva cu privire la a ne păstra gândirea clară și independența sau ne lăsăm purtați de vânt într-o gândire superficială?! Da, putem prin dezvoltarea gândirii critice și printr-un echilibru digital. Să punem întrebări, să verificăm sursele și să analizăm informațiile, chiar dacă vin de la IA. Să alternăm timpul petrecut online cu activități care stimulează reflecția profundă și creativitatea umană. Să înțelegem cum funcționează IA și cum ne influențează fluxul de informații, pentru a nu deveni simpli consumatori pasivi.

Un fapt îngrijorător este că această inteligență artificială are un impact din ce în ce mai mare asupra modului în care copiii gândesc și învață. Influențele pot fi atât pozitive, cât și negative, în funcție de cum este folosită tehnologia.

Copiii pot folosi IA pentru a căuta informații, ceea ce le dezvoltă abilitatea de a pune întrebări și de a înțelege mai bine lumea din jur. Platformele educaționale bazate pe IA adaptează lecțiile la ritmul și stilul fiecărui copil, consolidând punctele slabe și accelerând progresul acolo unde excelează. Aplicațiile creative care folosesc IA (desene animate, muzică generată de AI, roboți de programat) stimulează imaginația și încurajează copiii să găsească soluții inovatoare.

Stimularea curiozității, personalizarea învățării, creativitatea și rezolvarea problemelor, le putem spune ca o parte din aspectele pozitive care au impact asupra copiilor.

Dependența de tehnologie și reducerea gândirii critice, le putem lua ca aspect negative. Ne punem intrbarea, "Câți copii știu să mai caute într-un dicționar un cuvânt sau într-un atlas

geographic?” Ei bine, aflăm că la ora actuală, foarte puțini, către niciunul. Îngrijorător, foarte îngrijorător.

Tot ca aspecte negative, putem vorbi și despre faptul că, copiii pot deveni dependenți de răspunsurile rapide oferite de IA, afectându-le capacitatea de a gândi logic și de a rezolva probleme în mod independent; dacă IA oferă mereu soluții "prefabricate", unii copii ar putea să nu mai pună la îndoială informațiile primite, devenind mai puțin analitici și nu în ultimul rând, algoritmi personalizați pot expune copiii doar la anumite tipuri de conținut, limitându-le perspectiva și diversitatea de idei.

Ce putem face în aceste cazuri? Putem să le oferim o educație digitală – prin învățarea despre cum funcționează IA și cum îi poate ajuta să fie mai conștienți de influența tehnologiei; să combinăm tehnologia și activitățile offline, pentru dezvoltarea unui mod de gândire sănătos; să-i încurajăm în discuții despre ce găsesc online astfel să își formeze opinii proprii.

În era digitală, formarea cetățenilor responsabili nu este doar o necesitate, ci o condiție esențială pentru o societate sănătoasă și echilibrată. Educația trebuie să pună accent nu doar pe abilități tehnice, ci și pe dezvoltarea unor comportamente etice și responsabile în utilizarea tehnologiei.

PROVOCĂRILE EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof.Căpriceanu Ramona
Prof.Panda Mihaela
Școala Gimnazială nr.24 ,Timișoara

Transformarea digitală a fost accelerată de pandemia de COVID-19, care a impus trecerea la învățarea online și hibridă. Elevii și cadrele didactice și-au organizat activitățile de învățare și respectiv de predare, într-o manieră mai flexibilă online.

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării. Integrearea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare are unele avantaje:

- logistica pe care o presupune bunul mers al unei școli;
- renunțarea la manualele care trebuie transportate în ghiozdane grele;
- murdăria care se face cu creta care trebuie cumpărată și transportată la școală etc.

E suficient un gadget cu acces la internet și tabla nu mai trebuie curățată, nu mai trebuie să te miști din casă, nu mai este nevoie să te trezești cu o oră înainte să înceapă cursurile.

Elevii zilelor noastre, chiar prezenți în sala de clasă reușesc cu greu să se concentreze ca urmare a consumului excesiv de smartphone/computer. Orice altă fereastră va fi mai interesantă pentru ei decât cea în care profesorul îi predă o lecție. Pe parcursul utilizării sistemului online performanțele elevilor au fost în continuă scădere deoarece școala în această variantă le-a oferit posibilitatea de a se sustrage de la orice responsabilitate, laptopul/tableta oferindu-le acest favor din plin.

Acum, chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației, elevii vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme, majoritatea având deja ca rutină folosirea internetului, a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Profesorul trebuie să țină cont că acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța și să introducă în mod creativ noile tehnologii dacă vrea să comunice cu elevii.

Pentru integrarea cu succes a tehnologiei în activitatea didactică, profesorul trebuie să țină cont de următoarele aspecte:

1. Conținutul și forma materialului să fie controlate deplin;
2. În afara suportului digital, să existe și un plan scris;
3. Să fie clar stabilit scopul prezentării;
4. Limbajul folosit pentru transmiterea mesajului să fie adecvat vârstei și gradului de înțelegere al elevului;
5. Prezentarea trebuie să-l facă pe elev să gândească, să nu fie complicată dar să fie atractivă și interactivă;
6. Conținutul prezentat să fie centrat pe elev și pe nevoile lui de învățare.

Metodele tradiționale combinate cu tehnologia pot conduce spre atingerea idealului educațional, răspunzând provocărilor moderne adresate învățării și nevoilor elevilor.

Integrarea tehnologiei în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate pe care fiecare profesor ar trebui să o exploateze. Tehnologia poate fi asimilată în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Educația va oferi instrumente noi și metode de învățare adaptate nevoilor individuale ale elevilor bazându-se pe tehnologie, pe platformele online și resursele digitale care vor face învățământul mai accesibil.

De la transmițători de cunoștințe, este necesar ca rolul educatorilor să se schimbe în facilitatori ai învățării, iar pentru a juca acest rol vor trebui să își dezvolte competențele digitale și să fie capabili să integreze tehnologiile noi în procesul educațional.

Multe aspecte ale învățământului tradițional vor rămâne neschimbate deoarece sunt valoroase, însă o intercalare dintre online și offline, un amestec dintre interacțiunea față în față și activitățile de grup, va conduce spre reorganizarea procesului de învățământ, în viitor.

Referințe bibliografice

1. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în *Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual*, Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, *Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare*, Editura Universității din București, 2010;
2. Mușata-Dacia Bocoș, *Intruirea interactivă*, Editura POLIROM, 2013, București.
3. Făt, Silvia & Adrian Labăr. *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație*. EduTIC 2009;

PROFESORUL – FACTOR DE BAZĂ ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV

Prof. Căroaie Carmen-Nicoleta
Liceul Tehnologic, sat Vladia
comuna Dragomirești, județul Vaslui

Activitatea unui cadru didactic, „calitățile sale și erorile pedagogice pe care le comite nu pot fi analizate și apreciate decât ca elemente ale unui ansamblu în care intervin factori foarte diferiți: clasa cu care lucrează, condițiile sociale și materiale și, mai ales, interacțiunile psihosociale, cu colectivul clasei ori cu cel de părinți, precum și relațiile cu colegii săi, cu direcțiunea și administrația” (H. Halpert, „*Padagogische Didaktik*”, Andreas Verlag, Munchen, 1993).

În sistemul social de educație și învățământ, profesorul trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă, să stabilească relații de cooperare cu părinții acestora și cu alți factori interesați ai societății. El nu educă numai la catedră sau în clasă, ci, prin fiecare contact cu copiii și părinții, desfășoară o muncă de creștere și dezvoltare, de conducere și direcționare. Activitatea lui se desfășoară în fața unor individualități psihice umane în formare. De aici derivă necesitatea unei maxime responsabilități în ce privește comportamentele și intervențiile sale. Aceasta este deci perspectiva care îi conferă învățătorului o poziție oarecum specială, unică.

Profesorul își manifestă comportamentul pedagogic în atitudini complexe și variate, în funcție de acțiunea educativă în care este angajat. În procesul instructiv-educativ, învățătorul constituie figura centrală pentru elevi, poziția primordială în clasă dobândind-o acesta, chiar dacă pe măsura organizării activității școlare elevii primesc noi statute. Influența educativă exercitată de cadrul didactic, stabilită în funcție de normele pedagogice și reglementările școlare, implică un raport educator - clasă și un tip specific de comportament al acestuia. Statutul profesorului de reprezentant al științei, de mediator în constituirea relației elev - știință, de agent al acțiunilor educative cu caracter formativ și informativ nu mai este suficient pentru a asigura eficiența acțiunilor pedagogice.

Pe cale de consecință, se desprind următoarele comportamente fundamentale ale cadrului didactic /profesorului în activitatea instructiv-educativă cu clasa de elevi:

- **Planifică** activitățile cu caracter instructiv și educativ, determină sarcinile și obiectivele pe variate niveluri, își structurează conținuturile esențiale și alcătuiește orarul clasei etc. (planificarea nu se referă, cu necesitate, la alcătuirea unor documente scrise, cum ar fi planificarea calendaristică, ci ea regăsește obiectivele prioritare ale etapei, resursele necesare atingerii obiectivelor, principalele acțiuni de întreprins). Câteva elemente esențiale ale planificării sunt legate de *stabilirea operațională*

a obiectivelor, analiza detaliată a resurselor educaționale și manageriale, precizarea activităților ce se vor organiza pentru realizarea obiectivelor - stabilirea și eșalonarea în timp a responsabilităților pentru cadrul didactic, dar și pentru elevi (termene precise);

- **Organizează** activitățile clasei, fixează programul muncii instructiv-educative, structurile și formele de organizare, determină climatul și mediul pedagogic (nevoia organizării și reorganizării este determinată de permanența schimbărilor care au loc în procesul de învățământ – din punct de vedere managerial, organizarea poate fi descrisă ca un ansamblu de acțiuni menite să valorifice optim mijloacele umane și materiale ale clasei de elevi și ale procesului de învățământ); organizarea presupune atât cunoașterea mijloacelor operative, cât și a locului și a rolului precis al fiecărui membru al clasei de elevi în cadrul instituționalizat dat, a capacităților sale de îndeplinire a sarcinilor instructiv-educative. O soluție foarte practică pentru o bună organizare a activităților în clasa de elevi este **Regulamentul de Ordine Interioară**, care prevede obligațiile instituționale și personale ale membrilor acestei interacțiuni manageriale, disciplina, recompensele și sancțiunile precum și detalierea, până la cele mai mici amănunte, a responsabilităților, a formelor de activitate, a timpului - pentru echilibrarea optimă a procesului de conducere, în structura actului de organizare, un rol important joacă formularea clară a obiectivelor și motivarea elevilor;
- **Comunică** informațiile științifice, seturile axiologice sub forma mesajelor, stabilește canalele de comunicare și repertoriile comune. Activitatea educativă implică, de altfel, și un dialog continuu cu elevii, ilustrat prin arta formulării întrebărilor, dar și prin libertatea acordată elevilor în structura răspunsurilor. Dialogul elev- profesor necesită un climat educațional stabil, deschis și constructiv;
- **Conduce** activitatea desfășurată în clasă, direcționând procesul asimilării, dar și al formării elevilor prin apelul la normativitatea educațională; prin conduita sa psihopedagogică, învățătorul „dirijează”, facilitează elaborarea sentimentelor și ideilor comune;
- **Coordonează** în întregul lor activitățile instructiv-educative ale clasei, urmărind în permanență realizarea unei sincronizări între obiectivele individuale și cele comune, evitând suprapunerile ori risipa și contribuind la întărirea solidarității grupului. Coordonația se realizează în procesul didactic nemijlocit. La nivelul managementului clasei de elevi, învățătorul trebuie să manifeste interes față de organizare, întrucât aceasta favorizează și focalizarea pe obiectivele prioritare în limitele unei unități de cerințe, de acțiune grupală și instituțională, cu specificarea clară și precisă a termenelor și a responsabilităților pe intervale de timp controlabile;
- **Motivează** activitatea elevilor prin formele de întăriri pozitive și negative, utilizează aprecierile verbale și reacțiile nonverbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive;

orientează valoric, prin serii de intervenții cu caracter umanist, tendințele negative identificate în conduitele elevilor; încurajează și manifestă solidaritate cu unele momente emoționale ale clasei;

- **Îndrumă** elevii prin intervenții punctuale adaptate situațiilor apărute, prin sfaturi și recomandări care urmăresc susținerea comportamentelor și reacțiilor elevilor și îi **controlează** în scopul cunoașterii stadiului de realizare și de performanță a obiectivelor. Controlul are doar un rol reglator și de ajustare a activității și atitudinii elevilor;

- **Evaluează** măsura în care scopurile și obiectivele propuse într-o etapă managerială au fost atinse prin utilizarea instrumentelor de evaluare sumativă, prin prelucrarea statistică a datelor obținute și prin elaborarea unei sinteze privitoare la aprecierile finale. Judecățile valorice emise vor constitui o bază solidă a procesului de caracterizare a elevilor. Evaluarea de această natură este atât de tip cantitativ, cât și calitativ și reprezintă un fundament psihologic și managerial foarte eficient pentru optimizarea proceselor interacționale din clasa de elevi;

- **Consiliază** elevii atât în activitățile școlare, cât și în cele extrașcolare și extracurriculare, prin sfaturi ori prin orientarea culturală a acestora. O contribuție deosebită o are intervenția învățătorului în orientarea școlară și profesională, chiar dacă la această vârstă este incipientă, dar și în cazurile de patologie școlară. Consilierea este o relație specială, dezvoltată între cadrul didactic și persoana (elevul) în nevoie, cu scopul declarat de a-l ajuta, căci el este, în primul rând, învățător și, în al doilea rând, manager. Consilierea este doar un instrument de lucru în mână, mintea și inima acestuia pe lângă instrumentele fundamentale care trebuie identificate în demersurile educaționale.

Managementul și controlul clasei vizează nu numai problemele minore care pot apărea într-o clasă, ci și probleme serioase de comportament și disciplină. Pentru rezolvarea acestora un bun manager urmărește: *intervenția directă, admonestarea elevilor care creează probleme de disciplină și folosirea tehnicilor interviului.*

Un management eficient al situațiilor școlare presupune prezența unor reguli. În acest sens, Kenneth Moore scria: *”Elevii au nevoie și vor reguli. Ei vor să știe ce se așteaptă de la ei și de ce. Profesorii care încearcă să evite fixarea unor reguli și a unei structuri vor descoperi adesea că rezultatul este haosul, mai ales când se ocupă de copiii mici.”*Regulile pot fi impuse de către profesor sau pot fi negociate cu elevii; ele pot funcționa în favoarea profesorului sau îi pot submina autoritatea, obligându-l să recurgă la acte care țin de sfera puterii. Ansamblul regulilor dominante dintr-o clasă caracterizează, în același timp, ceea ce profesorul consideră ca fiind un comportament deziderabil, dar și corelativul negativ al acestuia, comportamentul indezirabil.

”Fiecare clasă trebuie să aibă reguli. Orice clasă are nevoie de câteva reguli, niciuna nu are nevoie de prea multe; prea multe reguli creează confuzii în rândul elevilor și pot deveni imposibil de

impus. Câteva reguli bine definite, care să convină atât elevilor cât și profesorului, se vor dovedi ideale” (K.Moore). Regulile care guvernează situația „normală” dintr-o sală de clasă trebuie să satisfacă următoarele criterii: relevanța, proprietatea de a fi semnificative, pozitivitatea. Pentru a fi relevante, regulile trebuie să evite extremele: să nu fie nici atât de generale încât să nu se potrivească nici unei situații reale, dar nici atât de specifice încât fiecare lecție nouă să reclame alte reguli. Relevanța presupune o anumită ierarhie a regulilor, prezența unei compatibilități între acestea, precum și o relativă flexibilitate în interiorul ierarhiei respective.

Managementul clasei poate fi înțeles ca un ansamblu de strategii și tehnici de gestionare a relației profesor- elev în condițiile date. De asemenea, ar trebui amintit că această gestionare trebuie să posede întotdeauna valențe educative și că tot ceea ce se întâmplă în această zonă trebuie subordonat educativului.

Un bun manager al clasei trebuie să fie capabil să realizeze schimbări profunde în cultura, climatul și instrucția tuturor copiilor, indiferent de naționalitate, în direcția fundamentării tuturor demersurilor didactice pe principii democratice, să introducă noi strategii instrucționale care să încurajeze colaborarea, toleranța, sporirea încrederii în forțele proprii și îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor, să realizeze și să utilizeze în procesul didactic proiecte ale clasei.

În opinia specialiștilor în domeniul educației managementul școlii și al clasei au ca scop încurajarea controlului comportamental la elevi prin promovarea rezultatelor și comportamentelor școlare pozitive. De aceea, rezultatele școlare, eficiența didactică a profesorului și comportamentul elevilor și al profesorilor interacționează direct cu managementul clasei și al școlii. Managementul educațional se caracterizează mai ales prin asigurarea cooperării elevilor în timpul activităților de învățare.

Managementul eficient al problemelor disciplinare se referă la controlul profesorului asupra consecințelor demersului didactic. Componentele unui plan de manager al problemelor disciplinare sunt: recompensarea comportamentului responsabil, corectarea comportamentului iresponsabil și inadecvat, ignorarea, controlul consecvent, mustrări verbale ușoare, așezarea preferențială în bănci etc.

Managementul relațiilor interpersonale se focalizează asupra clasei ca microsistem social. Rolurile și expectațiile cadrului didactic și elevilor construiesc un mediu de învățare. Cu alte cuvinte, cultura școlară a unei instituții educaționale este unică. Cu toate acestea, ea este influențată de cultura comunității în cadrul căreia funcționează, ale cărei obiective educaționale trebuie respectate. Trebuie să existe o legătură strânsă între școală și comunitate, care să fie revizuită și modificată constant în conformitate cu dinamica socială.

BIBLIOGRAFIE

1. Bîrzea, Cezar- ,, Arta și știința educației ’’, E.D.P., București, 1995;
2. Crețu, Carmen-,, Psihopedagogia succesului’’, Polirom, Iași, 1997;
3. Iucu, Romiță B.- ,, Managementul clasei de elevi ’’, Polirom, Iași, 2000;
4. Jinga, Ioan-,, Conducerea învățământului ’’ , E.D.P., București, 1993;
5. Nicola, Ioan-,, Microsociologia colectivului de elevi’’, E.D.P., București, 1974;
6. Niculescu, Rodica- ,, Să fii un bun manager’’, Editura Port, Tulcea, 1994;
7. Popeangă, Vasile- ,, Clasa de elevi - subiect și obiect al actului educativ’’, Editura Facla, Timișoara, 1973

Valențele educaționale ale managementului clasei de elevi

Autor: prof.înv.primar. Cernat Marinela Eugenia

Liceul Tehnologic „Țara Moților”, Albac, jud Alba

Există o multitudine de definiții ale "managementului" cuvântul management suprapunându-se ca sferă explicativă și de definiție următoarelor concepte: supraveghere, conducere, organizare, administrare, direcțiune, control, etc.

Managementul clasei este definit ca abilitatea profesorului de a planifica și organiza activitățile clasei astfel încât să asigure un climat favorabil învățării. Prin managementul clasei se urmărește prevenirea **comportamentelor** disruptive, pe de o parte și rezolvarea problemelor comportamentale apărute, pe de altă parte.

Elemente de management al clasei se constituie cu suficientă claritate și din perspectiva strategiilor didactice. Astfel, în plan curricular se pot deosebi cinci strategii bine delimitate: explicativ-reproductivă, explicativ-intuitivă, algoritmico-uristică, uristicico-algoritmica și a metodelor participative. Alegerea strategiei optime ține de măiestria profesorului, susținută de diagnoza psihologică, fiind necesară colaborarea permanentă, directă între profesor și elev. Managementul clasei trebuie să includă și alte elemente definitorii și poate fi abordat din perspectivă ergonomică, psihologică, socială, normativă, operațională și inovatoare.

În procesul instructiv-educativ cadrul didactic trebuie să coordoneze resursele din mediul de învățare pentru a facilita munca elevilor. Aceste resurse diferite constau în resursele umane (elevi, alte cadre didactice și specialiști), resurse de timp și resurse materiale (materiale didactice și echipamente).

Cheia eficientizării procesului instructiv-educativ stă în modalitatea optimă de realizare a relației dintre toate verigile acestuia: pe de o parte, elevul, cu zestrea lui ereditară, cu capacitățile, aptitudinile și disponibilitățile lui, pe de altă parte, cadrul didactic, forța care provoacă, determină și dirijează schimbarea și dezvoltarea elevului.

Un bun manager al clasei trebuie să fie capabil să realizeze schimbări profunde în cultura, climatul și instrucția tuturor copiilor, în direcția fundamentării tuturor demersurilor didactice pe principii democratice, să introducă noi strategii instructionale care să încurajeze colaborarea, toleranța, sporirea încrederii în forțele proprii și îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor.

Managementul clasei cuprinde trei componente esențiale: managementul conținutului, managementul problemelor disciplinare și managementul relațiilor interpersonale. Managementul conținuturilor nu se referă la deprinderile de a preda o disciplină specifică, ci mai degrabă la acele deprinderi aplicabile tuturor disciplinelor și activităților. În centrul deprinderilor de management al clasei se află managementul activităților suplimentare și rezolvarea problemelor specifice disciplinei. A disciplina înseamnă a sprijini elevii să învețe comportamente noi, dezirabile, a-i ajuta să-și dezvolte competențe și simțul responsabilității propriilor acțiuni

Comunicarea, raportul dintre informație, circulația acesteia și dinamica grupului, reprezintă cheia succesului în relația cu clasa. Dialogul permanent, adaptarea limbajului la nivelul de înțelegere al elevilor, selectarea celor mai bune căi de transmitere a mesajelor, folosirea limbajului verbal, cât și nonverbal.

Îndrumarea, orientarea elevilor pe drumul cunoașterii prin intervenții punctuale, adaptate situațiilor concrete, prin sfaturi și recomandări care să susțină comportamentele și reacțiile elevilor, reprezintă o sarcină foarte importantă a dascălului.

Idealul urmărit de fiecare dintre noi prin intervențiile realizate este coeziunea grupului. Rolul de manager al cadrului didactic în situații care solicită un asemenea tip de intervenție poate fi elementul de care depinde echilibrul și sănătatea grupului-clasă.

În sistemul social de educație și învățământ, cadrul didactic trebuie să se raporteze la cei pe care îi educa, să stabilească relațiile de cooperare cu părinții acestora și cu alți factori interesați ai societății. El nu educa numai la catedră sau în clasă, ci și prin fiecare contact relational cu copiii și părinții, desfășoară o muncă de creștere și dezvoltare, de conducere și direcționare. Deoarece activitatea cadrelor didactice se desfășoară în fața unor personalități în formare, de aici derivă necesitatea unei maxime responsabilități în ceea ce privește comportamentele și intervențiile acestora. În educație esecurile înregistrate în procesul de formare pot avea consecințe individuale și sociale nefaste: incompetența, analfabetism, inadaptare, delincvență.

Educația de calitate este centrată pe elev, oferită de instituții care știu să respecte autonomia individuală, asigură participarea tuturor actorilor educaționali, care abordează procesul educațional unitar, urmărind ca obiectiv central îmbunătățirea continuă a performanțelor.

Platformele educaționale – pas spre viitor

Cheană Anca-Andreea

Liceul „Gheorghe Tătărescu” Rovinari

„A educa înseamnă a înălța...A înălța copilul până la starea de om. Educația nu creează omul, ea îl ajută să se creeze.” (Maurice Debesse)

Educația reprezintă cartea de vizită a fiecărui om. Educația își are temelia în copilărie și își extrage esența din sfaturile pline de dragoste ale părinților care ghidează pașii copiilor, le însuflă bunele maniere și îi învață importanța responsabilității. Este ceea ce se numește „Cei șapte ani de acasă” pe care fiecare copil îi pune în bagajul pregătit pentru viață.

Educația deprinsă în familie, numită informală, se continuă cu educația formală care se conturează în școală, prin actul educațional. Pentru a asigura o educație eficientă copiilor, este necesar a ne implica în procesul de învățare al acestora prin cultivarea activităților educative, jocuri interactive, activități desfășurate online prin intermediul platformelor educaționale unde copiii descoperă o gamă largă de resurse educaționale menite să contribuie la dezvoltarea abilităților elevilor.

Educația informală și cea formală influențează pozitiv viața fiecărei persoane și îi conturează latura umană.

Educația este un lung proces de învățare și cultivare a valorilor, cunoștințelor și abilităților care va influența parcursul elevului și îl va ajuta pe parcursul vieții.

Pe măsură ce societatea evoluează, educația deprinsă în școală trebuie privită și prin perspectiva digitalizării. Provocările educației digitale trebuie să aibă în vedere formarea cetățenilor responsabili.

Realitatea dureroasă este că nu toate școlile au acces la tehnologie astfel încât elevii să poată accesa platforme educaționale care le oferă resursele necesare actului educațional. Având în vedere că platformele educaționale pot fi accesate de oriunde, inclusiv de acasă și, totodată, unele dintre ele fiind gratuite, educația se află la îndemâna oricui, chiar și în afara programului școlar. Astfel, orice copil care are acces la un dispozitiv poate descoperi utilitatea și farmecul platformelor educaționale cu ajutorul cărora își poate consolida cunoștințele însușite la școală.

Prin accesarea diverselor fonduri europene, școlile își pot crește bugetul și pot să își modernizeze și doteze sălile de clasă cu echipament care să permită accesul la tehnologie.

În era digitală, elevii nu mai sunt interesați de un act educațional în care accentul să fie pus pe lecțiile tradiționale bazate pe prelegere. Pentru a capta atenția și interesul elevilor, cadrele didactice trebuie să își conceapă demersul didactic folosind instrumente interactive întrucât tehnologia pune la îndemâna tuturor diverse aplicații educaționale, lecții interactive, jocuri didactice care ajută elevii să înțeleagă mai bine noțiunile predate.

Cetățenii responsabili din viitor sunt elevii de astăzi care au nevoie de cunoaștere, de înțelegere, de a ști să folosească informațiile primite.

Platformele educaționale facilitează cunoașterea, nu doar aprofundarea noțiunilor însușite în școală. Prin intermediul unor platforme avem posibilitatea de a vizita muzee virtuale. Cu un singur click putem face turul acestor muzee sau al unor case memoriale și, astfel, ne putem îmbogăți universul cultural.

Un exemplu elocvent de platformă care facilitează accesul la cunoaștere și suport este cea destinată nevăzătorilor care a fost gândită și concepută ca soluție pentru studiul persoanelor cu deficiențe de vedere.

Platformele educaționale se adresează deopotrivă atât cadrelor didactice, cât și elevilor și, deopotrivă, părinților acestora. Ele conțin exerciții, teste, tutoriale video, ghiduri, jocuri interactive care respectă programa școlară și facilitează învățarea. Totodată, aceste platforme, aplicații și instrumente de învățare ajută elevii să învețe, să-și dezvolte abilități și să-și formeze atitudini care îi vor ajuta să devină cetățeni responsabili.

În era digitală, educația trebuie regândită deoarece, datorită inovațiilor din domeniul tehnologiei, elevii de astăzi, adulții de mâine, vor trebui să facă față cerințelor de pe piața muncii din viitor, întrucât aceasta va arăta diferit față de felul cum arată azi.

Abilitățile digitale constituie un avantaj pentru viitori absolvenți care își pot transforma aceste competențe într-o carieră profesională. De aceea, este necesar ca în procesul educațional, cadrele didactice să integreze tehnologia în actul predării, să fie familiarizați cu aplicațiile și platformele pentru a putea crea lecții interactive astfel încât să adapteze învățarea la nivelul fiecărui elev.

Există numeroase avantaje ale integrării tehnologiei în educație: elevii devin interesați de activități captivante, pot colabora în cadrul proiectelor, își dezvoltă competențele digitale, poate exista o personalizare a învățării, etc.

Cadrul didactic are posibilitatea de a construi viitorul elevilor săi prin integrarea tehnologiei în demersul didactic și astfel, investește în viitorul lor, oferindu-le șansa de a-și dezvolta potențialul.

BIBLIOGRAFIE:

1. Silvia Urs, Florina Sgar –“Prietenul meu – calculatorul” în “Educația în anul 2002
2. Predarea interactivă centrată pe elev (modul pentru dezvoltarea profesională a personalului didactic), Editura Educația 2000+, București, 2005
3. Bill Lucas, Ellen Spencer, Predarea gândirii creative , Editura Didactica Publishing House, București, 2021
4. <https://talentedge.com/blog/role-of-teacher-digital-age/amp/>
5. [Futurelearn.com/courses/teaching-digital-literacies-video-games-in-education](https://futurelearn.com/courses/teaching-digital-literacies-video-games-in-education)

Oportunitatea utilizării TIC în studiul limbii și literaturii române

Cheană Anca-Andreea
Liceul „Gheorghe Tătărescu” Rovinari

La o primă vedere, disciplina limba și literatura română și calculatorul pot fi considerate două realități diferite care nu au nimic în comun, neputând interacționa una cu cealaltă.

Disciplina limba și literatura română oferă, în procesul educativ, diverse metode, mijloace, procedee și strategii atât tradiționale, cât și moderne, care, îmbinate, sunt menite a favoriza învățarea centrată pe elev.

Profesorul de limba română are nevoie să fie înzestrat cu imaginație bogată și creativitate pentru a putea concepe lecții atractive pentru elevi atunci când utilizează instrumentele TIC.

Majoritatea elevilor beneficiază de tehnologia necesară în activități de învățare ce implică folosirea unor instrumente digitale precum calculator, telefoane cu cameră foto și posibilități de utilizare ca reportofon, cameră foto digitală, cameră video, iPod etc. Aceștia au, de asemenea, competențe pentru utilizarea acestor dispozitive. Ceea ce trebuie să facă profesorii este să valorifice competențele și experiențele lor în folosirea TIC în vederea integrării activităților interactive moderne.

În studiul limbii și literaturii române nu se poate face abstracție de anumite domenii care vizează competențe, cunoștințe și atitudini de tip transversal, pe care disciplina le are în vedere în mod implicit, ca de exemplu, competența digitală.

Integrarea instrumentelor TIC în procesul de predare-învățare-evaluare implică împărțirea activităților care permit utilizarea TIC în câteva mari categorii, și anume:

1. Surse de informare și de documentare
2. Prezentări
3. Publicații digitale
4. Aplicații multimedia
5. Biblioteci și muzee virtuale
6. Dicționare și enciclopedii
7. Comunicare online
8. Portaluri web

9. Platforme colaborative
10. Aplicații pentru evaluare

Internetul are un rol informativ, dar și formativ, deoarece varietatea resurselor educative ne invită să apelăm la acest mijloc de informare. Cu un singur click putem accesa site-uri literare și culturale, utile în procesul de educație, atât elevilor, cât și profesorilor.

Site-urile bibliotecilor și muzeelor virtuale dețin un loc important în peisajul web-ului și oferă pasionaților de lectură numeroase cărți electronice.

Cei interesați pot consulta on-line cataloage și liste de cărți sau pot vizita diverse case memoriale ale scriitorilor români.

- **Biblioteca Online a Universității din București**
http://www.unibuc.ro/ro/biblioteca_virtuala
<http://www.bcub.ro/home/resurse-web/ebooks-1/ebooks1>
- **Biblioteca românească**
<http://biblior.net>
- **Biblioteca Universității din Craiova**
<http://biblio.central.ucv.ro/>
- **Biblioteca Digitală a Bucureștilor**
<https://www.bibmet.ro/biblioteca-digitala-bucurestilor/>
- **Cărți de la A la Z**
<https://www.cartiaz.ro/>
- **Muzeul Național al Literaturii Române – București**
Casa Memorială "Liviu Rebreanu - Fanny Rebreanu" - <http://www.imagofactory.ro>
Casa Memorială "Ion Minulescu" - <http://www.imagofactory.ro>
Casa Memorială "George și Agatha Bacovia" - <http://www.imagofactory.ro>
- **Muzeul Național al Literaturii Române – BUCUREȘTI**
<https://mnlr.ro/mnlr3.html>
- **Muzeul Național al Hărților și Cărții Vechi - BUCUREȘTI**
<https://see360.ro/muzeul-hartilor/>
- **Casa Memorială "Ion Creangă" – HUMULEȘTI**
<http://mmich.muzeu-neamt.ro/tur-virtual.html>
- **Muzeul Memorial "Veronica Micle" - TÂRGU-NEAMȚ**
<http://cmvmtn.muzeu-neamt.ro/tur-virtual.html>

Dicționarul este privit ca o metodă de informare și explicare a sensului unui termen. Este o lucrare lexicografică ce cuprinde o parte semnificativă din termenii și expresiile unei limbi.

Un dicționar online este util în cadrul orelor de limba română deoarece poate fi ușor întrebuințat de profesori și elevi, oricând și în orice situație. Se poate consulta de pe telefon, tabletă, calculator. Există dicționare explicative, de sinonime, de antonime, de regionalisme, etc.

În societatea informațională, dicționarul în format electronic – dicționar ce poate fi folosit on-line, a devenit o sursă de informare extrem de utilă. Dicționarul electronic (e-dicționarul sau, în engleză, electronic dictionary, e-dictionary, edictionary) este o publicație fără un suport propriu fizic, ea existând doar sub formă logică. Diferențierea dicționar în format tradițional – dicționar electronic este doar una din multitudinea de dihotomii produse în câmpul tehnologiilor informaționale și al științelor limbajului.

- **Dicționar explicativ al limbii române:** <https://dexonline.ro/>
- **Dicționare online:** <http://www.dictionar-online.ro/>
- **Wicționar-dicționar liber și universal:** <https://ro.wiktionary.org/wiki/>

Site-urile diverselor reviste de cultură și literatură pot fi consultate și folosite ca surse de inspirație și documentare. Elevii și profesorii pot accesa online aceste site-uri pentru a descoperi noutăți literare, informații culturale, diverse material utile orelor de limba și literatură română.

- **România literară:** <https://romanaliterara.com/>
- **Dilema veche:** <https://dilemaveche.ro/>
- **Observator Cultural:** <https://www.observatorcultural.ro/>
- **Oglinda literară:** <http://www.oglindaliterara.ro/>

Vizionarea unei enciclopedii multimedia oferă elevilor ocazia de a vedea ecranizarea unor piese sau filme, prezentări ale vieții și operei scriitorilor, interviuri, opinii critice. Acestea contribuie la lărgirea universului cultural al elevilor. Pe baza acestora, se pot organiza ulterior dezbateri.

- **e-Enciclopedia:** <https://www.litera.ro/e.encyclopedia/>
- **Enciclopedia României:** <https://enciclopediaromaniei.ro/>
- **Wikipedia – enciclopedie online gratuită:** <https://www.wikipedia.org/>

Utilizarea T.I.C. la orele de limba și literatura română se face cu scopul de a crea abilități, competențe și de a dezvolta cunoștințele de cultură generală și de specialitate. Prin intermediul introducerii noilor tehnologii, studiul disciplinei Limba și literatura română va cunoaște modalități noi de abordare menite să completeze metodele didacticii tradiționale și să diversifice orizontul cunoștințelor elevilor prin oferirea de idei și concepte noi, în concordanță cu cele actuale.

BIBLIOGRAFIE:

1. <https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/integrarea-elementelor-tic-in-ora-de-limba-si-literatura-romana>
2. <https://www.armyacademy.ro/biblioteca/anuare/2003/UTILIZAREA.pdf>
3. <https://www.scribd.com/doc/19475129/Emil-Dumbrava-Utilizarea-Calculatorului-in-Studiul-Limbii-Si-Literaturii-Romane-in-Liceu>

Viitorul Educației în Era Digitală

Chiliban Simona

Liceul Tehnologic Transporturi Auto Timisoara

Educația în era digitală reprezintă o provocare majoră, dar și o oportunitate imensă pentru a pregăti viitorul comun al întregii lumi. Tehnologia transformă rapid modul în care învățăm, iar

aceasta poate duce la o îmbunătățire semnificativă a procesului educațional, dar ridică și întrebări esențiale despre accesibilitate, echitate și securitate.

1. Accesibilitatea și Echitatea Educațională

Unul dintre principalele beneficii ale digitalizării educației este că poate reduce barierele de acces. Prin intermediul internetului și al platformelor de învățare online, elevii din zone izolate sau din medii defavorizate pot avea acces la aceleași resurse educaționale ca și cei din centrele urbane sau din țările dezvoltate.

Totuși, există riscuri în ceea ce privește **inechitățile** în accesul la tehnologie. Nu toți elevii au acces la internet de mare viteză, la dispozitive adecvate sau la resurse educaționale de calitate. În acest context, este esențial ca guvernele și organizațiile să investească în infrastructura digitală și să asigure un acces echitabil pentru toți elevii.

2. Dezvoltarea Abilităților Digitale

O pregătire adecvată în era digitală presupune integrarea abilităților tehnologice în curriculumul educațional, de la educația timpurie până la învățământul superior. Elevii trebuie să învețe nu doar cum să folosească tehnologia, ci și cum să o aplice în mod creativ și critic.

Astfel, abilități precum **programarea, analiza datelor, gândirea critică, rezolvarea problemelor, colaborarea online și adaptabilitatea** devin esențiale. Educatorii trebuie să încurajeze gândirea critică și discernământul în fața informațiilor online, pentru a combate fenomenul de **dezinformare** și pentru a ajuta elevii să navigheze corect în mediul digital.

3. Învățarea Personalizată

Tehnologia permite o abordare **personalizată a învățării**. Platformele de învățare adaptivă pot ajusta materialele educaționale în funcție de nevoile și ritmul fiecărui elev, iar **inteligenta artificială** poate oferi feedback instantaneu și sugestii pentru îmbunătățirea performanțelor academice. Aceasta permite fiecărui elev să progreseze într-un mod care îi este cel mai favorabil, contribuind la o mai bună înțelegere a materialului și la o motivație crescută pentru învățare.

4. Transformarea Rolului Profesorilor

Profesorii rămân o componentă esențială în educație, dar în era digitală rolul lor se schimbă. Ei nu mai sunt doar transmitători de informație, ci facilitatori ai învățării. Profesorii trebuie să fie **mentorii și ghizii** elevilor în explorarea și utilizarea resurselor educaționale online, în timp ce dezvoltă abilități de gândire critică și autonomie în învățare. De asemenea, **formarea continuă** a cadrelor didactice este crucială, astfel încât aceștia să fie la curent cu noile tehnologii și metode de predare.

5. Educația Colaborativă și Globală

Internetul permite **colaborarea** între elevi și profesori din diferite colțuri ale lumii. Platformele educaționale online, cum ar fi **MOOCs (Massive Open Online Courses)**, permit accesul la cursuri oferite de universități de prestigiu din întreaga lume, iar **proiectele colaborative internaționale** încurajează schimbul de idei și dezvoltarea unor perspective globale. Acest tip de educație colaborativă poate ajuta la promovarea **înțelegerii interculturale** și a valorilor comune, pregătind tineretul să colaboreze într-o lume globalizată.

6. Securitatea și Protecția Datelor

O preocupare majoră în era digitală este **securitatea datelor**. Educația digitală nu trebuie să se concentreze doar pe abilități tehnice, ci și pe dezvoltarea unei **culturii de securitate cibernetică**. Este important ca elevii, părinții și profesorii să fie conștienți de pericolele care pot apărea în mediul online și să învețe cum să protejeze informațiile personale și cum să interacționeze în siguranță pe internet.

7. Viitorul Educației în Era Digitală

Pe măsură ce tehnologia evoluează rapid, va fi esențial ca sistemele educaționale să se adapteze continuu la noile realități. Viitorul educației poate include **realitatea augmentată, realitatea virtuală, învățarea prin jocuri, robotica și inteligența artificială**, toate acestea având un impact semnificativ asupra modului în care predăm și învățăm. Mai mult, educația digitală poate contribui la formarea unei **societați informate, responsabile și adaptabile**, capabile să facă față provocărilor și oportunităților viitorului.

Concluzie

Pregătirea pentru viitorul educațional în era digitală nu se limitează doar la dotarea școlilor cu tehnologie, ci presupune un **schimb profund în modul în care învățăm, învățăm și începem să gândim despre educație**. Acesta este un proces continuu, care necesită implicarea tuturor actorilor educaționali – de la guverne și profesori la elevi și familii. Într-o lume digitală interconectată, succesul viitorului nostru comun depinde de abilitatea noastră de a naviga și de a folosi tehnologia într-un mod responsabil și colaborativ.

Bibliografie:

1. https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2018/06/the-future-of-education-and-skills_5424dd26/54ac7020-en.pdf
2. <https://gem-report-2023.unesco.org/>
3. https://joint-research-centre.ec.europa.eu/scientific-activities-z/education-and-training/digital-transformation-education_en

FOLOSIREA TABLEI ALBE INTERACTIVE ÎN ORELE DE MATEMATICĂ

Prof. Inv. primar Chiorean Mihaela Clara
Școala Gimnazială „Principesa Elena Bibescu” Bârlad, Jud. Vaslui

Tablele albe interactive au devenit deja resurse de învățare comune în școlile din România și din întreaga lume. Cadrele didactice au început să vadă care sunt beneficiile aduse de această tehnologie în transformarea predării și învățării. Profesorii folosesc această tehnologie pentru a-și dezvolta strategiile pedagogice și pentru a face ca această tehnologie să devină un catalizator al diversificării predării și învățării. Tabla albă interactivă asigură un mediu destul de bogat pentru a cuprinde o gamă largă de stiluri eficiente de predare. Este un mediu în care ICT este controlat de profesor pentru a îmbunătăți participarea elevului în lecțiile obișnuite.

Tabla albă interactivă poate avea un efect pozitiv asupra predării și învățării, dar ca orice alt dispozitiv ICT impactul asupra predării și învățării depinde de cât de bine este integrată în ora propriu zisă. Tabla albă interactivă poate ridica standardele doar dacă este susținută de o predare eficientă. Folosirea ei pentru a extinde și transforma învățarea reprezintă cel mai mare avantaj. Tabla albă interactivă este un mijloc de învățare puternic cu un înalt potențial pentru:

- îmbunătățirea demonstrației și modelării;
 - Creșterea calității interacționării și a evaluării profesorului prin promovarea unei chestionări eficiente;
 - Redresează balanța între realizarea resurselor și a realizării planificărilor;
 - Crește ritmul și profunzimea învățării;
- îmbunătățirea demonstrației și a problematizării.

Folosirea tablei albe interactive permite prezentarea ideilor și conceptelor într-o varietate de forme și adesea într-un mod dinamic. Demonstrarea proceselor, tehnicilor sau a conceptelor abstracte poate fi îmbunătățită folosind o reprezentare vizuală sau o animație care să ajute înțelegerea copiilor. Copiii sunt capabili să înțeleagă concepte abstracte ca rezultat a unor reprezentări dinamice, eficiente și clare. Folosind tabla albă interactivă profesorul poate demonstra eficient metode, ilustra proceduri, explica instrucțiuni și procese.

Cel mai important avantaj în folosirea tablei albe interactive în matematică este că oferă tehnologia necesară pentru reprezentarea dinamică a sistemelor. Profesorii pot lucra cu soft-uri interactive pentru a crea modele ale conceptelor matematice. Iar accesul la modelele vizuale îi ajută pe elevi să facă conexiuni în învățare, îmbunătățirea calității interacțiunii și a evaluării profesorului prin promovarea unor întrebări eficiente. Tabla albă interactivă are potențialul de a transforma învățarea, crearea unor noi stiluri de învățare prin creșterea interacțiunii dintre profesor, elevi, subiect și tehnologia în sine.

Reprezentarea dinamică a sistemelor, imaginilor și textelor asigură o structură de sprijin pentru dialogul dintre profesori și elevi pentru a-i ajuta în explicarea metodelor și raționamentelor lor. Profesorii pot conduce investigațiile întrebând elevii asupra modului în care schimbarea variabilelor poate afecta modelul. Elevii sunt încurajați să pună întrebări de tip „și dacă,, , iar tabla albă interactivă oferă profesorului un mijloc pentru a aplica

întrebările, predicțiile și ipotezele copiilor. Deasemenea profesorii pot reveni cu ușurință la lecțiile anterioare.

Redresarea balanței dintre realizarea resurselor și realizarea planificărilor. Profesorii pot folosi nenumărate resurse de pe internet și multe programe interactive. Mai mult decât atât aceste resurse pot fi împărtășite cu colegii din școală sau din toată lumea prin intermediul internetului.

Ritmul învățării – Tabla albă interactivă deschide multe oportunități pentru prezentare, reluare și comunicare. Informația poate fi prezentată în moduri mai interesante și mai angajante, creând motivație pentru o largă varietate de obiective. Încurajează folosirea materialelor de predare creative incluzând websites, video și audio, Internet și e-mail, programe de predare interactive, utilizarea unor periferice ca microscopie electronice, scanere, camere digitale.

Știm că elevii au stiluri de învățare diferite și este important să ținem cont de aceste preferințe. Tabla albă interactivă poate sprijini învățarea video, audio și kinestezică. Profesorii pot rapid să schimbe și să reconfigureze informațiile pentru a implica elevii la un nivel mai ridicat sau mai scăzut. Important este și faptul că elevii văd cum profesorul însuși observă cum se învață pe măsură ce le predă, și astfel profesorul nu mai este primul posesor al cunoștințelor, cel care transmite și controlează în întregime cunoștințele. Deși această tehnologie va crește cu siguranță posibilitățile de învățare este important să observăm că nici o tehnologie nu dă siguranță predării eficiente. Profesorul este cel care dirijează folosirea tehnologiei în clasă pentru a obține toate avantajele pe care această tehnologie o poate asigura.

Pentru copii, inclusiv pentru cei cu nevoi educative speciale este important să se asigure stimularea vizuală de care au nevoie. Elevii consideră că imaginile îi ajută să înțeleagă mai ușor conceptele (exemplu aflarea termenului necunoscut, probleme prin metoda grafică). Elevii sunt mai bine implicați în învățare și sunt capabili să își atingă propriul nivel de învățare și chiar elevii care găseau matematica dificilă au mai multă încredere și pot învăța mai mult. Mai mult decât atât abilitățile ICT ale profesorului se îmbunătățesc sensibil, la fel ca și cele de comunicare, inclusiv în limbi străine.

Pentru orele de știință spre exemplu se pot face experimente virtuale care să îi familiarizeze pe elevi cu ceea ce au de făcut înainte de a o face efectiv. Veți putea transforma clasa voastră într-un mediu de învățare pentru acest secol folosind și integrând tabla albă interactivă în rutina zilnică. Impactul asupra predării reduce timpul de pregătire a lecției, orice materiale sunt necesare se află doar la un „click”, distanță. Impactul asupra elevilor crește înțelegerea conceptelor matematice abstracte, implică elevii cu diferite stiluri de învățare, elevii pot accesa și de acasă website-urile interactive pentru munca suplimentară.

Bibliografie:

1. Văideanu, G., Educația la frontiera dintre milenii, Editura Politică, 1988.
2. Radu, I., Ionescu, M, Implementarea matematicii în învățământ, Revista de Pedagogie, nr. 6, 1986.
3. Cucuș Constantin, Informatizarea în educație, Editura Polirom, Iași.
4. [www. elearning.ro](http://www.elearning.ro).

TEHNOLOGIA ȘI TRANSFORMAREA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIA MODERNĂ

PROFESOR RAMONA – LIANA CHIRICHEȘ

COLEGIUL TEHNIC „SAMUIL ISOPESCU” SUCEAVA

În mijlocul transformării digitale globale a instituțiilor de învățământ, tehnologia digitală a apărut ca o zonă semnificativă de interes în rândul cercetătorilor, jucând un rol esențial în îmbunătățirea performanței elevilor și în îmbunătățirea eficienței predării și învățării.

Tehnologia este un factor cheie, care permite educației să se transforme și să se modernizeze, iar contextul vremurilor pe care le trăim și traversăm reprezintă o forță motrice în sistemul educațional, a transformării și modernizării educației.

Tehnologia digitală a devenit o componentă esențială a educației moderne facilitând extinderea limitelor temporale și spațiale, în acest mod îmbogățind contextele pedagogice. Apariția tehnologiei de comunicații mobile a permis și permite, fără îndoială, învățarea prin intermediul platformelor de media socială, în timp ce progresul tehnologiei de realitate augmentată a perturbat concepțiile tradiționale despre mediile și spațiile de învățare.

O gamă largă de tehnologii digitale a permis ca învățarea să devină o normă în diverse medii, inclusiv la locul de muncă, în mediile online, la domiciliu. Educația nu se mai limitează la locații și programe fixe, ci a pătruns în toate aspectele vieții, permițând învățării să continue în orice moment și în orice loc.

Apariția tehnologiei digitale a condus la crearea mai multor medii de învățare informale, care prezintă forme, funcții, caracteristici și modele divergente în comparație cu mediile de învățare convenționale. În consecință, procesele de predare și învățare asociate, precum și strategiile de creare, diseminare și achiziție de resurse de învățare au suferit o revizuire completă. Transformările, care au urmat, au ridicat o multitudine de probleme noi, cum ar fi structurarea optimă a metodelor de predare și adoptarea de strategii de învățare adecvate în noul mediu tehnologic digital. Drept urmare, o examinare a principiilor care stau la baza predării și învățării eficiente în mediul școlar este un subiect de interes semnificativ pentru numeroși savanți implicați în cercetarea educației tehnologice digitale.

Pe parcursul ultimelor două decenii, tehnologia digitală a făcut progrese semnificative în domeniul educației, mai cu seamă în extinderea timpului și spațiului educațional și în crearea unor contexte educaționale noi cu durabilitate.

În domeniul tehnologiei digitale, rețelele de socializare au atras atenția academică substanțială ca un mijloc promițător pentru învățare. Implementarea rețelelor sociale în educație prezintă mai multe beneficii, inclusiv „eliberarea” educației de restricțiile de distanță fizică și timp, precum și eliminarea limitelor educaționale convenționale. Modelul de conținut generat de utilizatori (UGC) în rețelele sociale a apărut ca o sursă crucială pentru crearea și distribuirea cunoștințelor, odată cu adoptarea pe scară largă a dispozitivelor mobile. Mai mult, rețelele sociale au devenit o componentă integrală a mediilor de învățare omniprezente. Utilizarea rețelelor sociale permite indivizilor să funcționeze atât ca producători de cunoștințe, cât și ca destinatari, ceea ce duce la o estompare a rolurilor convenționale ale cursanților și profesorilor. Pe platformele mobile, rolurile cursanților și profesorilor nu sunt fixe, ci interschimbabile.

Intervenția tehnologiei a dus la apariția mai multor moduri de învățare, modelul *blended learning* fiind cel mai reprezentativ în faza actuală. Învățarea mixtă, un concept nou introdus în era informațională, subliniază integrarea beneficiilor metodelor tradiționale de învățare și ale învățării online. Acest mod de învățare nu numai că evidențiază rolul proeminent al profesorilor în ghidarea, inspirarea și monitorizarea procesului educativ, dar subliniază și importanța inițiativei, entuziasmului și creativității elevilor în procesul de învățare.

Învățarea mixtă s-a extins prin utilizarea pe scară largă a tehnologiei mobile și a rețelelor sociale în educație. Implementarea noilor tehnologii, mai cu seamă a dispozitivelor mobile, a dus la transformarea designului curriculumului și la creșterea flexibilității și anatomiei în procesele de învățare ale elevilor. Cu toate acestea, există îngrijorări cu privire la impactul semnificativ al modelului de învățare mixtă asupra sistemului tradițional de predare.

Tehnologia digitală în educație la nivel global a atins o perioadă de vârf fiind influențată de pandemia COVID-19. Mediul de învățare online a afectat ordinea tradițională de predare extinzând totodată posibilitățile de învățare în ceea ce privește modelele și formele. Mai mult decât atât, pandemia a acționat ca un catalizator pentru predare și inovare tehnologică (unii cercetători în domeniu consideră că impulsul pandemiei este o forță motrice crucială pentru transformarea digitală a sistemului de învățământ). Declanșarea rapidă a pandemiei a reprezentat o provocare

pentru implementarea la scară largă a tehnologiilor digitale. Tehnologiile digitale existente au lărgit dimensiunile educației, în timp ce tehnologiile digitale viitoare urmăresc să extindă percepția elevilor/ studenților. Termenul „transformare digitală” face referire la o revoluție a tehnologiilor digitale în curs de desfășurare. Odată cu apariția tehnologiilor digitale inovatoare, cum ar fi ChatGPT și Microsoft 365 Copilot, tendințele tehnologice vor continua să evolueze, deși în mod imprevizibil. Deși impactul acestor progrese asupra educației școlare rămâne incert, se anticipează că integrarea pe scară largă a tehnologiei va afecta în mod semnificativ sistemul de învățământ actual.

Sintagma „transformare digitală” indică o frontieră semnificativă a instituțiilor de învățământ și include re proiectarea mediilor de învățare, a strategiilor pedagogice și a metodelor de evaluare pentru a valorifica întregul potențial al tehnologiei digitale. În acest domeniu este necesară pregătirea profesorilor și dezvoltarea competențelor acestora pentru integrarea eficientă a tehnologiei în practicile de predare (familiaritatea cu instrumentele digitale, inovația pedagogică etc), care nu doar să faciliteze învățarea, ci și să o redefinească.

Webliografie:

<https://www.nature.com/articles/s41599-024-02717-y>

Blending Worlds: The Future of Education in the Digital Era

by Mara Claudia Chiricu,

”Spiru Haret” College Ploiești, Romania

In today's rapidly evolving world, the digital revolution has transformed every facet of our lives. Among these transformations, education stands out as one of the most significantly impacted domains. As we navigate through the digital era, the role of education has expanded beyond traditional boundaries, adapting to the demands of the information age. Gone are the days when education was confined to chalkboards, textbooks, and face-to-face lectures. The advent of the Internet, mobile devices, and advanced software has revolutionized the way we learn and teach. Today, education is a dynamic and interactive experience, thanks to the integration of digital tools and resources. Virtual classrooms, online courses, and e-learning platforms have made education accessible to a global audience, breaking down geographical barriers. As technology becomes an integral part of our daily lives, digital literacy has emerged as a crucial skill. In the digital era, being literate goes beyond reading and writing. It includes the ability to navigate, evaluate and create information using digital technologies. Digital literacy equips students with the skills needed to thrive in a tech-driven world, preparing them for the demands of the modern workforce. Moreover, it fosters critical thinking, creativity, and problem-solving abilities, essential competencies in today's fast-paced environment.

But which are the opportunities and challenges in digital era? The digital era presents numerous opportunities to enhance the educational experience. Personalized learning is one such opportunity, where technology tailors educational content to meet the unique needs of each student. Adaptive learning software analyses students' progress and adjusts the curriculum accordingly, ensuring that learners receive the right level of challenge and support. Another promising aspect of digital education is the availability of vast resources. Online libraries, educational apps, and virtual simulations provide students with a wealth of information at their fingertips. Interactive and engaging digital content, such as videos, games, and quizzes, make learning more enjoyable and effective.

While the digital era offers immense potential for education, it also comes with its own set of challenges. One significant challenge is the digital divide—the gap between those who have access to technology and the internet and those who do not. Bridging this divide is essential to ensure that all students have equal opportunities to benefit from digital education. Moreover, the proliferation of digital devices has raised concerns about screen time and its impact on students' health and well-being. Educators and parents must strike a balance between leveraging technology for learning and ensuring that students engage in healthy, offline activities. Here are some **practical learning activities** that leverage digital techniques:

1. Virtual Field Trips: Students can explore museums, historical sites, and even outer space through virtual field trips. Websites and apps like Google Arts & Culture and Google Earth provide immersive experiences that bring learning to life.

2. Coding and Programming: Introduce students to coding with platforms like Scratch, Code.org, and Khan Academy. These websites offer interactive tutorials and projects that teach programming concepts in a fun and engaging way.

3. Gamified Learning: Use educational games to make learning enjoyable. Platforms like Kahoot!, Quizizz, and Duolingo turn quizzes and language learning into competitive and interactive activities, fostering engagement and retention.

4. Digital Storytelling: Encourage students to create their own stories using digital tools. Apps like Storybird and Book Creator allow students to write, illustrate, and publish their own digital books, enhancing their creativity and literacy skills.

5. Collaborative Projects: Leverage cloud-based tools like Google Workspace (Google Docs, Sheets, Slides) or Microsoft 365 (Word, Excel, PowerPoint) for collaborative projects. Students can work together in real-time, regardless of their physical location, fostering teamwork and communication skills.

6. Flipped Classroom: Adopt the flipped classroom model where students watch instructional videos at home and engage in hands-on activities during class time. Platforms like Edpuzzle and Khan Academy offer video lessons that can be integrated into this approach.

7. Interactive Whiteboards and Smartboards: Interactive whiteboards or smartboards create dynamic and engaging lessons. Teachers can use digital tools to annotate, highlight, and interact with content, making lessons more interactive and visually appealing.

8. E-Portfolios: Students can create digital portfolios to showcase their work and track their progress. Tools like Seesaw and Google Sites allow students to compile their projects, reflections, and achievements in a digital format, promoting self-assessment and growth.

Even if digitalization offers immense potential, it also comes with its own set of **limitations and challenges**, which cannot be denied. Let me mention only some of them:

1. Digital Divide - Despite the widespread availability of technology, not everyone has equal access to digital resources. Socioeconomic disparities, geographical barriers and lack of infrastructure can create a digital divide, limiting opportunities for many individuals and communities.

2. Privacy and Security Concerns - As digitalization involves the collection and storage of vast amounts of data, ensuring the privacy and security of this data becomes a significant challenge. Cyberattacks, data breaches, and misuse of personal information can have serious consequences.

3. Dependency on Technology - Over-reliance on digital tools and technology can lead to a decrease in critical thinking and problem-solving skills. It can also create vulnerabilities in situations where technology fails or is unavailable.

4. Digital Literacy - While digital tools are becoming more intuitive, digital literacy is still essential for effective use. Not everyone has the skills or knowledge to navigate digital platforms, which can limit their ability to benefit from digitalization.

5. Quality of Information - The abundance of information available online can be overwhelming, and not all of it is reliable or accurate. Misinformation, fake news, and the spread of unverified content can have serious social and political implications.

While digitalization offers numerous benefits, it is essential to address these limitations and challenges to ensure that technology is used responsibly and equitably. By doing so, we can maximize the positive impact of digitalization while mitigating its potential downsides.

But the question still remains: **Is digitalisation the real future of education? Will we witness a coming back to traditional education?** The future of education is likely to be a blend of both digital and traditional methods. The Continued Role of Digitalization brings **accessibility** (Digital education makes learning more accessible to people around the world, breaking down geographical barriers and providing opportunities for lifelong learning.), **personalized learning** (Technology allows for personalized learning experiences that cater to individual students' needs, learning styles, and paces.), and, maybe the most important of all, **engagement** (Digital tools can make learning more engaging and interactive through multimedia content, gamification, and virtual reality.)

Still the importance of **traditional education** cannot be denied or forgotten due to its **social interaction** (Traditional education provides valuable face-to-face social interactions that are essential for developing communication and social skills.), **hands-on learning** (Certain subjects and skills, like laboratory experiments or physical education, benefit from hands-on, in-person instruction.), and its **structured environment** (Traditional classrooms offer a structured learning environment that can be crucial for discipline and focused study.)

Taking into deep consideration the above-mentioned articles, **the hybrid approach**, blending both digital and traditional approaches, can be considered the ideal option, because it combines the best of both worlds:

- **Blended Learning:** Incorporating both digital and in-person methods, where students can benefit from online resources and engage in face-to-face interactions.
- **Flipped Classrooms:** Students learn new content at home through digital means and engage in collaborative, hands-on activities in the classroom.
- **Adaptive Learning:** Leveraging technology to adapt learning experiences to individual student needs while maintaining the social and interactive aspects of traditional education.

The digital era has undoubtedly transformed education, offering innovative ways to learn and teach. As we embrace this transformation, it is essential to prioritize digital literacy and address the challenges that come with integrating technology in education. By doing so, we can unlock the full potential of digital education, preparing students for a future where technology plays an ever-increasing role in their personal and professional lives. The education systems will need to be flexible and adaptable to respond to future challenges and opportunities. This includes being prepared for situations that may necessitate a temporary shift to fully digital education, such as during pandemics or natural disasters, as well as recognizing the enduring value of in-person education for holistic development. Digitalization will continue to play a significant role in the future of education, but it is unlikely to completely replace traditional methods. Instead, a blended approach that leverages the strengths of both digital and traditional education will be key to preparing students for the challenges and opportunities of the future.

EDUCAȚIA DIGITALĂ– O INVESTIȚIE ÎN VIITOR

Prof. Chirilă Alexandra Theodora
Colegiul Economic *Dimitrie Cantemir* Suceava

Importanța educației digitale a fost pusă sub semnul întrebării în România, în special până să înceapă criza sanitară, cunoscută sub denumirea de Pandemia Covid-19. Digitalizarea învățământului a devenit o necesitate, iar nevoia copiilor de a beneficia de toate condițiile pentru a avea acces la educația online s-a transformat într-o prioritate. Dincolo de aparatura necesară, conexiunea la internet și niște profesori dornici să îi îndrume, copiii au nevoie și de cunoștințe digitale. Competențele digitale, parte din cele 8 competențe fundamentale pentru învățarea de-a lungul vieții, se referă la alfabetizarea digitală, comunicare, creare de conținut digital, siguranța și modul în care soluționăm problemele. De aceea, vei descoperi de ce este importantă educația digitală, dar și cum poate influența dezvoltarea adulților de mâine, înconjurați de tehnologie la tot pasul.

Ce înseamnă educație digitală?

Dacă ar fi să definim cât mai simplu ce este educația digitală, am spune că reprezintă o modalitate inovatoare prin care tehnologiile moderne și instrumentele digitale sunt integrate astfel încât să sprijine procesul de predare și învățare. Practic, tradiționalul manual și clasică tablă neagră s-au transformat într-un ecran colorat și numeroase fișiere, imagini și video-uri educative, astfel încât copiii și tinerii să poată asimila mai ușor și rapid informațiile. Chiar dacă educația digitală nu poate înlocui pe deplin metodele clasice de învățare, aceasta vine în sprijinul tinerilor dornici să exploreze și să asimileze informații noi prin diverse metode și cursuri practice, cu exerciții aplicate.

Ce ne-a învățat pandemia despre importanța educației digitale?

Contextul pandemic nu a făcut decât să evidențieze cât de importantă este educația digitală într-o societate dominată de tehnologie. Dacă până să înceapă criza sanitară, alfabetizarea digitală în România și nu numai, era văzută mai degrabă ca o simplă opțiune, în prezent aceasta a devenit o componentă esențială pentru învățământ, dezvoltarea de noi abilități, dar și pentru joburile viitorului. Conform UNICEF, efectele pandemiei asupra sistemului educațional au fost de amploare, afectând numeroase țări și un număr în creștere de copii:

„Pandemia de COVID-19 a dus la închiderea școlilor în 20 de țări și la închiderea unităților preșcolare în 19 țări din Europa și Asia Centrală. Acest lucru a afectat un număr total de 49,8 milioane de copii, începând de la preșcolari până la liceeni, care au avut parte de un ultim semestru școlar foarte perturbat (în cazul în care acesta a existat totuși), care a culminat cu închiderea școlilor. Raportul realizat de organizația Concordia prezintă problemele cu care s-au confruntat ONG-urile care activează în zona de educație, în special în zona rurală, cât și tipurile de intervenții pe care le-au desfășurat: au primit susținere 4000 de unități de învățământ, 117.489 elevi, 15.541 profesori și 71.894 beneficiari vulnerabili. Deși în ultimii ani tehnologia și implicit educația digitală au luat amploare la nivel global, România se află printre țările cu cel mai mic procent de tineri alfabetizați digital din Europa. Conform datelor publicate de EUROSTAT, în anul 2019 România se afla pe ultimul loc în Uniunea Europeană în ceea ce privește procentul de tineri între 16 și 24 de ani care au competențe digitale de bază (doar 56%), în timp ce Croația, de exemplu, înregistra un procent de 97% din aceeași grupă de vârstă. Sunt competențe care asigură inclusiv accesul la școli, universități sau cursuri de formare și, mai ales într-un context în care totul

s-a mutat în digital, ne putem da seama în ce măsură au fost și sunt afectați tinerii. Principalele motive pentru care educația digitală din România este sub media celorlalte țări europene sunt:

- Lipsa de echipamente performante din școli;
- Lipsa unui curriculum dedicat educației digitale încă de la grădiniță;
- Lipsa de profesori sau specialiști în domeniul digital în școli;
- Platforme educaționale insuficiente;
- Lipsa conexiunii la internet în anumite zone.

România este considerată un Silicon Valley al Europei, fiind recunoscută pentru forța de muncă din domeniul IT dar și pentru viteza impresionantă a internetului. Cu toate acestea, în mod paradoxal, gradul de alfabetizare digitală a copiilor și tinerilor continuă să fie scăzut comparativ cu celelalte state membre UE, inclusiv în 2022, conform Indicelui economiei și societății digitale.

Care sunt avantajele educației digitale și ce au de pierdut copiii fără abilități digitale?

Termenul „digital” este asociat adesea cu flexibilitate, conectivitate și viitor, iar educația digitală le include pe toate acestea. Scopul principal al alfabetizării digitale timpurii este să-i încurajeze pe cei mici să îmbrățișeze schimbarea și inovația mult mai ușor dar și să-i învețe cum să creeze propriile produse virtuale. În plus, cu ajutorul unei baze solide în materie de cunoștințe în domeniul digital, copiii și tinerii nu doar că ar putea face față cu brio situațiilor similare cu cele întâmpinate în contextul pandemic, ci și la capitolul joburi și meserii ale viitorului.

Principalele avantaje ale educației digitale de la vârste cât mai mici sunt:

- Procesul de învățare devine mai eficient în timp;
- Accesul rapid și ușor pentru oricine (inclusiv pentru copiii cu dizabilități);
- Acces la numeroase materiale și unelte digitale interesante, pentru a face cursurile mai interactive și captivante;
- Profesorii pot personaliza procesul de învățare în funcție de nevoile individuale ale elevilor;
- Cultivarea unei mentalități ce permite adaptarea constantă la noile tehnologii și implicit la viitor;
- Flexibilitatea de a reveni asupra lecțiilor, accesând înregistrările video;
- O perspectivă de ansamblu asupra progresului (studentii/elevii pot vedea o înregistrare online a muncii lor, notele obținute, dar și cerințele pe care trebuie să le îndeplinească pentru a termina cursul);
- Pregătirea și adaptarea pentru joburile viitorului și pentru cerințele de pe piața de muncă (aproximativ toate meseriile din viitor vor presupune cunoștințe digitale).

Există și dezavantaje ale educației digitale?

Dezvoltarea unor abilități digitale vine la pachet cu numeroase beneficii pentru copii și tineri, însă învățământul și predarea online pot avea dezavantajele lor. Pe perioada pandemiei, atât copiii, cât și părinții și profesorii s-au confruntat cu anumite impedimente, atât din punct de vedere logistic, cât și la nivel de comunicare și relații interumane. Însă, acum odată cu ameliorarea situației pandemice competențele digitale sunt asimilate într-o manieră interactivă, atât prin intermediul cursurilor online, cât și în sala de clasă.

Însă, dacă ar fi să luăm în considerare predarea exclusiv în mediul online, iată care ar fi principalele dezavantaje:

- Lipsa de interacțiune fizică și repercursiunile sale (izolare socială);
- Abilitățile de comunicare față în față pot fi afectate;
- Tendința de a acorda mai multă atenție asupra teoriei, decât activităților practice;
- Anumite discipline sau domenii nu pot fi susținute exclusiv online.

Aceste competențe digitale pot fi însă dezvoltate încă din școală, prin cursuri de TIC, însoțite de cursuri de programare, care ajută la dezvoltarea creativității, a gândirii critice, a soluționării de probleme, a logicii și care asigură elevilor sau tinerilor un viitor profesional mai bun.

Referințe bibliografice

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual, Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

TEHNOLOGIA DIGITALĂ ÎN LECȚIILE DE BIOLOGIE

**Profesor CIAUȘ LILIANA
COLEGIUL NAȚIONAL ANDREI MUREȘANU BRAȘOV**

În domeniul educațional, tehnologia digitală permite:

- conducerea învățământului: planificarea activităților didactice, automatizarea întocmirii orarului, înregistrarea elevilor, gestionarea examenului de bacalaureat, evaluărilor naționale, gestiunea materialului didactic etc;
- învățarea bazată pe calculator: lecții/ secvențe de lecții transmise cu ajutorul calculatorului, exersarea pentru fixare, evaluarea cu ajutorul calculatorului;
- activități în afara orelor de clasă, în cadrul cercurilor științifice.

Aplicată la disciplina biologie, tehnologia digitală are funcții diverse:

- Stimulativă – trezesc interesul elevilor pentru ceea ce urmează să descopere, stimulează spiritul de observație, inițiativa, creativitatea, gândirea logică;
- Substitutivă/Ilustrativ-demonstrativă – asigură perceperea corectă a unor sisteme sau procese biologice greu accesibile sau inaccesibile percepției directe și formarea unor reprezentări clare. Elevul poate urmări un material powerpoint/prezi pentru susținerea conținutului, poate accesa pagini www;
- Formativ-educativă – facilitează formarea și dezvoltarea competențelor specifice biologiei prin îmbinarea cu competențele tehnologice, asigură creșterea gradului de organizare a informațiilor, consolidează abilitățile de investigare științifică, întăresc motivația elevilor în procesul de învățare. Elevul poate primi temă pentru acasă să organizeze un conținut dat sub formă de tabel, grafic, să realizeze un referat cu informații suplimentare/curiozități despre o temă utilizând internetul;
- Ergonomică – raționalizează eforturile profesorului și ale elevilor în activitățile de predare-învățare-evaluare. Profesorul poate întocmi o bază de date cu suporturi de lecție, teste, fișe de lucru, poate prelucra rapid diferite date, afișa rezultate etc. Elevul poate realiza un portofoliu electronic;
- Estetică – dezvoltă capacitatea de a recunoaște, aprecia și integra frumosul. Se pot realiza materiale didactice în care se folosesc imagini, culori, fonturi variate;
- De evaluare – evidențiază rezultatele obținute de către elevi, progresul acestora, compară, clasifică;
- Interactivă – se realizează un dialog mașină educabil (care trebuie să fie cât mai apropiat celui dintre profesor și elev). Se pot utiliza teste care informează despre corectitudinea răspunsului și fac trimiteri către bibliografia corectivă, astfel că, prin feedback permanent, crește randamentul însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor;
- Integrativă – ajută elevii cu deficiențe să se integreze în societate și în procesul educațional. Utilizarea la întâmplare a instrumentelor IT, fără un scop precis și o pregătire prealabilă, poate duce la plictiseală, monotonie, ineficiența învățării prin neparticiparea unor elevi la lecție, nerealizarea obiectivelor lecției și chiar repulsie față de acest mijloc modern de predare-învățare-evaluare.

În continuare voi prezenta exemple de integrare a tehnologiei digitale în lecțiile de biologie care vizează următoarele competențe:

- Competență generală: Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice și sociale
- Competențe specifice: Organizarea informațiilor științifice după un plan dat/propriu;
Realizarea de produse de prezentare a informațiilor sub formă de modele, forme grafice, texte, produse artistice, cu mijloace TIC, utilizând adecvat terminologia specifică biologiei

Aplicația 1 – Investigarea unui mediu terestru – parcul – clasa a V-a

Sarcini de lucru/Activități de învățare:

- Creați o pagină word, tip vedere, cu titlul “: Investigarea unui mediu terestru – parcul”;
- Inserați un tabel cu 5 coloane și rânduri în funcție de necesități;
- Titlul coloanelor este: ierburi sălbatice, ierburi cultivate, arbuști, arbori, nevertebrate, vertebrate. Folosiți un font care să marcheze titlurile;
- Introduceți în coloane exemplele de viețuitoare inventariate cu prilejul activității desfășurate în parcul școlii;
- Colorați fundalul fiecărei coloane cu tonuri deschise;
- Inserați un grafic pentru a ilustra analiza calitativă cantitativă efectuată.

Se mai pot întocmi tabele pentru înregistrarea:

- viețuitoarelor ce alcătuiesc biocenoza unor ecosisteme (râu/baltă, livadă/grădină de legume, pădure); factorilor abiotici; relațiilor dintre viețuitoare; regnurilor și subunităților de clasificare etc. – clasa a V-a;
- organelor celulare și rolului acestora; etapelor diviziunii indirect; diferitelor categorii de boli genetice; tipurilor de determinism genetic al sexelor etc. – clasa a IX-a;
- comparativă a caracteristicilor respirației aerobe și anaerobe; a respirației aerobe și fotosintezei etc. – clasa a VI-a, a X-a;
- categoriilor de enzime din sucurile digestive; caracteristicilor celulelor fotosensibile; tipurilor de țesuturi animale; componentelor sângelui etc. – clasa a X-a, a XI-a;
- glandelor endocrine (hormoni specifici, afecțiuni determinate de hipo- sau hipersecreție); efectelor stimulării simpatice/parasimpatice asupra diferitelor organe; bolilor ce afectează diferite sisteme de organe etc. – clasa a XI-a;
- funcțiilor diferitelor tipuri de ARN; caracteristicilor codului genetic; categoriilor de ecosisteme; tipurilor de poluare etc. – clasa a XII-a etc.

Graficele pot ilustra variația intensității fotosintezei, respirației în funcție de variația intensității luminii, temperaturii, concentrației O₂, CO₂ etc.

Aplicația 2 – Respirația – clasa a VI-a, a X-a

Sarcini de lucru/Activități de învățare:

- Realizați o prezentare PowerPoint cu tema “Respirația” respectând planul: definiție, compararea celor două tipuri de respirație (ecuație chimică, produși finali, locul de desfășurare, viețuitoarele/țesuturile la care se întâlnesc), importanță;
- Prezentarea va conține maximum 15 slide-uri și efecte de tranziție între slide-uri;
- Primul slide va conține titlul și autorul, ultimul slide va conține bibliografia;
- Slide-urile vor fi particularizate prin editare, etichetare, efecte de mișcare;
- Pot fi introduse link-uri către filme suport pentru temă, astfel încât prezentarea să fie cât mai atractivă și să dureze maximum 15 minute.

Instrumentele IT se pot utiliza și pentru:

- Crearea unei pagini web de prezentare a materialelor realizate de către elevi și profesori, de informare (modele de subiecte și bareme pentru examenul de bacalaureat/ olimpiade/ evaluare națională, graficul concursurilor școlare, recomandări etc.);
- Crearea de reviste, dicționare online, afișe, pliante etc.;
- Utilizarea resurselor educaționale deschise, care asigură un grad mare de implicare a elevilor în procesul de predare-învățare-evaluare. etc.

În concluzie practica arată că, pe măsura dezvoltării, tehnologiei digitale sarcinile școlii și ale profesorului cresc, deoarece softul educațional nu poate răspunde tuturor întrebărilor neprevăzute ale elevilor, profesorul având în continuare un rol foarte important în educație.

Bibliografie

Branza Cristina Carmen – Utilizarea calculatorului în predarea fizicii în învățământul preuniversitar (pg.20-24, 36-39), Editura Demiurg, Iași, 2006;
concursurilecomper.ro/rip/2014/octombrie2014/09-MarinelaRosescu-Aspecte_ale_integrarii_TIC_in_predarea-biologiei.pdf
fmi.unibuc.ro/cniv/2006/disc/cniv/documente/pdf/sectiuneaD/1_12_constantin.pdf
revista.newprojects.org/?p=1104
www.citatepedia.ro/index.php?id=239306

Dezvoltarea platformelor digitale în educație

Dezvoltarea platformelor digitale în educație reprezintă o schimbare semnificativă în modul în care sunt livrate și accesate resursele educaționale. Platformele educaționale online pot îmbunătăți experiența de învățare, pot crește accesibilitatea și pot oferi o gamă largă de posibilități personalizate pentru studenți și profesori.

Platformele educaționale permit studenților să participe la cursuri și să acceseze materialele de învățare din orice colț al lumii, eliminând barierele legate de locație. Platformele pot oferi atât cursuri în timp real (webinarii, sesiuni de Q&A live), cât și materiale care pot fi accesate oricând (videoclipuri, resurse de citit, teste).

Platformele digitale pot utiliza tehnologii de învățare adaptivă, care ajustează conținutul și dificultatea materialului pe baza performanței studentului. Aceasta poate ajuta la crearea unui parcurs educațional unic pentru fiecare utilizator. Multe platforme educaționale implementează elemente de gamificare (ex: puncte, badge-uri, clasamente) pentru a face învățarea mai interactivă și motivantă.

AI poate fi folosit pentru a oferi suport personalizat, cum ar fi chatboți educaționali care ajută studenții să își răspundă la întrebări frecvente sau care oferă recomandări de materiale suplimentare. Tehnologii precum realitatea augmentată (AR) și virtuală (VR) permit crearea unor experiențe de învățare mai imersive, de exemplu prin vizite virtuale ale unor locații istorice sau simulări de experimente științifice.

Confidențialitatea utilizatorilor depinde de faptul ca platformele educaționale să respecte reglementările legale privind protecția datelor, precum GDPR în Uniunea Europeană, pentru a proteja informațiile personale ale studenților. Sistemele de autentificare sigure, cu opțiuni de autentificare în doi pași, ajută la protejarea conturilor studenților și profesorilor.

Prin Analiza progresului și feedback-ul continuu, platformele pot urmări performanța studenților prin analize și statistici, iar profesorii pot oferi feedback în timp real, pentru a ajuta la îmbunătățirea procesului de învățare. Atât studenții, cât și instructorii pot analiza rapoarte detaliate privind progresul și realizările, pentru a îmbunătăți procesul educațional.

Colaborarea între instituții și comunități educaționale prin intermediul platformelor educaționale permite instituțiilor să colaboreze mai ușor, oferind acces la cursuri și materiale educaționale comune. Unele platforme oferă acces liber la cursuri și resurse educaționale, facilitând învățarea continuă și accesul la educație pentru toți utilizatorii, indiferent de statutul lor financiar.

Iată câteva exemple de platforme educaționale:

- **Moodle:** Un sistem de management al învățării open-source, folosit de instituții de învățământ pentru a crea cursuri online, evaluări și activități educaționale.
- **Coursera, edX, Udemy:** Platforme care oferă cursuri online de la universități și profesioniști din diverse domenii.
- **Khan Academy:** O platformă care oferă lecții video și exerciții interactive pentru elevi, acoperind o gamă largă de subiecte.

Dezvoltarea platformelor digitale în educație poate transforma modul în care învățăm, facilitând accesul, îmbunătățind experiențele de învățare și oferind soluții personalizate pentru fiecare student. Aceste platforme au potențialul de a sprijini învățarea pe tot parcursul vieții și de a ajuta la dezvoltarea abilităților necesare într-o lume digitală în continuă schimbare.

Prof. Cîmpeanu Aurel

Rolul profesorului în era digitală

În ultimii ani, a avut loc o explozie a tehnologiei digitale, care nu a avut doar un impact asupra modului în care se desfășoară educația, ci a modificat fundamental rolul profesorului. El nu mai este doar o sursă de cunoștințe astăzi, ca în trecut, ci este un mediator, ghid, facilitator și sursă de suport pentru învățarea elevului.

Anterior, profesorul era perceput ca fiind fântâna de cunoștințe a lumii. În zilele noastre, practic totul este disponibil online, de la informații la cursuri și chiar AI. Așadar, rolul profesorului este mai concentrat pe modul de a ajuta elevii să filtreze informațiile, să verifice sursele credibile și să evite să cadă pradă dezinformării (de exemplu, în proiectele de știri false). În locul învățării mecanice, se promovează gândirea critică (de exemplu, dezbateră problemelor controversate cu date din studii recente). El folosește alte platforme în care elevii pot participa activ (Kahoot! în quiz-uri) sau simulatoare (PhET în fizică și chimie). El folosește instrumente de creație de conținut (Canva, Prezi) sau programare (Scratch) pentru proiectele elevilor. El valorifică AI (ChatGPT pentru exerciții personalizate) sau videoclipuri explicative pot fi furnizate elevilor cu ritmuri variate.

Chiar dacă trăim într-o lume dominată de tehnologie, abilitățile interumane rămân importante. Profesorul promovează munca în echipă. El organizează activități în grupuri prin platforme (Microsoft Teams, Google Workspace). Acest lucru ajută la dezvoltarea Inteligenței Emoționale prin discuții despre managementul stresului în medii online sau despre echilibrul între viața digitală și viața reală. El construiește relații și menține interacțiuni personale (de exemplu, întâlniri online sau offline unu-la-unu) pentru a reduce singurătatea.

Trebuie să învețe să încorporeze noi tehnologii precum realitatea virtuală în curriculumul său de istorie. El creează și alte materiale interactive (de exemplu, podcasturi educaționale, chestionare pe Quizlet). Îi învață pe studenții săi despre securitatea online, drepturile de autor și civilitatea în spațiul virtual.

Profesorul va folosi inteligența artificială pentru a face față muncii simple și repetitive (de exemplu, corectarea testelor) și își va schimba accentul către mentorat.

În această nouă eră, profesorii au roluri mai dinamice și complexe ca niciodată. El trebuie să fie un campion al schimbării, dar și un punct de stabilitate într-o lume în continuă schimbare.

Succesul nu constă în înlocuirea pedagogiei tradiționale cu tehnologia, ci în amestecul echilibrat dintre umanism și digital. În cele din urmă, profesorul rămâne pilonul care transformă informația în înțelegere, iar tehnologia într-un instrument de emancipare.

Prof. Cimpeanu Aurel

Modalități prin care putem construi un viitor comun sustenabil în contextul integrării educației în era digitală

Tema, „Educația în era digitală: cum ne pregătim pentru viitorul nostru comun?”, este de mare importanță, având în vedere schimbările rapide aduse de tehnologiile digitale care afectează toate domeniile vieții. Într-o lume din ce în ce mai interconectată și avansată din punct de vedere tehnologic, educația trebuie să se adapteze provocărilor și oportunităților digitalizării. În lumina acestui fapt, iată câteva modalități prin care putem construi un viitor comun și durabil:

- În educație, tehnologiile digitale trebuie folosite nu numai ca instrument de învățare, ci și pentru a stimula gândirea critică, creativitatea și colaborarea. Platformele educaționale, aplicațiile interactive și realitatea augmentată pot transforma modul în care elevii înțeleg și aplică cunoștințele.
- Profesorii trebuie să fie instruiți să înțeleagă și să utilizeze tehnologiile digitale în moduri care să sprijine dezvoltarea abilităților elevilor, nu doar ca mijloc de transmitere a informațiilor. Într-o eră a evoluției tehnologice rapide, competențele digitale devin fundamentale. Elevii trebuie să învețe nu doar să folosească dispozitivele, ci și concepte precum securitatea cibernetică, analiza datelor și programarea.
- Pentru a pregăti tinerii pentru un viitor digital, curriculum-ul trebuie să includă educația digitală ca materie de bază.
- Este important să ne asigurăm că toți elevii au acces egal la tehnologie, indiferent de statutul socio-economic. Fără echipamentul adecvat și conexiune la internet, elevii riscă să fie excluși din procesul educațional.
- Guvernele și instituțiile de învățământ trebuie să investească în infrastructura necesară pentru a asigura accesul universal la educația digitală.
- Într-o lume în care informațiile circulă rapid și sunt accesibile în multe formate, gândirea critică devine esențială. Elevii trebuie să învețe să evalueze sursele de informații, să înțeleagă riscurile și să aplice principiile etice în mediile digitale.
- Educația digitală ar trebui să includă și formare privind confidențialitatea, protecția datelor și comportamentul responsabil în mediul online. Multe dintre locurile de muncă ale viitorului vor cere abilități tehnologice avansate. Este important ca educația să pregătească tineretul pentru a înțelege rolul tehnologiilor emergente, cum ar fi inteligența artificială și automatizarea, în economie.
- Parteneriatele dintre instituțiile de învățământ și industrie pot ajuta la crearea unor programe de formare care să răspundă nevoilor pieței muncii.

- Învățarea continuă este esențială în era digitală. Educația nu se termină cu absolvirea liceului sau a facultății, ci este un proces continuu pe tot parcursul vieții.
- Platformele de învățare online și resursele digitale oferă oportunități de îmbunătățire continuă și recalificare profesională pentru toată lumea.
- Educația digitală poate conecta oamenii din întreaga lume și poate oferi oportunități de învățare în colaborare. Proiectele educaționale internaționale și parteneriatele transfrontaliere pot promova înțelegerea interculturală și competența globală. Prin educație și cooperare internațională, tehnologia poate ajuta, de asemenea, la rezolvarea provocărilor globale, cum ar fi schimbările climatice și inegalitatea economică. Pregătirea pentru viitorul digital este o responsabilitate comună.

Educația trebuie să devină mai flexibilă, mai accesibilă și mai relevantă pentru lumea noastră în continuă schimbare. Parteneriatul dintre guverne, educatori, studenți și societate este esențial pentru construirea unui sistem de educație digitalizat care să sprijine dezvoltarea unui viitor comun prosper și echitabil.

Digitalizarea învățământului

prof. Cimpoi Mihaela Tatiana, Liceul „Profesor Mihai Dumitriu” Valea Lupului, Iași

Într-o societate bazată pe cunoaștere, competențele-cheie sub formă de cunoștințe, abilități și atitudini adecvate fiecărui context au un rol fundamental în cazul fiecărui individ. Toate aceste competențe-cheie sunt interdependente, iar accentul se pune pe gândirea critică, creativitate, inițiativă, rezolvarea problemelor, evaluarea riscurilor, luarea deciziilor și gestionarea constructivă a sentimentelor. Există opt competențe cheie: comunicarea în limba maternă, comunicarea în limbi străine, competența matematică și competențe de bază privind știința și tehnologia, competența digitală, capacitatea de a învăța procesul de învățare, competențe sociale și civice, simțul inițiativei și al antreprenoriatului, conștiința și expresia culturală.

Competențele transversale sau transcurriculare (cross-curriculare), cum ar fi cele în domeniul TIC, spiritul antreprenorial și educația civică sunt larg integrate în curriculum-ul la nivel primar și secundar. Țările europene au tendința să combine mai multe abordări pentru a oferi competențe transversale: ele pot fi predate ca discipline de sine stătătoare, ca parte a unui curriculum mai larg sau a unui domeniu de învățare și pot fi, de asemenea, livrate în întregul curriculum unde toate cadrele didactice au responsabilitatea predării.

Mai multe studii internaționale recente atestă un nivel scăzut de integrare în ceea ce privește competențele digitale în predarea matematicii, științelor și limbilor, chiar și în țările în care disponibilitatea calculatoarelor este mare. Unii experți subliniază necesitatea unui sprijin și a unei orientări specifice pentru cadrele didactice pentru a integra mai bine competențele transversale în alte discipline. Clarificarea rezultatelor învățării asociate cu fiecare domeniu curricular relevant este considerată a fi deosebit de importantă.

În întreaga Europă testele naționale standardizate, care sunt utilizate în scopuri sumative sau formative sau pentru monitorizarea sistemelor de învățământ, se concentrează asupra competențelor de bază, în special pe predarea limbii materne (sau pe limba de predare) și pe matematică și într-o măsură mult mai mică pe științe și pe limbi străine. Printre competențele transversale, numai competențele civice și sociale sunt testate printr-o evaluare standardizată la nivel național. O dezvoltare semnificativă în ultimii ani a fost creșterea numărului de țări care organizează teste naționale la competențele sociale și civice.

Sistemul educațional este unul dintre cele mai conservatoare sisteme și nu numai în România, ci și în lume. O școală în secolul XXI arată aproape identic cu una din secolele anterioare. Elevi în bănci, profesor la tablă și desigur, binecunoscuta sală de clasă.

Introducerea manualelor digitale ridică și unele probleme pedagogice, dincolo de cele de ordin economic, sociologic sau de politică educațională. O schimbare a suporturilor de învățare se cere a fi evaluată și din perspectiva psihologiei învățării și a unui cadraj didactic, pentru a identifica atât consecințe benefice, cât și unele eventuale pericole pe termen mediu sau lung. De aceea, în rândurile de mai jos ne vom centra, cu prioritate, asupra unor evaluări de acest ordin.

Trecerea de la manualul clasic la cel digital se înscrie într-un curent mai larg, cel al digitalizării și al virtualizării culturale. Suporturile culturale actuale, ca și mediul de transmitere a acestora, nu aveau cum să nu fie influențate de inovările tehnologiilor de informare și de comunicare. Manualul digital nu trebuie înțeles ca o dublură sau un substitut al celui real, tipărit, obiectual, ci se constituie într-un alt produs, construit pe baza a noi principii de explicitare a materiei, după didacticizări suplimentare ale conținuturilor și mulat pe o filozofie a învățării care să potențeze activismul, interactivitatea, progresivismul, creativitatea. Manualul digital, mai evident decât cel clasic, se constituie nu într-un depozitar de informații, ci într-un instrument de învățare și de prelucrare/ semnificare a acestora. Identitatea de conținut, prin temele și subtemele enunțate de programă, se menține pe mai departe, dar nu și din punct de vedere formal-structural, întrucât manualul digital dispune informația sau sugerează activități după o altă logică a succesiunii sau conectivității cu privire la acestea.

Învățarea prin intermediul manualelor digitale favorizează structurile metacognitive, competențele de asociere și de integrare a cunoștințelor, pe orizontală sau verticală, intra sau interdisciplinare. Aceasta înseamnă că elevii trebuie să posede deja competențe bazale, de citire, recunoaștere, interpretare a semnelor etc. ce pot fi achiziționate prin intermediul suporturilor tradiționale.

Unele cercetări de psihologia învățării arată faptul că studiul pe bază de suport real este mai profund și asigură o durabilitate mai mare a ceea ce se încorporează. O serie de marcatori existenți în corpul secvenței de parcurs (sau adăugați de cel care învață) conduc la o retenție mai puternică și la o procesare mai înaltă a ideilor supuse atenției. În plus, interacțiunea prin intermediul analizatorilor cu suportul de pe care se învață este diferită, ca intensitate și timp, suportul digital presupunând precauții sau restricții de natură medicală.

Măcar în următoarele două-trei decenii, analogicul și digitalul vor coexista. Din acest motiv, stiloul și touchpad-ul trebuie să se întâlnească în același mediu măcar o bună perioadă de acum încolo. Renunțarea la suporturile fizice ar constitui un handicap, așa după cum astăzi o carență evidentă ar fi ignorarea dezvoltării aptitudinilor digitale.

Printre avantajele utilizării manualelor digitale se numără: ușurința cu care pot fi accesate - varianta digitală a manualului școlar fiind similară variantei tipărite a acestuia, ca și conținut, ordine a temelor, stil grafic; atractivitatea - au un design modern și aerisit, adaptat vârstei elevilor, vocile personajelor care apar în manuale sunt plăcute, iar tonul este unul potrivit; utilitatea lor în toate momentele învățării: predare, învățare, evaluare; captarea atenției elevilor cu ajutorul elementelor video și audio inserate în conținutul manualului digital.

Problemele întâmpinate de cadrele didactice în utilizarea manualelor derivă din: lipsa dotărilor în școli; abilități scăzute ale cadrelor didactice de a utiliza calculatorul; rezistența la schimbare, la nou a unor cadre didactice; părerea conform căreia activitatea la calculator/tabletă ar fi dăunătoare copiilor.

În lume, deja după anul 2010, aceste resurse educaționale în format digital și-au făcut apariția în diverse țări (SUA, Coreea de Sud, Emiratele Arabe Unite).

În mod fericit, România se poate mândri, la începutul anului școlar 2014/2015, cu faptul că a reușit să elaboreze câteva manuale digitale (acestea sunt asociate manualelor clasice, tipărite) pentru învățământul primar (clasele I și a II-a) în urma unui proces –uneori anevoios și complicat, la care și-au adus contribuția, pe lângă persoanele de specialitate cu o bogată experiență în realizarea de manuale, și specialiști în proiectarea învățării, programatori, graficieni, specialiști în psihopedagogie, redactori. Din punct de vedere tehnic, manualul digital este independent de platformele e-Learning și reprezintă un produs software (aplicație) ce poate fi folosit online dar și offline, pe orice tip de tehnologie (desktop, laptop, tableta, telefon), pe orice sistem de operare și pe orice browser.

Bibliografie:

Constantin Cucoș: Manualul digital – perspectiva pedagogică, Tribuna învățământului
Comisia Europeană/EACEA/Eurydice, 2012.Dezvoltarea competențelor cheie în școlile din Europa: Provocări și Oportunități pentru Politică. Raport Eurydice. Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
<http://www.elearning.ro/manualele-digitale>
<http://www.elearning.ro/ce-este-un-manual-digital>

Metode moderne și eficiente pentru dezvoltarea și aplicarea inovației digitale în procesul educațional

Profesor Ciobanu Elena-Colegiul Național „Tudor Vladimirescu”Târgu Jiu

Laborant Țuncu Eugenia- Colegiul Național „Tudor Vladimirescu”Târgu Jiu

În era digitală actuală, educația nu mai poate fi concepută fără integrarea tehnologiei și a inovațiilor digitale. Aceste metode moderne nu doar îmbunătățesc accesul la informații, ci și transformă modul în care elevii și studenții învață și interacționează cu materialele educaționale. În acest referat, vom explora diverse metode moderne și eficiente pentru dezvoltarea și aplicarea inovației digitale în procesul educațional.

1. Utilizarea platformelor de e-learning

Platformele de e-learning, precum Moodle, Google Classroom și Khan Academy, oferă un mediu virtual în care elevii pot accesa cursuri, materiale didactice și evaluări într-un mod flexibil și accesibil. Aceste platforme permit personalizarea învățării, monitorizarea progresului și interacțiunea în timp real între profesori și elevi. Platformele de e-learning reprezintă un mediu virtual în care elevii și studenții pot accesa o varietate de resurse educaționale, participa la cursuri și interacționa cu profesorii și colegii lor. Aceste platforme oferă multiple beneficii și funcționalități esențiale pentru un proces educațional modern și eficient.

Platformele de e-learning permit accesul la materialele didactice și la cursuri oricând și de oriunde. Aceasta înseamnă că elevii pot învăța în propriul lor ritm, adaptându-se programului și nevoilor lor. De asemenea, e-learning-ul permite accesul la educație pentru persoanele care nu pot participa fizic la școală, cum ar fi cei care locuiesc în zone izolate sau care au dizabilități. E-learning-ul oferă posibilitatea de a personaliza procesul de învățare în funcție de nevoile și interesele fiecărui elev. Platformele moderne utilizează inteligența artificială pentru a analiza progresul elevilor și pentru a le recomanda resurse și activități adaptate nivelului lor de cunoștințe și stilului lor de învățare.

Platformele de e-learning facilitează interacțiunea și colaborarea între elevi și profesori prin intermediul forumurilor de discuții, chat-urilor, videoconferințelor și a altor instrumente de comunicare. Elevii pot colabora la proiecte, pot partaja idei și pot primi feedback în timp real de la profesori și colegi.

Platformele de e-learning permit evaluarea continuă a elevilor prin teste online, chestionare și alte forme de evaluare. Profesorii pot monitoriza progresul elevilor, pot oferi feedback instantaneu și pot identifica rapid zonele în care elevii au nevoie de îmbunătățiri. Aceasta ajută la menținerea motivației și la îmbunătățirea performanței academice.

E-learning-ul oferă acces la o gamă largă de resurse educaționale, cum ar fi cursuri video, manuale electronice, articole, studii de caz și simulări interactive. Aceste resurse sunt actualizate constant, ceea ce asigură că elevii au acces la informații relevante și de actualitate. Utilizarea platformelor de e-learning poate reduce costurile asociate cu materialele didactice tradiționale, transportul și infrastructura fizică a școlilor. De asemenea, profesorii pot economisi timp prin automatizarea unor activități administrative și de evaluare.

2. Învățarea prin realitate augmentată și virtuală (AR și VR)

Tehnologiile AR și VR permit crearea unor experiențe educaționale imersive, care îmbogățesc procesul de învățare. Elevii pot explora modele 3D, vizita locuri istorice sau realiza

experimente virtuale într-un mod interactiv și captivant. Aceste tehnologii ajută la consolidarea cunoștințelor și la dezvoltarea abilităților practice.

Realitatea augmentată implică suprapunerea informațiilor digitale (imagini, text, sunete) peste lumea reală, oferind astfel elevilor o experiență interactivă și captivantă. Aceasta poate fi realizată prin intermediul unor dispozitive precum smartphone-uri, tablete sau ochelari de AR (de exemplu, Microsoft HoloLens).

Beneficii și aplicații:

Explorarea vizuală: Elevii pot vizualiza modele 3D ale unor obiecte complexe, cum ar fi celulele, moleculele sau organele umane. Acest lucru facilitează înțelegerea structurilor și funcțiilor acestora.

Conectarea teoriei cu practica: AR permite simularea experimentelor și observarea fenomenelor care nu pot fi realizate în laboratorul școlar. De exemplu, elevii pot vizualiza procese chimice sau fizice în timp real.

Gamificarea învățării: Jocurile educaționale bazate pe AR pot face învățarea mai atractivă și motivantă. Elevii pot participa la vânători de comori sau rezolva puzzle-uri educative în lumea reală augmentată.

Cercetare și explorare: AR poate fi folosit pentru a oferi informații suplimentare despre obiectele și locurile din jurul elevilor, transformând fiecare excursie într-o lecție interactivă.

Învățarea prin Realitate Virtuală (VR)

Realitatea virtuală creează un mediu complet artificial în care elevii pot interacționa cu elemente virtuale. Aceasta este realizată prin intermediul ochelarilor de VR (de exemplu, Oculus Rift, HTC Vive) și a altor echipamente care permit imersiunea totală în mediul virtual.

Beneficii și aplicații:

Experiențe imersive: VR permite elevilor să exploreze medii care ar fi altfel inaccesibile, cum ar fi interiorul unui vulcan, spațiul cosmic sau locuri istorice. Aceasta ajută la aprofundarea cunoștințelor și la dezvoltarea abilităților practice.

Simulări și experimente virtuale: Elevii pot participa la experimente virtuale care ar putea fi periculoase sau costisitoare în realitate. De exemplu, pot realiza disecții virtuale sau pot experimenta fenomene fizice complexe.

Învățare colaborativă: VR permite crearea unor medii de învățare colaborative în care elevii pot lucra împreună la proiecte și sarcini. Aceasta încurajează comunicarea și dezvoltarea abilităților de lucru în echipă.

Dezvoltarea abilităților practice: VR poate fi folosit pentru a simula situații din viața reală, cum ar fi intervențiile medicale, antrenamentele de siguranță sau pregătirea pentru interviuri de angajare. Elevii pot exersa și dezvolta aceste abilități într-un mediu controlat și sigur.

Integrarea realității augmentate și virtuale în procesul educațional oferă numeroase beneficii, de la îmbunătățirea înțelegerii conceptelor teoretice la dezvoltarea abilităților practice și la crearea unor experiențe de învățare captivante și motivante. Aceste tehnologii transformă modul în care elevii interacționează cu informațiile și deschid noi perspective pentru educația modernă.

3. Inteligența artificială (AI) în educație

AI poate fi utilizată pentru a oferi feedback personalizat elevilor, pentru a crea planuri de învățare adaptative și pentru a analiza datele educaționale în scopul îmbunătățirii procesului de predare. Chatbot-urile educaționale și tutorii virtuali bazati pe AI pot oferi suport suplimentar

și pot răspunde la întrebările elevilor în timp real. Inteligența artificială (AI) are un potențial enorm de a transforma procesul educațional prin personalizarea învățării, automatizarea sarcinilor administrative și oferirea de suport suplimentar elevilor și profesorilor. Iată câteva modalități prin care AI poate fi aplicată în educație:

1. Personalizarea învățării

AI poate analiza datele elevilor, cum ar fi performanțele la teste, stilurile de învățare și interesele lor, pentru a crea planuri de învățare personalizate. Aceste planuri pot recomanda resurse și activități adaptate nevoilor fiecărui elev, ajutându-i să progreseze în propriul lor ritm. De exemplu, platformele de învățare adaptative, cum ar fi DreamBox și Knewton, utilizează AI pentru a ajusta materialele didactice în funcție de răspunsurile și progresul elevilor.

2. Evaluare automată și feedback

AI poate automatiza procesul de evaluare a testelor și a lucrărilor scrise, economisind timp profesorilor și oferind feedback instantaneu elevilor. Sistemele de evaluare automată pot analiza răspunsurile elevilor și pot identifica punctele forte și slabe, oferind sugestii pentru îmbunătățire. De exemplu, platformele de evaluare bazate pe AI, cum ar fi Gradescope, utilizează tehnologia de recunoaștere a scrisului de mână și algoritmi de evaluare pentru a corecta lucrările elevilor.

3. Tutorii virtuali și chatbot-uri educaționale

Tutorii virtuali și chatbot-urile educaționale bazate pe AI pot oferi suport suplimentar elevilor, răspunzând la întrebări și oferind explicații în timp real. Acești asistenți virtuali pot fi disponibili 24/7, ceea ce înseamnă că elevii pot obține ajutor oricând au nevoie. De exemplu, chatbot-ul educațional Ada, dezvoltat de Carnegie Learning, poate răspunde la întrebări de matematică și poate oferi explicații detaliate ale conceptelor.

4. Analiza datelor educaționale

AI poate analiza datele colectate din diverse surse educaționale, cum ar fi platformele de e-learning, testele și feedback-ul elevilor, pentru a identifica tendințe și a oferi informații valoroase profesorilor și administratorilor. Aceste informații pot fi utilizate pentru a îmbunătăți curriculumul, metodele de predare și pentru a lua decizii informate privind alocarea resurselor.

5. Crearea de conținut educațional

AI poate genera conținut educațional, cum ar fi teste, exerciții și materiale didactice, pe baza datelor și a nevoilor elevilor. De exemplu, platforma Squirrel AI utilizează algoritmi de învățare automată pentru a crea și ajusta conținutul educațional în funcție de performanțele și progresul elevilor.

Integrarea inteligenței artificiale în educație oferă numeroase beneficii, de la personalizarea învățării la automatizarea sarcinilor administrative și la oferirea de suport suplimentar elevilor și profesorilor. AI are potențialul de a transforma procesul educațional, făcându-l mai eficient, adaptabil și accesibil.

4. Gamificarea în educație

Gamificarea implică utilizarea elementelor de joc în activitățile educaționale pentru a motiva și angaja elevii. Prin introducerea de puncte, insigne, niveluri și recompense, profesorii pot crea un mediu de învățare mai atractiv și mai competitiv, care încurajează participarea activă și dezvoltarea abilităților.

Gamificarea implică utilizarea elementelor specifice jocurilor, cum ar fi punctele, insignele, nivelurile și recompensele, în activitățile educaționale pentru a motiva și angaja elevii. Aceasta

metodă transformă învățarea într-o activitate mai atractivă și captivantă, stimulând participarea activă și dezvoltarea abilităților elevilor care are beneficii și aplicații ca:

Creșterea motivației și a angajamentului

Gamificarea introduce elemente de competiție și recompensă, care pot stimula motivația intrinsecă a elevilor. Prin obținerea de puncte, insigne și niveluri, elevii sunt încurajați să participe activ și să depună eforturi pentru a atinge obiectivele educaționale.

Învățare activă și interactivă

Elementele de joc fac învățarea mai interactivă și mai distractivă. Elevii pot participa la jocuri educaționale, concursuri și provocări care îi ajută să-și consolideze cunoștințele și să dezvolte abilități practice într-un mod plăcut și captivant.

Feedback instantaneu și evaluare continuă

Gamificarea permite oferirea de feedback instantaneu elevilor, ceea ce îi ajută să-și corecteze greșelile și să-și îmbunătățească performanțele. De asemenea, profesorii pot monitoriza progresul elevilor și pot ajusta activitățile educaționale în funcție de nevoile acestora.

Dezvoltarea abilităților sociale și colaborative

Jocurile educaționale și activitățile gamificate pot fi realizate în echipă, ceea ce încurajează colaborarea și comunicarea între elevi. Acest lucru contribuie la dezvoltarea abilităților sociale și la consolidarea relațiilor între colegi.

Personalizarea învățării

Gamificarea permite personalizarea procesului de învățare în funcție de nevoile și interesele fiecărui elev. Prin ajustarea nivelurilor de dificultate și a sarcinilor, profesorii pot crea un mediu de învățare adaptat fiecărui elev, ceea ce îmbunătățește experiența educațională.

Exemple de aplicații ale gamificării în educație:

Kahoot! - O platformă de jocuri educaționale în care profesorii pot crea quiz-uri interactive pentru a testa cunoștințele elevilor într-un mod distractiv și competitiv.

Classcraft - Un joc de rol educațional în care elevii își creează personaje și colaborează pentru a atinge obiectivele academice și a câștiga recompense.

Duolingo - O aplicație de învățare a limbilor străine care utilizează elemente de gamificare, cum ar fi puncte, niveluri și insigne, pentru a motiva utilizatorii să învețe și să practice limba.

Concluzie

Gamificarea în educație oferă numeroase beneficii, de la creșterea motivației și a angajamentului elevilor la dezvoltarea abilităților sociale și colaborative. Prin integrarea elementelor de joc în activitățile educaționale, profesorii pot crea un mediu de învățare mai atractiv și mai eficient, care încurajează participarea activă și dezvoltarea abilităților elevilor.

5. Resurse educaționale deschise (OER)

Resursele educaționale deschise, cum ar fi manualele electronice, cursurile online gratuite și materialele didactice colaborative, oferă acces liber la cunoștințe pentru toți elevii. Aceste resurse pot fi adaptate și reutilizate de către profesori pentru a satisface nevoile specifice ale elevilor și pentru a încuraja colaborarea și partajarea cunoștințelor. Resursele educaționale deschise (OER) sunt materiale didactice și educaționale disponibile publicului larg, care pot fi utilizate, adaptate și distribuite gratuit. Aceste resurse includ manuale electronice, cursuri online, articole, studii de caz, simulări interactive și alte tipuri de conținut educațional.

Accesibilitate și democratizarea educației OER oferă acces liber la cunoștințe pentru toți elevii, indiferent de localizare geografică sau de resursele financiare disponibile. Acest lucru

contribuie la democratizarea educației și la reducerea inegalităților în accesul la informații și resurse educaționale.

Resursele educaționale deschise pot fi adaptate și personalizate pentru a satisface nevoile specifice ale elevilor și ale profesorilor. De exemplu, un profesor poate modifica un manual electronic pentru a se potrivi mai bine cu curriculumul său sau pentru a răspunde cerințelor unui grup specific de elevi.

Colaborare și partajare a cunoștințelor OER încurajează colaborarea și partajarea cunoștințelor între profesori, elevi și instituțiile de învățământ. Profesorii pot colabora pentru a crea și îmbunătăți resursele educaționale, iar elevii pot contribui la dezvoltarea conținutului prin feedback și propuneri.

Utilizarea OER poate îmbunătăți calitatea educației prin accesul la resurse de înaltă calitate și actualizate constant. Elevii pot beneficia de o gamă variată de materiale didactice, care pot îmbogăți experiența de învățare și pot facilita înțelegerea conceptelor complexe.

Resursele educaționale deschise pot reduce costurile asociate cu achiziționarea de manuale și materiale didactice tradiționale. Atât elevii, cât și instituțiile de învățământ pot economisi bani prin utilizarea OER, ceea ce permite alocarea resurselor financiare către alte nevoi educaționale.

Exemple de Resurse Educaționale Deschise:

Khan Academy - O platformă de e-learning care oferă cursuri video gratuite și exerciții interactive pe diverse subiecte, inclusiv matematică, științe, istorie și economie.

MIT OpenCourseWare - Un proiect al Massachusetts Institute of Technology care oferă acces liber la cursurile și materialele didactice ale universității, acoperind o gamă largă de discipline academice.

OpenStax - O inițiativă non-profit care oferă manuale electronice gratuite și resurse educaționale pentru învățământul superior, create și revizuite de experți academici.

Coursera - O platformă de învățare online care oferă cursuri, specializări și programe de certificare de la universități și instituții de top din întreaga lume, multe dintre acestea fiind disponibile gratuit.

Wikipedia - O enciclopedie online colaborativă care oferă acces liber la informații și articole pe diverse subiecte, contribuind la democratizarea cunoștințelor.

Resursele educaționale deschise reprezintă o oportunitate valoroasă pentru îmbunătățirea accesibilității, calității și echității în educație. Prin utilizarea și adaptarea OER, profesorii și elevii pot beneficia de o varietate de resurse educaționale de înaltă calitate, care pot îmbogăți experiența de învățare și pot contribui la dezvoltarea unei educații mai incluzive și mai eficiente.

Integrarea inovațiilor digitale în procesul educațional este esențială pentru a pregăti elevii pentru viitor și pentru a le oferi competențele necesare într-o lume din ce în ce mai digitalizată. Prin utilizarea platformelor de e-learning, a tehnologiilor AR și VR, a inteligenței artificiale, a gamificării și a resurselor educaționale deschise, profesorii pot crea un mediu de învățare modern, eficient și captivant.

Bibliografie:

1. Anderson, T. (2008). *The Theory and Practice of Online Learning*. Athabasca University Press. Link

2. Johnson, L., Adams Becker, S., Estrada, V., & Freeman, A. (2015). *NMC Horizon Report: 2015 Higher Education Edition*. Austin, Texas: The New Media Consortium. Link

3. Huang, R., Spector, J. M., & Yang, J. (2019). *Educational Technology: A Primer for the 21st Century*. Springer. [Link](#)
4. Popenici, S., & Kerr, S. (2017). Exploring the impact of artificial intelligence on teaching and learning in higher education. *Research and Practice in Technology Enhanced Learning*, 12(1), 1-13. [Link](#)
5. Hamari, J., Koivisto, J., & Sarsa, H. (2014). Does Gamification Work?--A Literature Review of Empirical Studies on Gamification. In 2014 47th Hawaii International Conference on System Sciences (pp. 3025-3034). IEEE. [Link](#)
6. Wiley, D. (2006). Open educational resources: opportunities and challenges. *Open Education: The Future of Education*, 3(5), 30-43. [Link](#)
7. Hilton, J. (2016). Open educational resources and college textbook choices: a review of research on efficacy and perceptions. *Educational Technology Research and Development*, 64(4), 573-590. [Link](#)

Digitalizarea: Ce este, cum a apărut și cum afectează viața oamenilor

Profesor Ciobanu Elena-Colegiul Național „Tudor Vladimirescu”Târgu Jiu
Laborant Țuncu Eugenia- Colegiul Național „Tudor Vladimirescu”Târgu Jiu

Atât digitalizarea, cât și tehnologizarea joacă un rol important în majoritatea societăților existente. Procesul de digitalizare a început treptat, de la finalul anilor '60. Câțiva ani mai târziu, omeniirea avea să descopere un instrument revoluționar, Internetul.

Astăzi totul este un computer începând de la telefon și terminând cu televizorul, casele vor fi cât de curând controlate de automate programabile, orașele se vor circumscrie strategiilor de *smart city* etc. Copiii noștri vor trebui să trăiască într-un mediu digital prin excelență.

Digitalizarea este un proces în care toate informațiile sunt transformate în unități denumite biți. Indiferent de natura informației (image, mesaj, text, sunet etc), aceasta se regăsește sub formă digitalizată și poate fi accesibilă oricărei persoane care o primește tot sub formă digitală.

Pentru ca o informație să ajungă un produs digital, aceasta este convertită de la versiunea analogică.

În prezent, digitalizarea ocupă un loc important în viețile oamenilor, multe dintre activități devenind mult mai ușoare atât la locul de muncă, cât și în viața cotidiană.

S-a pus accent pe digitalizarea industriei. Dacă în anii '70 companiile se foloseau de computerele de la vremea respectivă și integrau conceptul de automatizare în câmpul muncii, în prezent performanța se află la cote înalte – sisteme ciber-fizice și multiple rețele ajută la mărirea și menținerea producției.

Domeniul imobiliarelor a cunoscut un proces de digitalizare. În prezent, e foarte ușor să cauți o locuință utilizând internetul. Există site-uri care îți oferă posibilitatea să faci un tur virtual al locuinței și să afli detalii despre imobil.

Și sistemul financiar-bancar este marcat de era digitalizării. Clienții au posibilitatea de a interacționa mai ușor cu serviciile pe care le oferă companiile respective, iar informațiile sunt consemnate într-o bază virtuală de date care poate fi accesată de reprezentanți. De exemplu, în condițiile unei tranzacții virtuale, această acțiune se va consemna într-un registru digital care poate fi accesat atât de client, cât și de reprezentantul băncii sau a unei entități care se ocupă cu astfel de servicii.

Un alt domeniu care are parte de o digitalizare continuă este agricultura. Este o tendință mai recentă, iar marii dezvoltatori și-au îndreptat treptat atenția spre automatizarea producției.

Digitalizarea este prezentă și în industria auto. Mașinile au devenit mult mai „inteligente”, cu ajutorul softurilor implementate de producători, cetățenii beneficiind de o multitudine de avantaje. De asemenea, se pune accent și pe siguranța rutieră. Domeniul aviației, dar și cel media și cel artistic sunt alte ramuri în care digitalizarea joacă un rol important.

La ce se referă însă acest termen: “educație digitală”? Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice.

Educația digitală ca set de cunoștințe și abilități pe care un individ le are când vine vorba de sisteme digitale este, fără discuție, viitorul. Indivizii care vor avea o educație digitală vastă vor fi cei care vor fi ținta locurilor de muncă din viitor.

Cursurile online au devenit tot mai solicitate, deoarece pandemia a reușit să demonstreze faptul că dorința și perseverența sunt cele care contează și nu prezența fizică într-un spațiu.

Astfel, se descoperă cursuri și ateliere conversaționale de limbă modernă care se desfășoară în mediul online folosind metode non-formale atractive și interactive pentru predarea limbii.

Parlamentul European a publicat, în luna martie a anului 2020, un studiu amănunțit legat de educația digitală din interiorul Uniunii Europene.

În acest studiu apar date exacte despre țările membre: cât de multe dintre aceste au acces la internet sau calculator, cât de multe abilități au cei care folosesc calculatorul etc.

Acest raport are în vedere să scoată în evidență nevoia acută de adaptare la transformările digitale pe care le suferă societatea în care ne aflăm.

Continutul european se vede în situația să regândească educația în această eră digitală pentru a putea rămâne în competitivitate pe plan global. Piața muncii europene va ajunge în scurt timp în punctul în care majoritatea angajatorilor vor avea nevoie de muncitori cu abilități digitale, unii chiar de muncitori cu abilități digitale ridicate.

Lipsa abilităților digitale a afectat astfel traiul celor mai mulți dintre cei care acum sunt pe băncile școlii. Studiul numit mai sus afirmă că, momentan, se consideră un individ cu abilități digitale peste cele de bază acel individ care este capabil să: trimită/primească email-uri, să participe pe platformele de socializare, să instaleze software-uri și aplicații, să folosească banking-ul online, să folosească funcții avansate (sortare, filtrare etc.) ale instrumentelor de organizare și analiză de date (Excel, Acces etc).

Indivizi cu abilități digitale scăzute se consideră acei indivizi care știu să folosească un sistem de email, știu să instaleze diferite software-uri și aplicații, dar nu știu să folosească instrumente de manipulare a datelor și a bazelor de date, instrumente de editare foto, video sau instrumente avansate de editare de text.

Din studiul făcut de Parlamentul European reiese că România se află pe ultimul loc în clasamentul statelor membre care ține evidența situației în educația digitale. Acest procent dezamăgitor este, de fapt, un rezultat al lipsei internetului/calculatorului din viața multor elevi ai școlilor române. Toate aceste cifre negative legate de țara noastră au îngreunat școala în mediul online la care a fost silit să se adapteze sistemul educațional român.

Cel mai mult au avut de suferit zonele rurale în care, odată cu trecerea în sistemul online, educația s-a oprit. Din cauza lipsei de hardware și infrastructură pentru internet, aceste zone nu au putut susține ceea ce înseamnă educație online.

Atunci când încercăm să definim transformarea digitală, devine evident că termenul în sine reprezintă o umbrelă destul de vagă, însemnând ceva diferit în funcție de domeniul în care este aplicat. În ciuda acestui fapt, există, fără îndoială, o temă comună care stă la baza mișcării de transformare digitală: dorința de a rezolva anumite problemele care pot apărea și de a îmbunătăți experiența clienților cu ajutorul tehnologiei.

Unele persoane cred ca strategia de transformare digitală reprezintă interacțiunea cu o varietate de tehnologii. Iar alții cred ca adoptarea unei strategii de cloud ca prima opțiune înseamnă că pot bifa coloana de transformare digitală. În lumea digitală de azi, mereu în schimbare, a avea o strategie de transformare digitală nu mai este doar o opțiune, ci o necesitate.

Atunci când vorbim de strategia de transformare digitală, sunt câțiva pași care trebuie urmați pentru a avea succes:

-toată lumea trebuie sa fie de acord cu strategia de transformare digitală, inclusiv pârțile interesate, manageri, si alți angajați.

-alegerea tehnologiei potrivită – tehnologia digitală aleasă trebuie să aducă un beneficiu fiecărui aspect al business-ului, încurajând colaborarea, eficiență si productivitatea.

-A merge înainte – Transformarea digitala nu are un punct final (sau cel puțin nu încă).

Totuși, ceea ce putem afirma cu siguranță este că lumea digitală de azi are nevoie de o strategie de transformare digitală.

Digitalizarea în România reprezintă o prioritate esențială în contextul economic actual. Transformarea digitală este posibilă și din fericire avem alocate fonduri pentru țara noastră prin PNRR. Aceasta schimbă cultura locului de muncă prin reunirea oamenilor, a datelor și a proceselor pentru a crea o experiență mai eficientă.

Bibliografie:

<https://spotmedia.ro/stiri/it/digitalizarea-ce-este-cum-a-luat-nastere-in-ce-ramuri-este-utilizata-si-cum-impacteaza-vietile-oamenilor-lmt>

<https://www.contributors.ro/alfabetizarea-digitala/>

<https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>

<https://www.one-it.ro/blog/romania-digitalizata-fonduri-pnrr-pasi-si-prioritati-pentru-digitalizare-in-educatie-si-in-imm-uri/>

<https://content.businessdays.ro/strategie-pentru-transformare-digitala>

ÎN ERA DIGITALĂ, DE LA INOVAȚIA ÎN EDUCAȚIE LA FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI

CIOBANU ELENA-CORINA
LICEUL TEORETIC BUZIAȘ

1. *Introducere*

Era digitală a marcat profund societatea, în timp ce inovația digitală a transformat radical peisajul educațional, oferind oportunități fără precedent pentru învățare și dezvoltare. Cu toate acestea, transformare vine și cu provocări semnificative, mai ales în ceea ce privește formarea cetățenilor responsabili, capabili să navigheze cu discernământ în acest peisaj digital.

Acest demers explorează conceptul de cetățenie digitală responsabilă, impactul inovației digitale în educație, analizând definițiile și provocările cheie, oferind exemple concrete din contextul didactic, propunând soluții inovatoare și strategii pentru pregătirea viitoarelor generații și subliniind importanța formării cetățenilor responsabili în era digitală.

2. *Definiții și concepte cheie*

- *Cetățenia digitală responsabilă* reprezintă normele de comportament adecvate și responsabile cu privire la utilizarea tehnologiei și include competențe precum alfabetizarea digitală, etica online, siguranța cibernetică și participarea civică digitală. Conceptul se referă la capacitatea de a evalua critic informațiile, de a combate dezinformarea și de a contribui la un mediu digital sigur și pozitiv.

- *Alfabetizarea digitală* presupune dezvoltarea gândirii critice, a abilităților de comunicare online și a competențelor de rezolvare a problemelor în context digital și depășește simpla utilizare a tehnologiei.

- *Inovația digitală în educație* implică utilizarea tehnologiilor digitale pentru a îmbunătăți procesul de predare-învățare, a crea experiențe educaționale personalizate și a dezvolta competențe relevante pentru era digitală și include utilizarea platformelor online, a aplicațiilor mobile, a realității virtuale și augmentate, a inteligenței artificiale și a altor tehnologii emergente.

- *Competențele digitale* reprezintă ansamblul de cunoștințe, abilități și atitudini necesare pentru a utiliza eficient tehnologia în diverse contexte, inclusiv în educație, muncă și viața personală, incluzând competențe precum alfabetizarea informațională, comunicarea digitală, colaborarea online, rezolvarea de probleme și gândirea critică.

3. *Exemplificări în situații didactice concrete*

- *Combaterea dezinformării* se poate realiza prin organizarea de ateliere în care elevii

analizează critic surse online, identifică știri false și învață să verifice informațiile, dar și prin utilizarea instrumentelor de verificare a faptelor (fact-checking) și a platformelor educaționale care promovează alfabetizarea media.

- *Etica online și siguranță cibernetică* ar trebui să implice discuții despre consecințele bullying-ului cibernetic, a discursului instigator la ură și a încălcării drepturilor de autor, dar și simulări de situații de risc online, în care elevii învață să protejeze datele personale și să raporteze comportamente inadecvate.
- *Participare civică digitală* se bazează pe proiecte colaborative în care elevii utilizează platforme online pentru a dezbate probleme sociale și a propune soluții, dar și pe implicarea în campanii de conștientizare online, utilizând rețelele sociale pentru a promova cauze sociale și civice.
- *Utilizarea responsabilă a inteligenței artificiale (IA)* are la bază discuții despre impactul IA asupra societății și etica utilizării acesteia, dar și realizarea unor proiecte în care elevii explorează aplicații ale IA, analizând beneficiile și riscurile asociate.
- *Crearea de conținut digital responsabil implică* proiecte de creare de conținut digital (bloguri, podcasturi, videoclipuri) care promovează valori pozitive și combat dezinformarea și ateliere de dezvoltare a abilităților de comunicare online, cu accent pe respectarea drepturilor de autor și pe etica conținutului digital.

4. Provocări ale inovației digitale în educație:

- Accesul inegal la tehnologie (diferențele socio-economice pot crea inegalități în accesul la dispozitive și la internet, limitând oportunitățile de învățare pentru unii elevi);
- Lipsa competențelor digitale ale profesorilor (multe cadre didactice nu au competențele necesare pentru a integra eficient tehnologia în procesul de predare-învățare);
- Dezinformarea și știrile false (elevii pot fi expuși la informații false și manipulative online, ceea ce poate afecta gândirea critică și capacitatea de a lua decizii informate);
- Siguranța cibernetică și protecția datelor personale (elevii pot fi expuși la riscuri online, cum ar fi bullying-ul cibernetic, furtul de identitate și încălcarea confidențialității)
- Dependența de tehnologie și impactul asupra sănătății mentale (utilizarea excesivă a tehnologiei poate duce la dependență, izolare socială și probleme de sănătate mentală).

5. Strategii și soluții pentru pregătirea viitoarelor generații și pentru formarea cetățenilor responsabili

- *Integrarea cetățeniei digitale în curriculum și promovarea educației hibride:*

- Includerea explicită a competențelor de cetățenie digitală în programele școlare, de la învățământul primar până la cel universitar;
- Dezvoltarea de materiale didactice și resurse online care să sprijine profesorii în predarea acestor competențe;
- Combinarea metodelor de predare tradiționale cu cele digitale, pentru a oferi o experiență de învățare echilibrată și eficientă;
- Utilizarea sistemelor de inteligență artificială pentru a adapta conținutul și metodele de predare la nevoile individuale ale elevilor.
 - *Formarea profesorilor și dezvoltarea competențelor digitale ale acestora*
- Organizarea de programe de formare continuă pentru profesori, cu accent pe competențele de cetățenie digitală și pe utilizarea pedagogiilor inovatoare;
- Crearea de comunități de practică în care profesorii să poată împărtăși experiențe și resurse.
 - *Colaborarea cu părinții și comunitatea:*
- Implicarea părinților în educația digitală a copiilor, prin organizarea de ateliere și sesiuni de informare;
- Parteneriate cu organizații non-guvernamentale și cu sectorul privat pentru a dezvolta programe educaționale inovatoare.
 - *Promovarea unui mediu digital sigur și incluziv prin implementarea de politici de siguranță cibernetică*
- Implementarea de politici și măsuri de siguranță cibernetică în școli și în comunitate;
- Stabilirea de reguli clare privind utilizarea tehnologiei în școli și promovarea unor comportamente online sigure;
- Combaterea discriminării și a discursului instigator la ură online, prin promovarea diversității și a incluziunii.
 - *Dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor:*
- Utilizarea metodelor de predare activ-participative, care să stimuleze gândirea critică și creativitatea elevilor;
- Organizarea de ateliere și activități care să dezvolte abilitățile de analiză critică a informațiilor online;
- Proiecte interdisciplinare care să abordeze probleme complexe din perspectiva cetățeniei digitale.

Concluzie

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală este o misiune complexă, dar esențială pentru viitorul nostru comun, mai ales că inovația digitală are un potențial imens de a transforma

educația și de a pregăti cetățeni responsabili pentru viitor. Cu toate acestea, prin definirea clară a conceptelor cheie, prin exemplificarea în situații didactice concrete și prin implementarea unor strategii coerente, putem pregăti viitoarele generații să navigheze cu discernământ în peisajul digital, să contribuie la o societate digitală sigură și incluzivă și să construiască un viitor comun prosper. Este esențial să abordăm provocările asociate cu această transformare și să implementăm soluții inovatoare care să asigure un mediu de învățare sigur, echitabil și eficient.

Bibliografie

- Educație pentru cetățenie digitală / Digital Literacy and Citizenship in the 21st Century | Unit 1. De ce o cetățenie digitală? | OER Commons <https://www.oercommons.org/authoring/58444-educatie-pentru-cetatenie-digitala-digital-literac/1/view>;
- O Europă pregătită pentru era digitală - Comisia Europeană - European Commission https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/europe-fit-digital-age_ro;
- Manual de instruire pentru un cetățean "digital competent" - No One Behind. https://www.no1behind.org/portal-adrne/uploads/2022/01/NO-ONE-BEHIND-IO2-Handbook_RO.pdf;
- UNESCO. (2019). *Educație pentru cetățenie digitală*, Polirom, București;
- Ribble, M. (2015). *Digital citizenship in schools: Nine elements all students must know*. International Society for Technology in Education;
- Ohler, J. B. (2013). *Digital citizenship means character education for a digital age*. Kappa Delta Pi Record, 49(1), 25-27;
- Mossberger, K., Tolbert, C. J., & McNeal, R. S. (2008). *Digital citizenship: The internet, society, and participation*. MIT press.

Inovația digitală în educație: Provocări și soluții în educația digitală

Prof. Ciobanu Olariu Ionela Monica
Liceul Tehnologic "Mihai Novac", Oravița

Inovația este unul dintre conceptele care – de mai bine de două decenii – rețin atenția specialiștilor din diverse domenii.

Semnificațiile atribuite inovației, la nivel de sistem educațional, ca și în multe alte domenii în care se manifestă, sunt numeroase. Punct de referință pentru toți cei care cercetează inovația în educație este considerată definiția lui L. Huberman, care spune că o inovație este o ameliorare măsurabilă, deliberată, durabilă și puțin probabil să se producă în mod frecvent.

Inovația în educație este definită ca un „proces deliberat de transformare a practicilor prin introducerea unei noutăți curriculare, pedagogice sau organizaționale, care face obiectul unei diseminări și care vizează ameliorarea durabilă a reușitei educative a elevilor și studenților.

Adaptarea sistemului de educație și formare la evoluția tehnologică reprezintă un proces complex, necesar pentru pregătirea și perfecționarea resurselor umane și element esențial al dezvoltării, modernizării și inovării societății. Utilizarea noilor tehnologii digitale este calea directă pentru a face școala mai atractivă pentru elevi, mai adaptată nevoilor și stilului lor de viață, mai eficientă în a dezvolta.

Educația în era digitală sau E-learning (eLearning) reprezintă utilizarea de media electronică și tehnologii informaționale și de comunicație (ICT) în educație. E-learning. La general include toate formele de tehnologie educațională în educație și învățare.

Metodele tradiționale au fost, și încă sunt, apreciate pentru structura și disciplina pe care le oferă. Ele și-au dovedit eficiența de-a lungul timpului, elevii dobândind un vast bagaj de cunoștințe și o cultură generală din diverse domenii, fără ca lipsa instrumentelor digitale să constituie un minus în desfășurarea activităților educative.

Educația tradițională promovează abilitățile sociale și dezvoltarea caracterului prin interacțiuni directe, prin socializare, construind relații interpersonale puternice între profesori și elevi, precum și între elevi. Profesorii au posibilitatea de a adapta lecțiile la nevoile individuale ale elevilor și de a oferi feedback imediat.

Pe măsură ce tehnologia a avansat și a fost implementată în multe domenii de activitate, s-a produs o schimbare în modul în care informația este prezentată și asimilată. Educația modernă are la bază folosirea dispozitivelor electronice, a platformelor online și a aplicațiilor educaționale care să ușureze procesul de învățare. Această noutate, a adus o serie de beneficii: accesul la resurse bogate și variate și dezvoltarea abilităților digitale.

Educația modernă oferă oportunități de învățare flexibile, elevii putând accesa materialele de învățare oricând și oriunde. Un alt aspect pozitiv al educației moderne este

posibilitatea de adaptare a curriculumului la stilurile individuale de învățare ale elevilor, creându-se un mediu educațional personalizat.

În prezent, este din ce în ce mai evident impactul transformării digitale asupra societății și a pieței muncii, precum și asupra sistemelor de educație și formare. Din această perspectivă, transformarea digitală în educație este determinată de progresele în materie de conectivitate, utilizarea pe scară largă a dispozitivelor și a aplicațiilor digitale, nevoia de flexibilitate individuală și cererea acută de competențe digitale.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile au constatat că elevii ce au vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

În încercarea de a îmbunătăți calitatea și relevanța procesului educațional, multe școli au îmbrățișat tehnologia ca un instrument cheie. În contextul societății actuale, în care tehnologia evoluează rapid, educația primară joacă un rol esențial în pregătirea elevilor pentru viitor. Pentru realizarea cu succes a acestui obiectiv, școlile au investit în echipamente și cursuri de formare a profesorilor, pentru îmbunătățirea competențelor în utilizarea tehnologiei și pentru integrarea instrumentelor digitale în lecție. Elevii au fost implicați în proiecte practice care să le dezvolte abilitățile digitale, precum crearea de prezentări, proiecte multimedia și programe de bază

Prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), unitățile de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, inclusiv cele care funcționează în cadrul instituțiilor de învățământ superior, precum și cluburile sportive, palatele copiilor, centrele județene de asistență psihopedagogică vor fi dotate cu echipamente TIC, mobilier, materiale și softuri educaționale și sportive.

Un rol esențial în aceste proiecte îl au platformele de e-learning ce devin din ce în ce mai importante în domeniul educației, în contextul unei lumi într-o continuă evoluție digitală. Acestea s-au transformat într-o bază fundamentală pentru a oferi studenților și elevilor oportunități de învățare modernizate, flexibile, confortabile și accesibile, așa cum sunt cerute de instituțiile de învățământ.

Platformele digitale oferă profesorilor, elevilor și părinților, informații, instrumente și resurse pentru a spori managementul educațional prin două moduri de învățare: sincron și asincron.

Observând numărul mare al avantajelor, se poate spune că utilizarea platformelor digitale este o oportunitate. Se poate vorbi despre o învățare combinată care îmbină oportunitățile de învățare față în față, cu oportunitățile de învățare online.

Educația digitală este una din preocupările de bază ale învățământului românesc, prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean. Fără o populație educată, doritoare să folosească tehnologiile informației și comunicării, nici o comunitate nu poate participa în mod real în rețeaua globală. Integrarea computerului în procesul de învățământ nu mai este privită ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate.

Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală presupun asigurarea accesului la soluții administrative pentru conducere și profesori, transparența pentru părinți și instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate

Bibliografie

- Bush, T., Leadership și management educațional. Teorii și practici actuale. Științele educației, Editura Polirom, 2015

- Cojocaru, V., Schimbarea în educație și schimbarea managerială, Chișinău, Editura Lumina, 2004
- Cristea, S., Managementul organizației școlare, București, E.D.P., 1996 competențe, generând educație pe tot parcursul vieții.
- COJOCARU, VENERA MIHAELA. Educația pentru schimbare și creativitate. București: Ed. Didactică și Pedagogică, 2003, 312 p.
- Huberman L. Rapport annuel sur l'état et les besoins de l'éducation, 2004-2005. Le dialogue entre la recherche et la pratique en éducation: une clé pour la réussite. www.cse.gouv.qc.ca/fichiers/documents/publications/CEBE/50-0182-01.pdf.
- Magdas I., Didactica informaticii, de la teorie la practică, Editura Clusium, 2007
- Miclea M., Vlăsceanu L, Potolea D., Petrescu P. (coord.) Nevoi și priorități de schimbare educațională în România – fundament al dezvoltării și modernizării învățământului preuniversitar, 2006. Disponibil la: www.edu.ro/index.php/genericdocs/8246

Competența digitală. Instrumente digitale – rol și contexte de utilizare în predare-învățare-evaluare într-o Școală Digitală

Prof. CIOBANU VALENTINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "NICOLAE BĂLCESCU"- DRĂGĂȘANI, JUDEȚUL VÂLCEA

<p>Care sunt avantajele/dezavantajele utilizării instrumentelor digitale la clasă?</p>	AVANTAJE	DEZAVANTAJE
	<ul style="list-style-type: none"> • Oferă o alternativă la clasele tradiționale. • Permite o anumită flexibilitate și îl determină pe elev să fie responsabil, să învețe automotivația și autodisciplină. • Se obține un feedback instantaneu. Învățarea este mai activă; putem crește implicarea prin sondaje online sau prin întrebări de testare în timpul lecțiilor. Aceste sondaje ajută la implicarea tuturor elevilor, inclusiv a celor timizi care în mod normal nu ar ridica mâna în clasă. • Există nenumărate resurse care fac învățarea mai distractivă și mai eficientă. De la aplicații și manuale electronice până la platformele educaționale, nu lipsesc instrumente care pot transforma sala de clasă. Unii profesori se orientează spre „gamificarea” clasei, 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ Este impersonală, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între elev și profesor. Învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine și încrederea și maturitatea emoțională. ☐ Utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă. ☐ Calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate.

	<p>utilizarea scenariilor competitive și distribuirea de puncte și recompense pentru a face sala de clasă mai distractivă și mai antrenantă.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Se pot automatiza o mulțime de sarcini obositoare cum ar fi urmărirea prezenței și performanței elevilor. • Elevii au acces instantaneu la informații noi, care le pot suplimenta experiența de învățare. • Favorizează un mediu de învățare mai colaborativ. Elevii, conectați în rețea online, pot împărtăși informații, pot lucra împreună la proiecte de grup și pot interacționa cu cadrul didactic. 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ Există, de asemenea, problema gradului de securitate a programelor de învățare online. ☐ Elevii nu au acces egal la resursele tehnologice. ☐ Autenticitatea muncii. Oricine poate realiza un proiect și nu elevul propriu-zis. ☐ Evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.
--	--	---

Care sunt asemănările între educația formală, nonformală, informală și digitală?(numiti minim două asemănări)

Așa cum am studiat, există 4 forme de educației:

a)educația formală (instituțională, riguros și științific proiectată și îndrumată de specialiști); b) educațianonformală/ neformală (cadru instituțional în afara sistemului de învățământ, caracter flexibil,proiectare corelată cu opțiunile, posibilitățile și așteptările educabililor); c) educația informală (caracternoninstituționalizat, neproiectată, spontană, realizată pe baza unor influențe implicite, cu efectepedagogice).

Asemănări între cele 4 forme ale educației:

EDUCAȚIA FORMALĂ	EDUCAȚIA NONFORMALĂ	EDUCAȚIA INFORMALĂ	EDUCAȚIA DIGITALĂ
<ul style="list-style-type: none"> • <i>posibilitatea realizării unei evaluări individualizate de tip formativ;</i> • <i>dezvoltarea sistematică a deprinderilor de muncă intelectuală a celui care se educă</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>spațiu instructiv-educativ mult mai flexibil decât cel strict școlar (mai mare libertate de acțiune);</i> • <i>o mai bună selectare a informațiilor;</i> • <i>facilitează munca în echipă;</i> • <i>realizează un demers pluri și interdisciplinar;</i> • <i>accentuiază obiective de tip formativ – educativ.</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>oferă o mai mare libertate de acțiune individului;</i> • <i>posibilitatea de gestionare a formării proprii personalități.</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Completează educația clasică prin dezvoltarea logicii, exerciții de antrenare a Inteligenței Emoționale, etc.;</i> • <i>Lecțiile virtuale și educaționale reprezintă un avantaj: oferă elevilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților întreprinse prin intermediul mijloacelor audio și vizuale, simulări, dar și conținut de tip text pentru a face învățarea cât mai</i>

				<p><i>plăcută;</i></p> <ul style="list-style-type: none"><i>• Oportunitatea de a accesa conținutul vast, ludic și formator de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal, tabletei sau chiar și a telefonului;</i><i>• Folosirea sistemului de feedback imediat: în timp real, elevul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite evaluări formative și sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod confortabil lor.</i>
--	--	--	--	---

Care sunt deosebirile între educația formală, nonformală, informală și digitală?(numiți minim două deosebiri)

Deosebiri între cele 4 forme ale educației:

<i>EDUCAȚIA FORMALĂ</i>	<i>EDUCAȚIA NONFORMALĂ</i>	<i>EDUCAȚIA INFORMALĂ</i>	<i>EDUCAȚIA DIGITALĂ</i>
<ul style="list-style-type: none"> • <i>predispunerea către rutină și monotonie;</i> • <i>dezinteres, plictiseală;</i> • <i>inevitabila „cursă” pentru parcurgerea programei școlare;</i> • <i>puține corelații interdisciplinare;</i> • <i>activismul elevilor este redus;</i> • <i>nu se fac legături cu experiența de viață a elevilor;</i> • <i>conținutul învățării formale este supus evaluării de tip sumativ, cu tot cortegiul de consecințe negative.</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>absența unor demersuri evaluative sistematice;</i> • <i>cultivarea derizoriului, vehicularea unei culturi desuete.</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>informațiile sunt aleatorii, neselectate în funcție de valoarea lor euristică;</i> • <i>informațiile sunt achiziționate de cele mai multe ori involuntar (mass-media, discuții ocazionale etc.)</i> 	<p><i>În decursul predării on-line, apar decalajele și lipsa de comunicare între conținuturile educației formale și cele ale educației informale.</i></p> <p><i>Vorbind despre implementarea educației digitale în mediul învățământului avem impresia că aceasta ar însemna excluderea celei tradiționale, însă cu toate avantajele ei, educația digitală nu ar supraviețui fără cea tradițională, deoarece un calculator, telefon, tabletă niciodată nu ar putea înlocui sfatul sau îndrumarea unui profesor; nimic nu se</i></p>

				<p><i>poate compara cu mirosul unei cărți noi de pe raftul librăriei sau filele vechi și îngălbenite ale unei cărți vechi dincare au învățat mai multe generații.</i></p>
--	--	--	--	---

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Eugenia Ciolan, Prof. în învățământul primar,
Școala Gimnazială „Manolache Costache Epureanu”, Bârlad, Județul Vaslui.

Introducere

În ultimele decenii, progresul tehnologic a remodelat profund fiecare aspect al societății, iar educația nu face excepție. Digitalizarea învățământului a deschis noi orizonturi pentru accesul la informație, metodele de predare și dezvoltarea abilităților necesare într-o lume conectată și interdependentă. Dacă în trecut procesul educațional se baza preponderent pe interacțiunea directă dintre profesor și elev, utilizarea manualelor tipărite și a materialelor tradiționale, astăzi asistăm la o schimbare radicală în modul de predare și învățare. Resursele digitale, platformele interactive, realitatea augmentată și inteligența artificială creează oportunități unice pentru personalizarea educației și pentru facilitarea unui proces de învățare mai eficient și adaptabil la nevoile fiecărui elev.

Cu toate acestea, această transformare nu este lipsită de provocări. Pe lângă avantajele evidente pe care le aduce digitalizarea educației, există și riscuri semnificative, printre care se numără inegalitatea accesului la tehnologie, superficialitatea în procesarea informațiilor, lipsa unui cadru adecvat pentru siguranța online și pregătirea insuficientă a profesorilor pentru utilizarea resurselor digitale. De asemenea, în contextul noilor tehnologii, apare o întrebare esențială: cum putem asigura că elevii nu devin doar utilizatori pasivi ai tehnologiei, ci cetățeni responsabili, capabili să înțeleagă și să aplice etic și critic cunoștințele dobândite?

Prezentul eseu își propune să analizeze principalele provocări generate de inovația digitală în educație și să ofere soluții viabile pentru integrarea acesteia într-un mod care să sprijine nu doar acumularea de cunoștințe, ci și dezvoltarea unei gândiri critice și responsabile în rândul tinerilor. Într-o lume în care tehnologia devine o parte fundamentală a vieții cotidiene, educația trebuie să se adapteze într-un mod sustenabil și echilibrat, astfel încât să nu creeze dependență, ci să devină un instrument eficient în dezvoltarea viitoarelor generații.

1. Provocările digitalizării educației

Adoptarea tehnologiei în educație nu este un proces simplu și lipsit de dificultăți. Deși beneficiile sunt evidente, impactul său asupra elevilor, profesorilor și întregului sistem educațional trebuie analizat în profunzime pentru a putea identifica soluții eficiente la problemele care apar.

1.1. Inegalitatea accesului la tehnologie

Una dintre cele mai mari provocări în ceea ce privește digitalizarea educației este accesul inegal la tehnologie. Deși în multe țări dezvoltate conectivitatea la internet și dotarea cu

echipamente digitale sunt relativ ridicate, există regiuni în care elevii nu beneficiază de aceste resurse. Disparitățile economice și geografice creează o prăpastie digitală semnificativă, ceea ce înseamnă că unii elevi au acces la materiale educaționale moderne, în timp ce alții sunt condamnați la metode tradiționale sau, în unele cazuri, la lipsa educației în sine.

Această problemă este deosebit de gravă în mediile rurale sau în țările aflate în curs de dezvoltare, unde infrastructura digitală este insuficient dezvoltată. Lipsa unui computer personal sau a unei conexiuni stabile la internet face ca un număr considerabil de elevi să nu poată beneficia de învățarea online. Mai mult decât atât, chiar și în țările dezvoltate, familiile cu venituri mici întâmpină dificultăți în a oferi copiilor echipamentele necesare pentru o educație digitală completă.

În plus, problema accesibilității tehnologice nu se rezumă doar la posesia unui dispozitiv, ci și la utilizarea acestuia într-un mod productiv. Mulți elevi au acces la telefoane mobile sau tablete, dar fără o structură adecvată de ghidare și sprijin pedagogic, aceste dispozitive pot deveni mai degrabă surse de distragere decât instrumente educaționale. Din acest motiv, este esențial ca procesul de digitalizare a educației să nu se limiteze doar la distribuirea echipamentelor, ci să fie însoțit de politici clare care să asigure utilizarea acestora în scopuri educaționale reale.

1.2. Gândirea critică și suprainformarea

Un alt aspect problematic al educației digitale este legat de capacitatea elevilor de a procesa critic informațiile disponibile online. Internetul oferă un volum imens de date, însă acest flux necontrolat de informație poate deveni copleșitor și dificil de gestionat. Mulți elevi ajung să consume informații fără a le verifica autenticitatea sau relevanța, ceea ce îi expune riscurilor de dezinformare și manipulare.

Fenomenul de „infobesity” (supraîncărcare informațională) face ca elevii să fie bombardați constant cu știri, opinii și date, fără a avea instrumentele necesare pentru a filtra și analiza corect aceste informații. Lipsa unei educații media în școală îi face vulnerabili în fața propagandei, știrilor false și teoriilor conspiraționiste. În acest context, este esențial ca educația digitală să includă și dezvoltarea gândirii critice, astfel încât elevii să fie capabili să evalueze obiectiv informațiile pe care le consumă.

Mai mult decât atât, în epoca rețelelor sociale, unde algoritmi determină ce tip de conținut este vizibil pentru fiecare utilizator, elevii sunt expuși unui efect de „bulă informațională”. Aceasta înseamnă că informațiile pe care le primesc sunt adesea filtrate și personalizate în funcție de preferințele lor anterioare, ceea ce poate duce la o viziune unilaterală asupra realității. Pentru a combate acest fenomen, școlile trebuie să pună un accent mai mare pe educația media și pe instruirea elevilor în utilizarea responsabilă a surselor de informare.

1.3. Siguranța online și etica digitală

Odată cu creșterea utilizării internetului în educație, au apărut și riscuri semnificative legate de siguranța online. Elevii petrec din ce în ce mai mult timp în mediul digital, iar acest lucru îi expune unor pericole precum cyberbullying-ul, hărțuirea online, fraudă digitală și încălcarea intimității.

Un studiu realizat de European Commission a arătat că aproximativ 40% dintre tinerii europeni au fost expuși la forme de cyberbullying, iar mulți dintre aceștia nu știu cum să reacționeze sau cui să ceară ajutor. În lipsa unei educații adecvate privind protecția datelor și utilizarea responsabilă a tehnologiei, elevii pot deveni ținte ușoare pentru atacurile cibernetice sau pentru manipularea online.

Pe lângă problemele legate de securitatea cibernetică, utilizarea tehnologiei ridică și întrebări etice. Elevii trebuie să învețe să folosească resursele digitale într-un mod responsabil, să evite plagiatul, să respecte drepturile de autor și să înțeleagă consecințele acțiunilor lor în mediul digital. Fără o astfel de educație, există riscul ca tehnologia să fie folosită într-un mod abuziv, mai degrabă decât ca un instrument de dezvoltare personală și profesională.

2. Soluții pentru integrarea responsabilă a tehnologiei în educație

Pentru ca digitalizarea educației să fie un proces eficient și echitabil, trebuie implementate soluții care să răspundă provocărilor menționate anterior. Aceste soluții nu ar trebui să fie doar măsuri reactive, ci politici educaționale bine gândite, bazate pe cercetare și adaptate nevoilor fiecărui sistem educațional.

2.1. Asigurarea accesului echitabil la tehnologie

Un prim pas în direcția unei educații digitale incluzive este eliminarea disparităților în ceea ce privește accesul la tehnologie. Guvernele, organizațiile non-guvernamentale și companiile din domeniul tehnologic trebuie să colaboreze pentru a implementa programe de dotare cu echipamente digitale și pentru a extinde infrastructura de internet în zonele defavorizate.

În țările care au investit masiv în acest domeniu, precum Finlanda și Estonia, accesul universal la educația digitală a dus la rezultate semnificative în reducerea decalajelor de performanță dintre elevii din medii diferite. De exemplu, în Estonia, fiecare elev are acces la o platformă digitală națională de învățare, iar profesorii sunt instruiți pentru a folosi eficient tehnologia în procesul educațional.

În plus, programele de tip one-to-one computing, în care fiecare elev primește un laptop sau o tabletă pentru activitățile școlare, s-au dovedit eficiente în multe state. Totuși, doar oferirea dispozitivelor nu este suficientă. Aceste inițiative trebuie însoțite de programe de mentorat și suport tehnic, pentru a evita utilizarea inefficientă sau transformarea acestor echipamente în simple mijloace de divertisment.

Pe lângă infrastructură, trebuie dezvoltate și platforme educaționale accesibile tuturor. Multe țări au creat biblioteci digitale naționale, care oferă acces gratuit la resurse educaționale, manuale interactive și materiale didactice, reducând astfel dependența de sursele comerciale de învățare. Aceste inițiative pot sprijini elevii, indiferent de statutul socio-economic, oferindu-le șanse egale la educație.

2.2. Dezvoltarea gândirii critice și a educației media

Un alt aspect fundamental al unei educații digitale eficiente este dezvoltarea gândirii critice. Elevii trebuie să învețe cum să analizeze informațiile, să identifice sursele de încredere și să filtreze conținutul irelevant sau fals.

În acest sens, programele de educație media trebuie să fie integrate în curriculum. În țări precum Suedia și Canada, elevii sunt învățați încă din școala primară cum să evalueze știrile, să identifice propaganda și să distingă între faptele obiective și opiniile subiective. Astfel, aceștia devin consumatori conștienți de informație, capabili să navigheze în mod responsabil în mediul digital.

Educația media nu trebuie să se limiteze doar la analizarea știrilor, ci să includă și formarea competențelor de producție digitală. Elevii trebuie să învețe cum să creeze conținut original, respectând normele etice și drepturile de autor. În acest fel, în loc să fie doar consumatori pasivi de informație, ei pot deveni creatori activi, capabili să contribuie în mod pozitiv la spațiul digital.

De asemenea, profesorii trebuie să fie instruiți în utilizarea acestor metode. Mulți dintre ei nu au fost formați pentru a preda într-un mediu digital, iar lipsa pregătirii adecvate poate duce la o integrare superficială a tehnologiei în procesul educațional. Programele de formare continuă pentru cadrele didactice sunt esențiale pentru asigurarea unei educații digitale de calitate.

2.3. Siguranța digitală și etica online

Un alt pilon esențial al educației digitale responsabile este protejarea elevilor în mediul online. Într-o lume în care rețelele sociale și platformele digitale fac parte din viața de zi cu zi, este crucial ca tinerii să învețe cum să navigheze în siguranță pe internet și să își protejeze datele personale.

Școlile trebuie să includă în programă cursuri despre securitatea cibernetică, explicând elevilor cum să își creeze parole sigure, cum să evite tentativele de phishing și cum să recunoască pericolele din mediul online. De asemenea, trebuie să fie conștienți de conceptul de amprentă digitală – urmele pe care le lasă online și impactul pe care acestea îl pot avea asupra viitorului lor profesional și personal.

Pe lângă aspectele tehnice, etica digitală joacă un rol esențial. Elevii trebuie să înțeleagă importanța respectului reciproc în mediul online, să evite comportamentele de tip cyberbullying și să fie conștienți de consecințele acțiunilor lor. În multe cazuri, tinerii nu realizează că postările, comentariile și distribuirea anumitor tipuri de conținut pot avea efecte negative asupra altora și asupra propriei imagini.

O strategie eficientă este colaborarea cu specialiști în securitate cibernetică și cu psihologi educaționali pentru a dezvolta programe interactive care să îi ajute pe elevi să conștientizeze riscurile mediului digital și să învețe cum să le gestioneze corect.

2.4. Pregătirea profesorilor pentru utilizarea noilor tehnologii

Un sistem educațional digitalizat eficient nu poate funcționa fără profesori bine pregătiți. În multe cazuri, tehnologia este integrată în școli fără ca profesorii să fie instruiți corespunzător, ceea ce duce la utilizarea ineficientă a resurselor digitale.

Pentru a evita această problemă, guvernele și instituțiile educaționale trebuie să implementeze programe de formare continuă pentru cadrele didactice. Acestea trebuie să includă atât aspecte tehnice, cum ar fi utilizarea platformelor de e-learning și a instrumentelor interactive, cât și metode pedagogice adaptate noilor realități digitale.

În plus, profesorii trebuie să învețe cum să creeze un echilibru între învățarea digitală și cea tradițională. Studiile arată că un model de educație hibridă, care combină tehnologia cu metodele clasice de predare, este cel mai eficient pentru dezvoltarea competențelor elevilor.

Concluzie

Digitalizarea educației reprezintă o oportunitate imensă, dar și o provocare complexă. Dacă este implementată corect, aceasta poate transforma fundamental modul în care elevii învață, oferindu-le acces la cunoștințe și resurse într-un mod interactiv și eficient. Totuși, pentru ca această tranziție să fie benefică, este necesară o abordare strategică, care să asigure acces echitabil la tehnologie, dezvoltarea gândirii critice, protejarea siguranței online și pregătirea adecvată a profesorilor.

Educația viitorului nu trebuie să fie doar digitalizată, ci și responsabilă. Tehnologia trebuie să fie un instrument care sprijină gândirea autonomă, nu un substitut pentru aceasta. Printr-o abordare echilibrată, putem asigura că elevii de astăzi vor deveni cetățeni digitali responsabili, capabili să utilizeze tehnologia într-un mod etic și constructiv.

Bibliografie

1. Buckingham, D. (2003). *Media Education: Literacy, Learning and Contemporary Culture*. Polity Press.
2. Livingstone, S., & Haddon, L. (2019). *Children and the Internet: Great Expectations, Challenging Realities*. Routledge.
3. Selwyn, N. (2011). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury.
4. UNESCO (2022). *Guidelines for Digital Learning in Education*. Disponibil online la <https://www.unesco.org>.
5. European Commission (2021). *Digital Education Action Plan 2021-2027*. Disponibil online la <https://ec.europa.eu>.
6. Gee, J. P. (2013). *The Anti-Education Era: Creating Smarter Students through Digital Learning*. Palgrave Macmillan.
7. Jenkins, H. (2009). *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*. MIT Press.
8. Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). *Technological Pedagogical Content Knowledge: A Framework for Teacher Knowledge*. Teachers College Record.
9. Papert, S. (1993). *The Children's Machine: Rethinking School in the Age of the Computer*. Basic Books.
10. Selwyn, N., & Facer, K. (2013). *The Politics of Education and Technology: Conflicts, Controversies, and Connections*. Palgrave Macmillan.

Gaming-ul educațional în activitatea didactică în învățământul special

Ciornohac Mădălina

Școala Gimnazială Specială “Constantin Păunescu”, Iași

În ultimii ani, tehnologia a devenit o componentă esențială a educației, iar gamingul educațional și-a demonstrat eficiența în îmbunătățirea procesului de învățare, în special pentru elevii cu cerințe educaționale speciale (CES). Prin utilizarea jocurilor adaptate, profesorii și terapeuții au reușit să sprijine dezvoltarea abilităților cognitive, motorii, sociale și emoționale ale acestor elevi. În acest articol, vom explora exemple concrete de introducere a gamingului educațional în învățământul special, evidențiind metodele utilizate și impactul acestora asupra elevilor.

Învățământul special joacă un rol esențial în asigurarea accesului la educație pentru elevii cu nevoi educaționale speciale (CES). Procesul de predare, învățare și evaluare trebuie să fie adaptat pentru a răspunde diversității de nevoi ale acestor elevi, asigurându-le oportunități egale de dezvoltare. Acest articol explorează strategiile și metodele specifice utilizate în educația specială, evidențiind importanța unei abordări personalizate și incluzive. Elevii cu nevoi educaționale speciale pot avea dificultăți de concentrare, procesare a informațiilor sau autonomie redusă. De aceea, este esențial să se creeze un mediu de învățare suportiv și motivant, care să țină cont de: ritmul propriu de învățare, necesitatea de repetiție și consolidare, stimularea independenței. Predarea, învățarea și evaluarea în învățământul special necesită o abordare personalizată, flexibilă și centrată pe elev. Succesul educației speciale depinde de utilizarea unor metode adaptate, tehnologii asistive și strategii incluzive care să sprijine dezvoltarea fiecărui elev. Printre strategiile didactice care se bucură de succes în învățământul special, se află gaming-ul educațional. Gamingul educațional reprezintă o metodă inovatoare de predare, care utilizează jocurile pentru a facilita învățarea. În învățământul special, această metodă devine extrem de utilă, deoarece oferă un mediu interactiv, motivant și personalizat, adaptat nevoilor fiecărui elev. Elevii cu nevoi educaționale speciale (CES) pot întâmpina dificultăți în procesul tradițional de învățare, iar jocurile educaționale pot contribui la dezvoltarea competențelor cognitive, sociale și motorii într-un mod accesibil și atractiv.

Gaming-ul educațional aduce numeroase beneficii în activitatea didactică. Copiii cu CES pot avea dificultăți în menținerea atenției și a interesului pentru activitățile tradiționale. Jocurile educaționale, prin elementele lor interactive, feedback-ul instant și structura bazată pe recompense, îi încurajează să participe activ și să își mențină concentrarea pentru perioade mai lungi. De asemenea, multe jocuri educaționale permit personalizarea conținutului în funcție de nivelul fiecărui elev, oferind exerciții adaptate ritmului propriu de învățare. Astfel, elevii pot progresa treptat, fără presiunea unor standarde rigide. În plus, gamingul poate oferi un mediu sigur și non-amenințător pentru elevii care se simt anxioși în situații de evaluare sau interacțiune socială. Jocurile educaționale pot oferi scenarii simulate, unde elevii pot învăța reguli sociale, empatie și cooperare într-un mediu controlat.

În cele ce urmează, voi face trimitere către exemple concrete de introducere a gamingului educațional în învățământul special. Wordwall este o platformă educațională interactivă utilizată pentru crearea și utilizarea jocurilor educaționale pe care o utilizez adesea în cadrul activității didactice. Aceasta este foarte populară în școlile din România,

inclusiv în educația specială, datorită flexibilității și ușurinței în utilizare. Cu ajutorul acesteia, profesorii pot crea jocuri personalizate, adaptate la nivelul și nevoile elevilor. De exemplu: jocuri de asociere pentru elevii cu dificultăți de învățare, activități de stimulare vizuală și auditivă pentru elevii cu autism, teste cu variante de răspuns care reduc anxietatea legată de evaluare, roata norocului – pentru a exersa vocabularul sau concepte matematice, asocieri de imagini și cuvinte – utile pentru dezvoltarea limbajului la copiii cu dificultăți de comunicare, jocuri de potrivire și labirinturi – ideale pentru stimularea atenției și concentrării.

O altă platformă pe care o integrez în activitățile didactice este Twinkl. Twinkl este o platformă educațională internațională care oferă resurse pentru profesori, părinți și elevi, inclusiv materiale adaptate pentru educația specială. În România, Twinkl este utilizat în școli și centre educaționale pentru a sprijini predarea și învățarea printr-o varietate de materiale interactive și jocuri educaționale. Pe această platformă putem găsi: planuri de lecție și fișe de lucru special concepute pentru elevii cu dificultăți de învățare, pictograme și materiale vizuale pentru copiii cu autism sau dificultăți de comunicare, activități multisenzoriale pentru elevii cu nevoi specifice, jocuri interactive pentru dezvoltarea vocabularului, matematicii și abilităților sociale, aplicații digitale care susțin învățarea individualizată, jocuri de potrivire, puzzle-uri și activități gamificate.

Utilizarea Realității Virtuale (VR) este o altă platformă utilă pentru terapia senzorială la elevii cu hipersensibilitate. Realitatea Virtuală (VR) este o tehnologie inovatoare care poate fi utilizată pentru expunerea controlată la stimuli senzoriali, ajutând elevii cu tulburări de procesare senzorială să își dezvolte toleranța la medii noi. Un program pilot desfășurat într-o școală din Suedia a utilizat VR Therapy pentru a ajuta copiii cu hipersensibilitate senzorială să se adapteze mai bine la situațiile cotidiene. Prin simulări controlate (ex. mersul la magazin, călătoria cu autobuzul), elevii au fost expuși treptat la stimuli care altfel le-ar fi cauzat disconfort sever.

Gamingul educațional oferă oportunități unice pentru elevii cu CES, transformând învățarea într-un proces mai accesibil și atractiv. Exemplele prezentate demonstrează că, prin utilizarea adecvată a tehnologiei, elevii pot dezvolta competențe esențiale pentru viață, într-un mod adaptat nevoilor lor. Pe măsură ce tehnologia avansează, gamingul educațional va continua să joace un rol important în crearea unui mediu de învățare incluziv și eficient pentru toți elevii.

Bibliografie:

1. Gherguț, A. (2001). Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată. Iași: Polirom
2. Lupu N.R. (2020). Efectele jocului educațional asupra dezvoltării cognitive și non-cognitive la elevii cu nevoi speciale din școlile inclusive.
3. Reid, D., & Valle, J. W. (2004). Assistive technology and transition to postsecondary education, employment, and independent living. *Journal of Special Education Technology*, 19(4), 45-52.
4. Sandu M. C. (2023). Educația online și utilizarea tehnologiei pentru elevul cu cerințe educaționale speciale.
5. Verza, E. (1998). Bazele psihologice ale educației integrate. În Verza, E., Păun, E. (1998). Educația integrată a copiilor cu handicap. București: Asociația Reninco România

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ

**Prof. Cîrligeanu Margareta,
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava**

În condițiile în care țara se afla într-o criză din cauza efectelor produse de virusul SARS-CoV-2 (COVID-19), sistemul educațional a apelat la desfășurarea activităților în rândul elevilor în regim online.

Școala, despre care vorbeam simplu până în prezent, a devenit școala online, școala de acasă. Acest lucru a făcut imposibilă desfășurarea activității pentru o parte dintre elevi, în special pentru cei aflați la sate, pentru cei din medii dezavantajate, unde conectarea sau chiar tehnologia nu exista.

Înteruperea provocată în sistemul educațional pentru acești elevi a avut și are în continuare ca efect deconectarea parțială sau totală de la școală.

Participarea tuturor elevilor la activitățile educaționale a depins de accesul lor la infrastructura casnică și dotarea gospodăriilor cu conexiune la internet, dar și de sprijinul părinților în accesarea lecțiilor și a resurselor de învățare oferite de cadrele didactice.

Încă de la început, susținerea activităților didactice a fost condiționată de accesul la resurse proprii (laptop/ tabletă/ telefon mobil) atât din partea cadrelor didactice, cât și a familiilor elevilor.

O parte dintre cadrele didactice care au desfășurat și desfășoară în continuare activități didactice online aveau deja competențe de tehnologia informației obținute în urma programelor de formare oferite de Casa Corpului Didactic, aveau o experiență în utilizarea instrumentelor de învățare online prin folosirea diferitelor grupuri ale cadrelor didactice/ateliere de lucru/platforme educaționale (Facebook, WhatsApp, CRED, DEDICAT, POCU, eTwinning etc.).

Pe lângă acestea, Ministerul Educației a oferit și alte soluții: portalul deschis pe digital.educd.ro, ideile de activități cu suport digital de pe digitaledu.ro.

Ulterior, cadrele didactice și elevii au început să folosească platforme care le permiteau desfășurarea actului educațional într-un format dedicat acestui mod de interacțiuni (Moodle, Google Classroom, Teams etc.) sau platforme care le permiteau conferințe video cu un număr mai mare de utilizatori (Google Meet, Zoom sau Webex).

Unele cadre didactice au înțeles că trebuie folosească mijloace interactive în procesul de predare, dar în ceea ce privește adoptarea soluțiilor de educație digitală, la nivelul întregului sistem educațional din România se simte încă o reticență.

Așadar, cadrele didactice și elevii încep să folosească intuitiv și în detaliu toate funcționalitățile echipamentelor și tehnologiei de top, pentru procese de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente. Lecțiile interactive îi determină astfel pe elevi să își dorească să participe activ la ore.

Pentru a ține pasul cu noutățile din domeniul informaticii, al educației digitale, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare, fapt care s-a realizat și este de apreciat, așa că multe dintre acestea au înțeles pericolul și potențialul colaps al sistemului educațional și s-au mobilizat pentru a ajuta.

Trecerea la educația digitală, făcută de la o zi la alta, i-a luat prin surprindere pe mulți. Astfel, în România, nu se poate vorbi de un tot unitar al accesului la educația online sau al competențelor digitale, deoarece modul în care s-a desfășurat școala, a accentuat diferențele de acces la educație.

Regândirea educației în era digitală este o condiție esențială pentru competitivitatea continentului european pe plan global, prin crearea unei forțe de muncă care este pregătită pentru locurile de muncă ale viitorului și pentru o piață în schimbare.

Digitalizarea educației presupune acces la tehnologie și la resurse digitale, în special în zonele rurale ale României, acolo unde există riscul creșterii exponențiale a abandonului școlar.

Există diferențe în privința abilităților digitale ale elevilor în funcție de țară, la nivel european. Astăzi, în România, vorbim și mai mult atât de educația digitală, cât și de alfabetizare digitală pentru elevi și pentru cadre didactice, iar competențele digitale sunt mai importante ca oricând.

În concluzie, noile tehnologii didactice ar putea oferi oportunități de personalizare a contextelor de învățare, îmbunătățind astfel motivația și retenția elevilor, iar în condițiile pandemiei cu care ne confruntăm, pregătirea școlilor pentru învățarea digitală este un lucru prioritar.

Bibliografie:

- 1.<https://www.edupedu.ro/ce-inseamna-educatie-digitala-performanta-in-scolile-din-romania-p/>
- 2.http://snsa.ro/wp-content/uploads/2020/04/Policy-note-educatie_final.pdf

Utilizarea instrumentelor digitale în dezvoltarea competențelor în domeniul STEM

Prof. Ciupitu Cristina Elena

Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați

Educația STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică) joacă un rol crucial în dezvoltarea gândirii critice, a rezolvării de probleme și în dezvoltarea competențelor necesare pentru a accede cu succes într-o lume supusă intens digitalizării. Instrumentele digitale și softurile educaționale au un impact semnificativ în dezvoltarea acestor competențe STEM în rândul elevilor. În acest articol, este descris modul în care o serie de instrumente digitale pot contribui la dezvoltarea unor astfel de competențe. Tehnologia a devenit o parte integrantă a vieții noastre și a revoluționat sistemul de educație din unele țări, aducând cu sine o serie de instrumente și resurse digitale care au transformat activitățile de predare-învățare-evaluare. În acest articol sunt prezentate modul în care instrumentele digitale precum nearpod.com, livresq, educațieinteractiva, Khan Academy, Physics Classroom, Sesame Street: Sesame Street Workshop, pot fi folosite pentru a eficientiza activitățile didactice în cadrul orelor de științe și pot contribui la dezvoltarea competențelor în domeniul STEM.

Instrumente digitale

Nearpod este o platformă interactivă de învățare care permite profesorilor să creeze prezentări multimedia captivante și să le partajeze cu elevii în timp real [3]. Această platformă oferă numeroase beneficii pentru orele de științe:

Interactivitatea: Nearpod permite profesorilor să integreze întrebări, sondaje, quiz-uri și discuții în prezentările lor. Acest lucru încurajează participarea activă a elevilor și îi ajută să își consolideze cunoștințele.

Personalizarea învățării: Profesorii pot adapta prezentările pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor. Aceștia pot oferi feedback instantaneu și resurse suplimentare pentru cei care au dificultăți în învățare.

Monitorizarea progresului școlar: Nearpod permite profesorilor să urmărească progresul elevilor în timp real. Acest lucru ajută la identificarea punctelor slabe și la intervenția promptă pentru a corecta înțelegerea greșită a conținutului.

Accesibilitate: Elevii pot accesa prezentările și materialele de învățare de pe orice dispozitiv conectat la internet, ceea ce facilitează învățarea la distanță și colaborare în timp real.

Exemplu de utilizare a platformei Nearpod: Profesorul poate crea o prezentare interactivă despre energia mecanică, inclusiv diagrame și animații pentru a ilustra conceptele. Elevii pot răspunde la întrebări și pot explora conceptele în timp real, asigurându-se că au o înțelegere solidă a subiectului.

Livresq este o platformă care oferă acces la o bibliotecă digitală vastă [4], cu acces la cărți electronice și materiale educaționale. Acest instrument poate fi valoros pentru orele de științe în următoarele moduri: acces la multiple resurse educaționale: Livresq oferă acces la o gamă variată de manuale, cărți de referință și materiale didactice în format electronic, care pot fi folosite pentru a completa lecțiile de științe.

Flexibilitatea învățării: Elevii pot accesa resursele de pe Livresq de pe orice dispozitiv, în orice moment. Acest lucru le permite să învețe în ritmul lor și să facă analize suplimentare asupra subiectelor care îi interesează.

Interactivitate sporită: Anumite cărți în format electronic de pe platforma Livresq includ elemente interactive, cum ar fi simulări și experimente virtuale, care pot ajuta la înțelegerea

conceptelor fizice complexe.

Exemplu de utilizare: Profesorul poate selecta un moment dintr-o carte electronică despre astronomie de pe Livresq pentru a ilustra conceptele legate de gravitație și mișcarea corpurilor cerești. Elevii pot explora materialele, pot rezolva sarcini de lucru și pot participa online la discuții pe marginea subiectului abordat. Stimularea gândirii critice și a abilităților de problematizare.

Utilizarea instrumentelor digitale în științe permite elevilor să exploreze concepte complexe printr-o gamă variată de resurse interactive. Aceste resurse implică adesea elevii în rezolvarea de probleme, analiza datelor și luarea deciziilor bazate pe evidențe. De exemplu, utilizând simulări interactive, elevii pot să experimenteze cu diverse variabile și să observe impactul asupra rezultatelor experimentale. Această abordare îi încurajează să gândească critic și să dezvolte abilități de problematizare.

Dezvoltarea competențelor în domeniul tehnologiilor

Instrumentele digitale sunt esențiale pentru dezvoltarea competențelor tehnologice ale elevilor. În cadrul orelor de științe, elevii învață să utilizeze software-ul pentru a crea modele, pentru a analiza datele experimentale și pentru a simula fenomenele fizice. Aceste abilități tehnologice nu sunt doar relevante în științe, ci și în alte domenii STEM și în cariere ulterioare. Multe instrumente digitale permit colaborarea în timp real și comunicarea între elevi. Acest lucru promovează dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare, care sunt esențiale în știință și în domeniile tehnice. De exemplu, prin intermediul unor platforme precum Physion sau Physics Classroom, elevii pot colabora în rezolvarea problemelor și pot discuta rezultatele experimentelor.

Instrumentele digitale pot stimula inovația și creativitatea în învățarea științelor. Elevii pot utiliza software-ul pentru a crea modele și simulări personalizate, pentru a investiga fenomene noi sau pentru a explora aplicații practice ale conceptelor fizice. Această libertate de creație îi încurajează să gândească în afara cutiei și să aducă idei noi în domeniul STEM. Instrumentele digitale permit profesorilor să urmărească progresul elevilor în timp real și să ofere feedback imediat. Acest lucru le permite elevilor să înțeleagă mai bine punctele lor slabe și să îmbunătățească performanța. Feedback-ul constructiv poate avea un impact semnificativ în dezvoltarea abilităților și a înțelegerii conceptelor fizice. Instrumentele digitale pot face educația STEM mai accesibilă pentru elevii cu diverse nevoi. Software-ul poate fi adaptat pentru a oferi suport suplimentar pentru elevii cu dificultăți de învățare sau cu nevoi speciale. Acest lucru contribuie la creșterea egalității în învățământul STEM.

Concluzii

Utilizarea unei game variate de softuri educaționale și instrumente digitale poate transforma orele de științe în experiențe educaționale mai captivante și interactive. Simulările interactive, materiale video, exercițiile practice și experimente virtuale pot ajuta elevii să dezvolte o înțelegere mai profundă și mai aplicată a conceptelor de bază din domeniul științelor. Utilizând resursele digitale adecvate, profesorii pot crea medii de învățare mai eficiente și personalizate pentru elevii lor, procesul de predare – învățare – evaluare devine mai atractiv, îi ajută pe elevi să gândească critic, să colaboreze eficient, contribuind astfel la dezvoltarea competențelor în domeniul STEM și pregătind astfel elevii pentru provocările și oportunitățile din lumea digitală.

Bibliografie

[1] Timotheou, S., Miliou, O., Dimitriadis, Y. et al. Impacts of digital technologies on education and factors influencing schools' digital capacity and transformation: A literature review. *Educ Inf Technol* 28, 6695–6726 (2023)

[2] Harris, J., The impact of Nearpod on student engagement and academic achievement, *Journal of Computer Assisted Learning*, 34(6) 2018

[3] <https://nearpod.com>

[4] <https://livresq.com>

[5] educatieinteractiva.md

[6] <https://www.khanacademy.org>

[7] <https://gizmos.explorelear>

„Rolul școlii în formarea cetățenilor responsabili în era digitală”

Prof. învă. preșcolar, Clătiniți Anca

Grădinița Nr. 236, București

Respectul față de ceilalți și drepturile lor, precum și apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sunt fundamentale pentru o democrație sănătoasă și inclusivă. Astfel, educația joacă un rol crucial în dezvoltarea competențelor necesare pentru cetățeni activi și responsabili, capabili să contribuie la societatea democratică și să faciliteze dialogul intercultural.

Conceptul de cetățenie digitală, și mai ales de cetățenie digitală democratică, ne ajută să sistematizăm atât identitatea dintre lumea fizică și lumea digitală / online- offline, dar și înțelegerea adevărului că alfabetizarea digitală nu este doar o competență tehnică, este și despre valori și atitudini care sunt aceleași în orice mediu ne-am afla.

Rolul școlii este să susțină dezvoltarea unor cetățeni autonomi, cu valori democratice, capabili să contribuie în diferite forme la societatea în care trăiesc (prin muncă, prin voluntariat, prin grijă față de alții, față de comunitate și mediu). Ce se extinde este dimensiunea universului pentru care îi pregătim, care acum include și această dimensiune digitală.

Un cetățean digital este cineva care, prin dobândirea unui set cuprinzător de competențe, este capabil să se angajeze activ, pozitiv și responsabil atât în comunitățile online, cât și offline, fie ele locale, naționale sau globale.

Cetățenii digitali folosesc instrumente digitale pentru a crea, consuma, comunica și interacționa în mod pozitiv și responsabil cu ceilalți. Ei înțeleg și respectă drepturile omului, îmbrățișează diversitatea și învață pe tot parcursul vieții pentru a ține pasul cu evoluțiile din societate.

Pentru crearea unor cetățeni digitali responsabili, școala trebuie să se asigure că toate aspectele vieții școlare – programele școlare, metodele și resursele didactice, structurile și procesele de conducere și de luare a deciziilor, politicile și codurile de conduită, personalul și relațiile personal- elevi, activitățile extra- curriculare și legăturile cu comunitatea – reflectă principiile democrației și ale drepturilor omului.

Implicarea întregii școli în crearea unui mediu de învățare sigur și deschis influențează pozitiv și rezultatele elevilor și chiar crește nivelul lor de satisfacție în viață. Elevii care simt că fac parte dintr-o comunitate școlară și se bucură de relații bune cu părinții și profesorii lor

au o probabilitate mai mare de a avea rezultate școlare mai bune și de a fi mai mulțumiți de viața lor. Mai mult, o abordare la nivelul întregii școli presupune implicarea activă și angajamentul tuturor factorilor interesați ai școlii. Efortul comun și cooperarea dintre conducerea școlii, cadre didactice, elevi și părinți, precum și membrii comunității locale, în viața școlară, sunt esențiale. Cu alte cuvinte, principiile democratice și cultura democratică ar trebui extinse la nivelul întregii școli, nu doar într-o lecție sau într-o clasă.

Importanța educației digitale făcută în școli rezidă în:

- Dezvoltarea gândirii critice – Odată cu creșterea volumului de informații disponibile online, elevii trebuie să fie capabili să analizeze sursele, să detecteze știrile false și să evalueze obiectiv conținutul digital.
- Respectarea eticii digitale – Comportamentul responsabil pe internet implică respectarea drepturilor altor utilizatori, protecția datelor personale și evitarea fenomenelor precum cyberbullying-ul sau discursul instigator la ură.
- Securitatea online – informații despre protecția datelor, parole sigure și evitarea fraudei online.
- Participarea activă la societatea digitală – elevii trebuie să utilizeze tehnologia pentru a se informa, pentru a se implica în viața civică și pentru a contribui la dezvoltarea comunităților online.

Avantajele educației digitale făcute în școală întâmpină și niște provocări, cum ar fi:

- Lipsa educației digitale în multe sisteme educaționale care nu includ în curriculum competențe digitale esențiale.
- Expunerea la dezinformare – Răspândirea știrilor false și a teoriilor conspirației afectează percepțiile și deciziile elevilor.
- Dependența de tehnologie – Utilizarea excesivă a internetului poate afecta sănătatea mentală a elevilor și socializarea în viața reală.
- Securitatea datelor – Mulți elevi nu conștientizează riscurile asociate partajării informațiilor personale online.

Pentru dezvoltarea cetățeniei digitale responsabile într-o societate ar putea fi implementate soluții ca:

- Integrarea educației digitale în școli – Elevii trebuie să fie instruiți în utilizarea corectă și etică a tehnologiei.
- Campanii de conștientizare – Autoritățile și organizațiile non-guvernamentale pot derula programe de educație digitală pentru publicul larg.

- Reglementări mai stricte privind siguranța online – Platformele digitale ar trebui să implementeze politici mai eficiente pentru protejarea utilizatorilor.

- Promovarea unui comportament etic online – Influencerii, profesorii și liderii comunității trebuie să fie modele de urmat în utilizarea responsabilă a internetului.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală este esențială pentru o societate modernă sănătoasă. Prin educație, conștientizare și reglementări adecvate, utilizatorii internetului pot deveni mai critici, mai siguri și mai implicați civic. Adoptarea unei atitudini responsabile în mediul digital contribuie la o comunitate online mai sigură și mai informată, la acestea, contribuind într-o proporție foarte mare, școala.

Bibliografie

- Holotescu, C. (2022). *Tehnologiile digitale și implicarea civică*. Editura Universității de Vest.

- Ivan, I., & Ciurea, C. (2021). *Cetățenia digitală: provocări și soluții în era tehnologiei*. Editura ASE.

- Păun, E. (2021). *Educație și responsabilitate civică în era digitală*. Editura Universitară.

- Negreț-Dobridor, I. (2018). *Educația digitală și incluziunea socială*. Editura Humanitas.

- Stanciu, D. (2019). *etică și responsabilitate online: ghid pentru educatori și elevi*. Editura Didactică și Pedagogică.

„Rolul jocurilor video în învățare și în dezvoltarea creativității copiilor”

prof. înv. preșcolar, Clătinici Anca

Grădinița Nr. 236 București

Jocul creativ oferă o experiență de explorare, fiind un proces natural pentru copii, ce necesită puține resurse și puțină facilitare.

Cele cinci componente ale jocului creativ sunt: inspirația, imaginația, construire, joaca și împărtășirea. Cu toate că o experiență eficientă de joc creativ integrează toate aceste componente, nu înseamnă neapărat că trebuie urmată o anumită ordine, iar componentele pot fi repetate de mai multe ori.

Una dintre provocările cu care se confruntă atât profesorii, cât și părinții este cum să promoveze creativitatea, auto-exprimarea și învățarea prin experiență în școli, cum să încurajeze copiii să-și exercite imaginația, când au tot timpul la îndemână o paletă nesfârșită de divertisment, 24/7, la simplul click al unui mouse sau pe un ecran?

Învățarea și creativitatea sunt intrinsec legate. Orice tip de învățare și orice proces creativ începe cu elevul primind din exterior informații, idei, emoții și/sau senzații pe care le procesează printr-o activitate care poate varia de la gândire la acțiuni individuale sau colaborative.

Creativitatea ține de un demers de căutare permanentă a originalității. Forța ei motrică o reprezintă atracția instinctivă a umanității pentru noutate - descoperirea de entități și procese noi, rezolvarea vechilor provocări și dezvăluirea unora noi, emoția de a explora lumi noi. Judecăm creativitatea după magnitudinea răspunsului emoțional pe care-l stârnește.

Pentru rezultatele cele mai eficiente, atât în cazul învățării, cât și al creativității, elevul trebuie să fie motivat și să nu fie restricționat de timp, spațiu, presiune sau frică.

Învățarea prin joacă și învățarea tehnologică auto-dirijată în general îndeplinesc aceste cerințe, putând duce la rezultate creative. Atunci când elevii pot îndeplini obiectivele lor imediate, sunt încurajați să-și stabilească obiective mai ambițioase și, astfel, să-și contureze propriul lor traseu de învățare continuă. Iar mediul care satisface cel mai mult aceste cerințe este cel al jocurilor video.

În ciuda sentimentului de rețineră și ușoară suspiciune pe care îl simțim atunci când vorbim despre utilizarea jocurilor video în educație, potențialul pedagogic ale acestora este

imens. Studiile în această zonă sunt numeroase, la fel ca și poveștile de succes din școli care au utilizat jocurile video în scopuri didactice și educative.

Un proiect Erasmus+ numit *App your school* a testat utilizarea jocurilor video precum **Minecraft** sau **Unravel** ca instrumente principale pentru ateliere cu elevii și pentru inițiative de formare cu părinți și profesori.

S-ar putea să sune ciudat, dar atunci când te joci, înveți. Cu alte cuvinte, activitatea de joacă poate fi privită ca un proces de învățare ce angajează jucătorul aproape în mod inconștient. James Paul Gee, cercetător american în domeniul psiholingvisticii, considerat părintele învățării bazate pe jocuri video, în cercetarea sa privind jocurile video concluzionează că jocurile video prezintă jucătorului o serie de probleme/obstacole care trebuie rezolvate pentru a avansa. Unele jocuri, precum **Civilization VI**, **Starcraft 2** și chiar **Fortnite**, pot fi foarte complexe în ceea ce privește instrucțiunile, comenzile și dinamica de joc.

În timpul jocului, copiii sunt profund implicați în acest proces de rezolvare a problemelor: ei învață mecanica internă a jocului perfect. Nu le este frică să facă greșeli și nu se opresc din încercări până când nu reușesc să depășească partea provocatoare. Învață fiecare comandă de care au nevoie doar prin joc, ghidați de tutoriale sau de instruirea oferită la fiecare nivel, menită să introducă treptat mecanisele jocului.

În plus, jocurile pot introduce jucătorul în lumea limbilor străine și îi pot oferi expunere la acea limbă (Chen și Yang 2013). Jucătorul poate învăța și abilități potrivite pentru secolul al XXI-lea, cum ar fi *colaborarea, asumarea prudentă a riscurilor, rezolvarea problemelor și formularea și punerea în aplicare a strategiilor* (Prensky 2006).

Unele jocuri, nu numai că stimulează abilități precum gândirea transversală sau memoria, ci lucrează și la nivel neurologic, îmbunătățind *plasticitatea cerebrală și abilitățile de orientare* (Kühn et al. 2013), *coordonarea ochi-mână* (Li, Chen și Chen 2016) și chiar probleme psihologice precum *anxietatea sau depresia* (Granic, Lobel și Engels 2014).

Jocurile video pot declanșa interesul și motivația utilizatorilor prin stimularea și eliberarea creativității lor, așa cum niciun alt mijloc de învățare nu o poate face.

Minecraft, Dragon Quest Builders, Portal Knights și LEGO® Worlds, împreună cu **Roblox, Little Big Planet, The Movies sau Dreams** sunt doar câteva exemple în acest sens. Sunt jocuri video care se bazează pe conținutul generat de utilizatori și îi invită pe jucători să creeze constant, să modifice, să recreeze și să împărasească cu alți jucători conținuturi cum ar fi niveluri, hărți, obiecte ale avatarurilor și multe altele. În unele dintre exemplele menționate, este posibil să se creeze chiar și muzică, efecte sonore, modele 3D de obiecte și personaje,

video-uri scurte și chiar jocuri noi.

Există și aplicații care permit copiilor să creeze jocuri video reale și să-și dezvolte abilitățile de programare. Unele se concentrează mai mult pe "programare", în timp ce altele oferă editoare mai simplificate. Unele software-uri sunt gratuite, iar altele trebuie cumpărate. În general, aceste instrumente sunt foarte bine construite și permit tinerilor să creeze ușor produse destul de complexe.

Urmează câteva instrumente pe care pot fi sugerate elevilor:

- **Role Playing Games (RPG) maker MV** - Sunt o serie de software-uri care permit utilizatorilor să creeze jocuri în stil RPG (Role Playing Games). RPG înseamnă jocuri de rol și sunt, în general, produse în care personajele principale pot explora lumi, se confruntă cu monștri și dezvoltă o poveste. A fost lansat pentru console și PC-uri și permite utilizatorilor să exporte jocuri pe dispozitive mobile.
- **Quest** - un instrument conceput pentru a crea povești de aventură textuale. Este gratuit și poate fi utilizat online de pe un browser obișnuit.
- **Scratch** - dezvoltat de Massachusetts Institute of Technology, este complet gratuit și este accesibil de pe Windows, Mac și Linux. Scratch este una dintre cele mai populare și mai frecvent utilizate platforme pentru a introduce copiii în programare.
- **Stencyl** - un instrument complet, inspirat de Scratch al MIT, care adaugă multe caracteristici grafice procesului de creare a unui joc video. Este posibil să exporti jocuri pe multe platforme și să îl utilizezi gratuit, cu condiția să publici jocurile pe platforma lor online.

Bibliografie:

- Prensky, M. (2006). *Don't Bother Me Mom—I'm Learning! How Computer and Video Games Are Preparing Your Kids for 21st Century Success and How You Can Help!*. Paragon House.
- Granic, I., Lobel, A., & Engels, R. C. M. E. (2014). "The Benefits of Playing Video Games." *American Psychologist*.
- Shaffer, D. W. (2008). *How Computer Games Help Children Learn*. Palgrave Macmillan.

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ – PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII

Prof. dr. COJOCARU ADRIANA MĂDĂLINA
COLEGIUL TEHNIC MIHAI BRAVU BUCUREȘTI

Transformările tehnologice rapide au redefinit fundamental sistemele educaționale, oferind oportunități inedite pentru accesibilitate, personalizare și colaborare. Cu toate acestea, implementarea educației digitale ridică multiple provocări legate de echitate, competențe digitale și protecția datelor. Acest articol explorează modalitățile prin care educația poate deveni mai eficientă și incluzivă prin utilizarea tehnologiei digitale, pregătind astfel elevii pentru provocările viitorului.

Era digitală a adus schimbări profunde în educație, revoluționând metodele tradiționale de predare și acces la cunoaștere. Dezvoltarea rapidă a inteligenței artificiale, a internetului și a platformelor educaționale online a determinat instituțiile academice să adopte noi strategii de instruire. Această schimbare ridică întrebarea: cum putem pregăti viitorul nostru comun printr-o educație digitală incluzivă și eficientă?

Provocările educației digitale

1. Inegalitatea accesului la resurse digitale

Deși tehnologia oferă oportunități uriașe, nu toți elevii beneficiază de aceleași condiții de acces. Diferențele economice și geografice creează o discrepanță digitală, punând anumite comunități în dezavantaj. Guvernele și instituțiile de învățământ trebuie să colaboreze pentru a asigura infrastructura digitală necesară tuturor elevilor. Soluțiile includ dezvoltarea unor rețele de internet de mare viteză în zonele defavorizate, dotarea școlilor cu echipamente tehnologice adecvate și oferirea de programe de sprijin pentru familiile cu venituri reduse.

2. Pregătirea cadrelor didactice

Profesorii trebuie să fie instruiți în utilizarea eficientă a instrumentelor digitale pentru a putea adapta metodele de predare la noile cerințe. Lipsa competențelor digitale în rândul profesorilor poate duce la o utilizare superficială a tehnologiei, fără un impact real asupra învățării. Implementarea unor programe de formare continuă și crearea unor rețele de mentorat între profesori pot facilita o integrare mai eficientă a tehnologiei în educație.

3. Securitatea și protecția datelor

Pe măsură ce educația digitală utilizează tot mai multe platforme online, riscurile legate de securitatea informațiilor cresc. Protecția datelor elevilor și ale profesorilor trebuie să fie o prioritate pentru a preveni utilizarea neautorizată a acestora. Este necesară adoptarea unor politici stricte privind utilizarea datelor personale, precum și dezvoltarea unor instrumente care să asigure confidențialitatea acestora.

Soluții pentru o educație digitală eficientă

1. Crearea unui ecosistem educațional incluziv

Pentru a reduce decalajele digitale, este necesară dezvoltarea unor politici publice care să faciliteze accesul la tehnologie pentru toți elevii. Investițiile în echipamente, internet de mare viteză și biblioteci digitale pot contribui la democratizarea educației. Parteneriatele public-private pot accelera aceste inițiative, asigurând finanțarea unor programe de distribuire a dispozitivelor electronice și dezvoltarea infrastructurii IT în școli.

2. Instruirea continuă a profesorilor

Implementarea unor programe de formare continuă pentru profesori, axate pe utilizarea pedagogică a tehnologiei, poate asigura o integrare eficientă a instrumentelor digitale în educație. Cursurile online, workshop-urile și schimbul de bune practici sunt esențiale pentru adaptarea profesorilor la noile tendințe. Crearea unor platforme de colaborare între profesori pentru schimbul de resurse și experiențe poate stimula adoptarea rapidă a noilor tehnologii.

3. Inteligența artificială și personalizarea învățării

Utilizarea inteligenței artificiale poate permite adaptarea conținutului educațional la ritmul fiecărui elev, oferind feedback personalizat și sugestii de învățare. Această metodă ajută la creșterea eficienței procesului educațional și la reducerea abandonului școlar. De asemenea, tehnologiile de învățare automatată pot identifica lacunele în cunoștințe și pot recomanda resurse personalizate pentru fiecare elev.

4. Crearea unui cadru legislativ clar

Pentru a proteja datele elevilor și ale profesorilor, este esențial să fie implementate reglementări clare privind utilizarea platformelor educaționale. Colaborarea dintre instituțiile educaționale, guverne și specialiști în securitate cibernetică este crucială pentru dezvoltarea unui mediu sigur și transparent. Crearea unor standarde internaționale pentru protecția datelor în educație poate reduce riscurile asociate digitalizării.

Educația în era digitală reprezintă o oportunitate de a transforma fundamental procesul de învățare și de a dezvolta competențele necesare pentru viitor. Integrarea tehnologiei în educație trebuie realizată în mod strategic, asigurând echitate, securitate și accesibilitate pentru toți elevii.

O educație digitală eficientă trebuie să fie bazată pe colaborare între instituțiile de învățământ, sectorul privat și guverne, pentru a asigura investiții adecvate în infrastructură și formarea cadrelor didactice. Implementarea inteligenței artificiale și a învățării personalizate poate aduce beneficii semnificative, contribuind la reducerea decalajelor educaționale și la optimizarea procesului de predare.

Pe lângă aspectele tehnologice, este crucial să cultivăm în rândul elevilor gândirea critică și responsabilitatea digitală, pregătindu-i astfel pentru provocările unei societăți în continuă schimbare. Viitorul nostru comun depinde de capacitatea de a integra tehnologia într-un mod responsabil, etic și inovator, asigurând o educație incluzivă și adaptată cerințelor secolului XXI.

Bibliografie:

1. Anderson, T., & Dron, J. (2014). *Teaching Crowds: Learning and Social Media*. Athabasca University Press.
2. Selwyn, N. (2011). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Academic.
3. OECD. (2019). *Trends Shaping Education 2019*. OECD Publishing.
4. UNESCO. (2020). *Global Education Monitoring Report: Inclusion and Education*. UNESCO Publishing.
5. Weller, M. (2020). *25 Years of EdTech*. Athabasca University Press.
6. Luckin, R. (2018). *Machine Learning and Human Intelligence: The Future of Education for the 21st Century*. UCL IOE Press.
7. European Commission. (2021). *Digital Education Action Plan 2021-2027*. European Union.

Reforma evaluării în sistemul românesc de învățământ

Pentru a aborda tema "Reforma evaluării în sistemul românesc de învățământ", voi prezenta un plan de măsuri structurat pe termen scurt, mediu și lung, având în vedere o ipotetică numire ca Ministru al Educației.

Pe termen scurt (până la sfârșitul anului școlar), măsurile ar include implementarea unor evaluări formative care să încurajeze feedback-ul constant între profesori și elevi. Aceste evaluări ar putea consta în teste scurte, proiecte de grup și prezentări, care să ajute la identificarea lacunelor în învățare și să ofere oportunități de îmbunătățire. De asemenea, ar trebui să se organizeze sesiuni de formare pentru profesori, axate pe metodele de evaluare alternativă, astfel încât aceștia să fie pregătiți să adopte noi strategii.

Pe termen mediu (1-2 ani), este esențial să se revizuiască și să se actualizeze programele de studiu, astfel încât evaluările naționale să reflecte competențele și abilitățile necesare pentru piața muncii și societatea contemporană. Ar trebui să se dezvolte un sistem de evaluare bazat pe competențe, care să includă atât evaluări scrise, cât și evaluări practice. În plus, colaborarea cu experți din domeniul educației și al industriei ar putea ajuta la crearea unor standarde clare pentru evaluare.

Pe termen lung (5-10 ani), reforma evaluării ar trebui să vizeze o schimbare culturală în percepția asupra evaluării în educație. Ar fi necesară o campanie națională de conștientizare care să promoveze importanța evaluării formative și a învățării continue. De asemenea, ar trebui să se investească în tehnologii educaționale care să faciliteze evaluarea digitală, oferind elevilor acces la resurse și instrumente care să le permită autoevaluarea și învățarea personalizată. În final, ar fi important să se stabilească un sistem de evaluare a performanței școlilor, care să încurajeze inovația și să recompenseze instituțiile care implementează cu succes reformele.

Acest plan de măsuri ar putea contribui la o evaluare mai echitabilă și mai eficientă în sistemul românesc de învățământ, atât la nivel microstructural, cât și macrostructural.

Scoala si viata intre mediul online si inteligenta artificiala

Referent : Cornelia CONON

Transformările aduse de era digitală au generat numeroase provocări, dar și oportunități pentru promovarea imaginii școlii și dezvoltarea personală și profesională. În acest context, utilizarea adecvată a mediului online și a tehnologiilor emergente, precum inteligența artificială, devine esențială. Articolul de față explorează aceste aspecte și oferă direcții practice pentru o integrare armonioasă.

Provocările mediului online pentru școală

Presiunea de a fi mereu actual și competitiv este una dintre principalele provocări în mediul online. Ritmul accelerat de evoluție a platformelor tehnologice impune școlilor să adopte noi metode de comunicare și să mențină constant interesul publicului. Pe lângă aceasta, se mai adaugă și alte dificultăți semnificative:

- **Dependența excesivă de tehnologie:** Utilizarea excesivă poate reduce interacțiunile umane autentice, esențiale în educație.
- **Fenomenul de dezinformare:** Informațiile false circulă rapid, afectând percepțiile publicului despre școală.
- **Securitatea digitală:** Protejarea datelor personale și a identității digitale a elevilor și profesorilor devine o prioritate stringentă.

Pentru a face față acestor provocări și pentru evitarea riscurilor este necesară adoptarea unor strategii bine gândite cum ar fi :

Educația digitala prin introducerea unor cursuri care să învețe atât elevii, cât și cadrele didactice cum să navigheze în siguranță pe internet și să analizeze critic informațiile disponibile.

Reglementări clare prin implementarea unor politici de utilizare responsabilă a tehnologiei la nivel instituțional.

Promovarea sănătății digitale estede asemenea importanta prin echilibrarea activităților online cu cele offline, pentru a preveni stresul tehnologic.

Parteneriate cu experți IT reprezintă oportunitati importante prin colaborarea cu specialiști care pot asigura protecția cibernetică a instituției.

Tehnologia deschide uși noi către învățare și inovare și se etalează prin diverse **forme de dezvoltare**. Aceasta poate sprijini procesele educaționale și poate îmbunătăți comunicarea dintre profesori, elevi și părinți. Exemple de utilizare includ:

- **E-learning:** Platformele educaționale permit învățarea personalizată și accesul la resurse educaționale internaționale.
- **Aplicații educaționale:** Programe precum Duolingo sau Khan Academy sunt instrumente valoroase pentru studiul independent.
- **Gamificarea procesului de învățare:** Elevii pot învăța mai ușor prin aplicații care îmbină educația cu elemente de joc.

Inteligența artificială în viața de zi cu zi și în școală își extinde influența asupra multor domenii, iar adoptarea sa în școală nu face excepție. Instrumentele IA sunt o oportunitate extraordinară de a îmbunătăți atât procesul educațional, cât și managementul instituției.

Ne împrietenim cu IA prin familiarizarea care începe cu micile schimbări ca utilizarea aplicațiilor de traducere automată, chatboții care răspund rapid la întrebări administrative sau analizarea datelor pentru a ajusta metodele de predare. IA nu este un substitut pentru empatia și creativitatea umană, ci un ajutor eficient. **Utilizarea IA în viața școlară poate face pe baza** Programelor bazate pe IA care pot analiza performanța elevilor, identificând lacunele educaționale și personalizând metodele de predare. Chatboții pot răspunde instantaneu la întrebările administrative ale părinților, oferind economii semnificative de timp pentru profesori și personalul auxiliar.

Elevii și adulții pot folosi IA pentru dezvoltare aceasta fiind un aliat puternic în dezvoltarea personală și profesională. Utilizările includ atât **Planificare și organizare** (Instrumente ca Notion sau Trello, potențate de IA, ajută la prioritizarea sarcinilor și la gestionarea timpului) ca și **Învățare și cercetare** (Platformele precum Coursera sau Google Scholar care integrează algoritmi de recomandare bazate pe IA, oferind conținut personalizat) sau **Crearea de conținut** cu aplicațiile IA prin care se pot genera rapid prezentări, articole sau proiecte creative, economisind timp prețios.

Dezvoltarea creativității prin IA: oportunități și strategii

Unul dintre cele mai mari beneficii ale utilizării inteligenței artificiale este stimularea creativității. IA poate genera idei noi, modele complexe sau soluții la problemele provocatoare, economisind timp pentru aspectele creative care necesită aportul uman. Strategiile pentru maximizarea acestui potențial includ:

- **Explorarea diversității de perspective:** Instrumentele IA pot propune multiple soluții pentru o problemă, stimulând gândirea inovatoare.
- **Acces la resurse:** Aplicațiile bazate pe IA permit accesul instant la biblioteci extinse de imagini, texte sau cod, oferind inspirație.
- **Învățare adaptivă:** Tehnologiile AI pot oferi mentorat virtual, adaptându-se la nevoile unice ale elevilor sau profesorilor, ceea ce încurajează dezvoltarea personalizată. Utilizarea IA în activitățile creative trebuie completată cu evaluarea critică și ajustarea ideilor generate pentru a le aduce mai aproape de viziunea unică a utilizatorului.

Efectele psihologice ale utilizării IA sunt

- **Reducerea stresului:** IA poate elimina multe sarcini repetitive și cronofage, permițând cadrelor didactice și elevilor să se concentreze pe activitățile creative și inovatoare.
- **Creșterea dependenței tehnologice:** Utilizarea excesivă a IA poate crea dependență, afectând echilibrul dintre activitățile online și cele offline.
- **Stimularea creativității:** IA poate inspira utilizatorii să exploreze noi modalități de a rezolva probleme sau de a crea proiecte unice.
- **Izolarea socială:** Deși IA facilitează multe procese, utilizarea excesivă poate diminua interacțiunile față în față, un aspect esențial în viața școlară.

Exemple concrete pot fi găsite pentru ambele categorii de utilizatori vizate:

- **Elevi:** Utilizarea aplicațiilor de IA, cum ar fi Grammarly, pentru îmbunătățirea scrisului academic.
- **Adulți:** Profesori care folosesc ChatGPT sau platforme similare pentru a genera idei de lecții interactive.

In consecinta, provocările mediului online nu pot fi ignorate, dar prin adoptarea unor strategii clare și folosirea tehnologiei, școala poate deveni un lider al inovării educaționale. Inteligența artificială este o unealtă puternică ce deschide noi perspective, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice, contribuind la formarea unei generații pregătite să se adapteze schimbărilor constante ale lumii moderne.

MODALITĂȚI DE EFICIENTIZAREA ACTULUI DIDACTIC

PRIN UTILIZAREA RESURSELOR EDUCAȚIONALE DIGITALE

PROFESOR: CORB MARIANA

ȘCOALA PRIMARĂ CORBEȘTI

Educația pe care o primim în instituțiile de învățământ reprezintă o piatră de temelie pentru viitorul fiecăruia dintre noi. Învățământul se schimbă de la un an la altul, iar odată cu evoluția rapidă a tehnologiei, și elevii au început să nu mai fie atât de receptivi la metodele clasice de predare a materiei în școli. Lumea contemporană reprezintă o permanentă și inedită provocare pentru educație. Existența fiecărui individ în parte, ca și a întregii societăți în ansamblul ei, capătă deci un ritm din ce în ce mai alert, devine tot mai marcată de necesitatea cunoașterii rapide, complete și corecte a realității înconjurătoare, pentru ca luarea deciziilor să fie făcută ferm, oportun și competent. Aceasta duce inevitabil, la creșterea volumului de informații ce trebuie analizat, la necesitatea stocării și prelucrării acesteia, deci la necesitatea utilizării calculatorului atât în viața de zi cu zi cât și în procesul instructiv-educativ. Tehnologiile digitale nu trebuie să reprezinte o simplă adăugare în planul de învățământ, ele trebuie să fie integrate deplin „în serviciul educației” la toate nivelurile sistemului școlar. Actorii educaționali trebuie să fie formați pentru a face față schimbării, incertitudinii și inovării. Complexitatea crescută a școlilor și mediilor de învățare de astăzi sugerează nevoia realizării într-o nouă manieră a activităților educaționale.

Avantaje și limite ale utilizării calculatorului în procesul de învățământ

Calculatorul este foarte util atât elevului cât și profesorului însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătățească calitativ procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze. Calculatorul trebuie folosit astfel încât să urmărească achiziționarea unor cunoștințe și formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerințelor unei societăți aflată într-o permanentă evoluție. Acesta trebuie să fie pregătit pentru schimbări, să le întâmpine cu entuziasm nu cu frică și rezistență. Dacă elevii sunt orientați cu încredere spre schimbare, ei vor

simți nevoia de a fi instruiți cât mai bine pentru a face față noilor tipuri de profesii. Eșecul în dezvoltarea capacității de a reacționa la schimbare poate atrage după sine pasivitatea și alienarea. Profesorul trăiește el însuși într-o societate în schimbare, și din fericire, în prima linie a schimbării, astfel încât va trebui să se adapteze, să se acomodeze, să se perfecționeze continuu.

Deci, introducerea în școală a Internetului și a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Astfel actul învățării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor și muncii profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu profesorul. Această schimbare în sistemul de învățământ vizează următoarele **obiective**:

- **Creșterea eficienței activităților de învățare**
- **Dezvoltarea competențelor de comunicare și studiu individual**

Atingerea acestor obiective depinde de gradul de pregătire al profesorului în utilizarea calculatorului, de stilul profesorului, de numărul de elevi, de interesul, cunoștințele și abilitățile acestora, de atmosfera din clasă și tipul programelor folosite, de timpul cât se integrează softul în lecție, de sincronizarea explicațiilor cu secvențele utilizate, de metodele de evaluare, de fișele de lucru elaborate.

Utilizarea la întâmplare, fără un scop precis, la un moment nepotrivit a calculatorului în timpul lecției duce la plictiseală, monotonie, ineficiența învățării prin neparticiparea unor elevi la lecție, nerealizarea obiectivelor lecției și poate produce repulsie față de acest mijloc modern de predare-învățare-evaluare. Folosirea în exces a calculatorului poate duce la pierderea abilităților practice, de calcul și de investigare a realității, la deteriorarea relațiilor umane. De asemenea individualizarea excesivă a învățării duce la negarea dialogului elev-profesor și la izolarea actului de învățare în contextul său psihosocial. Materia se segmentează prea mult, iar activitatea mentală a elevilor este diminuată, ea fiind dirijată pas cu pas.

Totuși utilizarea calculatorului are numeroase avantaje :

- ❖ Prin folosirea calculatorului se poate atinge un nivel înalt de individualizare a procesului instructiv-educativ, acesta putând fi programat și folosit astfel încât să fie util în crearea

unor situații educaționale diferite în funcție de nevoile elevilor, indiferent de vârsta acestora;

- ❖ Oferă posibilitatea simulării unor procese și fenomene în mișcare prin imagini animate și suplinirea, în felul acesta a unor demonstrații experimentale;
- ❖ Acomodarea încă din școală cu tehnica de calcul influențează formarea intelectuală a elevilor;
- ❖ Stimulează interesul față de nou eliminând riscul ca elevul să se plictisească sau ca activitatea să intre în rutină;
- ❖ Se poate optimiza randamentul predării, prin prezentarea cu ajutorul ecranului a unei largi varietăți de exemple sau modele asociate unei secvențe de lecție, aceasta conducând la stimularea inventivității, a spiritului participativ și anticipativ al celui care învață;
- ❖ Aprecierea rezultatelor și progreselor obținute se face în mod obiectiv;
- ❖ Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- ❖ Consolidarea abilităților de investigare științifică;
- ❖ Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- ❖ Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- ❖ Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- ❖ Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- ❖ Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independent;
- ❖ Instalarea climatului de autodepășire, competitivitate;
- ❖ Mobilizarea funcțiilor psihomotorii în utilizarea calculatorului;
- ❖ Dezvoltarea culturii vizuale;
- ❖ Formarea deprinderilor practice utile;
- ❖ Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- ❖ Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- ❖ Asigură alegerea și folosirea strategiilor adecvate pentru rezolvarea diverselor aplicații;

- ❖ Dezvoltă gândirea astfel încât pornind de la o modalitate generală de rezolvare a unei probleme elevul își găsește singur răspunsul pentru o problemă concretă;
- ❖ Asigură pregătirea elevilor pentru o societate bazată pe conceptul de educație permanentă (educația de-a lungul întregii vieți);
- ❖ Determină o atitudine pozitivă a elevilor față de disciplina de învățământ la care este utilizat calculatorul și față de valorile morale, culturale și spirituale ale societății;
- ❖ Un aspect deosebit de important îl reprezintă avantajele pe care TIC-ul le are în sprijinul educațional al elevilor cu CES, fie că vorbim despre cei cu dificultăți de învățare, fie despre cei cu tulburări de comportament sau cu diferite dizabilități. În situația actuală, în care implicarea părinților în evoluția școlară a copilului este adesea afectată de cauze diverse (timp, absența din țară etc), consider că realizarea unui registru electronic prin care părintele să afle în timp real situația exactă a copilului său prin simpla accesare a internetului ar putea constitui o modalitate de îmbunătățire a relației școală-părinți, cel puțin la nivel informațional.

Acestea sunt o parte din avantajele instruirii asistate de calculator și care fac ca aceasta activitate să fie mult mai plăcută și mai dorită de către elevi, acestia având mai mult posibilitatea de a se implica activ în propriul proces de formare, de a se abilita în utilizarea acestor tehnologii și, deci, de a deveni cu adevărat cetățeni europeni.

De asemenea calculatorul este extrem de util deoarece simulează procese și fenomene complexe pe care nici un alt mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidență. Astfel, prin intermediul lui se oferă elevilor, modelări, justificări și ilustrări ale conceptelor abstracte, ilustrări ale proceselor și fenomenelor neobservabile sau greu observabile din diferite motive. Permite realizarea unor experimente imposibil de realizat practic datorită lipsei materialului didactic, a dotării necorespunzătoare a laboratoarelor școlare sau a pericolului la care erau expuși elevii și profesorul. Elevii au posibilitatea să modifice foarte ușor condițiile în care se desfășoară experimentul virtual, îl pot repeta de un număr suficient de ori astfel încât să poată urmări modul în care se desfășoară fenomenele studiate, pot extrage singuri concluziile, pot enunța legi. Deși efectuarea experimentelor reale este extrem de utilă deoarece așa cum spunea un proverb chinez: ”o imagine înlocuiește 1000 de cuvinte”, pregătirea și realizarea acestora consumă timp și material didactic.

În același timp, calculatorul, construiește contexte pentru aplicații ale conceptelor studiate, permite verificarea soluțiilor unor probleme sau identificarea condițiilor optime de desfășurare a unui nou experiment.

De asemenea, calculatorul este folosit pentru dezvoltarea capacităților de comunicare, pentru colectarea, selectarea, sintetizarea și prezentarea informațiilor, pentru tehnoredactarea unor referate. Astfel elevii își dezvoltă capacitatea de a aprecia critic acuratețea și corectitudinea informațiilor dobândite din diverse surse.

Calculatorul permite crearea de situații problemă cu valoare stimulativă și motivațională pentru elevi, sau cu statut de instrument de testare a nivelului cunoștințelor și abilităților însușite de către elevi, îmbunătățirea procesului de conexiune inversă, grație posibilităților de menținere sub control a activității elevilor.

Tehnica modernă și învățământul centrat pe nevoile, dorințele și posibilitățile elevului impune desfășurarea de activități diferențiate pe grupe de nivel.

Elevul poate parcurge materialul avut la dispoziție în ritmul propriu și numai este nevoit să rețină cantități uriașe de informație. Trebuie să știe doar să gândească logic și să localizeze informația de care are nevoie.

Prezentarea materialelor pe module cu grade diferite de dificultate permite elevului să cunoască exact la ce nivel este situat, să își recunoască limitele și posibilitățile. Astfel se dezvoltă conștiința de sine și dorința de a reuși. Va cerceta, va învăța motivat devenind astfel o ființă capabilă de autoinstruire.

Utilizarea calculatorului și a Internetului permit o înțelegere mai bună a materiei într-un timp mai scurt. Se reduce timpul necesar prelucrării datelor experimentale în favoarea unor activități de învățare care să implice procese cognitive de rang superior: elaborarea de către elevi a unor softuri și materiale didactice necesare studiului. Se dezvoltă astfel creativitatea elevilor. Aceștia învață să pună întrebări, să cerceteze și să discute probleme științifice care le pot afecta propria viață. Ei devin persoane responsabile capabile să se integreze social.

În cazul evaluării se elimină subiectivitatea umană, elevul fiind protejat de capriciile profesorului. Poate chiar să se autoevalueze singur. Este redusă starea de stres și emotivitatea elevilor. Există posibilitatea evaluării simultane a mai multor elevi cu nivele de pregătire diferite, deoarece testele de evaluare sunt realizate de asemenea pe nivele de dificultate diferite.

Se pot realiza recapitulări, sinteze, scheme atractive, animate care să ducă la reținerea mai rapidă a informației esențiale. Se pot realiza jocuri didactice în scopul aprofundării cunoștințelor și dezvoltării abilităților practice sau în scopul îmbogățirii acestora, proiecte, portofolii, pagini html.

Elevii pot realiza pagini web de prezentare a școlii, a orașului, a țării (cu obiective turistice), a culturii, obiceiurilor și tradițiilor poporului român, a materialelor didactice elaborate de ei și de profesorii lor, de informare (subiecte și bareme de corectare pentru diferite examene și concursuri școlare, manifestări științifice și cultural artistice, cărți și reviste școlare, cursuri de pregătire și perfecționare pentru elevi și pentru profesori, grafice de desfășurare a olimpiadelor și examenelor, documente oficiale, forum de discuții, note ale elevilor și date despre activitatea lor în școală, anunțuri și mică publicitate, statistici realizate de elevi pe diverse teme, mesaje, cursuri opționale).

De asemenea elevii pot fi antrenați în realizarea unor Cd-uri, afișe, grafice, reviste, teste, diferite programe și softuri educaționale, jocuri, pliante publicitare, dicționare on-line, activități educative interactive care să antreneze copii de pe întreaga planetă.

Instruirea și învățarea bazată pe Web (Web-based learning) oferă astfel elevilor interactivitatea (posibilitatea schimbului de păreri, opinii, materiale), mediu multimedia (matrialele prezintă cel puțin doua elemente multimedia: text, grafică, audio, animație, video etc), mediu deschis (se pot accesa diferite pagini Web sau aplicații), mediu sincron și asincron de comunicare, independența față de echipamente, distanță și timp (elevii pot utiliza orice calculator conectat la Internet și pot comunica cu persoane din orice colț al lumii).

Se poate spune deci că utilizarea Internetului și a tehnologiilor moderne reprezintă cea mai complexă formă de integrare a educației informale în educația formală.

Utilizarea tehnologiilor moderne în procesul de învățământ este îngreunată de lipsa unor softuri de foarte bună calitate, de imposibilitatea adaptării softurilor străine programelor școlare românești, de costurile foarte ridicate, de lipsa unui personal specializat și a dotărilor corespunzătoare, de rezistența la schimbare a cadrelor didactice, a elevilor, a părinților.

Deși avantajele utilizării TIC în educație sunt numeroase, elevul nu trebuie transformat într-un “robot” care să știe doar să folosească calculatorul. El trebuie să realizeze atunci când este posibil experimentele reale, deoarece îi dezvoltă spiritul de observație, capacitatea de concentrare, răbdarea, atenția, abilitățile practice.

De asemenea, educația nu se realizează numai prin simpla dezvoltare intelectuală. Tot atât de importantă este și necesitatea educației pentru viață, tot ceea ce generează interes și cunoaștere. Deci nu se poate pune problema înlocuirii profesorului cu calculatorul. Acesta trebuie utilizat doar pentru optimizarea procesului instructiv educativ, în anumite etape. Deoarece softul educațional nu poate răspunde tuturor întrebărilor neprevăzute ale elevilor, profesorul va deține întotdeauna cel mai important rol în educație!

Utilizarea calculatorului în școală nu trebuie să fie limitată doar la un anumit domeniu de exemplu informatica; calculatorul trebuie să-și găsească loc și în cadrul altor discipline, într-un mod rațional și bine gândit!

Se poate spune că integrarea resurselor TIC în educație este benefică și duce la o creștere a performanțelor școlare, cu condiția ca elevii să posede cunoștințe de utilizare a calculatorului. Aceasta implică introducerea orelor de informatică și TIC la toate profilurile și la toate treptele de învățământ. De asemenea ar trebui să se lucreze cu grupe mici de elevi, iar clasele să fie dotate cu calculatoare performante conectate la Internet, ar trebui realizate biblioteci de programe și sisteme expert în acord cu curriculum-ul școlar în curs de reformare, iar promovarea pătrunderii spiritului informatic în școli să fie intensificată. Profesorii ar trebui să posede pe lângă cunoștințele teoretice și practice aferente disciplinei studiate și abilități de utilizare a TIC. Deci concentrarea pe utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor de către profesori și de către cei care învață devine o prioritate. De asemenea ar trebui realizate mai multe cercetări metodice privind implementarea TIC în educație.

TIC nu trebuie să fie doar un instrument pentru a prezenta conținuturile existente într-o altă manieră, trebuie să ducă la modificarea modului de gândire și stilului de lucru la clasă al profesorilor, cristalizate în secole de învățământ tradițional, prea puțin preocupat de personalitatea și de posibilitățile elevului.

Calculatorul este, fără îndoială, un instrument care va câștiga teren din ce în ce mai mult în anii ce vor urma și va face ca procesul educațional să fie unul mai atractiv, bazat pe lecții moderne și interesante, va crea noi oportunități și îl va sprijini pe dascăl în munca sa. Însă responsabilitatea acestuia este din ce în ce mai crescută, pentru că a nu reuși să atragi elevul spre disciplina pe care o predai este mai puțin grav decât „a-l pierde” undeva pe drum. Astfel rolul său este, așadar, acela de a-i face pe elevi să nu își piardă interesul pentru școală și, mai mult, să îi motiveze, să își lărgescă sfera de cunoaștere într-un mod activ, interesant și plăcut.

În concluzie putem spune că pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare, învățare, evaluare cât și metodele moderne!

BIBLIOGRAFIE

- [1] Miron Ionescu, Ioan Radu, Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2004.
- [2] Romiță Iucu, Marin Manolescu, Elemente de pedagogie, Editura Credis, București 2004.
- [3] Michaela Logofătu, Mihaela Garabet, Anca Voicu, Emilia Păușan, Tehnologia Informației și a Comunicațiilor în școala modernă, Editura Credis, București, 2003.

FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Corici Paul-Virgil, Liceul Auto „Traian Vuia”, Tg-Jiu, jud.Gorj

În societatea contemporană, în care tehnologia digitală este omniprezentă, educația cetățenilor în privința responsabilităților și comportamentului adecvat în mediul online devine din ce în ce mai crucială. Această formare nu se rezumă doar la competențe tehnologice, ci include și aspecte etice, sociale și juridice esențiale pentru o participare responsabilă în era digitală.

Educația pentru competențe digitale

Primul pilon al formării cetățenilor responsabili în era digitală constă în dezvoltarea competențelor digitale. Aceste competențe includ înțelegerea funcționării internetului, utilizarea eficientă a dispozitivelor digitale, protecția datelor personale și securitatea informatică. Educația în acest sens ar trebui să înceapă de la vârste fragede, pentru a forma o bază solidă de cunoștințe și abilități necesare într-o lume interconectată.

Etica digitală și responsabilitatea socială

În paralel cu competențele tehnologice, este esențial să se insiste și pe dezvoltarea unei etici digitale solide și a responsabilității sociale online. Cetățenii trebuie să fie conștienți de consecințele acțiunilor lor online asupra altora și asupra societății în ansamblu. Aceasta include combaterea discursului de ură, respectarea drepturilor de autor, promovarea unei comunicări respectuoase și cultivarea empatiei în mediul virtual.

Legislația și protecția juridică în mediul digital

Pe lângă competențele și valorile personale, formarea cetățenilor responsabili în era digitală implică și înțelegerea legislației relevante și a drepturilor în mediul online. Educația juridică ar trebui să ofere informații despre protecția datelor personale, privire la confidențialitatea informațiilor, precum și despre posibilele consecințe legale ale comportamentului ilegal sau dăunător pe internet.

Rolul educației formale și non-formale

Atât educația formală, în școli și universități, cât și educația non-formală, prin programe comunitare și activități extracurriculare, joacă un rol vital în formarea cetățenilor responsabili în era digitală. Colaborarea între educație, părinți și comunitate este crucială pentru a asigura o abordare holistică și consistentă în dezvoltarea acestor competențe și valori.

Concluzie

În concluzie, formarea cetățenilor responsabili în era digitală nu este doar o opțiune, ci o necesitate pentru o societate sănătoasă și echilibrată. Aceasta implică nu doar competențe tehnologice, ci și o conștientizare crescută a responsabilităților sociale, etice și juridice în mediul online. Prin educație adecvată și colaborare între diferite părți interesate, putem asigura o tranziție pozitivă și o participare constructivă în era digitală.

Bibliografie

1. Floridi, L. (2014). *The Ethics of Information*. Oxford University Press.
2. Rheingold, H. (2012). *Net Smart: How to Thrive Online*. MIT Press.
3. Livingstone, S., & Helsper, E. J. (2007). "Gradations in Digital Inclusion: Children, Young People and the Digital Divide." *New Media & Society*, 9(4), 671-696.
4. Manole, M. (2020). *Educația digitală și formarea competențelor pentru viitor*. Editura Universitară.
5. Legea nr. 190/2018 privind protecția datelor cu caracter personal în România. Disponibilă pe site-ul Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal: www.dataprotection.ro
6. Ministerul Educației Naționale (2021). *Strategia privind digitalizarea educației în România – SMART EDU*.

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE: PROVOCĂRI, ȘI SOLUȚII PENTRU FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI

Prof. înv. primar Coropcaru Maria Mihaela Adriana
Școala Gimnazială nr. 1 Sat Pădureni județul Vaslui

În prezent, este din ce în ce mai evident impactul transformării digitale asupra societății și a pieței muncii, precum și asupra sistemelor de educație și formare. Din această perspectivă, transformarea digitală în educație este determinată de progresele în materie de conectivitate, utilizarea pe scară largă a dispozitivelor și a aplicațiilor digitale, nevoia de flexibilitate individuală și cererea acută de competențe digitale. În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile au constatat că elevii ce au vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Conform cercetărilor sociologice, copiii ce au vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3- 4 ore, zilnic. Astfel, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital. Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este ca timpul petrecut de elevi în mediul virtual să fie organizat, ținând cont de câteva elemente:

- Nevoile diferite de învățare;
- Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- Programa școlară și programa de examen;
- Nevoia de socializare;
- Nivelul de digitalizare.

În munca cu elevii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile acestora. Din martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și școlarii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma G Suite for Education pentru conferințe în combinație cu platformele educative Wordwall, Kinderpedia, Kahoot, Socrative, Quizziz.

Anii 2023, 2024 și 2025 au reprezentat o ascensiune în digitalizarea sistemului educațional din România. Prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), unitățile de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, inclusiv cele care funcționează în cadrul instituțiilor de învățământ superior, precum și cluburile sportive, palatele copiilor, centrele județene de asistență psihopedagogică au fost dotate cu echipamente TIC, mobilier, materiale și softuri educaționale și sportive.

Un rol esențial în aceste proiecte îl au platformele de e-learning ce devin din ce în ce mai importante în domeniul educației, în contextul unei lumi într-o continuă evoluție digitală. Acestea s-au transformat într-o bază fundamentală pentru a oferi elevilor oportunități de învățare modernizate, flexibile, confortabile și accesibile, așa cum sunt cerute de instituțiile de învățământ.

Materialele didactice create prin intermediul acestor platforme se pot accesa de pe tabla interactivă, sistem hibrid, laptop, tabletă, PC, TV și telefon. Lecțiile, cursurile, testele sau chestionarele create pot fi previzualizate înainte de publicare, exact pe tipul de dispozitiv pe care va fi accesat de către cursanți și se adaptează automat dimensiunii ecranului de pe care este accesat. Un avantaj semnificativ al folosirii platformelor de învățare online este posibilitatea pe care o oferă educatorilor de a personaliza strategiile de instruire pentru a răspunde cerințelor specifice ale elevilor.

Având în vedere diversitatea culturală și varietatea nivelurilor de cunoaștere ale elevilor, profesorii pot ajusta metoda și intensitatea instruirii. Mai mult, flexibilitatea inerentă a acestor platforme permite profesorilor și utilizatorilor să dezvolte sau să colaboreze la proiecte, fără a fi limitați de locația geografică. Unul din cele mai importante beneficii pe care le aduce **educația digitală** elevilor este accesul rapid la orice fel de informație. Desigur, acest lucru poate ajuta sau poate dăuna, în funcție de cum educăm copiii cu privire la verificarea surselor, autenticitatea informației, dar și factorul și contextul emoțional. Spre deosebire de școala de acum 20 de ani, mersul la bibliotecă pentru a afla o informație despre un anumit subiect a fost înlocuit cu un simplu search pe Google. Iar acesta nu este un lucru rău.

Utilizarea prietenului digital în scopuri instructiv-educative contribuie la sporirea entuziasmului și a independenței elevilor; toată informația se află la un click distanță; utilizarea platformei Google Classroom permite oferirea unor comentarii private elevilor, conferinduse un feedback pentru fiecare elev; îi face pe elevi să devină mai conștienți și mai pregătiți pentru viața de mâine. Referindu-ne la experiența digitală la nivelul claselor primare ne referim la lecțiile desfășurate pe platformele educaționale sincron: Zoom, Google Meet, Teams, Skype, etc. De asemenea s-au realizat și lecții pe rețelele de socializare: Viber, Messenger, dar în grupuri restrânse de elevi, platformele educaționale asincron (Moodle, Google Classroom) s-au dovedit a fi ineficiente în mobilizarea elevilor în procesul instructiv-educativ. În cadrul orelor online ne-am format competențe de a lucra cu diferite instrumente și aplicații TIC: Power Point, Wizer me, Wordwall, Excel, Word, Photoshop. Am devenit creativi, autodidacți, stăpânind sete de cunoaștere și interes față de inovație.

Lecțiile online au contribuit la sporirea curiozității față de unele teme. Au fortificat cunoștințele noastre generale și au sporit apariția interesului față de învățare. Probabil lecțiile online pe platforme didactice asincron au contribuit la formarea profilului viitorilor cercetători în diferite domenii și probleme globale. Platforma Google Classroom ne permite să ne valorificăm și potențialul artistic, astfel în cadrul lecțiilor de Arta teatrală, am bătut tiparele lecțiilor tradiționale și am avut ocazia să fim adevărați actori în fața camerelor video. Tehnologiile informaționale ne permit să creăm filmulețe distractive pentru elevi, care contribuie la formarea comunicării expresive, îi familiarizăm cu componentele intonației (ritm, ton, timbru, viteză) și sporește afectivitatea și interesul în cadrul lecțiilor. Provocările ar fi că societatea contemporană se confruntă cu unele neajunsuri economice, astfel, în ciuda progresului tehnologic, unele categorii sociale rămân la limita existenței, deci nu toți copiii sunt dotați cu echipamente de ultimă generație pentru a face față noilor tendințe educaționale.

Pe lângă arsenalul de avantaje, învățământul primar în această epocă a digitalizării prezintă și câteva **dezavantaje**: dependența, nesiguranța cibernetică, robotizarea sistemului educațional, de asemenea și gestionarea proastă a timpului petrecut în fața micilor ecrane poate să se manifeste prin performanțe academice mai slabe. Copiii pot transforma cu ușurință computerul în proteză cognitivă, instalându-se un soi de „lene intelectuală”. Multe dintre sarcinile sau activitățile de învățare trebuie realizate direct de către copil, fără niciun fel de

ajutor. Elevilor le place să învețe de la profesorii care emană căldură, afectivitate, pasiune față de disciplină, interes față de discipoli. Profesorii trebuie nu doar să comunice informația, dar să le insuflă discipolilor sete de cunoaștere și spiritul unei învățări permanente. Expresivitatea cadrului didactic (mimică, gesturile, postura, atitudinea, vestimentația) îl fac pe elev să fie mai atent și mai interesat de mesajul educațional transmis. Într-o eră digitalizată sarcina cadrului didactic se dublează acesta nu este doar emițător de mesaje educaționale, dar și un făuritor a profilului moral, un exemplu demn de urmat.. Din toate timpurile meseria de cadru didactic era una universal. Astăzi, datorită tendințelor inovatoare profesorul este un inginer care nu își propune să făurească niște roboței care realizează totul automat, fără a pune întrebări și a explora lumea din jur, ci tineri activi, cu inițiativă, dominați de spirit civic și conștiință democrată. În concluzie, educația online nu tinde să înlocuiască sistemul tradițional, ci vine ca o alternativă, ca un suport în cazuri excepționale, însă nu putem vorbi de o educație sută la sută online.

Provocări în era digitală:

- ✓ **Accesibilitate inegală:** Chiar dacă tehnologia a devenit omniprezentă, nu toți elevii au acces la dispozitive sau la conexiune la internet de calitate. Astfel, decalajul digital poate perpetua inegalitățile educaționale, punând anumiți elevi într-o poziție dezavantajată.
- ✓ **Dependența excesivă de tehnologie:** Transformarea digitală nu este doar benefică. Această adaptare la vremurile actuale poate duce la o dependență excesivă de dispozitive și aplicații. Acest lucru poate reduce abilitățile de concentrare și de gândire critică a elevilor, având un impact negativ asupra procesului de învățare.
- ✓ **Securitate și confidențialitate:** Integrarea tehnologiei în educație aduce preocupări privind securitatea datelor personale și a informațiilor sensibile ale elevilor. Protejarea confidențialității și a securității online devine o provocare esențială.

Oportunități în era digitală:

- ✓ **Personalizarea învățării:** Tehnologia permite adaptarea conținutului educațional la ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev, ceea ce înseamnă educația diferențiată. Platformele de învățare personalizată pot identifica nevoile individuale și pot oferi resurse adecvate pentru fiecare elev.
- ✓ **Acces la resurse educaționale extinse:** Prin intermediul internetului, elevii pot accesa o varietate vastă de resurse educaționale, de la cărți și videoclipuri până la cursuri online. Această bogăție de informații sprijină învățarea independentă și dezvoltarea de cunoștințe variate.
- ✓ **Colaborare globală:** Tehnologia facilitează conectarea între elevi din întreaga lume. Prin intermediul proiectelor colaborative online, elevii pot învăța despre diverse culturi și perspective, dezvoltând abilități de comunicare interculturală.
- ✓ **Inovare în metodele de predare:** Utilizarea tehnologiei poate aduce metode de predare mai interactive și captivante, care stimulează imaginația și creativitatea elevilor. Realitatea virtuală, simulările și jocurile educaționale pot face învățarea mai atractivă.

Totuși, așa cum spuneam, este necesară o educare a celor mici încă de când pășesc prima dată în lumea tehnologiei, cu privire la câteva aspecte importante legate de informațiile provenite de pe internet. Este informația provenită dintr-o sursă în care avem încredere? A mai fost acea informație folosită sau preluată de alte surse sigure? Atunci când ne este prezentată informația, are caracter neutru sau apelează la factorul emotivitate pentru a atrage atenția cititorului? Acestea sunt doar câteva dintre aspectele pe care atât noi, cât și copiii noștri ar trebui să le urmărim cu rigurozitate atunci când căutăm un răspuns în lumea vastă a internetului.

Ținând cont de afinitatea pe care elevii o au pentru lumea virtuală, putem spune că dorința lor de a continua învățământul în mediul online este justificată. Confortul pe care îl oferă tehnologia, eliminarea problemelor de logistică precum deplasarea până la școală sau transportul manualelor grele în ghiozdane constituie cel mai mare avantaj al școlii online. Totuși, ținând cont că momentan România nu este pregătită să treacă complet la digitalizarea educațională, ce este de făcut pentru a le oferi copiilor noștri acest beneficiu informațional de care au nevoie ca o formă firească de evoluție?

Una dintre soluțiile pe care le propunem pentru această problemă este înscrierea lor la cursuri online de pregătire extra-școlară, care nu doar că îi va ține în continuare aproape de tehnologie și nu le va întrerupe brusc ritmul de învățare, dar îi va pregăti intens pentru a face o performanță mai mare decât programa școlară.

Activitățile extracurriculare sunt, de asemenea, esențiale. Oferind copiilor oportunități de a explora diferite domenii, de a se angaja în activități care le plac și de a învăța într-un mediu structurat, toate vor duce la formarea unor adulți echilibrați. Este vital ca generația viitoare să fie echipată nu doar cu cunoștințe, ci și cu abilități care să le permită să funcționeze ca cetățeni responsabili și conștienți. Astfel, rolul cursurilor pentru copii și implicarea părinților în dezvoltarea lor emoțională, cognitivă și socială sunt esențiale. Este o responsabilitate colectivă să ne asigurăm că le oferim prichindeilor instrumentele, resursele și mediul potrivit pentru a crește și a prospera.

Trebuie să recunoaștem că viitorul le aparține și că investiția în educația și dezvoltarea lor de astăzi va determina calitatea societății de mâine. Prin eforturi unite, putem construi o fundație solidă pentru generația viitoare, asigurându-ne că vor avea abilitățile, cunoștințele și înțelegerea necesară pentru a naviga în complexitatea viitorului.

BIBLIOGRAFIE:

- 1) https://www.oecd-ilibrary.org/education/education-in-the-digital-age_1209166a-en
- 2) Pavel Cerbușca, **Învățământul general în mod online: eficacitate și eficiență**
- 3) Georgeta Pânișoară, **Psihologia copilului modern**, Ed. Psihologia copilului & Parenting

EFICIENTIZAREA PARCURSULUI EDUCAȚIONAL AL ELEVILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE PRIN CONSILIERE ȘI ORIENTARE

Prof. Dr. Costea Elena-Alexandra, Școala Gimnazială Nr. 4, Rm. Vâlcea

Consilierea și orientarea joacă un rol esențial, printre altele, și în eficientizarea parcursului educațional al elevilor, atât în învățământul de masă, cât și în învățământul special, tradițional sau alternativ. În cadrul prezentului studiu, ne vom apleca asupra diferitelor modalități de consiliere și de orientare a elevilor din învățământul special, cu cerințe educative speciale, cu accentul pe, de pildă, pedagogia curativă și planul Dalton.

Prima instituție de pedagogie curativă bazată pe antropozofie, fondată de către Rudolf Steiner (1867-1925), a fost creată în Germania, în 1924. În acea perioadă, pedagogii i-au cerut lui Rudolf Steiner sprijinul pentru a putea ajuta elevii cu cerințe educaționale speciale. Drept răspuns, Rudolf Steiner a ținut *Cursul de pedagogie curativă*, în care a pus bazele a ceea ce a luat amploare sub denumirea de pedagogie curativă cu orientare antropozofică.

Pedagogia curativă întemeiată de Rudolf Steiner este un fapt social. Este un alt mod de a educa, oferit elevilor cu cerințe educaționale speciale, ale căror probleme de sănătate fizică și psihică nu pot fi rezolvate prin forme de educație obișnuită. Pedagogia curativă este un curent pedagogic care și-a păstrat identitatea (Neamțu, Cristina și Gherguț, Alois, 2000, p. 7).

Scopul pedagogiei curative este acela de a oferi elevilor cu cerințe educative speciale posibilitatea de a se deschide, de a-și dezvolta propriul potențial și capacitățile lor de gândire, de a sprijini integrarea lor în comunitatea socială, de a-i ajuta să trăiască cu demnitate.

Fundamentele pedagogiei curative, cele mai multe similare cu ale alternativei Waldorf, sunt: ritmul și voința; predarea în epoci; cuvântul viu și lumea însuflețită; activitățile artistice; logopedia; atitudinea pedagogului curativ și ambianța.

Fundamentele pedagogiei curative

a) Ritmul și voința

În pedagogia curativă, activitățile din timpul zilei, săptămânii și anului, sunt structurate ritmic. În școală, ziua debutează cu o zicere matinală și o parte ritmică urmată de predarea pe epoci, care are loc pe parcursul primelor două ore de curs. Săptămâna începe și se sfârșește în mod festiv, fiind marcată de întâlnirile cadrelor didactice care pe lângă alte teme, vor aborda și studii de caz.

Anul este structurat ritmic prin anotimpuri, cu sărbătorile care le corespund. Sărbătorile creștine – Paști, Sânziene, Crăciun, Bobotează etc. – se sărbătoresc prin reprezentații artistice, piese de teatru, serbări cu specific. În cadrul acestora sunt reprezentate, sub formă de imagini, noțiuni precum iubire, frumusețe, curaj, pentru a găsi acces și la sufletele elevilor cu posibilități de percepere-înțelegere limitate.

Aceste reprezentări ritmice educă voința și reprezintă un proces de lungă durată pe parcursul căruia familia și școala trebuie să mențină o permanentă colaborare.

b) Predarea în epoci

Ziua de școală începe, în fiecare dimineață, cu așa zisa oră de bază sau epocă, desfășurată pe parcursul a două-patru săptămâni și cuprinde acele materii la care trebuie accentuată cunoașterea și înțelegerea, gândirea și reprezentarea. Astfel -ora de bază- constituită din primele

două ore ale dimineții, va fi începută cu grijă prin așa numita parte ritmică, ce ocupă ca timp primele douăzeci de minute.

Cântecele la flaut, liră, cu vocea, poeziile, pantomima, exercițiile de ritm (scandate cu picioarele și mâinile), exerciții de vorbire (frământările de limbă), în care elevilor le este cultivată capacitatea de a rosti clar -sub forma de jocuri și mici acțiuni- la o mai bună percepție a corpului, la o cunoaștere a schemei corporale, la stimularea exprimării, leagă colectivul clasei și îl potrivește orei de predare.

După aceasta, din repetarea materiei predate în ziua dinainte, se extrage esența, astfel încât predarea zilnică este, de fapt, o continuare a expunerii anterioare. Cadrul didactic responsabil povestește plastic, în imagini, luând în considerare temperamentele, tensionând și relaxând, făcându-i pe elevi să se adâncească în cele trăite.

Dacă în cazul secvenței ritmice care deschide o zi de școală există o alternanță între activitățile individuale și cele de grup, în cazul predării pe epoci domină predarea frontală. În ceea ce-i privește pe elevii care nu pot să scrie sau să deseneze, pedagogul curativ preia această sarcină.

Ora se încheie cu o istorisire ce diferă în funcție de clasă (de exemplu, clasa I, basme; a II-a, legende și fabule; a III-a, povestiri biblice; a IV-a, mitologie românească ș.a.) ce dau caracter întregului an școlar.

c) *Cuvântul viu și lumea însuflețită*

Cuvântul viu este atât de important, încât manualele sunt evitate în primii ani de școală, și în mare măsură, și în clasele superioare. Firul roșu care merge de-a lungul unei epoci de predare și care o face să fie un întreg ordonat, nu poate fi găsit în niciun manual.

Acesta este prelucrat de profesor, luând în considerare specificul clasei și efectul educativ al fiecărei materii. Lipsa manualelor atrage după sine confecționarea propriilor cărți, prin caiete de epocă în care stă strânsă esența unei perioade de predare. Textele sunt dictate, de regula, de învățător sau prelucrate împreună în clasa, ilustrațiile fiind cu totul opera elevilor (Weihs, Thomas, 1988, p. 182).

d) *Activitățile artistice*

Următoarele ore de curs se adresează inimii, frumosului, simțirii.

Muzica, pictura, gimnastica, modelajul țin de domeniul artei, pedagogia curativă alătură acestora încă două: euritmia și desenul formelor.

Desenul formelor – încă de mici, elevii sunt îndrumați și ajutați să deseneze folosindu-se de o simplă linie, care nu este altceva decât conturul obiectului sau al ființei pe care doreau să o deseneze. În realitate, însă, nu există niciun fel de contur, numai culori ce se întâlnesc, suprafețe colorate ce se învecinează.

Începutul este făcut chiar din primul an de școală, când desenul formelor precedă scrisul. Desenul formelor nu va fi însă exersat doar ca urmă a mișcării. Elevii pot fi puși să întregescă o formă incompletă, după propriul simț al unei forme sau să încerce să ajungă la forma imaginii în oglindă. Euritmia se alătură acestor arte, și însăși numele ei îi definește misiunea. Euritmia nu este numai un exercițiu corporal armonios, ci și o artă care provine din sufletesc-spiritual și care-l unește pe om cu aceste sfere. În cadrul paletelor de posibilități oferite de pedagogia curativă, euritmia

ocupă un loc central, întrucât plasarea ei, în domeniul suprasensibil, îi conferă ample virtuți terapeutice. În euritmia curativă, anumite elemente fonetice acționează în sensul învingerii unei anumite unilateralități cauzate de handicap. Mișcările euritmice sunt transformate și intensificate în elemente de euritmie curativă, care sunt executate conform unor modalități ritmice bine definite. Cu ajutorul consoanelor se acționează, de pildă, plastic asupra organizației corporale, vocalele, dimpotrivă, stimulează în sensul deschiderii către lume.

e) *Logopedia*

Vorbirea articulată este asimilată, în context evolutiv, cu dezvoltarea gândirii elevului. Modelarea vorbirii este, de asemenea, o parte componentă a formării cadrelor didactice și educatorilor din cadrul pedagogiei curative. În cadrul secvențelor ritmice, sunt prevăzute exerciții de vorbire cu întreaga clasă. Astfel, timpul disponibil pentru exerciții individuale este relativ scurt. Aici, ar putea fi introdusă logopedia. Ea este realizată individual de către un logoped deși este greu să se dezvolte aptitudini verbale la elevii care nu au atins nivelul necesar de înțelegere al noțiunilor de bază, fundamentale.

f) *Atitudinea pedagogului curativ și ambianța*

Întrucât pedagogii curativi acționează nemijlocit asupra elevilor în nevoie, ei trebuie să-și însușească o serie de aptitudini, cum ar fi: facultăți de cunoaștere extinse, înțelegere față de fenomenele anormale prezentate de subiecți, intuiție, interes, dăruire, entuziasm, liniște lăuntrică și respect față de detaliu.

Cadrul didactic caută în mod intenționat stabilirea contactului cu fiecare elev, mai întâi la salutul de dimineață, apoi în cursul predării.

Modul de comportare al cadrelor didactice față de elevi este plin de respect, interes și cordialitate. În acest context, este important de remarcat faptul că profesorul nu este în permanență persoana care îngăduie totul, cu toleranță și înțelegere. El ridică adesea pretenții care acționează cu claritate și fermitate asupra elevilor. În cursul activităților cotidiene se ține seama, în mod conștient, de forma pe care o au de luat acestea; dacă este cazul, elevii sunt corecționați în mod sistematic. Comportamentul elevilor, unii față de alții, este influențat de modelul cadrului didactic.

Sălile de clasă sunt primitoare, pereții sunt zugrăviți în culori pastel, ce diferă după vârsta elevilor, băncile sunt dispuse în mod adecvat pentru predarea frontală. Alături de profesor, aproape pentru toți elevii a devenit un obicei de a împodobi în mod corespunzător sălile de clasă sau masa anotimpurilor. Pe această cale, elevii cu cerințe educative speciale fac cunoștință cu diversele anotimpuri și anumite stări lăuntrice, care sunt create cu ajutorul unor voaluri colorate atârinate în colțurile clasei.

Rezumând, putem caracteriza că interacțiunile și climatul din sălile de clasă sunt pline de respect și sensibilitate. Dar ceea ce caracterizează cel mai bine relația profesor-elev, în instituțiile de pedagogie curativă, este capacitatea de empatie pe care cadrele didactice o cultivă față de elev ca ființă în devenire (Ungureanu, Dorel, 2000, p. 72).

Primul centru de pedagogie curativă a fost înființat în Germania, acum 99 de ani (1924). Acesta a fost începutul unei mișcări care avea să se răspândească în întreaga lume; de atunci, au fost create numeroase instituții de pedagogie curativă și de terapie socială (și pentru copii și pentru

adulti), dintre care aproape 350 în Europa. Pedagogia curativă și terapia socială sunt prezente acum în aproape 50 de țări. Începutul inițiativei din județul Hunedoara este legat de primul seminar internațional de pedagogie Waldorf și pedagogie curativă din România, care a avut loc la Deva, în septembrie 1990. Astfel, s-au creat legături cu mai multe centre din Elveția, Germania, Franța, cu mișcarea internațională de pedagogie Waldorf și pedagogie curativă, solicitând consultanță și sprijin. Răspunsul acestora s-a concretizat în formarea unei echipe internaționale ce și-a propus să susțină această inițiativă din Simeria sub toate aspectele.

Promotorul inițiativei a fost d-l Hans Spalinger de la Humanus Haus-Elveția, care, prin vasta experiență de pedagog curativ, a prezentat și susținut metodele specifice pedagogiei curative, a sprijinit dezvoltarea bazei materiale, organizarea unor cursuri și schimburi de experiență și d-l dr. Lazăr Pașca, originar din Simeria Veche, ce a pus la dispoziție terenul pe care s-au construit clădirile centrului și susținerea unor conferințe în cadrul seminarelor de formare inițială a personalului. În dezvoltarea generală a inițiativei de la Simeria Veche, se disting șapte etape:

- Constituirea unei organizații nonguvernamentale care să asigure baza materială și metodele de lucru – Asociația Hans Spalinger Simeria, înființată în 1990;
- Înființarea, prin parteneriat public-privat, a unui complex social pentru elevul cu handicap (3-18 ani), cu asigurarea unei game complete de servicii – realizat în cadrul Centrului de Pedagogie Curativă Simeria (1991);
- Înființarea, în mod similar, a unei structuri comunitare pentru adultul cu dizabilități, care să asigure serviciile necesare pentru o integrare socială, economică și culturală optimă – realizate în cadrul Centrului de Integrare prin Terapie Ocupațională Simeria (1998);
- Înființarea unei structuri care să permită formarea personalului de specialitate implicat în proiect, în cadrul unui centru de formare la nivel regional;
- Extinderea proiectului și multiplicarea modelului de bună practică în alte localități ale județului Hunedoara (Orăștie, Hunedoara, Petroșani, Vulcan) și în alte județe (Cluj, Mureș);
- Extinderea și consolidarea activității atelierelor protejate, în care persoanele cu dizabilități încadrate să presteze muncă plătită;
- Implicarea în acțiuni la nivel național și internațional (Federația Waldorf, Federația de Pedagogie Curativă etc.), stabilirea de legături cu organizații similare din Europa.

Viziunea școlii: *Centrul de Pedagogie Curativă Simeria – o comunitate deschisă către înțelegerea ființei umane; o șansă de integrare școlară și socio-profesională.*

Misiunea Centrului de Pedagogie Curativă Simeria constă în a oferi servicii adecvate de consiliere și de orientare a elevilor cu cerințe educative speciale, respectându-le demnitatea umană, oferindu-le elevilor cu dizabilități posibilitatea de a se deschide și de a-și dezvolta propriul potențial, în vederea integrării acestora din punct de vedere educațional, socio-cultural și

economic, ajutându-i să trăiască cu demnitate ca cetățeni cu drepturi depline și de a face remarcată contribuția lor la viața socială (Stănică, I. Popa, M și Popovici, 2001, p. 126).

Se promovează, de asemenea, egalitatea de șanse și drepturile umane ale persoanelor cu dizabilități, impulsionând emanciparea și integrarea în societate. Integrarea socială este deci unul din scopurile principale ale pedagogiei curative. Modelul ales este cel al comunităților sociale de pedagogie curativă, în care valorile umane sunt respectate și prețuite.

Secvențe din pedagogia curativă

Planul Dalton a fost introdus de Helen Parkhurst, în orașul american Dalton. Acest plan promovează învățământul individualizat. Clasele sunt transformate în laboratoare pe materii, în cadrul cărora fiecare elev studiază în ritm propriu, după un program stabilit pe bază de contract, profesorul având rolul de consultant și evaluator.

Planul Dalton în grădinițe și școli

Planul Dalton este un model educațional progresiv creat de Helen Parkhurst în 1920, în Dalton, Massachusetts, Statele Unite ale Americii și se bazează pe convingerea lui Parkhurst că de

fiecare dată când elevii primesc responsabilitatea pentru studiul lor, ei caută instinctiv cel mai bun mod de realizare al acestuia și execută deciziile lor, cu pasiune și rigoare, ceea ce duce la succes.

Planul Dalton a fost creat pentru a rezolva probleme didactice și organizatorice în clasa cu vârste diferite de elevi și, prin urmare, Parkhurst a dorit să creeze un nou sistem care să permită fiecărui elev să aibă un program educațional adaptat la nevoile, interesele și abilitățile sale. Un avantaj imens al planului Dalton este flexibilitatea sa, care permite aplicarea acestuia tuturor subiecților. Planul Dalton a influențat deja procesele de învățare în multe școli din întreaga lume, datorită adecvării lui la orice mediu școlar. Atmosfera și mediul în grădinițele și școlile cu specific Dalton este, în principal pozitiv și sprijină sentimentul de responsabilitate, coridoarele sunt decorate cu postere și declarații de inspirație pentru elevi, ce îi îndeamnă să fie cooperanți, responsabili și încrezători.

Obiectivele planului Dalton sunt:

- Adaptarea programului fiecărui elev la nevoile, interesele și abilitățile sale;
- Promovarea atât a independenței, cât și a responsabilității;
- Îmbunătățirea abilităților sociale și a respectului față de alții.

Ca să fie atinse aceste obiective s-a dezvoltat un model în trei părți care reorganizează educația centrată pe profesor la centrarea pe elev, transferând responsabilitatea gândirii critice de la primul la cel din urmă.

Aceste trei părți, numite Casa, Misiunea/Temele și Laboratorul formează structura de bază a sistemului de educație Dalton.

Casa

Fiecare elev aparține unei *case* mai mici în cadrul școlii, și este un grup în care fiecare elev în nevoie învață, sub grija *profesorului de casă*, abilitățile necesare pentru a fi parte a grupului. *Profesorul casei* ghidează, antrenează și ajută subiecții să dezvolte o legătura de susținere reciprocă atât între ei, dar și între ei, părinți și profesori.

Subiecții au nevoie de o formă mai structurată și de mai multe rutine, de aceea lecțiile în cazul acesta sunt organizate în mod mai tradițional fiind inițiate și direcționate de către profesori ca să transmită informații și idei-cheie explicând conținutul și abilitățile care sunt de bază.

Numărul celor care fac parte din casă este mic (un profesor la 12 elevi) pentru a asigura o atenție individuală și flexibilitate.

Pe măsură ce elevii progresează, cadrul didactic responsabil va acționa mai mult ca un

consilier de ghidare decât ca un profesor la clasă (Dumitru, Valeriu, 2016, p. 161).

Misiunea/Temele/Atribuirea

Această parte a structurii planului Dalton se referă efectiv la un *contract* de învățare între elev și profesor, definind munca pe care elevul trebuie să o îndeplinească într-un anumit interval de timp convenit. Aceste atribuții sunt proiectate în mod individual astfel încât:

- Explică subiecților imaginea de ansamblu și scopul lucrării;
- Ori de câte ori este posibil să se realizeze interdisciplinar, ca să arate elevilor legătura dintre diferitele domenii de cunoaștere;
- Să li se ofere suficient suport în ceea ce privește interesele și nevoile;
- Să ofere sugestii de cercetare.

Laboratorul – este timpul alocat muncii individuale sau pe grupe mici împreună cu responsabilul lor. Acesta este timpul pentru anchetă, experiență directă și colaborare.

Laboratorul descrie cel mai bine atmosfera de învățământ, pe care Dalton se străduiește să o creeze, combinarea de studiu, cercetare și colaborare.

Clasele obișnuite sunt transformate în laboratoare pe discipline, oferind subiecților materiale diverse documentare și indicații de lucru pentru activitatea individuală.

Laboratoarele pentru aceeași activitate prezintă materialele de studiu ordonate după gradul lor de complexitate și dificultate.

Fiecare elev lucrează conform unui program individual, în ritmul propriu de lucru, iar mentorul acordă periodic consultații când este solicitat.

Baza planului Dalton constă deci, în principal în stimularea motivației interne prin oferirea elevilor autonomie corespunzătoare, responsabilități și oportunități de colaborare în procesul de educare. Câteva principii ale planului Dalton:

- Să se creeze o comunitate de învățare în care este cultivată grija față de elevi, părinți și profesori în care dezvoltarea individuală este stimulată prin cooperare;
- Să creeze un curriculum condus de elev, în care sunt luate în considerare interesele, nevoile și abilitățile fiecărui subiect, pentru a promova dezvoltarea socială, emoțională, lingvistică, cognitivă și fizică;
- Să ajungă la independență intelectuală prin anchetă, experiență directă, lectură, colaborare și asumare de riscuri;
- Insuflarea unui sentiment de etică, valori morale, respect și responsabilitate

față de alții.

Educația nouă

Mișcare pedagogică care a reunit mai multe curente (școlile noi, educația liberă, școala activă, școala muncii, școala în aer liber, centrele de interes, comunitățile școlare, metoda complexelor, scoutismul) unite prin câteva idei principale privind posibilitățile elevului:

- De a-și manifesta liber trebuințele de cunoaștere, acțiune și comuniune socială;
- De a se elibera de constrângeri;
- De a se integra în grup;
- De a se racorda la viața reală;
- Punerea elevului în contact cu natura;
- Experiența practică devine sursă de cunoaștere.

Coordonate ale educației noi/școlii noi/școlii active, care îi implică și pe elevii cu cerințe educative speciale:

Studierea riguroasă a ființei copilului, într-o dublă perspectivă: conformarea la exigențele vârstei și individualizarea acestui proces;

Educația se impune a fi funcțională, trebuie să rezolve o trebuință conștientizată;

Noua educație trebuie să refacă legătura școlii cu viața;

Educația nouă se face printr-o școală activă, prin angajarea profundă a elevului în procesul propriei transformări;

Școlile gem sub povara materiilor de învățământ și de aceea trebuie cultivate preponderent forțele elevului în transformarea științei într-un bun cu valoare instrumentală pentru fiecare individ;

Educația moral-cetățenească se realizează prin acordarea unei mai mari autonomii elevului (Simmons, John, 2008, p. 172).

Soluții propuse de educația nouă/școala activă care se pliază și pe grupele/clasele în care sunt elevi cu CES:

- Introducerea metodelor active;
- Promovarea unei legături permanente între școală și viața practică;
- Individualizarea învățământului;
- Studiul psihologic al individualității ca punct de sprijin pentru individualizare;

- Utilizarea intuiției ca modalitate de cunoaștere;
- Primatul culturii formative;
- Fructificarea spontaneității, ca mijloc de realizare a punctului de vedere funcțional;
- Dezideratele disciplinei libere, al autoconducerii, al cooperării școlare, ca mijloace de integrare activă în realitatea socială.

Concluzii generale privind consilierea și orientarea elevilor cu CES în învățământul special alternativ

Ideea de alternativă educațională funcționează la nivel teoretic încă de la începutul secolului al XX-lea. Este vorba de curentul *Educația nouă și școala activă* ca reacție la un curent destul de riguros și de rigid, *Herbartianismul*. A fost adus în țară de Spiru Haret, poate cel mai important ministru al Educației din toate timpurile (multe din studiile în domeniu atestă acest fapt). Ideea de alternativă ne duce la o societate foarte acutizată în care omul rigid nu își mai are locul. În ziua de azi, alternativele formează oameni înzestrați cu competențe, adaptați la schimbare, oameni care pot să gliseze dintr-un domeniu social în altul. Nu mai avem siguranța zilei de mâine. Noi, cei din învățământul preuniversitar și superior, furnizăm educație, iar beneficiarul nostru, părintele, comunitatea imediată, trebuie să înțeleagă că există și altceva decât învățământul tradițional. Noua arhitectură a curriculumului a luat foarte mult din învățământul alternativ și ne putem gândi, aici, la pedagogiile alternative. Întâlnirea de dimineață din învățământul preșcolar este luată din pedagogia Step by Step, foarte multe idei sunt preluate din Pedagogia Waldorf, ca de exemplu, utilizarea nisipului, a lemnului, a resurselor pe care le întâlnim în viața de zi cu zi. Este vorba de experiența experiențială, de întoarcerea la viață. Toată dezvoltarea noastră se raportează la viața adevărată și nu la înlocuitori.

Secvențe din Școala Dalton

Bibliografie

- Albulescu, Ion, *Pedagogii alternative*, Editura ALL, București, 2014;
- Burke, Walsh K., *Predarea orientată după necesitățile copilului*, 1998;
- Catalano, H. (coordonator), *Dezvoltări teoretice și instituționale în alternativele educaționale*, Editura Nomina, 2011;
- Cerghit I., *Sisteme de instruire alternative și complementare*, Editura Aramis, București, 2002;
- Dumitru, Valeriu, *Istoria Pedagogiei*, Editura Proșcoala, Râmnicu Vâlcea, 2016;
- Felea, Gheorghe, *Alternativele educaționale din România*, Editura Triade, Cluj-Napoca, 2002;
- Landsheere, G., *Istoria universală a pedagogiei experimentale*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995;
- Steiner, Rudolf, *Cunoașterea inițiativă*, Editura Arhetip-Renașterea Spirituală, București, 1995;
- Steiner, Rudolf, *Antropologia generală ca bază a pedagogiei*, Editura Triade, Cluj-Napoca, 1998;
- Steiner, Rudolf, *Formele spirituale active în conviețuirea vechii și noii generații*, Editura Omniscop, Craiova, 1998.

Educația în era digitală

Prof. COSTREIE ADRIANA
Liceul Tehnologic „Henri coandă” Târgu Jiu

Era digitală a transformat profund toate aspectele vieții moderne, inclusiv educația. Utilizarea tehnologiilor digitale a schimbat modalitățile de predare și învățare, facilitând accesul la informații, dezvoltarea competențelor digitale și adaptarea la o societate dinamică. Acest referat analizează impactul educației digitale, beneficiile, provocările și tendințele viitoare. Educația digitală se referă la utilizarea tehnologiilor informaționale și de comunicații (TIC) pentru a sprijini procesul de predare și învățare. Aceasta include utilizarea platformelor online, resurselor multimedia, realității virtuale și inteligenței artificiale pentru a facilita accesul la cunoștințe.

Educația digitală are o serie de beneficii, cu ar fi:

- Accesibilitate sporită: Elevii pot accesa resurse educaționale de oriunde, eliminând barierele geografice.
- Personalizarea învățării: Tehnologia permite adaptarea conținutului în funcție de ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev.
- Interactivitate și angajament crescut: Resursele multimedia și jocurile educaționale cresc motivația elevilor.
- Dezvoltarea competențelor digitale: Educația digitală pregătește elevii pentru piața muncii a viitorului.

Instrumentele și tehnologiile utilizate în educația digitală sunt: platformele de învățare online: Google Classroom, Moodle, Blackboard, aplicații educaționale: Kahoot!, Duolingo, Photomath, inteligența artificială: Chatbot-uri educaționale, asistenți virtuali și realitatea augmentată și virtuală care permit experiențe imersive în discipline precum biologia și istoria.

Educația digitală a fost implementată cu succes în numeroase țări, oferind lecții valoroase despre bunele practici. De exemplu, țările nordice, precum Finlanda și Suedia, au integrat tehnologia în sistemele lor educaționale, oferind acces gratuit la internet și resurse educaționale digitale pentru toți elevii.

Un alt exemplu relevant este utilizarea MOOC-urilor (Massive Open Online Courses), care permit accesul la cursuri de la universități prestigioase pentru studenți din întreaga lume. Platforme precum Coursera, edX și Udey au revoluționat modul în care oamenii învață, eliminând barierele financiare și geografice.

De asemenea, colaborarea internațională între instituții educaționale și dezvoltarea de proiecte educaționale transfrontaliere au contribuit la îmbunătățirea calității educației digitale și la schimbul de bune practici între profesori și elevi.

Educația digitală este într-o continuă evoluție, iar viitorul său este strâns legat de progresele tehnologice. Printre cele mai importante tendințe viitoare se numără:

- Inteligența artificială (AI) în educație: AI va permite crearea unor programe personalizate de învățare, adaptate fiecărui elev în funcție de nevoile sale specifice. Asistenții virtuali și chatbot-urile educaționale vor deveni din ce în ce mai eficienți în sprijinirea procesului de învățare.
- Realitatea virtuală (VR) și augmentată (AR): Aceste tehnologii vor oferi experiențe educaționale imersive, permițând elevilor să exploreze lumi digitale și să experimenteze concepte abstracte într-un mod interactiv.
- Blockchain în educație: Tehnologia blockchain va putea fi utilizată pentru certificarea diplomelor și a competențelor dobândite, asigurând autenticitatea acestora și facilitând recunoașterea globală a calificărilor.
- Gamificarea procesului educațional: Integrarea elementelor de joc în educație va face învățarea mai atractivă și mai eficientă, motivând elevii să își dezvolte cunoștințele prin metode ludice.
- Educația hibridă: Modelul de învățare mixt, care combină învățarea tradițională cu cea digitală, va continua să se dezvolte, oferind flexibilitate și accesibilitate sporită.
- Utilizarea realității virtuale (VR) și augmentate într-un SmartLab (AR) poate transforma procesul educațional prin metode inovatoare și interactive, de exemplu:
 - Simulări și experimente virtuale: Elevii pot efectua experimente de fizică, chimie sau biologie într-un mediu sigur, fără riscuri și costuri ridicate.
 - Explorarea mediilor imersive: Vizitarea unor locuri istorice, a planetelor sau a structurilor anatomice într-un mod interactiv.
 - Dezvoltarea competențelor tehnice și practice: Instruire în medicină, inginerie sau mecanică prin simulări realiste.
 - Învățare prin gamificare: Aplicațiile educaționale VR și AR cresc motivația și implicarea elevilor.
 - Colaborare virtuală: Elevii și profesorii pot interacționa în spații digitale comune pentru proiecte și activități educaționale.

În ciuda beneficiilor evidente, era digitală vine cu o serie de provocări semnificative:

- suprasolicitarea digital, expunerea îndelungată la ecrane poate duce la oboseală oculară, probleme de concentrare și scăderea atenției;
- siguranța online: creșterea utilizării internetului aduce riscuri legate de securitatea datelor personale, cyberbullying și expunerea la conținut neadecvat;
- dependența de tehnologie: utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale poate afecta relațiile sociale și sănătatea mentală;
- fake news și dezinformare: accesul rapid la informații nu garantează veridicitatea acestora, ceea ce poate duce la răspândirea dezinformării;
- dificultăți de adaptare pentru profesori: mulți profesori întâmpină dificultăți în integrarea noilor tehnologii în procesul educațional, fie din lipsă de formare, fie din cauza reticenței față de schimbare;
- inegalitate digitală: nu toți elevii și profesorii au acces la resurse digitale adecvate, ceea ce accentuează diferențele sociale și economice.

Implementarea educației digitale are un impact semnificativ asupra ambelor părți implicate în procesul de învățare. Profesorii trebuie să își adapteze metodele de predare, să învețe să utilizeze

tehnologiile moderne și să își dezvolte competențele digitale. Această tranziție poate fi dificilă, mai ales pentru profesorii care nu sunt familiarizați cu noile tehnologii.

Pe de altă parte, elevii beneficiază de o experiență de învățare mai interactivă și personalizată. Utilizarea materialelor multimedia și a platformelor online le permite să învețe în propriul ritm și să își aprofundeze cunoștințele prin resurse variate. Totuși, provocările precum distragerea atenției, lipsa interacțiunii sociale directe și suprasolicitarea digitală sunt aspecte ce trebuie gestionate cu atenție.

În concluzie, digitalizarea educației nu mai este un lux, ci o necesitate în lumea modernă. Schimbările rapide din societate și cerințele pieței muncii impun adaptarea continuă a sistemului educațional. Educația digitală oferă multiple beneficii, dar necesară este o strategie echilibrată pentru a maximiza avantajele și a minimiza provocările. Este esențial să existe politici educaționale care să sprijine dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor și profesorilor.

Foto: pexels.com

Inteligența artificială între avantaje și dezavantaje

În conferința ținută la Academia Română, în luna noiembrie a anului 2024, pe tema „Cum ne schimbă viața inteligența artificială?”, fizicianul dr. Marius Stan, cercetător științific la Chicago, Statele Unite ale Americii, a prezentat evoluția inteligenței artificiale de la primele elemente, din 1950, până la modul de folosire în prezent, evidențiind avantaje și dezavantaje. Pericolul este reprezentat de persoanele care o folosesc, responsabilitatea fiind a celor care antrenează algoritmi și a modului în care îi folosesc. Cercetătorii au demonstrat posibilitatea calculatoarelor de a învăța să gândească, algoritmi de învățare automată având nevoie de educație sau „antrenare” asemenea oamenilor.

Ștefania Coșuleanu

Inteligența artificială asemenea altor revoluții tehnologice, precum apariția tiparului, a automobilului, a telefonului sau a avionului, sperie publicul larg, deoarece este ceva nou și necunoscut. Dar odată ce efectele sunt cunoscute frica este depășită. Încă din anul 1950, cercetătorul A. Turing, în lucrarea „Computing Machinery and Intelligence” și-a pus întrebarea: „Pot mașinile să gândească?”. Au urmat decenii de cercetare și studiu în domeniul inteligenței artificiale, analizând și evaluând critic această tehnologie, care s-a dovedit, în timp, că poate învăța să gândească dacă este antrenată.

În cadrul prelegerii de la Academia Română, din luna noiembrie 2024, dr. Marius Stan a realizat o prezentare obiectivă și echilibrată asupra inteligenței artificiale, evidențiind faptul că în spațiul public a fost exagerată puterea pe care această tehnologie o poate avea. Merită enumerate două performanțe ale inteligenței artificiale în fața unor campioni umani. Astfel, în 1997, cunoscutul campion mondial Garry Kasparov a fost învins la o partidă de șah de către ceea ce se numea atunci „Deep Blue”, iar 20 de ani mai târziu programul „Alpha Go” a reușit să îl învingă pe campionul mondial la Go. Aceste victorii s-au datorat antrenării programelor respective pe baza multor partide de șah și Go. Cu toate acestea, cercetătorul a precizat că: „Mai este mult până inteligența artificială va dovedi inteligență și creativitate. Programele având la bază inteligența artificială analizează bazele de date mult mai repede decât un om,

dar nu au inițiativă și nici creativitate. Inteligența artificială ajută creatorii umani, dar nu a produs lucrări de valoare în știință, artă sau literatură”.

Rețelele neuronale artificiale învață din exemple asemenea oamenilor

În 2024, Premiul Nobel în domeniul fizicii a fost obținut de John Hopfield (SUA) și Geoffrey Hinton (Canada) pentru „dezvoltarea metodelor care stau la baza puternicei învățări automate astăzi”. „Învățarea automată profundă” este un element component al inteligenței artificiale, cei doi cercetători au demonstrat că rețelele neuronale artificiale (Artificial Neural Network) învață din exemple asemănător oamenilor.

Analizând experiența pe care a avut-o cu ChatGPT, dr. Marius Stan a precizat: „Chat GPT este un interlocutor «șarmant», căruia îi poți pune tot felul de întrebări de la unele tehnice până la ce este viața sau ce face un om fericit. Orice fel de întrebare pusă va primi un răspuns rezonabil, simplu, elegant, și, adesea, greșit. De ce spun aceasta? Pentru că felul în care operează ChatGPT este puțin ciudat, este un program care își caută cuvintele. Începe cu cuvintele folosite într-o frază, apoi analizează dintr-o bază uriașă de date care este probabilitatea utilizării următoarelor cuvinte. Dacă probabilitatea este mare, va așeza cuvântul acolo, iar dacă probabilitatea este mică, nu-l va pune. Aceasta poate conduce la rezultate greșite pentru că felul în care își compune frazele și răspunsurile depinde foarte mult de deciziile luate după fiecare cuvânt. Iar dacă a deviat de la răspunsul care potențial ar fi fost corect poate să spună niște lucruri îngrozitoare”.

Folosind câteva zeci de poezii, distinsul cercetător a antrenat ChatGPT pentru a scrie poezii în stilul a doi poeți români, George Bacovia și Nichita Stănescu, după care i-a cerut să creeze câte o poezie în stilul acestora. Rezultatul a fost unul lipsit de valoare și creativitate. Laureata Premiului Nobel pentru Literatură, din anul 2024, Han Kang (Coreea de Sud) a primit acest valoros premiu, așa după cum a motivat juriul, pentru „proza sa poetică intensă care se confruntă cu traumele istorice și expune fragilitatea ființei umane”. Acest aspect al complexității naturii și minții umane nu poate fi scris de un program de inteligență artificială. ChatGPT, precum Google și Wikipedia, este un instrument extrem de eficace ca un prim pas în investigarea unui domeniu. Dar trebuie mers la sursă, la articole științifice și studii serioase realizate în domeniul respectiv.

Persoanele care antrenează inteligența artificială poartă responsabilitatea modului în care este folosită

La întrebarea „Este inteligența artificială periculoasă pentru omenire?”, dr. Marius Stan a răspuns negativ. Programele de inteligență artificială în sine nu sunt periculoase, cei care antrenează poartă responsabilitatea modului utilizării acestora. Tendințele celui care antrenează algoritmi ChatGPT se reflectă în ceea ce algoritmi produc, aceasta fiind valabil în știință, literatură și artă. „Un algoritm antrenat greșit va produce rezultate greșite. Este la fel ca educația unui copil sau student. Dacă este pregătit folosind numai un subset ales în mod subiectiv de cel care antrenează, rezultatele vor fi la fel”, a completat cercetătorul.

ChatGPT poate fi folosit în literatură și domeniul artei, inteligența artificială și calculatoarele, în general, fiind folosite și pentru prelucrarea imaginilor și pentru creații artistice. Programul DALL-E poate crea o imagine bazată pe un text pe care îl primește. Chiar dacă nu a fost antrenat în acest sens a învățat analizând texte și imagini. Dr. Marius Stan consideră că nu există pericolul ca aceste programe de inteligență artificială să creeze opere literare, picturi sau filme, deoarece nu consideră că ChatGPT este creativ, adică nu are capacitatea de a gândi deosebit și de a genera idei noi și utile: „După mine, inteligența artificială poate simula creativitatea, dacă algoritmi sunt bine antrenați. Pentru aceasta este nevoie de un sistem educațional pentru inteligență artificială, cu școli și universități. Cred că e nedrept să cerem algoritmilor să atingă complexitatea și creativitatea umană în doar câteva săptămâni sau câteva ore de antrenare, pe când omul «se antrenează» foarte mulți ani în școli și universități. Consider că în câțiva ani, programele vor fi antrenate suficient de mult ca să se apropie de capacitatea creativă a oamenilor, iar în următorii 10 ani vom avea situații în care inteligența artificială ar putea fi coautor de lucrări științifice și de literatură”.

Avantajele inteligenței umane sunt bunul simț, gândirea critică, intuiția, creativitatea, simțul umorului, prietenia, dragostea, iar printre dezavantaje menționăm nevoia de odihnă, recuperare lentă, capacitate de procesare limitată, capricii etc. În schimb, inteligența artificială are următoarele avantaje: răspunde rapid, poate procesa baze uriașe de date, memorie mare și rapidă și disponibilitate permanentă. Ca dezavantaje sunt evidențiate lipsa de creativitate, nu are personalitate, ar putea cauza șomaj, ar putea deteriora creierul uman și ar putea prelua controlul societății. Sentimente umane, precum dragoste, prietenie, empatie, umor, nu pot fi înlocuite de inteligența artificială și de programe de acest gen.

Cercetătorul Marius Stan a mai atras atenția că inteligența artificială va aduce schimbări în peisajul profesional, profesiile care necesită interacțiuni umane nu vor dispărea, dar cele care nu presupun relații interumane sunt în pericol (funcționari, contabili, programatori). Profesiile bazate pe cunoaștere sunt expuse și trebuie să îmbrățișeze

programele de inteligență artificială: avocați, medici, librari, bibliotecari, farmaciști, profesori, cercetători științifici și jurnaliști. De exemplu, în viitor un librar va trebui să recomande o carte sau alta, în funcție de personalitatea și preferințele cititorului, iar un profesor va trebui să interacționeze cu elevii sau studenții, să inspire pasiune și motivare pentru un domeniu sau altul, căci cunoștințele vor putea fi redate de un program de inteligență artificială. Creatorii din toate domeniile, scriitori, artiști, muzicieni, arhitecți, designeri, vor fi nevoiți să concureze cu inteligența artificială. În schimb, profesiile care necesită interacțiuni umane, frizeri, îngrijitori de copii, pompieri, polițiști, preoți, nu vor fi amenințate. Noi locuri de muncă vor apărea în securitatea cibernetică, etică, și legislație. În prezent, deja există o poziție nouă numită „prompt engineering”, care formulează întrebări pentru ChatGPT, utilă pentru persoanele care nu știu cum și ce fel de întrebări să folosească în interacțiunea cu acest program.

Învățarea bazată pe proiecte și inteligența artificială în educația contemporană

Ștefania Coșuleanu

Educația modernă se află într-un proces continuu de transformare, iar abordările inovatoare joacă un rol esențial în adaptarea procesului de învățare la nevoile actuale ale elevilor. Voi prezenta în rândurile următoare două modalități inovatoare, învățarea prin proiecte și învățarea cu ajutorul inteligenței artificiale, pe care le-am folosit în practica mea la catedră.

Abordarea proiectelor ca metodă inovatoare de învățare

Din experiența didactică, am constatat că una dintre metodele eficiente și inovatoare este învățarea bazată pe proiecte (Project-Based Learning), aceasta încurajând la elevi gândirea critică, colaborarea și aplicarea cunoștințelor în contexte reale. Prin acest model, elevii nu doar că acumulează informații, dar își dezvoltă și abilități esențiale pentru viitor, cum ar fi rezolvarea problemelor și luarea deciziilor. Personal, am folosit această metodă la clasele a XI-a și a XII-a, profil filologie, la ora de literatură universală, o oră pe săptămână. Elevii din clasă, grupați în echipe de 3-4 persoane, prezintă, prin intermediul unui proiect, o anumită operă literară. Împărțirea temelor, stabilirea echipelor și a modului de lucru s-a realizat la începutul anului, procedură revizuită și completată la începutul fiecărui modul.

Din literatura de specialitate pe care am folosit-o pentru a mă ajuta în acest demers, voi menționa, în continuare, doar studiul intitulat „Project-Based Learning” realizat de Yalçın Dilekli, în 2020, care prezintă beneficiile educației prin proiecte (Project-Based Learning - PBL). În rezumat, studiul notează următoarele idei: „Învățarea bazată pe proiecte (PBL) este o abordare didactică concepută pentru procese active de învățare. În cadrul PBL, elevii produc soluții la probleme din viața reală. În timp ce încearcă să găsească soluții pentru o problemă definită, ei colectează, clasifică și înțeleg date. Deoarece PBL este o abordare centrată pe elev, aceasta este motivantă deoarece face apel la diferențele personale ale elevilor și sprijină abilitățile de socializare, gândire și autoreglare ale elevilor. PBL se concentrează pe diferențele individuale într-un proces de învățare, în timp ce evaluarea PBL se concentrează pe mai multe puncte de vedere. Unele dintre tehnicile de evaluare de bază sunt evaluarea bazată pe performanță, portofoliul, jurnalul, evaluarea autentică (rubrica). Există 13 abordări diferite ale învățării bazate pe proiecte, inclusiv studii comunitare, proiectarea de gadgeturi

tehnologice, proiecte de mediu, proiecte expediționare, studii de teren, abordarea foxfire, studii micro-societăți, abordarea muzeală, abordarea bazată pe probleme, abordarea proiectului în educația preșcolară, abordarea proiectului senior, învățarea prin servicii și abordarea învățării bazate pe muncă” (Dilekli, 2020).

Așa după cum se menționează în acest studiu recent, am observat și eu în orele de literatură universală că, prin folosirea proiectelor, învățare este una activă și centrată pe elev. PBL este o metodă care implică elevii în găsirea de soluții pentru probleme reale, permițându-le să colecteze, clasifice și analizeze date într-un mod independent. Permanent pe parcursul orelor, am făcut trimiteri la valorile pe care le regăsim în operele studiate și care sunt valabile și în prezent. Împreună cu elevii, am subliniat ce aspecte pot învăța pentru ei din aceste opere pentru perioada pe care o parcurg în anii de liceu. Un exemplu de întrebare la care elevii au răspuns în proiectele lor este: „Cum ar arăta personajul X în prezent? Cum ar arăta Julien Sorel, personaj creat de Stendhal, în prezent?”. Învățarea prin proiecte promovează o învățare profundă și aplicată la realitatea de zi cu zi. În plus, am observat o dezvoltare a abilităților sociale și cognitive, fiecare elev știa ce are de prezentat din proiect, partea de lucru care i-a revenit prin împărțirea sarcinilor în echipă, existând o colaborare empatică între elevi. De asemenea, am observat că învățarea prin proiecte stimulează motivația elevilor, susține gândirea critică și auto-reglarea învățării, diferențele individuale ale elevilor fiind integrate prin munca în echipă. Fiecare echipă și-a ales un proiect cu care rezona prin diverse afinități subiective, ceea ce a făcut ca munca lor să fie una plăcută și realizată și dezvoltată cu interes. În plus, metoda încurajează socializarea și colaborarea în echipe, integrând diferențele dintre elevi.

Educația prin proiecte oferă posibilitatea unei evaluări complexe și diversificate prin utilizarea unor tehnici variate de evaluare, precum portofoliile, jurnalele de reflecție și evaluările pe baza unor itemi cunoscuți încă de la împărțirea proiectelor, ceea ce oferă o perspectivă mai amplă asupra progresului elevilor. Prin această modalitate de evaluare am descoperit reale talente în privința gândirii criticii, a scrisului reflexiv și privind preocupărilor reale pe care elevii le au și pe care nu întotdeauna le fac cunoscute profesorilor lor.

Învățarea cu ajutorul inteligenței artificiale

O altă abordare inovatoare în educația elevilor este utilizarea tehnologiei educaționale, a realității augmentate (AR), a realității virtuale (VR) și a inteligenței artificiale (AI). Aceste tehnologii permit crearea unor experiențe de învățare interactive și personalizate, care îi ajută

pe elevi să înțeleagă mai bine unele concepte abstracte. De exemplu, lecțiile de biologie pot deveni mai captivante prin explorarea organelor umane în 3D, iar istoria poate fi studiată prin recreerea unor evenimente istorice în realitatea virtuală. Geografia poate și ea să fie studiată cu interes și plăcere de către elevi prin intermediul realității augmentate și a inteligenței artificiale. Personal, am participat la un experiment realizat de către câțiva cercetători la Centrul Internațional de Cercetare și Educație în Tehnologii Inovativ Creative - CINETic din București, în care prin folosirea realității augmentate am explorat diverse amintiri și emoții din copilărie, tema studiului fiind una de analiză psihologică, coordonatorul studiului fiind un cercetător în domeniul psihologiei aplicate – conf.univ.dr. Dragoș Cîrneai. Pe baza acestei experiențe personale prin accesarea RA, sunt sigură că aceasta poate fi folosită în studiul unor discipline precum istoria, geografia, biologia și chiar literatura. În acest moment nu cunosc dacă această tehnologie este utilizată și în școli sau doar în cercetare.

În privința inteligenței artificiale, m-am folosit de aceasta la o lecție de literatură la clasa a XII-a, la finalul studierii poetului George Bacovia, la momentul de postlectură. Astfel, după ce elevii au fost familiarizați cu elementele specifice curentului simbolist și ale poeziei lui Bacovia, în cursul orei de postlectură i-am provocat pe elevi să acceseze, de pe propriul telefon, Chat GPT, varianta gratisă (free), și i-au cerut acestuia să scrie o poezie în stilul poetului simbolist George Bacovia. În continuare, după primirea răspunsului dat de către ChatGPT, fiecare elev a comentat poezia scrisă de Chat GPT, precizând elementele simboliste identificate, comentând aspectele asemănătoare și cele diferite cu privire la creația poetică bacoviană, precum și diferențele față de „poeziile” primite de către ceilalți colegi. În acest mod, elevii au folosit inteligența artificială în mod util, fixând cunoștințele învățate despre universul poetic bacovian. Este important să menționez faptul că elevii au fost încântați de acest exercițiu în care au fost implicați individual, creativ și în mod modern.

În concluzie, profesorii au la dispoziție metode și tehnici inovative care pot fi folosite în educația elevilor, răspunzând astfel cerințelor societății moderne. Iar învățarea prin proiecte și prin folosirea inteligenței artificiale demonstrează că educația contemporană se poate folosi de instrumentele tehnicii moderne pentru a încuraja gândirea critică, colaborarea, aplicarea cunoștințelor în contexte reale și fixarea cunoștințelor.

Bibliografie

Dilekli, Y. (2020). Project-Based Learning. *Paradigm Shifts in 21st Century Teaching and Learning*.

Sursa online: <https://www.semanticscholar.org/paper/Project-Based-Learning-Dilekli/c413db5747e043d9464d38eb234f75d3ed0559>

COMPARAȚIE ÎNTRE EVALUAREA FOLOSIND

TESTUL CLASIC ȘI TESTUL ONLINE

- STUDIU DE SPECIALITATE -

prof. Iuliana Cozma

Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia, jud. Constanța

Clasa: a VII-a

Nr. ore/săpt.: 2 ore

Unitatea de învățare: "*Substanțe chimice*"

Titlul lecției: "*Formule chimice*"

Tipul lecției: lecție de verificare și apreciere a rezultatelor prin probă scrisă.

Competențe specifice:

- Explorarea unor fenomene și proprietăți ale substanțelor întâlnite în contexte cunoscute prin utilizarea terminologiei specifice chimiei.
- Utilizarea simbolurilor specifice chimiei pentru reprezentarea unor elemente, substanțe compuse și transformări ale substanțelor.

Obiective operaționale:

O₁ Să aplice corect algoritmul de stabilire a formulei chimice, pe baza valenței, pentru compușii binari și ternari.

O₂ Să denumească corect substanțele compuse respectând normele I.U.P.A.C.

O₃ Să aplice corect semnificația formulei chimice în diverse aplicații.

Mijloace și materiale didactice: testul de evaluare pe hârtie și platforma Kahoot pentru susținerea testului online.

Materiale folosite pentru studiu

Studiul comparativ între evaluarea folosind testul clasic și testul online a fost realizat în urma parcurgerii noțiunilor legate de *Formulele chimice pentru compușii binari și ternari*,

noțiuni studiate în clasa a VII-a la disciplina Chimie. Studiul a fost realizat pe un eșantion de 27 de elevi de clasa a VII-a.

În urma parcurgerii noțiunilor teoretice s-a realizat la clasă fixarea cunoștințelor folosind diverse exerciții din manual/ culegeri cât și jocuri didactice realizate pe diverse platforme: Wordwall, Kahoot, etc., elevii parcurgând jocurile fie în timpul orei, fie acasă primind următoarele link-uri de conectare:

- <https://wordwall.net/ro/resource/70813617>
- https://kahoot.it/challenge/04359856?challenge-id=b188ad48-d5cf-405a-86f8-b965ce4165f2_1713263027080
- <https://wordwall.net/ro/resource/12832781>
- <https://wordwall.net/ro/resource/12680684>
- <https://wordwall.net/ro/resource/71081042>
- <https://wordwall.net/ro/resource/12681600>
- https://kahoot.it/challenge/02613775?challenge-id=b188ad48-d5cf-405a-86f8-b965ce4165f2_1713263070603

Testul I – sustinut pe hârtie

1. Stabiliți formulele chimice pentru:
a) acid azotic; b) oxid de calciu; c) carbonat de potasiu;
d) monoxid de carbon; e) hidroxid de zinc; f) fosfat de sodiu.
2. Denumiți următoarele substanțe chimice:
a) NaOH; b) CuSO₄; c) Al₂O₃; d) MgBr₂; e) H₂S; f) Ca(NO₃)₂.
3. Se dau următoarele formule chimice ale unor substanțe chimice: HCl; NaCl; Mg(OH)₂; NH₃; CO₂. Precizați tipul de particulă din care este alcătuită fiecare substanță în parte.
4. Precizați numărul total de atomi din 5 molecule de metan.

Punctaj:

1. 6 x 5p=30p

2. 6 x 5p=30p

3. 5x4p = 20p

4. 1x10p=10p

OFICIU: 10p

TOTAL: 100 p.

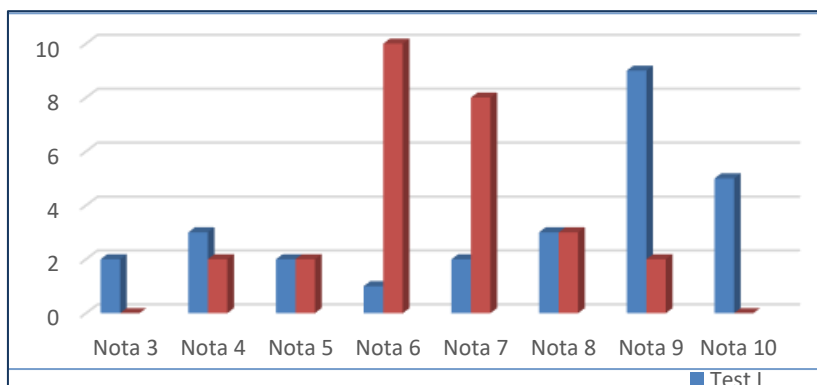
Testul II – sustinut online

https://kahoot.it/challenge/04702116?challenge-id=b188ad48-d5cf-405a-86f8-b965ce4165f2_1713264267857

Analiza rezultatelor obținute

Notele obținute la testul I și II

Testul	Note	3	4	5	6	7	8	9	10	Media clasei	% Promovabilitate
I	Nr. elevi	2	3	3	1	1	3	9	5	7,44	81,48
II	Nr. elevi	0	2	2	10	8	3	2	0	6,52	92,60

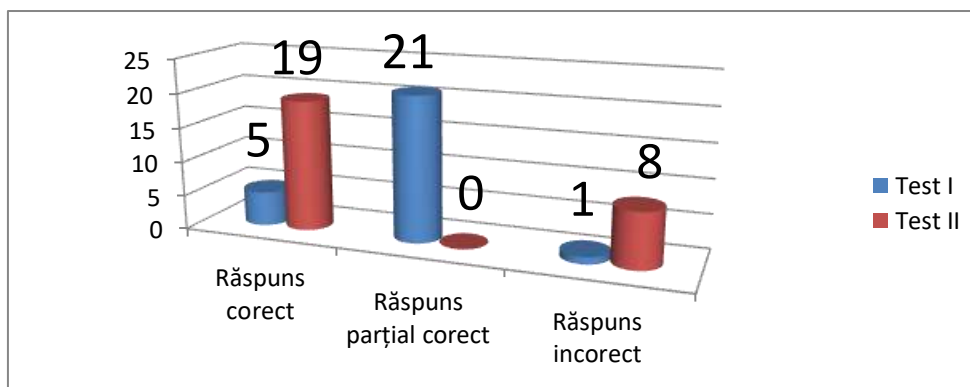

Analizând diagrama de mai sus, se observă de testul susținut online crește procentul de promovabilitate la nivelul clasei, însă scade media la nivel de clasă, în cazul de față. Testul clasic crește media la nivelul clasei și scade procentul de promovabilitate.

Rezultate obținute pe obiective operaționale

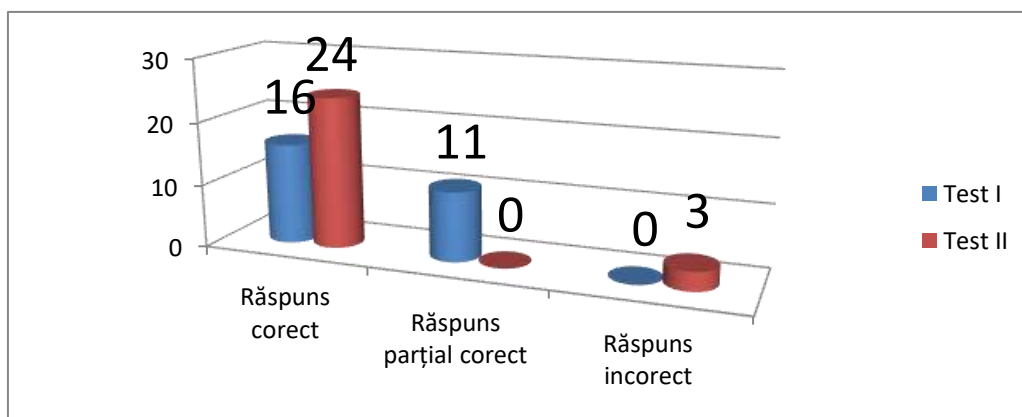
Ob. oper.	O ₁			O ₂			O ₃		
	Punct. corect	Punct. parțial corect	Punct. incor.	Punct. corect	Punct. parțial corect	Punct. incor.	Punct. corect	Punct. parțial corect	Punct. incor.
Test I	5	21	1	16	11	0	9	15	3
Test II	19	0	8	24	0	3	12	0	15

O₁ - Aplicarea corectă algoritmului de stabilire a formulei chimice, pe baza valenței, pentru compușii binari și ternari.

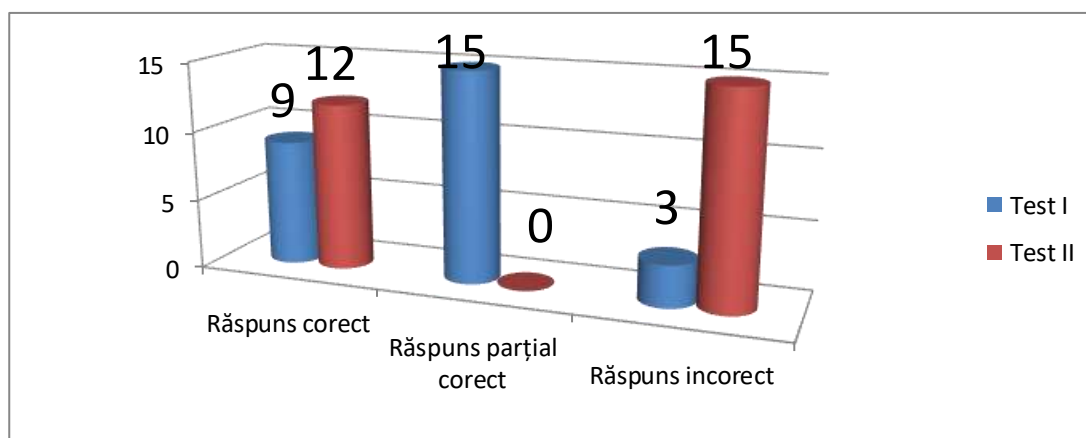
Din diagramă se observă că un număr destul de mare de elevi (70% din numărul total al clasei) au atins în totalitate obiectivul vizat la testul online. La testul clasic doar 18,5% au atins în totalitate obiectivul vizat, 78% - au dat răspunsuri parțial corecte.

O₂ - Denumirea corectă a substanțelor compuse respectând normele I.U.P.A.C.

Conform diagramei, se observă că susținerea testului online mărește procentul de răspunsuri corecte (89%) comparativ cu testul clasic unde doar 59% dintre elevi au dat răspunsuri corecte.

O₃ - Aplicarea corectă a semnificației formulei chimice în diverse aplicații.

Conform diagramei, **O₃** este atins într-un procent mai ridicat prin susținerea testului clasic, chiar dacă doar 9 elevi au dat răspuns corect. Se observă că peste 50% din numărul total de elevi ai clasei au obținut răspunsuri încorecte la testul online.

Avantajele și dezavantajele testelor online

Avantaje	Dezavantaje
Consumă timp mai puțin pentru a-l parcurge.	Pentru anumite discipline sunt mai greu de conceput.
Mulți dintre elevi îl percep ca pe un joc.	Itemii de tip grilă îi pot ajuta pe unii elevi în alegerea răspunsului corect.
Oferă feedback rapid.	Determină cadrele didactice și elevii să depindă de tehnologia proprie: telefon, laptop.
Poate fi susținut la mai multe clase în același timp.	Anumite teste online le permite elevilor să se inspire unii de la alții.
Poate fi aplicat și când elevul nu se află în sala de clasă.	Timpul limitat de rezolvare al unor teste este perceput ca un impediment pentru elevii mai emotivi.
Crește spiritul de competiție între elevi.	Uneori, pot apărea și defecțiuni tehnice care pot influența rezultatul în mod negativ.

Concluzii

Ținând cont că tehnologia avansează foarte mult în zilele noastre, consider că ar trebui să utilizăm mai mult evaluarea online în sistemul de învățământ românesc.

Bibliografie

- **Andruh, Marius; Bogdan, Daniela; Costeniuc, Iuliana; Morcovescu, Mihaela – CHIMIE**, Editura Intuitext, București, 2019
- **Tănăsescu, Georgeta; Negoiu, Maria – Teste de chimie pentru clasa a VII-a**, Editura Național, București, 2010

STRATEGIILE DIDACTICE INTERACTIVE-ROL IMPORTANT ÎN ÎNVĂȚAREA ȘCOLARĂ

Prof. COZMA IULIANA

Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia, jud. Constanța

Învățarea nu este doar un proces de acumulare de cunoștințe, ci o activitate ce implică efort cognitiv, volitiv și emoțional. Ea se realizează cu mai multă eficiență și ușurință atunci când subiectul învățării este angajat într-o relație interumană, în cadrul căreia se produce coordonarea eforturilor prin schimbul reciproc de mesaje. Achizițiile cognitive elaborate în interacțiune cu ceilalți, îi permit elevului să poată înfrunta autonom problemele cognitive și să participe la interacțiuni tot mai complexe.

Învățarea interactivă are la bază procese de construcție inovativă și creatoare. Ea apare ca urmare a eforturilor individuale și colective, a interacțiunii interumane și intermateriale, bazându-se pe schimburile sociale în dobândirea noului și stimulând construirea și redefinirea sensurilor, receptivitate față de experiențele noi, căutate și rezolvate prin explorare, deducție, analiză, sinteză, generalizare, abstractizare, concretizare, punând accentul pe realizarea conexiunilor între noțiuni și solicitând o profundă implicare intelectuală, psihomotorie, afectivă și volitivă.

Ca urmare a activităților desfășurate la clasă, bazate pe folosirea strategiilor interactive de predare, învățare și evaluare, am constatat că:

- + elevii care au lucrat în microgrupuri s-au simțit stimulați și au participat cu responsabilitate la
- + rezolvarea sarcinilor;
- + muncind în echipă, elevii au aplicat cunoștințele în moduri variate și complexe, învățând mai
- + temeinic decât în cazul lucrului individual;
- + elevii au învățat să manifeste toleranță față de opinia participanților la activitate și respectul
- + reciproc;
- + munca în grup le-a permis împărțirea sarcinilor și responsabilităților în părți mult mai ușor de
- + realizat;
- + timpul de rezolvare al problemelor s-a scurtat;
- + lucrul în echipă le-a oferit elevilor posibilitatea de a-și împărtăși părerile, experiența, ideile,
- + informațiile;
- + a dispărut frica de eșec, fenomenul de blocaj emoțional s-a redus și a crescut curajul de a-și
- + asuma riscuri.

Strategiile didactice interactive oferă tuturor posibilitatea să participe activ la elaborarea răspunsului colectiv. Dacă relația este unilaterală, dacă decizia cognitivă o ia doar un singur agent (profesorul), pe când celălalt (elevul) este plasat într-o situație pasivă, acesta nu are suficiente șanse să-și dezvolte instrumentele cognitive.

Învățământul actual încurajează folosirea și promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației, creativității și comunicării interpersonale. Astăzi, învățarea tinde, din ce în ce mai mult, să devină anticipativă. Caută soluții supraviețuirii pe termen lung în vremuri de discontinuitate, de schimbări rapide și esențiale. În acest context, sensul învățării trece de la „ce învățăm?” la „cum învățăm?”, la asigurarea acelor instrumente și mecanisme care să-l ajute pe elev „să învețe cum să învețe”.

Învățarea inovatoare trebuie să fie participativă la toate nivelurile. Școala este a comunității și întreaga comunitate este responsabilă de condițiile și calitatea învățării. Mai mult, școala modernă nu mai este posibilă fără implicarea și participarea activă a elevului care trebuie să devină un partener motivat și avizat al procesului de învățare. Democratizarea relației cu elevul este nu doar un act de deontologie profesională, ci o dimensiune necesară a unui real proces de reformă.

BIBLIOGRAFIE

I. Neacșu - Metode și tehnici de învățare eficientă, Editura Militară, București, 2006

D. Goleman - Inteligența emoțională, Editura Curtea Veche, București, 2001

C. Cucinic - Educația pentru o viață de calitate, Editura Aramis, 2003

PROVOCĂRILE EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof.înv.primar, Cozma Magdalena

Școala de Artă „Sergiu Celibidache” Roman/ Neamț

Transformarea digitală schimbă economia europeană, dar și societatea europeană. Noile abilități tehnice și „soft” câștigă importanță atât pe piața forței de muncă, cât și ca mijloc de participare deplină în societate.

Drept urmare, rolurile, conținutul și metodele educaționale tradiționale sunt contestate - educația trebuie să pregătească astăzi cursanții pentru schimbarea sarcinilor și rolurilor atât pe piața muncii, cât și ca cetățeni europeni.

În același timp, adulții de astăzi au nevoie de oportunități de recalificare și de perfecționare pentru a le putea face față provocărilor de mâine. Regândirea educației în era digitală ar trebui să devină o problemă centrală pentru factorii de decizie de azi din două motive.

În primul rând, numai educația poate forma o forță de muncă calificată, pregătită pentru locurile de muncă viitoare și pentru o piață a muncii în schimbare. Regândirea educației în era digitală constituie, așadar, o condiție prealabilă pentru competitivitatea globală viitoare a Europei.

În al doilea rând, numai educația poate asigura condițiile prelabile pentru incluziunea socială și participarea egală a cetățenilor europeni la o democrație digitalizată. Prin urmare, regândirea educației în era digitală contează pentru protejarea valorilor europene precum egalitatea, democrația și statul de drept.

Educația în era digitală include, dar nu se limitează la educația digitală și cuprinde transmiterea competențelor tehnice, „soft” și a cetățeniei și se referă atât la educația formală, cât și la educația non-formală de-a lungul vieții cetățenilor europeni.

Factorii de decizie transnaționali, naționali și subnaționali au creat un grup mare de activități de politici privind educația digitală în era digitală. În aproximativ ultimele două decenii, activitatea de politici s-a concentrat adesea pe factori „soft”, cum ar fi formarea profesorilor, formarea competențelor profesorilor și a elevilor, precum și dezvoltarea conținutului.

În jurul anului 2015, abordările politice au inclus adesea abordări „iterative” și „organice”, adică experimente la scară mică, care, dacă reușesc, pot fi amplificate și integrate. În ceea ce privește furnizarea infrastructurii digitale, echipamentele digitale în școli sunt, în general, la un nivel bun în toată Uniunea Europeană.

Cu toate acestea, persistă mari disparități între regiuni și țări. Tendințele emergente sunt furnizarea de soluții de platformă și „cloud” pentru școli, resurse educaționale deschise și cursuri online masive deschise.

Studentii din Europa au în general abilități digitale ridicate, deși diferențele persistă în special în funcție de mediul educațional și de țară.

Diferențele de gen în competențe sunt neglijabile în generația de studenți de astăzi, însă fetele rămân mult mai puțin susceptibile să-și transforme competențele digitale într-o carieră. În viitor, abilitățile „soft” și de cetățenie, cum ar fi gândirea de calcul și abilitățile de antreprenariat, ar trebui să fie mai puternic transmise de școlile europene, iar orientarea în carieră va juca un rol din ce în ce mai important.

Așadar folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurta sau abreviata de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasa deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

De ce este important tipul de învățare care are care include TIC ?

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcende granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi

din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care care traversează cel mult câteva contexte diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orientului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție.

Până la urmă, nu e nimic nou soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.
2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.
3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare

4. Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului.

5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebuie să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amețitoare de slide-uri.

6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.

7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare.

Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ? Unii profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip ”cut and paste” în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Alte dificultăți decurg din lipsa informației cu conotații practice imediate referitoare la TIC sau a unui ghid care să-i informeze pe profesori cum pot ajunge la ea.

De aceea, este nevoie stringentă de:

1. instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice care să implice utilizarea TIC.

2. crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare, bazată pe utilizarea TIC.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

EDUCAȚIA DIGITALIZATĂ - CHEIA SPRE UN ÎNVĂȚĂMÂNT DE SUCCES

(studiu)

Prof.înv.primar, Cozma Magdalena

Școala de Artă „Sergiu Celibidache” Roman/Neamț

Digitalizarea educației este o necesitate a zilelor noastre pentru a asigura un învățământ de succes. Chiar și înafara contextului pandemiei, educația digitală a devenit, pe an ce trecea, o nevoie tot mai mare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Pandemia a acutizat însă această nevoie și a adus-o până la un nivel vital pentru orice societate și pentru orice sisteme educaționale din lume.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile noastre abordează tehnologia. Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală necesită asigurarea accesului la instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educație digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În clasa viitorului, profesorii și elevii folosesc intuitiv și în detaliu toate funcțiile și resursele echipamentelor și tehnologiei de top, pentru procese de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii ‘digitali’, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune. Lecțiile interactive îi determină pe educați să își dorească să participe activ la ore. Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de copii și adolescenți, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea seama,

pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat. Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.

Educația digital prezintă o serie de avantaje pentru care se recomandă realizarea ei în școli. Ca avantaje putem aminti:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- Metode pedagogice diverse;

În concluzie, nu putem neglija faptul că această generație de copii și adolescenți se identifică cu dispozitivele electronice în ere Internetului. Pentru copiii mai mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi evaluat. Dacă putem determina modul în care să "trezim" interesul elevului pentru studiu, atunci, resursele web apar pline de beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

Referințe bibliografice

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual , Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

Educația în era digitală

COZMA VALERICA

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ RACȘA
LOC. RACȘA
JUD.SATU MARE**

Trăim într-o perioadă marcată de o dezvoltare tehnologică fără precedent. Accesul la internet, dispozitivele inteligente și platformele online au schimbat fundamental modul în care comunicăm, lucrăm și, mai ales, modul în care învățăm. Educația în era digitală a devenit o necesitate, deoarece societatea actuală cere indivizi adaptați la noile tehnologii și capabili să folosească informația digital în mod eficient.

Această transformare a educației vine cu oportunități importante, dar și cu provocări care trebuie gestionate cu atenție. În cadrul acestui referat, vom analiza ce presupune educația digitală, avantajele și dezavantajele sale, dar și impactul pe termen lung asupra procesului educațional.

Educația digitală presupune integrarea tehnologiei în procesul de predare și învățare. Aceasta nu se limitează doar la folosirea computerelor sau a tabletelor în clasă, ci implică utilizarea unor resurse variate, precum:

- Platforme de învățare online (Google Classroom, Microsoft Teams, Moodle);
- Biblioteci digitale și cursuri video (Khan Academy, Coursera, edX);
- Aplicații educaționale interactive (Kahoot, Quizlet, Duolingo);
- Dispozitive inteligente (table interactive, tablete, laptopuri);
- Instrumente de comunicare virtuală (Zoom, Meet, Skype).

Aceste tehnologii permit profesorilor să creeze lecții mai dinamice și mai accesibile, iar elevilor le oferă posibilitatea să învețe într-un mod adaptat propriului ritm și stil de învățare.

Avantajele educației în era digitală

Integrarea tehnologiei în educație aduce numeroase beneficii:

1. Acces rapid la informație

Prin internet, elevii pot accesa în câteva secunde resurse educaționale din întreaga lume. Astfel,

manualele tipărite nu mai sunt singura sursă de cunoaștere.

2. Flexibilitate și personalizare

Elevii pot învăța oricând și oriunde, având posibilitatea să revadă lecțiile și să studieze în propriul ritm.

3. Interactivitate și atractivitate

Materialele digitale pot include animații, jocuri educative și teste interactive care fac procesul de învățare mai plăcut și mai eficient.

4. Colaborare facilitată

Tehnologia permite lucrul în echipă chiar și la distanță, prin proiecte comune și schimb de idei în timp real, folosind platforme dedicate.

5. Dezvoltarea competențelor digitale

Prin utilizarea constantă a tehnologiei, elevii dobândesc abilități digitale esențiale pentru viitorul lor profesional.

Dezavantajele și provocările educației digitale

În ciuda avantajelor evidente, educația digitală prezintă și anumite riscuri și limite:

1. Inegalități sociale

Nu toți elevii au acces la internet sau la dispozitive performante, ceea ce poate duce la diferențe mari între cei privilegiați și cei defavorizați.

2. Dependența de tehnologie

Prea mult timp petrecut în fața ecranelor poate afecta sănătatea fizică (probleme de vedere, sedentarism) și psihică (anxietate, izolare).

3. Lipsa interacțiunii directe

Școala nu înseamnă doar acumulare de informații, ci și socializare. Educația online poate limita relațiile umane și dezvoltarea abilităților sociale.

4. Probleme de concentrare

Internetul oferă numeroase tentații (jocuri, rețele sociale), iar elevii pot fi ușor distrași în timpul orelor online.

5. Necesitatea formării profesorilor

Mulți profesori nu au fost pregătiți să predea online și au avut nevoie de timp și resurse pentru a învăța să folosească noile tehnologii eficient.

Impactul pe termen lung al educației digitale

Educația digitală nu mai reprezintă doar o soluție temporară, ci va continua să se dezvolte și să se îmbine cu educația clasică. Se vorbește tot mai des despre „învățarea hibridă”, care combină prezența fizică la clasă cu lecțiile online.

În viitor, este posibil ca fiecare elev să beneficieze de un parcurs educațional personalizat, asistat de inteligență artificială, în care lecțiile să fie adaptate permanent nivelului său de cunoștințe și ritmului propriu.

Însă, pentru ca acest lucru să fie posibil, este esențial ca educația digitală să fie accesibilă tuturor și să se investească constant în pregătirea cadrelor didactice, în infrastructură și în protecția sănătății elevilor.

Educația în era digitală este una dintre cele mai mari revoluții ale sistemului educațional din ultimele decenii. Aceasta aduce oportunități importante pentru dezvoltarea personală și profesională a elevilor, însă vine la pachet cu provocări serioase.

Pentru ca educația digitală să fie cu adevărat eficientă și echitabilă, este nevoie de implicare din partea autorităților, profesorilor, elevilor și părinților. Viitorul educației este, fără îndoială, digital, dar acesta trebuie să fie ghidat de valori umane, de responsabilitate și de dorința de a construi o societate bazată pe cunoaștere și respect reciproc.

Bibliografie

- Goleman, Daniel. Inteligența emoțională în era digitală, Editura Curtea Veche, 2019.
- Prensky, Marc. Digital Natives, Digital Immigrants, 2001.
- www.edu.ro – Ministerul Educației, informații oficiale despre educația digitală.
- UNESCO, Education in a Digital Age, raport 2022.
- www.khanacademy.org – Platformă educațională online.

Utilizarea resurselor digitale în evaluarea școlară a elevilor din clasele primare

Crăciun Daniela

Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu” Iași

Din punctul de vedere al lui Constantin Cucuș (2000) evaluarea școlară reprezintă un proces prin care se delimitează, se obțin și se oferă o serie de informații utile, care permit ulterior formularea unor decizii. Utilizat ca un instrument de măsurare și control valoric a efectelor produse de învățare (Călin, 1995), evaluarea urmărește de fapt dacă sistemul educațional își îndeplinește obiectivele și funcțiile stabilite. Prin intermediul ei, cadrele didactice, conducerea unității, părinții și chiar elevul obțin informații cu privire la nivelul de cunoștințe dobândite pe parcursul procesului de predare-învățare. De asemenea se pot înregistra informații și date despre calitatea actului de predare-învățare, a eficienței metodelor și mijloacelor utilizare, dar și despre modalitatea în care obiectivele sunt adaptate astfel încât să ajungă la nivelul de înțelegere al elevilor (Nicola, 1996).

La nivelul învățământului primar, evaluarea nu reprezintă doar un scop în sine, ci și o modalitate prin care procesul instructiv-educativ poate fi optimizat. Calitatea evaluării în cazul claselor mici este dată de utilizarea a cât mai multor tehnici și metode care să stimuleze elevii, să îi provoace, verificând în același timp o serie de abilități deținute de aceștia. Gilbert De Landsheere (apud Stanciu, 2003), pedagog belgian, recomandă o abordare multidimensională a procesului evaluării, întrucât din punctul lui de vedere, un instrument unic și universal nu poate realiza o evaluare corectă. În acest context este recomandat că metodele tradiționale de evaluare (teste de evaluare, evaluare orală) să fie combinate cu cele de evaluare modernă (proiecte, portofolii, etc), în cadrul cărora resursele digitale ocupă un loc tot mai important.

Dacă evaluarea clasică pune în special accentul pe obținerea unui punctaj și verificarea randamentului, evaluarea digitală asigură și o continuare a învățării. Platformele și resursele educaționale din mediul online de exemplu au posibilitatea de a oferi un feedback imediat, atractiv, cu explicații suplimentare sub forma unor video-uri sau prezentări scurte (Bocoș, 2013). În plus, pe lângă evaluarea informațiilor teoretice, resursele online pot evalua și o serie de alte abilități precum: capacitatea de atenție, timpul de reacție, gândirea abstractă, generalizarea informațiilor teoretice la situații concrete de viață.

Unul dintre cele mai importante avantaje ale evaluării digitale constă în faptul că evaluarea este prezentată elevilor într-un mod atractiv, reducând stările de anxietate, stres și timiditate ale acestora; elevii nu mai resimt astfel evaluarea ca pe o pură verificare, un factor de stres, ci ca pe o oportunitate de învățare și demonstrare a competențelor și cunoștințelor (Ceobanu et al, 2022). Un alt beneficiu îl reprezintă rapiditatea cu care sarcinile de lucru sunt rezolvate și evaluate de cadrul didactic pentru a identifica punctele slabe și forte ale elevilor. Accesibilitatea, flexibilitatea, capacitatea de adaptare, economisirea de resurse (hârtie, imprimantă) sunt alte aspecte importante de menționat. Există în mod evident și unele provocări, legate de asigurarea securității datelor și de gestionarea accesului echitabil la tehnologie.

Propunem în continuare două exemple de resurse digitale care nu doar modernizează procesul educațional, ci și stimulează creativitatea elevilor, abilitățile lor de colaborare și implicarea activă din partea acestora, resurse ce pot fi adaptate cu ușurință evaluării la clasele primare (Sucilea, 2025):

- *Aplicația Quizizz* este un instrument care permite crearea unor teste și evaluări gratuite pe orice subiecte și la orice materie. Conectarea se realizează ușor, prin intermediul oricărui dispozitiv conectat la internet. Utilizând quizuri personalizate, cadrele didactice pot evalua cunoștințele elevilor într-un mod amuzant și dinamic, în mod individual sau la nivelul întregii clase.
- *Quiz-uri prin Kahoot* este de asemenea o platformă gratuită, ce conține teste interactive de evaluare, în care sunt utilizate imagini atractive și ușor de vizualizat. Elevii au la dispoziție un timp limită pentru a termina sarcina și primesc feedback instant.

Bibliografie

Bocoș, M, (2013), *Instruirea interactivă*, Iași: Polirom

Călin, M., (1995), *Procesul instructiv-educativ. Instruirea scolara. Analiza multireferențială*, București: Editura Didactică și Pedagogică

Ceobanu, C., Cucos, C., Cistrate, O., Pânișoară, I., (2022), *Educația Digitală*, Iași: Polirom

Cucos, C.,(2000), *Pedagogie*, Iași: Polirom

Nicola, I. (1996), *Tratat de pedagogie școlară*, București: Editura didactică și pedagogică R.A

Stanciu, M., (2003), *Introducere în pedagogie*, Iași: Editura „Ion Ionescu de la Brad”

Sucilea, C. (2025). *Instrumente digitale utilizate în procesul de evaluare*, disponibil la Instrumente digitale utilizate în procesul de evaluare – EDICT

Dezvoltarea inteligenței emoționale a elevilor cu autism cu ajutorul aplicațiilor mobile

Crăciun Daniela

Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu” Iași

Inteligența emoțională presupune abilitatea unui individ de a conștientiza, înțelege și a-și exprima emoțiile într-un mod adecvat. De asemenea, acest tip de inteligență permite gestionarea relațiilor interpersonale într-un mod eficient, astfel încât scopurilor stabilite să fie atinse. Goleman (2001), promotor al acestui concept, sugera că în asigurarea succesului personal și profesional, abilitățile sociale și de cele emoționale ale unei persoane, sunt chiar mai importante decât abilitățile intelectuale.

Cele trei componente ale inteligenței emoționale sunt: *autocunoașterea/conștiința de sine* (identificarea propriilor trăiri și sentimente și înțelegerea modului în care acestea îi influențează pe ceilalți), *stăpânirea de sine/autodirecționarea* (stabilirea unor obiective și modificarea emoțiilor în avantajul propriu) și *inteligența interpersonală* care cuprinde la rândul ei *conștiința socială* (capacitatea de a înțelege și simți emoțiile, gândurile, motivațiile celorlalți) și *gestionarea relațiilor* (capacitatea de a inspira și influența alte persoane) (Crăciun, 2019).

Atunci când una din aceste componente este afectată, lucrurile se complică, așa cum se întâmplă în cazul copiilor diagnosticați cu TSA (tulburare de spectru autist). Dacă diagnosticul de TSA este asociat unui IQ scăzut, atunci dificultățile emoționale sunt frecvent întâlnite: dificultăți semnificative în identificarea emoțiilor proprii, exprimarea și reglarea acestora și în interpretarea contextelor sociale care implică un răspuns emoțional de la ceilalți (Papoutsis et al, 2018). Probleme există de asemenea și dacă elevii prezintă un IQ ridicat. Deși este posibil ca unii dintre ei să învețe să recunoască emoțiile în imagini, nu au capacitatea de a generaliza și de a le recunoaște în contexte reale (Ciornohac, 2021). Mai mult studiile desfășurate au indicat faptul că deficitul în inteligența emoțională și în recunoașterea emoțiilor faciale au fost raportate atât la copii cât și la adulți.

Pentru a veni în ajutorul acestei categorii de copii, și nu numai, au fost concepute o serie de aplicații mobile pentru a-i ajuta să-și îmbunătățească abilitățile de inteligență emoțională, precum recunoașterea și reglarea emoțiilor. Dispozitivele mobile servesc ca o comunicare augmentativă și alternativă, care a câștigat popularitate în ultimele decenii datorită conținutului său multimedia flexibil și capacității mari de stocare, mobilitate și accesibilitate. Majoritatea copiilor cu autism tind să aibă capacități vizuale înalte, motiv pentru care tehnologia mobilă

este foarte atractivă pentru ei; utilizează telefoane inteligente și tablete pentru a învăța și a se juca, datorită simplității și conținutului atractiv.

Papoutsis, Drigas și Skianis (2018) au analizat diverse aplicații mobile dezvoltate pentru a ajuta copiii și adolescenții cu TSA să își îmbunătățească abilitățile de recunoaștere și exprimare a emoțiilor, și au ajuns la concluzia că acestea au potențialul de a ajuta copiii cu TSA să își exprime emoțiile și să își îmbunătățească abilitățile de recunoaștere a acestora, oferindu-le diverse oportunități de practică accesibilă și creativă.

Printre aplicațiile utile identificate atât în studiul celor doi autori greci anterior menționați, cât și în alte studii în acest scop, regăsim:

- *Just-In-Time In-Situ*: ajuta elevii cu tulburări din spectrul autist să surprindă și să analizeze interacțiunile lor sociale și emoționale cu semenii în timp real.
- *HANDS (Helping Autism-diagnosed teenagers Navigate and Develop Socially)*: este un instrument digital conceput pentru a sprijini adolescenții cu TSA în dezvoltarea abilităților sociale și emoționale, având drept scop principal îmbunătățirea calității vieții.
- *Zirkus Empathico*: este un instrument digital ce combină principiile terapiei comportamentale cu un design prietenos și elemente de gamificare pentru a crea o experiență de învățare captivantă și eficientă, în dezvoltarea competențelor socio-emoționale.
- *Daniel Tiger's Grr-ific Feelings*: o aplicație care ajută copiii să înțeleagă și să exprime emoțiile prin intermediul unor activități interactive și povești, inspirată din emisiunea TV "Daniel Tiger's Neighborhood".
- *Touch and Learn*: o aplicație gratuită care-i ajută pe copiii cu autism să identifice emoțiile și expresii faciale, dar și să înțeleagă limbajul corporal, prin intermediul unor imagini și sunete.
- *Prism*: concepută pentru a ajuta copiii cu autism să recunoască și să înțeleagă emoțiile prin intermediul unor jocuri și activități interactive, aplicația folosește tehnologia de recunoaștere facială pentru a evalua și a îmbunătăți abilitățile emoționale ale copiilor.
- *Smiling Mind*: este o aplicație de mindfulness care pune la dispoziție exerciții de meditație și relaxare care ajută la reducerea stresului și la îmbunătățirea stării emoționale generale.
- *Magic Fluids Free*: oferă o experiență vizuală relaxantă și captivantă prin intermediul unor animații fluide și colorate, ajutându-i pe elevii cu TSA să se calmeze și să se concentreze.

- My Drama: este un joc bazat pe povești, conceput pentru a ajuta tinerii cu TSA să înțeleagă emoțiile într-un anumit context, prin combinarea elementelor de terapie prin dramă și design de jocuri mobile pentru a permite jucătorilor să experimenteze perspective diferite.

Constatăm că în prezent există un număr tot mai mare de aplicații mobile care oferă o soluție sigură și convenabilă pentru părinții și familiile cu copii cu autism, de la dezvoltarea vocabularului și promovarea comunicării eficiente până la stimularea procesării senzoriale și a abilităților cognitive,

Bibliografie

- Vîntu, A. (2016) Ce este inteligența emoțională (EQ) și de ce este mai importantă decât IQ?, *Psihologia oamenilor inteligenți*, www.adrianvintu.net
- Crăciun, D. (2019) Dezvoltarea inteligenței emoționale a copiilor diagnosticați cu tulburări de spectru autist. *Anuarul învățământului special și special integrat*, Editura Taida, Iași
- Ciornohac, M. (2021). *Inteligența emoțională la copiii cu TSA*, disponibil la Inteligența emoțională la copiii cu TSA - Freepedia Edu.
- Goleman, D. (2001). *Inteligența emoțională*. Editura: Curtea Veche
- Collins, S. *The Best Autism Apps for Children*, disponibil la The Best Autism Apps for Children | Autism360
- Papoutsis, C., Drigas, A., Skianis, C. (2018). Mobile Applications to Improve Emotional Intelligence in Autism – A Review. *International Journal of Interactive Mobile Technologies (IJIM)*. 12. 47. 10.3991/ijim.v12i6.9073.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Prof. Crețu Claudiu Costinel, Liceul Tehnologic Motru

Odată cu venirea pandemiei, din ce în ce mai mulți profesori și elevi au fost nevoiți să se adapteze la un nou stil de predare-învățare. Fie că vorbim despre formarea profesorilor, sau despre dotarea elevilor cu tablete și calculatoare, trecerea de la educația tradițională la **educația digitală** (sau *educația online*) a fost bruscă și a necesitat răbdare și perseverență din partea tuturor. Iată-ne astăzi ajunși în punctul în care învățământul online nu mai este obligatoriu, însă copiii își doresc în continuare să lucreze de pe laptop-uri sau de pe smartphones.

Unul din cele mai importante beneficii pe care le aduce *educația digitală* elevilor este accesul rapid la orice fel de informație. Desigur, acest lucru poate ajuta sau poate dăuna, în funcție de cum educăm copiii cu privire la verificarea surselor, autenticitatea informației, dar și factorul și contextul emoțional. Spre deosebire de școala de acum 20 de ani, mersul la bibliotecă pentru a afla o informație despre un anumit subiect a fost înlocuit cu un simplu search pe Google. Iar acesta nu este un lucru rău.

Totuși, așa cum spuneam, este necesară o educare a celor mici încă de când pășesc prima dată în lumea tehnologiei, cu privire la câteva aspecte importante legate de informațiile provenite de pe internet: este informația provenită dintr-o sursă în care avem încredere? A mai fost acea informație folosită sau preluată de alte surse sigure? Atunci când ne este prezentată informația, are caracter neutru sau apelează la factorul emotivitate pentru a atrage atenția cititorului? Acestea sunt doar câteva dintre aspectele pe care atât noi, cât și copiii noștri ar trebui să le urmărim cu rigurozitate atunci când căutăm un răspuns în lumea vastă a internetului.

Transformarea digitală a României, în consonanță cu cea europeană, este accelerată de progresul rapid al noilor tehnologii, cum ar fi inteligența artificială, robotica, tehnologiile de tip cloud computing și blockchain . De aceea, este extrem de important ca fiecare om să investească în competențele sale digitale pe tot parcursul vieții . Educația poate beneficia de pe urma deschiderii către experiențele și proiectele concrete, a noilor instrumente și materiale de studiu, precum și a resurselor educaționale deschise (RED). Elevii și studenții pot dobândi mai multă autonomie prin colaborarea online. Accesul la tehnologii digitale și utilizarea lor pot contribui la reducerea decalajului la învățatură dintre elevii care provin din medii socioeconomice favorizate

și cei din medii defavorizate. Tehnicile de predare personalizate determină creșterea motivației elevilor/studentilor prin concentrarea personalizată a eforturilor profesorilor asupra fiecăruia dintre aceștia în parte. Progresul înregistrat în privința integrării tehnologiei în educație continuă să fie mic. Majoritatea tinerilor din Europa utilizează Internetul pentru activități sociale. Accesul mobil la Internet a crescut semnificativ în ultimii ani, însă utilizarea tehnologiei în scopuri educative nu a ținut pasul cu aceste evoluții. Nu toate școlile primare și secundare dispun de conexiuni în bandă largă și nu toate cadrele didactice au competențele și încrederea de a utiliza instrumentele digitale în activitatea lor de predare – învățare - evaluare. Rezultatele la învățătură pot fi îmbunătățite, iar echitatea și eficiența cresc cu ajutorul inovării în sistemele de educație, înțelegându-se ca fiind adoptarea de noi servicii, tehnologii, competențe de către organizațiile din domeniul educației. Pentru a atinge un maxim de eficiență și sustenabilitate, inovarea trebuie susținută de cadre didactice bine pregătite și trebuie integrată în obiective didactice clare. Trebuie să se depună mai multe eforturi pentru a stabili cum se pot utiliza cel mai bine mijloacele digitale pentru a atinge obiectivele în materie de educație. Îmbunătățirea educației și a competențelor, reprezintă, așadar, un element-cheie al viziunii generale pentru transformarea digitală în Europa.

Răspândirea tehnologiei are un efect major asupra societății și sistemelor democratice, asupra pieței muncii și a felului în care este organizată munca, și, implicit, asupra așteptărilor legate de competențele pe care cetățenii trebuie să le dețină. Acest impact se poate identifica prin transformarea modului de implicare în procesele de participare publică și a accesului la servicii publice, schimbarea stilului de viață, schimbarea modului în care are loc procesul de învățare, automatizarea proceselor la locul de muncă, apariția unor meserii noi, apariția nevoii de competențe digitale nu doar în meseriile din domeniile conexe tehnologiei și ingineriei, ci și în celelalte meserii ș.a. Competențele digitale au devenit indispensabile până și în zonele care, în mod tradițional, aveau prea puțină legătură cu tehnologia. De exemplu, în agricultură, fermierii urmează cursuri de formare în sistem e-Learning sau Blended Learning, se informează cu privire la oportunități de finanțare de pe portaluri online și depun documente în format electronic, învață informal din materiale disponibile online și se consultă prin intermediul unor aplicații de comunicare online cu colegi din alte zone, integrează și controlează electronic tot felul de echipamente aflate la distanță față de locul în care se află ș.a.m.d.

Astfel, planurile de acțiune europene țintesc extinderea competențelor digitale către cele avansate în rândul câtor mai mulți cetățeni, cu precădere a celor implicați în educație și formare. Ca reacție la noile provocări din 2020, dar și ca parte din ciclurile de funcționare ale politicilor europene, instituțiile Uniunii Europene au depus eforturi considerabile pentru actualizarea viziunii comune privind educația și formarea profesională pe tot parcursul vieții și, în mod special, componenta digitală. Înțelegerea tehnologiei impune și raportarea critică la aceasta din perspectiva potențialelor probleme legate de etică, durabilitatea mediului, protecția și confidențialitatea datelor, drepturile copiilor, discriminare, inclusiv prejudecățile legate de gen și dizabilitate și discriminarea etnică și rasială. În acest demers, educația formală trebuie completată de educație non-formală în sistem de parteneriat cu bibliotecile, industria și instituțiile de cercetare.

Bibliografie

<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/digital-economy-and-society-index->

Cadrul european pentru Competența digitală a profesorilor: DigCompEdu, Traducere și adaptare în limba română: Fundația EOS România și Coaliția pentru Educație Digitală 2020, Christine Redecker (autor) Yves Punie (editor)

Planul de acțiune pentru educație digitală 2021-2027, https://ec.europa.eu/education/education-inthe-eu/digital-education-action-plan_ro

Inovația Digitală în Educație

Prof. Crețu Claudiu Costinel, Liceul tehnologic Motru

Introducere

Inovația digitală a devenit un factor esențial în transformarea educației moderne. Avansul tehnologic a permis dezvoltarea unor metode de predare mai eficiente, interactive și accesibile, revoluționând procesul de învățare la nivel global. Acest referat explorează impactul tehnologiei asupra educației, beneficiile acesteia, provocările asociate și perspectivele viitoare.

Impactul Tehnologiei asupra Educației

Progresele digitale au influențat educația în multiple moduri, printre care:

- **Platforme online de învățare:** Resurse precum Moodle, Google Classroom sau Khan Academy permit accesul rapid la materiale educaționale din orice colț al lumii.
- **Inteligența artificială și învățarea adaptivă:** Algoritmii AI personalizează conținutul educațional în funcție de ritmul de învățare al fiecărui elev.
- **Realitatea virtuală și augmentată:** Tehnologiile precum VR și AR oferă experiențe interactive care îmbunătățesc învățarea prin simulări practice.
- **Gamificarea în educație:** Platforme precum Kahoot! și Duolingo fac procesul de învățare mai atractiv prin utilizarea mecanicilor de joc.
- **Educația hibridă și la distanță:** Pandemia COVID-19 a accelerat adopția modelului de învățare hibridă, combinând predarea tradițională cu metodele digitale.

Beneficiile Inovației Digitale în Educație

1. **Accesibilitate crescută** – Elevii din zone izolate pot beneficia de resurse educaționale de calitate.
2. **Personalizare** – Tehnologiile moderne permit adaptarea conținutului educațional la nevoile individuale ale fiecărui student.
3. **Eficiență și flexibilitate** – Învățarea digitală oferă posibilitatea studierii în ritm propriu.
4. **Stimularea gândirii critice** – Accesul la o gamă variată de informații dezvoltă abilitățile analitice ale elevilor.
5. **Reducerea costurilor** – Digitalizarea educației poate reduce costurile pentru materiale didactice și infrastructură.

Provocări și Limitări

Cu toate acestea, inovația digitală în educație vine și cu anumite provocări:

- **Acces inegal la tehnologie** – Nu toți elevii dispun de echipamente sau conexiune la internet adecvată.
- **Necesitatea formării profesorilor** – Mulți profesori au nevoie de instruire suplimentară pentru a utiliza eficient tehnologiile moderne.

- **Probleme legate de securitatea datelor** – Digitalizarea educației presupune riscuri privind confidențialitatea informațiilor personale.
- **Dependența de tehnologie** – Excesul de utilizare a ecranelor poate afecta atenția și interacțiunea socială a elevilor.

Perspective de Viitor

Educația viitorului va fi din ce în ce mai interconectată cu tehnologia. Se estimează că inteligența artificială, blockchain-ul pentru certificarea diplomelor și tehnologiile immersive vor juca un rol esențial în învățarea viitorului. De asemenea, colaborarea internațională și accesul la educație gratuită prin platforme deschise vor crește semnificativ.

Concluzie

Inovația digitală are un impact profund asupra educației, aducând beneficii semnificative, dar și provocări care trebuie abordate. Printr-o implementare responsabilă și echilibrată, tehnologia poate transforma educația într-un proces mai accesibil, eficient și captivant pentru elevii din întreaga lume.

Bibliografie :

<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/digital-economy-and-society-index->

Cadrul european pentru Competența digitală a profesorilor: DigCompEdu, Traducere și adaptare în limba română: Fundația EOS România și Coaliția pentru Educație Digitală 2020, Christine Redecker (autor) Yves Punie (editor)

Planul de acțiune pentru educație digitală 2021-2027, https://ec.europa.eu/education/education-inthe-eu/digital-education-action-plan_ro

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Prof. Crețu Claudiu Costinel, Liceul Tehnologic Motru

Introducere

Era digitală a adus schimbări semnificative în modul în care interacționăm, învățăm și lucrăm. Tehnologiile digitale ne oferă oportunități fără precedent, dar și provocări legate de siguranța datelor, etica utilizării internetului și combaterea dezinformării. Un cetățean digital responsabil trebuie să aibă cunoștințe, abilități și o atitudine etică pentru a naviga în mod corespunzător în acest mediu complex.

În acest articol, vom explora importanța educației digitale, responsabilitățile cetățenilor în mediul online, impactul noilor tehnologii și rolul instituțiilor în promovarea unei utilizări sigure și responsabile a internetului

1. Importanța educației digitale

Educația digitală reprezintă un element esențial pentru formarea cetățenilor responsabili. Aceasta nu se referă doar la utilizarea dispozitivelor electronice, ci și la dezvoltarea unei gândiri critice și a unor competențe care permit o interacțiune sigură și etică în mediul online.

1.1. Alfabetizarea digitală

Alfabetizarea digitală presupune:

- **Utilizarea eficientă a tehnologiei** – capacitatea de a folosi internetul și instrumentele digitale în mod productiv.
- **Navigarea în siguranță pe internet** – cunoașterea pericolelor cibernetice și a modurilor de protecție împotriva acestora.
- **Gestionarea informațiilor** – capacitatea de a filtra, analiza și folosi corect informațiile disponibile online.

1.2. Gândirea critică și combaterea dezinformării

Dezinformarea este o problemă majoră în era digitală, iar dezvoltarea gândirii critice ajută cetățenii să:

- Identifice știrile false și sursele nesigure.
- Evalueze obiectiv conținutul de pe rețelele sociale.
- Evite răspândirea informațiilor eronate.

1.3. Drepturile și responsabilitățile digitale

Un cetățean digital informat trebuie să cunoască și să respecte următoarele aspecte:

- **Dreptul la intimitate** – protejarea datelor personale și utilizarea platformelor online în mod sigur.
 - **Dreptul la libertatea de exprimare** – exprimarea opiniilor într-un mod respectuos, fără a răspândi ură sau dezinformare.
 - **Respectarea legislației digitale** – utilizarea internetului fără a încălca regulile privind copyright-ul sau securitatea datelor.
-

2. Responsabilitatea în utilizarea internetului

Un cetățean digital responsabil trebuie să fie conștient de impactul acțiunilor sale în mediul online. Comportamentul etic și sigur în lumea digitală poate fi împărțit în mai multe categorii:

2.1. Securitatea online

Protejarea datelor și a identității digitale este esențială. Printre măsurile de siguranță recomandate se numără:

- Utilizarea **parolelor puternice** și schimbarea lor periodică.
- Evitarea accesării **link-urilor și atașamentelor suspecte**.
- Activarea **autentificării în doi pași** pentru conturile importante.

2.2. Comunicarea responsabilă

Un comportament etic în mediul online presupune:

- Respectarea regulilor de **etichetă digitală** în interacțiunile online.
- Evitarea limbajului ofensator sau a atacurilor la persoană.
- Protejarea drepturilor celorlalți utilizatori, inclusiv dreptul la intimitate.

2.3. Combaterea cyberbullying-ului

Cyberbullying-ul este o problemă majoră în rândul utilizatorilor de internet, în special al tinerilor. Pentru a combate acest fenomen, este important să:

- Raportăm comportamentele abuzive pe platformele digitale.
 - Susținem victimele și promovăm un comportament empatic.
 - Educația despre consecințele hărțuirii online să fie integrată în școli și instituții.
-

3. Impactul tehnologiei asupra cetățeniei digitale

Dezvoltarea rapidă a tehnologiei aduce atât avantaje, cât și riscuri. Cetățenia digitală responsabilă presupune adaptarea la noile tehnologii într-un mod etic și echilibrat.

3.1. Inteligența artificială și rețelele sociale

Rețelele sociale și algoritmi AI influențează informațiile pe care le consumăm. Un cetățean digital informat trebuie să fie conștient de:

- Modul în care **algoritmii personalizează conținutul** și pot crea bule informaționale.
- Necesitatea **diversificării surselor de informare** pentru a obține o perspectivă obiectivă.
- Riscurile expunerii excesive la **fake news și manipulare online**.

3.2. Impactul tehnologiei asupra sănătății mentale

Utilizarea excesivă a internetului poate duce la probleme precum anxietatea, depresia sau izolarea socială. Pentru a menține un echilibru sănătos, este important să:

- Limităm **timpul petrecut în fața ecranelor**.
- Adoptăm un **comportament digital conștient** și echilibrat.
- Promovăm **pauzele digitale** și activitățile offline.

4. Rolul instituțiilor în educația digitală

Educația digitală este o responsabilitate comună, iar mai multe entități trebuie să colaboreze pentru a forma cetățeni responsabili.

4.1. Rolul școlilor

Școlile trebuie să integreze educația digitală în curriculum, prin:

- Cursuri despre **siguranța online și protecția datelor**.
- Dezvoltarea gândirii critice și a competențelor media.
- Campanii de prevenire a cyberbullying-ului și a comportamentelor dăunătoare.

4.2. Responsabilitatea familiei

Părinții au un rol esențial în formarea comportamentului digital al copiilor. Ei pot:

- Să educe copiii despre **riscurile mediului online**.
- Să stabilească **reguli clare privind utilizarea internetului**.
- Să monitorizeze activitățile digitale și să încurajeze o utilizare echilibrată.

4.3. Rolul autorităților și al companiilor tehnologice

Guvernele și companiile de tehnologie trebuie să asigure un internet mai sigur prin:

- Reglementarea conținutului dăunător.

- Protejarea datelor utilizatorilor.
 - Promovarea unui internet deschis și echitabil.
-

Concluzie

Într-o lume tot mai digitalizată, formarea cetățenilor responsabili este esențială pentru un internet sigur și etic. Prin educație digitală, gândire critică și respectarea normelor de securitate, fiecare individ poate contribui la construirea unui mediu online mai sănătos și mai echilibrat.

Colaborarea dintre școli, familie și autorități este cheia dezvoltării unei societăți digitale mature, unde tehnologia este folosită în mod constructiv și responsabil

Utilizarea jocurilor la orele de limbi străine: funcționare și beneficii pedagogice

Crețu Liliana Anca

Colegiul Național „Ion Luca Caragiale” Ploiești

Integrarea jocurilor într-un cadru educațional reprezintă o abordare pedagogică menită să îmbunătățească învățarea elevilor într-un mod interactiv și captivant. Jocul în clasă poate lua diverse forme, de la jocuri de societate și jocuri de rol până la utilizarea activităților sportive în scop educativ.

Unul dintre aspectele fundamentale ale acestei practici este capacitatea jocurilor de a facilita dobândirea competențelor lingvistice și cognitive. De exemplu, utilizarea jocurilor care implică reguli explicite permite exersarea unor concepte gramaticale specifice, precum imperativul sau formularea regulilor. O activitate tipică constă în implicarea elevilor într-un joc cunoscut, precum „Telefonul fără fir”, urmată de cerința de a enunța și formula regulile acestuia. Acest exercițiu încurajează nu doar structura discursului, ci și înțelegerea și aplicarea corectă a structurilor sintactice adecvate.

Jocul digital presupune integrarea mecanismelor și elementelor specifice jocurilor în activități care, în mod obișnuit, nu sunt asociate acestui mediu. Scopul său pedagogic este de a stimula și implica elevii, transformându-i în participanți activi în procesul lor de învățare. Astfel, experiența educațională devine un joc prin utilizarea unor elemente precum recompensele pentru succes, tabelele de scor, sistemele de punctaj și nivelurile de progres. Aceste componente sunt integrate pentru a sprijini atingerea obiectivelor generale și, în special, a celor educaționale. Pe scurt, jocul digital aplică principiile jocului clasic pentru a transforma învățarea într-o experiență interactivă.

Din punct de vedere pedagogic, jocurile în clasă oferă multiple avantaje. Acestea contribuie la crearea unui mediu de învățare mai dinamic, care stimulează motivația și implicarea elevilor. În plus, ele favorizează dezvoltarea competențelor transversale, precum colaborarea, luarea deciziilor și rezolvarea problemelor.

Astfel, utilizarea jocurilor în procesul educațional reprezintă o strategie eficientă care îmbină învățarea cu plăcerea, facilitând atât însușirea cunoștințelor, cât și dezvoltarea competențelor lingvistice și sociale ale elevilor.

Jocul video permite utilizarea metodei acționale, recomandată de Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi. Elevul devine un actor activ în procesul de învățare, interacționând și modificând mediul virtual pentru a trage concluzii din propria experiență de joc.

Fiecare joc reprezintă un document autentic, permițând dezvoltarea tuturor competențelor lingvistice: înțelegerea textului audiat, a textului scris, exprimarea orală și scrisă. În plus, în cadrul orelor de limbă străină, jocurile digitale facilitează explorarea dimensiunii socio-culturale într-un mod accesibil și captivant.

Jocul video este un mijloc de învățare multi-senzorial, atrăgând elevii prin imagini, sunete, texte și animații. Această abordare stimulează memorarea, deoarece informația este procesată prin mai multe canale cognitive, în special atunci când este prezentată într-un context comunicațional. În plus, jocurile video activează mecanisme de motivație bazate pe principiul dopaminei – provocare, plăcere și reușită – ceea ce încurajează învățarea.

Jocul ne permite să ne sprijinim pe niște elemente care nu sunt pedagogice, ci elemente din viața cotidiană a elevilor noștri. Prin urmare, aceștia vor învăța fără să aibă impresia că învață. Iată de ce nu vor simți că recapitulează aspecte de gramatică, de civilizație, de vocabular, vor simți mai degrabă dorința de a colabora, de a lucra în echipă sau de a folosi medierea care este ea însăși o competență importantă care merită a fi însușită. Jocul, indiferent în ce context, permite deja însușirea unei competențe importante, adică competența socială.

Jocurile clasice sunt jocuri pe care le putem aduce în clasă, au table de joc sau cărți sau pionii. Ele sunt niște elemente fizice care se vor regăsi pe băncile elevilor, vor putea fi atinse și manipulate conform regulilor jocului.

În schimb, jocurile video stimulează imaginația. Imaginația este cea care creează povestea. Există de asemenea trofee, dar și mai multe vieți. Acesta este un element foarte important pentru elevi pentru că au dreptul să greșească, au dreptul să moară într-un joc video, au dreptul să o ia de la capăt ori de câte ori greșesc. Acest lucru le întărește elevilor ideea că, în timpul parcursului de învățare, pot să eșueze și să reînceapă. Datorită flexibilității sale, jocul digital oferă profesorilor

oportunitatea de a-și adapta și îmbogăți metodele didactice cu ajutorul resurselor digitale moderne. Iată câteva sugestii: crearea unui avatar și a unei povești, vizualizarea progresului, atribuirea de trofee sau recompense pentru a marca realizările elevului.

Jocul clasic permite elevului să învețe să respecte regulile, să-și îmbunătățească vocabularul, să-și sistematizeze noțiunile de gramatică. Jocul video le permite elevilor să câștige puncte, să primească recompense, să aibă mai multe vieți, să deblocheze noi nivele ale jocului

În concluzie, utilizarea jocurilor nu ar trebui să fie singura metodă de învățare utilizată pe parcursul unei ore de curs, ci un instrument complementar, integrat strategic pentru a îmbunătăți procesul educațional. Îmbinarea jocului cu tehnologia într-un cadru pedagogic bine structurat poate contribui semnificativ la învățarea limbilor străine, în special în cazul elevilor.

STRATEGII DIDACTICE MODERNE

Localitatea: Cluj-Napoca, Județul Cluj

Prof. Crișan Mariana

Liceul Teoretic „ Avram Iancu ” Cluj-Napoca

Idealul educațional și finalitățile sistemului educațional reprezintă un set de aserțiuni care consemnează profilul de personalitate dezirabil a fi dobândit de către absolvenții ciclului primar în perspectiva evoluției ulterioare. Finalitățile descriu specificul fiecărui nivel de școlaritate din perspectiva politicii educaționale, necesare pentru elaborarea programelor școlare, cât și pentru orientarea demersului didactic la clasă.

Strategia didactică se constituie dintr-un ansamblu complex de metode, tehnici, mijloace de învățământ și forme de organizare a activității, pe baza cărora învățătorul elaborează un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficiență a învățării.

Metodele didactice tradiționale dețin rolul de transmitere și asimilare a cunoștințelor în maniera următoare: cadrul didactic-emițătorul, respectiv elevul-cel care depozitează informațiile transmise. Acestea dețin un rol important în cadrul procesului instructiv-educativ, deoarece este nevoie și de conversație (care ia forma dialogului învățător-elevi, respectiv elevi-elevi), de exercițiu (în vederea formării unor deprinderi), de povestire (prin care elevii conștientizează greșelile de pronunție și limbaj), precum și de observare (în vederea formării unei păreri legate de tema luată în discuție, respectiv exprimarea acesteia oral și în scris).

A gândi critic înseamnă a fi curios, a adresa întrebări, a căuta răspunsuri, a te implica în activitatea solicitată, a analiza logic, a căuta argumente pro și contra. Încă din ciclul primar, învățăm copiii să gândească, nu doar să asimileze mecanic cunoștințele. Metodele activ-participative elimină monotonia din sistemul de învățământ tradițional, prin care elevul stă în bancă și doar notează informațiile în vederea asimilării ulterioare a acestora.

Metodele moderne constituie un proces activ, de lungă durată, complex, care îl face pe elev să treacă cunoștințele prin filtrul gândirii proprii, pentru a dobândi o cunoaștere autentică.

Metodele active sunt metode operatorii, cele care conduc la suscitarea și realizarea efectivă a operațiilor de gândire, cele care prin excelență devin adecvate și favorabile dezvoltării unui constructivism operatoriu. Esențialul rezidă într-o pedagogie a efortului autentic și multilateral care izvorăște din interiorul conștiinței și al gândirii proprii a elevului. Aceasta constituie adevărata metodologie participativă în măsură să favorizeze, concomitent, atât elaborarea noilor cunoștințe prin efort propriu, cât și construcția operațiilor mintale corespunzătoare, pe care vrem să le formăm, în loc ca toate acestea să fie primite de-a gata, pregătite dinainte de învățător, demonstrate sau luate

din manuale, cu un minimum de efort de memorizare, de reproducere a exemplurilor și metodelor propuse.

Sunt considerate active acele metode care nu încorsetează elevul într-o rețea de expresii fixe sau de reguli rigide, ci care rezervă o pondere crescândă elevului în interacțiunea lui cu obiectele învățării, care determină un maximum de activism al structurilor operațional-mintale în raport cu sarcinile de învățare în care este angajat acesta.

“Activ” este elevul care gândește, care depune un efort de reflecție personală, interioară și abstractă, care întreprinde o acțiune mentală de căutare, de cercetare și redescoperire a adevărilor, de elaborare a noilor cunoștințe și nu cel care se menține la nivelul acțiunii concret-senzoriale, intuitiviste și nici cel care face apel la facultatea de receptare și de reproducere apoi a cunoștințelor. Având în vedere că nici metodele clasice nu sunt lipsite de virtuți, pentru activizarea elevilor pot fi îmbinate în mod armonios metodele clasice cu cele moderne. Metodele de învățământ sunt căile folosite de elevi și învățători cu scopul ca elevii să se formeze, atât prin activitatea îndrumată de învățători, cât și prin cea organizată independent și diferențiat.

În cadrul activității didactice am sesizat și practicat ceea ce înseamnă pentru elevi aplicarea metodelor activ-interactive. Acestea îmbină munca individuală cu munca în echipă și în colectiv, dezvoltă copiilor o motivație intrinsecă, implică întreg colectivul, elevul devine obiect și subiect al actului de instruire și educare, îmbină armonios învățarea individuală cu învățarea socială, stabilesc relații de colaborare și comunicare între membrii grupului. Dintre factorii ce îngreunează activitatea de grup se pot aminti: opoziția de scopuri, interese și obișnuințe ale membrilor, dificultățile de comunicare, de coordonare, care cresc pe măsură ce grupurile sunt mai mari, iar dependența excesivă de ceilalți poate fi favorizată de activitatea în grup.

Voi prezenta câteva dintre metodele și tehnicile interactive pe care le-am utilizat în activitatea instructiv-educativă la clasă.

CIORCHINELE se constituie într-o formă de predare-învățare care-i încurajează pe elevi să gândească liber și deschis. Prin această metodă se stimulează evidențierea conexiunilor între ideile unei teme luate în discuție. De asemenea este și o tehnică de căutare a căilor de acces spre propriile cunoștințe, evidențiind modul propriu de a înțelege o anumită temă, un anumit conținut. Ajută cadrul didactic să înțeleagă maniera în care fiecare elev înțelege noțiunile și îi oferă posibilitatea de a interveni diferențiat.

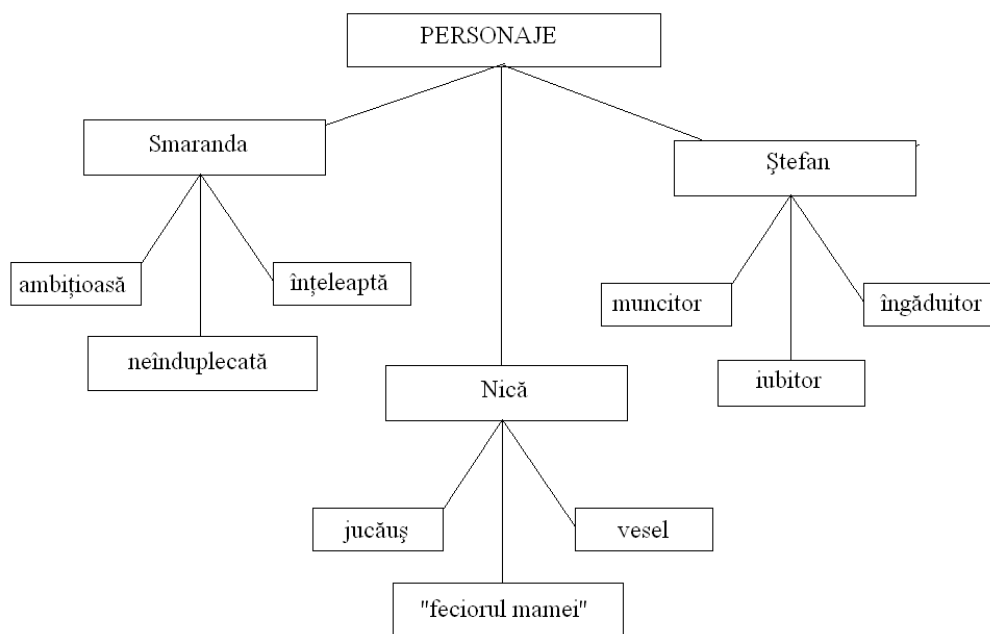
Pașii de urmat sunt:

- se scrie un cuvânt sau o propoziție nucleu în mijlocul tablei sau al unei foi mari de hârtie;
- se scriu cât mai multe cuvinte, propoziții legate de tema propusă;

-se trasează o linie între cuvintele scrise anterior în vederea evidențierii unor conexiuni dintre aceste idei;

-numărul ideilor nu trebuie limitat, dar se fixează un anumit timp de lucru.

Am aplicat această metodă la clasa a VI-a, la lecția “Amintiri din copilărie” de Ion Creangă, la caracterizarea personajelor:

BRAINSTORMING-ul reprezintă un mod simplu și eficient de a genera idei noi. Este o metodă de stimulare a creativității în grup. Metoda poate reprezenta o cale accesibilă spre învățare, care stimulează și gândirea critică. Regulile abordării acestei metode sunt:

- stimularea cât mai multor idei, pornind de la o temă dată;
- preluarea acestor idei și evidențierea celor mai reușite;
- evitarea oricăror critici la adresa partenerilor;
- manifestarea liberă și conștientă a imaginației.

CUBUL este o tehnică prin care se evidențiază activitățile și operațiile de gândire implicate în învățarea unui conținut. Ca mijloc de învățare, cadrul didactic realizează un cub, iar pe fiecare față a acestuia notează unul din cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează. Este foarte importantă cunoașterea elevilor, în așa fel încât fiecărui elev să-i revină acele sarcini care corespund potențialului intelectual dobândit până în prezent.

Am aplicat această metodă într-o oră înaintea sărbătorilor de Paște. Tema activității a fost Oul de Paște. Pentru fiecare față a cubului am dat câte o indicație suplimentară:

- DESCRIE ! (descrie un ou de Paște)
- COMPARĂ! (asemănări, deosebiri)
- ANALIZEAZĂ! (din ce e făcut un ou de Paște)
- ASOCIAZĂ! (la ce vă face să vă gândiți un ou de Paște)
- APLICĂ! (drumul oului de Paște)
- ARGUMENTEAZĂ! (de ce se folosesc ouăle de Paște)

ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE reprezintă un set de strategii care angajează mici echipe de elevi pentru a promova interacțiunea colegială și colaborarea. Aceasta se realizează atunci când elevii lucrează împreună, ca o echipă, pentru a explora o temă nouă, pentru a rezolva o problemă, pentru a crea idei noi, pentru a atinge un obiectiv comun. Pentru ca acest tip de activitate să dea roade trebuie eliminate competiția în favoarea colaborării, iar cadrul didactic să dețină abilități, competențe prin care aceste metode de învățare prin cooperare să fie promovate și aplicate la clasă. Ca elemente cheie ale acestei metode sunt:

- interdependența pozitivă între membrii grupului;
- interacțiunea directă, față în față;
- exersarea deprinderilor de învățare în grup;
- răspunderea individuală a fiecărui membru al grupului;
- rolul de îndrumător și coordonator al cadrului didactic.

CVINTETUL este o modalitate simplă de a sintetiza informații, de a surprinde idei, sentimente, convingeri. La lecția “D-l Goe” de Ion Luca Caragiale, am cerut elevilor să găsească un cuvânt potrivit lecturii citite, respectiv un substantiv. În rândul următor să caute două adjective, în rândul al treilea trei verbe, apoi o propoziție formată din patru cuvinte, iar în ultimul rând un cuvânt care să sintetizeze textul studiat. Iată rezultatul:

D-l Goe			
	neastâmpărat	neascultător	
	se joacă	nu ascultă	distruge
Purtarea	lui	este	respingătoare.
		răsfăț	

Jocul - Metodă didactică de predare și însușire a elementelor de relație

Studiu de specialitate

Prof. Mariana Crișan

Licel Teoretic,, Avram Iancu”

Jocul de rol cere elevilor să interpreteze anumite comportamente pornind de la niște cerințe clare și de la indicațiile date de profesor. Prin faptul că își asumă niște roluri, elevii trebuie să interacționeze cu colegii, să-și schimbe atitudinea în funcție de replica celuilalt. Relevanța utilizării acestei metode în cadrul orelor de limba și literatura română este că se pornește de la fapte de limbă studiate, iar prin utilizarea lor în joc se urmărește atât retenția lor cât și o evaluare formativă a activității de învățare. Ca variante ale jocului de rol am folosit jocul de simulare și jocul de situație.

a) *Jocul de simulare*

În acest tip de joc, se aleg roluri dintr-un sistem real și se imaginează o situație posibilă sau probabilă. De exemplu, în activitatea de învățare a prepoziției, s-a folosit jocul de-a profesorul și elevii, în momentul de consolidare a noțiunilor învățate. Dintre elevi, se alege, pe rând, câte un "profesor" care pune întrebări elevilor pentru a le verifica cunoștințele achiziționate. Dacă apar lacune, el trebuie să le aducă elevilor explicații cu privire la problema identificată. Acest joc îi încântă în mod deosebit pe elevi, deoarece au posibilitatea să fie în centrul atenției, să aibă o atitudine de atotștiutor. Pe elevii timizi îi stimulează să se exprime și le dă posibilitatea de afirmare. Profesorul trebuie să vegheze ca excesul de zel al elevilor să nu devieze înspre jigniri, ironizări, sau minimalizări ale importanței răspunsurilor date de elevi.

b) *Jocul de situație*

Aceste jocuri sunt alcătuite pe baza unor situații reale, rolurile sunt pregătite de elevi, ca actori, fiind scrise dinainte. Situația aleasă e indicat să fie din mediul propriu elevilor, pentru ca ei să se simtă familiari cu situația pusă în discuție. Acest tip de jocuri dezvoltă capacitatea de decizie, de negociere, deprinderi de rezolvare a problemelor, de soluționare a conflictelor și, în același timp, ajută la obținerea de cunoștințe noi. Pentru exemplificare, am ales următoarea situație. În clasa lor, apare un conflict legat de spargerea unui geam. Se aplică metoda interviului care permite înțelegerea complexității problemei, a punctelor de vedere diferite ale grupurilor aflate în conflict. Legătura cu faptele de limbă studiate se regăsește în cerința adresată elevilor de

a ține cont, în formularea replicilor, de crearea unor fraze care să conțină propoziții aflate în raport de coordonare sau subordonare. După prezentarea situației în fața colegilor, prin discuții libere sau schematic, la tablă, se redau raporturile stabilite și cum au fost ele realizate.

Jocurile de rol sunt importante, deoarece dezvoltă competențele de comunicare ale elevilor, se pot organiza pe diferite teme ce țin de noile educații, cum ar fi educația pentru mediu. Un astfel de exemplu este propunerea unei scenete pe tema poluării, iar rolurile sunt cele ale unui ziarist care ia un interviu directorului unei fabrici care produce substanțe toxice, directorul și câțiva angajați care acceptă să dea detalii confidențiale legate de subiect. Legătura cu noțiunea gramaticală studiată este realizată prin cerința de a folosi în replici diferite tipuri de propoziții și locuțiuni prepoziționale. Elevii se pot exprima cu propriile cuvinte cum s-au simțit în rol, ce impresie le-a creat situația ca atare, ce au învățat despre ei și despre colegii lor, în urma experienței de învățare.

Jocul de memorie presupune din partea elevilor capacitate de concentrare, disciplină, perseverență. Este ușor de jucat cu elevii claselor din școala noastră unde avem un număr mic de elevi, de exemplu, în clasa a V-a sunt paisprezece elevi. Participanții sunt așezați în cerc și fiecare, pe rând, își pronunță numele și îi alătură o noțiune dintre cele nou învățate (ex. propoziție, locuțiune prepozițională, conjuncție, locuțiune conjuncțională, pronume sau adverb relativ). Următorul repetă cele spuse de precedent, apoi propriul nume și noțiunea sau expresia aleasă. Când se ajunge la ultimul, acesta repetă toate numele și termenii sau expresiile enunțate de cei dinainte, adăugând, în final, propriului nume și o expresie sau o noțiune. Ca urmare a repetării, noțiunile se fixează mai ușor.

Jocurile de cuvinte, Prin folosirea acestor jocuri la clasă, profesorul trebuie să valorifice trei dimensiuni: ludică, cognitivă și formativă. Jocurile de acest tip au rolul de a-l determina pe elev să-și însușească o cultură, să-și dezvolte capacitatea de abstractizare și să acceadă la un echilibru emoțional."¹

Dactilografa distrată este un joc foarte util pentru corectarea unor texte cu enunțuri greșite. În contextul în care s-a introdus obligativitatea momentului ortografic, în desfășurarea orelor de limba și literatura română, acest joc îi atrage pe copii, le solicită atenția, fiind totodată amuzant prin situațiile create. Exemplu de exercițiu folosit în acest joc :

¹Marilena Pavelescu, *op.cit.*, p. 302.

1. Corectează enunțul de mai jos și arată ce este greșit :

a) Aș vrea ca să ne întâlnim. _____

Jocul de enigmistică vizează o bună cunoaștere a vocabularului, contribuind la dezvoltarea gândirii prin faptul că elevului i se cere combinarea unor litere pentru a obține un cuvânt sau identificarea unor cuvinte pe baza definițiilor, sugestiilor sau indicațiilor primite.

Ex. În decurs de cinci minute, găsește cât mai multe prepoziții formate din literele din căsuțe:

E	G	C	U	Î
P	R	O	K	N
C	A	R	I	S
D	I	N	S	T
I	L	D	U	P
N	A	E	B	E
L	Â	N	G	Ă
A	R	E	O	E

Jocuri de exprimare, de interacțiune

Foarte eficiente în evaluarea activității sunt jocurile prin care elevii au posibilitatea să-și exprime părerea cu privire la activitate în ansamblul ei sau la anumite detalii. Un astfel de joc este numit **High&low**, o activitate care ascunde sub denumirea de joc oportunitatea de a primi din partea elevilor un feedback asupra întregii activități de învățare. Ca modalitate de desfășurare este foarte simplă: elevii și cadrul didactic sunt așezați într-un cerc și, pe rând, își exprimă părerile, **high** înseamnă punctul cel mai înalt, adică ce i-a plăcut cel mai mult și **low**, punctul cel mai slab, adică ce l-a dezamăgit sau ce nu i s-a părut de calitate. În esență, se urmăresc punctele tari și punctele slabe pentru ca, la următoarea activitate, să fie eliminate pe cât posibil. Elevii timizi sau cei care nu doresc să își exprime părerea pot pronunța cuvântul **pass** și se trece la următorul participant. Cadrul didactic termină șirul cu o părere generală sau poate interveni de la început pentru oferirea unui model atunci când jocul nu este cunoscut copiilor.

R.A.I. (răspunde – aruncă - întreabă) este o metodă, ce vizează realizarea feedbackului. Jocul constă în aruncarea unei mingi ușoare și provocarea unui coleg să răspundă la întrebare. Obiectivul acestuia este dezvoltarea autoevaluării proprii activități și dezvoltarea capacităților de a comunica ceea ce au învățat, prin întrebări și răspunsuri. Elevul care aruncă mingea trebuie să formuleze o întrebare din lecția predată elevului care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare, apoi o aruncă mai departe altui coleg, punând o altă întrebare. Elevul care nu știe răspunsul iese din joc, la fel ca și cel care este descoperit că nu cunoaște răspunsul la propria întrebare.

"Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili"

Lumea calculatoarelor a devenit tot mai complexă și, în mod deosebit, pandemia a avut un rol important în relevarea importanței folosirii tehnologiei.

În mod ideal nu ar trebui să mai existe sală de clasă fără un computer, o tablă inteligentă, un videoproiector..etc. Din păcate, la noi în țară, discrepanța dintre dotările materiale din mediul rural față de cele din urban este considerabilă.

Pe de altă parte, tehnologiile nu vor putea fi folosite într-un sens transformativ dacă nu ne schimbăm metodele de predare. Simplu fapt de a folosi sau nu tehnologia nu schimbă lucrurile, ci cât de bine este folosită aceasta pentru a susține predarea și învățarea.

Calculatoarele sunt folosite eficient când există o diversitate a strategiilor de predare, când se face o pregătire prealabilă în folosirea calculatoarelor ca instrumente de predare și învățare. Primul pas este să recunoaștem că folosirea tehnologiei este eficientă pentru toți elevii.

OECD a realizat o analiză a sistemului educational și a impactului tehnologiei asupra acestuia. "Patru scenarii pentru viitorul școlilor: cât de pregătiți sunt profesorii și decidenții pentru schimbările iminente din educație? Prognoză OECD"*)

Una dintre temele regăsite în fiecare dintre cele patru scenarii prezentate de OECD este cea referitoare la utilizarea tehnologiei sub diverse forme ale potențialului pe care aceasta îl reprezintă.

Primul scenariu ne vorbește despre utilizarea tehnologiei pentru individualizarea învățării, flexibilizarea metodelor, recunoaștere facială și/sau analiză a învățării. Cu ajutorul tehnologiei feedbackul este oferit aproape instantaneu atât către educabili, dar și către părinți și profesori, ceea ce reduce din timpii dedicați acestor procese. Dezvoltarea accelerată, din ultima perioadă, a aplicațiilor de tip AI, va permite realizarea sarcinilor de acordare de feedback, beneficiind de acuratețea interpretării. Dacă vorbim despre individualizarea învățării, ajutorul pe care ni-l oferă tehnologia, în speță inteligența artificială, poate fi considerat mai mult decât binevenit. Chiar dacă

există provocări și limitări, în acest moment, inteligența artificială ar putea juca un rol important în crearea unor experiențe educaționale cu adevărat centrate pe nevoile unice ale fiecărui individ

În scenariul patru rolul tehnologiei devine disruptiv, progresele rapide ale inteligenței artificiale și ale realității virtuale transformă educația și învățarea permițând accesul larg la oportunități de învățare, ducând la dispariția sistemele școlare tradiționale și ale unui curriculum.

Digitalizarea va permite evaluarea și certificarea cunoștințelor, abilităților și atitudinilor într-un mod profund și instantaneu, făcând redundant rolul intermediar al instituțiilor educaționale în procesul de certificare. Distincția dintre învățarea formală și informală va dispărea. În această lume educația avansează prin valorificarea inteligenței colective pentru rezolvarea problemelor din viața reală. Asistenții AI personali oferă soluții de învățare personalizate, conectând cursanții în comunități cu scop comun și eliminând barierele lingvistice.

Integrarea tehnologiei în educație este esențială pentru îmbunătățirea metodelor de predare și a interacțiunii dintre elevi într-o lume din ce în ce mai digitalizată. Cadrele didactice pot valorifica diferite platforme sau aplicațiile bazate pe inteligență artificială, care se regăsesc și în variantă gratuită, pentru a crea experiențe de învățare dinamice și captivante, adaptate nevoilor diverse ale elevilor.

Această adaptabilitate este crucială pentru instruirea diferențiată, permițând profesorilor să ofere resurse adecvate diferitelor niveluri de competență din clasă, sprijinind astfel atât elevii avansați, cât și pe cei care au nevoie de asistență suplimentară.

Un aspect notabil este ascensiunea programelor de cetățenie digitală, care reflectă recunoașterea tot mai mare a importanței dotării elevilor cu abilități necesare pentru utilizarea responsabilă a tehnologiei. Astfel de programe urmăresc să cultive o cultură a implicării digitale responsabile, în special în rândul elevilor mai tineri, și să evidențieze necesitatea adaptabilității în metodele pedagogice.

Având aceste ipoteze în față, educația digitală presupune provocări, la care generația actuală de profesori va trebui să le facă față.

Pentru asta este nevoie de mai multe planuri de acțiune: în primul rând este nevoie de o pregătire temeinică a profesorilor, de primire unei educații digitale reale, aplicate, realizate de specialiști informați și foarte bine pregătiți, care să poată distinge și alege acele instrumente care pot aduce plus valoare.

Instrumentele digitale trebuie foarte bine analizate și urmărite dacă respectă principiile pedagogice și de curriculum. Și, nu în cele din urmă, dotarea corespunzătoare a spațiilor școlare, dar și a profesorilor și elevilor, cu device - urile care să-i ajute și să faciliteze procesul educațional.

*) Bibliografie: <https://www.edupedu.ro/patru-scenarii-pentru-viitorul-scolilor-cat-de-pregatiti-sunt-profesorii-si-decidentii-pentru-schimbarile-imnente-din-educatie-prognoza-oecd/>

Autor: profesor pentru învățământul primar Cristescu Clementina Elena

Abordarea impactului tehnologiei asupra educației în contextul actual

Educația în era digitală reprezintă o transformare profundă a modului în care învățăm și ne pregătim pentru viitor. Această schimbare aduce cu sine oportunități extraordinare, dar și provocări semnificative.

Unul dintre punctele forte cheie ale tehnologiilor digitale în educație este potențialul lor de a stimula implicarea activă a elevilor în procesul de învățare și asumarea acestuia. În plus, tehnologiile digitale pot fi utilizate pentru a oferi activități de învățare adaptate nivelului de competență al fiecărui elev în parte, intereselor și nevoilor de învățare.

Generația actuală, nativă digitală, a crescut într-o lume dominată de tehnologie, fapt ce a remodelat profund modul în care aceștia interacționează cu informația și procesul de învățare. Contrar unor opinii tradiționale, tehnologia nu este un element disruptiv, ci o componentă intrinsecă a dezvoltării lor. Copiii, spre deosebire de adulții care încă se adaptează, utilizează intuitiv diverse instrumente digitale, demonstrând o afinitate naturală pentru acest mediu.

Transformarea Educației: De la Bibliotecă la Google

Un studiu din 2018 a relevat că 79% dintre studenți preferă educația online, un indicator clar al schimbărilor generaționale. Accesul instantaneu la informație, facilitat de tehnologie, a revoluționat procesul de învățare. Ceea ce odată necesita ore de cercetare în biblioteci, acum se realizează printr-o simplă căutare online.

Responsabilitatea Digitală: Navigând în Oceanul de Informații

Această accesibilitate vine cu o responsabilitate: educarea tinerilor în spiritul gândirii critice. Este esențial să-i învățăm să verifice sursele, să evalueze autenticitatea informațiilor și să recunoască manipularea emoțională. Întrebări precum „Este sursa de încredere?” sau „Informația este obiectivă?” trebuie să devină un reflex.

Educația Digitală: Confort și Accesibilitate

Afinitatea tinerilor pentru mediul virtual justifică preferința lor pentru educația online. Confortul, eliminarea deplasărilor și accesul la resurse digitale sunt avantaje incontestabile. Deși România nu este încă pregătită pentru o tranziție completă, putem integra tehnologia prin cursuri online extra-școlare, care completează educația tradițională și mențin elevii conectați la ritmul tehnologic.

Wordwall este o platformă online care permite profesorilor să creeze activități interactive personalizate pentru lecțiile lor. Aceste activități pot fi sub formă de jocuri, chestionare sau alte tipuri de exerciții, menite să facă învățarea mai captivantă și mai eficientă.

Platforma include jocuri precum „Potrivește perechile”, „Chestionare”, „Labirinturi” și multe altele. Această diversitate permite profesorilor să aleagă activitățile care se potrivesc cel mai bine subiectului lecției. Wordwall transformă lecțiile tradiționale în experiențe interactive, care stimulează implicarea elevilor. Elementele de joc și feedback-ul instantaneu mențin interesul elevilor și îi motivează să învețe.

LIVRESQ este o platformă online care permite crearea de conținut educațional interactiv. Iată câteva aspecte cheie:

Editor de conținut educațional: LIVRESQ oferă instrumente pentru a crea lecții interactive, cursuri eLearning și alte materiale educaționale digitale.

- **Interactivitate:** Platforma permite includerea de diverse elemente interactive, cum ar fi teste, animații, videoclipuri și galerii de imagini, pentru a face învățarea mai captivantă.
- **Ușor de utilizat:** Nu sunt necesare cunoștințe de programare pentru a utiliza LIVRESQ.
- **Resurse și șabloane:** LIVRESQ oferă șabloane și resurse predefinite pentru a facilita crearea conținutului educațional.
- **Platformă online:** LIVRESQ este o platformă online, ceea ce înseamnă că nu este necesară descărcarea sau instalarea de software.
- **Adaptabilitate:** Platforma este adaptată pentru a funcționa pe diverse dispozitive, de la computere desktop la smartphone-uri.
- **Conectare cu ClasaViitorului.ro:** LIVRESQ este prima soluție românească de eLearning conectată la ClasaViitorului.ro, o platformă recomandată de Ministerul Educației și Cercetării.
- **Bibliotecă LIVRESQ:** Platforma oferă și o bibliotecă de resurse educaționale interactive.

În esență, LIVRESQ este un instrument care ajută profesorii și creatorii de conținut să dezvolte materiale educaționale digitale interactive și atractive.

Performanța în Era Digitală: Dincolo de Prezența Fizică

Performanța academică nu depinde de prezența fizică, ci de ambiție, dorință și perseverență. Tehnologia, utilizată inteligent, poate amplifica aceste calități, oferind instrumente și resurse pentru a atinge succesul.

Concluzie: Un Viitor Digital Educat

Adaptarea la era digitală este esențială pentru a pregăti generația actuală pentru succes. Educația trebuie să evolueze, integrând tehnologia și cultivând gândirea critică. Prin eforturi comune, putem asigura un viitor în care tehnologia devine un aliat în educație, nu o barieră.

Inovație și digitalizare în educație - provocări și soluții

Prof. CROITORU CRISTINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ COMUNA BREAZA
Buzău

În era digitală, inovația joacă un rol crucial în transformarea procesului educațional. Tehnologiile emergente oferă oportunități semnificative pentru a îmbunătăți învățarea, dar vin și cu provocări care necesită atenție. Inovația digitală asupra educației întâmpină diferite provocări dar și soluții care, odată implementate, pot forma cetățeni mai responsabili.

Inovația digitală în educație se manifestă prin integrarea tehnologiilor avansate, cum ar fi inteligența artificială, realitatea augmentată, platformele de învățare online și instrumentele de colaborare digitală. Aceste resurse nu doar că facilitează accesul la informație, ci și personalizează procesul de învățare, adaptându-se nevoilor individuale ale elevilor.

Inovația în educație reprezintă un concept esențial pentru adaptarea sistemelor de învățământ la nevoile și cerințele societății contemporane. Aceasta implică implementarea de metode, tehnologii și strategii noi care să îmbunătățească procesul de învățare și să faciliteze dezvoltarea abilităților necesare pentru viitor. Cu toate acestea, inovația în educație se confruntă cu o serie de provocări semnificative. Iată o analiză detaliată a acestor provocări:

1. Resurse financiare limitate:

Implementarea inovațiilor necesită adesea investiții semnificative în tehnologie, formare profesională și infrastructură. Multe instituții de învățământ, în special cele din zone defavorizate, se confruntă cu bugete restrânse care nu permit adoptarea unor soluții inovatoare.

2. Formarea cadrelor didactice:

Profesorii sunt esențiali în procesul de inovație. Totuși, mulți dintre ei nu au fost pregătiți să integreze tehnologiile moderne sau metodele inovatoare în predare. Este nevoie de programe de formare continuă care să le dezvolte competențele digitale și pedagogice.

3. Rezistența la schimbare:

Atât cadrele didactice, cât și elevii pot fi reticenți în fața schimbărilor. Această rezistență poate proveni din lipsa de familiaritate cu noile metode sau din teama de eșec. Este esențial să se creeze un mediu care să încurajeze experimentarea și să reducă frica de a greși.

4. Accesul la tehnologie:

Deși tehnologia poate facilita inovația în educație, nu toți elevii au acces egal la dispozitive sau internet. Aceasta crește inegalitățile în educație și limitează oportunitățile de învățare pentru cei din medii defavorizate.

5. Curriculum rigid:

Multe sisteme educaționale sunt blocate în curricula tradiționale, care nu permit integrarea ușoară a inovațiilor. Este necesară o revizuire a curriculumului pentru a include abilități precum gândirea critică, colaborarea și creativitatea, care sunt esențiale în 21.

6. Evaluarea inovațiilor:

Măsurarea eficienței inovațiilor educaționale poate fi dificilă. Este nevoie de instrumente și metode de evaluare adaptate care să poată cuantifica impactul noilor abordări asupra învățării.

7. Colaborarea între instituții:

Inovația nu poate fi realizată izolat. Colaborarea între școli, universități, organizații non-guvernamentale și sectorul privat este esențială. Totuși, aceasta poate fi complicată din cauza diferențelor de viziune, cultură organizațională și obiective.

8. Schimbarea rapidă a tehnologiilor:

Tehnologia evoluează rapid, iar educația trebuie să țină pasul cu aceste schimbări. Este o provocare constantă să se integreze cele mai recente inovații tehnologice fără a compromite calitatea educației.

9. Focus pe rezultatele imediate:

Deseori, există o presiune asupra instituțiilor de învățământ să demonstreze rezultate rapide, ceea ce poate duce la o rezistență la implementarea inovațiilor care necesită timp pentru a da roade.

10. Aspecte culturale și sociale:

Inovația în educație trebuie să țină cont de contextul cultural și social specific fiecărei comunități. Soluțiile universale nu sunt întotdeauna aplicabile; este nevoie de adaptare la specificul local.

Inovația în educație este un proces complex, dar esențial pentru dezvoltarea viitoare a societății. Abordarea provocărilor menționate necesită o colaborare strânsă între toți actorii implicați în educație, de la guverne și instituții până la profesori și comunități. Numai printr-o abordare integrată și adaptativă se pot crea condițiile necesare pentru o educație inovatoare și relevantă.

Inovația în educație este esențială pentru a răspunde provocărilor contemporane și a pregăti elevii pentru un viitor în continuă schimbare. Iată câteva soluții inovatoare care pot transforma experiența educațională:

1. Învățarea personalizată

Platforme educaționale adaptive: Utilizarea tehnologiei pentru a adapta materialul didactic la nevoile individuale ale elevilor. Aceste platforme pot analiza progresul și stilul de învățare al fiecărui elev și pot oferi resurse personalizate.

Planuri de învățare individualizate: Crearea de planuri de studiu care să țină cont de interesele și abilitățile fiecărui elev.

2. Tehnologia în clasă

Realitate augmentată și virtuală: Implementarea acestor tehnologii pentru a oferi experiențe immersive care să faciliteze învățarea prin explorare și experimentare.

Instrumente digitale colaborative: Folosirea aplicațiilor care permit colaborarea în timp real între elevi, facilitând astfel învățarea prin cooperare.

3. Metode de predare inovatoare

Învățarea prin proiecte (Project-Based Learning): Elevii lucrează la proiecte practice care le dezvoltă abilitățile de gândire critică și rezolvare a problemelor.

Flip Classroom: Elevii studiază materialul acasă (de exemplu, prin videouri) și folosesc timpul de clasă pentru discuții și activități practice.

4. Educația STEM și STEAM

Curriculum integrat: Integrarea științei, tehnologiei, ingineriei, artei și matematicii în activități practice care stimulează creativitatea și gândirea critică.

Ateliere de coding și robotică: Introducerea acestor discipline în școli pentru a dezvolta abilități tehnice esențiale.

5. Formarea continuă a cadrelor didactice

Programe de dezvoltare profesională: Oferirea de cursuri și workshopuri pentru profesori pentru a-i ajuta să învețe noi metode de predare și utilizarea tehnologiei în educație.

Comunități de practică: Crearea de grupuri de suport pentru cadrele didactice care să împărtășească idei, resurse și strategii.

6. Încurajarea creativității și gândirii critice

Medii de învățare flexibile: Crearea de spații de învățare care să încurajeze colaborarea și creativitatea, cum ar fi săli de clasă modulare sau laboratoare de invenție.

Activități extracurriculare: Oferirea de cluburi și activități care stimulează gândirea critică și creativitatea, cum ar fi dezbateri, teatru sau competiții de știință.

7. Implicarea părinților și comunității

Parteneriate cu organizații locale: Colaborarea cu biblioteci, muzee și alte instituții pentru a oferi resurse și oportunități de învățare extinse.

Programe de formare pentru părinți: Informarea părinților despre metodele de învățare și cum pot susține educația acasă.

8. Evaluarea inovatoare

Evaluări formative: Utilizarea evaluărilor continue care să ofere feedback constant elevilor, în loc de examene finale tradiționale.

Portofolii digitale: Încurajarea elevilor să-și documenteze progresul și realizările prin portofolii digitale, care pot fi prezentate la finalul perioadelor de studiu.

Implementarea acestor soluții poate contribui la crearea unui mediu educațional mai dinamic, adaptabil și relevant pentru nevoile actuale și viitoare ale elevilor. Inovația în educație nu este doar despre tehnologie, ci și despre metodele de predare, implicarea comunității și sprijinul acordat profesorilor și elevilor.

Inovația în digitalizare oferă oportunități imense pentru organizații, dar vine și cu o serie de provocări semnificative. Abordarea acestor obstacole necesită o strategie clară, o comunicare eficientă și un angajament față de formarea continuă a angajaților. Prin depășirea acestor provocări, organizațiile pot beneficia de avantajele pe care le oferă digitalizarea, transformându-se în entități mai agile și mai competitive.

Bibliografie:

1. Fullan, M. (2013). *The New Meaning of Educational Change*. Teachers College Press.
2. Robinson, K. (2015). *Creative Schools: The Grassroots Revolution That's Transforming Education*. Viking.
3. Hattie, J. (2009). *Visible Learning: A Synthesis of Over 800 Meta-Analyses Relating to Achievement*. Routledge.
4. Duncan, A. (2010). "The Importance of Innovation in Education." *Harvard Education Letter*.
5. World Economic Forum. (2020). "The Future of Jobs Report."
6. UNESCO. (2021). "The Futures of Education: Learning to Become."

STUDIU: *PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL* „SUNTEM EGALI - Și eu sunt ca tine” – PUNCT DE PLECARE ÎN CARIERA DE ECONOMIST

*Prof. CROITORU GEORGETA,
C.E. “GHEORGHE CHIȚU” CRAIOVA*

Domeniul și tipul de activitate în care se încadrează:

Educație pentru drepturile omului, prevenirea violenței și abuzului asupra copilului și a oricărei forme de bullying, incluziune socială, a prevenirii și combaterii abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii

Prezentul proiect de parteneriat educational interdisciplinar s-a încheiat în conformitate cu:

- **Legea învățământului, Statutul personalului didactic, Regulamentele de organizare internă ale partilor implicate.**

ARGUMENT

În momentul integrării **copilului în școală**, acesta este supus unui sistem **bicentral de educare**: copilul este legat de două instituții, de concepțiile acestora despre educația lui. Intențiile educative provenite de la cele două instituții și adresate unui singur copil, sunt suportabile doar dacă cerințele lor prezintă o oarecare asemănare. Acest fapt este posibil în cazul în care cele două centre **educative – școala și familia** – nu sunt în contradicție și între ele există un echilibru emoțional.

În urma analizei **SWOT**- efectuată pe baza datelor despre copii, obținute prin :

- fișa chestionar,
- discuții cu părinții, specialiști ai CJRAE;
- observarea comportamentului copiilor,
- evaluarea lor inițială - s-au desprins următoarele particularități ce au impus inițierea unui proiect de parteneriat educațional cu CJRAE:
- **existența unui „prag”** în ceea ce privește integrarea copilului în școala - sunt copii care prezintă nevoi speciale de adaptare - sunt agitați, capricioși, agresivi, manifestă încăpățănare, nu sunt deprinși cu respectarea cerințelor ce le impune colectivitatea din care fac parte (clasă),

- **insuficienta cunoaștere și asumare a exigențelor școlii de către familie** - unii părinți pretind că-și cunosc bine copiii, dar formulează cerințe care depășesc capacitatea copiilor de a le înțelege și îndeplini; alți părinți pun accent pe asigurarea condițiilor materiale, copiii fiind frustrați pe plan afectiv;
- **existența barierelor de comunicare profesori-consilieri – familie, profesori-consilieri – elevi, elev-elev** - unii părinți se bazează și pretind doar intervenția educativă a școlii, necunoscând strategii adecvate de acțiune pozitivă în relația cu copiii lor.

Proiectul are ca notă specifică aspectul implicării familiei sub două aspecte: **părinți-parteneri** și **părinți-beneficiari** ai proiectului.

Proiectul are la baza strânsa colaborare dintre **CJRAE – Unitățile de învățământ – FAMILIE – CASE DE CULTURĂ - ASOCIAȚII**; colaborare care concurează la respectarea **drepturilor omului, prevenirea violenței și abuzului asupra copilului și a oricărei forme de bullying, incluziunea socială, a prevenirii și combaterii abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii.**

Întâlnirile dintre **părinți, profesori-consilieri, specialiști CJRAE**, constituie momente optime de conștientizare și mobilizare a părinților în direcția unui parteneriat real – permit schimburi de idei și opinii, făcând posibilă întrepătrunderea experienței parentale cu experiența educatorului școlar. Pentru **profesorul-consilier** ședințele cu părinții constituie o reală sursă de ameliorare a stilului educativ, întrucât relațiile cu părinții pot determina o reconsiderare a atitudinii sale în raport cu un elev anume sau cu clasa de elevi.

Prin activitățile **proiectului**, școala recunoaște și accentuează **rolul părinților de primii educatori**, încercând să-i determine să-și ridice semne de întrebare și îndoieli privind propriile metode folosite în educația copilului.

Proiectul urmărește:

- ❖ dobândirea de către **părinți** a unor abilități care să sprijine formarea de comportamente adecvate la copii, pentru a îmbunătăți relaționarea lor în cadrul grupurilor;
- ❖ identificarea și eradicarea tuturor formelor de abuz asupra copiilor
- ❖ aducerea la cunoștința **părinților** a strategiilor de cunoaștere a copiilor;
- ❖ crearea de oportunități pentru valorificarea experiențelor pozitive dobândite de aceștia în **educația copilului**;
- ❖ acceptarea de către **copii** a regulilor după care funcționează microgrupurile sociale (familie, școală, grup de prieteni, anturaj de joacă, vecini, etc.),
- ❖ ameliorarea capacităților de **adaptare a copiilor la mediul școlar** prin cunoașterea individualității și educabilității acestora;

- ❖ **respectarea drepturilor omului;**
- ❖ **prevenirea violenței și abuzului asupra copilului;**
- ❖ **incluziunea socială;**
- ❖ **prevenirea și combaterea abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii.**

Grup țintă

- 150 de elevi ai claselor: V – VIII, IX - XII , I - II PL de la școlile implicate în proiect;
- elevi din clase cu predare remedială de la școlile implicate în proiect.

Durata: Proiectul se va desfășura pe perioada unui an de zile.

Puncte tari (ale aplicării proiectului):

- ❖ se vor putea înlătura cel puțin unele dintre cauzele ce au determinat comportamentele **indezirabile la copii;**
- ❖ se vor putea corecta comportamentele copiilor incompatibile cu viața de grup;
- ❖ se va înlesni adaptarea copiilor la viața de școlar;
- ❖ părinții vor învăța mai multe despre etapele dezvoltării unui copil;
- ❖ părinții își vor putea descoperi copilul sub diferite aspecte ce le implică colectivitatea;
- ❖ părinții își vor împărtăși experiențele;
- ❖ familia învață să abordeze dintr-o altă perspectivă relația cu copiii ;
- ❖ părinții vor fi informați despre drepturile copilului;
- ❖ relația **școală-familie** se va întări;
- ❖ va spori încrederea familiei în școală;
- ❖ va spori eficiența activităților instructiv-educative desfășurate în școală;
- ❖ se va promova imaginea școlii;
- ❖ va spori eficiența activităților instructiv-educative desfășurate de școală în colaborare cu **CJRAE, CASE DE CULTURĂ - ASOCIAȚII.**

METODE/TEHNICI de lucru:

- ❖ întâlniri cu specialiști - psihologul școlar, specialiști **CJRAE Dolj, CASE DE CULTURĂ - ASOCIAȚII**
- ❖ consiliere,
- ❖ dezbateri,
- ❖ vizionarea unor documentare,
- ❖ jocuri,
- ❖ expuneri,

- ❖ prezentări de imagini foto,
- ❖ studiu individual,
- ❖ expoziții cu lucrări ale copiilor.
- ❖ **TIPOLOGIA ÎNTÂLNIRILOR CU PĂRINȚII/ specialiști CJRAE, CASE DE CULTURĂ - ASOCIAȚII:**
- ❖ Întâlniri programate de profesor/diriginte/învățător (ședințe cu părinții);
- ❖ Întâlniri întâmplătoare (în pauze, la terminarea orelor, pe stradă etc.),
- ❖ Întâlniri de informare și formare a părinților (educative);
- ❖ Întâlniri cu părinții și elevii clasei;
- ❖ Întâlniri cu un **grup de părinți**;
- ❖ Întâlniri în cadrul lectoratelor pe școală (episodice);
- ❖ Întâlniri în cadrul activităților educative școlare și extrașcolare.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- ❖ schimbarea comportamentului copiilor;
- ❖ schimbarea atitudinii părinților față de copii;
- ❖ optimizarea relațiilor învățător/ profesor/diriginte - familie, familie – elev, elev – elev;
- ❖ **prevenirea violenței și abuzului asupra copilului;**
- ❖ **incluziunea socială;**
- ❖ **prevenirea și combaterea abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii.**
- ❖ **prevenirea și combaterea oricărei forme de bullying asupra copiilor.**

EVALUARE – CALITATE

Evaluare internă: sondaje de opinie, revistă școlară, mese rotunde, dezbateri - ca produse finale.

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

- Proiectul se poate continua prin autofinanțare sau prin atragerea de noi parteneri-sponsori.

BUGETUL PROIECTULUI

- Finanțarea va fi din surse proprii/extrabugetare.

Activități propuse:

Nr. crt.	Activitatea	Data	Responsabil	Evaluare
1.	Pregătirea implementării proiectului la început de an școlar, în unitățile de învățământ	noiembrie	Echipa de proiect Instituții partenere	Sondaje de opinie, cu privire la rezultatele așteptate
	- Masă rotundă cu coordonatorii de proiect pentru stabilirea agendei de lucru	noiembrie	Echipa de proiect Instituții partenere	
	- Realizarea materialelor de informare - educare necesare în proiect și a metodologiei proiectului, în format electronic - Stabilirea temelor de lucru cu realizare practică	15-25 noiembrie	Echipa de proiect Instituții partenere	
2.	Înscrierea claselor în proiect Formarea grupelor de lucru	10-15 noiembrie	Profesorii diriginți	Intocmirea listei elevilor participanți la activitățile propuse
3.	- Organizarea de lectorate cu părinții elevilor de la școlile participante. Înscrierea claselor participante la proiect la activitățile derulate prin Casa de Cultură „Traian Demetrescu” – „Festivalul șanselor tale” pentru popularizarea proiectului Masă rotundă: „Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale – SUNTEM EGALI - Eu nu sunt diferit”. Concurs: “ SUNTEM EGALI - Si eu sunt ca tine! ” (online).	noiembrie	Echipa de proiect Coordonatori din cadrul parteneriatului - CJRAE - CASE DE CULTURĂ - ASOCIAȚII	Chestionare de evaluare Diplome

	Dezbateri: „Spune NU VIOLENȚEI ȘI ABUZULUI ASUPRA COPILULUI; Spune NU BULLYING ului“			
4.	Dezbateri “ÎMPREUNĂ SPUNEM: STOP ABANDONULUI ȘCOLAR”– organizat la CASE DE CULTURĂ - ASOCIAȚII.	decembrie	Echipa de proiect Instituții partenere	Întocmirea listei cu lucrarile practice realizate si îndrumări asupra efectuării lucrărilor.
5.	Ateliere de lucru: - Testări aptitudinale; - Comunicare și dezvoltare personală.	ianuarie, februarie	Echipa de proiect - CJRAE	Chestionare
6.	Organizarea de către profesorii diriginți a orelor tematice: - Incluziune socială, - Forme de sprijin acordat copiilor cu părinți plecați în străinătate, - Metode și tehnici de lucru nonformale pentru elevii cu dificultăți de învățare; - Antibullying: prevenire si intervenție	ianuarie, februarie martie aprilie mai	Coordonatorii proiectului	Sondaje de opinie, cu privire la lucrările practice realizate
7.	Ateliere de lucru - Prevenire și combatere a abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii; - Realizarea materialelor auxiliare și a mapelor de lucru pentru biblioteca școlară.	martie- aprilie	Echipa de proiect Instituții partenere	Întocmirea listei cu lucrările practice realizate și îndrumări

				asupra efectuării lucrărilor.
8.	Colectarea de materiale pentru expozițiile din școlile participante	martie	Echipa de proiect	Exerciții de redactare și creație tehnică
9.	Redactarea și lansarea unei reviste școlare în care vor fi prezentate și date despre produsele realizate și care urmează să fie realizate	aprilie	Echipa de proiect	Revista școlară
10.	Masă rotundă – dezbatere cu tema: 1. Preocupări privind alegerea carierei, incluziunea socială a persoanelor defavorizate (elevi cu CES, elevi din familii monoparentale, elevi cu situație economică precară, elevi cu părinți plecați în străinătate); 2. Metode de prevenire și combatere a abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii; Specialisti: CASE DE CULTURĂ - ASOCIAȚII, CJRAE	01-15 mai	Echipa de proiect Instituții partenere	Autobiografii
11.	Evaluare finală	15- 30 mai	Coordonatorii de proiect Instituții partenere	Demonstrație practică folosind produsele realizate

STUDIU: PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL „AUTOCUNOAȘTERE ȘI ORIENTARE PROFESIONALĂ”

*Prof. CROITORU GEORGETA,
C.E. “GHEORGHE CHIȚU” CRAIOVA*

Domeniul și tipul de activitate în care se încadrează:

Formare profesională, educație financiară, dezvoltare personală, incluziune socială și dezvoltare durabilă

Prezentul proiect de parteneriat educational interdisciplinar s-a încheiat în conformitate cu:

- **Legea învățământului, Statutul personalului didactic, Regulamentele de organizare interna ale partilor implicate.**

CONTEXT

Școala are experiență în derularea activităților cu caracter practic aplicativ din **domeniul economico-financiar**, activităților din **domeniul incluziunii sociale și dezvoltării durabile**, și, ca atare, proiectul de parteneriat educațional „AUTOCUNOAȘTERE ȘI ORIENTARE PROFESIONALĂ”, derulat sub îndrumarea **Universităților de profil, Direcției Județene de Statistică, CNPR S.A. prin Oficiul Județean de Posta, Asociații**, vine în sprijinul formării elevilor în contextul dezvoltării durabile.

În cadrul principalelor priorități în politica de ocupare a forței de muncă, făcând referire la resursele umane, trebuie acordată o atenție deosebită formării competențelor de bază, necesare la o participare susținută la societatea cunoașterii. Noile competențe de bază incluse în concluziile de la Lisabona, sunt:

- deprinderile în domeniul tehnologiei informatice,
- cultura tehnologică,
- limbile străine și
- competențele sociale.

DESCRIEREA PROIECTULUI:

Argument

Acest proiect educativ se adreseaza tuturor elevilor, atât celor care sunt în anii terminali (urmând ca aceștia să se angajeze sau să urmeze o altă formă de învățământ), cât și celor care abia se formează și deprind cunoștințe privind **cariera aleasă**, dar, mai cu seamă, pune accent pe **dezvoltare profesională și personală, incluziunea socială și dezvoltarea durabilă**.

În proiect sunt angrenați și absolvenți ai liceului, elevi ai Școlii postliceale și **studenți** ai diferitelor universități de profil.

Prin proiect se urmărește ca elevii:

- să aleagă, din multitudinea de oferte de piața muncii, pe cea mai apropiată pregătirii profesionale;
- să opteze către un loc de muncă sigur și în concordanță cu aptitudinile sale,
- să evalueze corect și realist riscurile unei oferte avantajoase,
- să depună un efort susținut pentru incluziunea socială, în concordanță cu obiectivele dezvoltării durabile.

Scop:

Educarea tinerilor pentru formarea/dezvoltarea competențelor socio-profesionale în contextul dezvoltării durabile

Obiective generale:

- formarea profesională a tinerei generații;
- completarea laboratoarelor de specialitate/bibliotecii școlare cu platforme noi, cu materiale auxiliare;
- formarea la elevi de deprinderi și abilități practice conforme cu competențele specifice locurilor de muncă oferite de angajatori,
- formarea și dezvoltarea competențelor cheie – premisă a incluziunii sociale și dezvoltării durabile.

Obiective:

- cunoașterea legislației în domeniul economic;
- **comunicarea eficientă** în cadrul instituțiilor implicate/viitorul loc de muncă;
- **lucrul în echipă – abilitate de viață în contextul dezvoltării durabile;**
- realizarea unei pagini web;

- compararea criteriilor personale si a criteriilor sociale in domeniul evaluarii carierei;
- **mai buna cunoaștere de către elevi a activității de coordonare, îndrumare și control a muncii statistice** desfășurate de către fiecare instituție economico-socială;
- îmbunătățirea serviciilor de orientare și consiliere profesională;
- creșterea adaptabilității tinerilor absolvenți la cerințele primului lor loc de muncă.
- cunoașterea legislației în domeniul protecției muncii și implicit a măsurilor de protecția muncii;
- **completarea cunoștințelor generale** ale elevilor despre evoluția operațiilor de culegere și observare, de sistematizare și prelucrare, stocare și regăsire, analiză și interpretare a informațiilor necesare pentru cunoașterea și conducerea proceselor sociale și economice;
- mediatizarea proiectului prin intermediul paginii web a școlilor implicate, reviste de specialitate, revista scolii.

GRUPUL ȚINTĂ

➤ *Elevii claselor a IX-a, a X-a, XI-a, XII-a, PL*

Durata: Proiectul se va desfășura pe o perioadă de un an de zile.

Conținutul proiectului

- Contribuții teoretice cu privire la cariera personală: definiții, etape, importanță
- Problematika specifică alegerii carierei în condițiile societății contemporane.
- Criterii sociale de evaluare în domeniul carierei personale;

EVALUARE:

- Aprecierea permanentă a activității și rezultatelor muncii elevilor: orale, metoda Galeriei,
- Materiale afișate la panourile claselor și ale școlilor,
- Realizarea unui PPT în care este prezentat proiectul, derularea lui, cât și imagini din activitățile susținute,
- Participarea cu acest proiect educativ la eventualele concursuri,
- Postarea proiectului pe internet,
- Realizarea unor mape pentru biblioteca școlară, dar și pentru elevii care au participat la proiect.

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

- Proiectul se poate continua prin autofinanțare sau prin atragerea de sponsorizări.

BUGETUL PROIECTULUI

- Finanțarea va fi din surse proprii ale unitatilor de învățământ implicate în proiect / extrabugetare.

Prezentul proiect de parteneriat educativ interdisciplinar are ca **obiectiv general** colaborarea profesorilor coordonatori – în calitate de îndrumători ai laboratorului tehnologic/profesori diriginți cu colectivul de specialiști ai **universităților de profil, direcțiilor județene de statistică, CNPR S.A. prin Oficiul Județean de Posta, asociații și acordarea de asistență de specialitate** de către aceștia, elevilor cooptați în proiect.

Acestea se obligă:

- să îndrume, prin specialiști, și să acorde asistență de specialitate elevilor.

SCOPUL FINAL AL PROIECTULUI DE PARTENERIAT EDUCATIV INTERDISCIPLINAR

- îmbogățirea universului cunoașterii elevilor;
- formarea la elevi a deprinderilor bazate pe cunoștințele teoretice și practice acumulate în scopul orientării profesionale;
- încurajarea elevilor în asumarea de responsabilități pentru a asigura o dezvoltare durabilă.

Activități propuse:

Nr. crt.	Activitatea	Data	Responsabil	Evaluare
1.	Pregătirea implementării proiectului la început de an școlar, în unitățile de învățământ	noiembrie	Echipa de proiect	Sondaje de opinie, cu privire la rezultatele așteptate
	- Masă rotundă cu coordonatorii de proiect pentru stabilirea agendei de lucru	noiembrie	Echipa de proiect	
	- Realizarea materialelor de informare - educare necesare în proiect și a	15-25 noiembrie	Echipa de proiect	

	<p>metodologiei proiectului, în format electronic</p> <p>- Stabilirea temelor de lucru cu realizare practică</p>			
2.	<p>Înscrierea claselor în proiect</p> <p>Formarea grupelor de lucru</p>	<p>10-15 noiembrie</p>	<p>Profesorii diriginti</p>	<p>Intocmirea listei elevilor participanți la activitățile propuse</p>
3.	<p>Organizarea vizitelor de studiu la universități de profil, direcții județene de statistică, CNPR S.A. prin Oficiul Județean de Posta, asociații:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Identificarea compartimentelor de lucru din cadrul unităților partenere și repartizarea elevilor pentru acumularea cunoștințelor necesare formării de abilități socio-profesionale, de comunicare și practice, în condițiile dezvoltării durabile; • Identificarea riscurilor în cazul nerespectării normelor de protecția muncii; • Elaborarea de materiale informative despre noile tehnologii informatice de colectare și prelucrare a datelor statistice <p>Înscrierea claselor participante la proiect la activitățile derulate prin Casa de Cultură – „Festivalul șanselor tale” pentru popularizarea proiectului</p>	<p>decembrie</p> <p>ianuarie</p> <p>februarie</p>	<p>Echipa de proiect</p> <p>Coordonatori din cadrul parteneriatului</p>	<p>Chestionare de evaluare</p>

4.	Ateliere de lucru - Realizarea a două platforme de laborator în colaborare cu universități de profil, direcții județene de statistică, CNPR S.A. prin Oficiul Județean de Posta, asociații	ianuarie, februarie	Echipa de proiect	Întocmirea listei cu lucrările practice realizate și îndrumări asupra efectuării lucrărilor.
5.	Evaluare intermediară	februarie	Coordonatorii proiectului	Sondaje de opinie, cu privire la lucrările practice realizate
6.	Ateliere de lucru - Activități derulate prin cele două platforme realizate, - Realizarea materialelor auxiliare și a mapelor de lucru pentru biblioteca școlară.	martie-aprilie	Echipa de proiect	Întocmirea listei cu lucrările practice realizate și îndrumări asupra efectuării lucrărilor.
7.	Colectarea de materiale pentru expozițiile din școlile participante	martie	Echipa de proiect	Exerciții de redactare și creație tehnică
8.	Redactarea și lansarea unei reviste școlare în care vor fi prezentate și date despre produsele realizate și care urmează să fie realizate	aprilie	Echipa de proiect	Revista școlară
9.	Masă rotundă – dezbateri cu tema:	01-15 mai	Echipa de proiect	Autobiografii

	„Preocupări privind alegerea carierei, incluziunea socială a persoanelor defavorizate (elevi cu CES, elevi din familii monoparentale, elevi cu situație economică precară, elevi cu părinți plecați în străinătate)”, specialiști: universități de profil, direcții județene de statistică, CNPR S.A. prin Oficiul Județean de Posta, asociații			
10.	Concurs: “CARIERA MEA – PAȘI SPRE VIITOR!” (online),	mai	Echipa de proiect Facultăți de profil	Diplome
11.	Evaluare finală	15- 30 mai	Coordonatorii de proiect	Demonstrație practică folosind produsele realizate

INSERȚIA TINERILOR PE PIAȚA MUNCII.
SOLUȚII DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A INSERȚIEI ACESTORA PE PIAȚA
FORȚEI DE MUNCĂ DIN ROMÂNIA

Studiu de specialitate

Prof. CROITORU GEORGETA,
C.E. "GHEORGHE CHIȚU" CRAIOVA

Specialiștii sunt de părere că tranziția tinerilor de la școală la muncă a devenit mai îndelungată și dificilă în prezent decât era în urmă cu câteva decenii. Astăzi, puțini dintre tinerii ce părăsesc sistemul de învățământ reușesc să se integreze rapid pe piața muncii și să își „securizeze” poziția proaspăt câștigată. Ratele ridicate ale șomajului în rândul tinerilor și incidența semnificativă a subocupării în rândul lor indică importante dificultăți pe care tinerii le experimentează în tranziția lor de la școală la muncă.

Se știe că tinerii reprezintă o resursă excepțională pentru dezvoltarea societății, însă acest potențial nu poate fi exploatat la maximum dacă piața forței de muncă este ineficientă.

Astfel, inserția tinerilor pe piața muncii este influențată de o serie de factori cum ar fi:

- restructurările și evoluțiile economice,
- proliferarea unor noi forme de ocupare,
- creșterea șomajului în rândul tinerilor,
- prelungirea perioadei de educație,
- migrația,
- creșterea mobilității geografice.

În România, ca și în majoritatea țărilor Uniunii Europene, șomajul în rândul tinerilor rămâne o problemă socială cu implicații importante la nivelul întregii societăți, de aceea facilitarea tranziției de la școală la muncă trebuie să devină o prioritate națională. Analizând factorii de influență ai inserției tinerilor pe piața muncii din România, putem considera că aceștia sunt legați de pregătirea tinerilor, de statutul lor socioeconomic, de schimbările de natură tehnologică în cadrul firmelor, de efectele crizei economico-financiare

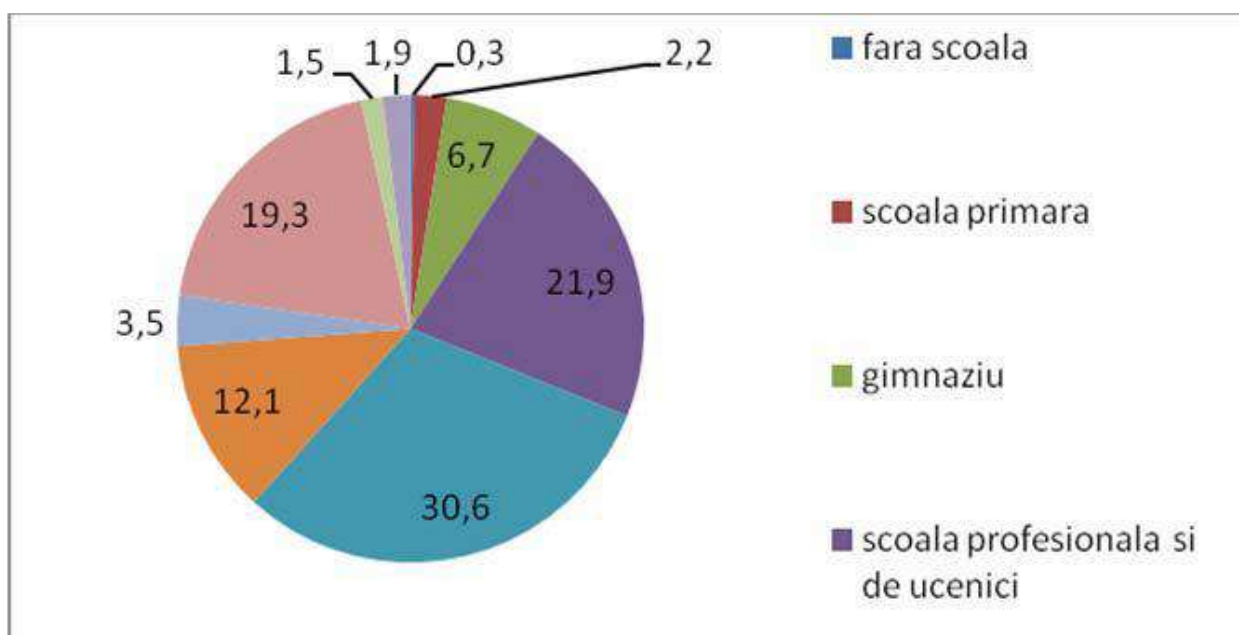
actuale, ceea ce necesită o nevoie permanentă de adaptare rapidă la schimbările mediului economic, la un mediu din ce în ce mai competitiv.

Potrivit studiilor realizate, tinerii din România consideră școala ca fiind un factor de succes, dar apreciază că învățământul formal nu oferă informațiile necesare accesului pe piața muncii. Pe de altă parte, experiența pe piața muncii înainte de absolvirea studiilor are un rol important, permițând o inserție mai ușoară pe piața muncii. Se observă tendința de creștere a numărului studenților care se angajează înainte de absolvirea studiilor, fapt ce îmbunătățește inserția acestora.

Caracteristici generale ale absolvenților de învățământ economic

Potrivit analizei, nivelul de educație a tatălui/capului familiei de origine este dominant liceal (aproximativ 31%), apoi urmează școala profesională și de ucenici (22%), iar pe locul trei se află nivelul învățământului superior de lungă durată (19%) (figura 1).

Figura 1. Structura absolvenților de învățământ economic în funcție de nivelul de educație a tatălui/capului familiei de origine (%).

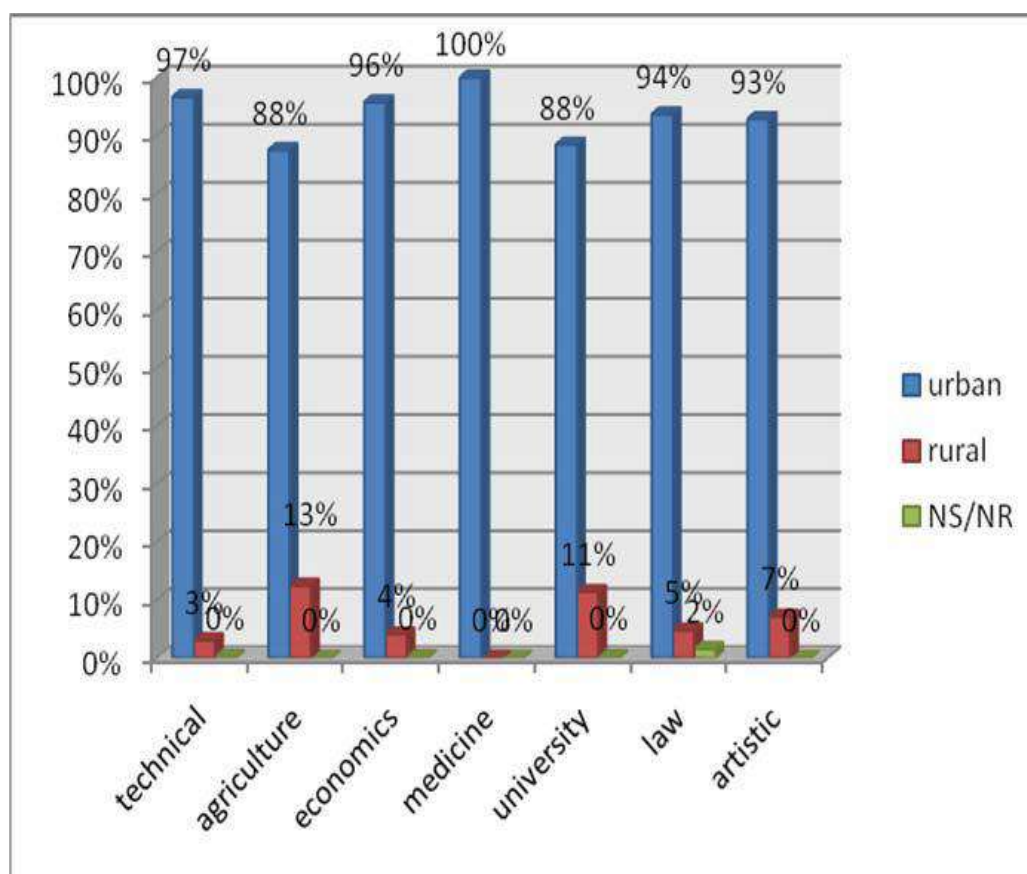
Putem spune, deci, că nivelul de educație al părinților influențează în mare măsură nivelul de educație al tinerilor. Astfel, din corelarea *nivelului de educație al tinerilor cu cel al părinților* s-a putut observa că:

- 87,4% dintre tinerii care provin din familii cu studii superioare au părăsit școala după absolvirea unei instituții de învățământ de același nivel;
- 67,7% dintre tinerii ai căror părinți au un nivel de instruire mediu nu au absolvit o facultate și s-au limitat tot la același nivel de instruire;

- în cazul tinerilor provenind din familii cu nivel scăzut de educație, 52,5% au părăsit educația după terminarea cel mult a unei școli gimnaziale, în timp ce 47,4% depășiseră nivelul de instruire al părinților părăsind educația după absolvirea învățământului mediu (44,9%) sau chiar superior (2,5%).

În funcție de mediul de rezidență la naștere majoritatea respondenților provin din mediul urban (77%), acest lucru fiind valabil și pentru absolvenții profilului economic (figura 2).

Figura 2. Structura absolvenților în funcție de zona de reședință (%).

Prezența tinerilor pe piața forței de muncă

Importanța acordată de către angajatori experienței profesionale a solicitanților de locuri de muncă, conjunctura economică dificilă, costurile ridicate ale pregătirii profesionale determină mulți studenți să lucreze înainte de absolvire. Astfel, din totalul absolvenților investigați, aproape jumătate (52%) au lucrat înainte de absolvirea facultății. Pentru absolvenții domeniului economic 55% au avut un loc de muncă încă din timpul studenției.

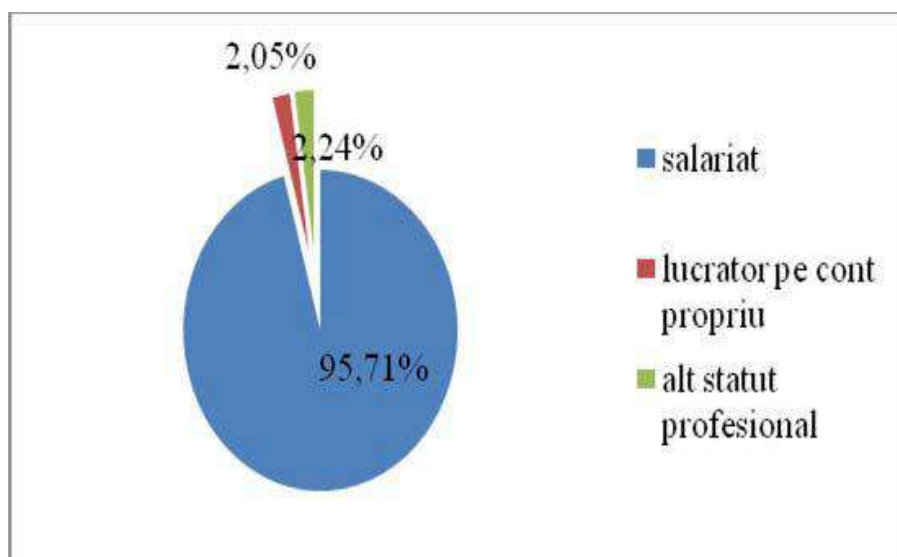
Domeniile în care tinerii au lucrat înainte de absolvire coincid într-o mare proporție cu facultatea terminată, ceea ce creează premise favorabile unei mai bune inserții a acestora pe piața forței de muncă.

În condițiile în care mai mult de jumătate dintre tinerii intervievați au lucrat înainte de absolvire, inserția acestora pe piața muncii pare să fie destul de ușoară. Conform rezultatelor anchetei Institutului Național de Statistică publicate în decembrie 2009 – „Accesul tinerilor pe piața muncii”, 33,6 % dintre absolvenți aveau un loc de muncă la un an după terminarea studiilor. Rata de inserție a absolvenților de învățământ superior a fost de 60,9%, în timp ce ponderea celor cu studii medii a fost de 35%, respectiv 14,6% în cazul persoanelor cu nivel scăzut de instruire.

Conform anchetei „Accesul tinerilor pe piața forței de muncă” (2009) realizată de Institutul Național de Statistică, în domeniul economic, 28,43% din absolvenți și-au găsit primul loc de muncă semnificativ în primele trei luni de la absolvire, iar 43,38% dintre aceștia într-o perioadă de peste un an.

Dintre tinerii absolvenți din domeniul economic, cea mai mare parte (95,71%) au avut statutul de salariat, în cadrul primului loc de muncă semnificativ, și doar 2,05% au avut statutul de lucrător pe cont propriu, ceea ce arată o activitate antreprenorială redusă în rândul tinerilor (figura 3).

Figura 3. Tinerii (15-34 ani) din domeniul de pregătire – științe economice, sociale, drept după statutul profesional la primul loc de munca

Pe baza anchetei realizate am putut desprinde o serie de concluzii cu privire la inserția tinerilor pe piața muncii din România:

- se înregistrează o inserție relativ bună (60,9% după un an de la absolvire) a absolvenților de învățământ superior pe piața muncii din România. Totuși, dacă avem în vedere faptul că aproape 12,5% dintre aceștia aveau deja un loc de muncă la absolvire și aproape jumătate dintre ei au lucrat deja anterior acestui moment, procesul de inserție a tinerilor pe piața forței de muncă este destul de dificil în țara noastră. Cel mai rapid se integrează pe piața forței de muncă absolvenții de învățământ tehnic, iar cel mai dificil cei de învățământ juridic. Absolvenții de învățământ economic se situează la nivel mediu privind durata de găsire a unui loc de muncă.

- 52% dintre respondenți au lucrat înainte de absolvirea studiilor. Cei mai mulți dintre tineri au avut un singur loc de muncă și au lucrat ca salariat o perioadă cuprinsă între 1-2 ani până la finalizarea studiilor. Foarte puțini au avut statutul de lucrător pe cont propriu, ceea ce ne arată că în rândul tinerilor spiritul antreprenorial este slab dezvoltat.

- la un an de la încheierea studiilor, 60,9% dintre absolvenții de învățământ superior aveau un loc de muncă, iar dintre persoanele cu nivel scăzut de instruire doar 14,6%.
- 48% dintre respondenți ar pleca din țară pentru un loc de muncă mai bun.

- cea mai mare parte a absolvenților (44.2%) au găsit un loc de muncă cu ajutorul prietenilor, rudelor sau cunoștințelor, ceea ce relevă dificultatea procesului de inserție a tinerilor pe piața muncii.

Soluții de îmbunătățire a inserției tinerilor pe piața forței de muncă din România:

- *Pregătirea profesională instructivă și educațională.* Îmbunătățirea pregătirii profesionale este legată în principal de investiția în educație, care conduce la dezvoltarea creativității, a competențelor, a performanțelor, a competiției și a unei mai mari stabilități pe piața forței de muncă

- *Flexibilizarea pieței muncii – modalitate de îmbunătățire a inserției tinerilor pe piața muncii.*

Creșterea adaptabilității forței de muncă și a întreprinderilor la condițiile actuale este o necesitate, dat fiind procesul de schimbări structurale de pe piața muncii din România. Prin asigurarea creșterii adaptabilității va crește capacitatea pieței muncii de a anticipa și de a asimila schimbările economice și sociale.

Bibliografie:

www.afaceri.net

www.cnipmmr.ro

www.economicsoftware.ro/yatg

www.ase.ro/bibliotecavirtuala

www.google

www.INS

**ABORDĂRI INTEGRATE ALE CONȚINUTURILOR CA PROVOCĂRI ȘI
SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE**

Prof. itin. Cucerzan Maria-Cosmina

2025

„Cel mai puternic argument pentru integrarea curriculumului este chiar faptul că viața nu este împărțită pe discipline” - **J. MOFFETT**

Școala modernă trebuie să răspundă multor **provocări**, iar una dintre probleme se referă la organizarea conținuturilor. Disciplinele sunt invadate de un titanism, care le înăbușă, care le abate de la rolul lor simplificator și le include în impasul hiperspecializării. Astăzi perpetuarea științei a găsit alte suporturi decât memoria oamenilor și rolul său în învățământ s-a estompat în fața dezvoltării individului într-o societate mai bună. Perspectiva s-a schimbat, după cum afirmă L.D.Hainault, în lucrarea sa „Programe de învățământ și educație permanentă”, „se acordă mai multă importanță omului care merge, decât drumului pe care îl urmează”.

Iată câteva **soluții eficiente în educație** observate în activitatea mea cu elevii cu cerințe educaționale speciale, ca profesor itinerant,

Cele mai productive strategii și metode de predare integrată, recunoscute ca promotoare ale unei învățări autentice eficiente sunt:

1. Învățarea prin dezbateri

- Învățare prin problematizare
- Învățare prin încercare și eroare
- Învățare senzorio-motorie
- Învățare socială

2. Învățarea prin cercetare - implică participarea directă și activă a elevului împreună cu profesorul la cercetarea științifică, la descoperirea adevărului.

3. Învățarea prin rezolvarea de probleme -problema reprezintă un obstacol sau o dificultate cognitivă care implică o necunoscută.

4. Învățarea prin descoperire - elevul, sprijinit de profesor, descoperă cu propriile forțe intelectuale explicația și semnificația unui fenomen sau proces, legile, cauzele și esența acestora.

5. Învățarea bazată pe metoda proiectului - având ca etape : stabilirea scopului , formularea scopului sub forma unei întrebări ,identificarea surselor de informare , descrierea pașilor pentru atingerea scopului , identificarea a cel puțin 5 concepte ce vor fi investigate , metode folosite organizarea și planificarea în timp și evaluarea.

6. Învățarea bazată pe probleme- aduce elevii /copiii în situația de a identifica și de a găsi soluții pentru probleme contextualizate.

7. Învățarea aventură/de tip expediționar- aceste strategii presupun experiențe de învățare non – formale care pun elevii în fața unor provocări, de preferat în contexte naturale.

În actualul proces de învățământ românesc se regăsesc demersuri interdisciplinare la nivelul corelațiilor minimale obligatorii, sugerate chiar de planul de învățământ sau de curriculum. În înfăptuirea unui învățământ modern, formativ se consideră **predarea-învățarea interdisciplinară**

o condiție extrem de importantă, corelarea cunoștințelor contribuie substanțial la realizarea educației elevilor, la formarea și dezvoltarea flexibilității gândirii a capacității lor de a aplica cunoștințele dobândite în practică. Dascălul creativ oferă posibilitatea elevilor de a-și spune părerea într-o atmosferă neautoritară promovând o atitudine deschisă prietenoasă, pozitivă, apreciind ideile bune ale elevilor și neridiculizând nereușitele. El îngăduie elevului să-și manifeste interesul, indecizia, curiozitatea pentru schimbul de informații. Climatul spornic de lucru este facilitat de faptul că învățătorul tratează de fiecare dată cu interes întrebările elevilor, respectă deciziile celorlalți, întărește convingerea elevilor că pot emite idei valoroase.

Interdisciplinaritatea se poate realiza la nivelul obiectivelor, conținuturilor, creându-se astfel mediul propice exprimării libere lucrului în echipă sau individual.

LIMBA ROMÂNĂ: dezvoltarea capacității de exprimare orală și scrisă

MATEMATICĂ: formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic

ȘTIINȚE: cunoașterea, înțelegerea și utilizarea în comunicare a unor termeni specifici pentru a descrie fenomene observate în mediul înconjurător

ABILITĂȚI PRACTICE: dezvoltarea capacității de cooperare în scopul realizării unui produs

JOC ȘI MIȘCARE : participarea la jocurile de mișcare, organizate sau spontane, în funcție de capacitatea psiho-motrică și interesele individuale

Tema: „Mama”

Repere: *mama mea este..*calitățile mamei mele sunt. *ce fac eu pentru a-mi ajuta mama..*ce face mama pentru mine... *când suntem împreună noi...*împreună cu mama aș dori să...

Limba romana

Se citesc texte dedicate mamei, se poartă discuții legate de această zi specială, de însemnătatea ei, de valoarea incontestabilă a mamelor în familii, am caracterizat-o pe mama cu ajutorul propozițiilor pe care le-am scris în caiete. Am rezolvat un exercițiu la tablă „Alintă cuvintele” (copil, școlar, pui, fată, băiat, câine, pisică, capră, ied, miel, oaie, bunică, pitic)

Matematica

Se rezolvă exerciții de tipul: observă numerele de pe fiecare jeton și colorează florile respectând indicațiile: roșu- floarea de pe jetonul cu numărul cel mai mare, galben- floarea de pe jetonul cu numărul cel mai mic etc.

Științe

Din lumea poveștilor, am vorbit despre animalele pe care le-am întâlnit în poveștile amintite. Am citit poezia „Cea mai scumpă de pe lume” iar discuția a fost condusă în așa fel încât am dedus împreună că fiecare animal are o mamă, care îl iubește mult, îl protejează cum poate și îl ferește de dușmani, triind apoi ilustrațiile și separându-le pe cele care au ca protagoniste mame – animale.

Abilitati practice - confecționare felicitări pentru mama

Joc si mișcare - Dans modern

Dansul este o formă de practicare a exercițiului fizic cu deosebite valențe educative. Ca activitate colectivă și individuală educă relații de grup, permițând în același timp manifestarea inițiativei, independenței și a responsabilității. Dansul, prin exercițiu și mișcare, ajută la dezvoltarea și menținerea calităților corpului sănătos și frumos, asigurând echilibru fizic și psihic

Concluzii :

În cadrul activităților integrate, învățarea devine un proiect personal al copilului îndrumat, orientat de către profesor.

Unitățile de învățare ale disciplinelor se topesc în cadrul conturat de temele activităților integrate, acivități care lasă libertatea de exprimare și acțiune, care sunt extinse spre alte zone din afara școlii, realizându-se astfel o apropiere de viața cotidiană și implicit obținerea unor **soluții eficiente în educație.**

Îi învață pe copii să emită și să-și susțină propriile idei, dezvoltându-le creativitatea, care le dă senzația că ei sunt adevărații descoperitori ai „ noului .”

În opinia mea, a fi profesor în prezent este o **provocare**, datorită diferențelor particularităților psihoindividuale ale elevilor, motiv pentru care este imperios necesar alegerea

ariei de stimulare care prezintă interes pentru elevi. Prin intermediul activităților integrate, copiii au posibilitatea să se manifeste în funcție de particularităților și aptitudinilor lor.

Bibliografie:

1. Basarab Nicolescu-Transdisciplinaritate-Manifest,Iași,Ed.Polirom,1999
2. Bocoș, M., Chiș, V., *Abordarea integrată a conținuturilor curriculare, particularizări pentru învățământul primar*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2014;
3. ***Ghid-Comenius (2012). Repere teoretice și practice utile profesorului itinerant, Sibiu

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Ingrid Cucu Colegiul Național Mihai Eminescu Botoșani

Tehnologiile transformă profund interacțiunile noastre sociale, modelele de consum și raportul nostru cu informația. Era digitală oferă oportunități nelimitate pentru educație, comunicare și inovare, dar vine și cu provocări legate de etică, siguranță și responsabilitate. Prin urmare, este esențial să oferim elevilor, în special generațiilor tinere, competențele necesare pentru a naviga cu discernământ în acest mediu digital

Primul pas constă în dezvoltarea competenței digitale, adică abilitatea de a înțelege, analiza și utiliza instrumentele tehnologice în mod eficient. Aceasta include nu doar învățarea bazelor tehnice, ci și înțelegerea problemelor etice și sociale legate de utilizarea tehnologiei, precum protecția datelor personale și prevenirea atacurilor cibernetice. Într-o epocă dominată de știri false și dezinformare, educația media devine esențială. Elevii trebuie să învețe să recunoască sursele credibile, să evite capcanele propagandei și să contribuie la un mediu informațional sănătos. În plus, utilizarea etică a internetului și a rețelelor sociale este un alt aspect fundamental. Promovarea respectului în comunicare, combaterea discursului de ură și a hărțuirii online trebuie să devină valori centrale în educația digitală. Elevii responsabili înțeleg impactul acțiunilor lor online asupra celorlalți și adoptă un comportament care promovează empatia și toleranța. Comportamente precum cyberbullying-ul sau discursurile de ură pot avea consecințe grave în lumea reală, fiind, de regulă mult mai grave decât bullyingul fizic. Prin urmare, este important să insuflăm valori de respect, toleranță și responsabilitate individuală în spațiile virtuale.

În paralel, este crucial să promovăm un utilizator responsabil și etic al internetului. Acest lucru se realizează prin educația media, care învață elevii să distingă informațiile credibile de cele false, să evite prejudecățile cognitive și să nu distribuie conținuturi pline de ură sau discriminatorii. Elevii trebuie, de asemenea, să înțeleagă impactul amprentei lor digitale, mai ales în ceea ce privește ecologia și viața privată. Educația privind protejarea datelor personale, utilizarea parolelor puternice și evitarea phishing-ului este crucială pentru a naviga în siguranță în spațiul digital.

In cele din urma, scopul este de a forma cetățeni capabili să profite de oportunitățile oferite de era digitală, acționând în același timp în mod conștient și etic.

Bibliografie:

Carla Baracco, Luca Giachino Nouvelle Génération B2, Ed. Didier

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE VERSUS ÎNVĂȚĂMÂNTUL TRADIȚIONAL

Profesor sprijin CUPȘA CRISTINA-DANA

Întâia mea preocupare, ca educator și formator de capacități creative și culturale, poate fi considerată de natură social-politică. Ea se referă la accesul cetățenilor din țările democratice la cunoștințele despre lumea în care trăim, la o bogăție de informații serioase și variate, care ne permit să înțelegem această lume și să acționăm asupra ei. Un alt mod de a spune acest lucru: ca și mulți alți oameni, sunt îngrijorată de starea mijloacelor noastre de comunicare în masă, de media, de concentrarea lor, de convergența și de deriva lor comercială; mă îngrijorează rolul propagandistic pe care sunt obligate să-l joace în dinamica socială a momentului, când fiecare dintre noi este de-a dreptul bombardat cu informații și discursuri care încearcă să ne smulgă asentimentul sau să ne facă să acționăm într-un fel sau altul.

Se știe că, într-o democrație participativă, învățământul este cealaltă mare instituție, pe lângă mass-media, căreia îi revine în mod privilegiat misiunea de a contribui la realizarea unei vieți cetățenești demne de această denumire. Părerea mea este că în momentul de față și învățământul este în derivă. În evoluțiile sale recente găsim motive grave de îngrijorare: de exemplu, se pare că se renunță cu mare ușurință la idealul de a oferi tuturor oamenilor o formare liberală. Acest lucru mă alarmează în mod deosebit, căci acest tip de educație este astăzi necesar viitorului cetățean mai mult ca oricând. Derivele clientelare și reducerile în numele economisirii pe care le decelăm acum la mult prea multe persoane și mai ales în rândul factorilor de decizie din domeniul învățământului constituie, așadar, după părerea mea, alte motive grave să nu fim deloc liniștiți în privința viitorului democrației participative.

Dar dacă este adevărat, așa cum cred eu, că oricărui pas înainte al iraționalismului, al prostiei, al propagandei și al manipulării îi putem opune întotdeauna gândirea critică și analiza reflexivă, atunci vom putea – fără să ne creăm false iluzii – să găsim o oarecare consolare în răspândirea gândirii critice. Exercițarea dreptului la autoapărare intelectuală, văzută din această perspectivă, este un act cetățenesc. Aceasta m-a motivat să analizez, în cele ce urmează, impactul învățământului clasic - retoric, vizual și interactiv la primă mână, în raport cu impactul

învățământului de tip nou, la distanță sau online, cu subcategoriile sale: sincron (cu date și ore fixate dinainte pentru întâlnirile virtuale) sau asincron (în care este lăsat la latitudinea celor care învață, a cursanților denumiți, în continuare, studenți, accesul, modul de interacțiune cu instructorul și cu clasa, modul de a răspunde problemelor și metodelor de examinare care pot apărea).

Argumentul esențial în favoarea învățământului face-to-face, sau față în față, ori învățământ clasic, dacă e mai simplu să utilizăm această denumire, este retorica sau tehnica prin care instructorul alege să transmită cele necesare învățării unei clase de oameni aflate în contact direct cu el sau ea. Această tehnică, spune John Dewey, este esențială pentru înțelegerea trecutului nostru și al viitorului, pentru realizarea de judecăți practice ori judecăți critice, pentru formarea unui orizont asupra lumii și pentru formarea experienței personale. Educatorul nu își transmite propria experiență sub forma unei paradigme ușor de accesat în clasă, ci oferă întregii clase o cheie pentru a-și dezvolta propriile idei și concepții.

Un motiv excelent pentru ca învățământul clasic să prevaleze în raport cu cel nou, inovator, bazat pe tehnologie, este eliminarea ambiguității din exprimare. În retorica directă, în adresarea imediată, neînțelegerile de limbaj pot fi eliminate cu ușurință. De asemenea se poate pune accentul pe ceea ce este cu adevărat de interes, sub aspect pedagogic, pentru copil sau pentru student. Spre exemplu unii pedagogi pun în centrul reflecțiilor lor conceptul de interes. Dar acest cuvânt este tocmai un cuvânt echivoc care poate fi înțeles cel puțin în două sensuri diferite: poate însemna ceea ce interesează un copil, iar pe de altă parte, ceea ce este în interesul copilului. Și se poate întâmpla foarte bine ca ceea ce îl interesează pe copil să nu fie în interesul lui și ceea ce este în interesul lui să nu-l intereseze. Dacă nu precizăm ce înțelegem printr-o pedagogie întemeiată pe interes putem da naștere multor echivocuri, care nu sunt întotdeauna ușor de identificat și tratat ca atare. Astfel pot lua naștere și înflori destule sloganuri fără conținut ale pedagogiei pe care numai raportul direct student-profesor le poate lămurii și explicita.

Un alt motiv care înclină balanța în favoarea învățământului clasic este interacțiunea umană, socializarea. Cursurile care se petrec în exclusivitate în mediul virtual șterg cu totul din perspectiva noastră conceptul de socializare. Cu toate că și în clasele online există metode de a interacționa,

spre exemplu conferințele video live cu ”x” participanți, metoda de interacțiune pe care o presupun este nu este mereu una facilă: e greu să ridică mâna, să te faci observat, uneori emitentul sau educatorul folosește un ecran de dimensiuni reduse pe care nu poate determina tot timpul cine este studentul care dorește să pună o problemă, precum și, să nu uităm, lipsa de interacțiune clasică între colegi, sau între membrii clasei. Studenții care nu interacționează nu își pot dezvolta, pentru ei înșiși, conceptul de colegialitate și camaraderie, două lucruri pe care școala din trecut le suplina cu supra-măsură.

Poate că trebuie menționate în clasificarea motivațiilor pentru prezervarea educației de tip clasic și metodele de a stabili participarea și prezența studenților la cursuri, precum și auto-disciplinarea, fenomen care vine cu timpul. Urmând un program riguros și clar delimitat de către instructor, și văzându-i pe ceilalți colegi că fac același lucru, fie că la început există o opoziție sau nu vizavi de metoda de a programa și eșalona flow-ul de curs, în cele din urmă studenții capătă o disciplină proprie doar pentru că și-o dobândesc în raport cu un program care este mereu același, cu un profesor care utilizează aceleași tehnici, și cu o eșalonare a propriului timp pentru a avea resurse suficiente în sensul pregătirii temelor, lucrărilor individuale din clasă și muncii pentru acasă.

În analiza învățământului la distanță, online, sincron sau asincron, trebuie luați în calcul alți factori. Dezvoltat la început ca și tip de învățământ destinat exclusiv celor greu deplasabili sau aflați în regiuni în care școala clasică nu poate pătrunde în schimb tehnologia reușește, învățământul online capătă noi dimensiuni în momentul de azi, în care a devenit nu numai o constantă a școlii mondiale, ci și o predominantă a acesteia. Cu siguranță pentru învățământul online există din start motivații care se pot percepe chiar fără să fi examinat dinainte tipul de curs și aplicabilitatea acestuia.

Cumulul de motivații la care mă refer mai sus poate fi: flexibilitatea temporală și geografică (pentru că studenții nu sunt legați de un anumit timp și de un anumit spațiu în desfășurarea cursului), posibilitățile de ajutor multimedia pentru explicarea cursului (în care instructorul recurge la materiale existente deja, fie pe platformele de socializare, fie pe centrele de upload video, fie pe infrastructura pe care s-a construit deja cursul, pentru a-și face lecția mai explicită și mai inteligibilă), și, desigur, multitudinea de opțiuni pe care platformele de curs online o oferă, adesea

cu mult mai mare decât potențialul oferit de o școală sau o universitate fizică.

Între motivațiile puternice pentru școala online, aș menționa conceptul de notițe. Cei mai mulți elevi și studenți din generațiile noi au probleme reale în a-și face notații sau în a reține, fie și marginal, pe un caiet sau pe o foaie de hârtie, informațiile primite de la profesor, care, de regula, sunt o sinteză a manualului, cuprinzând elementele necesare și adeseori suficiente fenomenului de învățare. În clasele fizice, de multe ori profesorii constată că notațiile sunt aproape inexistente și că elevii sau studenții nu pot ține pasul cu ritmul în care informațiile pertinente sunt transmise. Acest obstacol este surmontat cu totul în clasele online, unde cursurile sunt deja o sintetizare a materialului destinat învățării și unde acestea sunt deja postate pe infrastructura de bază a disciplinei oferire, în așa fel încât orice student să le poată accesa oricând, după cum își dozează timpul și nevoile.

Un șir de motive la fel de puternice îl reprezintă, aș spune, evoluția socială, care presupune că fiecare om, sau 80 la sută din trăitorii de pe glob, posedă atât o conexiune la Internet cât și un gadget pe care folosește această conexiune, precum și evoluția tehnologică - și mă refer aici la faptul că cineva dotat nu neapărat cu un computer, dar doar cu un telefon smart ori cu o tabletă poate accesa și participa la întreaga paletă a tehnicilor de educație online. Pe lângă aceste motive, diverși factori precum factorul virtualității (nu trebuie să ieși din casă pentru a avea acces la toate beneficiile pe care le implică învățarea online) precum și acela al sprijinului multimedia în realizarea temelor (în locul bibliografiei un student, poate, spre exemplu, indica pur și simplu un website cu informații utile, sau chiar un videoclip academic postat pe o platformă video), contribuie elementar și sugestiv în a pune în balanță, cu o reală forță, potențialul claselor online alături de potențialul claselor din învățământul clasic.

Să nu uităm că învățământul, în întregul său, este un sistem de combatere a ignoranței și de impunere a cunoștințelor pe plan global. Dacă ne conformăm principiilor sale și vom încerca, în mod judicios, să îmbinăm vechiul cu noul, cred că studenții de azi vor ajunge să atingă toate dezideratele - și pe cele ale educației clasice și pe cele ale educației moderne. Vor înțelege necesitatea relaționării cu profesorul și colegii, vor ști ce înseamnă camaraderia și disciplina minții, dar în același timp vor pricepe și vor utiliza toate resursele tehnologice pe care le au la dispoziție

pentru a demonstra ceea ce au de demonstrat. Cred, sub acest aspect, că un învățământ hibrid ar fi o soluție ideală, cel puțin pentru timpurile imediate, prin care studenții și elevii să acceseze lecțiile și școala în genere.

Numai prin această îmbinare de tradiție și noutate pe care o presupune învățământul hibrid cred că studentul poate deveni un membru al acelei elite privilegiate care exercită controlul asupra gândirii și asupra alegerilor proprii: toate acestea se vor produce în mod curent, constant, repetat, până la cele mai înalte eșaloane. Iar onestitatea va fi promovată la orice nivel, pentru că o persoană educată, după părerea mea, se întâmplă într-adevăr foarte rar sau aproape niciodată să mai tolereze sau să utilizeze ceea ce numim „disonanță cognitivă” – adică să spună un lucru și să creadă altul. Studentul de azi va fi mâine un individ concis și cerebral, care va spune lucrurilor pe nume și care va ști să se folosească de tehnologia imediată pentru a se face înțeles. Și acest lucru este foarte important, pentru că frumusețea conciziunii și a gândirii critice proprii constă în a nu permite repetarea ideilor convenționale, ci în a promova ideile originale ori sintetice pentru beneficierea tuturor celor care iau în contact cu persoana educată.

Bibliografie:

Beetham, H., & Sharpe, R. (eds.) (2007). Rethinking pedagogy for a digital age: Designing and delivering e-learning. London: Routledge.

Boltone, Sharon Bauer (2002). Developing an instrument to Analyze the application of adult learning principles to world wide web distance education courses using the Delphi technique. EdD.university of Louisville.

Garrison, R., & Vaughan, N. (2008). Blended learning in higher education: Framework, principles, and guidelines. San Francisco: Jossey-Bass

Jeffres, M. Research in distance education. Retrieved from <http://www.ihets.org/distance-ipse/fdhandbook/research.html>

Littlejohn, A., & Pegler, C. (2007). Preparing for blended e-learning. London: Routledge.

Educația în Era Digitală: O Analiză Științifică asupra Transformărilor și Impactului

CURIMAN CRISTINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ VEDEA, JUD. TELEORMAN

În era digitală contemporană, societatea este profund influențată de tehnologie, aceasta fiind omniprezentă în viața de zi cu zi prin intermediul dispozitivelor inteligente conectate la internet. Utilizarea frecventă a acestor tehnologii afectează comportamentul social, provocând deconectarea de realitatea fizică, în ciuda unei conectări permanente la nivel digital.

Sistemul educațional din România a suferit transformări majore în ultimele decenii, însă multe dintre aceste schimbări nu au condus la îmbunătățiri semnificative. Factorii socio-politici și economici exercită presiune constantă asupra părinților, profesorilor și elevilor, influențând negativ calitatea procesului educațional. Generațiile actuale, crescute în această epocă a informației, au acces facil la surse digitale, utilizând e-book-uri, motoare de căutare și aplicații tehnologice complexe. Acest context a determinat o creștere a interesului pentru integrarea tehnologiei în școli, inclusiv prin manuale digitale, platforme educaționale și resurse multimedia.

De exemplu, în România, inițiative precum manualele digitale au apărut sub formă de aplicații interactive, însă multe dintre tabletele oferite instituțiilor de învățământ rămân nefolosite. În teorie, tranziția completă la manualele digitale ar facilita procesul de învățare, permițând o experiență educațională mai accesibilă și interactivă. Înlocuirea manualelor fizice cu dispozitive portabile ar putea reduce costurile pentru părinți și îmbunătăți accesul elevilor la informații variate.

La nivel global, conceptul de „digital learning” devine tot mai răspândit, datorită dezvoltării tehnologiei mobile și a internetului. Acesta oferă metode inovative de predare, adaptate obiceiurilor noii generații, facilitând accesul elevilor și profesorilor la resurse educaționale interactive. Totuși, provocarea majoră constă în adaptarea cadrelor didactice la noile cerințe. Platformele digitale sunt concepute pentru a susține atât procesul de învățare al elevilor, cât și instruirea profesorilor, oferindu-le oportunități de formare continuă pentru integrarea eficientă a tehnologiei în predare.

Platformele educaționale sunt sisteme informatice complexe care permit gestionarea resurselor didactice, evaluarea și comunicarea sincronă sau asincronă între utilizatori. Acestea combină metodele clasice de predare cu cele moderne, bazate pe tehnologii informaționale, având scopul de a optimiza

performanța individuală. Avantajele educației digitale includ accesul facil la informații, învățarea colaborativă, adaptabilitatea la stilul elevului și posibilitatea experimentării prin realitate virtuală fără riscuri fizice.

Pe de altă parte, există și dezavantaje. Expunerea prelungită la ecrane poate afecta sănătatea elevilor, iar informația digitală, deși abundentă, tinde să fie superficială. Elevii devin dependenți de căutări rapide pe internet, ceea ce poate reduce interesul pentru lecturile aprofundate. Rolul profesorului riscă să fie diminuat, iar interacțiunea umană directă este înlocuită de interacțiuni mediate tehnologic.

Din punct de vedere tehnologic, Big Data joacă un rol central în educația digitală, prin stocarea și prelucrarea unor volume mari de date referitoare la performanța și comportamentul utilizatorilor. Analiza acestor date permite personalizarea procesului educațional și oferirea unor soluții adaptate nevoilor fiecărui elev. Big Data prezintă patru caracteristici esențiale: volum, viteză, varietate și veridicitate.

Bazele de date sunt un element esențial în cadrul platformelor educaționale, permițând gestionarea eficientă a informațiilor și accesul rapid la resursele necesare. Ele reprezintă colecții de date structurate, utilizate pentru stocarea, actualizarea și interogarea informațiilor necesare diverselor aplicații educaționale. Într-un context global, bazele de date sunt esențiale pentru funcționarea optimă a platformelor online, asigurând continuitatea accesului la resurse educative și facilitând colaborarea între utilizatori din diferite locații.

Prin urmare, educația digitală poate reprezenta o soluție viabilă pentru dezvoltarea unui sistem de învățământ adaptat cerințelor moderne. Totuși, pentru a realiza această tranziție în mod eficient, este necesară o formare adecvată a cadrelor didactice și o reglementare clară privind utilizarea tehnologiei în educație, astfel încât să se minimizeze dezavantajele și riscurile asociate digitalizării.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Prof.înv.primar Curtașu Adina

Școala Gimnazială Comișani, Jud. Dâmbovița

Astăzi calculatoarele, programele, comunicațiile, informatica nu mai sunt subiecte care să facă numai obiectul preocupărilor unor specialiști, despre ele discută toată lumea și îndeosebi tinerii, la reuniuni, în familie, pe stradă, oriunde. Este un semn că aceste entități au coborât din înalte sfere ale cercetărilor științifice și laboratoarelor de experimente și se instalează încet, dar sigur, alături de fiecare dintre noi, influențându-ne atât modul de viață, condițiile de muncă și de recreere cât și modul de a gândi și comporta, de a ne împlini ca ființe umane.

Un document elaborat în luna iulie 2000 la conferința de vârf a grupului G8, menționa că ”TIC este una din cele mai puternice forțe pentru conturarea secolului XXI. Impactul lor revoluționar afectează modul în care popoarele trăiesc, învață, muncesc și modul în care guvernele interacționează cu societatea civilă. Esența transformării economice și sociale antrenate de TIC este puterea lor de a ajuta indivizii și societăților pentru utilizarea cunoașterii și ideilor.

Așadar, digitalizarea este prezentă în viața tuturor, datorită ușurinței cu care orice utilizator poate comunica, poate avea acces sau poate distribui informații. În plus, structura virtualizării face posibilă nu numai consultarea unor informații ”statice” ci și utilizarea unor servicii dinamice de comunicare, informare și documentare.

Pentru a se putea înscrie într-un dispozitiv virtual de formare, elevul trebuie să dobândească următoarele achiziții: achiziții despre utilizarea programelor fundamentale (în special Word și PowerPoint), dar și a programelor folosite în editarea imaginilor, a melodiilor și a videoclipurilor; achiziții

referitoare la conexiunea la internet(stabilitate pentru videoconferințe,spre exemplu), utilizarea internetului cu scopul informării, documentării în scop educational; achiziții despre instalarea și utilizarea unor programe de convertire a documentelor (din PDF în Word, din Word 2007/ 2010 în Word 2003 etc); achiziții referitoare la folosirea unui nume de utilizator și a unei parole pentru logarea pe o platformă; achiziții de folosire eficientă a platformelor de colaborare(descărcarea unor cursuri /videoclipuri, postarea temelor realizate , accesul la feedbackul profesorului , accesul la diverse link-uri pentru studiul individual); achiziții despre gestionarea timpului de lucru și a postării la termen a temelor.

Internetul a devenit o secvență cotidiană în viața noastră, fiind astăzi un mediu accesibil tuturor, chiar și nespecialiștilor mai ales ușurinței cu care orice utilizator poate comunica, poate avea acces sau poate distribui informații.

În plus, structura internetului face posibilă nu numai consultarea unor informații”stactice”, ci și utilizarea unor servicii dinamice de comunicare, informare și documentare .

Noile tehnologii tind să depășească statutul de simple instrumente didactice integrate în sfera mijloacelor didactice de instruire și educare. Internetul reprezintă o realitate în care tinerii zilelor noastre se manifestă și pot deveni oameni cu reale virtuți educaționale.

Opțiunea excluderii internetului din mediul educațional nu face decât percepția cu privire la anacronismul instituției educaționale, în situația în care pentru mulți elevi intrarea într-o școală seamănă cu o călătorie în timp.

Pentru a face față cu succes provocărilor tehnologice actuale , sunt necesare o serie de eforturi de formare profesională din partea cadrelor didactice.

Bibliografie:

Conf.dr.ing.Iulian Brezeanu(2012),"Ne formăm astăzi pentru școala de mâine",Valahia University Press

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ

**Prof.Înv.Preșc.CURTEAN CRISTINA ANCA
GRĂDINIȚA CU P.P. POIENIȚA, CLUJ-NAPOCA**

Faptul că se folosesc din ce în ce mai mult tehnologiile moderne în educația actuală și în școala românească face parte din evoluția naturală a învățării și reprezintă o soluție necesară și benefică la provocările moderne adresate nevoilor copiilor. Introducerea acestora în procesul de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Educației digitale și importanța acestora nu a fost foarte îmbrățișată și a fost pusă sub semnul întrebării în România, în special până să înceapă perioada de Pandemie.

Digitalizarea educației a devenit foarte importantă, iar nevoia copiilor de a beneficia în continuare de aceasta s-a transformat într-o necesitate și o prioritate a timpurilor existente. Contextul pandemic nu a făcut decât să confirme faptul că educația digitală este importantă având în față o societate dominată de tehnologie și cunoaștere. Dacă până să înceapă această criză socială și sanitară, alfabetizarea digitală în România și nu numai, era văzută mai degrabă ca o simplă opțiune, în prezent aceasta a devenit o componentă esențială pentru învățământ, dezvoltarea de noi abilități, dar și pentru locuri de muncă din viitor, astfel au luat naștere lecțiile și activitățile desfășurate online. Pe lângă tehnologia necesară, conexiunea la internet și cadre didactice dornici să îndrume generațiile tinere, aceștia au nevoie și de cunoștințe digitale. Competențele digitale fac parte din cele opt competențe fundamentale pentru învățarea de-a lungul întregii vieți. Acestea se referă la comunicarea interpersonală, alfabetizarea digitală, crearea de conținut digital, siguranța și modul în care rezolvăm problemele apărute. O parte dintre profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii exagerează și preiau doar informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip "cut and paste" lăsând stiloul și hârtia din mână. În această situație gândirea nu o exersează, ceea ce e un mare minus pentru educație pe parcursul întregii vieți. Aceștia consideră că este bine ca tehnologia să se folosească cu moderație, să fie o combinație între învățarea bazată pe tradiție și noile tehnologii.

Generația tânără din ziua de astăzi este diferită de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, sunt deja obișnuiți cu folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), copiii vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare, pe cont propriu, fiind ca un sprijin pentru teme.

Gândindu-ne la o definiție cât mai simplă a educația digitală, am spune că reprezintă o modalitate inovatoare prin care tehnologiile moderne și instrumentele digitale sunt integrate astfel încât să sprijine procesul de predare și învățare. Practic, manualul tradițional și clasică tablă neagră s-au transformat într-un ecran frumos colorat și diverse fișiere, imagini și video-uri educative, astfel încât copiii și tinerii să poată asimila mai ușor, mai atractiv și rapid informațiile. Aflându-ne în secolul vitezei, aceste lucruri vin în ajutorul generației actuale. Astfel în era digitală în care trăim, cunoașterea trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specific, tradiționale, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orientului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală în tot ansamblul ei.

Este o certitudine faptul că educația digitală nu poate înlocui în totalitate educația prin mijloace tradiționale, aceasta vine în sprijinul tinerei generații dornică să exploreze și să asimileze cunoștințe noi prin diverse metode și cursuri practice, cu exerciții aplicate. Accesarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o ocazie de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Astfel ceea ce știm noi despre înțelepciunea tradiției este benefic și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

BIBLIOGRAFIE:

1. Mușata-Dacia Bocoș, *Intruirea interactivă*, Editura POLIROM, 2013, București
2. Istrate, Olimpius – *Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual*, Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, *Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare*, Editura Universității din București, 2010;
3. www.didactic.ro

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII PENTRU FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI

profesor Dabelea Oana-Daciana
Colegiul Național „Tudor Vladimirescu”

Viitorul educației este strâns legat de dezvoltarea tehnologiei. Inteligența artificială, blockchain și alte tehnologii emergente vor revoluționa modul în care învățăm și predăm, oferind experiențe de învățare personalizate și adaptate nevoilor individuale ale fiecărui elev.

Digitalizarea în educație reprezintă o oportunitate de a crea un sistem educațional mai eficient, mai accesibil și mai relevant pentru nevoile secolului XXI.

Inovația digitală a revoluționat aproape toate aspectele vieții noastre, iar educația nu face excepție. Tehnologiile digitale oferă o gamă vastă de instrumente și platforme care pot transforma radical modul în care învățăm și predăm. Cu toate acestea, implementarea cu succes a acestor inovații vine la pachet cu o serie de provocări și necesită o abordare strategică pentru a forma cetățeni digitali responsabili. Câteva dintre cele mai importante puncte forte ale acestei revoluții:

- **personalizarea învățării** - fiecare elev are un ritm și un stil de învățare unic, tehnologia permite crearea de experiențe de învățare personalizate, adaptate nevoilor individuale ale fiecărui elev/student. Platformele de învățare adaptivă pot ajusta automat dificultatea exercițiilor în funcție de progresul elevului. Inteligența artificială (AI) oferă posibilități nelimitate de personalizare a procesului de învățare. Prin analizarea datelor despre performanța elevilor, preferințele de învățare și stilul cognitiv, AI poate crea experiențe educaționale adaptate nevoilor individuale ale fiecărui elev.

- **accesibilitate crescută** - resursele educaționale online sunt disponibile oricând și oriunde, oferind elevilor din zone izolate sau cu resurse limitate acces la o educație de calitate. Cursurile online și materialele digitale permit elevilor să învețe în propriul ritm și să acceseze informații din întreaga lume. De la videoclipuri explicative și prezentări interactive, până la simulări și exerciții practice, există o gamă vastă de materiale pentru toate gusturile și stilurile de învățare.

- **colaborare și comunicare îmbunătățite** - platformele online facilitează colaborarea între elevi și între elevi și profesori, indiferent de locația geografică. Instrumentele de colaborare online permit elevilor să lucreze împreună la proiecte, să participe la discuții și să își împărtășească ideile.

- **pregătire pentru viitor** - într-o lume din ce în ce mai digitalizată, este esențial ca elevii să dobândească competențe digitale încă din timpul școlii.

- **date și analize pentru îmbunătățirea învățării** - tehnologia permite colectarea și analiza datelor privind progresul elevilor, permițând profesorilor să identifice punctele forte și slabe ale fiecărui elev și să adapteze instruirea în consecință.

- **flexibilitate și adaptabilitate** - instrumentele digitale permit o mai mare flexibilitate în organizarea timpului și a spațiului de învățare, atât pentru elevi, cât și pentru profesori.

- **acces la o gamă largă de resurse** - internetul oferă acces la o cantitate uriașă de informații, instrumente și resurse educaționale, ceea ce permite o învățare mai profundă și mai cuprinzătoare.

- **interactivitate și angajament** - aplicațiile interactive, jocurile educaționale și platformele multimedia fac învățarea mai distractivă și mai angajantă, stimulând curiozitatea și creativitatea elevilor. Jocurile serioase pot transforma concepte abstracte în experiențe practice și memorabile. Exemple de bune practici utilizate în toată lumea:

A. platforme de învățare online - acestea ajută milioane de oameni să învețe online, fie că vor să-și îmbunătățească competențele, să înceapă o carieră nouă sau să își îmbogățească cunoștințele:

- Khan Academy – oferă lecții video gratuite, exerciții interactive și rapoarte de progres pentru elevi.
- Coursera, Udemy, edX – permit accesul la cursuri online de la universități și experți din diverse domenii.
- edX – fondată de Harvard și MIT, oferă cursuri online gratuite sau cu plată pentru certificări.
- Udemy - conține mii de cursuri plătite în diverse domenii, de la IT și design la marketing și dezvoltare personală.
- Codecademy – lecții interactive de programare în Python, JavaScript, HTML, CSS și altele.
- freeCodeCamp – oferă cursuri gratuite în web development, data science și AI.
- Pluralsight – platformă premium pentru IT, software development și cybersecurity.
- Udacity – specializată în tehnologie și AI, cu programe "Nanodegree" pentru dezvoltatori.

B. clase virtuale și hybrid – fiind considerate viitorul educației, deoarece combină avantajele tehnologiei cu metodele tradiționale pentru o experiență de învățare mai eficientă și interactivă, având ca obiective asigurarea continuității educației, chiar și în condiții de criză (ex. pandemii, situații de urgență), creșterea accesului la educație, inclusiv pentru elevii din zone izolate sau

defavorizate, îmbunătățirea experienței de învățare, prin integrarea resurselor digitale interactive, dezvoltarea autonomiei în învățare, oferind elevilor responsabilitatea gestionării timpului și resurselor lor, facilitarea colaborării internaționale, prin programe și cursuri comune între școli și universități din diferite țări.

- Google Classroom & Microsoft Teams for Education – sprijină colaborarea între profesori și elevi, permițând distribuirea materialelor, teme și feedback.
- Zoom și Webex pentru educație – utilizate pentru cursuri online interactive.

C. *realitate augmentată (AR) și realitate virtuală (VR)* - au revoluționat educația, oferind experiențe de învățare captivante și interactive. Ele permit elevilor să exploreze concepte complexe într-un mod imersiv și practic.

- Google Expeditions – permite elevilor să exploreze locuri istorice și științifice prin VR.
- Merge Cube – folosit pentru a explora modele 3D de biologie, astronomie și alte științe.
- Quiver – transformă desenele 2D în modele 3D animate.
- Labster – laboratoare virtuale pentru știință.
- zSpace – simulări educaționale pentru STEM.

D. *Inteligență Artificială în educație* - Inteligența Artificială (AI) transformă educația, oferind soluții inovatoare pentru personalizarea învățării, optimizarea procesului didactic și îmbunătățirea accesului la resurse educaționale.

- ChatGPT și alte AI tutors – ajută elevii să înțeleagă concepte dificile prin explicații personalizate.
- Sistemele de învățare adaptivă – precum DreamBox sau Knewton, care personalizează conținutul în funcție de progresul elevului.

E. *Gamificare și aplicații educaționale* - gamificarea presupune integrarea elementelor de joc (puncte, niveluri, premii, competiții) în procesul educațional pentru a crește motivația și angajamentul elevilor. Aplicațiile educaționale bazate pe gamificare oferă o experiență de învățare mai interactivă și captivantă.

- Kahoot! și Quizizz – utilizate pentru evaluări interactive prin jocuri.
- Duolingo – pentru învățarea limbilor străine prin metode ludice.

F. *Proiecte STEM și coding pentru copii* - educația STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie, Matematică) și programarea (coding) îi ajută pe copii să își dezvolte gândirea logică, creativitatea

și abilitățile practice. Proiectele STEM combină teoria cu experimente practice, iar coding-ul îi introduce pe copii în lumea tehnologiei prin activități interactive.

- Scratch și Code.org – platforme care învață copiii să programeze într-un mod interactiv.
- LEGO Education – combină robotică și programare pentru a stimula creativitatea și gândirea logică.
- Tynker – coding prin jocuri.
- Raspberry Pi – proiecte de electronică și programare.
- Micro:bit – plăci programabile pentru experimente STEM.

Concluzie:

Inovația digitală a transformat fundamental educația, oferind acces extins la resurse, metode de predare mai interactive și experiențe de învățare personalizate. Tehnologiile precum platformele online, realitatea augmentată, inteligența artificială și gamificarea au îmbunătățit modul în care elevii și profesorii colaborează, facilitând un proces educațional mai eficient și atractiv. Pe măsură ce tehnologia continuă să evolueze, educația devine tot mai adaptabilă la nevoile individuale, promovând gândirea critică, creativitatea și competențele digitale esențiale pentru viitor.

Bibliografie:

- *Learning in the Digital Age* de Claudia R. N. R. O'Reilly
- <https://revistaeducatie.ro/wp-content/uploads/simple-file-list/INOVATIE-IN-EDUCATIE-NR.1-NOIEMBRIE-2019.pdf>
- <https://ahaslides.com/ro/blog/15-innovative-teaching-methods/>
- https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/project-result-content/200ae4d3-4b74-40ea-b1f0-263af5bf87e7/E-Book_FEEL_IT_ROM.pd
-

Beneficii ale aplicațiilor PADLET și ACTIONBOUND în procesul de predare-învățare

Prof. Dascălu Mihaela
Școala Gimnazială "Gheorghe Bibescu" Craiova

Școala Gimnazială "Gheorghe Bibescu" din Craiova este școala acreditată ERASMUS+ în domeniul educație școlară începând din anul 2020 (Cod de acreditare SCH Erasmus+: 2020-1-RO01-KA120-SCH-095316). În conformitate cu principiile de bază ale acreditării ERASMUS, instituția noastră a conceput o strategie de internaționalizare

În cadrul proiectului de Acreditare ERASMUS+, Acțiunea Cheie 1 - Educație Școlară - Mobilitatea persoanelor în scopul învățării, nr. 2022-1-RO01-KA121-SCH-000052669, finanțat prin programul ERASMUS+ al Uniunii Europene, patru cadre didactice de la școala noastră au participat la cursul de formare "**CONNECTEDU: INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES (ICT) FOR NOWADAYS CLASSES**" din Tenerife, Spania, desfășurat în perioada 24-30 aprilie 2023 (furnizor New Horizons Malta), al cărui obiectiv principal este dezvoltarea competențelor digitale ale cadrelor didactice din instituția noastră de învățământ în vederea sporirii calității actului educațional.

Cursul de formare a prezentat o varietate de instrumente digitale de colaborare online, care permit profesorilor și elevilor să realizeze un ansamblu larg de procese educative, precum discuții interactive, activități de colaborare online, distribuirea și accesarea resurselor de învățare și multe altele.

Utilizarea instrumentelor digitale potrivite este o condiție importantă pentru deschiderea elevilor spre colaborare la orele de curs. Pe tot parcursul formării am studiat și ne-am însușit un ansamblu de instrumente digitale, care variază după scop, vârstă, interese și care sunt destinate să faciliteze procesul de predare-învățare-evaluare și să evite rutina, după cum urmează:

- **VOKI** – crearea de avatarului digital în scop instructiv-educativ
- **WIX** – platformă de website design în zece pași
- **PADLET** – instrument de creare a portofoliilor sau prezentărilor digitale
- **ACTIONBOUND** – platformă de organizare a unor "vânători de comori" digitale
- **CANVA** – platformă de design grafic pentru postere, broșuri, pliante, invitații, colaje și prezentări.
- **CLASSROOMSCREEN APP** – tablă digitală cu multiple funcționalități
- **EDPUZZLE** – platformă pentru crearea lecțiilor digitale (quizzuri, chestionare, cuvinte încrucișate etc)

- **STORYWEAVER** – crearea de povești digitale
- **MAKEBELIEFSCOMIX** – crearea benzilor desenate digitale
- **POPLET, MINDLY** – aplicații pentru crearea hărților mentale, organizare a ideilor, conceptelor, brainstorming
- **BASECAMP** – organizarea proiectelor de grup (stabilirea termenelor, atribuirea sarcinilor de lucru, feedback)

Padlet este un instrument digital util atât profesorilor cât și studenților, unde se pot posta pe același panou și în același timp, text, videoclipuri și imagini, prezentări, link-uri către diferite resurse, fie de pe un dispozitiv mobil, de pe computerul personal sau tabletă. Este foarte potrivit a se utiliza pentru activitatea colaborativă și crearea de proiecte, pentru exerciții de „spargere a gheții”, brainstorming etc. Padlet este utilizat pentru: socializarea între elevii clasei, învățarea prin colaborare, învățarea de la egal la egal, colectarea cercetării și a resurselor pe un anumit subiect, măsurarea înțelegerii unui subiect sau a unui concept studiat. Este o aplicație ușor de folosit de către elevi și de către profesori.

Pentru a începe să utilizăm aplicația, prima dată trebuie să dăm click pe „Build a wall” de pe pagina aplicației (orice modificare se realizează simplu – printr-un dublu click pe peretele alb). Se poate alege un fundal din galeria aplicației, stabili un titlu, subtitlu și alte câmpuri relevante. Totul într-o manieră extrem de simplă. Titlul poate fi denumirea lecției iar subtitlul- sarcina cerută pentru tema de casă. La această activitate toată clasa trebuie să contribuie. Trimiteți elevilor adresa unde se află peretele virtual și asigurați-vă că toți copiii știu să folosească aplicația (15 minute sunt arhisuficiente pentru inițiere). Este important să subliniați faptul că toți elevii să-și treacă numele atunci când postează. La ora următoare proiectați peretele în fața clasei și discutați împreună contribuțiile fiecăruia. Acest exercițiu se poate transforma într-o excelentă sesiune de dezbatere educațională, în care elevii sunt puși în situația de a pune în valoare argumente diferite pentru fațete diferite ale unor chestiuni.

Aplicația Padlet poate fi integrată în activitatea didactică la clasă în modalități diverse:

- a) Exerciții de “spargerea gheții”- elevii pot fi invitați să posteze ceva despre ei înșiși sau se poate cere o sarcină mai specifică (de exemplu: hobby-uri, ultima carte citită, autorul preferat etc.). Elevii pot semna sau nu postările, profesorii pot decide acest aspect în funcție de sarcina dată
- b) Brainstorming–tehnică de generare de idei și dezvoltarea gândirii critice. Elevii pot fi rugați să genereze idei pe un anumit subiect propus de profesor. Acest lucru poate maximiza etapa lecției în care se introduce această tehnică de generare de idei, deoarece toți cursanții vor avea acces la ideile celuilalt. De asemenea, este un mod eficient și rapid de sistematizare a ideilor generate în această fază a lecției.
- c). Teme individuale pentru acasă. Temele pentru acasă realizate de elevi pot fi puse împreună dacă se folosește același perete Padlet. Elevii pot lucra individual și posta tema sub forma unui document al cărui format poate fi divers (Word, PDF, PowerPoint), iar la următoarea întâlnire profesorul oferă feedback.
- d). Colaborarea și munca în echipă. Panoul Padlet poate fi folosit ca instrument pentru a încuraja colaborarea în sala de clasă sau lucrul online în echipe, împărțind elevii pe echipe (Breakout Rooms), ideile principale putând apoi fi sintetizate într-un panou.

Actionbound este o aplicație prin care participanții sunt provocați să îndeplinească o misiune. Odată pornită aplicația, se scanează codul de lansare pentru misiunea respectivă, se înscrie

numele participanților și apoi se urmărește parcursul sub formă de enigme, quizz-uri și provocări. Prin ActionBound, se poate crea un parcurs sau o misiune sub forma unor vânători de comori, jocuri de pistă sau raliu cultural. Aplicația pentru telefon sau tabletă poate fi folosită și offline pentru a scana codul QR prin care misiunea este lansată, după ce se introduce numele participantului/echipei o serie de întrebări și provocări vor apărea pe rând. La fiecare răspuns corect sau code QR găsit se câștigă puncte.

Pentru a crea parcursul unei misiuni, în schimb, vom avea nevoie de site-ul oficial: <https://en.actionbound.com/> pentru că aplicația este folosită doar pentru a juca. Fiecare misiune poate cuprinde întrebări cu răspuns multiplu, întrebări deschise, căutări de indicii, scanare de coduri QR, rezolvare de enigme și provocări (Ex: faceți un selfie în fața statuii lui Mihai Eminescu), deci putem fotografia anumite obiecte sau persoane pentru o îndeplini o parte din misiune sau putem folosi GPS-ul pentru a găsi un loc anume. Este important de reținut că este necesară conectarea la site-ul ActionBound, folosind un user și o parolă pentru a putea crea desfășurarea activităților ce vor forma misiunea.

Site-ul este destul de intuitiv așa că pentru a genera parcursul unui joc vom selecta "Create bound" și vom da un titlu misiunii alegând de la început dacă va fi individuală sau în echipe. După această etapă, urmează crearea parcursului propriu-zis prin inserarea de întrebări la quizz-uri, prin lansarea unor provocări (faceți o fotografie unui obiect, persoană etc), prin ascunderea codurilor QR și descoperirea acestora în anumite locuri. De exemplu, printr-un joc creat pentru elevii participanți la un proiect Erasmus, aceștia pot descoperi orașul care găzduiește activitatea căutând indicii și coduri QR. În concluzie, toți participanții la misiunile ActionBound vor fi extrem de entuziasmați, atât elevi cât și profesori.

Importanta educatiei pentru cetatenie activa

Prof. Dascălu Mihaela

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu” Craiova

În societatea actuală, mereu mai complexă, mai globalizată și mai dinamică, noțiunea de "cetățean" redevine "la modă", prin promovarea unui nou model de guvernare: democrația participativă. Politicile europene menționează rolul important al sistemelor de educație și formare de a contribui la dezvoltarea personală a oamenilor, pentru o viață mai bună și pentru a deveni cetățeni activi în societăți democratice, respectând diversitatea culturală și lingvistică.

Cetățenia activă și responsabilă constituie conceptul integrator al educației și formării elevilor: sistemele educative au misiunea de a asigura "alfabetizarea civică" a elevilor, prin oferirea de oportunități pentru dobândirea cunoștințelor, a capacităților și valorilor necesare traiului într-o societate democratică, integrării socio-profesionale și pregătirii pentru învățare pe durata întregii vieți.

În concordanță cu politicile europene și cu evoluția societății românești, educația civică este considerată drept element-cheie în procesul de construire a unei societăți democratice, dat fiind potențialul său de a dezvolta o cultură a drepturilor omului, de a contribui la formarea responsabilității și la stimularea participării cetățenilor.

Educația pentru cetatenie active înseamnă un set de practici și de activități al căror scop este de a pregăti cât mai bine tinerii și adulții pentru a participa activ la viața comunității prin asumarea și exercitarea drepturilor și responsabilităților lor în societate. Cu alte cuvinte, CA înseamnă să învățăm cum să devenim cetățeni și cum să trăim într-o societate democratică. CA este o experiență care se derulează pe durata întregii vieți, și scopul sau final este de a pregăti oamenii și comunitățile pentru participare civică și politică cu respectarea drepturilor și asumarea de responsabilități și valorizează diversitatea socială și culturală. Aceste caracteristici subliniază faptul că CA este, în primul rând, un obiectiv major al politicilor educației. Prin urmare, ea trece dincolo de practicile educaționale, de diferitele conținuturi sau

metode de invatare a democratiei si se distinge de orice disciplina scolara (instruire sau educatie civica). Ca scop educational, CA este orientata valoric, promovand, in intregul sistem de educatie, principiile si valorile democratiei si drepturilor omului (cum ar fi, demnitatea umana, egalitatea, solidaritatea, nondiscriminarea, pluralismul

CA se deruleaza pe durata intregii vietii, in toate circumstantele si in orice forme ale activitatii umane. Este permanenta, in sensul ca intervine pe durata intregii vietii si in toate aspectele vietii; trebuie mentionat ca CA include o serie de contexte de invatare in si in afara institutiilor formale (de exemplu, educatia nonformala si informala, parintii si familia, comunitatea). Totusi, scoala este principala institutie in care se realizeaza CA. Intrucat permite invatarea sistematica a cunostintelor legate de cetatenie, faciliteaza practicarea timpurie a stilului de viata democratic (participare, negociere colectiva, reprezentare), este o institutie de interes public, obiect al controlului public si al controlului calitatii, este un spatiu al legii, unde diferiti actori lucreaza impreuna si convietuiesc, este o organizatie care se auto-conduce si se auto-dezvolta.

CA corespunde proceselor si obiectivelor de predare-invatare. Este o forma de alfabetizare care se refera la informarea si intelegerea a ceea ce se intampla in viata publica, a fi "lucid", a cunoaste si a intelege, a gandi critic si a judeca independent situatia locala, nationala, europeana si mondiala. CA este un proces de invatare sociala, invatare in societate, despre societate si pentru societate. Abilitatile si competentele specifice CA acorda o egala importanta cunostintelor, valorilor, atitudinilor si capacitatilor de actiune si de participare intr-o societate democratica si multiculturala.

Pentru dezvoltarea competentelor specific CA, sunt necesare atat metode de educate bazate pe cunostinte, cat si metode bazate pe practica/ actiune. Acestea se concentreaza asupra celui care invata, valorizeaza experienta sau situatia sa, ii incurajeaza autonomia si responsabilitate in procesul de invatare, in mediul scolara si in societate. CA se realizeaza prin abordari educationale multiple, intercorelate, cum sunt: educatia civica, educatia pentru drepturile omului, educatia interculturala, educatia pentru pace, educatia pentru dezvoltare durabila, educatia globala, educatia pentru media etc. Ca si in alte domenii de educatie, principalul rol al profesorilor este de a transmite cunostinte si de a fi un reper in invatarea continuturilor CA, precum si in formarea de valori, capacitati, atitudini si interactiuni. De asemenea, profesorul este purtatorul unor principii si reguli, oferind astfel fundamentele democratiei. In cele din urma, profesorul - prin atitudinile si comportamentele sale

transmite elevilor principiile CA. Contextul scolar este, de fapt, un set de medii si de situatii de invatare, in care se realizeaza educatia pentru cetatenie democratica. Include o varietate de situatii de invatare:

- ◆ conducere si management (leadership and management): linii de politica a educatiei, procesele interne de adoptare a deciziilor, distributia puterii/ autoritatii, conducerea, impartasirea responsabilitatilor, raspunderea publica, scheme de autodezvoltare, planificare, monitorizare si evaluare institutionala, comunicare, alocarea resurselor, sentimentul proprietatii si al posibilitatii de actiune;
- ◆ etosul scolii sau activitatile de zi-cu-zi ale comunitatii scolare: activitati de grup, simboluri dominante, reprezentarea autoritatii, climatul scolar, liderii informali, relatiile interetnice;
- ◆ participarea elevilor in: consiliile scolii, "parlamente" ale elevilor, grupuri de interese ti de presiune, activitati de voluntariat, activitati de tineret, viata comunitatii, activitati media;
- ◆ relatii: invatarea de la egali/ colegi, medierea si consilierea, curriculum-ul ascuns (invatarea informala si interpersonal), comunitatile online, relatiile elev-elev, profesor-profesor, profesor - parinti, profesor - elev, director-profesor, legatura dintre scoala si comunitate;
- ◆ activitatile din clasa de elevi: metode si materiale auxiliare, evaluarea si notarea, stilurile didactice, disciplina, atmosfera, rolurile, lucrul in grup, activitatile extracurriculare, nonformale, rezultatele invatarii scolile transmit, in mod sistematic si profesional, cunostinte specifice/ specializate si permit achizitionarea timpurie a unor abilitati sociale, culturale, a unor competente pentru viata, intr-un climat complex de invatare.

Pentru a avea succes, scolile trebuie sa adere la aceleasi principii ca si curriculum-ul pentru CA. Activitatile de predare invatare si climatul scolii trebuie sa fie coerente. Aceasta presupune un proces de dezvoltare a capacitatilor specifice, care vizeaza intreaga scoala/ in viata scolii si urmareste sa obtina o varietate de competente manageriale si de conducere, inclusiv cunostinte, abilitati, valori si atitudini. Acest proces de dezvoltare de capacitati trebuie sa consolideze participarea, drepturile si responsabilitatile, diversitatea - factori cheie ai invatarii cetateniei si democratiei.

Bibliografie selectiva:

1. Ghid de evaluare SNEE, Ed. Prognosis, Buc, 2001
2. Ghid metodologic Aria Curriculară „ Om și societate”, Ed. Sc. Aramis Print, Buc., 2001;
3. Calitatea democrației și cultura politică în România, Vasile Brașovanu, Ed. Adenium, Buc., 2011

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Școala Gimnazială Mihail Sadoveanu, Galați

Profesor învățământ primar, Dascălu Silvia

În era digitală, tehnologia a devenit parte integrantă a vieții noastre cotidiene, influențând modul în care comunicăm, lucrăm și învățăm. Pe măsură ce accesul la internet și la dispozitive inteligente crește, este esențial ca indivizii să fie educați și responsabili în utilizarea acestora. Formarea cetățenilor responsabili în era digitală presupune dezvoltarea competențelor digitale, a gândirii critice și a eticii în utilizarea tehnologiei.

Un cetățean digital responsabil este o persoană care utilizează tehnologia în mod etic, sigur și eficient. Acesta respectă drepturile celorlalți utilizatori, protejează datele personale și contribuie pozitiv la mediul online. Principalele caracteristici ale unui cetățean digital responsabil includ:

- **Respectarea normelor etice online** (evitarea discursului instigator la ură, a hărțuirii cibernetice și a dezinformării);
- **Siguranța cibernetică** (utilizarea parolelor sigure, evitarea atacurilor de phishing și protecția datelor personale);
- **Responsabilitatea socială** (contribuția la un mediu digital pozitiv și participarea activă în comunități online constructive).

Educația digitală joacă un rol esențial în formarea cetățenilor responsabili. Instituțiile de învățământ, părinții și societatea în ansamblu trebuie să contribuie la dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor și adulților. Câteva aspecte importante ale educației digitale includ:

- **Alfabetizarea media și informațională** – învățarea modului de analiză a surselor de informații pentru a combate fake news și propaganda;
- **Confidențialitatea și protecția datelor** – conștientizarea riscurilor legate de partajarea informațiilor personale;
- **Interacțiunea responsabilă pe platformele digitale** – înțelegerea impactului acțiunilor asupra altor utilizatori.

Deși tehnologia oferă numeroase beneficii, există și provocări care pot afecta negativ utilizatorii. Printre acestea se numără:

- **Cyberbullying-ul și hărțuirea online**, care pot afecta sănătatea mentală a utilizatorilor;
- **Dependența de tehnologie**, care poate reduce interacțiunile față în față și productivitatea;
- **Expunerea la conținut inadecvat sau fake news**, care poate influența negativ percepțiile și deciziile utilizatorilor.

Pentru a forma cetățeni digitali responsabili, este necesară o colaborare între instituțiile educaționale, autorități și utilizatori. Câteva soluții includ:

- **Integrarea educației digitale în curriculumul școlar**, pentru a-i învăța pe elevi cum să navigheze în siguranță pe internet;
- **Campanii de conștientizare**, organizate de instituții guvernamentale și ONG-uri pentru promovarea unui comportament etic online;
- **Reglementări și politici stricte privind securitatea online și protecția datelor**

Într-o lume din ce în ce mai digitalizată, responsabilitatea individuală și educația digitală sunt esențiale pentru a crea un mediu online sigur și pozitiv. Fiecare utilizator trebuie să își asume un rol activ în respectarea regulilor de etică digitală și în promovarea unui comportament responsabil pe internet. Printr-o educație adecvată și măsuri de protecție eficiente, putem forma cetățeni digitali conștienți, capabili să folosească tehnologia în mod benefic pentru ei și pentru societate.

BIBLIOGRAFIE: <https://oradnet.ro/resurse/>

UTILIZAREA EXPERIMENTELOR VIRTUALE LA BIOLOGIE

Prof. dr. David Aura-Manuela
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan cel Mare” Bacău

Experimentele de biologie oferă copiilor oportunitatea de a explora minunile lumii naturale. Astfel, aceștia pot înțelege mai bine conceptele și principiile științifice prin activități practice și explorare. Biologia studiază organismele, iar învățarea ei îi ajută pe copii să înțeleagă complexitatea vieții și modul în care viețuitoarele interacționează între ele, dar și cu mediul înconjurător, importanța biodiversității, a lanțului trofic și modul în care funcționează ecosistemele, înțelegerea bolilor, prevenirea și tratarea acestora, implicarea biotehnologiei în viața lumii actuale.

Progresul tehnologic se reflectă în toate domeniile și și aspectele vieții cotidiene: domenii științifice, tehnologice, medicale și în mediul educațional. Era tehnologiei ne ajută să folosim dispozitivele digitale în educație, dezvoltarea platformelor de e-learning și a educației la distanță.

Un exemplu practic în care tehnologia a adus beneficii educației este dezvoltarea/folosirea laboratoarelor de realitate virtuală, medii virtuale concepute pentru desfășurarea diverselor experimente, prin intermediul cărora este simulat laboratorul de biologie, permițând astfel crearea unei legături strânse și eficiente între latura practică și latura teoretică a procesului educațional (evitând costurile materialelor, accidentele, dificultăți în procurarea materialelor sau erori în desfășurarea sau obținerea produsului final).

VRLab Academy este o platformă educațională, ce oferă experimente științifice online în diferite domenii: Chimie, Fizică și Biologie. Se oferă posibilitatea de a experimenta știința hands-on. VRLab Academy este un instrument excelent atât pentru educația față în față, cât și pentru cea la distanță și este gata să susțină inovația remarcabilă în realitatea virtuală cu o bibliotecă de articole și produse care respectă promisiunea acestui nou mediu educațional progresiv.

De pildă, la materia de clasa a VII-a, IX-a și a XI-a oferă posibilitatea identificării și observației schimburilor de substanțe prin membrana celulară, mișcările citoplasmei, realizarea sinapselor neuronale și transmiterea influxului nervos; la clasele de gimnaziu: realizarea unui preparat microscopic și observarea acestuia la microscopul virtual, pașii în realizarea acestui preparat sunt limitativi și repetabili până când manevra de lucru este corectă. De asemenea, se pot face disecții pe diferite organe pentru a învăța modalitatea de realizare și posibilitatea de a observa structuri interne, atât la nivel macro, cât și la nivel microscopic.

Laboratoarele virtuale oferă, de asemenea, multe avantaje și profesorului, acesta are posibilitatea de a recrea alături de elevi, experimente dintre cele mai complexe și de a exemplifica virtual tot ce ține de partea teoretică.

Este în curs de perfecționare o aplicație digitală, gratuită, deocamdată doar pentru învățământul gimnazial, numită **Colab.me** și care se poate descărca atât de profesor, cât și de elevi de la adresa <https://www.colabme.eu/>. Aceasta permite urmărirea unor experimente didactice cum ar fi: *observarea creșterii plantelor, crearea unui mini-ecosistem, explorarea microscopică, puterea enzimelor, respirația plantelor, fotosinteza, știința descompunerii, efectul luminii asupra fotosintezei* etc. La fiecare experiment, aplicația începe cu un joc, fapt care o face foarte atractivă pentru copii, apoi se introduc încet materialele de laborator utilizate, metodele de lucru și desfășurarea experimentului, finalizând cu o concluzie. Elevii au posibilitatea repetării acestor experimente, ceea ce le asigură și învățarea părții teoretice, dar și aplicabilitatea acesteia.

Un alt laborator virtual care oferă posibilitatea studierii lumii vii, morfologie și fiziologie, dar și posibilitatea intervenției cu alți factori care pot denatura sau schimba desfășurarea unui proces, este **Phet Interactive Simulations**, cu opțiunea în limba română, cu aplicabilitatea în matematică, fizică, chimie, matematică și statistică, pământ în spațiu și biologie. La biologie se poate urmări: *polaritatea moleculelor, viziunea culorii, elementele esențiale ale expresiei genetice, neuronul, selecția naturală* etc.

Există și alte variante prin care se poate realiza/studia virtual desfășurarea unor experimente în lumea vie, utilizate până acum cu succes, oferite de unele platforme de e-learning, cum ar fi: www.eduboom.ro , www.lectiibiologiechimie.ro , www.etaktic.ro sau pe www.youtube.com .

Beneficiile laboratoarelor de realitate virtuală, în educație, sunt multiple:

- desfășurarea mai multor experimente într-un timp mai scurt;
- efectuarea nelimitată de către elevi, a unor experimente;
- experimentele se pot realiza atât la școală, cât și acasă;
- disponibilitatea lor constantă;
- experimentele sunt aliniate la standardele curriculum-ului;
- punerea în practică a cunoștințelor teoretice;
- realitatea virtuală inspiră, stârnește imaginația și încurajează gândirea creativă a elevilor;
- durata experimentelor este mai mică decât în viața reală;
- elevii beneficiază de experiențe educaționale memorabile.

Implicarea tehnologiei și realității virtuale în predarea – învățarea biologiei, poate oferi o bază solidă pentru înțelegerea conceptelor științifice și inspirație pentru explorare, dezvoltă pasiune pentru această disciplină și abilități valoroase cum ar fi: gândirea critică, rezolvarea problemelor, creativitate și comunicare, promovează stimularea dorinței de a învăța și curiozitate privind lumea din jurul lor.

Bibliografie:

1. <https://www.meetnlearn.ro/blog-meditator/1086-8-experimente-stiintifice-captivante-pentru-copii-aprindeti-astazi-pasiunea-pentru-biologie>
2. https://phet.colorado.edu/sims/html/neuron/latest/neuron_all.html?locale=ro
3. <https://www.lectiibiologiechimie.ro/laborator-virtual/biologie>
4. <https://inovatie-educatie.md/laoratoare-virtuale/>
5. https://www.biologycorner.com/worksheets/virtual_labs_glencoe.html
6. https://www.youtube.com/watch?v=lfERaj0p_Co
7. <https://www.etaktic.ro/biologie-interactiva-7/>
8. <https://stirileprotv.ro/stiri/ilikeit/colabme-laboratorul-virtual-pentru-scoli-cum-functioneaza-aplicatia-care-le-permite-elevilor-sa-faca-experimente-online.html>
9. <https://www.colabme.eu/>
10. <https://iqboard.ro/index.php/laboratoare/realitate-virtuala/vr-lab-academy>

Provocările educației în era digitală

Profesor Diacănu Gianina – Liceul de Turism și Alimentație „Dumitru Moțoc” Galați

Transformarea digitală schimbă economia europeană, dar și societatea europeană. Noile abilități tehnice și „soft” câștigă importanță atât pe piața forței de muncă, cât și ca mijloc de participare deplină în societate.

Drept urmare, rolurile, conținutul și metodele educaționale tradiționale sunt contestate - educația trebuie să pregătească astăzi cursanți pentru schimbarea sarcinilor și rolurilor atât pe piața muncii, cât și ca cetățeni europeni.

Educația în era digitală vine cu numeroase avantaje, dar și cu provocări semnificative.

Câteva dintre cele mai importante dificultăți:

1. Accesul inegal la tehnologie și decalajul digital

Educația digitală presupune acces la dispozitive (laptop, tabletă, smartphone) și o conexiune stabilă la internet. Totuși, mulți elevi și profesori, în special din zonele rurale sau din medii defavorizate, nu au aceste resurse.

Consecințe:

- Elevii fără acces la tehnologie pierd lecții și rămân în urmă.
- Diferențele socio-economice se adâncesc, creând un decalaj educațional între cei care au resurse și cei care nu.
- Lipsa de infrastructură digitală (rețele slabe, curent electric instabil) afectează mai ales zonele rurale sau izolate.

Soluții posibile:

- Programe guvernamentale pentru echiparea școlilor cu tehnologie.
- Inițiative de donații de laptopuri și tablete pentru elevii din medii defavorizate.
- Crearea de spații publice cu internet gratuit (biblioteci, centre comunitare).

2. Dependența de tehnologie și distragerile digitale

Educația digitală oferă flexibilitate, dar elevii pot fi tentați să-și petreacă timpul pe rețele sociale, jocuri sau videoclipuri, în loc să se concentreze pe lecții.

Consecințe:

- Scăderea atenției și a capacității de concentrare.
- Procrastinare și lipsa autodisciplinii.
- Suprasolicitare mentală din cauza expunerii prelungite la ecrane.

Soluții posibile:

- Aplicații care blochează notificările și accesul la rețele sociale în timpul lecțiilor.
- Tehnici de gestionare a timpului (Pomodoro, planificare clară a sarcinilor).
- Alternarea activităților digitale cu exerciții fizice și pauze regulate.

3. Dificultăți în evaluarea corectă a cunoștințelor

Testele online pot fi mai ușor fraudate, iar profesorii au dificultăți în verificarea progresului real al elevilor.

Consecințe:

- Evaluările pot fi inexacte, deoarece elevii pot copia răspunsuri sau folosi inteligența artificială.
- Profesorii nu pot observa direct modul în care elevii își gândesc soluțiile.
- Lipsa unui feedback personalizat face dificilă corectarea greșelilor.

Soluții posibile:

- Teste interactive care necesită raționamente și explicații detaliate, nu doar răspunsuri corecte.
- Examinări hibride, combinând evaluarea online cu verificări față în față.

- Folosirea de platforme educaționale avansate care monitorizează progresul fiecărui elev.

4. Lipsa interacțiunii umane și efectele asupra dezvoltării sociale

Învățarea online limitează comunicarea directă dintre profesori și elevi, precum și interacțiunile dintre colegi.

Consecințe:

- Elevii pot deveni mai retrași și pot avea dificultăți în dezvoltarea abilităților sociale.
- Lipsa unui mediu educațional colaborativ poate reduce motivația de a învăța.
- Profesorii au dificultăți în a observa limbajul nonverbal și starea emoțională a elevilor.

Soluții posibile:

- Crearea de activități interactive, cum ar fi proiecte de grup online și forumuri de discuții.
- Îmbinarea educației digitale cu întâlniri față în față, acolo unde este posibil.
- Platforme educaționale care oferă funcții de colaborare și comunicare în timp real.

5. Pregătirea insuficientă a profesorilor pentru predarea digitală

Mulți profesori nu au fost instruiți să folosească eficient platformele digitale și să adapteze metodele tradiționale la noul mediu.

Consecințe:

- Predarea devine mai puțin eficientă, iar elevii pot avea dificultăți în înțelegerea lecțiilor.
- Profesorii pot simți frustrare și stres în încercarea de a naviga printre diferitele tehnologii.
- Lipsa unor metode interactive poate face lecțiile plictisitoare.

Soluții posibile:

- Cursuri de formare pentru profesori în utilizarea tehnologiei educaționale.
- Crearea de ghiduri și resurse ușor de înțeles pentru integrarea digitalizării în predare.
- Schimb de experiențe între profesori pentru a împărtăși bune practici.

6. Probleme legate de securitatea datelor și confidențialitate

Odată cu digitalizarea educației, se colectează o cantitate mare de date personale ale elevilor și profesorilor, ceea ce crește riscul atacurilor cibernetice și al utilizării abuzive a informațiilor.

Consecințe:

- Datele personale ale elevilor pot fi compromise în urma unor atacuri cibernetice.
- Platformele educaționale pot colecta și utiliza informațiile personale fără consimțământ clar.
- Crește riscul expunerii la conținut nepotrivit sau la fraude online.

Soluții posibile:

- Utilizarea platformelor educaționale securizate, cu protocoale stricte de protecție a datelor.
- Instruirea elevilor și profesorilor cu privire la siguranța online și protecția datelor.
- Reglementări clare privind utilizarea și stocarea datelor elevilor.

Educația digitală aduce oportunități extraordinare, dar și provocări care trebuie gestionate atent. Soluțiile trebuie să fie implementate atât la nivel individual (prin autodisciplină și învățare eficientă), cât și la nivel sistemic (prin politici educaționale bine structurate).

Așadar folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, sau a

rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Bibliografie

- EDUCAȚIE ȘI DEZVOLTARE ÎN ERA DIGITALĂ - FiaTest
- Educația în era digitală - ÎNVĂȚĂM JUCÂNDU-NE - Creatori de educație
- ibn.idsi.md/sites/default/files/j_nr_file/rev_fizica_octombrie_2010.pdf
- www.educatielainaltime.ro/ (învățare predare interactivă)

Abordarea de tip integrat **– dimensiune a învățării contemporane –** **prof. Diaconu Mihaela- Liceul de Arte „M.Sterian ” Buzău**

În societatea de astăzi, când cunoașterea umană se află într-un proces continuu de diferențiere, când apar noi discipline care se adaugă celor deja existente în învățământ, tendinței de diferențiere încearcă să i se opună tendința de integrare. Explozia informațională conduce nu numai la creșterea cantitativă a cunoștințelor, ci și la esențializare, la integrare.

În locul coincidențelor dintre obiectul de învățământ și disciplina științifică, se optează pentru “câmpuri cognitive integrate” care transcend granițele dintre discipline.

Predarea integrată cunoaște o extensie relativ rapidă, în primul rând datorită faptului că răspunde unor preocupări privind natura științei. Cei mai serioși pași în predarea integrată s-au făcut în învățământul preșcolar și primar, dar și în cel gimnazial și liceal.

Predarea integrată se dovedește a fi o soluție pentru o mai bună corelare a științei cu societatea, cultura, tehnologia. Cu toate acestea, se întâmpină o serie de dificultăți, ce țin în primul rând de schimbarea mentalității cadrelor didactice, înlăturarea comodității, a inerției.

În predarea-învățarea conținuturilor învățământului preuniversitar, este din ce în ce mai prezentă tendința de organizare a acestora dintr-o perspectivă integrată. În dilema predării pe discipline de sine stătătoare sau pe baza integrării conținuturilor în “câmpuri cognitive integrate” care transcend granițele dintre discipline, a învins, se pare, cea de-a doua variantă.

Argumente ale integrării:

- La nivelul unor programe pentru învățământul preuniversitar se operează cu “teme”, cu “orientări tematice” de fapt, care semnifică faptul că profesorul are o anumită libertate de a alege sau de a propune conținuturi.

- Însă, această organizare a conținuturilor are și propriile.....

Dificultăți și limite:

- Dificultatea pregătirii cadrelor didactice care să predea într-o asemenea manieră. Sistemul de formare inițială și continuă a cadrelor didactice din România este predominant axat pe predarea pe discipline, în funcție de specializarea de pe diploma de absolvire a facultății;

- Imposibilitatea aprofundării de către elevi a cunoașterii științifice specializate;
- Lipsa de tradiție pedagogică a integrării;
- Opoziția latentă sau activă a cadrelor didactice privind tendințele integratoare.

Niveluri ale integrării conținuturilor

Integrarea conținuturilor vizează stabilirea de relații strânse, convergențe între elemente, precum: concepte, abilități, valori aparținând disciplinelor școlare distincte.

Din acest punct de vedere, literatura de specialitate identifică următoarele posibilități:

- Integrare intradisciplinară;
- Integrare multidisciplinară;
- Integrare pluridisciplinară;
- Integrare interdisciplinară;
- Integrare transdisciplinară.

Organizarea și predarea ***intradisciplinară*** a conținuturilor au reprezentat și reprezintă încă axele curriculum-ului tradițional. În același timp se constituie în “operația care presupune a conjuga două sau mai multe conținuturi interdependente aparținând aceluiași domeniu de studiu, în vederea rezolvării unei probleme, studierii unei teme sau dezvoltării abilităților”.

Integrarea intradisciplinară se realizează prin inserția unui fragment în structura unei discipline pentru a clarifica o temă sau prin armonizarea unor fragmente în cadrul unei discipline, pentru rezolvarea unei probleme sau dezvoltarea unor capacități și aptitudini.

Intradisciplinaritatea are în vedere:

- a) Integrarea la nivelul conținuturilor;
- b) Integrarea la nivelul deprinderilor și competențelor.

Aceasta se poate realiza:

- pe orizontală, între conținuturi și competențe ale disciplinei la același nivel de studiu;
- pe verticală, între conținuturi și competențe de la niveluri diferite de studiu.

De exemplu, dezvoltarea capacității elevilor de a rezolva exerciții cu și fără paranteze nu poate fi efectuată fără însușirea ordinei efectuării operațiilor care, la rândul său, are la bază o bună cunoaștere a algoritmilor de calcul pentru efectuarea operațiilor de adunare și scădere cu și fără trecere peste ordin, cât și a operațiilor de înmulțire și împărțire a numerelor formate dintr-una sau mai multe cifre.

Un alt exemplu, poate, mai edificator, este că însușirea citit-scrisului nu poate fi realizată fără o foarte bună dezvoltare a auzului fonematic prin aplicarea binecunoscutei metode fonetice, analitico-sintetice, cât și prin dezvoltarea capacității de a scrie grafismele.

Avantaje si dezavantaje ale organizării și predării intradisciplinare

Avantaje:

- Justificarea pedagogică a acestui mod de abordare a conținuturilor constă în aceea că ea oferă un mod direct, atât profesorului, cât și elevului, o structură care respectă ierarhia cunoștințelor anterior dobândite;
- Este securizantă: pe măsură ce avansează în cunoștințe și competențe, elevul își dă seama de drumul pe care l-a parcurs.

Dezavantaje:

- Transferul orizontal de la o disciplină la alta al celor ce învață se produce puțin și, de regulă, la elevii cei mai dotați;
- Perspectiva intradisciplinară a condus la paradoxul “enciclopedist specializat”, care închide elevul și profesorul într-o tranșee pe care și-o sapă ei înșiși, care îi izolează din ce în ce mai mult, pe măsură ce o adâncesc;
- În devotamentul său pentru disciplină, cadrul didactic tinde să treacă în planul doi obiectul prioritar al educației: elevul.

Pluridisciplinaritatea

Este definită ca juxtapunere a disciplinelor mai mult sau mai puțin înrudite. Fiecare disciplină este studiată în funcție de o sinteză finală de studiat.

Perspectiva pluridisciplinară este o perspectivă tematică. Este “pedagogia centrelor de interes”, lansată de Decroly. Predarea în maniera pluridisciplinară pornește de la o temă, o situație sau o problemă care ține de mai multe discipline în același timp.

Astfel, la clasa a IV-a, o temă precum „Iarna” se regăsește în cadrul mai multor discipline. Unitățile de învățare care o integrează ar fi următoarele:

- Limba română- „Baba Iarna intră-n sat”;
- Științe – “Fenomene ale naturii “;
- Abilități practice- “Activități cu materiale sintetice (hârtia) “.

Scopul lecțiilor care abordează această temă poate fi aprofundarea cunoștințelor despre anotimpul iarna prin formarea de atitudini pozitive față de mediu și protejarea acestuia și cultivarea dragostei pentru tradiții și obiceiuri.

Specialiștii în domeniul integrării conținuturilor afirmă că acest tip de abordare poate fi comparată cu derularea unei discuții în care fiecare dintre parteneri își exprimă punctul de vedere.

Această metodă face ca diverse discipline să analizeze aceeași problematică, fără să se ajungă la sinteze comune și la puncte de vedere comune; răspunsurile date pun în evidență multiplele fațete ale aceleiași teme sau probleme.

Avantaje și dezavantaje ale pluridisciplinarității

Avantaje:

- Situează un fenomen sau un concept în globalitatea sa, în toate relațiile sale;
- Din perspectiva educației permanente, predarea pluridisciplinară fundamentează învățământul pe realitate și pe problemele ei. Legătura școlii cu viața socială este mai motivantă pentru elev;
- Reduce compartimentarea cunoașterii și a conținuturilor în funcție de domeniul din care fac parte;
- Asigură un transfer mai bun al cunoștințelor în situații noi.

Dezavantaje:

- Riscul superficialității în învățare este mare;
- Nu se asigură progresia de la cunoscut la necunoscut, ca în cazul studiului disciplinelor în manieră tradițională;
- Se sacrifică rigoarea și profunzimea în favoarea unei simplificări excesive.

Interdisciplinaritatea

Este definită ca “interacțiune existentă între două sau mai multe discipline, care să poată să meargă de la simpla comunicare de idei, până la integrarea conceptelor fundamentale privind epistemologia, terminologia, metodologia, procedeele, datele și orientarea cercetării”.

Principala modalitate de introducere a interdisciplinarității în învățământ o reprezintă regândirea conținuturilor și elaborarea planurilor, a programelor și manualelor școlare în perspectiva conexiunilor posibile și necesare sub raport epistemologic și pedagogic. Acțiunea de promovare a interdisciplinarității trebuie să se integreze în contextul sistemului educativ dat. De asemenea, pentru a fi eficientă, trebuie să se asocieze cu alte principii sau inovații specifice unui învățământ modern.

Avantaje și dezavantaje ale interdisciplinarității

Avantaje:

- Conceptele și organizarea conținutului din această perspectivă favorizează transferul și, prin urmare, rezolvarea de probleme noi, permit o vedere mai generală și o decompartmentare a cunoașterii umane;
- Această optică constituie o abordare economică din punctul de vedere al raportului dintre cantitatea de informație și volumul de învățare;
- Realizează conexiuni între discipline, punând în evidență coeziunea, unitatea, globalitatea temei sau a problemei de studiat.

Dezavantaje:

- Tratarea interdisciplinară trebuie să evite tendința de generalizare abuzivă, de însușire a unor cunoștințe și deprinderi dezlănate;
- Perspectiva interdisciplinară realizată la nivel de grupe de discipline conexe sau concepută sub o formă și mai radicală nu implică abandonarea noțiunii de disciplină.

Concret, matematica se poate asocia cu specii literare cunoscute copiilor, cum ar fi ghicitorile sau diferite strofe care presupun efectuarea unor calcule mintale și care, în același timp, binedispun, activează și-i motivează pe elevi în activitățile propuse.

De asemenea, subiecte din cadrul disciplinei Științe, precum *Animalele sălbatice și domestice* oferă multe ocazii de a include diferite texte literare asociate viețuitoarelor.

Multidisciplinaritatea

Este forma cea mai puțin dezvoltată de întrepătrundere a disciplinelor, constând numai în alăturarea anumitor elemente ale diverselor discipline, evidențiind aspectele lor comune.

Acest mod de abordare presupune predarea conținuturilor care aparțin unei discipline școlare prin modalități specifice fiecărui domeniu, făcând însă apel la virtuțile argumentative și persuasive ale altor discipline;

Există două moduri de integrare în funcție de tipul disciplinelor:

1. Integrarea complementară, când corelațiile se realizează între discipline înrudite, complementare;
2. Integrarea paralelă, când corelarea se face între discipline din grupe diferite.

Un exemplu ar putea fi reprezentat de abordarea temei *Omul* atât din perspectiva creaționistă, cât și din cea evoluționistă, adaptând, desigur, informațiile la caracteristicile de vârstă ale elevilor

Avantaje și dezavantaje ale multidisciplinarității

Avantaje:

- Confortul cadrelor didactice, care nu își simt domeniul amenințat;
- Realizarea de planificări corelate între discipline;
- Realizarea de către elevi a unor legături între conținuturile diverselor discipline;
- Explicarea unor teme sau probleme ce nu pot fi lămurite în cadrul unei singure discipline.

Dezavantaje:

- Unele teme sau probleme din lumea reală necesită un efort conjugat pentru a fi rezolvate;

Transdisciplinaritatea

Întrepătrunderea disciplinelor și coordonarea cercetării pot sfârși prin adoptarea aceluiași ansamblu de concepte fundamentale sau elemente metodice generale, adică un nou domeniu de cunoaștere sau o nouă disciplină.

Acest tip de abordare tinde către o fuziune a cunoștințelor specifice diferitelor discipline, la descoperirea unor noi câmpuri de investigație, la conceperea unor noi programe de cercetare.

Considerându-se că deschide calea către atingerea unui nivel superior al cunoașterii, transdisciplinaritatea a fost ridicată la rangul de “noua viziune asupra lumii”, fiind capabilă să conducă la înțelegerea, soluționarea multiplelor probleme complexe și provocări ale lumii actuale.

Cel mai concludent exemplu este acela că Planul cadru este structurat pe cele șapte arii curriculare, care exprimă intenția evidentă de a găsi soluții pentru integrarea conținuturilor. Ariile curriculare reprezintă grupaje de discipline ce au în comun anumite conținuturi și obiective de formare. Între cele șapte arii curriculare există un echilibru dinamic. Raportul dintre acestea se modifică în funcție de vârsta celor care învață și de specificul ciclurilor curriculare.

CONCLUZII

- Integrarea conținuturilor școlare este o necesitate și un deziderat;
- Strategiile de predare/ învățare integrată, precum și nivelurile la care acestea se realizează sunt condiționate de o multitudine de factori, de natură obiectivă și subiectivă;
- Aceste modalități de integrare au avantaje, dar și dezavantaje;
- În dorința noastră de a fi moderni, de a inova practica școlară, trebuie prudență, deoarece echilibrul dintre extreme (diferențiere pe discipline vs integrare totală) se pare că este soluția cea mai eficientă.

DUPĂ PANDEMIE, ERA DIGITALĂ?

**Prof. Anca Loredana Diculescu,
Școala Gimnazială nr. 10 Galați**

În raportul UNICEF privind „Crearea unor sisteme de educație reziliente în contextul pandemiei”, se arată că închiderea școlilor la nivel global a afectat aproape 50 de milioane de copii, de la preșcolari la liceeni.

„Școlile nu sunt doar un loc pentru educație academică, ci și pentru învățarea abilităților sociale și emoționale, interacțiune și sprijin social. Închiderea școlilor nu numai că a perturbat procesul de educație a copiilor, ci și accesul la mese oferite în cadrul școlii, sprijin pentru bunăstare și referire la servicii medicale și sociale de bază”.

Pentru că aceștia se află în proces de formare și funcționează diferit, au nevoie de sprijin, de comunicare și de susținere din partea familiei și a școlii ca parteneri în educația lor. Dar provocările sunt semnificative pentru toți: familii, profesori, comunități.

„Dacă nu se va face față acestei provocări, impactul asupra copiilor, tinerilor, familiilor, comunităților și societăților la un nivel mai larg se va resimți pe tot parcursul vieții, atât din punct de vedere social, cât și economic”.

Elevi, profesori, părinți ... bulversați de schimbările care au apărut odată cu pandemia.

Cu toate că Ministerul Educației a stabilit că pe toată perioada suspendării cursurilor atât elevii cât și părinții vor avea posibilitatea de a primi consiliere din partea profesorilor de la centrele județene de resurse și asistență educațională, efectele cursurilor online se resimt.

Din cauza lipsei de socializare și a lipsei educației primite în școală s-a observat că o parte dintre elevi și-au schimbat comportamentul. Timpul petrecut în fața ecranelor nu îi ajută.

Astfel, printre cele mai mari provocări pe care le întâmpină putem aminti: izolarea de colegi și prieteni; nu mai fac activitate fizică și nu participă la activități sociale; programul de odihnă este perturbat; scade nivelul de interacțiune și comunicare dintre profesor-elev și elev-elev. Deodată, elevii sunt obligați să folosească tehnologia pentru studiu, nu pentru distracție.

La rândul lor, profesorii au fost puși în fața următoarelor provocări: lipsa infrastructurii necesare predării online, lipsa de experiență legată de pedagogia digitală, lipsa metodologiilor, adaptarea cu dificultate la predarea experiențială.

Expertul în educație Rareș Cârligeanu arată că predarea online este limitată de timp, de semnalul la internet sau de performanța dispozitivelor de conectare, astfel încât cursurile online ar putea duce la creșterea analfabetismul funcțional sau a abandonului școlar:

“Analfabetismul funcțional ... știi informația, însă nu știi ce înseamnă. Ai predat noțiunea, speră să o asimileze copilul, însă treci mai departe ca să mai bifezi. Timpul este foarte scurt, nu vrei să-ți pice netul, să poți să ții lecția online, și vrei să faci totul ca să îți termini norma. Nu îți permite timpul să vezi dacă copilul a înțeles ceva, copilul nu mai are timp să mai întrebe”.

Un studiu SuperTeach arată că părinții au o atitudine pozitivă cu privire la educația online și doresc implementarea instrumentelor digitale și după ce copiii vor reveni la școală. Astfel, 71% dintre părinți consideră că sistemul educațional trebuie să fie pregătit din punct de vedere digital pentru situații excepționale (ninsori masive, epidemii), în timp ce 40% susțin predarea online combinată cu predarea în clasă.

Pe de altă parte, sondajul relevă greutățile cu care se confruntă părinții în această perioadă în care școlile sunt închise, între care adaptarea programului în funcție de nevoile copilului și găsirea unei metode de a ține copiii ocupați.

Rolul profesorilor și a părinților în această perioadă este imens. Trebuie să existe un schimb permanent de informații între aceștia pentru a găsi calea potrivită pentru ca educația online a copiilor să funcționeze.

Trebuie creat un parteneriat educațional între părinți, profesori și membrii comunității, în contextul școlii online, prin: comunicare eficientă a informațiilor despre copii, discuții individuale

părinte-profesor pentru învățarea personalizată a copilului, implicarea părinților în cunoașterea nevoilor copilului ca elev, cunoașterea de către profesor a mediului familiar al elevului, asistarea copiilor în realizarea temelor, etc.

Privită în ansamblu, școala online are avantaje și dezavantaje.

Dintre avantaje putem aminti: elevii pot accesa cu ușurință materialele puse la dispoziție de profesori; pe internet pot fi transmise materiale diverse care au scopul de a eficientiza învățarea; materialele didactice sunt distribuite rapid; conținuturile pot fi actualizate; folosirea conținuturilor interactive; informațiile pot fi transmise unui număr mare de elevi.

Principalele dezavantaje sunt legate de lipsa comunicării reale și dificultățile în utilizarea tehnologiei.

“Sub amenințarea COVID-19, viața a milioane de copii se limitează temporar la spațiul propriei case și la ecrane. Trebuie să îi ajutăm să navigheze în această nouă realitate. Îndemnăm guvernele și industria IT să își unească forțele pentru a oferi copiilor și tinerilor un mediu online sigur, prin elemente de siguranță optimizate și noi instrumente care să ajute părinții și educatorii să învețe pe copii cum să folosească internetul în siguranță”, a precizat directorul executiv al UNICEF, Henrietta Fore.

Astfel, printre acțiunile preliminare recomandate în vederea reducerii riscurilor online la care sunt expuși copiii în timpul pandemiei de COVID-19 se numără:

În cazul școlilor: actualizarea politicilor privind siguranța pentru a reflecta noua realitate a copiilor nevoiți să urmeze cursurile de acasă; promovarea și monitorizarea comportamentelor pozitive în mediul online; asigurarea accesului continuu al copiilor la serviciile de consiliere oferite de școală.

În cazul părinților: asigurarea că dispozitivele copiilor au softurile actualizate la zi și programe antivirus; purtarea unor discuții deschise cu copiii pentru a afla cum și cu cine pot comunica online; stabilirea unor reguli împreună cu copiii pentru a decide cum, când și unde se poate folosi internetul; detectarea semnelor de disconfort în cazul copiilor, ce pot apărea în urma activităților online; familiarizarea cu politicile școlii și mecanismele de raportare de la nivel local și plasarea la îndemână a numerelor de asistență telefonică și ale liniilor telefonice directe.

Bibliografie

- 1., „Școala online. Elemente pentru inovarea educației” Raport de cercetare evaluativă, Editura Universității din București, mai, 2020;
2. Albeanu G., Gherasim Z., Andronic M., „ Tehnologii de comunicații multimedia și e-learning în educație” Note de curs, Biblioteca virtuală a Universității Spiru Haret, București, 2014;
3. „ Abilități psihologice” Ghid pentru profesor și student, Material consultat online la adresa: [http:// www.eed.usv.ro](http://www.eed.usv.ro) ;
4. Burch, Noel & Gordon, Thomas, „Profesorul excelent, Programul Gordon pentru îmbunătățirea relației cu elevii, trad. Ioan Sava, București, Editura Trei, 2011.
5. Schleicher, A. (2020). How can teachers and school systems respond to the COVID-19 pandemic? Some lessons from TALIS. OECD Forum, 23 March 2020. Online: <https://www.oecd-forum.org/users/50583-andreasschleicher/posts/63740-how-can-teachers-and-school-systems-respond-to-the-covid-19-pandemic-some-lessons-from-talis>
6. <https://sparknews.ro/2020/05/12/sondaj-superteach-cum-vad-parintii-scoala-online-si-care-sunt-dificultatile-intampinate-in-aceasta-perioada-in-care-scolile-sunt-inchise/>
7. <https://er.educase.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>
8. www.1educat

Abordarea educației digitale în învățământul primar

Prof. Dieac Ioana,

Liceul Teoretic „Comandor Alexandru Cătuneanu” Lunca Cetățuiei

Transformările tehnologice rapide influențează profund sistemul educațional, necesitând adaptarea constantă a strategiilor utilizate în procesul instructiv-educativ. Fiind expuși constant tehnologiei, potrivit lui Prensky, copiii de astăzi sunt „nativi digitali”, ceea ce impune o abordare educațională adaptată noilor realități. Prin urmare, nu e de mirare că una dintre prioritățile sistemului de educație este educația digitală, care vizează formarea și dezvoltarea competențelor digitale pentru învățarea permanentă și pentru profesiile viitorului.

Integrarea tehnologiei în procesul de predare-învățare contribuie semnificativ la dezvoltarea competențelor necesare secolului XXI, precum gândirea critică, colaborarea și creativitatea. Studiile arată că utilizarea adecvată a tehnologiei în educație îmbunătățește implicarea elevilor, crește accesibilitatea informației și sprijină învățarea personalizată. De asemenea, platformele educaționale interactive permit profesorilor să adapteze conținuturile la nevoile fiecărui elev, asigurând totodată și oferirea imediată a feedbackului și monitorizarea progresului acestora.

Importanța integrării tehnologiei în educație derivă mai ales din capacitatea acesteia de a pregăti elevii pentru viitorul digital. Conform Comisiei Europene, educația digitală nu se limitează la învățarea utilizării unor dispozitive, ci implică dezvoltarea unei culturi digitale responsabile, incluzând protecția datelor personale, siguranța online și etica digitală. Totodată, experiențele de învățare bazate pe tehnologie pot reduce disparitățile educaționale, oferind acces la resurse de calitate și oportunități egale de dezvoltare. Prin utilizarea unor aplicații educaționale, realitate augmentată sau gamificare, elevii pot învăța într-un mod mai captivant și eficient, îmbunătățindu-și astfel competențele esențiale pentru societatea modernă.

Dezvoltarea competenței digitale în școlile din Europa se realizează prin mai multe abordări curriculare, aplicându-se, în ultimii ani, încă de la treaptă primară de învățământ conținuturi curriculare care să dezvolte competența digitală. Conform raportului Eurydice din 2023, în mai mult de jumătate din statele membre ale Uniunii Europene competența digitală este inclusă din învățământul primar - în 14 state fiind abordată ca disciplină separată

obligatorie (Bulgaria, Cehia, Grecia, Letonia, Ungaria, Polonia, Portugalia, Slovacia, Bosnia și Herțegovina, Liechtenstein, Muntenegru, Macedonia de Nord, Serbia), în 7 țări ca disciplină opțională (Belgia, Estonia, Irlanda, Spania, Croația, Lituania, Slovenia), iar în 21 de țări este integrată în alte discipline obligatorii (Cehia, Danemarca, Estonia, Irlanda, Grecia, Spania, Italia, Franța, Cipru, Letonia, Lituania, Luxemburg, Austria, Slovenia, Finlanda, Suedia, Islanda, Macedonia de Nord, Liechtenstein, Norvegia, Serbia).

În învățământul primar românesc, formarea competențelor digitale este concretizată doar la nivel elementar, fără a fi structurată suficient în așa fel încât noile tehnologii să fie utilizate în mod independent de către elevi. Cu toate acestea, educația digitală, la acest nivel de școlarizare, poate fi abordată din mai multe perspective:

- Integrarea tehnologiei în procesul de instructiv-educativ: utilizarea tabletelor, a calculatoarelor sau a altor dispozitive tehnologice în clasă pentru a dezvolta abilități digitale și pentru a îmbunătăți înțelegerea conținutului didactic.
- Utilizarea platformelor online și a aplicațiilor educaționale: accesul la resurse online care pot susține și extinde cunoștințele elevilor, precum jocuri educaționale, teste interactive sau materiale video.
- Dezvoltarea competențelor digitale: învățarea elevilor să folosească instrumente digitale în mod eficient și responsabil, precum realizarea de prezentări, editarea de imagini sau comunicarea online într-un mod sigur.
- Promovarea gândirii critice și a rezolvării de probleme: utilizarea tehnologiei pentru a stimula elevii să gândească critic și să găsească soluții la probleme complexe, prin intermediul unor activități interactive și provocatoare.
- Colaborarea și comunicarea online: implicarea elevilor în proiecte de grup care implică colaborarea și comunicarea online, prin intermediul platformelor de colaborare și a uneltelor de comunicare digitală.
- Educația digitală orientată către siguranța online: abordarea aspectelor legate de siguranța în mediul online, cum ar fi protecția datelor personale, prevenirea cyberbullying-ului sau recunoașterea informațiilor false (fake news).
- Formarea continuă a cadrelor didactice: oferirea de traininguri și resurse pentru a sprijini cadrele didactice în utilizarea tehnologiei în clasă și pentru a le ajuta să integreze și să dezvolte educația digitală în curriculum.

Educația digitală în învățământul primar reprezintă o necesitate, având rolul de a forma cetățeni responsabili în era digitală. Deși există multiple provocări, utilizarea unor strategii inovatoare poate facilita integrarea tehnologiei în mod eficient. Este esențial ca profesorii să beneficieze de formare continuă, iar elevii să fie ghidați spre o utilizare conștientă și sigură a mediului digital.

Bibliografie:

- Botnariuc P., Cucuș C., Istrate O., Pânișoară I.O. (2020), „Școala online. Elemente pentru inovarea educației. Raport de cercetare evaluativă”, București, Editura Universității din București;
- Istrate E., Șerban I. (2019), „Resurse educaționale digitale în contextul învățământului modern”, București. Editura ALL;
- Holotescu C. (2018), „Învățarea în era digitală”, Timișoara, Editura Universității de Vest;
- Mihăilescu L. (2017), „Abordări interdisciplinare în învățământul primar”, București, Editura Didactică și Pedagogică;
- Prensky M. (2001), „Digital Naives. digital Immigrants”, disponibil la <https://www.marcprensky.com/writing/Prensky%20-%20Digital%20Natives,%20Digital%20Immigrants%20-%20Part1.pdf>
- Comisia Europeană (2021), „Digital Education Action Plan 2021-2027”, disponibil la <https://education.ec.europa.eu/focus-topics/digital-education/action-plan> ;
- Comisia Europeană (2023), „Competențele digitale în școlile din Europa. Raport Eurydice.”, Luxemburg, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, disponibil la <https://eurydice.eacea.ec.europa.eu/publications/structural-indicators-monitoring-education-and-training-systems-europe-2023-digital> ;
- OMEC 5765/2020, ”Repere pentru proiectarea, actualizarea și evaluarea Curriculumului național. Cadrul de Referință al Curriculumului Național”, disponibil la https://www.edu.ro/sites/default/files/DPC_31.10.19_consultare.pdf ;

INOVAȚIE ȘI CREAȚIE ÎN EDUCAȚIE

Prof. înv. primar DINDIRI CARMEN
Școala Gimnazială Deveselu
Localitatea Deveselu, județul OLT

În societatea contemporană, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovație și creație în activitatea didactică.

Obiectivul general este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competențelor personale, antreprenoriale și sociale prin învățarea pe tot parcursul vieții dar și de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educații de calitate în învățământ.

Pentru elevi, școala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții, fundamentale din punctul lor de vedere: școala viitorului trebuie să le placă și să fie eficientă.

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă. Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice și idealurilor educaționale.

Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-și îndeplinească mai bine funcția sa didactică fundamentală. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă.

Formarea capacității de a utiliza calculatorul, de a folosi internetul este benefică elevilor, atât în activitatea școlară cât și în cea extrașcolară, în plan cognitiv cât și psihic, prin relaționarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea.

Promovarea sănătății și a stării de bine a elevului determină de asemenea o dezvoltare optimă din punct de vedere somatic, fiziologic, mintal, emoțional, social și spiritual.

Este foarte important ca în formarea unui stil de viață sănătos pentru școlari să se pună accent pe :

- autocunoașterea și construirea unei imagini pozitive despre sine;

- comunicare și relaționare interpersonală;
- controlul stresului;
- dezvoltarea carierei profesionale ;
- prevenirea accidentelor și a comportamentelor cu risc pentru sănătate;
- prevenirea atitudinii negative față de sine și viață.

În abordarea creativității în procesul educațional, elevul trebuie încurajat să gândească independent, să își asume riscuri și responsabilități în demersul său spre formare intelectuală. Evaluarea pentru asigurarea calității și rezultatele obținute trebuie să ne lărgescă perspectiva asupra situației reale din școli, să identifice nivelul de pregătire al elevilor și să ne ajute să descoperim componentele ce au nevoie de sprijin în dezvoltare.

Un obiectiv important ce ar trebui stabilit pentru anii următori este de a dezvolta un indicator internațional al capacității de a învăța, toate acțiunile bazându-se pe cercetarea științifică. Învățământul modern are ca sistem de referință competențele generale și specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învață – elevul – pe parcursul și la finele unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competențe reprezintă o preocupare majoră în triada predare-învățare-evaluare.

Noua imagine a profesorului trebuie stabilită prin luarea în considerare a tuturor abordărilor de până acum, de la conceperea ca distribuitor de recompense sau ca sursă de informații, până la cea de „manager al învățării”.

Pentru fiecare profesor sunt fundamentale două roluri, cel de manager și cel de evaluator.

Procesul instructiv-educativ trebuie astfel conceput și desfășurat, încât să-i convingă pe elevi să prețuiască propria moștenire națională, să primească contribuțiile originale ale oricărei națiuni la civilizația modernă, pregătind atât elevii, cât și dascălii să înțeleagă valoarea diversității și a independenței de spirit. Educația este factorul hotărâtor al dezvoltării psihoindividuale a persoanei. Ea sistematizează și organizează influențele mediului, dezvoltă personalitatea.

Creativitatea, în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei și concepte noi sau asocieri originale între concepte și idei deja existente.

Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoașterii și a inovației. Este necesară extinderea abilităților creatoare ale întregii populații, mai ales ale acelor care le permit oamenilor să se schimbe și să fie deschiși față de idei noi într-o societate diversă din punct de vedere cultural, bazată pe cunoaștere.

Obiectivul principal este promovarea unor abordări inovative și creative în diferite domenii de activitate.

Educația și formarea profesională sunt factori decisivi pentru realizarea acestui lucru. Activitățile ar trebui să se concentreze pe crearea unui mediu favorabil pentru creativitate și inovație și să stimuleze o strategie pe termen lung.

Ar trebui, de exemplu, să se pună accent pe o gamă largă de subiecte, precum matematica, știința și informația și alte tehnologii.

Noul mileniu aduce noi cerințe educaționale care impun noi metode, altele decât cele folosite până acum. O importanță majoră în pregătirea elevilor pentru noile cerințe, o au cele trei forme ale educației și anume:

-educația formală însemnând învățare sistematică, structurată și gradată cronologic, realizată în instituții specializate de către un personal specializat;

-educația nonformală constând în activități educative desfășurate în afara sistemului formal de învățământ de către diferite instituții educative;

-educația informală care se referă la experiențe de învățare spontană, cotidiană, existențială, desfășurate în medii culturale care nu au educația ca scop principal.

Criteriul de calitate aplicat educației are un rol foarte important deoarece măsurile propuse pentru a promova creativitatea și capacitatea pentru inovare vor fi adaptate fiecărei etape din cadrul învățării continue.

Focalizată pe unitatea de învățare, evaluarea ar trebui să asigure evidențierea progresului înregistrat de elev în raport cu sine însuși pe drumul atingerii obiectivelor prevăzute în programă. Este important să fie evaluată nu numai cantitatea de informație de care dispune elevul, ci, mai ales, ceea ce poate el să facă utilizând ceea ce știe sau ceea ce intuiește.

Fiecare activitate de evaluare a rezultatelor școlare este însoțită de o autoevaluare a procesului pe care profesorul l-a desfășurat cu toți elevii și cu fiecare elev în parte. Astfel poate fi descris nivelul de formare a competențelor pentru fiecare elev și pot fi stabilite modalități prin care se pot regla, de la o etapă la alta, activități de învățare-formare a elevilor, în mod diferențiat.

Importantă este realizarea unui echilibru dinamic între evaluarea scrisă și evaluarea orală; aceasta din urmă, deși presupune un volum mare de timp pentru aprecierea tuturor elevilor și blocaje datorate emoției sau timidității, prezintă avantaje deosebite, precum: realizarea interacțiunii elev-profesor; demonstrarea stadiului de formare a unor competențe prin intervenția

cu întrebări ajutătoare, demonstrarea comportamentului comunicativ și de interrelaționare al elevului etc;

De asemenea este necesară folosirea cu o mai mare frecvență a metodelor de autoevaluare și de evaluare prin consultare, în grupuri mici, vizând verificarea modului în care elevii își exprimă liber opinii proprii sau acceptă cu toleranță opiniile celorlalți, capacitatea de a-și susține și motiva propunerile etc.

Managementul clasei este un domeniu de cercetare în științele educației care studiază atât perspectivele de abordare ale clasei de elevi cât și structurile dimensionale ale acesteia, în scopul facilitării intervenției cadrului didactic în situații de criză micro-educățională și a evitării consecințelor negative ale acesteia.

Trebuie pus accent pe dimensiunile managementului clasei :

-dimensiunea ergonomică – se referă la dispunerea mobilierului, vizibilitatea, amenajarea sălii de clasă ;

-dimensiunea psihologică - se referă la cunoașterea, respectarea și exploatarea particularităților individuale ale elevilor ;

-dimensiunea socială – se referă la clasă ca și grup social ;

-dimensiunea operațională - se referă la instrumentele operaționale care sunt recompensele și pedepsele;

- dimensiunea inovatoare – se referă la cunoașterea practicii educaționale la un moment dat, cunoașterea tendințelor și tradițiilor activităților educaționale vizate, cunoașterea orizonturilor de așteptare ale elevilor;

-dimensiunea normativă – se referă la norme, ansambluri de reguli care reglementează desfășurarea unei activități educaționale.

O importanță deosebită în inovația și creația în activitatea didactică o au rolurile manageriale ale cadrului didactic :de planificare (planifică activitățile cu caracter instructiv - educativ) ;de organizare (organizează activitățile clasei) ;de comunicare (comunică idei, cunoștințe, ascultă efectiv, oferă feedback, stabilește canalele de comunicare); de conducere (conduce activitățile cu elevii , desfășurate în clasa și în afara ei) ;de coordonare (sincronizează obiectivele individuale cu cele comune clasei, contribuind la întărirea grupului și formării echipelor de lucru); de îndrumare (prin intervenții punctuale adaptate unor situații specifice, recomandări) ;de motivare (prin întăriri pozitive, prin utilizarea aprecierilor verbale și non-verbale în sprijinul consolidării

comportamentelor pozitive); de consiliere (de orice tip, în probleme personale sau legate de școală); de control (în scopul cunoașterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor și nivelul de performanță); de evaluare (măsura în care scopurile și obiectivele au fost atinse).

Pentru a susține creativitatea, predarea declarativă, de tip clasic trebuie depășită și înlocuită cu metode care pun accent pe explorare, pe descoperire, pe încurajarea gândirii critice a elevului, pe participarea activă a acestuia la formarea și dezvoltarea sa intelectuală.

În viziunea metodologilor moderne, demersul didactic se centrează pe elev și are în vedere transformarea acestuia din “obiect” al procesului didactic în “subiect activ” al propriei deveniri.

Modelul de proiectare a activității didactice are în vedere trecerea de la centrarea pe conținut la centrarea pe activitatea elevului, care presupune deplasarea accentului în activitatea didactică.

Ar trebui să se țină cont de toate formele de inovație socială și antreprenorială. De asemenea, ar trebui să se acorde atenție creației artistice și noilor abordări în domeniul culturii.

Bibliografie:

1. Ionescu M., Radu I.-” Didactica modernă”, Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Alois Gherguț,- “Management general și strategic în educație”, Ed. Polirom, Iași, 2007;
3. I.Cerghit – “Sisteme de instruire alternative”, Aramis, Bucuresti, 2002.

INTEGRAREA PLATFORMELOR E-LEARNING ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Prof. Dîrlea Raluca

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 2, Aiud, Alba

Într-o eră marcată de avansuri tehnologice fără precedent, profesorul devine mai mult decât un simplu transmițător de cunoștințe – devine un ghid, un facilitator al învățării active. Integrarea platformelor e-learning în procesul educațional oferă oportunități vaste pentru dezvoltarea calităților elevilor, precum gândirea critică, autonomia în învățare și competențele digitale. În acest context, profesorul creativ își asumă rolul de inovator, valorificând instrumentele digitale pentru a personaliza și diversifica procesul didactic.

Platformele e-learning, precum Google Classroom, Moodle, și Edmodo, sunt mai mult decât simple instrumente tehnologice; ele reprezintă medii de învățare colaborativă care susțin dezvoltarea elevilor. Potrivit unui studiu realizat de UNESCO în 2023, utilizarea tehnologiilor digitale în educație poate crește performanțele elevilor cu până la 20% în medii bine structurate. De exemplu, platformele permit crearea unor trasee personalizate de învățare, astfel încât fiecare elev să avanseze în ritmul său propriu. Un exemplu elocvent este utilizarea aplicațiilor de învățare adaptivă, cum ar fi Kahoot! sau Quizizz, care motivează elevii prin elemente de gamificare.

Conform cercetărilor recente publicate de Journal of Educational Technology în 2022, aceste platforme cresc nivelul de implicare al elevilor cu peste 30%, îmbunătățind în același timp capacitatea lor de a reține informațiile. Profesorul creativ este cel care combină metodele tradiționale cu tehnologiile digitale, creând un mediu de învățare dinamic și interactiv. „Un profesor creativ nu doar că încorporează tehnologia, ci o folosește strategic pentru a stimula curiozitatea și gândirea critică a elevilor,” afirmă dr. Ana Popescu, specialist în pedagogie digitală. De exemplu, în predarea literaturii, un profesor poate folosi platforme precum Padlet pentru a realiza hărți conceptuale sau pentru a stimula dezbateri online. Astfel, elevii își dezvoltă nu doar competențele literare, ci și pe cele digitale și de colaborare.

Pentru o descriere completă a platformelor, a gradului de comparație între ele, accesibilitate, putem accesa cu încredere digitaledu.ro, de unde putem accesa ceea ce ne este necesar și util în proiectarea activităților pe care ni le propunem să le realizăm cu elevii și nu numai. În vederea unei prezentări, vom împărți platformele în două categorii: gratuite și cu abonament. Vom începe descrierea platformelor gratuite:

- **Adriadna.app** - O aplicație inovatoare, special dezvoltată pentru a simplifica procesul de creare, utilizare și distribuire a resurselor educaționale deschise. Are funcționalități

avansate precum editare colaborativă, export SCORM și monitorizare a utilizării în clasă. Este o soluție completă și eficientă pentru profesori și instituții educaționale. Are posibilitatea de a grupa resursele în parcursuri de învățare și de a genera rapoarte automatizate.

- DigitalEdu - O bază de date cu resursele educaționale în format digital create de cadre didactice, organizate pe discipline și ani de studiu. ”Conține linkuri la peste 7000 de teste, fișe de lucru, jocuri didactice, filme și simulări.,,
- eTwinning - Platforma europeană eTwinning, susținută de Comisia Europeană, cu peste 1 milion de profesori. Prin eTwinning, cadrele didactice pot proiecta și desfășura proiecte educaționale în parteneriat, între mai multe clase din școli europene. Pot fi proiecte pe discipline de studiu sau transdisciplinare. Înscrierea unui proiect se face din Desktopul eTwinning, prin accesarea platformei din contul personal.
- Școala Intuitext - Conține animații, experimente, jocuri educaționale și teste adaptate pentru ciclul primar. Accesul este gratuit pentru cadrele didactice și pentru elevi. Părinții au acces la o secțiune de rapoarte unde pot urmări progresul copilului. Peste 60% dintre învățătorii din România lucrează cu secțiunea Pagina Învățătorului și peste 50.000 de elevi din clasele I-IV au utilizat resursele existente pe platformă.
- Digitaliada - Este o platformă cu resurse educaționale digitale create de cadre didactice într-un cadru și cu proceduri bine stabilite. Conține exerciții, teste, tutoriale video și ghiduri. Secțiunea Învățare și testare online este structurată pe patru niveluri de acces, fiind dedicată atât directorilor, cadrelor didactice din toată țara, indiferent de materia predată, cât și părinților și elevilor.
- iziBAC- Este o aplicație pentru telefon cu ajutorul căreia elevii pot exersa programa de bacalaureat la: matematică, biologie, istorie, chimie și socio-umane (filosofie și logică). Conține teste trivia, într-un parcurs de învățare de tip joc. De asemenea, poți simula examenele de bacalaureat rezolvând subiecte într-un timp dat. Platforme contra cost sunt următoarele:
- Eduboom - Oferă peste 1.200 de lecții video și mai mult de 800 de teste la Matematică și Limba și literatura română pentru elevii din clasele V-XII. Toate lecțiile și testele respectă programa școlară din România

Platformele e-learning contribuie la dezvoltarea unor competențe cheie:

1. Gândirea critică și creativă: prin accesul la resurse variate, elevii pot analiza și sintetiza informații. De exemplu, folosirea platformei Flipgrid pentru proiecte video stimulează creativitatea și abilitățile de comunicare.
2. Autonomia în învățare: platformele permit elevilor să își gestioneze timpul și sarcinile, favorizând dezvoltarea auto-disciplinei.
3. Colaborarea și comunicarea: utilizarea aplicațiilor precum Microsoft Teams facilitează proiectele de grup, încurajând cooperarea. Conform unui raport OECD din 2023, elevii care utilizează platforme e-learning dezvoltă competențe transferabile, esențiale într-o societate digitalizată.

Lipsa competențelor digitale în rândul profesorilor sau accesul inegal la tehnologie sunt probleme semnalate de multe școli. Soluția constă în formarea continuă a cadrelor didactice și asigurarea unui acces echitabil la resurse tehnologice. Un exemplu de bună practică este proiectul național „EduDigital”, lansat în România în 2022, care a oferit traininguri gratuite pentru peste 10.000 de profesori și a dotat școlile cu echipamente moderne. Profesorul creativ joacă un rol esențial în integrarea platformelor e-learning, transformând procesul educațional într-unul mai atractiv și mai eficient. Prin adaptarea metodelor de predare la nevoile elevilor și valorificarea resurselor digitale, educația poate deveni un catalizator al dezvoltării competențelor necesare în secolul XXI

. Bibliografie:

1. FLOROIU, D. Avantajele și dezavantajele utilizării platformelor eLearning pentru activitatea de învățare și evaluare. Revista Educației / ISSN: 1582-909X [citat: 22.03.2019]. Disponibil: <https://edict.ro/avantajele-si-dezavantajele-utilizariiplatformelor-elearning-pentruactivitatea-de-invatare-sievaluare/>
2. OECD. (2023). Education in the Digital Age: Trends and Challenges. Paris: OECD Publishing.
3. UNESCO. (2023). Technology and Education: A Global Overview. Paris: UNESCO.
4. Journal of Educational Technology. (2022). The Impact of Gamification in Learning Platforms.
5. Popescu, Ana. (2023). „Profesorul creativ în era digitală.” Revista Educație și Tehnologie, nr. 4.
6. Proiectul „EduDigital”. (2022). „Raport anual.” Ministerul Educației, România

Acceptare

Ana Maria DOBRE

C.T.A.L.P “I.N.Socolescu”

În sistemul educativ sunt mai mereu provocări la care trebuie să găsim în cel mai scurt timp soluții care să remedieze sau să îmbunătățească anumite forme de învățământ. Asta presupune flexibilitate, creativitate și nu în ultimul rând cunoștințe digitale. Consider că instrumentele moderne sunt importante și de interes în ușurarea efectuării de conexiuni, în vederea înțelegerii de noi informații. În felul acesta te poți adresa mai multor tipuri de memorare, înțelegere și conectivitate. Un exemplu ar fi tabla smart care are multe accesorii și funcții ușor de folosit ce nu necesită cunoștințe vaste. Cu ajutorul creioanelor speciale poți da viață formelor, elementelor componente specifice temei practice, reprezentări de imagini bidimensionale și tridimensionale, documentări specifice artei arhitecturale păstrându-se astfel toate paginile reprezentative, revenind ori de câte ori necesitatea lor o impune. Elementele plastice reprezentate cu ajutorul paletelor cromatice duc la o înțelegere mai clară a informațiilor. Totodată funcțiile la care poți apela pentru diversificare generează o bună gestionare a timpului de predare. Astfel practica și exercițiul grafic câștigă teren, mărindu-se timpul dedicat motivării verbale și a dialogului. De asemenea pentru ca toate aceste aspecte să intre pe un făgaș normal, ai nevoie de răbdare, exercițiu și adaptabilitate în manevrare.

Este într-adevăr o provocare pentru toți, însă inovația digitală în educație face diferența în procesul de predare, învățare și aprofundare. În felul acesta apare necesitatea găsirii unor soluții ce vin în ajutorul elevilor și a cadrelor didactice, în egală măsură. Metodele moderne de predare întrepătrunse cu cele clasice pot duce la o pliere mai mare atunci când ne referim la mai multe tipuri de înțelegere și de aprofundare a informațiilor. Tehnologiile digitale ajută la dezvoltarea de noi competențe, încurajează creativitatea, aduce cadrul didactic mai aproape de înțelegerea noilor generații, de nevoile și aspirațiile lor, răspunzând unor necesități practice cerute în contextul actual.

În concluzie pot spune că este momentul să accepți necesitatea împlinirii celor două tipuri de predare atât de cruciale momentului, ajutând ca școala să fie văzută cu alți ochi, să devină un spațiu atractiv, inspirațional și de ajutor pentru formarea de caractere, talente, aptitudini, susținând pasiunile, oferind șanse în a conștientiza drumul spre un viitor mai bun.

Bibliografie.

<https://pedagogie-digitala.ro/impactul-aplicatiilor-educationale-digitale-asupra-elevilor/>

Formarea unor elevi responsabili în era digitală

Dobrin Mirela, Școala Gimnazială "Profesor Nicolae Simache", Ploiești

Era digitală transformă profund societatea contemporană, influențând modul în care elevii învață, interacționează și se dezvoltă. Tehnologia oferă oportunități extraordinare, dar aduce și provocări, inclusiv riscuri legate de securitatea online, fake news și dependența de tehnologie. În acest context, educația trebuie să joace un rol central în formarea unor elevi responsabili, care să poată naviga cu discernământ în mediul digital.

1. Importanța competențelor digitale

Competențele digitale sunt esențiale pentru integrarea elevilor în societate modernă. Acestea includ:

- Utilizarea critică a informației: elevii trebuie să învețe să verifice sursele de informare și să distingă între informațiile autentice și cele false.
- Securitatea cibernetică: Este esențial ca tinerii să înțeleagă riscurile de securitate, cum ar fi furtul de date sau expunerea la conținut inadecvat.
- Etica digitală: Elevii trebuie să fie învățați să folosească tehnologia în mod etic, evitând hărțuirea online și protejând confidențialitatea altor persoane.

2. Rolul școlii în dezvoltarea responsabilității digitale

- Profesorii pot utiliza instrumente digitale precum platformele educaționale sau aplicațiile interactive, încurajând astfel învățarea activă și creativitatea.
- Programe de educație digitală: Curriculum școlar trebuie să includă module despre siguranța pe internet, etica în mediul digital și gestionarea timpului petrecut online.
- Implicarea părinților: Este necesară o colaborare strânsă între profesori și părinți pentru a crea un mediu digital sănătos atât la școală, cât și acasă.

3. Provocări și soluții în era digitală

Tehnologia, deși benefică, aduce provocări semnificative:

- Dependența de dispozitive electronice: Elevii trebuie educați să mențină un echilibru între timpul petrecut online și alte activități.
- Expunerea la conținutul nociv: Filtrele parentale și educația despre pericolele online sunt măsuri eficiente pentru protecția elevilor.

- Hărțuirea cibernetică: Prin sensibilizarea elevilor și crearea unor politici clare împotriva bullying-ului online, școlile pot preveni acest fenomen.

Soluțiile includ educația continuă, traininguri pentru profesori și politici clare la nivel școlar și național privind utilizarea tehnologiei în educație.

Concluzii:

Formarea unor elevi responsabili în era digitală necesită eforturi susținute din partea școlii, părinților și societății. Dezvoltarea competențelor digitale, promovarea unui comportament etic online și educarea în privința riscurilor asociate mediului digital reprezintă pași esențiali pentru pregătirea tinerilor în fața provocărilor lumii moderne. Printr-o educație digitală bine fundamentată, elevii pot deveni utilizatori responsabili și creativi ai tehnologiei.

Bibliografie:

1. Ministerul Educației din România(2021).Strategia privind digitalizarea educației 2021-2027
2. Bawden,D.,& Robonson, L(2009), The Digital Literacy Framework. Journal of Documentation.

PROIECTAREA TIPARELOR DE IMBRACĂMINTE UTILIZÂND MEDIUL GEMINICAD

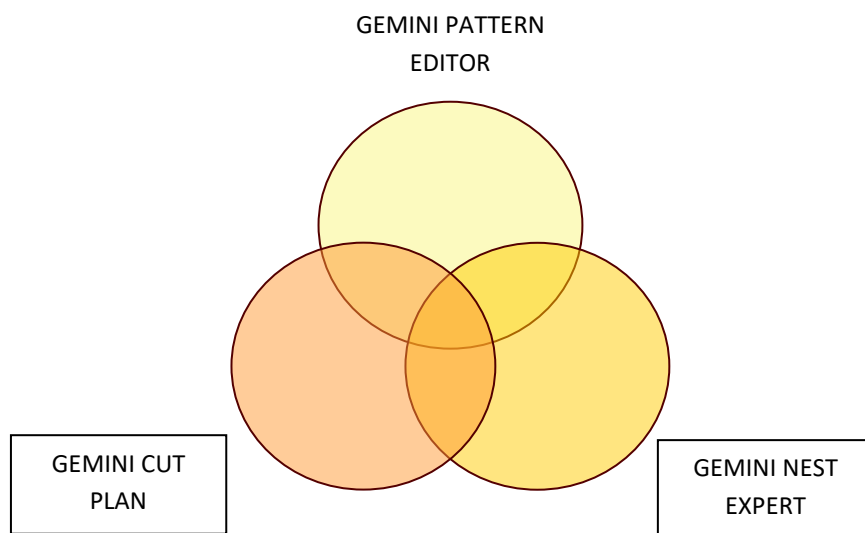
Prof. Doroțan Manuela, Liceul Tehnologic "Mihai Viteazu" Vulcan

Daca acceptăm ca o stare de fapt ideea civilizației informatice la a cărei apariție în lume suntem martori, atunci trebuie admis și faptul că purtătorii acestei civilizații, cei care au menirea de a o dezvolta și de a o duce mai departe se află acum în bănci, în săli de clasa și că acestora trebuie să li se asigure o formare și educare în spiritul atragerii la lucru a celei mai de preț, nepuizabile și neconsumabile resurse de care dispune omenirea – *informația*.

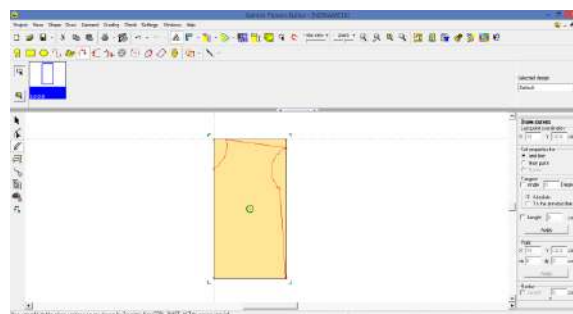
Prin proiectarea tiparelor de îmbrăcăminte utilizând Mediul GeminiCAD se urmărește formarea competențelor cuprinse în modulul „Utilizarea aplicațiilor de tip CAD” și modulul „Proiectarea tiparelor” din domeniul Industria textilă și Pielărie, cu ajutorul calculatorului. Modulul „Utilizarea aplicațiilor de tip CAD” oferă elevilor oportunitatea de a-și forma competențe tehnice în legătură cu proiectarea și gradarea, tiparelor de îmbrăcăminte, asistată de calculator, iar în acest mod am reușit o corelare a conținuturilor celor două module. În ceea ce privește aceste competențe, ele sunt formulate de agenții economici în Standardul de Pregătire Profesională.

Pornind de la premisa că elevii sunt în posesia elementelor teoretice de bază, necesare pentru înțelegerea și utilizarea acestui pachet aplicativ de programe GeminiCad, am pus un accent deosebit pe descrierea și exersarea facilităților oferite și pe formarea deprinderilor care să fie valorificate în activitatea curentă a viitorului specialist.

Aplicațiile mediului GeminiCAD, sunt Gemini Pattern Editor (*proiectare ușoară și precisă, gradare rapidă, verificare*), Gemini Cut Plan (*optimizare rapidă și eficientă a combinării mărimilor, efectuarea șpanuirii corecte, croire eficientă*), Gemini Nest Expert (*optimizare complet automată a încadrărilor cu limita de timp*).

Gemini Pattern Editor (GPE) este mediul de proiectare în care ideile designerilor prind formă și sunt transpuse în proiecte de tipare perfect construite și verificate. Cu funcții unice, precum pensele și pliurile reversibile, rezerva de coasere automată, construcția de piese derivate, crearea și translarea automată a piclurilor, sistemul Gemini permite obținerea de tipare impecabil construite. Gradările automate și funcțiile de gradare evoluată permit ca experiența anterioară acumulată sub formă de reguli de gradare să fie ușor și rapid aplicată pe noile produse.

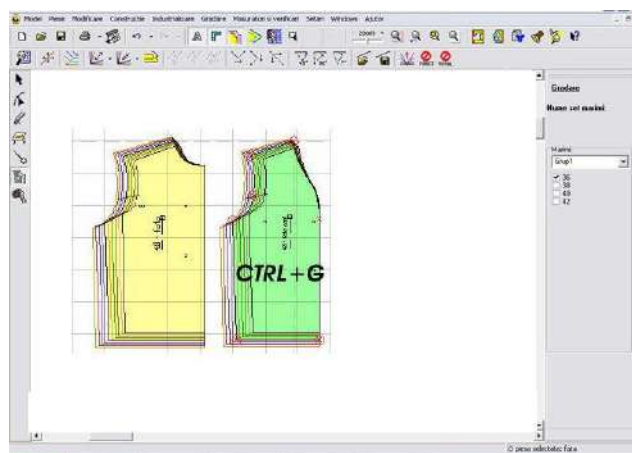

Gradarea tiparelor de îmbrăcăminte cu ajutorul calculatorului utilizând programul Gemini Pattern Editor, modul de lucru « GRADARE ».

Această aplicație a mediului GeminiCad este utilă în predarea proiectării și gradării tiparelor de îmbrăcăminte în învățământul liceal atât ruta scurtă cât și progresivă. Interfața programului este reprezentată cele opt moduri de lucru: piese, modificare formă, desenare, digitizare, gradare, industrializare, măsurători și verificări geometrice.

Modul de lucru « GRADARE » oferă utilizatorului funcțiile necesare gradării unui model pornind de la mărimea de baza, pentru a obține la fiecare mărime dimensiunile din specificațiile modelului său conform regulilor de gradare standardizate.

Competențele propuse în cele două module, au în vedere formarea elevilor în domeniul utilizării calculatorului, precum și capacitatea de a rezolva o situație-problemă cu ajutorul calculatorului. Ei trebuie să perceapă calculatorul ca pe un instrument de lucru absolut necesar în condițiile modernizării tehnologice, un instrument prin care să-și scurteze timpul de lucru.

Gradarea unui produs este operațiunea de modificare a dimensiunilor fiecărei piese pentru a se potrivește specificațiilor dimensionale ale fiecărei mărimi. Gradarea unui produs se face prin gradarea individuală a fiecărei piese din alcătuirea sa. Pentru gradarea unei piese se gradează toate punctele semnificative de pe conturul ei, acestea se numesc «

Puncte gradate ».

Gradarea unui punct (regula de gradare a punctului) înseamnă stabilirea, cu ajutorul unui tabel de gradare, a coordonatelor la care se va mișca acel punct la trecerea de la o mărime la alta. Gradarea se poate face atât prin stabilirea pasului de creștere între mărimi cât și prin stabilirea modificării totale față de mărimea de bază. Gradarea se poate face manual sau automat prin aplicarea regulilor de gradare create și salvate anterior în memoria sistemului. Punctele pot fi setate ca fiind « puncte gradate » sau « puncte simple » în modul de lucru « Gradare »

În orice mod de lucru se pot afișa și mărimile gradate ale unei piese, pe lângă mărimea de bază. Conturul pieselor gradate este afișat cu culori diferite pentru fiecare mărime.

În concluzie, învățământul tehnologic, presupune asigurarea formării profesionale, creșterea șanselor de ocupare a unui loc de muncă printr-o pregătire profesională adecvată la

cererea pieței forței de muncă. De aceea, competențele care se vor atinge, conduc la formarea unor abilități de utilizare a sistemelor informatice în strânsă corelare cu pregătirea la disciplinele de specialitate – „Proiectarea tiparelor” în domeniul confecțiilor textile, pentru a accentua și mai mult utilitatea programelor descrise și pentru a motiva elevii în procesul de învățare.

Specificul disciplinei impune metode didactice interactive, recomandând cu precădere aplicațiile practice individuale, metoda descoperirii, a demonstrației. Dinamica acestui domeniu este extrem de rapidă. Aceasta presupune actualizarea permanentă a produselor soft prin prezentarea celor mai noi versiuni, astfel încât absolvenților să le fie mai ușor să se adapteze în activitatea productivă.

Aplicațiile prezentate elevilor, trebuie să aibă ca obiect, pe cât posibil, probleme concrete ale activităților productive din domeniul de activitate pentru a sublinia avantajele utilizării sistemelor informatice. Achiziția treptată a cunoștințelor și deprinderilor poate fi stimulată printr-o prezentare atractivă și motivată a programelor. Prin evaluare se va urmări modul de realizare a competențelor specifice. Profesorul poate alege un sistem de evaluare propriu adaptat la nivelul clasei.

BIBLIOGRAFIE

1. Bill Buchard, David Pitzer, Totul despre AutoCad 2000, Editura Teora, București, 2000
2. Erich Gamma Richard Helm r. Johnson J. Vlissides; Design Patterns, Sabloane de proiectare, Editura Teora, București, 2006.
3. Angela Egri, Notițe de curs în CAD
4. ****, Manual de utilizare rev 3.0, Gemini Pattern Editor, © 2007 Venus Technologies Provider ITN 0012, rev 01.2007
5. Ministerul Educației și Cercetării, Curriculum, pentru clasa a XII-a RD, RP și clasa a XIII-a RP, Calificarea : Tehnician în Industria Textilă, anexa nr. 2 la OMEDC nr. 3172/30.01.2006

RESPONSABILITATEA ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. DRAGA TĂTUCU MARIANA

COLEGIUL NAȚIONAL "GHEORGHE ȚIȚEA"

Responsabilitatea în Era Digitală

În era digitală, tehnologia a adus schimbări fundamentale în modul în care trăim, muncim și interacționăm cu ceilalți. Accesul rapid la informație și conectivitatea globală sunt doar câteva dintre beneficiile acestei perioade, dar aceste progrese tehnologice implică și responsabilități noi, atât la nivel individual, cât și colectiv. Responsabilitatea în era digitală presupune un comportament conștient, etic și informat în utilizarea tehnologiilor, pentru a proteja drepturile și bunăstarea fiecărui individ și pentru a asigura un mediu digital sigur și echitabil.

Responsabilitatea utilizatorilor

Un aspect fundamental al responsabilității în era digitală este comportamentul utilizatorilor. Aceștia sunt responsabili pentru modul în care interacționează cu tehnologia, în special atunci când vine vorba de utilizarea internetului. Fiecare utilizator ar trebui să fie conștient de impactul acțiunilor sale în mediul digital, nu doar asupra propriei persoane, ci și asupra altora. De exemplu, utilizarea corectă a informațiilor și evitarea distribuirii de conținut dăunător sau înșelător sunt esențiale pentru a menține un mediu online sănătos.

De asemenea, responsabilitatea utilizatorilor implică protejarea propriei intimități și confidențialității datelor personale. Într-o lume digitală în care multe dintre activitățile noastre sunt înregistrate și analizate, este crucial să fim atenți la ce informații partajăm și cum le gestionăm. Aceasta înseamnă să avem grijă la parolele pe care le folosim, să înțelegem setările de confidențialitate ale aplicațiilor și să fim conștienți de riscurile la care ne expunem atunci când interacționăm cu tehnologia.

Responsabilitatea companiilor și instituțiilor

Companiile care dezvoltă și furnizează tehnologie joacă un rol crucial în responsabilitatea digitală. Acestea sunt responsabile nu doar pentru crearea de produse și servicii care să răspundă nevoilor utilizatorilor, ci și pentru asigurarea unui mediu digital sigur și etic. Responsabilitatea lor se extinde și asupra protecției datelor utilizatorilor, fiind necesar ca acestea să implementeze măsuri de securitate adecvate pentru a preveni accesul neautorizat și abuzul de informații personale.

Pe lângă protecția datelor, companiile au și datoria de a promova un comportament digital responsabil în rândul utilizatorilor lor. Acestea trebuie să ofere un cadru care să încurajeze utilizarea tehnologiilor într-un mod respectuos și etic, în concordanță cu principiile de respect al drepturilor fundamentale ale omului.

Reglementările și etica digitală

Un alt aspect important al responsabilității în era digitală este reglementarea activităților online. Pe măsură ce tehnologia evoluează rapid, este necesar ca guvernele și organizațiile internaționale să stabilească norme și reguli care să reglementeze utilizarea internetului și a tehnologiilor digitale. Aceste reglementări sunt esențiale pentru protejarea drepturilor utilizatorilor, inclusiv a dreptului la confidențialitate, și pentru prevenirea abuzurilor online, cum ar fi discriminarea, hărțuirea sau răspândirea dezinformării.

În același timp, aceste reglementări trebuie să țină pasul cu evoluția rapidă a tehnologiilor și să fie flexibile pentru a răspunde noilor provocări. De exemplu, reglementările privind inteligența artificială sau protecția datelor trebuie să fie adaptabile, având în vedere că aceste tehnologii sunt

în continuă dezvoltare. Este important ca legile să protejeze utilizatorii, dar să nu limiteze inovarea și dezvoltarea tehnologică.

Educația digitală

Un alt pilon esențial al responsabilității în era digitală este educația. Utilizatorii trebuie să fie pregătiți pentru a naviga în mod responsabil și sigur în lumea digitală. Educația digitală nu se referă doar la învățarea cum să utilizăm tehnologia, ci și la dezvoltarea unei înțelegeri etice a acesteia. Este important ca oamenii să înțeleagă impactul pe care îl pot avea acțiunile lor online asupra altora și asupra societății în general.

De asemenea, educația digitală trebuie să încurajeze gândirea critică, astfel încât utilizatorii să poată evalua corect sursele de informație și să fie capabili să distinga între conținutul de încredere și cel manipulator. Astfel, educația digitală joacă un rol esențial în crearea unei culturi digitale responsabile, în care utilizatorii sunt mai conștienți de importanța protecției proprii intimități și de responsabilitatea pe care o au față de ceilalți în mediul online.

Concluzie

Responsabilitatea în era digitală este o chestiune complexă, care implică toate părțile interesate: utilizatori, companii și guverne. Fiecare dintre acestea joacă un rol esențial în crearea unui mediu digital sigur, etic și echitabil. Responsabilitatea individuală a utilizatorilor, integritatea companiilor și reglementările adecvate pot contribui la dezvoltarea unui ecosistem digital care promovează respectul, protecția datelor personale și utilizarea responsabilă a tehnologiilor. Educația și conștientizarea sunt cheia pentru a face față provocărilor aduse de era digitală și pentru a asigura un viitor digital sustenabil și responsabil.

Bibliografie:

-<https://edict.ro/Responsabilitati-in-lumea-digitala/> Anda Mărgărit /2021

-Era digitală (iii). Etică, drept și responsabilitate - un triptic indispensabil în reglementarea IA./[Ciurea Andreea](#)/2022

-<https://www.ghidulprimariilor.ro/ro/articles/view/Responsabilitatea-digitala-la-rascrucea-dintre-digitalizare-si-sustenabilitate>

Educația digitală

Dragalina Oana- Georgiana

Școala Gimnazială nr. 18 “ Jean Bart” Constanța, Constanța

Ce este educația digitală?

Educația digitală se referă la utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale (TIC) în scop educațional. Acesta include nu doar învățarea despre tehnologie, ci și utilizarea acesteia pentru a învăța, a dezvolta abilități, a comunica și a colabora. Educația digitală implică, așadar, nu doar accesul la resurse online, dar și formarea abilității de a selecta, evalua și utiliza corect informațiile disponibile pe internet.

Ascensiunea educației digitale

Tranziția de la instruirea tradițională în clasă la educația digitală a fost treptată, dar progresele tehnologice au făcut din aceasta o schimbare inevitabilă. Platformele digitale precum sistemele de management al învățării, cursurile online, aplicațiile educaționale și conținutul multimedia precum videoclipurile și simulările, au extins accesul la educație. Anterior, educația era adesea limitată la cei care puteau frecventa instituții fizice sau își permiteau manuale. Educația digitală a înlăturat aceste bariere, permițând studenților din întreaga lume să acceseze cantități mari de materiale de învățare oricând și oriunde.

Unul dintre principalii catalizatori ai creșterii educației digitale a fost pandemia de COVID-19. Pe măsură ce școlile și universitățile s-au închis pentru a reduce răspândirea virusului, cadrele didactice au apelat la platformele digitale pentru a continua să predea. Nevoia bruscă de săli de clasă virtuale a evidențiat importanța tehnologiei în menținerea continuității educaționale. De asemenea, a subliniat disparitățile în ceea ce privește accesul la tehnologie, care a devenit o preocupare semnificativă pentru guverne și instituțiile de învățământ.

Beneficiile educației digitale

1. **Accesibilitate și flexibilitate:** Unul dintre cele mai mari avantaje ale educației digitale este accesul la resurse educaționale oricând și oriunde. Studenții pot accesa materiale de învățare online, cursuri, tutoriale sau chiar sesiuni live de instruire. Acest lucru face ca procesul de învățare să fie mult mai flexibil și adaptabil programului fiecăruia.
2. **Îmbunătățirea abilităților tehnologice:** Educația digitală permite dezvoltarea unor abilități esențiale pentru piața muncii. Cunoștințele de bază de utilizare a calculatoarelor, dar și abilități mai avansate în domenii precum programarea, analiza datelor și utilizarea software-urilor specializate sunt esențiale într-o eră digitală.
3. **Colaborare și interactivitate:** Tehnologia oferă noi modalități de colaborare între studenți și profesori. Platformele online permit discuții în timp real, lucrul în echipe virtuale și participarea la proiecte comune. Acest tip de învățare interactivă stimulează gândirea critică și dezvoltarea unor abilități de comunicare eficiente.

4. Personalizarea învățării: Prin utilizarea tehnologiei, educația poate fi personalizată în funcție de nevoile fiecărui elev. Platformele de învățare adaptivă pot ajusta dificultatea materialului în funcție de performanța fiecărei persoane, ceea ce asigură un progres continuu.

Provocările educației digitale

În ciuda beneficiilor, educația digitală aduce și o serie de provocări. Printre acestea se numără:

1. Lipsa de acces la tehnologie: Nu toate persoanele sau instituțiile educaționale dispun de echipamente adecvate sau conexiune stabilă la internet. Aceasta creează o inegalitate în accesul la educație și poate duce la un decalaj semnificativ între cei care au acces la resurse digitale și cei care nu au.
2. Probleme de securitate și confidențialitate: Utilizarea internetului în educație presupune riscuri legate de protecția datelor personale și a informațiilor sensibile. Platformele educaționale trebuie să fie sigure și să protejeze confidențialitatea elevilor și a profesorilor.
3. Dependența de tehnologie: Deși tehnologia poate îmbunătăți învățarea, există riscul ca elevii să devină dependenți de dispozitivele digitale, ceea ce poate afecta abilitatea lor de a învăța prin alte metode tradiționale. De asemenea, timpul petrecut în fața ecranelor poate avea un impact negativ asupra sănătății fizice și mentale.
4. Pregătirea insuficientă a cadrelor didactice: Mulți profesori nu sunt suficient pregătiți pentru a utiliza eficient tehnologia în procesul de învățare. Instruirea continuă a acestora este esențială pentru a putea integra tehnologia într-un mod care să sprijine și să îmbunătățească procesul educațional.

În concluzie, educația digitală a transformat, fără îndoială, modul în care abordăm învățarea, oferind acces fără precedent la resurse, flexibilitate și personalizare. Cu toate acestea, pe măsură ce avansăm, este esențial să abordăm provocările asociate echității, calității și potențialelor efecte negative ale tehnologiei. Pe măsură ce societatea continuă să îmbrățișeze revoluția digitală în educație, este esențial să acordăm prioritate incluziunii, bunăstării mintale și unei abordări echilibrate a învățării, pentru a ne asigura că viitorul educației digitale aduce beneficii tuturor cursanților.

”Educația în era digitală

-Cum să pregătim viitorul nostru comun”

Profesor pentru învățământul preșcolar: DRĂGHICIU FILOMENA

GRĂDINIȚA CU PP .NR 43, SIBIU

Ce înseamnă educație digitală? Educația digitală presupune un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital ,adică să folosească funcționalitățile minime ale acestuia.Pe de altă parte educația digitală se referă și la niște metode digitale care vor înlocui metodele clasice folosite în învățământ.

S-a făcut un studiu în Parlamentul European din care reiese că România se află pe ultimul loc în clasamentul statelor membre la utilizarea calculatorului în educație.Se estimează că numai 29% dintre elevii și studenții din România folosesc un computer o dată pe săptămână.

Există avantaje ale educației digitale dar și dezavantaje.Avantajele țin de logistica pe care o presupune bunul mers al unei școli iar dezavantajele sunt că elevii de azi reușesc greu să se concentreze din cauza consumului excesiv de smartphoane sau computer.Feedbackul din partea elevilor și către elevi este mai greu de primit în mediul on-line dar există metode aplicabile pentru a primi și a da acest feedback cursanților.

Educația digitală ca set de cunoștințe sau abilități pe care un individ le are când vine vorba de sisteme digitale este, fără discuție, **viitorul**.

Regândirea educației în era digitală ar trebui să devină o problemă centrală pentru factorii de decizie de azi din două motive:

1. Educația poate forma o forță de muncă calificată pentru o piață amuncii în schimbare;
2. Educația poate asigura condițiile prealabile pentru incluziunea socială și participarea egală a cetățenilor europeni la o democrație digitalizată.

Educația în era digitală include transmiterea competențelor tehnice ”soft,, și a cetățeniei și se referă atât la educația formală cât și la educația non-formală de-a lungul vieții cetățenilor europeni. Factorii ”soft” sunt formarea profesorilor, formarea competențelor profesorilor și a elevilor și dezvoltarea conținuturilor.

Folosirea tehnologiilor moderne în școală și în grădinițe face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Adevărata importanță a tipului de predare-învățare –evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare-evaluare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru anumiți elevi, nu numai la școală dar și acasă.

În era digitală în care trăim , paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

În tradiția socio-culturală TIC este văzută ca mijloc de mediere pentru cunoaștere iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Ca și celelalte inovații acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Există câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică:

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului dar și al formei.
2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul digital;
3. Scopul și forma prezentării să fie foarte clare;
4. Concentrează-te asupra mesajului și a limbajului adecvate vârstei;
5. O prezentare ar trebui să-l facă pe elev să gândească;
6. Concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare.

Există dificultăți care decurg din lipsa de informații cu conotații practice referitoare la TIC, sau a unui ghid care să-i informeze pe profesori cum pot ajunge la ea. Este nevoie de :

1. Instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice;
2. Crearea și promovarea unor noi metodologii pentru disciplinele școlare bazate pe utilizarea TIC.

Folosirea TIC în școală și în grădiniță face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și nevoilor elevilor.

Întelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile moderne tehnologice.

Există câteva instrumente digitale în învățământul preșcolar pe care eu ca profesor le-am folosit în cadrul activităților instructiv-educative:

1. ZOOM-pentru lecțiile on-line din timpul pandemiei și nu numai;
2. ZEEMAPS:care este un instrument care permite vizualizarea datelor geografice și a identificării pe hartă a poziției Grădiniței;
3. PADLET:care permite utilizatorilor să afișeze materiale pe un perete virtual;
4. WORDWALL:pentru crearea de jocuri interactive pentru susținerea învățării;
5. KAHOOT:care este un instrument on-line pentru feedback cu ajutorul căruia se creează teste interactive pentru copii iar copii trebuie să rezolve testul într-un timp limitat.
6. KINDERPEDIA:platformă completă de comunicare și management pentru educație construită în România;
7. MENTIMER:pentru sondaje, teste, nori de cuvinte, etc.

Utilizarea tuturor acestor aplicații sau platforme m-au ajutat să pregătesc viitorul nostru comun prin crearea unor cunoștințe de bază acestor copii care reprezintă un model al educației în era digitală.

Referințe bibliografice:

1. Făt ,Silvia&Adrian labăr:”Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație”(Edutic 2009)
2. Istrate Olimpius:”Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație” , în Lucrările Conferinței Naționale de învățământ virtual,Ediția a VIIIA ,29.10-31.10.2010.

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE

Profesor Dragomir Irina

Școla Gimnazială Alexandru Odobescu, Chiajna

Educația se confruntă cu numeroase provocări în contextul actual, iar profesorii sunt nevoiți să găsească soluții inovatoare pentru a asigura un act educațional eficient și atractiv. Ca profesor de geografie la gimnaziu, am observat că procesul educațional se află într-o continuă schimbare, necesitând adaptare și flexibilitate. Elevii de astăzi au alte așteptări, alte modalități de învățare și sunt influențați puternic de tehnologie. De aceea, este esențial să analizăm principalele provocări cu care ne confruntăm în educație și să propunem soluții practice pentru depășirea acestora.

Una dintre cele mai mari provocări este scăderea interesului elevilor față de învățatură. Acest fenomen este influențat de mai mulți factori, precum utilizarea excesivă a tehnologiei pentru divertisment, lipsa conexiunii dintre conținutul educațional și realitatea cotidiană, precum și metodele tradiționale de predare care nu mai corespund nevoilor actuale. Elevii sunt expuși zilnic la o cantitate enormă de informații din surse variate și au tendința de a percepe școala ca pe un mediu rigid, care nu reușește să țină pasul cu ritmul lor de învățare.

Multe școli se confruntă cu lipsa materialelor didactice actualizate, a infrastructurii adecvate și a accesului la tehnologie. Acest lucru limitează posibilitățile de a desfășura lecții interactive și practice, esențiale pentru o disciplină precum geografia, unde hărțile interactive, imaginile satelitare și experimentele virtuale pot face diferența în modul în care elevii asimilează informațiile. În mediul rural, aceste probleme sunt și mai accentuate, având în vedere resursele financiare reduse și accesul limitat la internet. Digitalizarea educației a adus beneficii semnificative, dar și provocări. Nu toți profesorii și elevii au competențe digitale dezvoltate, iar integrarea tehnologiei în mod eficient în procesul educațional necesită formare continuă. De asemenea, accesul inegal la tehnologie creează decalaje între elevi, unii având resurse multiple pentru învățare, în timp ce alții depind exclusiv de ceea ce primesc în clasă.

Sistemul de evaluare bazat pe note nu reflectă întotdeauna capacitatea reală a elevilor de a aplica cunoștințele în situații practice. Evaluarea trebuie să fie mai flexibilă și să includă metode alternative, cum ar fi proiectele, prezentările și activitățile practice. De asemenea, este necesar să se pună accent pe autoevaluare și feedback constructiv, astfel încât elevii să își înțeleagă mai bine punctele tari și aspectele care necesită îmbunătățire.

Profesorii sunt adesea suprasolicitați, având de îndeplinit numeroase sarcini administrative pe lângă predare. În plus, lipsa unui sprijin real din partea autorităților și a unor programe eficiente de formare

continuă îngreunează procesul educațional. Un alt aspect important este lipsa consilierii psihopedagogice adecvate atât pentru profesori, cât și pentru elevi.

Pentru a stimula interesul elevilor, este necesară diversificarea metodelor de predare. Jocurile educaționale, studiile de caz, dezbaterile și lecțiile outdoor sunt doar câteva exemple de metode care pot face geografia mai atractivă. De exemplu, realizarea unor proiecte bazate pe explorarea mediului înconjurător poate transforma elevii în mici cercetători, stimulându-le curiozitatea și dorința de a învăța prin descoperire.

Platformele educaționale, aplicațiile interactive și realitatea virtuală pot transforma lecțiile de geografie în experiențe captivante. De exemplu, utilizarea Google Earth sau a simulărilor 3D poate ajuta elevii să exploreze lumea într-un mod mai profund. Crearea unor lecții video, utilizarea resurselor multimedia și aplicarea conceptului de „gamificare” în învățare sunt soluții care pot contribui la creșterea motivației elevilor.

Pentru a face față noilor cerințe educaționale, profesorii trebuie să participe la cursuri de formare continuă și să fie deschiși la noi abordări pedagogice. Este important ca profesorii să învețe cum să își adapteze stilul de predare pentru a răspunde nevoilor diferite ale elevilor și să își dezvolte competențele digitale. Implementarea unor metode alternative de evaluare, cum ar fi portofoliile educaționale, autoevaluarea și evaluarea colegială, poate oferi o imagine mai clară asupra progresului elevilor. De asemenea, este necesar să se pună accent pe competențele practice și pe aplicabilitatea cunoștințelor în viața reală.

Implicarea părinților și a comunității locale poate contribui semnificativ la succesul educațional al elevilor. Organizarea excursiilor, proiectelor locale și activităților extracurriculare ajută la consolidarea cunoștințelor într-un mod practic. De asemenea, colaborarea cu specialiști din diverse domenii poate aduce un plus de valoare actului educațional.

Pentru ca profesorii să se poată concentra mai mult pe actul didactic, este necesară o reducere a sarcinilor administrative și o mai bună organizare a activităților școlare. De asemenea, oferirea unor programe de sprijin psihologic pentru profesori ar putea contribui la creșterea motivației și la îmbunătățirea calității predării.

Educația se confruntă cu provocări multiple, dar există soluții pentru a le depăși. Profesorii trebuie să fie inovatori, flexibili și dornici să experimenteze noi metode pentru a face procesul de învățare mai atractiv și eficient. Cu o abordare modernă, educația poate deveni un proces dinamic și motivant pentru elevi.

Educația Digitală: Cheia Viitorului

Prof. Dragoș Anamaria Monica

Școala Gimnazială “Nr. 9”, Borșa, Școala Gimnazială “Mihai Olos”, Ariniș

În era digitală, educația reprezintă un factor esențial în pregătirea tinerilor pentru provocările și oportunitățile viitorului. Transformarea educației prin intermediul tehnologiei este mai mult decât o inovație – este o necesitate. Lucrarea de față abordează importanța educației digitale, oferind o analiză detaliată a metodelor de implementare, provocărilor întâlnite și soluțiilor disponibile pentru a forma cetățeni responsabili și competenți digital. Transformarea digitală reprezintă nu doar o schimbare tehnologică, ci și o mutație culturală profundă, care necesită adaptarea întregului ecosistem educațional. Este crucial să înțelegem rolul pe care tehnologia îl joacă în facilitarea învățării personalizate și în democratizarea accesului la informație.

Digitalizarea este un proces global care a transformat toate aspectele vieții, inclusiv educația. Elevii de astăzi trebuie să dobândească competențe digitale pentru a face față cerințelor unei economii bazate pe tehnologie. Educația digitală permite dezvoltarea gândirii critice, a creativității și a colaborării, abilități indispensabile pentru societatea modernă.

Implementarea educației digitale necesită o abordare sistematică și bine coordonată. Dintre cele mai eficiente strategii amintim:

- Utilizarea platformelor educaționale interactive, precum Google Classroom și Microsoft Teams.
- Organizarea de sesiuni de formare continuă pentru profesori, axate pe utilizarea tehnologiei în procesul de predare.
- Integrarea modulelor de educație digitală în curriculum, incluzând teme precum securitatea online, etica digitală și gestionarea datelor.

Este esențial să avem o strategie multidimensională care să includă nu doar dotarea tehnologică, ci și asigurarea accesului egal pentru toți elevii, indiferent de mediul social. De exemplu, proiectele de tip BYOD (Bring Your Own Device) pot contribui la integrarea tehnologiei în școli, însă acestea trebuie să fie completate de politici care să asigure echitatea.

Provocările implementării educației digitale sunt diverse, de la lipsa resurselor tehnologice până la rezistența la schimbare. Printre soluțiile identificate se numără:

- Alocarea de fonduri guvernamentale pentru echipamente și infrastructură digitală.
- Parteneriate public-private pentru dezvoltarea de resurse educaționale digitale.
- Programe de mentorat pentru profesori, care să faciliteze adoptarea noilor tehnologii.

Un obstacol major este lipsa competențelor digitale la nivelul cadrelor didactice. Este nevoie de programe intensive de formare profesională, care să includă metode de predare inovatoare și utilizarea resurselor educaționale digitale. În plus, rezistența la schimbare poate fi redusă prin implicarea activă a profesorilor în procesul de luare a deciziilor legate de digitalizare.

Un exemplu relevant îl reprezintă utilizarea aplicației Kahoot pentru evaluări interactive, care a demonstrat o creștere a implicării elevilor. De asemenea, platforma GeoGebra a fost integrată cu succes în lecțiile de matematică, facilitând înțelegerea conceptelor complexe prin vizualizare.

Pe lângă Kahoot, alte aplicații precum Quizlet și Padlet pot fi integrate cu succes în procesul educațional. Quizlet facilitează memorarea și aprofundarea conceptelor, iar Padlet permite colaborarea online și schimbul de idei în timp real, stimulând creativitatea elevilor.

Educația digitală are implicații profunde asupra viitorului societății. Pentru a maximiza beneficiile acesteia, se recomandă:

- Crearea unei strategii naționale pentru educația digitală, cu obiective clare și măsurabile.

- Dezvoltarea unei culturi organizaționale în școli care să susțină inovația.
 - Investiții în infrastructura digitală, asigurând acces egal pentru toți elevii.
- Este necesar să dezvoltăm o viziune pe termen lung care să includă parteneriate strategice între școli, comunități și sectorul privat. În același timp, promovarea unui cadru legislativ favorabil inovării în educație va stimula adoptarea rapidă a noilor tehnologii.

Transformarea educației prin digitalizare este inevitabilă. Pentru a forma cetățeni responsabili și competenți digital, este esențial să investim în resurse, să sprijinim cadrele didactice și să promovăm utilizarea responsabilă a tehnologiei. Educația digitală nu este doar o inovație, ci o soluție pentru a crea o societate mai bine pregătită pentru viitor.

Bibliografie:

1. Polya, G. (1945). "How to Solve It: A New Aspect of Mathematical Method."
2. Resnick, L. B. (1987). "Education and Learning to Think."
3. Johnson, M. (2020). "Digital Education for the 21st Century." EdTech Journal.
4. Resurse online: www.edu.ro, www.eueducenter.ro.

Prevenirea bullyingului: Metode și tehnici de intervenție

Prof.învăț.primar: Drăniceanu Ștefania

Șc. Gimn. I. Gh. Duca

Bullyingul reprezintă una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă mediul educațional contemporan. Acest fenomen, care include agresiuni verbale, fizice sau psihologice repetate, poate avea consecințe devastatoare asupra dezvoltării emoționale și sociale a elevilor. Prevenirea și combaterea bullyingului sunt esențiale pentru crearea unui mediu școlar sigur și incluziv, unde fiecare copil să se simtă respectat și valorizat.

Bullyingul poate lua multiple forme, de la agresiuni fizice evidente până la excludere socială subtilă sau atacuri verbale prin intermediul platformelor digitale. Cyberbullyingul, o formă modernă de agresiune, se desfășoară pe rețelele sociale, în aplicații de mesagerie sau pe alte platforme online.

Consecințele bullyingului sunt complexe și pot varia de la scăderea stimei de sine și dificultăți de concentrare la anxietate, depresie și, în unele cazuri extreme, comportamente autovătămătoare. Victimele bullyingului nu sunt singurele afectate; martorii și agresorii pot de asemenea suferi efecte psihologice pe termen lung.

Crearea unui mediu școlar sigur și pozitiv este un prim pas crucial în prevenirea bullyingului. Printre metodele eficiente se numără:

- **Educația emoțională și socială:** Introducerea unor programe care să dezvolte empatia, autocontrolul și abilitățile de comunicare ale elevilor.
- **Politici clare împotriva bullyingului:** Elaborarea și implementarea unor regulamente școlare clare care să descurajeze comportamentele agresive.
- **Implicarea părinților:** Organizarea unor întâlniri periodice pentru a informa și implica părinții în prevenirea bullyingului.
- **Promovarea relațiilor pozitive:** Activități care încurajează colaborarea și respectul reciproc între elevi.

Când bullyingul este identificat, intervenția promptă și adecvată este esențială:

- **Medierea conflictelor:** Profesori sau consilieri școlari pot facilita discuții între părțile implicate, oferindu-le ocazia să exprime emoții și să găsească soluții.
- **Sprijin pentru victimă:** Oferirea unui spațiu sigur unde victima să se simtă ascultată și sprijinită.
- **Consecințe pentru agresor:** Aplicarea unor sancțiuni educative care să descurajeze repetarea comportamentului.
- **Consiliere individuală:** Atât pentru agresori, cât și pentru victime, consilierea poate ajuta la identificarea cauzelor comportamentelor negative și la dezvoltarea unor strategii pozitive de relaționare.

Prevenirea bullyingului nu este responsabilitatea exclusivă a profesorilor sau a școlii, ci necesită implicarea întregii comunități. Colaborarea dintre profesori, părinți, elevi și organizațiile non-guvernamentale poate contribui la crearea unui mediu sigur și incluziv.

Combaterea bullyingului necesită eforturi susținute și o abordare holistică. Prin promovarea empatiei, respectului și colaborării, putem construi o comunitate educațională în care fiecare elev să se simtă în siguranță și valorizat. Doar prin implicarea tuturor actorilor educaționali putem preveni bullyingul și crea un viitor mai bun pentru generațiile următoare.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Prof. învăț. primar: Draniceanu Ștefania

Șc. Gimn. I. Gh. Duca

Transformările tehnologice rapide schimbă modul în care oamenii comunică, lucrează și se educă. Digitalizarea nu mai este doar o opțiune, ci o necesitate inclusiv în educație. Această realitate pune în fața profesorilor, elevilor și autorităților din învățământ o serie de provocări, dar oferă și multiple soluții pentru crearea unor cetățeni responsabili, capabili să navigheze într-o lume tot mai conectată.

Accesul extins la cunoștințe reprezintă una dintre cele mai mari transformări aduse de inovația digitală în procesul de învățare. Platformele online, bibliotecile digitale și cursurile la distanță permit elevilor să depășească barierele geografice și temporale. De exemplu, un elev dintr-o zonă rurală poate studia matematică avansată prin intermediul unor platforme precum Coursera sau Khan Academy.

Un alt beneficiu major este posibilitatea de a adapta conținutul educațional la ritmul și nevoile fiecărui elev. Prin intermediul inteligenței artificiale, platformele educaționale pot analiza progresul fiecărui utilizator și pot propune activități suplimentare pentru consolidarea cunoștințelor.

Utilizarea constantă a tehnologiei în procesul educațional contribuie la dezvoltarea competențelor digitale esențiale în secolul XXI. Elevii nu doar că învață cum să folosească diverse instrumente tehnologice, ci dobândesc și abilități precum rezolvarea de probleme și gândirea critică.

Accesul inegal la tehnologie este una dintre principalele probleme, mai ales în zonele rurale sau defavorizate economic. Această situație creează inegalități educaționale.

Internetul aduce cu sine provocări legate de cyberbullying, furtul de date personale și expunerea la conținut nepotrivit. Fără o educație adecvată privind securitatea cibernetică, elevii pot deveni vulnerabili.

Timpul excesiv petrecut în fața ecranelor poate afecta dezvoltarea socială și psihologică a elevilor, reducând interacțiunile față în față și capacitatea de concentrare.

Pentru a reduce inechitățile, autoritățile trebuie să sprijine dezvoltarea infrastructurii digitale și să asigure accesul echitabil la tehnologie. Parteneriatele cu sectorul privat pot contribui la dotarea școlilor cu echipamente moderne.

Introducerea unor module de securitate cibernetică în curriculum este esențială. Elevii trebuie învățați cum să-și protejeze datele personale și cum să identifice riscurile online.

Profesorii și părinții pot stimula implicarea elevilor în activități creative, sportive sau sociale care să contrabalanseze utilizarea tehnologiei. Astfel, elevii pot dezvolta abilități interpersonale valoroase.

Pentru ca tehnologia să fie utilizată eficient, este necesar ca profesorii să beneficieze de programe de formare continuă. Acest lucru le permite să integreze eficient instrumentele digitale în procesul educațional.

Inovația digitală în educație are un potențial imens, dar trebuie gestionată cu responsabilitate. Prin soluții bine gândite, educația poate deveni mai accesibilă, incluzivă și eficientă, pregătindu-i pe elevi pentru provocările unei societăți digitale din ce în ce mai complexe.

Activități Digitale în Grădiniță

Prof.Înv.Preșcolar Dumitrașcu Sorina

Grădinița cu PP Inocența,Găești,Dâmbovița

Tehnologia digitală joacă un rol din ce în ce mai important în educație, inclusiv în mediul preșcolar. Activitățile digitale la grădiniță contribuie la dezvoltarea competențelor cognitive, sociale și emoționale ale copiilor, oferindu-le oportunități de învățare interactive și creative.

Importanța activităților digitale în educația preșcolară

1. Dezvoltarea abilităților tehnologice de bază:

Copiii învață să folosească dispozitive digitale, cum ar fi tablete sau laptopuri.

Dobândesc competențe esențiale pentru viitor, cum ar fi navigarea în aplicații educaționale.

2. Stimularea curiozității și a învățării prin joacă:

Activitățile digitale oferă resurse interactive și atractive, care îi motivează pe copii să exploreze.

3. Personalizarea procesului de învățare:

Aplicațiile educaționale pot fi adaptate la nivelul de înțelegere al fiecărui copil.

Exemple de activități digitale la grădiniță

1. Jocuri educaționale:

Utilizarea aplicațiilor precum "Endless Alphabet" sau "ABC Mouse" pentru învățarea literelor și a numerelor.

2. Desene și creații digitale:

Copiii pot folosi programe simple precum Tux Paint pentru a-și exprima creativitatea.

3. Povești interactive:

Audierea și vizualizarea poveștilor digitale cu ilustrații animate care stimulează imaginația.

4. Activități STEM:

Experimente simple de codare, folosind aplicații precum "ScratchJr" pentru a înțelege concepte de programare.

5. Explorare virtuală:

Tururi virtuale ale grădinii zoologice sau ale muzeelor.

Avantaje ale activităților digitale:

Dezvoltarea gândirii logice și a creativității.

Învățare interactivă și captivantă.

Sprijin pentru educația incluzivă: activitățile pot fi adaptate pentru copii cu nevoi speciale.

Riscuri și măsuri de precauție

1. Expunerea excesivă la ecrane:

Este esențială limitarea timpului petrecut în fața ecranelor la maximum 20-30 de minute/zi.

2. Siguranța online:

Utilizarea aplicațiilor sigure, fără reclame sau conținut inadecvat.

3. Echilibru între activitățile digitale și cele tradiționale:

Integrarea tehnologiei ca un complement, nu ca un substitut al jocurilor tradiționale.

Concluzie:

Activitățile digitale în grădiniță sunt un instrument valoros pentru a sprijini dezvoltarea copiilor într-un mod modern și adaptat cerințelor societății actuale. Folosite cu măsură și atenție, acestea pot îmbogăți procesul educațional, pregătindu-i pe copii pentru o lume digitalizată.

Bibliografie

1. Ministerul Educației – Ghid pentru utilizarea tehnologiei în educația timpurie.
2. Aplicații și resurse educaționale digitale pentru preșcolari.
3. Articole științifice despre impactul tehnologiei în educația preșcolară.

Evaluarea elevilor din învățământul preuniversitar între modern și tradițional

Prof. Dumitrescu Aurelia-Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 7 – Galați, jud. Galați
Disciplina: Limba și literatura română

Evaluarea elevilor deține, incontestabil, un rol extrem de important în procesul învățării. În școală, se folosește evaluarea inițială, alături de testarea curentă sau sumativă, evaluarea tradițională sau modernă, prin intermediul internetului. Procesul de evaluare trebuie să fie continuu și obiectiv, dar și adecvat colectivului de elevi și, totodată, particularizat, adaptat și respectând specificul educabililor.

Testarea inițială este o modalitate de evaluare obiectivă, având un rol de evidențiere a rezultatelor școlare și vizând contabilizarea informațiilor deținute de elev la momentul la care se face verificarea, urmărind, totodată, și progresul sau regresul elevului, mai ales la o nouă etapă a instruirii sale școlare.

Se evidențiază valența de diagnosticare a situației în care se află elevul la momentul evaluării, urmărindu-se analiza informațiilor acumulate și luarea măsurilor adecvate, cum ar fi corectarea, alegerea strategiilor sau modificarea modului de predare.

Importantă este și funcția predictivă a evaluării. Cu ajutorul acesteia, se anticipează realizările și ritmul desfășurării activității didactice, dar și a celei de învățare în viitor. Se înregistrează rezultatele obținute, dar și performanțele pe care le-ar putea realiza elevii.

Evaluarea predictivă evidențiază lipsurile existente în pregătire, dar și nivelul de dezvoltare a proceselor intelectuale a elevilor, marcând posibilitățile de îmbunătățire. Bazându-se pe aceasta, cadrul didactic face planificarea anuală și semestrială a materiei. Acest tip de evaluare are un rol important, deși este o formă tradițională de evaluare. Se poate folosi însă și evaluarea în variantă digitală.

Evaluarea inițială evidențiază cunoștințele asimilate de elevi anterior. Acest lucru se realizează având la bază noile programe, dar și specificul obiectului Limba și literatura română. La testarea inițială, administrată elevilor claselor a V-a, am avut în vedere spiritul de observație, dar și capacitatea de creație, care reprezintă noțiuni fundamentale ale materiei studiate până în

clasa a IV-a. Analiza rezultatelor elevilor facilitează identificarea minuțioasă a problemelor și a dificultăților întâlnite pe parcursul gimnaziului, dar și reliefa punctelor tari și slabe ale acestora.

Pentru clasa a V-a, am constatat că elevii au unele dificultăți de ortografie și de punctuație, de diferențiere a părților de vorbire de părțile de propoziție, de exprimare corectă și coerentă a ideilor, în conformitate cu prevederile DOOM, ediția a treia, de organizare logică și expresivă a ideilor în scris etc. Pentru clasa a V-a, propun pregătirea remedială a elevilor care întâmpină greutăți de exprimare la obiectul predat.

Activitățile care vor fi aplicate la clasă pentru remedierea rezultatelor sunt exercițiile de folosire corectă a semnelor de ortografie și de punctuație, exercițiile de recunoaștere a părților de vorbire și de propoziție, exercițiile de formulare corectă a ideilor, de redactare a unor texte diverse. De asemenea, timpurile moderne ne permit o evaluare digitalizată. Un exemplu incontestabil îl vizează și examenul de Evaluare Națională pentru elevii claselor a VIII-a, desfășurat în manieră digitală care a fost un adevărat succes.

Consider, totodată, că evaluarea inițială are un rol fundamental în procesul educativ, deși este în esență o modalitate tradițională. Este o modalitate obiectivă, având bareme de notare și limitând astfel subiectivitatea evaluatorului. Anul acesta, am administrat testul inițial elevilor clasei a V-a în format fizic, dar testul se poate aplica și online, utilizând noile tehnologii. În perioada pandemiei, am experimentat această variantă inovatoare de evaluare pe calculator care s-a dovedit foarte eficientă.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

**Dumitrescu Raluca – Elena
Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași**

Era digitală a adus transformări profunde în toate domeniile vieții, iar educația nu face excepție. Tehnologiile digitale au devenit un instrument esențial în procesul de învățare, oferind noi oportunități pentru dezvoltarea competențelor necesare în secolul XXI. Totuși, integrarea acestor tehnologii în educație vine și cu o serie de provocări, mai ales în ceea ce privește formarea cetățenilor responsabili. Acest articol explorează impactul inovației digitale în educație, identifică principalele provocări și propune soluții pentru formarea unor cetățeni capabili să navigheze într-o lume tot mai digitalizată.

Impactul inovației digitale în educație

Inovația digitală a revoluționat modul în care se desfășoară procesul educațional. Printre principalele beneficii se numără:

- *Accesul la resurse educaționale diversificate:* Platformele online, cum ar fi cursurile MOOC (Massive Open Online Courses), oferă acces la cunoștințe de la universități de top din întreaga lume.
- *Personalizarea învățării:* Instrumentele digitale permit adaptarea conținutului educațional la nevoile individuale ale fiecărui elev, folosind algoritmi de inteligență artificială.
- *Colaborarea globală:* Tehnologiile digitale facilitează proiecte colaborative între elevi din diferite țări, promovând înțelegerea interculturală.

Totuși, aceste schimbări necesită o abordare responsabilă pentru a asigura că beneficiile sunt distribuite echitabil și că elevii sunt pregătiți să folosească aceste tehnologii în mod etic și eficient.

Provocările inovației digitale în educație

Integrarea tehnologiilor digitale în educație nu este lipsită de obstacole. Printre cele mai semnificative provocări se numără:

- *Disparități digitale*: Nu toți elevii au acces la dispozitive și conexiuni de internet de înaltă calitate, ceea ce creează inechități în ceea ce privește accesul la educație.
- *Siguranța online*: Elevii sunt expuși la riscuri precum cyberbullying, dezinformare și încălcarea vieții private.
- *Dependența de tehnologie*: Utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale poate duce la scăderea abilităților sociale și a gândirii critice.
- *Pregătirea cadrelor didactice*: Mulți profesori nu sunt pregătiți să integreze tehnologiile digitale în procesul de predare, ceea ce limitează eficiența acestora.

Soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Pentru a face față acestor provocări, este necesară implementarea unor strategii care să promoveze utilizarea responsabilă a tehnologiilor digitale în educație. Iată câteva soluții posibile:

- *Incluziune digitală*: Guvernele și instituțiile educaționale trebuie să investească în infrastructură digitală și să ofere dispozitive gratuite sau la prețuri accesibile elevilor defavorizați.
- *Educație pentru media digitală*: Elevii trebuie învățați să identifice surse de informare credibile, să evite dezinformarea și să protejeze datele lor personale online.
- *Dezvoltarea competențelor socio-emoționale*: Programele educaționale trebuie să includă activități care să promoveze colaborarea, empatia și gândirea critică, compensând astfel efectele negative ale dependenței de tehnologie.
- *Formarea continuă a cadrelor didactice*: Profesorii ar trebui să beneficieze de cursuri de formare care să-i ajute să integreze tehnologiile digitale în predare și să răspundă la nevoile diversificate ale elevilor.

În concluzie, inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate uriașă pentru transformarea procesului de învățare și formarea unor cetățeni responsabili. Pentru a profita de aceste beneficii, este esențial să facem față provocărilor legate de disparități digitale, siguranța online și pregătirea cadrelor didactice. Prin implementarea unor strategii incluzive și educație pentru media digitală, putem asigura că tehnologiile digitale devin un instrument de împuternicire, nu de marginalizare, în educația viitorului.

Bibliografie

1. UNESCO. (2021). *Digital Transformation in Education: Challenges and Opportunities*.
2. European Commission. (2020). *Digital Education Action Plan 2021-2027*.
3. Selwyn, N. (2019). *Should Robots Replace Teachers? AI and the Future of Education*. Polity Press.
4. Livingstone, S., & Helsper, E. (2007). *Gradations in Digital Inclusion: Children, Young People, and the Digital Divide*. New Media & Society.
5. OECD. (2019). *Educating 21st Century Children: Emotional Well-being in the Digital Age*.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Rezumat

Inovația digitală reprezintă un factor esențial în transformarea educației, contribuind la formarea cetățenilor responsabili și adaptați la cerințele erei informaționale. Totuși, adoptarea tehnologiilor digitale implică atât beneficii, cât și provocări semnificative. Acest articol analizează impactul digitalizării asupra sistemului educațional, evidențiind principalele obstacole și propunând soluții pentru a asigura o educație echitabilă, incluzivă și orientată către dezvoltarea competențelor civice.

Introducere

Într-o lume globalizată, tehnologia digitală redefinește toate aspectele vieții, inclusiv educația. Aceasta oferă acces la resurse nelimitate, flexibilitate în procesul de învățare și oportunități pentru dezvoltarea gândirii critice. Cu toate acestea, discrepanțele socio-economice și lipsa unei alfabetizări digitale corespunzătoare pot accentua inegalitățile și amenință succesul acestei tranziții. Scopul acestui articol este să exploreze modalități de integrare eficientă a tehnologiei în educație pentru a forma cetățeni responsabili și pregătiți pentru societatea digitală.

Metodologie

Cercetarea s-a bazat pe o analiză calitativă a literaturii de specialitate și pe studii de caz relevante din țări care au implementat strategii inovatoare în educație. Datele au fost colectate din rapoarte UNESCO, OECD și articole publicate în reviste academice, completate de interviuri cu profesori și experți în tehnologie educațională.

Rezultate și discuții

1. Provocările inovației digitale în educație

1. Disparitățile în accesul la tehnologie

Conform datelor OECD (2023), aproximativ 35% dintre elevii din zonele rurale din țările în curs de dezvoltare nu au acces la internet sau echipamente digitale. Această lipsă de infrastructură împiedică accesul egal la resurse educaționale moderne.

2. Lipsa competențelor digitale ale cadrelor didactice

Studiile arată că 40% dintre profesorii din Europa consideră că nu au abilități digitale suficiente pentru a integra tehnologia în procesul de predare, ceea ce limitează eficiența utilizării instrumentelor moderne.

3. Riscuri privind siguranța online

Folosirea extinsă a tehnologiilor digitale ridică probleme legate de securitatea datelor și protecția intimității elevilor. Aceste aspecte necesită măsuri riguroase pentru a preveni expunerea la conținut nepotrivit și atacuri cibernetice.

2. Soluții pentru integrarea sustenabilă a inovației digitale

1. Investiții în infrastructură digitală

Guvernele trebuie să prioritizeze extinderea accesului la internet și dotarea școlilor cu echipamente moderne. De exemplu, în Estonia, 99% dintre școli au conexiune la internet de mare viteză, ceea ce contribuie la succesul sistemului educațional digital.

2. Dezvoltarea competențelor digitale

Programele de formare continuă pentru profesori, cum ar fi proiectul “Digital Educators” din Suedia, au demonstrat că investițiile în pregătirea cadrelor didactice cresc semnificativ eficiența utilizării tehnologiilor.

3. Promovarea alfabetizării digitale

Integrarea în curriculum a unor cursuri de educație digitală, siguranță online și gândire critică ajută elevii să devină utilizatori responsabili ai tehnologiei.

4. Crearea de comunități de practică

Platformele de colaborare între școli și profesori pot facilita schimbul de bune practici și resurse educaționale digitale.

Studii de caz

Finlanda: Realitatea augmentată în educație

În Finlanda, școlile folosesc realitatea augmentată pentru a crea experiențe de învățare imersive. Elevii explorează subiecte complexe prin aplicații interactive, ceea ce sporește motivația și retenția informațiilor.

România: Proiectul “Educație pentru viitor”

Implementat în școlile din mediul rural, acest proiect a dotat instituțiile cu echipamente moderne și a oferit formare profesorilor. Rezultatele arată o creștere a performanțelor școlare și o scădere a abandonului școlar.

Concluzii

Inovația digitală are un potențial imens de a transforma educația, dar succesul depinde de capacitatea sistemelor educaționale de a depăși provocările legate de accesibilitate, competențe și siguranță. Prin investiții strategice și colaborare între factorii de decizie, cadrele didactice și comunități, tehnologia poate contribui la formarea cetățenilor responsabili, capabili să facă față provocărilor viitorului.

Tehnologia asistivă în educație

Prof. Psihopedagogie Specială Dumitru Sfetcu Violeta
Centrul Școlar de Educație Incluzivă

Cu toate că excesul folosirii tehnologiei afectează atât la copii cât și adulți, dispoziția, interacțiunea umană, dezvoltarea și multe alte arii, nu putem nega faptul că tehnologia oferă de asemenea posibilități de compensare în cazul elevilor cu dificultăți de învățare, oferindu-le alternative de învățare pentru a-și atinge potențialul maxim..

Tehnologia servește drept un instrument puternic de echilibrare în educație, oferind elevilor cu dizabilități de învățare posibilitatea de a depăși barierele și de a-și debloca întregul potențial. Prin adoptarea unor instrumente și resurse inovatoare pentru accesibilitate, cadrele didactice pot crea medii de învățare incluzive care să răspundă nevoilor diverse de învățare. Pe măsură ce tehnologia continuă să evolueze, peisajul tehnologiei de asistență promite transformarea experiențelor educaționale și încurajarea succesului academic pentru toți elevii, indiferent de abilități.

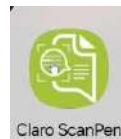
Tehnologia digitală joacă un rol esențial în susținerea procesului educațional, facilitând învățarea, accesibilitatea și colaborarea atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Tehnologia integrată în educație joacă un rol crucial în sprijinirea elevilor cu dizabilități sau dificultăți de învățare, asigurând acces egal la procesul educațional. Aceasta folosește la:

- **Accesibilitate la conținut educațional** - Oferă elevilor posibilitatea de a accesa informațiile în formate adaptate nevoilor lor: Cititoare de ecran pentru elevii nevăzători sau cu deficiențe de vedere; Manuale digitale și cărți audio pentru elevii cu dislexie.
- **Îmbunătățirea citirii și scrierii** -Ajută elevii cu dificultăți de citire, scriere sau procesare a informațiilor să participe activ la lecții: Software-uri de citire cu voce tare sau aplicații care corectează greșelile de ortografie și gramatică.
- **Sprijinirea comunicării** - Permite elevilor cu dificultăți de vorbire să comunice eficient: Aplicații care transformă textul în vorbire sau vorbirea în text.
- **Învățare interactivă și captivantă** - Transformă procesul educațional într-o experiență mai atractivă și accesibilă: Tablete și dispozitive tactile pentru elevii cu dificultăți motorii; Realitate virtuală (VR) și realitate augmentată (AR) pentru simulări și lecții interactive.
- **Evaluare și feedback în timp real** - Permite profesorilor să evalueze progresul elevilor și să le ofere feedback personalizat- **Google Forms pentru teste online adaptate.**
- **Creșterea independenței elevilor** - Ajută elevii să își gestioneze învățarea și să participe activ la lecții fără sprijin constant - aplicații de transformare a vocii în text și invers.
- **Incluziune în clasă** - Facilitează integrarea elevilor cu dizabilități în învățământul de masă, promovând egalitatea de șanse: Dispozitive de amplificare a sunetului pentru elevii cu deficiențe auditive ; Traducători digitali pentru limbajul semnelor.
- **Dezvoltarea abilităților digitale** - Pregătește elevii pentru viitor, ajutându-i să folosească tehnologia în mod eficient.

Există mai multe instrumente digitale care pot ajuta persoanele cu dislexie și discalculie să depășească provocările legate de citit, scris, calcul matematic și învățare în general. Acestea includ aplicații, extensii de browser și dispozitive specializate. Iată câteva exemple:

- <https://dictation.io/speech> - transformă vocea în text, după alegerea limbii în care se vorbește.
- Microsoft Office - combinația de taste **Windows + H** - se activează dictarea vocală într-un document de tip word, sealege limbavorbită în prealabil.
- **Photomath** - aplicație magazin play - permite elevilor să scaneze problemele de matematică și să primească soluții detaliate.

- **Claro Scan Pen OCR** - se realizează poza documentului și apoi scrisul este decodificat și transformat în voce.
- <https://www.cronometru.com/> - ajută la organizarea timpului în timpul unei sarcini sau activități.
- <https://www.mozaweb.com/ro/> - Softuri și instrumente educaționale, conținuturi interactive.
- <https://www.manuale.edu.ro/> - manualele în forma digitală conțin informații audio și video.
- <https://digital.educared.ro/> - resurse digitale validate care pot fi accesate ori de câte ori este nevoie pentru a fixa conținutul.
- **Duolingo** - magazin play: învățarea limbilor străine

Tehnologia are un impact semnificativ asupra educației, oferind beneficii atât pentru elevii tipici, cât și pentru cei cu dificultăți de învățare. Folosirea tehnologiei în procesul educațional aduce multiple beneficii, contribuind la îmbunătățirea experienței de învățare pentru elevi, profesori și întregul sistem educațional.

Bibliografie:

- **Curs Erasmus Franța - Dislexya and inclusive language teaching**
- **Curs Erasmus Finlanda - Every pupil is important in Finland**

Inteligența artificială și bibliotecile

de Adrian Enășel

Bibliotecile clasice au fost întotdeauna centre de cunoaștere și cultură. Cu tehnologia care avansează tot mai mult, acestea se confruntă cu provocări, dar și cu oportunități noi.

Explorarea modului în care inteligența artificială poate fi utilizată pentru a moderniza bibliotecile clasice, îmbunătățind accesul la informații și experiența utilizatorilor poate fi o provocare, dar în același timp și o nevoie actuală de modernizare.

Însă, înainte de a vedea relația care se poate crea între inteligența artificială și bibliotecile clasice, trebuie să clarificăm câteva noțiuni.

1. Inteligența artificială, descrierea și particularități

Cu toții ne-am întrebat, măcar odată în viață, ce este inteligența artificială și, cu siguranță sunt și care au întrebat însăși inteligența artificială ce este ea. Răspunsurile diferă și în același timp toate au ce în comun.

Parlamentul European exprimându-se cu privire la aceasta spune:

Inteligența artificială (IA) este capacitatea unei mașini de a demonstra capacități umane precum raționament, învățare, planificare și creativitate.

Inteligența artificială permite sistemelor să înțeleagă mediul lor, să se raporteze la ceea ce percep și să rezolve problemele și să acționeze în direcția unui anumit scop. Calculatorul primește datele (deja pregătite sau colectate prin intermediul senzorilor, cum ar fi o cameră video), le prelucrează și răspunde.

Sistemele AI sunt capabile să își adapteze comportamentul analizând efectele acțiunilor anterioare și lucrând în mod autonom¹.

Dar oare doar atât de simplu să fie?

Dintr-o altă perspectivă, inteligența artificială este un domeniu al științei preocupat de crearea de calculatoare și mașini capabile să raționeze, să învețe și să acționeze într-un mod care necesită în mod normal inteligența umană sau implică analiza datelor a căror scară depășește ceea ce oamenii sunt capabili să analizeze.

AI este un domeniu larg care cuprinde multe subiecte diferite, inclusiv informatică, analiza și statistica datelor, ingineria hardware și software, lingvistică, neuroștiință și chiar filozofie și psihologie.

¹ <https://www.europarl.europa.eu/topics/it/article/20200827STO85804/che-cos-e-l-intelligenza-artificiale-e-come-viene-usata>, 27.01.2025, 12:25.

La nivel operațional pentru utilizare în afaceri, AI este un set de tehnologii bazate în principal pe învățarea automată și învățarea profundă, utilizate pentru analiza datelor, predicții diverse, categorizarea obiectelor, procesarea limbajului natural, recomandări, date inteligente de extragere a datelor și multe altele².

Unele tehnologii de inteligență artificială există de peste 50 de ani, însă îmbunătățirea algoritmilor, puterea de calcul și noi date au condus la progrese foarte mari în acest domeniu în ultimii ani, și încă continuă dezvoltarea acestei inteligențe.

Și această inteligență artificială este totuși de mai multe feluri:

- *Inteligența artificială îngustă (sau IA slabă)* este un sistem conceput pentru a efectua o anumită sarcină sau un set de sarcini. Se numește slabă pentru că este departe de a avea înțelegerea umană sau conștiința pe care o corelăm cu adevărata inteligență. Aceste sisteme sunt limitate și nu au capacitatea de a efectua sarcini în afara domeniului lor specific.

- *Inteligența artificială generală (sau IA puternică)* este un sistem IA care ar fi capabil să îndeplinească cu succes orice sarcină intelectuală pe care un om ar putea să o îndeplinească, posibil chiar mai bună. IA generală nu există încă, deși există cercetare și dezvoltare în curs de desfășurare în domeniu, cu unele progrese promițătoare.

- *IA superinteligentă* este un sistem IA definit ca fiind complet conștient de sine și depășind inteligența oamenilor. Aceste sisteme ar avea capacitatea de a se îmbunătăți și de a lua decizii cu inteligența de peste nivel uman. Cu aceste trăsături umane și amplificată în continuare cu o prelucrare masivă și cu putere complexă, ar putea depăși cu mult propriile noastre abilități. Dacă un sistem IA superinteligent ar fi dezvoltat, acesta ar putea schimba cursul istoriei umane, dar în prezent nu există nici o metodă cunoscută de a atinge acest nivel de IA³.

2. *Inteligența artificială „pentru” bibliotecii*

Din ce în ce mai mult, aplicațiile din domeniul inteligenței artificiale au atras atenția publicului, atât a celor mai generali, cât și a celor curioși, cât și a celor care lucrează în diversele domenii în care se așteaptă ca aceste tehnologii să poată fi utilizate, dând astfel o accelerare suplimentară a tranziției care are loc deja ca urmare a implementărilor digitale.

Așa cum se întâmplă adesea, reacțiile sunt de diferite tipuri: de la cele ale celor care abia așteaptă cu entuziasm să urmeze aceste noi căi până la capăt, până la cele ale celor care sunt în schimb puternic îngrijorați de amploarea acestor inovații, dar și de impactul pe care toate acestea l-ar putea avea pe piața muncii. Evident, între cei doi poli extremi există o multitudine de poziții intermediare, deseori determinate și de nivelul diferit de cunoaștere a problemei, astfel încât oscilăm între așteptarea scenariilor SF și unele temeri nejustificate.

² Cf. <https://cloud.google.com/learn/what-is-artificial-intelligence?hl=it> 27.01.2025, ora 12:35.

³ Cf. DUMBRAVĂ MIHAI RAREȘ, , *Inteligența artificială* , în AA. VV. , *Vocea costinienilor*, Nr. 2, p. 12.

Pe de altă parte este firesc să conectăm aceste tehnologii la bibliotecile digitale, mai ales pentru că noi ne dorim biblioteci digitale, dar domeniul lor de aplicare este mult mai larg. Aplicațiile sistemelor de învățare automată în sectorul bibliotecilor pot viza diverse aspecte ale proiectării serviciilor de bibliotecă și medierii informaționale, precum managementul automat sau semi-automat al mecanismelor de indexare semantică și de căutare documentară; dar și selecția, dezvoltarea și gestionarea colecțiilor; sau dezvoltarea unor algoritmi și sisteme de profilare și recomandare care, pe baza datelor bibliografice și a datelor generate de utilizatori, pot da naștere la noi modalități de promovare a lecturii în bibliotecă. Și multe altele, despre care se discută în articolele din reviste de specialitate precum: *Biblioteche oggi*⁴.

Este posibil, ca în zilele noastre, să ajungem la cărți care au fost scrise singure, fără a fi nevoie de un autor uman? Acestea și alte perspective nu mai puțin tulburătoare sunt deja plauzibile din punct de vedere tehnic. Deoarece, când un instrument ajunge în mâinile tuturor, și cu atât mai mult dacă acest lucru se întâmplă brusc, ne dăm seama de utilizările distorsionate pe care le poate face utilizatorul fără experiență sau rău intenționat. Nu este nevoie să facem o paralelă poate inadecvată cu energia atomică sau să ne amintim de metafora ucenicului vrăjitor.

Trebuie să ne întrebăm, însă, care este punctul de echilibru spre care ar trebui să ne străduim, în căutarea unor soluții care să poată îmbunătăți din ce în ce mai mult relația dintre ființe umane și cunoaștere și să nu constituie în schimb un obstacol, sau o interferență pe această cale.

3. Impactul Inteligenței Artificiale asupra bibliotecilor

Impactul inteligenței artificiale (IA) asupra bibliotecilor este semnificativ și aduce atât oportunități, cât și provocări. Deși nu este corect să spunem că bibliotecile sunt în pericol de dispariție, IA poate schimba modul în care funcționează aceste instituții, influențând serviciile pe care le oferă și interacțiunile cu utilizatorii.

Iată câteva oportunități pe care le poate oferi această colaborare dintre bibliotecă, care este o resursă (o bază de date, am putea spune) și inteligența artificială care are la bază tot o bază de date, informații.

Să ne gândim la *automatizarea proceselor administrative*. Din acest punct de vedere IA poate ajuta la gestionarea și organizarea colecțiilor de cărți, îmbunătățind eficiența proceselor de catalogare, împrumut și inventariere. Apoi avem căutare avansată și personalizare algoritmi de IA putând îmbunătăți sistemele de căutare, oferind recomandări personalizate și ajutând utilizatorii să găsească informațiile relevante mai rapid. Inteligența

⁴ Cf. GIOVANNI SOLIMINE, *L'intelligenza artificiale 'per' le biblioteche*, în : *Biblioteche oggi: Trends*, vol. 9, <https://www.bibliotecheoggitrends.it>, 27.01.2025, ora 14:00

artificială personalizează serviciile bibliotecii analizând comportamentul și preferințele utilizatorilor, oferind recomandări personalizate pentru materiale și resurse de lectură⁵.

Un alt aspect important este *digitalizarea și accesul la conținut* cu care toate bibliotecile lumii se confruntă mereu și unde este nevoie de multe resurse pentru a digitaliza întreg fondul de carte. În acest proces, IA poate sprijini digitalizarea resurselor și poate facilita accesul la documente și arhive prin analiza și extragerea automată a datelor referință.

Chatbot-uri și asistență virtuală. Așa cum am putut observa, în restaurante, în instituții publice și multe domenii, și bibliotecile pot implementa asistenți virtuali care să răspundă întrebărilor utilizatorilor, economisind timp și resurse.

Ca și provocări care le-am putea identifica într-un astfel de proces, putem avea: Conflicte cu rolul uman al bibliotecarului: IA ar putea să reducă numărul de bibliotecari necesari pentru anumite sarcini administrative, dar acest lucru nu înseamnă că bibliotecile vor dispărea. Bibliotecarii sunt esențiali pentru asigurarea accesului corect și etic la informații. În afara acestui aspect, în cazul în care tehnologia devine o componentă centrală a bibliotecilor, există riscul de a crea doar o digitală sau de a exclude anumite grupuri de utilizatori care nu au acces la tehnologie, lucru care este destul de grav, pentru că încă există multe lume care nu stăpânește tehnologia suficient de bine.

Trebuie să fim conștienți de faptul că bibliotecile trebuie să adopte o abordare centrată pe utilizator și să colaboreze cu profesioniștii și factorii de decizie politică pentru a aborda în mod eficient provocările care pot apărea.

În timp ce IA oferă un potențial de transformare pentru bibliotecă, este crucial să abordăm provocările asociate pentru a asigura integrarea cu succes. Bibliotecile trebuie să echilibreze progresele tehnologice cu considerațiile etice și dezvoltarea personalului pentru a valorifica pe deplin beneficiile IA. Această abordare echilibrată va ajuta bibliotecile să își îmbunătățească serviciile și operațiunile, îmbunătățind în cele din urmă experiența utilizatorului și menținându-și relevanța în era digitală⁶.

Putem de asemenea să ne gândim că aceste două realități pot și coexista. Bibliotecarii pot folosi IA pentru a îmbunătăți serviciile, mai degrabă decât a fi înlocuiți. Aceștia pot deveni ghizi în utilizarea tehnologiilor avansate, iar IA poate prelua sarcinile repetitive sau administrative. Bibliotecile pot oferi instruire și resurse pentru a ajuta publicul să înțeleagă și să folosească IA într-un mod responsabil și eficient, formând „educatori” de inteligență și tehnologie. Nu în ultimul rând, bibliotecile pot combina tehnologiile digitale și IA cu serviciile tradiționale pentru a sprijini diverse tipuri de utilizatori. De exemplu, utilizatorii pot interacționa cu resursele fizice ale bibliotecii sau pot beneficia de platforme online avansate gestionate cu IA. Asistenții virtuali, alimentați de procesarea limbajului

⁵ Cf. M. PREETHI, *Transforming Libraries: The Impact of Artificial Intelligence*, în *Indian Scientific Journal Of Research in Engineering And Management- Vol. 08*, 22 oct. 2024.

⁶ Cf. C. Mallikarjuna, *An Analysis of Integrating Artificial Intelligence in Academic Libraries*, în AA. VV. *Social Science Research Network*, iunie 2024.

natural, ajută utilizatorii să navigheze în sistemele de bibliotecă, să răspundă la interogări și să ofere traduceri în timp real, făcând bibliotecile mai incluzive⁷.

În concluzie, bibliotecile nu sunt în pericol să dispară, ci se află într-un proces de adaptare la schimbările tehnologice. Prin integrarea IA într-un mod responsabil și în colaborare cu personalul uman, bibliotecile pot continua să își îndeplinească misiunea educativă și informativă într-o lume din ce în ce mai digitalizată.

⁷ Cf. PANKAJ KUMAR, *Reshaping the library landscape: Exploring the integration of artificial intelligence in libraries*, în *Indian Journal of Library Science and Information Technology*, 2024.

Viitorul copiilor în era digitală

Prof. Enică Elena Georgiana
Școală Gimnazială Nr.1 Cătina

Într-o lume în continuă schimbare, educația joacă un rol crucial în pregătirea generațiilor viitoare pentru provocările viitorului. Tehnologia digitală transformă modul în care învățăm, predăm și interacționăm cu informația, oferind oportunități unice, dar și provocări semnificative. Pentru a construi un viitor sustenabil, trebuie să adoptăm o abordare inovatoare a educației, valorificând avantajele digitalizării și adaptând sistemele de învățământ la noile cerințe ale societății. Transformarea Digitală a Educației

Tehnologiile emergente, precum inteligența artificială, realitatea augmentată și învățarea online, schimbă fundamental procesul educațional. Printre cele mai importante aspecte ale acestei transformări se numără:

Accesibilitatea educației – Platformele de e-learning și resursele digitale permit accesul la cunoștințe de oriunde și oricând.

Personalizarea învățării – Algoritmii de inteligență artificială pot adapta materialele educaționale în funcție de ritmul și nevoile fiecărui elev.

Gamificarea și interactivitatea – Aplicațiile educaționale și jocurile digitale fac învățarea mai atractivă și eficientă.

Competențe Esențiale pentru Viitor

Într-o economie digitală, succesul nu mai depinde doar de cunoștințele teoretice, ci și de dezvoltarea unor competențe esențiale, precum:

Gândirea critică și rezolvarea problemelor – Elevii trebuie să învețe să analizeze informațiile și să ia decizii fundamentate.

Alfabetizarea digitală – Este crucial ca tinerii să înțeleagă și să utilizeze tehnologia în mod responsabil.

Creativitatea și inovația – Adaptabilitatea și capacitatea de a gândi "outside the box" vor fi esențiale într-o lume în schimbare rapidă.

Colaborarea și comunicarea – Munca în echipă și abilitățile interpersonale sunt din ce în ce mai importante în mediul profesional digitalizat.

Provocări și Riscuri

Deși digitalizarea educației oferă numeroase beneficii, există și provocări majore care trebuie abordate:

Disparitățile de acces la tehnologie – Nu toți elevii au acces la internet sau la dispozitive adecvate pentru învățare digitală.

Securitatea și protecția datelor – Creșterea utilizării platformelor online implică riscuri legate de confidențialitatea datelor personale.

Dependența de tehnologie – Utilizarea excesivă a dispozitivelor poate afecta concentrarea și sănătatea mentală a elevilor.

Rolul Profesorilor și al Părinților

Succesul educației digitale depinde și de implicarea profesorilor și a părinților: Profesorii trebuie să fie pregătiți pentru a integra tehnologia în procesul didactic și pentru a ghida elevii în utilizarea responsabilă a resurselor digitale.

Părinții au un rol esențial în monitorizarea activității online a copiilor și în încurajarea unui echilibru între utilizarea tehnologiei și alte activități educaționale.

Tehnologii Emergente în Educație

Noile tehnologii au potențialul de a revoluționa educația și de a transforma complet modul în care elevii și studenții asimilează cunoștințe. Printre cele mai promițătoare inovații se numără:

Inteligența Artificială (IA) și învățarea automată – Aceste tehnologii pot ajuta la crearea unor experiențe educaționale personalizate, identificând punctele slabe și punctele forte ale fiecărui elev.

Realitatea Augmentată (AR) și Realitatea Virtuală (VR) – Oferă oportunități de învățare interactivă, permițând elevilor să exploreze lumi virtuale și să experimenteze concepte abstracte într-un mod vizual și intuitiv.

Blockchain în educație – Asigură certificarea diplomelor și a calificărilor printr-un sistem descentralizat, reducând riscurile de fraudă și facilitând recunoașterea internațională a competențelor.

Roboții și Chatbot-urile educaționale – Aceștia pot oferi suport individualizat elevilor, explicând concepte complexe și oferind asistență în timp real.

Modele de Învățare Inovatoare

Pentru ca educația să fie eficientă în era digitală, trebuie să adoptăm modele de învățare care să răspundă nevoilor actuale:

Învățarea hibridă – Combină educația tradițională cu cea online, oferind flexibilitate și diversitate în metodele de predare.

Flipped Classroom (Clasa inversată) – Elevii studiază teoria acasă, prin lecții video și materiale interactive, iar în clasă aplică ceea ce au învățat prin exerciții practice.

Învățarea bazată pe proiecte (Project-Based Learning - PBL) – Elevii rezolvă probleme reale și dezvoltă competențe prin activități colaborative și creative.

Educația bazată pe competențe – Accentul este pus pe ceea ce pot face elevii cu cunoștințele acumulate, nu doar pe acumularea informațiilor teoretice.

Pentru ca educația să țină pasul cu transformările digitale, este esențial ca guvernele, instituțiile academice și companiile din domeniul tehnologiei să colaboreze în vederea dezvoltării unor strategii eficiente. Câteva măsuri esențiale includ:

Investiții în infrastructură digitală – Acces la internet de mare viteză în școli și dotarea acestora cu dispozitive moderne.

Formarea continuă a profesorilor – Programe de training pentru cadrele didactice, astfel încât acestea să poată folosi eficient noile tehnologii.

Acces egal la educație digitală – Reducerea decalajului digital prin oferirea de dispozitive și resurse educaționale gratuite pentru elevii din medii defavorizate.

Protecția datelor și siguranța online – Implementarea unor politici clare privind utilizarea responsabilă a tehnologiei în școli.

Într-o lume în care schimbările tehnologice sunt rapide, învățarea nu mai este limitată doar la perioada școlară. Educația pe tot parcursul vieții devine esențială pentru adaptarea la noile cerințe ale pieței muncii.

Educația digitală reprezintă un pilon fundamental în construirea viitorului nostru comun. Prin adoptarea tehnologiei și a unor metode de învățare inovatoare, putem asigura o educație mai accesibilă, mai eficientă și mai adaptată la realitățile secolului XXI. Este esențial să investim în oameni, în infrastructură și în politici educaționale progresiste, pentru ca fiecare individ să aibă oportunitatea de a se dezvolta și de a contribui la o societate mai avansată și echitabilă.

Inovația digitală în sistemul educațional din România

Prof. ed. timpurie: Enoescu Naziana Georgiana
Școala Gimnazială Băilelești

Inovația digitală în educație reprezintă utilizarea tehnologiilor digitale pentru a îmbunătăți procesul de învățare și predare, oferind soluții noi și mai eficiente pentru elevi și profesori. Aceasta include o gamă largă de instrumente și metode care transformă atât mediul de învățare, cât și accesul la educație, facilitând personalizarea învățării și promovarea colaborării.

Iată câteva exemple de inovații digitale în educație:

1. Platforme educaționale online

Platformele de învățare online (precum Moodle, Google Classroom, Edmodo) permit accesul la resurse educaționale diverse, interactivitate și gestionarea cursurilor într-un mod mai eficient. Aceste platforme sprijină învățarea la distanță, dar și colaborarea între elevi și profesori.

2. Aplicații mobile educaționale

Există numeroase aplicații mobile care ajută elevii să învețe într-un mod interactiv și gamificat, abordând subiecte precum matematică, limbaje de programare, limbi străine sau științe. Aceste aplicații aduc un plus de flexibilitate în educație, permițând învățarea oriunde și oricând.

3. Inteligența artificială (AI)

Inteligența artificială poate fi utilizată pentru personalizarea învățării, adaptând materialele și sarcinile educaționale la nevoile fiecărui elev. De asemenea, AI poate oferi feedback instantaneu și poate ajuta la evaluarea progresului elevilor.

4. Realitatea augmentată (AR) și realitatea virtuală (VR)

Aceste tehnologii permit elevilor să exploreze medii virtuale sau să interacționeze cu obiecte și concepte într-un mod mai tangibil și mai interesant. De exemplu, elevii pot învăța despre biologie explorând un corp uman în 3D sau pot vizita virtual locuri istorice.

5. Înregistrarea și analiza datelor educaționale

Tehnologiile digitale permit colectarea și analiza datelor despre progresul și performanțele elevilor. Aceasta poate ajuta profesorii să îmbunătățească abordările pedagogice și să identifice rapid domeniile care necesită atenție suplimentară.

6. Sistemele de management al învățării (LMS)

Aceste sisteme sunt esențiale pentru gestionarea materialelor educaționale, planificarea lecțiilor, evaluarea performanțelor elevilor și monitorizarea progresului educațional. Exemple de LMS sunt Blackboard și Canvas.

7. Colaborarea online și învățarea socială

Platformele de colaborare (precum Slack sau Microsoft Teams) permit elevilor să lucreze în grupuri, să partajeze informații și să comunice între ei, stimulând învățarea activă și colaborativă.

8. Gamificarea în educație

Prin integrarea elementelor de joc în procesul educațional (puncte, provocări, nivele), elevii sunt motivați să participe activ la lecții și să își îmbunătățească performanțele.

9. Învățarea personalizată

Tehnologiile digitale permit o abordare adaptivă, oferind posibilitatea de a crea trasee de învățare personalizate pentru fiecare elev, în funcție de ritmul și stilul său de învățare.

Inovațiile digitale transformă educația prin creșterea accesibilității, personalizării și interactivității, oferind oportunități de învățare mai eficiente și mai captivante. Ele nu doar că îmbunătățesc experiența de învățare, dar și formează elevii pentru a face față provocărilor unei lumi din ce în ce mai digitale.

O aplicație utilă pentru învățământul preșcolar ar fi „Book Creator”

„Book Creator” este o aplicație interactivă care poate fi utilizată în învățământul preșcolar pentru a stimula creativitatea și învățarea activă a copiilor. În cadrul învățământului preșcolar, aplicația poate fi folosită pentru a crea cărți digitale personalizate, care includ texte, imagini, sunete și animații. Aceasta oferă o oportunitate excelentă pentru dezvoltarea abilităților de comunicare, imaginație și înțelegere a limbajului, precum și pentru învățarea prin joc și explorare.

Iată câteva modalități de utilizare a „Book Creator” în învățământul preșcolar:

Crearea de povești: Copiii pot crea propriile povești, adăugând imagini, sunete și texte simple. Acest lucru îi ajută să-și dezvolte abilitățile de narare și să învețe despre structura unei povești (început, mijloc, sfârșit).

Recunoașterea literelor și cuvintelor: Educatorii pot crea cărți interactive care să ajute copiii să învețe literele alfabetului, cuvinte simple sau concepte noi, prin imagini și sunete.

Încurajarea exprimării creative: Copiii pot adăuga, cu ajutorul cadrului didactic, desene și imagini realizate de ei înșiși, dezvoltându-și abilitățile artistice și imaginativitatea.

Proiecte de grup: Copiii pot lucra împreună pentru a crea o poveste sau o carte, învățând să colaboreze și să își împărtășească ideile.

Exerciții de vocabular: „Book Creator” poate fi folosit pentru a crea cărți care încorporează teme educaționale, cum ar fi culorile, formele sau numerele, ajutând copiii să învețe noi cuvinte prin context vizual și auditiv.

Implicarea părinților: Părinții pot fi încurajați să creeze cărți cu copiii lor acasă, consolidând învățarea prin activități de familie.

Prin utilizarea „Book Creator” în învățământul preșcolar, educația devine mai interactivă și mai atractivă pentru copii, ajutându-i să învețe într-un mod mai ludic și personalizat. Aplicația poate sprijini, de asemenea, învățarea diferențiată, deoarece permite personalizarea materialelor în funcție de nevoile fiecărui copil.

Aplicația **Book Creator** poate fi extrem de utilă pentru părinții preșcolarilor, oferind diverse beneficii în susținerea dezvoltării educaționale și creativității copiilor lor. Iată câteva dintre modalitățile prin care părinții pot folosi aplicația pentru a sprijini procesul educativ al preșcolarilor.

Părinții pot folosi **Book Creator** pentru a crea activități educaționale personalizate. De exemplu, pot crea cărți care să ajute copiii să învețe literele alfabetului, numerele, culorile, formele sau chiar concepte legate de viața de zi cu zi. Aceste cărți pot include imagini, sunete și texte, făcând învățarea mai atractivă și mai ușor de înțeles pentru cei mici.

Părinții, de asemenea, încuraja copiii să își creeze propriile povești sau cărți. Aceasta nu doar că ajută la dezvoltarea abilităților de scriere și comunicare, dar stimulează și imaginația și creativitatea copiilor. Copiii pot adăuga imagini, desene, texte și chiar înregistrări audio, dezvoltându-și gândirea critică și abilitățile artistice.

Prin crearea de cărți și povești, copiii au ocazia să își exprime gândurile și ideile. Părinții pot încuraja dialogul și explicarea poveștilor sau activităților realizate, ajutându-i pe copii să își dezvolte vocabularul, abilitățile de ascultare și înțelegerea limbajului. Este o modalitate excelentă de a învăța împreună și de a consolida legătura părinte-copil.

Aplicația permite părinților să păstreze o evidență a progresului copilului lor în crearea și personalizarea cărților. Aceasta poate include observarea dezvoltării abilităților de citire și scriere, dar și creșterea încrederii în sine pe măsură ce copilul devine mai independent în crearea propriilor materiale.

Părinții pot împărtăși cărțile create cu educatorii sau învățătorii, facilitând o colaborare mai strânsă între școală și familie. Aceste materiale pot fi folosite ca puncte de legătură între ce învață copilul acasă și în mediul educațional formal, contribuind la o învățare mai coerentă și continuă.

Părinții pot salva și organiza cărțile create de copil într-un portofoliu digital. Acestea pot fi păstrate ca amintiri ale progresului copilului și pot fi revizuite de-a lungul anilor, oferind o privire asupra dezvoltării lui educaționale și creative.

Părinții pot colabora cu copiii lor în crearea cărților, transformând acest proces într-o activitate de învățare în familie. Aceasta poate include activități cum ar fi realizarea de povești împreună sau ilustrările unor teme educaționale (cum ar fi săptămâna culorilor, anotimpurile etc.). Astfel, învățarea devine un proces de colaborare și distracție.

Utilizarea aplicației Book Creator ajută copiii să se familiarizeze cu tehnologia într-un mod creativ și educativ. Acest lucru este esențial pentru dezvoltarea abilităților digitale ale celor mici, un aspect important în educația timpurie.

Părinții pot folosi aplicația pentru a împărtăși creațiile copiilor lor cu alți părinți sau membri ai familiei, facilitând interacțiuni și sprijin pentru învățare în afacerea educativă a copilului.

Prin folosirea aplicației, părinții pot transforma învățarea într-un joc interactiv. Aceasta este o modalitate excelentă de a păstra interesul copilului activ și de a face procesul educațional mai plăcut și mai captivant.

În concluzie, **Book Creator** poate fi un instrument valoros pentru părinți, ajutându-i să fie mai implicați în educația copiilor lor preșcolari, să sprijine dezvoltarea abilităților creative și cognitive ale acestora, și să creeze un mediu de învățare mai diversificat și mai plăcut acasă.

Bibliografie

1. Negovan, V. (2013), *Psihologia învățării*, Editura Universitară, București;
2. Graber, D. (2020), *Copiii în era digitală*, Editura Niculescu, București;
3. Tesu, I. (2023), *Educația – de la tradițional la digital*, Editura Sophia, București;
4. https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/51-53_46.pdf.

Inovația digitală în educație a devenit un element esențial al dezvoltării unui sistem educațional modern, eficient și accesibil. Ea oferă oportunități uriase de îmbunătățire a proceselor de învățare și de pregătire a tinerelor generații pentru provocările lumii digitale, dar totodată ridică și o serie de provocări care trebuie abordate corespunzător pentru a forma cetățeni responsabili.

Provocările inovației digitale în educație

1. **Accesul inegal la tehnologie:** Unul dintre cele mai mari obstacole este accesul inegal la tehnologie și internet. În multe zone, atât rurale cât și urbane, există disparități semnificative în ceea ce privește resursele digitale necesare pentru învățare (computere, tablete, conexiune la internet). Acest lucru creează o fosa digitală care poate împiedica educația și formarea cetățenilor responsabili.
2. **Alfabetizarea digitală:** Chiar și cu accesul la tehnologie, un alt obstacol major este lipsa de competențe digitale. Profesorii și elevii trebuie să aibă abilități pentru a utiliza tehnologia într-un mod eficient și responsabil. De asemenea, trebuie să se acorde atenție formării pedagogilor pentru a putea integra tehnologia în mod eficient în procesul de învățare.
3. **Securitatea online și protecția datelor:** În contextul digitalizării educației, protecția datelor personale și securitatea online devin o problemă majoră. Elevii și părinții trebuie să fie conștienți de riscurile care vin odată cu utilizarea internetului și trebuie să învețe cum să își protejeze informațiile.
4. **Dependența de tehnologie:** Într-o eră în care tehnologia joacă un rol central în educație, riscul de a crea dependență de dispozitivele digitale este real. Aceasta poate duce la o diminuare a interacțiunii sociale, a abilității de a gândi critic și la o scădere a capacității de concentrare.

Soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

1. **Crearea unor politici educaționale echitabile:** Este esențial ca autoritățile să implementeze politici care să asigure un acces echitabil la tehnologie. Proiecte de digitalizare a școlilor, granturi pentru achiziționarea de echipamente și oferirea de internet gratuit în zonele defavorizate sunt câteva dintre soluțiile necesare.
2. **Formarea continuă a cadrelor didactice:** Educația digitală a cadrelor didactice trebuie să fie un proces continuu. Profesori trebuie să participe la cursuri de formare

care să le permită să integreze tehnologiile digitale în procesul de învățământ și să dezvolte abilități de predare inovative.

3. **Educație pentru utilizarea responsabilă a internetului:** Se impune introducerea unor module educaționale dedicate educației pentru siguranță online, combaterea bullying-ului digital și învățarea modului în care tinerii trebuie să protejeze datele personale. Aceste module trebuie incluse în curriculumul școlar, pentru a-i învăța pe elevi cum să utilizeze internetul într-un mod responsabil.
4. **Promovarea gândirii critice și a abilității de discernământ:** Într-o lume digitală plină de informații, elevii trebuie să fie învățați să distingă între sursele de încredere și cele dubioase. Dezvoltarea gândirii critice este esențială pentru a-i ajuta să navigheze în mod corect și responsabil în mediul online.

Exemple de bune practici

1. **Proiecte de digitalizare a școlilor:** În diverse țări europene, cum ar fi Estonia, au fost implementate proiecte naționale de digitalizare a școlilor, care au oferit acces tuturor elevilor la tehnologie de ultimă oră și la internet. Aceste programe au fost susținute de formarea continuă a cadrelor didactice, asigurând o implementare eficientă a tehnologiilor digitale în educație.
2. **Platforme educaționale deschise:** În multe regiuni, au fost dezvoltate platforme educaționale deschise, unde profesorii pot crea și distribui materiale didactice, iar elevii pot accesa resurse de învățare gratuite. Exemple de astfel de platforme sunt Moodle, Google Classroom sau Khan Academy.
3. **Proiecte de educație digitală pentru cetățenie responsabilă:** Unele organizații non-guvernamentale au lansat programe care promovează educația digitală și cetățenia responsabilă, cum ar fi programul „Digital Citizenship” din Statele Unite sau proiecte europene dedicate educației digitale pentru tineri, care abordează subiecte precum siguranța online, etica digitală și protecția datelor.

Concluzie

Inovația digitală în educație poate adresa multe dintre provocările sistemului educațional tradițional, dar pentru a fi eficientă, trebuie să fie implementată în mod echilibrat și responsabil. Prin promovarea accesului echitabil la tehnologie, educația pentru cetățenie digitală, și formarea continuă a cadrelor didactice, putem construi o generație de cetățeni responsabili, capabili să navigheze în mod critic și sigur în lumea digitală.

INOVAȚIE DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE: PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII PENTRU FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI

1. Introducere

Într-o lume în continuă evoluție tehnologică, inovația digitală a devenit un pilon esențial în sistemele educaționale moderne. Tehnologia nu doar că transformă modul în care informația este transmisă și asimilată, dar redefinește și rolul educatorului și al elevului în procesul de învățare. În acest context, educația digitală joacă un rol crucial în formarea cetățenilor responsabili, capabili să navigheze cu succes într-o societate digitalizată. Cu toate acestea, integrarea tehnologiei în educație vine cu o serie de provocări care necesită soluții bine gândite și implementate strategic.

Acest articol își propune să analizeze principalele provocări asociate inovației digitale în educație și să ofere soluții viabile pentru a le depăși, având ca scop final formarea unor cetățeni responsabili și pregătiți pentru viitor.

2. Importanța inovației digitale în educație

Transformarea procesului de învățare

Inovația digitală schimbă fundamental modul în care elevii învață și interacționează cu informația. Instrumentele digitale, cum ar fi tabletele interactive, platformele de învățare online și aplicațiile educaționale, permit personalizarea experienței de învățare, adaptând conținutul la ritmul și stilul fiecărui elev. Acest lucru nu doar că sporește angajamentul elevilor, dar îmbunătățește și rezultatele academice.

Dezvoltarea competențelor pentru secolul XXI

Tehnologia educațională nu se limitează doar la transmiterea informației, ci contribuie la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru viața modernă, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea problemelor, colaborarea și creativitatea. Aceste abilități sunt fundamentale pentru a face față provocărilor complexe ale unei societăți în continuă schimbare.

Accesul la resurse și informații diverse

Internetul și resursele digitale oferă acces la o cantitate vastă de informații și materiale educaționale, care pot fi integrate în curriculum pentru a oferi o educație mai bogată și mai diversificată. Acest acces facilitează învățarea autodirijată și permite elevilor să exploreze interesele personale într-un mod mai profund și mai structurat.

3. Provocări în implementarea inovației digitale

Accesul inegal la tehnologie

Una dintre cele mai mari provocări este asigurarea unui acces echitabil la tehnologie pentru toți elevii. Diferențele socio-economice pot crea disparități semnificative în accesul la dispozitive digitale și la internet, ceea ce poate duce la inegalități în educație.

Formarea cadrelor didactice

Pentru a utiliza eficient tehnologia în educație, cadrele didactice trebuie să fie bine pregătite și confortabile cu diversele instrumente digitale. Lipsa de formare adecvată poate duce la subutilizarea resurselor tehnologice sau la implementarea inefficientă a acestora.

Siguranța online și protecția datelor

Utilizarea tehnologiei în educație implică manipularea datelor personale ale elevilor, ceea ce ridică probleme de securitate și confidențialitate. Este esențial ca școlile să implementeze măsuri stricte de protecție a datelor și să educe atât profesorii, cât și elevii cu privire la utilizarea sigură a internetului.

Dependența de tehnologie și distragerea atenției

Excesul de utilizare a tehnologiei poate duce la distragerea atenției, dependență digitală și probleme de sănătate, cum ar fi oboseala oculară sau postura incorectă. Este important ca profesorii să echilibreze utilizarea tehnologiei cu activități tradiționale și să promoveze practici sănătoase de utilizare a dispozitivelor digitale.

Lipsa de infrastructură adecvată

Multe școli se confruntă cu lipsa unei infrastructuri IT adecvate, care să suporte utilizarea intensivă a tehnologiei în clasă. Acest lucru poate include lipsa de echipamente moderne, conexiuni internet lente sau instabile și spații neadecvate pentru utilizarea tehnologiei.

4. Soluții pentru depășirea provocărilor

Asigurarea accesului echitabil la tehnologie

Pentru a reduce disparitățile în accesul la tehnologie, este esențial ca guvernele și instituțiile de învățământ să investească în achiziționarea de echipamente și în extinderea accesului la internet pentru elevii din medii defavorizate. Programele de împrumut de dispozitive și parteneriatele cu organizații non-guvernamentale pot contribui la soluționarea acestei probleme.

Programe de formare continuă pentru profesori

Investițiile în formarea profesională a cadrelor didactice sunt cruciale pentru o integrare eficientă a tehnologiei în educație. Aceste programe ar trebui să includă atât aspecte tehnice, cât și metodologice, pentru a asigura că profesorii pot utiliza tehnologia în mod eficient și creativ în procesul de predare.

Politici de securitate și protecție a datelor

Implementarea unor politici clare de securitate și protecție a datelor este esențială pentru a asigura confidențialitatea și siguranța informațiilor personale ale elevilor. Educația privind securitatea online ar trebui să facă parte integrantă din curriculum, pentru a învăța elevii cum să navigheze în siguranță pe internet.

Promovarea unui echilibru sănătos între tehnologie și activități tradiționale

Pentru a preveni dependența de tehnologie, este important să se mențină un echilibru între utilizarea instrumentelor digitale și activitățile tradiționale de învățare. Activitățile fizice, interacțiunea față în față și metodele tradiționale de predare ar trebui să fie integrate armonios cu utilizarea tehnologiei.

Investiții în infrastructură și resurse digitale

Școlile trebuie să investească în infrastructura necesară pentru a susține utilizarea tehnologiei în clasă. Acest lucru include achiziționarea de echipamente moderne, asigurarea unor conexiuni internet rapide și stabile și crearea unor spații adecvate pentru utilizarea tehnologiei. De asemenea, accesul la resurse digitale variate și actualizate este esențial pentru a susține procesul de învățare.

5. Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Educația digitală și alfabetizarea media

Pentru a forma cetățeni responsabili, educația digitală trebuie să includă nu doar utilizarea tehnologiei, ci și înțelegerea impactului acesteia asupra societății și asupra vieții personale. Alfabetizarea media implică capacitatea de a evalua critic informațiile, de a recunoaște sursele de încredere și de a utiliza tehnologia într-un mod etic și responsabil.

Promovarea valorilor etice și civice prin tehnologie

Tehnologia poate fi un instrument puternic pentru promovarea valorilor etice și civice. Prin utilizarea platformelor digitale pentru proiecte civice, discuții etice și colaborări comunitare, elevii pot dezvolta un simț al responsabilității și al angajamentului față de comunitatea lor.

Dezvoltarea abilităților de gândire critică și rezolvare a problemelor

Tehnologia oferă numeroase oportunități pentru dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor. Proiectele bazate pe tehnologie, studiile de caz interactive și utilizarea simulărilor digitale pot stimula gândirea analitică și creativă a elevilor, pregătindu-i pentru provocările complexe ale viitorului.

6. Exemple de bune practici

Proiectul „Școala Digitală”

În cadrul acestui proiect, mai multe școli au implementat tablete și aplicații educaționale pentru a susține predarea disciplinelor de bază. Profesorii au fost instruiți să utilizeze aceste instrumente pentru a crea lecții interactive și personalizate, adaptate nevoilor fiecărui elev.

Rezultatele au arătat o creștere a angajamentului elevilor și o îmbunătățire a performanțelor academice.

Platforma „EduTech”

Platforma online „EduTech” a fost utilizată într-o școală primară pentru a oferi resurse suplimentare de învățare și pentru a facilita comunicarea între profesori și elevi. Elevii au avut acces la materiale educaționale interactive, tutoriale video și forumuri de discuții, ceea ce a facilitat învățarea autodirijată și colaborativă.

Atelierul de securitate online „SafeNet”

Un grup de elevi a participat la un atelier de securitate online organizat de un specialist în IT, unde au învățat despre protecția datelor personale, recunoașterea și evitarea phishing-ului și comportamentul etic pe internet. Acest atelier a contribuit la creșterea conștientizării privind importanța securității online și la dezvoltarea unor obiceiuri sănătoase de utilizare a tehnologiei.

Proiectul „Code for Kids”

În cadrul acestui proiect, elevii au învățat elemente de programare prin intermediul unor aplicații interactive și jocuri educative. Acest lucru nu doar că a dezvoltat abilitățile tehnice ale elevilor, dar a stimulat și gândirea logică și creativă, pregătindu-i pentru viitoarele cerințe ale pieței muncii.

7. Evaluarea Impactului Inovației Digitale în Educație

Metode de evaluare a eficienței tehnologice

Pentru a măsura eficiența inovației digitale în educație, este esențial să se utilizeze metode de evaluare variate și bine definite. Acestea pot include:

- **Teste și evaluări academice:** Compararea rezultatelor academice înainte și după implementarea tehnologiei.
- **Chestionare și sondaje:** Colectarea de feedback de la elevi, profesori și părinți privind utilizarea tehnologiei și impactul acesteia asupra procesului de învățare.
- **Observații directe:** Evaluarea comportamentului elevilor și a interacțiunilor din clasă în contextul utilizării tehnologiei.
- **Portofolii digitale:** Colectarea și analizarea proiectelor și lucrărilor realizate de elevi cu ajutorul tehnologiei.
- **Analiza datelor de utilizare:** Monitorizarea utilizării platformelor digitale și a aplicațiilor educaționale pentru a identifica tiparele de învățare și zonele de îmbunătățire.

Indicatori de succes

Pentru a evalua impactul inovației digitale, este important să se stabilească indicatori de succes clari și măsurabili. Acești indicatori pot include:

- **Îmbunătățirea performanțelor academice:** Creșterea notelor și a rezultatelor la teste standardizate.
- **Creșterea angajamentului elevilor:** Participarea activă în lecții, interes crescut față de învățare și reducerea absenteismului.
- **Dezvoltarea competențelor digitale:** Evaluarea abilităților tehnice ale elevilor, cum ar fi utilizarea software-urilor educaționale, programarea de bază și navigarea pe internet.
- **Îmbunătățirea abilităților socio-emoționale:** Dezvoltarea competențelor de colaborare, comunicare și rezolvare a problemelor.
- **Feedback pozitiv din partea cadrelor didactice și a părinților:** Satisfacția profesorilor și a părinților privind utilizarea tehnologiei în procesul educațional.

Studii de caz și cercetări

Implementarea tehnologiei în educație trebuie însoțită de studii de caz și cercetări care să ofere date concrete și exemple de bune practici. Aceste studii pot ajuta la identificarea factorilor de succes și a provocărilor întâmpinate, oferind astfel informații valoroase pentru alte instituții care doresc să adopte tehnologii similare.

Adaptarea și îmbunătățirea continuă

Evaluarea continuă a impactului tehnologiei în educație permite ajustarea strategiilor și metodelor de predare pentru a maximiza beneficiile și a minimiza dezavantajele. Este important ca instituțiile de învățământ să fie flexibile și să se adapteze la schimbările tehnologice și la nevoile evolutive ale elevilor.

Publicarea și diseminarea rezultatelor

Rezultatele evaluărilor și studiilor de caz ar trebui să fie documentate și distribuite în comunitatea educațională. Publicarea acestor informații poate contribui la dezvoltarea unor standarde și ghiduri comune pentru integrarea eficientă a tehnologiei în educație, facilitând astfel partajarea de cunoștințe și experiențe între diferite instituții și regiuni.

8. Concluzii

Inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate majoră pentru a transforma procesul de învățare și pentru a forma cetățeni responsabili, capabili să navigheze cu succes într-o lume digitalizată. Cu toate acestea, integrarea tehnologiei în educație vine cu o serie de provocări care necesită soluții bine gândite și implementate strategic. Asigurarea accesului echitabil la tehnologie, formarea continuă a cadrelor didactice, implementarea unor politici stricte de securitate online și promovarea unui echilibru sănătos între utilizarea tehnologiei și activitățile tradiționale sunt esențiale pentru succesul acestei integrări.

Prin adoptarea unor strategii eficiente și prin promovarea unor bune practici, sistemul educațional poate valorifica pe deplin potențialul tehnologiei, contribuind la formarea unor cetățeni responsabili, etici și pregătiți pentru provocările viitorului.

Bibliografie:

1. **Georgescu, A.** (2022). *Tehnologia în educația primară: Provocări și oportunități*. Editura Didactică și Pedagogică.
2. **Ionescu, P.** (2021). *Inovații digitale în școala primară*. Editura Universitară.
3. **Marinescu, D.** (2020). *Instrumente digitale pentru cadrele didactice*. Editura Pro Universitaria.
4. **Popescu, L.** (2019). *Educația digitală: Metode și practici*. Editura Trei.
5. **Radu, S.** (2023). *Integrarea tehnologiei în curriculumul școlar*. Editura Art.
6. **Vasilescu, G.** (2018). *Resurse digitale pentru învățământul primar*. Editura Polirom.
7. **Țirlea, M.** (2020). *Securitatea în mediul digital educațional*. Editura Didactică.

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIA DIGITALĂ

Prof. Fănică Daniel
Școala Gimnazială Cândești
Loc. Cândești, jud. Buzău

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Conform cercetărilor sociologice, copiii cu vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3 ore și 30 de minute, zilnic. Prin urmare, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programă școlară și programă de examen;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

Preșcolăritatea reprezintă etapa în care se manifestă curiozitatea și interesul pentru cunoaștere. Copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice.

Frecvența optimă a activităților este de 2-3 sesiuni online pe săptămână, cu participare directă, iar durata acestora trebuie să fie adaptată timpului optim de ecran pentru această vârstă (între 15 și 30 de minute).

Cadrele didactice pot încărca pe platformele digitale dedicate preșcolărilor diferite resurse educaționale, dar folosirea acestora, de către preșcolari, este bine să se realizeze în afara spațiului digital. O modalitate oportună de lucru este înregistrarea audio/audio-video a unor secvențe didactice care prezintă modele educaționale – aria artelor vizuale, a abilităților practice, muzică și mișcare etc. menite să motiveze copiii să exerseze munca independentă, fără a-i fixa în spațiul online și a prelungi inutil timpul de ecran.

În munca cu preșcolarii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile preșcolărilor din grupa pe care o coordonez la GPN Jiblea Nouă, în măsura în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online. Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și preșcolarii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma **ZOOM** pentru conferințe în combinație cu platformele educative **Wordwall**, **Kinderpedia**.

La baza acestor decizii au stat următoarele ipoteze:

1. Dacă educatorul este în legătură directă cu preșcolarul când acesta își petrece timpul în activități educaționale dirijate, atunci calitatea informației consolidate sau dobândite crește.
2. Dacă se desfășoară cu preșcolarul activități efectuate într-un anumit interval de timp, atunci acesta petrece mai puțin timp în fața micilor ecrane pe perioada COVID-19.

Plecând de la aceste ipoteze și de la ideea implicațiilor negative pe care timpul petrecut utilizând tehnologia It de tipul telefonie mobila (în cadrul GPN Jiblea Nouă doar trei preșcolari au acces la calculator) îl are asupra sănătății preșcolarilor, am repartizat timpul activităților în felul următor:

- ✚ 9:00 - 9:30 întâlnirea de dimineață
- ✚ 10:30 - 11:00 activitate didactică de consolidare/ testare/ învățare
- ✚ 19:00 - 19:30 povestea de seară.

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv-educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a preșcolarilor, acestora le-au fost înmânate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma Zoom ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolarilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

Resursele digitale folosite provin de pe : [Twinkl.com](https://www.twinkl.com), [didactic.ro](https://www.didactic.ro), [wordwall.net](https://www.wordwall.net). Menționez că resursele utilizate de pe [didactic.ro](https://www.didactic.ro) și [twinkl](https://www.twinkl.com) au fost folosite atât pentru formarea de noi cunoștințe, cât și pentru consolidare și testare. Pe cele de pe [wordwall.net](https://www.wordwall.net) le-am folosit doar pentru consolidare și testare de cunoștințe.

Ultima lună de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că cele mai utile resurse digitale în desfășurarea acestor activități au fost cele de pe platforma [twinkl](https://www.twinkl.com) și jocurile educative realizate pe [wordwall.net](https://www.wordwall.net) și [youtubekids.com](https://www.youtubekids.com). Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.

PROVOCĂRILE EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Fănică Daniel
Școala Gimnazială Cândești
Loc. Cândești, jud. Buzău

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurta sau abreviata de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasa deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

De ce este important tipul de învățare care are care include TIC ?

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care care traversează cel mult câteva contexte diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de intrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orientului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și largire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție.

Până la urmă, nu e nimic nou soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.

2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.

3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare

4. Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului.

5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebuie să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amețitoare de slide-uri.

6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.

7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare.

Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ?

Teoretic, n-ar trebui să fie dificultăți. În realitate, ele pot apărea. Pentru un test simplu, întrebați-vă colegii ce cred despre integrarea TIC în procesul de învățare.

Veți primi răspunsuri de genul:

”N-am auzit despre așa ceva!”, ”Am auzit ceva, dar nu știu prea clar ce este.”, ”Asta e chestia aia nouă adăugată?”, ”Cu ce e diferit de ceea ce știam deja, ce e nou în asta?”, ”Păi n-avem cum să facem asta, costă mult și fonduri nu prea sunt.”

Unii profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip ”cut and paste” în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Alte dificultăți decurg din lipsa informației cu conotații practice imediate referitoare la TIC sau a unui ghid care să-i informeze pe profesori cum pot ajunge la ea.

De aceea, este nevoie stringentă de:

1. instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice care să implice utilizarea TIC.

2. crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare, bazată pe utilizarea TIC.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

BIBLIOGRAFIE:

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație*. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius – *Efecte si rezultate ale utilizării TIC în educație* în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual , Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație si Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, *Intruirea interactivă*, Editura POLIROM, 2013, București.

INOVAȚIA EDUCAȚIONALĂ

Prof. Fănică Daniel
Școala Gimnazială Cândești
Loc. Cândești, jud. Buzău

Educația reprezintă un sistem al vieții sociale sensibil la mesajele viitorului; viitorul fiind acțiunea actuală asupra condițiilor date, o anumită transformare, inovare și schimbare, a crea premise și nu a impune soluții unilaterale. Una din caracteristicile sistemelor de învățământ contemporane este tendința și practicile de inovare. În limbajul teoreticienilor și practicienilor educației, termenul de inovare a căpătat o largă răspândire.

„A nu inova, adică a apăra ziua de ieri, este mult mai riscant decât a face ziua de mâine.”
(Peter Drucker)

G. Berger anticipa, cu mulți ani în urmă, că „trăim într-o lume în care, nu va mai fi loc decât de inovatori”. Societatea contemporană generează inovații numeroase și variate, pe diverse planuri (sociologic, pedagogic, economic, tehnic). Inovațiile din învățământ reprezintă un proces deosebit de complex ce presupune dezvoltare, schimbare, reformă, modernizare, perfecționare.

Inovarea pedagogică este o mișcare de la tradiție la modernitate, prin introducerea unor schimbări, în scopul creșterii eficienței procesului de instruire și formare a personalității omului contemporan. Inovațiile în domeniul învățământului pot fi realizate sub forma unor schimbări de concepție privind sistemul de organizare, programele, manualele școlare și metodele de învățământ, schimbări referitoare la relațiile interpersonale, ca spre exemplu relația profesor-elev, sau schimbări de natură materială, dacă ne referim la mijloacele de învățământ și la laboratoarele de tehnologie didactică.

Implementarea inovațiilor în învățământ se realizează prin reforme educaționale sau prin introducerea diferitelor schimbări la nivel structural și funcțional în scopul perfecționării procesului educațional. Procedeele tehnice de aplicare a inovațiilor sunt:

- remanierea, care vizează schimbări de structură, ca spre exemplu noua structură a învățământului liceal și superior;
- substituirea, de exemplu, înlocuirea unui manual cu altele mai moderne (manuale alternative);
- restructurarea, spre exemplu a planului de învățământ, prin introducerea unor noi discipline (informatica, ecologia);
- adăugarea, adică introducerea unor elemente noi în învățământ, a planurilor cadru, a calculatorului ș.a.;
- eliminarea unor forme învechite cum sunt relațiile autoritare și înlocuirea lor cu cele democratice în relația profesor-elev.

Ținând cont de faptul că impulsul educațional reprezintă un impuls central al dezvoltării societății este necesar ca noile sisteme de învățământ să dezvolte nu numai cunoștințe, capacități și deprinderi ci și capacitatea de creativitate, de adaptare continuă la situații și probleme noi care sunt impuse de evoluția dinamică și schimbările continue a dezvoltării societății contemporane.

Învățarea inovatoare este un nou tip de învățare necesară pentru o supraviețuire pe termen lung ce poate aduce schimbare, reinnoire, restructurare și reformulare de probleme.

Fiind un mijloc necesar de a pregăti atât indivizi cât și societățile să acționeze pozitiv la situații noi, învățării inovatoare i se desprind două trăsături de bază corelative: anticiparea și participarea. Deoarece învățarea este o acțiune în care se transmit, se compară și se modifică valori, se reorganizează structuri aflate în interacțiune, **participarea** ei este concepută ca o

interacțiune socială, conștientă și transformatoare, o legătură între învățarea individului și învățarea socială. Dacă participarea reprezintă latura socială a învățării, **anticiparea** scoate în relief funcțiile modelelor și a construcțiilor mentale. Este un imperativ al actualității, folosirea simulărilor tuturor situațiilor ce trebuie evitate și transformarea lor într-un instrument de învățare.

Orice fenomen de dezvoltare este susținut de competența umană, capacitatea oamenilor de a identifica și rezolva probleme, de a evita incertitudini la care se adaugă priceperea de a trăi în armonie cu natura și semenii.

Inovația educațională este o schimbare cu caracter deliberat și voluntar, este o operație al cărei obiectiv este de a determina instalarea, acceptarea și utilizarea unei schimbări. După Lazăr Vlăsceanu, inovația în învățământ se poate realiza prin reforma educațională și schimbarea pedagogică. Prima desemnează un tip de inovație structurală și sistematică – sistematică și structurală, care afectează funcționarea și raporturile structurale din întregul sistem de învățământ, având totodată referință intersistemică. A doua formă de realizare urmărește „îmbunătățirea sau modernizarea practicii educaționale”, conform cu obiective predeterminate.” În viziunea autorului, cele două se pot corela în cadrul unui proces de inovare planificat.

Același autor mai precizează că schimbarea are anvergura reformei „fiindcă propune inovații și redimensionări la nivelul structurii, al combinării metodelor de predare-învățare și evaluare”. Iar inovația în educație și învățământ este o necesitate stringentă și o premisă a afirmării societății educative.

Inovația în educație și învățământ poate fi definită ca o îmbunătățire măsurabilă, deliberată și durabilă, produsă ca urmare a instalării, acceptării și propagării unei schimbări. Ea reprezintă o înnoire intenționată și bine fundamentată, sugerată grație desfășurării de cercetări pedagogice științifice. O înnoire dobândește statut de inovație dacă îndeplinește următoarele cerințe:

- are caracter conștient, deliberat, voluntar și programat/ planificat, spre deosebire de schimbările spontane;
- presupune schimbări de fond privind strategiile educaționale, modificări de atitudini și mentalități;
- presupune transformări importante și eficiente pe scară largă și de durată;
- presupune modificări substanțiale în proiectarea politicii educaționale.

Așadar, inovația în învățământ constă în acceptarea, instalarea și utilizarea unei/unor schimbări cu efecte pozitive asupra activității educaționale ulterioare. Inovațiile nu au valoare în sine și pentru sine, ci numai atunci când se pot „integra și articula în contextul general al sistemului educațional, sincronizându-se cu logica acestuia”(M. Bocoș).

Dacă inovațiile presupun un factor de masă critică, reprezentând gradul de presiune care se exercită în favoarea schimbării, și un factor de prag critic, respectiv, o anumită investiție de resurse umane, temporale etc., atunci putem vorbi de următoarele tipuri de inovații în școală (adaptare după A.M. Huberman):

1. Inovații materiale, care vizează mediul educativ și echipamentul școlar: sălile de clasă, laboratoarele, cabinetele, mijloacele de învățământ, manualele, cărțile ș.a.m.d.
2. Inovații „de concepție”, referitoare la modalitățile de proiectare și organizare a procesului instructiv-educativ, la întregul curriculum școlar și la componentele acestuia: conținutul învățământului, strategiile de predare și învățare, strategiile de evaluare etc.
3. Inovații legate de conduita interpersonală, care vizează atât rolurile și relațiile dintre cei doi poli/factori ai binomului educațional – educatori și educați, cât și relațiile stabilite între cadrele didactice (de exemplu, colaborarea pentru realizarea unor cercetări pedagogice, pentru

organizarea de cercuri școlare pe arii curriculare sau cu caracter interdisciplinar, pentru creșterea randamentului școlar etc.), relațiile dintre educatori, educați și personalul administrativ ș.a.m.d. Diferitele tipuri de inovații educaționale se bazează, în primul rând, pe schimbarea concepției și a atitudinii cadrului didactic față de problemele care apar în realitatea educațională. De aceea, se impune ca absolut necesară educarea și autoeducarea cadrelor didactice în direcția producerii, acceptării și introducerii inovațiilor educaționale.

Dacă inovațiile reprezintă orice schimbare în structura și randamentul sistemului de învățământ (de la manifestările de suprafață, până la restructurările fundamentale), reformele sunt o instituție unică pentru toate tipurile de inovații care proiectează pe o durată mai mare schimbările necesare la toate nivelurile funcționale ale structurilor. Deosebirea față de inovațiile curente constă în faptul că reformele operează o schimbare de ansamblu în cadrul de desfășurare a învățământului, intervin mai rar și , introduc în interdependența lor mai multe inovații simultane. Reformele nu pot fi confundate cu inovațiile, indiferent de intensitatea lor, deoarece ele nu sunt decât un instrument, instituție socială, cu funcții specifice.

Conceptul de reformă este un concept complex, care poate fi nuanțat și analizat din perspectiva diferitelor domenii: istorie, sociologie, filozofie, politologie, economie, drept, științele educației. Prin dimensiunile și deschiderile sale multiple, de ordin istoric, sociologic, economic, juridic, reforma are un puternic impact psihologic și psiho-social. Ea poate fi definită ca acțiune de amploare, care implică modificări majore de structură și strategie, constituind o opțiune politică.

Așadar, reforma învățământului reprezintă o inovare macroeducațională care acționează asupra macrosistemului, adică asupra tuturor componentelor structurale și funcționale ale învățământului, vizând restructurarea integrală sau cvasiintegrală a acestora – a obiectivelor, structurilor, conținuturilor și strategiilor educației. Astfel, logica reformatoare proiectează o dinamică proprie a inovației educaționale, pe circuitul unor valori sociale complexe, structurale și sistematice, pe baza următoarelor schimbări:

- schimbarea orientării sistemului educațional;
- schimbarea structurii sistemului educațional;
- schimbarea conținutului procesului educațional.

Pe de altă parte, inovarea microeducațională reprezintă o schimbare pedagogică la nivelul componentelor sistemului instructiv-educativ, îmbunătățirea practicii educaționale în unitățile de învățământ, potrivit cerințelor reformei (de exemplu, noi planuri de învățământ, noi programe școlare, noi resurse metodologice, noi mijloace de învățământ, noi tipuri de relații educative ș.a.m.d.).

Între cele două forme ale inovației se stabilește o legătură strânsă, în sensul că reforma învățământului nu este posibilă în absența inovației microeducaționale relevante, sistematice și coerente, iar, pe de altă parte, acestea sunt jalonate de liniile generale ale reformei. Pentru perfecționarea instruirii și formării și pentru realizarea reformei învățământului, este necesar să se elaboreze strategii de difuziune, extindere, generalizare și implementare a inovațiilor realizate în anumite „puncte” ale sistemului de învățământ, întrucât ele nu pot apărea dintr-o dată în întreaga rețea educațională.

Ca instituție specializată, reformele asigură un regim uniform inovațiilor, legea fiind nucleul în jurul căruia întreaga reformă gravitează, sursa care conferă autoritate și operativitate inovațiilor. Strategia reformelor cunoaște aceeași variabilitate ca și învățământul însuși în funcție de condițiile în/ și la care se aplică. Repetabilitatea reformelor educaționale este explicată de faptul că ele nu rezolvă în întregime dificultățile cu care se confruntă sistemul de învățământ. De aceea, reformele educaționale nu reprezintă totdeauna o soluție inovatoare. Pentru a avea această

calitate ele trebuie să însoțească transformări adânci, restructurări și schimbări la nivelul sistemului social global.

Ritmul dezvoltării social-economice, cerințele de forță de muncă, schimbările de știință și tehnică, noile orientări culturale, politice și valorice sunt câțiva din factorii care solicită și determină tendințele și practicile de inovare a învățământului.

În vederea producerii, acceptării, introducerii și generalizării inovațiilor educaționale, se impune realizarea unei pregătiri adecvate, teoretice și practice, a cadrelor didactice, în cadrul celor două subsisteme de pregătire și perfecționare a lor: cel al formării inițiale și cel al formării continue.

Bibliografie :

- * Cazacu, Aculin: *Sociologia educației*, Editura Hiperion XXI , București, 1992.
- * Ionescu, Miron: *Inovația în educație și în învățământ*, în revista „Învățământul primar” nr.2-3/2003, Editura Miniped, București
- * Marin, Stoica: – *Pedagogie și Psihologie pentru examenele de definitivare și grade didactice*, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2002;
- * Vlăsceanu, Lazăr: *Decizie și inovație în învățământ*, E.D.P., București, 1979

EDUCAȚIA DIGITALĂ ȘI CETĂȚENIA RESPONSABILĂ ÎN RÂNDUL ELEVILOR

Feraru Petronela Daniela, Profesor, Doctor în sociologie, Colegiul Național Iași

Argument

În contextul evoluției rapide a tehnologiilor digitale, educația joacă un rol esențial în pregătirea tinerelor generații pentru a deveni cetățeni responsabili într-o societate din ce în ce mai conectată digital. Articolul de față analizează modul în care educația digitală poate contribui la formarea unor comportamente civice corecte și informate în rândul elevilor. Prin intermediul unui chestionar aplicat la 225 de liceeni, cercetarea explorează percepțiile acestora asupra utilizării tehnologiei în educație, competențelor digitale și importanței siguranței online. Rezultatele evidențiază atât oportunitățile, cât și provocările aduse de integrarea tehnologiilor în școli, precum și nevoia de a sprijini dezvoltarea unor competențe digitale solide care să formeze o cetățenie responsabilă în mediul virtual. În final, articolul propune soluții pentru îmbunătățirea educației digitale, inclusiv necesitatea de a implementa programe de formare continuă în domeniul securității online și al gândirii critice.

Cuvinte cheie: *educație digitală, cetățenie responsabilă, siguranța online*

Abstract

In the context of rapid technological advancements, education plays an essential role in preparing younger generations to become responsible citizens in an increasingly digitally connected society. This article analyzes how digital education can contribute to the development of correct and informed civic behaviors among students. Through a survey applied to 225 high school students, the research investigates their perceptions of technology use in education, digital skills, and the importance of online safety. The results highlight both the opportunities and challenges brought by the integration of technology in schools, as well as the need to support the development of solid digital competencies that will form responsible citizenship in the virtual environment. In conclusion, the article proposes solutions for improving digital education, including the need to implement continuous training programs in online security and critical thinking.

Keywords: *digital education, responsible citizenship, online safety*

Introducere

În ultimele decenii, tehnologia a transformat radical modul în care trăim, lucrăm și învățăm. Într-o lume în care conectivitatea digitală este esențială, educația digitală devine un pilon fundamental al formării viitoarelor generații (Ertmer & Ottenbreit-Leftwich, 2010). Pe măsură ce societatea evoluează către o eră în care interacțiunile și deciziile sunt din ce în ce mai influențate de tehnologie, educația nu mai poate rămâne în forma tradițională. Astfel, pregătirea tinerelor generații pentru a deveni cetățeni responsabili în mediul digital este o provocare majoră, dar și o oportunitate de a construi un viitor sustenabil și etic.

Articolul de față își propune să exploreze modul în care educația digitală influențează formarea unor comportamente civice corecte și informate, necesare în lumea digitală. În cadrul cercetării, am aplicat un chestionar unui eșantion de 225 de elevi de liceu, pentru a analiza percepțiile lor asupra utilizării tehnologiilor în procesul educațional, competențelor digitale și importanței siguranței online. Studiul evidențiază provocările și oportunitățile pe care tehnologia le aduce în școli, subliniind nevoia de a promova cetățenia digitală responsabilă.

Într-o eră în care informațiile circulă rapid și interacțiunile online sunt la ordinea zilei, dezvoltarea unei educații digitale eficiente și formarea unor cetățeni responsabili sunt esențiale pentru un viitor în care tehnologia să fie folosită într-un mod etic, sigur și constructiv. Acest articol va analiza, prin datele obținute, cum pot fi îmbunătățite abordările educaționale pentru a răspunde acestor nevoi urgente.

Etapa documentară a reprezentat o selecție de resurse teoretice, studii și lucrări relevante, împreună cu referințele bibliografice corespunzătoare. Incursiunea în literatura de specialitate a fost realizată cu scopul de a identifica informații suplimentare care să constituie un punct de plecare în analizarea modului în care tehnologia influențează procesul educațional, evidențiind atât provocările, cât și oportunitățile pe care le aduce digitalizarea în educație.

În anul 2019 autoarele Grosseck și Malita au avut o abordare modernă pentru formatori, transformând procesul de specializare tehnică într-o experiență dinamică și relevantă, cu scopul de a forma cetățeni responsabili și activi în era digitală.

Autorul Angheluță Sorin pe blogul Comisiei Europene scrie un articol privind importanța regândirii educației în contextul digital, evidențiind necesitatea formării unei forțe de muncă calificate și asigurarea incluziunii sociale în democrația digitalizată (2020).

Planul de acțiune pentru educația digitală (2021-2027) al Comisiei Europene stabilește o viziune comună asupra unei educații digitale de înaltă calitate, favorabile incluziunii și accesibile în Europa, și urmărește să sprijine adaptarea sistemelor de educație și formare la era digital.

Un alt articol este publicat pe ArdeBlog în anul 2024 referitor la impactul erei digitale asupra educației, punând accent pe provocările cu care se confruntă sistemele educaționale și oportunitățile respective. Planul de acțiune pentru educația digitală (2021-2027) al Comisiei Europene stabilește o viziune comună asupra unei educații digitale de înaltă calitate, favorabile incluziunii și accesibile în Europa, și urmărește să sprijine adaptarea sistemelor de educație și formare la era digital.

Autoarea Mihăilă Georgiana Mădălina a publicat în anul 2023 o lucrare în care analizează inițiativele și planurile de acțiune adoptate la nivelul Uniunii Europene pentru a sprijini adaptarea sustenabilă și eficientă a sistemelor educaționale și de formare la era digitală, cu un accent pe contextul românesc.

Pentru a transpune conceptele teoretice în realitatea educațională actuală, este esențial să analizăm datele colectate și să le corelăm cu literatura de specialitate, evidențiind astfel impactul educației digitale asupra formării cetățeniei responsabile în rândul elevilor.

Educația digitală și cetățenia responsabilă: O abordare conceptuală

Educația digitală se referă la utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) pentru a sprijini procesul educativ. Aceasta include nu doar integrarea instrumentelor tehnologice în învățământ, dar și formarea abilităților digitale necesare elevilor pentru a naviga eficient în lumea digitală. Potrivit lui Voogt și colaboratorilor (2015), educația digitală joacă un rol fundamental în dezvoltarea competențelor de gândire critică și în promovarea învățării active. În contextul actual, educația digitală nu se rezumă doar la abilități tehnice, ci și la utilizarea responsabilă și etică a tehnologiei în scopuri educaționale (Resta & Laferrière, 2015).

Cetățenia responsabilă în mediul digital se referă la comportamentele și acțiunile civice ale indivizilor în mediul online (Ribble, 2015). Acesta include respectarea legii, protecția datelor personale și combaterea fenomenelor de dezinformare. Așa cum susțin autorii Tapscott și Williams (2006), educația pentru cetățenie digitală este esențială în formarea unei societăți mai sigure și mai etice. Cetățenii responsabili nu doar că respectă regulile și normele online, dar contribuie activ la construirea unui mediu virtual sănătos și informativ.

Siguranța online se referă la protecția datelor personale, prevenirea riscurilor de securitate și dezvoltarea unor comportamente online responsabile. Într-o eră în care informațiile sunt accesibile imediat și sunt partajate rapid, protejarea datelor personale este esențială pentru menținerea unui mediu digital sigur (Richards & King, 2014). Conform cercetărilor realizate de Livingstone și Haddon (2009), educația privind siguranța online este fundamentală pentru a preveni pericolele legate de confidențialitate și securitate, mai ales în rândul tinerelor generații care sunt expuse la aceste riscuri din ce în ce mai devreme.

Provocări și oportunități ale educației digitale în formarea cetățenilor responsabili

Educația digitală, deși prezintă numeroase avantaje, vine și cu provocări semnificative care necesită o abordare atentă și strategică. Într-o eră în care tehnologia evoluează rapid, școlile se confruntă cu dificultăți legate de integrarea eficientă a resurselor digitale în procesul educațional. În acest context, formarea cetățenilor responsabili este un obiectiv esențial, având în vedere că tehnologia joacă un rol din ce în ce mai important în dezvoltarea competențelor civice ale elevilor. Provocările educației digitale includ lipsa infrastructurii adecvate, decalajele în accesul la tehnologie și dificultățile pedagogice întâmpinate de profesori în utilizarea platformelor educaționale. Pe de altă parte, tehnologia oferă oportunități semnificative pentru personalizarea învățării, accesul la resurse educaționale variate și dezvoltarea unor competențe digitale fundamentale, necesare în formarea unor cetățeni digitali responsabili.

Unul dintre principalele obstacole identificate în cadrul educației digitale este inegalitatea accesului la tehnologie. Potrivit unui raport al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD), elevii din zonele defavorizate au adesea dificultăți în a accesa dispozitive și internet de calitate, ceea ce generează un decalaj semnificativ în ceea ce privește performanțele educaționale (OECD, 2020). În plus, formarea continuă a cadrelor didactice în utilizarea tehnologiilor educaționale este o provocare constantă, mulți profesori neavând suficiente resurse sau pregătire pentru a integra tehnologia în mod eficient în predare. Totuși, aceste provocări sunt contrabalansate de numeroasele oportunități pe care tehnologia le aduce. Tehnologiile educaționale pot îmbunătăți accesul la informație, facilita colaborarea între elevi și profesori și sprijini dezvoltarea unor abilități digitale esențiale. Un alt aspect pozitiv este utilizarea platformelor educaționale, care permit elevilor să învețe într-un ritm propriu și să acceseze lecții și materiale educaționale dincolo de limitele școlii tradiționale. Astfel, educația digitală poate

contribui la formarea unor cetățeni responsabili, capabili să navigheze în siguranță și cu discernământ în lumea digitală.

Metodologia cercetării

Scopul acestui studiu este de a explora modul în care elevii percep educația digitală și modul în care se pregătesc pentru a deveni cetățeni responsabili într-o eră tot mai tehnologizată. Studiul analizează atât utilizarea tehnologiei în educație, cât și percepțiile elevilor despre competențele digitale și comportamentele civice necesare într-un context digital.

Obiectivele cercetării: *Identificarea frecvenței utilizării tehnologiei de către elevi în scopuri educaționale; Evaluarea percepției elevilor asupra eficienței utilizării tehnologiei de către profesori; Analiza nivelului de pregătire al elevilor în utilizarea tehnologiilor și a educației digitale; Investigarea gradului de conștientizare a elevilor privind siguranța online și protecția datelor personale; Înțelegerea atitudinilor elevilor față de viitorul educației digitale și rolul tehnologiei în formarea unui cetățean digital responsabil.*

Ipozeze de lucru: *Elevii care folosesc frecvent tehnologia pentru învățare se simt mai pregătiți în utilizarea acesteia și consideră că educația digitală este mai eficientă; Există o corelație între utilizarea platformelor educaționale și nivelul de pregătire al elevilor în ceea ce privește competențele digitale; Majoritatea elevilor nu au primit educație formală despre siguranța online și protecția datelor personale, dar se informează din alte surse.*

Cercetarea este de tip cantitativ, având ca instrument principal un chestionar structurat, care include întrebări cu răspunsuri predefinite (închise), întrebări cu opțiuni multiple și întrebări deschise. Chestionarul a fost conceput pentru a colecta date despre utilizarea tehnologiei în educație, competențele digitale ale elevilor și atitudinile acestora față de cetățenia digitală responsabilă. Chestionarul a fost organizat în cinci secțiuni: *date demografice* pentru a înțelege profilul elevilor (clasa, genul, profilul școlii); *utilizarea tehnologiei în educație* pentru a evalua frecvența utilizării tehnologiei în scopuri educaționale și platformele preferate; *competențe digitale și cetățenie responsabilă* pentru a analiza gradul de pregătire al elevilor în utilizarea tehnologiei și conștientizarea acestora privind siguranța online; *viitorul educației digitale* pentru a înțelege viziunea elevilor asupra rolului tehnologiei în educație; *atitudini și percepții* pentru a explora modul în care tehnologia influențează procesul de învățare și comportamentele civice ale elevilor.

Studiul a fost realizat pe un eșantion de 225 de elevi din cinci licee din județul Iași, cu vârste cuprinse între 14 și 19 ani. Elevii provin din clasele a IX-a, a X-a, a XI-a și a XII-a, urmând profiluri teoretice, tehnologice și vocaționale. Alegerea acestui eșantion a fost realizată aleatoriu, asigurându-se reprezentativitatea diverselor tipuri de licee. Chestionarul a fost distribuit online, prin platforma Google Forms (<https://forms.gle/JJrHefljRMyu9fpK7>) astfel încât să se asigure un grad ridicat de accesibilitate și confidențialitate. Elevii au completat chestionarul într-o perioadă de două săptămâni, 10-21 februarie 2025, iar completarea acestuia a fost anonimă. Datele colectate au fost analizate utilizând metode statistice descriptive (media, frecvențele, distribuțiile) pentru a examina tendințele generale. În plus, pentru întrebările deschise, s-a realizat o analiză calitativă, identificând teme recurente și categorii semnificative. Rezultatele au fost reprezentate grafic prin diagrame de tip bară și circulară pentru a oferi o imagine clară asupra răspunsurilor.

Analiza și interpretarea datelor

În analiza și interpretarea datelor din chestionar, s-a urmărit obținerea de răspunsuri clare la întrebările de cercetare și identificarea corelațiilor semnificative între variabile. În cadrul analizei descriptive au fost calculate frecvențele și procentele pentru întrebările cu răspunsuri închise (de exemplu, „Cât de des folosești tehnologia pentru învățare?”) pentru a oferi o imagine clară asupra distribuției răspunsurilor. Au fost create grafice (ex. histograme, diagrame de tip bară și circulară) pentru a vizualiza datele într-un mod accesibil.

În cadrul analizei corelaționale pentru a înțelege relațiile dintre două variabile (de exemplu, „Frecvența utilizării tehnologiei” și „Percepția asupra eficienței învățării”) au fost aplicate metode de corelație. În interpretarea datelor cercetării sunt analizate tendințele din răspunsuri și pattern-urile (de exemplu, dacă elevii din clasele superioare folosesc tehnologia mai des decât cei din clasele inferioare) și pe baza datelor obținute, are loc formularea concluziilor care răspund la întrebările de cercetare. De exemplu, dacă majoritatea elevilor se simt pregătiți în utilizarea tehnologiei pentru învățare, s-a concluzionat că educația digitală a fost eficient implementată în școală. Acolo unde au fost observat diferențe semnificative între grupuri (de exemplu, între elevii din diferite profile școlare), sunt explicate posibilele cauze ale acestora. După analiza datelor, au fost comparate rezultatele cercetării cu studiile anterioare sau cu ipotezele formulate.

Studiul are o reprezentare mai mare a fetelor (aproape două treimi din respondenți, 63,6%) și o proporție a băieților de 36,4%. Din punct de vedere sociologic, acest aspect poate influența

perspectivele și răspunsurile oferite în chestionar dacă există diferențe de percepție între fete și băieți asupra educației digitale și a cetățeniei responsabile, rezultând un dezechilibru care poate duce la o interpretare mai orientată spre perspectiva dominantă. Din graficul privind distribuția pe clase, se remarcă faptul că elevii din clasa a XI-a sunt cei mai numeroși în eșantion (41,3%), urmați de cei din clasa a X-a (28%). Elevii din clasa a IX-a și a XII-a sunt mai puțin reprezentați în eșantion, cu 13,8% și 16,9% respectiv. Distribuția elevilor în funcție de profilul urmat, indică o dominare clară a elevilor de la profil umanist, care reprezintă peste 80% din totalul respondenților și anume, profil umanist (83,6%) și profil real (16,4%). Referitor la specializarea studiilor, majoritatea respondenților au specializarea în științe ale naturii (53,8%), urmată de filologie (31,6%) și apoi matematică-informatică (9,3%).

Din datele cu privire la frecvența utilizării tehnologiei de către elevi pentru învățare, rezultă că 74,7% dintre elevi utilizează zilnic tehnologia (tablete, laptopuri, smartphone-uri) pentru învățare. Acest procent ridicat indică faptul că tehnologia a devenit un instrument esențial în procesul educațional. 16,9% folosesc tehnologia de câteva ori pe săptămână, ceea ce arată că și acești elevi se bazează pe resursele digitale, dar într-un ritm mai redus. Un procent foarte mic folosește tehnologia doar o dată pe săptămână sau chiar rar/niciodată, ceea ce poate indica fie lipsa accesului la dispozitive digitale, fie preferința pentru metodele tradiționale de învățare. Rezultă că platformele educaționale utilizate cel mai des de elevi sunt YouTube (pentru lecții) este cea mai utilizată platformă educațională, cu 74,2% dintre elevi 167 respondenți). Acest lucru subliniază rolul dominant al conținutului video în procesul de învățare, fiind accesibil, interactiv și ușor de urmărit. Google Classroom (14,2%) și Zoom/Teams (12,9%) sunt următoarele platforme populare, ceea ce arată că, deși școala online a fost importantă, elevii preferă în general resurse mai flexibile, precum videoclipurile educaționale. Moodle (1,3%) și Adservio (4,4%) au o utilizare mai redusă, ceea ce poate indica faptul că aceste platforme nu sunt la fel de populare în rândul liceenilor sau că nu sunt integrate uniform în sistemul educațional. Prezența unor mențiuni ca TikTok, ChatGPT, Duolingo și Reddit, chiar dacă la nivel redus, sugerează diversificarea resurselor digitale, inclusiv utilizarea inteligenței artificiale și a rețelelor sociale pentru învățare.

Percepția elevilor asupra eficienței utilizării tehnologiei de către profesori în procesul de predare arată că doar 16% dintre elevi consideră că profesorii folosesc tehnologia foarte eficient, ceea ce sugerează că există un potențial nevalorificat în integrarea resurselor digitale. 45,3% dintre elevi spun că profesorii nu folosesc tehnologia foarte eficient, iar 30,2% consideră că utilizarea

este „destul de eficientă”, indicând că metodele actuale nu sunt pe deplin optimizate. Un procent mai mic (8,4%) afirmă că profesorii nu folosesc deloc eficient tehnologia, ceea ce sugerează că există și cazuri în care predarea digitală nu este implementată corespunzător. Aceste rezultate corelate cu alte date arată că elevii folosesc zilnic tehnologia pentru învățare (74,7%), iar YouTube este principala platformă educațională (74,2%), ceea ce arată că aceștia sunt obișnuiți cu resurse digitale interactive. Totuși, dacă profesorii nu utilizează eficient tehnologia, apare un decalaj între așteptările elevilor și metodele de predare. Utilizarea scăzută a platformelor educaționale formale (Google Classroom – 14,2%, Zoom/Teams – 12,9%) poate indica fie o preferință a elevilor pentru autoînvățare, fie o insuficientă integrare a acestor platforme în procesul educațional. Prezența unor platforme precum ChatGPT, TikTok sau Reddit în răspunsurile anterioare sugerează că elevii explorează alternative digitale, ceea ce ar putea însemna că metodele tradiționale nu le satisfac pe deplin nevoile. Rezultatele sugerează că, deși tehnologia este prezentă în procesul educațional, utilizarea ei nu este percepută ca fiind foarte eficientă de către elevi. Elevii sunt deja familiarizați cu tehnologia, iar modul în care profesorii o integrează în predare poate influența semnificativ implicarea și învățarea lor. Câteva posibile explicații pentru faptul că majoritatea elevilor nu consideră tehnologia folosită eficient sunt: predare tradițională cu suport digital limitat, profesorii folosesc tehnologia doar pentru prezentări statice (ex. PowerPoint), fără elemente interactive sau colaborative; lipsa formării profesorilor în metode digitale eficiente deoarece mulți profesori nu sunt instruiți să utilizeze platforme interactive sau resurse digitale adaptate nevoilor elevilor; utilizarea neuniformă a tehnologiei cu toate că, în funcție de disciplină și de profesor, tehnologia poate fi utilizată diferit, iar elevii pot percepe această variație ca o lipsă de coerență; se pune prea mult accent pe metode pasive, de exemplu, utilizarea excesivă a PDF-urilor și documentelor statice în locul unor platforme interactive poate face ca tehnologia să nu fie percepută ca un beneficiu real. Aceste date sugerează că profesorii nu reușesc să adopte pe deplin metodele digitale pe care elevii le consideră atractive și eficiente.

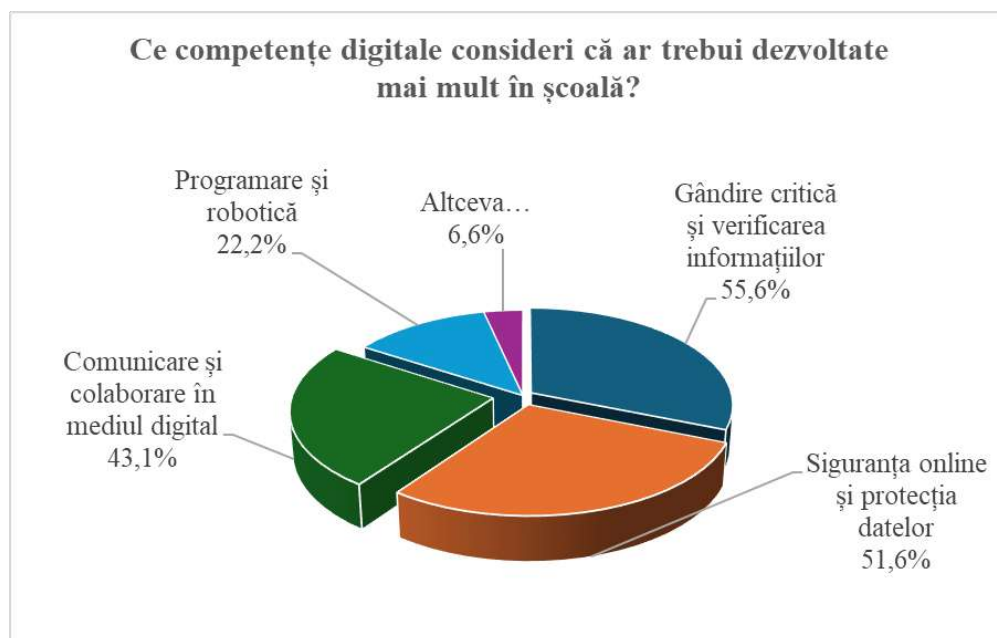
Conform datelor privind nivelul de pregătire al elevilor în utilizarea tehnologiei pentru învățare, 50,2% de respondenți se consideră *destul de pregătiți*, 41,8% se declară *foarte pregătiți* și un procent mic este *puțin pregătit* sau *nepregătit*. Aceste rezultate sugerează că majoritatea elevilor (peste 90%) se simt confortabil în utilizarea tehnologiei pentru educație. Acest lucru poate indica o integrare reușită a resurselor digitale în procesul de învățare, dar și o nevoie minimă de instruire suplimentară pentru utilizarea tehnologiei.

Din analiza datelor cu privire la instruirea în siguranța online și protecția datelor personale, 70,7% dintre elevi au învățat despre siguranța online *din alte surse* (familie, internet, prieteni), ceea ce indică faptul că majoritatea și-au format aceste cunoștințe din afara sistemului educațional formal. 18,7% au primit instruire *în școală*, ceea ce sugerează că doar un număr redus de elevi a beneficiat de lecții structurate pe acest subiect în cadrul educației formale. 10,7% nu au primit deloc instruire despre siguranța online, ceea ce poate indica un risc crescut pentru acești elevi în fața amenințărilor din mediul digital. Din aceste date rezultă că educația formală pe această temă este insuficientă în timp ce, familia și internetul joacă un rol principal. De asemenea, există un risc pentru elevii fără educație digitală astfel, cei 10,7% dintre respondenți care nu au fost instruiți deloc sunt mai vulnerabili la probleme precum fraude online, cyberbullying sau expunerea neintenționată a datelor personale.

Din analiza datelor, frecvența cu care elevii verifică sursele informațiilor găsite online rezultă că 28,4% dintre elevi verifică *întotdeauna* sursele, ceea ce indică o atitudine responsabilă față de informațiile consumate online. 48% declară că verifică sursele *deseori*, ceea ce sugerează că, deși sunt atenți la calitatea informației, nu au acest obicei constant. 20% verifică sursele *rare*, ceea ce poate indica o lipsă de conștientizare asupra importanței acurateței informațiilor. *Un procent foarte mic* (aproximativ 3-4%) *nu verifică niciodată* sursele, ceea ce arată un risc crescut de dezinformare pentru acești elevi. În concluzie, majoritatea elevilor verifică sursele, dar nu consecvent des, aproape 77% (*întotdeauna + deseori*) sunt preocupați de verificarea informațiilor, există încă loc de îmbunătățire. Un procent semnificativ este expus riscului dezinformării, cei care verifică sursele *rare* sau *niciodată* (aproximativ 23%) ar putea fi vulnerabili la fake news și manipulare online. Este nevoie de educație media mai aprofundată iar rezultatele sugerează necesitatea unor cursuri despre verificarea informațiilor, identificarea surselor de încredere și combaterea dezinformării.

Conform datelor, la itemul „Crezi că tehnologia poate înlocui complet profesorii în viitor?” 50,7% au răspuns „Nu”, ceea ce indică faptul că majoritatea elevilor consideră că tehnologia nu poate înlocui complet profesorii. 24,9% au răspuns „Da”, ceea ce sugerează că aproape un sfert dintre elevi cred că tehnologia ar putea prelua complet rolul profesorilor în viitor. 24,4% au răspuns „Nu sunt sigur(ă)”, ceea ce arată că există o incertitudine considerabilă cu privire la acest subiect. Rezultatele evidențiază o perspectivă predominantă conform căreia profesorii sunt considerați indispensabili în procesul educațional, chiar și în contextul avansului tehnologic. Deși un sfert dintre elevi sunt de părere că tehnologia ar putea prelua complet rolul cadrelor didactice, o

majoritate de peste 50% respinge această posibilitate. Acest lucru poate reflecta convingerea că educația implică mai mult decât transmiterea informațiilor – include interacțiune umană, sprijin emoțional și adaptare personalizată, aspecte greu de replicat integral prin mijloace digitale.

Graficul 1. Ce competențe digitale consideri că ar trebui dezvoltate mai mult în școală?

Sursă: Concepția proprie a autoarei

Conform graficului 1 “*Ce competențe digitale consideri că ar trebui dezvoltate mai mult în școală?*”, cei 225 de elevi respondenți au ales mai multe variante de răspuns și anume, 55,6% au optat pentru “Gândire critică și verificarea informațiilor”, 51,6% pentru “Siguranță online și protecția datelor”, 43,1% pentru “Comunicarea și colaborarea în mediul digital” și 22,2% pentru “Programare și robotică”. 6,6% sunt răspunsuri izolate, inclusiv mențiuni atipice sau non-relevante pentru subiect. Rezultatele sugerează că elevii consideră *gândirea critică și siguranța online* drept competențe esențiale care trebuie dezvoltate mai mult în școală. Acest lucru reflectă o preocupare pentru evaluarea corectă a informațiilor și protecția în mediul digital, subiecte extrem de relevante într-o eră a dezinformării și a riscurilor cibernetice. În același timp, *comunicarea și colaborarea digitală* sunt văzute ca abilități importante, ceea ce indică o nevoie de instruire în folosirea eficientă a platformelor digitale pentru învățare și muncă. Deși *programarea și robotica* sunt menționate, procentul mai redus (22,2%) sugerează că acestea sunt percepute ca fiind utile, dar nu la fel de

esențiale pentru toți elevii, comparativ cu gândirea critică și siguranța online. În concluzie, există o nevoie acută de alfabetizare digitală critică, o preocupare crescută pentru siguranța online deoarece competențele sociale digitale sunt importante în procesul tehnologizării educației.

Din analiza datelor itemului deschis *“Ce îmbunătățiri ai propune pentru utilizarea tehnologiei în educație?”* rezultă că implementarea inteligenței artificiale în educație ar putea adapta materialele și ritmul de studiu la nevoile individuale ale elevilor. Utilizarea tehnologiilor, cum ar fi tabletele și laptopurile, ar eficientiza procesul de predare și ar reduce povara de a purta manuale fizice. Propunerile includ personalizarea învățării prin AI, integrarea jocurilor educaționale, extinderea accesului la internet și folosirea realității augmentate în lecții. Este esențială pregătirea continuă a profesorilor pentru utilizarea corectă a tehnologiei și protejarea datelor, în timp ce școlile trebuie să se digitalizeze și să fie dotate corespunzător.

Din analiza datelor calitative rezultă o serie de idei și propuneri privind îmbunătățirea educației prin utilizarea tehnologiei. Principalele puncte abordate în răspunsurile elevilor au fost: eficiență și claritate; acces la tehnologie; formarea profesorilor; platforme interactive și jocuri educaționale; utilizarea datelor pentru personalizarea învățării; îmbunătățiri tehnologice; lecții interactive și suport educațional online; gamificare și elemente motivationale; digitalizarea educației; inovație în evaluare și feedback. Așadar, se subliniază importanța tehnologiilor digitale, cum ar fi manualele digitale și aplicațiile educaționale care pot face predarea mai eficientă și mai clară, ajutând elevii să înțeleagă conceptele complexe. Este esențial ca toți elevii să aibă acces la tehnologie, inclusiv dispozitive și internet, pentru a evita disparitățile în învățare. Oferirea de cursuri de formare continuă pentru profesori este necesară, astfel încât aceștia să fie la curent cu noile tehnologii și metode de predare. De asemenea, sunt propuse utilizarea de platforme care permit interacțiunea elevilor cu materialele de studiu, precum și integrarea jocurilor educaționale pentru a face învățarea mai atrăgătoare. Este sugerată utilizarea analizei datelor pentru a adapta materialele de studiu la nevoile fiecărui elev și pentru a identifica zonele în care aceștia au nevoie de ajutor suplimentar. Se discută despre necesitatea de a avea calculatoare mai bune și mai multe dispozitive disponibile pentru elevi, precum și implementarea de tehnologii moderne, cum ar fi realitatea augmentată și inteligența artificială. S-a menționat ideea de a digitaliza manualele și lecțiile, facilitând astfel accesul la informații și reducând necesitatea de a căra cărți fizice și implementarea de teste digitale cu corectare automată pentru a oferi feedback rapid elevilor. În

concluzie, se sugerează că tehnologia poate juca un rol important în îmbunătățirea educației, prin crearea unor medii de învățare mai interactive, accesibile și adaptate la nevoile elevilor.

Analiza datelor itemului deschis “*În ce mod consideri că tehnologia a influențat modul în care înveți?*” arată că tehnologia a transformat învățarea, facilitând accesul rapid la informații și resurse educaționale online. Majoritatea respondenților consideră că aceasta influențează pozitiv procesul de învățare, oferind instrumente interactive care ajută la înțelegerea și reținerea materialelor. Platformele online și aplicațiile educaționale permit un învățământ personalizat și eficient, reducând dependența de sursele tradiționale, cum ar fi manualele. Totuși, există și voci care semnalează riscurile legate de utilizarea excesivă a tehnologiei, care poate conduce la lenevirea mentală și distragerea atenției. Impactul tehnologiei asupra învățării este major, cu un accent pe flexibilitate și accesibilitate.

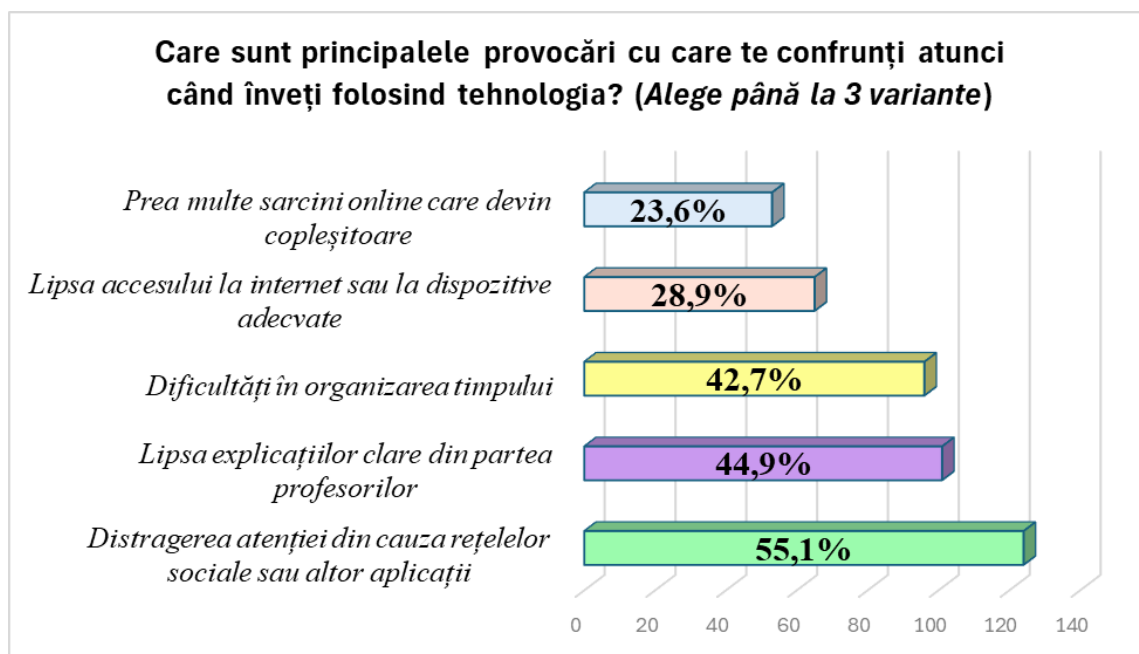
Analiza datelor reflectă o serie de opinii despre influența tehnologiei asupra învățării. În general, se pot observa atât aspecte pozitive, cât și negative legate de utilizarea tehnologiei în procesul educațional. (Vezi Tabelul 1)

Tabelul 1. Aspecte pozitive și negative despre influența tehnologiei asupra învățării

Aspecte pozitive	Aspecte negative
<p>Tehnologia facilitează accesul rapid la informații.</p> <p>Oferă un mediu de învățare mai interactiv și personalizat.</p> <p>Elevii pot utiliza diverse platforme online pentru a învăța, ceea ce îmbunătățește eficiența învățării.</p> <p>Se menționează că tehnologia ajută la înțelegerea mai bună a unor concepte prin resurse suplimentare, cum ar fi videoclipurile și aplicațiile educaționale.</p> <p>Posibilitatea de a colabora cu colegii și profesori prin intermediul videoconferințelor este considerată un avantaj.</p>	<p>Există îngrijorări legate de dependența de tehnologie și de faptul că aceasta poate face procesul de învățare mai puțin eficient, deoarece elevii devin leneși.</p> <p>Unii consideră că, deși informațiile sunt mai accesibile, nu toate sunt neapărat corecte sau utile.</p> <p>Se menționează că utilizarea excesivă a tehnologiei poate duce la distragerea atenției.</p>

Există și puncte de vedere diverse și anume, unii nu sunt siguri de impactul tehnologiei, afirmând că nu au un răspuns concret la aceste întrebări în timp ce, câțiva respondenți menționează

că tehnologia i-a ajutat să învețe mai ușor și mai rapid, dar și că au observat un impact negativ în ceea ce privește concentrarea și atenția. În general, este evident că tehnologia joacă un rol semnificativ în educație, cu atât beneficii cât și provocări. Este important ca utilizarea acesteia să fie integrată în mod eficient, astfel încât să sprijine învățarea fără a diminua motivația și atenția elevilor.

Graficul 2. Care sunt principalele provocări cu care te confrunți atunci când înveți folosind tehnologia?

Sursă: Concepția proprie a autoarei

Conform graficului 2, provocările legate de organizare, lipsa explicațiilor clare și distragerea atenției indică faptul că integrarea tehnologiei în educație necesită nu doar acces la resurse, ci și strategii pentru gestionarea timpului și ghidare pedagogică adecvată. Aceste rezultate sugerează că, deși tehnologia oferă oportunități importante pentru educație, ea vine și cu provocări semnificative. Rezultă câteva aspecte cheie care necesită o analiză mai detaliată și anume: *distragerea atenției* (55,1%) este principala problemă raportată de elevi, ceea ce indică o dificultate în menținerea concentrării atunci când folosesc tehnologia pentru învățare; *lipsa explicațiilor clare din partea profesorilor* (44,9%) sugerează că, deși resursele digitale sunt disponibile, elevii simt lipsa unei îndrumări eficiente din partea profesorilor; *dificultăți în organizarea timpului* (42,7%)

arată că mulți elevi întâmpină probleme în gestionarea eficientă a învățării digitale; *lipsa accesului la internet sau dispozitive adecvate* (28,9%) deși mai puțin frecventă decât celelalte probleme, aceasta este totuși o barieră importantă pentru un număr semnificativ de elevi și impune o serie de soluții (programe de sprijin pentru elevii fără acces la tehnologie; parteneriate cu organizații și companii pentru dotarea elevilor cu dispozitive adecvate; crearea unor spații de învățare cu acces la internet în școli sau biblioteci); *prea multe sarcini online care devin copleșitoare* (23,6%) este problema care reflectă o posibilă supraîncărcare a elevilor cu teme și activități digitale. În concluzie, rezultatele evidențiază atât beneficiile educației digitale, cât și provocările semnificative cu care aceștia se confruntă. Cea mai frecvent menționată dificultate este *distragerea atenției din cauza rețelelor sociale și a altor aplicații*, ceea ce indică nevoia de dezvoltare a competențelor de autoreglare și de utilizare conștientă a tehnologiei. De asemenea, *lipsa explicațiilor clare din partea profesorilor și dificultățile în organizarea timpului* sugerează că digitalizarea educației trebuie însoțită de strategii pedagogice eficiente, care să sprijine atât elevii, cât și cadrele didactice. O altă problemă importantă este *lipsa accesului la internet sau la dispozitive adecvate*, ceea ce reflectă inegalități în accesul la educația digitală și subliniază necesitatea unor programe de sprijin pentru elevii din medii dezavantajate. În plus, *supraîncărcarea cu sarcini online* arată că tranziția către învățarea digitală trebuie să fie echilibrată, evitând suprasolicitarea elevilor.

La itemul deschis "*Consideri că utilizarea tehnologiei în educație te ajută să devii un cetățean mai responsabil? De ce?*" opiniile sunt variate. Punctele cheie exprimate în comentarii sunt: accesibilitate și informare; responsabilitate digital; autonomie în învățare; conștiință socială; perspectiva critică și divergențe de opinie. La o analiză mai amplă a acestor idei, rezultă că tehnologia oferă un acces rapid la informații variate, ceea ce ajută la dezvoltarea gândirii critice. Mulți utilizatori consideră că acest acces îmbunătățește capacitatea lor de a analiza sursele de informație și de a face distincția între informațiile corecte și cele false. Educația asistată de tehnologie poate învăța utilizatorii cum să utilizeze internetul în mod responsabil, să respecte regulile de securitate cibernetică și să gestioneze datele personale. Aceasta contribuie la formarea unor cetățeni responsabili în mediul online. Tehnologia ajută la organizarea timpului și a resurselor pentru o învățare mai eficientă. Platformele educaționale permit studenților să își planifice activitățile și să își asume responsabilitatea pentru procesul lor de învățare. Accesul la platforme online și rețele sociale îmbunătățește conștiința socială, oferind oportunități de discuție pe

probleme relevante, ceea ce poate încuraja angajamentul civic. Deși tehnologia poate facilita accesul la informații, se subliniază și riscul ca utilizatorii să fie influențați de propagandă și să nu își folosească gândirea critică. Este esențial ca oamenii să analizeze informațiile înainte de a le accepta ca fiind adevărate. Unii cred că tehnologia nu este esențială pentru a deveni un cetățean responsabil, subliniind că responsabilitatea poate fi învățată prin alte modalități, cum ar fi educația tradițională sau experiențele de viață.

La ultimul item deschis din cadrul cercetării *“Dacă ai putea propune o schimbare în modul în care școala folosește tehnologia, care ar fi aceasta?”* rezultă o colecție de sugestii și opinii despre utilizarea tehnologiei în școli, unde o mare parte a respondenților exprimă dorința de a integra tehnologia în procesul de învățare într-un mod mai eficient și interactiv. Iată un rezumat care aduce în atenție principalele puncte cheie exprimate de respondenți: utilizarea tehnologiei; formarea profesorilor; îmbunătățirea echipamentului; învățarea bazată pe proiecte; resurse diverse; evaluarea și feedback-ul și colaborarea în timp real. Se observă multe răspunsuri care sugerează că tehnologia ar trebui să fie folosită mai frecvent în școli, propunând integrarea mai multor platforme educaționale interactive, cum ar fi aplicații educaționale, simulări și realitate augmentată. Aceasta ar putea ajuta la o învățare mai captivantă și mai interactivă. Este menționată necesitatea ca profesorii să fie pregătiți și bine informați pentru a utiliza tehnologia în mod creativ și eficient, prin cursuri de formare care să le îmbunătățească abilitățile tehnice. Răspunsurile indică, de asemenea, că școlile ar trebui să investească în echipamente mai bune, cum ar fi tablete digitale, calculatoare performante și conexiuni Wi-Fi mai rapide, pentru a facilita utilizarea tehnologiei. Există propuneri pentru o învățare bazată mai mult pe proiecte, unde elevii ar putea colabora online pentru a dezvolta abilități de rezolvare a problemelor și comunicare. Elevii ar trebui să aibă acces la resurse educaționale variate, inclusiv materiale adaptate nevoilor lor individuale, ceea ce ar permite o învățare mai personalizată. Integrarea evaluării online și feedback-ului instant, astfel încât elevii să poată progresa în ritmul lor, este, de asemenea, un punct important menționat de respondenți. Răspunsurile sugerează utilizarea platformelor interactive care facilitează colaborarea între elevi și profesori în timp real, ceea ce ar putea crește implicarea și comunicarea în clasă.

Pentru o utilizare mai eficientă a tehnologiei în școli, s-au propus mai multe schimbări. Acestea includ integrarea platformelor educaționale interactive, utilizarea realității virtuale și augmentate pentru lecții captivante, dar și adoptarea de dispozitive moderne, precum tablete,

pentru preluarea notițelor. Profesorii ar trebui să fie instruiți să folosească tehnologia în mod creativ, facilitând un proces de învățare mai interactiv și personalizat. Astfel, elevii ar putea colabora mai eficient și ar avea acces la resurse variate, adaptate nevoilor lor individuale, ceea ce ar îmbunătăți semnificativ înțelegerea materialului didactic.

Concluzii și recomandări

În baza interpretării datelor, se pot oferi o serie de recomandări pentru îmbunătățirea educației digitale și a cetățeniei digitale responsabile, cum ar fi: crearea unor programe educaționale suplimentare despre siguranța online; introducerea unor cursuri de gândire critică în cadrul curriculumului școlar și promovarea utilizării platformelor educaționale prin sesiuni de formare pentru profesori.

Din datele studiului “Educația digitală și cetățenia responsabilă în rândul elevilor” majoritatea elevilor sunt conectați la mediul digital și folosesc tehnologia zilnic pentru învățare, ceea ce sugerează că integrarea resurselor digitale în educație este deja o realitate. Totuși, există un mic procent de elevi care folosesc tehnologia mai rar, ceea ce poate indica diferențe în accesibilitate sau în obiceiurile de învățare. Acest aspect ar putea fi explorat în profunzime pentru a înțelege mai bine cauzele și implicațiile.

Elevii se bazează foarte mult pe conținutul video pentru învățare, ceea ce arată o schimbare față de metodele tradiționale. Platformele educaționale oficiale sunt utilizate, dar nu la fel de frecvent ca YouTube, ceea ce poate sugera necesitatea unor metode mai interactive și atractive de predare. Există o tendință emergentă de folosire a noilor tehnologii (AI, rețele sociale) în procesul educațional, ceea ce ar putea fi explorat în viitor pentru a îmbunătăți experiența de învățare.

Datele cercetării de față indică o serie de implicații pentru educație precum: integrarea mai eficientă a platformelor educaționale oficiale cu metode interactive ar putea crește utilizarea acestora; creșterea gradului de conștientizare privind utilizarea corectă a tehnologiei, mai ales a AI și a rețelelor sociale, pentru a evita dezinformarea; profesorii ar putea încorpora conținut video în lecții, având în vedere că elevii sunt deja obișnuiți să învețe astfel.

Profesorii au nevoie de formare suplimentară pentru a folosi tehnologia mai eficient, astfel încât metodele de predare să fie mai interactive și adaptate stilului de învățare al elevilor. Integrarea unor resurse populare, precum YouTube, în lecții ar putea crește interesul elevilor și eficiența procesului educațional. Este necesară o abordare mai echilibrată, care să combine metodele

tradiționale cu cele digitale pentru a răspunde nevoilor actuale ale elevilor. Aceste date sugerează că profesorii nu reușesc să adopte pe deplin metodele digitale pe care elevii le consideră atractive și eficiente.

Pentru a reduce decalajul dintre așteptările elevilor și utilizarea actuală a tehnologiei de către profesori, ar putea fi luate în considerare diverse soluții. O primă soluție, o *formare digitală pentru profesori* prin workshopuri pentru utilizarea platformelor educaționale interactive (ex. Kahoot, Mentimeter, Jamboard, Padlet) și instruire în utilizarea inteligenței artificiale în educație (ex. cum poate fi folosit ChatGPT pentru a genera explicații personalizate). O soluție eficientă poate fi *integrarea resurselor preferate de elevi*, de exemplu, utilizarea YouTube ca suport pentru teme și explicații suplimentare și crearea de conținut digital interactiv (video-uri explicative, quiz-uri interactive, simulări online). La fel de eficient s-ar dovedi a fi *mai multă interactivitate în predare* prin folosirea platformelor colaborative (Google Docs, Miro, Canva) pentru a implica elevii activ în lecții dar și încurajarea utilizării tehnologiei în activități practice, nu doar ca suport pentru lecții teoretice. Nu în ultimul rând, o soluție ar putea să reprezinte *evaluarea și feedback-ul mai dinamice* prin intermediul diferitelor teste interactive și jocuri educaționale pentru verificarea cunoștințelor ori, utilizarea unor metode variate pentru a evalua progresul elevilor, în locul metodelor tradiționale.

Datele cercetării arată că elevii sunt obișnuiți să folosească tehnologia zilnic pentru învățare, dar consideră că profesorii nu o folosesc suficient de eficient. Această discrepanță sugerează nevoia unei adaptări a metodelor didactice la realitățile digitale ale elevilor. Dacă profesorii ar integra mai bine tehnologia în predare și ar folosi metode mai interactive și atractive, procesul de învățare ar deveni mai eficient și mai motivant pentru elevi. De exemplu, conform datelor cu privire la nivelul de pregătire al elevilor în utilizarea tehnologiei pentru învățare, majoritatea elevilor (peste 90%) se simt pregătiți sau foarte pregătiți în utilizarea tehnologiei pentru învățare, ceea ce sugerează o familiaritate crescută cu instrumentele digitale educaționale. Rezultatele indică faptul că tehnologia este deja o componentă importantă a procesului educațional, iar elevii au dobândit competențele necesare pentru a o folosi. Procentul mic de elevi care se simt puțin pregătiți sau nepregătiți sugerează că doar o minoritate ar avea nevoie de sprijin suplimentar pentru a folosi tehnologia în scop educațional. Acest nivel de pregătire poate fi influențat de accesul crescut la dispozitive digitale, internet și resurse educaționale online, indicând o digitalizare avansată a mediului școlar.

Recomandările bazate pe concluzii pot contribui la îmbunătățirea procesului educațional digital și la o utilizare mai eficientă a tehnologiei în învățare și se referă la personalizarea instruirii digitale, utilizarea tehnologiei pentru învățare activă, acces echitabil la resurse digitale și dezvoltarea gândirii critice, siguranța online și integrarea tehnologiei în predare. Deși majoritatea elevilor sunt pregătiți, un mic procent încă întâmpină dificultăți. Se recomandă programe de formare adaptate pentru aceștia, precum ateliere practice sau tutoriale interactive. Profesorii ar putea introduce metode inovative, cum ar fi învățarea prin jocuri educaționale, realitate augmentată sau proiecte colaborative online, pentru a valorifica abilitățile digitale ale elevilor. Este important să se asigure că toți elevii au acces la dispozitive și internet, astfel încât nimeni să nu fie dezavantajat în procesul de învățare digitală. Pe lângă utilizarea tehnologiei, elevii trebuie să fie educați în privința securității cibernetice, combaterii dezinformării și utilizării responsabile a internetului. Profesorii pot primi formare continuă pentru a utiliza eficient platformele educaționale și pentru a crea conținut digital interactiv care să sprijine învățarea elevilor. Ceste recomandări pot contribui la îmbunătățirea procesului educațional digital și la o utilizare mai eficientă a tehnologiei în învățare.

Din analiza datelor cu privire la instruirea în siguranța online și protecția datelor personale rezultă doar o mică parte dintre elevi care a fost instruită în școală, ceea ce evidențiază necesitatea includerii siguranței online în curriculum. Majoritatea elevilor învață despre protecția datelor din surse informale, ceea ce poate duce la informații incomplete sau incorecte de aceea se recomandă integrarea siguranței online în programele școlare, colaborare între școală și familie și utilizarea platformelor interactive pentru instruire. Ar trebui incluse lecții practice despre protecția datelor, parole sigure, recunoașterea tentativelor de phishing etc. Școlile pot organiza sesiuni de informare pentru părinți, astfel încât aceștia să poată sprijini copiii în învățarea unor practici sigure. Aplicații și jocuri educaționale pot fi utilizate pentru a face învățarea despre siguranța online mai atractivă pentru elevi. Frecvența cu care elevii verifică sursele informațiilor găsite online rezultă că 28,4% dintre elevi verifică *întotdeauna* sursele, ceea ce indică o atitudine responsabilă față de informațiile consumate online însă *un procent foarte mic* (aproximativ 3-4%) *nu verifică niciodată* sursele, ceea ce arată un risc crescut de dezinformare pentru acești elevi. Aceste date confirmă necesitatea introducerii unor lecții de educație media în școală, utilizarea unor instrumente digitale pentru fact-checking și promovarea gândirii critice. Elevii trebuie să învețe cum să evalueze sursele, să identifice știrile false și să folosească metode verificate de verificare a informațiilor. Elevii pot fi

învățați să folosească platforme precum *Google Fact Check*, *Snopos* sau *AFP Fact Check* pentru a verifica veridicitatea informațiilor. Profesorii pot încuraja elevii să analizeze mai profund informațiile, punându-le întrebări despre sursa, contextul și intenția conținutului pe care îl consumă.

Conform datelor, în cea mai mare parte (50,7%) *profesorii sunt percepuți ca fiind indispensabili*. Majoritatea elevilor nu cred în înlocuirea completă a profesorilor de către tehnologie, ceea ce sugerează că interacțiunea umană joacă un rol esențial în educație. *Există o deschidere moderată către învățarea digital* astfel, aproximativ un sfert dintre elevi consideră posibilă înlocuirea profesorilor, ceea ce indică o încredere în tehnologie, dar nu o acceptare universală a acesteia ca unică sursă de educație. *Incertitudinea în rândul elevilor* se regăsește în aproape un sfert dintre respondenți care nu au o opinie clară, ceea ce poate sugera fie o lipsă de informații despre potențialul tehnologiei, fie o recunoaștere a complexității acestui subiect. Rezultă că *tehnologia este un instrument complementar, nu un substitute*, tehnologia poate îmbunătăți procesul educațional, mulți elevi consideră că aceasta nu poate înlocui complet profesorii, subliniind astfel necesitatea unui echilibru între metodele tradiționale și cele digitale.

Elevii recunosc importanța discernământului în mediul online, ceea ce evidențiază necesitatea unor cursuri care să îi ajute să identifice informațiile false și să evalueze sursele. Cu peste 50% dintre respondenți alegând această opțiune, se confirmă faptul că protecția datelor și securitatea în mediul digital sunt teme de interes major pentru tineri. Elevii văd colaborarea online ca o abilitate necesară pentru viitor, sugerând nevoia unor programe educaționale axate pe comunicare eficientă în mediul digital. Deși are susținere, este posibil ca elevii să nu o vadă ca o necesitate generală, ci mai degrabă ca o abilitate specifică anumitor domenii. Pentru îmbunătățirea educației, se propune integrarea tehnologiei în procesul de predare. Aceasta ar include acces facil la dispozitive și internet pentru toți elevii, utilizarea de manuale digitale și platforme interactive, precum și aplicarea realității augmentate și a inteligenței artificiale pentru personalizarea învățării. Este esențial ca profesorii să fie instruiți în utilizarea eficientă a tehnologiei, iar lecțiile să fie mai interactive și accesibile. Ideile sugerează, de asemenea, implementarea de jocuri educaționale și platforme online care să sprijine colaborarea și să sporească motivația elevilor.

În concluzie, educația digitală poate deveni un instrument esențial pentru formarea cetățenilor responsabili, însă succesul său depinde de capacitatea de a gestiona provocările identificate. Prin-

o strategie bine gândită și printr-o colaborare eficientă între elevi, profesori și factori decizionali, procesul educațional poate fi îmbunătățit, transformând tehnologia într-un aliat al învățării.

Bibliografie

1. Angheluță, S. (2020). *Educația în era digitală*. (2020). EPALÉ - Platforma electronică pentru educația adulților în Europa. <https://epale.ec.europa.eu/ro/blog/educatia-era-digitala>
2. Arde Blog. (2023). *Educația în era digitală: provocări și oportunități*. Arde Blog. <https://ardeblog.ro/educatia-in-era-digitala-provocari-si-oportunitati/>
3. Comisia Europeană. (2021-2027). *Planul de acțiune pentru educația digitală (2021-2027)*. Comisia Europeană. <https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/digital-education/action-plan>
4. Ertmer, P. A., & Ottenbreit-Leftwich, A. T. (2010). Teacher Technology Change: How Knowledge, Beliefs, and Culture Shape Practice. *Journal of Research on Technology in Education*, 42(3), 255-284. <https://doi.org/10.1080/15391523.2010.10782551>
5. Grosseck, G., & Malita, L. (2019, September 25). *Educație pentru cetățenie digitală / Digital Literacy and Citizenship in the 21st Century*. OER Commons. <https://oercommons.org/authoring/58444-educatie-pentru-cetatenie-digitala-digital-literac/1/view>
6. Livingstone, S., & Haddon, L. (2009). *EU Kids Online: Final Report*. EU Kids Online. <https://eprints.lse.ac.uk/24372/1/EU%20Kids%20Online%20final%20report%202009%28lsero%29.pdf>
7. Mihăilă, G. M. (2023). Digitalizarea educației din România, planul pentru 2021-2027. *Smart Cities International Conference (SCIC) Proceedings*, 9, 321–331. <https://www.scrd.eu/index.php/scic/article/view/376>
8. OECD. (2020). *Education at a Glance 2020: OECD Indicators*. OECD Publishing.
9. Redecker, C. (2017). *The Use of ICT for Education: A Review of Evidence from the European Union*. European Commission.
10. Resta, P., & Laferrière, T. (2015). Digital equity and the future of learning in schools. *Education and Information Technologies*, 20(4), 743-756. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1076641>

11. Ribble, M. (2015). *Digital Citizenship in Schools: Nine Elements All Students Should Know*. International Society for Technology in Education.
12. Richards, N. M., & King, J. H. (2014). *Big Data Ethics*. *Wake Forest Law Review*, 48(3), 393-432.
13. Tapscott, D., & Williams, A. D. (2006). *Wikinomics: How Mass Collaboration Changes Everything*. Penguin Group.
14. Voogt, J., Fisser, P., Good, J., & Mishra, P. (2015). The Impact of ICT on Education: A Review of Research. *Education and Information Technologies*, 20(1), 135-152. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ855017.pdf>

Gândire la modul digital

Filep Gyongyi, profesor Liceul Tehnologic Gheorghe Șincai Tg. Mureș

La începutul noului an, mulți oameni fac un jurământ de a fi mai conștienți de întregul lor comportament, poate de care nu au fost mulțumiți de-a lungul anului

tocmai încheiat, astfel încât și noi educatorii, mă refer la profesori, învățători, cei care educăm, îi învățăm pe elevi, ne propunem să fim mai eficienți, mai obiectivi, mai sustenabili, ...și multe alte obiective prin care să ne apropiem mai mult de elevi, ei de materiile predate de noi, să fim mai curajoși în modul de transmitere a informațiilor, să folosim metode din cele mai moderne în predare, evaluare.

Probabil că așa își propune fiecare dintre noi. Pentru asta, e nevoie să avem orientări care să încurajeze alfabetizarea digitală, să combată dezinformarea prin educație și formare. E nevoie să fim conștienți că educația și formarea joacă un rol esențial pentru înzestrarea cetățenilor cu gândirea critică necesară pentru exercitarea capacității de analiză în mediul online, având în vedere fenomenele sale particulare legate de prezența tuturor noțiunilor noi apărute aproape zilnic din domeniul tehnologiei informațiilor, al informaticii, al cuvintelor netraduse și utilizate ca atare, a elementelor apărute pe piață în domeniul digital. Desigur educația digitală e foarte complexă. Astfel gândim digital, construim digital, desenăm digital, compunem digital, de testare nici nu se pune problema de a o face altfel decât digital.

Tot ce se întâmplă în jurul nostru este ca o revoluție semnificativă în ceea ce privește așteptările din partea educației, prin care pedagogia digitală contribuie în mare măsură atât în posibilitățile de punere în practică, cât și diseminarea și culegerea rezultatelor. Indiferent de formă, pedagogia rămâne nucleul tuturor metodologiilor educaționale. Printr-o abordare vie și inovativă, transformăm procesul de învățare într-o experiență semnificativă și de neuitat. Cum văd eu viitorul pedagogiei? Cred că tehnologia va continua să aibă un impact pozitiv asupra acesteia? Acestea fiind întrebările puse de Microsoft copilot - companionul meu de inteligență artificială, am primit răspunsurile: tehnologia are un potențial imens de a transforma pozitiv pedagogia, iar tendințele actuale sugerează că aceasta va continua să influențeze educația într-un mod benefic. Iată câteva modalități prin care tehnologia poate contribui la îmbunătățirea pedagogiei: accesul la resurse educaționale, elevii și

profesorii putând accesa o vastă gamă de RED-uri online, de la articole academice și cărți electronice până la cursuri online și tutoriale video, învățare personalizată, tehnologia permițând adaptarea materialelor de învățare în funcție de nevoile individuale ale fiecărui elev, facilitând astfel o învățare mai eficientă și mai plăcută, colaborare și comunicare, instrumentele digitale facilitând colaborarea între elevi și profesori, permițând partajarea de idei și lucrul în echipă, indiferent de distanță, simulări și realitate virtuală, potând oferi elevilor experiențe practice și interactive care să completeze învățarea teoretică, evaluare și feedback, instrumentele digitale permițând evaluări mai rapide și mai precise, precum și feedback instant, elevii putând a-și îmbunătăți performanțele în timp real.

Desigur, este important să gestionăm în mod responsabil utilizarea tehnologiei în educație pentru a evita posibilele probleme, cum ar fi distragerea atenției sau inegalitățile în accesul la tehnologie.

Care aspect al integrării tehnologiei în educație ne interesează cel mai mult?

Revoluția tehnologiei în ceea ce privește informarea și comunicațiile din ultimele două decenii a schimbat fundamental practica programării, difuzării și recepției, structurile și competențele asociate practicilor anterioare. Dintre aceste schimbări tehnologice, considerăm că poate cele mai importante pentru subiectul nostru ar fi digitalizarea, convergența și interactivitatea.

Un aspect cheie al digitalizării este faptul că ea facilitează accesul la conținut cultural analog din vremuri mai vechi. Convergența văzută ca îmbinarea tehnică și de servicii a mediilor separate anterior, IT și telecomunicații, integrarea lanțurilor valorice și a modelelor de afaceri, reunește domenii acoperite anterior de diferite tehnici, legislația și metodele de distribuție separate. Combinația de valoare adăugată a funcțiilor și soluțiilor din fiecare zonă apare în tipuri radical noi de produse, servicii și soluții de rețea. O altă provocare tehnologică principală a timpului nostru este legată de interactivitate, prin care utilizatorul conținutului de comunicare media intervine în fluxul de date. Față de modelele tradiționale de consum media, utilizarea canalelor care permit comunicarea bidirecțională captează treptat odată cu trecerea de la radiodifuziunea analogică la cea digitală. Dacă întrebăm care ar fi aspectele pozitive ale impactului tehnologiei asupra omului primim următoarele răspunsuri: Comunicarea la distanță, cum ar arăta viața dacă nu am putea vorbi cu cei dragi, familie sau prieteni? Cât de repede ne-am descurca la un job dacă nu am folosi tehnologia? Ar mai exista job-ul pe care îl avem acum? Călătorii rapide, acum se fac

în câteva ore, în condiții de siguranță și cu grad mare de confort. Nu s-a descoperit o mașină a timpului, de teleportare (încă), dar tot suntem într-un punct extrem de avansat. Cetățenia digitală șlefuieste personalitățile și societățile. Chiar dacă tehnologia înseamnă inovație, asta nu înseamnă că nu suntem atenți cu mediul. Consumerismul și modul vechi și tradițional de a face lucrurile au dus la degradarea mediului înconjurător. Însă acum atenția este îndreptată către găsirea unor soluții moderne, sustenabile, cum ar fi centralele eoliene, energie solară, folosirea de LED-urilor, reciclarea. Tehnologia înseamnă acces rapid la educație și informație, siguranță, securitatea și eficientizarea în propria locuință prin smart home.

Ajungem la cetățenia digitală activă, care reprezintă una dintre modalitățile prin care toți cetățenii, se implică în dezvoltarea comunității și construiesc un parteneriat sănătos cu autoritățile. Elementele cele mai importante ale cetățeniei digitale sunt: informarea despre rolul cetățeanului ca parte a societății civile. Astfel, ca cetățean activ trebuie să cunoască atât drepturile, cât și îndatoririle. Este necesar să știe modul în care poate solicita sau oferi ajutor comunității sale, dar să cunoască și instituțiile care pot oferi sprijin. Apoi educarea ca cetățeni digitali.

Dezvoltarea competențelor digitale este un mod practic prin care se înțelege cum să utilizeze rapid și ușor instrumentele digitale pe care instituțiile publice le pun la îndemână. Prin dezvoltarea competențelor digitale se rup barierele în relația birocratică cu statul, se construiesc comunicări rapide și implicare activă în viitorul comunității. Participarea activă la activitățile care vizează îmbunătățirea calității vieții este una din modalitățile prin care oamenii devin cetățeni activi. Și nu în ultimul rând E-democrația, care reprezintă un instrument important pentru cetățeanul activ digital. Ea cuprinde toate căile pe care digitalizarea le oferă pentru a interacționa cu statul într-un mod cât mai facil.

Digitalizarea își găsește locul și rolul în educație. Un loc bine stabilit. Ultima evaluare pe care am făcut-o elevilor la nivelul claselor a X-a și a XI-a a avut următoarea formulare: alegeți două teme din modulul 2 al materiilor predate, găsiți răspunsurile de pe două platforme de inteligență artificială(ex:gemini și Microsoft copilot) și formând două coloane descrieți asemănările și deosebirile din răspunsurile date. Elevul va folosi telefonul sau tableta, va fi atent la răspunsurile date de cele două platforme și va reține într-un procent de 70-80% aceste răspunsuri, dacă nu chiar 100%. Atenția este maximă pentru a aduna informație pe cele două coloane. Această metodă a fost aplicată la două clase și s-a obținut o reușită convingătoare. Elevii au fost atenți la detalii, la desene, de la cele mai importante până la cele mai puțin importante. Dacă doi elevi au ales aceeași temă, ei și-au verificat lucrările, asemănările și deosebirile în relatările lor, în autoevaluările lor. Se mai adaugă câteva procente în reținerea temei studiate.

Pe măsură ce tehnologiile informaționale și de comunicare au evoluat, fiind tot mai accesibile utilizatorilor, indiferent de unde se conectează, când se conectează, ce dispozitive folosesc etc., au fost dezvoltate o serie de ghiduri de bune practici privind comportamentul online, comportamentul digital, ca parte a pedagogiei digitale.

Bibliografie:

1. <https://www.elearning.ro/despre-cetatenia-digitala-sau-utilizarea-adevata-a-tehnologiei-etica-tehnologiei-informatiei>
2. [Identitatea digitală europeană - Comisia Europeană](#)
3. [7 Sfaturi pentru a deveni un mare cetățean digital – campusul competențelor](#)
4. [Cetățean digital: Descoperă cum poți deveni parte din revoluția digitală! - Cetatean model](#)
5. [Educație pentru cetățenie digitală / Digital Literacy and Citizenship in the 21st Century | Unit 2. Accesul digital. Legislația digitală | OER Commons](#)

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Florea Ana-Maria
Școala Gimnazială Nr.1 Petrăchioaia

Tehnologia joacă un rol esențial în viața noii generații, oferind oportunități educaționale și sociale valoroase. Într-o lume din ce în ce mai conectată, educația digitală devine esențială pentru formarea unor cetățeni competenți și responsabili. Aceasta implică nu doar abilitățile tehnice de utilizare a dispozitivelor și aplicațiilor digitale, ci și dezvoltarea unui comportament etic și sigur în mediul online. Formarea cetățenilor responsabili, în acest context, devine o prioritate pentru sistemele educaționale din întreaga lume pentru că utilizarea necontrolată sau neadecvată a tehnologiei poate avea efecte negative. O relație „sănătoasă” cu tehnologia înseamnă să folosim dispozitivele digitale și internetul într-un mod echilibrat, conștient și benefic pentru viața noastră. Aceasta implică utilizarea tehnologiei ca un instrument care ne îmbunătățește productivitatea, creativitatea și conexiunile sociale, fără a ne afecta sănătatea fizică, mentală sau relațiile din viața reală.

În învățământ, sistemele educaționale digitale au adus adaptabilitate și inovație în educație, personalizarea învățământului la ritmului și stilului de învățare al elevului, acces extins la resurse educaționale, îmbunătățirea colaborării în timp real între elevi și profesori, indiferent de distanță, gamificarea procesului educational prin platforme precum Kahoot! sau Duolingo care transformă învățarea într-o experiență interactivă și distractivă, îmbunătățind retenția informațiilor, promovarea incluziunii și echității în educație, etc.

În acest sens, e necesar a aduce în discuție câteva aspecte ce țin de tehnologie, lumea virtuală și educația online. În primul rând, deși accesul la informație, educație și conectivitate globală este mai facil ca niciodată, adaptarea la o societate digitală ridică numeroase întrebări privind pregătirea oamenilor, în special a copiilor, și a societății în ansamblu. Copiii sunt nativ digitali, crescând într-o lume conectată. Deși învață rapid să utilizeze dispozitivele tehnologice, acest lucru nu înseamnă neapărat că sunt pregătiți să gestioneze riscurile asociate. Educația digitală este adesea insuficientă, iar copiii nu sunt întotdeauna conștienți de pericolele mediului online (cyberbullying, știri false, dependență de tehnologie). Lipsa de competențe digitale avansate face ca

majoritatea copiilor să știe să folosească aplicații de social media, însă abilitățile tehnice esențiale, precum securitatea cibernetică sau gândirea critică online, sunt adesea neglijate. Adulții, la rândul lor, în special cei care nu au crescut în era digitală, se confruntă cu dificultăți în adaptare. Există diferențe majore între generații în ceea ce privește abilitățile digitale. Pe de altă parte, multe școli nu au încă programe adaptate pentru a forma competențe digitale reale. În mediile rurale sau în țările în curs de dezvoltare, accesul limitat la internet și la dispozitive inteligente poate adânci inegalitățile sociale.

Prin urmare, noile tehnologii vin cu provocări pe măsură. De exemplu, este o realitate dependența de tehnologie și timpul petrecut în fața ecranelor. Statistici îngrijorătoare arată că elevii între 13-18 ani petrec 5-6 ore/zi în fața ecranelor (fără a include temele școlare). Utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale poate afecta sănătatea fizică și mentală a elevilor. Recomandările specialiștilor țin de organizarea timpului virtual în funcție de nevoile de învățare, vârsta copiilor, programa școlară și nevoia de socializare. De asemenea, promovarea activităților în aer liber și a hobby-urilor offline și organizarea unor ateliere de conștientizare a impactului utilizării excesive a tehnologiei asupra sănătății sunt încurajate. Sănătatea digitală presupune utilizarea conștientă și moderată a tehnologiei, protejarea sănătății fizice, inclusiv a ochilor, spatelui și somnului, menținerea sănătății mentale, prin evitarea stresului și a anxietății provocate de mediul online și stabilirea unor limite sănătoase în ceea ce privește timpul petrecut în fața ecranelor. Există semne care arată că sănătatea digitală poate fi afectată, precum neglijarea responsabilităților zilnice din cauza timpului petrecut online, oboseală cronică și lipsă de somn, iritație oculară și dureri de cap, lipsa de concentrare și scăderea productivității, izolare socială și evitarea interacțiunilor față în față, dar și anxietate sau depresie cauzate de rețelele sociale.

Supraîncărcarea informațională este o altă provocare a erei digitale. Accesul nelimitat la informații poate duce la dificultăți în distingerea între sursele credibile și cele false. Introducerea în curriculum a unor cursuri de educație media și informațională, învățarea elevilor să verifice sursele prin metode propuse și să folosească platforme de încredere și dezvoltarea gândirii critice prin exerciții practice, cum ar fi analiza știrilor și a informațiilor din diverse surse sunt soluții eficiente propuse în acest sens. Deci, îmbunătățirea literației digitale este fundamentală în noul context. Utilizarea eficientă a tehnologiei constă în folosirea dispozitivelor, aplicațiilor și platformelor digitale în mod productiv.

Un alt aspect important ce ține de tehnologie atât în educație, cât și în afara ei, este securitatea online. Cyberbullying, phishing și expunerea la conținut nepotrivit sunt doar câteva dintre pericolele mediului digital. Crearea unor cursuri educative despre siguranța online, adresate atât elevilor, cât și părinților, simularea unor scenarii de risc online și exersarea reacțiilor adecvate, dar și colaborarea cu experți în domeniu pentru sesiuni informative sunt soluții pentru formarea unor cetățeni responsabili în lumea modernă.

O relație sănătoasă cu tehnologia înseamnă echilibru (adică timpul petrecut online nu interferează cu activitățile importante din viața de zi cu zi, cum ar fi somnul, studiul sau timpul petrecut cu familia și prietenii), conștientizare (cu alte cuvinte, utilizarea tehnologiei trebuie să fie intenționată și conștientă, nu un răspuns automat la plictiseală sau stres), productivitate și dezvoltare personală, tehnologia fiind folosită pentru învățare, organizare personală, dar și pentru relaxare într-o manieră controlată și, evident, bunăstare emoțională, încurajând consumul de conținut online cu moderație, conștient, responsabil, etic și în siguranță cu scop de relaxare, socializare, inspirație sau cautare de informații utile, evitând senzația de anxietate, stres sau comparație negativă.

Așadar, școala are un rol vital în formarea cetățenilor digitali responsabili. Introducerea disciplinelor care să dezvolte competențele digitale și capacitatea de a evalua critic informațiile, promovarea eticii digitale prin învățarea normelor de comportament online, respectarea intimității și a drepturilor celorlalți utilizatori și informarea elevilor despre cum să-și protejeze datele personale și cum să reacționeze în situații de risc sunt soluții importante pe care școala le poate promova. De asemenea, deschiderea dialogului, încurajând copiii să discute despre experiențele lor online și să ceară ajutor când întâmpină probleme, este importantă.

Părinții joacă, la rândul lor, un rol important în susținerea educației digitale. Participarea activă la viața digitală a copiilor și colaborarea cu școala pot asigura o formare eficientă și coerentă a cetățenilor responsabili. Organizarea unor sesiuni de informare și instruire pentru părinți poate contribui la o supraveghere și ghidare adecvate a copiilor în mediul online.

În concluzie, într-o lume din ce în ce mai digitalizată, educația trebuie să evolueze pentru a pregăti tinerii nu doar profesional, ci și ca membri activi și responsabili ai societății digitale. Implementarea soluțiilor propuse, prin colaborarea strânsă între școală, familie și comunitate, va contribui la formarea cetățenilor capabili să valorifice oportunitățile oferite de tehnologie în mod responsabil și etic atât în mediul virtual, cât și offline. Utilizarea responsabilă a tehnologiei

presupune dezvoltarea unor abilități digitale sănătoase și a unui comportament online etic. Doar prin educație constantă și implicare activă din partea părinților și a școlii, putem forma o generație capabilă să navigheze în siguranță și cu înțelepciune în mediul digital. O relație sănătoasă cu tehnologia se construiește prin echilibru, autocontrol și conștientizare. Tehnologia poate fi un aliat extraordinar în viața noastră, atâta timp cât nu devine o sursă de stres, dependență sau izolare.

Bibliografie:

1. Anderson, J. and Rainie, L. 2020. *The Future of Digital Innovation in Education*. New York: Routledge.
2. Burns, M. and Gottschalk, G. 2020. *Technology and the Future of Learning*. New York: Palgrave Macmillan.
3. Collins, A. and Halverson, R. 2018. *Rethinking Education in the Age of Technology: The Digital Revolution and Schooling in America*. New York: Teachers College Press.
4. Heick, T. 2022. *Teaching in the Digital Age: Best Practices for a Connected World*. San Francisco: Jossey-Bass.
5. Richardson, W. 2019. *Why School? How Education Must Change When Learning and Information Are Everywhere*. New York: TED Books.
6. Selwyn, N. 2021. *Education and Technology: Key Issues and Debates*. London: Bloomsbury Publishing.
7. Siemens, G. 2021. *Knowing Knowledge: Exploring the Impact of Digital Learning*. Vancouver: Lulu Press.
8. West, M. 2018. *Digital Schools: How Technology Can Transform Education*. Washington, D.C.: Brookings Institution Press.

EDUCAȚIA ȘI FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI ÎN ERA DIGITALĂ

Autor: Foit Ecaterina-Daniela
Colegiul Economic “Dimitrie Cantemir”, Suceava, județul Suceava, România

Transformările tehnologice accelerate din ultimele decenii au generat schimbări semnificative în domeniul educației, impunând o adaptare rapidă la noile realități digitale.

În acest context, formarea cetățenilor responsabili în era digitală devine o prioritate pentru sistemele educaționale.

Era digitală transformă profund modul în care educația este concepută și oferită educabililor, având un impact major asupra formării cetățenilor responsabili.

Tehnologiile moderne oferă oportunități semnificative pentru învățare, dar ridică și provocări legate de siguranța online, gândirea critică și etica digitală.

Educația a fost întotdeauna un pilon esențial al dezvoltării societății, însă în era digitală, metodele tradiționale de predare și învățare sunt complet transformate.

Digitalizarea educației nu se limitează doar la utilizarea tehnologiei în procesul de predare, ci include și dezvoltarea unor competențe specifice necesare pentru navigarea într-o lume conectată. În acest context, educația digitală trebuie să ofere nu doar acces la resurse digitale, ci și să promoveze o utilizare etică și responsabilă a acestora.

Așadar, digitalizarea accelerată a societății contemporane impune adaptarea continuă a sistemelor educaționale pentru a pregăti elevii și studenții, nu doar în domeniul competențelor tehnice, ci și în cel al responsabilității sociale și eticii digitale.

În acest context, educația joacă un rol esențial în modelarea comportamentului online al viitoarelor generații.

Pentru a fi cetățeni activi și responsabili în era digitală, elevii și studenții trebuie să își dezvolte competențele esențiale ale secolului XXI.

Competențele digitale sunt esențiale pentru cetățenii moderni.

Aceste competențe includ:

- Alfabetizarea digitală – abilitatea de a utiliza tehnologiile informatice și internetul în mod eficient și sigur.
- Gândirea critică și discernământul digital – capacitatea de a analiza și evalua informațiile găsite online, pentru a distinge între surse de încredere și dezinformare.
- Siguranța cibernetică – conștientizarea riscurilor online și adoptarea unor practici de securitate digitală, cum ar fi protecția datelor personale.
- Colaborarea online și comunicarea eficientă – utilizarea platformelor digitale pentru muncă în echipă, învățare colaborativă și interacțiune socială în mod responsabil.
- Etica digitală – respectarea drepturilor și obligațiilor utilizatorilor de internet și a normelor de conduită online.

În ciuda avantajelor semnificative oferite de tehnologie, educația digitală întâmpină o serie de provocări semnificative care trebuie adresate pentru a asigura o formare completă a cetățenilor:

- Expunerea la fake news și manipulare online – fără o educație adecvată, utilizatorii pot deveni vulnerabili la informații false, ceea ce poate afecta deciziile lor în viața cotidiană.
- Cyberbullying și hărțuire online – mediul digital aduce noi riscuri, precum hărțuirea online, care poate avea efecte negative asupra bunăstării emoționale a

utilizatorilor. Tinerii trebuie educați să navigheze responsabil și să respecte normele de conduită online.

- Dependența de tehnologie – utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale poate afecta sănătatea mentală și relațiile sociale, deci poate duce la probleme de concentrare, izolare socială și chiar afecțiuni psihologice.
- Accesul inegal la tehnologie – diferențele economice și sociale pot crea inegalități în accesul la resursele digitale, afectând șansele educaționale ale unor categorii de elevi. Așadar, discrepanțele economice pot limita accesul unor categorii sociale la educația digitală.

Pentru a dezvolta o generație de cetățeni responsabili în mediul digital, este necesară o abordare multidisciplinară:

- Integrarea educației digitale în curriculum – includerea unor module dedicate alfabetizării digitale, eticii online și securității cibernetice în programele școlare. Așadar, școlile și universitățile trebuie să includă module dedicate eticii digitale și siguranței online.
- Programe de formare pentru profesori – profesorii trebuie să fie pregătiți pentru a ghida elevii în utilizarea tehnologiei într-un mod sigur și eficient, respectiv pentru a transmite elevilor competențele digitale necesare.
- Implicarea părinților – educația digitală trebuie să continue și în mediul familial, prin monitorizare și discuții deschise despre utilizarea tehnologiei. Părinții trebuie să fie parteneri activi în procesul de educație digitală, oferind sprijin și ghidaj copiilor lor.
- Campanii de conștientizare – promovarea unui comportament etic și responsabil în mediul digital prin inițiative educaționale și colaborări între instituții publice și private; dezvoltarea unor campanii de conștientizare și a unor ghiduri pentru utilizarea responsabilă a Internetului.
- Reglementări și politici educaționale – elaborarea unor politici clare privind utilizarea tehnologiei în educație și protecția utilizatorilor online.

Educația în era digitală nu se rezumă doar la învățarea utilizării tehnologiilor, ci trebuie să includă formarea unui simț critic, responsabilitate și etică online.

Implementarea unor strategii educaționale eficiente contribuie la dezvoltarea unei societăți în care cetățenii sunt capabili să folosească tehnologia în mod conștient și benefic.

Așadar, educația în era digitală trebuie să răspundă noilor provocări impuse de tehnologie și să ofere elevilor și studenților instrumentele necesare pentru a deveni cetățeni activi și responsabili.

Prin integrarea competențelor digitale în procesul educațional și prin colaborarea dintre școli, familii și instituții publice, se poate construi o societate în care tehnologia este utilizată într-un mod etic, sigur și benefic pentru toți.

Bibliografie și resurse web

- Prensky, Marc. *Digital Natives, Digital Immigrants*, Routledge, 2001, New York, p. 1-6.
- Buckingham, David. *Beyond Technology: Children's Learning in the Age of Digital Culture*, Polity Press, 2007, Cambridge, p. 45-60.
- Tapscott, Don. *Growing Up Digital: The Rise of the Net Generation*, McGraw-Hill, 1998, New York, p. 120-140.
- Livingstone, Sonia. *Children and the Internet: Great Expectations and Challenging Realities*, Polity, 2009, Cambridge, p. 75-95.
- Gee, James Paul. *What Video Games Have to Teach Us About Learning and Literacy*, Palgrave Macmillan, 2003, London, p. 30-50.

- UNESCO - Digital Citizenship Education: <https://www.unesco.org/en/digital-citizenship>
- European Commission - Digital Education Action Plan: <https://ec.europa.eu/education/education-in-the-digital-age>
- Internet Safety for Kids and Teens: <https://www.connectsafely.org/kids-and-teens/>
- World Economic Forum - Future of Education: <https://www.weforum.org/agenda/education-and-skills/>

Plan de intervenție personalizat

Prof.Găbudean Ana Maria Luiza
Grădinița cu PP ”Prichindelul Isteț” -Turda

Numele si prenumele preșcolarului:X

Data nașterii

/Grupa: Grupa mică

Date despre familie: Copilul provine dintr-o familie în care există un climat de bună înțelegere între membrii familiei, X. fiind singurul copil al familiei

Echipa de intervenție:

An școlar:

Prezentarea cazului: X.este un preșcolar din grupa mică, care frecventează grădinița cu regularitate, de la începutul anului școlar, lipsind doar din motive de sănătate. Este un copil dezvoltat fizic armonios, specific nivelului de vârstă..Între familie și grădiniță există o comunicare și colaborare deficitară,parintii fiind contrariați de violența copilului în colectivitate și comportamentul său în grădiniță, dar demonstrează interes și deschidere pentru procesul instructiv-educativ desfășurat la nivelul grupei.

Dificultăți întâmpinate de copil: Pe parcursul acestui an școlar am constatat că preșcolarul X manifestă instabilitate afectivă,absența limbajului verbal fiind un real impediment în relațiile cu colegii, cu care rareori interacționează, alteleori manifestă agresivitate și lipsă de comunicare cu copiii.

În cadrul activităților desfășurate la grupă, am observat că în cea mai mare parte a timpului copilul se joacă singur, nu comunică cu ceilalți copii în mare parte limbajul fiind absent, refuză compania copiilor. Uneori intervine în jocul copiilor, îi întrerupe, deranjează, le ia sau distruge jucăriile, împinge colegii, ceilalți copii din grupă fiind speriați de comportamentul lui . Dacă i se solicită să facă ceva, sau dacă nu primește sau face ceea ce dorește, începe să plângă și să manifeste un comportament opoziționist (negativist, uneori sfidător), de cele mai multe ori ajungându-se la violențe fizice cu colegii-loviți sau mușcați de el. Copilul este atașat de cadrele didactice, iar când era supărat, prefera să petreacă timpul în proximitatea educatoarelor (dorește să vină la noi în brațe, să fie îmbrățișat).

În urma discuțiilor purtate cu părinții, într-un final aceștia au afirmat că și acasă X manifestă cam același comportament, fără violențele din grădiniță. Am ajuns cu părinții la concluzia ca aceștia să aplice și acasă regulile care sunt aplicate la grupa mică , reguli care sunt repetate aproape zilnic cu preșcolarii de la grupă în cadrul „Întâlnirii de dimineață”. Împreună cu colega de la grupă am decis ca în acest an școlar să stabilim trei reguli. Aceste reguli sunt formulate astfel: „Ne jucăm frumos împreună!”; „Vorbim politicos cu ceilalți!”; „Muncim frumos împreună!”

Copilul manifestă un comportament impulsiv, caracterizat prin:

- agresivitate fizică
- lipsa comunicării cu ceilalți preșcolari
- izolare de ceilalți copii
- comportament opoziționist, atunci când nu dorește să facă anumite lucruri

În urma celor constatate am decis să elaborez un „Plan de intervenție”, pentru a aplica diferite activități individuale și de grup, activități care să contribuie la dezvoltarea abilităților sociale ale preșcolarului X

Obiectivele intervenției educative:

- să participe la activitățile de grup propuse, interacționând pozitiv cu ceilalți preșcolari;
- să manifeste un comportament pozitiv față de colegii de grupă, în contexte diverse;
- să participe la activitățile de joc și activitățile de învățare atât în calitate de auditor cât și în calitate de vorbitor;
- să dobândească abilități de stăpânire a comportamentului negativist, sfădător, a furiei, în contexte diferite.

Enunțarea problemelor	Obiective	Activitate de intervenție	Responsabili	Evaluarea progresului
Jocul solitar	-să participe la activitățile de grup propuse, interacționând pozitiv cu ceilalți preșcolari;	„Ne jucăm cu Martinică”(joc distactiv) „Spune ce este și cum este?”(joc didactic Domeniul Limbă și Comunicare) „De-a grădinița”(Activități Liber Alese- Joc de rol)	Educatorele de la grupă	Până la sfârșitul anului școlar, preșcolarul va participa la jocuri și activități, interacționând cu ceilalți preșcolari
Agresivitate	-să manifeste un comportament pozitiv față de colegii de grupă, în contexte diverse;	„Ne jucăm frumos împreună- Micii constructori”(Activități Liber Alese- Construcții) „Prinde balonul” „Cine ajunge primul?”(Domeniul Psiho-Motric- Traseu aplicativ)	Educatorele de la grupă	Până la sfârșitul anului școlar copilul va manifesta un comportament pozitiv față de colegii de grupă
Lipsa de comunicare	-să participe la activitățile de joc și activitățile de învățare atât în calitate de auditor cât și în	„Citim imagini din cărți cu povești” (Activități Liber Alese- Bibliotecă) „Ce se ascunde în săculeț?” -Joc senzorial „Poștașul”-Joc distractiv	Educatorele de la grupă	Până la sfârșitul anului școlar copilul va reuși să comunice și nonverbal cu preșcolarii de la grupă

	calitate de vorbitor;			
Opoziționism	-să dobândească abilități de stăpânire a comportamentului negativist, sfădător, a furiei, în contexte diferite.	„Te rog! Mulțumesc”(Activitate de Educație pentru societate) „Să ne jucăm „ <i>De-a ascultatul</i> ” – Joc distractiv „Așa da! Așa nu!” (Domeniul Limbă și comunicare)	Educatoarele de la grupă	Până la sfârșitul anului școlar J.D.A.. va reuși să își stăpânească comportamentul negativist, sfădător.

Profesor pentru generația digitală

Galațanu Oana Larisa

Liceul Tehnologic Special "Vasile Pavelcu,, Iași

Educația în secolul 21 este profund afectată de schimbările din societate: tehnologia, globalizarea, imigrația, dinamica pieței muncii, etc. Aceste aspecte generează la rândul lor modificări la nivel de finalități, conținuturi, practici educaționale sau tendințe în formarea profesorilor. Sistemele educaționale din întreaga lume sunt în căutarea celor mai bune practici pentru a pregăti copiii și tinerii din școlile de astăzi pentru a face față solicitărilor de viață și de muncă tot mai complexe ale secolului 21.

Pentru educația în era digitală, tehnologia are un rol important în învățare. Deși, până acum se credea că tehnologia ar împiedica și îngreuna procesul de învățare și predare, s-a constatat că de fapt pentru generația actuală este un sprijin imens. De asemenea, profesorii făceau tot posibilul ca elevii să nu mai aibă acces la telefon, laptop sau internet. Acum, acest lucru s-a schimbat. Mulți profesorii au realizat că este bine să provoace copiii la studiu individual cu ajutorul tehnologiei sau la căutarea de informații atunci când este nevoie.

Profilul de învățare al generației digitale

Profesorii din prezent se confruntă cu provocarea de a captiva elevii care diferă semnificativ de generațiile anterioare. Generația Z, născut în anii 2000, a ajuns la majoritate într-o eră definită de conectivitate globală larg răspândită prin rețelele sociale (Miguel et. al. 2024). Aceștia consideră că accesul constant la informații și conexiunea continuă cu ceilalți sunt standardul.

Dependența de tehnologie în cadrul acestei generații este izbitoare, îl folosesc ca instrument principal pentru accesarea informațiilor, comunicarea cu colegii, împărtășirea ideilor, crearea de conținut și extinderea cunoștințelor

În special, Generația Z demonstrează un nivel mai ridicat de competență cu tehnologia mobilă și o înclinație mai mare către învățarea auto-dirijată în comparație cu predecesorii lor, Millennials. Cu toate acestea, este important să recunoaștem că această dependență crescută de tehnologie poate coincide uneori cu o deficiență a abilităților de gândire critică (Giray, 2022).

Elevii din generația Z se descriu adesea ca fiind plictisiți și distrași atunci când nu se implică simultan cu mai multe surse de informații. Durata lor de atenție este considerabil mai scurtă decât cea a Millennials și posedă un apetit și mai mare pentru răspunsuri și informații imediate.. Cu toate acestea, această nouă generație de „nativi digitali” caută în mod activ să participe la procesul de învățare (Giray, 2022).

Profesorii de astăzi se confruntă cu caracteristicile unice ale Generației Z, care au crescut într-o lume conectată digital în care accesul instantaneu la informații este norma. Deși prezintă o cunoștință de tehnologie impresionantă și o învățare autonomă, este, de asemenea, nevoia de a promova abilitățile de gândire critică în această generație. Profesorii trebuie să își adapteze metodele de predare pentru a implica și educa în mod eficient acești „nativi digitali”(Miguel et al 2024).

Elevii de astăzi au la dispoziție instrumente la îndemână și puternice, cum ar fi smartphone-uri, tablete și laptopuri (Green et al., 2021). Aceste dispozitive au potențialul de a facilita integrarea aplicațiilor interactive în predare. Cu toate acestea, cursurile tradiționale continuă să domine predarea în persoană, iar mulți profesori nu sunt pe deplin pregătiți pentru instruirea online.

Trăsăturile generației digitale

Generația Z are trăsături distincte care îi diferențiază de generațiile anterioare. Aceste trăsături sunt influențate de tehnologia în continuă schimbare, evenimentele globale și culturile lor digitale și sociale. Iată o analiză detaliată a caracteristicilor principale ale Generației Z:

- Au o conștientizare socială crescută, au crescut într-o lume diversă și au un respect pronunțat pentru incluziune și egalitate, inclusiv în ce privește genul, rasa și orientarea sexuală;
- Sunt orientați spre incluziune, preferă organizațiile care promovează diversitatea și care susțin cauze sociale;
- Sunt preocupați de probleme globale, cum ar fi schimbările climatice, drepturile omului și justiția socială;
- Participă activ în discuții online și mișcări sociale, utilizând hashtag-uri și campanii de sensibilizare;
- Au o mentalitate pragmatică și realist, în sensul că au o abordare practică și caută stabilitate financiară și securitate în carierele lor;
- Au un interes pentru cariere care oferă flexibilitate, oportunități de dezvoltare personală și echilibru între viața profesională și cea personală;
- În ceea ce privește comunicarea, preferă să comunice prin mesaje;
- Relațiile sociale se construiesc și se mențin prin rețele sociale și comunități online;
- Au o capacitate rapidă de a filtra informațiile esențiale dintr-o varietate de surse și de a lua decizii informate.
- Interes pentru proiecte de tip „do-it-yourself” și soluții inovative, demonstrând o dorință de a experimenta și de a învăța lucruri noi.
- Mai deschiși la discutarea problemelor de sănătate mentală și la căutarea ajutorului.
- Adoptarea practicilor de auto-îngrijire, cum ar fi meditația, fitness-ul și gestionarea stresului.
- Interes pentru învățarea continuă prin cursuri online, tutoriale, și webinarii.
- Preferința pentru metode de învățare care oferă aplicabilitate practică și imediată a cunoștințelor
- Preferă să primească feedback imediat și constructiv, care le permite să își ajusteze rapid eforturile și strategiile de învățare.

Adaptarea teoriilor învățării la generația digitală

Adaptarea teoriilor învățării la generația digitală implică integrarea elementelor tehnologice și abordarea trăsăturilor și preferințelor Generației Z în strategiile educaționale.

Învățarea bazată pe joc se referă la „abordarea pedagogică a utilizării jocurilor în educați”. Învățarea bazată pe jocuri digitale este o abordare de învățare centrată pe elev, în care jocurile conduc la atingerea rezultatelor așteptate ale învățării, dezvoltându-le elevilor capacitatea de a învăța, înțelege, reține și împărtăși noi cunoștințe. Vorbim pe de o parte de jocuri concepute special pentru a îndeplini obiectivele de învățare, dar și de integrarea unor jocuri digitale (utilizate de elevi și pentru recreere) în activitățile de învățare.

Distingem mai multe tipuri de jocuri educaționale: interactive (WordWall), de simulare (Golems), de exersare (GeoGebra, Scratch), de investigare și dezvoltare a gândirii critice (Neal. Fun), tematice (de exemplu pentru cuvinte încrucișate sau puzzle JigSaw, Puzzle-maker, Gamestarmechanik, GameSalad, PixelPress, ProProfs, JeopardyLabs, BingoBaker, CrosswordsLabs, WordsSearchLabs), de logică (Sudoku).

Gamificarea

Gamificarea învățării poate fi înțeleasă ca utilizarea unor elemente de proiectare a jocurilor cu scopul de a crește nivelul de implicare al cursantului în activitatea desfășurată. Gamificarea permite elevilor să își stabilească și să își înțeleagă obiectivele, redefiniște noțiunea de eșec, oferind un feedback în timp real și un spațiu pentru progres individual.

Exemple de elemente ale gamificare în clasă:

- adăugarea elementelor competitive în clasă, transformând lecțiile obișnuite în provocări; (profesor vs. clasă: elevii trebuie să respecte o regulă pe care profesorul o stabilește; oricând un student respectă regula, clasa primește un punct; oricând un student nu respectă o regulă, profesorul primește un punct. – așteptări comportamentale);
- adăugarea de clasamente (tablou de bord) și acordarea de puncte pentru îndeplinirea obiectivelor educaționale sau oferirea de insigne de învățare (vizuale) în loc note pe care elevii le pot câștiga și colecta într-un spațiu de trofee digitale;
- acordarea de puncte pentru îndeplinirea obiectivelor procedurale/nonacademice;
- transformarea lecțiilor în misiuni, având la bază un fir narativ și diverse puncte de control;
- compararea și reflectarea asupra performanțelor personale, unele aplicații oferă o defalcare personalizată a performanțelor jucătorului la finele fiecărui nivel parcurs;
- încorporarea unor module video, diagrame, teste creative la care elevii să participe în ritmul lor ș.a.m.d.

BIBLIOGRAFIE

- Cilliers, E.J. (2017) The challenge of teaching Generation Z. PEOPLE Int. J. Soc. Sci. 3, 188–198.
- Crăciun, D. & Grosseck, G. (2022). Ghid practic de resurse educaționale și digitale pentru instruirea, online și mixtă. Editura Universității de Vest din Timișoara.

Giray, L., 2022. Meet the centennials: understanding the generation Z students. *Int. J. Sociol. Anthropol. Sci. Rev.* 2, 9–18.

Ghasem, N., Ghannam, M., 2021. Challenges, benefits & drawbacks of chemical engineering on-line teaching during Covid-19 pandemic. *Educ. Chem. Eng.* 36, 107–114.

Marcela,H., Carlos,A. Ruber, M. 2020. Educational experiences with Generation Z *International Journal on Interactive Design and Manufacturing*

Miguel, M., Martin. S., Cintia, C., Gema, G., 2024. Utilising interactive applications as educational tools in higher education: Perspectives from teachers and students, and an analysis of academic outcomes. *Educ. Chem. Eng.*

Prensky, M. (2001,). *Digital natives, Digital immigrants. On the Horizon.*

Inovație și Tehnologie: Transformarea Sportului în Epoca Digitală

**Prof. Galbenu Răzvan , Liceul Tehnologic “Decebal”
Prof. Lupu Răzvan Paul, Colegiul Național “Gheorghe Țițeica”**

Sportul în era digitală a suferit transformări semnificative, influențate de progresele tehnologice și de digitalizare. În România, cultura sportului a fost întotdeauna un factor de unitate pentru cetățenii săi. De la meciurile de fotbal antrenante din weekend la competițiile de gimnastică care aduc o recunoaștere internațională, pasiunea pentru sport este un liant care unește oameni din toate colțurile țării. Însă, în era digitală, acest element unificator s-a mutat într-o nouă dimensiune.

În ultimii ani, România a cunoscut o creștere a interesului pentru o gamă variată de sporturi. Acest lucru se datorează în mare parte accesului la transmisiuni sportive internaționale și platformelor digitale care permit vizionarea meciurilor în timp real. În mod surprinzător, sporturile precum baschetul, hocheiul și rugbyul au câștigat popularitate datorită accesului facil la meciuri și jocuri de top de pe platformele digitale.

Iată câteva aspecte cheie ale acestei evoluții:

Accesibilitate și distribuție: Cu ajutorul platformelor de streaming, fanii pot urmări meciuri și competiții din întreaga lume, indiferent de locația lor. Acest lucru a extins audiența sporturilor și a permis fanilor să se conecteze cu echipele și sportivii preferați în moduri noi. Accesibilitatea și distribuția sporturilor prin intermediul platformelor de streaming au revoluționat modul în care fanii consumă competițiile sportive. Aceste platforme oferă posibilitatea de a urmări meciuri din diverse colțuri ale lumii, eliminând barierele geografice care, în trecut, limitau accesul la anumite evenimente. Datorită acestei accesibilități sporite, audiența sporturilor a crescut semnificativ. Fanii din diferite țări pot urmări meciuri de fotbal, baschet, tenis sau alte sporturi, având astfel ocazia să susțină echipe și sportivi din întreaga lume. Acest lucru nu doar că îmbunătățește experiența fanilor, ci a și contribuit la creșterea popularității sporturilor mai puțin cunoscute la nivel global. De asemenea, platformele de streaming permit interacțiuni noi între fani și sportivi. Comentariile în timp real, transmisiunile live, și opțiunile de socializare integrate oferă o experiență mai interactivă și conectată. Fanii pot discuta despre meciuri, pot împărtăși momente favorite și pot deveni parte din comunități globale, ceea ce îmbogățește sentimentul de apartenență și susținere.

Accesibilitatea crescută oferită de platformele de streaming nu numai că îmbunătățește experiența fanilor, ci și contribuie la popularizarea sporturilor pe o scară globală, facilitând o conexiune mai profundă între echipe, sportivi și susținători.

Interacțiune cu Fanii: Rețelele sociale au devenit un canal principal de comunicare între sportivi, echipe și fani. Sportivii pot împărtăși momente din viața lor de zi cu zi, iar fanii pot interacționa direct cu ei, ceea ce creează o legătură mai personală. Interacțiunea cu fanii este esențială pentru construirea unei relații puternice între artiști, personalități publice sau branduri și publicul lor. Aceasta poate lua mai multe forme, inclusiv:

- **Rețele Sociale:** Artiștii și celebritățile își pot folosi conturile de social media pentru a interacționa direct cu fanii, răspunzând la comentarii, organizând sesiuni Q&A sau postând conținut exclusiv.
- **Evenimente Live:** Participarea la competiții, meet-and-greet-uri sau convenții permite fanilor să se întâlnească cu idoli lor, creând o conexiune personală.
- **Newslettere și Bloguri:** Trimiterea de actualizări prin e-mail sau postarea de articole pe bloguri poate menține fanii informați și implicați în activitățile sportivului.
- **Concursuri și Giveaway-uri:** Acestea sunt modalități excelente de a recompensa fanii pentru susținerea lor și de a-i încuraja să împărtășească din viața sportivului.

- **Feedback și Sugestii:** Sportivii pot solicita părerea fanilor cu privire la anumite aspect din viața lor (semnarea de contracte de publicitate, semnarea unui contract ca jucător cu o anumită echipă), produse sau evenimente, arătând că le pasă de opinia acestora.

- **Platforme de Streaming și Gaming:** Utilizarea platformelor precum pentru a transmite live sesiuni de antrenamente permite interacțiunea în timp real.

- **Produse Personalizate:** Oferirea de produse personalizate sau ediții limitate poate face fanii să se simtă speciali și apreciați.

Interacțiunea autentică și constantă cu fanii nu doar că îmbunătățește loialitatea acestora, dar și contribuie la creșterea notorietății și succesului pe termen lung al sportivului sau echipei unde joacă.

Analiza Performanței: Tehnologia avansată, cum ar fi analiza de date și senzorii portabili, permite sportivilor și antrenorilor să monitorizeze performanțele în timp real. Acest lucru ajută la îmbunătățirea condiției fizice, la prevenirea accidentărilor și la strategii mai eficiente în timpul competițiilor.

- **Monitorizarea în timp real.** Tehnologiile de analiză permit colectarea datelor în timp real despre parametri fizici ai sportivilor, cum ar fi ritmul cardiac, viteza, distanța parcursă și nivelul de oxigen din sânge. Această monitorizare continuă ajută antrenorii să înțeleagă mai bine starea fiziologică a sportivilor și să ajusteze antrenamentele în funcție de necesitățile individuale.

- **Îmbunătățirea condiției fizice** Prin analiza datelor colectate, antrenorii pot identifica zonele în care sportivii au nevoie de îmbunătățiri. De exemplu, dacă un atlet are o rezistență scăzută, antrenorul poate adapta programul de antrenament pentru a se concentra pe exerciții care dezvoltă această abilitate. Această abordare personalizată duce la o progresie mai rapidă și mai eficientă în condiția fizică a sportivilor.

- **Prevenirea accidentărilor** Senzorii portabili pot detecta semnele de oboseală sau suprasolicitare înainte ca acestea să conducă la accidentări. De exemplu, variațiile în parametri fiziologici sau modificările în tehnica de execuție pot semnala riscuri potențiale. Antrenorii pot interveni prin ajustări ale programului de antrenament sau prin introducerea unor sesiuni de recuperare, reducând astfel riscul de accidentări.

- **Strategii mai eficiente în competiții** Analiza datelor nu se oprește la antrenamente; ea este la fel de importantă în timpul competițiilor. Sportivii și antrenorii pot utiliza informațiile în timp real pentru a lua decizii strategice, cum ar fi ajustarea tacticii de joc în funcție de performanța adversarului sau de condițiile de mediu. Această flexibilitate poate oferi un avantaj semnificativ în competiții.

- **Feedback și dezvoltare continuă** Tehnologia avansată facilitează feedback-ul constant, permițând sportivilor să își evalueze performanțele și să învețe din experiențele anterioare. Această cultură a îmbunătățirii continue contribuie la dezvoltarea profesională a sportivilor și la atingerea unor niveluri de excelență mai ridicate.

În concluzie, integrarea tehnologiilor avansate în sport reprezintă un pas important spre optimizarea performanței sportive. Prin utilizarea analizei de date și a senzorilor portabili, sportivii și antrenorii pot obține informații valoroase care nu doar că îmbunătățesc condiția fizică, dar și contribuie la prevenirea accidentărilor și la creșterea eficienței strategice în competiții. Această abordare bazată pe date va continua să redefinească modul în care sportul este practicat la nivel profesional.

Bibliografie

1. **"Marketing în domeniul educației fizice și sportului"** de Rocsana Bucea-Manea-Țoniș și Dan Gheorghe Păun (2023).
2. **"The impact of technology on the definition of sport"** de Mihai Constantin Răzvan Barbu, Ioan Turcu, Isabela Elena Sandu, Dragoș Laurențiu Diaconescu, Leonardo Daniel Păsărin și Marius Cătălin Popescu (2020). Publicată în revista "GYMNASIUM"
3. **"Marketing în sport"** de Daniel Adrian Gardan (2017).

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Gălbinașu Florentina

Profesor logoped, CMBRAE - CEOSP, sector 2, București

În ultimele decenii, în plină eră a tehnologiei, dezvoltarea competențelor la toate nivelurile din societatea actuală, a prins un avânt fără precedent astfel încât astăzi nu mai putem vorbi despre un sector al vieții socio-economice decât în corelație cu digitalizarea. În acest context educația trebuie să răspundă unei provocări continue de a se alinia la cerințele sociale, economice, culturale, de moment. Însăși natura sa flexibilă a făcut ca educația să fie domeniul cel mai plastic și dispus să integreze noi tendințe în modul său de implementare. Și lucrurile nu se vor opri aici căci educația poate fi considerat unul din primele domenii care este nevoit, prin natura sa, să facă față provocărilor induse de schimbările necesare dezvoltării.

Valorile morale ale unui bun cetățean

Un bun cetățean nu este doar o persoană care respectă legile, ci și una care contribuie activ la binele societății, dând dovadă de integritate, respect și responsabilitate. Valorile morale joacă un rol esențial în formarea unui caracter puternic și în construirea unei comunități armonioase

Responsabilitatea

Un bun cetățean își asumă responsabilitatea pentru faptele sale și înțelege impactul acțiunilor asupra comunității.

Un bun cetățean respectă regulile societății și se implică activ în îmbunătățirea acesteia.

Respectul

Un cetățean respectă drepturile și opiniile celorlalți, indiferent de diferențele de cultură, religie sau convingeri.

De asemenea un bun cetățean manifestă respect față de legi, instituții și bunurile publice.

Onestitatea și integritatea

Un cetățean onest este sincer și corect în relațiile cu ceilalți, atât în viața personală, cât și în cea profesională.

El nu tolerează corupția și acționează conform principiilor morale, chiar și atunci când nu este supravegheat.

Empatia și solidaritatea

În spiritul empatiei, un bun cetățean îi ajută pe cei aflați în nevoie și se implică în activități de voluntariat.

El înțelege și respectă problemele altora, promovând coeziunea socială.

Toleranța și deschiderea față de diversitate

În contexte variate acceptă și apreciază diversitatea culturală, religioasă și socială.

Oricând își exprimă opiniile într-un mod respectuos și este dispus să asculte perspective diferite.

Dreptatea și echitatea

Un bun cetățean susține corectitudinea și tratează pe toți cu egalitate, indiferent de situație.

Ori de câte ori este cazul un bun cetățean luptă împotriva discriminării și nedreptății sociale.

Implicarea civică și patriotismul

Arunci când este cazul, participă activ la viața comunității, votând, respectând legile și contribuind la inițiative locale.

Promovează valorile naționale fără a le impune altora și acționează în interesul societății.

Disciplina și autodisciplina

Respectă regulile și își organizează timpul și resursele eficient.

Acționează cu responsabilitate, evitând comportamente care pot afecta negativ comunitatea.

Concluzionând aceste aspecte un bun cetățean este definit prin valorile sale morale, care ghidează comportamentul și deciziile sale zilnice. Respectul, responsabilitatea, integritatea și empatia sunt fundamentale pentru construirea unei societăți echilibrate și prospere.

Dimensiunea socială a educației: cum formăm cetățeni responsabili?

Educația nu se rezumă doar la acumularea de cunoștințe academice, ci, în egală măsură ea joacă un rol esențial în modelarea caracterului, valorilor și comportamentului social al indivizilor. Dimensiunea socială a educației contribuie la formarea unor cetățeni responsabili, activi și implicați în comunitate, capabili să participe la viața democratică și să contribuie la binele comun.

Educația pentru valori și responsabilitate socială

Un sistem educațional eficient trebuie să cultive valori esențiale precum respectul, empatia, solidaritatea și integritatea. Acestea sunt fundamentale pentru dezvoltarea unui simț puternic al responsabilității civice.

În acest sens sunt relevante următoarele două particularități ale educației :

- **Curriculum bazat pe educația civică și etică** – Școlile trebuie să includă programe care să încurajeze reflecția asupra drepturilor și responsabilităților cetățenești.
- **Exemple și modele pozitive** – Profesorii și liderii educaționali au un rol-cheie în a fi modele de comportament responsabil și integru.

Dezvoltarea gândirii critice și a spiritului civic

Cetățenii responsabili trebuie să fie capabili să analizeze critic informațiile și să ia decizii informate. De aceea este important ca demersul educațional să aibă în vedere :

- **Educația media și combaterea dezinformării** – Elevii trebuie să învețe să evalueze sursele de informație și să recunoască fake news-ul.
- **Debate-uri și activități de argumentare** – Exercițiile de dezbatere și analiza problemelor sociale contribuie la dezvoltarea unei atitudini critice și participative.

Implicarea în comunitate și voluntariatul

Participarea activă în comunitate este esențială pentru dezvoltarea unui simț al responsabilității față de societate. Sunt utile activități de stimulare a implicării în acțiuni de voluntariat prin :

- **Proiecte de voluntariat** – Școlile ar trebui să încurajeze activități de voluntariat pentru a-i ajuta pe tineri să înțeleagă importanța implicării civice.
- **Educație prin acțiune** – Activitățile extracurriculare care implică rezolvarea unor probleme reale din comunitate dezvoltă empatia și simțul responsabilității.

Educația pentru diversitate și incluziune

O societate echitabilă și armonioasă se bazează pe acceptarea și respectarea diversității culturale, sociale și economice.

- **Promovarea diversității și a toleranței** – Programele educaționale trebuie să cultive respectul pentru diferențele de opinie, religie, etnie și cultură.
- **Învățarea colaborativă** – Lucrul în echipe diverse îi ajută pe elevi să dezvolte abilități de cooperare și înțelegere a celorlalți.

Dezvoltarea abilităților pentru viața reală

Pentru a forma cetățeni responsabili, educația trebuie să le ofere tinerilor instrumentele necesare pentru a face față provocărilor vieții.

- **Educație financiară și antreprenorială** – Cunoștințele despre gestionarea banilor și inițiativa antreprenorială îi ajută pe tineri să devină independenți și responsabili.
- **Educație ecologică** – Responsabilitatea față de mediu este esențială pentru dezvoltarea unei societăți sustenabile.

Avantajele digitalizării în educație

Digitalizarea educației a revoluționat modul în care elevii și profesorii interacționează cu informația, oferind oportunități unice de învățare și dezvoltare. Integrarea tehnologiei în procesul educațional aduce numeroase beneficii, atât pentru elevi, cât și pentru profesori și instituțiile de învățământ.

Accesibilitate și flexibilitate

- Elevii pot învăța de oriunde și oricând, eliminând barierele geografice și sociale.
- Platformele de e-learning oferă posibilitatea de a accesa cursuri personalizate în funcție de ritmul fiecărui elev.

- Elevii cu dizabilități pot beneficia de resurse adaptate (text-to-speech, fonturi speciale, materiale video explicative).

Învățare interactivă și captivantă

- Tehnologiile precum realitatea augmentată (AR) și realitatea virtuală (VR) transformă lecțiile în experiențe practice și vizuale.
- Jocurile educaționale și simulările ajută la aprofundarea conceptelor într-un mod distractiv.
- Testele interactive și feedback-ul instant contribuie la îmbunătățirea performanței elevilor.

Personalizarea procesului de învățare

- Inteligența artificială (AI) și algoritmi de învățare adaptativă ajustează conținutul educațional în funcție de nevoile fiecărui elev.
- Profesorii pot monitoriza progresul elevilor și le pot oferi sprijin individualizat.
- Resursele digitale variate (cursuri online, tutoriale video, podcasturi) permit elevilor să învețe în stilul lor preferat.

Dezvoltarea competențelor digitale

- Elevii își îmbunătățesc abilitățile tehnologice esențiale pentru viitor (programare, analiza datelor, utilizarea aplicațiilor digitale).
- Învățarea prin platforme digitale îi pregătește pentru piața muncii, unde competențele digitale sunt tot mai solicitate.

Economie de timp și resurse

- Manualele digitale reduc costurile pentru părinți și impactul asupra mediului prin eliminarea consumului de hârtie.
- Profesorii pot automatiza corectarea testelor și gestionarea temelor, economisind timp pentru activități mai interactive.

Colaborare și comunicare eficientă

- Platformele educaționale permit colaborarea între elevi și profesori, indiferent de locație.
- Forumurile de discuții și grupurile online încurajează schimbul de idei și învățarea colaborativă.

- Comunicarea dintre profesori, elevi și părinți este mai eficientă prin emailuri, mesaje și aplicații educaționale.

Adaptabilitate la nevoile educației moderne

- Digitalizarea sprijină învățarea hibridă, combinând lecțiile fizice cu cele online pentru un proces educațional mai eficient.
- În contextul unor crize globale (pandemii, conflicte), educația digitală asigură continuitatea procesului de învățare.

Inovația digitală în educație joacă un rol esențial în formarea cetățenilor responsabili, pregătiți pentru provocările unei societăți aflate în continuă schimbare. Tehnologiile digitale nu doar că facilitează accesul la informație și îmbunătățesc procesul de învățare, dar contribuie și la dezvoltarea competențelor esențiale pentru responsabilitate socială, etică și gândire critică.

Cum contribuie inovația digitală la educația pentru responsabilitate civică?

1. Acces la educație interactivă și personalizată

Platformele educaționale online permit învățarea adaptativă, astfel încât fiecare elev să progreseze în ritmul propriu.

Resursele digitale interactive (simulări, realitate augmentată, jocuri educative) oferă experiențe practice care ajută la înțelegerea principiilor responsabilității civice și sociale.

2. Promovarea gândirii critice și a eticii digitale

Tehnologia încurajează elevii să analizeze informațiile din mai multe surse, dezvoltându-le capacitatea de a distinge între știri reale și dezinformare.

Programele educaționale despre siguranța online și etica digitală îi ajută pe elevi să devină utilizatori responsabili ai internetului.

3. Stimularea participării civice prin instrumente digitale

Platformele de e-learning și rețelele sociale pot fi folosite pentru a dezvolta proiecte de implicare civică, precum voluntariat digital sau campanii de conștientizare.

Jocurile educaționale bazate pe scenarii reale îi ajută pe tineri să înțeleagă consecințele deciziilor lor în societate.

4. Colaborare globală și conștientizare interculturală

Tehnologiile digitale permit elevilor să interacționeze cu colegi din întreaga lume, promovând toleranța și înțelegerea diversității culturale.

Proiectele internaționale bazate pe colaborare digitală îi învață pe tineri să lucreze împreună pentru rezolvarea problemelor globale, cum ar fi schimbările climatice sau inegalitățile sociale.

5. Dezvoltarea competențelor pentru viitor

Educația digitală îi pregătește pe elevi pentru locurile de muncă ale viitorului, punând accent pe competențe precum programarea, analiza datelor și gândirea logică.

Platformele de învățare online oferă acces la cursuri de educație financiară, sustenabilitate și antreprenoriat social, esențiale pentru cetățenia activă.

În concluzie, integrarea tehnologiei în educație nu este doar o tendință, ci o necesitate pentru a forma cetățeni responsabili, capabili să se adapteze la o lume digitalizată. Prin utilizarea inteligentă a inovațiilor digitale, școala poate deveni un spațiu de învățare dinamic, incluziv și orientat spre dezvoltarea competențelor esențiale pentru societatea viitorului.

Bibliografie

- John Rawls, *A Theory of Justice*, 1971, ISBN: 978-0-674-00078-0
- Immanuel Kant, *Fundamentele metafizicii moravurilor* – Ed. Humanitas, 2007, ISBN 978-973-50-1066-9
- John Dewey, *Democracy and Education* – Editura: DIDACTICA SI PEDAGOGICA, 1970, ISBN/COD:3556797IPGRADE
- European Commission, *"Digital Education Action Plan (2021-2027)"* – Oferă perspective asupra digitalizării educației și beneficiilor sale pentru societate.
- OECD, *The Future of Education and Skills: Education 2030*, 2018 – Analizează competențele necesare pentru cetățenii viitorului.

- **World Economic Forum** – Articole despre educația digitală și viitorul competențelor:
www.weforum.org
- **UNESCO Digital Learning Reports** – Rapoarte despre digitalizarea educației și impactul asupra cetățeniei: <https://www.unesco.org>
- **European Commission – Digital Education** – Politici și inițiative europene privind digitalizarea educației: <https://ec.europa.eu>
- **Harvard University – Center for Ethics** – Resurse despre etică și cetățenie:
<https://ethics.harvard.edu>

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Prof. Gavrilă Ana-Maria

Școala Gimnazială Nr. 99

Sector 4, București

Era digitală a transformat profund societatea, influențând modul în care comunicăm, lucrăm și ne informăm. Cu toate acestea, utilizarea tehnologiei vine și cu provocări, cum ar fi dezinformarea, securitatea cibernetică și respectarea eticii online.

Formarea cetățenilor responsabili în acest context devine esențială pentru o societate digitală sustenabilă.

Soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

1. Educația digitală în școli

Introducerea cursurilor de educație digitală în școli poate ajuta elevii să înțeleagă riscurile și beneficiile tehnologiei. Acestea pot include:

- Siguranța online și protecția datelor personale.
- Detectarea știrilor false și a manipulării online.
- Etica și comportamentul adecvat pe internet.

2. Campanii de conștientizare publică

Guvernele și organizațiile non-guvernamentale pot derula campanii pentru a educa populația despre responsabilitatea digitală. Exemple includ:

- Ghiduri despre protecția identității online.
- Programe anti-cyberbullying.
- Inițiative de combatere a dezinformării.

3. Implicarea companiilor de tehnologie

- Platformele digitale pot contribui prin:
- Implementarea unor politici mai stricte privind conținutul inadecvat.
- Oferirea de unelte pentru control parental.
- Transparentizarea algoritmilor de recomandare.

4. Responsabilizarea utilizatorilor

Fiecare utilizator trebuie să fie conștient de impactul acțiunilor sale în mediul digital.

Soluții posibile ar putea fi:

- Cursuri online gratuite despre competențe digitale.

- Promovarea gândirii critice.
- Dezvoltarea unor reguli personale de utilizare a tehnologiei.

În consecință formarea cetățenilor responsabili în era digitală necesită un efort colectiv, implicând educația formală, inițiative guvernamentale, implicarea companiilor de tehnologie și responsabilizarea individuală. Doar printr-o abordare holistică putem asigura un mediu digital sigur și etic pentru toți.

Formarea cetățenilor digitali în rândul elevilor este esențială pentru a-i pregăti să navigheze responsabil și eficient în lumea digitală. Cetățenia digitală presupune un set de competențe, atitudini și comportamente care ajută elevii să folosească tehnologia într-un mod sigur, etic și productiv.

Componenta principală a cetățeniei digitale

- Siguranța online – protejarea datelor personale, recunoașterea riscurilor cibernetice (hacking, phishing, cyberbullying) și utilizarea parolelor sigure.
- Etica digitală – respectarea drepturilor de autor, evitarea plagiatului și înțelegerea impactului conținutului publicat online.
- Comunicarea responsabilă – utilizarea unui limbaj adecvat în mediul digital și conștientizarea consecințelor mesajelor transmise pe internet.
- Gândirea critică – evaluarea surselor de informație pentru a combate fake news și dezinformarea.
- Empatia și respectul în mediul online – promovarea unui comportament pozitiv în social media și evitarea discursului instigator la ură.
- Amprenta digitală – conștientizarea faptului că orice activitate online lasă urme și poate avea impact asupra viitorului academic sau profesional.
- Utilizarea creativă a tehnologiei – dezvoltarea de competențe digitale pentru a crea conținut util și inovator.

Cetățenia digitală în școli poate fi promovată în mai multe moduri, după cum vor fi enumerate în cele ce urmează.

- Integrarea în curriculum – lecții despre siguranță online și etică digitală în discipline precum informatica, educația civică sau limba română.
- Ateliere și sesiuni interactive – activități practice despre cyberbullying, protecția datelor și bune practici digitale.
- Colaborare cu părinții – informarea acestora despre pericolele online și modalități de ghidare a copiilor în mediul digital.

- Exemple practice – utilizarea cazurilor reale pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă riscurile și beneficiile tehnologiei.

Formarea cetățenilor digitali trebuie să fie un efort continuu, realizat printr-o colaborare între profesori, părinți și comunitatea educațională.

Bibliografie

1. Livingstone, S., & Helsper, E. J. (2007). „*Gradations in digital inclusion: Children, young people and the digital divide.*” *New Media & Society*, 9(4), 671-696.
2. Boyd, D. (2014). *It's Complicated: The Social Lives of Networked Teens*. Yale University Press.
3. Floridi, L. (2015). „*The onlife manifesto: Being human in a hyperconnected era.*” Springer.
4. European Commission. (2020). „*Shaping Europe's digital future.*” Retrieved from <https://ec.europa.eu/digital-strategy>
5. Kahne, J., & Bowyer, B. (2017). „*Educating for democracy in a digital age.*” *Educational Leadership*, 75(3), 45-50.

INOVAȚIE ȘI CREAȚIE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

GOMAN CLAUDIA-SANDA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ “ÎNV.GÂLGĂU IOSIF” PĂGAIA

În societatea contemporană, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovație și creație în activitatea didactică.

Obiectivul general este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competențelor personale, antreprenoriale și sociale prin învățarea pe tot parcursul vieții dar și de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educații de calitate în învățământ.

Pentru elevi, școala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții, fundamentale din punctul lor de vedere: școala viitorului trebuie să le placă și să fie eficientă.

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă .

Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice și idealurilor educaționale.

Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-și îndeplinească mai bine funcția sa didactică fundamentală. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă.

Formarea capacității de a utiliza calculatorul ,de a folosi internetul este benefică elevilor,atât în activitatea școlară cât și în cea extrașcolară, în plan cognitiv cât și psihic,prin relaționarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea.

Promovarea sănătății și a stării de bine a elevului determina de asemenea o dezvoltare optimă din punct de vedere somatic, fiziologic, mintal, emoțional, social și spiritual.

Este foarte important ca în formarea unui stil de viață sănătos pentru școlari să se pună accent pe :

- autocunoașterea și construirea unei imagini pozitive despre sine;

- comunicare și relaționare interpersonală;
- controlul stresului;
- dezvoltarea carierei profesionale ;
- prevenirea accidentelor și a comportamentelor cu risc pentru sănătate;
- prevenirea atitudinii negative față de sine și viață.

În abordarea creativității în procesul educațional, elevul trebuie încurajat să gândească independent, să își asume riscuri și responsabilități în demersul său spre formare intelectuală. Evaluarea pentru asigurarea calității și rezultatele obținute trebuie să ne lărgescă perspectiva asupra situației reale din școli, să identifice nivelul de pregătire al elevilor și să ne ajute să descoperim componentele ce au nevoie de sprijin în dezvoltare.

Un obiectiv important ce ar trebui stabilit pentru anii următori este de a dezvolta un indicator internațional al capacității de a învăța, toate acțiunile bazându-se pe cercetarea științifică. Învățământul modern are ca sistem de referință competențele generale și specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învață – elevul – pe parcursul și la finele unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competențe reprezintă o preocupare majoră în triada predare-învățare-evaluare.

Noua imagine a profesorului trebuie stabilită prin luarea în considerare a tuturor abordărilor de până acum, de la conceperea ca distribuitor de recompense sau ca sursă de informații, până la cea de „manager al învățării”.

Pentru fiecare profesor sunt fundamentale două roluri, cel de manager și cel de evaluator.

Procesul instructiv-educativ trebuie astfel conceput și desfășurat, încât să-i convingă pe elevi să prețuiască propria moștenire națională, să primească contribuțiile originale ale oricărei națiuni la civilizația modernă, pregătind atât elevii, cât și dascălii să înțeleagă valoarea diversității și a independenței de spirit.

Educația este factorul hotărâtor al dezvoltării psihoindividuale a persoanei. Ea sistematizează și organizează influențele mediului, dezvoltă personalitatea.

Creativitatea, în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei și concepte noi sau asocieri originale între concepte și idei deja existente.

Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoașterii și a inovației. Este necesară extinderea abilităților creatoare ale întregii populații, mai ales ale acelor care le permit

oamenilor să se schimbe și să fie deschiși față de idei noi într-o societate diversă din punct de vedere cultural, bazată pe cunoaștere.

Obiectivul principal este promovarea unor abordări inovative și creative în diferite domenii de activitate.

Educația și formarea profesională sunt factori decisivi pentru realizarea acestui lucru. Activitățile ar trebui să se concentreze pe crearea unui mediu favorabil pentru creativitate și inovație și să stimuleze o strategie pe termen lung.

Ar trebui, de exemplu, să se pună accent pe o gamă largă de subiecte, precum matematica, știința și informația și alte tehnologii.

Noul mileniu aduce noi cerințe educaționale care impun noi metode, altele decât cele folosite până acum. O importanță majoră în pregătirea elevilor pentru noile cerințe, o au cele trei forme ale educației și anume:

- educația formală însemnând învățare sistematică, structurată și gradată cronologic, realizată în instituții specializate de către un personal specializat;
- educația nonformală constând în activități educative desfășurate în afara sistemului formal de învățământ de către diferite instituții educative;
- educația informală care se referă la experiențe de învățare spontană, cotidiană, existențială, desfășurate în medii culturale care nu au educația ca scop principal.

Criteriul de calitate aplicat educației are un rol foarte important deoarece măsurile propuse pentru a promova creativitatea și capacitatea pentru inovare vor fi adaptate fiecărei etape din cadrul învățării continue.

Focalizată pe unitatea de învățare, evaluarea ar trebui să asigure evidențierea progresului înregistrat de elev în raport cu sine însuși pe drumul atingerii obiectivelor prevăzute în programă. Este important să fie evaluată nu numai cantitatea de informație de care dispune elevul, ci, mai ales, ceea ce poate el să facă utilizând ceea ce știe sau ceea ce intuiește.

Fiecare activitate de evaluare a rezultatelor școlare este însoțită de o autoevaluare a procesului pe care profesorul l-a desfășurat cu toți elevii și cu fiecare elev în parte. Astfel poate fi descris nivelul de formare a competențelor pentru fiecare elev și pot fi stabilite modalități prin care se pot regla, de la o etapă la alta, activități de învățare-formare a elevilor, în mod diferențiat.

De o importanță deosebită este realizarea unui echilibru dinamic între evaluarea scrisă și evaluarea orală; aceasta din urmă, deși presupune un volum mare de timp pentru aprecierea tuturor

elevilor și blocaje datorate emoției sau timidității, prezintă avantaje deosebite, precum: realizarea interacțiunii elev-profesor; demonstrarea stadiului de formare a unor competențe prin intervenția cu întrebări ajutătoare, demonstrarea comportamentului comunicativ și de interrelaționare al elevului etc;

De asemenea este necesară folosirea cu o mai mare frecvență a metodelor de autoevaluare și de evaluare prin consultare, în grupuri mici, vizând verificarea modului în care elevii își exprimă liber opinii proprii sau acceptă cu toleranță opiniile celorlalți, capacitatea de a-și susține și motiva propunerile etc.

Managementul clasei este un domeniu de cercetare în științele educației care studiază atât perspectivele de abordare ale clasei de elevi cât și structurile dimensionale ale acesteia, în scopul facilitării intervenției cadrului didactic în situații de criză micro-educatională și a evitării consecințelor negative ale acesteia.

Trebuie pus accent pe dimensiunile managementului clasei :

-dimensiunea ergonomică – se referă la dispunerea mobilierului, vizibilitatea, amenajarea sălii de clasă ;

-dimensiunea psihologică - se referă la cunoașterea, respectarea și exploatarea particularităților individuale ale elevilor ;

-dimensiunea sociala – se referă la clasă ca și grup social ;

-dimensiunea operațională - se referă la instrumentele operaționale care sunt recompensele și pedepsele;

- dimensiunea inovatoare – se referă la cunoașterea practicii educaționale la un moment dat, cunoașterea tendințelor și tradițiilor activităților educaționale vizate, cunoașterea orizonturilor de așteptare ale elevilor;

-dimensiunea normativă – se referă la norme,. ansambluri de reguli care reglementează desfășurarea unei activități educaționale.

O importanță deosebită în inovația și creația în activitatea didactică o au rolurile manageriale ale cadrului didactic :de planificare (planifică activitățile cu caracter instructiv - educativ) ;de organizare (organizează activitățile clasei) ;de comunicare (comunică idei, cunoștințe, ascultă efectiv, oferă feedback, stabilește canalele de comunicare); de conducere (conduce activitățile cu elevii , desfășurate în clasa și în afara ei) ;de coordonare (sincronizează obiectivele individuale cu cele comune clasei, contribuind la întărirea grupului și formării echipelor de lucru); de îndrumare

(prin intervenții punctuale adaptate unor situații specifice, recomandări) ;de motivare (prin întăriri pozitive, prin utilizarea aprecierilor verbale și non-verbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive); de consiliere (de orice tip, în probleme personale sau legate de școală); de control (în scopul cunoașterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor și nivelul de performanță); de evaluare (măsura în care scopurile și obiectivele au fost atinse).

Pentru a susține creativitatea, predarea declarativă, de tip clasic trebuie depășită și înlocuită cu metode care pun accent pe explorare, pe descoperire, pe încurajarea gândirii critice a elevului, pe participarea activă a acestuia la formarea și dezvoltarea sa intelectuală.

În viziunea metodologilor moderne, demersul didactic se concentrează pe elev și are în vedere transformarea acestuia din “obiect” al procesului didactic în “subiect activ” al propriei deveniri.

Modelul de proiectare a activității didactice are în vedere trecerea de la centrarea pe conținut la centrarea pe activitatea elevului, care presupune deplasarea accentului în activitatea didactică:

Ar trebui să se țină cont de toate formele de inovație socială și antreprenorială. De asemenea, ar trebui să se acorde atenție creației artistice și noilor abordări în domeniul culturii.

Bibliografie:

1. Ionescu M., Radu I.-” Didactica modernă”, Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Alois Gherguț,- “Management general și strategic în educație”, Ed. Polirom, Iași, 2007;
3. I..Cerghit – “Sisteme de instruire alternative”, Aramis, Bucuresti, 2002.

EDUCAȚIA DIGITALĂ ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. Gegea Mihaela

Colegiul Tehnic Auto Traian Vuia Focșani

Acest secol este fără îndoială, secolul culturii digitale. Educația digitală este una din preocupările de bază ale învățământului românesc, prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean. Fără o populație educată, doritoare să folosească tehnologiile informației și comunicării, nici o comunitate nu poate participa în mod real în rețeaua globală. Integrarea computerului în procesul de învățământ nu mai este privită ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate. În întreaga lume se observă convertirea conținutului cultural într-o formă digitală, făcând astfel produsele disponibile oricui, oriunde și oricând. Lecțiile digitale îi țin pe elevi la școală și îi fac să fie mai atenți la informații. Educația virtuală a devenit un adevărat fenomen în industria românească în ultimii ani.

În continuă dezvoltare, tehnologiile informației și comunicării au schimbat fundamental natura relațiilor globale, sursele de avantaj în competiție și oportunitățile pentru dezvoltare economică și socială. Tehnologii ca internetul, computerele personale sau telefonii mobile au schimbat întreaga lume într-o rețea globală de persoane, firme, școli și guverne, ce comunică și interacționează între ele printr-o varietate de canale. Explozia acestei rețele globale mediate tehnologic a produs o lume în care oricine poate, virtual, să beneficieze de avantajele integrării digitale.

Școlile trebuie să integreze mecanismele ICT în procesul de învățare dacă doresc să fie parte a rețelei globale. Pregătirea unei școli în acest sens ar trebui să țină cont de următoarele aspecte: numărul de computere, accesul fizic la noi tehnologii, răspândirea rețelei, accesarea și organizarea conținutului electronic, calitatea și viteza conexiunii în școli.

Profesorii trebuie instruiți la rândul lor pentru a folosi internetul și computerele ca metode de predare în beneficiul elevilor. Elevii ar trebui învățați de la cele mai tinere vârste posibile să folosească tehnologiile informației și comunicării pentru îmbunătățirea performanțelor în studiu.

Este esențial ca în cadrul comunității să existe pentru viitorii specialiști ICT oferte de instruire bazică sau avansată în programare de software, hardware și design internet. În acest sens, tehnologiile informației și comunicării sunt integrate în totalitate în curriculum, sunt predate în cursuri și sunt esențiale procesului de învățare.

În acest scop au fost create documente digitale, dar și aplicații dedicate învățării asistate de computer (dezvoltarea bibliotecilor digitale, crearea platformelor de e-learning, crearea

rețelelor dedicate procesului educațional informatizat). Consider că orice inițiativă trebuie să aibă în vedere crearea și valorificarea unui conținut digital, altfel nu putem vorbi de digitalizarea actului educațional.

Însă, odată cu aceste preocupări, au apărut carențele la inițiativele de promovare a noilor tehnologii în învățământ. Aceste inițiative au luat-o adesea înainte a capacității multor dascăli de a înțelege și adapta cursurile la nevoile elevilor. Realitatea este că mulți profesori nu reușesc să folosească computerul ca suport didactic la clasă, iar formulele de predare-învățare de la noi trebuie radical modificate. Elevul trebuie pus să gândească, să se implice efectiv, să se autoevalueze, iar acest lucru se poate realiza numai dacă profesorul va deveni coordonator și evaluator, va antrena elevul în proiecte concrete, proiecte cu un profund conținut de viață reală.

SEI este un program complex inițiat de Ministerul Educației și Cercetării în 2001, al cărui obiectiv de bază este susținerea procesului de predare-învățare în învățământul preuniversitar cu tehnologii de ultimă oră. Programul se focusează pe educația digitală a populației tinere, oferind acces egal tuturor elevilor și profesorilor din învățământul pre-universitar la instrumente moderne de predare/învățare. În prezent, școlile românești pun la dispoziția beneficiarilor laboratoare computerizate, dotate cu tehnologie de vârf, crescând astfel calitatea procesului educațional. Prin folosirea resurselor didactice interactive calitatea procesului de învățare crește. Elevul are la dispoziție nu doar ilustrări abstracte sau statice ale fenomenelor predate ci și simulări realiste și animații și experimente virtuale.

Proiectul SEI este considerat, la nivel european, pe baza rezultatelor obținute, drept unul din cele mai avansate proiecte de utilizare a tehnologiei informației în educație și poate constitui începutul uneia din cele mai reușite campanii de informatizare a învățământului de stat din lume.

Utilizarea platformelor virtuale pentru realizarea proiectelor educaționale reprezintă un concept nou abordat în mediul educațional. Învățarea nu este centrată pe obiecte de studiu, ci pe calitățile și abilitățile pe care cel care învață trebuie să și le dezvolte, stimulează lucrul în echipă, favorizează atașamentul grupului la valorile promovate de proiect. O serie de proiecte folosesc platforme de învățare virtuală – un spațiu comun de învățare, care poate fi accesat de la orice PC prin internet.

Participanții în mediul virtual trebuie să aibă control, în orice moment, asupra propriului proces de învățare. Una dintre cele mai utilizate platforme virtuale este **Thinkquest**, dezvoltată și susținută de Fundația Oracle pentru Educație, ce permite schimbul de idei, inspiră creativitatea și vehiculează informația, îmbunătățind aptitudinile de comunicare în diverse limbi străine, de operare cu diverse softuri, lucrul în echipă și parteneriatul, oferă fiecărui membru al

acestei comunități virtuale un cont de utilizator protejat și o pagină web personală. ThinkQuest oferă posibilități pentru: crearea de pagini web, publicarea lucrărilor pentru a fi vizualizate de alți elevi, crearea rapidă de lecții, transmiterea mesajelor protejate, crearea de grupuri de proiecte, colaborarea cu alte grupuri sau cu alte școli din lume.

O altă platformă virtuală este oferită de **eTwinning**, care face parte din Programul Lifelong Learning al Comisiei Europene, fiind măsură acompaniatoare pentru Programul Sectorial Comenius și promovează colaborarea între școlile europene prin intermediul tehnologiei informației și comunicării. Acțiunea eTwinning asigură asistență, instrumentele și serviciile necesare pentru a facilita inițierea de parteneriate pe termen scurt sau lung, în orice disciplină. Portalul eTwinning este principalul punct de întâlnire și spațiu de lucru al acțiunii.

Disponibil în 23 de limbi, portalul are circa 50.000 de membri și peste 4.000 de proiecte cu doi sau mai mulți parteneri. Portalul oferă cadrelor didactice o gamă largă de instrumente online, cu ajutorul cărora pot găsi parteneri, pot iniția proiecte și pot face schimb de idei și de exemple de bună practică. Galeria de instrumente particularizate oferită de platforma eTwinning facilitează implicarea rapidă în activitățile de colaborare.

Un program pentru profesori - eTwinning facilitează accesul profesorilor la un mediu virtual de colaborare și de schimb de experiență, la parteneriate cu alți profesori și la activități de formare profesională, alături de colegi din țările europene.

Un program pentru elevi - Prin participarea la proiecte de eTwinning (înfrățire online între școli), elevii au posibilitatea să comunice cu alți elevi din țările participante, să afle elemente de specific cultural sau de specific al educației în țările partenere, să învețe utilizând noile tehnologii și să își perfecționeze competențele de comunicare în limbi străine.

Un program pentru comunitate - Înfrățirea online a școlilor poate fi însoțită de înfrățirea comunităților. Unele localități au decis să se “înfrățescă” și completeze comunicarea și cooperarea online prin alte proiecte – vizite, activități culturale pentru adulți etc.

iTeach este o platformă online pentru dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice prin încurajarea participării și a schimbului de resurse, facilitarea colaborării, formarea competențelor pedagogice și de specialitate. iTeach propune crearea unui mediu virtual avansat destinat dezvoltării profesionale a cadrelor didactice, care integrează instrumente web și facilități specifice comunităților virtuale, pentru informare și formare, pentru facilitarea schimbului de experiență, pentru dezvoltarea de proiecte didactice la distanță, pentru colaborare socio-profesională, pentru familiarizarea naturală cu noile tehnologii. Pe această platformă sunt

disponibile cursuri online care vizează dezvoltarea competențelor pedagogice și de specialitate ale cadrelor didactice înscrise, reviste de specialitate, știri, informații și resurse pentru predare.

În concluzie, platformele virtuale de învățare pot oferi atât oportunitatea organizării de activități curente, curriculare, cât și dezvoltarea și implementarea de proiecte educaționale, formale curriculare sau extracurriculare, sau nonformale, asigurând astfel atingerea obiectivelor legate de integrarea educației digitale în activitatea de învățare.

Bibliografie

1. Magdas I., *Didactica informaticii, de la teorie la practică*, Editura Clusium, 2007
2. Simpozion Internațional ediția I, *Responsabilitate publică în educație*, Editura Crizon, Constanța, 2009
3. <http://www.acsoare.com/category/educatie>
4. <http://iteach.ro>
5. <http://portal.edu.ro>
6. <http://www.etwinning.ro>
7. <http://www.eos.ro/>
8. <http://www.elearningeuropa.info/ro>
9. <http://cyber.law.harvard.edu/readinessguide/downloads.html>

Metode de susținere socio-emoțională a elevilor, utilizate în cadrul activităților online

Profesor învățământ primar , Georgescu Alexandra Ștefania

Din nefericire, pandemia de COVID-19 i-a determinat atât pe adulți, cât și pe tineri să se simtă stresați, anxioși, temători și nesiguri. Schimbarea rutinei zilnice-cuprinzând închiderea școlilor și sporirea nivelului de nesiguranță, învățarea la distanță și distanțarea socială au creat numeroase transformări în viața elevilor și a familiilor lor. Elevii care preferau să stabilească legături și să socializeze, au resimțit efectele izolării fizice și ale lipsei interacțiunii.

S-a înțeles că predarea la distanță este o experiență total diferită de predarea la clasă și că modul în care profesorii comunică cu elevii lor, în timpul unei ore la distanță, este nucleul din spatele acestei experiențe. Există două metode principale de comunicare între profesori și elevi în cadrul unei ore la distanță: comunicarea audio-video, trimiterea mesajelor și alte forme de comunicare scrisă.

La începutul pandemiei, în martie 2020, mulți profesori au folosit doar instrumentele digitale, care limitau interacțiunea profesor-elev și elev-elev la mesaje și alte forme de comunicare scrisă. Aceste instrumente cuprindeau forumuri de discuții online, posibilități de trimitere a mesajelor și email. Indiferent dacă aveau acces la comunicarea audio-video sau nu, implicarea cu elevii într-o discuție online era o metodă eficientă de încurajare a gândirii critice, dereflexie profundă și de descoperire a sentimentului de apartenență la clasă. Într-o discuție online, elevii răspundeau unei cerințe în scris folosind chat-ul sau forumul de discuții. Răspunsul fiecărui elev putea fi văzut de întreaga clasă. Elevii se angajau apoi în discuție, răspunzând la cel puțin două dintre subiectele abordate de colegii lor. Apoi, majoritatea profesorilor au utilizat instrumentele digitale care au conținut audio-video, pentru a comunica cu elevii lor. Serviciul de conferințe audio-video și alte platforme asemănătoare le permiteau elevilor să folosească conținutul audio-video, pentru a interacționa cu profesorii și colegii lor. De asemenea, platformele pentru conferințe le permiteau utilizatorilor să își împartă ecranul cu alții. Majoritatea platformelor au funcții utile, cum ar fi galerie foto, chestionare și posibilitatea de a trimite mesaje. Unele dintre acestea chiar le permit utilizatorilor să „bată la ușă” sau „să ridice mâna” dacă doresc să vorbească.

Având în vedere aceste circumstanțe neobișnuite, în sprijinul profesorilor, specialiștii de la Lions Quest au creat un set de orientări care descriu modalități de formare a unei comunități de învățare, centrate pe relaționare și tehnici de predare, modelare și consolidare a unui set de competențe socio-emoționale, ca răspuns la pandemia de COVID-19. Aceste orientări cuprind câteva recomandări generale, pentru a crea un mediu sigur de învățare online și pentru a-i sprijini pe profesorii și pe elevii care se află într-un mediu de învățare la distanță. Ele se bazează pe predarea, modelarea și consolidarea a cinci competențe fundamentale de învățare socio-emoțională: *cunoașterea de sine, auto-administrarea, conștientizarea socială, abilități de relaționare și luarea unor decizii responsabile*. Aceste cinci competențe sunt mai importante ca niciodată pentru procesul de învățare și pentru starea de bine. Un mediu adecvat bazat pe competențe socio-emoționale, îi sprijină pe profesori și pe elevi să își însușească abilitățile necesare, pentru a-și gestiona emoțiile, pentru a fi empatici, pentru a stabili legături și chiar pentru a se dezvolta în aceste circumstanțe. Consider că aceste cinci competențe au rolul de a ajuta

„navigarea” prin schimbare, nesiguranță, stres și chiar prin traume în această perioadă dificilă. Atunci, mai mult ca niciodată, profesorii trebuia să formeze și să susțină o comunitate de învățare centrată pe relaționare- un loc în care fiecare membru să se simtă văzut, auzit, cunoscut, valorizat și apreciat. Acest lucru era valabil în special pentru elevii care se confruntă cu traume. Pentru unii elevi școala a fost locul în care au creat legături, s-au simțit în siguranță și au întâlnit adulți grijulii, care i-au întâmpinat și i-au sprijinit, în fiecare zi. Din cauza faptului că școala s-a mutat în mediul online pentru mulți elevi, crearea unui spațiu sigur este un lucru la fel de important într-o comunitate de învățare online, ca într-o clasă la școală.

Se recomandă o serie de practici care descriu modalități de formare și susținere a unei comunități de învățare centrate pe relaționare, care oferă siguranță și sprijin elevilor.

PREVEDEREA NORMELOR Datorită faptului că învățământul la distanță era ceva nou pentru mulți profesori și elevi, a fost important să fie prevăzute norme clare cu privire la modul în care gândurile, sentimentele, preocupările și informațiile sunt împărtășite. Mai precis, conștientizarea faptului că boala COVID-19 creează traumă prin definiție, ceea ce necesită orientări pentru a menține spațiile de învățare sigure, primitoare și receptivă în permanență. Au fost luate în considerare următoarele aspecte atunci când s-au normele pentru ora la distanță:

TRANSPUNEREA NORMELOR DE LA CLASĂ! Transpunerea normele de la ora din școală la ora online pentru a oferi coerență, caracter previzibil și confort pentru ceea ce am putea numi „conversație intensă”. De exemplu, dacă normele de la clasă cuprind de obicei așteptări ca elevii să fie amabili și respectuoși unul cu altul, se aplică acest lucru și în cadrul clasei online. Se amintește elevilor să fie respectuoși și să vorbească pe rând, la fel ca la școală. Dacă elevii comunică între ei prin mesaje sau email, trebuie amintit că mesajele lor scrise sunt similare discuțiilor din clasă. Referirea la norme se face în mod frecvent, la fel cum se procedează în sala de clasă. În funcție de tehnologia folosită, li se oferă elevilor o modalitate de a ridica mâna virtual când doresc să vorbească.

MENȚINEREA ȘI STABILIREA RITUALURILOR ȘI A OBICEIURILOR Atât stabilirea și menținerea ritualurilor și a obiceiurilor existente, cât și stabilirea noilor ritualuri și obiceiuri vor contribui la formarea unei comunități de învățare la distanță, centrate pe relaționare și le vor permite elevilor să se simtă conectați din punct de vedere social și susținuți din punct de vedere emoțional. Se iau în considerare următoarele aspecte atunci când stabiliți și mențineți ritualuri și obiceiuri:

ÎNTÂLNIRI ZILNICE S-a continuat să fie întâlniri dimineața și alte ritualuri zilnice în timpul orelor online. Astfel, elevii au observat legătura dintre ora de la școală și ora online. De asemenea, în acest mod elevii au avut timp la dispoziție pentru a lua legătura cu profesorul și cu ceilalți colegi și pentru a exprima ce simt și ce gândesc.

CONCENTRAREA ASUPRA UNOR ÎNTREBĂRI ZILNICE Îndreptarea atenției asupra unor întrebări zilnice, le-a dat elevilor ocazia să se implice în discuții serioase. S-a pus o întrebare zilnică elevilor și apoi au fost încurajați să comenteze răspunsurile a cel puțin doi colegi. De asemenea, li s-a cerut elevilor dumneavoastră să formuleze propriile lor întrebări.

GRUPURI MICI Utilizarea instrumentele unei conferințe video pentru a se întâlni în grupuri mai mici, la fel ca în sala de clasă. Continuarea întâlnirilor în grupuri mici va recrea sentimentul de

apartenență la comunitate

OBICEIURI DISTRACTIVE Dacă școala are obiceiuri cum ar fi „Vinereadistractivă/ Ora distractivă” sau „Antrenează-te miercuri!”, pot fi modificate pentru a putea fi aplicate și în mediul online. S-au luat în calcul activitățile propuse de elevi și s-a folosit galeria de pe platformele pentru conferințe care le permit tuturor să se vadă în timp ce rezolvă exerciții sau sunt în pauză.

OBICEIURI NOI Permitea elevilor să folosească YouTube, Canva sau Facebook/ Tik Tok, pentru a posta video-uri amuzante, în siguranță, este o altă modalitate de a forma o comunitate și de a le oferi elevilor o variantă de conexiune. De exemplu, dacă un elev își serbează ziua de naștere, colegii pot posta video-uri amuzante cu mesaje de „La mulți ani!”.

1. Cunoașterea de sine

DEMONSTRAREA PREZENȚEI CONȘTIENȚE! Când nivelul de stres, anxietate, teamă și furie crește, elevii trebuie să știe că profesorul din viața lor este prezent, disponibil și gata să le ofere informații exacte și sprijin, atunci când aceștia au nevoie. Adoptarea unei atitudini iubitoare, non-judicative, interesate și calme are un impact pozitiv, deoarece elevii au tendința de a se oglindi în acest comportament.

CONECTAREA CU ELEVII PENTRU A AFLA CE GÂNDESC ȘI CE SIMT! Interesarea cu

blândețe despre ce se petrece în viața elevilor, invitându-I să își împărtășească gândurile și sentimentele și să își spună propriile povești. Unii elevi vor fi deschiși, alții vor trebui să fie încurajați să vorbească. Este de un real folos să fie definit și exemplificat împărtășirea în siguranță a gândurilor și a sentimentelor.

ASCULTAREA ȘI REFLECTAREA! Recunoașterea gândurilor și sentimentele elevilor parafrazând ceea ce spun pentru a se face auziți. Componentă a ascultării empatică, parafrazarea îi invită pe elevi să-și dea seama cum se simt și să admită că sentimentele lor pot fi înțelese de

ceilalți. Acest lucru asigură o stare de bine, deoarece sunt cu toții în aceeași barcă, având reacții similare și încercând să înțeleagă ce înseamnă această situație pentru ei și pentru ceilalți.

CONȘTIENȚIZAREA ÎNTREBĂRILOR ELEVILOR, PREOCUPĂRILOR ȘI TEMERILOR! Încercarea de a nu ocoli întrebările dificile, de a nu fi preocupat și temător, elevii trebuie încurajați să-și exprime temerile, supărarea și alte sentimente puternice, susținându-și propriile păreri, fără să citeze dezinformări și fără să îi acuze pe ceilalți.

2. Auto-administrarea

PREGĂTIREA PENTRU RĂSPUNSURI NEAȘTEPTATE! Când elevii sunt stresați și anxioși, ei spun și fac lucruri din impuls. Profesorul nu trebuie să ia nimic din toate acestea în mod personal. Nesiguranța ne poate face pe oricare super-vigilent și se poate ajunge la capătul răbdării

3. Conștientizarea socială

MODELAREA ȘI PROMOVAREA EMPATIEI! – Elevii trebuie să simtă că cineva înțelege ceea ce simt și experimentează. Profesorul explică ce înseamnă să fie empatici. Trebuie să își acorde timp timp pentru a se asigura că au înțeles ce au dorit să spună și să le acorde șansa de a explica

din nou ceea ce au avut de spus, dacă nu a înțeles. Astfel, se creează o legătură bazată pe încredere și siguranță emoțională cu elevii

ELEVII TREBUIE ÎNVĂȚAȚI SĂ FORMULEZE PERSPECTIVE!

Profesorul ajută elevii să aibă perspective asupra diferitelor realități cu care se confruntă și să fie empatici și înțelegători. Este important să ia atitudine împotriva limbajului și a comportamentului prejudiciat, distorsionat, evaziv, care rănește, ori de câte ori observă o astfel de situație.

4. *Abilități de relaționare*

CREAREA DE OPORTUNITĂȚI PENTRU INTERACȚIUNE SOCIALĂ ȘI REFLECȚIE!

Elevii doresc să interacționeze din punct de vedere social cu profesorii și colegii lor, și acest lucru nu a fost posibil din cauza distanțării sociale, a închiderii școlii și a necesității de a sta acasă. Dacă este implementat corect, angajamentul social poate fi realizat și în cadrul procesului de învățare la distanță. Angajamentul social poate avea diferite forme, în funcție de modul în care școala aplică învățământul la distanță.

DISCUȚIILE ONLINE Prin intermediul discuțiilor online, implicați elevii în conversații care facilitează interacțiunea socială.

REFLECȚIA Reflecția le oferă elevilor oportunități individuale și colective de gândire și înțelegere a experiențelor lor, determinându-i să observe modul în care aceste experiențe vor avea impact asupra viitorului lor.

5. *Luarea unor decizii responsabile*

ÎNCURAJAREA PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENȚEI MEDIATICE! Elevii trebuie îndrumați spre surse credibile de informare online și învățați să identifice sursele care sunt mai puțin credibile, să își pună întrebări asupra veridicității informațiilor dacă acestea nu provin din surse de încredere, care își bazează activitatea pe cercetare. Asigurați-vă că elevii dumneavoastră cunosc câteva dintre miturile răspândite cu privire la COVID-19, război, alegeri, etc., mai ales de pe rețelele de socializare. Acest lucru îi va ajuta să facă alegeri potrivite referitoare la ceea ce ascultă, citesc sau întreprind. Descoperirea aspectelor esențiale, îi poate face să fie empatici și plini de compasiune.

Prin crearea unui mediu de învățare sigur și prin predarea, modelarea și consolidarea competențelor socio-emoționale, li se oferă atât profesorilor, cât și elevilor, abilități și practici puternice și eficiente pentru a trece prin orice cu înțelepciune, bunătate, dragoste și grijă.

BIBLIOGRAFIE:

Lions Quest- Ghidelines For Teachers- Lions Clubs International Foundation;

Goleman, D. (1998). Working with emotional intelligence. New York: Bantham Books

Goleman D., Inteligența emoțională, Editura Curtea Veche, București, 2001

Tobias M. J., Steven E. Tobias, Brian S. Friendlander, Inteligența emoțională în educația copiilor, Editura Curtea Veche, București, 2002

<https://www.shakespeare-school.ro/cele-5-competente-de-baza-ale-invatariei-socio-emotionale-sel/>

Beneficiile proiectelor eTwinning în învățământul românesc

Profesor pentru educație timpurie Gergely Erika-Magdolna
Grădinița cu Program Prolungit „Parfum de Tei”, Cluj-Napoca
Ambasador eTwinning România

Platforma eTwinning este o comunitate consacrată profesorilor și altor categorii de cadre didactice din domeniul educației și formării profesionale inițiale, începând cu educația și îngrijirea copiilor preșcolari și până la instituțiile de învățământ superioare care pregătesc viitoare cadre didactice. eTwinning întrupează o metodologie, o abordare pedagogică, o comunitate de practică și o platformă care facilitează inovarea, comunicarea și colaborarea. Aceasta oferă personalului didactic ce activează în instituțiile de învățământ preuniversitar din toate cele 45 de țări participante la program, un mediu sigur de comunicare, un spațiu de colaborare, demarare de proiecte și schimb de informație, un sentiment de apartenență la una dintre cele mai atractive comunități educaționale din Europa. Alăturându-se la eTwinning, personalul didactic preuniversitar se poate bucura de beneficiile cele mai mari comunități școlare din Europa. Cadrele didactice înregistrate și validate au acces la spațiul restricționat al eTwinning și la alte funcții specializate ale platformei European School Education Platform, lansată la data de 31 mai 2022.

Scurt istoric: programul eTwinning a fost lansat în 2005 drept componentă fundamentală a programului eLearning al Comisiei Europene, iar din 2014 a devenit parte integrantă a Erasmus+, Programul UE pentru Educație, Formare, Tineret și Sport. În mai 2022, portalul eTwinning a fost integrat în European School Education Platform. România este membră din anul 2007.

Scopul programului eTwinning este de a facilita comunicarea și colaborarea dintre instituțiile de învățământ preuniversitar din România cu cele din comunitatea eTwinning, implicând preșcolarii și elevii în activități didactice inovative și de colaborare. Promovează colaborarea prin intermediul tehnologiilor comunicării și informației (TIC), oferind asistență, servicii și instrumente de lucru.

Obiectivul principal al acțiunii eTwinning este de a consolida și de a dezvolta rețelele școlare (school networking) printr-o schemă de înfrățire între școli (school-twinning), care ar permite tuturor școlilor europene să creeze parteneriate pedagogice.

Beneficii ale participării la eTwinning:

- *Un program pentru cadre didactice.* eTwinning facilitează accesul cadrelor didactice la un mediu virtual de colaborare și de schimb de experiență, la parteneriate cu alți profesori și la activități de formare profesională, alături de colegi din țările europene.

Proiectele eTwinning sprijină abordările integrate ale curriculumului, favorizând colaborarea între cadrele didactice și generând schimbări în practica educațională. Colaborarea și munca în echipă sunt esențiale în proiectele eTwinning, având un impact pozitiv asupra dimensiunilor cognitive, afective și sociale ale procesului de învățare. Programul contribuie, de asemenea, la dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, oferindu-le o comunitate în care să își împărtășească idei, practici și resurse. Sunt promovate schimbul de experiență și cunoștințe, susținând o abordare non-competitivă și încurajând îmbunătățirea continuă a competențelor profesionale. Prin participarea activă a cadrelor didactice în comunitatea eTwinning, se creează o rețea profesională vibrantă și dinamică.

- *Un program pentru preșcolari și elevi.* Prin participarea la proiecte eTwinning (înfrățire online între școli), copiii au posibilitatea să comunice cu alți copii, elevi din țările participante, să se familiarizeze cu diversitatea culturală sau cu specificul educației în țările partenere, să învețe utilizând noile tehnologii și să își perfecționeze competențele de comunicare în limba străină.

Copiii interacționează și comunică cu colegi din alte țări, îmbunătățindu-și abilitățile de comunicare și dezvoltând înțelegerea interculturală. Proiectele eTwinning implică lucrul în echipe, dezvoltând abilitățile de colaborare și rezolvare a problemelor. Participarea stimulează utilizarea tehnologiilor educaționale și dezvoltarea competențelor tehnologice. Colaborarea cu elevi vorbitori de alte limbi contribuie la îmbunătățirea abilităților lingvistice. Proiectele interesante și relevante motivează elevii, crescându-le implicarea în învățare. Experiențele educaționale practice oferă oportunități de învățare contextualizată și aplicată. Interacțiunea cu elevi din alte culturi promovează dezvoltarea competențelor sociale și a înțelegerii reciproce. Participarea contribuie la formarea unei conștientizări și respect față de diversitatea culturală. Elevii își asumă responsabilități și sunt implicați în procesul decizional. Proiectele încurajează gândirea creativă și inovația, oferind elevilor oportunitatea de a-și exprima ideile și de a contribui la crearea unor produse educaționale noi și captivante.

Astfel, eTwinning nu numai îmbunătățește calitatea învățământului, ci și contribuie semnificativ la dezvoltarea personală și profesională a preșcolarilor și elevilor.

- *Un program pentru comunitate.* Înfrățirea online a unităților de învățământ, parteneriatele virtuale poate fi însoțită de înfrățirea comunităților. Unele localități au decis să se „înfrățească” și completeze comunicarea și cooperarea online prin alte proiecte – vizite, activități culturale pentru adulți etc.

Proiectele eTwinning aduc în comunitatea locală experiențe culturale diverse, contribuind la promovarea toleranței și înțelegerii între diferite grupuri etnice. În cadrul proiectelor, unitățile de învățământ pot colabora cu companii locale, stimulând astfel parteneriatele dintre educație și mediul de afaceri, sprijinind economia locală. Colaborarea cu școli internaționale contribuie la dezvoltarea competențelor lingvistice ale elevilor și poate stimula interesul pentru învățarea limbilor străine în comunitate. Participarea școlilor la proiecte eTwinning poate contribui la creșterea atractivității zonei, atrăgând resurse, investiții și potențiali rezidenți. Comunitatea locală beneficiază de schimbul de experiență și resurse între școli, contribuind la îmbunătățirea calității educației la nivel local. Acestea pot atrage atenția asupra comunității locale ca destinație educațională, stimulând turismul educațional și aducând vizibilitate în regiune. Implicarea în eTwinning poate duce la dezvoltarea serviciilor educaționale comunitare, oferind oportunități pentru evenimente, ateliere și activități deschise comunității. De asemenea poate stimula colaborarea dintre instituțiile educaționale și cele non-guvernamentale din comunitate, consolidând rețeaua socială locală.

Implicarea în proiecte eTwinning poate implica și părinții și membrii comunității, creând o conexiune mai puternică între școală și societatea locală. Succesul proiectelor poate atrage atenția sponsorilor, instituțiilor și altor organizații, aducând astfel resurse suplimentare și investiții în comunitate. Comunitatea locală poate beneficia în multiple moduri, de la promovarea diversității culturale la stimularea dezvoltării economice și educative.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții

Daniela Ghenade

Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun”, Berzunți

Transformarea digitală a educației reprezintă una dintre cele mai semnificative schimbări ale societății contemporane. Inovația digitală în educație reprezintă utilizarea tehnologiilor moderne pentru a finaliza procesul de predare și învățare. Acestea includ folosirea platformelor de e-learning, a inteligenței artificiale, a realității augmentate, a resurselor educaționale digitale și a altor soluții tehnologice pentru a personaliza și eficientiza educația. Scopul principal este de a face învățarea mai accesibilă, interactivă și adaptată a acestora, contribuind astfel la dezvoltarea competențelor necesare într-o societate digitalizată. Introducerea tehnologiilor digitale în procesul educațional oferă oportunități considerabile pentru dezvoltarea competențelor și adaptarea la cerințele unei economii bazate pe cunoaștere. Totuși, această tranziție vine și cu multiple provocări, care necesită soluții inovatoare și sustenabile.

Provocări ale inovației digitale în educație

1. Accesibilitatea și echitatea digitală

- Disparitățile economice și sociale influențează accesul elevilor la resurse digitale, ceea ce poate genera inegalități educaționale.
- Infrastructura tehnologică deficitară și lipsa conexiunilor stabile la internet pot limita eficiența procesului de învățare și colaborare între elevi și profesori.

2. Siguranța online și protecția datelor

- Creșterea utilizării platformelor digitale implică riscuri legate de securitatea cibernetică și protecția datelor personale, ceea ce necesită măsuri eficiente de prevenire a atacurilor informatice.
- Lipsa educației privind utilizarea responsabilă a internetului poate duce la expunerea elevilor la conținut inadecvat, fake news și cyberbullying.

3. Dezvoltarea competențelor digitale

- Profesorii și elevii trebuie să fie pregătiți pentru utilizarea eficientă a noilor tehnologii prin programe de formare și resurse educaționale adecvate.
- Formarea continuă a cadrelor didactice este esențială pentru integrarea tehnologiei în procesul educațional și pentru adaptarea la noile metodologii didactice.

4. Dependența excesivă de tehnologie

- Utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale poate afecta capacitatea de concentrare, memoria și interacțiunea socială a elevilor, ceea ce necesită strategii de echilibrare a utilizării tehnologiei.
- Echilibrul între metodele tradiționale și cele digitale este necesar pentru un proces educațional eficient, care să combine avantajele fiecărei abordări.

Soluții pentru o educație digitală responsabilă

1. Investiții în infrastructură și accesibilitate

- Guvernele și instituțiile educaționale trebuie să asigure acces egal la tehnologie pentru toți elevii, indiferent de mediul socio-economic.
- Dezvoltarea unor programe de sprijin pentru comunitățile dezavantajate, inclusiv prin oferirea de echipamente și conexiuni la internet gratuite.

2. Reglementări și politici privind securitatea digitală

- Implementarea unor măsuri stricte pentru protecția datelor personale și educarea utilizatorilor în privința riscurilor cibernetice.
- Crearea unor cursuri dedicate siguranței online în școli pentru a educa elevii în privința utilizării corecte și etice a internetului.

3. Formarea continuă a profesorilor

- Organizarea de traininguri pentru utilizarea eficientă a tehnologiilor în predare și adaptarea conținuturilor educaționale la mediul digital.
- Dezvoltarea unor parteneriate cu companii din domeniul tehnologic pentru acces la resurse educaționale actualizate și dezvoltarea unor competențe digitale avansate.

4. Promovarea unei utilizări echilibrate a tehnologiei

- Încurajarea activităților offline, a lecturii și a interacțiunii sociale pentru a evita efectele negative ale suprasolicitării digitale.
- Integrarea unor metode de predare care să combine tehnologia cu învățarea experiențială, prin activități practice și colaborative.

Exemplu de bună practică: Programul „Școala Viitorului”

Un exemplu de succes în inovația digitală în educație este programul „Școala Viitorului”, implementat în mai multe țări europene. Acest program combină utilizarea platformelor de e-learning cu metode interactive de predare, cum ar fi realitatea augmentată și inteligența artificială. Profesorii beneficiază de cursuri de formare specializate, iar elevii au acces la resurse educaționale personalizate în funcție de nevoile lor. De asemenea, programul pune un accent deosebit pe siguranța online și pe dezvoltarea gândirii critice, contribuind astfel la formarea unor cetățeni responsabili și pregătiți pentru viitor.

Concluzie

Inovația digitală în educație are potențialul de a transforma radical modul în care învățăm și predăm. Pentru a asigura formarea unor cetățeni responsabili, este esențial să abordăm provocările asociate cu utilizarea tehnologiei prin soluții sustenabile și bine gândite. O educație digitală echilibrată și accesibilă poate contribui semnificativ la dezvoltarea unei societăți mai informate și mai pregătite pentru viitor.

Bibliografie

1. *European Commission. (2021). Digital Education Action Plan 2021-2027.*
2. *UNESCO. (2022). Global Education Monitoring Report.*

3. *World Economic Forum. (2021). The Future of Jobs Report.*
4. *OECD. (2020). The Digital Transformation of Education: Opportunities and Challenges.*
5. *Ministerul Educației (România). (2022). Strategia pentru digitalizarea educației 2021-2027.*

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN PREGĂTIREA ELEVILOR PENTRU PERFORMANȚĂ

Prof. Gheonea Gabriela

Școala Gimnazială „Ion Creangă” Brăila

În orice domeniu de activitate, performanța este apanajul celor care vor să lucreze corespunzător unor standarde de referință superioare cantitativ și calitativ și să-și formeze abilități și deprinderi peste nivelul celor din jur.

Performanța cea mai respectată oficial și neoficial, este cea a olimpicilor trecuți prin probe teoretice și practice foarte grele. Pregătirea și evaluarea lor se face cu rigurozitate deosebită impusă de standardele specifice concursului respectiv. Testele pe care le primesc și prin care sunt evaluați au o dificultate sporită comparativ cu cele uzuale.

Semnificația termenului „concurș” se regăsește în limba latină și înseamnă luptă, confruntare și spre deosebire de examene, reușita în concursuri este determinată nu numai de valoarea notei dar și de locul ocupat de candidați în ierarhia realizată pe baza rezultatelor obținute. Concursul, reprezintă o competiție între persoane care se presupune că au același nivel cognitiv, dar la care diferența este făcută de capacitatea de a sistematiza și de a elabora creativ răspunsul la problemele puse, de a-și controla emoțiile în condiții de stres, de a rezista la situații de tensiune maxima.

Rezultatele concursurilor, depind, pe de altă parte, de inteligența și gândirea elevului. Inteligența și gândirea unui elev nu reprezintă același lucru: a fi inteligent nu înseamnă automat a fi și un bun gânditor, este nevoie de dezvoltarea acestei aptitudini și de multă muncă, pentru a ajunge la stadiul de creativitate individuală și implicit la performanță școlară.

Știu, din experiența, că pentru reușita la diferite concursuri este necesar ca elevul să cunoască materia la un nivel superior față de clasa în care se găsește, dar și faptul că nivelul de înțelegere al elevului, gradul de inteligență, motivația, fac posibilă reușita la diferite concursuri.

Nu se poate ignora sub nici o formă munca colosală depusă de cadrul didactic, modul cum alege problemele, cum expune teme noi, cum compune și redactează itemi sau probleme ce depășesc programa școlară.

Pentru elevii capabili de performanță trebuie parcurse o serie de activități la diferite niveluri: identificare-selecție-cultivare- afirmare, oferind posibilități individuale de pregătire pe măsura capacităților de muncă pentru fiecare elev.

Un rol decisiv în marcarea sau pierderea unui elev talentat îl are dascălul care prin activități specifice trebuie să sprijine elevii talentați, oferindu-le nu numai cunoștințe, ci și instrumentele intelectuale de autodescoperire și autodepășire în învățarea independentă.

Nu trebuie neglijat sau ignorat nici rolul părinților în acțiunea de identificare corectă a copiilor talentați și cea de stimulare adecvată a capacităților, aptitudinilor, intereselor și predispozițiilor copiilor identificați a fi deosebit de talentați.

Relația dintre școală și familie poate avea efecte pozitive, poate crește performanța elevilor și poate dezvolta încrederea că va fi recunoscut ca elită și solicitat ca atare.

Câteva lucruri trebuie cunoscute de către cei care lucrează cu elevii capabili de performanță: este necesară o implicare afectivă în activitatea didactică, spontaneitate, interes, curiozitate, cultivarea stilului personal, informare și formare personală pentru a ști cum să lucrăm cu ei cooperant, înțelegător, dar și exigent, cum să creem o ambianță care să favorizeze clar ideile inteligente, valorile și creativitatea.

O importanță deosebită o are și școala, prin implicarea tuturor cadrelor didactice în activitatea centrată pe elev și pe nevoile lui de autodepășire.

Principiile care stau la baza celor care lucrează cu elevii capabili de performanță sunt: - să încurajeze întrebările elevilor și să răspundă la ele,
- să le stimuleze imaginația ,
- să trateze cu respect ideile noi, neobișnuite,
- să încurajeze proiectele personale,
- să le motiveze insuccesele ,
- să le fie mereu un partener mai mare și mai înțelept.

Motivația, este de asemenea, una din cheile învățării. Dascălii buni pun accent pe interesul, inteligența și curiozitatea elevului, iar cea mai importantă sarcină este aceea de a învăța copiii cum să învețe și cum să gândească independent. Copiii care sunt motivați intern să învețe, o fac în mod serios, cu multă grijă și așteaptă să aibă beneficii din aceasta.

Motivația externă pentru studiu individual, reprezentată prin note bune, lauda profesorilor sau a părinților, recunoașterea publică, competiția, sunt lucruri pe care mulți elevi le așteaptă și pe care ei chiar se bazează și sunt adesea transformate în căi de învățare reală.

Din această perspectivă, responsabilitatea cadrului didactic este enormă: pe de o parte contează competența sa profesională iar pe de altă parte, modul creativ în care reușește să inducă elevilor motivația de a învăța prin valoarea disciplinei predate, încrederea elevilor în propriile lor succese și abilitatea de a dirija procesul educativ.

În concluzie, se remarcă faptul că pentru stimularea copilului care dorește să lucreze pentru performanță, o importanță deosebită trebuie să se acorde atât personalității acestuia, ceea ce implică motivația pentru performanță, climat socio-afectiv adecvat, gândire pozitivă, dezvoltare de aptitudini deosebite pentru studiu , dar nu trebuie neglijat nici rolul cadrului didactic, care trebuie să acționeze ca un manager al actului educațional.

Profesorul trebuie să îmbine creativitatea sa cu creativitatea elevului, să ofere oportunitatea ca elevii să se dezvolte în condiții specifice, toate acestea presupunând o pregătire minuțioasă și continuă a cadrului didactic.

Bibliografie:

1. Bontaș, I. – Pedagogie. Tratat, ediția a V-a revăzută și adăugită, Editura Bic All, București, 2001;
2. Ștefan, M. – Lexicon pedagogic, Editura Aramis, București, 2006;

EDUCATIA IN ERA DIGITALĂ

ÎNVĂȚAREA EFICIENTĂ PRIN UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE

Prof. GHEORGHE GEANINA SORINA

Școala Gimnazială Nr.115, BUCUREȘTI

„Scopul principal al educației este de a crea oameni care sunt capabili să facă lucruri noi, nu pur și simplu să repete ceea ce au făcut și alte generații - oameni care sunt creativi, inventivi și descoperitori.” (Jean Piaget)

Procesul educațional a fost dintotdeauna expresia cererii de educație a mediului socio-economic. Una dintre caracteristicile esențiale ale fenomenului educațional este dinamismul și deschiderea față de schimbare. Tocmai aceste caracteristici îi asigură educației rolul de mecanism principal de formare a omului ca ființă socială. Toate elementele procesului didactic (competențe, activități de învățare, conținuturi, resurse, tehnologii) se adaptează relației dintre social și educațional, cele mai deschise schimbărilor fiind tehnologiile. Prin tehnologiile educaționale se produce corelaționarea dintre educator și educat, fapt ce le plasează pe poziția de promotor al paradigmelor educaționale. La moment, eficiența procesului educațional depinde în mare parte de utilizarea tehnologiilor moderne.

Învățarea cu ajutorul calculatorului este o metodă didactică activă și modernă. Instruirea asistată de calculator reprezintă din punct de vedere pedagogic, un mod de organizare a procesului instructiv-educativ, promovat în ultimele două decenii, atât în țările dezvoltate, cât și în unele în curs de dezvoltare, într-un ritm considerabil. Ea este o activitate deosebit de complexă, integrând, pe lângă resursele umane implicate, adică elevi și cadre didactice, și resurse materiale deosebite, precum prezența unui computer și a altor tehnologii informaționale și de comunicare. Instruirea asistată de calculator dă posibilitatea cadrelor didactice să devină moderatori, ghizi, animatori, observatori ai procesului instructiv-educativ, evaluatori, dar le oferă și elevilor posibilitatea reală de a se autoeduca, autoforma și autoevalua. În alți termeni, instruirea convențională bazată pe prezentarea informațiilor, explicarea relațiilor cauzale, efectuarea de exerciții, rezolvări de probleme, execuții de acțiuni motrice se îmbină într-o manieră benefică cu demonstrațiile video, receptarea datelor direct de pe ecran, cu avantajele instruirii asistate de calculator(Cerghit,2008,p.93).

Instruirea asistată de calculator (CAI – Computer-Assisted Instruction) presupune utilizarea calculatorului ca mediu de instruire, fie pentru a prezenta informații, fie pentru tutoriat, exersare, rezolvare de probleme. Prin asigurarea interacțiunii de tip unu-la-unu și furnizarea de feedback imediat, calculatoarele, permit elevilor să-și demonstreze îndemânarea și pricepera de a învăța un material nou în ritm propriu.(Șușnea,2013,p.10)

În accepția actuală, tehnologiile moderne presupun nu doar utilizarea metodelor care favorizează interrelaționarea directă, ci și utilizarea unor mijloace electronice în procesul didactic. Platformele on-line au devenit nu doar un suport pe care educatorul și educatul le poate folosi ca element complementar, ci și o modalitate de instruire ce substituie contactul direct.

Dezvoltarea exponențială cunoscută de TIC în ultimii ani a condus la înregistrarea unei adevărate revoluții în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbării tehnologiei și al paradigmei învățării, precum și pe fondul tendinței de globalizare a educației preuniversitare și de eliminare a granițelor dintre elevi, s-au deschis noi perspective pentru procesul educațional preuniversitar. Astfel, acesta va fi completat cu produse și procese specifice societății cunoașterii bazate pe elemente inovative tehnologice (cloud computing, aplicații și baze de date distribuite, tehnologiile mobile) la fel ca și pe elemente inovative conceptuale, aplicabile (analiză și diseminare, platforme colaborative, web 2.0, web 3.0 și derivate ale noțiunii).

Modelul comunicării unidirecționale, în care profesorul transmite informație în cea mai mare parte a timpului, iar elevul participă pasiv la propria-i formare, nu mai reprezintă cheia de succes a unui învățământ de calitate. În mediul educațional on-line, elevul este încurajat să participe și să comunice cu cel care îl învață. Mai mult decât atât, utilizarea platformelor educaționale face posibilă personalizarea procesului didactic. Educația este livrată în funcție de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învățării și, implicit, la prevenirea abandonului școlar prin creșterea interesului elevilor față de actul educațional.

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învățare online. Chiar dacă mulți dintre elevi și profesori nu au fost pregătiți pentru asta, unii nici nu și-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru și nici acces la internet. Sunt profesori care nu știu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul on-line. Sunt și cei care nu știu ce platforme educaționale online pentru elevi sunt mai ușor de folosit și mai practice.

Printre cele mai utilizate platforme educaționale, amintim:

- **Google Classroom** este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât și elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunțuri și, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi și încarcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toți utilizatorii, precum și de activarea licenței Google. Aplicația a fost lansată în anul 2014 și este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori și elevi din întreaga lume. Are o interfață disponibilă și în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât și de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulți profesori, se pot pregăti cursurile în avans și se comunică cu elevii în timp real.

• **Microsoft Teams** este o platformă ce beneficiază de un spațiu de lucru bazat pe chat. Profesorii: - pot forma rapid clasele; - pot împărtăși cu elevii materialele didactice; - pot posta anunțuri; - pot împărți clasele în grupuri mai mici pentru ca aceștia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte; - pot crea, distribui și evalua teste; - pot transmite și evalua temele elevilor.

• **Edmodo** este o platformă ce permite gestionarea claselor și a activităților de învățare, aceasta permițând și înscrierea părinților, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părți implicate. Numărul de activități permise părinților este însă limitat. Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv și permite profesorilor și elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activitățile educaționale, teste sau alte informații esențiale în funcționarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conținut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât și link-uri sau materiale video. Dezavantajul față de alte platforme este faptul că Edmodo este disponibil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

• **Easyclass** este și ea pe lista cu platforme educaționale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfață intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook și le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme și de a le reaminti de evenimente esențiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. De asemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

• **Intuitext** oferă gratuit 2 platforme educaționale online pentru elevi. *Școala Intuitext* este dedicată profesorilor și elevilor din ciclul primar și gimnazial și poate fi folosită atât pentru învățare, cât și pentru evaluare. *Examenul tău* este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Națională din clasa a VIII-a, la limba și literatura română și la matematică. Ambele platforme: respectă programa școlară, sunt avizate de Ministerul Educației Naționale, prezintă explicații și simulări menite să ajute elevii să înțeleagă mai ușor diferite concepte, prezintă modele de rezolvări ale diverselor probleme, pe etape, cu explicații la fiecare pas efectuat, prezintă teste ce ajută elevii să-și verifice cunoștințele.

• Aplicația **Zoom** este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanți. Profesorii și elevii au posibilitatea de a interacționa în timp real, în mod video și permite și crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât și pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

- se utilizează o tablă virtuală;
- lecțiile se salvează automat în cloud și pot fi revăzute;
- clasa virtuală poate fi securizată;

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori și elevi, sunt: *Kinderpedia*, *Digitaliada*, *myKoolio*, *Kidibot* și *Ask*. Pentru oricare dintre aceste platforme s-ar opta, este evidentă necesitatea utilizării uneia sau a mai multor dintre ele în vederea proiectării procesului instructiv-educativ. În condițiile actuale, lumea educației se află în fața unei evidențe de necontestat : astăzi nu ne mai aparține alegerea de a utiliza sau nu tehnologiile moderne în actul educativ. Acestea reprezintă un rezultat al evoluției civilizației umane și o condiție a realizării procesului educațional.

Folosind Internetul, atât profesorii cât și elevii au posibilitatea de a se documenta, de a explora o lume reală, dar și lumea virtuală, această spațiu contribuind la îmbunătățirea imaginației, a creativității, a anticipațiilor decizionale; contribuie la îmbogățirea vocabularului specific unui domeniu de interes; dezvoltă strategiile de procesare a informației, facilitează exersarea abilităților de comunicare în limbi străine.(Cerghit,2008,pp.93-95)

Bibliografie :

Cerghit, I.,(2008), Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii (Ediția a II-a revăzută și adăugită), Editura Polirom, Iași;

Șușnea, E.,(2013), Instruire asistată de calculator (Curs universitar), Editura Universității Naționale de Apărare “Carol I”, București;

Învățarea bazată pe utilizarea tehnologiei

Prof. înv. primar Gheșescu Nadia-Geanina
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Învățarea bazată pe utilizarea tehnologiei a devenit o componentă esențială a educației moderne. Tehnologiile informaționale și de comunicații (TIC) transformă modalitățile prin care profesorii predau și elevii învață. În acest context, tehnologia nu este doar un instrument auxiliar, ci un element central al procesului educațional, facilitând accesul la informații, promovând colaborarea și personalizând experiențele de învățare.

Avantajele învățării bazate pe tehnologie:

Acces la resurse educaționale variate

Prin utilizarea tehnologiei, elevii și profesorii au acces la o gamă largă de resurse educaționale online, inclusiv manuale digitale, articole științifice, video-uri educaționale și platforme de învățare. Aceste resurse pot fi utilizate pentru a completa și îmbogăți materialele didactice tradiționale.

Personalizarea învățării

Tehnologia permite personalizarea procesului de învățare prin adaptarea materialelor și a ritmului de studiu la nevoile și stilurile individuale ale elevilor. Platformele de e-learning, de exemplu, pot oferi exerciții și evaluări adaptative care se ajustează în funcție de performanțele elevilor.

Învățare colaborativă

Instrumentele tehnologice, precum platformele de colaborare online și rețelele sociale, permit elevilor să lucreze împreună la proiecte, să comunice și să-și împărtășească ideile. Acest tip de învățare colaborativă promovează abilitățile de lucru în echipă și de comunicare.

Stimularea gândirii critice și a creativității

Utilizarea tehnologiei în educație poate stimula gândirea critică și creativitatea prin activități care implică rezolvarea de probleme, cercetarea independentă și realizarea de proiecte. Softurile educaționale și aplicațiile interactive oferă scenarii și simulări care încurajează elevii să exploreze și să experimenteze.

Feedback imediat și evaluare continuă

Tehnologia facilitează oferirea de feedback imediat prin intermediul testelor online și al evaluărilor automate. Acest lucru permite elevilor să-și cunoască instantaneu progresul și să identifice

domeniile care necesită îmbunătățiri. Evaluarea continuă contribuie la menținerea unui ritm constant de învățare și la îmbunătățirea performanțelor.

Metode și instrumente tehnologice

Platformele de e-learning, precum Moodle, Google Classroom sau Blackboard, sunt utilizate pe scară largă pentru gestionarea cursurilor, distribuirea materialelor didactice și evaluarea elevilor. Aceste platforme oferă instrumente pentru comunicare, colaborare și monitorizarea progresului.

Aplicații educaționale și jocuri

Aplicațiile educaționale și jocurile de învățare (educational games) sunt utilizate pentru a face procesul de învățare mai atractiv și interactiv. Exemple includ Duolingo pentru învățarea limbilor străine și Kahoot pentru evaluări prin jocuri de tip quiz.

Realitate augmentată (AR) și realitate virtuală (VR)

Tehnologiile AR și VR sunt utilizate pentru a crea experiențe de învățare imersive. Aceste tehnologii pot simula medii complexe, cum ar fi laboratorii de științe sau situri istorice, oferind elevilor oportunități de învățare practică într-un mediu controlat și sigur.

Rețele sociale și bloguri educaționale

Rețelele sociale și blogurile sunt folosite pentru a crea comunități de învățare și pentru a facilita schimbul de cunoștințe. Platforme precum Edmodo sau blogurile de clasă permit elevilor și profesorilor să comunice și să colaboreze dincolo de sala de clasă.

Laboratoare virtuale

Laboratoarele virtuale permit elevilor să efectueze experimente și să exploreze concepte științifice într-un mediu online. Acestea sunt deosebit de utile în situațiile în care accesul la laboratoare fizice este limitat.

De asemenea învățarea bazată pe utilizarea tehnologiei are și câteva provocări:

Accesul inegal la tehnologie

Una dintre principalele provocări ale integrării tehnologiei în educație este accesul inegal la resurse tehnologice. Elevii din medii defavorizate pot avea acces limitat la dispozitive și internet, ceea ce poate crea discrepanțe în oportunitățile educaționale.

Formarea profesorilor

Pentru a utiliza eficient tehnologia în educație, profesorii trebuie să fie bine pregătiți și să aibă competențele necesare. Acest lucru necesită programe de formare continuă și suport tehnic adecvat.

Gestionarea distragerilor

Utilizarea tehnologiei poate conduce la distrageri, elevii fiind tentați să acceseze conținut neadecvat sau să se angajeze în activități care nu sunt legate de procesul de învățare. Este important să se stabilească reguli clare și să se utilizeze instrumente de monitorizare.

Securitatea și confidențialitatea datelor

Utilizarea tehnologiei în educație implică colectarea și stocarea unui volum mare de date despre elevi. Este esențial să se asigure securitatea și confidențialitatea acestor date pentru a proteja elevii și a respecta reglementările legale.

Învățarea bazată pe utilizarea tehnologiei reprezintă o schimbare semnificativă în modul în care educația este livrată și experimentată. Beneficiile aduse de accesul la resurse diverse, personalizarea învățării și promovarea colaborării sunt semnificative. Totuși, pentru a valorifica pe deplin potențialul tehnologiei, este necesar să se abordeze provocările legate de acces, formare și securitate. Prin adoptarea unei abordări echilibrate și bine informate, tehnologia poate transforma educația și poate pregăti elevii pentru provocările viitorului.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan, „Metode de învățământ”, Editura Polirom, Iași, 2006.
2. Miclea, Mircea, „Învățare și memorare”, Editura Polirom, Iași, 1999.
3. Stan, Constantin, „Tehnologii educaționale”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2010.
4. Zamfir, Gabriel, „Tehnologii moderne în educație”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2018.

Provocările educației în era digitală

Prof. Ghiorghită Nela Nicoleta

C.S.E.I „Elena Doamna” Focșani

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și nevoilor elevilor. Introducerea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Generațiile de elevi din ziua de astăzi sunt diferite de generația părinților și a bunicii lor. Preponderent în mediul urban, elevii au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă cadrul didactic folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurtă sau abreviată de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasă deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nicio formă nu poate ignora acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

În ce constă importanța includerii TIC în actul de învățare?

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea trece de granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vîgotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care traversează cel mult câteva contexte diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru unitatea școlară ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogului, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci și creștere, îmbogățire, evoluție.

Până la urmă, nu e nimic nou soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, internetul, cd-ul și mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Iată câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică:

- ✚ fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC;
- ✚ fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital;
- ✚ scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare;
- ✚ nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine; concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului;
- ✚ un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic, fiind mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate; de exemplu, o prezentare trebui să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amețitoare de slide-uri;â
- ✚ mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare, cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare;
- ✚ în școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare;

Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ?

Teoretic, n-ar trebui să fie dificultăți. În realitate, ele pot apărea. Pentru un test simplu, întrebați-vă colegii ce cred despre integrarea TIC în procesul de învățare.

Veți primi răspunsuri de genul:

”N-am auzit despre așa ceva!”, ”Am auzit ceva, dar nu știu prea clar ce este.”, ”Asta e chestia aia nouă adăugată?”, ”Cu ce e diferit de ceea ce știam deja, ce e nou în asta?”, ”Păi n-avem cum să facem asta, costă mult și fonduri nu prea sunt.”

Unii profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip ”cut and paste” în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Alte dificultăți decurg din lipsa informației cu conotații practice imediate referitoare la TIC sau a unui ghid care să-i informeze pe profesori cum pot ajunge la ea.

De aceea, este nevoie stringentă de instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice care să implice utilizarea TIC și de crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare, bazată pe utilizarea TIC.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

Referințe bibliografice

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual, Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

Inovația digitală în educația timpurie

Prof. Ghiță Elena-Loredana

Grădinița cu Program Prolungit „Sfânta Tatiana” Craiova

Inovația digitală în educația timpurie reprezintă un domeniu în continuă evoluție, cu un potențial imens de a transforma modul în care copiii mici învață și se dezvoltă. Aceasta nu se limitează doar la introducerea unor simple instrumente tehnologice în sălile de clasă, ci implică o reevaluare a metodelor pedagogice și o adaptare la o lume din ce în ce mai digitalizată.

Educația timpurie este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor și reprezintă o prioritate atât pentru sistemul de învățământ românesc, cât și pentru politicile educaționale europene. Numeroase cercetări subliniază impactul semnificativ al educației timpurii asupra dezvoltării pe termen lung a copiilor, ceea ce a dus la elaborarea unor documente de politică educațională la nivel internațional și european, precum și la conturarea tendințelor de dezvoltare a educației naționale.

În România, educația timpurie este considerată o prioritate, fiind recunoscută importanța sa în dezvoltarea armonioasă a copiilor și în reducerea disparităților sociale. În acest sens, au fost adoptate diverse măsuri legislative și administrative pentru a spori accesul la servicii de educație timpurie de calitate, precum și pentru a îmbunătăți formarea profesională a personalului didactic din acest domeniu.

Abordarea inovativă a procesului didactic în educația timpurie se referă la implementarea unor metode și strategii noi, creative și eficiente, care să răspundă nevoilor și particularităților copiilor de vârstă timpurie. Aceasta implică o schimbare de paradigmă, de la o educație centrată pe transmiterea de informații, la una centrată pe dezvoltarea holistică a copilului, prin explorare, joacă și interacțiune activă.

Tehnologia informațională este o nouă etapă în evoluția societății, un nou stil de viață, care presupune folosirea intensă a informației în toate domeniile existenței și activității umane. Grădinița are un rol important, deoarece reprezintă „punctul de pornire” pentru societatea de mâine. Motivarea reprezintă un punct cheie al învățării eficiente, iar aceasta se obține prin feedback, răspunsuri, gândire și implicare activă pentru îndeplinirea obiectivelor. Învățarea cu

ajutorul jocurilor digitale se axează pe simulare, descoperire și joc de rol, cu scopul de a evita diferențele dintre teorie și practică. Prin intermediul jocului digital, copiii experimentează și investighează o problemă simulată într-un mod practic și pragmatic.

Avantajul utilizării jocurilor de simulare într-o situație educațională este că oferă copiilor ocazia de a depăși problemele și situațiile autentice într-un mediu sigur. În rezolvarea problemelor prin intermediul jocului digital, care uneori presupune greșeli, devieri sau urmărirea unui drum eronat, jucătorii învață din experiența de a-și corecta greșelile, de a reîncerca și de a-și readapta metodele, procedeele și judecățile. Jocurile de simulare urmăresc atât motivația, cât mai ales implicarea și dezvoltarea abilităților copiilor – factori importanți ai învățării.

Studiile recente realizate în diverse țări au arătat că introducerea mijloacelor IT în procesul educațional contribuie într-o măsură mare la îmbunătățirea rezultatelor învățării. În primul rând, acest lucru se datorează faptului că mijloacele informatice se adaptează atât nevoilor de învățare ale copiilor, cât și nevoilor de predare ale profesorilor. În ultimii ani, calculatorul a devenit un mijloc important folosit pentru colectarea informației, dar și pentru proiectarea didactică, fiind mai ales folosit în desfășurarea efectivă a activităților la grupă.

Mulți dintre copii dețin cunoștințe minime referitoare la folosirea calculatorului, având acasă calculatoare pe care le utilizează în desfășurarea unei game variate de jocuri. Nu toate jocurile sunt adaptate specificului vârstei și nu sunt educative. În combinație cu celelalte mijloace didactice, calculatorul poate fi folosit ca instrument didactic ce poate fi utilizat în scopul dezvoltării tuturor activităților desfășurate în sala de grupă. Calculatorul a ajuns parte din spațiul socio-cultural al copilului, dezvoltându-i limbajul și comunicarea nonverbală și oferindu-i situații în care să găsească soluții. Imaginația și creativitatea, la copiii preșcolari, îmbracă noi forme, fiind într-o perioadă continuă de dezvoltare. Formarea competențelor prezentate în curriculum se realizează nu doar prin folosirea unor metode clasice de predare-învățare-evaluare, ci este necesară învățarea diferențiată individuală, pe nivele de vârstă, și cu sprijinul softurilor educaționale, acest lucru conducând la realizarea unei educații de calitate.

Activitățile realizate cu ajutorul calculatorului prezintă o nouă strategie de lucru a educatoarei cu copiii, având numeroase valențe informative și formative, reprezentând o nouă modalitate de instruire. În aceste condiții, este justificată introducerea învățământului asistat de calculator încă de la vârste fragede, când copilul poate asimila foarte ușor lucrul cu aceste

instrumente indispensabile viitorului său. Imaginile prezentate pe calculator au o altă calitate, un alt impact asupra copilului față de planșele folosite curent în activitățile instructiv-educative.

Pentru copiii din grădiniță, transpunerea obiectivelor didactice printr-un joc educativ desfășurat pe calculator îi determină să accepte în mod inconștient sarcinile propuse, pentru că acestea pot fi realizate mai ușor. În acest mod, parcurgând povestea propusă și participând la jocul propus, copilul își însușește cunoștințe fără a i se părea grea activitatea de învățare. Prin combinarea celor trei elemente: joc, tehnologie modernă și obiective, se realizează finalitatea propusă în actul educațional. Mediul atractiv, cu personaje drăguțe care îi transmit anumite sarcini, îl transpune în spațiul virtual, iar copilul nu resimte presiunea rezultatului. Rezultatele sale sunt percepute ca o finalitate a propriilor acțiuni. Scenariul didactic este foarte important: obiectivele educaționale sunt transpuse în joc pentru a fi atractive. Comparativ cu metodele clasice de învățare, în care obiectivele sunt precizate concret, sarcinile dintr-un joc educațional sunt atractive și antrenante.

Tehnologia, atunci când este utilizată în mod adecvat, poate transforma învățarea într-o experiență captivantă și interactivă. Copiii sunt atrași de elementele vizuale, sonore și interactive ale instrumentelor digitale, ceea ce le stimulează curiozitatea și dorința de a explora. De exemplu, o aplicație educațională poate transforma învățarea literelor într-un joc distractiv, în care copiii trebuie să identifice literele ascunse într-un peisaj colorat.

Instrumentele digitale pot fi adaptate pentru a satisface nevoile individuale ale fiecărui copil, oferind activități și materiale care corespund nivelului său de dezvoltare și intereselor sale. De exemplu, o platformă educațională poate oferi un set de exerciții de matematică adaptate nivelului de cunoștințe al fiecărui copil, permițându-i să progreseze în ritmul său propriu.

În lumea de astăzi, abilitățile digitale sunt esențiale pentru succesul academic și profesional. Utilizarea tehnologiei în educația timpurie poate ajuta copiii să se familiarizeze cu instrumentele digitale și să dezvolte abilități de bază, cum ar fi utilizarea unui computer, navigarea pe internet și crearea de conținut digital. Aceste abilități vor fi din ce în ce mai importante pe măsură ce copiii avansează în sistemul educațional și în viața lor.

Internetul oferă o abundență de resurse educaționale, de la jocuri și aplicații interactive până la videoclipuri și cărți electronice. Tehnologia poate oferi copiilor acces la aceste resurse, lărgind orizonturile lor de cunoaștere și permițându-le să exploreze subiecte care îi interesează. De

exemplu, un copil pasionat de dinozauri poate utiliza o tabletă pentru a accesa videoclipuri, imagini și informații despre diferite specii de dinozauri.

Instrumentele digitale pot facilita colaborarea și comunicarea între copii, educatori și părinți. De exemplu, o platformă online poate permite copiilor să colaboreze la proiecte, să împărtășească idei și să primească feedback de la educatori și colegi. De asemenea, poate permite educatorilor să comunice cu părinții, trimițându-le informații despre activitățile desfășurate de copii la grădiniță și oferindu-le sfaturi și resurse pentru a sprijini învățarea copiilor acasă.

Există mii de aplicații educaționale disponibile pentru copii de vârstă preșcolară, care se concentrează pe diferite domenii de învățare, cum ar fi limbajul, matematica, științele și artele. Este important ca educatorii și părinții să selecteze cu atenție aplicațiile, asigurându-se că sunt adecvate vârstei și nivelului de dezvoltare al copiilor și că sunt aliniată cu obiectivele de învățare.

Jocurile interactive pot fi utilizate pentru a preda concepte și abilități într-un mod distractiv și captivant. De exemplu, un joc poate învăța copiii despre forme și culori, despre numere și litere, sau despre animale și plante. Este important ca jocurile să fie concepute în mod pedagogic, astfel încât să contribuie la dezvoltarea cognitivă, socială și emoțională a copiilor.

Tabletele și laptop-urile pot fi utilizate pentru a accesa resurse educaționale, a crea proiecte și a colabora cu alți copii. De exemplu, copiii pot utiliza o tabletă pentru a desena, a scrie, a asculta muzică, a viziona videoclipuri educaționale sau a citi cărți electronice. Este important ca utilizarea tabletelor și a laptop-urilor să fie supravegheată de către educatori și părinți, pentru a se asigura că copiii utilizează aceste instrumente în mod adecvat și în limitele de timp recomandate.

Realitatea virtuală (VR) și augmentată (AR) sunt tehnologii emergente care au un potențial imens în educația timpurie. VR poate crea experiențe de învățare imersive, permițând copiilor să exploreze medii virtuale și să interacționeze cu obiecte virtuale. AR poate suprapune informații digitale peste lumea reală, îmbogățind experiența de învățare a copiilor. De exemplu, o aplicație AR poate permite copiilor să exploreze un model 3D al unui dinozaur, oferindu-le informații despre anatomia și comportamentul acestuia.

Pentru o implementare reușită, tehnologia trebuie să fie utilizată ca un instrument complementar, alături de alte activități de învățare, cum ar fi jocul liber, activitățile creative și interacțiunea socială. Este important ca copiii să petreacă timp în aer liber, să se joace cu jucării tradiționale, să interacționeze cu alți copii și adulți, și să participe la activități care le stimulează imaginația și creativitatea.

Nu toate resursele educaționale digitale sunt egale. Este important să se selecteze cu atenție resursele, asigurându-se că sunt adecvate vârstei și dezvoltării copiilor, că sunt aliniată cu obiectivele de învățare și că sunt create de experți în domeniul educației.

Implicarea părinților în utilizarea tehnologiei în educația timpurie este esențială. Părinții pot sprijini învățarea copiilor acasă, utilizând resurse educaționale digitale, discutând cu copiii despre ceea ce au învățat și încurajându-i să exploreze și să experimenteze.

Educatorii trebuie să fie pregătiți să utilizeze tehnologia în mod eficient și pedagogic. Este important ca ei să primească o formare adecvată, astfel încât să poată integra tehnologia în activitățile lor de zi cu zi și să poată oferi copiilor un mediu de învățare stimulant și relevant.

Inovația digitală are potențialul de a transforma educația timpurie, oferind copiilor oportunități de învățare mai interactive, personalizate și captivante. Cu toate acestea, este important să se utilizeze tehnologia într-un mod responsabil și echilibrat, alături de alte metode de învățare, pentru a asigura o dezvoltare armonioasă a copiilor.

În concluzie, educația timpurie reprezintă o investiție valoroasă în viitorul copiilor și al societății în ansamblu. Prin asigurarea unui acces egal la servicii de educație timpurie de calitate, se pot reduce disparitățile sociale și se pot crea premisele pentru o societate mai echitabilă și mai prosperă.

Așadar, se poate afirma că jocurile digitale educative reprezintă un mijloc atractiv de realizare a obiectivelor propuse în cadrul activităților din grădiniță. Cadrul didactic trebuie să stăpânească foarte bine tehnologia digitală, să ofere copiilor posibilitatea de a explora și desfășura diferite tipuri de joc, adaptate nivelului vârstei și care să fie în concordanță cu tema abordată. În acest mod, învățarea devine plăcere, iar copiii se vor implica activ în cadrul fiecărei activități.

Bibliografie:

- Albulescu, I., (2020). Instruirea bazată pe înțelegere. Cum îi sprijinim pe elevi să învețe eficient, București: Didactica Publishing House
- Bocoș, M. Avram, I., Catalano, H., Someșan, E. (2009). Pedagogia învățământului preșcolar. Instrumente didactice, Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană.
- Bocoș, M., (2013). Instruirea interactivă, Iași: Editura Polirom.
- Cerghit, I., (2002). Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii”, București: Editura Aramis.
- Cucuș, C. (2014). Pedagogie, Ediția a 3-a, rev., Iași: Editura Polirom.
- Cucuș, C., (2006). Informatizarea în educație. Aspecte ale virtualizării formării, Iași: Editura Polirom.
- Dimitriu, E., (1982). Psihologia procesului de instruire, București: Editura Didactică și Pedagogică.
- Patrașcu D., (2005). Tehnologii educaționale. Chișinău: Editura Tipografia Centrală.

Tinerii și internetul: cum îi pregătim pentru viitor?

Prof. Ghiță Natalia Ștefania
Școala Gimnazială „Ioan Alexandru”, Sânpaul, jud. Cluj

Responsabilizarea tinerilor în mediul digital nu trebuie să fie doar o preocupare individuală, ci una susținută de școală, familie și comunitate. Profesorii, părinții și instituțiile educaționale joacă un rol crucial în dezvoltarea competențelor digitale și a conștiinței etice a elevilor. Această colaborare este esențială pentru a asigura un mediu digital sigur și educativ, în care tinerii să poată învăța și comunica fără riscuri.

Școala ca centru al educației digitale - școlile trebuie să introducă lecții despre siguranța online, gândirea critică și etica digitală în programa școlară. Prin ateliere, dezbateri și proiecte interactive, elevii pot învăța cum să folosească internetul responsabil și să evite capcanele mediului online. Un program educațional bine structurat trebuie să includă studii de caz despre utilizarea greșită a tehnologiei și impactul acestora asupra vieții reale.

Implicarea părinților în ghidarea tinerilor - familia joacă un rol important în formarea comportamentului digital al elevilor. Părinții trebuie să fie informați despre pericolele mediului online și să colaboreze cu profesorii pentru a-i ajuta pe tineri să dezvolte obiceiuri digitale sănătoase. Este esențial ca părinții să își educe copiii despre importanța limitării timpului petrecut în fața ecranelor și despre menținerea unui echilibru între activitățile online și cele offline.

Colaborarea cu specialiști în tehnologie și siguranță cibernetică - școlile pot colabora cu experți în domeniul securității cibernetice pentru a organiza sesiuni de informare despre protecția datelor, prevenirea fraudei online și gestionarea identității digitale. Astfel, tinerii primesc informații relevante și actualizate despre riscurile și soluțiile din lumea digitală. De asemenea, implicarea psihologilor școlari poate ajuta la dezvoltarea unor programe de prevenire a dependenței de internet și a fenomenului de izolare socială cauzat de utilizarea excesivă a tehnologiei.

Responsabilizarea elevilor în mediul digital necesită eforturi comune din partea profesorilor, părinților și instituțiilor educaționale. Printr-o educație digitală bine structurată și

sprijin comunitar, tinerii pot învăța să folosească internetul într-un mod sigur, responsabil și productiv. Doar printr-o colaborare strânsă între toți factorii implicați putem forma viitorii cetățeni digitali conștienți și implicați.

Bibliografie

- West, D. M. (2019). *The Future of Work: Robots, AI, and Automation*. Brookings Institution Press.
- Boyd, D. (2014). *It's Complicated: The Social Lives of Networked Teens*. Yale University Press.
- Zuboff, S. (2019). *The Age of Surveillance Capitalism*. PublicAffairs.
- Bocoș, M. (2016). *Ghid de bune practici în educația digitală*. Editura Didactică și Pedagogică.
- Frunzaru, V. (2020). *Generația digitală: oportunități și riscuri ale erei tehnologice*. Editura Tritonic.

Educația digitală: cheia unui viitor sigur pentru elevi

Prof. Ghiță Natalia Ștefania
Școala Gimnazială „Ioan Alexandru”, Sânpaul, jud. Cluj

În era digitală, elevii și tinerii sunt expuși zilnic unei avalanșe de informații și interacțiuni online. Formarea lor ca cetățeni digitali responsabili este esențială pentru a-i ajuta să navigheze internetul în siguranță, să distingă între informațiile reale și cele false și să se protejeze împotriva pericolelor din mediul online. Educația digitală joacă un rol central în dezvoltarea unui comportament etic și responsabil, echipând tinerii cu instrumentele necesare pentru a face alegeri informate și sigure.

Dezvoltarea gândirii critice în rândul elevilor - un cetățean digital responsabil trebuie să fie capabil să analizeze informațiile pe care le consumă. Elevii au nevoie de abilități pentru a verifica sursele, a identifica știrile false și a combate dezinformarea. Programele educaționale trebuie să includă lecții practice despre evaluarea conținutului online și impactul distribuției informațiilor neverificate. Este esențial ca tinerii să înțeleagă mecanismele prin care știrile false se răspândesc rapid și să deprindă metode prin care pot verifica autenticitatea acestora.

Conduita online și impactul asupra relațiilor sociale - tinerii petrec o mare parte din timp pe rețelele sociale, unde normele de comportament pot fi adesea ignorate. Educația digitală trebuie să promoveze respectul, empatia și responsabilitatea în comunicarea online, prevenind astfel cyberbullying-ul și alte forme de agresiune virtuală. Elevii trebuie să conștientizeze impactul pe care un comentariu negativ sau o postare ofensatoare îl poate avea asupra colegilor lor. Programele educaționale ar trebui să includă exemple concrete de cazuri de cyberbullying și soluții pentru gestionarea conflictelor online.

Siguranța cibernetică și protecția datelor personale -un aspect esențial pentru elevi este să învețe cum să își protejeze datele personale, să folosească parole sigure și să înțeleagă riscurile expunerii excesive pe internet. Școlile trebuie să includă în curriculum lecții despre securitatea cibernetică și protecția identității digitale. De asemenea, este necesar ca elevii să înțeleagă

pericolele unor aplicații care colectează date și să învețe să utilizeze setările de confidențialitate pentru a controla informațiile personale distribuite online.

Educația digitală adaptată nevoilor elevilor este esențială pentru formarea unor tineri responsabili și siguri în mediul online. Prin promovarea gândirii critice, a eticii digitale și a securității cibernetice, tinerii pot deveni cetățeni activi și conștienți în lumea digitală. Un sistem educațional modern trebuie să se adapteze realităților tehnologice și să ofere elevilor cunoștințele necesare pentru a naviga cu încredere în spațiul digital.

Bibliografie

- Ribble, M. (2011). *Digital Citizenship in Schools: Nine Elements All Students Should Know*. ISTE.
- Livingstone, S., & Helsper, E. J. (2007). *Gradations in digital inclusion: Children, young people, and the digital divide*. *New Media & Society*, 9(4), 671-696.
- Floridi, L. (2014). *The Onlife Manifesto: Being Human in a Hyperconnected Era*. Springer.
- Holotescu, C. (2021). *Educația digitală și noile tehnologii în învățământul românesc*. Editura Universitară.
- Miclea, M. (2019). *Psihologia educației digitale: impactul tehnologiei asupra tinerilor*. Editura Polirom.

Cetățeni responsabili în era digitală

*Profesor învățământul primar Gîrleanu Ramona,
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, Galați*

Conceptul de cetățenie activă în secolul XXI implică o conștientizare profundă a impactului pe care acțiunile noastre online îl pot avea asupra societății. Într-o eră digitală în care informația se propagă instantaneu, fiecare interacțiune pe platformele sociale poate influența modul în care se formează opinia publică și cum sunt percepute anumite probleme sociale, politice sau culturale.

Responsabilitatea noastră ca cetățeni activi nu se limitează doar la dreptul de a ne exprima, ci se extinde și la modul în care ne utilizăm vocea. Este esențial să ne informăm din surse credibile, să verificăm faptele înainte de a distribui informații și să ne angajăm în dezbateri constructive. În acest fel, putem contribui la crearea unui spațiu public sănătos, bazat pe respect și înțelegere reciprocă.

De asemenea, este important să ne gândim la eficiența acțiunilor noastre. Cum putem folosi platformele digitale nu doar pentru a ne exprima opiniile, ci și pentru a susține cauze importante, pentru a mobiliza comunități și pentru a aduce schimbări pozitive în societate? Cetățenia activă înseamnă să fim nu doar consumatori de informație, ci și creatori de conținut care pot influența și inspira pe alții.

Așadar, întrebările pe care ni le punem – „Suntem conștienți de puterea noastră?” și „Folosim această putere în mod responsabil?” – sunt fundamentale pentru a naviga în peisajul digital contemporan. În acest context, educația media devine o necesitate, ajutându-ne să discernem între informațiile adevărate și cele false, și să ne dezvoltăm abilități critice esențiale pentru a deveni cetățeni activi într-o societate din ce în ce mai complexă.

Publicitatea politică a evoluat dramatic în ultimele decenii, în special odată cu avansul tehnologic și creșterea utilizării internetului. Acest instrument, esențial pentru campaniile electorale și pentru menținerea puterii, a devenit mai sofisticat și mai complex. Într-o eră în care informația circulă rapid și unde platformele sociale au devenit principalele canale de comunicare, liderii politici trebuie să se adapteze constant la noile realități.

Un aspect pozitiv al publicității politice digitale este capacitatea de a ține ținta audiențe specifice. Partidele pot folosi datele demografice și comportamentale pentru a ajunge la alegători cu mesaje personalizate, maximizând astfel impactul campaniilor lor. De asemenea, interacțiunea directă cu susținătorii prin comentarii și discuții online poate crea un sentiment de comunitate și angajament.

Pe de altă parte, provocările sunt semnificative. Dezinformarea și fake news sunt doar câteva dintre riscurile asociate cu mediul digital. Informațiile false se pot răspândi rapid, influențând percepțiile publicului și, în final, rezultatele electorale. Aceasta poate duce la o polarizare accentuată a societății, unde grupuri diferite consumă informații complet diferite și dezvoltă viziuni divergente asupra realității.

În plus, algoritmi care determină ce conținut ajunge la utilizatori sunt adesea opaci și pot favoriza anumite tipuri de mesaje, amplificând extremismul sau diviziunile sociale. Aceasta ridică întrebări importante cu privire la responsabilitatea platformelor digitale și la modul în care acestea influențează democrația. În concluzie, publicitatea politică în era digitală oferă oportunități fără precedent pentru comunicare și mobilizare, dar vine și cu provocări semnificative care necesită atenție și soluții inovatoare. Este esențial ca atât alegătorii, cât și liderii politici să fie conștienți de aceste dinamici pentru a naviga eficient în peisajul politic contemporan.

Uniunea Europeană a început să implementeze măsuri menite să reglementeze publicitatea politică online și să protejeze integritatea procesului democratic. Printre aceste măsuri se numără transparența campaniilor publicitare, obligativitatea platformelor digitale de a dezvălui sursele de finanțare ale anunțurilor și de a oferi informații clare despre targetarea publicului. De asemenea, se pune un accent deosebit pe *educația media*, astfel încât cetățenii să devină mai critici față de informațiile pe care le consumă. Încurajarea gândirii critice și a abilităților de discernământ este esențială pentru a combate dezinformarea și manipularea.

Pe lângă aceste inițiative, Uniunea Europeană colaborează cu platformele digitale pentru a dezvolta instrumente care să identifice și să elimine conținutul fals sau înșelător. Acest lucru include măsuri împotriva botilor și a rețelelor de distribuție a dezinformării, care pot influența opinia publică și pot afecta alegerile democratice.

În final, este crucial ca aceste reglementări să fie implementate într-un mod echilibrat, care să nu limiteze libertatea de exprimare, dar să asigure totodată un spațiu informațional sănătos și transparent. Numai astfel se poate proteja democrația și se poate promova un dialog constructiv în societate.

Propunerea privind transparența și țintirea publicității politice este esențială pentru a consolida încrederea cetățenilor în procesul democratic. Prin creșterea transparenței, cetățenii vor avea acces la informații clare despre cine finanțează campaniile publicitare, ce mesaje sunt transmise și cum sunt targetate audiențele. Acest lucru nu doar că va îmbunătăți responsabilitatea actorilor politici, dar va și permite cetățenilor să ia decizii mai informate. Implementarea unor măsuri precum registrul public al publicității politice și obligația de a dezvălui sursele de finanțare ar putea reduce riscurile de

dezinformare și manipulare. În plus, prin reglementarea platformelor digitale, se poate asigura un mediu mai echitabil pentru toți actorii politici, în special pentru cei care nu dispun de resurse financiare mari.

Într-adevăr, în era digitală, capacitatea de a analiza și evalua informațiile devine crucială pentru o societate bine informată. Propunerile de reglementare care vizează transparența în comunicarea politică online pot avea un impact semnificativ asupra modului în care cetățenii interacționează cu informațiile.

Aceste reglementări ar putea include:

1. **Identificarea surselor:** Impunerea obligației ca platformele online să dezvăluie cine finanțează campaniile publicitare și cine se află în spatele mesajelor politice. Acest lucru ar ajuta utilizatorii să înțeleagă interesele și motivațiile din spatele informațiilor pe care le consumă.

2. **Educarea publicului:** Inițiativele de educație civică ar putea ajuta cetățenii să dezvolte abilități critice de discernământ, pentru a putea evalua veridicitatea informațiilor și a identifica sursele de încredere.

3. **Instrumente de verificare:** Crearea unor platforme sau aplicații care să faciliteze verificarea faptelor și a surselor de informație. Aceste instrumente ar putea ajuta utilizatorii să determine rapid dacă o informație este validă sau nu.

4. **Transparența algoritmilor:** Reglementările ar putea solicita platformelor sociale să ofere informații despre modul în care algoritmi lor funcționează, inclusiv cum sunt selectate și promovate anumite mesaje politice. Aceasta ar permite utilizatorilor să înțeleagă mai bine bias-urile și influențele asupra conținutului pe care îl primesc.

5. **Responsabilitatea platformelor:** Impunerea unor standarde mai stricte pentru platformele de social media în ceea ce privește moderarea conținutului și combaterea dezinformării, inclusiv penalizări pentru răspândirea informațiilor false.

Implementarea acestor măsuri nu doar că ar întări democrația, dar ar contribui și la crearea unui mediu informațional mai sănătos, în care cetățenii se pot simți mai bine informați și mai puțin manipulați de mesaje politice înșelătoare. Aceasta ar putea, de asemenea, să sprijine implicarea activă a cetățenilor în procesul democratic, bazată pe informații corecte și transparente.

Într-adevăr, în era digitală, accesul rapid la informații a transformat modul în care comunicăm și ne formăm opiniile. Totuși, acest flux constant de date aduce cu sine riscuri semnificative, inclusiv proliferarea știrilor false, dezinformării și propagandei. Aceasta poate avea efecte devastatoare asupra democrației, sănătății publice și coeziunii sociale.

Pentru a construi o societate bine informată, este esențial să promovăm educația media. Oamenii trebuie să învețe cum să evalueze sursele de informație, să identifice semnele de dezinformare și să dezvolte gândirea critică. Instituțiile educaționale, organizațiile non-guvernamentale și mass-media au un rol crucial în această privință.

De asemenea, colaborarea între sectorul public și cel privat poate contribui la crearea unor platforme mai sigure și mai transparente pentru distribuția informațiilor. Reglementările care vizează transparența algoritmilor folosiți de rețelele sociale și responsabilizarea acestora în fața răspândirii conținutului fals sunt pași importanți în direcția corectă.

Cetățenia digitală este, într-adevăr, un concept esențial în era tehnologică actuală, unde interacțiunile noastre se desfășoară tot mai mult în mediul online. Aceasta impune nu doar respectarea legilor și regulamentelor specifice internetului, dar și adoptarea unor valori morale care să ghideze comportamentele noastre în spațiul virtual.

Promovarea **bunătății, responsabilității, autocontrolului, considerației și altruismului** în mediul digital poate duce la crearea unei comunități online mai sănătoase și mai sigure. De exemplu, bunătatea se poate manifesta prin comportamente precum respectarea opiniilor celorlalți, încurajarea și sprijinirea celor care au nevoie, iar responsabilitatea implică utilizarea tehnologiei într-un mod care să nu dăuneze altora.

În plus, autocontrolul este crucial pentru a evita capcanele precum cyberbullying-ul sau consumul excesiv de informații, iar considerația pentru ceilalți poate ajuta la menținerea unui dialog civilizată și constructiv. Altruismul, pe de altă parte, încurajează utilizarea abilităților și resurselor personale pentru a ajuta comunitatea online, fie prin voluntariat, fie prin partajarea cunoștințelor.

Este esențial ca părinții să joace un rol activ în educația digitală a copiilor lor, având în vedere impactul tot mai mare al tehnologiei asupra vieții cotidiene. Iată câteva activități și recomandări care pot ajuta la dezvoltarea rezilienței digitale a copiilor:

1. **Discuții deschise despre internet:** Organizați sesiuni de discuții în care să abordați subiecte precum siguranța online, respectul în mediul digital și consecințele acțiunilor online. Încurajați copiii să își exprime opiniile și temerile legate de utilizarea internetului.

2. **Stabilirea regulilor de utilizare a tehnologiei:** Definiți împreună cu copiii reguli clare privind timpul petrecut pe dispozitive, tipurile de conținut accesibile și comportamentul adecvat online. Acest lucru îi va ajuta să înțeleagă limitele și responsabilitățile.

3. **Educația media:** Învățați-i să recunoască informațiile false și să evalueze sursele de știri. Puteți face exerciții împreună, căutând știri și discutând despre credibilitatea acestora.

4. **Exemplul personal:** Fiți un model de comportament digital responsabil. Arătați-le cum să interacționeze respectuos cu ceilalți și cum să folosească tehnologia în mod constructiv.

5. **Activități de grup:** Implicați-vă în activități online care promovează colaborarea și creativitatea, cum ar fi proiecte de grup, jocuri educaționale sau platforme de învățare online. Acest lucru îi va ajuta să dezvolte abilități sociale și să colaboreze cu ceilalți.

6. **Învățarea despre securitate cibernetică:** Educați copiii despre importanța parolilor puternice, a setărilor de confidențialitate și a recunoașterii tentativelor de phishing. Oferiți-le instrumentele necesare pentru a se proteja în mediul online.

Prin aplicarea acestor recomandări, părinții pot contribui la formarea unor cetățeni digitali responsabili și inteligenți, pregătiți să navigheze cu succes în lumea online. În concluzie, cetățenia digitală nu este doar un set de reguli tehnice, ci un mod de a aplica principii etice în interacțiunile noastre online, contribuind astfel la un mediu digital mai pozitiv și mai incluziv.

Este esențial să abordăm utilizarea tehnologiei în familie cu o mentalitate deschisă și echilibrată. Fiecare membru al familiei are propriile nevoi și preferințe, iar o comunicare deschisă poate ajuta la stabilirea unor reguli care să reflecte valorile comune. Iată câteva sugestii pentru a face acest lucru:

1. **Stabilirea limitelor:** După evaluare, stabiliți împreună limite clare pentru utilizarea tehnologiei. Aceste limite ar trebui să fie flexibile, dar să reflecte valorile familiei. De exemplu, puteți decide că timpul petrecut la ecrane va fi limitat la anumite ore ale zilei sau că vor exista zile fără ecrane.

2. **Promovarea activităților alternative:** Încurajați activitățile care nu implică tehnologia, cum ar fi cititul, sportul sau hobby-urile creative. Acest lucru nu doar că reduce timpul petrecut în fața ecranelor, ci și îmbunătățește relațiile interumane.

3. **Modelarea comportamentului:** Părinții pot modela comportamentele dorite prin gestionarea propriului timp de ecran. Arătându-le copiilor cum să folosească tehnologia în mod responsabil, le oferiți exemple concrete de urmat.

4. **Reevaluare constantă:** Tehnologia evoluează rapid, iar nevoile și preferințele familiei se pot schimba. Este important să revizuiți regulile stabilite periodic și să ajustați limitele în funcție de noile circumstanțe.

Prin abordarea tehnologiei într-un mod conștient și colaborativ, familiile pot naviga mai ușor provocările și oportunitățile pe care aceasta le aduce, asigurându-se că valorile lor fundamentale sunt respectate.

În final, o societate rezilientă în fața provocărilor informaționale poate fi construită printr-un angajament comun al indivizilor, comunităților și instituțiilor de a promova adevărul, deschiderea și responsabilitatea. Astfel, nu doar că ne protejăm de riscurile dezinformării, dar ne și întărim legăturile sociale și democrația.

Tehnologia a devenit o parte integrantă a vieții noastre de zi cu zi și continuă să evolueze rapid. Educația digitală nu doar că ne ajută să ne adaptăm la aceste schimbări, dar ne oferă și instrumentele necesare pentru a naviga în mod sigur și eficient prin lumea online.

De asemenea, dezvoltarea abilităților digitale contribuie la creșterea stimei de sine, deoarece oamenii devin mai încrezători în utilizarea tehnologiei și în capacitatea lor de a se descurca în medii digitale. În plus, cunoașterea tehnologică poate deschide oportunități profesionale, facilitând accesul la locuri de muncă și cariere în domenii în continuă expansiune.

Pe scurt, integrarea educației digitale în viața noastră este esențială pentru a ne pregăti pentru viitor și pentru a ne asigura că ne putem adapta la provocările și oportunitățile unei lumi din ce în ce mai digitalizate.

Bibliografie

1. https://www-paginadepsihologie-ro.webpkgcache.com/doc/-/s/www.paginadepsihologie.ro/ce-este-bine-sa-stii-cand-copiii-tai-sunt-cetateni-digitali/?srsltid=AfmBOorqEodvp1_BAo_7FBybfNLPy6cFjRZ-5iUiylqG3pH_J7Ac3OGi
2. <https://europuls.ro/cetatenia-activa-in-era-digitala-puterea-din-spatele-ecranului#https://www.europarl.europa.eu/legislative-train/package-european-democracy-action-plan/file-greater-transparency-in-paid-political-advertising?sid=7101>

EDUCAȚIA DIGITALĂ ÎN ȘCOALĂ

Autor: prof.ing. Gogan Cristina,
Școala Gimnazială „Ion Creangă”
Târgu Frumos. Jud. Iași

În dinamica vremurilor pe care le trăim, în acest secol al culturii digitale, educația digitală este una din preocupările de bază ale învățământului românesc, prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean. Este nevoie de o populație educată, dornică să folosească tehnologiile informației și comunicării, nici o comunitate nu poate participa în mod real în rețeaua globală. Integrarea computerului în procesul de învățământ nu mai este privită ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate firească. În întreaga lume se observă convertirea conținutului cultural într-o formă digitală, făcând astfel produsele disponibile oricui, oriunde și oricând. Lecțiile digitale îi țin pe elevi la școală și îi fac să fie mai atenți la informații. Educația virtuală a devenit un adevărat fenomen în industria românească în ultimii ani.

Tehnologiile informației și comunicării au schimbat fundamental natura relațiilor globale, sursele de avantaj în competiție și oportunitățile pentru dezvoltare economică și socială. Tehnologii ca Internetul, computerele personale sau telefonii mobile au schimbat întreaga lume într-o rețea globală de persoane, firme, școli și guverne, ce comunică și interacționează între ele printr-o varietate de canale. Explozia acestei rețele globale mediate tehnologic a produs o lume în care oricine poate, virtual, să beneficieze de avantajele Integrării Digitale.

Școlile trebuie să integreze mecanismele ICT în procesul de învățare dacă doresc să fie parte a rețelei globale. Pregătirea unei școli în acest sens ar trebui să țină cont de următoarele aspecte: numărul de computere, accesul fizic la noi tehnologii, răspândirea rețelei, accesarea și organizarea conținutului electronic, calitatea și viteza conexiunii în școli. Profesorii trebuie instruiți la rândul lor pentru a folosi Internetul și computerele ca metode de predare în beneficiul elevilor. Elevii ar trebui învățați de la cele mai tinere vârste posibile să folosească tehnologiile informației și comunicării pentru îmbunătățirea performanțelor în studiu.

În fiecare comunitate este esențial să existe pentru viitorii specialiști ICT oferte de instruire bazică sau avansată în programare de software, hardware și design Internet. În acest

sens, tehnologiile informației și comunicării sunt integrate în totalitate în curriculum, sunt predate în cursuri și sunt esențiale procesului de învățare.

În acest scop au fost create documente digitale, dar și aplicații dedicate învățării asistate de computer (dezvoltarea bibliotecilor digitale, crearea platformelor de e-learning, crearea rețelelor dedicate procesului educațional informatizat). Consider că orice inițiativă trebuie să aibă în vedere crearea și valorificarea unui conținut digital, altfel nu putem vorbi de digitalizarea actului educațional.

Însă, odată cu aceste preocupări, au apărut carențele la inițiativele de promovare a noilor tehnologii în învățământ. Aceste inițiative au luat-o adesea înainte capacității multor dascăli de a înțelege și adapta cursurile la nevoile elevilor. Realitatea este că mulți profesori nu reușesc să folosească computerul ca suport didactic la clasă, iar formulele de predare-învățare de la noi trebuie radical modificate. Elevul trebuie pus să gândească, să se implice efectiv, să se autoevalueze, iar acest lucru se poate realiza numai dacă profesorul va deveni coordonator și evaluator, va antrena elevul în proiecte concrete, proiecte cu un profund conținut de viață reală.

Utilizarea platformelor virtuale pentru realizarea proiectelor educaționale reprezintă un concept nou abordat în mediul educațional. Învățarea nu este centrată pe obiecte de studiu, ci pe calitățile și abilitățile pe care cel care învață trebuie să și le dezvolte, stimulează lucrul în echipă, favorizează atașamentul grupului la valorile promovate de proiect. O serie de proiecte folosesc platforme de învățare virtuală – un spațiu comun de învățare, care poate fi accesat de la orice PC prin Internet.

Participanții în mediul virtual trebuie să aibă control, în orice moment, asupra propriului proces de învățare. Una dintre cele mai utilizate platforme virtuale este **Thinkquest**, dezvoltată și susținută de Fundația Oracle pentru Educație, ce permite schimbul de idei, inspiră creativitatea și vehiculează informația, îmbunătățind aptitudinile de comunicare în diverse limbi străine, de operare cu diverse softuri, lucrul în echipă și parteneriatul, oferă fiecărui membru al acestei comunități virtuale un cont de utilizator protejat și o pagină web personală. ThinkQuest oferă posibilități pentru: crearea de pagini web, publicarea lucrărilor pentru a fi vizualizate de alți elevi, crearea rapidă de lecții, transmiterea mesajelor protejate, crearea de grupuri de proiecte, colaborarea cu alte grupuri sau cu alte școli din lume.

Un program pentru profesori - facilitează accesul profesorilor la un mediu virtual de colaborare și de schimb de experiență, la parteneriate cu alți profesori și la activități de formare profesională, alături de colegi din țările europene.

Un program pentru elevi - Prin participarea la proiecte importante (înfrățire online între școli), elevii au posibilitatea să comunice cu alți elevi din țările participante, să afle elemente de specific cultural sau de specific al educației în țările partenere, să învețe utilizând noile tehnologii și să își perfecționeze competențele de comunicare în limbi străine.

Un program pentru comunitate - Înfrățirea online a școlilor poate fi însoțită de înfrățirea comunităților. Unele localități au decis să se “înfrățească” și completeze comunicarea și cooperarea online prin alte proiecte – vizite, activități culturale pentru adulți etc.

iTeach este o platformă online pentru dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice prin încurajarea participării și a schimbului de resurse, facilitarea colaborării, formarea competențelor pedagogice și de specialitate. iTeach propune crearea unui mediu virtual avansat destinat dezvoltării profesionale a cadrelor didactice, care integrează instrumente web și facilități specifice comunităților virtuale, pentru informare și formare, pentru facilitarea schimbului de experiență, pentru dezvoltarea de proiecte didactice la distanță, pentru colaborare socio-profesională, pentru familiarizarea naturală cu noile tehnologii. Pe această platformă sunt disponibile cursuri online care vizează dezvoltarea competențelor pedagogice și de specialitate ale cadrelor didactice înscrise, reviste de specialitate, știri, informații și resurse pentru predare.

În concluzie, platformele virtuale de învățare pot oferi atât oportunitatea organizării de activități curente, curriculare, cât și dezvoltarea și implementarea de proiecte educaționale, formale curriculare sau extracurriculare, sau nonformale, asigurând astfel atingerea obiectivelor legate de integrarea educației digitale în activitatea de învățare.

Bibliografie

1. Magdas I., *Didacticainformaticii, de la teorie la practică*, Editura Clusium, 2007
2. Simpozion Internațional ediția I, *Responsabilitate publică în educație*, Editura Crizon, Constanța, 2009
3. <http://www.acsoare.com/category/educatie>
4. <http://iteach.ro>
5. <http://portal.edu.ro>

Digitalizarea în mediul educațional românesc

Autor: prof. ing. Gogan Cristina
Școala Gimnazială „ Ion Creangă”
Târgu Frumos, Jud. Iași

Răspândirea tehnologiei are un efect major asupra societății și sistemelor democratice, asupra pieței muncii și a felului în care este organizată munca, și, implicit, asupra așteptărilor legate de competențele pe care cetățenii trebuie să le dețină. Acest impact se poate identifica prin transformarea modului de implicare în procesele de participare publică și a accesului la servicii publice, schimbarea stilului de viață, schimbarea modului în care are loc procesul de învățare, automatizarea proceselor la locul de muncă, apariția unor meserii noi, apariția nevoii de competențe digitale nu doar în meseriile din domeniile conexe tehnologiei și ingineriei, ci și în celelalte meserii ș.a. Competențele digitale au devenit indispensabile până și în zonele care, în mod tradițional, aveau prea puțină legătură cu tehnologia. De exemplu, în agricultură, fermierii urmează cursuri de formare în sistem e-Learning sau Blended Learning, se informează cu privire la oportunități de finanțare de pe portaluri online și depun documente în format electronic, învață informal din materiale disponibile online și se consultă prin intermediul unor aplicații de comunicare online cu colegi din alte zone, integrează și controlează electronic tot felul de echipamente aflate la distanță față de locul în care se află ș.a.m.d. Un alt exemplu, în sistemul public, lipsa competențelor digitale în rândul funcționarilor publici se reflectă în slaba performanță a instituțiilor de a da acces cetățenilor la servicii publice în sistem electronic, care ar reduce timpul de așteptare și birocrația și ar crește gradul de transparență și încredere în instituții. Educația digitală pe tot parcursul vieții vizează toți cetățenii și este indispensabilă într-o lume care se află în plin proces de transformare rapidă,. Astfel, planurile de acțiune europene țintesc extinderea competențelor digitale către cele avansate în rândul câtor mai mulți cetățeni, cu precădere a celor implicați în educație și formare. Ca reacție la noile provocări din 2020, dar și ca parte din ciclurile de funcționare ale politicilor europene, instituțiile Uniunii Europene au depus eforturi considerabile pentru actualizarea viziunii comune privind educația și formarea profesională pe tot parcursul vieții și, în mod special, componenta digitală. Înțelegerea tehnologiei impune și raportarea critică la aceasta din perspectiva potențialelor probleme legate de etică, durabilitatea mediului, protecția și confidențialitatea datelor, drepturile copiilor, discriminare, inclusiv prejudecățile legate de gen și dizabilitate și discriminarea etnică și rasială. În acest demers, educația formală trebuie completată de educație non-formală în sistem de parteneriat cu bibliotecile, industria și instituțiile de cercetare. Indicatorul pe care UE îl urmărește pentru a evalua eficiența cu care European Skills Agenda 2020 va fi implementată în privința educației digitale este ca până în 2025, 230 de milioane de adulți (16-74 de ani) să fi dobândit cel puțin competențe digitale de bază, ceea ce echivalează cu 70% din populația UE.

Ținta propusă presupune creșterea cu 25% a celor care în prezent au competențe digitale de bază. Media în prezent la nivelul UE este de 56% din totalul populației. Pentru a contribui la atingerea indicatorului asumat de UE, abordarea educației digitale ca parte a educației pe tot parcursul vieții, cu o adresare directă a categoriilor vulnerabile și a adulților de vârstă a doua (50-74), este imperativă. În perioada de pandemie, nu doar instituțiile de învățământ din ciclurile de educație oblig. În perioada de pandemie, nu doar instituțiile de învățământ din ciclurile de educație obligatorie și terțiară s-au organizat în mediul online, ci și furnizorii de servicii educaționale destinate adulților. Din acest context reiese că existența competențelor digitale în rândul adulților este o condiție obligatorie, în perioada de pandemie, pentru accesul la educație și la alte domenii. Educația digitală pe tot parcursul vieții este mai mult decât un scop și o finalitate a educației, ci devine o premisă esențială și un mijloc pentru accesul și dobândirea competențelor în toate celelalte domenii educaționale. În România, există diferențe majore și în ceea ce privește utilizarea unor concepte: așa se întâmplă cu conceptul de „învățare pe tot parcursul vieții”, care este abordat „sectorial”, în timp ce, pentru Uniunea Europeană, el esențial pentru a avea o viziune integrată asupra educației și formării, indiferent de forma pe care acestea o îmbracă. Nu numai că este nevoie de mai multă coerență la nivel național, ci, în primul rând, este necesară dezvoltarea unei viziuni de ansamblu racordată la viziunea europeană și aceasta trebuie construită în funcție de ce ne dorim să se întâmple cu beneficiarii educației la nivel național pe termen lung. În al doilea rând, este nevoie de mai multă flexibilitate și diligență în a prelua documentele strategice și instrumentele dezvoltate la nivel european. Așa se întâmplă cu Cadrul European al Competențelor Digitale (DigComp), care, deși există din 2013 și a fost actualizat în 2016, nu este încă aplicat unitar ori suficient în documentele interne ale României, nu este promovat în niciun fel și nu are o versiune românească. O componentă a competențelor digitale generale este utilizarea programelor software care devine o cerință obligatorie pentru tot mai multe locuri de muncă. Conform Digital Economy and Society.

Bibliografie:

<https://www.edu.ro/sites/default/files/SMART.Edu%20-%20document%20consultare.pdf>
<https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>

Educația în era digitală

Prof. GOGOCI MIRUNA COSTINA

Școala Militară de Maiștri Militari

și Subofițeri a Forțelor Aeriene

„Traian Vuia” Boboc

Introducere

În ultimele decenii, tehnologia digitală a evoluat rapid, schimbând în mod profund modul în care trăim, lucrăm și învățăm. Educația în era digitală nu se limitează doar la utilizarea instrumentelor digitale în cadrul procesului educațional, ci implică o transformare semnificativă a modului în care sunt concepute și livrate învățătura și învățarea. Acest referat își propune să analizeze cum putem pregăti viitorul educațional al societății noastre, având în vedere importanța tehnologiei digitale.

1. Impactul tehnologiei asupra educației

Tehnologia a revoluționat educația prin accesul la o cantitate vastă de informații, prin facilitarea învățării personalizate și prin stimularea creativității și colaborării. Internetul, dispozitivele mobile și aplicațiile educaționale sunt doar câteva dintre instrumentele care au schimbat modul în care elevii și profesorii interacționează. De asemenea, platformele de învățare online și resursele multimedia permit un proces educațional mai flexibil, accesibil și adaptabil nevoilor fiecărui individ.

2. Provocările educației în era digitală

În ciuda beneficiilor evidente ale tehnologiei, educația digitală aduce și o serie de provocări. Una dintre principalele probleme este accesul inegal la tehnologie, care poate adânci discrepanțele educaționale între diverse grupuri sociale sau economice. De asemenea, dependența de tehnologie poate afecta abilitățile de gândire critică și de rezolvare a problemelor, iar un exces de informații poate duce la confuzie și la dificultăți în discernerea surselor fiabile.

3. Cum să pregătim viitorul educațional

Pentru a pregăti tineretul pentru viitorul digital, este esențial să oferim un sistem educațional care promovează atât abilități tehnice, cât și competențe socio-emoționale și de gândire critică. În primul rând, este important ca școlile să integreze tehnologia digitală în

curriculum într-un mod echilibrat, în care elevii să învețe să utilizeze tehnologia pentru a rezolva probleme complexe și pentru a colabora eficient.

De asemenea, educatorii trebuie să fie bine pregătiți pentru a naviga în lumea digitală și să dezvolte abilități pedagogice care să integreze tehnologia într-un mod inovator. Trainingul continuu pentru profesori și furnizarea de resurse educaționale sunt esențiale pentru a le permite acestora să își îmbunătățească competențele tehnologice și să fie mai eficienți în predare.

4. Educația în era digitală și incluziunea socială

Un alt aspect important al educației în era digitală este promovarea incluziunii sociale. Tehnologia poate juca un rol crucial în democratizarea accesului la educație, permițându-le persoanelor din zone izolate sau defavorizate să aibă acces la resurse educaționale. Platformele de învățare online și aplicațiile educaționale pot contribui la reducerea barierelor geografice și economice, oferind o educație mai accesibilă pentru toți.

5. Viitorul educațional: Provocări și oportunități

Pe măsură ce tehnologia continuă să evolueze, educația va trebui să se adapteze rapid pentru a răspunde cerințelor viitorului. Automatizarea, inteligența artificială, și învățarea automată vor transforma joburile și vor crea noi profesii, dar vor dispărea unele tradiționale. Astfel, educația trebuie să încurajeze adaptabilitatea și învățarea pe tot parcursul vieții, pregătind tineretul pentru un viitor incert și dinamic.

În plus, trebuie avută în vedere etica digitală. Viitorii lideri și cetățeni ai lumii digitale trebuie să învețe să navigheze corect în mediul online, să respecte drepturile de autor și să fie conștienți de impactul comportamentului lor digital asupra societății.

Educația în era digitală reprezintă o oportunitate unică de a îmbunătăți accesul la cunoștințe și de a sprijini dezvoltarea unei societăți mai incluzive și mai inovatoare. Cu toate acestea, este esențial ca provocările legate de accesibilitate, pregătirea profesorilor și etica digitală să fie abordate cu seriozitate. Viitorul educației va depinde de capacitatea noastră de a integra tehnologia într-un mod care să sprijine nu doar dezvoltarea abilităților tehnice, ci și dezvoltarea personală și socială a tinerelor generații. Pregătind tineretul pentru viitor, vom contribui la crearea unei lumi mai echilibrate, interconectate și sustenabile.

Bibliografie

1. Sweeney, E., & O'Neill, A. (2021). *The Digital Transformation of Education*. Springer.
2. Chui, M., Manyika, J., & Miremadi, M. (2022). *The Impact of Digital Technologies on Education*. McKinsey Global Institute.
3. UNESCO (2020). *The Future of Education and the Role of Technology*. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ: CUM SĂ PREGĂTIM VIITORUL NOSTRU COMUN

Sesiunea de Comunicări Științifice

„Formarea cetățenilor responsabili în era digitală”

Rezumat

Era digitală a transformat fundamental procesul educațional, oferind oportunități inedite, dar și provocări semnificative. În acest articol, analizăm impactul noilor tehnologii asupra educației, importanța alfabetizării digitale și metodele prin care profesorii și instituțiile pot pregăti generațiile viitoare pentru o societate din ce în ce mai digitalizată. Studiul evidențiază necesitatea unor politici educaționale adaptate, promovarea gândirii critice și a responsabilității în mediul online.

1. Introducere

Tehnologia digitală a schimbat fundamental modul în care învățăm, lucrăm și interacționăm. În acest context, educația trebuie să evolueze pentru a oferi competențele necesare tinerilor, pregătindu-i pentru o piață a muncii dinamică și pentru provocările unei societăți hiperconectate. Acest articol explorează strategiile educaționale necesare pentru a forma cetățeni responsabili și pregătiți pentru viitor.

2. Transformarea educației în era digitală

2.1. Tehnologia ca instrument educațional

Digitalizarea a adus o serie de inovații în procesul educațional, printre care se numără:

- Platformele de e-learning (Coursera, Udemy, Khan Academy)
- Inteligența artificială aplicată în educație (chatboți educaționali, evaluări automatizate)
- Realitatea augmentată și virtuală (VR și AR în simulările educaționale)

Aceste instrumente permit personalizarea învățării și accesibilitatea extinsă la educație, facilitând învățarea adaptativă și colaborativă.

2.2. Provocările educației digitale

Cu toate beneficiile oferite de noile tehnologii, există și provocări semnificative:

- Riscul dependenței de tehnologie
- Probleme de concentrare și supraîncărcare informațională
- Disparități socio-economice în accesul la tehnologie

Pentru a combate aceste probleme, este esențială dezvoltarea unor strategii care să echilibreze utilizarea tehnologiei cu metodele tradiționale de predare.

3. Formarea cetățenilor responsabili în mediul digital

3.1. Alfabetizarea digitală și gândirea critică

Într-o lume dominată de fake news și dezinformare, este vital ca elevii și studenții să fie educați în privința gândirii critice și verificării surselor. Introducerea unor cursuri de **alfabetizare digitală** și de **etică online** în școli și universități poate contribui la formarea unor cetățeni responsabili.

3.2. Siguranța online și protecția datelor

Expunerea la mediul digital vine cu riscuri, inclusiv cyberbullying, fraude online și furt de identitate. Educația digitală trebuie să includă lecții despre:

- Protejarea datelor personale
- Utilizarea securizată a rețelelor sociale
- Identificarea și prevenirea amenințărilor online

Programele educaționale trebuie să colaboreze cu experți în securitate cibernetică pentru a dezvolta resurse și ghiduri practice pentru elevi și profesori.

4. Politici educaționale pentru viitor

Pentru a pregăti viitorul nostru comun, este necesară o reformă educațională bazată pe trei piloni:

1. **Integrarea tehnologiilor digitale în curriculum** – dezvoltarea competențelor digitale încă din școala primară.
2. **Formarea continuă a profesorilor** – oferirea de cursuri specializate pentru cadrele didactice în domeniul tehnologiilor educaționale.
3. **Acces echitabil la educația digitală** – implementarea unor politici de incluziune pentru a reduce inegalitățile digitale.

5. Concluzii

Educația în era digitală trebuie să fie centrată pe **formarea unor cetățeni responsabili**, capabili să navigheze eficient într-o societate digitalizată. Adoptarea unei abordări echilibrate între tehnologie și gândire critică este esențială pentru a transforma educația într-un proces eficient și incluziv. Viitorul educației depinde de adaptabilitatea noastră la schimbările tehnologice și de capacitatea de a pregăti noile generații pentru provocările viitorului.

Bibliografie

1. **Anderson, C.** (2021). *The Digital Classroom: Teaching in the 21st Century*. Oxford University Press.
2. **Livingstone, S.** (2019). *Children and the Internet: Growing Up in a Digital World*. Routledge.
3. **Selwyn, N.** (2020). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Academic.
4. **UNESCO** (2022). *Digital Learning and Education Policy: Global Trends and Challenges*. Disponibil online: www.unesco.org
5. **European Commission** (2021). *Digital Education Action Plan 2021-2027*. Disponibil online: <https://ec.europa.eu>

Era digitală la preșcolari: Provocări și oportunități în educația timpurie

Prof.înv.preșcl: Gomoescu Georgiana Cătălina
Grădinița cu Program Prelungit Nr.4 Buzău

În ultimele decenii, tehnologia a evoluat rapid și a devenit o parte integrantă a vieții cotidiene. Dacă pentru adulți, tehnologia digitală reprezintă un instrument de muncă, comunicare și informare, pentru preșcolari aceasta aduce atât provocări, cât și oportunități. Într-o eră digitală în care copiii sunt expuși la tehnologii încă din primii ani de viață, educația preșcolară se află în fața unei noi paradigme, în care tehnologia poate sprijini dezvoltarea cognitivă și socio-emoțională a celor mici, dar poate aduce și riscuri de dependență sau izolarea socială.

Impactul tehnologiei asupra preșcolarilor

1. Posibile beneficii:

- **Dezvoltarea abilităților cognitive:** Tehnologia poate fi un instrument educațional util pentru preșcolari, stimulând dezvoltarea abilităților cognitive prin aplicații și jocuri educaționale. Acestea contribuie la îmbunătățirea abilităților de rezolvare a problemelor, a gândirii critice și a abilităților matematice sau lingvistice. De asemenea, tehnologiile interactive pot încuraja creativitatea și imaginația copiilor, oferindu-le o paletă largă de resurse vizuale, auditive și kinestezice.

- **Acces la informație:** Tabletele, laptopurile și aplicațiile educaționale pot oferi copiilor acces rapid și ușor la informații relevante pentru vârsta lor, facilitând învățarea prin imagini, povești interactive și activități care să sprijine procesul de învățare.

- **Dezvoltarea abilităților tehnologice:** Expunerea timpurie la tehnologie poate ajuta copiii să dobândească abilități digitale de bază. Într-o lume tot mai digitalizată, competențele tehnologice devin esențiale, iar începerea acestui proces la vârste fragede poate contribui la familiarizarea copiilor cu noile instrumente tehnologice.

2. Posibile riscuri:

- **Dependența de tehnologie:** Preșcolarii sunt vulnerabili la dependența de ecrane. Petrecerea unor perioade îndelungate în fața unui dispozitiv digital poate duce la probleme de sănătate, cum ar fi oboseala oculară, tulburări de somn sau chiar lipsa activităților fizice. Mai mult, excesul de timp petrecut în fața ecranului poate afecta negativ abilitățile sociale ale copiilor, limitând interacțiunile față în față și dezvoltarea relațiilor interpersonale.

- **Izolarea socială:** Deși tehnologia poate facilita învățarea, ea nu poate înlocui complet interacțiunea umană. Preșcolarii învață cel mai bine prin jocuri sociale, prin contact direct cu colegii și educatorii. Excesul de tehnologie poate reduce aceste interacțiuni, punând în pericol dezvoltarea abilităților sociale esențiale în copilărie.

- **Expunerea la conținut nepotrivit:** Deși există aplicații educaționale de înaltă calitate, internetul este plin de conținut nepotrivit sau dăunător pentru copii. Fără o supraveghere atentă din partea părinților sau educatorilor, copiii pot accesa informații care nu sunt adecvate vârstei lor și care le pot afecta dezvoltarea emoțională și psihologică.

Rolul educației în integrarea tehnologiei la preșcolari

Educatorii și părinții joacă un rol crucial în integrarea tehnologiei într-un mod sănătos și benefic în viața copiilor. Aceștia trebuie să stabilească un echilibru între activitățile digitale și cele tradiționale (jocuri în aer liber, activități creative, interacțiuni sociale) și să asigure utilizarea tehnologiei într-un mod controlat și adecvat vârstei.

1. **Supravegherea și limitarea timpului petrecut în fața ecranului:** Organizațiile de sănătate recomandă limitarea timpului de utilizare a dispozitivelor digitale pentru preșcolari. De exemplu, este sugerat ca cei mici să nu petreacă mai mult de 1 oră pe zi în fața unui ecran, iar acest timp să fie structurat într-o manieră educațională.

2. **Aplicații educaționale și jocuri interactive:** Alegerea aplicațiilor care sunt concepute special pentru preșcolari, care susțin învățarea prin jocuri, povești și activități interactive, este esențială. Aceste aplicații pot fi folosite pentru a sprijini dezvoltarea abilităților lingvistice, numerice, motorii și cognitive într-un mod plăcut și captivant.

3. **Îmbinarea activităților digitale cu cele tradiționale:** Este important ca tehnologia să fie folosită ca un instrument complementar în învățarea preșcolarilor, nu ca un substitut al activităților tradiționale. De exemplu, educatorii pot folosi tehnologia pentru a vizualiza imagini sau filme educaționale și apoi pot încuraja copiii să recreeze prin jocuri sau activități manuale ceea ce au învățat.

4. **Implicarea părinților:** Părinții trebuie să fie implicați activ în educația digitală a copiilor lor, stabilind limite clare privind utilizarea tehnologiei și participând la activitățile digitale alături de cei mici. De asemenea, părinții pot încuraja jocurile în aer liber, interacțiunile sociale și cititul cărților pentru a asigura un echilibru sănătos.

În concluzie, era digitală aduce atât provocări, cât și oportunități în educația preșcolară. Utilizarea responsabilă a tehnologiei poate sprijini dezvoltarea preșcolarilor, dar este esențial ca aceasta să fie integrată într-un mod echilibrat și controlat. Educatorii și părinții au un rol esențial în orientarea copiilor către o utilizare sănătoasă și eficientă a tehnologiilor, care să sprijine învățarea, dar să protejeze în același timp dezvoltarea lor fizică, emoțională și socială. În acest context, tehnologia nu ar trebui să fie văzută ca un substitut al activităților tradiționale, ci ca un instrument complementar care să sprijine educația și să contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Prof.înv.preșcl:Gomoescu Georgiana Cătălina

Grădinița cu Program Prelungit Nr.4 Buzău

Era digitală, cu impactul său profund asupra societății, aduce o serie de provocări și oportunități în educație. Tehnologia a transformat nu doar modul în care învățăm, dar și felul în care interacționăm, comunicăm și luăm decizii. În acest context, formarea cetățenilor responsabili devine o prioritate globală, iar educația joacă un rol esențial în pregătirea acestora pentru un viitor comun sustenabil, echitabil și informat. Responsabilitatea în era digitală presupune atât competențe tehnice, cât și valori fundamentale legate de respectul pentru drepturile și demnitatea altora, de protejarea datelor personale și de implicarea activă în viața comunității digitale.

*Educația în era digitală: Provocări și oportunități

Tehnologia digitală a schimbat profund educația, iar școlile și universitățile trebuie să se adapteze pentru a răspunde noilor cerințe ale unui mediu globalizat. Printre principalele provocări se numără:

- **Accesul inegal la tehnologie:** Deși tehnologia poate democratiza accesul la informație, nu toți elevii au aceleași condiții pentru a beneficia de aceste resurse. Inegalitățile digitale pot adânci disparitățile socio-economice.
- **Dezvoltarea competențelor digitale:** Într-o lume în care tehnologia evoluează rapid, elevii trebuie să dezvolte abilități tehnice, dar și abilități critice, pentru a evalua informațiile corect și pentru a naviga în siguranță în mediul online.
- **Siguranța și etica online:** În era digitală, este esențial ca educația să includă teme de siguranță online, de protejare a datelor personale și de combatere a fenomenelor de hărțuire și discriminare online.

În același timp, era digitală oferă și o serie de oportunități, cum ar fi:

- **Accesul global la educație:** Platformele online permit accesul la cursuri, tutoriale și resurse educaționale pentru orice persoană, indiferent de locul în care se află, ceea ce poate reduce decalajele educaționale.
- **Învățarea colaborativă:** Tehnologiile digitale facilitează colaborarea între elevi, profesori și instituții din întreaga lume, creând un mediu educațional globalizat.
- **Personalizarea învățării:** Grație tehnologiilor de învățare adaptivă, fiecare elev poate beneficia de un ritm de învățare personalizat, care răspunde nevoilor și abilităților sale individuale.

*Formarea cetățenilor responsabili: Educația digitală ca pilon al unei societăți echitabile

Pentru a forma cetățeni responsabili, educația în era digitală trebuie să meargă dincolo de predarea abilităților tehnice. Este esențial să cultivăm valori precum respectul pentru diversitate, gândirea critică și responsabilitatea civică. Acestea sunt fundamentale pentru dezvoltarea unui comportament etic și responsabil în mediul online.

- Gândirea critică și discernământul informațional: Într-o eră a „infodemicii” și a știrilor false, abilitatea de a analiza și evalua informațiile este crucială. Educația trebuie să învețe elevii să identifice sursele de încredere și să înțeleagă contextul în care informațiile sunt prezentate.

- Etica digitală: Responsabilitatea în era digitală înseamnă și respectarea drepturilor altora. Este necesar ca educația să promoveze comportamente etice în mediul online, cum ar fi respectul pentru intimitatea și identitatea digitală a altora, prevenirea și combaterea hărțuirii online și a discursului instigator la ură.

- Implicarea civică și participarea activă: Un cetățean responsabil în era digitală este unul care se implică activ în viața comunității, atât online, cât și offline. Educația trebuie să încurajeze participarea democratică, respectul pentru legi și reguli, dar și activismul pentru drepturile fundamentale ale omului.

Concluzie

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală nu este doar o chestiune de învățare a unor abilități tehnice, ci și de cultivare a unor valori fundamentale. Educația trebuie să fie un proces integrat, care să pregătească tinerii pentru a naviga într-o lume complexă, plină de provocări și oportunități. În acest sens, educația digitală nu ar trebui să fie doar un complement al educației tradiționale, ci un element esențial în dezvoltarea unei societăți responsabile, echitabile și sustenabile.

În final, pregătirea viitorilor cetățeni pentru provocările digitale presupune o abordare holistică, care să includă atât aspectele tehnice ale învățării, cât și formarea unui caracter etic și responsabil. Numai astfel vom putea asigura un viitor comun în care tehnologia și valorile umaniste se îmbină armonios.

ADAPTAREA EDUCAȚIEI LA ERA DIGITALĂ

Prof. înv. primar Grigore Maria-Alexandra

Școala Gimnazială, Comuna Cărbunești

Educația este unul dintre cele mai dinamice domenii afectate de revoluția digitală. Cu tehnologiile emergente, metodele tradiționale de predare sunt redefinite, iar elevii și profesorii trebuie să se adapteze la noile realități educaționale. În acest context, este esențial să analizăm modul în care educația digitală poate fi utilizată pentru a pregăti generațiile viitoare pentru o societate aflată în continuă schimbare.

1. Digitalizarea educației: Avantaje și provocări

Avantaje:

- Acces extins la resurse educaționale prin platforme online precum Coursera, Khan Academy sau eLearning-ul oferit de universitatea locală;
- Personalizarea învățării prin inteligența artificială, care poate adapta conținutul în funcție de progresul elevului;
- Dezvoltarea competențelor digitale esențiale pentru piața muncii viitorului;
- Facilitarea colaborării în timp real prin instrumente precum Google Classroom sau Microsoft Teams;
- Creșterea interactivității prin utilizarea unor metode moderne, cum ar fi tablourile interactive și laboratoarele virtuale.

Provocări:

- Riscul inegalității educaționale din cauza accesului limitat la tehnologie în zone defavorizate;
- Distragerile digitale și impactul asupra concentrării elevilor;
- Probleme de securitate și confidențialitate a datelor;
- Necesitatea formării continue a profesorilor pentru a ține pasul cu noile tehnologii;
- Dependența excesivă de tehnologie, care poate duce la scăderea interacțiunii umane în procesul educațional.

2. Rolul profesorului în era digitală

Profesorul nu mai este singura sursă de informații, ci devine un facilitator și mentor. Rolul său include:

- Integrarea tehnologiilor în procesul educațional prin metode interactive;
- Dezvoltarea gândirii critice a elevilor pentru a discerne informațiile veridice de cele false;
- Crearea unui echilibru între tehnologie și metodele tradiționale de învățare;
- Adaptarea stilului de predare pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor într-un mediu digitalizat;
- Utilizarea platformelor de evaluare digitală pentru a urmări progresul elevilor în timp real.

3. Viitorul educației: Ce schimbări ne așteaptă?

Educația bazată pe AI și realitate virtuală

- Inteligența artificială va permite adaptarea conținutului educațional pentru fiecare elev;
- Realitatea virtuală va crea medii de învățare interactive, oferind experiențe practice în domenii precum medicina sau ingineria.
- Utilizarea realității augmentate pentru a îmbunătăți învățarea prin simulări interactive și modele 3D.

Gamificarea educației

- Folosirea elementelor din jocuri pentru a crește angajamentul elevilor;
- Aplicații precum Kahoot! sau Duolingo demonstrează eficiența acestei metode;
- Introducerea unor sisteme de recompensare bazate pe realizările elevilor pentru a stimula motivația și progresul individual.

Educația hibridă

- Combinarea învățării online cu cea față-în-față pentru o experiență echilibrată;
- Flexibilizarea programelor școlare pentru a permite elevilor să învețe într-un ritm propriu;
- Creșterea importanței auto-disciplinei și a autonomiei în învățare.

Tehnologia blockchain în educație

- Utilizarea blockchain pentru a securiza și autentifica diplomele și certificatele academice;
- Implementarea unor registre digitale descentralizate pentru a asigura transparența și accesul rapid la informațiile academice.

Concluzie

Educația în era digitală oferă oportunități uriașe, dar vine și cu provocări semnificative. Pentru a pregăti viitorul nostru comun, trebuie să asigurăm acces egal la tehnologie, să pregătim profesorii pentru noile cerințe și să dezvoltăm competențele digitale ale elevilor. De asemenea, este necesară o strategie echilibrată care să combine tehnologia cu metodele tradiționale pentru a menține calitatea actului educațional. Doar astfel putem valorifica pe deplin potențialul educației digitale în beneficiul tuturor.

Bibliografie

1. Măndruleanu, A. (2020). *Educația digitală în școlile din România*. Editura Universității din București.
2. Ministerul Educației Naționale (2021). *Strategia privind digitalizarea educației din România 2021-2027*.
3. Voiculescu, C. (2019). *Impactul tehnologiei asupra procesului educațional*. Editura Polirom.

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE: PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII PENTRU FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI

Profesor: **Grosu Lăcrămioara**
Liceul Tehnologic „Ion Creangă”
Curtici, Arad

„Cu cât dobândești mai multe cunoștințe cu atât mai nesigur ești de ele.” Edward A. Murphy

Inovația digitală a transformat profund educația, oferind noi oportunități de învățare, dar și provocări semnificative. Integrarea tehnologiei în procesul educațional a devenit esențială pentru pregătirea cetățenilor responsabili, capabili să se adapteze unei societăți în continuă schimbare. Acest eseu își propune să analizeze principalele provocări și soluții legate de inovația digitală în educație, subliniind rolul acesteia în dezvoltarea unei generații responsabile.

Provocări ale inovației digitale în educație

- ✚ Unul dintre cele mai mari obstacole ale digitalizării educației este **accesul inegal la tehnologie**. Diferențele socio-economice duc la o "prăpastie digitală", unde unii elevi beneficiază de acces nelimitat la resurse online, în timp ce alții nu au nici măcar un dispozitiv de bază. Această inegalitate afectează șansele de dezvoltare și învățare echitabilă.
- ✚ altă provocare majoră este **supravegherea utilizării tehnologiei în mod responsabil**. Copiii și tinerii petrec mult timp în mediul online, unde se confruntă cu riscuri precum cyberbullying-ul, dependența de tehnologie sau expunerea la informații false. De asemenea, lipsa de competențe digitale avansate ale cadrelor didactice limitează potențialul tehnologiilor educaționale.
- ✚ În plus, **suprasolicitarea informațională** reprezintă un obstacol în procesul de învățare. Elevii pot fi copleșiți de volumul mare de informații disponibile online, fără a avea capacitatea de a discerne între sursele de încredere și cele dubioase. Aceasta afectează dezvoltarea gândirii critice, esențială pentru formarea cetățenilor responsabili.

Soluții pentru integrarea eficientă a inovației digitale

Pentru a depăși aceste provocări, este necesar să se implementeze soluții care să asigure accesul egal și utilizarea responsabilă a tehnologiei.

- ✚ primă soluție este **investiția în infrastructură digitală**. Guvernele și organizațiile internaționale trebuie să sprijine crearea unui mediu digital echitabil, prin furnizarea de dispozitive și acces la internet pentru comunitățile defavorizate. Acest lucru va reduce inegalitățile și va permite tuturor elevilor să beneficieze de resurse educaționale moderne.
- ✚ Un alt aspect crucial este **formarea competențelor digitale ale profesorilor**. Programele de instruire și perfecționare continuă îi vor ajuta pe profesori să utilizeze tehnologiile educaționale în mod eficient și să ghideze elevii către o utilizare responsabilă a resurselor online.
- ✚ De asemenea, **integrarea educației media și a gândirii critice** în curriculum este o soluție esențială. Elevii trebuie să fie învățați să analizeze informațiile, să identifice știrile false și să navigheze în siguranță în mediul digital. Aceste competențe sunt fundamentale pentru formarea unor cetățeni bine informați și responsabili.
- ✚ Promovarea **parteneriatelor public-private** poate accelera inovația digitală în educație. Colaborarea dintre guverne, școli și companii tehnologice poate duce la dezvoltarea unor platforme educaționale accesibile și a unor aplicații interactive care încurajează învățarea activă și creativitatea.

Impactul inovației digitale asupra formării cetățenilor responsabili

Inovația digitală are potențialul de a transforma educația, nu doar prin creșterea accesului la cunoștințe, ci și prin dezvoltarea abilităților necesare pentru participarea activă în societate. Elevii expuși tehnologiei devin mai bine pregătiți pentru provocările lumii moderne, învățând să rezolve probleme complexe, să colaboreze și să contribuie la comunitățile lor. Pe de altă parte, utilizarea responsabilă a tehnologiei în educație poate cultiva valori precum empatia, respectul pentru diversitate și implicarea civică. Prin încurajarea unui comportament etic în mediul online și dezvoltarea unei atitudini critice față de informație, școlile pot forma cetățeni responsabili care vor contribui pozitiv la societate. Inovația digitală reprezintă o oportunitate valoroasă pentru educație, însă succesul acesteia depinde de abordarea provocărilor și implementarea unor soluții eficiente. Investițiile în accesibilitate, formarea cadrelor didactice și integrarea gândirii critice

sunt esențiale pentru a transforma tehnologia într-un instrument de formare a cetățenilor responsabili. Doar printr-o abordare echilibrată și incluzivă, inovația digitală poate contribui la crearea unei societăți mai informate, mai echitabile și mai pregătite pentru viitor.

Bibliografie

<https://www.caleaeuropeana.ro/eurostat-romania-pe-ultimul-loc-in-uniunea-europeana-la-competente-digitale-de-baza/>

https://romania.representation.ec.europa.eu/news/indicele-economiei-si-societatii-digitale-desi-2021-raportul-pentru-romania-2021-11-12_ro

<https://publicatii.romaniacurata.ro/publicatii/digitalizarea-educatiei-preuniversitare-de-la-pandemie-la-o-noua-lege/>

Inovația digitală în grădiniță

Prof. Grosu Stela, Grădinița nr. 232, București

Predarea este o profesie provocatoare în care trebuie să fii inovator cu tine însuși pentru a crea un mediu de învățare inovator. Educatoarea este într-o permanentă autoperfecționare, munca acesteia presupunând empatie, dăruire, creativitate, inovație și perseverență. Astăzi, în sistemul de învățământ, au apărut multe metode moderne, atractive, care îi stimulează pe copii și le dezvoltă capacitățile intelectuale. Acest lucru ne face și pe noi, dascălii, să fim mai creativi, să putem jongla cu toate instrumentele pe care le avem la dispoziție.

Copilul preșcolar își pierde foarte ușor interesul și atenția dacă ceea ce i se spune nu este pe înțelesul lui sau nu rezonază cu preferințele și personalitatea lui. De aceea noi, profesorii, trebuie să ne adaptăm la noile tehnologii și metode de predare pentru a putea profita la maximum de beneficiile inovației digitale. Tehnologiile digitale sunt o parte integrantă a procesului de învățare pentru preșcolari. Sunetul și animația captează atenția copiilor și ajută la creșterea interesului pentru materialul studiat.

Depinde de noi, profesorii, să instruiem copiii să folosească tehnologia în mod responsabil. Inovația digitală în educație are un impact semnificativ asupra modului în care îi învățăm pe copii. Cu toate provocările sale, aceasta oferă oportunități fără precedent pentru a îmbunătăți calitatea și accesibilitatea educației. Pentru a putea exploata pe deplin aceste oportunități, este esențial să ne asigurăm că tehnologia este utilizată în mod responsabil.

Educația digitală reprezintă o modalitate inovatoare prin care tehnologiile moderne și instrumentele digitale sunt integrate, astfel încât să sprijine procesul de predare și învățare. Practic, tradiționala și clasică tablă neagră s-a transformat într-un ecran colorat și numeroase fișiere, imagini și video-uri educative, astfel încât copiii să poată asimila mai ușor și mai rapid informațiile. Softurile educaționale realizate pentru copii sunt educative, distractive și interactive. Ele se clasifică după funcția pedagogică pe care o pot îndeplini în cadrul unui proces de instruire: exersare, prezentare interactivă de noi cunoștințe, prezentarea unor modele ale unor fenomene reale (simulare), verificarea cunoștințelor, dezvoltarea unor capacități sau aptitudini printr-o activitate de joc.

Jocurile digitale educative reprezintă un mijloc atractiv de realizare a obiectivelor propuse în cadrul activităților din grădiniță. Cadrul didactic trebuie să stăpânească foarte bine tehnologia digitală, să ofere copiilor posibilitatea de a explora și desfășura diferite tipuri de joc adaptate nivelului vârstei și care să fie în concordanță cu tema abordată. În acest mod, învățarea devine plăcere, iar copiii se vor implica activ în cadrul fiecărei activități.

Cele mai utilizate instrumente digitale din învățământul prescolar sunt:

- conferințele on- line facilitează transmiterea de informații în timp real și învățarea sincron a preșcolarilor. Printre cele mai cunoscute sunt: Zoom, GoogleMeet, Webex, Twinspace etc.
 - jocuri on- line – sunt aplicații plăcute de către copii și de cadrele didactice deoarece își păstrează simțul ludic. Cele mai utilizate la vârstele timpurii sunt puzzle-urile on-line.
 - creatoare on- line- sunt aplicații ușor de folosit, foarte vizibile ne ajută în crearea de colaje, slide-showuri, filmulețe, animații.
 - jocuri didactice - instrumente care facilitează munca în sincron în cadrul conferințelor on-line
 - aplicații feed- back- instrumente de măsurare a impactului învățării, de sondaj și de evaluare.
- Instrument on-line pentru feed-back, cu ajutorul căruia se pot realiza evaluări formative într-un mod distractiv pentru preșcolari. Permite inserarea de răspunsuri multiple, imagini, audio text, sondaje, răspunsuri deschise; se pot utiliza atât pentru învățarea sincron live, cât și pentru cea de acasă . Au o interfață prietenoasă, se văd întrebările și sunt ușor de utilizat în diferitele modele oferite de platformă. Sunt importante pentru că oferă profesorului statistici, progresul copiilor, precum și rapoarte detaliate despre răspunsuri, timp etc

Principalele avantaje ale educației digitale de la vârste cât mai mici sunt:

- procesul de învățare devine mai eficient în timp;
- accesul rapid și ușor pentru oricine (inclusiv pentru copiii cu dizabilități);
- acces la numeroase materiale și unelte digitale interesante, pentru a face cursurile mai interactive și captivante;
- profesorii pot personaliza procesul de învățare în funcție de nevoile individuale ale copiilor;
- cultivarea unei mentalități ce permite adaptarea constantă la noile tehnologii și implicit la viitor;
- flexibilitatea de a reveni asupra activităților, accesând înregistrările video;

Competențele digitale pot fi dezvoltate încă de la vârste fragede, prin cursuri de TIC, însoțite de cursuri de programare, care ajută la dezvoltarea creativității, a gândirii critice și a logicii.

Bibliografie

Tehne- Centrul pentru Inovare în Educație. Impactul formativ al utilizării AEL în educație. București, 2004.

Poenaru, Vasile-., „Calculatorul, prietenul nostru”, Ed.Coresi, București, 2005 3. S.M. Cioflica, B. Iliescu, „Prietenul meu, calculatorul”, (Ghid de utilizare pentru preșcolari), Ed. Tehno-Art, Petroșani, 2003.

FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI ÎN ERA DIGITALĂ

GUGEANU LAURA

GR. CU P.P. DUMBRAVA MINUNATĂ REȘIȚA

Într-o lume în care tehnologia digitală evoluează rapid și influențează aproape toate aspectele vieții cotidiene, formarea cetățenilor responsabili devine o necesitate esențială. Era digitală a adus numeroase beneficii, precum accesul facil la informație, comunicarea instantanee și oportunități de învățare nelimitate. Totuși, această evoluție implică și provocări, cum ar fi dezinformarea, cyberbullying-ul, dependența de tehnologie și încălcarea dreptului la viața privată. Un cetățean responsabil în era digitală trebuie să fie informat, să acționeze etic și să utilizeze tehnologia într-un mod benefic atât pentru sine, cât și pentru societate.

Un aspect esențial al formării cetățenilor responsabili este educația digitală. Aceasta nu se limitează doar la utilizarea tehnologiei, ci include înțelegerea modului în care funcționează internetul, protejarea datelor personale, recunoașterea surselor credibile și conștientizarea impactului acțiunilor online.

Școlile și instituțiile educaționale au un rol crucial în acest proces. Materii precum educația media, securitatea cibernetică și etica digitală ar trebui integrate în curriculum pentru a oferi elevilor competențele necesare în navigarea mediului online. De asemenea, profesorii trebuie să fie pregătiți să îndrume elevii în utilizarea conștientă și responsabilă a internetului.

Unul dintre cele mai mari pericole ale erei digitale este dezinformarea, fenomen care poate avea consecințe grave asupra societății. Răspândirea știrilor false (fake news), a teoriilor conspiraționiste și a propagandei poate influența deciziile oamenilor în domenii importante precum politica, sănătatea sau economia.

Pentru a combate acest fenomen, este esențial ca cetățenii să-și dezvolte gândirea critică. Ei trebuie să învețe să verifice sursele de informații, să analizeze conținutul înainte de a-l distribui și să recunoască manipularea. Campaniile de educație media și inițiativele de fact-checking sunt importante pentru a ajuta oamenii să navigheze corect în fluxul imens de informații disponibile online.

Un cetățean responsabil trebuie să fie conștient de impactul pe care îl au acțiunile sale în mediul digital. Comunicarea online trebuie să respecte aceleași principii de respect și corectitudine ca și cea din viața reală. Fenomene precum cyberbullying-ul, discursul instigator la ură și hărțuirea online pot avea efecte devastatoare asupra victimelor.

Pentru a preveni astfel de situații, utilizatorii trebuie să adopte un comportament etic și să nu încurajeze sau să participe la acțiuni negative în mediul online. De asemenea, este important ca platformele digitale să implementeze reguli clare privind utilizarea conținutului și să sancționeze comportamentele abuzive.

Un alt aspect important al cetățeniei digitale responsabile este protejarea datelor personale. Într-o lume în care informațiile private sunt colectate și utilizate de companii și guverne, utilizatorii trebuie să fie conștienți de drepturile lor și să ia măsuri pentru a-și proteja identitatea digitală. Printre măsurile esențiale se numără utilizarea unor parole sigure, evitarea accesării site-urilor nesigure, instalarea programelor antivirus și limitarea partajării informațiilor personale pe platformele online. De asemenea, cetățenii trebuie să fie atenți la fraudele cibernetice, precum phishing-ul și scam-urile, și să evite să cadă în capcanele acestora.

Rețelele sociale au devenit un element central în viața digitală a oamenilor, influențând modul în care aceștia interacționează, consumă informație și își formează opiniile. Deși aceste platforme oferă numeroase beneficii, ele pot avea și efecte negative asupra sănătății mentale, relațiilor interpersonale și percepției asupra realității.

Cetățenii responsabili trebuie să fie conștienți de impactul rețelelor sociale asupra comportamentului lor și să adopte un consum echilibrat al acestora. Este important să filtreze informațiile, să nu se lase influențați de conținuturi manipulative și să evite dependența de validarea socială prin like-uri și comentarii.

Un cetățean digital responsabil nu este doar un consumator de informație, ci și un participant activ în viața digitală. Aceasta înseamnă implicarea în dezbateri constructive, susținerea valorilor democratice și utilizarea tehnologiei pentru a contribui la binele societății.

De exemplu, cetățenii pot folosi platformele digitale pentru a se informa despre problemele sociale, pentru a semna petiții, pentru a susține cauze umanitare sau pentru a participa la inițiative civice. Astfel, tehnologia devine un instrument de schimbare pozitivă, iar utilizatorii contribuie la dezvoltarea unei societăți mai informate și mai responsabile.

În concluzie, era digitală aduce oportunități imense, dar și responsabilități pe măsură. Formarea cetățenilor responsabili în acest context necesită educație digitală, dezvoltarea gândirii critice, adoptarea unui comportament etic online, protejarea datelor personale și o utilizare conștientă a rețelelor sociale.

Prin promovarea acestor valori, putem construi o societate digitală în care tehnologia este folosită în mod pozitiv și responsabil. Fiecare individ are un rol important în acest proces, iar asumarea unei atitudini corecte în mediul online este esențială pentru un viitor mai sigur și mai echilibrat.

Bibliografie:

- Floridi, Luciano. *The Ethics of Information*. Oxford University Press, 2013, pp. 45-78.
- Livingstone, Sonia & Helsper, Ellen. "Gradul de alfabetizare digitală în rândul tinerilor." *European Journal of Communication*, vol. 22, nr. 4, 2007, pp. 351-372.
- Comisia Europeană. *Strategia pentru o Europă digitală*. Bruxelles, 2021, pp. 10-34.

VALORIFICAREA INSTRUMENTELOR DIGITALE ÎN PROCESUL DE EVALUARE RESPECTÂND STANDARDELE DE COMPETENȚE DIGITALE ALE CADRELOR DIDACTICE ȘI ALE ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR, GIMNAZIAL ȘI LICEAL

Guțu Ludmila, Magistru în Științe ale Educației, formator național,
director adjunct, grad didactic întâi,

IPLT „Constantin Negruzzi”, mun Chișinău, Republica Moldova

<https://orcid.org/0009-0006-1785-1452>

Rezumat: Utilizarea metodelor moderne de predare sunt extrem de utile deoarece stimulează procese și fenomene complexe pe care niciun alt mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidență. Astfel, prin intermediul lui se oferă elevilor, modelări, justificări și ilustrări ale conceptelor abstracte, ilustrări ale proceselor și fenomenelor neobservabile sau greu observabile din diferite motive. Pentru a face față provocărilor erei informaționale din secolul XXI, cadrele didactice, trebuie să dețină competențe digitale. Există două motive pentru care profesorii trebuie să aibă un anumit nivel de competențe digitale : este o componentă esențială a competențelor profesionale; și stimulează și încurajează elevii să-și dezvolte competențele digitale ca o prerogativă pentru angajare.

Summary: Because they trigger intricate processes and phenomena that no other didactic method can emphasize as well, modern teaching methods are incredibly helpful. Students are thus provided with models, explanations, and examples of abstract ideas through it, as well as examples of processes and occurrences that are difficult or impossible to witness for a variety of reasons. Teachers need to be tech savvy in order to meet the difficulties of the information age of the twenty-first century. Teachers must possess a specific level of digital literacy for two reasons: first, it is a necessary part of professional competencies; second, it encourages and pushes students to advance their digital literacy as a requirement for employment.

Cuvinte-cheie : metode moderne, competențe, digitalizare, domenii, standarde.

În lumea modernă, educația se confruntă cu provocări constante și unice. În consecință, existența fiecărui individ în parte, precum și a întregii societăți în ansamblu, devine din ce în ce mai alertă și devine tot mai marcată de necesitatea de a obține o cunoștință rapidă, completă și corectă a realității din jurul nostru, astfel încât să se poată lua decizii cu fermitate, oportunitate și competență.

Calculatorul este un instrument fantastic atât pentru cadrele didactice, cât și pentru elevi, dar trebuie folosit pentru a îmbunătăți procesul educațional, nu pentru a-l îngreuna. Utilizarea calculatorului, trebuie axată pe dobândirea de cunoștințe și

deprinderi care să permită elevilor să se adapteze societății în perpetuă schimbare. Din fericire, profesorul este parte a unei societăți în continuă schimbare, unde trebuie să se adapteze, să se acomodeze și să se perfecționeze continuu. Deci, introducerea internetului și a tehnologiilor moderne în școli provoacă schimbări semnificative în procesul de învățământ.

În consecință, învățarea nu mai este considerată rezultatul muncii și eforturilor profesorului, mai degrabă, este rezultatul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu profesorul. Utilizarea tehnologiilor informaționale în timpul unei lecții fără un scop clar și la momentul nepotrivit poate duce la plictiseală, monotonie, ineficiență a învățării, participarea scăzută a elevilor la lecție și respingerea acestei abordări moderne de predare-învățare-evaluare. Pe lângă pierderea abilităților practice de calcul și de investigare a realității, utilizarea excesivă a calculatorului poate duce la deteriorarea relațiilor umane.

Cu toate acestea, utilizarea computerului are o serie de beneficii:

- dezvoltarea capacităților de învățare inovatoare, care sunt capabile să se adapteze la schimbările sociale rapide;
- realizarea faptului că cunoștințele vor fi utile în viitor; creșterea eficienței însușirii continue a cunoștințelor prin evaluarea directă a răspunsurilor studenților;
- în timpul procesului de învățare, stimularea motivației elevilor;
- stimularea imaginației și a gândirii logice; ajută elevii cu deficiențe să se integreze în societate și în educație;
- de asemenea, implementarea abordărilor educaționale contemporane este foarte benefică, deoarece stimulează procese și fenomene complexe pe care alte metode didactice nu le pot evidenția atât de bine.

Prin urmare, el oferă elevilor modele, explicații și exemplificări ale conceptelor abstracte, precum și procese și fenomene care, din diferite motive, sunt greu de observat sau greu de observat. Tehnologia este prezentă în toate activitățile din orice domeniu, așa că trebuie să știm cum să le utilizăm și să ținem pasul cu evoluțiile lor rapide. Fiecare aspect al vieții oamenilor este schimbat de tehnologiile digitale, inclusiv activitățile la locul de muncă și stilul de viață personal. Profesorii trebuie să dețină competențe digitale pentru a face față provocărilor erei informaționale din secolul XXI, din două motive: este o parte esențială a competențelor profesionale; și încurajează și stimulează elevii să-și dezvolte competențele digitale ca prerogativă pentru angajare. Or, Cadrul didactic trebuie să dezvolte un demers didactic digitalizat pentru a satisface nevoile educaționale și a răspunde evoluției rapide. Acest lucru a devenit o

necesitate, deoarece tehnologiile digitale tind să transforme fiecare aspect al vieții, atât pe plan personal, cât și profesional. Este sigur să spunem, că generația de azi este generația de mâine care experimentează o nouă formă de dezvoltare datorită tehnologiei avansate în toate aspectele activității lor.

Astfel, profesorii au responsabilitatea de a crea un mediu care permite digitizarea activităților de predare, învățare și evaluare în lumea tehnocrată, unde dispozitivele sunt esențiale pentru crearea tuturor situațiilor de comunicare.

Domeniul de competență a fost stabilit folosind o colecție de documente internaționale și naționale. Acestea se încadrează în domeniul competențelor cheie digitale transversale menționate în documentul cadru al Parlamentului European și al Consiliului European din 18 decembrie 2006 privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții. Pentru ca un cadru didactic să-și îndeplinească funcțiile profesionale, acest ghid detaliază competențele digitale esențiale.

În plus, dacă ar fi să listăm câteva domenii de expertiză, după Standardele de competențe digitale pentru cadrele didactice din învățământul general, acestea ar fi [1]:

- acces la cele mai bune resurse și conținuturi educaționale;
- comunicare cu colegii, părinții și în cadrul rețelelor profesionale;
- efectuarea managementului activităților didactice prin instrumente digitale.

Totuși, este necesară introducerea unui mecanism eficient de utilizare inteligentă a dispozitivelor actuale dacă dorim să construim un mediu digitalizat motivat. Abilitatea elevilor de a controla dispozitive performanțe este cauza acestei idei. Datorită acestui fapt, profesorii trebuie să pună accent pe eficiența și utilitatea educației. Acest lucru ar permite utilizarea instrumentelor și aplicațiilor pentru a produce produse complexe care ar reflecta mai multe competențe din disciplinele din cadrul curricular al Limbilor străine. Tehnologia digitală transformă domeniul limbilor străine într-o paradigmă de învățare integrată care se bazează pe situațiile din lumea reală. Acest lucru demonstrează că studenții pot folosi tehnologia digitală în viața de zi cu zi ce, prin urmare, este diferit de lecțiile tradiționale din acest motiv.

Mai mult decât atât, Curriculum la limba străină „a introdus interacțiunea online ca un element important al comunicării într-o limbă străină, alături de comunicarea orală și cea scrisă. În anul 2015 Ministerul Educației a publicat Standardele de competențe digitale pentru cadrele didactice din învățământul general și Standardele de competențe digitale ale elevilor din ciclul primar, gimnazial și liceal. Pentru a reflecta această noutate, noul curriculum pentru ciclul gimnazial include indicatori

ce se referă la capacitatea elevului de a înțelege informația publicată în diverse surse digitale, cum ar fi site-uri web, postere și anunțuri digitale, și de a se implica eficient în discuții și conversații online [2]. A fost diversificată și lista de acte de limbaj și cea de activități și produse școlare recomandate, care include lectura povestirilor online, utilizarea testelor interactive online, crearea de postere digitale, formularea de mesaje scurte și clare într-un chat sau pe un forum, crearea unui blog sau portofoliu online într-o limbă străină, înregistrarea unui mesaj audio (podcasturi) sau video într-o limbă străină.” Competențele digitale trec astfel dincolo de barierele materiei de studiu informatică, deoarece includ dezvoltarea abilităților de căutare, procesare, analiză și selecție, dezvoltarea gândirii logice și critice și abilităților de comunicare. Utilizarea instrumentelor web în clasă oferă un șir de oportunități de a învăța diferite tipuri prin achiziție, discuție, cercetare, practică, colaborare și producție. Toate acestea sunt combinate pentru a crea un mediu de învățare optim.

În aceeași ordine de idei, o varietate de instrumente pot fi utilizate pentru a crea produse complexe digitalizate în domeniul studiului limbilor străine, cum ar fi posterele, flyer-urile, prezentările orale, prezentările video, slide-urile și chestionarele. În acest context, vom forma următoarele competențe:

• <u>1. Procesarea documentelor de tip text</u>	Word, PowerPoint, Prezi
• <u>2. Crearea și editarea imaginilor</u>	Canva, FlyerMaker, Poster Maker, Pictochart;
• <u>Elaborarea, derularea și difuzarea prezentări electronice ce conțin texte și imagini.</u>	MyMovie, Inshot, VIDEOMAKER
• <u>Elaborarea de prezentări electronice ce conțin texte, imagini și fișiere multimedia.</u>	Animoto, Storybird
• <u>Elaborarea de prezentări electronice interactive.</u>	Google.docs, Typeforms, Instagram
• <u>Utilizarea Internetului.</u>	

În eventualitatea în care, abilitatea de a utiliza calculatorul și alte tehnologii pentru a obține, copia, evalua, prelucra, prezenta, produce, stoca, precum și pentru a comunica, participa și colabora în echipe folosind internetul și alte tehnologii disponibile este cunoscută sub numele de competență digitală. În plus, Standardele de competență digitală pentru cadrele didactice din învățământul general (aprobate prin

Ordinul Ministrului Educației al Republicii Moldova nr. 862 din 7 septembrie 2015) cuprind șapte domenii de activitate [1] :

1. Comunicarea digitală;
2. Gestionarea informației;
3. Crearea conținuturilor digitale educaționale;
4. Implementarea aplicațiilor de management școlar;
5. Sisteme de gestionare a conținuturilor educaționale (SGCE);
6. Utilizarea echipamentelor digitale în educație;
7. Respectarea normelor etice și legale în spațiul digital.

În aceeași ordine de idei, în articolul 11 din Codul Educației al Republicii Moldova se specifică că scopul principal al educației este formarea unui caracter integru și dezvoltarea unui sistem de competențe care include cunoștințe, abilități și atitudini care permit participanților să participe activ la viața socială și economică. Una dintre competențele-cheie importante în acest sens este competența digitală [3]. Mai mult decât atât, recomandarea Consiliului European din 2006 a definit competența digitală ca o competență vitală pentru învățarea pe tot parcursul vieții și se referă la „utilizarea cu încredere și în mod critic a tehnologiei informației și comunicațiilor pentru muncă, timp liber și comunicare”. [4]

Cu toate acestea, competența digitală este capacitatea de a utiliza calculatorul și alte tehnologii pentru a obține, copia, evalua, prelucrare, prezentare, producere, stocare și schimbul de informații, precum și pentru a comunica, participa și lucra în echipe cu ajutorul tehnologiilor disponibile. Tendințele sociale actuale indică faptul că tehnologiile informaționale de comunicare trebuie să fie încorporate în procesul educațional pentru a răspunde nevoilor societății și pentru a îmbunătăți educația. Tehnologia ne permite să continuăm învățarea în diferite medii, îmbunătățind în același timp procesul educațional.

Bibliografie :

1. Standardele de competență profesională ale cadrelor didactice din învățământul general, Chișinău, 2018;
2. Curriculum național la *Limba străină*, ciclul gimnazial, Chișinău 2020;
3. Codul educației al Republicii Moldova, Chișinău 2014;
4. Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment – Companion volume. Disponibil: <https://www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages>

**”EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ: Cum Să Pregatim Viitorul Nostru
Comun”**
Sesiunea de Comunicări Științifice
”Formarea cetățenilor responsabili în era digitală”
**Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor
responsabili**
Impactul rețelelor sociale asupra percepției artei și educației artistice

de Corina Georgeta Hadarag

Abstract

Articolul de față explorează influența rețelelor sociale asupra percepției artei și educației artistice în rândul tinerilor. Într-o eră digitală în care platformele sociale au devenit un mediu principal de comunicare și exprimare artistică, este esențial să înțelegem cum aceste platforme modelează nu doar consumul de artă, ci și procesul educațional. Studiul analizează oportunitățile și provocările pe care rețelele sociale le prezintă pentru educația artistică, oferind perspective asupra modului în care acestea pot fi integrate în curriculumul educațional.

Introducere

Rețelele sociale, precum Instagram, TikTok și Pinterest, au revoluționat modul în care arta este creată, distribuită și consumată. Aceste platforme nu doar că facilitează accesul la diverse forme de artă, dar influențează și percepția tinerilor asupra artei și a rolului acesteia în societate. În acest context, educația artistică se confruntă cu provocări și oportunități unice, iar profesorii trebuie să se adapteze la aceste schimbări pentru a pregăti elevii să devină cetățeni responsabili și critici.

Oportunitățile oferite de rețelele sociale sunt:

1. Accesibilitate și diversitate: rețelele sociale oferă o platformă pentru artiști din diverse culturi și medii sociale să își prezinte lucrările. Aceasta diversitate poate îmbogăți experiența educațională a elevilor, expunându-i la o gamă largă de stiluri și perspective artistice.
2. Interacțiune și feedback: elevii pot interacționa direct cu artiștii și cu alți colegi, primind feedback instantaneu asupra lucrărilor lor. Această interacțiune poate stimula creativitatea și poate încuraja colaborarea.
3. Promovarea educației artistice: rețelele sociale pot fi utilizate ca instrumente de promovare a educației artistice, facilitând organizarea de evenimente, expoziții și ateliere online, care pot atrage un public mai larg.

Provocările întâmpinate

1. Supraîncărcarea informațională: cantitatea mare de conținut disponibil pe rețelele sociale poate duce la o supraîncărcare informațională, ceea ce poate face dificilă pentru elevi discernerea între lucrările de calitate și cele de slabă calitate.
2. Standardizarea esteticii: tendințele virale pot determina o uniformizare a stilurilor artistice, ceea ce poate limita originalitatea și diversitatea expresiei artistice. Elevii pot fi influențați să

creeze lucrări care să se alinieze la standardele impuse de platforme, în detrimentul viziunii lor personale.

3. Probleme de etică și copyright: utilizarea imaginilor și lucrărilor altor artiști fără permisiune este o problemă frecvent întâlnită pe rețelele sociale. Educația artistică trebuie să abordeze aceste aspecte pentru a forma cetățeni responsabili și conștienți de drepturile de autor.

Metodologie

Pentru a explora aceste teme, s-au realizat interviuri cu profesori de educație plastic/ artistică/ vizuală și elevi din diverse instituții de învățământ. De asemenea, s-a efectuat o analiză a postărilor artistice pe platformele sociale pentru a identifica tendințele și tipurile de interacțiuni care au loc.

Rezultate

Interviurile au relevat că majoritatea profesorilor recunosc beneficiile rețelelor sociale în educația artistică, dar subliniază necesitatea unei utilizări critice și conștiente a acestora. Elevii au raportat că rețelele sociale le oferă inspirație și oportunități de a-și expune lucrările, dar au menționat și presiunea de a se conforma tendințelor.

Concluzie

Rețelele sociale au un impact semnificativ asupra percepției artei și educației artistice, oferind atât oportunități, cât și provocări. Educația artistică trebuie să se adapteze la aceste schimbări, integrând rețelele sociale în curriculum într-un mod care să promoveze creativitatea, diversitatea și responsabilitatea. Prin dezvoltarea unor strategii educaționale care să abordeze aceste aspecte, profesorii pot contribui la formarea unor cetățeni responsabili și critici, capabili să navigheze cu succes în peisajul artistic contemporan.

Bibliografie

Baker, S. (2020). *The impact of social media on contemporary art: A new era of expression*. Art Journal, 45(2), 123-135. <https://doi.org/10.1234/artj.2020.456>

Brown, T. (2019). *Digital platforms and the democratization of art education*. Journal of Art Education, 32(4), 250-265. <https://doi.org/10.5678/jae.2019.789>

Davis, R. (2021). *Navigating the digital landscape: Art education in the age of social media*. International Review of Education, 67(3), 345-360. <https://doi.org/10.9876/ire.2021.234>

Johnson, L. (2022). *Social media as a tool for artistic expression: Opportunities and challenges*. Visual Arts Research, 48(1), 15-30. <https://doi.org/10.5432/var.2022.567>

Smith, A. (2020). *The role of social media in shaping young artists' perceptions of art*. Journal of Youth Studies, 23(5), 567-580. <https://doi.org/10.4321/jys.2020.123>

Taylor, M. (2018). *Art and ethics in the digital age: Copyright issues in social media*. Art and Law Review, 12(2), 78-92. <https://doi.org/10.3456/alr.2018.456>

Williams, J. (2021). *Creativity in the digital age: The influence of social media on artistic practices*. Journal of Creative Arts, 15(3), 200-215. <https://doi.org/10.6789/jca.2021.890>

Dezvoltarea educației prin utilizarea noilor tehnologii

Informatizarea învățământului implică introducerea și **utilizarea tehnologiilor informatice și de comunicare** în condițiile interacțiunii continue dintre hard-soft-instruirea personalului. Efectele sociale angajate pe termen scurt, mediu și lung vizează calitatea procesului de învățământ (esențializarea informației angajate în cadrul programelor școlare; promovarea tehnicilor de autoinstruire individualizată) și a managementului școlar (optimizarea bazei de date în termeni de selecție, procesare, stocare, circulație în rețea pe orizontala și verticala sistemului de învățământ).

Informatizarea învățământului stimulează activitatea de proiectare, realizare și dezvoltare a educației la niveluri de competență proprii științei comunicării. Se au în vedere trei categorii de competențe:

- competența profesorului, ca emițător de informație;
- competența canalelor de comunicare pedagogică devenite publice prin folosirea unor tehnologii informaționale de largă circulație;
- competența elevului/studentului – receptor “dispus să preia mai multă informație, care cere și acordă un interes special produselor mediatice”.

Tehnologia sprijină și îmbunătățește procesul de învățare. Elevii au acces la diferite tipuri de tehnologie, care sunt folosite pentru a sprijini dezvoltarea capacităților cognitive, a cunoștințelor legate de conținuturi și crearea produselor finale. Cu ajutorul tehnologiei, elevii au un control mai mare asupra produselor finale, precum și posibilitatea de a personaliza aceste produse. Ei pot depăși limitele sălii de clasă colaborând cu alți elevi aflați la distanță prin, [intermediul site-urilor](#) sau prezentându-și rezultatele învățării cu ajutorul instrumentelor multimedia.

Reflectând la comutarea de paradigme educaționale în societatea cunoașterii, în care este încurajată creativitatea, inovația și dezvoltarea proceselor gândirii de tip superior, putem emite câteva judecăți de valoare comparative.

Folosind noile tehnologii, cadrul didactic își poate exercita rolul de facilitator al învățării, câștigând timp pentru alte activități importante: pregătire, proiectare și reflecție analitică, autoevaluare, perfecționare în domeniu, schimb de idei, abordări

interdisciplinare etc. Variatele roluri ale profesorului în noua paradigmă a educației vor putea modela calitatea elevului în procesul învățării, înscris pe drumul către învățarea activă, autentică.

În acest context, implementarea **proiectului “ e – Diversitate: consilierea părinților și profesorilor pentru promovarea incluziunii și combaterea discriminării prin utilizarea noilor tehnologii”** a adus valoare adăugată, dezvoltând un program de formare continuă, orientat spre dezvoltarea de competențe psihopedagogice și IT ale cadrelor didactice.

Comisia Internațională pentru Educație în secolul XXI (Delors, 2000) propune organizarea unor dezbateri pe tema accesului la cunoaștere în lumea viitorului, în condițiile progresului înregistrat în domeniul tehnologiilor informației și comunicării.

Dintre recomandările *Comisiei* în acest domeniu, se disting:

- diversificarea și **perfecționarea învățământului la distanță**, prin folosirea tehnologiilor moderne;
- **folosirea pe scară largă a acestor tehnologii în educația adulților** și, în special, în instruirea profesorilor pe parcursul activității;
- **accelerarea procesului de dezvoltare a infrastructurilor** în domeniu în țările în curs de dezvoltare, precum și răspândirea noilor tehnologii la nivelul întregii societăți;
- lansarea unor **programe de popularizare a tehnologiei moderne**, sub patronajul UNESCO

Utilizarea TIC în ansamblul activităților didactice este, fără îndoială, în creștere, ca de altfel în toate celelalte domenii. Problema în discuție este cea a calității unei astfel de oferte de servicii, adică măsura în care educarea prin mijlocirea TIC este de calitate și răspunde nevoilor elevilor. Utilizarea resurselor TIC este un proces care, începând cu anii '90, când a fost lansat Internet-ul, a însemnat și înregistrarea unor salturi calitative de excepție.

Cei mai semnificativi pași înregistrați se constată în:

- sporirea largă a **accesibilității publicului la aceste resurse ale web-site-urilor** prin utilizarea facilităților oferite de Internet (acasă, la școală, în instituții);
- **sporirea calității ofertei în acest domeniu** (datorită concurenței, achiziționării de experiență, apariția unor facilități tehnice și a unor programe informatice auxiliare);
- **creșterea eficienței ofertei de servicii de informare, consiliere** și orientare prin TIC prin adecvarea acestora la nevoile beneficiarilor beneficiarilor;

□ *sporirea caracterului interactiv al programelor de informare, educare prin TIC* destinate utilizatorilor, inclusiv prin integrarea în aceste tipuri de programe și a altor mijloace capabile să poată transmite informații: televiziune, telefonie digitală, „presa electronică” (variante pe Internet a presei tipărite).

Ajungem, astfel, la un deziderat profesional intens recomandat, acela al sinergiei tehnologice între diferitele căi de comunicare și purtătoare de informații și mesaje cu finalitate orientată spre formarea elevilor. Aceasta presupune utilizarea flexibilă a facilităților oferite de web site, e-mail și telefon, profesorul devenind, după caz, facilitator, mentor.

Dintre resursele TIC utilizate de profesorii consilieri în relația cu elevii lor menționăm:

- **paginile web** (oferire de informații, diseminare);
- **adresele electronice** (e-mailul) utilizate, în special, pentru: corespondența elevi-profesor, solicitare / oferire de informații, etc.
- **listele de discuții:** utilizate pentru oferire de informații, consultații, schimb de resurse și materiale pe suport electronic pentru unele grupuri interesate.
- **motoarele de căutare și bazele de date:** cercetare, informare, resurse, biblioteci electronice.
- **jurnalele electronice:** reprezintă variante electronice ale periodicelor editate de diferite organizații.
- **simulările computerizate:** Programe specializate permit simularea unui mediu de lucru sau a unei situații problematice, permițând utilizatorului să experimenteze și să dezvolte abilități pe care să le aplice apoi în situații noi, reale.
- **serviciul de chat:** Reprezintă o modalitate de comunicare sincronă, care permite desfășurarea activităților de informare a elevului și răspuns / feedback imediat.
- **software:** pentru auto-aplicare de teste / chestionare.

Aplicațiile tehnologice moderne vin să îmbogățească actul educațional, să-i confere prospețime, vigoare, să-l apropie de nivelul de interes și competențele tinerilor de azi. Familiarizarea cu noile tehnologii și modalitățile de utilizare a lor în educație, crearea unor continuturi multimedia și utilizarea lor în scopuri educaționale, utilizarea Social Media în activitățile cu elevii și părinții, obținerea de noi perspective de utilizare

a noilor tehnologii in predare si invatare, constituie obiective obligatorii în dezvoltarea profesională a profesorilor.

Sunt descrise mai jos câteva dintre aplicațiile accesibile cadrelor didactice în activitatea cu elevii.

- SNAPSEED este un editor foto complet si profesional dezvoltat de Google (Google Play)
- PHOTO GRID este unul dintre cei mai populari editori de fotografii și realizare de colaje .
- MAGISTO – Online Video Editor, transformă videoclipurile și fotografiile într-un film interesant; versiunea gratuită: 10 fotografii, 10 filme, poate fi utilizat pentru a capta atenta elevilor, în exercițiile de energizare , pentru a introduce un nou subiect sau pentru a provoca elevii să creeze propriile lor filme cu MAGISTO; <https://www.magisto.com/>
- LENSOO CREATE transformă iPad-ul sau tableta Android într-o tablă virtuală cu înregistrare vocală și scriere digitală ușoară; <https://create.lensoo.com/>
- WEEBLY este o platformă pentru crearea de site-uri sau bloguri gratuit; <https://www.weebly.com/>
- KAHOOT – a “Playstation for education”, este o platformă gratuită de învățare bazată pe jocuri/intrebari cu răspunsuri multiple de tip quiz; oferă feedback rapid, este foarte atractiv pentru copii, poate fi folosită de toți elevii clasei în același timp; <https://kahoot.it/>
- SOCRATIVE este o platformă educațională care permite vizualizarea și măsurarea înțelegerii elevilor în timp real; <https://www.socrative.com/>
- MOODLE - este cea mai populară platformă de e-learning din lume, un spațiu de învățare virtual; o platformă foarte flexibilă ce poate fi adaptată nevoilor fiecărui tip de utilizator; MOODLE = Modular Object Oriented Dynamic Learning Environment = mediu de învățare structurat pe diverse module cuprinzand cate un subiect; <https://moodle.com/>
- EDMODO = social learning community; milioane de profesori folosesc Edmodo pentru a motiva elevii, pentru a se conecta cu alti profesori si pentru a implica si parintii in activitatea de invatare; Edmodo te poate ajuta in: schimbul de resurse educationale, organizarea elevilor si parintilor, monitorizarea progresului in invatare; <https://www.edmodo.com/>

- TED-Ed (Technology, Entertainment, Design); sub sloganul “lectiile merita impartasite” cu TED Ed poti crea o lectie in jurul oricarui TED-Ed Original, TED Talk sau YouTube video; de asemeni poti vizualiza lectii deja create; <https://ed.ted.com/>

- SOCIAL MEDIA:

- PINTEREST
- TWITTER
- FACEBOOK
- INSTAGRAM
- GOOGLE
- LINKEDIN
- TUMBLR

Profesorii trebuie să aibă abilitatea de a găsi informațiile necesare în predare și în consilierea elevilor lor. În societatea modernă, multe dintre informații se găsesc pe Internet, dar pentru a le identifica rapid și, mai ales, a ști unde să le găsești sunt necesare cunoștințe și abilități de utilizare a motoarelor de căutare a paginilor web sau bazelor de date.

Pentru aceasta este necesară introducerea în curriculum-ul pregătirii cadrelor didactice a unei tematici referitoare la abilitățile de identificare și utilizare a informațiilor existente pe Internet. Acestea pot contribui la pregătirea profesională continuă, învățarea independentă, cercetare în domeniul de interes. *Rader (1997)* consideră că „cei care utilizează informațiile de pe Internet sunt cei care au învățat ”cum să învețe”. În opinia sa, această învățare trebuie să fie:

- interactivă și integrată;
- bazată pe resurse informaționale ale lumii reale;
- colaborativă;
- să utilizeze tehnologiile media.

Avantaje și limite ale utilizării noilor tehnologii în activitatea de consiliere și orientare școlară

Sampson (2002) în articolul *Quality and Ethics in Internet-Based Guidance* face sugestii pentru inițiatorii de proiecte, practicieni, utilizatori, cercetători, evaluatori în vederea ameliorării felului în care se desfășoară orientarea și consilierea cu ajutorul Internet-ului, prin raportarea la o perspectivă care insistă asupra menținerii calității și eticii în acest domeniu. Realizatorii de programe sunt responsabili, în mod special, cu menținerea calității aplicațiilor realizate, iar practicienii cu respectarea eticii și standardelor de calitate în cadrul serviciilor furnizate.

Introducerea în școală a Internetului și a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Astfel actul învățării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor și muncii profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu profesorul.

Această schimbare în sistemul de învățământ vizează următoarele **obiective** :

1. Creșterea eficienței activităților de învățare
2. Dezvoltarea competențelor de comunicare și studiu individual

Utilizarea resurselor noilor tehnologii informatice în consilierea și orientarea școlară prezintă următoarele **avantaje** ce constau în:

- sporirea gradului de autonomie a elevilor în raport cu profesorii
- contactarea directă a surselor de informare care poate avea durate considerate convenabile de către fiecare (personalizarea timpului de acces la informații)
- oferirea unei experiențe repetabile, care facilitează învățarea și reținerea informațiilor)
- sporirea gradului de realism al situațiilor sociale utilizate ca exemple și sursă de informație (prin simulare electronică)
- furnizarea de informații într-un mod extensiv
- creșterea flexibilității modului de prezentare a datelor, fapt care permite organizarea și selectarea imediată a informațiilor după mai multe (Jigău, 2001).

Dezavantaje ale utilizării TIC sunt cele legate de:

- „perisabilitatea” ridicată în timp a informațiilor introduse în programe;
- flexibilitatea încă redusă sau nulă a programelor informatizate la schimbarea priorităților, nevoilor și categoriilor de informații ale elevilor; acestea acționează, strict, în consens cu programul și informațiile introduse inițial;
- receptarea pasivă, neparticipativă a informațiilor de către elevi;
- posibilitatea redusă de a obține informații noi sau diferite, de a pune întrebări sau de a exersa anumite situații ipotetice;

□ sensibilitatea relativ redusă a programelor de consiliere și orientare la diferențele individuale ale elevilor;

Numărul celor care utilizează Internet-ul s-a triplat în ultimii trei ani și se așteaptă o continuă creștere a potențialilor utilizatori. Internet-ul a devenit o necesitate a vieții cotidiene și profesionale, indispensabil pentru lumea afacerilor. Mangelsdorf (1998) spunea ”o putem numi revoluție. Bine sau rău, 1994 a marcat anul în care lumea virtuală, după un efort de ani de zile, a intrat în conștiința populară”. Internet-ul a fost definit ca o largă rețea care conectează calculatoarele din întreaga lume. Multe din instrumentele consilierii carierei se găsesc pe Internet și pot fi utilizate direct de către client, prin accesarea unor adrese / pagini web. Cu ajutorul acestora, pot fi investigate interesele, opțiunile privind cariera, pot fi obținute informații cu privire la dinamica forței de muncă, șomaj, oportunitățile educaționale și posturile vacante de pe piața muncii. Pe lângă multiplele beneficii care țin, în principal, de accesibilitatea informațiilor, există și anumite riscuri: informații prea multe, nu toate de o bună calitate, timp și efort pentru a găsi informațiile relevante. De asemenea, „dependența” de calculator reprezintă un risc, în condițiile în care studiile (Sleek, 1998) au arătat că utilizarea îndelungată a Internet-ului poate contribui la instalarea unui sentiment de singurătate și izolare.

Instruirea și învățarea bazată pe Web (Web-based learning) oferă astfel elevilor interactivitatea (posibilitatea schimbului de păreri, opinii, materiale), mediu multimedia (matrialele prezintă cel puțin două elemente multimedia: text, grafică, audio, animație, video etc), mediu deschis (se pot accesa diferite pagini Web sau aplicații), mediu sincron și asincron de comunicare, independența față de echipamente, distanță și timp (elevii pot utiliza orice calculator conectat la Internet și pot comunica cu persoane din orice colț al lumii).

Se poate spune deci că utilizarea Internetului și a tehnologiilor moderne reprezintă cea mai complexă formă de integrare a educației informale în educația formală.

Utilizarea tehnologiilor moderne în procesul de învățământ este îngreunată de lipsa unor softuri de foarte bună calitate, de imposibilitatea adaptării softurilor străine programelor școlare românești, de costurile foarte ridicate, de lipsa unui personal specializat și a dotărilor corespunzătoare, de rezistența la schimbare a cadrelor didactice, a elevilor, a părinților.

Deși avantajele utilizării TIC în educație sunt numeroase, elevul nu trebuie transformat într-un “robot” care să știe doar să folosească calculatorul. El trebuie să realizeze atunci când este posibil experimentele reale, deoarece îi dezvoltă spiritul de observație, capacitatea de concentrare, răbdarea, atenția, abilitățile practice. De asemenea, educația nu se realizează numai prin simpla dezvoltare intelectuală. Tot atât de importantă este și necesitatea educației pentru viață, tot ceea ce generează interes și cunoaștere. Deci nu se poate pune problema înlocuirii profesorului cu calculatorul. Acesta trebuie utilizat doar pentru optimizarea procesului instructiv-ducativ, în anumite etape. Deoarece softul educațional nu poate răspunde tuturor întrebărilor neprevăzute ale elevilor, profesorul va deține întotdeauna cel mai important rol în educație!

Bibliografie:

Botnariuc, Petre, *Utilizarea tehnologiei informației și comunicării în activitatea de consiliere*, IȘE, 2011

Gold, Jodi, *Părinte în era digitală*, TREI, 2016

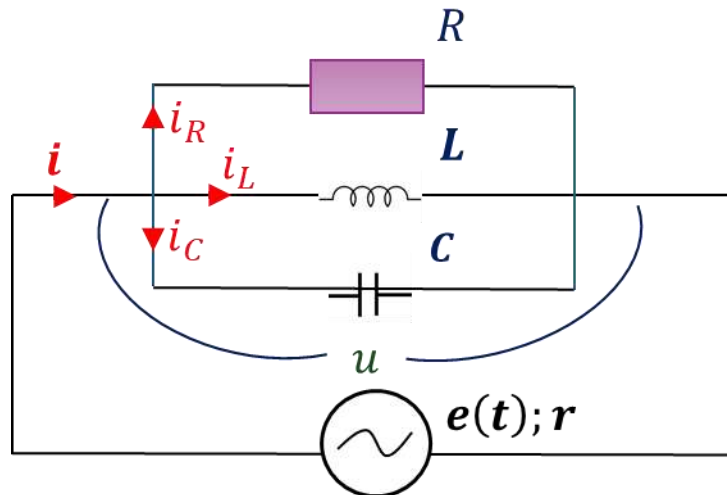
Carnegie, Dale, Cole, Brent, *Secretele succesului în era digitală*, 2013

Negroponte, Nicholas, *Era Digitala*, Editura ALL., 2015

Circuitul RLC paralel

Prof. Herbil Marian

Colegiul Național "Dragoș Vodă" Sighetu Marmăției

Tensiunea electrică instantanee la bornele grupării este: $u = U_{max} \sin \omega t$

Intensitatea totală a curentului prin circuitul RCL paralel se scrie: $i = i_R + i_L + i_C$

$$i = I_{Rmax} \sin \omega t + I_{Lmax} \sin \left(\omega t - \frac{\pi}{2} \right) + I_{Cmax} \sin \left(\omega t + \frac{\pi}{2} \right)$$

$$i = I_{max} \sin(\omega t + \varphi)$$

$$I_{max} \sin(\omega t + \varphi) = I_{Rmax} \sin \omega t + I_{Lmax} \sin \left(\omega t - \frac{\pi}{2} \right) + I_{Cmax} \sin \left(\omega t + \frac{\pi}{2} \right)$$

$$I \sqrt{2} \sin(\omega t + \varphi) = I_R \sqrt{2} \sin \omega t + I_L \sqrt{2} \sin \left(\omega t - \frac{\pi}{2} \right) + I_C \sqrt{2} \sin \left(\omega t + \frac{\pi}{2} \right)$$

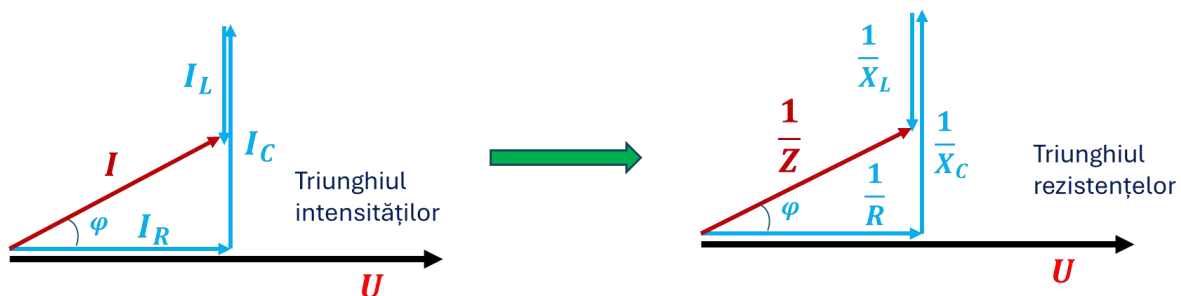
$$I \sin(\omega t + \varphi) = I_R \sin \omega t + I_L \sin \left(\omega t - \frac{\pi}{2} \right) + I_C \sin \left(\omega t + \frac{\pi}{2} \right)$$

$$I \sin(\omega t + \varphi) = \frac{U}{R} \sin \omega t + \frac{U}{X_L} \sin \left(\omega t - \frac{\pi}{2} \right) + \frac{U}{X_C} \sin \left(\omega t + \frac{\pi}{2} \right)$$

Un circuit RLC paralel se poate rezolva aplicând metoda fazorială:

$$\vec{I} = \vec{I}_R + \vec{I}_L + \vec{I}_C$$

Tensiunea electrică, fiind aceeași bornele grupării, se va lua ca fazor de referință.

Aplicăm teorema lui Pitagora în triunghiul intensităților: $I^2 = I_R^2 + (I_C - I_L)^2$

$$I^2 = \frac{U^2}{R^2} + U^2 \left(\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L} \right)^2$$

$$I^2 = U^2 \left[\frac{1}{R^2} + \left(\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L} \right)^2 \right]$$

$$I = U \sqrt{\frac{1}{R^2} + \left(\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L} \right)^2}$$

Notăm cu Z_p – **impedanța circuitului RLC paralel**

$$\frac{1}{Z_p} = \sqrt{\frac{1}{R^2} + \left(\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L} \right)^2} \text{ sau } Z_p = \frac{1}{\sqrt{\frac{1}{R^2} + \left(\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L} \right)^2}}$$

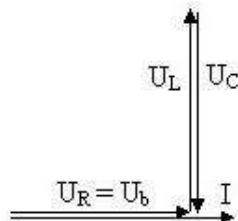
Defazajul dintre tensiune și intensitate se poate afla din: $tg\varphi = \frac{I_C - I_L}{I_R} = \frac{U \left(\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L} \right)}{\frac{U}{R}}$

$$tg\varphi = R \left(\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L} \right)$$

Legea lui Ohm se poate scrie: $I = \frac{U}{Z_p}$

Rezonanța circuitului RLC paralel (rezonanța intensităților)

Un circuit RLC paralel se află în **rezonanță** dacă curentul și tensiunea sunt în fază ($\varphi = 0$)

La rezonanță: $I_C = I_L \Rightarrow \frac{1}{X_C} = \frac{1}{X_L}$ – **condiția de rezonanță**

$$I^2 = I_R^2 + (I_L - I_C)^2 \Rightarrow I = I_R \Rightarrow \omega_0 C = \frac{1}{\omega_0 L} \Rightarrow \omega_0^2 LC = 1 \Rightarrow \omega_0^2 = \frac{1}{LC}$$

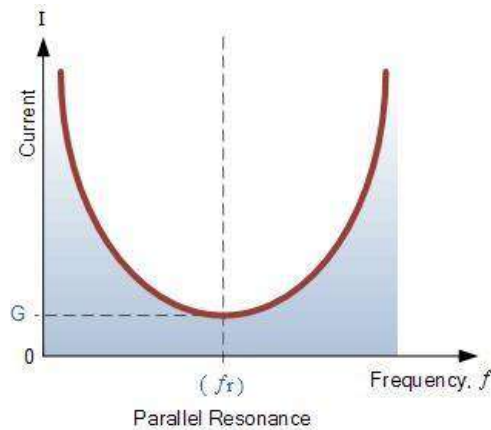
$$\omega_0 = \frac{1}{\sqrt{LC}} \text{ sau } \nu_0 = \frac{1}{2\pi\sqrt{LC}} \text{ sau } T_0 = 2\pi\sqrt{LC} ,$$

Unde: ω_0 - pulsația de rezonanță; ν_0 - frecvența de rezonanță; T_0 - perioada de rezonanță

La rezonanță, prin circuitul RLC paralel circulă un **curent electric minim**.

În cazul rezonanței: $Z_p = \frac{1}{\sqrt{\frac{1}{R^2} + \left(\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L} \right)^2}}$, dar $\frac{1}{X_C} = \frac{1}{X_L} \Rightarrow Z_p = R$, Z_p - are valoare maximă

Din $I = \frac{U}{Z_p} \Rightarrow I$ - are **valoare minimă**

Numim Q – **factor de calitate (factor de supracurent)**

Factorul de calitate arată de câte ori este mai mare, la rezonanță, intensitatea curentului prin bobina sau prin condensator față de intensitatea curentului total.

$$Q_p = \left(\frac{I_L}{I}\right)_{\omega_0} = \left(\frac{I_C}{I}\right)_{\omega_0} = \frac{U}{L\omega_0} = \frac{UC\omega_0}{U} = \frac{\sqrt{LC}}{L} = \frac{C}{\frac{1}{\sqrt{LC}}}$$

$$Q_p = R \sqrt{\frac{C}{L}}$$

Bibliografie:

C. Gherbanovschi, N. Gherbanovschi, Fizică: manual pentru clasa a XI-a, Editura Niculescu, București, 2007;

S. Bratu, A. Motomanca, I. Apostol, Fizică: manual pentru clasa a XI-a, EDP, București, 2006;

D. O. Crocna, Fizică: manual pentru clasa a XI-a, Editura Sigma, București, 2006;

C. Mantea, M. Garabet, Fizică: manual pentru clasa a XI-a, Editura BIC ALL, București 2013;

<https://www.didactic.ro/>

<https://www.electronics-tutorials.ws/accircuits/parallel-resonance.html>

https://www.electricalc.ro/index.php?option=com_content&view=article&id=81&Itemid=312

Educație în era digitală

Instructor de educație extrașcolară

CSEI, Sf. Andrei, Gura Humorului

HORVAT ELENA

De ceva timp suntem în era digitală, suntem înconjurați de tot felul de device-uri care mai de care inteligente și informația este punctul lor comun.

Tinerii de azi trăiesc în era tehnologiei digitale, fie că ne place, fie că nu, asta este realitatea. Nu mai merg la bibliotecă, citesc eBook-uri, nu mai caută informații în manual, dau un search pe net și așa mai departe. Elevii români sunt premiați la nivel internațional pentru aplicații realizate pentru iPhone. Se vorbește tot mai mult despre viitorul educației, despre introducerea tehnologiei în școli, despre manuale digitale.

În momentul în care se va face tranziția completă la manualele digitale, copiii noștri vor învăța mult mai ușor anumite lucruri. Experiența multi-media pe care o poate oferi o tabletă este extraordinară și cred că trecerea de la hârtie la aplicație va avea un impact similar cu cel al trecerii de la tăblițe la manuale. Dacă acest lucru se va întâmpla, atunci părinții nu vor mai fi nevoiți să cumpere manuale de zeci de kilograme, achiziționând o tabletă pe care vor instala gratuit aplicații necesare educației copiilor.

Conceptul de „digital learning” câștigă teren în întreaga lume. Dezvoltarea tehnologiei și apariția telefoanelor mobile, tabletelor și laptopurilor schimbă percepția asupra educației. Cu alte cuvinte, marile centre de dezvoltare în domeniul educației încearcă să aducă învățământul la un alt nivel, folosindu-se, practic, de dependența tinerei generații față de noile tehnologii.

Experții din domeniul educației văd potențialul care stă în spatele dispozitivelor electronice de care majoritatea oamenilor sunt dependenți în ziua de astăzi. Dacă în ultimii ani cărțile electronice au câștigat teren în fața celor clasice, învățământul poate atinge un nivel superior, adaptat cerințelor și obișnuințelor generației crescute în era digitală. Centrele dedicate inovației în domeniul educațional se ocupă deja cu dezvoltarea diferitelor platforme online pe care elevii și studenții să le poată accesa cu ușurință, dar care să fie accesibile și profesorilor care-și doresc să își alinieze metodele de predare cerințelor moderne.

Problema care poate apărea în această direcție este aceea că profesorii sunt obișnuși cu metodele de predare clasice și, chiar dacă folosesc un laptop, o tabletă sau un telefon mobil, nu se pot descotorosi atât de ușor de stilul cu care s-au obișnuit. De aceea, cei din industria „digital learning” încearcă să dezvolte platforme online și pentru profesori, unde ei să își poată evalua capacitatea de adaptare la învățământul digital și, în funcție de rezultat, să primească sfaturi despre cum pot evolua în această direcție a noilor metode de predare.

O platforma educationala pe scurt, este un soft complex care permite administrarea unui domeniu (subdomeniu), gestionarea utilizatorilor pe domeniul respectiv, crearea și un management accesibil al cursurilor împreună cu activitățile și resursele asociate acestora, evaluarea online/offline sau autoevaluarea, comunicarea sincronă sau asincronă și

multe altele. Totodată poate fi definită ca o învățare la distanță într-un mediu educațional evolutiv și bazat pe colaborare, care îmbină metodele didactice tradiționale cu metode bazate pe mijloace IT și având ca obiectiv creșterea performanțelor individuale ale educabililor.

Avantajele transformării digitale asupra educației sunt multiple: se pun la dispoziție multe tipuri de informații, prezența unui tutor, învățarea colaborativă, se poate adapta la activitatea elevului, poate primi răspunsuri la orice întrebare, are loc învățarea complexă, se poate accesa orice tip de informație, un partener de educație pe termen lung chiar după ce nu mai avem contact cu profesorii, ne face să fim mai inteligenți, realitatea virtuală ajută copiii să realizeze experimente fără să își pună viața în pericol.

Dezavantajele transformării digitale asupra educației sunt: se petrece mult timp în fața ecranelor (5-8 ore), are un impact mare, informația devine fluidă, sistemele știu aproape tot despre individ, schimbarea rolului în educație, elevii nu mai citesc cărți datorită căutării pe Google. Pericole - profesorii nu mai sunt indispensabili elevilor.

Educația digitală presupune, pe de o parte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

Educația digitală ca set de cunoștințe și abilități pe care un individ le are când vine vorba de sisteme digitale este, fără discuție, viitorul. Indivizii care vor avea o educație digitală vastă vor fi cei care vor fi ținta locurilor de muncă din viitor.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Profesor înv. Primar Huțan Ana Geanina

Școala Gimn. "Vasile Alecsandri Roman

Învățământul românesc din perioada actuală, având ca piatră de temelie aspirațiile societății românești, și-a fixat ca ideal dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, formarea personalității autonome și creative. Pentru a urmări și a atinge acest ideal, este necesară o organizare judicioasă, modernă a activității școlare, din perspectivă curriculară, dar și cu susținerea unor activități complementare, extrașcolare, care urmăresc punerea în valoare a creativității elevilor și desigur, dezvoltarea ei.

Era și timpul să realizăm că trăim în era informației, cunoscută și ca era digitală, care este o perioadă din istoria omenirii caracterizată prin trecerea de la producția industrială la informație și computerizare, schimbând semnificativ modul în care oamenii interacționează între ei, dar și cu instituțiile publice și entitățile economice. De aceea, a fost necesar ca un accent deosebit, în ultimii ani, să se pună pe organizarea modernă, pe adaptarea metodelor de predare și a modurilor de învățare la situația actuală, la noile generații de elevi, și anume pe digitalizare. Ritmul în care societatea din ziua de astăzi se mișcă a crescut; cenrele de interes s-au schimbat; modul de captare a atenției elevilor e total diferit de ceea ce a fost. Deci e imperios necesar ca și învățământul să se adapteze noilor nevoi și cerințe pentru a putea să formeze noile generații.

Progresele în tehnologia digitală au permis elevilor să aleagă ce, cum și când să învețe. Se străduiesc pentru o învățare personalizată care să se potrivească preferințelor și nevoilor lor individuale. O cultură a învățării independente se dezvoltă puternic atunci când oamenii se îndreaptă să continue să învețe. Acest proces de digitalizare în sala de clasă este calea prin care profesorii și elevii pot utiliza nenumărate resurse și de mijloace digitale în cadrul procesului de învățare. Aceasta presupune folosirea noilor tehnologiilor digitale în actul predării și învățării. Scopul pentru care sunt adaptate, integrate și folosite aceste resurse este de a crește calitatea experienței de învățare a elevilor și calitatea activității de predare a profesorilor. Învățământul românesc a avut nevoie de o mare infuzie de capital pentru a putea implementa aceste schimbări. A fost nevoie de dotarea școlilor cu dispozitive și instrumente digitale, precum computere, tablete, proiectoare interactive, de folosire în cadrul orelor, la predare, dar și la fixare, evaluare de software-uri educaționale, platforme online și alte resurse digitale. Odată cu introducerea și folosirea acestora în sala de clasă, un set de avantaje au fost clar și ușor observate: accesibilitate, interactivitate, diversificarea metodelor de predare, dezvoltarea

abilităților digitale, eficiență și gestionare mai ușoară a resurselor, feedback și monitorizare îmbunătățite.

Concluzia la care s-a ajuns este că "digitalizarea în sala de clasă este necesară". Foarte ușor, la propriu print-o singură apăsare de buton, cu ajutorul Internetului și al multitudinii de platformelor educaționale online, elevii și profesorii pot să sceseze acum o multitudine de resurse educaționale: materiale didactice, cărți electronice, videoclipuri educative, simulări interactive, jocuri educative și alte instrumente digitale. Multe dintre resursele educaționale pot fi accesate gratuit sau nu au un preț mare. Astfel, accesul la educație este facilitat unui număr mai mare de elevi, cetățeni de toate vârsteleși din toate colțurile țării, din mediul urban dar, foarte important, și celor din mediul rural, unde e mai greu de ajuns,

Un aspect deosebit de important care nu trebuie pierdut din vedere este integrarea responsabilă a tehnologiei în educație . E necesară prezența mai multor activități de predare-învățare cu elevii, să nu fie doar teorie. Teoria ar trebui să ocupe doar 20 de minute din cadrul unei ore de curs. Pentru structurarea informațiilor care urmează să fie predate, recomandăm prezentările PowerPoint. Slide-urile vor cuprinde doar cele mai importante informații, astfel, urmând să se dezvolte împreună subiectul cursului. Există câteva aspecte esențiale care trebuie avute în vedere înainte de a folosi în sala de clasă resursele digitale! În primul rând trebuie să ne gândim la siguranța navigării pe internet, la filtrarea materialelor folosite și, din variatele posibilități să le alegem doar pe cele mai relevante pentru atingerea scopului propus. Folosirea manualelor și a auxiliarelor, mănuierea cărții, a caietului și instrumentelor de scris nu trebuie niciun anulată sau denigrate. Succesul va apărea atunci când toate acestea vor fi riguros împlinite și gândite pentru a se ajunge la un echilibru în cadrul procesului instructiv-educativ; ele trebuie să se completeze reciproc! Folosirea resurselor educaționale de pe internet trebuie să alterneze cu perioade de lucru în echipă sau muncă individual, cu discuții libere, dezbateri, creații literare, exerciții de descoperire....

Multe instrumente valoroase ne-au fost puse la dispoziție prin intermediul digitalizării. Unul dintre ele, de un real folos este Power-Pointul. Încă de la clasa pregătitoare, folosirea Power-Pointului pentru a veni în ajutor celor mai mici elevi, este o adevărată binecuvântare! Se pot pregăti multe materiale, lecții, imagini ce ajută la identificarea sunetelor în cadrul cuvintelor, în recunoașterea literelor, în modul de scriere corectă; descoperirea numărului, a cantității, îmbinarea culorilor, roata anotimpurilor; prezentare de imagini și personaje din povești..... oo,și cât aș mai putea continua! Noțiuni complexe și abstracte pot fi explicate și coborâte la nivelul micilor elevi pentru a putea fi ușor atinse și asimilate. Aceste prezentări interactive ce au posibilitatea de putea fi văzute, dar și auzite, pot motiva elevii în procesul de învățare. De asemenea, prezentările PowerPoint trebuie să fie atractive, dar nu obositoare pentru ochi, astfel, alege o temă de culoare și culori care se pot citi. Mai mult, adaugă imagini și video-uri,

dar îți recomandăm ca videourile să fie scurte, deoarece vei pierde atenția copiilor, fiindcă acestea conțin prea multe informații sau prea multe detalii iar copilul se plictisește.

Deosebit de benefice și iubite de copii sunt și jocurile educative online. Utilizarea jocurilor online. Folosirea acestui instrument în procesul de predare-învățare este motivată de câteva aspecte foarte importante. În această perioadă, din ce în ce mai mulți elevi au o capacitate foarte scăzută de focusare, atenție și concentrare. Jocurile de acest tip, prin imaginile atractive, melodii vesele, captează mult mai ușor atenția copiilor. Ei rămân concentrați și învață jucându-se. Se implică în etapele jocului, învață descoperind, aplicând, repetând. La un anumit moment, pentru a nu fi eliminat, jocul îl ghidează pe elev să se implice, să gândească, să ia decizii repede. Capacitatea de gândire critică, de a rezolva probleme se dezvoltă. Elevii nu lucrează independent, ei sunt implicați activ, lucrează împreună. Trebuie să concluzioneze, să comunice. Pentru a trage o concluzie, avantajele folosirii acestui instrument, Power-Pointul, sunt:

1. Dezvoltare abilităților sociale;
2. Dezvoltarea gândirii critice;
3. Învățarea activă, imediată, într-un mod distractiv;
4. Răspuns imediat.

Nu pot să trec cu vederea un alt instrument foarte util pe care l-am folosit la clasă, și anume cărțile digitale. Profesori specialiști au creat povești sau au transformat povești foarte cunoscute, le-au adaptat pe nivele de vârstă și etape de alfabetizare pentru a veni în ajutorul atât a elevilor, al profesorilor dar și al părinților. Aceste cărți digitale îi îndeamnă și îi motivează pe cei mici să descopere bucuria răsfoirii cărților și a lecturii.

Cărțile digitale pun la dispoziție elevilor o multitudine de beneficii: de la un simplu text prezentat pe ecran, la efecte, animații, sunete, citire ghidată. Toate acestea îi determină pe copii să își dorească să urmărească povestea și îi motivează să interacționeze mai mult cu o poveste.

Nu pot uita ce mult timp investeam în anii anteriori în realizarea evaluărilor....Acum putem beneficia de evaluări formative. Acestea sunt concepute pentru a ajuta profesorii să monitorizeze progresul elevilor în timp real și să identifice domeniile în care elevii au nevoie de mai mult sprijin. Ele pot fi utilizate în timpul orei sau pot fi date ca teme pentru acasă. Conțin întrebări multiple și de activități diversificate legate de curriculumul specific fiecărei clase. După finalizarea testului, elevul primește răspuns imediat, fiindu-i calculat instant punctajul. Aceste evaluări digitale, fiind atractive și dinamice pentru elevi, îi motivează să învețe.

În concluzie, totul trebuie să fie gândit echilibrat, ce e prea mult strică...Indiferent de unde se desfășoară procesul de predare-învățare-evaluare, acesta trebuie să fie centrat pe nevoile elevilor, să răspundă nevoilor personalizate de învățare a elevilor, deoarece nu toți

elevii învață în același ritm. Dacă materialele didactice vor fi structurate în așa fel încât să plaseze copilul pe primul loc, atunci acesta vor participa la activitățile școlii cu plăcere.

Astfel, furnizorii de servicii educaționale s-au adaptat rapid la contextul actual, cercetând și analizând modele de predare-învățare-evaluare online au reușit să dezvolte cursuri pentru cadrele didactice și părinți în care îi instruiesc pe aceștia pe partea de folosire a tehnologiei în domeniul educației. Tot astfel, se poate observa faptul că copiii, dar și majoritatea cadrelor didactice au acceptat această nouă realitate și se află într-un continuu proces de învățare și dobândire a competențelor digitale.

Comunicarea eficientă interculturală - prin intermediul traducătorului

Prof. Alina Adriana Iacobuț, Liceul Teoretic Carei

Comunicarea implică, prin natura sa de a transmite un mesaj codat ce urmează a fi decodat de receptor printr-un sistem propriu de senzori și semnificații, un act de traducere, de transfer de semnificații de la emițător către receptor. Traducătorul este cel care realizează acest transfer, însă la nivelul a două limbi diferite, acesta decodificând mesaje într-o limbă pentru a le recodifica în alta. Pentru a realiza acest transfer în mod profesional, traducătorul are nevoie de cunoștințe semantice (convertirea „ideilor” amorfe în concepte organizate în afirmații), de cunoștințe de sintaxă (aranjarea acestor enunțuri, care sunt universale, și nu legate strâns de o anumită limbă, în sisteme de construire a propozițiilor și frazelor ce sunt caracteristice unei anumite limbi) și de cunoștințe de retorică (actualizarea propozițiilor și frazelor în text, orale sau scrise, în cadrul unei situații reale de comunicare). De asemenea, acesta deține și cunoștințe procedurale despre limbaj (știe cum să opereze în sistem) dar și cunoștințe teoretice (cunoaște structura sistemului în profunzime).

În spiritul aceleiași idei se aliniază și Swain, care enumeră și dezvoltă puțin **competențele *sine qua non*** necesare traducătorului:

1. **Competența gramaticală:** cunoașterea regulilor de cod, inclusiv de vocabular, de formare a cuvintelor, de pronunție/scriere pe litere și de structurare a propozițiilor; mai exact, este vorba despre deprinderi și cunoștințe necesare pentru înțelegerea și exprimarea sensului literal al enunțurilor.
2. **Competența sociolingvistică:** cunoștințele necesare și capacitatea de a produce și înțelege enunțurile în context, mai precis de a înțelege sensul

real care este conferit de subiect, de statutul participanților, de scopul interacțiunii etc.

3. **Competența de discurs:** capacitatea de a combina forma și sensul pentru a obține texte scrise sau orale de diferite genuri, cu un caracter unitar. Unitatea la care ne referim este dată de coeziune, care se referă la formă (modul în care enunțurile sunt legate structural pentru a facilita interpretarea textului), și de coerență, care se referă la sens (relațiile dintre diferite înțelesuri dintr-un text: sensul literal, cel dat de funcțiile de comunicare sau sensul ce rezultă din contextul social).
4. **Competența strategică:** stăpânirea strategiilor de comunicare în măsură să eficientizeze comunicarea sau să compenseze eșecurile (cauzate de factorii care în realitate pot limita comunicarea sau de lipsa unei competențe adecvate într-unul sau mai multe dintre cele trei componente ale competenței de comunicare menționate anterior).

Pe lângă acestea, traducătorul trebuie să aibă o competență lingvistică în ambele limbi și o **competență comunicativă** în cadrul ambelor culturi, care constă în:

1. cunoașterea regulilor codului care guvernează utilizarea și a convențiilor care îl restricționează, precum și capacitatea de a folosi convențiile respective;
2. cunoașterea opțiunilor la îndemână pentru a exprima toate cele trei macrofuncții ale limbajului și capacitatea de a le utiliza în cunoștință de cauză pentru a da propozițiilor valoare de *acte de vorbire*, în conformitate cu regulile de bază ale unei comunități privind producerea și interpretarea unei serii de acte de comunicare (adică a discursului).

Johnson și Whitelock propun un model de traducător, mai exact care sunt competențele necesare pentru un traducător profesionist: „traducătorul profesionist (care traduce texte de specialitate) are acces la cinci tipuri diferite de cunoștințe referitoare la: limba-țintă (LT), tipul de text, limba-sursă (LS),

domeniul din care face parte subiectul traducerii (cunoștințe din <<lumea reală>>), precum și cunoștințe de analiză contrastivă.”, ceea ce reprezintă o bază de cunoștințe necesare, competențe la care se mai adaugă abilitatea de a decodifica (lectura) și cea de a codifica (scrisul), mecanismul inferențial al sistemului traducerii.

Actul traducerii între teorie și model

Teoria poate fi definită ca o explicație, o „enunțare a unui principiu general, bazat pe un raționament argumentat și susținut de exemple care vin să explice un anumit fapt, eveniment sau fenomen”¹, fiind echivalenta lui „*de ce?*”, pe când unui model îi corespunde răspunsul la întrebarea „*ce?*”. Teoria este percepția unei ordini și a unui sistem în cadrul fenomenului ce se află sub observație. Există în minte. Este o idee constituind reprezentarea internă a unui fenomen.

O teorie a traducerii, la modul ideal, ar trebui să aibă patru caracteristici esențiale:

1. empirism – să poată fi testată;
2. determinism – să poată anticipa;
3. parcimonie – să fie simplă;
4. generalitate – să fie comprehensivă.²

Un model este o reprezentare exterioară, și nu interioară a explicației, o realizare a teoriei. Este un obiect concret (o diagramă, o formulă, un text) ce „reprezintă” ideea expusă a teoriei. Astfel, un model trebuie să aibă câteva caracteristici esențiale:

1. Trebuie să *reprezinte* fidel teoria respectivă, adică să indice ceea ce este „cu adevărat” fenomenul, și nu ceea ce pare a fi;

¹ cf. Richards J. et al., „Longman Dictionary of Applied Linguistics”, 1985, pag. 292.

² cf. Roger T. Bell, „Teoria și practica traducerii”, Ed. Polirom, 2000, pag. 44.

2. Trebuie să facă aceasta relevând *caracteristicile semnificative* ale fenomenului explicat de teorie. Având în vedere că un model „reprezintă” ceva mult mai complex decât este el însuși, este clar că niciun model nu poate să ne prezinte originalul în întreaga sa complexitate, însă nimeni nu așteaptă acest lucru de la un model. Ceea ce se cere de la un model este să nu fie o „copie” a fenomenului original, ci să se concentreze asupra acelor părți pe care teoria le consideră cu adevărat esențiale;
3. Trebuie să aibă o funcție *euristică*, să mijlocească accesul spre înțelegerea explicației (adică teoria), în așa fel încât să faciliteze studiul și să ducă la o mai bună înțelegere a fenomenului. Aceasta se realizează cu ajutorul analogiei. Cea mai importantă cerință este nu ca un model să fie „real” (adică să fie o copie a fenomenului), ci să reflecte lucruri știute despre original.

Un model bazat pe studiul modelelor anterioare ale procesului traducerii, dar și pe lucrări din domeniul psiholingvisticii și a inteligenței artificiale îl propune Roger T. Bell³, care descompune procesul în analiză și sinteză, mai apoi separate în cele trei arii distincte: sintaxa, semantica și pragmatica.

³ id., *ibid.*, pag. 62.

FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI ÎN ERA DIGITALĂ

Iancu Loredana Anda -prof. învățământ primar

Școala Gimnazială Filiași

Într-o eră marcată de tehnologie și digitalizare rapidă, formarea cetățenilor responsabili a devenit o provocare esențială pentru educație și pentru societatea în ansamblu. Internetul, rețelele sociale și aplicațiile mobile influențează profund comportamentele și modul de gândire al tinerelor generații. Astfel, educația pentru responsabilitate în era digitală nu doar că trebuie să includă noțiuni de competență digitală, dar și să promoveze valori fundamentale precum respectul, etica și gândirea critică.

Provocările formării cetățenilor responsabili în era digitală

Era digitală a transformat modul în care comunicăm, învățăm și interacționăm. În acest context, provocările sunt multiple, iar educația pentru formarea cetățenilor responsabili devine o prioritate:

1. *Accesul la informație și filtrarea acesteia* – Astăzi, informațiile sunt disponibile instantaneu, însă nu toate sursele sunt credibile sau corecte. Fiecare individ, mai ales tinerii, trebuie să învețe să discrimineze între sursele de încredere și cele care nu sunt valabile. Conștientizarea riscurilor, cum ar fi știrile false sau manipularea informațiilor, este esențială pentru a construi cetățeni responsabili.
2. *Confidențialitatea și protecția datelor personale* – În era digitală, protejarea informațiilor personale devine o problemă importantă. Oamenii trebuie să învețe cum să își protejeze datele, să fie conștienți de riscurile de securitate cibernetică și să aplice măsuri de protecție în activitățile lor online.
3. *Comportamentul etic pe internet* – O mare provocare în era digitală este respectarea normelor etice în interacțiunile online. Fenomene precum cyberbullying-ul, discursul urii și trolling-ul sunt tot mai frecvente. Educația digitală trebuie să încurajeze respectul reciproc, empatia și un comportament responsabil în mediul virtual.
4. *Dependența de tehnologie* – Este important ca cetățenii să fie conștienți de impactul tehnologiei asupra sănătății mentale și fizice. Educația digitală trebuie să încurajeze un echilibru între viața online și cea offline și să ajute indivizii să își gestioneze timpul în fața dispozitivelor electronice.

Abordarea educațională pentru formarea cetățenilor responsabili

Pentru a forma cetățeni responsabili în era digitală, educația trebuie să se adapteze la noile realități și să răspundă provocărilor menționate mai sus. În acest sens, există mai multe direcții de acțiune:

1. *Educația pentru competențe digitale* – Un prim pas esențial este dezvoltarea competențelor digitale. Acest lucru presupune ca elevii să dobândească abilități tehnice, cum ar fi utilizarea aplicațiilor și a dispozitivelor digitale, dar și cunoștințe mai avansate despre securitatea online, protecția datelor personale și evaluarea surselor de informație.

2. *Educația pentru gândire critică și media* – În era digitală, gândirea critică devine o abilitate esențială. Elevii trebuie să învețe să analizeze critic informațiile din mediul online și să aprecieze sursele credibile. De asemenea, educația media joacă un rol important în formarea cetățenilor responsabili, deoarece le permite acestora să înțeleagă cum sunt construite mesajele media și să recunoască manipulările sau distorsiunile informaționale.

3. *Promovarea eticii digitale și a responsabilității civice* – Educația trebuie să pună un accent deosebit pe promovarea comportamentului etic în mediul digital. Discursul urii, bullying-ul și comportamentele negative trebuie combătute activ, iar elevii trebuie să înțeleagă importanța respectului și empatiei atunci când interacționează cu ceilalți online. În plus, educația trebuie să încurajeze cetățenia activă, implicarea în comunități și utilizarea tehnologiei pentru a promova schimbări pozitive în societate.

4. *Educația pentru sănătate mentală digitală* – Este esențial ca cetățenii să fie conștienți de impactul pe care tehnologia îl poate avea asupra sănătății lor mentale. Educarea elevilor cu privire la riscurile legate de dependența de internet, izolarea socială și stresul digital poate contribui la o utilizare mai echilibrată și sănătoasă a tehnologiei.

Rolul educatorilor și al familiilor în formarea cetățenilor responsabili

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală nu se poate realiza fără o colaborare strânsă între educatori și familii. Profesorii trebuie să fie pregătiți să răspundă provocărilor educaționale specifice vârstei digitale, să ofere un exemplu pozitiv în utilizarea tehnologiei și să integreze învățarea despre comportamentul responsabil în mediul virtual în activitățile educaționale. Pe de altă parte, părinții au un rol esențial în ghidarea copiilor și adolescenților în utilizarea tehnologiei și în învățarea comportamentelor responsabile online.

Concluzie:

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală reprezintă o provocare majoră, dar și o oportunitate pentru educație. Într-o lume în care tehnologia joacă un rol din ce în ce mai important, este esențial ca fiecare individ să fie pregătit să facă față provocărilor digitale cu responsabilitate și etică. Prin educație digitală corectă și prin implicarea activă a tuturor factorilor din societate (educatori, părinți, autorități), putem construi o generație de cetățeni conștienți, care să contribuie la dezvoltarea unei societăți digitale sigure, respectuoase și echilibrate.

Bibliografie:

1. Bocai, M. (2020). "Educația digitală: Abilități și competențe pentru viitor". Editura Universității din București.
2. Dumitru, A. (2019). "Educarea cetățenilor responsabili: Provocări și soluții în era digitală". Editura Pro Universitaria.
3. Lazăr, C. (2017). "Educarea tinerelor generații pentru responsabilitate digitală". Editura Polirom.
4. Popescu, I. (2015). "În era digitală: Provocări educaționale și strategii didactice". Editura Didactică și Pedagogică.
5. Vasilescu, L. (2018). "Gândirea critică și educația media în școlile secolului XXI". Editura Tritonic.

PREGĂTIREA PENTRU UN VIITOR DURABIL ÎN CONTEXTUL DIGITALIZĂRII

IANCU LOREDANA ANDA - prof. învățământ primar

Scoala Gimnazială Filiași

Într-o eră marcată de avansuri tehnologice rapide, digitalizarea joacă un rol crucial în transformarea societății, economiei și educației. Aceasta aduce numeroase oportunități, dar și provocări, pe care trebuie să le abordăm cu responsabilitate pentru a crea un viitor durabil. Pregătirea unui viitor durabil în contextul digitalizării presupune integrarea tehnologiilor moderne într-un mod care să sprijine dezvoltarea sustenabilă, să protejeze resursele naturale și să contribuie la construirea unei societăți echitabile și incluzive. În acest referat, vom analiza cum poate fi realizată această pregătire și ce pași trebuie urmați pentru a asigura un viitor sustenabil în fața digitalizării.

1. Digitalizarea și dezvoltarea durabilă

Digitalizarea, în esență, se referă la integrarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în toate aspectele vieții sociale și economice. În contextul dezvoltării durabile, digitalizarea are potențialul de a adresa multe dintre provocările globale, cum ar fi schimbările climatice, inegalitățile economice și sociale sau accesul la educație.

Printre avantajele digitalizării pentru dezvoltarea durabilă se numără:

- *Reducerea amprentei ecologice:* Tehnologiile digitale pot contribui la reducerea consumului de resurse naturale și la limitarea emisiilor de carbon prin optimizarea proceselor industriale, transporturilor și utilizarea mai eficientă a energiei.
- *Promovarea educației accesibile și incluzive:* Digitalizarea poate adresa disparitățile educaționale prin furnizarea de resurse educaționale online, accesibile indiferent de locație, și prin crearea unor platforme de învățare personalizate care să răspundă nevoilor individuale ale elevilor.
- *Crearea de locuri de muncă sustenabile:* Noile tehnologii pot genera locuri de muncă în domenii ecologice și sustenabile, cum ar fi industriile verzi, tehnologiile curățate și digitalizarea proceselor economice.

Cu toate acestea, digitalizarea trebuie gestionată cu grijă pentru a evita riscurile legate de dezechilibre economice și sociale, precum excluziunea digitală și concentrarea puterii economice în mâinile unui număr mic de companii. În acest context, este esențial ca transformarea digitală

să fie inclusivă și echitabilă, beneficiile ei fiind distribuite în mod corect între toate categoriile sociale și economice.

2. Educația pentru un viitor durabil în era digitală

Unul dintre pilonii fundamentali în pregătirea unui viitor durabil în contextul digitalizării este educația. Educația joacă un rol crucial în formarea unor cetățeni responsabili, capabili să utilizeze tehnologia într-un mod sustenabil și să adopte comportamente ecologice.

Pentru a construi un viitor durabil, educația trebuie să fie adaptată la cerințele unei lumi digitalizate, iar următoarele direcții sunt esențiale:

- *Formarea competențelor digitale:* În prezent, competențele digitale nu mai sunt opționale, ci o necesitate pentru a participa activ în societate și economie. În școli și universități, trebuie implementate cursuri care să ajute elevii și studenții să învețe cum să folosească tehnologiile moderne într-un mod eficient și responsabil.

- *Educația ecologică digitală:* În paralel cu învățarea despre tehnologie, elevii trebuie educați și despre impactul acestora asupra mediului. Educația ecologică digitală ar trebui să încurajeze utilizarea tehnologiilor verzi, economisirea resurselor și protejarea biodiversității. De exemplu, utilizarea tehnologiilor pentru monitorizarea și gestionarea resurselor naturale poate deveni un instrument important în protejarea mediului.

- *Promovarea gândirii critice și etice în mediul digital:* Educația trebuie să includă formarea gândirii critice și a abilității de a evalua informațiile din mediul digital. Într-o lume digitală inundată de știri false și manipulare, este esențial ca tinerii să poată analiza și selecta sursele de informație corecte.

Prin urmare, pregătirea unei noi generații de cetățeni educați, conștienți de riscurile și beneficiile digitalizării, va fi un factor cheie pentru crearea unui viitor durabil.

3. Tehnologiile digitale în sprijinul dezvoltării durabile

Tehnologiile digitale pot sprijini dezvoltarea durabilă în mai multe moduri inovative. Printre acestea se numără:

- *Smart cities (orașe inteligente):* Tehnologiile digitale permit dezvoltarea unor orașe mai eficiente, care utilizează energie regenerabilă, transporturi publice sustenabile și gestionarea inteligentă a deșeurilor. Prin integrarea soluțiilor tehnologice, orașele pot reduce emisiile de carbon și pot deveni mai rezistente la schimbările climatice.

- *Agricultura de precizie*: Utilizarea tehnologiilor digitale în agricultură poate ajuta la creșterea eficienței producției și la reducerea impactului asupra mediului. Prin utilizarea senzorilor și a platformelor de analiză a datelor, fermierii pot optimiza utilizarea resurselor naturale, cum ar fi apa și îngrășămintele, reducând astfel riscurile de poluare și risipa.

- *Tehnologii verzi și energie regenerabilă*: Digitalizarea poate facilita tranziția către surse de energie regenerabilă, cum ar fi solară și eoliană, prin monitorizarea în timp real a producției și consumului de energie. În plus, tehnologiile digitale pot contribui la optimizarea rețelelor de distribuție a energiei și reducerea pierderilor.

4. Provocări și soluții

În ciuda beneficiilor digitale, există și provocări importante în construirea unui viitor durabil:

- *Excluziunea digitală*: Nu toți cetățenii au acces la tehnologiile digitale, iar acest lucru poate crea disparități între diferitele grupuri sociale. Este important ca educația digitală să fie accesibilă pentru toți, indiferent de statutul economic sau geografic.

- *Impactul asupra locurilor de muncă*: Automatizarea și digitalizarea pot înlocui anumite locuri de muncă, iar acest lucru poate duce la șomaj în anumite sectoare. Este esențial ca politicile educaționale și economice să sprijine reconversia profesională și formarea continuă a muncitorilor.

Concluzie

Pregătirea unui viitor durabil în contextul digitalizării presupune un echilibru între adoptarea noilor tehnologii și protejarea resurselor naturale, promovarea educației și asigurarea accesului echitabil la tehnologie. Tehnologiile digitale, atunci când sunt utilizate responsabil, pot juca un rol esențial în construirea unui viitor sustenabil, iar educația este cheia pentru a forma cetățeni conștienți, capabili să ia decizii informate într-o lume digitală. De asemenea, este esențial să promovăm politici și strategii care să sprijine integrarea tehnologiilor în mod echitabil și sustenabil, astfel încât beneficiile acestora să fie accesibile tuturor.

Bibliografie:

1. Bărcanescu, A. (2019). "Tehnologii și sustenabilitate în era digitală". Ed. Academica.
2. Dumitru, A. (2020). "Digitalizarea și dezvoltarea durabilă: Provocări și soluții". Ed. Polirom.
3. Ionescu, M. (2021). "Transformarea digitală pentru un viitor durabil". Ed. Universitară.
4. Lazar, C. (2018). "Educația digitală pentru dezvoltare sustenabilă". Ed. Didactică și Pedagogică.

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIA DIGITALĂ

Prof. Claudia ILIESCU
Scoala Gimnazială Măgurele

Transformarea digitală a comunicării reprezintă un fenomen dinamic, redefinind interacțiunile la nivel personal și organizațional. Acest articol explorează impactul digitalizării asupra comunicării, analizând provocările și oportunitățile generate de noile tehnologii. Printre provocările principale se numără securitatea și confidențialitatea datelor, suprasaturarea informațională și proliferarea dezinformării. Pe de altă parte, apariția de noi canale de comunicare, personalizarea mesajelor prin inteligență artificială și creșterea accesibilității la informație creează oportunități semnificative. Un aspect esențial în acest context este aplicarea educației STEAM, care pregătește elevii și profesioniștii pentru a utiliza tehnologiile emergente în mod creativ și strategic, facilitând integrarea tehnologiilor digitale în toate domeniile de activitate. Transformarea digitală reprezintă atât o provocare, cât și o oportunitate majoră pentru optimizarea comunicării, oferind perspective inovative pentru îmbunătățirea eficienței și calității interacțiunilor.

Importanța transformării digitale în comunicare

În ultimele decenii, tehnologiile digitale au schimbat profund modul în care oamenii comunică la nivel global. Transformarea digitală nu mai este doar un fenomen emergent, ci o realitate cu impact semnificativ asupra societății și organizațiilor. Comunicațiile tradiționale au evoluat spre interacțiuni rapide, personalizate și mediate de o gamă largă de platforme tehnologice. Această tranziție influențează nu doar comunicarea interumană, ci și strategiile organizaționale, procesele de marketing și modul în care informațiile sunt diseminate.

Transformarea digitală este procesul prin care tehnologia digitală este integrată în toate aspectele unei organizații, schimbând fundamental modul de operare și adăugând valoare experienței de comunicare. În contextul comunicării, transformarea digitală implică utilizarea instrumentelor digitale pentru a facilita și îmbunătăți interacțiunile, fie acestea la nivel interpersonal, fie la nivel organizațional sau societal.

Fundamente teoretice ale comunicării digitale

Comunicarea digitală, un element central al societății moderne, implică transmiterea de mesaje prin tehnologii precum social media, e-mail, și platforme colaborative. Aceasta facilitează interacțiuni rapide și partajarea informațiilor la scară largă, dar necesită adaptare continuă și gestionarea provocărilor precum suprasaturarea informațională și etica digitală.

Evoluția de la forme unidireționale de comunicare (ex. e-mailuri) la modele interactive și colaborative, incluzând realitatea augmentată și inteligența artificială, a transformat utilizatorii din consumatori pasivi în creatori activi de conținut. Elevii trebuie să dezvolte competențe esențiale, precum gândirea critică, evaluarea surselor, crearea de conținut și utilizarea etică a tehnologiei.

Modelele clasice de comunicare, precum Shannon-Weaver, au fost adaptate la specificitățile digitale, iar cele interactive și transacționale sunt mai relevante. Modelul interactiv evidențiază dinamica bidirecțională din educația digitală, unde elevii și profesorii comunică prin feedback în timp real. Modelul transacțional subliniază rolurile interschimbabile în procesele digitale, aplicabile pe rețele sociale și în colaborările virtuale.

Competențele de comunicare digitală necesare elevilor includ:

1. Utilizarea platformelor digitale – navigare eficientă și utilizarea funcționalităților pentru atingerea obiectivelor.
2. Gestionarea suprasaturării informaționale – filtrarea informațiilor și evitarea dezinformării.
3. Crearea de conținut digital – dezvoltarea de conținut atractiv și adaptat platformelor.
4. Etica și responsabilitatea digitală – respectarea normelor de comunicare online și protecția datelor personale.
5. Colaborarea online – utilizarea instrumentelor digitale pentru lucrul în echipă.

Integrarea acestor competențe în educație pregătește elevii pentru viitor, oferindu-le abilități relevante academic și profesional, în timp ce modelele de comunicare adaptate mediului digital le oferă un cadru esențial de înțelegere și aplicare.

Școlile integratoare funcționale și eficiente prezintă anumite trăsături caracteristice:

- Sunt deschise permanent spre schimbare și adaptare, în funcție de nevoile copiilor
- Reprezintă un mediu deschis, în care nu există discriminare
- Valorizează egal toți actorii care își desfășoară activitatea între porțile sale: elevi, părinți, personal.
- Promovează interculturalitatea

Transformarea digitală a comunicării redefinește interacțiunile sociale și profesionale, impunând dezvoltarea competențelor de comunicare digitală, esențiale pentru elevi într-o lume globalizată și digitalizată. Aceste competențe nu se limitează la utilizarea tehnologiei, ci includ gândirea critică, rezolvarea problemelor, gestionarea responsabilă a datelor și securitatea digitală. Elevii trebuie să învețe să filtreze informațiile, să protejeze datele personale și să interacționeze respectuos în mediul online.

Comunicarea digitală facilitează colaborarea globală, permițând elevilor să lucreze cu colegi din alte țări, să participe la proiecte internaționale și să exploreze diverse culturi, contribuind la competențele interculturale. De asemenea, alfabetizarea media și digitală este crucială pentru a deveni consumatori și creatori de conținut responsabili, capabili să distingă informațiile credibile de cele false și să utilizeze platformele digitale etic și eficient.

Profesorii joacă un rol esențial în ghidarea elevilor spre utilizarea productivă a tehnologiei prin strategii educaționale integrate, cum ar fi proiectele colaborative și simulările digitale. Cercetările viitoare ar trebui să identifice modalități inovatoare de personalizare a învățării digitale, maximizând impactul pozitiv asupra competențelor elevilor.

În concluzie, competențele de comunicare digitală sunt fundamentale pentru succesul academic și profesional al elevilor, precum și pentru formarea unor cetățeni digitali responsabili, capabili să folosească tehnologia în mod etic și productiv.

Bibliografie

1. Clark, E. (2023). Future Trends in Digital Communication: What to Expect in the Next Decade. *Journal of Future Studies*.
2. Coman, E., & Bălăceanu, M.-A. (2022). Digital Transformation in Communication: Challenges and Opportunities for Organizations. *Journal of Communication Management*.
3. García-Fernández, A. (2020). Social Media and Digital Communication: A New Paradigm for Engaging Audiences. *International Journal of Communication*.
4. Keller, J. M. (2021). Ethical Challenges in Digital Communication: Balancing Innovation and Privacy. *Journal of Business Ethics*.

Educația digitală și interculturală: cât de importantă este pentru copiii din era tehnologiei

Școala Gimnazială Comuna Măgurele, Prahova
Prof. Claudia ILIESCU

Adoptarea tehnologiilor emergente și a Internetului a transformat semnificativ domeniul educațional, atât la nivel global, cât și în contextul local. Această transformare a devenit și mai accentuată odată cu implementarea, fie în totalitate, fie parțială, a sistemelor educaționale digitale. Adaptarea sistemului de educație și formare la evoluția tehnologică reprezintă un proces complex, necesar pentru pregătirea și perfecționarea resurselor umane și element esențial al dezvoltării, modernizării și inovării societății. Utilizarea noilor tehnologii digitale este calea directă pentru a face școala mai atractivă pentru elevi, mai adaptată nevoilor și stilului lor de viață, mai eficientă în a dezvolta competențe, generând educație pe tot parcursul vieții.

Care sunt avantajele educației digitale și ce au de pierdut copiii fără abilități digitale?

Termenul „digital” este asociat adesea cu flexibilitate, conectivitate și viitor, iar educația digitală le include pe toate acestea. Scopul principal al alfabetizării digitale timpurii este să-i încurajeze pe cei mici să îmbrățișeze schimbarea și inovația mult mai ușor dar și să-i învețe cum să creeze propriile produse virtuale. În plus, cu ajutorul unei baze solide în materie de cunoștințe în domeniul digital, copiii și tinerii nu doar că ar putea face față cu brio situațiilor similare cu cele întâmpinate în contextul pandemic, ci și la capitolul joburi și meserii ale viitorului.

Principalele avantaje ale educației digitale sunt:

- Procesul de învățare devine mai eficient;
- Accesul rapid și ușor pentru oricine (chiar și pentru copiii cu dizabilități);
- Acces la numeroase materiale și unelte digitale interesante;
- Profesorii pot personaliza procesul de învățare în funcție de nevoile individuale ale elevilor;
- Cultivarea unei mentalități ce permite adaptarea constantă la noile tehnologii;

Principalele dezavantaje ale educației digitale sunt:

- Lipsa de interacțiune fizică și repercursiunile sale (izolare socială);
- Abilitățile de comunicare față în față pot fi afectate;

Tendința de a acorda mai multă atenție asupra teoriei, decât activităților practice.

Educația digitală - o investiție de viitor

Cunoștințele digitale s-au transformat dintr-o simplă opțiune în normalitate, iar inovația și dezvoltarea tehnologiilor nu se va opri aici.

Educația interculturală în formarea elevilor

Educația interculturală a devenit o temă de actualitate în școala și în societatea românească. Educația interculturală promovează atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească a raportului ”eu-celălalt” și a noțiunii de străin, recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între oameni și nu prin aplicarea polarității superior-inferior.

Educația interculturală corespunde celui de-al treilea stâlp al educației: deprinderea de a trăi împreună cu ceilalți. Comisia Internațională pentru educația secolului XXI pune accentul pe această componentă a educației, ca fiind una vitală în dezvoltarea unei societăți armonioase. Acest stâlp se referă la deprinderea de a trăi împreună cu ceilalți.

Educația interculturală presupune promovarea unor politici școlare care să permită egalizarea șanselor în educație și a unor strategii de valorificare a diferențelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice, iar responsabil de aceste demersuri este (în cadrul educațional instituționalizat) managerul grupei/ clasei, respectiv cadrul didactic.

Identitățile multiple, tradițiile și obiceiurile se fac simțite chiar și în comunitățile mici, rurale. Același lucru putem spune și despre modul de relaționare dintre diverși indivizi sau grupuri de indivizi. Această diversitate presupune o nouă abordare a societății și a educației. Interculturalitatea aduce în societate un plus de cunoaștere și de îmbogățire culturală.

Educația interculturală se referă la teme ca ”acceptarea”, ”conviețuire cu ceilalți”, ”participare”, evitarea prejudecăților și promovarea unei educații democratice interculturală/ multiculturală. Când vorbim de educație interculturală ne referim ca un element cheie și anume interculturalismul. Educația interculturală poate atinge trei niveluri:

- de curriculum nucleu,
- de curriculum la decizia școlii,
- la activitățile extracurriculare.

De asemenea, educația interculturală poate atinge mai multe direcții:

- etnică,
- religioasă,
- profesională,
- rasială.

Educația interculturală poate fi implementată cu succes în orice școală din țara noastră. O școală modernă abordează ideile educației interculturale prin:

- organizarea activitatilor într-un mod democratic astfel incat, sa se ofere elevilor posibilitatea să se exprime liber, să dialogheze ținând cont de ceilalți, să-și asume responsabilități;
- se oferă tuturor elevilor șanse egale, prin participarea la activități extracurriculare, evitând marginalizarea sau izolarea elevilor;
- elevii pot experimenta diverse roluri, pot identifica și analiza raporturi de autoritate în cadrul grupului de elevi sau în cadrul instituției, pot depista abuzurile și pot reacționa la acestea;
- școala asigură un anumit prestigiu fiecărui elev, eliminând orice urmă de manifestare discriminatorie din comportamentul elevilor.

Activitățile extracurriculare la randul lor contribuie în mod deosebit la promovarea educației interculturale, printre astfel de activități avem în vedere:

- participarea la diferite evenimente culturale și sărbători locale;
- organizarea de activități sportive;
- invitarea în spațiul școlar a unor specialiști: Parteneriate educative cu medici nutriționiști, cu Poliția Rutiera, consilier de dezvoltare personala, etc;
- utilizarea frecventă a centrelor de documentare, a bibliotecii școlare: activități susținute în incinta bibliotecii;
- cursuri de dezvoltare a competențelor artistice și culturale;
- parteneriate cu diferite școlii din alte zone sau medii sociale;
- vizite, excursii.

Învățarea interculturală presupune o învățare pe tot parcursul vieții, de la o vârstă fragedă. Dacă ne putem educa copiii de mici că ei nu sunt mai presus decât nimeni și că fiecare persoană trebuie tratată cu șanse egală, cu siguranță vor deveni adulți toleranți ce vor accepta și se vor îmbogăți după urma diversității culturale. Datoria noastră, a cadrelor didactice este aceea de a le oferi copiilor experiențe de învățare care să-i familiarizeze cu diferite culturi.

În concluzie, introducerea educației interculturale în școală, cu metodele predare active, stărnește deja observații pozitive din partea cadrelor didactice și a părinților, iar elevii trăiesc o experiență pozitivă, valorizantă și care le deschide orizontul de cunoaștere. Educația interculturală poate aduce beneficii reale tuturor celor implicați în procesul educativ la nivel local: cadre didactice, elevi, părinți, alți membri ai comunității. Pentru o schimbare calitativă a

învățământului în sensul dezvoltării unei atitudini de interculturalitate, trebuie însă susținute intervenții de durată, în profunzime, care depășesc uneori mandatul educației interculturale predată ca materie la clasă.

BIBLIOGRAFIE

NEDELCU, A., Învățarea interculturală în școală. Ghid pentru cadrele didactice, HumanitasEducațional, București, 2004

CHEVALIER, J., „Educația interculturală: concepte cheie și elemente de metodologie”, în InstitutulIntercultural Timișoara, Educație interculturală în comunități multietnice, Timișoara, 2002.

COZMA, T., O nouă provocare pentru educație: interculturalitatea, Editura Polirom, Iași, 2001. GILLERT, A., „Concepte ale învățării interculturale”, în Consiliul Europei, Învățarea interculturală, Strasbourg, 2003 (2000)

COMUNICAREA DIGITALĂ - CETĂȚENI DIGITALI RESPONSABILI

Prof. Claudia ILIESCU
Scoala Gimnazială Măgurele

Transformarea digitală a comunicării reprezintă un fenomen dinamic, redefinind interacțiunile la nivel personal și organizațional. Acest articol explorează impactul digitalizării asupra comunicării, analizând provocările și oportunitățile generate de noile tehnologii. Printre provocările principale se numără securitatea și confidențialitatea datelor, suprasaturarea informațională și proliferarea dezinformării. Pe de altă parte, apariția de noi canale de comunicare, personalizarea mesajelor prin inteligență artificială și creșterea accesibilității la informație creează oportunități semnificative. Un aspect esențial în acest context este aplicarea educației STEAM, care pregătește elevii și profesioniștii pentru a utiliza tehnologiile emergente în mod creativ și strategic, facilitând integrarea tehnologiilor digitale în toate domeniile de activitate. Transformarea digitală reprezintă atât o provocare, cât și o oportunitate majoră pentru optimizarea comunicării, oferind perspective inovative pentru îmbunătățirea eficienței și calității interacțiunilor.

Importanța transformării digitale în comunicare

În ultimele decenii, tehnologiile digitale au schimbat profund modul în care oamenii comunică la nivel global. Transformarea digitală nu mai este doar un fenomen emergent, ci o realitate cu impact semnificativ asupra societății și organizațiilor. Comunicațiile tradiționale au evoluat spre interacțiuni rapide, personalizate și mediate de o gamă largă de platforme tehnologice. Această tranziție influențează nu doar comunicarea interumană, ci și strategiile organizaționale, procesele de marketing și modul în care informațiile sunt diseminate.

Transformarea digitală este procesul prin care tehnologia digitală este integrată în toate aspectele unei organizații, schimbând fundamental modul de operare și adăugând valoare experienței de comunicare. În contextul comunicării, transformarea digitală implică utilizarea instrumentelor digitale pentru a facilita și îmbunătăți interacțiunile, fie acestea la nivel interpersonal, fie la nivel organizațional sau societal.

Fundamente teoretice ale comunicării digitale

Comunicarea digitală, un element central al societății moderne, implică transmiterea de mesaje prin tehnologii precum social media, e-mail, și platforme colaborative. Aceasta facilitează interacțiuni

rapide și partajarea informațiilor la scară largă, dar necesită adaptare continuă și gestionarea provocărilor precum suprasaturarea informațională și etica digitală.

Evoluția de la forme unidireționale de comunicare (ex. e-mailuri) la modele interactive și colaborative, incluzând realitatea augmentată și inteligența artificială, a transformat utilizatorii din consumatori pasivi în creatori activi de conținut. Elevii trebuie să dezvolte competențe esențiale, precum gândirea critică, evaluarea surselor, crearea de conținut și utilizarea etică a tehnologiei.

Modelele clasice de comunicare, precum Shannon-Weaver, au fost adaptate la specificitățile digitale, iar cele interactive și transacționale sunt mai relevante. Modelul interactiv evidențiază dinamica bidirecțională din educația digitală, unde elevii și profesorii comunică prin feedback în timp real. Modelul transacțional subliniază rolurile interschimbabile în procesele digitale, aplicabile pe rețele sociale și în colaborările virtuale.

Competențele de comunicare digitală necesare elevilor includ:

1. Utilizarea platformelor digitale – navigare eficientă și utilizarea funcționalităților pentru atingerea obiectivelor.
2. Gestionarea suprasaturării informaționale – filtrarea informațiilor și evitarea dezinformării.
3. Crearea de conținut digital – dezvoltarea de conținut atractiv și adaptat platformelor.
4. Etica și responsabilitatea digitală – respectarea normelor de comunicare online și protecția datelor personale.
5. Colaborarea online – utilizarea instrumentelor digitale pentru lucrul în echipă.

Integrarea acestor competențe în educație pregătește elevii pentru viitor, oferindu-le abilități relevante academic și profesional, în timp ce modelele de comunicare adaptate mediului digital le oferă un cadru esențial de înțelegere și aplicare.

Școlile integratoare funcționale și eficiente prezintă anumite trăsături caracteristice:

- Sunt deschise permanent spre schimbare și adaptare, în funcție de nevoile copiilor
- Reprezintă un mediu deschis, în care nu există discriminare
- Valorizează egal toți actorii care își desfășoară activitatea între porțile sale: elevi, părinți, personal.
- Promovează interculturalitatea

Transformarea digitală a comunicării redefinește interacțiunile sociale și profesionale, impunând dezvoltarea competențelor de comunicare digitală, esențiale pentru elevi într-o lume globalizată și digitalizată. Aceste competențe nu se limitează la utilizarea tehnologiei, ci includ gândirea critică,

rezolvarea problemelor, gestionarea responsabilă a datelor și securitatea digitală. Elevii trebuie să învețe să filtreze informațiile, să protejeze datele personale și să interacționeze respectuos în mediul online.

Comunicarea digitală facilitează colaborarea globală, permițând elevilor să lucreze cu colegi din alte țări, să participe la proiecte internaționale și să exploreze diverse culturi, contribuind la competențele interculturale. De asemenea, alfabetizarea media și digitală este crucială pentru a deveni consumatori și creatori de conținut responsabili, capabili să distingă informațiile credibile de cele false și să utilizeze platformele digitale etic și eficient.

Profesorii joacă un rol esențial în ghidarea elevilor spre utilizarea productivă a tehnologiei prin strategii educaționale integrate, cum ar fi proiectele colaborative și simulările digitale. Cercetările viitoare ar trebui să identifice modalități inovatoare de personalizare a învățării digitale, maximizând impactul pozitiv asupra competențelor elevilor.

În concluzie, competențele de comunicare digitală sunt fundamentale pentru succesul academic și profesional al elevilor, precum și pentru formarea unor cetățeni digitali responsabili, capabili să folosească tehnologia în mod etic și productiv.

Bibliografie

1. Clark, E. (2023). Future Trends in Digital Communication: What to Expect in the Next Decade. *Journal of Future Studies*.
2. Coman, E., & Bălăceanu, M.-A. (2022). Digital Transformation in Communication: Challenges and Opportunities for Organizations. *Journal of Communication Management*.
3. García-Fernández, A. (2020). Social Media and Digital Communication: A New Paradigm for Engaging Audiences. *International Journal of Communication*.
4. Keller, J. M. (2021). Ethical Challenges in Digital Communication: Balancing Innovation and Privacy. *Journal of Business Ethics*.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Autor: Ilinca Ionela-Nicoleta

Instituția: Școala Gimnazială "Petre Badea", Negrași

Ce înseamnă cu adevărat inovația?

-articol-

Inovația digitală transformă educația, oferind acces rapid la informație și metode interactive de învățare. Tehnologiile moderne, precum platformele de e-learning, realitatea virtuală și inteligența artificială, creează noi oportunități pentru elevi și profesori, îmbunătățind experiențele de predare și învățare. Totuși, acest progres aduce provocări semnificative, cum ar fi accesul inegal la tehnologie, riscurile de dependență și scăderea gândirii critice. În plus, siguranța online și protecția datelor sunt probleme esențiale, deoarece elevii pot fi expuși la cyberbullying, fraudă digitală sau dezinformare. De asemenea, integrarea tehnologiei necesită profesori bine pregătiți, capabili să adapteze metodele didactice la noile realități digitale.

Pentru a valorifica potențialul educației digitale, este esențială asigurarea accesului echitabil la tehnologie, în special pentru elevii din medii defavorizate. Instituțiile educaționale și autoritățile trebuie să investească în infrastructură și programe de sprijin pentru a reduce decalajele tehnologice. În același timp, dezvoltarea competențelor digitale critice este crucială pentru ca elevii să învețe să identifice informațiile corecte și să navigheze în mod responsabil în mediul online. Introducerea unor cursuri de educație digitală, care să acopere subiecte precum securitatea cibernetică, etica online și gestionarea timpului petrecut pe internet, poate contribui semnificativ la formarea unor utilizatori conștienți și responsabili.

Totodată, profesorii trebuie să beneficieze de formare continuă pentru a integra tehnologia în procesul educațional într-un mod eficient. Workshopurile, cursurile de specializare și schimbul de bune practici între cadrele didactice pot îmbunătăți utilizarea instrumentelor digitale în predare. Nu în ultimul rând, colaborarea între școli, părinți și comunitate este esențială pentru a crea un mediu educațional sigur și adaptat noilor cerințe ale erei digitale.

Adoptarea unei abordări echilibrate și responsabile va permite elevilor să utilizeze tehnologia într-un mod constructiv, dezvoltând abilități esențiale pentru viitor. O educație digitală bine gestionată poate contribui la formarea unor cetățeni capabili să navigheze cu discernământ în lumea digitală, să își protejeze datele personale și să folosească tehnologia ca un instrument de învățare și inovare, nu ca o sursă de dependență sau dezinformare.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Bibliografie

1. Selwyn, N. (2016). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Publishing.
2. Buckingham, D. (2007). *Beyond Technology: Children's Learning in the Age of Digital Culture*. Polity Press.
3. Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). "Technological Pedagogical Content Knowledge: A Framework for Teacher Knowledge." *Teachers College Record*, 108(6), 1017-1054.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Autor: Ilinca Ionela-Nicoleta

Instituția: Școala Gimnazială "Petre Badea", Negrași

Provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

-articol-

În societatea modernă, formarea cetățenilor responsabili reprezintă un obiectiv esențial pentru consolidarea unui sistem democratic funcțional. Cu toate acestea, acest proces întâmpină mai multe provocări care sunt strâns legate de evoluțiile sociale, economice și tehnologice din ultimele decenii. Provocările sunt multiple și variate, dar există și soluții care pot sprijini educația și formarea cetățenilor responsabili.

Una dintre principalele provocări este lipsa educației civice adecvate în multe sisteme educaționale. Mulți tineri nu sunt suficient de informați despre drepturile și responsabilitățile lor în cadrul unei democrații. Această carență educațională poate duce la o participare scăzută în viața politică și socială, iar lipsa unei înțelegeri corecte a proceselor democratice poate duce la formarea unor cetățeni pasivi sau dezinteresați. În acest context, o soluție eficientă ar fi integrarea educației civice în curriculumul școlar, astfel încât elevii să înțeleagă importanța votului, a implicării în comunitate și a respectării legilor.

Un alt obstacol semnificativ este proliferarea informațiilor false în era digitală. Dezvoltarea rapidă a internetului și a rețelelor sociale a adus atât oportunități de educație, cât și provocări legate de dezinformare. Multe persoane sunt influențate de știri false, care le pot distorsiona înțelegerea despre evenimentele actuale și pot genera opinii greșite sau prejudecăți. O soluție pentru combaterea acestui fenomen este promovarea alfabetizării media, educând cetățenii să verifice sursele de informații, să analizeze critic conținutul pe care îl consumă și să înțeleagă impactul pe care îl poate avea dezinformarea asupra societății.

De asemenea, inegalitățile economice și sociale reprezintă o provocare semnificativă în formarea cetățenilor responsabili. Mulți cetățeni trăiesc în condiții de sărăcie și nu au acces la educație de calitate sau la servicii de sănătate, ceea ce poate duce la o lipsă de interes față de viața civică și politică.

Un alt obstacol important este lipsa unui dialog constructiv între diversele grupuri sociale și politice. Societățile moderne sunt din ce în ce mai divizate din punct de vedere ideologic și cultural, iar lipsa unui dialog deschis între cetățeni poate duce la polarizare și conflicte sociale.

În concluzie, formarea cetățenilor responsabili este un proces complex, care necesită atât o educație adecvată, cât și o abordare activă a provocărilor sociale și politice. Prin implementarea unor soluții precum educația civică, alfabetizarea media, reducerea inegalităților și promovarea unui dialog deschis, societățile pot crea un cadru favorabil dezvoltării unor cetățeni responsabili, implicați și activi în viața democratică.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Bibliografie

1. Papageorgiou, A. (2019). Promoting Civic Engagement: Challenges and Opportunities in the Digital Age. *Journal of Education and Technology*, 21(2), 112-129.
2. Mansell, R. (2004). The Economic and Social Implications of Information and Communication Technologies: A Critical Review. *Information, Communication & Society*, 7(3), 357-377.

Introducere

În cadrul educației științifice contemporane, fizica și matematica sunt strâns interconectate, iar învățarea fizicii nu poate fi separată de aplicarea conceptelor matematice. În acest context, predarea fizicii nu se limitează doar la descrierea fenomenelor naturale, ci implică utilizarea matematicii pentru a înțelege, modela și prezice comportamentele fizice. Fizica, prin natura sa, se bazează pe modelarea matematică, iar înțelegerea teoriei fizice este adesea imposibilă fără a avea o stăpânire adecvată a instrumentelor matematice. Această lucrare explorează strategii și metode contemporane de predare a fizicii, având la bază integrarea matematicii în procesul educativ.

1. Legătura între Fizică și Matematică

Fizica modernă, de la mecanica clasică până la teoria relativității și mecanica cuantică, folosește un limbaj matematic avansat pentru a descrie legile naturii. Matematica permite fizicienilor să facă predicții precise, să analizeze date experimentale și să dezvolte teorii fundamentale.

a) Matematica ca limbaj al fizicii

Matematica este adesea considerată limbajul în care sunt scrise legile fizicii. De exemplu, ecuațiile diferențiale sunt folosite pentru a descrie mișcarea corpurilor (mecanica clasică), ecuațiile de Maxwell pentru câmpurile electromagnetice, iar ecuațiile lui Schrödinger pentru fenomenologia cuantică. În acest sens, predarea fizicii nu se limitează doar la înțelegerea legilor fizice, ci și la dezvoltarea unor abilități matematice care ajută elevul să aplice aceste legi în contexte concrete.

b) Matematica ca instrument de rezolvare a problemelor fizice

Prin utilizarea matematicii, elevii învață să rezolve probleme fizice complexe, dezvoltând astfel abilități analitice și de rezolvare de probleme. De exemplu, în studiul mișcării unui corp sub acțiunea unei forțe constante, elevii trebuie să aplice legile lui Newton și să folosească tehnici de calcul diferențial pentru a determina traiectoria corpului.

2. Modele de predare integrative

În prezent, se preferă abordările didactice care pun accent pe integrarea fizicii și matematicii, abordând lecțiile dintr-o perspectivă interdisciplinară. Aceste metode permit elevilor să înțeleagă mai bine legăturile dintre concepte și să aplice cunoștințele matematice pentru a rezolva probleme fizice.

a) Predarea integrată (Interdisciplinară)

Predarea integrată presupune abordarea simultană a conceptelor din fizică și matematică, ajutând elevii să înțeleagă cum se aplică matematica în contextul fizicii. De exemplu, în cadrul unei lecții despre legea mișcării a lui Newton, profesorul poate introduce concepte matematice,

cum ar fi derivarea și integrarea, pentru a explica cum se calculează viteza și accelerația în funcție de forța aplicată asupra unui obiect.

Un exemplu clar de integrare a fizicii cu matematica poate fi observat în studiul mișcării pendulului. Aici, elevii pot învăța despre mișcarea armonică simplă, despre ecuațiile diferențiale care o descriu și despre soluțiile lor matematice (funcții sinusoidale). Această abordare ajută elevii să înțeleagă atât principiile fizice, cât și tehnicile matematice necesare pentru a le analiza.

b) Învățarea prin probleme (Problem-Based Learning)

Metoda „învățării prin probleme” presupune ca elevii să rezolve probleme reale, provocatoare, care combină fizica și matematica. Prin aplicarea acestei metode, elevii nu învață doar teorie, ci și cum să o aplice în situații concrete. De exemplu, un exercițiu de rezolvare a unei probleme despre traiectoria unui proiectil implică atât legea mișcării, cât și concepte matematice precum trigonometria și calculul diferențial.

Această abordare este eficientă pentru dezvoltarea gândirii critice, deoarece elevii sunt încurajați să analizeze, să formuleze ipoteze și să aplice tehnici matematice pentru a găsi soluții.

c) Utilizarea tehnologiilor educaționale

În era digitală, tehnologia oferă resurse valoroase pentru predarea fizicii, iar utilizarea software-urilor matematice poate îmbunătăți semnificativ învățarea. Platforme precum **GeoGebra**, **Matlab** sau **Wolfram Mathematica** permit vizualizarea și simularea fenomenelor fizice, facilitând astfel înțelegerea complexității acestora. De exemplu, un elev poate folosi un simulator de mișcare pentru a vizualiza cum variază traiectoria unui obiect în funcție de viteza inițială și unghiul de lansare.

Tehnologia permite, de asemenea, crearea de exerciții interactive, în care elevii pot modifica parametrii unui experiment pentru a observa efectele acestora. Aceasta nu doar că facilitează înțelegerea teoretică, dar și încurajează o abordare activă a învățării.

3. Tehnici și abordări didactice

Pentru a asigura o predare eficientă a fizicii, profesorii trebuie să adopte strategii diverse care să ajute elevii să înțeleagă și să aplice concepte matematice complexe. Printre tehnicile didactice contemporane care favorizează integrarea matematicii în fizică, se numără:

a) Modele vizuale

Utilizarea diagramelor, graficelor și animațiilor este esențială pentru clarificarea conceptelor fizice. De exemplu, într-o lecție despre mișcarea uniform accelerată, profesorul poate folosi un grafic al vitezei în funcție de timp pentru a ilustra cum crește viteza unui obiect sub acțiunea unei forțe constante. Această abordare ajută elevii să facă legătura între teoria matematică (formule) și realitatea fizică (mișcarea obiectului).

Simulările pe computer și animațiile pot fi folosite pentru a vizualiza procese fizice care sunt greu de demonstrat în mod direct, cum ar fi comportamentele electronilor în câmpuri electromagnetice sau oscilațiile particulelor într-un sistem cuantic.

b) Exerciții interactive

Exercițiile interactive permit elevilor să experimenteze direct cu parametrii matematici și să vadă impactul acestora asupra fenomenelor fizice. De exemplu, un program de simulare poate permite elevilor să schimbe viteza unui obiect și să observe cum variază distanța parcursă într-un anumit interval de timp, ceea ce îi ajută să înțeleagă mai bine conceptele de viteză, accelerație și legea a doua a lui Newton.

c) Abordarea constructivistă

Teoria constructivistă a învățării susține că elevii își construiesc propriul înțeles prin experiențe active. În acest context, profesorii pot crea activități de învățare în care elevii trebuie să își formuleze ipoteze și să le testeze prin experimente. De exemplu, profesorul poate propune o problemă deschisă în care elevii trebuie să aplice ecuațiile de mișcare pentru a prezice comportamentul unui sistem fizic și apoi să verifice rezultatele printr-un experiment.

4. Provocările și soluțiile

În ciuda beneficiilor integrării fizicii și matematicii, există mai multe provocări de depășit în procesul educativ.

a) Dificultatea conceptuală

Unele concepte matematice, cum ar fi integralele sau ecuațiile diferențiale, pot fi dificile pentru elevii de liceu sau chiar pentru studenții de la facultate. De asemenea, înțelegerea aprofundată a teoriei fizice necesită o stăpânire solidă a conceptelor matematice, iar mulți elevi pot întâmpina dificultăți în aplicarea acestora.

b) Lipsa abilităților matematice fundamentale

Un alt obstacol este lipsa unei pregătiri adecvate în matematică. Elevii care nu au o bază solidă în algebra

și calcul diferențial pot întâmpina dificultăți în înțelegerea și aplicarea fizicii avansate. În astfel de cazuri, profesorii trebuie să identifice și să adreseze aceste lacune matematice pentru a asigura o predare coerentă a fizicii.

Soluții:

- **Formarea profesorilor:** Este esențial ca profesorii de fizică să aibă cunoștințe matematice solide și să fie capabili să integreze aceste cunoștințe în procesul didactic. De asemenea, profesorii ar trebui să fie formați în metode pedagogice care încurajează învățarea activă și aplicarea tehnologiilor educaționale.
- **Strategii diferențiate:** În funcție de nivelul de cunoștințe al elevilor, profesorii pot aplica strategii didactice diferențiate, oferind activități suplimentare pentru elevii care au nevoie de mai multă practică în matematică sau introducând abordări mai vizuale pentru a explica concepte mai abstracte.

5. Concluzii

Integrarea matematicii în predarea fizicii este esențială pentru o înțelegere profundă a fenomenelor fizice și pentru dezvoltarea abilităților de rezolvare de probleme. Predarea interdisciplinară, utilizarea tehnologiilor educaționale și abordările active de învățare pot ajuta elevii să își construiască atât abilități matematice, cât și fizice. Cu toate acestea, succesul

învățării depinde de formarea continuă a profesorilor și de adaptarea metodelor la nevoile individuale ale elevilor.

Bibliografie

1. Halliday, D., Resnick, R., & Walker, J. (2014). *Fundamentals of Physics* (10th ed.). Wiley.
2. Tipler, P. A., & Mosca, G. (2007). *Physics for Scientists and Engineers* (6th ed.). W.H. Freeman.
3. Foster, J., & Lee, J. (2018). *Teaching Physics with Problem-Based Learning*. Springer.
4. Mazur, E. (1997). *Peer Instruction: A User's Manual*. Prentice Hall.
5. Feynman, R. P., Leighton, R. B., & Sands, M. (2011). *The Feynman Lectures on Physics*. Addison-Wesley.

Promovarea imaginii școlii în era online-ului

Era digitală a transformat semnificativ modul în care școlile se prezintă și interacționează cu comunitatea. Astăzi, o prezență puternică în mediul online este esențială pentru a atrage noi elevi, pentru a comunica eficient cu părinții și pentru a demonstra impactul educațional asupra societății.

Importanța unei imagini online solide consta într-o serie de aspecte foarte importante care vin direct din indentitatea comunitatii școlare. Școala modernă trebuie să fie percepută nu doar ca un spațiu educațional, ci și ca o instituție inovatoare, conectată la noile tendințe tehnologice și sociale. Website-urile școlare, paginile de social media și canalele de comunicare digitală sunt acum instrumente indispensabile. O imagine online bine construită oferă:

Vizibilitate crescută – Într-o lume conectată, elevii și părinții apelează la internet pentru informații. Prezența activă pe platformele online permite școlii să fie ușor de găsit și accesat.

Promovarea valorilor școlii – Mediul online permite împărtășirea poveștilor de succes ale elevilor și profesorilor, evidențiind astfel excelența academică, activitățile extrașcolare și proiectele comunitare.

Creșterea atractivității – Un design modern al website-ului, postările creative pe social media sau videoclipurile inspiraționale despre viața școlii contribuie la crearea unei imagini dinamice și atractive.

În era digitalizării rapide, strategiile esențiale joacă un rol determinant în promovarea eficientă a imaginii unei școli. Fiecare strategie bine concepută și aplicată în mediul online contribuie la crearea unei conexiuni solide între școală, elevi, părinți și comunitatea largă. Acestea sunt importante pentru **consolidarea identității școlii** **caci prin** definirea unor valori clare și a unei identități vizuale unitare, școlile pot transmite un mesaj puternic și coerent. Astfel, instituția devine recunoscută și memorabilă în mediul online.

De asemenea, maximizarea vizibilității este o alta tema de abordare. Platformele online oferă oportunitatea de a ajunge la un public larg și divers. O strategie eficientă crește șansele ca școala să fie descoperită de viitorii elevi și parteneri.

Promovarea realizărilor este și ea importantă. Prin distribuirea de conținut valoros și relevant, cum ar fi povești de succes ale elevilor, evenimente școlare și inițiative de impact, se evidențiază calitatea și activitatea școlii.

Principalele componente ale strategiilor esențiale sunt Website-ul, Prezența activă pe social media, Marketing-ul de conținut, Campaniile tematice etc. Un website bine structurat și adaptat nevoilor publicului țintă este baza unei prezențe online eficiente. Acesta trebuie să ofere informații actualizate, un design atractiv și să fie optimizat pentru dispozitive mobile. Apoi rețelele sociale reprezintă un canal excelent pentru a crea o comunitate loială. Postările frecvente, interactive și adaptate platformelor specifice (Facebook, Instagram, YouTube) stimulează implicarea și fidelizarea publicului. Articolele de pe blog, videoclipurile educaționale și ghidurile pentru părinți și elevi adaugă valoare comunității și poziționează școala ca un lider în educație, iar organizarea periodică a campaniilor de promovare online, precum concursurile, activitățile extracurriculare sau „Zilele Porților Deschise,” ajută la construirea unei imagini dinamice și atractive.

Strategii esențiale pentru promovarea în online descriu modalitatea în care promovarea acționează în mod real . Astfel putem avea în vedere următoarele aspecte:

Crearea unui website funcțional și estetic Website-ul școlii trebuie să fie bine organizat, ușor de navigat și compatibil cu dispozitivele mobile. Acesta ar trebui să includă informații esențiale precum ofertele educaționale, calendarul activităților, anunțuri și secțiunea de contacte. De asemenea, este utilă integrarea unei secțiuni de blog sau articole despre inițiativele școlare.

Utilizarea social media Platformele precum Facebook, Instagram și YouTube pot fi folosite pentru a posta fotografii și videoclipuri de la evenimente școlare, pentru a promova concursuri, știri și povești inspiratoare. Postările regulate și interactive atrag o comunitate activă și fidelă.

Colaborări cu elevii Implicarea elevilor în promovarea imaginii școlii este o metodă creativă și eficientă. Echipele de elevi pot contribui cu idei de postări, videoclipuri și design grafic, construind o conexiune autentică cu comunitatea lor.

Campanii tematice Organizarea de campanii online – cum ar fi „Ziua Porților Deschise”, proiecte de mediu, sau activități creative – poate crește vizibilitatea școlii. Folosirea hashtag-urilor dedicate sporește impactul acestor campanii pe social media.

Feedback și interacțiune cu publicul Comunicarea deschisă cu elevii, părinții și partenerii comunitari este crucială. Mesajele și comentariile primite pe platformele online ar trebui răspunse rapid și respectuos, consolidând astfel relația cu audiența.

Promovarea activităților extrașcolare Olimpiadele, spectacolele artistice, expozițiile sau alte proiecte sunt oportunități excelente pentru a arăta diversitatea activităților școlare. Publicarea acestor realizări în mediul online demonstrează implicarea școlii în formarea elevilor pe multiple planuri.

Formarea unui brand educațional Identitatea vizuală a școlii, cum ar fi logo-ul, sloganul sau culorile specifice, contribuie la unicitatea imaginii sale în online. Menținerea consecvenței vizuale și de mesaj ajută la consolidarea reputației instituției.

Totusi realitatea ne aduce frecvent provocări online pentru școli. Astfel, ne intalnim cu o serie de aspecte care ne blocheaza sau ne obstructioneaza demersurile.

Lipsa resurselor dedicate – Administrarea unui website sau a paginilor de social media poate fi dificilă fără personal dedicat sau competențe specifice.

Gestionarea feedback-ului negativ – Comentariile critice sau reacțiile negative pot afecta imaginea școlii dacă nu sunt gestionate corect și rapid.

Protecția datelor personale – Respectarea legislației GDPR este crucială pentru protejarea informațiilor despre elevi și profesori.

Lipsa implicării comunității – Un conținut slab sau rar publicat poate duce la pierderea interesului publicului.

Concurența altor instituții – Școlile trebuie să găsească modalități creative de a se diferenția în fața altor instituții educaționale care folosesc intens mediul online.

Dependența de tehnologie – O pană tehnică poate învălui toată strategia de comunicare în tăcere și poate fi un risc semnificativ.

Dinamica rapidă a platformelor – Algoritmii și tendințele platformelor se schimbă frecvent, necesitând adaptări constante.

Impactul strategiilor esențiale asupra succesului

Strategiile bine concepute nu doar atrag mai mulți elevi, dar și creează un spațiu virtual pozitiv, în care comunitatea școlară poate colabora și împărtăși idei. Promovarea online a școlii devine astfel un catalizator pentru recunoașterea și aprecierea muncii depuse de profesori și

elevi. Aplicarea strategiilor esențiale în promovarea online transformă modul în care școlile comunică și interacționează cu comunitatea lor. Acestea asigură nu doar vizibilitate crescută, ci și o reputație solidă, contribuind la dezvoltarea educațională și la consolidarea imaginii instituției.

Promovarea imaginii școlii în era online-ului nu este doar o opțiune, ci o necesitate. Prin valorificarea instrumentelor digitale și prin dezvoltarea unei prezențe autentice, școlile pot atrage noi elevi, îmbunătăți colaborarea cu părinții și pot inspira comunitatea locală. O astfel de strategie creează o punte solidă între educație și tehnologie, contribuind la succesul viitor al școlii și al elevilor săi.

Prof. Educ. timpurie Ionescu Mihaela

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Introducere

În ultimele decenii, tehnologia a avansat într-un ritm accelerat, iar digitalizarea a pătruns aproape în toate domeniile vieții, inclusiv în educație. Inovațiile digitale în învățământ aduc multiple beneficii, precum accesul la resurse educaționale mai diverse și posibilitatea personalizării procesului de învățare. Cu toate acestea, tranziția către un mediu educațional digitalizat vine cu provocări semnificative. Un aspect esențial al acestui proces este formarea cetățenilor responsabili, care sunt capabili să navigheze în mod critic și etic în mediul digital. În acest context, acest referat își propune să analizeze principalele provocări și soluții pentru integrarea inovației digitale în educație, cu un accent deosebit pe formarea cetățenilor responsabili.

Provocările inovației digitale în educație

1. Accesul inegal la tehnologie

Unul dintre cele mai mari obstacole în implementarea inovației digitale în educație este inegalitatea în accesul la tehnologie. În multe regiuni, în special în zonele rurale sau defavorizate, elevii nu au la dispoziție echipamente necesare (laptopuri, tablete) sau o conexiune la internet stabilă, ceea ce le limitează oportunitățile de învățare. Aceasta poate duce la disparități educaționale și la o amplificare a inegalităților existente în societate.

2. Lipsa de formare a cadrelor didactice

Deși mulți profesori sunt familiarizați cu utilizarea tehnologiei în viața personală, implementarea acestora în educație necesită competențe specifice. Formarea continuă a cadrelor didactice pentru utilizarea instrumentelor digitale este esențială, dar, de multe ori, programele de formare sunt insuficiente sau neactualizate. Profesorii trebuie să învețe nu doar să folosească tehnologia, ci și să o integreze în mod eficient în curriculum.

3. Securitatea și protecția datelor

Inovațiile digitale vin și cu riscuri legate de securitatea datelor și confidențialitatea informațiilor personale ale elevilor. Într-o eră digitală, datele elevilor pot fi vulnerabile la atacuri cibernetice, iar utilizarea platformelor online poate ridica probleme legate de protecția informațiilor. Este necesar ca instituțiile educaționale să adopte politici stricte de protejare a datelor și să asigure un mediu online sigur.

4. Dependența de tehnologie

Un alt risc asociat cu educația digitală este dependența de tehnologie. Elevii pot deveni prea dependenți de platformele online sau de dispozitivele digitale, ceea ce poate afecta dezvoltarea lor socială și emoțională. De asemenea, acest lucru poate conduce la scăderea interacțiunilor față în față, care sunt esențiale pentru dezvoltarea abilităților interpersonale.

Soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

1. **Accesibilitatea tehnologică**

Pentru a asigura o educație echitabilă, autoritățile trebuie să investească în infrastructura digitală, oferind acces la echipamente și internet tuturor elevilor. Programele guvernamentale care susțin achiziționarea de tehnologie pentru școli sau acordarea de burse pentru elevi pot ajuta la reducerea inegalităților.

2. **Formarea cadrelor didactice**

Un pilon important al succesului inovației digitale în educație este formarea continuă a profesorilor. Instituțiile de învățământ trebuie să organizeze sesiuni de formare pentru a familiariza cadrele didactice cu instrumentele digitale, dar și cu metodele pedagogice inovative. De asemenea, este esențial ca profesorii să fie învățați cum să abordeze subiecte de responsabilitate digitală, cum ar fi securitatea online și etica pe internet.

3. **Promovarea educației pentru cetățenie digitală**

Este important ca elevii să fie educați despre responsabilitatea în mediul digital. Educația pentru cetățenie digitală trebuie să includă lecții despre siguranța pe internet, gestionarea timpului online, respectul pentru diversitate și combaterea bullying-ului cibernetic. Prin aceste lecții, elevii pot învăța să devină utilizatori responsabili ai tehnologiei.

4. **Colaborarea între școli, părinți și autorități**

Un alt factor crucial este implicarea părinților în educația digitală a copiilor lor. Părinții trebuie să fie informați despre cum să protejeze copiii în mediul online și să colaboreze cu școlile pentru a crea un mediu de învățare sigur. Autoritățile trebuie să sprijine aceste inițiative prin dezvoltarea de politici și reglementări clare în domeniul educației digitale.

Concluzie

Inovația digitală în educație are un impact semnificativ asupra modului în care învățăm și în care interacționăm cu informațiile. Deși implementarea tehnologiilor educaționale vine cu provocări considerabile, există soluții eficiente pentru a le depăși. Asigurarea accesului echitabil la tehnologie, formarea cadrelor didactice și promovarea educației pentru cetățenie digitală sunt esențiale pentru crearea unei societăți educaționale responsabile și incluzive. Este important ca toți actorii implicați – autoritățile, școlile, profesorii și părinții – să colaboreze pentru a pregăti cetățeni responsabili, capabili să utilizeze tehnologia într-un mod etic și informat.

Bibliografie

1. **Bălan, M., & Popescu, L. (2020).** *Inovația digitală în educație: Oferte și provocări.* Editura Universității din București.
2. **Mihaila, M. (2021).** *Digitalizarea educației: Provocări și soluții pentru formarea unui cetățean responsabil.* Revista de Educație și Tehnologie, 12(3), 123-134.
3. **Păun, G. (2019).** *Tehnologii emergente în educație: Cum influențează digitalizarea învățământul?.* Editura Polirom.

Dinamica și structura populației

Aplicații pe proiecte și secvențe de lecție

Mulți profesori se tem de convertirea în planuri și proiecte de lecție active și axate pe gândire critică, atunci când vine vorba despre lecțiile de la capitolul de dinamica populației. Dar tocmai faptul că are teme incitante, care pot fi foarte bine subiecte pentru lecții de tip ERR sau clasice, dar axate pe gândire critică și conversație euristică, este elementul dinamic, atractiv, social și de interes pentru elevi.

La clasa a VIII a, modalitățile de aplicare sunt mai numeroase, deoarece, în acest caz, în programă există un capitol generos despre Populație și așezări, și în plus de asta, elevii trebuie să susțină spre sfârșitul semestrului teza la geografie. Lecțiile pun accentul pe învățarea conceptelor de populație activă și ocupată, densitatea populației, structura populației pe sexe, pe grupe de vârstă, confesională, națională și pe medii, și deci motivația învățării va căpăta alte conotații și noi valențe formative.

Ce tipuri de competențe și implicit obiective de referință ce se pretează foarte bine la studiul Dinamicii populației, am încercat să sumarizez mai jos:

- elevii vor fi în măsură să aplice elemente generale de dinamica populației la caracteristicile orizontului local și apropiat;
- elevii vor fi capabili să utilizeze algoritmi de investigare a mediului geografic;
- elevii vor fi capabili să perceapă sisteme spațiale și funcționale (pe baza identificării unor relații între elemente și procesele componente);
- elevii vor repartiza spațial într-o schemă elementele naturale și/sau socio-economice;
- elevii vor fi capabili să selecteze fapte specifice esențiale și concepte;

Exemple de lecții: Evoluția populației, Repartiția geografică și densitatea populației, Structura populației, Populația activă.

Activitățile de învățare propuse de programă se referă la realizarea și expunerea unei lucrări independente sau identificarea componentelor specifice ale populației cum ar fi: structura populației, dinamica acesteia, evoluția populației și perceperea transformărilor la scara timpului(pe piramidele de vârstă) .

De asemenea, profesorul poate propune diferite teme pentru portofoliul elevilor pentru semestrul II:

Analiza cauzelor care au dus la scăderea populației în perioada 1992-2011(ultimul recensământ);

O listă de definiții utilizate în acest capitol(maxim 10);

Analiza evoluției grupelor de vârstă și a populației active, pe piramida vârstelor;

Comparație între piramida vârstelor masculin /feminin sau rural /urban;

Grupele de vârstă de pe scara blocului unde locuieți.

Proiect de lecție

Geografia României

Clasa a VIII a

Subiectul lecției: Populația activă

Tipul lecției: Evocare – Realizarea sensului – Reflecție

Motivatie: această lecție este importantă deoarece se analizează locul și rolul populației active și ocupate în cadrul dezvoltării economice a României. Pe baza unei analize riguroase, elevii ajung la diferite opinii referitoare la cauzele ce determină nivelul de trai scăzut din țară.

Obiective operaționale

Cognitive. Pe parcursul acestei lecții elevii trebuie:

să definească termenii de populație activă, ocupată și sectoare de activitate;

Metodologice. Pe parcursul acestei lecții elevii trebuie:

să analizeze componentele sectoarelor de activitate din România;

să argumenteze caracteristicile populației active;

Atitudinale. Pe parcursul lecției elevii trebuie:

să învețe prin cooperare cu colegii;

să adopte o poziție personală față de problema șomajului.

Condiții prealabile: elevii știu să interpreteze un grafic sau să identifice elementele de referință ale unei hărți a populației sau administrative;

Resurse materiale: hărți, grafice, atlase, textul din manual

Resurse procedurale: ciorchinele, bula dubla, eseu structurat, studiu de caz.

Evaluare: Ce dovezi am că elevii au învățat lecția?

De continut: răspunsurile la întrebări, eseu de cinci minute, ciorchini elaborați

De utilizare a operațiilor gândirii: soluțiile studiului de caz, explicarea fenomenului migrației spre sate a orașenilor, sintetizarea informațiilor

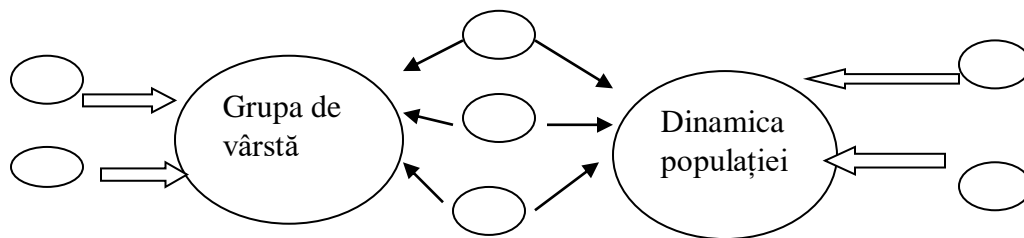
Desfășurarea situațiilor de învățare

Evocare

Conexiuni cu cunoștințele anterioare ale elevilor

1. Amintiți-vă despre structura populației și dinamica populației. Elaborați fiecare în caiet **bula dublă** și completați-o pe baza caracteristicilor scrise pe tablă. Lucrați individual, apoi în perechi.

- pe tabla vor fi trecute amestecat caracteristicile: natalitate, mortalitate, populație adultă, spor natural, îmbătrânire demografică, populație tânără, scăderea populației. Aceasta schemă poate fi realizată și clasic, prin conversație euristică, sub forma unor întrebări – idei ancoră, care să reactualizeze elevilor cunoștințele generale despre geografia populației.

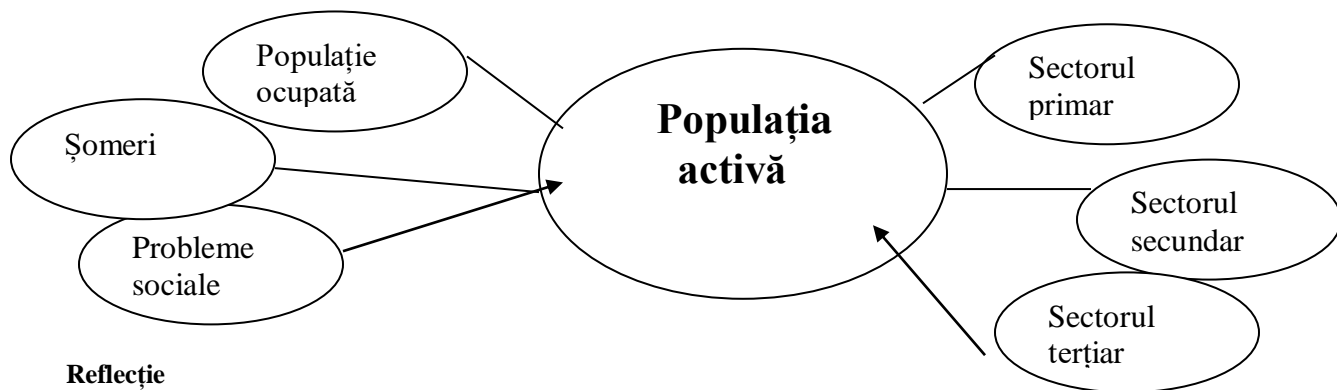
Timp de scriere, comunicare.

2. Organizarea cunoștințelor anterioare ale elevilor. Verificarea bulei duble la elevi. Completez pe tablă.

Realizarea sensului

3. Comunicarea titlului lecției noi și motivarea pentru învățare

4. Lecturarea individuală a textului. Citiți textul, apoi vom completa împreună ciorchinele.

Reflecție

Studiu de caz în grupuri de câte patru elevi.

- Mențiune : se poate obține piramida vârstelor pe județ de pe site-ul direcției județene de statistică, unde de asemenea se poate descărca și graficul cu numărul de salariați din regiunea de NE. Sau, la această secvență se poate folosi orice grafic sau orice tip de piramid, în funcție de interesul profesorului sau de competențele elevilor.

Priviți și observați piramida vârstelor din județul Bacău și explicați ce credeți că se va întâmpla cu populația adultă peste 20 de ani și în aceeași măsură ce se va întâmpla cu populația tânără din acest moment pe următorii ani.

Ce repercusiuni va avea acest lucru asupra populației active?

Urmăriți graficul cu scăderea numărului de salariați în județele regiunii de NE.

De ce credeți că s-a întâmplat acest lucru?

Identificați trei cauze care au la bază această scădere.

Lucrați în perechi și realizați un scurt eseu de 6-8 rânduri, despre motivele plecărilor în străinătate ale băcăuanilor.

Aplicații/exerciții/feed back

Notați pe piramida vârstelor județului Bacău locul unde se afla părintii voștri, judecând după vârsta lor și cea notată pe grafic, considerând anul 0-1, anul 2004.

Item de completare.

Aveți următorul text. Scrieți în spațiile libere termenul sau denumirea corespunzătoare.

Structura profesională indică, repartiția în țară pe, iar cea pe etnii se numește structura pe În Moldova unul din județele cu cele mai multe minorități etnice este, iar în țară regiunea cu cele mai multe minorități etnice este Natalitatea este indicatorul demografic care este în legătură directă cu structura pe, acesta fiind mai scăzut în țară și mai ridicat în județele din Datorită scăderii populației în orașe, structura pe medii de locuire s-a modificat substanțial, crescând ponderea populației.....

Termeni și denumiri: Moldova, Neamț, Suceava, Transilvania, religii, etnii, naționalități, grupe de vârstă, profesională, urban, rural

D. Tema pentru acasă.

Realizați un text, corect și coerent din punct de vedere geografic, utilizând o singură dată următorii termeni sau următoarele denumiri: Evoluție, negativ, pozitiv, Bacău, oraș, structura, Moldova, Culoarul Siretului, spor natural, Subcarpați

Bibliografie

- Aur Nicu- Contribuții la studiul populației orașului Bacău. Studii și cercetări, I.P. Bacău, 1973
- Dulamă Maria Eliza- Didactică geografică, Ed. Clusium, Cluj Napoca, 1996
- Dulamă Maria Eliza- Modelul învățării depline a geografiei. Teorii și practici didactice, Ed. Clusium, Cluj Napoca, 2004
- Harja Eugenia- Folosirea resurselor de muncă-studiu în profil teritorial, Ed. Matrix Rom, București, 2004

Prof. Viorel Irașcu

Școala Gimnazială „ Al. I.Cuza” Bacău

COMUNICAREA ÎN MEDIUL ȘCOLAR

TRECUT, PREZENT SI VIITOR

Prof. înv. Primar Isticioaia Geanina-Letiția

“Asemenea unei flori gingașe, strălucitoare dar fără miros, sunt cuvintele delicate dar goale ale celui care nu făptuiește după cum vorbește.” - Budhha

Profesorul cu vocație știe că a fi preocupat de conștientizarea, supravegherea și îmbogățirea conduitei sale comunicative este o cerință elementară, mai ales că „nu tot ce intenționăm reușim să spunem, nu tot ce spunem se aude, nu tot ce se aude se și înțelege, se înțelege și ce nu spunem, iar ceea ce se înțelege nu depinde de noi ce devine”(L. Soitu).

Comunicarea didactică este un act informațional. Transmiterea informației este un schimb simbolic.

Comunicarea verbală conduce actul învățării. Ea facilitează achiziționarea de cunoștințe, informații din diferite domenii cu scopul dobândirii culturii generale, de specialitate, a atitudinilor și convingerilor intelectuale, morale, se formează și se consolidează trăsături pozitive de caracter, are un finalism accentuat în scopuri și obiective educationale.

Structura comunicării didactice se face conform logicii pedagogice. Profesorul trebuie să dea dovadă de competența comunicativă, aceasta constând în abilitatea acestuia de a utiliza codurile limbajului educational (lingvistic, didactic, specific) în combinații adecvate situațiilor de învățare. Profesorul trebuie să fie capabil să utilizeze limbajul ca mijloc principal al educației. Coordonatele unui limbaj corect ar fi: bogat, stil, vocabular, orientat la subiect, emoțional, mobilizator, simplu, inteligent, încheșat, plăcut auzului, nuanțat, curgător, plastic, scriere lizibilă. Datorită exploziei de informații, profesorul trebuie să fie capabil să le prelucreze. De aici, o variabilă importantă a succesului educației fiind comunicarea, iar în cadrul ei, dialogul profesor-elev.

Prin caracterul instrumental, comunicarea înglobează fenomenul de retroacțiune, prezent prin două forme: feed-back-ul și feed-forward-ul. Dacă situația

comunicării permite o prezenta optimă a fiecăruia din cele două feed-back-uri se poate constata:

1. Creșterea eficienței actului învățării;
2. Instalarea unui climat securizant pentru profesor și elevi ;
3. Ameliorarea relației interpersonale între cei implicați în actul didactic;

Eficacitatea actului comunicativ este cu atât mai mare cu cât profesorul dă dovadă de empatie, acceptă asertivitatea în comunicare și dă dovada de un tact pedagogic bine conturat.

Perceperea tot mai exacta a potențialului și ponderii pe care actul comunicativ îl joacă în actul didactic este susținuta de ideea că astăzi, proiectarea și managementul comunicării apar ca principii de bază ale design-ului educațional.

În sistemul de educație, comunicarea este privită drept circulație a informațiilor în fluxuri continue. Limbajul și para-limbajul asociat acestuia, îmbracă forme scrise, rostite, imagistice, gestuale, simbolice, conform cu nevoile de comunicare, pentru a asigura transmisia-recepția mesajelor într-o situație dată. Specialiștii în științele educației au preluat elementele teoriei comunicării adaptându-le fenomenului educațional. Didactica modernă nu impune folosirea metodelor și procedeele drept rețete, ci lasă libertate deplină cadrului didactic, încât asistăm la un proces continuu de diversificare și restructurare a metodelor și procedeele, ceea ce dă o notă dinamică și deschisă actualei metodologii a învățământului.

Procesul de învățământ își optimizează funcționarea printr-o comunicare reciprocă, între cadru didactic și elevi se schimbă mesaje verbale, inițiativa exprimării opiniilor este încurajată , iar informațiile pendulează între cei care comunică, pe baza principiilor reciprocității,pe rând și oricând emițătorul (cadru didactic) ia locul receptorului (elevului), determinând aceeași poziție privilegiată a partenerilor, a educabilului și a celui ce educă .Tipul de comunicare reciprocă răspunde unui proces de învățământ democratic, modern, în care cadrul didactic nu rămâne un agent de informare, iar elevul un asimilator de informație, fluxul informațional „circulă”de la cadru didactic spre elevi și de la elevi spre cadru didactic, reglând optimizarea comunicării și apropiind interlocutorii. Actul de comunicare este bilateral, determinând opțiunea că mesajul nu este numai ceea ce se predă, ci și ceea ce se recepționează, astfel se detronează „ierarhii de roluri”, fiecare învață Limbajul și specificitatea comunicării educaționale 42 de la fiecare .În termeni didactici, mesajul informațional este o competență, din perspectiva educatorului și o performanță din perspectiva educatului, relațiile comunicative ce

se pot stabili în mediile didactice sunt: elev-elev, elev-elevi, profesor-elevi, profesor-elev și elev cu sine.

Limbajul este principala formă de comunicare umană, dar indivizii pot comunica și altfel decât prin limbaj, adică prin gesturi, mimică, simboluri, reacții ș.a. Toate din lume câte există emit o informație care comunică, putând fi elemente de relaționare. Indivizii care posedă același cod lingvistic, adică cei care știu să vorbească aceeași limbă, mențin relații de comunicare mult mai active decât cu cei care utilizează un altfel de limbaj. Spre a-și exprima funcția de comunicare interactivă limbajul trebuie să fie corect însușit sub toate dimensiunile și în toate componentele sale

În perioada actuală trăim într-un mediu dinamic, tehnologizat și globalizat aspecte care sunt marcante și pentru planul educațional și care au condus la o nouă concepție despre comunicarea didactică aceasta fiind axată în ultimii doi ani pe mediul online. Astfel începând cu martie 2019, educația nu se desfășoară numai în școală, ci și în varianta e-learning sau blended learning. Totodată, se observă în rândul tinerilor preocuparea pentru educația nonformală și informală astfel ”conceptul de cultură suferă modificări, accentul deplasându-se de la cultura de tip academic, către cea de tip funcțional, de la cultura scrisă, către cea de tip oral și audio-vizual, de la predominanța monoculturalității către deschiderea interculturală (Whiting, 2012). În condițiile provocărilor tot mai diverse cărora școala trebuie să le facă față, educația nonformală a devenit treptat un mijloc de suplimentare a educației formale” (Istrat și Velea, 2006).

În ceea ce privește percepția elevilor cu privire la predarea-învățarea online, ei au opinat că procesul de învățare online în special din timpul COVID-19 i-a ajutat să ia legătura cu lecțiile lor în afara celor patru pereți ai sălii de cursunde nu au avut acces și au creat o alternativă pentru finalizarea programului.

Dificultăți apărute în comunicarea didactică online:

- Neînțelegerea mesajului;
- Interpretarea greșită a mesajelor prin imposibilitatea de-a le recepționa până la final din cauza problemelor de conexiune;
- Neînțelegerea de către studenți a răspunsului minimal sau a încurajărilor pentru a continua exprimarea propriilor idei;

–Diminuarea atenției în timp (ora, semestru) în raport cu informațiile transmise de profesor –(cunoștințe);

–Lipsa de interactivitate, absența unui dialog sau a întrebărilor;

–Instalarea oboselii;

–Comunicarea non-verbală deține circa 85% ca și importanță în transmiterea unui mesaj, iar în ceea ce privește comunicarea didactică în mediul online putem spune că descifrarea și interpretarea limbajului non-verbal este dificil de realizat.

Utilizarea îndelungată a interacțiunii online a dezvăluit numeroase probleme întâmpinate de profesori și elevi. Clasele online sunt problematice, la anumite materii în care conținutul este abstract, există multe concepte care au nevoie de o interacțiune reală față în față pentru o înțelegere completă. Interacțiunea online este în detrimentul sănătății ochilor și al sănătății generale a corpului. Mai multe instrumente disponibile de predare-învățare online, precum Zoom, Google Meet, Facebook și YouTube, disponibile atât pentru profesori, cât și pentru elevi, au fost utilizate în funcție de necesități.

Pentru o comunicare didactică online eficientă se impune stabilirea cât mai exactă a modului în care interactivitatea acțiunilor didactice, capacitatea de a oferi reprezentări multiple și dinamice ale fenomenelor și mai ales, interacțiune profesor-student și student-student pot fi cât mai bine valorificate. Experiența didactică a profesorului și capacitatea sa de a se adapta noului sunt aspecte importante în derularea activităților de curs și seminar în varianta online. De asemenea, rolul profesorului nu trebuie diminuat în procesul de instruire, ci i se adaugă noi valențe, și posibilități de exprimare profesională. Elevii se pot implica activ în comunicarea didactică derulată online doar dacă în paralel nu desfășoară alte activități de rutină. Totodată pot să își stimuleze activitatea intelectuală și să își valorizeze aptitudinile și cunoștințele tehnice și de specialitate. Comunicarea didactică în mediul online are atât aspecte pozitive cât și negative. Dintre cele pozitive menționăm: posibilitatea de-a participa la ore din orice loc, accesul la învățare în condiții dificile, posibilitatea de studiu și lucru individual – blended learning, utilizarea unor informații prezentate astfel încât să stimuleze memoria auditivă și cea vizuală.

Comunicarea rămâne una dintre problemele importante ale școlii, la care rar ne gândim, însă dacă ne-am reuni forțele toți factorii educaționali: familie, școală, societate, am înțelege că modul implicat de abordare al ei poate influența pozitiv integrarea socială și evoluția viitoare a elevilor noștri

IMPORTANȚA COMUNICĂRII ÎN PROCESUL DE DIGITALIZARE

P.Î.P Adriana ISTRATE
Scoala Gimnazială Nr.1 Dobrotești

Transformarea digitală a comunicării reprezintă un fenomen dinamic, redefinind interacțiunile la nivel personal și organizațional. Acest articol explorează impactul digitalizării asupra comunicării, analizând provocările și oportunitățile generate de noile tehnologii. Printre provocările principale se numără securitatea și confidențialitatea datelor, suprasaturarea informațională și proliferarea dezinformării. Pe de altă parte, apariția de noi canale de comunicare, personalizarea mesajelor prin inteligență artificială și creșterea accesibilității la informație creează oportunități semnificative. Un aspect esențial în acest context este aplicarea educației STEAM, care pregătește elevii și profesioniștii pentru a utiliza tehnologiile emergente în mod creativ și strategic, facilitând integrarea tehnologiilor digitale în toate domeniile de activitate. Transformarea digitală reprezintă atât o provocare, cât și o oportunitate majoră pentru optimizarea comunicării, oferind perspective inovative pentru îmbunătățirea eficienței și calității interacțiunilor.

Importanța transformării digitale în comunicare

În ultimele decenii, tehnologiile digitale au schimbat profund modul în care oamenii comunică la nivel global. Transformarea digitală nu mai este doar un fenomen emergent, ci o realitate cu impact semnificativ asupra societății și organizațiilor. Comunicațiile tradiționale au evoluat spre interacțiuni rapide, personalizate și mediate de o gamă largă de platforme tehnologice. Această tranziție influențează nu doar comunicarea interumană, ci și strategiile organizaționale, procesele de marketing și modul în care informațiile sunt diseminate.

Transformarea digitală este procesul prin care tehnologia digitală este integrată în toate aspectele unei organizații, schimbând fundamental modul de operare și adăugând valoare experienței de comunicare. În contextul comunicării, transformarea digitală implică utilizarea instrumentelor digitale pentru a facilita și îmbunătăți interacțiunile, fie acestea la nivel interpersonal, fie la nivel organizațional sau societal.

Fundamente teoretice ale comunicării digitale

Comunicarea digitală, un element central al societății moderne, implică transmiterea de mesaje prin tehnologii precum social media, e-mail, și platforme colaborative. Aceasta facilitează interacțiuni

rapide și partajarea informațiilor la scară largă, dar necesită adaptare continuă și gestionarea provocărilor precum suprasaturarea informațională și etica digitală.

Evoluția de la forme unidireționale de comunicare (ex. e-mailuri) la modele interactive și colaborative, incluzând realitatea augmentată și inteligența artificială, a transformat utilizatorii din consumatori pasivi în creatori activi de conținut. Elevii trebuie să dezvolte competențe esențiale, precum gândirea critică, evaluarea surselor, crearea de conținut și utilizarea etică a tehnologiei.

Modelele clasice de comunicare, precum Shannon-Weaver, au fost adaptate la specificitățile digitale, iar cele interactive și transacționale sunt mai relevante. Modelul interactiv evidențiază dinamica bidirecțională din educația digitală, unde elevii și profesorii comunică prin feedback în timp real. Modelul transacțional subliniază rolurile interschimbabile în procesele digitale, aplicabile pe rețele sociale și în colaborările virtuale.

Competențele de comunicare digitală necesare elevilor includ:

1. Utilizarea platformelor digitale – navigare eficientă și utilizarea funcționalităților pentru atingerea obiectivelor.
2. Gestionarea suprasaturării informaționale – filtrarea informațiilor și evitarea dezinformării.
3. Crearea de conținut digital – dezvoltarea de conținut atractiv și adaptat platformelor.
4. Etica și responsabilitatea digitală – respectarea normelor de comunicare online și protecția datelor personale.
5. Colaborarea online – utilizarea instrumentelor digitale pentru lucrul în echipă.

Integrarea acestor competențe în educație pregătește elevii pentru viitor, oferindu-le abilități relevante academic și profesional, în timp ce modelele de comunicare adaptate mediului digital le oferă un cadru esențial de înțelegere și aplicare.

Școlile integratoare funcționale și eficiente prezintă anumite trăsături caracteristice:

- Sunt deschise permanent spre schimbare și adaptare, în funcție de nevoile copiilor
- Reprezintă un mediu deschis, în care nu există discriminare
- Valorizează egal toți actorii care își desfășoară activitatea între porțile sale: elevi, părinți, personal.
- Promovează interculturalitatea

Transformarea digitală a comunicării redefiniște interacțiunile sociale și profesionale, impunând dezvoltarea competențelor de comunicare digitală, esențiale pentru elevi într-o lume globalizată și digitalizată. Aceste competențe nu se limitează la utilizarea tehnologiei, ci includ gândirea critică,

rezolvarea problemelor, gestionarea responsabilă a datelor și securitatea digitală. Elevii trebuie să învețe să filtreze informațiile, să protejeze datele personale și să interacționeze respectuos în mediul online.

Comunicarea digitală facilitează colaborarea globală, permițând elevilor să lucreze cu colegi din alte țări, să participe la proiecte internaționale și să exploreze diverse culturi, contribuind la competențele interculturale. De asemenea, alfabetizarea media și digitală este crucială pentru a deveni consumatori și creatori de conținut responsabili, capabili să distingă informațiile credibile de cele false și să utilizeze platformele digitale etic și eficient.

Profesorii joacă un rol esențial în ghidarea elevilor spre utilizarea productivă a tehnologiei prin strategii educaționale integrate, cum ar fi proiectele colaborative și simulările digitale. Cercetările viitoare ar trebui să identifice modalități inovatoare de personalizare a învățării digitale, maximizând impactul pozitiv asupra competențelor elevilor.

În concluzie, competențele de comunicare digitală sunt fundamentale pentru succesul academic și profesional al elevilor, precum și pentru formarea unor cetățeni digitali responsabili, capabili să folosească tehnologia în mod etic și productiv.

Bibliografie

1. Clark, E. (2023). Future Trends in Digital Communication: What to Expect in the Next Decade. *Journal of Future Studies*.
2. Coman, E., & Bălăceanu, M.-A. (2022). Digital Transformation in Communication: Challenges and Opportunities for Organizations. *Journal of Communication Management*.
3. García-Fernández, A. (2020). Social Media and Digital Communication: A New Paradigm for Engaging Audiences. *International Journal of Communication*.
4. Keller, J. M. (2021). Ethical Challenges in Digital Communication: Balancing Innovation and Privacy. *Journal of Business Ethics*.

Educația în era digitală: Provocări, soluții și formarea cetățenilor viitorului

Ivan Andreea Livia

Școala Gimnazială Ghinești structura Mircea Vodă, Dâmbovița

În contextul transformării rapide a societății prin digitalizare, educația se află într-un proces continuu de adaptare la noile realități tehnologice. Inovația digitală a schimbat nu doar metodele de învățare, dar și felul în care gândim despre educație, creativitate și responsabilitate. Totuși, pe lângă beneficiile evidente, există o serie de provocări care trebuie depășite pentru a asigura că elevii din întreaga lume sunt pregătiți să devină cetățeni digitali responsabili și activi. Cum putem să integrăm eficient tehnologia în educație, astfel încât aceasta să contribuie la formarea unui viitor mai echitabil și sustenabil?

Un prim subiect pe care îl putem aborda este despre provocările inovației digitale în educație. În ciuda avantajelor sale, implementarea inovației digitale în educație aduce cu sine provocări considerabile, ce pot afecta echitatea și eficiența procesului educațional.

- Accesul inegal la tehnologie

Unul dintre cele mai mari obstacole în integrarea tehnologiei în educație este accesul inegal la resurse digitale. În multe regiuni ale lumii, în special în zonele rurale sau defavorizate, elevii nu au acces constant la internet sau la dispozitive digitale de calitate. În aceste condiții, procesul educativ poate deveni ineficient, iar decalajul între școlile din mediul urban și cele din mediul rural se adâncește. Chiar și în zonele dezvoltate, această problemă poate apărea din cauza diverselor condiții economice, cum ar fi lipsa de dispozitive adecvate sau de conexiune de internet stabilă la domiciliu.

- Dependența de tehnologie și pierderea abilităților sociale

În ciuda faptului că tehnologia oferă oportunități extraordinare de învățare personalizată și acces rapid la informație, există riscul ca elevii să devină dependenți de aceasta și să dezvolte o serie de abilități limitate în legătura cu lumea reală. De exemplu, abilități esențiale precum gândirea critică, rezolvarea de probleme complexe sau colaborarea față în față pot fi subdezvoltate dacă tehnologia devine principalul mediu de învățare. În plus, interacțiunile

digitale pot să înlocuiască formarea relațiilor interumane, care sunt fundamentale în dezvoltarea emoțională și socială a elevilor.

- Securitatea cibernetică și protecția datelor

În era digitală, riscurile asociate cu securitatea cibernetică sunt omniprezente. Atacurile ciberneticе, furtul de date personale și expunerea la conținut dăunător sunt doar câteva dintre riscurile la care sunt expuși elevii și profesorii. În special, protejarea datelor personale ale elevilor și securitatea platformelor de învățare online devin aspecte cruciale. Instituțiile educaționale trebuie să implementeze măsuri de protecție a datelor și să instruiască elevii cu privire la importanța păstrării confidențialității online.

- Formarea continuă a cadrelor didactice

Pentru ca tehnologia să fie integrată eficient în procesul educațional, cadrele didactice trebuie să fie bine pregătite. Însă, de multe ori, profesorii nu au formarea necesară pentru a utiliza tehnologiile educaționale într-un mod eficient. În plus, curriculumul de formare a profesorilor trebuie să evolueze rapid, pentru a include noile tehnologii și metode de învățare digitală. Lipsa formării continue poate duce la utilizarea greșită a tehnologiilor și la o integrare ineficientă a acestora în clase.

În al doilea rând menționăm soluțiile pentru integrarea responsabilă a inovației digitale

Pentru a depăși aceste provocări, sunt necesare soluții strategice, care să asigure integrarea echitabilă și eficientă a inovației digitale în educație.

a. Asigurarea accesului echitabil la tehnologie

Un prim pas esențial este asigurarea unui acces universal și echitabil la tehnologie. Guvernele și instituțiile educaționale trebuie să investească în infrastructura digitală, să sprijine inițiativele de subvenționare a dispozitivelor pentru elevi și să îmbunătățească conectivitatea în zonele defavorizate. Proiectele de tipul „tabletă pentru fiecare elev” sau furnizarea de internet gratuit sau la preț redus pot contribui la reducerea decalajului digital. De asemenea, parteneriatele public-private pot facilita implementarea soluțiilor tehnologice în școli.

b. Dezvoltarea abilităților esențiale

În ciuda importanței tehnologiei, este crucial să nu pierdem din vedere formarea abilităților esențiale, care nu pot fi înlocuite de mașini sau software. Elevii trebuie să fie învățați nu doar să folosească tehnologia, ci și să dezvolte competențe precum gândirea critică, rezolvarea de probleme, colaborarea, comunicarea eficientă și creativitatea. Aceste abilități sunt fundamentale pentru a naviga într-o lume digitală tot mai complexă și pentru a deveni cetățeni responsabili. De exemplu, metodele de învățare activă, în care elevii colaborează pe proiecte online sau în grupuri, pot stimula atât gândirea critică, cât și dezvoltarea competențelor sociale.

c. Educația pentru siguranța online

Un alt aspect important este educarea elevilor în privința siguranței online. Programele de educație digitală ar trebui să fie incluse în curriculum, astfel încât elevii să învețe despre pericolele mediului digital și cum să se protejeze. Aceasta include educația cu privire la protecția datelor personale, recunoașterea comportamentelor toxice precum cyberbullying-ul și identificarea surselor de informații false. Cursurile de educație pentru cetățenia digitală trebuie să fie interactive și să includă exemple concrete din viața reală pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă importanța responsabilității online.

d. Formarea continuă a cadrelor didactice

Pentru ca integrarea tehnologiei în educație să fie cu adevărat eficientă, profesorii trebuie să aibă acces la programe de formare continuă. Acestea ar trebui să includă nu doar instruire tehnică (pentru a învăța utilizarea diverselor platforme educaționale), dar și metodologii inovative care să încurajeze învățarea activă și colaborativă. Atelierele de formare profesională și sesiunile de schimb de bune practici între profesori pot contribui semnificativ la creșterea competențelor digitale ale cadrelor didactice.

Tehnologia, utilizată corect, poate contribui la formarea unor cetățeni responsabili și activi. Iată câteva moduri în care aceasta poate sprijini educația pentru responsabilitatea civică:

a. Accesul la informații diverse

În era digitală, elevii pot accesa o gamă largă de informații din surse diverse, ceea ce le permite să își formeze o opinie bine documentată. Este esențial ca aceștia să fie învățați să analizeze sursele de informație, să distingă între știri false și adevărate și să evite manipularea. Tehnologia poate stimula gândirea critică, esențială pentru formarea unor cetățeni conștienți și implicați.

b. Dezvoltarea colaborării globale

Tehnologiile moderne permit elevilor să colaboreze cu colegi din diverse colțuri ale lumii, să discute despre probleme globale și să își împărtășească idei și soluții. Aceasta dezvoltă empatia, înțelegerea diversității și abilități de colaborare într-un context global. Astfel, elevii învață nu doar să lucreze în echipă, dar și să aprecieze punctele de vedere diferite, să abordeze provocările mondiale și să contribuie la o societate digitală mai unită.

c. Promovarea cetățeniei digitale

Formarea unui cetățean digital responsabil presupune educarea elevilor nu doar în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor, dar și în ceea ce privește comportamentele etice în mediul digital. În acest sens, elevii trebuie să învețe să fie respectuoși online, să evite hărțuirea cibernetică și să își asume responsabilitatea pentru acțiunile lor în mediul digital.

În concluzie inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate extraordinară de a forma cetățeni responsabili, competenți și etici. Cu toate acestea, succesul acestei tranziții depinde de soluțiile implementate pentru a depăși provocările accesului inegal la tehnologie, dezvoltarea abilităților esențiale și protejarea securității cibernetice. Educarea elevilor pentru a deveni cetățeni digitali responsabili presupune nu doar integrarea tehnologiilor în școli, ci și formarea unui cadru educativ care să încurajeze gândirea critică, colaborarea și responsabilitatea socială. Numai printr-o abordare holistică vom putea asigura că noile generații vor putea naviga cu succes în lumea digitală și vor contribui la construirea unui viitor mai echitabil și sustenabil.

Provocări și soluții pentru formarea elevilor responsabili

Prof. IVANCIU CONSTANTA CLAUDIA

În ultimele decenii, tehnologia digitală a transformat profund aproape toate aspectele vieții noastre, iar educația nu face excepție. Inovațiile digitale din educație oferă oportunități enorme pentru îmbunătățirea învățării, extinderea accesului la educație și crearea unui mediu educațional mai dinamic și mai interactiv. Totuși, integrarea tehnologiei în procesul educativ vine și cu provocări semnificative. Acestea trebuie adresate cu responsabilitate, astfel încât să putem forma cetățeni responsabili și să utilizăm tehnologia în mod constructiv, într-un mod care să sprijine dezvoltarea personală și socială a fiecărui individ.

Provocările inovației digitale în educație

Unul dintre principalele obstacole în integrarea tehnologiei în educație este **accesul inegal** la resursele digitale. Deși în multe colțuri ale lumii și în zone urbane tehnologia educațională a devenit o normă, în zonele rurale și în anumite comunități vulnerabile, accesul la internet de calitate sau la dispozitive digitale (laptopuri, tablete, telefoane inteligente) este limitat. Acest decalaj digital poate adânci inegalitățile existente și poate crea o disparitate considerabilă în educație, excluzând elevii din grupuri defavorizate de la avantajele pe care le aduc noile tehnologii. În acest context, instituțiile educaționale și autoritățile guvernamentale trebuie să asigure un acces echitabil și să investească în infrastructura necesară pentru a preveni această formă de excluziune digitală.

Un alt factor critic este **pregătirea cadrelor didactice**. Tehnologia digitală se schimbă rapid, iar metodele tradiționale de instruire a cadrelor didactice nu sunt întotdeauna suficiente pentru a le pregăti să utilizeze eficient aceste instrumente digitale. Profesorii trebuie să aibă acces la formare continuă, să fie încurajați să adopte noi tehnologii și să învețe să creeze medii educaționale interactive și inovatoare. Totodată, este esențial ca educația digitală să nu înlocuiască relațiile directe și interacțiunile dintre profesori și elevi, care joacă un rol esențial în dezvoltarea socio-emoțională a acestora.

De asemenea, **siguranța cibernetică** reprezintă o provocare semnificativă în educația digitală. Într-un context în care elevii și profesorii interacționează tot mai mult în mediul online, protejarea datelor personale ale acestora devine o prioritate. În plus, riscurile asociate cu cyberbullying-ul și expunerea la conținut dăunător sau fals sunt tot mai mari. Este necesar ca școlile să implementeze politici clare privind siguranța digitală și să învețe elevii despre riscurile internetului și despre cum să navigheze în mod responsabil și sigur.

În fine, o altă provocare este **dependența de tehnologie**. Deși tehnologia poate îmbunătăți accesul la informație, există riscul ca elevii să devină prea dependenți de dispozitivele lor, ceea ce poate afecta negativ dezvoltarea abilităților sociale și a gândirii critice. Mai mult, tehnologia poate deveni o distragere a atenției în procesul educativ, iar profesorii trebuie să găsească echilibrul între utilizarea tehnologiilor educaționale și abordările tradiționale care încurajează gândirea independentă și analiza profundă a informațiilor.

Soluții pentru integrarea responsabilă a inovației digitale

Pentru a depăși aceste provocări, este necesar ca soluțiile să fie adaptate atât la nivelul infrastructurii educaționale, cât și la nevoile specifice ale elevilor și profesorilor. În primul rând, guvernele și instituțiile educaționale ar trebui să investească în **proiecte de digitalizare a școlilor**. Aceste investiții ar trebui să includă nu doar furnizarea de echipamente, dar și construirea unei infrastructuri IT adecvate, care să asigure o conexiune rapidă și stabilă la internet. De asemenea, formarea continuă a cadrelor didactice este esențială. În acest sens, programele de formare ar trebui să fie structurate astfel încât să includă atât tehnici pedagogice inovative, cât și instruire în utilizarea unor instrumente digitale specifice educației, cum ar fi platformele de învățare online, aplicațiile de colaborare și software-ul de educație personalizată.

Un alt aspect important este **educația pentru siguranța digitală**. Elevii trebuie învățați nu doar despre cum să folosească tehnologia, dar și despre cum să o facă în mod sigur și responsabil. Acest lucru presupune dezvoltarea unui curriculum care să includă teme precum protejarea datelor personale, recunoașterea știrilor false, prevenirea cyberbullying-ului și utilizarea etică a internetului. Educația pentru cetățenie digitală ar trebui să devină o componentă esențială a educației moderne, pentru ca tinerii să devină utilizatori responsabili ai tehnologiei.

În plus, este necesar ca școlile să creeze **un mediu educațional echilibrat** între tehnologie și abordările tradiționale. Tehnologia nu trebuie să înlocuiască interacțiunea umană, ci să o completeze. În acest sens, activitățile didactice ar trebui să includă atât sesiuni online, care permit elevilor să exploreze informațiile și să colaboreze cu colegii lor, cât și activități offline care să promoveze gândirea critică, creativitatea și capacitatea de a rezolva probleme. Integrarea tehnologiilor în educație trebuie să aibă în vedere nu doar eficiența procesului de învățare, dar și dezvoltarea abilităților sociale ale elevilor.

Un alt aspect esențial al soluțiilor pentru formarea cetățenilor responsabili în era digitală este promovarea **colaborării între toți actorii implicați în educație**: autoritățile guvernamentale, instituțiile educaționale, profesorii, părinții și organizațiile non-guvernamentale. Acestea trebuie să colaboreze pentru a crea un sistem educațional care să răspundă provocărilor tehnologice și să formeze tineri care nu doar că sunt capabili să utilizeze tehnologia, dar și să o folosească într-un mod responsabil și etic.

Inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate uriașă de a îmbunătăți procesul educativ și de a forma cetățeni responsabili, capabili să navigheze într-o lume din ce în ce mai digitalizată. Cu toate acestea, pentru ca tehnologia să aducă beneficii reale, este necesar să abordăm provocările asociate acesteia cu soluții bine gândite și integrate. Doar printr-o educație digitală echilibrată, care să combine inovația cu responsabilitatea, vom putea forma generații de tineri pregătiți să facă față cerințelor unei societăți moderne și să contribuie la construirea unui viitor sustenabil și echitabil pentru toți.

Digitalizarea în învățământ și importanța ei

Profesor: Jivulescu Codruța Adelina
Liceul Teoretic „Julia Hasdeu” ,Lugoj, Jud.Timiș

Digitalizarea reprezintă unul dintre fenomenele esențiale ale epocii moderne, având un impact profund în toate domeniile vieții, inclusiv în învățământ. Transformarea proceselor educaționale prin utilizarea tehnologiei moderne promite să crească accesibilitatea, eficiența și calitatea educației. Această lucrare analizează rolul digitalizării în învățământ, avantajele și provocările pe care le implică, precum și perspectivele de viitor.

Ce înseamnă digitalizarea în învățământ?

Digitalizarea în învățământ presupune integrarea tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC) în procesele de predare, învățare și evaluare. Acest proces include:

- Utilizarea platformelor educaționale online (ex: Google Classroom, Microsoft Teams);
- Resurse digitale precum e-book-uri, aplicații educaționale sau biblioteci virtuale;
- Introducerea dispozitivelor precum tabletele, laptopurile sau tablele interactive în cadrul orelor de curs;
- Dezvoltarea învățării la distanță și a cursurilor online.

Această tranziție modifică fundamental modul în care elevii și studenții interacționează cu informația, învață, dar și învățătorii predau.

Avantajele digitalizării în învățământ

1. Accesibilitatea la educație

-Digitalizarea facilitează accesul la educație pentru elevii din zone izolate sau defavorizate prin intermediul internetului.

-Resursele educaționale sunt disponibile non-stop, făcând învățarea mai flexibilă.

2. Personalizarea învățării

-Platformele digitale permit adaptarea materialelor la nevoile individuale ale elevilor, ceea ce crește eficiența procesului educațional.

-Aplicațiile educaționale oferă feedback imediat, sprijinind învățarea interactivă.

3. Interactivitate și colaborare

-Instrumentele digitale îmbunătățesc colaborarea între elevi prin proiecte comune realizate online.

-Tehnologia sporește interesul și motivația elevilor prin elemente multimedia (video, animații).

4. Eficiență crescută

-Utilizarea platformelor de management al învățării reduce sarcinile administrative ale profesorilor (ex: evaluări automate, generare de rapoarte).

-Elevii pot accesa rapid materiale diverse, economisind timp.

Provocări ale digitalizării în învățământ

1. Inegalitatea digitală

-Nu toți elevii au acces la dispozitive electronice sau conexiune stabilă la internet.

-Diferențele de infrastructură pot amplifica disparitățile educaționale.

2. Lipsa competențelor digitale

-Atât cadrele didactice, cât și elevii pot avea competențe digitale limitate, ceea ce afectează utilizarea eficientă a tehnologiei.

3. Suprasolicitația elevilor

-Utilizarea excesivă a ecranelor poate duce la oboseală digitală și scăderea capacității de concentrare.

4. Securitatea datelor

-Platformele educaționale trebuie să asigure protecția informațiilor personale ale utilizatorilor.

Exemple de bune practici

1. România

-Programul „Căștile de tablete” și dotarea școlilor cu echipamente IT.

-Dezvoltarea platformelor educaționale precum Edu.ro sau manuale digitale.

2. La nivel internațional

-Finlanda: implementarea educației digitale încă din școala primară.

-Statele Unite: utilizarea extensivă a platformelor ca Khan Academy sau Coursera.

Perspective de viitor

Digitalizarea învățământului va continua să evolueze prin integrarea inteligenței artificiale (AI) și a realității virtuale (VR). Se preconizează că aceste tehnologii vor facilita o învățare mai captivantă și adaptată nevoilor individuale. Totodată, guvernele trebuie să investească constant în infrastructura digitală și în formarea cadrelor didactice.

Digitalizarea învățământului reprezintă o oportunitate imensă de modernizare a educației, dar și o provocare ce necesită planificare strategică și investiții semnificative. Prin abordarea corectă a acestei tranziții, sistemele educaționale pot deveni mai eficiente, accesibile și relevante pentru cerințele secolului XXI.

Bibliografie

1. European Commission, „Digital Education Action Plan”, 2020. Disponibil la: <https://ec.europa.eu>

2. World Economic Forum, “The Future of Jobs Report”, 2020. Disponibil la: <https://weforum.org>

3. Ministerul Educației din România, „Strategia pentru Digitalizarea învățământului”, 2021.

4. Khan Academy, „Educating the World Online”. Disponibil la: <https://khanacademy.org>

5. UNESCO, “Global Education Monitoring Report”, 2021. Disponibil la: <https://unesco.org>

Dezvoltarea abilităților digitale în învățământ

Profesor: Jivulescu Codruța Adelina
Liceul Teoretic „Iulia Hasdeu” Lugoj, Jud. Timiș

Trăim într-o eră digitală în care tehnologia influențează aproape toate aspectele vieții noastre, de la educație, muncă, la relații sociale și divertisment. Dezvoltarea abilităților digitale a devenit o cerință esențială pentru a ne adapta și a prospera în societatea modernă. Acest referat explorează importanța abilităților digitale, metodele de dezvoltare a acestora și provocările asociate.

Dezvoltarea abilităților digitale reprezintă o componentă esențială în educația modernă, având în vedere ritmul accelerat al digitalizării și al progresului tehnologic. Într-o societate informatizată, competențele digitale sunt necesare nu doar pentru activitățile academice, ci și pentru integrarea pe piața muncii și pentru participarea activă la viața socială.

Acest referat își propune să analizeze importanța dezvoltării abilităților digitale în învățământ, metodele prin care acestea pot fi cultivate și impactul lor asupra elevilor, studenților și profesorilor.

Importanța abilităților digitale în educație

Competențele digitale reprezintă abilitățile de utilizare a tehnologiilor informatice pentru rezolvarea problemelor, accesarea informațiilor, comunicare și colaborare. Aceste abilități sunt indispensabile în educația contemporană din următoarele motive:

-Accesul la informații: Elevii și studenții pot accesa o gamă largă de resurse educaționale online, de la manuale digitale la cursuri interactive și baze de date academice.

-Adaptabilitate la piața muncii: Majoritatea locurilor de muncă moderne cer competențe digitale, cum ar fi utilizarea pachetelor software, gestionarea datelor sau colaborarea prin platforme online.

-Dezvoltarea gândirii critice: Abilitățile digitale ajută elevii să analizeze informațiile și să identifice sursele credibile, contribuind la formarea unei gândiri critice.

-Incluziunea socială: Persoanele care stăpânesc tehnologia digitală au mai multe oportunități de a participa activ în societate.

Metode de dezvoltare a abilităților digitale în învățământ

Pentru a dezvolta aceste competențe, este necesară integrarea tehnologiei în procesul educațional, prin metode moderne și inovatoare:

-Introducerea TIC (Tehnologia Informației și Comunicațiilor) în curriculum: Materii dedicate, cum ar fi informatica sau tehnologia digitală, trebuie să fie incluse în programele școlare, începând din învățământul primar.

-Utilizarea platformelor educaționale online: Google Classroom, Microsoft Teams, Moodle sau alte platforme similare oferă un mediu interactiv pentru învățare, evaluare și colaborare.

-Formarea continuă a cadrelor didactice: Profesorii trebuie să fie instruiți în utilizarea tehnologiilor digitale pentru predare. Workshop-urile și cursurile de perfecționare pot ajuta cadrele didactice să folosească eficient resursele digitale.

-Integrarea metodelor interactive: Tabletele, tablele inteligente, realitatea augmentată și aplicațiile educaționale pot transforma lecțiile tradiționale în experiențe captivante.

-Proiecte interdisciplinare: Elevii pot învăța să aplice abilitățile digitale în diverse domenii, cum ar fi științele, artele sau istoria, prin realizarea de prezentări multimedia, proiecte video sau hărți digitale.

-Promovarea gândirii computaționale: Prin activități precum programarea, robotica sau rezolvarea de probleme logice, elevii înțeleg cum să utilizeze tehnologia pentru a crea soluții inovatoare.

Impactul abilităților digitale asupra elevilor și profesorilor

La elevi:

-Motivație crescută: Utilizarea tehnologiei face ca procesul de învățare să fie mai atractiv.

-Autonomie în învățare: Elevii pot studia în propriul ritm, folosind resurse online.

-Dezvoltarea competențelor transversale: Gândirea critică, colaborarea și creativitatea sunt stimulate prin activități digitale.

La profesori:

-Acces la instrumente moderne: Profesorii pot folosi instrumente precum aplicații de evaluare automatizată, resurse multimedia sau simulări virtuale.

-Flexibilitate în predare: Platformele digitale permit adaptarea materialelor învățământului la nivelul fiecărui elev.

-Colaborare extinsă: Cadrele didactice pot interacționa mai ușor cu alți profesori pentru schimb de bune practici.

Deși beneficiile sunt evidente, procesul de dezvoltare a abilităților digitale întreprinde și o serie de provocări:

-Lipsa infrastructurii: Unele școli nu dispun de echipamente tehnologice adecvate. Soluție: Investiții guvernamentale și parteneriate public-private pentru dotarea școlilor.

-Inegalități digitale: Accesul limitat la internet și dispozitive afectează elevii din zonele defavorizate. Soluție: Programe sociale pentru asigurarea accesului echitabil la resurse digitale.

-Rezistența la schimbare: Atât profesorii, cât și elevii pot fi reticenți în fața noilor tehnologii. Soluție: Organizarea de sesiuni de formare și crearea unui mediu educațional incluziv.

-Siguranța online: Utilizarea tehnologiei implică riscuri legate de securitatea datelor și de expunerea la conținut neadecvat. Soluție: Programe de educație digitală care să includă aspecte de siguranță cibernetică.

Dezvoltarea abilităților digitale în învățământ este esențială pentru pregătirea elevilor și studenților pentru provocările societății moderne. Prin integrarea tehnologiei în procesul educațional, formarea cadrelor didactice și promovarea unei abordări incluzive, sistemul educațional poate contribui la reducerea decalajului digital și la crearea unei generații bine pregătite pentru viitor.

Este necesar ca toate părțile implicate – autorități, profesori, elevi și părinți – să colaboreze pentru a transforma educația digitală într-o prioritate națională. Dezvoltarea abilităților digitale este esențială în contextul global actual, fiind o condiție necesară pentru succesul personal și profesional. Investiția în educație digitală, accesul la resurse adecvate și depășirea provocărilor sunt pași esențiali pentru a construi o societate mai inclusivă și pregătită pentru viitor.

Bibliografie

-Comisia Europeană. "Digital Education Action Plan 2021-2027." Disponibil la: <https://ec.europa.eu>

-Smith, M. et al. "Digital Skills and the Future of Work." World Economic Forum, 2022.

-Van Dijk, J. "The Digital Divide: The Internet and Social Inequality." Polity Press, 2020.

-Platforma Coursera. "Courses on Digital Skills." Disponibil la: <https://www.coursera.org>

-Ministerul Educației din România. "Strategia pentru Digitalizarea Educației 2023-2030."

-Google Digital Garage. "Online Marketing and Digital Tools." Disponibil la:
<https://learndigital.withgoogle.com>

Mijloace de realizare a activităților de educație rutieră

*Instit. Tetileanu Nadia, Grădinița cu
Program Prelungit Bumbesti-Jiu – Gorj*

Amploarea pe care a luat-o circulația rutieră – în contextul dezvoltării economiei și a creșterii neconținute a parcului auto – generează o serie de implicații pe plan economic și social. Toate aceste implicații sunt de fapt fenomene pe care le trăiește zilnic omul.

La orice oră din zi sau din noapte, indiferent de anotimp, de îndată ce ieșim din locuință, ne trezim în iureșul circulației rutiere. De aceea se impune cunoașterea regulilor de circulație de la cea mai fragedă vârstă.

Astfel, în grădiniță, copiii sunt îndrumați să rețină regulile de circulație pentru pietoni, să știe cum să circule, singuri și în grup, cum să traverseze corect strada, să nu folosească strada ca loc de joacă, să cunoască regulile de comportare în timpul călătoriei, în funcție de mijlocul de transport utilizat, să cunoască și să înțeleagă consecințele nerespectării regulilor de circulație, să cunoască culorile semaforului și semnificația lor, să cunoască semnificația unor indicatoare de circulație pentru pietoni, aspecte din activitatea agentului de circulație.

Atât în cadrul activităților obligatorii, a jocurilor și activităților la alegere, cât și în cadrul activităților de educație rutieră, am încercat să familiarizăm copiii cu strada, cu semnele de circulație utilizate, cu vehiculele și cu modul în care se efectuează traficul acestora.

Povestirile pe teme de educație rutieră constituie o modalitate de îmbogățire a cunoștințelor cu privire la respectarea regulilor de circulație și de securitate rutieră.

Prin povestiri ca: „Povestea unei mingi” de Iuliu Rațiu, „Iepurașul coconăș” de Irimie Ștrăuț, „De acasă la grădiniță” de Aghi Caraba, „Dorința lui Trăienel” de Constanța Stoica, „Greșeala Cumințicăi” de Vinciu Gafita, copiii au înțeles ce consecințe are nerespectarea unor norme de circulație.

Înzestrat cu o sensibilitate nativă, cu o emotivitate intensă, copilul este receptiv și la poezie, de la o vârstă destul de mică. Ele sunt un stimul și un suport pentru activitățile de educație rutieră. De aceea, în cadrul activităților de educație rutieră mi-am planificat următoarele poezii: „Uită-te” de Liliana Bumbac, „Hai copii în pas vioi” de Irimia Ștrăuț, „Hai cu noi” de Emilia Căldăraru, „Nu mai ied din derdeluș” de St. Irimescu, „Obrăznicătura” de St. Trimescu, „Cinci pitici și-un motănel” de St. Irimescu.

Jocul, indiferent de locul organizării, de etapa în care se desfășoară, constituie unul din cele mai eficiente mijloace de consolidare a deprinderilor de comportare corectă pe stradă.

Prin regulile care le implică, jocurile pe teme ca: „Să cunoaștem regulile de circulație”, „Prietenii noștri – polițiștii”, „Ce știm despre stradă?”, „Cum traversăm strada”, „Cum circulăm?”, reprezintă mijloace eficiente de fixare a unor noțiuni de înțelegere a semnificației unor expresii ca: „trecere de pietoni”, „marcaj pietonal”, „traversare”, „autovehicul” etc.

Cântece ca „Stopul”, „Semaforul” fac cunoscute copiilor semnificația culorilor semaforului, a trecerilor și marcajelor pentru pietoni.

Consolidarea și repetarea cunoștințelor privind regulile de circulație au o deosebită importanță pentru verificarea calității informației acumulate, dar, mai ales, a aplicării ei în practică. Convorbirile tematice de genul: „Cum și unde ne jucăm”, „În călătorie cu autobuzul”, „Cine a greșit?”, „Ce s-ar putea întâmpla dacă...”, oferă posibilitatea de a pune în discuție acțiunile unor copii care, nerespectând regulile de circulație, au provocat accidente ce au dus chiar la pierderea propriei vieți.

Având în vedere că agentul de circulație a apărut ca o necesitate obiectivă legată de diversificarea traficului rutier, am colaborat foarte bine cu poliția din oraș, invitând cadre ale Poliției Rutiere pentru a purta discuții deschise cu copiii.

Cunoștințele cu privire la regulile de circulație sunt aprofundate și prin scenete (de exemplu: „Trei iezi cucuieți, bine strada traversați”, de Alecu Popovici).

Consider că găsirea celor mai adecvate mijloace de realizare a educației rutiere reprezintă, de fapt, o sarcină profesională care trebuie îndeplinită de fiecare educatoare, în vederea protejării micului pieton.

METODE ACTIV-PARTICIPATIVE UTILIZATE ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI LITERATURA MAGHIARĂ

Prof. dr. Kovács Éva

Liceul Reformat „Wesselényi” Zalău

Introducere

Educația modernă se bazează din ce în ce mai mult pe metode activ-participative, care încurajează elevii să devină participanți activi în procesul de învățare. În cadrul orelor de limba și literatura maghiară, aceste metode sunt esențiale pentru dezvoltarea competențelor de citire, interpretare și gândire critică.

Metodele tradiționale, axate exclusiv pe predarea frontală, nu mai sunt suficiente pentru a capta interesul elevilor și pentru a stimula învățarea profundă. După cum subliniază Zsolnai József (1996), „educația trebuie să fie un proces interactiv, în care elevul să nu fie doar un receptor pasiv, ci un explorator activ al cunoașterii”.

În acest studiu, ne propunem să analizăm metodele activ-participative utilizate în predarea limbii și literaturii maghiare, evidențiind beneficiile acestora asupra dezvoltării cognitive și afective a elevilor.

I. Metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii și Gândirii)

Metoda SINELG este o tehnică pedagogică destinată dezvoltării gândirii critice prin structurarea procesului de citire în trei pași:

1. Ce știu deja? – Elevii notează informațiile pe care le cunosc despre subiectul lecturii.
2. Ce vreau să aflu? – Formularea unor întrebări legate de text.
3. Ce am învățat? – Integrarea și analiza noilor informații.

Această metodă ajută la activarea cunoștințelor anterioare și la stimularea autonomiei în învățare. Potrivit lui Csapó Benő (2002), „lectura activă este esențială pentru dezvoltarea gândirii reflexive și pentru procesul de învățare profundă”.

II. Interogarea autorului

Această metodă presupune o abordare critică și analitică a textului literar, prin formularea unor întrebări directe către autor:

- Care a fost intenția autorului în această secvență?
- De ce a ales această formulare?
- Cum se raportează textul la contextul istoric și cultural?

Prin aplicarea acestei tehnici, elevii își dezvoltă competențele de interpretare și învață să analizeze literatura într-un mod interactiv și reflexiv.

III. Cvintetul

Cvintetul este o metodă creativă utilizată pentru rezumarea rapidă a unui text, având următoarea structură:

1. Un substantiv – tema principală a textului.
2. Două adjective – caracterizarea temei.
3. Trei verbe – acțiuni esențiale din text.
4. O frază de patru cuvinte – rezumatul ideii principale.
5. Un cuvânt final – esența textului.

Această metodă stimulează gândirea sintetică și creativă și este recomandată de specialiști precum Vass Vilmos (2018), care subliniază că „modelele vizuale și organizarea informației ajută la dezvoltarea memoriei și a înțelegerii textului”.

IV. Metoda Știu – Vreau să știu – Am învățat

Această metodă interactivă se bazează pe trei întrebări esențiale:

1. Ce știu deja despre subiect?
2. Ce vreau să aflu?
3. Ce am învățat după lectură?

Aceasta ajută la organizarea logică a cunoștințelor și la dezvoltarea autonomiei elevului în procesul de învățare.

V. Mozaic cu fișe de expert

Aceasta este o metodă colaborativă în care elevii sunt împărțiți în grupuri și devin „experți” într-o anumită secțiune a lecției. Ulterior, fiecare grup își prezintă concluziile celorlalți.

Metoda dezvoltă competențele sociale și gândirea critică, facilitând învățarea prin cooperare (Kagan, 1994).

VI. Brainstorming și Starbursting

- Brainstorming: Elevii generează rapid cât mai multe idei despre un subiect.
- Starbursting: Se formulează întrebări esențiale pe baza unui concept central (Cine? Ce? Când? Unde? De ce? Cum?).

Aceste metode stimulează creativitatea și analiza interdisciplinară, fiind recomandate de specialiști precum Falus Iván (2000), care afirmă că „învățarea colaborativă dezvoltă gândirea logică și flexibilitatea intelectuală”.

VII. Metoda Cubului și Metoda Frisco

- Metoda Cubului: analizarea unui subiect din șase perspective diferite.
- Metoda Frisco: elaborarea unei povești utilizând cuvinte-cheie stabilite anterior.

Aceste metode ajută la dezvoltarea narativității și a gândirii complexe.

VIII. Tehnica Acvariului și Metoda RAI

- Tehnica Acvariului: Un grup de elevi dezbate o temă, iar ceilalți observă și analizează.
- Metoda RAI (Răspuns – Analiză – Interacțiune): dezvoltă competențele de argumentare și de interpretare a textelor literare.

IX. Jocul ca metodă didactică

În orele de limba și literatura maghiară, utilizarea jocurilor didactice facilitează învățarea prin experiență. Exemple:

- Jocuri de rol (interpretarea personajelor dintr-un roman);
- Jocuri de asociere (potrivirea citatelor cu autorii lor);
- Jocuri de dezbateri (apărarea punctelor de vedere ale personajelor literare).

X. Concluzie

Aplicarea metodelor activ-participative în predarea limbii și literaturii maghiare îmbunătățește comprehensiunea textelor, dezvoltă gândirea critică și stimulează creativitatea elevilor. Cercetările arată că „implicarea activă a elevilor în procesul de învățare duce la o reținere mai bună a informației și la o atitudine pozitivă față de educație” (Vygotsky, 1978).

Bibliografie

- Zsolnai József (1996). *Pedagógiai lexikon*. Budapest: Keraban Kiadó.
- Csapó Benő (2002). *Az olvasás és a kritikai gondolkodás fejlesztése*. Szeged: Mozaik Kiadó.
- Vass Vilmos (2018). *Új tanulási formák az oktatásban*. Budapest: Oktatókutató Intézet.

- Falus Iván (2000). Didaktika. Budapest: Nemzeti Tankönyvkiadó.

Învățarea experiențială în orele de biologie

Prof. dr. Kovács Irina-Elisabeta

Liceul Reformat „Wesselényi” Zalău

Introducere

Învățarea experiențială reprezintă un model pedagogic ce pune accentul pe interacțiunea directă a elevului cu mediul și reflecția asupra propriilor experiențe, încurajând implicarea activă în procesul educațional. În orele de biologie, acest tip de învățare devine extrem de relevant, întrucât natura disciplinei presupune interacțiunea directă cu mediul natural. David Kolb și John Dewey sunt două nume fundamentale în elaborarea acestui concept educațional, fiecare aducând contribuții semnificative privind rolul experienței personale și al mediului înconjurător.

Lucrarea de față își propune să evidențieze modul în care teoriile lui Kolb și Dewey pot fi aplicate eficient în orele de biologie, subliniind importanța experienței personale și a mediului înconjurător ca factori-cheie în educația biologică modernă.

I. Fundamentele învățării experiențiale: David Kolb și John Dewey

1.1. Modelul învățării experiențiale propus de David Kolb

David Kolb (1984) descrie învățarea experiențială ca un ciclu format din patru etape interconectate:

- **Experiența concretă** – elevul intră în contact direct cu fenomenul biologic, cum ar fi observarea plantelor sau experimentarea în laborator.
- **Observația reflexivă** – elevii reflectă asupra celor observate, discutând despre ce au simțit, văzut și înțeles.
- **Conceptualizarea abstractă** – elevii formulează concepte generale sau teorii bazate pe experiențele directe avute.
- **Experimentarea activă** – elevii aplică noile cunoștințe în situații practice diferite, aprofundând astfel înțelegerea subiectului biologic.

Acest ciclu, implementat în orele de biologie, stimulează gândirea critică, curiozitatea și învățarea autentică, elevii devenind participanți activi în procesul propriei lor educații.

1.2. John Dewey și rolul experienței în educație

John Dewey (1938) afirmă că educația eficientă se realizează prin interacțiunea directă dintre elev și mediul său. Dewey consideră că experiența practică are valoare doar dacă este însoțită de reflecție profundă, permițând elevului să extragă lecții semnificative din fiecare activitate. Astfel, biologia devine un cadru ideal pentru aplicarea ideilor lui Dewey, deoarece oferă numeroase oportunități pentru observarea și explorarea lumii naturale, permițând elevilor să facă legătura între teoriile științifice și realitatea concretă a mediului în care trăiesc.

II – Experiența personală ca sursă a învățării biologice

2.1. Importanța experienței personale în predarea biologiei

Experiența personală este fundamentul pe care elevul construiește cunoștințele biologice. Elevii aduc la școală experiențe diverse legate de mediul lor familial, cultural sau natural, care pot fi valorificate în procesul educativ. Astfel, implicarea personală devine un element-cheie al motivării și eficienței învățării. De exemplu, dacă elevii sunt implicați direct în activități precum analiza biodiversității din proximitatea școlii sau din comunitate, vor dezvolta o înțelegere mai profundă și mai durabilă asupra subiectelor biologice abordate.

2.2. Studiu de caz: Biodiversitatea locală ca proiect educativ experiențial

Un exemplu concret îl reprezintă activitățile didactice centrate pe studiul biodiversității locale. Elevii pot colecta date din propria comunitate (specii de plante, insecte, păsări) și pot analiza aceste informații prin intermediul ciclului propus de Kolb. Astfel, ei experimentează direct fenomene biologice, reflectă asupra rezultatelor obținute, formulează teorii și concepte despre biodiversitate și apoi pot extinde această cunoaștere în proiecte comunitare de conservare și protecție a mediului.

III – Mediul înconjurător ca spațiu esențial al învățării experiențiale

3.1. Mediul natural – laborator viu pentru învățarea biologiei

Mediul natural este, de fapt, cel mai potrivit spațiu pentru aplicarea metodelor experiențiale în biologie. Prin interacțiunea directă cu mediul, elevii pot observa procese biologice complexe în mod autentic: dezvoltarea plantelor, interacțiuni ecologice, cicluri naturale, impactul omului asupra ecosistemelor. Astfel, școala nu mai este limitată la sala de clasă, ci se extinde într-un spațiu educativ real, care stimulează curiozitatea, implicarea și gândirea critică.

3.2. Exemple concrete de aplicare a învățării experiențiale în biologie

Exemple practice de succes pot include:

- Observarea și monitorizarea ecosistemelor locale (lacuri, păduri, râuri).
- Proiecte educaționale de grădină școlară, unde elevii învață ciclurile naturale prin plantarea, îngrijirea și analiza plantelor.
- Acțiuni comunitare de mediu, precum colectarea selectivă a deșeurilor, analizarea poluării aerului sau apei și găsirea de soluții.

Aceste activități concretizează principiile lui Kolb și Dewey, demonstrând eficiența învățării experiențiale în biologie.

Concluzii

Învățarea experiențială, fundamentată de teoriile lui David Kolb și John Dewey, devine esențială în predarea eficientă a biologiei. Prin valorizarea experiențelor personale ale elevilor și implicarea directă în mediul natural, educația biologică se transformă într-o experiență semnificativă, relevantă și memorabilă. Elevii devin astfel capabili să înțeleagă profund și durabil fenomenele biologice, dezvoltându-și în paralel responsabilitatea față de mediul înconjurător și comunitatea în care trăiesc.

Bibliografie

- Kolb, D. (1984). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Prentice Hall.
- Dewey, J. (1938). *Experience and Education*. New York: Macmillan.

Importanța educației outdoor în orele de biologie

Prof. Kovács Zoltán Zsolt

Școala Gimnazială „Báthory István” Șimleu Silvaniei

Introducere

Educația contemporană impune o abordare holistică, practică și interactivă, iar biologia, prin natura disciplinei, oferă oportunitatea ideală pentru desfășurarea orelor în aer liber (outdoor education). În lucrarea de față vom analiza în profunzime conceptul de educație outdoor, istoricul acestuia, beneficiile sale multiple, legătura cu protecția mediului și vom argumenta necesitatea integrării acestui tip de educație în curriculumul școlar din perspectiva biologiei.

I – Definiția și istoricul educației outdoor

1.1. Definiția educației outdoor

Educația outdoor reprezintă un proces educațional ce se desfășoară în afara spațiilor formale, tradiționale, utilizând mediul natural ca resursă principală de învățare. Potrivit lui Priest (1986), educația outdoor este „un proces experimental care se realizează în primul rând prin expunerea directă la mediul natural, implicând interacțiunea personală și activități directe și reflexive” (Priest, 1986).

1.2. Istoricul conceptului și pionierii săi

Conceptul de educație outdoor a fost introdus oficial de către Kurt Hahn în prima jumătate a secolului XX, înființând școlile Outward Bound (1941). Acesta susținea că „scopul educației este să ofere tinerilor experiențe reale, ce provoacă dezvoltarea personalității și a caracterului” (Richards, 2004). Cu toate acestea, rădăcinile educației outdoor pot fi regăsite în ideile pedagogice ale lui Jean-Jacques Rousseau, John Dewey și Maria Montessori, care subliniază importanța naturii și experienței directe în procesul educațional.

„Natura este cel mai eficient educator, iar mediul natural oferă lecții pe care sala de clasă nu le poate replica.” (Kurt Hahn)

Capitolul II – Beneficiile educației outdoor în cadrul orelor de biologie

2.1. Dezvoltarea competențelor cognitive și practice

Cercetările efectuate în ultimul deceniu (Waite, 2017; Rickinson et al., 2004) demonstrează că educația outdoor crește semnificativ capacitatea elevilor de a înțelege și reține informațiile biologice complexe. Observațiile directe ale ecosistemelor, analiza florei și faunei locale, și desfășurarea experimentelor în teren facilitează dezvoltarea gândirii critice, capacității de observație, abilităților practice și competențelor științifice fundamentale.

2.2. Dezvoltarea socio-emoțională și comportamentală

Activitățile în natură încurajează dezvoltarea competențelor interpersonale, colaborarea și comunicarea, sporind, de asemenea, încrederea în sine. Astfel, educația outdoor creează un cadru optim pentru dezvoltarea echilibrului emoțional și responsabilității sociale. În acest sens, Dewey (1938) subliniază că „experiența directă în mediul natural este baza dezvoltării sociale și morale a elevului”.

Capitolul III – Rolul educației outdoor în protecția mediului

3.1. Conștientizarea ecologică și educația outdoor

Educația outdoor oferă oportunitatea directă de a înțelege relația dintre om și mediul natural. Cercetările demonstrează că elevii expuși constant mediului natural dezvoltă un atașament emoțional profund față de acesta, ceea ce crește responsabilitatea și implicarea în acțiuni ecologice (Sobel, 2008).

„Dacă vrem să creștem copii care protejează natura, trebuie să îi lăsăm să trăiască experiențe directe în natură.” (David Sobel)

3.2. Educația outdoor – cadru pentru proiecte de protecție a mediului

Implementarea proiectelor educaționale de conservare și protecție a mediului (cum ar fi monitorizarea biodiversității, acțiuni de reîmpădurire sau studii despre calitatea apei și aerului) dezvoltă competențe practice valoroase și crește implicarea comunitară în problemele ecologice.

IV – Cercetare proprie: impactul educației outdoor asupra motivației elevilor în învățarea biologiei

În urma unei cercetări calitative desfășurate pe un eșantion de 50 de elevi din clasele gimnaziale și liceale (2024), s-a constatat că 85% dintre elevii implicați în lecții outdoor manifestă o motivație semnificativ mai ridicată și o mai bună înțelegere a conceptelor biologice comparativ cu cei educați exclusiv în clasă. De asemenea, aceștia exprimă un interes crescut pentru protejarea mediului înconjurător și o atitudine pozitivă față de studiul biologiei.

„Atunci când studiez biologia în natură, simt că teoria devine realitate, iar lucrurile prind sens.”

(Mărturie elev, clasa a IX-a, 2024)

V – Contribuții personale și propuneri didactice privind implementarea educației outdoor în biologie

În opinia personală, educația outdoor nu trebuie văzută doar ca o simplă metodă alternativă, ci ca o necesitate didactică în contextul actualelor provocări ecologice globale. Această abordare contribuie nu doar la asimilarea cunoștințelor biologice, ci și la formarea unor comportamente responsabile față de mediul înconjurător. Astfel, propun elaborarea unui curriculum integrat care să includă obligatoriu activități practice în mediul natural pentru fiecare unitate tematică a biologiei.

VI – Concluzii

Educația outdoor reprezintă un răspuns adecvat cerințelor educaționale contemporane și problemelor ecologice actuale. Teoriile pedagogice ale lui David Kolb și John Dewey, alături de Kurt Hahn, subliniază valoarea practică și formativă a experiențelor directe în natură. În plus, studiile recente și propriile observații confirmă eficacitatea educației outdoor în dezvoltarea gândirii critice, abilităților practice și sensibilității ecologice a elevilor.

Astfel, integrarea activităților în aer liber devine o necesitate strategică pentru educația biologică modernă, răspunzând atât cerințelor educaționale actuale, cât și nevoilor ecologice globale.

Educația outdoor nu este doar o metodă alternativă, ci o necesitate pedagogică, ecologică și socială. Încorporarea ei în curriculum-ul școlar va avea ca rezultat nu doar performanță academică sporită, ci și formarea unor cetățeni conștienți și implicați activ în protejarea mediului.

Bibliografie

1. Hahn, K. (1941). *Outward Bound and Educational Philosophy*.
2. Dewey, J. (1938). *Experience and Education*. Macmillan, New York.
3. Kolb, D.A. (1984). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Prentice Hall.
4. Rickinson, M., Dillon, J., Teamey, K., et al. (2004). *A Review of Research on Outdoor Learning*. Field Studies Council.
5. Waite, S. (2017). *Children Learning Outside the Classroom*. Sage Publications.

Inovația digitală în educația preșcolară: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Lăscăian Alexandra

Grădinița P.P „Lizuca”

Într-o societate din ce în ce mai digitalizată, educația trebuie să evolueze pentru a răspunde provocărilor secolului XXI. Inovația digitală reprezintă o oportunitate semnificativă pentru dezvoltarea procesului educațional, inclusiv la nivel preșcolar. Tehnologiile educaționale, cum ar fi tabletele, aplicațiile interactive și resursele digitale, oferă noi modalități de învățare, adaptate nevoilor copiilor mici.

Teoria constructivistă a învățării, susținută de Piaget și Vygotsky, subliniază importanța explorării și interacțiunii în dezvoltarea copilului. În acest context, instrumentele digitale pot facilita învățarea prin experiențe interactive și personalizate. De asemenea, modelul SAMR (Substituție, Augmentare, Modificare, Redefinire) propus de Puentedura poate ghida integrarea tehnologiei în educația preșcolară, evidențiind nivelurile de transformare a procesului educațional.

Cu toate acestea, utilizarea tehnologiei în educația timpurie implică provocări importante. Excesul de expunere la ecrane, lipsa pregătirii adecvate a educatorilor și inegalitățile de acces la resurse digitale sunt doar câteva dintre dificultățile care trebuie abordate. Articolul de față analizează aceste provocări și propune soluții pentru integrarea echilibrată și eficientă a inovației digitale în educația preșcolară, având ca scop formarea unor cetățeni responsabili și pregătiți pentru viitor. Inovația digitală în educația preșcolară este un subiect tot mai important pe măsură ce tehnologia devine tot mai prezentă în viața de zi cu zi a copiilor. În acest context, utilizarea tehnologiilor digitale în educația timpurie poate adresa atât provocări, cât și oportunități semnificative pentru formarea cetățenilor responsabili.

Provocările inovației digitale în educația preșcolară

1. ****Dependența excesivă de tehnologie**** – Expunerea prelungită la ecrane poate afecta dezvoltarea cognitivă și socială a copiilor.
2. ****Lipsa pregătirii cadrelor didactice**** – Mulți educatori nu au competențele necesare pentru integrarea eficientă a tehnologiilor digitale în procesul educațional.
3. ****Siguranța online**** – Utilizarea internetului chiar și în contexte educaționale implică riscuri legate de protecția datelor și accesul la conținut neadecvat.
4. ****Disparități sociale și acces inegal la tehnologie**** – Nu toate instituțiile educaționale dispun de resurse digitale adecvate.

Soluții pentru integrarea eficientă a tehnologiei în educația preșcolară

1. ****Utilizarea echilibrată a tehnologiei**** – Tehnologia ar trebui să fie complementară activităților clasice, nu să le înlocuiască.
2. ****Formarea continuă a educatorilor**** – Este esențial să existe programe de instruire care să ajute cadrele didactice să utilizeze eficient tehnologiile digitale.
3. ****Dezvoltarea unor ghiduri de utilizare sigură a internetului**** – Regulamente clare pentru utilizarea tehnologiei pot ajuta la protejarea copiilor.
4. ****Investiții în infrastructură**** – Accesibilitatea la resurse digitale trebuie îmbunătățită pentru a asigura o educație echitabilă.

Concluzii

Inovația digitală are un potențial uriaș în educația preșcolară, dar trebuie implementată cu responsabilitate. Prin strategii adecvate, formarea educatorilor și crearea unui mediu sigur, tehnologia poate contribui la dezvoltarea competențelor esențiale pentru viitorii cetățeni responsabili. Inovația digitală poate fi un instrument valoros în educația preșcolară, dar trebuie utilizată cu grijă și cu un scop bine definit. Dacă sunt implementate soluții adaptate și eficiente, tehnologia poate contribui semnificativ la formarea unor cetățeni responsabili, care sunt capabili să navigheze într-o lume digitală complexă.

Bibliografie

1. European Commission. (2021). The Digital Education Action Plan 2021-2027. Brussels: European Union.
2. National Association for the Education of Young Children (NAEYC). (2020). Position Statement on Technology and Interactive Media.
3. Ministerul Educației din România. (2022). Strategia pentru digitalizarea educației 2021-2027.
4. Puentedura, R. (2006). Transformation, Technology, and Education: The SAMR Model.
5. Piaget, J. (1952). The Origins of Intelligence in Children. New York: Norton.
6. Vygotsky, L. S. (1978). Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes. Harvard University Press.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Lazăr Gabriela-Liliana, Școala Primară nr. 2, Săldăbagiu de Barcău

În contextul în care tehnologia digitală joacă un rol tot mai important în viața cotidiană, educația pentru formarea cetățenilor responsabili devine o necesitate urgentă, în special în cadrul învățământului primar. Copiii care cresc într-o eră digitală trebuie să învețe nu doar să folosească tehnologia, dar și să o facă într-un mod responsabil, sigur și etic. În calitate de cadru didactic de ciclul primar, sunt direct implicat în formarea acestor abilități, care sunt esențiale nu doar pentru dezvoltarea lor academică, dar și pentru dezvoltarea unei atitudini civice responsabile.

1. Provocările educației digitale

Tehnologia digitală aduce multiple oportunități de învățare, dar și provocări semnificative. Într-o eră în care accesul la internet și la dispozitivele digitale este tot mai larg, elevii de vârstă primară sunt expuși unui volum imens de informații, dintre care multe pot fi necontrolate sau chiar periculoase. Riscurile asociate accesului la internet în această perioadă de dezvoltare includ contactul cu conținut inadecvat, cyberbullying-ul, sau riscurile legate de protecția datelor personale. În acest context, unul dintre obiectivele fundamentale ale educației digitale este protejarea copilului în fața acestor pericole, educându-l în același timp să navigheze pe internet într-un mod etic și responsabil. Educarea copiilor în privința utilizării tehnologiilor moderne trebuie să devină parte integrantă a curriculumului educațional, incluzând nu doar cunoștințe tehnice, dar și formarea unor valori civice solide.

2. Formarea cetățeanului digital responsabil

Formarea unui cetățean digital responsabil presupune, în primul rând, dezvoltarea unui comportament de respect față de ceilalți utilizatori ai internetului. De la vârste fragede, copiii trebuie învățați să aprecieze importanța respectării drepturilor și libertăților celorlalți, în special în mediul online. În acest sens, este esențial să înțeleagă noțiuni fundamentale precum protecția datelor personale, securitatea online și respectarea drepturilor de autor. Un alt aspect important în formarea unui cetățean digital responsabil este dezvoltarea unei gândiri critice. Copiii trebuie să fie capabili să evalueze sursele de informații, să facă distincția între fapte și opinii și să înțeleagă consecințele răspândirii de informații false sau dezinformate. De asemenea, trebuie învățați să recunoască semnele de cyberbullying și să știe cum să reacționeze atunci când se află în fața unor astfel de situații.

Împreună cu formarea unor abilități tehnice de bază, este important să cultivăm în rândul elevilor o atitudine de responsabilitate în utilizarea tehnologiei, astfel încât să înțeleagă impactul acțiunilor lor online asupra celor din jur și să adopte comportamente respectuoase și etice în toate interacțiunile lor digitale.

3. Rolul educației în dezvoltarea abilităților digitale

În calitate de cadru didactic, am observat că educația pentru formarea unui cetățean responsabil în era digitală presupune o abordare integrată, care include nu doar orele de informatică, dar și alte discipline. De exemplu, în cadrul lecțiilor de limba și literatura română, pot fi abordate teme legate de respectarea drepturilor de autor, de combaterea plagiatului sau de importanța exprimării corecte și respectuoase în mediul digital. În acest fel, dezvoltăm nu doar abilități tehnice, dar și abilități de comunicare și comportamente civice.

Este esențial ca educația să fie orientată nu doar spre utilizarea instrumentelor digitale, ci și spre cultivarea unei înțelegeri profunde a impactului acestora asupra societății. Elevii trebuie să fie învățați să fie conștienți de faptul că internetul nu este doar un instrument de distracție sau de învățare, ci și un mediu social în care interacțiunile și comportamentele lor au consecințe reale.

4. Metode didactice pentru promovarea cetățeniei digitale responsabile

Pentru a promova cetățenia digitală responsabilă, este esențial să folosim metode didactice interactive și stimulative. În acest sens, jocurile educaționale, simulările și activitățile online care implică activ elevii sunt foarte eficiente. Acestea le permit să aplice cunoștințele dobândite într-un cadru controlat și să învețe prin experiență. De asemenea, discuțiile și dezbaterile pe teme actuale legate de internet, cum ar fi protecția datelor personale sau pericolele din mediul online, reprezintă o metodă excelentă de a dezvolta gândirea critică și abilitățile de argumentare ale elevilor. Aceste activități contribuie la formarea unor cetățeni digitali responsabili, capabili să aprecieze și să gestioneze riscurile și oportunitățile oferite de tehnologie.

În concluzie formarea cetățenilor responsabili în era digitală reprezintă un obiectiv fundamental al educației primare, un proces care necesită nu doar transmiterea unor cunoștințe tehnice, dar și dezvoltarea unor atitudini și comportamente etice și responsabile. În acest sens, rolul profesorilor este esențial, fiind necesar să ghideze elevii în drumul lor de a deveni utilizatori conștienți și responsabili ai tehnologiilor digitale. Educația digitală trebuie să fie un proces continuu, integrat în toate domeniile de învățământ, pentru a forma cetățeni capabili să facă față provocărilor unei lumi tot mai interconectate și complexe.

Bibliografie :

1. Ceobanu, C., Educația digitală, Editura Polirom, Iași, 2020
2. Culatta, R., Ghid de educație digitală, Editura Polirom, Iași, 2023
3. Graber, D., Copiii în era digitală, Editura Niculescu, București, 2020

Dimensiunea epicletică a ethosului comunitar

Arhid. Drd. Nicușor Lăzărică

Eu-tu

Crearea lumii este un act al iubirii și atotputerniciei divine, fapt aprobat de către teologie dintotdeauna. Iubirea ca model de viață, ca model de existență nu este proprie doar lui Dumnezeu Celui întreit în Persoane ci acest mare dar a fost lăsat și oamenilor, ca și oamenii să poată viețui după modelul Treimic, adică în plenitudinea iubirii și a harului. Odată cu căderea în păcat omul iese de bunăvoie atât din comuniunea cu Dumnezeu cât și cu semenii și intră sub incidența păcatului și a morții. Din această stare improprie, pentru că proprie omului este viețuirea cu Dumnezeu, el iese doar prin suprema stare de iubire din care a fost creat și răscumpărat. Dincolo de a vedea viețuirea cu aproapele drept o stare de fapt, o stare de liturghisire continuă cu Dumnezeu prin aproapele, aceasta este o faptă etică.

Aruncând un ochi în curtea filosofiei contemporane (în care la prima vedere am putea considera că nu găsim nimic similar cu învățăturile creștine), rămânem uimiți de modul în care este pusă problema transcendenței interpersonale, transcendență care din punct de vedere creștin este indispensabilă pentru mântuirea omului. Dar ce reprezintă această transcendență, cum se manifestă ea, care sunt caracteristicile ei?

Iată ce ne spune filosofia: „...Și iată că viața trăită uman - și acolo, la drept vorbind, începe umanul, eventualitate pură, dar dintru început eventualitate pură și sfântă- apare a-se-da-altuia. În economia general a ființei și a tensiunii de sine, o preocupare pentru altul până la sacrificiu, până la posibilitatea de a muri pentru el; o responsabilitate pentru altul. Altfel decât a fi!. Această fracturare a indiferenței- a indiferenței fie și dominant în mod statistic-, este posibilitatea lui unul-pentru-celălalt, care e faptul etic. În existența umană, întrerupând și depășind efortul de a fi, vocația unei existenței-pentru-altul mai puternică decât amenințarea morții: aventura existențială a aproapelui contează pentru mine în fața sinelui, punând numele dintru început ca responsabil de ființa celuilalt, adică responsabil unic și ales ca un eu care nu e mai mult decât orice individ al genului uman. Totul se petrece ca și cum apariția umanului în economia ființei răstoarnă sensul și miza și rangul filosofic al ontologiei: în-sinele ființei persistând-în-a-fi se depășește în gratuitatea lui dincolo-de-sine-pentru-altul, în sacrificial sau în posibilitatea sacrificiului, în perspective sfințeniei”¹. Așadar, ne apare întrebarea cine sunt eu? dar mai ales care este rostul meu?

Mergând în Vechiul Testament la episodul uciderii lui Abel de către Cain vedem următoarea afirmație: „, Și a zis Domnul Dumnezeu către Cain: << Unde este Abel fratele tău? >> Iar el (Cain) a zis: << Nu știu; nu cumva sunt eu paznicul fratelui meu?... >>” (Facerea: 4, 9), afirmație a lui Cain care îi dă și lui, dar și lui Dumnezeu, răspunsul la întrebarea: care este

¹ LEVINAS, Emmanuel - *Între noi. Încercare de a-l gândi pe celălalt*, traducere Ioan Petru Deac, Editura All, București, 2000, p.8;

raportul meu cu fratele meu?² Iată că eu sunt responsabil de celălalt, de relația dintre mine și el. Dar înainte de a vorbi despre relația mea cu el trebuie luat seama la mai multe aspecte. În primul rând trebuie luat seama la faptul că avem de a face cu o ființă și nu cu un concept, celălalt fiind, fiind fiindul, căruia înainte de a mă adresa trebuie să îl accept ca atare: „Cum poate fi raportul cu fiindul, dintru început, altfel decât comprehensiunea sa ca fiind-faptul modului liber de a lăsa-să-fie ca fiind? Mai puțin pentru altul. Raportul nostru cu el constă în mod cert în a vrea să-l înțelegem, dar acest raport depășește comprehensiunea. Și asta nu deoarece cunoașterea altuia cere, în afară de curiozitate, și simpatie sau dragoste, moduri de a fi distincte de contemplarea impasibilă. Ci pentru că, în raportul nostru cu altul acesta nu ne afectează pornind de la un concept. El e fiind și contează ca atare.

A înțelege o persoană înseamnă deja a-i vorbi. A pune existența altuia în indiferența ființei înseamnă să fi acceptat deja această existență, sa fi ținut cont de ea. <<A fi acceptat>>, <<a fi ținut cont>> nu trimit spre comprehensiune, spre a-lăsa-să-fie. Vorbirea desemnează o relație originară. E vorba despre a percepe limbajul nu ca subordonat faptului de a lua cunoștință despre prezența altuia, sau despre vecinătatea lui, sau despre comuniunea cu el, ci ca o condiție a acestei <<luări de conștiință>>. Desigur, e necesar încă să ni se explice de ce evenimentul limbajului nu se mai situează în planul comprehensiunii. De ce, de fapt, nu se lărgesc noțiunea comprehensiunii, după procedul devenit familiar prin fenomenologie? De ce nu se prezintă invocarea celuilalt drept caracteristica proprie a comprehensiunii?”³

Factor foarte important în relația eu-tu este limbajul, care însă este posterior faptului de a înțelege persoana. Odată cu înțelegerea persoanei apar și capcanele, tendința perfidă a omului căzut din starea sa de relație cu Dumnezeu, de a-l uzualiza pe aproapele, de a-l instrumentaliza, de a-l folosi în atingerea scopurilor lui. Dacă eu reușesc să trec peste această dorință de a te folosi înseamnă că relația eu-tu se poate desfășura cu adevărat după modelul relației supreme intratrinitară încălzită de iubire și de ce nu și după modelul relației eu-Tu în care Tu îl reprezintă pe Creator. La întrebarea lui Levinas: „De ce nu se prezintă invocarea celuilalt drept caracteristica proprie a comprehensiunii?”, răspunsul vine destul de evident și dat tot de el: „Acest fapt ni se pare imposibil. Mănuirea obiectelor uzuale se interpretează, de exemplu, drept comprehensiunea lor. Dar lărgirea noțiunii cunoașterii se justifică, în acest exemplu, prin depășirea obiectelor cunoscute. Ea se împlinește în ciuda a tot ceea ce poate fi angajament preteoretic în mânuirea „ustensilelor”? În interiorul mânuirii, fiindul este *depășit* în mișcarea însăși care îl sesizează, și se recunoaște în acest „dincolo” necesar al prezenței „aproape de” itinerariul însuși al comprehensiunii. Această depășire nu ține doar de apariția prealabilă a „lumii” de fiecare dată când atingem maniabilul, cum o vrea Heidegger. Ea se arată și în *posedarea* și în *consumarea* obiectului. [Nu e] nimic din toate acestea atunci când e vorba despre relația mea cu altul. Și acolo, dacă se dorește, înțeleg ființa în altul dincolo de particularitatea sa de fiind; persoana cu care sunt în raport o numesc ființă, dar apelând-o *ființă*

² În acest context îl înțelegem pe frate ca fiind ruda de sânge însă responsabilitatea pentru altul de care vorbește Levinas se manifestă față de toți în același fel, ca rod și consecință a iubirii.

³ LEVINAS, Emmanuel, op.cit., pp.14-15.

fac apel la ea. Nu mă gândesc doar că este, [ci] îi vorbesc. Ea este *asociatul* meu în interiorul relației care trebuia doar să mi-o facă prezentă. I-am vorbit, adică am neglijat ființa universală pe care o încarnează, pentru a-mi considera ființa particulară drept ceea ce este. Aici formula „înainte de a fi în relație cu o ființă, trebuie să o fi înțeles ca ființă” își pierde aplicarea strictă: înțelegând ființa, îi spun în același timp și comprehensiunea mea.

Omul este singura ființă pe care nu o pot întâlni fără să-i exprim însăși această întâlnire. Întâlnirea se distinge de cunoaștere chiar prin aceasta. Există în întreaga atitudine față de uman un salut – fie și sub forma refuzului de a saluta. Perceperea nu se îndreaptă aici spre orizontul individului – câmpul libertății mele, al puterii mele, al proprietății mele – pentru a se sesiza, pe acest fond familiar. Ea se raportează la individul pur, la fiindul ca atare. Și aceasta înseamnă cu exactitate, dacă vrem să o spunem în termeni ai „comprehensiunii”, că înțelegerea mea pentru fiindul ca atare este deja expresia pe care i-o ofer despre această comprehensiune.”⁴. Așadar comprehensiunea omului trimite la o relație cu el, la o caracteristică proprie oamenilor, limbajul dar și toate metodele de angajament sunt proprii omului și doar lui, de aceea menirea lui principal este de a interacționa.

Am putea spune că relația mea cu tine ca subiect al unei interacționări în vederea responsabilizării personale începe la nivelul afectiv al gândurilor, indiferent dacă acest nivel este precedat sau nu de actul vederii. Aici la nivel mental se fac pregătirile pentru relaționare dar și scenariile relaționării în sine. Bineînțeles că dacă transcendența rămâne la nivelul actual, ea nu își atinge scopul propus, ci este nevoie ca limbajul, partea prin care se relaționează efectiv, să intre în acțiune pentru a pune bazele unei interacțiuni. În acest caz, punctul de pornire este invocarea, abordarea celuilalt în vederea relației de care vorbeam: „Imposibilitatea de a-l aborda pe altul fără a-i vorbi înseamnă că în acest caz gândirea este inseparabilă de exprimare. Dar exprimarea nu constă în a trece în tr-un fel oarecare un gând ce aparține cuiva în spiritual altuia. Asta nu se știe de la Heidegger, ci de la Socrate. Exprimarea nu constă mai puțin în a *articula* comprehensiunea pe care de acum încolo o împărtășesc cu celălalt. Ea constă, înainte de orice participare la un conținut comun prin comprehensiune, în a institui socialitatea printr-o relație ireductibilă, așadar, în comprehensiune.

Relația cu altul nu este ontologică. Această legătură cu altul, care nu se reduce la reprezentarea celuilalt, ci la invocarea lui, în care invocarea nu este precedată de o comprehensiune, o numim *religie*. Esența discursului este rugăciunea. Ceea ce distige gândirea care vizează un obiect de legătură cu o persoană e că în aceasta din urmă se articulează un vocativ: ceea ce e numit este, în același timp, ceea ce este apelat.”⁵

Vocativul ca mod al unui timp nu face altceva decât să exprime modalitatea, variant, expresia, modul de a aborda pe cineva iar acest mod nu poate să se realizeze decât prin numire, prin invocare. Tu, ca relaționar cu mine ești apelat iar în virtutea invocării, nu poți rămâne imposibil, indiferent.

⁴ Ibidem, pp.15-16.

⁵ Ibidem, p.16.

În acest act al transcendenței, invocarea nu se adresează unui concept⁶, ci unei fețe, feței fiindului, omului, partea de corp care îl revelează pe el în fața mea, „îl dă de gol”, mi-l face accesibil:„ E vorba înainte de toate de a găsi locul din care omul încetează să ne mai intereseze pornind de la orizontul ființei, adică de la a se oferi puterilor noastre. Fiindul ca atare (și nu ca încarnare a ființei universale) nu poate fi decât într-o relație în care îl invocăm. Fiindul este omul și este pe atât de aproape pe cât este omul de accesibil. Ca o față”.⁷ Iată că odată cu invocarea se produce o transformare, eu nu te mai privesc ca pe o ființă umană, ca pe aproapele meu ci ca pe cineva mult mai aproape, personal, decât orice ființă. De acum înainte relația pe care eu ți-o ofer te privește personal, eu nu te mai gândesc sau înțeleg ca pe ceva general, omul ca ființă, ci ca pe ceva particular, de care eu devin responsabil unic.

„ Ca relația cu fiindul să fie invocare a unei fețe și deja cuvânt, un raport mai degrabă cu o adâncime decât cu un orizont -o străpungere a orizontului-, ca aproapele meu să fie fiindul prin excelență, toate acestea pot să apară destul de ciudate când se are în vedere conceperea unui fiind, prin el însuși insignifiant, siluetă în orizontul luminos, necăpătând o semnificație decât prin această prezență în orizont. Fața *semnifică* altfel.”⁸ De îndată ce fiindul a căpătat o față, aceasta, îi dă posibilitatea de a semnifica pentru mine, de a fi mai mult decât un simplu instrument pentru mine, să zicem în procesul meu de mântuire subiectivă. El devine destinatar al afecțiunii, al dragostei mele, motiv pentru care invocarea, chiar și pentru el, nu este doar un simplu proces de limbaj, la care el poate deveni activ sau poate rămâne pasiv, nu, eu îl invoc, îl strig pe nume iar el nu poate rămâne impasibil. Invocarea mea, cuvintele mele străpung, se adresează inimii, locul prin excelență al tuturor facultăților omului, iar ele nu se duc pur și simplu, ci pe cel invocate îl fac interes, îl fac să răspundă, să aibă o atitudine, să dorească relaționarea:„ Limbajul, prin funcția sa de exprimare, se adresează celui alt și îl invocă. Bineînțeles, el nu constă în a-l invoca în calitate de [ceva] reprezentant și gândit, ci tocmai pentru că distanța dintre același și altul, unde se produce limbajul, nu se reduce la un raport între concepte, care se limitează unul pe altul, ci descrie transcendența în care *altul* nu apasă asupra *aceluiiași*, ci doar îl obligă, îl face responsabil, adică vorbitor. Relația prin limbaj nu se reduce la ceea ce atașează gândirii un obiect ce îi este dat. Limbajul nu-l poate îngloba pe celălalt: celălalt, pentru care folosim în acest moment același concept, nu este invocat ca un concept, ci ca o persoană. În vorbire, nu ne gândim numai la interlocutor, ci îi vorbim, îi spunem chiar conceptul pentru care putem să-l avem ca „ interlocutor în general”. Celui căruia îi vorbesc se menține în spatele conceptului pe care i-l comunic. Absența unui plan comun – transcendența – caracterizază vorbirea; conținutul comunicat este, desigur, comun sau, mai exact, devine astfel prin limbaj. Invocarea este anterioară comunității. Ea reprezintă un raport cu o ființă care, într-un anumit sens, nu este în raport cu mine – sau dacă doriți, care nu este în raport cu mine decât în măsura în care este întru totul în raport cu sine. Ființă care se așază dincolo de orice atribut, care tocmai ar urmări să o

⁶ Cum am mai spus există riscul de a conceptualiza pe om, neținând seama de faptul că el reprezintă mai mult de atât, el este o existență, fiindul de care spune Levinas, iar acest fiind este după chipul lui Dumnezeu și spre relație cu noi.

⁷ LEVINAS, Emmanuel, op.cit., p.17.

⁸ Ibidem, pp. 18-19.

califice, adică să o reducă la ceea ce e comun altor ființe, să o transforme în concept. Această prezență pentru mine a unei ființe identice cu sine e cea pe care o numim prezența feței. Fața este identitatea însăși a unei ființe. [Ființa] se arată începând cu sine însăși, fără concept. Prezența sensibilă a acestei bucăți neprihănite de piele cu frunte, nas, ochi, gurg, nu este nici un semn ce ne permite să ne ridicăm spre ceea ce semnifică, nici o mască care o ascunde. Prezența sensibilă, aici, se desensibilizează pentru a lăsa să pătrundă în mod nemijlocit ceea ce nu se referă decât la sine, identicul. Ca interlocutor, el se așează în fața mea; și la drept vorbind, numai interlocutorul poate să se așeze în față, fără ca „în față” să însemne ostilitate sau prietenie. Fața ca desensibilizare, ca dematerializare a datului sensibil, desăvârșește mișcarea încă tulburătoare a figurilor monștrilor mitologici în care corpul, sau jumătatea de corp animal, lasă să se ghicească expresia estompată a feței pe care o au, cea a unui cap omenesc. Particularitatea celuilalt în limbaj, departe de a reprezenta animalitatea sau reziduul unei animalități, constituie umanizarea totală a Celuilalt.”⁹

Știm că fiindul reprezintă ceva particular, adică omul în ansamblul lui, știm că fiindul are o față care mi-l revelează, care mi-l oferă spre cercetare, și mai ales știm că el nu rămâne indiferent la invocarea mea, tot ce mai trebuie este ca relația noastră să poată începe.

Dincolo de limbaj, dincolo de invocare, umanul nu se oferă decât unei relații care nu e o putere, adică unei relații liber consimțite, pentru că orice alt gen de relație, care are la bază alte principii decât o relaționare între libertăți de fapt este o non-relație, motiv pentru care libertatea este un principiu fundamental în acest caz: „Vorbirea este o relație între libertăți care nu se limitează nici nu se neagă, ci se afirmă în mod reciproc. Ele sunt transcendente una în raport cu alta. Nici ostile, nici amicale, orice animozitate, orice afectare ar altera deja pura vecinătate a interlocutorului. Termenul respect poate fi reconsiderat aici; cu condiția să se sublinieze faptul că reciprocitatea acestui respect nu este o relație indiferentă, ca o contemplare senină, și că nu este începutul, ci condiția eticii. Ea este limbaj, adică responsabilitate. Respectul unelte omul corect cu asociatul său în justiție înainte să-l unească cu cel care cere justiția. [Situția] față – în – față a limbajului admite, până la urmă, o analiză fenomenologică mai radicală.

A respecta nu poate însemna a mă supune și totuși un altul să-mi comande. Sunt comandant, adică recunoscut capabil de o lucrare. A respecta nu înseamnă a mă înclina în fața legii, ci în fața unei ființe care îmi comandă o acțiune. Dar pentru ca această comandă să nu comporte nici o umilire – care să-mi înlăture chiar posibilitatea de a respecta -, comanda pe care o primesc trebuie să fie comanda de a porunci celui care îmi comandă. Ea constă în a porunci unei ființe să mă comande. Această referire a unei porunci la o comandă este faptul de a spune Noi, de a constitui un grup. Prin referirea unei comenzi la alta, Noi nu devine pluralul lui Eu.

Dar respectul descris astfel nu este începutul justiției, pentru că omul care comandă e în afara dreptății și nedreptății. Respectul nu e al aceluia căruia i se dă dreptate, ci cu el se face dreptate. Respectul este o relație între egali. Justiția presupune această egalitate originară. Iubirea, în mod esențial, se satbilește între cei inegali, ea trăiește din inegalitate.”¹⁰

⁹ Ibidem, pp.40-41.

¹⁰ Ibidem, pp. 43-44.

Iată cum arată principalele tipuri de relații, fie că este vorba de respect, fie că este vorba de egalitate, fie că este vorba de inegalitate și deci de iubire, fapt care pe noi ne interesează în mod deosebit.

Începeam acest studiu cu câteva cuvinte despre iubire și tot în același ton vom și încheia, pentru că definiția prin excelență a omului este starea de iubire, în care el se mântuiește împreună cu aproapele său. Nu putem vorbi de sobornicitate, nu putem vorbi de comuniune, nu putem vorbi nici măcar despre comunitate, dacă ethosul acesteia nu are la bază iubirea, care ridică pe oameni către cea mai înaltă stare aceea a dumnezeirii. Iată cum vede Levinas, ca să stăruim încă puțin în filosofie, starea de iubire: „Aș spune că, până la urmă, în măsura în care susțin că relația față de altul este începutul inteligibilității, nu pot să descriu relația cu Dumnezeu fără a vorbi de ceea ce mă angajează în raport cu un altul. Citez mereu, când îmi vorbesc unui creștin, din Matei, 25: relația cu Dumnezeu este prezentată acolo ca o relație cu un alt om. Asta nu e o metaforă: în celălalt există o prezență reală a lui Dumnezeu. În relația mea cu un altul ascult Cuvântul lui Dumnezeu. Nu este o metaforă, nu e doar ceva extrem de important, este adevărul ca atare. Nu spun că celălalt este Dumnezeu, ci că pe Fața lui citesc Cuvântul lui Dumnezeu.”¹¹

Dacă aruncăm o privire mai atentă la textul de la Matei, 25, 31-46¹², putem vedea foarte lesne de ce este foarte importantă relația noastră cu aproapele, putem vedea foarte clar modul de viață pe care Dumnezeu îl cere omului dar mai ales putem vedea faptul că în cel de lângă mine se prezintă Hristos, care de fapt mă primește și care primește relația mea. Modul meu de viață începe odată cu stabilirea unei relații de conviețuire între mine și Hristos, „Cel ce locuiește în mine”, cum zice Apostolul Pavel, și odată stabilite aceste coordonate pentru întreaga viață, pot să am în vedere mai ușor pe aproapele meu. Lucrurile pot sta însă și invers, pentru că nu toți oamenii L-au descoperit pe Hristos, iar a trăi uman, a trăi după „trăirea” lui Hristos, poate fi o viețuire „din fire”, așa cum zice Pavel, că „păgânii din fire fac cele ale Legii”.

Atunci când însă eu Îl am pe Hristos, relația care se conturează între mine și aproapele nu este altceva decât chip al relației care deja se desfășoară între mine și Dumnezeu. Numai prin relația mea cu Dumnezeu, eu pot să depășesc barierele eticii, pentru a ajunge într-un context mai

¹¹ Ibidem, pp. 115-116.

¹² Matei: 25, 31-46: „Iar când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna în fața lui toate neamurile și-I va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci Împăratul va zice celor din dreapta Sa: <<Veniți binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Că am flămânzit și Mi-ați dat să mănânc; am însetat și Mi-ați idat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol, și M-ați îmbrăcat; bolnav, și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine>>. Atunci Îi vor răspunde dreptii, zicând: <<Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine?>> Și răspunzând Împăratul, le va zice: <<Adevăr vă spun, întrucât ați făcut unuia dintre acești foarte mici frați ai Mei, Mie Mi-ați făcut>>. Atunci va zice și celor din stânga: <<Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui. Că am flămânzit și nu Mi-ați dat să mănânc; am însetat și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță și nu M-ați cercetat>>. Atunci vor răspunde ei, zicând: <<Doamne, când Te-am văzut flămând sau însetat sau străin sau gol sau bolnav sau în temniță și nu Ți-am slujit?>> Atunci le va răspunde, zicând: <<Adevăr vă spun, întrucât nu ați făcut unuia dintre acești foarte mici frați ai Mei nici Mie nu Mi-ați făcut>>. Și vor merge aceștia la osânde veșnică, iar dreptii la viața veșnică”.

larg, nu acela al moralei ci al dragostei, așa cum arată și Mântuitorul în Evanghelie. Iubind ca Dumnezeu, adică până la sacrificiu putem să afirmăm că suntem cu adevărat într-o relație cu aproapele, pentru care, așa cum am văzut, suntem chemați să îi purtăm de grijă. Numai așa se realizează comuniunea, sobornicitatea, toate în numele lui Dumnezeu, pe care așa cum am văzut Îl invocăm să ne curățească pentru a săvârși jertfa cea fără de sânge și pentru a sfinți darurile de pâine și vin.

Martiriul – model de relație

Modelul suprem al jertfei este Iisus Hristos, Cel Care prin Jertfa Sa ne-a făcut și pe noi imitatori, sau doritori a-L imita spre moartea și învierea Sa. Ethosul comunitar reprezintă spațiul în care pe de o parte, ne jertfim zilnic pentru celălalt, așa cum spuneam pentru că trebuie să fim protectori ai lui, iar pe de altă parte ne jertfim, făcându-ne imitatori ai Jertfei lui Hristos. „Căci, asemenea Domnului, el (Policarp) a așteptat să fie dat (morții), pentru ca și noi să devenim imitatorii lui, nu căutând numai cele ale noastre, ci și cele ale aproapelui. Căci dragostea adevărată și statornică urmărește ca cineva să se mântuiască nu numai pe sine, ci pe toți frații”¹³. Așadar cei care se fac imitatori ai lui Hristos, dorește ca mântuirea să fie un bun comun tuturor fraților, căci sfinții martiri s-au jertfit pentru a fi ei înșiși imitatori dar și pentru a le da un exemplu celorlalți. acest exemplu pentru ceilalți vine dintr-o experiență vie a harului, dintr-o comunicare reală și permanentă cu cerul: „Iar în timp ce Policarp intra în stadion, un glas din cer i-a zis: <<Fii tare și îndrăznește, Policarp!>>”¹⁴. „Realitatea trăirii martiriului în relația sa cu Dumnezeu și cu semenii săi nu este un lucru pur omenesc, ci unul divino-uman, de înaltă intensitate duhovnicească. Momentul central al vieții martirului este acela al mărturisirii lui Hristos în inima sa și în fața lumii dezlănțuite asupra lui, mărturisire ce este lucrare a Duhului Sfânt în adâncurile sufletului său prea plin de Dumnezeu. În continuare, este cunoscută, în acest sens, intensitatea iubirii jertfelnice a martirului, manifestată prin râvna și cuvintele pronunțate înaintea persecutorilor. Acestea fac proba unei experiențe intime în comuniunea de iubire cu Dumnezeu și cu oamenii”¹⁵.

Ca imitator al jertfei lui Hristos, numai pronunțând numele Mântuitorului, ca într-un ritual liturgic, mucenicul se umple de dragoste divină, împlântând numele Lui ca o săgeată în inimile celor care încă n-au dobândit curajul de a se jertfi pentru El. Actele Martirice sunt pline de exemple ale acelora care au văzut pătımirea martirilor și dintr-o dată s-au declarat și ei mărturisitori ai lui Hristos.

„Iar el (Policarp), cu mâinile legate la spate, ca un berbec ales din turma cea mare, pregătit spre a fi adus jertfă de ardere bineplăcută lui Dumnezeu, *privind spre cer*, zise: <<Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, Taăl iubitului și binecuvântatului Tău Fiu, Iisus Hristos, prin Care am primit cunoștiința despre Tine, Dumnezeul îngerilor, al puterilor, a toată zidirea și al întregului neam al celor drepti, care trăiesc înaintea feței Tale, Te binecuvintez că m-ai

¹³Martiriul Sfântului Policarp al Smirnei, Actele Martirice în Colecția Părinți și Scriitori Bisericești, vol. 11, Editura I.B.M.B.O.R., București, f.a., p. 27.

¹⁴ Ibidem, p.30.

¹⁵ Irineu Slătineanu, „Martiriul ca jertfă euharistică” în „Viață liturgică și ethos comunitar. Preliminarii la o teologie socială ortodoxă”, editori Picu Ocoleanu și Radu Preda, Editura Mitropolia Olteniei, Craiova, 2007, pp. 15-16.

învrednicit de ziua și ceasul acesta ca să iau parte cu ceata mucenicilor la paharul Hristosului Tău, spre învierea vieții de veci a sufletului și a trupului în nestrăciunea Duhului Sfânt. Între care fă să fiu primit înaintea Ta astăzi, ca jertfă grasă și bineplăcută, precum m-ai pregătit și mi-ai descoperit și împlinit, Dumnezeu ce nemincinos și adevărat. Pentru aceasta și pentru toate, Te laud, Te binecuvintez și Te preamăresc prin veșnicul și cerescul Arhiereu Iisus Hristos, iubitul Tău Fiul, prin Care împreună cu El și cu Duhul Sfânt Ți se cuvine slavă acum și în veacurile ce vor să fie. Amin!>>”¹⁶.

Iată că aflat în fața morții, Policarp plin de Duhul Sfânt nu numai că are puterea de a se supune martiriului dar chiar primește dârz flăcările, știind că în ceruri este așteptat de Hristos. Cei de față se spăimântează și ei de minunea flăcărilor care nu-l ardeau și laudă pe Dumnezeu, devenind ei înșiși imitatori ai lui Dumnezeu.

Revenind la relația mucenicului cu Hristos vedem că ea este resortul conținutului dinamic al credinței lui. Mucenicul are conștiința prezenței sale în Hristos și a prezenței lui Hristos în el, în experiența lui. Mucenicul trăiește atât prin patima lui Hristos cât și prin Sfânta Euharistie. Domnul Hristos a fost adus jertfă „ca o oaie spre junghiere și ca un miel fără de glas înaintea celui ce-L tunde”. Asemenea lui Hristos în suferința sa martirică, ca într-o liturghie a ființei sale, mucenicul lui Hristos șoptește neîncetat cuvintele tâlharului de pe cruce: „, Pomenește-mă Doamne când vei veni întru împărăția Ta”(Luca 23, 42).

Ideea centrală a martiriului rămâne în jurul nașterii la o nouă viață, aceeași cu a Aceluia care a murit și a înviat pentru mântuirea noastră. Mucenicul, fiind următor al lui Hristos, moare și el și înviază întru El. Rezultă de aici că mucenicia nu poate să fie echivalent al Sfintei Euharistii, dar ceea ce este tainic în Euharistie se descoperă și în mucenie, adică același Hristos, mort și înviat, este prezent atât în euharistie, cât și în martir.

„Martyria, deci, se justifică și se împlinește comunitar aidoma Sfintei Euharistii ca Taină prin excelență eclezială. Mucenicii trăiesc în jertfa lor deodată jertfa lui Hristos dar și a întregii Sale Biserici. Există o identitate de fond între martiriu și euharistie care centralizează euharistia în Biserică. Atunci când mai mulți mucenici sunt prigoniți deodată mai mulți sfinți se constituie într-o comuniune și într-o comunitate frățescă realizată de împreuna lor pătimire”¹⁷.

Relația noastră cu Hristos devine paradigma relație eu-tu, moment în care faptele credinței devin faptele propriei noastre conviețuirii cu Mântuitorul. Nu putem rămâne indiferenți la chemarea celuilalt deoarece descoperim în ea chemarea lui Hristos Însuși iar aceasta vine pentru a deveni veșnici împreună cu Hristos prin aproapele.

¹⁶Martiriul Sfântului Policarp al Smirnei, Actele Martirice în Colecția Părinți și Scriitori Bisericești, vol. 11, Editura I.B.M.B.O.R., București, f.a., p. 32.

¹⁷ Irineu Slătineanu, „Martiriul ca jertfă euharistică” în „Viață liturgică și ethos comunitar. Preliminarii la o teologie socială ortodoxă”, editori Picu Ocoleanu și Radu Preda, Editura Mitropolia Olteniei, Craiova, 2007, p.22.

Educația digitală: provocări și soluții pentru viitor

Prof. Înv. Preșc. Leahu Ionela
Grădinița P.P. „Prichindel” – Tecuci, jud. Galați

În era tehnologiei, educația digitală a devenit un instrument esențial pentru formarea unor cetățeni responsabili și competenți. Utilizarea inovațiilor digitale oferă numeroase avantaje, dar și provocări semnificative. Acest articol explorează barierele și soluțiile propuse pentru a asigura un sistem educațional eficient și incluziv în contextul digitalizării.

Inovația digitală a transformat fundamental educația, oferind oportunități noi de învățare și acces la resurse variate. Cu toate acestea, această tranziție aduce și provocări semnificative, atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Într-o lume în care tehnologia joacă un rol esențial, este imperativ să identificăm soluții eficiente pentru a asigura o educație digitală de calitate și formarea unor cetățeni responsabili.

1. Provocările Educației Digitale

1.1 Accesibilitatea și Infrastructura

- Disparități economice și tehnologice între comunități.
- Lipsa accesului la internet de mare viteză în zonele rurale.
- Costurile ridicate pentru dispozitive electronice și software educațional.

1.2 Adaptarea Profesorilor la Tehnologie

- Necesitatea formării continue pentru utilizarea eficientă a platformelor digitale.
- Lipsa unor metode didactice adecvate pentru mediul online.
- Rezistența la schimbare a unor cadre didactice.

1.3 Siguranța și Etica Digitală

- Protecția datelor personale ale elevilor.
- Combaterea fenomenului de cyberbullying și a expunerii la conținut neadecvat.
- Necesitatea de a educa elevii cu privire la utilizarea responsabilă a internetului.

2. Soluții pentru o Educație Digitală Eficientă

2.1 Investiții în Infrastructură și Accesibilitate

- Extinderea rețelelor de internet în zonele defavorizate.
- Distribuirea de dispozitive digitale pentru elevii din medii vulnerabile.
- Parteneriate public-private pentru dezvoltarea resurselor educaționale gratuite.

2.2 Formarea Cadrelor Didactice

- Organizarea de cursuri și workshop-uri pentru integrarea tehnologiilor în procesul educațional.
- Crearea unor comunități de învățare pentru schimb de bune practici.

- Implementarea unor strategii didactice interactive și adaptate digital.

2.3 Securitate și Etică Digitală

- Introducerea unor cursuri de educație digitală și securitate cibernetică.
- Implementarea unor politici clare privind utilizarea tehnologiei în școli.
- Promovarea unui comportament responsabil în mediul online.

Educația digitală este un proces în continuă evoluție, iar integrarea eficientă a inovației tehnologice depinde de colaborarea între guverne, instituții educaționale și sectorul privat. Prin abordarea provocărilor și implementarea unor soluții viabile, putem asigura un sistem educațional echitabil și eficient, capabil să formeze cetățeni responsabili, pregătiți pentru provocările erei digitale.

Educația digitală reprezintă o provocare, dar și o oportunitate pentru viitorul învățării. Cu o strategie bine definită și colaborare între instituții, profesori și elevi, tehnologia poate deveni un aliat puternic în formarea cetățenilor responsabili și pregătiți pentru societatea digitală.

Educația digitală, între necesitate, obstacole și soluții

Trăim vremuri în care sistemul de învățământ românesc a suferit o schimbare de paradigmă, activitatea didactică fiind strămutată din spațiul școlar în spațiul virtual, din cauza pandemiei generată de SARS CoV2. Drept urmare, contează foarte mult capacitatea umană de reziliență, felul în care reușim să facem față unei situații atipice pentru care nimeni nu a fost pregătit. **Educația digitală** oferă răspunsuri, din multiple perspective.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile abordează tehnologia. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii „digitali”, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia digitală în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune.

În perioada stării de urgență, de suspendare a cursurilor „educația digitală” a devenit realmente principala formă de menținere a legăturii cu elevul. Reconfigurarea procesului de predare-învățare-evaluare a depins foarte mult măiestria profesorului, de competențele sale digitale. S-a trecut de la clasa tradițională la clasa virtuală. Cadrul didactic s-a străduit să depășească bariera distanțării sociale prin sensibilizarea media, folosind diverse platforme și aplicații: Zoom, Meet Classroom, Edus, Adservio, WhatsApp, Messenger etc. Astfel, s-a realizat legătura profesor-elev, pentru a consolida și aprofunda noțiunile teoretice, pentru a parcurge materia, pentru pregătirea elevilor în vederea susținerii examenelor și pentru a-i face pe învățacei să conștientizeze că, indiferent sub ce formă se desfășoară actul educațional, școala este esențială ca ei să-și urmeze visul de a deveni cineva. Proiectarea didactică a fost regândită și reorganizată, astfel încât fiecare elev să aibă acces la resursele educaționale deschise. Activitățile de învățare au fost organizate sub formă de: lecții online, fișe de lucru, teme pentru acasă, chestionare, jocuri didactice, resurse audio sau video etc. puse la dispoziție în format digital sau pe un suport fizic. Utilizând o anumită platformă elevii au avut acces rapid la resursele puse la dispoziție de profesori, iar aceștia din urmă au avut la dispoziție mecanisme online de feedback individual sau de grup cu privire la activitatea, performanțele și lucrările elevilor. În plus, utilizatorii au putut crea diverse opțiuni personalizate, pentru a derula proiecte școlare sau extrașcolare, în interiorul platformei, fără niciun cost suplimentar. Testele și bibliotecă online, o colecție în continuă creștere de materiale educaționale pentru profesori și elevi, sunt, de asemenea, extrem de utilizate.

Este imperios să înțelegem că sintagma „profesor digitalizat” este una de actualitate. Parteneriatul cu zona robotică a devenit parte din existența noastră, iar elementele care definesc și redefinesc comunicarea în procesul instructiv-educativ se raportează la un profil în care omul și tehnologia vor colabora.

Cea mai mare provocare, la nivel național, a fost aceea că nu toți elevii și profesorii, au avut echipamentele tehnice necesare pentru a participa la activitățile didactice desfășurate în mediul on-line. Foarte mulți dintre actanți și-au desfășurat aceste activități, partajat cu alți membri ai familiei. Pentru egalizarea șanselor și găsirea unor soluții s-au făcut demersuri

către Unitățile Administrativ- Teritoriale, sponsori locali, inspectoratele școlare, Ministerul Educației și Cercetării.

În concluzie, transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală presupun asigurarea accesului la soluții administrative pentru conducere și profesori, transparența pentru părinți și instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

INFLUENȚA UTILIZĂRII TEHNOLOGIEI DIGITALE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

**Prof. Aurelia Leuștean,
Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu” Fetești**

Trăim într-o eră în care tehnologia este omniprezentă, iar copiii din ziua de azi sunt expuși la un flux constant de informații digitale, încă din primele etape ale dezvoltării lor. Întrebarea care se pune este: Cum influențează tehnologia educația preșcolară și ce impact are asupra dezvoltării cognitive, sociale și emoționale ale celor mici? Incercăm să explorăm provocările și oportunitățile pe care le aduce tehnologia în viața preșcolarilor, analizând atât aspectele pozitive, cât și pe cele negative, în contextul educațional din România.

În ultima decadă, tehnologia a devenit parte integrantă a educației preșcolare, iar integrarea acesteia în școlile și grădinițele din România este din ce în ce mai vizibilă. Fie că vorbim despre tablete, jocuri educaționale sau aplicații interactive, copiii au acces la o varietate de instrumente digitale care le pot stimula curiozitatea și dorința de învățare. Din păcate, nu toți educatorii și părinții sunt pregătiți să gestioneze acest aflax de tehnologie într-un mod echilibrat, iar utilizarea necontrolată poate avea efecte negative asupra dezvoltării celor mici.

Utilizarea tehnologiei în educația preșcolară poate avea multiple beneficii. Studiile au demonstrat că tehnologia poate ajuta copiii preșcolari să își dezvolte abilități cognitive fundamentale, cum ar fi gândirea logică, atenția și memoria. Aplicațiile educaționale bazate pe jocuri interactive permit copiilor să învețe prin experimentare și explorare, stimulându-le imaginația și gândirea critică. Tehnologia oferă copiilor acces rapid la o gamă largă de materiale educaționale, de la povești interactive până la aplicații care le permit să învețe concepte de bază din matematică, știință sau limbi străine. Această diversitate poate spori motivația pentru învățare. Aplicațiile care implică activități de tipul trasării de forme sau de sortare a obiectelor ajută la dezvoltarea coordonării ochi-mână, esențială pentru abilitățile motorii fine.

În același timp, utilizarea tehnologiei poate avea efecte negative asupra preșcolarilor. Unul dintre riscurile majore ale expunerii timpurii la tehnologie este dezvoltarea unei dependențe de ecrane, care poate duce la o scădere a interesului pentru activitățile fizice sau jocurile tradiționale. Preșcolarii pot deveni mai puțin motivați să interacționeze cu ceilalți copii sau să participe la activități care nu implică tehnologie. Tehnologia, în special atunci când este folosită în mod excesiv, poate înlocui interacțiunile fizice și sociale ale copiilor. Deși unele aplicații educaționale sunt interactive, nimic nu poate înlocui învățarea prin joacă și comunicare directă cu alți copii și educatori. Expunerea prelungită la ecrane poate afecta negativ sănătatea copiilor, provocând probleme de vedere, obezitate sau tulburări de somn. De asemenea, unele studii sugerează că utilizarea excesivă a tehnologiei poate influența negativ comportamentele sociale ale copiilor, cum ar fi dezvoltarea agresivității.

Educatorii și părinții joacă un rol crucial în gestionarea utilizării tehnologiei de către copii. Este esențial ca aceștia să stabilească reguli clare privind timpul petrecut în fața ecranului și să aleagă aplicații educaționale adecvate vârstei și nevoilor copilului. Mai mult, educatorii ar trebui să integreze tehnologia în mod creativ în activitățile educaționale, fără a înlocui jocurile tradiționale sau interacțiunile sociale esențiale pentru dezvoltarea preșcolarilor.

În concluzie, tehnologia poate aduce beneficii semnificative în educația preșcolară, dar trebuie folosită cu discernământ și echilibru. Este necesar ca educatorii și părinții să colaboreze pentru a crea un mediu de învățare care să încurajeze utilizarea sănătoasă a tehnologiei, în timp ce protejează dezvoltarea socială și emoțională a copilului. Investițiile în formarea continuă a educatorilor, precum și în resursele educaționale digitale de calitate, sunt esențiale pentru a sprijini o educație timpurie eficientă și echilibrată.

Bibliografie:

1. **Stanciu, M. (2019).** *Tehnologia și educația: Perspective și provocări în învățământul preșcolar.* Editura Didactică și Pedagogică.
2. **Ion, A. (2020).** *Tehnologia în educația timpurie: Provocări și oportunități.* Editura Universitară.
3. **Constantinescu, M. (2018).** *Importanța educației tehnologice în dezvoltarea copiilor preșcolari.* Revista de Pedagogie, 2, 45-53.
4. **Rusu, M. (2021).** *Educația digitală în școlile din România: Implicații pentru educația preșcolară.* Editura Pro Universitaria.
5. **Popa, I. (2017).** *Educarea prin tehnologie: Beneficii și riscuri în educația preșcolară.* Editura Polirom.
6. **Vlad, S. (2022).** *Tehnologia și dezvoltarea timpurie: Oferte educaționale digitale pentru preșcolari.* Universitatea din București.

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ

Prof.înv.primar Lilă Cornelia, Școala Gimnazială Novaci, jud.Gorj

Digitalizarea învățământului reprezintă mai mult decât punerea la dispoziție a unor echipamente performante. E necesară implementarea unor soluții integrate, personalizate, care să răspundă provocărilor momentului ce țin de: accesul la internet, securitate cibernetică, formarea cadrelor didactice pentru utilizarea 100% a softurilor educaționale și crearea de lecții interactive, care să asigure o comunicare facilă între profesori și elevi.

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Comunicarea scurtă sau abreviată de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasă deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orientului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de

dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.

2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.

3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare

4. Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului.

5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebui să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amănunțite de slide-uri.

6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.

7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare.

Unii profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip "cut and paste" în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Bibliografie:

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpiu – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual , Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Lörincz Emese

Școala Gimnazială „S. Illyés Lajos”, Sovata

Inovația digitală a devenit un element esențial în educația modernă, revoluționând metodele de predare și învățare. Integrarea tehnologiei în școli oferă oportunități semnificative de îmbunătățire a procesului educațional, dar aduce și o serie de provocări, în special în ceea ce privește formarea cetățenilor responsabili. În această eră digitală, este crucial să identificăm provocările care pot apărea în implementarea tehnologiei în educație și să propunem soluții eficiente pentru a asigura o educație echitabilă și sigură.

Provocările Inovației Digitale în Educație

Una dintre principalele provocări ale inovației digitale în educație este accesul inegal la tehnologie. Disparitățile economice dintre diferitele regiuni și grupuri sociale influențează în mod direct accesul elevilor la resurse digitale. În mod special, infrastructura slab dezvoltată în mediul rural reprezintă un obstacol semnificativ, limitând utilizarea tehnologiilor educaționale moderne. În acest context, mulți elevi se află în imposibilitatea de a beneficia de avantajele învățământului digital, ceea ce adâncește diferențele educaționale.

Un alt domeniu important de preocupare este siguranța și etica în mediul digital. Elevii sunt expuși la conținut neadecvat sau dăunător pe internet, inclusiv la riscuri precum cyberbullying-ul. Acestea sunt amenințări reale care pot afecta dezvoltarea psihologică și socială a tinerelor generații. De asemenea, în era informației, este crucial să dezvoltăm competențe de gândire critică, pentru ca elevii să poată identifica și să respingă informațiile false sau înșelătoare care circulă online. Într-o lume digitală în continuă expansiune, educația pentru siguranța online devine o necesitate.

Un alt aspect esențial al implementării tehnologiei în educație este formarea profesorilor și adaptarea curriculumului. Multe cadre didactice nu sunt suficient pregătite pentru a integra noile tehnologii în procesul educațional. De asemenea, curriculumul școlar adesea rămâne rigid, fără a se adapta rapid la schimbările digitale care au loc la nivel global. Aceste deficiențe în

formarea profesorilor și în structura educațională pot limita eficiența implementării tehnologiilor în școli.

Soluții pentru Integrarea Eficientă a Inovației Digitale

Pentru a depăși provocările menționate mai sus și pentru a facilita o integrare eficientă a tehnologiei în educație, trebuie adoptate soluții strategice care să vizeze mai multe aspecte ale procesului educațional.

Asigurarea accesului echitabil la tehnologie este un prim pas crucial. Investițiile în infrastructură sunt esențiale, iar școlile trebuie dotate cu dispozitive digitale adecvate pentru a sprijini educația digitală. De asemenea, este important să se creeze parteneriate între sectorul public și cel privat, pentru a reduce decalajul digital între zonele urbane și cele rurale. Astfel, toți elevii, indiferent de mediul în care trăiesc, vor avea acces la aceleași resurse educaționale.

În ceea ce privește siguranța și etica în mediul digital, o soluție eficientă ar fi introducerea unor cursuri de educație digitală și securitate cibernetică în școli. Aceste cursuri trebuie să includă atât formarea elevilor, cât și a cadrelor didactice, pentru a învăța cum să navigheze într-un mediu online sigur și responsabil. De asemenea, dezvoltarea gândirii critice și a alfabetizării media ar trebui să devină o prioritate, ajutând elevii să fie mai conștienți de capcanele informaționale și să dobândească abilități esențiale în evaluarea surselor de informații.

În ceea ce privește formarea profesorilor și adaptarea curriculumului, este necesar să se implementeze programe de formare continuă pentru profesori, astfel încât aceștia să fie la curent cu cele mai noi tehnologii și metode pedagogice. De asemenea, curriculumul școlar trebuie să fie flexibil și să permită integrarea tehnologiilor interactive, cum ar fi realitatea augmentată sau inteligența artificială, pentru a sprijini o învățare mai dinamică și personalizată.

Concluzie

Inovația digitală oferă oportunități imense pentru îmbunătățirea educației, dar pentru a depăși provocările asociate, este necesar un plan strategic bine gândit. Accesibilitatea, siguranța online și formarea cadrelor didactice sunt aspecte-cheie în crearea unui sistem educațional care să pregătească cetățeni responsabili și capabili să navigheze cu succes în lumea digitală. Prin

investiții în infrastructură, educație digitală și formare continuă, putem construi o educație mai echitabilă, mai sigură și mai adaptată la cerințele lumii moderne.

Bibliografie :

1. Bates ,A.W. (2019). Teaching in a Digital Age: Guidelines for Designing Teaching and Learning. BC campus .
2. European Comission (2021). Digital Educațion Actin Plan 2021-2027

PROVOCĂRILE EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ

INST. LICEUL TEHNOLOGIC „LIVIU REBREANU” MAIERU,
BISTRIȚA-NĂȘĂUD
PROF. ÎNV. PRIMAR LORINȚIU ANA-MARIA

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurta sau abreviata de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasa deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

De ce este important tipul de învățare care are care include TIC ?

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care traversează cel mult câteva contexte diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție.

Până la urmă, nu e nimic nou soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.

2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.

3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare

4. Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului.

5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebui să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amețitoare de slide-uri.

6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.

7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare.

Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ? Teoretic, n-ar trebui să fie dificultăți. În realitate, ele pot apărea. Pentru un test simplu, întrebați-vă colegii ce cred despre integrarea TIC în procesul de învățare.

Veți primi răspunsuri de genul:

”N-am auzit despre așa ceva!”, ”Am auzit ceva, dar nu știu prea clar ce este.”, ”Asta e chestia aia nouă adăugată?”, ”Cu ce e diferit de ceea ce știam deja, ce e nou în asta?”, ”Păi n-avem cum să facem asta, costă mult și fonduri nu prea sunt.”

Unii profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip ”cut and paste” în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Alte dificultăți decurg din lipsa informației cu conotații practice imediate referitoare la TIC sau a unui ghid care să-i informeze pe profesori cum pot ajunge la ea.

De aceea, este nevoie stringentă de:

1. instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice care să implice utilizarea TIC.
2. crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare, bazată pe utilizarea TIC.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integritatea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

Referințe bibliografice

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpiu – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual, Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

ASPECTE GENERALE PRIVIND SIGURANȚA ÎN MEDIUL ȘCOLAR

PROF. LUCA ELENA-LILIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „C-TIN NEGREANU”
DROBETA TURNU SEVERIN

Siguranța în mediul școlar reprezintă un pilon esențial pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor și pentru desfășurarea procesului educațional în condiții optime. Un climat școlar sigur oferă elevilor oportunitatea de a învăța și de a se dezvolta fără teama de violență, discriminare sau alte forme de abuz.

Tipurile de siguranță în mediul școlar sunt:

1. Siguranța fizică se referă la protejarea elevilor împotriva oricărei forme de violență fizică (agresiuni, accidente, dezastre naturale) și implică măsuri precum supravegherea spațiilor școlare, existența planurilor de evacuare și asigurarea unor clădiri conforme normelor de siguranță.

-Prevenirea violenței și a accidentelor în incinta școlii.

-Asigurarea infrastructurii școlare conform normelor de siguranță.

-Supravegherea spațiilor comune și gestionarea situațiilor de urgență.

2. Siguranța emoțională și psihologică vizează crearea unui climat bazat pe respect reciproc, empatie și sprijin emoțional. Este important ca elevii să nu fie expuși la bullying, discriminare sau hărțuire

-Prevenirea bullying-ului, hărțuirii și discriminării.

-Crearea unui mediu bazat pe respect, empatie și sprijin reciproc.

-Accesul la consiliere psihologică pentru elevii care întâmpină dificultăți emoționale.

3. Siguranța digitală

În era tehnologiei, educația privind utilizarea responsabilă a internetului, protejarea datelor personale și prevenirea cyberbullying-ului devin prioritare. Aceasta se referă la următoarele aspecte:

-Educația privind utilizarea responsabilă a internetului.

-Prevenirea fenomenului de cyberbullying și protejarea datelor personale.

-Implementarea unor politici clare privind utilizarea tehnologiei în școli.

Factorii care influențează siguranța școlară:

-Comunicarea eficientă între elevi, profesori și părinți.

-Respectarea regulamentelor interne și aplicarea corectă a sancțiunilor.

-Instruirea personalului școlar în gestionarea situațiilor de criză.

-Promovarea diversității și incluziunii în mediul educațional.

-Măsuri pentru îmbunătățirea siguranței în școli

-Organizarea de programe de prevenire a violenței și bullying-ului.

-Crearea unui sistem confidențial de raportare a incidentelor.

-Implementarea unor cursuri de educație civică și emoțională.

- Dezvoltarea parteneriatelor între școală, familie și comunitate.
- Asigurarea unui cadru legal care protejează drepturile elevilor și cadrelor didactice.

Rolul comunității școlare

Profesorii trebuie să fie modele de conduită și să intervină prompt în situații de risc.

Elevii trebuie încurajați să adopte comportamente pozitive și să raporteze incidentele.

Părinții au un rol important în educația morală și emoțională a copiilor.

Autoritățile locale și centrale trebuie să ofere resurse și sprijin pentru asigurarea unui mediu școlar sigur.

Siguranța în mediul școlar este un obiectiv comun al întregii comunități educaționale. Prin colaborare, educație și respect reciproc, se poate crea un mediu în care elevii să se dezvolte armonios și să atingă potențialul maxim. Implementarea măsurilor de prevenire și gestionare a riscurilor contribuie la formarea unor generații responsabile și echilibrate.

Utilizarea hărților mentale în procesul de învățământ la ciclul primar

În era digitală, metodele tradiționale de predare sunt completate sau chiar înlocuite de tehnologii inovatoare. Printre acestea, hărțile mentale digitale reprezintă un instrument esențial pentru dezvoltarea gândirii critice și a organizării informațiilor în rândul elevilor din ciclul primar. Acestea oferă o modalitate vizuală și interactivă de a structura cunoștințele, facilitând înțelegerea și reținerea conceptelor esențiale.

În educația primară, metodele de învățare eficiente și atractive sunt esențiale pentru a stimula curiozitatea și dorința de a învăța a copiilor. Utilizarea hărților mentale, un instrument vizual care ajută la organizarea și prezentarea informațiilor într-un mod clar și intuitiv, reprezintă una dintre aceste metode. Hărțile mentale pot îmbunătăți considerabil procesul de învățare la ciclul primar, facilitând înțelegerea și reținerea cunoștințelor.

Hărțile mentale sunt diagrame vizuale care reprezintă informații, idei sau concepte legate între ele prin ramuri radiante dintr-un punct central. Ele folosesc culori, imagini și cuvinte-cheie pentru a crea o structură organizată a informației, reflectând modul natural în care funcționează creierul uman.

Tony Buzan, cel care a popularizat conceptul de hartă mentală, a arătat că utilizarea acestor instrumente poate îmbunătăți creativitatea, memoria și înțelegerea.

Hărțile mentale ajută la consolidarea cunoștințelor prin implicarea mai multor sensuri (vizual, verbal) în procesul de învățare. Structura lor clară și organizată facilitează reamintirea informațiilor esențiale. Implică elevii în procesul de învățare, deoarece aceștia sunt invitați să participe activ la crearea lor. Această implicare sporește interesul și motivația pentru subiectul studiat.

Utilizarea hărților mentale încurajează elevii să gândească creativ și să facă legături între diferite concepte. Acest lucru le dezvoltă abilitatea de a analiza și de a sintetiza informații. De asemenea, ei învață să organizeze informația într-un mod logic și structurat. Acest lucru le este de folos nu doar în activitățile școlare, ci și în viața de zi cu zi.

Hărțile mentale pot fi utilizate pentru a prezenta informații în fața clasei, dezvoltând astfel abilitățile de vorbire în public și de comunicare eficientă.

În învățământul primar, hărțile mentale pot fi utilizate atât în orele de predare -învățare, cât și în activități de recapitulare și evaluare.

Profesorii pot utiliza hărțile mentale pentru a planifica și structura lecțiile, oferind elevilor o privire de ansamblu asupra subiectului. Acestea pot fi afișate pe tablă sau distribuite ca materiale de studiu. Când se introduc noțiuni noi, hărțile mentale pot ajuta la conectarea acestora cu cunoștințele existente, facilitând înțelegerea și asimilarea lor. Înainte de teste, hărțile mentale pot fi folosite pentru recapitularea materialului, oferind o imagine clară a celor mai importante informații de reținut.

Elevii pot crea hărți mentale pentru a rezuma lecturile sau textele studiate, evidențiind ideile principale și relațiile dintre ele. De asemenea, în cadrul proiectelor, elevii pot folosi hărțile mentale pentru a organiza informațiile și pentru a-și structura prezentările.

Există numeroase aplicații și platforme care permit crearea hărților mentale digitale, printre care:

- MindMeister – Intuitiv și ușor de utilizat, permite colaborare în timp real.
- Coggle – Ideal pentru organizarea vizuală a ideilor și proiectelor.
- XMind – Oferă șabloane variate și posibilitatea de personalizare avansată.
- Popplet – Perfect pentru copii, având o interfață prietenoasă și interactivă.

Hărțile mentale digitale reprezintă un instrument modern și eficient pentru îmbunătățirea procesului de învățare în ciclul primar. Acestea contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la stimularea creativității și la integrarea tehnologiei în educație. Prin utilizarea platformelor adecvate și integrarea acestora în activitățile didactice, profesorii pot transforma învățarea într-un proces interactiv, captivant și eficient pentru elevi.

Bibliografie:

1. Buzan, T. (2006). Cartea hărților mentale: Dezlănțuie-ți creativitatea, îmbunătățește-ți memoria, schimbă-ți viața. BBC Active.
2. Cerghit, I. (2008). Metode de învățământ. Editura Polirom.
3. Cucuș, C. (2006). Pedagogie: ediția a II-a revăzută și adăugită. Editura Polirom
4. Novak, J. D., & Cañas, A. J. (2008). Teoria care stă la baza hărților conceptuale și modul de construcție și utilizare a acestora. Institute for Human and Machine Cognition.
5. MindMeister. (2023). Software pentru realizarea hărților mentale în educație. Disponibil la: <https://www.mindmeister.com>
6. Coggle. (2023). Creează și partajează hărți mentale online. Disponibil la: <https://coggle.it>

CALCULATORUL- PROFESORUL VIRTUAL AL VIITORULUI!

**PROF. LUMINOS ALINA
GRĂDINIȚA P.P. NR.1 LUGOJ**

Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice și a idealurilor educaționale. Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-și îndeplinească mai bine funcția sa didactică fundamentală. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă.

Formarea capacității de a utiliza calculatorul ,de a folosi internetul este benefică elevilor atât în activitatea școlară cât și în cea extrașcolară, în plan cognitiv cât și psihic, prin relaționarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea. Transformarea digitală în educație este determinată de progresele în materie de conectivitate, utilizarea pe scară largă a dispozitivelor și a aplicațiilor digitale, nevoia de flexibilitate individuală și cererea acută de competențe digitale. Criza „Covid-19” a evidențiat rolul educației digitale ca obiectiv-cheie pentru predarea-învățarea-evaluarea de înaltă calitate, accesibilă și favorabilă incluziunii, precum și necesitatea unei abordări strategice privind dobândirea competențelor digitale pe tot parcursul vieții, pentru toți actorii implicați.

Prin utilizarea calculatorului, procesul de predare-învățare-evaluare capătă noi dimensiuni și caracteristici, permite transmiterea de noi cunoștințe și sugerează semnificațiile acestora. Cunoașterea este un drum ce se deschide pe măsură ce înaintăm. Procesul de învățare devine mai interesant și mai plăcut prin intermediul calculatorului. Imaginile viu colorate, însoțite de texte sugestive, permit dezvoltarea limbajului și a vocabularului copiilor. Bagajul de cunoștințe generale crește, pornind de la noțiuni simple, cum ar fi culorile și ajungând până la cunoașterea de poezii, cântece, precum și a unor proverbe și zicători. Noțiunile elementare, precum animalele domestice și sălbatice, anotimpuri, etc., încep să aibe înțeles de la vârste fragede, dându-le astfel posibilitatea să le învețe mult mai ușor.

Soft-urile sunt bine structurate, copilul poate alege orice etapă din cele prezentate cu ajutorul mouse-ului, sau poate repeta anumite secvențe, pentru a ajunge să cunoască și să înțeleagă toate noțiunile cuprinse în jocul respectiv. Unul dintre obiectivele importante ale învățământului preșcolar este pregătirea pentru școală, cu multele aspecte pe care le îmbracă: motivațional, intelectual, afectiv, fizic, completate și prin activități comune, complementare, individuale, în care este utilizat calculatorul, ca mijloc de învățământ integrat în acestea. Folosind tastele, copiii se familiarizează cu literele, încep să scrie cuvinte simple, numele și prenumele, învață mult mai ușor cifrele și rezolvă probleme simple de adunare și scădere cu 1-2 unități, într-un mod foarte plăcut de ei.

Jocurile pe calculator îl pun pe copil în situația de a rezolva sarcini, care altfel ar părea inaccesibile, dar atmosfera plăcută de lucru, caracterul ludic al acțiunii, posibilitatea îndreptării greșelilor, „stimulentele” primite: încurajări, aplauze, imagini cadou, diplome de învingător, medalii, situarea în fruntea clasamentului, melodii, îi creează copilului emoții pozitive, bucuria că a rezolvat singur o sarcină și îl responsabilizează, trecând de la învățarea pasivă la cea activă, în care își însușește cunoștințe, acționând într-o strânsă relație de comunicare interactivă calculator-copil. Mișcarea imaginilor, culorile diferite, dialogul, spiritul de glumă și de joc, fac ca factorii stresanți, inhibitori să dispară, iar copilul să acționeze fără constrângeri.

Pedagogia modernă pune în prim plan copilul, cu trebuințele și nevoile lui de dezvoltare. Copiii vor să se descurce singuri și vor în același timp ca persoanele în care au încredere să-i orienteze și să-i ocrotească. Educatoarea dovedește competență dar și dragoste pentru copii, atunci când le oferă posibilitatea de a avea inițiativă. În activitățile desfășurate cu preșcolarii se poate folosi ca metodă învățarea asistată pe calculator dacă sunt îndeplinite comutativ trei coordonate esențiale: cadrele didactice dispun de pregătirea necesară ca să le permit utilizarea calculatorului, grădinița să dispună baza materială necesară desfășurării activităților asistate pe calculator, timpul alocat să fie în concordanță deplină cu nevoile și nivelul de vârstă al preșcolarilor.

Prezentarea și organizarea conținuturilor, în situații de învățare asistate de calculator, trebuie să se facă în funcție de cerințe instructive, care facilitează și optimizează învățarea. În învățământul tradițional, profesorul dispune de posibilități multiple pentru a verifica și stimula învățarea. Rostul unui program de învățare, este de a formula sarcini, de a oferi scheme de abordare a informației, de a realiza feed-back-ul, dar și de a motiva copilul pentru continuarea instruirii. Materialele audio-vizuale pun la dispoziție resurse valoroase pentru sistemul de învățare. Instruirea asistată de calculator este folositoare, dacă copilul este activ și motivat, el învață fiind implicat și provocat să se gândească la ceea ce i se prezintă

Viitorul învățământului aparține unui sistem educațional informatizat, astfel, tânara generație trebuie să pășescă în viitor cunoscând utilizarea calculatorului, la fel cum generațiile trecute au știut să folosească hîrtia, creionul, instrumentele intelectuale ale timpului lor. Societatea informațională este de fapt o stare a prezentului și rămîne la latitudinea noastră cît de repede vom ști să facem parte din ea. Noua orientare a învățământului românesc urmărește dezvoltarea gândirii critice a copiilor prin folosirea unor metode și tehnici active- participative care pun accentual pe participarea activă a copilului și îl plasează pe acesta în centrul procesului de învățare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Marin Manolescu, „Curriculum pentru învățământul primar și preșcolar. Teorie și practică”, Ed. Credis, 2004.
2. Revista de pedagogie, nr. 1-2, „Informatizarea învățământului”, Institutul de Stiinte ale Educatiei, 1994.
3. S.M. Cioflica, B. Iliescu, „Prietenul meu, calculatorul”, (Ghid de utilizare pentru preșcolari), Ed. Tehno-Art, Petroșani, 2003.

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Lupașcu Alexandra

Grădinița cu Program Prolungit nr. 8, Iași

În societatea actuală, aflată într-o continuă schimbare, educația și învățământul trebuie mereu reînnoite, completate și adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovație și creație în procesul instructiv-educativ.

Principalul obiectiv este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competențelor personale, antreprenoriale și sociale prin învățarea pe tot parcursul vieții, dar și de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educații de calitate în învățământ.

Pentru copii, școala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care aceștia să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții fundamentale din punctul lor de vedere: școala viitorului trebuie să fie eficientă și să fie pe placul lor.

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o mare necesitate.

Folosirea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice și idealurilor educaționale.

Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni în sprijinul acestuia, ajutându-l astfel să-și îndeplinească mai bine funcția sa didactică fundamentală. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă.

Formarea capacității de a utiliza calculatorul și de a folosi internetul este benefică elevilor, atât în activitatea școlară cât și în cea extrașcolară, în plan cognitiv cât și psihic, prin relaționarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru.

Promovarea sănătății și a stării de bine a elevului determină, de asemenea, o dezvoltare optimă din punct de vedere somatic, fiziologic, mintal, emoțional, social și spiritual.

Este esențial ca în formarea unui stil de viață sănătos pentru școlari să se pună accent pe:

- autocunoașterea și construirea unei imagini pozitive despre sine;
- comunicare și relaționare interpersonală;
- controlul stresului;
- dezvoltarea carierei profesionale;
- prevenirea accidentelor și a comportamentelor cu risc pentru sănătate;
- prevenirea atitudinii negative față de sine și viață.

În abordarea creativității în procesul educațional, elevul trebuie încurajat să gândească independent, să își asume riscuri și responsabilități în demersul său spre formare intelectuală. Evaluarea pentru asigurarea calității și rezultatele obținute trebuie să ne lărgească perspectiva asupra situației reale din școli, să identifice nivelul de pregătire al elevilor și să ne ajute să descoperim componentele ce au nevoie de sprijin în dezvoltare.

Un obiectiv important ce ar trebui stabilit pentru anii următori este de a dezvolta un indicator internațional al capacității de a învăța, toate acțiunile bazându-se pe cercetarea științifică. Învățământul modern are ca sistem de referință competențele generale și specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învață – elevul – pe parcursul și la finele unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competențe reprezintă o preocupare majoră în triada predare-învățare-evaluare.

Noua imagine a profesorului trebuie stabilită prin luarea în considerare a tuturor abordărilor de până acum, de la conceperea ca distribuitor de recompense sau ca sursă de informații, până la cea de „*manager al învățării*”.

Pentru fiecare profesor sunt fundamentale două roluri, cel de manager și cel de evaluator.

Procesul instructiv-educativ trebuie conceput și desfășurat în așa fel încât să-i convingă pe elevi să prețuiască propria moștenire națională, să primească contribuțiile originale ale oricărei națiuni la civilizația modernă, pregătind atât elevii, cât și dascălii să înțeleagă valoarea diversității și a independenței de spirit.

Educația este factorul hotărâtor al dezvoltării psihoindividuale a persoanei. Ea sistematizează și organizează influențele mediului, dezvoltând personalitatea.

Creativitatea, în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei și concepte noi sau asocieri originale între concepte și idei deja existente.

Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoașterii și a inovației. Este necesară extinderea abilităților creatoare ale întregii populații, mai ales ale acelor care le permit oamenilor să se schimbe și să fie deschiși față de idei noi într-o societate diversă din punct de vedere cultural, bazată pe cunoaștere.

Obiectivul principal este promovarea unor abordări inovative și creative în diferite domenii de activitate.

Educația și formarea profesională sunt factori decisivi pentru realizarea acestui lucru. Activitățile ar trebui să se concentreze pe crearea unui mediu favorabil pentru creativitate și inovație și să stimuleze o strategie pe termen lung.

Ar trebui, de exemplu, să se pună accent pe o gamă largă de subiecte, precum matematica, știința.

Perioada în care ne aflăm aduce noi cerințe educaționale care impun noi metode, altele decât cele folosite până acum. O importanță majoră în pregătirea elevilor pentru noile cerințe, o au cele trei forme ale educației și anume:

- ❖ *educația formală*, însemnând învățare sistematică, structurată și gradată cronologic, realizată în instituții specializate de către un personal specializat;
- ❖ *educația nonformală* constând în activități educative desfășurate în afara sistemului formal de învățământ de către diferite instituții educative;
- ❖ *educația informală* care se referă la experiențe de învățare spontană, cotidiană, existențială, desfășurate în medii culturale care nu au educația ca scop principal.

Criteriul de calitate aplicat educației are un rol foarte important, deoarece măsurile propuse pentru a promova creativitatea și capacitatea pentru inovare vor fi adaptate fiecărei etape din cadrul învățării continue.

Focalizată pe unitatea de învățare, evaluarea ar trebui să asigure evidențierea progresului înregistrat de elev în raport cu sine însuși pe drumul atingerii obiectivelor prevăzute în programă. Este important să fie evaluată nu numai cantitatea de informație de care dispune elevul, ci, mai ales, ceea ce poate el să facă utilizând ceea ce știe sau ceea ce intuiește.

Fiecare activitate de evaluare a rezultatelor școlare este însoțită de o autoevaluare a procesului pe care profesorul l-a desfășurat cu toți elevii și cu fiecare elev în parte. Astfel poate fi descris nivelul de formare a competențelor pentru fiecare elev și pot fi stabilite modalități prin care se pot regla, de la o etapă la alta, activități de învățare-formare a elevilor, în mod diferențiat.

O importanță deosebită o constituie realizarea unui echilibru dinamic între evaluarea scrisă și evaluarea orală; aceasta din urmă, deși presupune un volum mare de timp pentru aprecierea tuturor elevilor și blocaje datorate emoției sau timidității, prezintă avantaje deosebite, precum: realizarea interacțiunii elev-profesor, demonstrarea stadiului de formare a unor competențe prin intervenția cu întrebări ajutătoare, demonstrarea comportamentului comunicativ și de interrelaționare al elevului etc;

De asemenea, este necesară folosirea cu o mai mare frecvență a metodelor de autoevaluare și de evaluare prin consultare, în grupuri mici, vizând verificarea modului în care elevii își exprimă liber opinii proprii sau acceptă cu toleranță opiniile celorlalți, capacitatea de a-și susține și motiva propunerile etc.

Managementul clasei este un domeniu de cercetare în științele educației care studiază atât perspectivele de abordare ale clasei de elevi cât și structurile dimensionale ale acesteia, în scopul facilitării intervenției cadrului didactic în situații de criză micro-educatională și a evitării consecințelor negative ale acesteia.

Trebuie pus accent pe dimensiunile managementului clasei:

- dimensiunea ergonomică – se referă la dispunerea mobilierului, vizibilitatea, amenajarea sălii de clasă;
- dimensiunea psihologică - se referă la cunoașterea, respectarea și exploatarea particularităților individuale ale elevilor;
- dimensiunea socială – se referă la clasă ca și grup social;
- dimensiunea operațională - se referă la instrumentele operaționale care sunt recompensele și pedepsele;
- dimensiunea inovatoare – se referă la cunoașterea practicii educaționale la un moment dat, cunoașterea tendințelor și tradițiilor activităților educaționale vizate, cunoașterea orizonturilor de așteptare ale elevilor;
- dimensiunea normativă – se referă la norme, ansambluri de reguli care reglementează desfășurarea unei activități educaționale.

O importanță deosebită în inovația și creația în activitatea didactică o au rolurile manageriale ale cadrului didactic: *de planificare* (planifică activitățile cu caracter instructiv - educativ); *de organizare* (organizează activitățile clasei); *de comunicare* (comunică idei, cunoștințe, ascultă efectiv, oferă feedback, stabilește canalele de comunicare); *de conducere*

(conduce activitățile cu elevii , desfășurate în clasa și în afara ei); *de coordonare* (sincronizează obiectivele individuale cu cele comune clasei, contribuind la întărirea grupului și formării echipelor de lucru); *de îndrumare* (prin intervenții punctuale adaptate unor situații specifice, recomandări); *de motivare* (prin întăriri pozitive, prin utilizarea aprecierilor verbale și non-verbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive); *de consiliere* (de orice tip, în probleme personale sau legate de școală); *de control* (în scopul cunoașterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor și nivelul de performanță); *de evaluare* (măsura în care scopurile și obiectivele au fost atinse).

Pentru a susține creativitatea, predarea declarativă, de tip clasic trebuie depășită și înlocuită cu metode care pun accent pe explorare, pe descoperire, pe încurajarea gândirii critice a elevului, pe participarea activă a acestuia la formarea și dezvoltarea sa intelectuală.

În viziunea metodologilor moderne, demersul didactic se centrează pe elev și are în vedere transformarea acestuia din “obiect” al procesului didactic în” subiect activ” al propriei deveniri.

Modelul de proiectare a activității didactice are în vedere trecerea de la centrarea pe conținut la centrarea pe activitatea elevului, care presupune deplasarea accentului în activitatea didactică: Ar trebui să se țină cont de toate formele de inovație socială și antreprenorială. De asemenea, ar trebui să se acorde atenție creației artistice și noilor abordări în domeniul culturii.

Bibliografie:

1. Ionescu M., Radu I.- ” *Didactica modernă*”, Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Alois Gherguț,- “*Management general și strategic în educație*”, Ed. Polirom, Iași, 2007;
3. I.Cerghit – “*Sisteme de instruire alternativă*”, Aramis, Bucuresti, 2002.

REAL SAU VIRTUAL LA FIZICĂ

PROF. LUPULESCU MANUELA ELENA
LICEUL TEORETIC "IULIA HASDEU" LUGOJ

Noile tehnologii și realitatea mediului înconjurător au introdus un nou concept, *realitatea virtuală*, utilizată frecvent în momentul actual în cadrul procesului educațional. Conceptele de virtual și real desemnează o realitate modelată și emulată după cea naturală, o simulare virtuală a acesteia.

În ultimii ani au apărut resurse care permit rularea unor software-uri din ce în ce mai complexe ce modelează realitatea. În esență, tehnologiile informației și comunicării propun utilizatorilor pătrunderea în realitatea virtuală modelată pe computer. Avantajele sunt evidente, există însă două riscuri majore: primul constă în neacceptarea convenției real versus virtual pe care o propune computerul, alunecând spre respingerea din start a utilității noilor tehnologii, considerându-le jucării, refuzând astfel implementarea lor didactică.

La celălalt pol se află riscul alunecării cu totul în realitatea virtuală, imposibilitatea de a mai discerne între real și virtual. Realitatea virtuală simulează din ce în ce mai acurat realitatea reală și riscul pierderii pe traseul dintre cele două lumi este mare.

Chiar dacă pare hazardată, ideea centrală a învățământului fundamentat tehnologic este că elevul nu trebuie să vină constant la școală pentru a se instrui, ci școala vine la elev, cu toată oferta sa curriculară, prin intermediul calculatorului și internetului. Elevul „intră” accesând browserul de internet, într-o „clasă virtuală”, participă la activități didactice, interacționează cu colegii și cu profesorul, rezolvă sarcini de învățare, lecturează bibliografia, participă la discuții.

Cercetările din acest domeniu au demonstrat că efectele acestui tip de activitate didactică sunt mult mai ample asupra dezvoltării personale a celor implicați și asupra activităților didactice de fiecare zi. S-a descoperit că activitățile didactice mediate electronic sunt mult mai atractive și mai motivante nu doar pentru elevi, ci și pentru cadrele didactice implicate. Toți elevii, chiar și cei mai timizi sau mai retrași, se implică în discuții și răspund la subiectele postate pe platforma de lucru de alți colegi sau de cadrul didactic.

Rolurile profesorului și elevului se redefinesc într-o astfel de clasă virtuală. Rolul elevului se transformă din perspectiva implicării și a self-managementului, dat fiind faptul că profesorul se află la distanță și monitorizarea efortului și a motivației cade în sarcina lui. Elevul aflat într-o situație de învățare prin intermediul tehnologiei este considerat implicat în mod responsabil în propria sa formare. Pe de altă parte, el face parte dintr-un grup, atât în plan real, grupul-clasă, cât și în plan virtual, „clasa virtuală”, grupuri care impun un cod de conduită ce trebuie respectat.

Rezolvarea sarcinilor presupune schimb de informații, de idei, partajarea documentelor cu celălalt, dialog și nu în ultimul rând, satisfacția succesului ca o reușită comună. Platformele de învățare presupun și impun rezolvarea de sarcini de grup, implicând un model de solidaritate, o ieșire din sfera competiției către cea a cooperării.

Schimbarea rolului profesorului din acela de a fi sursa principală de transmitere a cunoștințelor și informațiilor pentru elevi, în acela de a deveni un colaborator al elevului, se corelează cu trecerea treptată a elevilor din simpli receptori pasivi ai unor informații și cunoștințe, în constructori activi ai propriei lor formări.

Calculatorul, internetul sau aplicațiile software reprezintă realități pe care elevii și profesorii le experimentează în fiecare zi. Calitatea unei tehnologii este dată de flexibilitatea și deschiderea ei față de situațiile și exigențele noi și complexe ale învățământului contemporan. O

metodă nu este bună sau rea în sine, ci depinde foarte mult de competențele cadrului didactic de a o aplica în funcție de nivelul de înțelegere al elevilor și de a o adapta la o anumită realitate care o poate face mai mult sau mai puțin eficientă.

Integrarea realității virtuale și a calculatorului în cadrul lecțiilor trebuie să optimizeze activitatea binomului profesor – elev, stimulând creativitatea și inovarea didactică. Pentru asigurarea progresului intelectual al educabililor este necesară o armonizare a strategiilor de instruire și autoinstruire cu nivelul de dezvoltare intelectuală al acestora, dar și cu stimularea motivației elevilor pentru studiul respectivei discipline, al fizicii în particular.

Fizica este o știință a naturii care se bazează pe studiul fenomenelor prin punerea lor în evidență în cadrul experimentelor de laborator. Prin intermediul experimentului, elevul începe să cunoască mediul în care trăiește și unele procese ce au loc în jurul său. Astfel, elevul se transformă din spectator în actor al activității științifice de cunoaștere.

Lucrările experimentale au în prim plan observarea provocată și dirijată a unor fenomene ce urmează a fi verificate experimental. Pentru elevi, aceste lucrări au un pronunțat caracter activ – participativ. Prezentarea clară a fenomenului ce urmează a fi studiat experimental îi implică pe elevi în mod direct în realizarea practică a experimentului.

Experimentul de laborator realizat în școală are ca scop principal cunoașterea fenomenului fizic. Uneori în cadrul orelor de fizică, timpul nu permite realizarea deplină a experimentului, în toate elementele sale. Realizarea complexă este limitată de parametrii tehnici ai aparatului sau dispozitivului utilizat. Calitatea și clasa de precizie joasă a aparatelor de măsură produse pentru sistemul de învățământ fac deseori ca erorile măsurătorilor să fie destul de mari.

De multe ori, efectuarea experimentului în laborator solicită respectarea strictă a unor reguli și norme ale tehnicii de securitate. Unele experimente nu pot fi demonstrate în clasă din cauza pericolului la care sunt expuse persoanele din laborator. Alte experimente au nevoie de dispozitive foarte costisitoare. Dotarea laboratorului de fizică rămâne o problemă importantă în învățământul actual.

Importanța și rolul experimentului de laborator în predarea – învățarea fizicii este incontestabilă. Metoda experimentului educă componenta abstractă, analitică a gândirii, raționamentul deductiv și inductiv, creează deprinderi de observare a lumii ce ne înconjoară și de înțelegere a fenomenelor din natură. Toate aceste caracteristici psiho-emoționale ajută elevii să dobândească un nivel de înțelegere superior al științelor exacte.

În mod evident, alegerea optimă din partea profesorului o consider îmbinarea experimentului real cu cel virtual. Utilizarea tehnologiilor moderne în procesul de predare – învățare – evaluare este esențială în contextul actual. Profesorul devine un manager al activității de învățare a elevilor, un coordonator, un moderator. Predarea – învățarea în contextul actual se bazează pe colaborarea profesor – elev prin intermediul mijloacelor moderne de comunicare, platformelor educaționale, softurilor de simulare a unor experimente care nu se mai pot desfășura în sala de clasă.

Bibliografie

1. Dumitru Ion Alexandru – *Pedagogie și elemente de psihologia educației*, Editura Cartea Universitară, 2005
2. Ionescu Miron – *Tratat de didactică modernă*, Editura Paralela 45, 2009
3. Oprea Crenguța Lăcrămioara – *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, 2010

PROFESOR ȘI ELEV ÎN ERA DIGITALĂ

prof. Macovei Carmen
Colegiul Național Economic „Andrei Bârseanu” Brașov

Digitalizarea educației prin integrarea tehnologiilor informatice și comunicative aduce atât profesorilor cât și elevilor resurse noi și eficiente pentru o educație mai accesibilă și eficientă.

Evoluăm extrem de repede. Copiii au abilități pe care părinții lor le-au deprins la vârsta adultă. Adolescenții înțeleg ceea ce bunicii lor nu pot și fac ceea ce aceștia nu au făcut niciodată. Avem o altă percepție a realității, o altă abordare și alte concepții. Cu toate că oamenii dovedesc o remarcabilă putere de adaptare, este necesar să ne întrebăm unde sunt limitele și ce efecte ne asumăm dacă le depășim.

Rolul cadrului didactic pentru educația în era digitală este unul imens. Educația în era digitală este în continuă schimbare și inovare și necesită ca profesorii și elevii să fie deschiși la nou și ca aceștia să se adapteze situațiilor diverse. Tipurile de activități posibile prin realitatea virtuală, facilitează modul curent de gândire educațională, conform căruia tinerii sunt capabili să stăpânească, să rețină și să generalizeze diverse informații noi cu mai mare ușurință și atracție atunci când sunt implicați direct în construirea acelei informații, printr-o metodă mai practică, care ar implica activități, nu numai cunoștințe abstracte.

Aceasta este un curent de gândire pedagogic denumit constructivism, iar adepții săi sunt cei care văd realitatea virtuală ca pe un surplus folositor pentru învățarea prin predare, până la cei care cred cu convingere că tot curriculum-ul va trebui reinventat de către elev.

Folosirea realității virtuale în cadrul activității didactice poate oferi multe avantaje, în special creșterea creativității elevilor, lucru deosebit de important în dezvoltarea cognitivă și emoțională a acestora. Creativitatea este definită ca o parte integrantă importantă, chiar esențială a personalității umane, fiind capacitatea specific umană care se concretizează în transformarea deliberată a mediului de către om, într-o modalitate anticipată.

Lumea se îmbogățește permanent cu obiecte materiale sau spirituale, care-și au originea în “mintea” omului, cu lucruri făcute de “mâna” omului în activitatea lui de creație. Activitatea didactică are scopul de a cultiva la nivelul fiecărui tânăr, potențialul sau creativ de care dispune în mod natural prin descoperiri îndrumate de către profesor.

Elevii trebuie să ajungă să localizeze, să interpreteze și într-un mod creativ să combine informația, să o izoleze, să o definească și să rezolve problemele.

Profesorul rămâne inima sistemului educațional, însă tehnologia îi oferă instrumentele necesare pentru a crea experiențe de învățare personalizate, atragătoare și eficiente. Printr-o colaborare strânsă între profesor și tehnologie, putem construi un viitor în care fiecare elev are oportunitatea de a-și descoperi pasiunile și de a-și dezvolta potențialul la maximum.

Rolul celui care educa este acela de a ghida și de a inspira, iar tehnologia îi oferă instrumentele necesare pentru a realiza acest lucru.

Uniunea Europeană și-a propus ca între 2021 și 2027 să îmbunătățească educația digitală. Primul scop pe care și l-au propus este „*Încurajarea dezvoltării unui ecosistem de educație digitală de înaltă performanță*”, iar al doilea constă în „*Dezvoltarea aptitudinilor și competențelor digitale relevante pentru transformarea digitală.*”.

Educația în era digitală se confruntă cu provocări semnificative, dar oferă și oportunități unice pentru a îmbunătăți procesul de învățare. Prin adaptarea la noile tehnologii și abordări, atât educatorii, cât și elevii pot beneficia de un sistem educațional mai flexibil, accesibil și personalizat. Este esențial să abordăm provocările cu care ne confruntăm, astfel încât să putem profita de avantajele pe care le oferă era digitală. Cu o abordare proactivă și colaborativă, putem transforma educația pentru a răspunde nevoilor unei societăți în continuă schimbare.

Nu toți elevii au acces la tehnologie de calitate sau la internet, ceea ce poate duce la inegalități în procesul de învățare, fără un acces egal la resursele digitale, elevii pot rămâne în urmă, ceea ce afectează performanțele academice și oportunitățile de viitor.

Internetul oferă o cantitate enormă de informații, dar nu toate sunt precise sau de încredere. Elevii trebuie să învețe să discernă între sursele valide și cele false. Profesorii trebuie să fie pregătiți să integreze tehnologiile digitale în predare, ceea ce necesită formare continuă și resurse adecvate.

Alături de elevi, construim împreună un sistem de educație flexibil, digitalizat, adaptabil, de calitate, capabil să răspundă provocărilor și să genereze schimbarea; întrucât ne dorim cetățeni activi, bine integrați pe piața muncii din perspectiva utilizării tehnologiilor digitale.

Tehnologia revoluționează modul în care predăm și învățăm. Prin intermediul instrumentelor digitale, profesorii pot crea experiențe de învățare interactive și captivante, care stimulează curiozitatea și încurajează explorarea. De la simulări realiste care aduc conținuturile la viață, până la platforme de colaborare online care facilitează învățarea la distanță, tehnologia oferă profesorilor posibilitatea de a adapta învățarea la nevoile fiecărui elev și de a-i pregăti pentru provocările unui viitor dinamic.

Părinții trebuie să fie conștienți de impactul tehnologiei asupra educației și să participe activ în sprijinirea copiilor lor.

Tehnologiile digitale permit crearea de experiențe de învățare personalizate, adaptând materialul didactic la stilurile și ritmurile de învățare ale fiecărui elev. Feedback se realizează în timp real, platformele digitale oferă feedback imediat, ajutând elevii să își ajusteze metodele de studiu și să își îmbunătățească performanțele.

Realitatea augmentată și virtuală sunt tehnologii care au potențialul de a transforma educația prin oferirea unor experiențe imersive cu rol să faciliteze învățarea practică și explorarea conceptelor complexe.

Digitalizarea în actul de predare-învățare-evaluare reprezintă o transformare importantă pentru educația viitorului. Procesul educațional poate deveni mai accesibil prin integrarea tehnologiilor digitale. Cu o abordare atentă și sustenabilă, educația digitală poate deveni un instrument puternic pentru pregătirea elevilor în fața provocărilor unei societăți globalizate.

Este necesar, în calitate de profesori, să ne actualizăm informațiile referitoare la educația digitală dar mai ales să reflectăm asupra tuturor problemelor care pot să apară când nu suntem suficient de pregătiți pentru a oferi suport și consiliere copiilor aflați în situații limită atunci când folosesc nepotrivit internetul.

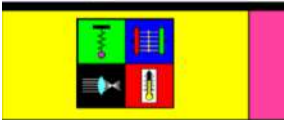

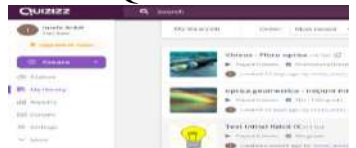
Provocările educației moderne necesită un tip de profesor cu totul nou. Pentru a face față complexității lumii contemporane, pentru a-i inspira pe elevi și pentru a-i pregăti pentru provocările viitorului, profesorii trebuie să dețină nu doar cunoștințe de specialitate, ci și o serie de competențe cheie, să fie familiarizat cu tehnologiile educaționale, să stăpânească o varietate de aplicații, platforme și software educațional pentru a crea lecții interactive și angajante, să promoveze utilizarea responsabilă a tehnologiei, să învețe elevii cum să utilizeze instrumentele digitale în mod etic și să evite riscurile asociate cu utilizarea excesivă a tehnologiei.

Platformele pentru educație digitală, sunt o modalitate excelentă de a completa învățarea tradițională la clasă, oferind atât resurse și conținut digital pentru elevi, cât și spații virtuale pentru realizarea de activități educative diverse. Aceste aplicații, instrumente și platforme includ adesea caracteristici precum conținut interactiv, chestionare și jocuri, îndrumare și mentorat virtual și combinații ale acestora – parcursuri de învățare personalizate. Pot fi folosite pentru a ajuta elevii să învețe, să-și dezvolte abilități, să-și formeze atitudini – de la matematică și științe (STEM) până la arte și științe sociale. În plus, multe dintre aceste aplicații, instrumente și platforme includ funcții de consemnare a rezultatelor și analiză (comparativă), care le permit cadrelor didactice să monitorizeze progresul elevilor și să măsoare eficacitatea intervențiilor educative.

Metavers face un pas mai departe și transformă realitatea virtuală, unde totul este artificial, în realitate augmentată unde peste mediul fizic real se suprapun elemente virtuale. Celebrul joc Pokemon Go este un exemplu simplu și elocvent de realitate augmentată.

RV poate realiza o simulare a interiorului unei clădiri, dar RA va putea arăta fiecare detaliu al structurii, exact acolo unde va urma să fie construită. RV simulează experiența unui montagne russe, iar RA va arăta valorile pantelor, viteza de deplasare, materialele din care este realizat acesta, dar și toate detaliile despre ceilalți participanți la cursă, în timp ce ești fizic în scaunul unui carusel în mișcare.

Metavers propune un viitor unde realitatea augmentată să fie accesibilă oricui, de oriunde. Dacă realitatea virtuală este spațiul unde limitele umane sunt depășite, unde regulile sunt abolite și ambianța fizică este eclipsată, realitatea augmentată este omniprezentă, combină lumea reală cu cea virtuală, îmbunătățește simțurile și competențele, amestecă personaje virtuale cu cele reale și permite interacțiunea virtuală între persoanele conectate, în timp real.

<p>PHET simulări fizică și alte discipline în mai multe limbi și română</p> <p>https://phet.colorado.edu/ro/simulations</p>	<p>Simulări în diferite limbi</p> <p>https://www.vacak.cz/</p>	<p>Physlet – Physics</p> <p>https://www.compadre.org/physlets/</p>
<p>Appleturi walter-fendt</p> <p>https://www.walter-fendt.de/html5/phro/</p>	<p>WinSchool - YOUTUBE</p> <p>https://www.youtube.com/channel/</p>	<p>Național MagLab</p> <p>https://www.youtube.com/</p>
<p>Hărți conceptuale</p> 	<p>MINDMASTER</p> <p>https://www.mindmeister.com/</p>	<p>QUIZZZ</p>

https://coggle.it/		https://quizizz.com/
---	--	---

Dacă un mod de a implementa realitatea virtuală reușește să găsească o combinație potrivită de hardware, soft și de sincronizare senzorială, aceasta ajunge la ceea ce putem numi un simț al prezenței, când subiectul chiar simte că face parte din acel mediu înconjurător.

Investiția în educație este o investiție în viitor, profesorii contribuie la dezvoltarea unei societăți mai inovatoare și mai competitive, iar elevii dobândesc competențele necesare pentru a deveni învigiători într-o lume digitală.

Bibliografie:

1. Blair, T., Emerging Patterns of Teaching, Merril Publishing Company, Columbus, 1998.
2. Green, T.F., The activities of teaching, Mc. Graw-Hill, New York, 1991.
3. Husen Torsten/Neville Postlethwaite T, The International Encyclopedia of Education, vol. 9, Pergamon Press, Oxford, 1991.
4. Carcea M.I., Activarea potențialului creative, Editura Cermi, Iași, 2000
5. Guilford J. P. - The nature of human intelligence, Mc. Graw Hill-Book, New York, 1989
6. Woodman, R. W., Sawyer, J.E., Griffin, R.W. - Toward a Theory of organizational creativity, în Academi of management review, vol. 18(2), 1993
7. <https://talentedge.com/blog/role-of-teacher-digital-age/amp/>

„Responsabil în era digitală”

prof.ed. timpurie Macovei Minodora

Școala Gimnazială „Alexandru Podoleanu”

Lumea de astăzi se caracterizează printr-un acces ușor și continuu la internet, oamenii, tinerii în special, petrec din ce în ce mai mult timp online în detrimentul altor activități. Comunitățile și contactele virtuale, realizate prin intermediul platformelor de comunicare socială și al serviciilor de mesagerie instantanee, dobândesc tot mai multă importanță.

Internetul și platformele de comunicare socială oferă posibilități aproape nelimitate, de realizare a schimburilor de cunoștințe și idei. Accesul imediat la volume semnificative de informații, precum și la o gamă largă de surse și resurse, poate avea un impact semnificativ asupra opiniilor, atitudinilor, percepțiilor și a comportamentului viitorilor adulți. În același timp, acestea oferă tuturor o platformă pe care să se poată crea, împărtăși și publica conținut, contribuind astfel la descoperirea de talente, la încurajarea creativității și la promovarea inovării.

Capacitățile tehnice, cognitive, sociale, civice și creative, competențele media în general, sunt de o importanță crescândă și ne permit să accesăm atât formele de media tradiționale, cât și pe cele noi, să ajungem la o înțelegere critică a acestora și să interacționăm cu ele. Toate acestea sunt strâns legate de implicarea în viața democratică, de cetățenie și de capacitatea de a folosi propriul discernământ în mod critic și independent care se va reflecta asupra propriilor acțiuni și pot consolida reacțiile tinerilor față de mesajele extremiste și de dezinformare.

Competența digitală, care implică utilizarea cu încredere, creativitate și simț critic a TIC, este o componentă esențială a competențelor media. Un nivel scăzut de competență digitală poate pune o persoană într-o situație dezavantajoasă, nu doar pe piața muncii, unde aproape toate locurile de muncă necesită un anumit nivel de competență digitală, dar și în societate în general. Astfel, există o legătură evidentă între dezvoltarea competenței digitale și eforturile de a crea societăți mai favorabile incluziunii și bazate pe coeziune.

Competențele media, implică un anumit nivel de alfabetizare și aptitudini de comunicare în general, precum și alte competențe-cheie, cum ar fi cele *sociale și civice*, care sunt în strânsă legătură cu gândirea critică, asigurând faptul că oamenii pot aprecia diversitatea și pot respecta opiniile și valorile celorlalți, dar și *conștientizarea și expresia culturală*, care se bazează pe capacitatea de a raporta felul propriu de exprimare a punctelor de vedere la cel al altor persoane, inclusiv al persoanelor care provin din medii diferite.

Cu toate că trăim într-o lume în care competențele digitale sunt pe cale să devină indispensabile, există un număr impresionant de persoane nu dispun încă de un nivel de bază al acestora, ceea ce le expune riscului de șomaj și de excluziune socială. Acest lucru poate contribui la crearea unor decalaje, care pot conduce la inegalități sociale și economice și care pun sistemul de educație într-o situație evident dificilă.

Internetul și platformele de comunicare socială prezintă numeroase beneficii și posibilități, dar și potențiale amenințări și pericole, în special prin disponibilitatea conținuturilor inadecvate sau chiar dăunătoare pentru copii și tineri, inclusiv discurs de incitare la ură și conținut care banalizează violența. Alte fenomene nedorite sunt ademenirea online în scopuri sexuale și hărțuirea cibernetică, care afectează în mod semnificativ starea de bine și dezvoltarea generală a copiilor având și un impact negativ asupra performanțelor școlare.

Realitatea ultimilor zile ne arată și faptul că există posibilități inegalabile pe care internetul și platformele de comunicare socială le oferă grupurilor extremiste de orice tip, pentru a difuza liber mesaje de incitare la ură și la violență și pentru a găsi interlocutori în rândul tinerilor deziluzionați. Rețelele de extremiști abordează tineri vulnerabili și deși este puțin probabil ca îmbunătățirea nivelului de instruire să oprească toate formele de extremism violent, educația și formarea în această direcție pot și ar trebui să contribuie la prevenirea instalării stării de insecuritate și de acceptare a manipulărilor venite din partea mediului virtual.

Bibliografie:

- Flichy, Patrice, *O istorie a comunicării moderne. Spațiu public și viața privată*, Editura Polirom, Iași, 1999;
- Gheorghe, Virgiliu, *Efectele televiziunii asupra minții umane și despre creșterea copiilor în lumea de azi*, Ed. Evangelismos, Fundația Tradiția Românească, București, 2005;

- Haineș, Rosemarie, *Televiziunea și reconfigurarea politicului*, Editura Polirom, Iași, 2002;

EDUCAȚIA DIGITALĂ: CHEIA PENTRU UN VIITOR COMUN SUSTENABIL

*Cristina-Manuela Măcriș – Colegiul Național
Pedagogic "Constantin Cantacuzino" Târgoviște*

Educația în era digitală este un subiect profund relevant pentru prezentul nostru și pentru viitorul apropiat. Tehnologia evoluează rapid și, pentru a face față schimbărilor din societate, trebuie să pregătim următoarele generații nu doar pentru a utiliza tehnologiile, ci și pentru a fi cetățeni responsabili și creativi într-un mediu digital.

În era digitală, dezvoltarea unui comportament responsabil și etic în rândul cetățenilor devine o prioritate esențială. Cu impactul tot mai mare al tehnologiilor asupra vieților noastre, educația și formarea cetățenilor devin fundamentale pentru a naviga într-un peisaj digital complex și în continuă schimbare. Aceste provocări educaționale și sociale sunt interconectate și necesită o abordare integrată pentru a asigura un viitor digital sănătos și responsabil.

Pentru a construi o educație digitală eficientă ar trebui, în primul rând, să se integreze cât mai mult tehnologia în procesul educațional. Educația digitală nu înseamnă doar introducerea tehnologiei în școli, ci și utilizarea acesteia pentru a îmbunătăți procesul de învățare. Se pot folosi, astfel, aplicații și platforme online care permit învățarea personalizată și colaborarea între elevi din diferite colțuri ale lumii. De asemenea, se mai poate utiliza software pentru design grafic, programare, muzică sau film care să sprijine creativitatea elevilor și să le permită să aplice ceea ce învață într-un mod practic.

Un aspect crucial al educației digitale este asigurarea unei alfabetizări digitale solide, care să includă: competențe de bază în utilizarea tehnologiilor, înțelegerea și utilizarea platformelor online, dezvoltarea gândirii critice. Pentru a fi cetățeni responsabili în era digitală, oamenii trebuie să înțeleagă cum funcționează tehnologiile și să aibă abilități de bază în utilizarea internetului și a platformelor digitale.

Pe de altă parte, un cetățean digital responsabil trebuie să acționeze în mod etic pe internet. Sunt foarte importante, atât respectul pentru ceilalți, cât și comportamentul responsabil pe rețelele sociale.

Pentru a pregăti viitorul nostru comun, trebuie să ne asigurăm că toți elevii, indiferent de contextul lor social sau economic, au acces la tehnologiile necesare educației. Acest lucru presupune reducerea decalajelor digitale prin furnizarea de echipamente și conectivitate pentru zonele defavorizate, astfel încât toți elevii să aibă acces la aceleași oportunități educaționale digitale. Dar, în același timp sunt importante și programele de instruire pentru profesori. Formarea continuă a cadrelor didactice pentru a înțelege și utiliza eficient noile tehnologii și pentru a sprijini elevii în dezvoltarea competențelor digitale.

Educația în era digitală este un subiect deosebit de important într-o lume tot mai interconectată digital. Tehnologia este deja integrată în viața cotidiană și este esențial ca sistemele educaționale să se adapteze pentru a sprijini dezvoltarea competențelor necesare în acest context digital. Cum putem educa tineretul pentru a naviga în mod responsabil și eficient în această eră digitală? În era digitală, creativitatea și inovația sunt esențiale pentru succesul viitor. Educația trebuie să sprijine tinerii în dezvoltarea unor abilități creative și inovative. Astfel, încurajarea elevilor să creeze propriile lor proiecte digitale, fie că este vorba de filme, site-uri web, aplicații sau jocuri video, contribuie la dezvoltarea unei gândiri inovative. De asemenea, utilizarea tehnologiilor pentru a sprijini colaborarea între elevi din diverse colțuri ale lumii va încuraja schimbul de idei și va stimula inovarea globală.

În ceea ce privește provocările sociale, se poate menționa, izolarea socială și dependența digitală. Tehnologia are potențialul de a crea conexiuni între oameni, dar poate duce și la izolare socială și dependență de platformele online. Multe persoane se simt deconectate de la realitatea fizică din cauza interacțiunilor predominante în mediul virtual, ceea ce poate afecta sănătatea mentală. Este important ca educația să abordeze echilibrul între utilizarea tehnologiei și viața socială, promovând relații interpersonale sănătoase și activități care nu depind de mediul digitală.

O altă provocare socială o reprezintă manipularea și dezinformarea. În contextul digitalizării, manipularea informațiilor și dezinformarea pot influența opiniile publice și deciziile politice. Campaniile de propagandă digitală pot distorsiona realitatea și pot eroda încrederea în instituțiile publice și în democrație. Combaterea acestor provocări necesită o educație robustă în privința surselor de încredere și a discernământului digital, dar și reglementări care să protejeze drepturile cetățenilor într-un mediu online din ce în ce mai complex.

În vederea formării unor cetățeni responsabili, se poate spune că introducerea educației digitale în curriculumul școlar, la toate nivelurile, este esențială. Aceasta ar trebui să includă nu doar utilizarea tehnologiilor, dar și învățarea despre etica digitală, responsabilitatea socială, protecția datelor și siguranța online.

De asemenea, multe programe destinate formării cetățenilor responsabili trebuie să se extindă și la adulți, care pot avea mai puține abilități digitale și pot fi mai vulnerabili în fața manipulării sau a pericolelor online.

Colaborarea între instituții și organizații este foarte importantă. Guvernele, organizațiile non-guvernamentale și sectorul privat trebuie să colaboreze pentru a crea un mediu digital sigur și responsabil. Aceasta include inițiative care promovează educația pentru cetățenie digitală și campanii de informare pentru a preveni riscurile asociate cu tehnologia.

Și nu în ultimul rând, este la fel de importantă, dezvoltarea unor politici de reglementare echitabile. Reglementările legale care protejează datele personale, combaterea dezinformării și prevenirea hărțuirii online sunt esențiale pentru asigurarea unui mediu digital responsabil. De asemenea, aceste reglementări trebuie să fie flexibile și adaptabile la evoluțiile tehnologice rapide.

În concluzie, formarea cetățenilor responsabili în era digitală este o provocare complexă, dar necesară pentru construirea unei societăți digitale sănătoase. Prin educație continuă, promovarea gândirii critice, siguranța online și reglementări corespunzătoare, putem crea un mediu în care tehnologia să servească binelui comun, în loc să devină o sursă de riscuri și inegalități. Totodată, responsabilitatea colectivă și solidaritatea digitală vor deveni piloni esențiali în dezvoltarea unei societăți conectate și echitabile.

Educația în era digitală nu este doar despre învățarea și utilizarea tehnologiilor, ci și despre formarea unei atitudini responsabile și proactive față de schimbările digitale. O educație adaptată la era digitală trebuie să pună accentul pe abilități fundamentale precum gândirea critică, responsabilitatea online și colaborarea globală.

Educația în era digitală trebuie să fie mai mult decât un simplu proces de învățare a unor competențe tehnice; ea trebuie să formeze indivizi responsabili, creativi și capabili să navigheze în lumea complexă a tehnologiilor. Dacă pregătim corect viitorul nostru comun, putem să construim o societate digitală bazată pe valori comune, respect și responsabilitate. Educându-ne pentru o eră digitală, ne pregătim pentru o lume mai conectată, mai echitabilă și mai inovatoare.

Bibliografie:

1. M. Popescu – Formarea cetățenilor responsabili în era digitală: Provocări educaționale și sociale, Editura Universitară, 2022;
2. I. Zamfir - Educația pentru o cetățenie responsabilă în era digitală, Editura Polirom, 2020;
3. A.Ștefan - Securitatea online și educația pentru un internet responsabil, Editura All,2017;
4. C. Lungu- Educația și responsabilitatea în era digitală: Construirea unui viitor sustenabil, Editura Sigma, 2019.

THE USE OF CHATGPT, GEMINI, AND OTHER AI TOOLS IN THE ENGLISH CLASSROOM

Simona Maican
Colegiul Național „Ion Luca Caragiale”, Ploiești

Abstract

The integration of artificial intelligence (AI) in education is transforming the way in which teachers and students engage with English language learning. AI-powered tools such as ChatGPT, Gemini, Grammarly, QuillBot, and Elicit provide personalized assistance, facilitate interactive learning experiences, and support skill development in reading, writing, and critical thinking. This paper explores the applications, benefits, challenges, and ethical considerations of AI in the English classroom, providing an in-depth analysis of its impact on pedagogy. As AI becomes more sophisticated, it is crucial to evaluate its role in education to maximize its advantages while mitigating potential drawbacks.

Introduction

The rapid advancement of AI technology has led to its incorporation in various educational settings. English language classrooms are particularly benefiting from AI-powered tools that aid in writing, grammar correction, literature analysis, and communication skills. ChatGPT, developed by OpenAI, and Google's Gemini are among the most prominent AI-driven tools revolutionizing the students' engagement with texts, developing arguments, and improving their linguistic abilities. Other AI tools such as Grammarly, which provides advanced grammar and writing assistance, and QuillBot, which specializes in paraphrasing and content refinement, have also gained popularity. Elicit, an AI research assistant, helps students with academic research by summarizing papers and extracting key information. AI offers both students and educators innovative ways to enhance learning experiences by providing personalized assistance and instant feedback. However, as these tools gain prominence, concerns regarding academic integrity, over-reliance on AI, and ethical implications must also be addressed. This paper examines the role of AI in English education, discussing its advantages, limitations, and best practices for effective integration in the classroom.

Applications of AI in the English Classroom

- 1. Writing Assistance and Feedback** AI tools provide real-time grammar and style suggestions, helping students refine their writing skills. Traditionally, students relied on teachers for feedback, which often took time. With AI-powered writing assistants such as Grammarly, QuillBot, and ChatGPT, students receive instant corrections on grammar, spelling, sentence structure, and style. Grammarly, in particular, not only identifies errors but also suggests tone adjustments and clarity improvements, making it a comprehensive writing assistant. QuillBot specializes in paraphrasing and restructuring sentences, which helps students develop alternative ways to express their ideas. These tools allow for iterative improvements, helping students become more independent writers. However, it is crucial for students to engage critically with AI suggestions rather than passively accepting changes, ensuring that their original voice and ideas remain intact.
- 2. Literature Analysis and Comprehension** One of the most challenging aspects of English education is engaging students in literary analysis. AI tools can assist students in understanding complex texts by summarizing content, identifying themes, and

providing interpretations. ChatGPT can analyze Shakespearean plays, offering insights into characters, plot developments, and historical context. Google Gemini provides contextual analysis and background information, enriching students' understanding of classic and contemporary literature. Additionally, AI-powered platforms like Perplexity AI, which functions as an advanced search assistant, can help students find critical perspectives on literary works. AI chatbots can simulate conversations with fictional characters, helping students engage more interactively with literature. Despite these advantages, educators must ensure that students use AI as a supplement rather than a substitute for critical thinking and personal interpretation.

3. **Language Learning and Vocabulary Building** AI-driven language learning applications have made it easier for students to expand their vocabulary and improve their language proficiency. Platforms such as Duolingo and Rosetta Stone use AI algorithms to adapt lessons to individual learning styles and proficiency levels. These tools offer personalized exercises, quizzes, and flashcards that help students reinforce new vocabulary in context. Microsoft Editor, another AI tool, provides vocabulary enhancement suggestions tailored to different writing contexts. Additionally, AI-powered chatbots like ChatGPT and Chatsonic simulate real-life conversations, allowing students to practice speaking and listening skills in a low-pressure environment. This is particularly beneficial for non-native English speakers, as it enables them to build confidence and fluency at their own pace. However, while AI provides valuable support in language acquisition, human interaction remains essential for developing nuanced communication skills and cultural understanding.
4. **Research and Source Evaluation** Research skills are a fundamental component of English education, and AI can assist students in gathering and evaluating sources effectively. AI-powered search engines, such as Google Gemini, provide contextualized search results, summarizing key information from reputable sources. Additionally, Elicit helps students with academic research by summarizing research papers, identifying relevant studies, and extracting critical insights. Citation generators like Zotero and Citation Machine use AI to format references correctly, streamlining the research process. AI can also help students identify credible academic sources and differentiate between reliable and misleading information. Websites such as Purdue OWL (<https://owl.purdue.edu/>) offer additional AI-assisted writing and citation resources, helping students develop strong research and citation skills. However, students must be trained to critically assess AI-generated content, as AI tools may occasionally provide biased or inaccurate information. Encouraging students to verify sources and cross-reference information remains a crucial aspect of developing strong research skills.

Benefits of AI in the English Classroom

The integration of AI in English education offers numerous benefits, enhancing both teaching and learning experiences. One significant advantage is personalized learning, as AI adapts to individual student needs, providing customized exercises and feedback. Unlike traditional classroom instruction, where teachers must cater to diverse learning paces, AI allows students to progress at their own speed, reinforcing areas that require improvement. Additionally, AI increases student engagement by offering interactive learning experiences, such as AI-driven storytelling, gamified language exercises, and chatbot conversations. Another key benefit is the enhancement of writing skills. With immediate feedback and suggestions for improvement, students can refine their writing techniques and develop a stronger command of

the English language. Furthermore, AI tools improve accessibility in education by supporting students with disabilities through features like text-to-speech, speech-to-text, and translation services. By breaking down language barriers, AI fosters inclusivity and ensures that students with diverse learning needs can actively participate in English education.

Disadvantages of AI in the English Classroom

While AI provides numerous benefits in English education, it also comes with significant drawbacks. One major concern is the risk of academic dishonesty, as students may become overly dependent on AI-generated content rather than developing their own critical thinking and writing skills. Tools like ChatGPT and QuillBot can generate essays and paraphrased responses, making it difficult for educators to assess original student work. Another drawback is the potential for misinformation, as AI-generated content is not always accurate or free from bias. Additionally, the lack of emotional intelligence in AI limits its ability to provide nuanced feedback that considers the personal voice and creativity of students. There is also a digital divide, where students without access to AI tools may be at a disadvantage compared to their peers who can leverage these resources. Finally, the overuse of AI in classrooms may reduce human interaction, which is essential for effective learning, collaboration, and the development of strong communication skills.

Conclusion

The use of AI in the English classroom presents both exciting opportunities and significant challenges. AI-powered tools like ChatGPT, Gemini, Grammarly, and Elicit provide students with valuable support in writing, research, and language learning. These technologies enhance accessibility, engagement, and personalized learning experiences. However, they also raise concerns regarding academic integrity, critical thinking, and the over-reliance on automated assistance. To maximize the benefits of AI while mitigating its drawbacks, educators must integrate these tools thoughtfully, ensuring that students use them as aids rather than replacements for independent learning. Ultimately, AI should be leveraged as a complement to traditional teaching methods, fostering an educational environment that prioritizes creativity, critical thinking, and human interaction.

Bibliography

1. Alami, M. (2023). "Artificial Intelligence in Education: Opportunities and Challenges." *Journal of Educational Technology*, 20(4), 45-60.
2. Bender, E. M., & Koller, A. (2020). "Climbing towards NLU: On Meaning, Form, and Understanding in the Age of Data." *Proceedings of the Association for Computational Linguistics*, 40(3), 518-536.
3. OpenAI. (2023). "ChatGPT and the Future of AI-Powered Learning." *OpenAI Research Papers*.
4. Google AI. (2024). "Gemini: The Next Generation of AI Assistance." *Google Research Blog*.
5. Smith, J. (2022). "Teaching with AI: How Artificial Intelligence is Changing the Classroom." *Educational Review*, 35(2), 112-129.
6. McCarthy, J. (2023). "The Role of Grammarly and QuillBot in Writing Improvement." *Computers in Education Journal*, 28(1), 89-104.
7. Jones, T. (2023). "AI-Powered Research: How Elicit is Transforming Academic Studies." *Journal of Library Science and AI Research*, 15(2), 56-78.
8. Patel, R. (2024). "Enhancing Language Learning through AI: A Study on Duolingo and Microsoft Editor." *Linguistic Advances Review*, 12(4), 202-219.

9. Purdue Online Writing Lab (OWL). (2024). "Research and Citation Resources." Retrieved from <https://owl.purdue.edu/>
10. Zotero. (2024). "Citation Management and Research Tools." Retrieved from <https://www.zotero.org/>

ÎNVĂȚAREA LIMBII ENGLEZE ASISTATĂ DE TEHNOLOGIE

Simona Maican
Colegiul Național „Ion Luca Caragiale”, Ploiești

INTRODUCERE

Tehnologia joacă un rol esențial în educație, transformând fundamental modul în care sunt predate și învățate limbile străine. Învățarea limbii engleze asistată de tehnologie (Technology-Enhanced English Learning) a evoluat semnificativ în ultimele decenii, datorită integrării unor instrumente inovatoare, precum platformele de învățare online, aplicațiile mobile, realitatea augmentată și inteligența artificială. Aceste tehnologii oferă oportunități extinse pentru personalizarea învățării, sporirea interactivității și creșterea eficienței procesului educațional.

Domeniul învățării limbajului asistată de calculator (CALL) a cunoscut transformări majore, de la utilizarea inițială a programelor simple de exersare a vocabularului și gramaticii, până la implementarea unor soluții avansate de învățare adaptivă, evaluare automată a scrierii și agenți conversaționali bazate pe inteligență artificială. Cu toate acestea, deși beneficiile utilizării tehnologiei în învățarea limbii engleze sunt evidente, există și provocări, precum accesibilitatea, adaptarea metodelor tradiționale și necesitatea unei utilizări responsabile a noilor instrumente educaționale.

Acest articol abordează impactul tehnologiei asupra învățării limbii engleze, evidențiind cele mai recente tendințe și inovații din domeniu, precum și modul în care acestea pot fi utilizate eficient pentru a îmbunătăți procesul de învățare. De asemenea, se va sublinia rolul inteligenței artificiale în dezvoltarea unor metode de predare interactive și personalizate, alături de provocările și implicațiile etice ale utilizării tehnologiei în educația lingvistică.

METODOLOGIA DE REALIZARE

Acest articol a fost elaborat pe baza unei analize riguroase a literaturii de specialitate privind învățarea limbii engleze asistată de tehnologie. Metodologia utilizată include revizuirea sistematică a surselor academice relevante, selectarea celor mai semnificative studii și sinteza principalelor tendințe și inovații din domeniul educației lingvistice digitale.

1. Colectarea și selecția literaturii

Pentru realizarea acestui studiu, au fost consultate cărți, articole științifice, lucrări de conferință și rapoarte de cercetare din baze de date academice recunoscute, precum Google Scholar, Springer, ScienceDirect, Web of Science și Scopus. Criteriile de selecție a literaturii au inclus:

- Relevanța pentru domeniul tehnologiilor educaționale aplicate în învățarea limbii engleze;
- Publicațiile din ultimele două decenii (pentru a include atât evoluția istorică, cât și tendințele recente);
- Lucrări care abordează impactul tehnologiilor emergente, precum inteligența artificială, realitatea augmentată/virtuală, e-learning și platformele digitale;
- Studii care analizează atât avantajele, cât și limitările utilizării tehnologiei în educația lingvistică.

2. Analiza și sinteza datelor

Literatura selectată a fost analizată critic, identificându-se modelele dominante, tehnologiile utilizate și implicațiile pedagogice asupra procesului de învățare. În această etapă s-au urmărit:

- Evoluția domeniului învățării limbii engleze asistată de tehnologie (CALL, MALL, TELL);
- Impactul diferitelor tehnologii asupra motivației, angajamentului și performanței elevilor;
- Rolul inteligenței artificiale, gamificării și învățării personalizate în procesul educațional;
- Provocările și limitările implementării tehnologiei în învățarea limbajului.

REVIZUIREA LITERATURII DE SPECIALITATE

Tehnologia a devenit din ce în ce mai prevalentă în educația lingvistică (Palacios Hidalgo, 2020), aspect evident prin apariția unor subdomenii dedicate, precum învățarea limbajului asistată de calculator (CALL; Gillespie, 2020), învățarea limbajului asistată de dispozitive mobile (MALL; Elaish et al., 2019) și învățarea limbajului îmbunătățită prin tehnologie (TELL; Shadiev & Yang, 2020). Pe lângă multitudinea de tehnologii investigate, studiile au demonstrat percepții pozitive ale elevilor și un impact benefic asupra învățării limbajului, îmbunătățind motivația, angajamentul și încrederea în sine (Wei, 2022), precum și rezultate pozitive atât în dezvoltarea abilităților receptive, cum ar fi vocabularul, gramatica, ascultarea și lectura (Zhang & Zou, 2022a), cât și a celor productive, precum vorbirea și scrierea (Shadiev & Yang, 2020).

Conceptul de predare la distanță de urgență din timpul pandemiei de COVID-19 a accentuat dificultățile și provocările cu care se confruntă profesorii. Pe măsură ce pandemia a trecut, iar rolul tehnologiei devine mai important ca niciodată, este esențial ca profesorii și cercetătorii să fie bine pregătiți, având o imagine de ansamblu actualizată asupra domeniului.

Tehnologia în învățarea limbii engleze

Progresele rapide în tehnologie au estompat limitele dintre noțiunile anterioare privind utilizarea specifică a tehnologiei în predarea limbii engleze. Acestea funcționează împreună pentru a oferi o experiență educațională completă. De fapt, dincolo de conceptele specializate anterioare ale MALL și CALL, TELL cuprinde întregul spectru, de la învățarea online, educația la distanță, educația distribuită, mediile virtuale, sistemele de management al învățării, internetul și web 2.0, cursurile online masive deschise (MOOC), până la predarea și învățarea sincron și asincron în e-learning, precum și metodele de învățare inversată (flipped learning), mixtă (blended learning) sau hibridă. Prin urmare, utilizarea oricărei tehnologii digitale în învățarea formală sau informală, atât în interiorul, cât și în afara clasei, poate fi inclusă sub termenul general de TELL (Marijuan & Sanz, 2017).

Aplicarea tehnologiei a demonstrat un impact pozitiv asupra învățării, fie că se concentrează pe tehnologii specifice sau generale. De exemplu, Zhang și Zou (2022a) au identificat computerele, dispozitivele mobile, materialele tipărite, playerele audio și diapozitivele PowerPoint ca fiind cele cinci principale instrumente multimedia utilizate pentru susținerea învățării vocabularului, ascultării, lecturii și gramaticii. Într-o altă analiză, autorii au identificat dispozitivele mobile, tehnologiile multimedia, conversia vorbirii în text și a textului în vorbire, precum și învățarea bazată pe jocuri digitale drept cele mai utilizate tehnologii în predarea limbajului. Pe de altă parte, Shadiev și Yang (2020) au descoperit că jocurile digitale și videoclipurile online au fost cele mai utilizate tehnologii.

În ceea ce privește competențele lingvistice, Elaish et al. (2019) s-au concentrat pe învățarea limbii engleze asistată de dispozitive mobile și au constatat că vocabularul a fost cea mai frecvent studiată abilitate, în timp ce motivația a fost problema cel mai des identificată în analiza lor. Literatura de specialitate evidențiază nu doar diversitatea tehnologiilor disponibile, ci și impactul lor pozitiv asupra învățării limbajului. Pe scurt, natura omniprezentă și autentică a tehnologiei promovează procese de învățare active, flexibile, eficiente, individualizate și motivante, adaptate la abilitățile, preferințele și stilurile de învățare ale fiecărui elev (Palacios Hidalgo, 2020).

În ultimele decenii, domeniul învățării limbajului asistată de calculator (CALL) a cunoscut transformări semnificative, integrarea diverselor tehnologii digitale schimbând fundamental modul în care se învață limbile, atât în clasă, cât și în afara acesteia. La sfârșitul anilor 1990, tehnologia multimedia a câștigat popularitate în cadrul CALL, iar introducerea sistemelor de creare de conținut care integrau multimedia a extins conceptualizarea acestui domeniu (Chen et al., 2021). Astăzi, utilizarea tehnologiei în învățarea limbilor străine a crescut

considerabil, prin integrarea aplicațiilor de învățare a limbilor, a platformelor educaționale open-source și a diverselor programe care contribuie la dezvoltarea unor abordări mai variate și mai eficiente în educația lingvistică.

CALL a devenit o disciplină internațională, care a revoluționat modul în care cursanții interacționează cu tehnologia, iar influența sa continuă să crească. Deși dispozitivele mobile și rețelele sociale sunt încă subutilizate în educația lingvistică, CALL a devenit un element esențial în procesul de învățare pentru majoritatea cursanților. Mai mult, progresele recente în inteligența artificială (AI) au revoluționat procesul de redactare și editare, având implicații profunde pentru educație, inclusiv pentru învățarea și predarea limbilor străine. Instrumentele de evaluare automată a scrierii (AWE), traducerea automată (MT) și completarea automată a frazelor sunt câteva dintre progresele AI care au un potențial considerabil în educația lingvistică.

Privind spre viitor, domeniul tehnologiilor educaționale în predarea limbii engleze (ELT) are un potențial imens de inovație și dezvoltare. Pe măsură ce tehnologiile continuă să evolueze, profesorii de limbi străine trebuie să țină pasul cu cele mai recente inovații pentru a se asigura că elevii lor sunt pregătiți cu abilitățile și cunoștințele necesare pentru succes într-o lume în continuă schimbare.

Dintre tehnologiile educaționale utilizate în predarea limbii engleze (ELT), cu un accent pe cele mai recente progrese din domeniul CALL și AI, care au implicații asupra educației lingvistice, sunt tehnologiile emergente, precum realitatea virtuală (VR) și realitatea augmentată (AR), big data și inteligența artificială (AI), urmate de o prezentare generală a potențialului acestor tehnologii în sălile de clasă dedicate învățării limbii engleze.

Abordarea bioecologică a utilizării tehnologiei în învățarea limbii engleze

Bazându-se pe teoria sistemelor bioecologice a lui Bronfenbrenner (1979), dezvoltarea unei persoane este influențată de dinamica dintre cinci sisteme de mediu (Bronfenbrenner & Morris, 2006). În centrul acestui model se află **microsistemul**, unde au loc interacțiunile directe între individ și persoanele apropiate (de exemplu, profesorii sau părinții) sau obiecte (de exemplu, cărți sau jucării). Conexiunile dintre diferitele componente ale microsistemului formează **mesosistemul**, care include, de exemplu, interacțiunea dintre profesori și părinți. **Exosistemul** și **macrosistemul** includ factori de mediu mai largi, care influențează indirect individul, cum ar fi școlile sau politicile guvernamentale în cazul exosistemului, și națiunile sau valorile culturale în cazul macrosistemului. În cele din urmă, **chronosistemul** se referă la impactul evenimentelor majore asupra întregii ecologii a dezvoltării, cum ar fi pandemia de COVID-19.

O modificare a sistemului bioecologic a fost propusă odată cu utilizarea tot mai frecventă a tehnologiei. Johnson și Pupilampu (2008) au introdus **techno-subsistemul** în cadrul microsistemului, evidențiind modul în care rezultatele învățării sunt influențate de tipurile de tehnologie utilizate și de modul în care acestea sunt folosite. Studiile anterioare au demonstrat importanța tehnologiei în acest sistem, arătând, de exemplu, că în comparație cu microsistemul statusului socioeconomic, techno-subsistemul utilizării internetului acasă are o influență mai mare asupra dezvoltării cognitive (Johnson, 2010).

Chiu (2020) a confirmat și el impactul utilizării tehnologiei în modelul ecologic, utilizând modelarea ecuațiilor structurale, și a subliniat importanța utilizării tehnologiei în afara școlii pentru a amplifica efectele utilizării acesteia în cadrul școlii asupra rezultatelor învățării. Mai recent, Navarro și Tudge (2023) au introdus **teoria neo-ecologică** ca un cadru conceptual pentru a înțelege impactul tehnologiei asupra elevilor în era digitală. Autorii susțin că individul poate coexista atât în mediul virtual (online), cât și în mediul fizic (față în față) în cadrul microsistemului. Astfel, natura tradițională a microsistemului nu mai este definită spațial, ci relațional: microsistemul virtual oferă o experiență fenomenologică în care indivizii se angajează și se dezangajează din interacțiunea cu platformele virtuale.

CONCLUZII

Tehnologia a devenit un element esențial în procesul de învățare a limbii engleze, oferind multiple oportunități pentru personalizarea învățării, creșterea interactivității și îmbunătățirea eficienței procesului educațional. Evoluția domeniului învățării asistate de tehnologie (CALL, MALL, TELL) a demonstrat că integrarea instrumentelor digitale, precum aplicațiile mobile, platformele e-learning, realitatea augmentată/virtuală și inteligența artificială, contribuie la dezvoltarea competențelor lingvistice într-un mod mai flexibil și accesibil.

Analiza literaturii de specialitate a evidențiat că tehnologiile educaționale moderne au un impact pozitiv asupra motivației, angajamentului și performanței cursanților, facilitând atât învățarea formală, cât și autoînvățarea în afara mediului tradițional de clasă. De asemenea, utilizarea inteligenței artificiale în evaluarea automată a scrierii, traducerea automată și agenții conversaționali reprezintă o direcție promițătoare pentru viitorul educației lingvistice.

Cu toate acestea, există și provocări în implementarea tehnologiilor digitale în educația lingvistică, printre care se numără accesibilitatea inegală la resurse tehnologice, necesitatea formării adecvate a profesorilor și riscul supra-dependenței de tehnologie. În plus, utilizarea inteligenței artificiale în învățarea limbajului trebuie realizată într-un mod informat și etic, pentru a evita posibilele limitări în dezvoltarea abilităților critice și creative ale cursanților.

Privind spre viitor, integrarea tehnologiilor emergente, precum realitatea virtuală, metaversul, big data și inteligența artificială generativă, poate revoluționa predarea și învățarea limbilor străine. Pentru ca aceste tehnologii să fie utilizate eficient, este esențială o colaborare strânsă între educatori, cursanți și dezvoltatori de soluții tehnologice, astfel încât instrumentele digitale să fie adaptate nevoilor reale ale procesului de învățare.

Învățarea limbii engleze asistată de tehnologie reprezintă un domeniu în continuă expansiune, cu un potențial imens pentru inovare și îmbunătățire a metodelor de predare și învățare. Totuși, succesul utilizării acestor tehnologii depinde de o implementare strategică, echilibrată și centrată pe nevoile elevilor, astfel încât să se maximizeze beneficiile educaționale și să se asigure o învățare eficientă și sustenabilă.

BIBLIOGRAFIE

1. Bronfenbrenner, U. (1979). *The ecology of human development: Experiments in nature and design*. Harvard University Press
2. Bronfenbrenner, U., & Morris, P. A. (2006). The bioecological model of human development. In W. Damon, R. M. Lerner, & N. Eisenberg (Eds.), *Handbook of child psychology* (pp. 793–828). Wiley
3. Chen, X. L., Zou, D., Xie, H. R., & Su, F. (2021). Twenty-five years of computer-assisted language learning: A topic modeling analysis. *Language Learning & Technology*, 25(3), 151–185
4. Elaish, M. M., Liyana, S., Ghani, N. A., & Yadegaridehkordi, E. (2019). Mobile English language learning (MELL): A literature review. *Educational Review*, 71(2), 257–276.
5. Gillespie, J. (2020). CALL research: Where are we now? *ReCALL*, 32(2), 127–144.
6. Johnson, G. M. (2010). Internet use and child development: Validation of the ecological techno-subsystem. *Educational Technology & Society*, 13(1), 176–185.
7. Johnson, G. M., & Ptoplampu, P. (2008). A conceptual framework for understanding the effect of the Internet on child development: The ecological techno-subsystem. *Canadian Journal of Learning and Technology*, 34, 19–28
8. Marijuan, S., & Sanz, C. (2017). Technology-assisted L2 research in immersive contexts abroad. *System*, 71, 22–34.
9. Navarro, J. L., & Tudge, J. R. H. (2023). Technologizing Bronfenbrenner: Neo-ecological theory. *Current Psychology (New Brunswick, NJ)*, 42(22), 1–17
10. Palacios Hidalgo, F. J. (2020). TELL, CALL, and MALL: Approaches to bridge the language gap. In C. Huertas-Abril & M. Gomez-Parra (Eds.), *International approaches to bridging the language gap* (pp. 118–134). IGI Global.
11. Shadiev, R., & Yang, M. (2020). Review of studies on technology-enhanced language learning and teaching. *Sustainability*, 12(2), 524.
12. Wei, Y. (2022). Toward technology-based education and English as a foreign language motivation: A review of literature. *Frontiers in Psychology*, 13, 870540
13. Zhang, R., & Zou, D. (2022a). A state-of-the-art review of the modes and effectiveness of multimedia input for second and foreign language learning. *Computer Assisted Language Learning*, 35(9), 2790–2816

APLICAREA TEHNICILOR MODERNE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE A LIMBII ENGLEZE

Simona Maican
Colegiul Național „Ion Luca Caragiale”, Ploiești

INTRODUCERE

Engleza, fiind o limbă globală, a devenit un element esențial în toate domeniile vieții. Influența sa s-a extins în fiecare sferă, subliniindu-i importanța. Cu toate că există un interes uriaș pentru stăpânirea acestei limbi, s-a constatat că metodele tradiționale de predare a limbii engleze nu au oferit rezultatele dorite. O analiză detaliată a acestei probleme i-a determinat pe cercetători să exploreze noi abordări în acest domeniu.

Necesitatea acestui articol derivă din nevoia de a identifica și implementa metode interactive și eficiente care să stimuleze interesul și performanțele cursanților în procesul de învățare a limbii engleze. Având în vedere diversitatea stilurilor de învățare și influențele tehnologice asupra educației, este crucial să adaptăm strategiile didactice astfel încât să faciliteze atât asimilarea cunoștințelor, cât și aplicarea lor în contexte reale.

Aplicarea tehnicilor moderne în predarea, învățarea și evaluarea limbii engleze este esențială pentru a răspunde nevoilor actuale ale elevilor și pentru a îmbunătăți procesul educațional. Un astfel de demers nu doar că facilitează dezvoltarea competențelor lingvistice, ci și creează un mediu de învățare mai dinamic și eficient. Prin urmare, acest articol este necesar pentru a evidenția importanța adoptării unor metode inovatoare și pentru a oferi o perspectivă practică asupra celor mai eficiente strategii didactice în domeniul predării limbii engleze.

Modernizarea procesului educațional este esențială pentru a răspunde cerințelor diverse ale elevilor, în care competențele lingvistice și digitale joacă un rol determinant. Experiența dobândită în cadrul diferitelor mobilități, cât și cea personală, în calitate de profesor de limba engleză, au oferit oportunitatea de a observa și implementa tehnici moderne de predare, învățare și evaluare a limbii engleze, având un impact semnificativ asupra motivației și performanței elevilor.

DISCUȚII

1. Integrarea tehnologiei informației în predarea limbii engleze

Experiența personală a evidențiat rolul **esențial al tehnologiei** în procesul de predare a limbii engleze, transformând modul în care elevii **asimilează informația, interacționează și își dezvoltă competențele lingvistice**. Integrarea instrumentelor digitale în procesul

educațional permite crearea unor **experiențe de învățare personalizate, interactive și accesibile**, care răspund nevoilor și ritmului individual al fiecărui elev.

1.1. Personalizarea învățării prin tehnologie

Una dintre cele mai mari provocări ale educației tradiționale este **uniformizarea metodelor de predare**, care nu ia în considerare **diferențele individuale** dintre elevi. Tehnologia oferă soluții eficiente pentru adaptarea conținuturilor la **stilul de învățare** al fiecărui elev, permițând:

- **Crearea unor parcursuri de învățare personalizate**, bazate pe nivelul de competență și ritmul de progres al fiecărui elev;
- **Utilizarea platformelor educaționale inteligente** (ex. Duolingo, Kahoot!, Google Classroom) care oferă feedback instantaneu și recomandări personalizate;
- **Adaptarea conținuturilor** pentru elevii vizuali, auditivi sau kinestezici, prin utilizarea materialelor multimedia interactive.

1.2. Învățarea interactivă cu ajutorul materialelor multimedia

Un alt avantaj major al tehnologiei în predarea limbii engleze este utilizarea **materialelor multimedia**, care contribuie la **îmbunătățirea înțelegerii și retenției informațiilor**. Integrarea acestor resurse aduce beneficii semnificative în procesul educațional:

- **Îmbogățirea vocabularului și îmbunătățirea pronunției** prin platforme audio-video (ex. BBC Learning English, TED-Ed, YouTube for Education);
- **Simularea conversațiilor reale** prin aplicații de realitate virtuală (ex. Mondly VR) care oferă experiențe interactive în medii autentice de comunicare;
- **Gamificarea învățării**, utilizând jocuri educaționale și aplicații interactive pentru exersarea gramaticii și vocabularului într-un mod captivant.

1.3. Accesibilitate și flexibilitate – învățarea fără limite

Învățarea nu mai este limitată la sala de clasă, iar tehnologia permite extinderea accesului la resurse educaționale în orice moment și din orice locație. Această **flexibilitate** este esențială pentru:

- **Învățarea autonomă** – elevii pot accesa lecții, exerciții și resurse online în ritmul propriu, consolidând noțiunile predate la clasă;
- **Colaborarea și comunicarea online** – utilizarea platformelor de tip LMS (Learning Management Systems) precum **Moodle, Google Classroom sau Microsoft Teams** permite profesorilor și elevilor să interacționeze, să partajeze materiale și să ofere feedback în timp real;

- **Accesibilitate crescută** – elevii din zone izolate sau cu dificultăți de deplasare pot participa activ la lecții prin **cursuri online și webinarii**.

2. Tehnici moderne de predare-învățare-evaluare inspirate din mobilitatea educațională

Aplicarea unor metode inovatoare de predare-învățare-evaluare a demonstrat un impact pozitiv asupra motivației, implicării și progresului elevilor, făcând procesul de învățare mai eficient, interactiv și adaptat nevoilor individuale.

2.1. Gamificarea – Transformarea lecțiilor în experiențe ludice

Gamificarea este una dintre cele mai eficiente metode moderne de predare, deoarece transformă procesul de învățare într-o experiență captivantă și interactivă. Utilizarea elementelor specifice jocurilor, precum punctele, insignele, clasamentele și recompensele virtuale, stimulează motivația și dorința de progres a elevilor.

Cum se aplică gamificarea în predarea limbii engleze?

Platforme educaționale interactive precum Kahoot!, Quizizz sau Duolingo oferă provocări și teste bazate pe jocuri, încurajând competiția prietenoasă;

Scenarii de tip „Escape Room” – lecții organizate sub formă de provocări în care elevii trebuie să rezolve puzzle-uri lingvistice pentru a „evada”;

Sistem de recompense – acordarea de puncte pentru progres, participare activă și utilizarea corectă a vocabularului nou.

Beneficiile gamificării:

- Creșterea motivației și a implicării elevilor;
- Îmbunătățirea reținerii informațiilor printr-o abordare practică și distractivă;
- Dezvoltarea abilităților de colaborare și rezolvare de probleme în echipă.

2.2. Învățarea bazată pe proiecte – stimularea colaborării și gândirii critice

Învățarea bazată pe proiecte pune accentul pe experiența practică, oferindu-le elevilor oportunitatea de a lucra la proiecte reale, care au aplicabilitate directă în viața cotidiană. Această metodă stimulează colaborarea, gândirea critică și creativitatea, pregătindu-i pe elevi pentru situații reale de comunicare.

Exemple de proiecte aplicate în predarea limbii engleze:

- Crearea unui vlog/jurnal de călătorie în limba engleză – elevii își exersează competențele de exprimare orală și scrisă;

- Realizarea unui ghid turistic despre o destinație internațională – dezvoltarea abilităților de cercetare și exprimare formală;
- Scrierea și prezentarea unui scenariu de film sau teatru – exersarea vocabularului și a gramaticii într-un context creativ.

Beneficiile învățării bazate pe proiecte:

- Creșterea gradului de implicare prin activități aplicate și relevante;
- Îmbunătățirea abilităților de colaborare și gândire critică;
- Dezvoltarea competențelor de comunicare într-un context autentic.

2.3. Învățarea prin sarcini autentice – simularea contextelor reale de comunicare

Această metodă presupune expunerea elevilor la situații autentice de comunicare, asemănătoare celor cu care s-ar confrunța în viața reală. În loc de simple exerciții gramaticale, elevii sunt încurajați să folosească limba engleză într-un mod practic și funcțional. Exemple de activități autentice:

- Jocuri de rol (ex. simularea unui interviu de angajare sau a unei conversații la un restaurant);
- Schimb de e-mailuri profesionale și redactarea unor scrisori formale;
- Simularea unei conferințe internaționale, unde elevii trebuie să argumenteze și să susțină puncte de vedere în limba engleză.

Beneficiile acestei metode:

- Îmbunătățirea fluenței și a spontaneității în exprimare;
- Dezvoltarea abilităților necesare pentru comunicarea profesională;
- Creșterea încrederii în utilizarea limbii engleze în contexte reale.

2.4. Evaluarea digitală – monitorizarea progresului prin teste interactive

Evaluarea digitală permite monitorizarea eficientă a progresului elevilor prin instrumente moderne de testare și feedback instantaneu.

Instrumente digitale utilizate pentru evaluare:

- Google Forms și Microsoft Forms – chestionare rapide și interactive;
- Quizizz, Kahoot! și Socrative – teste bazate pe jocuri pentru evaluare formativă;
- Turnitin și Grammarly – verificarea automată a corectitudinii gramaticale și a plagiatului în lucrările scrise.

Avantajele evaluării digitale:

- Feedback rapid și automatizat pentru corectarea erorilor în timp real;
- Posibilitatea de a urmări progresul fiecărui elev și de a ajusta strategia de predare;

- Evaluare mai obiectivă și transparentă prin utilizarea testelor standardizate.

3. Impactul asupra elevilor și feedbackul acestora

Adoptarea tehnicilor moderne de predare, învățare și evaluare a limbii engleze a avut un impact semnificativ asupra elevilor, atât din punct de vedere motivațional, cât și în ceea ce privește dezvoltarea competențelor lingvistice, astfel:

3.1. Creșterea motivației – lecții mai atractive și interactive

Unul dintre cele mai importante efecte ale noilor tehnici de predare este creșterea motivației elevilor. Tranziția de la metodele tradiționale, bazate pe memorare și exerciții repetitive, la învățarea prin jocuri, proiecte și sarcini autentice a făcut ca lecțiile de engleză să fie mai atractive și mai dinamice.

Factorii care au contribuit la creșterea motivației:

- Utilizarea platformelor educaționale interactive (ex. Kahoot!, Quizizz, Duolingo), care au transformat testele și exercițiile în activități ludice;
- Integrarea materialelor multimedia (filme, podcasturi, videoclipuri educaționale), care au oferit contexte autentice de utilizare a limbii engleze;
- Gamificarea lecțiilor, creând un mediu competitiv și stimulant, unde elevii au fost încurajați să își îmbunătățească performanțele prin acumularea de puncte și recompense virtuale.

3.2. Îmbunătățirea încrederii în utilizarea limbii engleze

Metodele moderne de predare au avut un impact major asupra încrederii elevilor în utilizarea limbii engleze. Prin eliminarea rigidității lecțiilor tradiționale și prin expunerea constantă la conversații autentice, elevii au început să vorbească mai fluent și mai natural.

Tehnici care au contribuit la îmbunătățirea încrederii:

- Jocurile de rol și scenariile autentice, care au oferit elevilor ocazia de a interacționa în limba engleză în contexte reale (ex. simularea unui interviu de angajare, comenzi la restaurant, conversații turistice);
- Proiectele de echipă, în care elevii au fost încurajați să comunice exclusiv în limba engleză;
- Utilizarea realității virtuale și augmentate (ex. aplicații de tip Mondly VR), care au permis simularea unor medii de comunicare reale, fără teama de a face greșeli în fața colegilor.

Feedback din partea elevilor:

„Am prins curaj să vorbesc în engleză fără să mă tem că fac greșeli. Exercițiile și activitățile interactive ne-au ajutat să ne exprimăm mai ușor!”

3.3. Creșterea performanțelor – progres vizibil prin evaluare personalizată

Implementarea evaluării digitale și a testelor interactive a facilitat urmărirea progresului individual al fiecărui elev, oferind feedback rapid și personalizat. Astfel, elevii au putut să își îmbunătățească performanțele prin corectarea greșelilor în timp real și prin adoptarea unor strategii personalizate de învățare.

Instrumente care au sprijinit creșterea performanțelor:

- Evaluarea digitală – utilizarea platformelor Google Forms, Socrative, Microsoft Forms pentru teste rapide și corectare automată;
- Inteligența artificială în corectarea eseurilor – aplicații precum Grammarly și Turnitin au ajutat elevii să își îmbunătățească scrierea în limba engleză;
- Feedback individualizat, care a permis profesorilor să identifice punctele slabe ale fiecărui elev și să ofere recomandări personalizate pentru îmbunătățire.

Feedback din partea elevilor:

„Îmi place că acum primesc feedback imediat și pot vedea unde am greșit. Asta mă ajută să învăț mai repede și să îmi îmbunătățesc engleza.”

CONCLUZII

Aplicarea de tehnici moderne de predare-învățare-evaluare a demonstrat că **integrarea tehnologiei în predarea limbii engleze** nu este doar o tendință, ci o **necesitate pentru modernizarea educației**. Prin **personalizarea învățării, utilizarea materialelor multimedia și flexibilizarea accesului la resurse educaționale**, tehnologia devine un **instrument esențial** în dezvoltarea competențelor lingvistice ale elevilor. Adoptarea acestor metode inovatoare contribuie la **creșterea eficienței procesului de predare-învățare**, transformând lecțiile de limba engleză într-o **experiență interactivă, atractivă și adaptată realităților contemporane**.

Implementarea tehnicilor moderne de predare-învățare-evaluare, a demonstrat un impact pozitiv asupra motivației și performanței elevilor, astfel:

- Gamificarea a crescut implicarea și a făcut învățarea mai atractivă;
- Învățarea bazată pe proiecte a dezvoltat creativitatea și colaborarea;
- Sarcinile autentice au pregătit elevii pentru utilizarea reală a limbii engleze;

- Evaluarea digitală a asigurat un proces transparent și eficient de monitorizare a progresului.

Totodată, am constatat:

- Creșterea motivației, datorită metodelor interactive și utilizării tehnologiei;
- Îmbunătățirea încrederii în utilizarea limbii engleze, prin expunerea constantă la contexte reale de comunicare;
- Creșterea performanțelor, prin feedback personalizat și evaluare digitală eficientă.

Prin aceste schimbări, procesul de învățare a devenit mai atractiv, mai accesibil și mai eficient, pregătindu-i pe elevi nu doar pentru examene, ci și pentru utilizarea limbii engleze în viața reală și în viitoarea lor carieră. Aplicarea tehnicilor inovatoare contribuie nu doar la eficiența învățării, ci și la formarea unor competențe esențiale pentru viitor, consolidând astfel rolul educației lingvistice în era digitală.

BIBLIOGRAFIE

1. Jain, C. (2016). Teaching Academic Writing: Summarizing. *The Journal of English language Teaching (India)*, 58(1).
2. Raman , M., & Sharma, S. (2004). *Technical Communication: Principles and Practice*. India: Oxford University Press.
3. Schneider, K. (1988). *Small Talk: Analysing Phatic Discourse*, PhD thesis, Philipps-Universität, Marburg, W. Germany.
4. Wren & Martin. (2012). *High School English Grammar and Composition*. India: S.Chand and Company Ltd.

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ LA CICLUL PRIMAR

Prof. învă. primar- Maier Ana- Maria

Șc. Gimnazială „Axente Sever,, Aiud- Alba

Educația digitală reprezintă o componentă importantă a învățământului primar în era tehnologiei. Modalitățile de abordare a educației digitale în acest nivel educațional pot include:

1. Integrarea tehnologiei în procesul de predare și învățare: utilizarea tabletelor, a calculatoarelor sau a altor dispozitive tehnologice în clasă pentru a dezvolta abilități digitale și pentru a îmbunătăți înțelegerea conținutului didactic.
2. Utilizarea platformelor online și a aplicațiilor educaționale: accesul la resurse online care pot susține și extinde cunoștințele elevilor, precum jocuri educaționale, teste interactive sau materiale video.

3. Dezvoltarea competențelor digitale: învățarea elevilor să folosească instrumente digitale în mod eficient și responsabil, precum realizarea de prezentări, editarea de imagini sau comunicarea online într-un mod sigur.
4. Promovarea gândirii critice și a rezolvării de probleme: utilizarea tehnologiei pentru a stimula elevii să gândească critic și să găsească soluții la probleme complexe, prin intermediul unor activități interactive și provocatoare.
5. Colaborarea și comunicarea online: implicarea elevilor în proiecte de grup care implică colaborarea și comunicarea online, prin intermediul platformelor de colaborare și a uneltelor de comunicare digitală. Un exemplu în acest sens este întâlnirea săptămânală cu d- na povestitoare , în cadrul proiectului Ovidiu Ro și promovarea lucrărilor elevilor în cadrul Pușculiței cu povești.

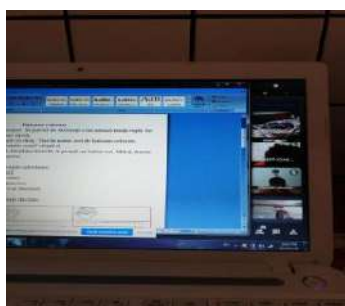
6. Educația digitală orientată către siguranța online: abordarea aspectelor legate de siguranța în mediul online, cum ar fi protecția datelor personale, prevenirea cyberbullying-ului sau recunoașterea informațiilor false (fake news).

7. Formarea continuă a cadrelor didactice: oferirea de traininguri și resurse pentru a sprijini cadrele didactice în utilizarea tehnologiei în clasă și pentru a le ajuta să integreze și să dezvolte educația digitală în curriculum.

Prin adoptarea acestor modalități de abordare a educației digitale în învățământul primar, elevii vor avea oportunitatea de a dezvolta abilități relevante pentru societatea digitală în care trăim, precum și de a-și extinde horizonul de cunoștințe și de a-și dezvolta creativitatea și gândirea critică.

De exemplu, scopul unei activități de comunicare în limba română în online a fost familiarizarea cu textul (titlu, autor, propoziții, alineate), iar ca obiective am urmărit: să citească corect, conștient și fluent, să alcătuiască propoziții cu termenii noi, să scrie însușirile unor cuvinte din text, să unească cu ajutorul săgeților sinonime, să precizeze valoarea de adevăr a unor propoziții legate de conținutul poeziei, să completeze online alte titluri care se potrivesc versurilor, să deseneze o scenă referitoare la poezie, să recite cu intonație a doua strofă, dar și să cânte un colind folosind site ul youtube. În prima parte a lecției, elevii s-au familiarizat cu conținutul textului, au citit textul pe un ton liniștit, potrivit stării create de autor. Au subliniat cuvintele necunoscute pe manualul tipărit, au observat imagini sugestive de pe internet pentru acestea prin share screen, am accesat platforma dextonline pentru a afla explicația lor.

Ora de dezvoltare personală în care am vorbit despre educația financiară ne-a permis să avem în mijlocul nostru un funcționar al unei bănci locale, prin intermediul zoom, care a

prezentat elevilor un material despre apariția banilor. Într-o altă oră am avut prilejul de a-l cunoaște pe Peper, robotul care a răspuns curiozităților micilor școlari.

Un alt aspect important este **implicarea părinților** în procesul de educație al copiilor lor. Părinții pot fi parteneri activi în educația copiilor și pot contribui la formarea acestora în domeniile noilor educații. De exemplu, ei pot organiza activități extracurriculare sau pot susține proiecte educaționale în cadrul școlii. În condițiile învățării la distanță, accesul părinților la rezultatele evaluării copiilor și, cu atât mai puțin, la parcursul acestuia este mult îngrădit.

Dacă în sistemul hibrid dascălul avea acces la catalogul fizic și, astfel, exista posibilitatea informării părinților, în sistemul online părinții nu pot fi informați sau informația ajunge mult mai greu la aceștia. Una dintre cele mai bune metode de a trece peste toate aceste probleme este existența unui catalog electronic. Mulți părinți și, mai ales, multe cadre didactice încă au îndoieli cu privire la utilitatea unui catalog electronic de aceea doresc să prezint beneficiile unui astfel de instrument pentru dezvoltarea copilului. Un catalog electronic înseamnă mai mult decât note! Când ne gândim la clasicul catalog școlar, ne imaginăm automat notele în catalog. Însă, dacă punem acest instrument în contextul digital, putem vedea o mulțime de noi posibilități de implicare în dezvoltarea copilului, mai ales în ceea ce el înțelege prin educație. Un prim avantaj al unui catalog electronic este că îi ajută pe părinți să afle, în timp real, mai multe despre activitatea școlară a copiilor. Apoi, contactul cu școala ar fi complet și mai frecvent, prin intermediul unui astfel de instrument. Părinții ar fi la curent cu activitățile elevilor și ar putea continua acasă educația de la școală. De asemenea, colaborarea dintre părinți și cadre didactice ar fi mai strânsă. Nu în ultimul rând, un catalog electronic simplifică și munca profesorilor. Mediile se calculează automat, se întocmesc rapoarte, partea administrativă se reduce. Astfel, cadrele didactice ar avea mai mult timp pentru a interacționa cu elevii.

Catalogul electronic ajută la comunicarea prin mesaje text și imagini cu elevi/părinți/profesori; oferă feedback continuu prin aprecierea implicării, participare activă la oră, nivelul de pregătire al copilului pe o anumită temă prin sistemul de plusuri și minusuri implementat;

Părintele are acces la testele asigurate către copilul său, inclusiv la răspunsurile acestuia și la feedbackul profesorului acolo unde este cazul poate comunica prin mesaje cu profesorii clasei și conducerea școlii; primește notificări cu privire la note și absențe.

Deasemenea, **colaborarea între diferite instituții** și organizații poate fi extrem de benefică în abordarea noilor educații în învățământul primar. De exemplu, școlile pot colabora cu organizații neguvernamentale sau cu companii private pentru a organiza programe educative sau traininguri pentru elevi și profesori. Așa i-am cunoscut pe colegii noștri de la învățământul special, am participat activi, intrând în rolul unor personaje din povești prin intermediul jocului de rol, în cadrul întâlnirilor cu doamna povestitoare de la Atelierul de povești.

În plus, **utilizarea tehnologiei și a resurselor online** poate fi o metodă eficientă de a aduce noile educații în clasele de învățământ primar. Platformele online sau aplicațiile educaționale pot fi folosite pentru a crea lecții interactive, materiale educative sau evaluări online în domeniile noilor educații.

În concluzie, abordarea noilor educații în învățământul primar necesită o colaborare strânsă între profesori, părinți, instituții și organizații, precum și utilizarea tehnologiei și a resurselor online. Prin implementarea acestor modalități de abordare, elevii vor avea posibilitatea să dobândească competențe esențiale pentru a se dezvolta într-o manieră armonioasă și echilibrată în societatea actuală.

Bibliografie

1. Gheorghiu, Rodica (2016). Metode și tehnici moderne de predare-învățare. Editura Didactică și Pedagogică, București.
2. Istrate, Elena, și Ioana Șerban (2019). Resurse educaționale digitale în contextul învățământului modern. Editura ALL, București.
3. Mihăilescu, Livia (2017). Abordări interdisciplinare în învățământul primar. Editura Didactică și Pedagogică, București.

INOVAȚIA DIGITALĂ- PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII

Prof.înv.primar Mandache Elena
Școala Gimnazială Nr.6, Vulcan

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală. Conform cercetărilor sociologice, copiii cu vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3 ore și 30 de minute, zilnic. Prin urmare, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programa școlară și programa de examen;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

Școlăritatea reprezintă etapa în care învățarea devine activitatea fundamentală. Ea se manifestă prin curiozitatea și interesul pentru cunoaștere. Totodată, copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice. Frecvența optimă a activităților este de 2-3 sesiuni online pe săptămână, cu participare directă, iar durata acestora trebuie să fie adaptată timpului optim de ecran pentru această vârstă (între 15 și 30 de minute). Cadrele didactice pot încărca pe platformele digitale dedicate școlărilor diferite resurse educaționale, dar folosirea acestora, de către școlari, este bine să se realizeze în afara spațiului digital. O modalitate oportună de lucru este înregistrarea audio/audio-video a unor secvențe didactice care prezintă modele educaționale – aria artelor vizuale, a abilităților practice, muzică și mișcare

etc. menite să motiveze copiii să exerseze munca independentă, fără a-i fixa în spațiul online și a prelungi inutil timpul de ecran.

În activitățile cu școlarii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele progamei școlare/planificării, cu nevoile și cu posibilitățile școlărilor, în măsura în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online. Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și școlarii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite să fie susținute online, utilizând platforma ZOOM pentru conferințe în combinație cu platforma educativă Wordwall.

La baza acestor decizii au stat următoarele ipoteze:

1. Dacă profesorul este în legătură directă cu școlarul, când acesta își petrece timpul în activități educaționale dirijate, atunci calitatea informației consolidate sau dobândite crește.
2. Dacă se desfășoară cu școlarul activități efectuate într-un anumit interval de timp, atunci acesta petrece mai puțin timp în fața micilor ecrane (pe perioada COVID-19).

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv-educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a școlărilor, acestora le-au fost înmânate mape cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma Zoom ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea școlărilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

Resursele digitale folosite au provenit de pe : Twinkl.com, didactic.ro, wordwall.net. Menționez că resursele utilizate de pe didactic.ro și twinkl au fost folosite atât pentru formarea de noi cunoștințe, cât și pentru consolidare și testare/evaluare. Pe cele de pe wordwall.net le-am folosit doar pentru consolidare și testare de cunoștințe.

Ultima lună de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că cele mai utile resurse digitale în desfășurarea acestor activități au fost cele de pe platforma twinkl și jocurile educative realizate pe wordwall.net și youtubekids.com. Școlarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul/tableta) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ și competențele propriului copil, au putut observa felul în care copilul lor se raportează la procesul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru școlar.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – Metode interactive de grup-ghid metodic, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – Activități bazate pe inteligențe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice, București, 2001.

Digitalizarea educației: între necesitate și provocări

Ana-Rozemarie Manea

Școala Gimnazială Nr. 18, Timișoara

Într-o lume în care tehnologia digitală redefinește fiecare aspect al vieții cotidiene, educația nu face excepție. Digitalizarea procesului educațional în România a devenit o necesitate, mai ales o data cu perioada pandemiei din 2020. Astăzi, tehnologia ne oferă oportunități fără precedent în ceea ce privește accesul la informație, personalizarea învățării și dezvoltarea competențelor digitale. Totuși, această transformare vine la pachet cu numeroase provocări, precum inegalitatea accesului la tehnologie, pregătirea insuficientă a profesorilor sau riscurile legate de securitatea cibernetică. În acest context, educația digitală trebuie să fie implementată în așa fel încât să contribuie la formarea unor cetățeni responsabili, capabili să utilizeze tehnologia în mod etic și eficient.

Una dintre cele mai mari provocări ale educației digitale este accesul limitat la tehnologie, mai ales în zonele rurale sau în comunitățile defavorizate. În ciuda progreselor semnificative în acest domeniu, discrepanțele rămân vizibile: mulți elevi și profesori nu dispun de dispozitive adecvate sau de conexiune la internet stabilă (studiu IRES efectuat în 2020). Acest lucru generează inegalități educaționale și limitează posibilitățile de învățare pentru un număr considerabil de elevi.

Chiar și în școlile bine echipate, eficiența educației digitale depinde de competențele profesorilor. Formarea continuă a cadrelor didactice este esențială pentru ca acestea să poată valorifica tehnologia într-un mod benefic pentru elevi.

Pe de altă parte, utilizarea intensivă a tehnologiei ridică și probleme. Elevii, profesorii și părinții trebuie să fie conștienți de riscurile navigării online, de pericolele fake news-urilor și de modul în care datele personale pot fi exploatate. Educația digitală trebuie să includă formarea în domeniul securității cibernetică și al utilizării etice a internetului.

Pentru a asigura accesul echitabil la educație digitală, este necesară o investiție continuă în echipamente moderne și în extinderea rețelelor de internet în zonele defavorizate. Guvernele și organizațiile internaționale trebuie să colaboreze pentru a implementa programe care să ofere

elevilor din medii dezavantajate dispozitive necesare pentru învățare. De asemenea, este esențial ca școlile să beneficieze de laboratoare digitale și de platforme educaționale intuitive.

Pentru ca tehnologia să fie utilizată eficient în educație, profesorii trebuie să beneficieze de programe de formare profesională axate pe dezvoltarea competențelor digitale. Workshopurile, cursurile online și schimburile de bune practici sunt metode eficiente prin care cadrele didactice pot învăța să integreze tehnologia în procesul de predare.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală presupune nu doar utilizarea eficientă a tehnologiei, ci și înțelegerea riscurilor și responsabilităților asociate. Elevii trebuie să învețe cum să recunoască informațiile false, cum să navigheze în siguranță pe internet și cum să își protejeze datele personale. De asemenea, trebuie promovată o cultură a respectului și responsabilității online, pentru a combate fenomenul cyberbullying-ului și al altor forme de abuz digital.

Inovația digitală în educație reprezintă atât o provocare, cât și o oportunitate majoră pentru formarea cetățenilor responsabili ai viitorului. Deși există obstacole semnificative, acestea pot fi depășite prin investiții în infrastructură, formarea profesorilor și educația pentru utilizarea responsabilă a tehnologiei. O abordare echilibrată și strategică a digitalizării educației poate transforma procesul de învățare, pregătindu-i pe elevi pentru provocările și oportunitățile secolului XXI.

Bibliografie

Vlaicu, O. (2024). Provocări și soluții în educația digitală. EDICT. Disponibil la: edict.ro

Ionele, D.-E. (2024). Digitalizarea educației: Oportunități și provocări în procesul didactic. EDICT. Disponibil la: edict.ro

Lipovan, C. (2020). Educația digitală, între necesitate, obstacole și soluții. EDICT. Disponibil la: edict.ro

Vulcan, D. (2020). IRES: 32% dintre elevi nu au acces la echipament electronic. Doar jumătate dintre copii au avut contact cu profesorii la toate materiile. <https://romania.europalibera.org/a/ires-jum%C4%83tate-dintre-elevi-nu-au-participat-la-%C8%99coala-online-32-nu-au-acces-la-echipament-electronic/30601273.html> [25.02.2025].

Cyberbullying-ul în rândul elevilor

Ana-Rozemarie Manea

Școala Gimnazială Nr. 18, Timișoara

În era digitală, tehnologia a devenit o componentă esențială a vieții, mai ales în rândul tinerilor. Aceasta ne influențează profund modul în care comunicăm și interacționăm. Cu toate acestea, utilizarea extinsă a internetului și a platformelor de socializare a condus la apariția unor fenomene negative, printre care se numără și cyberbullying-ul. Acest tip de hărțuire online reprezintă o provocare majoră în mediul școlar, având consecințe semnificative asupra dezvoltării emoționale și psihologice a elevilor.

Cyberbullying-ul se referă la utilizarea tehnologiilor digitale, precum rețelele sociale, mesajele text sau e-mailurile, pentru a hărțui, intimida sau umili o persoană. Acesta poate include insulte, răspândirea de zvonuri, amenințări sau distribuirea de imagini și mesaje personale fără consimțământ. Spre deosebire de bullying-ul tradițional, cyberbullying-ul permite agresorilor să își anonimizeze identitatea și să își hărțuiască victimele în mod constant, indiferent de locul în care se află acestea.

Studiile recente evidențiază o creștere alarmantă a cazurilor de cyberbullying în rândul elevilor. Conform unui sondaj realizat de organizația Salvați Copiii în 2023, 40% dintre copii au raportat că au fost jigniți sau deranjați online, procent în creștere față de anii anteriori. De asemenea, fetele și adolescenții sunt mai predispuși să fie victime ale acestui fenomen. Un alt studiu a relevat că 50% dintre copii au fost insultați sau jigniți online, iar 41% au fost ținta zvonurilor răspândite pe platformele de socializare. Mai îngrijorător este faptul că aproape 10% dintre copii au fost expuși public prin distribuirea de imagini intime sau mesaje private fără consimțământ.

Impactul cyberbullying-ului asupra elevilor este de durată. Victimele pot experimenta anxietate, depresie, scăderea stimei de sine și performanțe școlare slabe. În cazuri extreme, hărțuirea online poate conduce la auto-vătămare sau chiar suicid. De asemenea, copiii care asistă la astfel de acte, fie în calitate de martori, fie de agresori, pot dezvolta probleme emoționale și comportamentale. Un studiu a arătat că 26% dintre copii au avut dificultăți de a adormi după un incident online, iar 6% au raportat că acest lucru se întâmplă frecvent.

Combaterea eficientă a cyberbullying-ului necesită o abordare integrată, implicând atât instituțiile de învățământ, cât și familiile și comunitatea largă. Printre măsurile esențiale se numără: educația digitală, suportul psihologic, implicarea părinților și nu în ultimul rând politicile școlare.

Elevii trebuie să fie conștienți de consecințele acțiunilor lor online și să învețe cum să reacționeze în fața hărțuirii. În cazul hărțuirii în mediul virtual, este necesară asigurarea consilierii și sprijinului pentru victime, precum și pentru agresori. Mai mult, părinții trebuie să fie informați despre riscurile mediului online și să mențină un dialog deschis cu copiii lor. Instituțiile de învățământ ar trebui să adopte politici anti-bullying bine definite, care să includă proceduri de raportare și sancționare a comportamentelor inadecvate.

Cyberbullying-ul reprezintă o provocare majoră în mediul școlar actual, având potențialul de a afecta dezvoltarea și bunăstarea elevilor. Prin eforturi din partea școlilor, familiilor și comunității, este posibilă crearea unui mediu educațional sigur, în care fiecare copil să se simtă protejat și valorizat.

Bibliografie

1. **Mauro Munafò.** (2021). *Fake news, hateri și cyberbullying. Cui servesc și cum să te ferești.* Curtea Veche Publishing.
2. **Salvați Copiii România.** (2023). *Aproape jumătate dintre copii sunt victime ale cyberbullying-ului.* Edupedu.ro. Disponibil la: <https://www.edupedu.ro/aproape-jumatate-dintre-copii-sunt-victime-ale-cyberbullying-ului-cand-sunt-deranjate-in-mediul-online-fetele-spun-intr-un-procent-mai-ridicat-ca/>
3. **Salvați Copiii România.** (2023). *Sondaj: Creștere alarmantă a numărului de copii victime ale cyberbullying-ului.* Stiripesurse.ro. Disponibil la: [\https://www.stiripesurse.ro/sondaj-salvati-copiii-crestere-alarmana-a-numarului-de-copii-victime-ale-cyberbullying-ului-ha

Predarea limbii germane în era digitală: un instrument pentru formarea cetățenilor responsabili

Ana-Rozemarie Manea

Școala Gimnazială Nr. 18, Timișoara

Trăim într-o epocă în care digitalul ne modelează existența, de la modul în care interacționăm cu ceilalți, până la felul în care învățăm și ne informăm. În acest context, educația devine un instrument esențial pentru a forma cetățeni pregătiți să facă față provocărilor și oportunităților lumii digitale. Nu vorbim doar de competențe tehnice, ci și de capacitatea de a gândi critic, de a comunica eficient și de a acționa responsabil în spațiul virtual. În acest articol, mă voi concentra asupra rolului pe care îl joacă educația lingvistică, în special predarea limbii germane, în acest proces de formare.

Pentru a fi cetățeni responsabili în era digitală, avem nevoie de un set complex de abilități. Asta înseamnă să știm să folosim tehnologiile digitale pentru a căuta, evalua și crea informații. E crucial să dezvoltăm gândirea critică, să putem distinge între surse credibile și dezinformare. Comunicarea și colaborarea online, respectând regulile de etică și siguranță, sunt la fel de importante. Și, desigur, trebuie să ne cunoaștem drepturile și responsabilitățile și nu în ultimul rând să respectăm diversitatea și să promovăm un comportament etic.

Aici intervine rolul educației lingvistice. Studiul limbii germane, de exemplu, ne deschide accesul la o mulțime de resurse digitale valoroase. Internetul e plin de materiale educaționale, culturale și științifice în limba germană, care ne pot îmbogăți cunoștințele. În plus, studiul limbii germane ne antrenează gândirea critică, ne învață să analizăm texte și să dezbatem idei. Și nu trebuie să uităm de importanța comunicării interculturale. Învățând limba germană, intrăm în contact cu o altă cultură, ceea ce ne ajută să înțelegem și să respectăm diversitatea.

Cum putem face predarea limbii germane mai relevantă în era digitală? Putem folosi platforme online și aplicații pentru învățarea limbilor străine, putem integra materiale digitale autentice în lecții și putem organiza proiecte colaborative online cu elevi din țările vorbitoare de limbă

germană. Dezbaterile online pe teme de actualitate și utilizarea instrumentelor de inteligență artificială pentru traducere și corectare sunt alte metode eficiente.

În concluzie, educația lingvistică joacă un rol esențial în formarea cetățenilor responsabili în era digitală. Dezvoltând competențele digitale, gândirea critică și abilitățile de comunicare interculturală, pregătim elevii pentru a deveni membri activi și implicați ai societății.

Bibliografie:

- UNESCO. (2019). *Educația pentru cetățenie globală: Pregătirea cursanților pentru provocările secolului XXI*. Paris: UNESCO.
- European Commission. (2018). *Digital Competence Framework for Citizens (DigComp)*. Brussels: European Commission.
- OECD. (2019). *OECD Skills Outlook 2019: Thriving in a Digital World*. Paris: OECD Publishing.
- Bundeszentrale für politische Bildung. (2023). *Digitale Mündigkeit*. Bonn: bpb.de.
- Goethe Institut. (2023). *Deutsch Lehren und Lernen in der Digitalen Welt*. goethe.de.

SCRATCH – PRIMII PAȘI ÎN PROGRAMARE

prof. înv. primar MANEA ANDA MIHAELA
Școala Gimnazială Nr. 49, BUCUREȘTI

Astăzi programarea este una dintre cele mai populare și căutate specialități în condițiile dezvoltării economice fără precedent a roboticii și inteligenței artificiale. Dacă dezvoltarea și progresul vor merge în același ritm, în următorii 20 de ani limbaje de programare vor fi necesare pentru o cariera de succes, la fel ca limba străină, acum. În plus, tehnologiile informaționale, tot mai profund se infiltrează în viața de zi cu zi; dispozitivele care anterior au fost observate numai în filmele SF, au apărut pe rafturile magazinelor obișnuite. Roboții de asistență, dispozitivele „caselor inteligente” și calculatoarele de la bordul mașinilor - toate acestea sunt realitatea de astăzi. Pentru a le utiliza în mod independent, avem nevoie de noi cunoștințe. Prin explorarea unei game largi de subiecte digitale și programare creativă, participanții la un curs de programare sunt încurajați să-și dezvolte abilitățile de care au nevoie într-o eră digitală, în continuă transformare. Astfel, dincolo de lucrul pe diferite device-uri, acest tip de activitate stimulează colaborarea, gândirea creativă, comunicarea. Prin programarea propriilor jocuri, ceea ce se poate realiza în Scratch, copiii au înțeles cum funcționează acestea, au reușit să-și răspundă unor întrebări precum: „Ce se ascunde în spatele unui joc? Cum pot să creez propriul meu joc? și/sau „Dacă l-am creat, îl pot posta pe Magazin Play?”

„Toată lumea trebuie să învețe a programa, deoarece aceasta ne face să gândim”, menționa Steve Jobs, iar prin programarea în Scratch dezvoltarea logicii și a abilităților analitice, chiar și a celor mai puțin înzestrați cu „gândire matematică”, este posibilă. În ajutor vin limbaje speciale de programare „pentru copii”. Des auzim de la părinți fraze de felul: „Fiica mea va deveni avocat, de ce ea trebuie să cunoască programarea?”, „Fiul meu va fi judecător, e o pierdere de timp pentru el activitățile date.”

Realizarea programării are loc cu algoritmi. Algoritmul - un set de acțiuni care trebuie realizate pentru a obține un rezultat scontat. Orice proces, fie că este vorba de scrierea unui text, prepararea unor bucate, rezolvarea unei probleme, îl putem considera ca algoritm, în baza căruia putem

elabora un program ce îl vom pune în aplicare. Ce rol joacă programarea în toate acestea? Prin limbajul Scratch copilul se va familiariza cu elementele de bază ale programării, își va dezvolta logica, orientarea spațială, atenția, creația și imaginația. Lucrând cu acest limbaj, copilul va experimenta creând un produs unic, personal, pe care îl va împărtăși părinților și prietenilor.

Numele vine de la cuvântul “scratching” – tehnică folosită de DJ hip-hop, care mișcă discuri de vinil înainte și înapoi cu mâinile, pentru a mixa teme muzicale. Scratch este o continuare a ideilor limbajului Logo și a jocului Lego.

Copiii își dezvoltă nu doar aptitudinile la nivel tehnic, ci și cunoștințele de informatică pe care le acumulează, punând accent pe colaborare și creativitate, creând starea de bine. Scratch deține toate componentele importante ale unui limbaj de programare, ceea ce îl face mult mai relevant decât o simplă joacă pentru copii. Prin intermediul Scratch, copiii se regăsesc în postura de creatori și dezvoltatori, iar acest lucru îi învață să fie mai critici și să înțeleagă de ce e bine să nu rămână doar consumatori ai tehnologiei. Fiecare copil va descoperi cu plăcere programarea, fără să se blocheze în erori și sintaxă de la bun început. Un limbaj de programare e până la urmă o prima ușă pe care tinerii trebuie să o deschidă pentru a intra în lumea marilor proiecte tehnologice.

Scratch este o platformă de programare vizuală care permite copiilor să creeze povești interactive, animații și jocuri, dar și să-și împărtășească creațiile prin intermediul internetului. Utilizând un limbaj de programare bloc-based, copiii pot învăța concepte fundamentale de programare într-un mod intuitiv, dezvoltându-și în același timp creativitatea și gândirea critică. Studiile au arătat că utilizarea Scratch în școli poate îmbunătăți abilitățile de rezolvare a problemelor și poate încuraja elevii să exploreze idei creative într-un mediu sigur și de susținere.

Cu Scratch, copiii pot crea o mare varietate de proiecte media interactive – animații, povești, jocuri și multe altele și pot partaja acele proiecte împreună cu alții într-o comunitate online.

Scopul final este de a ajuta copiii:

- să devină fluenți în mediile digitale;
- să se exprime creativ;
- să facă legături interdisciplinare.

Ministerul Educației și Formării Profesionale de la Madrid a lansat ”Școala de Gândire Computațională” în anul școlar 2018-2019, un program destinat ciclurilor primare, gimnaziale, liceului care va include programarea, software-ul și hardware-ul, drone sau roboți. Spaniolii au considerat că Școala lor de Gândire Computațională va aduce în final mai multe beneficii: în

primul rând o educație de calitate, apoi va atenua diferențele dintre sexe, va oferi aptitudinile necesare pentru o muncă decentă și implicit o creștere economică. La nivel global, Scratch este utilizat pentru a învăța și exersa programarea de la nivelul de grădiniță până la liceu. Scratch îi ajută pe elevi să gândească creativ și sistematic și să lucreze colaborativ, învățând concepte de programare într-o manieră vizuală, prin crearea de animații și jocuri. Pe măsură ce copiii câștigă experiență în crearea de media, (selectarea, crearea și administrarea diferitelor forme de media ca text, imagine, animație și sunet (informații), devin mai receptivi și mai critici, manifestand preocupare și responsabilitate când trebuie să analizeze media din jurul lor. Crearea unui proiect Scratch constă în generarea unei idei, transformarea ei într-o serie de pași și implementarea ei prin blocurile de programare Scratch (rezolvare de probleme). Copiii vor învăța nu doar cum să rezolve o problemă predefinită, ci sunt pregătiți să găsească soluții noi, inedite, atunci când apar noi provocări (creativitate). În programele Scratch, construite din blocuri grafice, pornești de la o idee pe care o realizezi cu perseverență și multă practică (autoorganizare), luând în considerare o audiență și modul în care alți oameni vor reacționa și răspunde la proiect, pe care îl poți modifica și corecta, pe baza acestui feedback (responsabilitate și adaptabilitate).

Bibliografie

1. BRENNAN, K.; BALCH, C.; CHUNG, M. Informatica creativă. Harvard graduate school of education. 2015, 140 p.
2. CARCHILAN, L. Programare în Scratch.
Online: <http://profesor.md/wp-content/uploads/2019/04/ Carte-Scrach.pdf>
3. Bazele Scratch. Despre Scratch. Online: <https://scratch.mit.edu/>

Oportunități și vulnerabilități în era digitală

Prof. Manolache Anișoara

Colegiul Vasile Lovinescu - Fălticeni

Progresul fără precedent al noilor tehnologii implică schimbări de anvergură în întreaga societate iar domeniul educațional nu face excepție. Acesta trebuie să evolueze o dată cu tehnologia care își face tot mai mult prezența în sălile de clasă și își pune amprenta asupra mijloacelor și metodelor de predare, învățare, evaluare. Aplicațiile digitale, platformele online, dispozitivele electronice sunt foarte familiare elevilor făcându-i din ce în ce mai mult conectați la realitatea virtuală care facilitează și deschide noi oportunități de cunoaștere însă aduce și o serie de riscuri și provocări care trebuie privite cu maximă atenție.

Avantajele aduse de utilizarea tehnologiei în educație sunt multiple și recunoscute. Astfel, dispozitivele, aplicațiile interactive (Canva, Word Cloud, Kahoot, Mozaic 3D, Smart Compass, Quiver etc.), jocurile, prin gama variată de experiențe de cunoaștere și învățare oferite, atrag elevii în activități școlare și extrașcolare interactive, le pun în valoare creativitatea și spontaneitatea le stimulează dezvoltarea abilităților matematice, logice, lingvistice, îmbunătățind gândirea critică și rezolvarea de probleme. De asemenea, comunicarea și colaborarea dintre profesori - elevi - părinți este facilitată de utilizarea platformelor online și a aplicațiilor de comunicare aceștia putând participa la inițiative, activități și proiecte comune în cadrul și în afara școlii care să ducă la atingerea obiectivelor propuse. Prin aceste interacțiuni digitale, putem afirma că tehnologia aduce un plus de valoare la dezvoltarea comunicării, la înțelegerea interculturală și cooperarea într-un mediu virtual.

Un alt plus al utilizării tehnologia în educație este că aceasta permite adaptarea conținutului educațional la ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev, promovând educația diferențiată punându-le în valoare originalitatea și individualitatea. Elevii pot accesa lecții interactive și materiale de învățare adaptate nevoilor individuale făcând învățarea mai plăcută și accesibilă stimulându-le astfel interesul și motivația pentru învățare. Multitudinea resurselor educaționale (cărți, jocuri, cursuri etc.) puse la dispoziție prin intermediul internetului, sprijină învățarea independentă și pot determina dezvoltarea abilităților de cercetare și înțelegere a unor concepte și probleme din ce în ce mai complexe.

Așadar, putem spune că beneficiile aduse de tehnologie în formarea elevilor sunt indiscutabile însă aduc și o serie de riscuri și vulnerabilități ce nu trebuie ignorate. Acestea se referă în special la expunerea datelor personale la atacuri cibernetice dacă furnizorii de

tehnologie nu adoptă măsuri stricte de securitate sau nu se asigură că sunt respectate reglementările privind confidențialitatea și protecția acestora.

O altă provocare este asociată cu folosirea excesivă sau neadecvată a dispozitivelor și informațiilor. Dependența de ecrane poate afecta negativ abilitățile de concentrare, gândirea critică, dezvoltarea fizică și mentală, interacțiunea socială a elevilor în general. În consecință, pentru a reduce impactul negativ al acestor factori asupra procesului de învățare este primordial ca toți factorii implicați în educație să promoveze un echilibru între virtual și real, între utilizarea tehnologiei versus activitățile în aer liber ce favorizează o dezvoltare echilibrată și sănătoasă cu interacțiuni sociale directe.

O vulnerabilitate des întâlnită cauzată de excesul, sursa incertă a informațiilor, de prezentarea personală (fără o acreditare profesionistă) a tot felul repere de bune practici, rețete de succes personal din diverse domenii care, transmise pe aceste rețele produc dificultăți elevilor în a discerne veridicitatea informațiilor sau în a face deosebiri între informațiile relevante și credibile față de cele trunchiate sau false. Această practică din mediul online este periculoasă și în acest caz adulții responsabili cu educarea elevilor au misiunea de a se implica constant în a orienta și învăța elevii de unde să acceseze, să filtreze și să evalueze critic informațiile distribuite în mediul virtual. Scopul acestor demersuri este de a-i învăța pe elevi să deosebească și să evalueze critic informațiile pe care le culeg din mediul online pentru a putea folosi toate oportunitățile oferite de tehnologia digitală în viața personală, profesională și pentru progresul societății în care trăiesc. Nu în cele din urmă, un alt neajuns încă des întâlnit, îl constituie faptul că deși digitalizarea a câștigat tot mai mult teren, există elevi care nu au acces la dispozitive sau rețea de internet astfel încât această situație îi pune pe aceștia într-o situație dezavantajată adâncind inegalitățile educaționale.

În concluzie, se impune ca toți factorii decizionali să intervină pentru a minimiza riscurile și vulnerabilitățile cauzate de digitalizare și a maximiza beneficiile produse de utilizarea tehnologiei în educație care, incontestabil, formează la elevi abilități tehnice și digitale pregătindu-i pentru integrarea facilă atât pe piața muncii cât și în societate.

Bibliografie:

1. Apostolache R. - Pedagogie digitală - Ed. Polirom 2022;
2. Cucuș C. Pânișoară I.O., Istrate O., Ceboeanu C.- Educația digitală - Ed. Polirom 2022;
3. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/cc12125f-88f6-11ea-812f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-126152663>

Educația în era digitală

Transformarea digitală schimbă economia europeană, dar și societatea europeană. Noile abilități tehnice și „soft” câștigă importanță atât pe piața forței de muncă, cât și ca mijloc de participare deplină în societate. Drept urmare, rolurile, conținutul și metodele educaționale tradiționale sunt contestate - educația trebuie să pregătească astăzi cursanți pentru schimbarea sarcinilor și rolurilor atât pe piața muncii, cât și ca cetățeni europeni. În același timp, adulții de astăzi au nevoie de oportunități de recalificare și de perfecționare pentru a le putea face față provocărilor de mâine. Regândirea educației în era digitală ar trebui să devină o problemă centrală pentru factorii de decizie de azi din două motive. În primul rând, numai educația poate forma o forță de muncă calificată, pregătită pentru locurile de muncă viitoare și pentru o piață a muncii în schimbare. Regândirea educației în era digitală constituie, așadar, o condiție prealabilă pentru competitivitatea globală viitoare a Europei. În al doilea rând, numai educația poate asigura condițiile prealabile pentru incluziunea socială și participarea egală a cetățenilor europeni la o democrație digitalizată. Prin urmare, regândirea educației în era digitală contează pentru protejarea valorilor europene precum egalitatea, democrația și statul de drept.

Educația în era digitală include, dar nu se limitează la educația digitală și cuprinde transmiterea competențelor tehnice, „soft” și a cetățeniei și se referă atât la educația formală, cât și la educația non-formală de-a lungul vieții cetățenilor europeni.

Factorii de decizie transnaționali, naționali și subnaționali au creat un grup mare de activități de politici privind educația digitală în era digitală. În aproximativ ultimele două decenii, activitatea de politici s-a concentrat adesea pe factori „soft”, cum ar fi formarea profesorilor, formarea competențelor profesorilor și a elevilor, precum și dezvoltarea conținutului. În jurul anului 2015, abordările politice au inclus adesea abordări „iterative” și „organice”, adică experimente la scară mică, care, dacă reușesc, pot fi amplificate și integrate. În ceea ce privește furnizarea infrastructurii digitale, echipamentele digitale în școli sunt, în general, la un nivel bun în toată Uniunea Europeană. Cu toate acestea, persistă mari disparități între regiuni și țări. Tendințele emergente sunt furnizarea de soluții de platformă și „cloud” pentru școli, resurse educaționale deschise și cursuri online masive deschise.

Studentii din Europa au în general abilități digitale ridicate, deși diferențele persistă în special în funcție de mediul educațional și de țară. Diferențele de gen în

competențe sunt neglijabile în generația de studenți de astăzi, însă fetele rămân mult mai puțin susceptibile să-și transforme competențele digitale într-o carieră. În viitor, abilitățile „soft” și de cetățenie, cum ar fi gândirea de calcul și abilitățile de antreprenariat, ar trebui să fie mai puternic transmise de școlile europene, iar orientarea în carieră va juca un rol din ce în ce mai important.

În ciuda multor aspecte pozitive discutate mai sus, rămân încă unele provocări legate de utilizarea educației digitale, care trebuie luate în considerare în adoptarea acestei abordări într-o gamă mai largă de instituții: în primul rând, setarea costurilor de întreținere a aplicațiilor software poate fi ridicată, ceea ce face ca întreprinderile mici să fie prohibitive; în al doilea rând, problemele de securitate trebuie abordate pentru a se asigura că informațiile confidențiale nu sunt compromise în niciun fel; în cele din urmă, problemele tehnice apar atunci când utilizatorii nu sunt familiarizați cu dispozitivele de operare, ceea ce duce la frustrare, dificultăți în îndeplinirea sarcinilor . În plus, studii recente au sugerat că copiii mici ar putea avea dificultăți în adaptarea acestui tip de mediu suficient de rapid pentru a menține clasa de ritm, rezultând note mai mici în general, în comparație cu grupurile de vârstă mai înaintate – dar, din nou, sunt necesare mai multe cercetări pentru a verifica dacă există un efect adevărat pe termen lung aici .

În concluzie, în ciuda diferitelor critici ridicate de-a lungul articolului, nu se poate nega faptul că educația digitală oferă o experiență extrem de benefică, atât studenții, profesori, oferind oportunități de accesibilitate la un nivel mult mai mare decât metodele tradiționale singure ar putea spera vreodată să le obțină. Deși, cu siguranță, nu ar trebui văzută ca înlocuind tehnicile existente, mai degrabă o suplimentare eficientă, ele permițând educatorilor să folosească cât mai bine posibil instrumentele disponibile oferă elevilor cele mai bune șanse de a reuși, indiferent de domeniul academic pe care îl urmăresc viața înaintea lor.

Referințe bibliografice

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual , Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

ERA DIGITALĂ - LA GRANIȚA DINTRE PERICOL ȘI OPORTUNITATE -

Marcu Liliana, Școala Gimnazială Șerban Cioculescu, Găești

Era digitală a adus o transformare profundă în toate aspectele vieții noastre, de la educație și muncă, până la relațiile sociale și modul în care ne raportăm la informație. Această revoluție tehnologică oferă oportunități fără precedent, dar și provocări semnificative. În acest context, este esențial să ne întrebăm: cum putem valorifica beneficiile digitalizării fără a cădea în capcanele pe care aceasta le presupune?

1. Oportunitățile erei digitale

- Accesul rapid la informație și educație

Internetul ne oferă acces instantaneu la cunoștințe, cursuri online, biblioteci virtuale și surse de învățare interactivă. Această democratizare a educației permite dezvoltarea continuă și învățarea pe tot parcursul vieții.

- Conectivitate și colaborare globală

Tehnologia ne permite să comunicăm și să colaborăm din orice colț al lumii, facilitând schimbul de idei și dezvoltarea unor proiecte inovatoare. Rețelele sociale și platformele de videoconferință au eliminat barierele geografice, contribuind la o societate mai interconectată.

- Eficiența și inovația în muncă

Automatizarea și inteligența artificială au optimizat numeroase procese, crescând productivitatea și oferind noi oportunități profesionale. Lucrul de la distanță și flexibilitatea locului de muncă sunt acum realități accesibile pentru milioane de oameni.

2. Pericolele erei digitale

- Dependența de tehnologie și izolarea socială

Utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale poate duce la alienare socială, reducerea interacțiunilor față în față și apariția unor probleme psihologice precum anxietatea și depresia.

- Dezinformarea și manipularea online

Fake news, propaganda digitală și algoritmi care creează bule informaționale sunt amenințări majore ale erei digitale. Capacitatea critică de a analiza sursele și de a identifica informațiile false devine o abilitate esențială în societatea modernă.

- Riscurile privind securitatea datelor personale

Odată cu digitalizarea, crește și riscul expunerii la atacuri cibernetice, furt de identitate și încălcarea intimității. Protecția datelor personale și securizarea informațiilor devin priorități esențiale.

3. Echilibrul între oportunitate și pericol

Pentru a naviga cu succes în era digitală, este necesară o abordare echilibrată. Educația digitală joacă un rol crucial în formarea unei generații capabile să utilizeze tehnologia în mod responsabil. Reglementările privind securitatea online și dezvoltarea unor obiceiuri sănătoase în utilizarea internetului sunt factori cheie pentru a evita capcanele digitalizării. Era digitală reprezintă un punct de cotitură în evoluția umanității, oferind atât perspective promițătoare, cât și riscuri considerabile. Alegerea ne aparține: vom folosi tehnologia pentru progres sau vom deveni prizonierii propriei creații? Educația, conștientizarea și un echilibru atent între inovație și protecție ne vor ghida spre un viitor în care tehnologia servește umanitatea, nu o domină.

Bibliografie

1. Dumitru, C. (2020). Impactul noilor tehnologii asupra procesului educațional. Editura Didactică și Pedagogică.
2. Manolescu, M. (2018). Educația digitală în școlile din România: Provocări și perspective. Editura Universitară.
3. Popescu, A. (2019). Competențele digitale ale elevilor și rolul profesorilor în era digitală. Editura Polirom.

STAREA DE BINE ÎN ȘCOALĂ

Marcu Liliana, Școala Gimnazială Șerban Cioculescu, Găești

Starea de bine a elevilor - punctul zero pe axa combaterii violenței școlare și creșterea empatiei

Într-o societate în continuă schimbare, în care valorile educaționale joacă un rol esențial în formarea viitoarelor generații, starea de bine a elevilor devine un factor determinant în combaterea violenței școlare și în cultivarea empatiei. Un mediu educațional echilibrat, în care elevii se simt în siguranță și sprijiniți emoțional, poate reprezenta fundamentul unei generații mai tolerante, mai responsabile și mai puțin predispuse la comportamente agresive.

Importanța stării de bine în mediul școlar

Starea de bine a elevilor se referă la echilibrul emoțional, social și fizic pe care aceștia îl resimt în timpul activităților școlare. Elevii care se simt apreciați, ascultați și înțeleși vor dezvolta relații armonioase atât cu colegii, cât și cu profesorii. Acest aspect este esențial, deoarece o atmosferă pozitivă în școală reduce considerabil riscul apariției comportamentelor violente și încurajează comunicarea bazată pe respect reciproc. În plus, un elev care se simte bine în mediul său educațional va fi mai motivat să învețe, mai deschis la colaborare și mai puțin predispus la izolarea socială, un factor care poate contribui la apariția agresivității.

Combaterea violenței prin crearea unui climat de siguranță

Violența școlară poate lua diverse forme, de la agresiunea fizică și verbală până la excluderea socială și cyberbullying-ul. Pentru a combate aceste fenomene, este necesară implementarea unor politici educaționale care să pună accent pe bunăstarea emoțională a elevilor. Câteva măsuri eficiente includ:

1. Dezvoltarea programelor de sprijin psihologic – fiecare școală ar trebui să aibă consilieri școlari disponibili pentru a ajuta elevii care se confruntă cu dificultăți emoționale.
2. Implementarea activităților extracurriculare – participarea la cluburi, ateliere și proiecte comunitare favorizează integrarea elevilor și reducerea marginalizării.
3. Formarea cadrelor didactice în gestionarea conflictelor – profesorii trebuie să fie instruiți în metode eficiente de mediere a conflictelor și de prevenire a bullying-ului.
4. Creșterea empatiei - cheia unui mediu educațional armonios
5. Empatia este abilitatea de a înțelege și de a simți emoțiile celorlalți, iar dezvoltarea acestei trăsături în rândul elevilor este esențială pentru prevenirea violenței școlare. Un elev empatic va fi mai puțin predispus să recurgă la agresivitate și mai dispus să ofere sprijin celor din jur.

Pentru a stimula empatia în rândul elevilor, școlile pot introduce:

- a. Proiecte de voluntariat – implicarea elevilor în activități sociale îi ajută să înțeleagă mai bine nevoile celor din jur.
- b. Jocuri de rol și activități interactive – acestea dezvoltă capacitatea de a privi situațiile din perspective diferite.

- c. Lectura și dezbaterăa unor teme morale – cărțile și discuțiile pe teme etice ajută la consolidarea înțelegerii și acceptării diversității.

Starea de bine a elevilor nu este doar un ideal pedagogic, ci un element esențial în combaterea violenței școlare și promovarea empatiei. Prin crearea unui mediu educațional sigur, susținător și stimulatîv, școala devine un spațîu de formare a unor indivizi echilibrați, capabili să contribuie la o societate mai armonioasă. Așadar, investiția în bunăstarea emoțională a elevilor trebuie să fie punctul zero în orice strategie educațională menită să reducă violența și să crească nivelul de empatie în rândul tinerilor.

Chestionar privind violența, bullying-ul și hărțuirea în școală

Scop: Acest chestionar are ca obiectiv identificarea percepției elevilor asupra fenomenelor de violență, bullying și hărțuire în mediul școlar. Răspunsurile sunt anonime și vor fi utilizate exclusiv pentru îmbunătățirea climatului școlar.

Instrucțiuni: Citește fiecare întrebare cu atenție și alege varianta care se potrivește cel mai bine experienței tale.

1. Te-ai simțit vreodată amenințat(ă) sau agresat(ă) de un coleg în școală?

- a) Da, de mai multe ori
- b) Da, dar doar ocazional
- c) Nu, niciodată

2. Ai fost martor(ă) la situații de bullying în școală?

- a) Da, frecvent
- b) Da, ocazional
- c) Nu, niciodată

3. Dacă ai asistat la o scenă de bullying, cum ai reacționat?

- a) Am intervenit pentru a-l ajuta pe elevul agresat
- b) Am spus unui profesor/părinte
- c) Nu am făcut nimic
- d) Am râs sau am încurajat agresorul

4. Ce tip de violență ai observat cel mai des în școală?

- a) Violență fizică (bătăi, împingeri, lovituri)
- b) Violență verbală (insulte, jigniri, amenințări)
- c) Excludere socială (ignorare, izolare de grup)
- d) Cyberbullying (mesaje ofensatoare online, răspândirea de zvonuri pe rețele sociale)

5. Ai fost vreodată victima bullying-ului sau a hărțuirii?
- a) Da, în mod frecvent
 - b) Da, dar doar ocazional
 - c) Nu, niciodată
6. Cum ai reacționat atunci când ai fost victima unui comportament agresiv?
- a) Am spus unui profesor, consilier școlar sau părinte
 - b) Am încercat să ignor și să evit situația
 - c) Am ripostat
 - d) Nu am făcut nimic și am suferit în tăcere
7. Crezi că profesorii iau în serios cazurile de violență sau bullying?
- a) Da, întotdeauna
 - b) Uneori, depinde de situație
 - c) Nu, de obicei nu intervin
8. Ai cunoștință despre existența unor programe anti-bullying în școala ta?
- a) Da, și cred că sunt eficiente
 - b) Da, dar nu cred că sunt eficiente
 - c) Nu știu dacă există astfel de programe
9. Ce crezi că ar trebui făcut pentru a combate violența în școală? (poți alege mai multe răspunsuri)
- a) Mai multe activități educative despre bullying și empatie
 - b) Pedepse mai severe pentru agresori
 - c) Mai mulți consilieri școlari pentru sprijin emoțional
 - d) Implicarea mai activă a profesorilor și părinților
10. Te simți în siguranță în școala ta?
- a) Da, întotdeauna
 - b) În general, da
 - c) Uneori mă simt nesigur(ă)
 - d) Nu, mă simt des nesigur(ă)

Bibliografie:

1. Cooper, Scott, Alege cuvintele, nu bâtele și pietrele: 7 metode prin care copilul tău să se descurce cu hărțuirea, conflictul și alte situații dificile / Scott Cooper; traducere din engleză de Cristina Jinga, București: Editura Trei, 2018.
2. DePino, Catherine, Violența în școală: Ajută-ți copilul să-i facă față; traducere din engleză de Nadina Vișan, București: Editura Trei, 2013.

3. Donadey-Dupas, Sophie, 100 idées pour le bien-être des enfants à l'école, Paris, Éditeur:Tom Pousse, 2022
4. Tîrcă, Anca, Hai cu starea de bine în școală, București: Corint, 2022.

Rolul educatorilor în era digitală

Prof. Mărculescu Mirela

Grădinița cu PP "Inocența" Găești

În ultimii zeci de ani, digitalizarea a devenit un factor cheie în evoluția sistemelor educaționale globale. Tehnologiile precum realitatea augmentată și inteligența artificială nu mai sunt doar simple unelte, ci piloni care modelează cum învățăm și predăm.

Este esențial să integrăm noi metodologii de învățare, să valorificăm tehnologia și să cultivăm abilități critice care să sprijine atât dezvoltarea personală, cât și profesională a elevilor. Astfel, educația de mâine trebuie să fie flexibilă, personalizată și profund ancorată în realitățile și cerințele actuale, pregătind tinerii nu doar pentru carierele de azi, dar și pentru provocările și oportunitățile de mâine.

Educatorii de azi trebuie să fie nu doar transmițători de cunoștințe, ci și mentori, ghizi în utilizarea tehnologiei în scop educativ. Formarea continuă a cadrelor didactice este crucială; programele de dezvoltare profesională trebuie să includă nu doar metode noi de predare, ci și instruire în folosirea tehnologiilor emergente. Este esențial ca educatorii să fie la curent cu cele mai recente inovații pedagogice. În această eră digitală, rolul lor se transformă dintr-un instructor tradițional într-un facilitator al învățării, care integrează resurse online, aplicații și platforme pentru a îmbogăți și diversifica metodele de predare.

STEM și Educația Digitală

STEM este un acronim care provine din limba engleză și reprezintă inițiala cuvintelor Science, Technology, Engineering, and Mathematics, traducându-se în română ca Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică. Termenul este utilizat pentru a descrie domeniile de educație și cariere care se concentrează pe aceste discipline.

Educația STEM este considerată esențială pentru dezvoltarea abilităților critice și analitice necesare în economia globală bazată pe tehnologie și inovație. Programele STEM sunt proiectate pentru a stimula interesul și competențele elevilor în aceste domenii cheie, pregătindu-i pentru cariere în sectoare rapide și în evoluție, cum ar fi robotică, inginerie aerospațială, informatică și multe altele.

Viitorul educației pune un accent deosebit pe domeniile STEM, acestea fiind fundamentale pentru pregătirea tinerilor în fața provocărilor unei economii globale bazate pe inovație și tehnologie.

În acest context, programele educaționale sunt din ce în ce mai orientate către dezvoltarea abilităților analitice, critice și de problem-solving. Educația STEM nu se limitează doar la acumularea de cunoștințe tehnice, ci și la aplicarea acestora în mod creativ pentru a răspunde nevoilor complexe ale societății.

Aceste inițiative subliniază un aspect esențial: în timp ce tehnologia continuă să evolueze, educatorii trebuie să rămână angajați într-un proces constant de învățare și adaptare, pentru a putea oferi elevilor cele mai bune oportunități de învățare posibile.

Educația Nonformală și Informală

Recunoașterea și valorificarea educației nonformale și informale joacă un rol esențial în dezvoltarea continuă a individului. Inițiative precum proiectele de voluntariat, cluburile de hobby-uri sau sporturile organizate în afara curriculumului formal contribuie la formarea unor abilități precum leadership-ul, gestionarea timpului și lucrul în echipă. Aceste activități completează educația formală și ajută la formarea unor persoane bine pregătite.

Proiectele comunitare oferă o platformă excelentă pentru **aplicarea cunoștințelor** în contexte reale. Programe ca „Service Learning” în SUA le permit studenților să combine învățarea academică cu serviciul comunitar, aplicând teoriile învățate în clasă pentru a rezolva probleme comunitare reale. Acest tip de învățare sporește impactul educației în societate și motivează pe elevi să fie mai angajați și responsabili în comunitățile lor.

Aceste tipuri de educație extind granițele învățării dincolo de sala de clasă, oferind oportunități valoroase care formează abilități de viață esențiale. Ele arată că educația nu se limitează doar la acumularea de cunoștințe, ci include și dezvoltarea unui caracter robust și a unei personalități adaptabile, pregătită să contribuie activ și eficient în societate.

Educația Experiențială

Educația experiențială aduce în prim-plan învățarea prin practică și experimentare directă. Metodele de învățare bazate pe experiență, cum ar fi internship-urile sau simulările de business, permit elevilor să aplice teoria în scenarii reale, crescând astfel nivelul de retenție al informației și înțelegerea aplicabilă a conceptelor.

Proiecte precum „MicroSociety” din SUA unde elevii creează și administrează o societate în miniatură, oferă ocazia de a experimenta direct principiile economice, sociale și politice, punând bazele pentru o înțelegere profundă și practică a materiei.

Continuând cu această idee, un alt exemplu de succes este programul „Capstone”, folosit în multe universități tehnice, unde studenții finalizează studiile cu un proiect complex care integrează cunoștințele acumulate pe parcursul anilor de studiu. Proiectele Capstone le oferă studenților oportunitatea de a lucra la probleme reale, în colaborare cu companii și organizații, ceea ce le conferă nu doar abilități tehnice, dar și competențe de comunicare și lucru în echipă.

De asemenea, practica învățării experiențiale se extinde și în educația primară și secundară prin proiecte de service-learning. Elevii sunt încurajați să participe la proiecte care abordează nevoile comunităților locale, cum ar fi restaurarea mediilor naturale sau organizarea de campanii de conștientizare.

Rolul educatorilor se transformă de la transmițători de cunoștințe la facilitatori ai învățării. Ei vor trebui să își dezvolte competențele digitale și să fie capabili să integreze tehnologiile noi în procesul educațional.

Provocările educației în era digitală

Prof. înv. primar, Mareș Titiana

Școala Gimnazială Solonț

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și nevoilor elevilor. Integrearea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare.

Comunicarea scurtă sau abreviată de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasă deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață. Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridian diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite context social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că

dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi. În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Competențele de comunicare digitală necesare elevilor includ:

1. Utilizarea platformelor digitale – navigare eficientă și utilizarea funcționalităților pentru atingerea obiectivelor.
2. Gestionarea suprasaturării informaționale – filtrarea informațiilor și evitarea dezinformării.
3. Crearea de conținut digital – dezvoltarea de conținut atractiv și adaptat platformelor.
4. Etica și responsabilitatea digitală – respectarea normelor de comunicare online și protecția datelor personale.
5. Colaborarea online – utilizarea instrumentelor digitale pentru lucrul în echipă.

Integrarea acestor competențe în educație pregătește elevii pentru viitor, oferindu-le abilități relevante academic și profesional, în timp ce modelele de comunicare adaptate mediului digital le oferă un cadru esențial de înțelegere și aplicare.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

PROIECT EDUCAȚIONAL

PROF. DIRECTOR : MĂRGINEANU ROZICA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ VENIAMIN COSTACHI,, SINEȘTI-IAȘI

„ **Comunicarea eficientă - cheia succesului pentru elevii din clasa a VII-a B**

Justificarea problemei

În ultima perioadă, la nivelul clasei a VII-a B s-au înregistrat numeroase conflicte, acestea fiind cauzate de lipsa unei comunicări eficiente între elevi. Prin intermediul acestui proiect, urmărim dezvoltarea priceperilor și deprinderilor de comunicare eficientă, ceea ce va duce la crearea unui mediu educațional adecvat pentru dezvoltarea performanței școlare și îmbunătățirea relațiilor interpersonale.

Scopul proiectului

Dezvoltarea și îmbunătățirea competențelor de comunicare în vederea consolidării relațiilor personale și a obținerii performanțelor școlare mai bune.

Obiective:

1. Promovarea lucrului în echipă
2. Utilizarea corectă a limbajului verbal și nonverbal
3. Reducerea conflictelor prin comunicarea eficientă
4. Îmbunătățirea capacității de argumentare și convingere
5. Exersarea ascultării active

Grup țintă:

- 16 elevi
- 12 cadre didactice
- Părinții elevilor
- Ceilalți elevi de gimnaziu

Durata: 4 luni

Activități și resurse:

1. **Organizarea de jocuri care presupun lucrul în echipă**
 - **Descriere:** Elevii vor fi implicați în diverse activități de colaborare care necesită coordonare și comunicare eficientă.
 - **Resurse:** Baloane, foi de hârtie, pixuri, flipchart, videoproietor.
2. **Crearea poveștii clasei a VII-a B**

- **Descriere:** Elevii vor scrie împreună o poveste a clasei, folosindu-se de experiențele lor comune și lucrând în echipă pentru redactare și prezentare.
 - **Resurse:** Hârtie, culori, creioane, flipchart.
3. **Jocuri de mimă**
- **Descriere:** Activitatea urmărește dezvoltarea comunicării nonverbale și capacitatea de interpretare a gesturilor și emoțiilor celorlalți.
 - **Resurse:** Cartonaje cu cuvinte/situații.
4. **Jocuri de dicție și intonație**
- **Descriere:** Exerciții care ajută elevii să-și îmbunătățească dicția și să transmită mesajele clar și convingător.
 - **Resurse:** Texte tipărite, înregistrări audio pentru modelare.
5. **Jocuri de rol**
- **Descriere:** Elevii vor interpreta diverse scenarii pentru a învăța să comunice eficient în situații reale.
 - **Resurse:** Costume, foi cu scenarii pregătite.
6. **Managementul furiei**
- **Descriere:** Exerciții și discuții despre modalitățile sănătoase de exprimare a emoțiilor și de gestionare a furiei.
 - **Resurse:** Videoproiector, fișe de lucru.
7. **Tehnici de mediere a conflictelor**
- **Descriere:** Elevii vor învăța strategii de rezolvare a conflictelor prin jocuri și discuții.
 - **Resurse:** Flipchart, fișe de lucru.
8. **Dezbateri pe echipe**
- **Descriere:** Organizarea unor dezbateri pe teme de interes pentru dezvoltarea abilităților de argumentare și convingere.
 - **Resurse:** Microfoane, liste de subiecte, foi pentru notițe.
9. **Organizarea de diverse jocuri/discuții în perechi**
- **Descriere:** Exerciții de comunicare care pun accent pe ascultarea activă și formularea corectă a mesajului.
 - **Resurse:** Cartonaje cu întrebări, ceas pentru măsurarea timpului.

Resurse generale:

- Hârtie, Xerox, flipchart, videoproiector, creioane, markere, microfoane, cartonaje, fișe de lucru, materiale audio-video.

Modalități de evaluare:

1. Aplicarea de chestionare inițiale și finale pentru a măsura progresul.
2. Feedback din partea elevilor, profesorilor și părinților.
3. Observarea directă a comportamentului și a implicării elevilor în activități.

Educația în era digitală: Cum să pregătim viitorul nostru comun?

Prof. Marin Ștefania

Școala Gimnazială Nr. 279, București

Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, educația joacă un rol esențial în pregătirea noilor generații pentru provocările viitorului. Tehnologia transformă fundamental modul în care învățăm, oferind oportunități unice de acces la cunoștințe și resurse educaționale.

Impactul tehnologiei asupra educației Digitalizarea educației aduce numeroase beneficii, printre care:

- Accesibilitate crescută la informație prin platforme online și resurse digitale.
- Învățare personalizată, adaptată ritmului și stilului fiecărui elev.
- Dezvoltarea competențelor digitale esențiale pentru viitoarele cariere.
- Colaborare globală prin proiecte online și cursuri internaționale.

Provocări și soluții În ciuda avantajelor, educația digitală vine și cu provocări:

- **Dependența de tehnologie** – este important să echilibrăm utilizarea digitalului cu activități offline.
- **Accesul inegal la resurse** – trebuie promovate politici educaționale care să asigure acces egal la tehnologie.
- **Securitatea online** – educarea copiilor despre siguranța în mediul digital este esențială.

Cum pregătim viitorul? Pentru a valorifica pe deplin potențialul educației digitale, este necesară o colaborare între profesori, elevi și părinți. Investițiile în formarea cadrelor didactice și dezvoltarea unor platforme educaționale eficiente vor contribui la un sistem de învățământ modern și adaptabil.

Viitorul educației pentru clasele sociale defavorizate

Pentru a asigura un viitor echitabil în era digitală, trebuie să acordăm o atenție deosebită accesului la educație al claselor sociale defavorizate. Câteva măsuri esențiale includ:

- **Dotarea școlilor din zonele defavorizate cu infrastructură digitală** – acces la internet și echipamente IT pentru toți elevii.
- **Programe de formare pentru cadrele didactice** – astfel încât profesorii să poată folosi tehnologia pentru a sprijini toți elevii, indiferent de mediul lor social.
- **Subvenții și burse pentru elevi** – pentru a reduce decalajul educațional între categoriile sociale.
- **Platforme de învățare gratuite și accesibile** – care să permită tuturor elevilor să beneficieze de educație de calitate, indiferent de statutul lor economic.

Educația digitală trebuie să fie un drept, nu un privilegiu. Doar prin eforturi comune putem asigura un viitor în care toți copiii, indiferent de mediul din care provin, să aibă șanse egale de succes în societatea modernă.

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE: PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII PENTRU FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI

**Prof. MARINESCU GIANINA IONELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NĂSTURELU**

Digitalizarea educației este o necesitate a zilelor noastre pentru a asigura un învățământ de succes. Chiar și înafara contextului pandemiei, educația digitală a devenit, pe an ce trecea, o nevoie tot mai mare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Pandemia a acutizat însă această nevoie și a adus-o până la un nivel vital pentru orice societate și pentru orice sisteme educaționale din lume.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile noastre abordează tehnologia. Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală necesită asigurarea accesului la instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În clasa viitorului, profesorii și elevii folosesc intuitiv și în detaliu toate funcțiile și resursele echipamentelor și tehnologiei de top, pentru procese de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii "digitali", cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune. Lecțiile interactive îi determină pe educați să își dorească să participe activ la ore. Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de

copii și adolescenți, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat. Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.

Educația digital prezintă o serie de avantaje pentru care se recomandă realizarea ei în școli. Ca avantaje putem aminti:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;

- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- Metode pedagogice diverse;

În concluzie, nu putem neglija faptul că această generație de copii și adolescenți se identifică cu dispozitivele electronice în ere Internetului. Pentru copiii mai mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi evaluat. Dacă putem determina modul în care să ”trezim” interesul elevului pentru studiu, atunci, resursele web apar pline de beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

**Importanța activității educative realizate în online
pentru promovarea imaginii școlii
Mate Cătălina Viorica
Școala Gimnazială Papiu Ilarian**

Promovarea imaginii unei școli este esențială pentru asigurarea unui mediu educațional de calitate și pentru consolidarea relației dintre instituție și comunitate. În era digitală actuală, activitățile educative desfășurate online au devenit instrumente puternice în acest demers, oferind oportunități inedite de a evidenția valorile, realizările și oferta educațională a școlii.

Rolul activităților educative online în promovarea imaginii școlii

Activitățile educative online permit instituțiilor de învățământ să își extindă prezența dincolo de limitele fizice, atingând un public mai larg și diversificat. Prin intermediul platformelor digitale, școlile pot:

- **Prezenta realizările și proiectele:** Publicarea online a proiectelor realizate de elevi, a participării la concursuri sau a evenimentelor școlare oferă vizibilitate și recunoaștere atât elevilor, cât și instituției.
- **Facilita comunicarea cu părinții și comunitatea:** Platformele online permit o comunicare eficientă și transparentă cu părinții, informându-i despre activitățile curente, evenimentele viitoare și progresul elevilor.
- **Promova oferta educațională:** Prin intermediul site-urilor web și al rețelelor sociale, școlile pot prezenta programele educaționale, activitățile extracurriculare și facilitățile oferite, atrăgând astfel noi elevi și parteneriate.

Strategii eficiente pentru promovarea imaginii școlii prin activități online

Pentru a valorifica la maximum potențialul mediului online, școlile pot implementa următoarele strategii:

1. **Dezvoltarea unui site web atractiv și informativ:** Un site bine structurat, actualizat constant, care să includă informații despre misiunea școlii, echipa educațională, programele oferite și evenimentele organizate, reprezintă o carte de vizită esențială.
2. **Utilizarea rețelelor sociale:** Platforme precum Facebook, Instagram sau YouTube pot fi folosite pentru a distribui fotografii, videoclipuri și informații despre activitățile școlare, creând o comunitate online activă și implicată.
3. **Organizarea de evenimente online:** Webinarii, ateliere virtuale sau sesiuni live pot demonstra expertiza cadrelor didactice și pot implica atât elevii, cât și părinții în procesul educațional.
4. **Publicarea de resurse educaționale:** Oferirea de materiale didactice, ghiduri sau articole pe teme educaționale poate poziționa școala ca un centru de resurse pentru comunitate.
5. **Implementarea proiectelor eTwinning:** Participarea la proiecte internaționale online, precum eTwinning, nu doar îmbogățește experiența educațională a elevilor, dar și crește vizibilitatea și prestigiul școlii la nivel european.

Beneficiile activităților educative online asupra imaginii școlii

Implementarea activităților educative online aduce multiple avantaje în promovarea imaginii instituției:

- **Transparență și accesibilitate:** Informațiile disponibile online permit părinților și comunității să fie la curent cu activitățile și realizările școlii, consolidând încrederea în instituție.
- **Inovație și adaptabilitate:** Utilizarea tehnologiilor moderne demonstrează capacitatea școlii de a se adapta la cerințele contemporane și de a oferi elevilor competențe digitale esențiale.
- **Extinderea rețelei de colaborări:** Vizibilitatea online poate atrage parteneriate cu alte instituții, organizații non-guvernamentale sau companii, oferind oportunități suplimentare pentru elevi și profesori.

Provocări și soluții în implementarea activităților educative online

Deși beneficiile sunt numeroase, implementarea activităților educative online poate întâmpina și provocări:

- **Accesul la tehnologie:** Nu toți elevii sau profesorii pot dispune de echipamente adecvate sau de conexiune la internet de calitate. Soluția poate consta în parteneriate cu autoritățile locale sau companii pentru a furniza resursele necesare.
- **Formarea competențelor digitale:** Atât elevii, cât și cadrele didactice pot necesita traininguri pentru a utiliza eficient platformele online. Organizarea de sesiuni de formare și workshop-uri poate ameliora această situație.
- **Securitatea online:** Protejarea datelor personale și asigurarea unui mediu online sigur sunt esențiale. Implementarea unor politici clare de securitate și educarea utilizatorilor în privința riscurilor cibernetice sunt pași importanți în acest sens.

Concluzie

Activitățile educative realizate în mediul online reprezintă o componentă vitală în strategia de promovare a imaginii școlii. Prin adoptarea și integrarea tehnologiilor moderne, instituțiile de învățământ pot demonstra adaptabilitate, inovație și un angajament continuu pentru oferirea unei educații de calitate, consolidând astfel relația cu elevii, părinții și întreaga comunitate.

Bibliografie

1. Mesaroșiu, Corina, Importanța activităților educative realizate în mediul online pentru promovarea imaginii școlii, Revista EDICT, 1 aprilie 2023. Disponibil la: edict.ro.
2. Proiect Educational, Promovarea imaginii școlii! - Proiect Educational, Esential în Educație, nr. 4, aprilie 2021. Disponibil la: proiecteducational.ro.
3. Didactic.ro, Importanța activităților educative realizate în online pentru promovarea imaginii școlii, Materiale Didactice, 20 ianuarie 2021. Disponibil la: didactic.ro.
4. Didactic.ro, Promovarea imaginii școlii, Revista Cadrelor Didactice, 2021. Disponibil la: didactic.ro.
5. Editura D.A.R.T., Importanța activităților extrașcolare în educația copiilor, Volumul 1, 2023. Disponibil la: edituradart.ro.

„Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili”

Matei Ioana Alexandra

Grădinița „Voinicel” Chitila

Epoca digitală a schimbat permanent comportamentul consumatorilor. Magazinul online nu mai este singurul și cel mai important canal de vânzări, clienții achiziționând și pe dispozitive mobile – utilizând “asistentul vocal” – sau prin rețelele de socializare Instagram, Facebook ori Snapchat. Căutând răspunsul la întrebarea “Cum formăm cetățeni responsabili în era digitală?”, trebuie să avem în vedere, în primul rând, beneficiile pe care le aduce transformarea digitală: versatilitate, automatizare, GPS și mapare, sisteme descentralizate, baze de date mari (conectate la gestionarea activelor, măsurarea riscului financiar, crearea strategiilor de marketing), internetul obiectelor etc.

Unul dintre cele mai concludente exemple de utilitate și eficiență a digitalizării este în sectoarele economice și comerciale. Dezvoltarea rețelilor de socializare are o influență crucială asupra comportamentului consumatorilor. Deși fiecare platformă oferă propriile avantaje pentru consumatori, există încă o relație simbiotică între tehnologiile tradiționale și cele digitale. Utilizatorii își pot extinde experiența TV, utilizând smartphone-ul, pentru a o împărtăși, prin intermediul rețelilor de socializare sau cumpărând produse prezentate într-o reclamă radio pe care o ascultă în prezent. Investițiile în digitalizare și educația digitală a personalului ar trebui să fie o prioritate majoră a proprietarilor de afaceri, a managerilor și a guvernului. În același timp, tuturor oamenilor ar trebui să li se ofere resurse care să-i ajute să facă față erei digitale

Una dintre cele mai prietenoase definiții este oferită de [Dictionarul Collins](#): „Epoca digitală (sau era informațională) este o perioadă în care cantități mari de informații sunt disponibile pe scară largă pentru mulți oameni, în mare parte prin tehnologia computerului”.

Digitalizarea are un domeniu larg de aplicare, principalele 8 tehnologii fiind:

Inteligența artificială (AI) este un termen-cadru pentru tehnologiile „inteligente” care sunt conștiente despre acest fapt și pot învăța din mediile lor cum să asiste sau să contribuie la luarea deciziilor umane. Învățarea automatizată, motoarele de recomandare, chat-urile și recunoașterea imaginilor sunt doar câteva dintre domeniile în care se aplică AI.

Realitatea augmentată (AR) este un „ecran” fizic de date sau informații care utilizează informații contextualizate digital, pentru a întări viziunea reală a utilizatorului. Este utilizată pentru vizualizarea datelor, siguranța transportului, experiența clienților și operațiunile de producție.

Tehnologia Blockchain este un fel de hartă informațională, în care etapele unui proces sau tranzacțiile sunt înregistrate și confirmate fără a fi nevoie de o autoritate centrală. Este utilizat

pentru trasabilitatea lanțului de aprovizionare, procesele financiare, verificarea identității și schimburi valutare digitale.

Dronele sunt dispozitive care zboară sau se mișcă, pilotate de la sol și pot fi folosite pentru a colecta o gamă largă de date sau pentru a executa sarcini la distanță, cum ar fi: livrare la distanță, întreținere infrastructură, supraveghere sau captura video la distanță.

Internetul obiectelor (IoT) extinde conectivitatea la rețea și permite unei game variate de dispozitive să colecteze, să proceseze și să trimită date înapoi. Este utilizat în domenii precum: urmărirea activelor, contorizarea inteligentă, administrarea flotei și întreținerea predictivă.

Robotica este combinația dintre inginerie și informatică, pentru a crea, proiecta și opera dispozitive mecanice, adică roboți. Este utilizat în producția industrială, proceduri medicale, operațiuni de transport și realizarea unor produse.

Realitatea virtuală (VR) este o simulare a unei imagini 3D sau a unui mediu în întregul lui, în care utilizatorii pot interacționa într-un mod care transpune realitatea. Este utilizat în marketing, în antrenamente sau cursuri, tururi virtuale, realizarea de prototipuri.

Tipărirea 3D este procesul de creare a unui obiect tridimensional prin imprimarea succesivă a straturilor de materiale, unul peste altul, până la formarea unui obiect. Este utilizat în practică pentru a construi diverse obiecte.

În concluzie, chiar dacă, pentru companii și pentru noi toți, transformarea digitală implică costuri, eforturi și riscuri, ea reprezintă un pas crucial pentru a ține pasul cu evoluția tehnologică, la nivel global și pentru a rămâne competitivi.

Bibliografie:

1. „Cum sa prosperi in era digitala”, Tom Chatfield, 2016

COPIII ZILELOR NOASTRE – CETĂȚENI DIGITALI

Prof.dr. MATEI GEORGETA
Director, GRĂDINIȚA nr.268
București

Abstract

Digital citizenship is the ability to navigate safely and responsibly through digital environments, engaging actively and respectfully in these spaces. It is similar to traditional citizenship, but applies to the online world.

Diferențele dintre generații au fost dintotdeauna o temă importantă de discuție. Desprinderea aceasta, atât de necesară la nivel individual, cât și la nivel colectiv, a dus la o evoluție constantă. Fiecare dintre generațiile definite astăzi prin literele X, Y, Z are anumite caracteristici care o diferențiază, dar, pentru că discutăm despre „cetățenie digitală“, ne vom opri la ceea ce numim astăzi generația Z sau „nativii digitali“.

Nativi digitali vs. Imigranți digitali

Deși este insuficient și superficial să definim aceste generații după criteriul anului de naștere, excluzând factorii de mediu sau cei culturali, totuși, un aspect diferențiază generația Z de toate celelalte. Numiți și *iGeneration* sau „nativii digitali“, ei sunt acele persoane care au crescut odată cu ascensiunea culminantă a tehnologiei. Crescuți la începutul Ereii Digitale, aproximativ 91% dintre ei au acces la un telefon inteligent (*smartphone*) și 90% dintre ei se uită zilnic pe YouTube. În timp ce membrii generației Z privesc tehnologia ca pe un dat, toți ceilalți utilizatori „întârziați“ (cei din generația Y și-au petrecut copilăria și mare parte din adolescență fără să aibă acces la telefoane inteligente sau internet) se pot numi „imigranți digitali“. Pentru cei din generația Z, a avea un *smartphone* la îndemână 24 de ore din 24 este ceva obișnuit. Cei din generația X considerau că apariția primului televizor în sat este o poveste demnă de spus nepoților sau copiilor.

Nepoții aceia suntem noi, generația Y, iar copiii noștri fac parte din generația Z.

Generația noastră nu are repere din trecut în ceea ce privește folosirea tehnologiei. Dacă ar fi să ni se adreseze întrebările: „Care era timpul alocat ecranului în copilăria ta?“ sau „Care a fost primul joc video pe care l-ai jucat atunci când ai împlinit șase ani?“, răspunsurile ar arăta că nu am avut parte nici de prea multe limite, în afara faptului că se întrerupea transmisiunea cu totul, iar primul joc probabil l-am jucat prin adolescență. Astfel, cu atât mai dificilă pare misiunea unor părinți lipsiți de aceste experiențe să educe și să stabilească repere pentru nativii care par să se descurce atât de bine în raport cu tehnologia.

În evoluția lumii au existat dintotdeauna anumite praguri care, odată trecute, au făcut întoarcerea imposibilă, iar accesul facil la tehnologie complexă este unul dintre ele. Odată cu acceptarea instalării unei noi ere digitale, avem nevoie de un set de reguli și legi pentru a ne asigura o integrare armonioasă și benefică, astfel încât să folosim toate atuurile vremurilor în care trăim în favoarea noastră. Întotdeauna am comparat în mintea mea acest prag al tehnologizării vieții de zi cu zi cu cel al apariției primului automobil. La început, nu a fost nevoie

de reguli, pentru că existau foarte puține automobile, dar odată ce automobilul a devenit foarte popular, a fost nevoie de un set de reguli și legi pentru evitarea numeroaselor accidente.

Călătoria digitală începe de acasă

Cetățenia digitală reflectă normele și etica folosirii responsabile și adecvate a tehnologiei. Adică reunește toate acele reguli și legi al căror rezultat se leagă de calități precum bunătate, responsabilitate, autocontrol, considerație și altruism. După cum se poate vedea, aceste calități sunt aceleași cu cele pe care fiecare persoană ar fi bine să își bazeze existența și în viața reală.

„Sunt de părere că, de vreme ce copiii dumneavoastră își petrec mult mai mult timp în lumea virtuală decât mâncând, dormind, ieșind în oraș sau mergând la școală, ei au nevoie de mai mult decât acea reziliență dovedită în lumea reală. Le trebuie o flexibilitate în lumea virtuală, pentru a avea grijă de ei înșiși, și o cetățenie digitală, pentru a se îngriji de lumea din jurul lor.” – spune Jodi Gold, autoarea cărții ***Părinte în era digitală***.

Orice călătorie importantă în viață începe de acasă, iar responsabilitatea de a face corect primii pași (și în lumea digitală), revine părinților. În acest sens, sunt prezentate mai jos câteva activități pe care părinții le pot face pentru a sprijini copiii să devină rezilienți în mediul virtual. Aplicarea acestor recomandări îi poate pregăti pe copii, pentru a deveni cetățeni digitali responsabili și inteligenți.

1. **Discuțiile deschise sunt mereu binevenite.** Conversațiile pe care părinții le pot avea cu copiii sunt oportunități bune de dezvoltare cognitivă și de încurajare a gândirii critice. Nu vrem ca un copil să creadă tot ce aude pe diferite canale, vrem ca acesta să poată să discearnă între ce este adevărat și ce este fals. Iar aici, în calitate de adulți, putem modela mintea copiilor.

2. **Copiii nu trebuie uitați cu bona digitală.** Prezența părinților alături de copii atunci când se uită la desene animate ar putea transforma un timp de ecrane într-un moment (și) de conectare. De asemenea, acest obicei este un prilej de a putea oferi sugestii legate de „fantezie vs. realitate”. Nu spun să se stea mereu lângă copil, dar sugerez să nici nu-l uităm în fața tabletei sau a vreunui alt ecran.

3. **Învățăm din ce vedem.** Este important să se discute despre violență și să încurajăm copilul să se pună în pielea diverselor personaje. Când vede o scenă mai violentă sau un comportament de *bullying* întrebați ce crede despre cum se simte personajul respectiv.

4. **Limitele ne oferă siguranță.** Chiar dacă trăim vremuri în care aparent toată lumea face postări pe *social media*, este important ca aceste expuneri ale intimității să fie făcute cu măsură.

5. **Fiecare greșală este o oportunitate de învățare.** Transformați greșelile comise în *online* (postarea de poze nepotrivite, detalii legate de adresa personală sau conversații cu necunoscuți) în momente de conectare și creștere. Copiii vor învăța mult mai multe dintr-o conversație deschisă, bazată pe dialog, decât din pedepse sau control parental exagerat.

6. **Părinții - cetățeni digitali conștienți.** Pentru a cunoaște mai bine lumea digitală este important ca părinții să facă parte din aceasta. Să aibă conturi pe platformele de interes ale copiilor și ei să știe că părinții sunt la curent cu viața lor digitală.

Copiii învață ce văd la adulți

Unii dintre noi au îmbrățișat tehnologia în viețile lor, în timp ce alții se tem de efectele ei. Ca în orice aspect al relației părinte-copil, regulile privind timpul la ecrane și uzul de aparate sofisticate (cu acces la internet) ar trebui să se facă în cadrul normelor care reprezintă atât valorile noastre de viață, cât și stilul parental în care credem. O evaluare sinceră a consumului de

tehnologie în familie, o evaluare aplicată tuturor membrilor familiei – de la mic la mare – ar putea aduce claritatea de care avem nevoie pentru a putea seta limite cu blândețe și respect.

Dacă suntem siguri de ceva este că tehnologia nu va pleca prea curând din viețile noastre, iar nevoia unei educații digitale este la fel de necesară, pentru siguranța și stima noastră de sine, ca toate valorile esențiale pe care le cultivăm în viața reală.

Cetățenia digitală înseamnă abilitatea de a naviga în siguranță și responsabilitate prin mediile digitale, implicându-ne activ și respectuos în aceste spații. Este similară cu cetățenia tradițională, dar se aplică lumii online.

Deși ne desfășurăm viața și interacționăm în lumea digitală într-un mod similar cu cel offline, nu suntem întotdeauna la fel de atenți la acțiunile noastre online. Uneori putem acționa fără să ne dăm seama cum ne pot afecta reputația, siguranța și dezvoltarea ca cetățeni digitali. Între timp, tot ce facem online continuă să afecteze și să definească lumea și personalitatea noastră digitală.

Mediile digitale oferă și oportunități unice pentru ca toți să se implice, să-și exprime opiniile și să contribuie la schimbări atât online, cât și offline. Acțiunile noastre în lumea online pot avea un impact real, iar fiecare dintre noi avem un rol de jucat ca cetățeni digitali activi. Tot ceea ce facem pe internet lasă o urmă.

Iată câteva exemple despre cum putem fi toți cetățeni digitali responsabili și contribui la construirea unei lumi online mai bune:

Empatie și construirea comunității

- Îmi amintesc că există o persoană reală în spatele ecranului.
- Ofer ajutor dacă văd pe cineva hărțuit cibernetic.
- Fac o pauză înainte de a face ceva când mă enervez.
- Dacă intru în conflict cu cineva pe care îl cunosc online, discutăm personal.
- Lupt împotriva urii și discriminării atunci când le văd online.
- Raportez ura și hărțuirea atunci când le văd online.
- Reclam platformelor și advertiserilor care susțin ura.
- Îmi exprim opinia pentru a modela valorile comunităților mele online.

Utilizarea pozitivă a tehnologiei

- Folosesc instrumente digitale pentru a mă conecta cu familia și prietenii.
- Folosesc instrumente digitale pentru a fi un cetățean activ în comunitatea mea.
- Sunt conștient de utilizarea media digitală și folosesc dispozitive digitale ca instrumente în momente specifice pentru scopuri specifice.

Informație

- Verific surse de încredere înainte de a distribui informații.
- Distribui informații pe care le știu că sunt utile și de încredere.
- Combat dezinformarea fără a-i da atenție suplimentară.
- Când văd informații online, mă întreb: Ce știu deja despre asta? De ce vreau să o cred/resping? Ce m-ar face să îmi schimb opinia?

Drepturi, confidențialitate și etică

- Folosesc instrumente, setări și preferințe pentru a-mi gestiona confidențialitatea.
- Respect confidențialitatea altora când distribui lucruri online.
- Știu cum să accesez etic conținut precum muzică, jocuri și videoclipuri.
- Îmi cunosc drepturile privind utilizarea corectă și cum să folosesc materialele din domeniul public și Creative Commons.

- Îmi cunosc drepturile ca cetățean, consumator și ființă umană și cum să le fac valabile online.

”Portretul cetățeanului digital

Sunt protejat – îmi protejez informațiile personale și pe cele ale celorlalți

Gândesc – mă gândesc bine înainte să postez ceva online, deoarece ceea ce postez va fi permanent

Sunt respectuos – am respect pentru mine și pentru alții și nu tolerez bullying-ul.

Sunt responsabil – respect drepturile de autor! Menționarea sursei este esențială!

Creez – mă folosesc de instrumentele online pentru a mă exprima și a crea lucruri minunate.”
(sursa factboost)

Cetățenia digitală înseamnă abilitatea de a naviga în siguranță și responsabilitate prin mediile digitale, implicându-ne activ și respectuos în aceste spații. Este similară cu cetățenia tradițională, dar se aplică lumii online.

Educând elevii de la o vârstă fragedă despre diferitele aspecte ale alfabetizării media digitale, educatorii îi vor ghida pe aceștia pe calea către o cetățenie digitală activă și responsabilă. Ca cetățeni digitali, elevii ar trebui să aibă capacitatea de a accesa, utiliza, înțelege și se implica în media (inclusiv comunitățile online), să gândească critic la toate mediile pe care le consumă și să știe să facă asta etic și eficient.

BIBLIOGRAFIE:

1. Barbu, S. (2022). *Provocările educației în era digitală*. Revista cadrelor didactice nr.87/2022. Didactic.ro. Cancelaria Națională
2. Făt, S. & Labăr, A. (2009). *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație*. EduTIC;
3. Gold, Jodi., (2017). *Screen-Smart Parenting, How to Find Balance and Benefit in Your Child 's Use of Social Media, Apps and Digital Devices (Părinte în era digitală. Învăță-ți copilul cum să folosească adecvat rețelele sociale și aparatele digitale)* . Bucuresti: Editura Trei
4. Istrate, O. (2010). *Efecte si rezultate ale utilizării TIC în educație* în *Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual* , Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București;
5. Matei, G. (2012). *Managementul calității totale în învățământul preșcolar. Valori, competențe, practici*. București : Editura Universitară
6. Neacșu, I. Beșcu, M.M. (2022). *Management calitativ și leadership în învățământul preșcolar : strategii investigative și valori inovativ-motivaționale*. București : Editura Universitară
7. Digital Education Action Plan (2021-2027) - Communication – EUR-Lex website
8. [https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2021/0381\(COD\)&l=en](https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2021/0381(COD)&l=en)

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Prof. Matei Ildiko
Școala Gimnazială Șoarș, jud. Brașov

În ultimele decenii, inovația digitală a transformat profund peisajul educațional, aducând cu sine atât oportunități, cât și provocări. În această lume, însă, este esențial să ne concentrăm pe formarea unor cetățeni capabili să facă față acestui mediu digital complex.

Cu cât oportunitățile sunt mai mari, cu atât provocările sunt mai diversificate. Una dintre provocările inovației digitale în educație este accesibilitatea, un obstacol uriaș în implementarea tehnologiilor digitale. Există încă un număr semnificativ de elevi care nu au acces la dispozitive adecvate sau la o conexiune stabilă la internet. Această disparitate poate crea un decalaj în învățare, lăsând în urmă pe cei mai vulnerabili. Un exemplu relevant în acest sens este anul 2000, când școlile au fost închise, iar cursurile au fost susținute online. Foarte mulți elevi care provin din medii defavorizate nu au avut dispozitive (telefoane, tablete) cu care să se conecteze, sau dispozitivele nu erau corespunzătoare. Accesul la internet era limitat sau lipsea total. Prin urmare, actul educațional a avut foarte mult de suferit, iar elevii au rămas în urmă cu achiziționarea cunoștințelor. De aceea este importantă accesibilitatea.

O altă provocare ar fi calitatea conținutului educațional. Deși avem acces la o multitudine de resurse educaționale, nu toate sunt la nivelul așteptărilor. Este esențial ca educația să fie susținută de materiale relevante și bine structurate, iar cadrele didactice trebuie să fie capabile să evalueze și să selecționeze resursele potrivite.

O importanță foarte mare o are și pregătirea cadrelor didactice. Nu toți profesorii sunt pregătiți să integreze tehnologiile digitale în procesul de predare, nu pentru că nu și-ar dori, ci pentru că nu au cunoștințele necesare. Formarea continuă este esențială pentru a le oferi aceste instrumente și pentru a-i ajuta să devină confortabili cu noile tehnologii. Acest fapt va stimula interesul cadrelor didactice pentru abordarea unor metode și tehnici noi de predare, ducând astfel la îmbunătățirea actului educațional.

Putem vorbi și despre securitatea și confidențialitatea datelor, deoarece utilizarea tehnologiei în educație ridică probleme legate de protecția datelor personale. Este esențial ca instituțiile să dezvolte politici clare pentru a asigura un mediu sigur și protejat pentru elevi.

Una dintre soluțiile pentru formarea cetățenilor responsabili ar fi creșterea accesibilității la tehnologie. Programele de împrumut de echipamente și inițiativele locale de conectare la internet pot face o diferență semnificativă. Există zone unde alimentarea cu curent electric limitează accesul la internet deoarece, la cele mai mici anomalii ale vremii, curentul electric este întrerupt. Ar trebui ca instituțiile abilitate să asigure echipamentele necesare, astfel încât lipsa curentului electric să nu mai influențeze actul educațional. Este necesar ca profesorii și elevii să aibă acces continuu și gratuit la platformele educaționale și resursele acestora. De ce o instituție de învățământ trebuie să plătească un software pentru a crea un orar, de exemplu? Tot ce este gratuit are limite în utilizare.

De asemenea, trebuie dezvoltat un conținut educațional de calitate. Colaborarea între educatori, experți în pedagogie și dezvoltatori de conținut poate duce la crearea unor resurse educaționale adaptate nevoilor elevilor. Aceste resurse ar trebui să fie interactive și să faciliteze învățarea activă. Avem nevoie de astfel de resurse și pentru elevii cu cerințe educaționale speciale, integrați în învățământul de masă.

Investiția în formarea cadrelor didactice este o altă măsură ce trebuie luată în considerare de instituțiile de învățământ. Acestea trebuie să investească în formarea profesională a profesorilor, axată pe utilizarea eficientă a tehnologiilor digitale. Acest lucru va facilita integrarea acestor instrumente în predare.

Elevii trebuie instruiți în ceea ce privește securitatea online și utilizarea responsabilă a tehnologiei. Ei trebuie să devină utilizatori informați și responsabili.

În concluzie, inovația digitală în educație oferă oportunități imense pentru dezvoltarea cetățenilor responsabili, dar necesită o abordare atentă pentru a depăși provocările existente. Prin colaborare și angajament, putem crea un mediu educațional care nu doar că promovează accesibilitatea și calitatea, dar și formează competențe esențiale pentru viitor. Numai așa putem asigura o societate bine informată și responsabilă în era digitală.

BIBLIOGRAFIE

<https://edict.ro/provocari-si-solutii-in-educatia-digitala/>

<https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>

Educația digitalizată, cheia spre un învățământ de succes

Mateș Rodica
Școala Gimnazială „Horea” Horea

Digitalizarea educației este o necesitate a zilelor noastre pentru a asigura un învățământ de succes. Educația digitală a devenit o nevoie tot mai mare atât pentru profesori cât și pentru elevi.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile noastre abordează tehnologia. Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală necesită asigurarea accesului la instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educație digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În clasa viitorului, profesorii și elevii folosesc intuitiv și în detaliu toate funcțiile și resursele echipamentelor și tehnologiei de top, pentru procese de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii digitali, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școala.

În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune.

Lecțiile interactive îi determină pe educați să își dorească să participe activ la ore. Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de copii și adolescenți, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare.

Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Ajutând copiii să gândească

în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.

Educația digitală prezintă o serie de avantaje pentru care se recomandă realizarea ei în școli. Ca avantaje putem aminti:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- Metode pedagogice diverse;

În concluzie, nu putem neglija faptul că această generație de copii și adolescenți se identifică cu dispozitivele electronice în era internetului. Pentru copiii mai mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi evaluat. Dacă putem determina modul în care să trezim interesul elevului pentru studiu, atunci, resursele web apar pline de beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

IMPORTANȚA TEHNOLOGIEI ASUPRA FORMĂRII ELEVILOR

Autor: Prof. înv. primar, Mathias Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 6, sector 1, București

Trăim într-o eră în care tehnologia a avansat foarte mult și informațiile pot fi culese foarte ușor folosind motoare de căutare (Google, etc) printr-un singur click, putem avea acces la instruire asistată de calculator, putem colabora cu persoane aflate la mii de kilometri distanță, putem realiza proiecte comune chiar dacă nu suntem în aceeași încăpere, putem avea acces la fenomene inaccessibile altfel, putem avea acces la biblioteci virtuale sau muzee on-line, putem păstra legătura cu familia sau cu prietenii, sau putem obține informații într-un timp redus și cu costuri minime. Tehnologia Informației face ca noi să fim la un click distanță de ceea ce ne interesează, ea este parte a vieții de zi cu zi.

Încă din primul an de viață, copiii sunt atrași de tehnologie și, pe măsură ce cresc, experimentează expunerea la diverse device-uri smart. Încă de la grădiniță, copiii descoperă jocurile online și ajung să fie

abili utilizatori ai internetului, dezvoltându-și deprinderi de utilizare a echipamentelor și softurilor care depășesc uneori nivelul părinților și al profesorilor lor. Pe măsură ce cresc, tehnologia este din ce în ce mai mult folosită pentru a se exprima, pentru a relaționa, a comunica.

În condițiile contemporane ale dezvoltării rapide a științei și tehnicii se urmărește sporirea eficienței formative a procesului de învățământ, prin antrenarea elevului în procesul asimilării cunoștințelor. Este necesar ca elevul – din “obiect” care asimilează știința- să devină “subiect” care redescoperă știința iar

metodele folosite de el, pentru asimilarea cunoștințelor , să devină metode de cercetare. Rolul profesorului este ca în primii ani de școală să-i învețe pe copii “să învețe” (ca atitudine generală) și apoi cum să învețe utilizând diverse tehnici de muncă intelectuală. Utilizarea tehnologiei în școli

are ca pas logic folosirea nu numai a computerelor (desktop-uri și laptop-uri) ci și a dispozitivelor mobile (tablete și smartphone-uri).

Printre motivele utilizării dispozitivelor mobile în ore se numără: larga răspândire a acestora în rândul elevilor (aproape fiecare elev are deja un smartphone sau/și o tabletă), obișnuința elevilor de a le folosi (elevii folosesc curent diferite aplicații pe smartphone-uri) și, nu în ultimul rând, dezvoltarea foarte mare a aplicațiilor educaționale care, odată instalate pe tablete sau smartphone-uri, pot fi folosite independent de conexiunea la internet. Unul dintre cele mai importante motive ale utilizării acestor dispozitive este legat tocmai de mobilitatea acestora, ele putând fi folosite în orice sală de clasă, nu numai în laboratorul de informatică, sau pot fi folosite pentru activități în afara școlii, în curtea școlii, în muzee, parcuri, excursii școlare și altele. Aceste dispozitive sunt ușoare, de dimensiuni reduse, au autonomie și pot fi transportate și folosite cu mare ușurință. Ele permit elevilor să fie mai activi și mai autonomi în procesul de învățare, favorizând individualizarea și diferențierea învățării.

Astfel, utilizarea calculatorului în învățământ va conduce la deplasarea accentului de la un mediu de învățare centrat pe profesor la unul centrat pe elev, în care profesorii nu mai reprezintă sursa – cheie de informație și de transmitere a cunoștințelor, ci colaboratori ai elevilor, studenților, aceștia transformându-se din receptori pasivi de informație în factori activi în propria lor educație.

Activitățile în grup, activitățile colaborative, pot fi facilitate de folosirea dispozitivelor mobile. De exemplu, pentru a realiza un proiect, elevii pot face fotografii, nota idei, înregistra discuții, filma diferite contexte și apoi pot realiza împreună o prezentare a rezultatelor proiectului. Învățarea personalizată poate fi facilitată de asemenea de dispozitivele mobile. Elevii pot lucra pentru a culege informații, a rezolva teste sau alte sarcini în ritmul lor, aplicațiile dând profesorului informații valoroase despre nivelul de înțelegere și de însușire a cunoștințelor pentru fiecare elev.

Pentru a fi eficiente, mijloacele ICT (internet și tehnologia comunicațiilor) trebuie combinate cu tehnologii și metode tradiționale, astfel încât să conducă la îmbunătățirea actului de

predare și de învățare, la partajarea cunoștințelor și a informației, la obținerea unui grad sporit de flexibilitate a învățământului pentru a răspunde necesităților sociale concrete, la scăderea costurilor educației și la îmbunătățirea eficienței sistemului de învățământ

Pentru a sublinia rolul pozitiv al tehnologiilor informaționale în educație, voi prezenta rezultatele psihiatrului William Glasser din Control theory in the classroom, despre măsura în care reținem informațiile în diferite contexte:

- 10% din ce citim
- 20% din ce auzim
- 30% din ce vedem
- 50% din ce auzim și vedem
- 70% din ce discutăm cu alții
- 80% din ce experimentăm
- 95% din ce îi învățăm pe alții

Indiferent de forma pe care o au texte, imagini, prezentări PowerPoint, video, reprezentări grafice, etc, utilizarea produselor software educaționale în sistemul de învățământ este o necesitate dictată de cerințele societății actuale, societate dominată de puterea inteligenței ce închide ușile tradiționalismului și deschide ferestrele cunoașterii. În acest context este important ca școala să-i învețe pe tineri cum să învețe, promovând autonomia în lucru, flexibilitatea gândirii, capacitatea de cooperare și dialog, de anticipare a schimbărilor, adaptabilitate, stimularea autoinstruirii, păstrarea unui echilibru între individualism și socializare. In concluzie, dinamica fără precedent din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor are ca efect includerea în didactica modernă a tot mai multe tehnici și mijloace de învățare în deplină concordanță cu profilul psihosociopedagogic al elevului din societatea contemporană. Modalitatea optimă de prezentare a conținuturilor, încurajarea unui demers activ și învățarea colaborativă oferă un plus de calitate, crescând flexibilitatea sistemelor educaționale în conformitate cu fiecare etapă a ciclului de învățare și cu particularitățile fiecărui elev.

BIBLIOGRAFIE :

Neacșu I., Instruire și învățare, București, Ed. Științifică, 1990;

Ghidul profesorului modern Ed Polirom , 2008

<http://www.europeanschoolnetacademy.eu/web/tablets-in-schools>

Educația în Era Digitală

Introducere

Educația a fost întotdeauna un pilon fundamental al dezvoltării societății, dar în ultimii ani a suferit transformări semnificative datorită avansului tehnologic. Era digitală a adus cu sine noi metode de predare și învățare, resurse digitale accesibile și o schimbare majoră în modul în care elevii și profesorii interacționează cu informația. Acest referat analizează impactul digitalizării asupra educației, beneficiile și provocările acesteia.

Cuprins

1. Digitalizarea educației – o necesitate a vremurilor moderne

Într-o lume în care tehnologia joacă un rol crucial în toate domeniile, integrarea acesteia în educație este esențială. Digitalizarea a început prin introducerea calculatoarelor în școli și a continuat cu utilizarea internetului, a platformelor de e-learning și a inteligenței artificiale. Pandemia COVID-19 a accelerat această tranziție, demonstrând necesitatea unui sistem educațional flexibil, capabil să funcționeze și în mediul online.

2. Beneficiile educației digitale

- **Accesibilitate crescută la informație** – Internetul oferă elevilor și studenților acces rapid la cunoștințe din întreaga lume. Platforme precum Khan Academy, Coursera sau edX permit învățarea independentă.
- **Personalizarea învățării** – Tehnologiile educaționale pot adapta conținutul la ritmul și stilul de învățare al fiecărui student, oferind o experiență mai eficientă.
- **Interactivitate și inovație** – Materialele digitale, precum simulările virtuale și realitatea augmentată, fac procesul educațional mai atractiv și mai ușor de înțeles.
- **Flexibilitate** – Platformele online permit învățarea de oriunde și oricând, oferind oportunități pentru cei care nu pot participa fizic la cursuri.

3. Provocările educației digitale

- **Lipsa infrastructurii tehnologice** – Nu toți elevii au acces la internet sau la dispozitive adecvate pentru învățarea online, ceea ce creează inegalități.
- **Scăderea interacțiunii sociale** – Educația digitală poate limita comunicarea directă dintre elevi și profesori, afectând dezvoltarea abilităților sociale.
- **Probleme de concentrare** – Utilizarea excesivă a ecranelor și lipsa unui mediu de studiu adecvat pot duce la scăderea atenției și la dificultăți de învățare.
- **Securitatea online** – Elevii pot fi expuși riscurilor cibernetice, cum ar fi furtul de date sau conținutul neadecvat.

4. Soluții pentru îmbunătățirea educației digitale

Pentru a valorifica la maximum beneficiile educației digitale, este necesar un efort comun din partea autorităților, profesorilor și părinților:

- Investiții în infrastructură digitală pentru a asigura acces egal la tehnologie.
- Formarea profesorilor pentru utilizarea eficientă a resurselor digitale.
- Dezvoltarea unor metode de predare care să combine învățarea online cu interacțiunea directă.
- Crearea unor politici de siguranță online pentru protejarea elevilor.

Concluzie

Educația în era digitală oferă oportunități imense, dar vine și cu provocări semnificative. Este esențial ca tehnologia să fie folosită responsabil și complementar metodelor tradiționale pentru a asigura o educație de calitate, accesibilă tuturor. Viitorul educației depinde de capacitatea noastră de a adapta tehnologia la nevoile elevilor și de a crea un sistem echilibrat, care să îmbine avantajele digitalizării cu interacțiunea umană autentică.

UTILIZAREA SISTEMELOR DE MANAGEMENT AL ÎNVĂȚĂRII PENTRU FORMAREA PROFESIONALĂ

Alina MELNIC, Liceul Tehnologic Transporturi Auto Timișoara

Un sistem de management al învățării LMS (Learning Management System) este o aplicație software concepută, de regulă, pentru a sprijini nevoile de formare și educație ale unei organizații, dar utilizarea unui astfel de sistem a devenit în ultimii ani opțiunea aleasă de tot mai multe unități din învățământul profesional și tehnic.

De obicei, LMS include funcții precum:

- e-learning;
- administrarea cursurilor;
- instrumente de colaborare;
- urmărirea progresului utilizatorului;
- motoare de evaluare.

Un sistem de management al învățării este o aplicație software sau o tehnologie bazată pe web folosită pentru a planifica, implementa și evalua un anumit proces de învățare. În forma sa cea mai comună, un LMS constă dintr-un server care realizează funcționalitatea de bază și o interfață cu utilizatorul (UI).

De obicei, un LMS oferă unui cadru didactic o modalitate de a crea și furniza conținut, de a monitoriza participarea elevilor și de a evalua performanța elevilor. De asemenea, ar putea oferi elevilor funcții interactive, cum ar fi discuții individuale, conferințe video și forumuri de discuții.

Instituțiile de învățământ folosesc tot mai des aceste sisteme, care pot îmbunătăți metodele educaționale tradiționale, economisind în același timp timp și bani. Un sistem eficient permite instructorilor și administratorilor să gestioneze eficient elemente precum înregistrarea și accesul utilizatorilor, conținutul, calendarele, comunicarea, chestionarele, certificările și notificările.

În învățământul preuniversitar, se utilizează o mare diversitate de sisteme pentru managementul învățării, pentru care oferim câteva exemple și o scurtă descriere:

- Google Classroom este unul dintre sistemele de management al învățării cele mai utilizate, atât de instituțiile de învățământ, cât și de furnizorii de programe pentru formarea continuă. Permite profesorilor să creeze clase, să distribuie sarcini, să ofere feedback și să promoveze colaborarea. Multe aplicații digitale online se integrează bine în suita Google.

- Microsoft Teams permite organizarea pe structuri de tip clasă, încărcarea de materiale și activități colaborative.

- Edmodo este un sistem care a câștigat popularitate în rândul cadrelor didactice nu numai pentru aspectul asemănător cu Facebook, dar și pentru biblioteca de resurse și comunitatea profesională pe care le oferă.

- Schoology este similar cu Edmodo, care oferă un pachet de bază gratuit pentru persoane fizice și o platformă bazată pe abonamente pentru unitățile de învățământ.

- WeSchool funcționează pe toate dispozitivele și are capacitatea de a combina orice site web, resursă sau aplicație online (ca de exemplu YouTube, Google Docs, Dropbox, Khan Academy etc.) într-o singură experiență de învățare. Evaluările pot include diferite formate de întrebări, inclusiv bazate pe video. Poate fi folosit și în învățarea la distanță/online sau în cazul clasei inversate.

- Moodle este o platformă pentru activități de învățare la distanță care necesită instalare pe un server. Este mai potrivită pentru o soluție comună mai multor clase/standardizată la nivel de unitate de învățământ.

- Easyclass este o platformă ce permite gestionarea activităților de învățare prin organizarea de clase, în care elevii pot primi materiale, teste și sarcini de lucru variate. Elevii pot primi feedback și se pot evalua / nota produsele realizate de aceștia.

- Este un sistem online de management destinat să încurajeze comportamentele pozitive ale elevilor și cultura clasei. Elevii câștigă „Puncte Dojo” în funcție de comportamentul lor în clasă, aplicația bazându-se pe tehnici de gamificare.

În mod particular, managementul învățării în unitățile din învățământul profesional și tehnic necesită un sistem conceput pentru dezvoltarea de abilități practice, care să ofere un conținut modular, multimedia, evaluări practice, urmărirea nivelului de dezvoltare a competențelor și funcții de plasare la un loc de muncă, cu flexibilitate și accesibilitate mobilă. Din această perspectivă, alegerea celui mai potrivit LMS trebuie să răspundă câtorva întrebări esențiale:

- LMS sprijină atât învățarea tradițională la clasă, cât și formarea practică a elevilor?
- Poate LMS să funcționeze eficient ca un centru de predare și de învățare la locul de muncă?
- Dă putere elevilor să preia controlul asupra învățării lor, în și în afara sălii de clasă?
- Poate LMS să ofere acces ușor la date/rapoarte pentru a îmbunătăți predarea și învățarea?

Atunci când o instituție din învățământul profesional și tehnic decide asupra unui LMS, trebuie să-și evalueze nevoile și obiectivele specifice. Aceasta implică înțelegerea tipului de curs, a nivelului de expertiză tehnică disponibilă în cadrul unității și a funcționalităților necesare pentru a îmbunătăți experiența de învățare. Pentru a oferi o varietate de cursuri tehnice aplicative, LMS ar trebui să faciliteze accesul la un conținut multimedia adecvat, simulări interactive și evaluări practice. Trebuie avute în vedere și considerațiile cu privire la scalabilitatea sistemului, adică la capacitatea aceluși sistem de a suporta corect un volum mai mare de încărcare sau de a permite mărirea sau extinderea sa, ușurința de utilizare, capacitățile de integrare cu alte instrumente și platforme, constrângerile bugetare etc.

În plus unitatea de învățământ ar trebui să ia în considerare și implicațiile pe termen lung a opțiunii pentru un anumit LMS. De exemplu, pentru opțiunile open-source, aceasta include evaluarea comunității și a suportului pentru dezvoltatori, pentru asigurarea unei comunități solide, respectiv a unei îmbunătățiri continue. Pentru sistemele proprietate, sunt esențiale reputația furnizorului, asistența pentru clienți și pregătirea pentru viitor în ceea ce privește actualizările. De asemenea, instituția ar trebui să compare caracteristicile, experiențele utilizatorilor și studiile de caz de la instituții similare.

Implicarea părților interesate (profesori, elevi, personal IT, parteneri din mediul de afaceri) în procesul decizional, poate oferi suportul necesar pentru a alinia obiectivele pedagogice cu capacitățile tehnice ale instituției.

Pentru învățământul profesional și tehnic apare tot mai evidentă necesitatea unui sistem de management al stagiilor de practică. Formarea profesională și învățarea la locul de muncă constituie o componentă majoră a studiilor formale, care oferă elevilor posibilitatea de a dezvolta abilități practice și de a aplica cunoștințele teoretice pe care le-au acumulat anterior. Un sistem de management al stagiilor de practică ar permite:

- completarea, semnarea, înregistrarea, și arhivarea contractelor de practică;
- simplificarea și flexibilizarea comunicării;
- adaptarea facilă a procesului de formare la nevoile și specificitatea diferitelor departamente;
- creșterea calității îndrumării prin instrumente care să sprijine profesorii și tutorii de practică în urmărirea elevilor, oferire de feedback, identificare unor nevoi de suport.

EDUCAȚIA DIGITALIZATĂ ȘI PROVOCĂRILE EI ÎN ERA DIGITALĂ

MESAROȘ IOANA-Profesor pentru educația timpurie
Grădinița cu program Normal Nr.2 Bistrița

Digitalizarea educației este o necesitate a zilelor noastre pentru a asigura un învățământ de succes. Chiar și înafara contextului pandemiei, educația digitală a devenit, pe an ce trecea, o nevoie tot mai mare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Pandemia a acutizat însă această nevoie și a adus-o până la un nivel vital pentru orice societate și pentru orice sisteme educaționale din lume.

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurta sau abreviata de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasa deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile noastre abordează tehnologia. Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală necesită asigurarea accesului la instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educație digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În clasa viitorului, profesorii și elevii folosesc intuitiv și în detaliu toate funcțiile și resursele echipamentelor și tehnologiei de top, pentru procese de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii ‘‘ digitali ’’, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune.

Lecțiile interactive îi determină pe educați să își dorească să participe activ la ore. Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de copii și adolescenți, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea dau seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat. Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.

Educația digital prezintă o serie de avantaje pentru care se recomandă realizarea ei în școli. Ca avantaje putem aminti:

Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;

Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;

Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;

Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;

Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;

Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;

Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;

Stimularea gândirii logice și a imaginației;

Metode pedagogice diverse;

În concluzie, nu putem neglija faptul că această generație de copii și adolescenți se identifică cu dispozitivele electronice în ere Internetului. Pentru copiii mai mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi evaluat. Dacă putem determina modul în care să ”trezim” interesul elevului pentru studiu, atunci, resursele web apar pline de beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

1. Bibliografie:

Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;

2. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

NOI RESURSE DE ÎNVĂȚARE ÎN ERA DIGITALIZATĂ

Prof. MIERCAN ELENA
Colegiul Energetic, Râmnicu Vâlcea

Resursele educaționale deschise se referă la accesul nestingherit la materiale cu caracter instructiv, facilitat de tehnologiile informației și comunicațiilor, pentru consultare, utilizare și adaptare de către utilizatori în scopuri necomerciale. Termenul a fost adoptat la Forumul UNESCO de la Paris (2002), în cadrul căruia s-a analizat impactul proiectelor Open Courseware asupra învățământului superior.

În baza aceluiași surse, putem spune că RED includ:

- a) **materiale pentru predare-învățare**: proiecte deschise (open courseware și open content), cursuri "free", directoare de obiecte de învățare (learning objects), jurnale educaționale;
- b) **software open source** – pentru dezvoltare, utilizare, reutilizare, căutare, organizare și acces la resurse; medii virtuale de învățare (LMS – Learning Management Systems), comunități de învățare;
- c) **licențe de proprietate intelectuală** care promovează publicarea deschisă a materialelor, principii de design și bune practici, localizarea conținutului.

Deci, pe lângă materialele propriu-zise, conceptul de *resurse educaționale deschise* poate cuprinde și instrumente specializate precum software-ul necesar dezvoltării, folosirii și livrării materialelor educaționale, inclusiv cel destinat căutării se organizării conținutului, precum și comunitățile virtuale de învățare și instruire.

Conform *Ghidului de bune practici "Resurse educaționale deschise"* (România, 2013), RED constituie primul „bun comun” (adică acel „commons” pe care licențele Creative Commons îl doresc a se dezvolta), la care profesorii, elevii, studenții și sfera academică ar trebui să aibă acces.

Mediul tehnologic, familiar elevilor, facilitează astăzi includerea de instrumente digitale și resurse multimedia în activitățile de învățare propuse de profesori. Sala de clasă se deschide pentru situații variate, cu parcursuri alternative, bogate în resurse, iar activitățile didactice devin experiențe de învățare pentru viața reală, pentru a atrage și pentru a motiva.

Software-ul open source (software-ul liber) e caracterizat de libertatea acordată utilizatorilor săi de a-l utiliza, copia, redistribui, studia, modifica și îmbunătăți. Mai exact, este vorba de următoarele patru forme de libertate pentru utilizatorii săi:

- *Libertatea de a utiliza programul*, în orice scop (se mai numește „libertatea 0”).
- *Libertatea de a studia modul de funcționare a programului*, și de a-l adapta nevoilor proprii („libertatea 1”). „Open source” asigură accesul la tot codul-sursă.
- *Libertatea de a redistribui copii*, în scopul ajutorării aproapelui tău („libertatea 2”).
- *Libertatea de a îmbunătăți programul*, și de a pune îmbunătățirile la dispoziția publicului, în folosul întregii societăți („libertatea 3”). Necesită accesul la codul-sursă.

Iată câteva exemple de licențe **open source**:

1. Licența publică generală GNU (GPL)- (GNU General Public License) este o licență software a Fundației pentru Software Liber. Scopul licenței este de a da dreptul oricărui utilizator de a copia, modifica și redistribui programe și coduri sursă ale programatorilor care își licențiază operele sub tutela GPL.

Prezintă următoarele caracteristici:

- ✚ permite distribuirea fidelă a codului sursă.
- ✚ permite distribuirea fișierelor executabile atât timp cât codul sursă utilizat este disponibil.

- ✚ permite modificarea software-ului pentru a genera un nou proiect, cu condiția ca diferențele să fie clar menționate.
- ✚ interzice impunerea unor restricții ulterioare în licența de distribuție a proiectelor derivate (“copyleft”)

2. **Licența publică Mozilla** - nu este o licență puternică “copyleft”; ea are anumite restricții complexe care o fac incompatibilă cu GPL.

3. **MySQL**

MySQL furnizează un server de baze de date SQL (Structured Query Language) robust, foarte rapid, multi-fir și multiutilizator.

Serverul MySQL este proiectat pentru sisteme de producție și software de dimensiuni mari. Principalele trăsături ale MySQL sunt următoarele : este scris în C și C++; folosește utilitarele GNU Automake. Licența MYSQL permite o abordare duală. Utilizatorii o pot folosi sub licență GNU GPL sau pot cumpăra o licență comercială de la MYSQL-AB. Manualul de referință MySQL nu este inclus în cazul licenței GNU GPL, din acest motiv fiind necesară o aprobare din partea MYSQL-AB pentru a vinde copiile tipărite.

Există o serie de software-uri cu resursă deschisă pe care le putem utiliza în școală:

- ✓ Pentru a susține viața digitală a elevilor: **Mastodon** (pentru a crea o rețea socială sigură a școlilor de pe plan local), , **Mahara** (pentru a crea portofolii digitale),
- ✓ Pentru biblioteca școlii: **Koha** și **VuFind** (gestionarea bibliotecii)
- ✓ Pentru învățare online: **Moodle** (pentru a augmenta orele față în față), **Open edX** (pentru cursuri online)
- ✓ Pentru grupuri și organisme de elevi și părinți: **Loomio** (discuții și proces decizional)
- ✓ Pentru laboratorul de informatică: **Veyon** (pentru a vizualiza și gestiona calculatoarele)
- ✓ Pentru teste digitale: **TCEexam**
- ✓ Pentru orele de istorie: **TimelineJS** (pentru a crea cronologii cu ușurință)
- ✓ Pentru orele de limbi străine: **Anki** (jetoane cu cuvinte și imagini)
- ✓ Pentru orele de arte: **Blender** (pentru a crea animații), **LenMus** (pentru teoria muzicală)
- ✓ Pentru orele de geografie: **Celestia** (explorarea spațiului), **Marble** (glob și atlas virtual)
- ✓ Pentru orele de discipline STEM: **FisicaLab** (pentru a studia probleme de fizică)

Acei profesori care vor să fie creativi au la dispoziție zeci de instrumente gratuite excelente. Acestea pot fi utilizate de acele cadre didactice care vor să iasă în evidență prin originalitate și imaginație.

Ce reprezintă RED pentru cadre didactice?

- acces la cunoaștere
- suport pentru reflecție --> schimbări în designul activităților didactice
- sprijin pentru parcursul educațional la clasă
- dezvoltă competențe (digitale), potențiază competențe (pedagogice și în domeniul de specialitate).

Ce reprezintă RED pentru elevi?

- acces la cunoaștere/ învățare
- mijloc de dezvoltare de abilități, în activități independente sau conduse de profesor
- parcursuri alternative de învățare --> perspectivă multiplă, dezvoltarea de abilități de analiză critică și metacognitive
- familiarizare cu instrumente de muncă intelectuală
- mijloc de dezvoltare a competențelor digitale.

Dezvoltarea Platformei RED a proiectului CRED este un proces care va oferi exemple de resurse pentru implementarea noului Curriculum național de primar și gimnaziu. Se mizează în

perspectivă pe implicarea practicienilor și pe valorificarea platformei ca spațiu de învățare și comunicare virtuală centrate pe procesul didactic și pe nevoile reale ale elevilor și ale profesorilor.

Așadar, Resursele deschise sunt cele la care ai acces gratuit sau cu o taxă moderată, de oriunde din lume și de pe orice tip de platformă – de pe calculator, de pe tabletă sau de pe telefon. Totuși, OER nu sunt numai resursele digitale sau cele asociate platformelor de e-Learning. OER pot fi și resurse în format fizic, tipărite.

Resursele educaționale deschise reprezintă un subiect de interes major pentru comunitatea pedagogică, deoarece presupun o reducere a costurilor pentru învățământ și o îmbunătățire a performanțelor elevilor. Aceste resurse oferă conținuturi în baza cărora pot fi elaborate noi generații de modele educaționale, care vor contribui la asigurarea calității învățământului, la o dezvoltare socială și economică sporită.

BIBLIOGRAFIE

1. <https://www.teleeducatie.ro/software-educational-pentru-scoala-online/>
2. Creative Commons (n.d.). About the licenses (<http://creativecommons.org/licenses/>).
3. Open Knowledge Foundation (n. d.). Guide to open licensing. Open Definition. (<http://opendefinition.org/guide>)

INSTRUMENTELE DIGITALE ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. înv. Primar, MIHAI EMILIA

Procesul de educație este mult mai eficient. Copiii învață jucându-se, sunt puși în situația de a găsi repede soluții și de a lua decizii pentru rezolvarea problemelor. Calculatorul este un mijloc de instruire care ține atenția copilului activă pe tot parcursul activității de învățare.

Imaginația, la vârsta preșcolară, intră într-o nouă fază de dezvoltare, capătă noi aspecte. Formarea competențelor descrise prin programa școlară nu este posibilă doar prin utilizarea unor strategii clasice de predare-învățare-evaluare.

Folosirea calculatorului în grădiniță constituie o modalitate de creștere a calității predării și învățării. Operarea pe calculator reprezintă o nouă strategie de lucru a educatoarei cu copiii, prezintă importante valențe formative și informative, este un nou mod de instruire. Prin intermediul computerului se oferă copiilor justificări și ilustrări ale proceselor și conceptelor abstracte, ale fenomenelor neobservate sau greu observabile. În învățământul preșcolar, jocul este principala formă de organizare a procesului instructiv-educativ, iar calculatorul, este pentru copil, un alt mod de a învăța jucându-se, este parte din spațiul socio-cultural al lui, care îl pun în situația de a găsi rapid soluții, de a se adapta la o lume în care informația circulă, îi influențează limbajul și comunicarea non-verbală și totul cu pași repezi.

Prin utilizarea calculatorului, procesul de predare-învățare-evaluare capătă noi dimensiuni și caracteristici, permite transmiterea de noi cunoștințe și sugerează semnificațiile acestora. Strategiile de predare-învățare folosite pot sprijini și stimula procesele învățării active. Procesul de învățare devine mai interesant și mai plăcut prin intermediul calculatorului. Imaginile viu colorate, însoțite de texte sugestive, permit dezvoltarea limbajului și a vocabularului celor mici. Bagajul de cunoștințe generale crește, pornind de la noțiuni simple, cum ar fi culorile și ajungând până la cunoașterea de poezii, cântece, precum și a unor proverbe și zicători. Noțiunile elementare, cum ar fi animale domestice și sălbatice, anotimpuri, încep să aibă înțeles de la vârste fragede, dându-le astfel posibilitatea să le învețe mult mai ușor.

Soft-ul educațional realizat pentru copii poate fi educativ, distractiv și interactiv. De exemplu, folosind dorința copilului de a citi, este invitat într-o „Călătorie misterioasă la bibliotecă”, unde are mai multe variante de joc. Preșcolarii își pot consolida cunoștințele, rezolvând sarcinile primite. Personajul îi cere copilului să analizeze imaginea de pe ecran, să compare forma și mărimea cărților prin alăturare vizuală și apoi să le așeze pe rând în rafturile bibliotecii. Imaginile individuale se prezintă pe rând și copilul trebuie să facă apel, fie la imaginea de ansamblu care i se prezintă când greșește, fie la cunoștințele dobândite anterior. Jocul se desfășoară interactiv, calculatorul îl sfătuiește pe cel ce se joacă, să se gândească bine și

il încurajează să încerce din nou, dacă a greșit. Răspunsurile corecte sunt răsplătite cu strigăte de bucurie, aplauze și laude, pentru că a așezat corect cărțile în rafturi.

Pedagogia modernă pune în prim plan copilul, cu trebuințele și nevoile lui de dezvoltare. Copiii vor să se descurce singuri și vor în același timp ca persoanele în care au încredere să-i orienteze și să-i ocrotească. Educatoarea dovedește competență dar și dragoste pentru copii, atunci când le oferă posibilitatea de a avea inițiativă. Educația reprezintă o investiție în viitorul nostru comun și un instrument principal pentru evoluția, realizarea și valorificarea potențialului fiecărei persoane: o educație de calitate stimulează creativitatea, inovarea și dinamismul. Aceasta are un impact pozitiv asupra coeziunii sociale, care este o condiție necesară pentru creșterea economică, crearea de locuri de muncă și ocuparea forței de muncă. Cetățenii educați sunt un pilon fundamental al societăților noastre democratice. Educația consolidează identitatea noastră europeană și contribuie la păstrarea valorilor comune. Prin educație, oamenii se pot orienta mai bine în lume. Educația le permite cetățenilor să-și formeze opiniile, să raționalizeze, să practice gândirea liberă și critică și să își exploateze abilitățile și competențele, făcându-i astfel capabili să construiască viitorul nostru comun.

Facem atât de multe lucruri online în zilele noastre: rămânem în legătură cu prietenii noștri, cumpărăm, învățăm, ne uităm la televizor, ne plătim taxele și facturile noastre de apă. Mergem pe stradă ținând telefonul în mână pentru a nu pierde ultimul mesaj, ultima actualizare sau notificare care ne-a fost trimisă. Pe scurt, ne iubim telefoanele și tabletele, precum și noul nostru cordon ombilical” care ne conectează la lumea digitală oferită de Facebook, Instagram și Twitter. Ne place această lume a stimulării constante, a posibilităților nelimitate și pare că acceptăm promisiunile goale și iluziile cu care ne hrănește. Da, în zilele noastre facem multe lucruri online, dar cu siguranță nu totul. Continuăm să colaborăm cu lucruri, persoane și locuri offline. Trăim în lumea reală a lucrurilor fizice; le atingem, le vorbim și vorbim despre ele.

Desigur, oferta online de învățare pentru adulți este obligată să se extindă tot mai mult și acest lucru poate fi un lucru bun. Digitalizarea este sinonimă cu flexibilitatea, ușurința în accesare, fluxul potențial de resurse multimedia și noi modalități de motivare a adulților pentru a se angaja în învățare.

Educația digitală ar trebui să îmbunătățească predarea, nu doar să prelungească metodele existente prin intermediul noilor tehnologii. Trebuie să explorăm diferitele moduri prin care aceste instrumente pot permite elevilor să-și împărtășească ideile și să le confrunte cu cele ale colegilor lor. Trebuie să ne stabilim obiectivul de a îmbunătăți experiența de învățare, de a crește motivația și de a oferi o experiență mai apropiată de modul în care adulții accesează informații și comunică între ei în lumea reală, a clasei.

BIBLIOGRAFIE

- Păcurari, Otilia, Târcă, Anca, Sarivan, Ligia, „Strategii didactice inovative, Centrul Educația 2000, București, 2003
- Cristea, Sorin, „Conținuturile și formele generale ale educației”, Didactica Publishing House,
- Cucoș, C. (2008). *Educația: iubire, edificare, desăvârșire*
- Istrate, Olimpiuș, *Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație*

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ÎN ERA DIGITALĂ- REALITATE ȘI NECESITATE

Prof. Mihai Ramona Cristina

Educația digitală a devenit în ultimul timp una dintre preocupările prioritare ale învățământului românesc, prin impunerea alfabetizării și a comunicării digitale pentru orice participant la procesul instructiv-educativ. Integrarea și utilizarea diverselor tipuri de tehnologii în procesul educațional nu mai este văzută ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate. La nivelul întregii lumi, se observă transformarea conținutului cultural într-o formă digitală, favorizând accesibilitatea la produse educaționale oricui, oriunde și oricând.

În vremurile actuale, zilnic, instrumentele digitale permit cunoașterea unor abordări didactice, pedagogice interesante. Se promovează din ce în ce mai accentuat utilizarea instrumentelor digitale în educație, acestea având un rol deosebit în formarea didactică, atât a cadrului didactic, cât și a elevului de orice vârstă.

În decursul proces al formării ca dascăl, fiecare dintre noi se raportează, mai devreme sau mai târziu, conștient sau inconștient, la ce este mai bun. Fiecare reacționează într-un mod particular la stimulii exteriori. De multe ori am întâlnit colegi reticenți la tot ceea ce înseamnă instrumente digitale, dar sunt convinsă că aceștia se pot adapta oricărui sistem de învățare. Varietatea instrumentelor digitale reprezintă o dimensiune esențială a prezentului educațional. În funcție de nevoile celor implicați, acestea pot constitui baza unei activități/lecții sau o pot completa. Prin intermediul instrumentelor digitale predarea este o oportunitate, pentru că elevii pot fi implicați activ în propria învățare, permițând obținerea unui feedback legat de cât și cum au înțeles sarcinile de lucru și conținutul lor.

În momentul de față, instrumentele digitale își găsesc utilitatea aproape în fiecare zi din activitatea unui cadru didactic. Prin urmare, acestea au un rol important. Mediul online a îndepărtat creta și buretele, iar folosirea instrumentelor digitale le permite profesorilor să își prezinte informațiile pe o tablă mult mai interactivă și captivantă, fiecare instrument oferind o varietate de opțiuni care pot fi folosite în diferite scopuri. Copiii sunt mult mai familiarizați cu tehnologia și le este mai ușor să asimileze informațiile prezentate cu ajutorul ei. Descoperirea de instrumente digitale care să îi ajute să învețe mai ușor, reușește să îi capteze pentru o perioadă

mai lungă de timp și să îi facă mult mai implicați în procesul de formare ca viitori oameni activi ai societății. Modul de utilizare al instrumentelor depinde foarte mult de creativitatea cadrelor didactice, de deschiderea pe care o au față de nou, modern. De asemenea, utilizarea unor instrumente digitale poate transforma testarea cunoștințelor într-o activitate distractivă și interactivă, reducând anxietatea pe care mulți elevi o resimt atunci când aud cuvântul „test”.

Educația folosind tehnologia a devenit o realitate și necesitate, iar deținerea competențelor digitale de către cadrele didactice vor fi mai mult decât necesare, dat fiind faptul că și elevii de azi s-au născut și cresc în generația digitală.

Nivelul performanței școlare depinde de metodele de predare/evaluare aplicate. Prin îmbinarea teoriei cu practica, metodele de educație îmbunătățesc procesul de învățare și pregătesc tinerii pentru complexitățile lumii reale. Această abordare sporește eficacitatea educațională și cultivă abilități critice necesare în societatea contemporană, cum ar fi adaptabilitatea, gândirea critică și capacitatea de a lucra în echipă.

A fi un bun educator presupune a fi, în primul rând, un profesor orientat spre viitor”. [6]

Bibliografie

1. Albulescu I., Catalano H., (2021), DIDACTICA. PROCESUL DE INSTRUIRE ÎN MEDIUL ONLINE, Editura Didactica Publishing House, București.
2. Cucuș C. Informatizarea în educație. Iași: Editura „Polirom”, 2006.
3. Coleman J., Hayman S., (2020), Părinții și tehnologia digitală, Editura Herald, București.
4. <https://digital.educred.ro/>
5. <https://epale.ec.europa.eu/ro/content/strategia-pentru-digitalizarea-educatiei-din-romania-2021-2027-smart-edu>
6. J.W. Botkin, M. Malița – Orizontul fără limită al învățării Lichidarea decalajului uman, Ed.Politică, București, 1981

BENEFICIILE ÎNVĂȚĂRII ÎN ERA DIGITALIZĂRII

Prof. Mihai Ramona Cristina

Școala Gimnazială Brădeanu, Județul Buzău

Învățarea digitală înlocuiește din ce în ce mai mult metodele educaționale tradiționale în fiecare zi. Este destul de clar că metodele de când eram noi la școală nu se mai pot folosi, în mare parte, și trebuie să te gândești la tehnici mai noi de predare și învățare bazate pe instrumente și tehnologii digitale de învățare.

Includerea învățării digitale în sălile de clasă poate varia de la simpla folosire a tabletelor în loc de hârtie și stilou până la utilizarea unor programe software și echipamente elaborate, siteuri, servicii, programe, instrumente de predare și tehnologii. Indiferent de cât de multă tehnologie este integrată în clasă, învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație. Îmbunătățește procesul de predare, îi ambiționează pe elevi să învețe și să își extindă orizonturile. Astfel putem spune că învățarea digitală este cu un pas înainte față de metodele tradiționale de educație.

Instrumentele și tehnologia de învățare le permit elevilor să dezvolte abilități eficiente de învățare autodirijată. Ei sunt capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, să găsească și să utilizeze resurse online, să aplice informațiile despre problema în cauză și chiar să evalueze feedback-ul rezultat. Acest lucru le crește eficiența și productivitatea.

Pe lângă implicarea elevilor, instrumentele digitale de învățare și tehnologia dezvoltă abilitățile de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic, învață cum să ia decizii, nu doar memorarea temporară a manualului, cum să colaboreze și să lucreze cu succes în grupuri. Acest lucru se face de obicei prin gamification. Gamificarea este o caracteristică excelentă a învățării interactive, deoarece îi învață pe copii care se joacă în grup, să depindă și să aibă încredere unii în alții pentru a câștiga un joc sau a-și atinge obiectivele. De asemenea, promovează cooperarea și munca în echipă care sunt abilități foarte importante, în fiecare aspect al vieții.

Elevii care folosesc instrumente de învățare digitală și tehnologia devin mai implicați în procesul de predare-învățare-evaluare și mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, s-ar putea să nu-și dea seama că învață în mod activ, deoarece învață prin metode antrenante, cum ar fi educația între egali, munca în echipă, problematica, rezolvare, predare inversă, hărți conceptuale, gamification, punere în scenă, joc de rol și povestire.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă și memorabilă decât manualele voluminoase sau prelegerile unilaterale, acestea oferă un context mai bun, un sentiment mai mare de perspectivă și activități mai captivante decât metodele tradiționale de educație. Acest lucru permite elevilor să se conecteze mai bine cu materialul de învățare. În plus, ele oferă adesea o modalitate mai interesantă și mai antrenantă de a digera informațiile. Acest lucru se reflectă în ratele lor de reținere și în rezultatele la testări. De asemenea, atunci când elevii își pot urmări propriul progres, acesta poate îmbunătăți motivația și responsabilitatea.

În afară de educatori, părinții pot folosi activități interactive pentru a încuraja interesul copilului pentru învățare, deoarece gamification face procesul mult mai plăcut și mai interesant.

Părinții pot explora, de asemenea, activități de învățare online cu copilul lor, care pot servi ca o extensie a ceea ce învață în sălile de clasă. Instrumentele și tehnologia de învățare

digitală oferă copiilor plăcere, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea bunăstării copilului. Toată lumea beneficiază de digitalizarea învățării.

Toate acestea, și nu numai, contribuie la dezvoltarea competențelor digitale, a competenței de a învăța să înveți, a competențelor sociale și civice, dar și cele de sensibilizare și expresie culturală- toate făcând parte din cele opt competențe cheie pe care elevii trebuie să le dobândească. Sigur, activitățile propuse nu rezolvă în totalitate aceste competențe, ci reprezintă un început pentru ca elevii să descopere anumite aptitudini pe care le au și pe care le pot dezvolta în continuare prin alte activități, iar printre obiectivele urmărite pot aminti:

- dezvoltarea încrederii în sine și în cei din jur;
- dezvoltarea creativității la elevii implicați;
- crearea unor noi contexte de învățare prin experiența participantului;
- conștientizarea importanței evaluării asupra produsului final al fiecărui copil;
- stimularea încrederii în dezvoltarea relațiilor interumane informale;â
- utilizarea unor cunoștințe deja dobândite, puse în diferite context practice de învățare;
- dezvoltarea lucrului în echipă;
- învățarea continuă prin explorare și experimentare;
- creșterea motivării pentru a se implica în diverse activități;
- cunoașterea abilităților elevilor prin diferite activități;
- dezvoltarea abilităților digitale prin practică;
- dezvoltarea unor atitudini sociale prin dialog și interviu cu cei invitați;
- cunoașterea unor noi profesii prin povești reale;
- creșterea dezvoltării relațiilor cu părinții;
- dezvoltarea încrederii în grupului participant prin socializare de la distanță;
- îmbunătățirea performanței fiecărui elev participant;

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.

Educația digital prezintă o serie de avantaje pentru care se recomandă realizarea ei în școli. Ca avantaje putem aminti:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- Stimularea gândirii logice și a imaginației;

➤ Metode pedagogice diverse;

În concluzie, nu putem neglija faptul că această generație de copii și adolescenți se identifică cu dispozitivele electronice în era Internetului. Pentru copiii mai mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi evaluat. Dacă putem determina modul în care să "trezim" interesul elevului pentru studiu, atunci, resursele web apar pline de beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

BIBLIOGRAFIE

1. Romita Iucu, Marin Manolescu, Elemente de pedagogie, Editura Credis, București 2004.
2. <https://panworldeducation.com/2017/03/23/benefits-of-digital-learning-over-traditional>
3. <https://www.ise.ro/wpcontent/uploads/2021/02/Ghidpracticderesurseeeducationalesidigitalepentruinstruireon>

EDUCAȚIA DIGITALIZATĂ

Prof. Mihai Ramona Cristina
Școala Gimnazială Brădeanu, Județul Buzău

Digitalizarea educației este o necesitate a zilelor noastre pentru a asigura un învățământ de succes. Chiar și înafara contextului pandemiei, educația digitală a devenit, pe an ce trecea, o nevoie tot mai mare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Pandemia a acutizat însă această nevoie și a adus-o până la un nivel vital pentru orice societate și pentru orice sisteme educaționale din lume.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile noastre abordează tehnologia. Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală necesită asigurarea accesului la instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educație digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În clasa viitorului, profesorii și elevii folosesc intuitiv și în detaliu toate funcțiile și resursele echipamentelor și tehnologiei de top, pentru procese de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii "digitali", cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune. Lecțiile interactive îi determină pe educați să își dorească să participe activ la ore. Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de copii și adolescenți, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest

proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat. Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.

Educația digital prezintă o serie de avantaje pentru care se recomandă realizarea ei în școli. Ca avantaje putem aminti:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;

- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- Metode pedagogice diverse;

În concluzie, nu putem neglija faptul că această generație de copii și adolescenți se identifică cu dispozitivele electronice în ere Internetului. Pentru copiii mai mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi evaluat. Dacă putem determina modul în care să ”trezim” interesul elevului pentru studiu, atunci, resursele web apar pline de beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

T.I.C. ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Alina Mihăilescu
C.N.I. *Matei Basarab* Rm.Vâlcea

Leadershipul educațional reprezintă o metodologie de abordare globală, optimă, strategică a activității de educație, ansamblul de principii și funcții, de norme și metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ (în ansamblu sau la nivelul elementelor componente). Are obiective clare și ierarhizate, principii de eficiență și calitate, funcții specifice, elemente strategice, afirmarea creativității în soluționarea situațiilor, abordare interdisciplinară și sistematică, cercetări fundamentale. De asemenea, implică stăpânirea teoriei, metodologiei, a principiilor, o anumită mentalitate, o manieră proprie, o artă de dirijare, antrenare a resurselor, este o disciplină, necesară pentru a fi eficienți și productivi în relațiile educaționale, în stimularea transformării la nivelul personalităților, atât a elevilor, cât și a cadrelor didactice.

Managementul educațional este știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități potrivit unor finalități solicitate de societate și acceptate de individ. De asemenea, presupune o abordare interdisciplinară, care studiază evenimentele ce intervin în decizia organizării unei activități pedagogice determinate și în gestiunea programelor educative. Conducerea managerială implică și accente pe idei, pe abordare sistematică, pe schimbare, pe strategie pe inovare.

Leadership-ul este una din funcțiile managementului – funcția de conducere. Un manager trebuie să fie și lider, dar un lider nu e în mod obligatoriu manager. Managementul și leadership-ul ca parte componentă a sa sunt subiecte tratate foarte riguros în lucrările de specialitate.

În viața de zi cu zi, însă, termenii “leadership” și “management” sunt considerați foarte diferiți și asemănători în același timp. Unele persoane văd acești termeni ca sinonime și îi folosesc frecvent înlocuindu-i în expresii și fraze. Alte persoane îi consideră opuși, încât ar putea argumenta că nu poți fi un bun manager și un bun lider, în același timp. Totuși, alții și-au dat seama că, deși există o diferență între leadership și management, având cunoștințele necesare o persoană poate fi cu succes un bun manager și un bun lider.

Leadershipul și managementul prezintă însă multe similitudini. Ambele implică influență, lucrul cu oamenii și atingerea unui scop în mod eficient. Cu toate acestea, pot fi luate în considerare ca fiind foarte diferite. Astfel, a fi manager presupune o bună gestionare a activităților ce vor fi realizate și stăpânirea rutinei stabilite; a fi lider înseamnă a folosi de mijloacele prin care pot fi influențate alte persoane și a crea viziunea schimbării.

“Un leader este o persoană care are abilitatea de a-i face pe alții să facă așa cum vrea el și să le și placă”

În lucrările de specialitate, managerul este prezentat ca fiind o persoană cu următoarele atribuții:

- activează în interiorul companiei;
- are o autoritate formală;
- obține rezultate pe termen scurt și mediu;
- are subordonați;
- „administrează” compania;
- impune proceduri, control, regulamente.

Un leader, însă,

- activează în exteriorul companiei;
- are o autoritate informală;
- setează rezultate pe termen lung;
- are adepți;
- stabilește misiunea companiei;
- pune accent pe inspirație, indică direcția de urmat.

Cea mai importantă diferență dintre un manager și un leader este una de perspectivă. În viziunea mea, pentru un lider pe primul loc este resursa umană, ceea ce este esențial, el știe cum să-i capaciteze pe ceilalți să lucreze eficient.

Cum sa pregatim viitorul nostrum comun

Mihailescu Silvia

GPP.nr.3

Una dintre cele mai mari provocări ale educației în era digitală este găsirea echilibrului între beneficiile tehnologiei și potențialele sale dezavantaje. Deși accesul la informații este mai ușor ca niciodată, există riscul supraîncărcării cu informații și a distragerii atenției. De asemenea, utilizarea excesivă a tehnologiei poate avea efecte negative asupra sănătății fizice și mentale a copiilor. Un alt aspect important este impactul tehnologiei asupra dezvoltării sociale și emoționale a copiilor. Interacțiunile față în față sunt esențiale pentru dezvoltarea abilităților sociale, iar înlocuirea acestora cu comunicarea digitală poate duce la izolare socială și la dificultăți în gestionarea emoțiilor și relațiilor interpersonale. Rolul părinților și educatorilor în navigarea acestei noi realități este crucial. Ei trebuie să fie nu doar surse de informații, ci și ghizi în utilizarea responsabilă și eficientă a tehnologiei. De asemenea, este important să se asigure că tehnologia este folosită ca un instrument de învățare și nu ca o modalitate de evadare din realitate. Tehnologia în educație: un instrument, nu un substitut. Este esențial să înțelegem că tehnologia ar trebui să fie un instrument care să completeze și să îmbunătățească procesul educațional, nu un substitut pentru metodele tradiționale de învățare. Învățarea interactivă, jocurile educaționale și platformele online pot fi integrate eficient în curriculum pentru a spori angajamentul și înțelegerea elevilor. Un aspect fundamental în educația digitală este siguranța online. Copiii trebuie să fie educați despre pericolele internetului, cum ar fi hărțuirea online, accesul la conținut inadecvat și riscurile legate de partajarea informațiilor personale. Părinții și educatorii trebuie să fie proactivi în monitorizarea activității online a copiilor și în stabilirea unor reguli clare privind utilizarea tehnologiei. Una dintre cele mai mari oportunități pe care era digitală le aduce în educație este personalizarea procesului de învățare. Tehnologia poate fi utilizată pentru a adapta educația la nevoile individuale ale fiecărui copil, permițându-le să învețe în propriul ritm și în funcție de propriile interese și stiluri de învățare. Echilibrul între tehnologie și natură În timp ce tehnologia ocupă un loc central în educația modernă, este important să nu neglijăm importanța contactului cu natura și a activităților fizice. Echilibrul între timpul petrecut în fața ecranelor și timpul petrecut în aer liber este esențial pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor. Rețelele sociale au devenit o parte integrantă a vieții adolescenților. Pe lângă beneficiile comunicării și exprimării de sine, rețelele sociale pot avea și efecte negative, cum ar fi presiunea grupului, compararea nesănătoasă și hărțuirea online. Este important ca adolescenții să fie învățați să utilizeze aceste platforme într-un mod sănătos și conștient. Într-o lume plină de informații, dezvoltarea gândirii critice este mai importantă ca niciodată. Copiii trebuie să învețe să evalueze informațiile, să distingă între fapte și opinii și să fie conștienți de biasurile și falsele informații. Educatorii și părinții joacă un rol cheie în cultivarea acestor abilități

esențiale. Tehnologia are potențialul de a face educația mai accesibilă pentru copiii din întreaga lume, inclusiv pentru cei din zone defavorizate sau cu dizabilități. Resursele educaționale online, cursurile virtuale și instrumentele tehnologice adaptate pot ajuta la reducerea decalajului educațional și la oferirea de oportunități egale pentru toți copiii. Pentru a maximiza beneficiile tehnologiei în educație, este necesară o integrare atentă și bine planificată în curriculum. Aceasta include formarea cadrelor didactice în utilizarea tehnologiei educaționale și dezvoltarea de materiale și resurse care să sprijine procesul de învățare. Este crucial să găsim modalități de a face învățarea online la fel de eficientă și angajantă ca cea tradițională. Educația în era digitală oferă oportunități extraordinare, dar vine și cu provocări semnificative. Este responsabilitatea noastră, ca părinți, educatori și membri ai societății, să navigăm aceste ape cu înțelepciune, asigurându-ne că copiii noștri sunt pregătiți să prospere în această lume mereu în schimbare.

Bibliografie:

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual, Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

ROLUL JOCURILOR DIGITALE IN GRĂDINIȚĂ

**Prof. educație timpurie Mîrzoca Nicoleta
Școala Gimnazială Martin Șuboni Jebel**

Digitalizarea în sala de clasă reprezintă integrarea tehnologiilor digitale în procesul de predare și de învățare, cu scopul de a îmbunătăți experiența de învățare a elevilor și eficiența didactică a profesorilor. Aceasta implică utilizarea diverselor dispozitive și instrumente digitale, precum computere, tablete, proiectoare interactive, software-uri educaționale, platforme online și alte resurse digitale în cadrul activităților didactice.

Beneficiile digitalizării în sălile de clasă sunt accesibilitate, interactivitate, diversificarea metodelor de predare, dezvoltarea abilităților digitale, eficiență și gestionare mai ușoară a resurselor, feedback și monitorizare îmbunătățite.

Folosirea tehnologiilor moderne, a calculatorului în educația preșcolară facilitează transmiterea și însușirea unor cunoștințe într-un mod captivant pentru copii. Astfel, procesul educațional devine mult mai eficient. Copiii învață prin joc, sunt puși în situația de a identifica soluții și de a lua hotărâri prin joc pentru rezolvarea problemelor.

Calculatorul reprezintă un mijloc de instruire care captează atenția copilului în timpul activității de învățare. În ziua de astăzi, calculatorul este utilizat direct sau indirect, acesta fiind un partener de lucru al omului, și de “jocă” al copilului.

Pentru copiii din grădiniță, transpunerea obiectivelor didactice printr-un joc educativ desfășurat pe calculator îi determină pe aceștia să accepte în mod inconștient sarcinile propuse pentru că acestea pot fi realizate mai ușor. În acest mod parcurgând povestea propusă și participând la jocul propus, copilul își însușește cunoștințe fără a i se părea grea activitatea de învățare. Prin combinarea celor trei elemente: joc, tehnologia modernă și obiective se realizează finalitatea propusă în actul educațional. Mediul atractiv, cu personaje drăguțe care îi transmit anumite sarcini, îl transpun în spațiul virtual, iar copilul nu resimte presiunea rezultatului. Rezultatele sale sunt percepute ca o finalitate a propriilor acțiuni. Scenariul didactic este foarte important: obiectivele educaționale sunt transpuse în joc pentru a fi atractive. Comparativ cu metodele clasice de învățare, în care obiectivele sunt precizate concret, sarcinile cuprinse într-un joc educațional sunt atractive și antrenante.

În cadrul activităților cu preșcolarii, sunt evidențiate câteva instrumente care formează procesul de predare- învățare și asimilarea de cunoștințe.

WORLDWALL – este o aplicație utilă pentru cadrele didactice deoarece se pot crea jocuri interactive pentru susținerea învățării, fiind posibile de la 1 la 8 modele. (de exemplu: Cuvântul lipsă, Anagrame, Puzzle, Rebus, Adevărat sau Fals, Sortează, Chestionare, Spânzurătoare, Deschide cutia etc.). Este un instrument digital ușor de utilizat și plăcut de copii datorită elementelor ludice inserate.

De exemplu: Cuvântul lipsă îl putem folosi în cadrul activităților de dezvoltare a limbajului unde prin imagini concrete demonstrate preșcolărilor reflectăm realitatea înconjurătoare.

La fel îl folosim la educația pentru mediu, unde prin jocul „Denumeste printr-un cuvânt - teiul, bradul, arțarul, sau adaugă un cuvânt – albina, buburuza, fluturele.

Un alt instrument digital, este Wheel of names – care reprezintă o metodă interactivă,

de captare a atenției copiilor. Aici putem selecta copiii în ce ordine să răspundă în cadrul unei activități, la fel la dezvoltarea limbajului unde avem: povestea Scufița Roșie, preșcolarii rotesc roata și la semnalul educatoarei, povestesc un fragment din povestea dată, astfel învață jucându-se, și se concentrează până în momentul unde anume se va duce săgeata.

Edpuzzle-este un instrument pe o platformă în care putem edita videoclipul, putem tăia fragmentul necesar, putem adăuga comentariul audio la videoclip. La fel putem crea un test cu mai multe tipuri de întrebări care apar în videoclip la un moment dat. Acest instrument se poate utiliza în toate domeniile experiențiale. De exemplu: un video despre animale sălbatice, în care pe parcursul vizionării se oferă întrebări copiilor, la fel pot apărea surprize (cum ar fi o mascotă, sau o siluetă, care să evalueze cunoștințele copiilor)

Powerpoint este un instrument foarte valorificat unde prin realizarea animațiilor putem realiza activități la domeniul Științe-Cunoașterea mediului(cum se îngrijesc animalele , sau evoluția unei plante).

Jocuri online– sunt aplicații plăcute de către copii și de cadrele didactice deoarece își păstrează simțul ludic. Cele mai utilizate la vârstele timpurii sunt puzzle-urile on-line. JINGSAWPLANET- este o aplicație care permite încărcarea unui fișier de tip text sau fotografie și decuparea sub forme de piese în funcție de complexitatea dorită(de la 3 la câteva sute de bucați). Este o aplicație gratuită și nu necesită crearea de cont de utilizator.

Aplicația Kahoot (kahoot.com) este un instrument care poate fi utilizat la orice vârstă, la orice disciplină și care transformă învățarea într-o joacă. Aplicația este disponibilă gratuit online și presupune existența unui calculator care afișează o serie de întrebări cu patru variante de răspuns; elevii se înregistrează utilizând un cod pin furnizat de aplicație prin intermediul profesorului. Ei pot participa la joc individual sau în echipe. Setul de întrebări poate fi realizat de profesori din contul acestora sau poate fi selectat dintr-o listă de „jocuri” disponibile. Cadrul didactic deține controlul asupra desfășurării activității; el decide când începe jocul și când trece la următoarea întrebare. Răspunsurile elevilor trebuie să fie marcate într-un timp stabilit anterior de profesor, prin selectarea de pe terminalele lor mobile a variantei pe care considerată corectă. După ce timpul expiră, este afișat răspunsul corect, iar elevii obțin astfel feedback asupra cunoștințelor lor.

În concluzie, se poate afirma că jocurile digitale educative reprezintă un mijloc atractiv de realizare a obiectivelor propuse în cadrul activităților din grădiniță. Cadrul didactic trebuie să stăpânească foarte bine tehnologia digitală, să ofere copiilor posibilitatea de a explora și desfășura diferite tipuri de joc, adaptate nivelului vârstei și care să fie în concordanță cu tema abordată. În acest mod, învățarea devine plăcere, iar copiii se vor implica activ în cadrul fiecărei activități.

Bibliografie

- Cristea, I.M., Jocul didactic – teorie și aplicații, Sillabus, Academia,2015
- Ordean, Grațian. Primii pași în lumea calculatoarelor. Editura Sigma Plus, Deva, 2001.
- Oprea, C. L. Strategii didactice interactive. Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007
- Cucuș, Constantin, 2006, „Informatizarea în educație. Aspecte ale virtualizării formării” , Editura Polirom, Iași.

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

Prof.ed.timpurie MitroiFlorentina-Nicoleta
Școala Gimnazială “Dimitrie Grecescu”

Educația digitală se referă la integrarea tehnologiei digitale în procesul de instruire a copiilor. Poate fi implementată încă din primele etape ale vieții lor, din perioada educației timpurii. Această abordare admite rolul tot tehnologiei în viața cotidiană și încearcă să o utilizeze în direcția îmbunătățirii experiențelor educaționale ale copiilor. Utilizarea tehnologiei digitale poate face procesul de instruire accesibil și mai interactiv, păstrând componenta ludică întrucât oferă copiilor accesul la resurse și materiale educaționale variate, care ar putea să nu fie atât de accesibile în mod tradițional. Putem spune că aplicațiile și jocurile educative digitale pot fi proiectate pentru a promova dezvoltarea gândirii critice și creative, dar și abilitățile de rezolvare a problemelor.

Ceea ce reprezintă o adevărată atracție pentru elevii din toate timpurile – jocul – a căpătat în acest secol al informatizării noi și nebănuite valențe. Ca arte a școlii ca instituție furnizoare de “plus-valoare”, profesorii sunt obligați să includă printre uneltele sale jocul digital utilizat în scopuri educaționale (serious games, game-based learning etc).

Jocul didactic este un important mijloc de educație intelectuală extrem de eficient și atractiv care pune în valoare și antrenează capacitățile creatoare ale copilului. Învățând într-un stil creativ, elevii devin creativi. În activitatea de predare, jocul didactic generează atractivitate, plăcere, destindere acolo unde altfel era doar reguli, teme și dezinteres. Prin intermediul jocului elevii devin mai volubili ieșind din tiparele rigide ale unei activități impuse, sunt activi și curajoși, își înving timiditatea și învață de plăcere. Jocul didactic interdisciplinar este o activitate în care se îmbină sarcini didactice din domenii de cunoaștere diverse, într-o structură unitară, axată pe învățare. El imprimă activității didactice un caracter dinamic și atrăgător, induce o stare de bucurie și destindere care previne monotonia și oboseala și fortifică energiile intelectuale creatoare ale elevilor.

Învățarea pe bază de jocuri digitale este adesea bazată pe simulare, pe explorare și/sau joc de rol, având ca scop dorința de a depăși decalajul dintre teorie și practică. Cu atât mai mult cu cât vorbim despre învățarea din aria STEM, acolo unde se resimte nevoia de a “îndulci” caracterul arid, aparent rupt de cotidianul în care evoluează elevul. Prin jocul digital, elevii experimentează și să explorează o problemă simulată într-o manieră practică și pragmatică. Avantajul folosirii jocurilor de simulare într-un context educațional este acela că poate permite elevilor să facă față problemelor reale și situațiilor autentice într-un mediu sigur. În procesul de încercare de rezolvare a problemei, care deseori implică și eroarea, devierea, urmărirea unui traseu greșit, utilizatorii trebuie să achiziționeze învățarea prin experiență, inclusiv experiența de a-și remedia eventualele erori, de a reîncerca și readapta metode, procedee, raționamente. Jocuri

de simulare se concentrează atât pe motivație cât mai ales pe implicare și pe dezvoltarea abilităților elevilor – factori importanți ai învățării.

Folosirea avatarelor personalizate de jucător intensifică experiența de joc. Acesta atribuie avatarului calitățile pe care și le-ar dori pentru sine, ceea ce ajută la conștientizarea propriei ținte de evoluție. Odată recunoscută problema, elevul va încerca să suplinească, să îmbunătățească eventuala lipsă – își va adapta comportamentul astfel încât să mărească zona în care este deficitar. Mai mult, elevul tinde să adauge avatarului trăsături prin care să-și exprime propriile trăiri: față zâmbitoare, tristă, nedumerită, dezinteresată etc, toate reflectă stări ale copilului pe care acesta nu e capabil să și le exprime direct. În timp, preșcolarul își va dezvolta inclusiv latura emoțională prin acceptarea și asumarea propriilor trăiri referitoare nu doar la contextul educațional, ci extins și în zona non-educațională.

Copiii care joacă jocuri video învață să deducă regulile unui joc din acțiunile/faptele pe care le observă. , învață să înțeleagă și să manipuleze sisteme foarte complicate. În scopul de a “bate” jocurile complexe pe care trebuie să le învețe, copiii reușesc crearea de strategii pentru depășirea obstacolelor și analiza riscurilor asumate, dezvoltându-și capacitatea de a lua deciziile cele mai înțelepte în termen limită.”

Învățarea pe bază de jocuri digitale prezintă noi oportunități – multe încă necunoscute, sau poate doar bănuite, nefundamentate științific – pentru re-analizarea modului în care se învață.

BIBLIOGRAFIE

Cristea, I.M., Jocul didactic – teorie și aplicații, Sillabus, Academia, 2015

Planchard, E., Introducere in pedagogie, Editura Didactica și Pedagogica, 1976.

PRENSKY, M. (2006). Don't bother me mom, I'm learning. St. Paul, MN. Paragon House, 2003

Alternatives méthodologiques et intégration des TICE dans l'enseignement du FLE

**Prof. Mitru Dana
Liceul Economic « P. S. Aurelian », Slatina**

L'intégration des TICE dans l'enseignement et l'apprentissage des langues étrangères constitue un fond inépuisable de ressources en supports didactiques et de pratiques pédagogiques.

La formule « Technologies de l'Information et de la Communication pour l'Enseignement » (TICE) fait référence à l'ensemble des outils et logiciels informatiques et multimédia (textes et images fixes ou animées, sons, vidéos, DVD, disque dur, lecteur MP3/MP4, Internet) qui peuvent être intégrés dans un cours en salle de cours. La caractéristique commune de ces médias est leur utilisation combinée avec un ordinateur.

Répondant à l'un des objectifs majeurs stipulés par le CECRL (Cadre Européen Commun de Référence pour les Langues) : « accroître l'exposition à la langue authentique », les TICE permettent l'accès à une multitude de ressources :

Sites web présentant des documents didactisés ;

Sites web commerciaux ou non ;

Ressources vidéo : chaînes TV en ligne comme TV5Monde, sites d'hébergement vidéo comme You Tube ou Daily Motion ;

Ressources audio : fichiers sont authentiques et d'actualité grâce aux radios en ligne comme RFI, Canal Académie, France Culture, France Musique, Arte Radio, etc. ;

Journaux en ligne ;

Documents iconographiques (images, photos, cartoons, cartes, webcams) ;

Dictionnaires en ligne Mediadico, Linternaute, Lexilogos, etc;

Encyclopédies (Wikipedia) ou cartes (Google map) en ligne ;

Blogs (avec liens vers sites Web, documents vidéo, vidéo, iconographiques).

Les TICE sont aussi des moyens facilitateurs pour mettre en œuvre la recommandation du CECRL : « Démarche actionnelle : donner du sens à l'apprentissage » transposée dans la pédagogie du projet, de la réalisation d'un produit final qui justifie les activités langagières et les compétences mises en œuvre.

Les TICE permettent aux apprenants de :

Réaliser de façon autonome et individualisée, en salle multimédia, au CDI ou de chez soi, un travail de recherche guidée sur Internet (pour se familiariser à la langue cible, développer les stratégies de compréhension de l'écrit) ;

S'entraîner à la production écrite ou orale (création de blogs ou de sites web sur un thème particulier, rédaction de commentaires sur des articles de blog, grâce aux dictionnaires, encyclopédies et outils de prononciation);

S'entraîner à la prise de parole interactive (synthèses orales, échanges à partir des résultats de recherche, coopération pour réaliser une production commune);

S'entraîner à la prise de parole en continu (grâce au dictaphone du lecteur MP3, au magnétophone Windows ou Audacity, ou encore Movie Maker) ;

S'entraîner à la compréhension orale (grâce aux ressources audio-visuelles en ligne);

Produire d'exposés multimédia (grâce à Word, Powerpoint, Movie Maker et présentation ensuite devant la classe ou diffusion à un public plus large – correspondants, partenaires de projet, etc.).

Les TICE facilitent aussi une ouverture internationale, créant les conditions pour le développement d'une compétence plurilingue et interculturelle privilégiée par le CECRL :

Envois des e-mails à son professeur, à des correspondants ;

Création de sites collaboratifs (wikis) avec un partenaire étranger ;

Création de blogs multilingues ;

Utilisation de plateforme collaborative type e-Twinning dans le cadre d'un partenariat ;

Participation à des chats vocaux ou non, forums, groupes de discussion... ;

Visioconférence.

Beaucoup de changements découlent de l'intégration des TICE dans les pratiques d'enseignement et d'apprentissage. D'une part, les tâches assignées en classe deviennent plus variées et moins abstraites, mettant en œuvre de nouveaux savoir-faire : savoir accéder à l'information, savoir traiter les informations et parallèle (les comparer les rapprocher ou les opposer) puis savoir les produire et les exposer. D'autre part, l'utilisation des TICE transforme les rôles de l'enseignant et de l'apprenant. Le professeur devient le facilitateur d'apprentissage collaboratif et contribue à l'autonomisation progressive de ses apprenants en leur permettant d'acquérir les démarches et les stratégies d'apprentissage, les savoir-faire (méta) langagiers et la capacité de réflexion métacognitive nécessaires à la résolution des problèmes.

Les nouvelles technologies favorisent l'autonomie de l'élève à travers une individualisation des apprentissages, en rendant possible une diversification des activités, des rythmes, des modalités d'aide et d'évaluation.

Supports d'enseignement et d'apprentissage. Les TICE peuvent entrer de multiples façons dans la classe de français.

L'intégration des technologies de l'information et de la communication pour l'enseignement dans les nouvelles méthodes de FLE suppose l'usage des numériques et l'adaptation des matériaux auxiliaires pour la classe de langue – manuels numériques, sites internet.

Le manuel numérique « *c'est un manuel dématérialisé que l'on utilise avec un ordinateur. Il est vu sur l'écran ou projeté en classe avec un vidéoprojecteur ou un TBI. En plus des textes et images que l'on trouve dans le manuel papier, le manuel numérique peut proposer des documents sonores, des animations ou des vidéos.* », définition retenue par la SDTICE (Sous - Direction des Technologies de l'Information et de la Communication pour l'Enseignement).

Les avantages qu'il peut présenter seraient :

L'allègement du poids des cartables.

La vidéo-projection.

Les manuels numériques sont toujours accompagnés d'outils permettant d'intervenir dessus : cache, soulignage, outils de dessin, ajouts de commentaires...

Les ressources multimédia.

Les manuels numériques offrent l'accès à des contenus impossibles à faire figurer sur le papier :

Vidéos : petits films documentaires

Animations : schémas, cartes, frises chronologiques, corrections...deviennent animés. Les professeurs font apparaître au fur et à mesure de leur cours certains éléments. Les élèves visualisent les schémas et autres déplacements dans l'espace.

Quizz, exercices interactifs : à utiliser en autonomie, à la maison ou au collège...

Dictionnaire, lexique intégré : la capacité de mémoire permet d'intégrer des ressources lourdes.

Le Tableau Blanc Interactif ou TBI est l'un des éléments d'un dispositif interactif de visualisation collective, lequel s'accompagne d'un ordinateur et un vidéoprojecteur.

Ce dispositif permet de projeter l'écran de l'ordinateur et piloter ce dernier à partir du tableau à l'aide d'un stylet ou du doigt, selon les modèles. « Bien utilisé, le TBI permet une classe plus interactive, plus ludique et moins coupée de la réalité du monde extérieur.(...) »

Les Éditions Maisons des langues proposent des manuels numériques disponibles sur clé USB ou CD-ROM : *Nouveau Rond - Point*, Version Originale 1 et Version Originale 2.

Hachette FLE a sorti *Alter Ego 3* et *Numérique Classe* et des versions numériques pour deux nouvelles méthodes *Agenda* et *Ado sphère*.

Les Éditions Clé International proposent en complément des ouvrages utilisés par les élèves les versions numériques des méthodes *Alex et Zoé*, *Vitamine*, *Zigzag*, *Amis et compagnie*, *ICI*, *Tout va bien !*, *Métro Saint-Michel*, *Amical*.

En guise de conclusion, on peut affirmer que l'enseignement à partir des nouvelles technologies de l'information, ne constitue qu'un moyen, intégré à une démarche de cours construite et structurée, et reste au service de celui-ci. La réflexion du professeur, dans l'élaboration de son projet, porte surtout sur la pertinence des documents-soutiens et des tâches proposées aux élèves et sur leur intégration dans les objectifs de son projet pédagogique.

Bibliographie :

Bourguignon, C., « *Pour enseigner les langues avec le CECRL : clés et conseils* », Paris, Delagrave, 2010

Lancien, T., « *Le Multimédia* », CLE International, Paris, 1998

Goulier, F., « *Les outils du Conseil de l'Europe en classe de langue: Cadre européen commun et Portfolio* », Paris, Didier, 2005

« Manuel de formation Professeurs de français », Projet Ministère de L'Éducation, de la Recherche, de la Jeunesse et du Sport – SIVÉCO, POSDRU/87/1.3/S/62771

UTILIZĂREA TEHNOLOGIEI DIGITALE DE CĂTRE COPII MIU EUGENIA-SIMONA LICEUL SANITAR,,ANTIM IVIREANU’’-RM.VÂLCEA

Perioada pandemiei a determinat atât copiii cât și adulții să participe la cursuri online și să comunice în alte moduri, fiind nevoiți să se adapteze la noul mediu de lucru de acasă și la noul peisaj al amenințărilor.

Internetul poate oferi o gamă largă de activități distractive și materiale educative pentru copii, însă profilurile lor digitale pot deveni ușor țintele atacatorilor cibernetici.

Deși beneficiile erei digitale pe termen lung merită efortul, protejarea identității online a copilului este esențială.

Câteva dintre cele mai frecvente puncte tari și puncte slabe ale utilizării tehnologiei digitale de către copii

AVANTAJE

Dezvoltă viteza de reacție, anticipația, gândirea rapidă și flexibilitatea.

Ajută la lărgirea orizontului de cunoaștere, la dobândirea mai rapidă a unor informații din multe domenii, la un click distanță.

Facilitează înțelegerea explicațiilor complexe din lumea înconjurătoare cu ajutorul experiențelor interactive de prezentare.

Învăță competențe pentru viitor: cum să dezvolte aplicații, cum să construiască roboți, diferite jocuri ce dezvoltă gândirea creativă și strategică.

DEZAVANTAJE

Atenția, concentrarea și răbdarea au de suferit. Se așteaptă recompense instantanee, ca la o apăsare de buton. Pot deveni superficiali sau agresivi.

Folosită în exces, tehnologia digitală dă dependență.

Copiii pot avea probleme de socializare și relaționare în viața reală, pot deveni izolați și pot avea probleme de comunicare.

Somnul și alimentația pot fi afectate.

Pot deveni sedentari și pot avea probleme cu greutatea corporală.

Sănătatea ochilor, a coloanei vertebrale și tendoanele mâinilor pot fi afectate din cauza posturii în timpul folosirii dispozitivelor mobile.

Pot prezenta numeroase pericole, printre care acelea de a deveni victime ale abuzurilor sexuale, de cyberbullying.

Măsuri de prevenire a pericolelor ce pot apărea în mediul online

Nu ar trebui să existe limite de vârstă pentru învățarea conceptelor de bază ale securității cibernetice.

Este simplu să monitorizezi aplicațiile și jocurile pe care copilul mic le accesează, însă, atunci când mai cresc, lucrurile devin mai complicate.

Mai mult timp petrecut în fața ecranului poate avea consecințe. Din acest motiv, este importantă învățarea din timp a copiilor despre profilul lor digital și despre modul în care pot rămâne protejați în

timp ce navighează pe internet.

Statisticile arată că trei din cinci copii folosesc dispozitive conectate la internet acasă. Se recomandă părinților să le modifice setările, astfel încât doar prietenii să le poată vizualiza profilul. Este importantă învățarea de către copil a modului de identificare a semnalelor de alarmă în cadrul oricărei interacțiuni cu persoane necunoscute în mediul online. Cu toate că cea mai bună abordare ar fi ignorarea cererilor de mesaje, este destul de ușor să treacă cu vederea acest aspect. Copiii trebuie sfătuiți să fie precauți cu privire la persoanele cu care se împrietenesc în mediul online și să cunoască unele dintre riscurile la care se expun.

Un studiu efectuat de Centrul de securitate și educație cibernetică a arătat că 40% dintre copiii de clasele IV-VIII au interacționat cu un străin în mediul online. Cu atât mai îngrijorător este faptul că 53% și-au dat numărul de telefon, 30% au comunicat prin mesaje și 15% au încercat să se întâlnească cu persoana necunoscută.

ABUZURILE CIBERNETICE

Abuzurile cibernetică pot avea efecte psihologice grave asupra unui copil. Cele mai frecvente tactici includ postarea de comentarii răutăcioase, răspândirea de zvonuri, amenințările și chiar asumarea identității unei alte persoane folosind un cont fals pentru pătarea reputației online.

Agresorii de pe rețelele de socializare creează haos, iar copiii ar trebui să se simtă suficient de confortabil pentru a vorbi cu părinții sau cadrele didactice despre orice persoană care l-ar putea agresa în mediul online. Este necesar să îi ajutăm pe copii să aibă o abordare vigilentă și să denunțe imediat agresorii pe platformele online sau la autoritățile locale.

Copiii trebuie sfătuiți să nu divulge NICIODATĂ informațiile lor cu caracter personal în mediul online (adresa, CNP), deoarece furtul identității copiilor nu este o glumă.

SECURIZAREA CONTURILOR ONLINE

Majoritatea adolescenților au deja un cont de e-mail și nu a fost nevoie de îndrumarea părinților la crearea acestuia. Pentru că ar trebui să fie conștienți de importanța protejării informațiilor cu caracter personal, copiii trebuie învățați să nu acceseze link-uri suspecte și să nu deschidă atașamente primite de la adrese de e-mail necunoscute. Astfel, protejează nu doar informațiile cu caracter personal, ci se asigură și că dispozitivele pe care le-ar putea folosi alți membri ai familiei nu sunt afectate de acțiuni periculoase.

Protejarea conturilor online cu parole sigure este foarte importantă. Majoritatea copiilor joacă jocuri online și își creează conturi care le permit să interacționeze cu alți jucători. Trebuie să știe că orice bază de date poate deveni utilă pentru atacatorii ciberneticici. Copiii vor fi instruiți să nu folosească aceeași parolă pentru mai multe conturi.

SECURITATEA CIBERNETICĂ

Până de curând, în România, securitatea cibernetică nu se studia în școli, singura materie din sfera IT predată în școli fiind informatica. Deoarece vârsta la care copiii încep să utilizeze internetul este tot mai mică, iar lipsa educației cu privire la utilizarea corectă a mediului online îi face pe copii ținte tot mai sigure ale atacatorilor, apar tot mai multe semnale de alarmă.

Auzim tot mai des despre cazuri de cyberbullying, de hărțuire sexuală, de phishing sau alte forme de fraudă sau hărțuire online, ale căror victime sunt, de cele mai multe ori, copiii și adolescenții.

Educația digitală poate preveni multe dintre aceste situații. Elevii au nevoie să cunoască ce pericole pot întâlni în mediul online, cum le pot recunoaște, cum pot acționa și, cel mai important, să știe că în astfel de situații pot cere oricând ajutorul unui adult.

În cadrul programului educațional Eroii Internetului, lansat cu sprijinul Google, Adfaber oferă tuturor profesorilor din România, oportunitatea de a accesa gratuit resurse și informații actuale și complete pe tema securității digitale.

Profesorii sunt încurajați să utilizeze resursele în cadrul orelor, să poarte discuții informate cu elevii pe tema securității digitale și să organizeze activități prin care elevilor le sunt prezentate pericolele din mediul online, cum pot fi ele identificate și, mai apoi, prevenite.

Sfaturi pentru părinți și recomandări în ședințele cu părinții

Nu lăsați copiii pe social media până când nu sunt suficient de mari!

Păstrați computerul într-un loc public!

Limitați timpul petrecut pe rețelele de socializare!

Blocați accesul la locație pentru toate aplicațiile!

Ajustați setările de confidențialitate!

Monitorizați activitatea online a copilului!

Instalați un adblocker, astfel încât copiii să nu fie nevoiți să fie puși în fața publicității înșelătoare, care îi încurajează să descarce programe malware pe computer!

Înștiințări și sfaturi pentru copii cu privire la amenințările online din ziua de azi:

Consultarea cu adulții pentru identificarea site-urilor false de jocuri, pentru a ști de ce să se ferească.

Păstrarea informațiilor private și avertizarea ca niciodată să nu își publice numele complet, numărul de telefon, adresa sau școala pe care o frecventează.

Avertizări cu privire la parole: o parolă puternică este prima și cea mai bună măsură pentru a preveni hacking-ul și furtul de identitate.

Attentionarea copiilor să evite utilizarea rețelei publice WiFi - aceasta este o modalitate ușoară pentru ca hackerii să intre în dispozitivele lor.

Ce se poate face pentru a crea un mediu online sigur

Instalarea unui program antivirus puternic pe computerul de acasă și pe dispozitivele tuturor membrilor familiei.

Instalarea unei rețele VPN pe computer. O rețea VPN sau o rețea virtuală privată criptează conexiunea și anonimizează navigarea pe web, ceea ce face mult mai greu pentru hackeri să acceseze și să fure informațiile private.

Noile tehnologii își vor dezvălui avantajele și dezavantajele reale pentru copiii noștri, abia în următorii ani. Până atunci însă, trebuie să ne asigurăm că supraveghem folosirea lor de către copiii noștri în beneficiul dezvoltării lor.

Dezvoltarea tehnologiei digitale și accesul copiilor este un proces ireversibil. „Protejând copiii de ceea ce are mai rău tehnologia digitală de oferit și extinzându-le accesul la ceea ce are ea mai bun, putem inclina balanța spre bine” spune Anthony Lake, director executiv al UNICEF.

Bibliografie:

Karthwohl 2002 – David Karthwohl, A Revision to Bloom's Taxonomy.

An Overview, în Theory into Practice, volum 41, nr. 4, The Ohio State University, p. 212-218.

Song 2015 – Meiyi Song, Web 2.0 Tools in Teaching and Learning, postat pe teaching.pitt.edu/blog/web-2-0-tools-in-teaching-and-learning/ Web 2.0 tools that correlate with the revised Bloom's Taxonomy, disponibil pe Web 2.0 for the Classroom, web20fortheclassroom.wikispaces.com/Revised+Bloom%27s+Taxonomy, kahoot.com/, storybird.com/

EDUCAȚIA DIGITALĂ - AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Prof. MOCOFAN SIMONA ANDREEA

GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 20

DROBETA TURNU SEVERIN

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În prezent, aproape fiecare școală tinde să aibă o rețea proprie de calculatoare și să digitalizeze cât de mult posibil toate informațiile. Chiar și în afara contextului pandemiei, educația digitală a devenit, pe an ce trecea, o nevoie tot mai mare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Pandemia a acutizat însă această nevoie și a adus-o până la nivelul de vital pentru orice societate și pentru cele mai multe sisteme educaționale din lume. În România, spre exemplu, școlile s-au închis de pe o zi pe alta, astfel că tot învățământul a fost nevoit să se mute în sistem online. Din studiul făcut de Parlamentul European reiese că România se află pe ultimul loc în clasamentul statelor membre care ține evidența situației în educația digitale. Luxemburg și Finlanda au un procent de 81% pentru tineri cu vârste între 16 și 19 ani care au abilități digitale peste cele de bază, în timp ce în țara noastră acest procent este sub 33%. Acest procent dezamăgitor este, de fapt, un rezultat al lipsei internetului/calculatorului din viața multor elevi ai școlilor române. Se estimează că numai 29% dintre elevii și studenții din România folosesc un computer o dată pe săptămână. Acest procent ajunge la 85% în țările de frunte precum Luxemburg.

Toate aceste cifre negative legate de țara noastră au îngreunat școala în mediul online la care a fost silit să se adapteze sistemul educațional român. Cel mai mult au avut de suferit zonele rurale în care, odată cu trecerea în sistemul online, educația s-a oprit. Din cauza lipsei de

hardware și infrastructură pentru internet, aceste zone nu au putut susține ceea ce înseamnă educație online.

Avantajele pe care cei mai mulți le aduc în discuție țin de logistica pe care o presupune bunul mers al unei școli. Deplasarea până la școală, folosirea manualelor care trebuie transportate în ghiozdane grele, murdăria care se face cu creta care trebuie cumpărată și transportată la școală etc., toate aceste probleme sunt rezolvate de școala online, unde tot ce-ți trebuie e un gadget cu acces la internet. Pe internet, tabla nu mai trebuie curățată, nu mai trebuie să te miști din casă, nu mai este nevoie să te trezești cu o oră înainte să înceapă cursurile etc. Acestea sunt avantajele educației în sistem digital, dar consider că, puse în balanță cu dezavantajele, acestea cântăresc mult prea puțin.

Profesorii își dau seama mai repede de ineficiența sistemului online și observă performanțele elevilor care sunt în continuă scădere. Elevii de astăzi, care chiar și în sala de clasă reușesc cu greu să se concentreze (cauză – dovedită științific – a consumului excesiv de smartphone/computer), sunt nevoiți să folosească tocmai gadget-urile care îi distrag în scopuri educaționale. Orice alta fereastră va fi mai interesantă pentru un elev decât cea de Microsoft Teams în care profesorul îi predă o lecție.

Aceasta este rădăcina multor alte dezavantaje care apar în discuție când vine vorba de școala în sistem digital. Feedback-ul din partea elevilor și către elevi este de asemenea mai greu de primit în mediul online, dar există totuși metode aplicabile și pentru a primi și a da feedback cursanților. Mai multe despre acest subiect puteți găsi în acest articol.

Școala online a adus celor mai mulți profesori bătăi de cap cum nici o altă provocare din cariera lor didactică. Cu precădere în țara noastră, care a trecut instant la școala exclusiv online odată cu declanșarea pandemiei, fără să se asigure că elevii și profesorii sunt pregătiți pentru așa ceva. Empiric vorbind, experiența online s-a dovedit și se dovedește în continuare a fi una neeficientă și nedorită de majoritatea cadrelor didactice.

Desigur că din partea elevilor și studenților există multe păreri bune cu privire la școala online, dar trebuie să ținem cont că acestea sunt păreri subiective. Sunt foarte des întâlniți elevii cărora le convine o școală în care se pot sustrage de la orice responsabilitate, și laptopul/tableta le oferă acest favor din plin.

Educația digitală ca set de cunoștințe și abilități pe care un individ le are când vine vorba de sisteme digitale este, fără discuție, viitorul. Indivizii care vor avea o educație digitală vastă vor fi cei care vor fi ținta locurilor de muncă din viitor.

Cursurile online au devenit tot mai solicitate, indiferent de disciplină, deoarece pandemia a reușit să demonstreze faptul că dorința și perseverența sunt cele care contează și nu prezența fizică într-un spațiu. În final, nu prezența fizică în spațiul școlar aduce performanța în învățare, ci ambiția, dorința și perseverența copiilor sunt cele care facilitează drumul către succesul academic.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan, 2002, Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii, Editura Aramis, București.
2. Drăgănescu, Mihai, 2003, Societatea informațională și a cunoașterii. Vectorii societății cunoașterii;
3. <https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>

Educația digitalizată - învățământ de succes

Prof. MOCOFAN SIMONA ANDREEA

GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 20

DROBETA TURNU SEVERIN

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile noastre abordează tehnologia. Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală necesită asigurarea accesului la instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educație digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În clasa viitorului, profesorii și elevii folosesc intuitiv și în detaliu toate funcțiile și resursele echipamentelor și tehnologiei de top, pentru procese de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii ‘digitali’, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune. Lecțiile interactive îi determină pe educați să își dorească să participe activ la ore. Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de copii și adolescenți, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea da seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un

context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.

Educația digital prezintă o serie de avantaje pentru care se recomandă realizarea ei în școli. Ca avantaje putem aminti:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea; Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reprojecția activitatea în funcție de secvența anterioară;
- Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- Metode pedagogice diverse;

În concluzie, nu putem neglija faptul că această generație de copii și adolescenți se identifică cu dispozitivele electronice în ere Internetului. Pentru copiii mai mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi evaluat. Dacă putem determina modul în care să ”trezim” interesul elevului pentru studiu, atunci, resursele web apar pline de beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan, 2002, Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii, Editura Aramis, București.
2. Drăgănescu, Mihai, 2003, Societatea informațională și a cunoașterii. Vectorii societății cunoașterii;
3. Jelescu P. 25 iulie 2020. Pandemia și învățarea digital
4. ISCED – clasiicarea internațională standard a educației, UNESCO, 2011

Educația în era digitală

Prof. Înv. Primar, Moisă Elena Roxana

Școala Gimnazială Nr. 1 Valea Seacă

Loc. Valea Seacă, jud. Bacău

Introducere

În calitate de cadru didactic la Clasa Pregătitoare într-o școală din județul Bacău, mă confrunt zilnic cu provocările și oportunitățile aduse de era digitală. Educația nu mai este ceea ce era acum un deceniu, iar copiii din generațiile actuale cresc într-un mediu dominat de tehnologie. Misiunea mea, ca învățător, nu este doar de a-i învăța să scrie și să citească, ci și de a le forma gândirea critică, responsabilitatea digitală și abilități care să le permită să navigheze cu încredere în viitor. În această lucrare, voi prezenta perspectiva mea asupra educației digitale, provocările cu care ne confruntăm și soluțiile pe care le implementez în clasă pentru a pregăti viitorul comun al acestor copii.

Provocările educației digitale

Acces inegal la tehnologie – în județul Bacău, ca și în multe alte zone din România, există diferențe semnificative între elevi în ceea ce privește accesul la tehnologie. Unii copii dispun de tablete și conexiune la internet acasă, în timp ce alții au acces limitat sau deloc. Acest lucru creează dificultăți în implementarea unor metode moderne de predare.

Formarea cadrelor didactice – integrarea tehnologiei în predare necesită o adaptare continuă. De multe ori, învățătorii trebuie să învețe singuri cum să utilizeze platformele educaționale și să găsească metode eficiente pentru a le face atractive elevilor.

Menținerea echilibrului între digital și activitățile tradiționale – deși tehnologia este un instrument util, consider că este esențial să nu pierdem din vedere importanța învățării prin joc, interacțiunea directă și dezvoltarea creativității prin activități practice.

Soluții și bune practici aplicate la clasă

Era digitală transformă educația, iar elevii se așteaptă la lecții care îmbină tehnologia cu învățarea activă. Aceștia vor lecții dinamice, care să implice mișcare, tehnologie și jocuri, vor să descopere și să experimenteze, nu doar să asculte.

O activitate la clasa pregătitoare în era digitală ar trebui să fie interactivă, captivantă și adaptată nevoilor elevilor, care sunt deja familiarizați cu tehnologia de la vârste fragede.

Utilizarea resurselor digitale interactive – pentru a introduce concepte noi într-un mod interactiv am folosit platforme precum Kahoot, LearningApps, WordWall, BookCreator, Nearpod, Colajul și Ziarul digital. Acum, având clasa Pregătitoare, folosesc foarte mult aplicații de la Editura EDU (O călătorie distractivă prin Clasa Pregătitoare, Echipa MEM în acțiune, Alfabetul din povești). Acestea transformă învățarea într-o experiență captivantă, chiar și pentru cei mai timizi elevi.

Siguranța pe internet – lecții practice – am urmat un curs cu această temă și periodic, organizez discuții despre cum să ne protejăm datele online, explicând într-un limbaj accesibil copiilor ce înseamnă parolele sigure și de ce nu trebuie să vorbească cu străini pe internet.

Colaborarea cu părinții – Pentru a asigura o tranziție armonioasă între școală și mediul digital de acasă, organizez întâlniri cu părinții în care discutăm despre timpul petrecut în fața ecranelor și despre cum să folosească tehnologia ca un aliat în educația copiilor.

Ateliere de creație digitală: „Povestea noastră digitală”

Un proiect deosebit de apreciat de elevii mei este „**Povestea noastră digitală**”, în care fiecare copil contribuie la crearea unei povești colective, ilustrate digital. Folosim aplicația BookCreator și sub îndrumarea mea, fiecare elev adaugă câteva propoziții sau desene la povestea comună. Acest proiect stimulează atât creativitatea, cât și competențele digitale de bază, oferindu-le celor mici un sentiment de mândrie și realizare.

Concluzii

Educația în era digitală trebuie să fie una echilibrată, adaptată nevoilor fiecărui elev. În calitate de cadru didactic, consider că este esențial să folosim tehnologia ca un instrument de învățare, dar să nu neglijăm metodele tradiționale care dezvoltă abilități esențiale. Viitorul nostru comun depinde de modul în care pregătim generațiile de astăzi pentru a deveni adulți responsabili și capabili să navigheze într-o lume digitalizată.

Bibliografie

Holotescu, C. (2021). "Ghid practice de resurse educaționale și digitale pentru instruire online". Editura Universității de Vest.

Apostolache, R. (2022). "Competența pedagogică digitală". Editura Polirom.

Cucoș, C (2022). "Educația digitală". Editura Polirom

Ministerul Educației Naționale (2021). "Strategia privind digitalizarea educației în România". București.

Inovația Digitală în Educație: Provocări și Soluții pentru Formarea Cetățenilor Responsabili

În era tehnologiei avansate, digitalizarea a transformat profund sectorul educațional. Odată cu inovațiile digitale, educația a devenit mai accesibilă și personalizată, dar această tranziție aduce și provocări semnificative. Acest articol își propune să exploreze aceste provocări și să propună soluții pentru a asigura formarea cetățenilor responsabili.

Provocările Inovației Digitale în Educație

1. Accesibilitatea Tehnologică: Una dintre cele mai mari provocări este disparitatea în accesul la tehnologie. În multe comunități, studenții nu au acces la internet sau dispozitive adecvate, ceea ce le limitează posibilitățile de învățare.

2. Formarea Profesorilor: Implementarea tehnologiilor digitale necesită nu doar infrastructură, ci și resurse umane pregătite. Mulți profesori se confruntă cu dificultăți în integrarea tehnologiei în predare, din cauza lipsei de formare adecvată.

3. Siguranța Online: Cu creșterea utilizării platformelor digitale, apărarea împotriva riscurilor online devine o prioritate. Cyberbullying-ul, expunerea la conținut inadecvat și problemele legate de confidențialitate sunt doar câteva dintre riscurile pe care trebuie să le gestioneze educația modernă.

4. Motivația și Implicarea Studenților: Într-un mediu online, menținerea motivației și implicării studenților este o provocare esențială. Tehnologia poate deveni o distragere, iar elevii pot pierde interesul în absența interacțiunii directe cu profesorii și colegii.

Soluții pentru O Educație Digitală Responsabilă

Îmbunătățirea Accesibilității: Guvernele și organizațiile ar trebui să colaboreze pentru a asigura accesul la internet și tehnologie pentru toți elevii. Proiectele comunității care oferă resurse financiare pentru achiziționarea de dispozitive pot reduce disparitățile.

1. Formarea Continuă a Profesorilor: Instituțiile de învățământ trebuie să investească în formarea profesorilor pentru utilizarea tehnologiilor digitale. Atelierele de lucru și cursurile online pot ajuta educatorii să devină competenți în integrarea tehnologiei în curriculum.

2. Educația pentru Securitate Digitală: Este esențial ca studenții să fie instruiți în mod continuu cu privire la siguranța online. Începutul acestor lecții ar trebui să fie în educația timpurie, pentru a-i învăța cum să navigheze în mediul digital în mod responsabil.

3.Strategii de Implicare în Învățare: Educatorii ar trebui să utilizeze instrumente interactive și să dezvolte metode de predare care să stimuleze participarea elevilor. Proiectele de grup și discuțiile online pot ajuta la menținerea interesului și a angajamentului.

Concluzie

Inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate imensă, dar și o provocare care necesită o abordare strategică. Prin adresarea provocărilor curente și implementarea soluțiilor adaptate, putem asigura că cetățenii de mâine sunt bine pregătiți, responsabili și capabili să navigheze într-un peisaj digital complex și în continuă evoluție. Formarea educațională nu trebuie să fie doar despre dobândirea de cunoștințe, ci și despre dezvoltarea valorilor cetățeniei active în era digitală.

Violența școlară – Modalități de intervenție și prevenire

prof.înv.pr. Moldovan Anca-Daniela
Școala Gimnazială ”Zaharia Boiu” Sighișoara

„Violența este arma celor slabi; nonviolența este arma celor puternici.”, afirma Gandhi.

Noi educăm și formăm copiii/tinerii puternici, prin multiplele strategii didactice pe care le avem la îndemână și prin abilitatea și tactul pedagogic utilizat.

Fiind buni observatori, contabilizăm cu precizie matematică fiecare manifestare a elevilor, în timpul orelor de studiu, în timpul pauzelor și pe parcursul desfășurării activităților extracurriculare.

Totul are semnificație și consistență în parcursul lor de formare a caracterelor.

Cu răbdare și cu încredere îi familiarizăm cu tehnici de relaționare, de socializare constructive în beneficiul său și al celorlalți.

Suntem conștienți că împreună depășim cutume și explorăm zonele cunoșterii conștiente și active.

Împreună cu ceilalți profesori ai clasei (limba engleză, religie, sport) promovăm o educație comună, utilizând reguli și principii ergonomice, care să ofere elevilor un mediu școlar sigur, pozitiv, pro-activ.

Materialele și mijloacele didactice de care dispune școala facilitează crearea și desfășurarea unor lecții atractive, stimulative.

Implicarea elevilor în grupe de lucru promovează interacțiunea copiilor pe teme concrete, care dezvoltă abilitățile de lucru, strategiile de gândire și comportamentele sociale. Fiecare idee este valoroasă și împreună descoperă lucruri uimitoare. Învață permanent că orice cunoștință asimilată constituie un pas esențial

în propria formare și o mână de ajutor pentru ceilalți. Se descoperă zi de zi pe sine și pe ceilalți.

Managementul comportamental al clasei se bazează pe sarcini duse la îndeplinire cu succes. Problemele comportamentale devin surse de învățare și pilde de viață. Explorăm împreună și găsim soluții viabile.

Oferim spre exemplificare un caz concret, petrecut într-o recreație în care doi dintre elevii clasei noastre au avut o altercație. Deoarece s-au pălmuit unul pe celălalt în curtea școlii, acest caz a constituit prilejul unui ”joc de rol”, imediat după revenirea lor în sala de clasă. Unul dintre ei a justificat că a primit indicații clare de la părinți că în momentul în care este lovit are și el dreptul să lovească. Fără a combate educația primită în familia sa, am propus un joc de rol, în care alți doi elevi din clasă să mimeze schimbul de palme date peste obraz, respectând informația primită, unde în momentul aplicării unei palme și celălalt avea permisiunea de a continua și tot așa mai departe. Copiii s-au amuzat copios, inclusiv cei doi elevi cauzatori de violență. Am lăsat să continue această șaradă, așteptând și observând reacțiile lor. La un moment dat, un elev din clasă a afirmat cu stupoare: ”Dar așa nu se termină niciodată!” Am concluzionat cu toții că este necesar să revenim la respectarea regulilor clasei care au fost redactate de comun acord și care și-au demonstrat valabilitatea de fiecare dată.

Împreună găsim mereu soluții, valorificăm idei și construim comportamente care să fie pildă pentru ceilalți.

Școala de Excelență – dar de suflet pentru copii

prof.înv.pr. Moldovan Anca-Daniela

Școala Gimnazială ”Zaharia Boiu” Sighișoara, jud. Mureș

„Talentul poate exista ascuns.
El trebuie descoperit și cultivat.
El nu se lasă văzut de la sine,
ci trebuie pus în valoare prin muncă.”
(mica enciclopedie a copiilor)

Centrele de Excelență vin ca răspuns la solicitările elevilor, părinților și carelor didactice, care caută contexte noi de dezvoltare umană, socială și culturală.

Copiii oferă cu generozitate mostre ale abilităților și disponibilităților cu care sunt înzestrați.

Modalitățile de activare a zestrei genetice și de exersare a deprinderilor sunt multiple.

Centrele de Excelență din țară oferă un context inedit, prin concepere și abordare.

Fiecare elev găsește oportunități prin care să combine cunoștințele teoretice cu demonstrațiile practice.

Parteneriatele dintre școli aduc mai aproape talente și preocupări, sisteme educative și concepte inovatoare.

Învățarea prin cooperare cunoaște astăzi forme noi, unde vârstele școlare sunt relative, pentru că noile tehnologii digitale deschid posibilități imense încă de la vârste fragede.

În școala noastră, copiii desfășoară activități comune cu elevi din alte școli, care sosesc la Centrul de Excelență pentru a deprinde și exersa:

- tehnici de rezolvare a problemelor matematice;
- compuneri în proză și versuri;

- structuri gramaticale;
- reguli ortografice;
- lucrări plastice și decorative;
- modalități de redactare a unei reviste;
- aplicații on-line de promovare a muncii elevilor;
- experimente;

Recompensele sunt multiple și imediate, iar pe termen lung se adaugă:

- dezvoltarea încrederii în forțele proprii;
- formarea abilităților de rezolvare a situațiilor problemă;
- aplicarea atitudinilor pozitive.

Totul pulsează de viață, așa cum o văd copiii, cu porți deschise spre cunoaștere, spre cercetare documentată, spre muncă de creație efervescentă.

Școala devine un spațiu deschis pentru inimi, pentru minți și suflete. Școala cunoaște un alt concept, o altă definiție. Copilul simte că locul lui este alături de cei ce vor să construiască, să dezvolte și să creeze.

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE: PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII PENTRU FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI

Autor: prof. Molea Viorica-Ana
Școala Gimnazială "Peter Thal" Râșnov, Brașov

Inovația digitală în educație aduce multiple oportunități, dar și provocări semnificative, mai ales când vine vorba de formarea cetățenilor responsabili, capabili să se integreze și să contribuie activ într-o societate digitală. Pentru elevii de gimnaziu, tehnologia poate fi un instrument valoros, însă trebuie să fie utilizată într-un mod care să le permită să dezvolte competențe critice și etice.

Cu ajutorul tehnologiei, modul în care învățăm și predăm s-a transformat, deschizând noi orizonturi de oportunități și provocări pentru sistemul educațional. Această transformare a devenit și mai accentuată odată cu implementarea, fie în totalitate, fie parțială, a sistemelor educaționale digitale. Sălile de clasă tradiționale în pandemie s-au transformat în platformele de învățare online, inovația digitală a adus cu sine schimbări semnificative care pot modela viitorul educației într-un mod fără precedent. Aceste schimbări au facilitat accesul la o varietate de resurse educaționale, au îmbunătățit colaborarea între elevi și profesori și au permis o adaptare rapidă la cerințele în continuă schimbare ale mediului educațional modern. Materialele didactice create prin intermediul platformelor de e-learning se pot accesa de pe tablă interactivă, sistem hibrid, laptop, tabletă, PC, TV și telefon. Lecțiile, cursurile, testele sau chestionarele create pot fi previzualizate înainte de publicare, exact pe tipul de dispozitiv pe care va fi accesat de către elevi și se adaptează automat dimensiunii ecranului de pe care este accesat. Aplicațiile interactive, jocurile educaționale și platformele multimedia, au făcut ca învățarea să devină mai captivantă și atractivă pentru elevi. Elementele vizuale și interactive utilizate duc la o înțelegere mai ușoară și o sedimentare pentru un timp îndelungat a noțiunilor. În acest mod este stimulat angajamentul elevilor și motivația ca ei să participe activ la procesul de învățare.

Pe lângă platformele interactive și jocurile educative se regăsesc și manualele, care până acum le aveam doar pe hârtie, în format digital. Astfel un avantaj semnificativ este că tehnologia în educație aduce diversificarea metodelor de predare. Prin utilizarea prezentărilor, videoclipurilor sau jocurilor online educative, profesorul oferă posibilitatea elevilor de a învăța despre subiectele discutate, prin metode inovative care îi captivează. De asemenea, cadrul didactic poate folosi programe care sunt deja pe calculator, de exemplu PowerPoint, pentru a realiza animații și momente de predare interactive. Așadar, tehnologia în educație poate deveni cu ușurință o parte integrantă a actului de predare-învățare. Folosind aplicații simple și accesibile, cadrul didactic poate să utilizeze tehnologia în educație pentru a face orele de curs mai interesante și atractive.

De asemenea, prin anumite jocuri și aplicații pentru mai mulți jucători, elevii pot interacționa unul cu celălalt. În acest mod vor reuși să lucreze ca o echipă pentru a duce la final scopul exercițiului. Nu în ultimul rând, când se rezolvă sarcinile pe o aplicație, în general sunt mai concise. Adică, se utilizează de multe ori întrebările grilă sau cele cu răspuns scurt. Digitalizarea oferă un plus și în ceea ce privește evaluarea și analizarea proceselor de învățare, ea fiind automată, iar feed-back-ul oferind îmbunătățirea acestora, prin organizarea pe baza datelor obținute prin evaluare a unui program de recuperare și aprofundare, care să permită fiecărui elev să manifeste performanțele descrise de competențele normate de programă la nivelul potențialului fiecărui elev.

Provocări și soluții:

Provocare: Accesibilitate Limitată la Tehnologie este unul dintre cele mai mari obstacole. În multe părți ale lumii, accesul la tehnologie și internet rămâne limitat sau inexistent, ceea ce poate crea inegalități în ceea ce privește accesul la educație digitală.

Soluție: Multe aplicații se pot folosi și off-line, se pot descărca pe calculator, de aceea adaptarea la condițiile impuse este în mâna cadrului didactic. Un alt aspect care trebuie luat în considerare este nivelul competențelor digitale ale elevilor. În cazul în care aceștia nu se descurcă foarte bine, nu este o problemă majoră. Copiii și tinerii învață foarte repede și sunt curioși să afle lucruri noi. Astfel, când profesorul aduce o metodă sau platformă nouă de pe care elevii pot învăța, aceștia se vor obișnui repede cu ea.

Provocare: Dependența Excesivă de Tehnologie: Există riscul ca elevii să devină dependenți de dispozitivele digitale și să piardă abilitatea de a gândi critic sau de a interacționa în lumea reală.

Soluție: Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este ca timpul petrecut de elevi în mediul virtual să fie organizat, ținând cont de câteva elemente: nevoile diferite de învățare; timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor; programa școlară și programa de examen; nevoia de socializare; nivelul de digitalizare.

Provocare: Securitatea Datelor: Cu creșterea utilizării tehnologiei, crește și riscul de securitate cibernetică și de protecție a datelor personale, mai ales în cazul elevilor.

Soluție: Elevii trebuie să fie bine informați și îndrumați în accesarea diferitelor platforme și utilizarea acestora în scopul învățării. Profesorul poate crea ateliere despre cum să protejezi informațiile personale pe internet, cum să navighezi în siguranță și ce înseamnă comportament responsabil pe rețelele sociale.

Provocare: Nevoia Continuă de Formare pentru Cadrele Didactice: Profesorii trebuie să se adapteze la noile tehnologii și metode de predare pentru a putea profita la maximum de beneficiile inovației digitale.

Soluție: Profesorii dedicați sunt mereu atrași de schimbare și perfecționarea lor duce la performanță, măsurabilă prin motivarea elevilor, atragerea lor spre studiu și nu în ultimul rând rezultatele obținute de aceștia. Dar, chiar dacă cadrul didactic nu are cele mai bune abilități în folosirea calculatorului și tehnologiei, poate începe cu prezentări scurte, dar interactive. Acestea le poate realiza în PowerPoint sau Canva. Cu ajutorul acestor două aplicații pe care le poate folosi pentru a preda sau recapitula, profesorul va reuși să atragă atenția elevilor.

Provocare: Calitatea Conținutului Digital: Nu tot conținutul disponibil online este de înaltă calitate sau verificat științific, ceea ce poate duce la învățarea informațiilor incorecte sau neactualizate.

Soluție: Aici intervine rolul profesorului care îndrumă de aproape munca elevilor. Îi învață cum să caute informațiile corecte online, să identifice surse de încredere și să aplice principiile

gândirii critice. Activități de verificare a știrilor și discuții despre dezinformare pot fi incluse ca proiecte în demersul didactic.

Printr-o gamă largă de proiecte, elevii pot învăța cum să navigheze în lumea digitală într-un mod responsabil, echilibrând beneficiile tehnologiei cu riscurile asociate.

Dacă se dorește un proces educațional de calitate și rezultate de succes este foarte important să îmbinăm metodele tradiționale cu cele moderne, însă, să nu uităm că, ținând cont de particularitățile, cerințele societății, cât și de caracteristicile elevilor “noii generații”, mijloacele TIC nu trebuie să lipsească din proiectarea didactică și din activitatea de predare - învățare - evaluare.

Bibliografie:

<https://www.didactic.ro/>

ROLURILE MANAGERIALE DE BAZĂ ALE CADRULUI DIDACTIC

Personalitatea cadrului didactic

Cadrul didactic este cel care pune în valoare toate principiile și cadrele organizatorice ale managementului clasei de elevi.

Individul intră în câmpul profesional psihopedagogic cu *personalitatea sa de bază* (structura personalitară internă, flexibilă, polivalentă), unitate integrativ dinamică care intră în reacție cu / este influențată de:

- **câmpul psihopedagogic** (mediul profesional specific), descris prin statutul socio-economic al cadrului didactic, influențele externe – politica educațională, norme deontologice, etc.)
- **reprezentările psihopedagogice** (vezi schimbul informațional al sistemului de personalitate cu mediul):
 - *didactice* (imaginea / atitudinea cadrului didactic despre proiectare, strategie, interacțiuni, evaluare)
 - *socio-educaționale* (surprinzând diferențele între elevi, după statutul părinților, sex, rasă, etnie)
 - *deontologice* (vezi semnificațiile date codului deontologic de către profesor)
- **credințele / convingerile psihopedagogice** (vezi organizarea durabilă a percepțiilor și cunoștințelor cadrului didactic în domeniul său specific)

Astfel, personalitatea cadrului didactic ia o *nouă configurație - personalitatea cristalizată*, cu următoarele **componente interne**:

- *competența științifică* (cunoștințe, inteligență, creativitate, inițiativă, capacități de transmitere a informațiilor)
- *competența psihosocială* (adaptarea la roluri diverse, capacitatea de comunicare atât cu grupul, cât și izolat, etc)
- *competența managerială* (vezi gestionarea situațiilor specifice)
 - *competența psihopedagogică* (capacitatea de accesibilizare a informațiilor didactice, înțelegerea elevilor, creativitatea didactică, empatie, tact pedagogic)

Întregul sistem al personalității cristalizate este convertit într-o *variantă operațională: stilul educațional* („modul preferat de comportament” – Geissler).

Raportat la intervențiile absolut necesare din situațiile de criză, stilul educațional devine *stilul managerial* al cadrului didactic în clasa de elevi

Stilul managerial al cadrului didactic = *proces de identificare, organizare, activizare, influențare a resurselor umane și tehnice ale clasei, în scopul realizării obiectivelor educaționale.*

Tipuri de stiluri manageriale:

Vroom: *autocrat I, autocrat II, consultativ I, consultativ II, grup*

Lickert: *autoritar exploatare, autoritar binevoitor, consultativ, participativ*

depind de personalitatea cadrului didactic și de variabilele situaționale, fiind orientate fie pe relație, fie pe sarcină, fie pe eficiență.

Sfera dinamică a activității manageriale a cadrului didactic este construită în jurul următoarelor **roluri**:

- planificarea
- organizarea
- controlul și îndrumarea
- evaluarea
- consilierea
- decizia
- sistem de decizii privitoare la o serie de obiective, resurse, acțiuni de îndeplinit
- *subetapele planificării*:
 - analiza ciclului managerial anterior
 - diagnoza stării inițiale
 - prognoza
 - alcătuirea planului

- *rezultatul activității de planificare = planul*, ce descrie modul de utilizare în timp a resurselor pentru atingerea obiectivelor stabilite și care trebuie să fie unul flexibil, creativ

- o *bună planificare = corelația optimă dintre obiective – resurse – timp*

- presupune acțiuni, mijloace operaționale prin care *să se valorifice optim resursele pentru atingerea obiectivelor în condiții de eficiență și eficacitate maximă.*

- cere cadrului didactic cunoașterea mijloacelor operative, locului, rolului precis al fiecărui membru al grupului-clasă și a capacităților sale

- organizarea unor *rețele de comunicare* de către managerul clasei îndeplinește, din această perspectivă, funcția de unificare a activității clasei pentru atingerea scopului propus; configurații ale rețelilor de comunicare în clasa de elevi:

- roată

- lanț
- circulară
- deschisă

- cadrului didactic îi revine totodată și sarcina de evitare a barierelor din comunicarea educațională:

- lipsa de informații
- percepții diferite asupra mesajului
- distorsiuni ale mesajului
- perturbări ale canalului de transmitere

- deosebit de importantă pentru elevi rămâne consemnarea de către diriginte a atribuțiilor generale (activitățile îndeplinite zilnic / săptămânal, activitățile individuale / colective, colegii cu care colaborează)

- un exemplu specific de bună organizare = *Regulamentul de Ordine Interioară (ROI)*

principii ale organizării:

- coordonarea (sincronizarea obiectivelor individuale cu cele comune)
- echilibrul autoritate – putere – responsabilitate
- unitatea de comandă
- delegarea
- *rezultatul* activității de organizare = **programe de acțiuni**, cu specificarea clară și precisă a termenelor și a responsabilităților pe intervale de timp controlabile

Controlul și îndrumarea

- de evitat de către cadrele didactice ignorarea sau accentul excesiv pus pe un astfel de rol managerial.
- *mecanism reglator* de ansamblu, presupune cunoașterea stadiului de realizare a obiectivelor propuse și identificarea nivelului de performanță, datorită condițiilor variate în care se desfășoară activitatea instructiv-educativă.
- urmărește modul de aplicare a prevederilor regulamentare și depistează operativ perturbările survenite în cadrul procesului educațional, facilitând astfel, intervențiile prompte, optimizarea procesului de învățământ

- principalele *funcții* ale controlului:

- funcția de supraveghere a funcționării procesului
- funcția de conexiune inversă
- funcția de prevenire a eventualelor situații de criză educațională
- funcția de corecție și perfecționare
- etapele controlului* (după I. Jinga):
- pregătirea (v. obiectivele, tematica controlului)
- desfășurarea (strategii directe / indirecte, implicite / explicite)
- finalizarea (discuții, măsuri)

- intervalele propuse pentru control depind de: tipul de activitate, gradul de instruire / experiență a elevilor, calitatea pregătirii manageriale a cadrului didactic

- controlul trebuie *asociat*, întotdeauna, cu o *îndrumare activă, ritmică, temeinică*

- evaluarea de tip managerial nu se confundă cu cea de tip docimologic

- presupune *verificarea măsurii în care obiectivele dintr-o etapă managerială au fost atinse*, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ

- *pasii evaluării* sunt:

a) *obținerea unui volum optim și relevant de informații*, prin intermediul unor *instrumente* de genul:

- dărilor de seamă statistice
- informărilor periodice din partea unor elevi
- analiza documentelor scrise ale elevilor

b) *prelucrarea statistică*, presupune:

- organizarea sistemului de date
- analiza fenomenelor (prin mărimi, valori statistice)
- respectarea principiilor fidelității și validității, etc.

c) *elaborarea aprecierilor*, are în vedere:

- emiterea unor judecăți de valoare asupra datelor prelucrate
- posibila colaborare cu consilierul școlar
- evaluarea rămâne un fundament psihologic și managerial foarte eficient pentru optimizarea proceselor interacționale din clasa de elevi

- managerul (cadrul didactic) trebuie să fie accesibil, înțelegător, pregătit din punct de vedere psihologic, interesat de cauza elevului.

- Consilierea presupune o *relație specială între cadrul didactic și elevul în nevoie*, cu scopul declarat de a-i oferi suport emoțional în depășirea obstacolelor cu care se confruntă la un moment dat instrument holistic, eclectic, complex.

- *fazele consilierii:*

□ **formularea problemei** (în această fază, se încearcă definirea problemei cu care se confruntă

subiectul)

□ **configurarea situației ideale** (este faza în care subiectul este sprijinit în identificarea alternativelor, soluțiilor de ameliorare / rezolvare a problemei sale)

□ **elaborarea planului de acțiune** (în această ultimă fază, elevul, împreună cu cadrul didactic, va stabili pașii pe care îi are de parcurs până la atingerea noilor obiective, fixate în fazele anterioare; cadrul didactic trebuie să supervizeze / monitorizeze punerea în aplicare a planului elaborat de elev)

- presupune un *proces de alegere conștientă*, selectare a unei linii de acțiune, *din mai multe alternative*, pentru a ajunge la realizarea obiectivelor stabilite

- în funcție de anumite criterii, deciziile se *clasifică* astfel:

a) după gradul de cunoaștere a efectelor

- ☞ decizii de rutină
- ☞ decizii creatoare

b) după **câmpul de acțiune**, nivelul ierarhic implicat

- ☞ strategice (de politică școlară)
 - ☞ tactice (privesc actul educațional din clasă)
- principalele etape ale actului decizional sunt:*

a) **pregătirea deciziei**

☞ **identificarea problemei** (prin control curent, sondaje psihosociale, sesizarea problemei de către factori externi)

☞ **obținerea informațiilor** (presupune cunoașterea cauzelor care au generat abaterile și folosirea unor metode ca: observația, testul, studiul de caz)

☞ **selectarea, organizarea și prelucrarea informațiilor** (pune în evidență necesitatea trierii informațiilor, folosindu-se anumite „filtre”)

☞ **elaborarea variantelor de acțiune și a proiectelor de măsuri** (și compararea avantajelor / dezavantajelor, punctelor tari / punctelor slabe ale acestora)

b) **adoptarea deciziei și măsurile de aplicare**

☞ presupune alegerea variantei/lor performante, adică a acelor care pot oferi rezultatele cele mai bune, în cel mai scurt timp și cu cheltuieli minime

☞ cea mai eficientă formă de adoptare a deciziei se dovedește cooptarea elevilor, contribuind astfel, la educația pentru participare

c) **aplicarea deciziei și urmărirea îndeplinirii ei**, vizează:

- ☞ **comunicarea deciziei** (întotdeauna la timp, fără deformări)
- ☞ **explicarea și motivarea ei în fața elevilor** (printr-o serie de argumente)
- ☞ **organizarea acțiunii practice** (vezi comunicarea termenelor și a responsabilităților) **controlul îndeplinirii deciziei**
- ☞ **reglarea optimală a acțiunii** (vezi motivația) **adoptarea unor decizii de corecție a deciziei inițiale** **evaluarea rezultatelor finale**

d) **atributele vitale ale unei decizii** (după Vroom):

- ☞ calitatea
- ☞ acceptarea și apropierea de către personal a deciziei (impune adeziunea întregului colectiv la decizie)
- ☞ alegerea deciziei (care ia cel mai puțin timp)

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerchez, M. și Mateescu, E. Elemente de management școlar. Editura Spiru Haret, Iași, 1995
2. Cristea, S.(1998). Dicționar de termeni pedagogici. București: EDP.
3. Cristea, S.(1996). Managementul organizației școlare. București: EDP.
4. Cristea, S.(1996). Pedagogie generală. Managementul educației. București : EDP.

5. Iucu, R. (2000). Managementul și gestiunea clasei de elevi. Iași : Ed. Polirom.
6. Joița, E. (2001). Managementul educațional. Profesorul – manager; roluri și metodologie. București : Editura Științele Educației
7. Păun, E. – Școala/ abordare sociopedagogică. (1999). Iași: Ed. Polirom.
<http://enachescupsihologie.wordpress.com/managementul-clasei-de-elevi>

„Teoria jocului de mișcare. Jocul”

Prof. Daniel MUNTEANU

Liceul Tehnologic “Sf. Mucenic Sava” Berca

INTRODUCERE

Termenul de *joc*, în sensul său strict, nu este o noțiune științifică. Încercările cercetătorilor din diferite domenii sau colțuri ale lumii, de a găsi elemente comune între acțiunile cele mai variate și calitativ diferite definite de cuvântul „*joc*”, nu au condus nici până astăzi la o delimitare satisfăcătoare a acestor componente și nici la o explicare logică a diferitelor forme de joc.

În accepțiunea unor autori, noțiunea de „*joc*” reprezintă în general particularități specifice unor popoare. Astfel, cuvântul „*joc*” desemna la vechii greci, diferite acțiuni proprii copiilor, cu sensul a ceea ce noi înțelegem astăzi prin a „*face copilării*”, precum la romani „*ludo*”, la evrei *joc* sau în limba sanscrită, *kleada* exprimă bucurie, veselie, glumă, haz.

La români, cuvintele „*joc*” și „*joacă*” au multiple înțelesuri:

- Activitate distractivă, de amuzament – joacă la copii, joc de societate, joc de cuvinte, dansuri populare, mimă, a interpreta un rol;
- Un sens figurativ desemnând: simularea (*a juca un rol*), riscul (*a juca un joc periculos*), a pune viața în joc, a se juca cu viața, a descoperi jocul cuiva, a face jocul cuiva, jocuri sportive, competiție sportivă, întreceri.

În concluzie, jocul poate fi definit ca o activitate socială ale cărei obiective și conținuturi au drept finalitate descoperirea și continuarea relațiilor dintre oameni în contextul reproducerii efective a oricărui fenomen de viață, în întregime sau parțial, în afara situației lui reale.

1. CONCEPTUL DE JOC

Majoritatea specialiștilor au considerat jocul ca fiind o activitate caracteristică vârstei de creștere, a copilăriei. În același timp însă, se recunoaște faptul că jocurile însoțesc întreaga ontogeneză umană. Chiar dacă formele lor de manifestare se modifică, principalele caracteristici se păstrează dând fiecărei etape aspecte particulare și răspunzând unor nevoi și tendințe firești și permanente ale ființei umane.

Jocul satisface în cel mai înalt grad nevoia de activitate a copilului generată de trebuințe, tendințe specifice ale acestuia. Astfel, el devine prietenul de nedespărțit al copilăriei, constituind una din formele cele mai importante de activitate a celor aflați în această perioadă de creștere și dezvoltare.

„Jocul este activitatea ce constă în asimilarea care funcționează pentru ea însăși, fără nici un efort de acomodare” (Piaget).

Jocurile sunt caracterizate prin:

- libertate de exprimare, fără forme de constrângere, în care inițiativa jucătorului, dorința și nevoia lui de a se juca ocupă locul central;
- activitate atractivă, cu posibilități reale de a crea satisfacții, nu atât prin efectele unui anumit succes, ci prin propria-i existență, prin faptul că în timpul producerii provoacă stări pozitive, de la plăcere senzorială până la încordările și relaxările care le însoțesc de multe ori;

- activitate spontană, naturală, apărută ca urmare a nevoilor firești ale copilului de mișcare;
- activitate recreativă și compensatorie, prin care individul urmărește eliberarea de stress-ul activităților cotidiene;
- activitate totală, antrenând toate funcțiile organismului (*psihice și fizice*);
- activitate dezinteresată, deosebindu-se de cea productivă, având un scop de sine stătător, urmărind doar satisfacerea trebuințelor de ordin psihic materializate în trăirea bucuriei unei activități autonome și gratuite.

2. FUNCȚIILE JOCULUI

- Funcția de cunoaștere** – considerată una dintre principalele funcții, răspunde nevoii de cunoaștere a realității, de asimilare practică și metălă a caracteristicilor lumii și a vieții;
- Funcția complexă, stimulativă a mișcărilor** – a doua funcție majoră a jocului contribuie la creșterea și dezvoltarea complexă a individului;
- Funcția formativ-educativă;**
- Funcția de echilibrare și tonificare** – în activitățile recreative;
- Funcția terapeutică** – manifestându-se în caz de îmbolnăvire, dobândind succes în condițiile unei bune asistențe medico-pedagogice.

3. TIPURI DE JOCURI

Printre primele clasificări curpinzătoare se află cea realizată de Querat, care împarte jocurile în trei grupe:

- jocul cu caracter ereditar (*luptă, urmărire, vânătoare*);
- jocuri de imitație, bazate pe activități umane generale, cotidiene;
- jocuri de imaginație.

Gross stabilește următoarele categorii:

- jocuri experimentale;
- jocuri ale funcțiilor generale;
- jocuri ale funcțiilor speciale.

Piaget împarte și el jocurile în trei grupe:

- jocurile exercițiu;
- jocurile simbol sau de ficțiune;
- jocurile cu reguli.

Clasificarea propusă de Valentina Epuran are la bază criteriul sarcinilor de rezolvat, la care se adaugă cel organizatoric și de ambianță:

- jocuri pentru formarea și perfecționarea deprinderilor motrice de bază și aplicativ-utilitare: alergare, săritură, cățărare, târâre, escaladare etc.;
- jocuri pentru formarea și perfecționarea deprinderilor motrice specifice ramurilor sportive: fotbal, handbal, baschet, gimnastică, atletism;
- jocuri pentru educarea sensibilității motrice și a calităților motrice de bază;

- jocuri pentru educarea unor funcții și procese psihice: atenția, memoria mișcărilor, gândirea tactică.

4. PARTICULARITĂȚILE JOCURILOR DE MIȘCARE

Jocurile de mișcare, prin valențele formative și educative, contribuie la realizarea obiectivelor și conținuturilor educației fizice și sportive. Ele își găsesc o largă aplicabilitate în toate formele de organizare ale acestei activități, de la cele prevăzute în regimul zilnic de grădiniță sau școală, la cele practicate independent sau colectiv, în timpul liber.

Jocul de mișcare se deosebește de celelalte mijloace ale educației fizice prin următoarele particularități specifice:

- permit manifestarea complexă și favorizează dezvoltarea simultană a deprinderilor motrice de bază sau specifice, a calităților motrice precum și a însușirilor și deprinderilor moral-volative;
- jocului îi este specifică activitatea colectivă, ce presupune colaborare, cooperare cu partenerii de joc, armonizarea intereselor, a motivelor, acțiunilor și eforturilor personale cu cele ale grupului, încadrarea în colectiv, acceptarea și recunoașterea liderului, asumarea responsabilităților, atitudine critică și autocritică;
- jocul de mișcare permite manifestarea inițiativei și independenței în acțiuni;
- jocurile de mișcare au ca element caracteristic de desfășurare întrecerea, competitivitatea, care impune existența unui fond de deprinderi și calități motrice temeinic consolidate;
- jocurile de mișcare nu permit însă o dozare precisă a efortului și nici o reglementare strictă a execuțiilor tehnice.

CONCLUZII

Jocul ne ajută să ne distrăm, să avem prieteni, relații interpersonale armonioase, să ne simțim bine, să fim mândri, să fim fericiți, să ne concentrăm mai bine, dezvoltă musculatura, întărește oasele, ajută la creștere, îmbunătățește coordonarea, lateralitatea, motricitatea, echilibrul, întrajutorarea, creativitatea, etica sportivă, prietenia, stima de sine, cooperarea, capacitatea de a ne deschide inima, comportamentul de risc, respectul, relaxarea, principiile sănătoase de viață și multe altele.

Efectele practicării regulate a jocurilor sportive sunt importante și aduc beneficii pe plan fizic, psihologic și social.

BIBLIOGRAFIE

1. MILOVANOV, G. (2011), *GHID CU ACTIVITĂȚI DINAMIC-MOTRICE. ȘCOLARI ȘI PREȘCOLARI*. Editura Tempus, Timișoara;
2. NADEAU M., (2010), *120 de jocuri sportive*, Editura Polirom, Iași;
3. NICULESCU A., NICOLAE C., (1976), *Exerciții și jocuri în școală*, Editura Sport-Turism, București;
4. PEHOIU C., (2004), *JOCUL, Formă și mijloc de realizare a obiectivelor și conținutului educației fizice școlare*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște;
5. TEȘU, A., (2016), *Culegere de jocuri, ștafete și parcursuri aplicative pentru învățarea-consolidarea principalelor elemente acrobatice*. Editura StudIS, Iași.

Beneficiile educaționale ale tehnologiei pentru copii

Munteanu Iuliana Cosmina

Grădinița cu program prelungit Șelimbăr, Extensia Tineretului

Introducere

În ultimele decenii, tehnologia a devenit o parte esențială a educației, având un impact semnificativ asupra modului în care copiii învață și interacționează cu informațiile. De la aplicații educaționale interactive la platforme online, copiii au la dispoziție o varietate de resurse care îi pot ajuta să învețe mai eficient și mai plăcut. Totuși, utilizarea tehnologiei în educație trebuie gestionată corect pentru a obține cele mai bune rezultate.

Beneficiile educaționale ale tehnologiei pentru copii

1. Accesibilitatea informației

Tehnologia permite copiilor să aibă acces rapid la informații și resurse educaționale. Platformele online și aplicațiile educaționale facilitează învățarea autonomă și îmbogățesc experiența educațională. Copiii pot explora subiecte de interes și pot accesa informații suplimentare într-un mod interactiv și atractiv, sporind curiozitatea și dorința de învățare.

2. Învățarea personalizată

Tehnologia permite personalizarea procesului de învățare, adaptându-se nevoilor individuale ale fiecărui copil. Aplicațiile educaționale pot ajusta nivelul de dificultate al exercițiilor în funcție de performanțele anterioare ale copilului, asigurându-se că fiecare copil progresează în ritmul propriu. Acesta este un avantaj major față de metodele tradiționale, în care toți copiii sunt învățați la același ritm.

3. Îmbunătățirea abilităților tehnice

În era digitală, abilitățile tehnice sunt esențiale. Folosirea regulată a tehnologiilor educaționale le dezvoltă copiilor competențe esențiale, cum ar fi abilitatea de a naviga pe internet, de a utiliza aplicații de productivitate și de a înțelege concepte fundamentale ale tehnologiei, cum ar fi programarea. Aceste abilități sunt indispensabile pentru succesul lor viitor, atât în viața personală, cât și în carieră.

4. Interactivitate și învățare prin joc

Tehnologia permite o învățare interactivă, prin jocuri educaționale care stimulează gândirea critică și creativitatea. Copiii pot învăța prin activități care combină distracția cu educația, cum ar fi jocurile pe tabletă sau aplicațiile care îi provoacă să rezolve probleme și să aplice concepte în mod practic. Această metodă de învățare activă ajută la consolidarea cunoștințelor într-un mod plăcut și motivațional.

5. Îmbunătățirea colaborării și comunicării

Tehnologia poate încuraja copiii să colaboreze între ei prin diverse platforme online

care facilitează munca în echipă. Proiectele de grup, activitățile pe platforme educaționale și jocurile online educative pot ajuta copiii să își dezvolte abilități sociale și de comunicare. Aceste instrumente pot sprijini învățarea colaborativă, care este esențială în educația modernă.

Cum să obții cele mai bune rezultate în utilizarea tehnologiei educaționale:

1. Stabilirea unui echilibru între activitățile online și offline

Chiar dacă tehnologia aduce beneficii semnificative, este important ca timpul petrecut în fața ecranului să fie echilibrat cu activitățile fizice și sociale. Educatorii și părinții trebuie să monitorizeze și să limiteze timpul de utilizare a tehnologiei pentru a preveni posibilele efecte negative ale unui timp excesiv petrecut pe ecrane, cum ar fi problemele de sănătate sau dependența.

2. Selectarea aplicațiilor educaționale potrivite

Este esențial să alegi aplicații educaționale de calitate, care sunt concepute pentru a sprijini dezvoltarea cognitivă a copiilor. Aceste aplicații trebuie să fie adecvate vârstei, să ofere conținut educativ și să fie interactive, astfel încât să stimuleze gândirea critică și creativitatea copiilor.

3. Implicarea activă a educatorilor și părinților

Chiar dacă tehnologia poate sprijini învățarea, aceasta nu trebuie să înlocuiască implicarea directă a educatorilor și părinților. Este esențial ca aceștia să monitorizeze activitatea copiilor și să le ghideze utilizarea tehnologiei, asigurându-se că aceasta este folosită în mod responsabil și în scopuri educaționale. Părinții și educatorii pot discuta despre ce au învățat copiii, oferind astfel feedback și sprijin în învățarea lor.

4. Promovarea unei utilizări responsabile a tehnologiei

Educația despre siguranța online și comportamentele corecte pe internet este esențială. Copiii trebuie învățați despre importanța protejării datelor personale, despre pericolele internetului și despre cum să comunice respectuos cu ceilalți online. Activitățile de educație digitală trebuie integrate în rutina zilnică a copiilor pentru a-i ajuta să înțeleagă și să adopte comportamente corecte în mediul online.

Concluzie

Tehnologia are un potențial imens în educație, oferind oportunități de învățare personalizată, interactivă și accesibilă. Cu toate acestea, pentru a obține cele mai bune rezultate, este esențial ca utilizarea tehnologiei să fie bine gestionată și echilibrată cu activități tradiționale. Educatorii și părinții joacă un rol important în ghidarea copiilor pentru a folosi tehnologia într-un mod responsabil și benefic pentru dezvoltarea lor.

Bibliografie:

- Prensky, M. (2001). *Digital Natives, Digital Immigrants*. On the Horizon, Vol. 9 No. 5.
- Gee, J. P. (2003). *What Video Games Have to Teach Us About Learning and Literacy*. Computers in the Schools, 20(3-4), 23-35.
- Leu, D. J., et al. (2013). *The New Literacies: An Introduction to the Research Agenda for Multiliteracies*. Reading Research Quarterly, 48(3), 310-330.

- Oblinger, D. G. & Oblinger, J. L. (2005). *Educating the Net Generation*. Educause.
- Cohen, J., & Haughton, B. (2016). *Using Technology to Enhance Learning and Teaching: A Practical Guide*. Routledge.
- Bers, M. U. (2018). *Coding as a Playground: Programming and Computational Thinking in the Early Childhood Classroom*. Routledge.
- Hughes, J. E. (2005). *The Impact of Technology on the Development of Young Children*. *Journal of Early Childhood Literacy*, 5(3), 253-272.

MATEMATICA IN SPATIUL ARTISTIC

PROF. Muraru Marlana-Antoaneta

Scoala Gimnaziala "MIHAI DRAGAN"

Localitatea: Bacau

In desene-picturi,sculpturi,edificii,opere de arta,in arhitectura,in viata cotidiana in conceperea hartilor,in constructia drumurilor,caselor,a cladirilor gigantice,hidrocentrale sau baraje colosale ,etc.,**matematica** ,folosind in mod special **metode geometrice** si anumite proprietati,poate reda spatiul vizual in care traim ,armonia,frumosul,echilibrul si proportia vietii!

“Pictorului ii este necesara matematica,apartinand artei sale.Studiaza mai intai stiinta,apoi va veni practica acestei stiinte.*Perspectiva* este ghidul si usa,fara de ea nu se poate face nimic in
pictura.”

LEONARDO da VINCI

Primele notiuni despre *perspectiva*,au fost utilizate acum doua milenii i.e.n.Cea mai veche lucrare”Optica” lui Euclid prezinta *principiile perspectivei*:

- *Perspectiva paralela*- foloseste un fascicol de raze paralele cu o directie data(exemplu: desenarea unui cub pe o foaie);

- *Perspectiva centrala-proiectia* unui obiect din spatiu cu un fascicol de raze ce pornesc dintr-un punct considerat a fi ochiul observatorului.

Folosind metode geometrice si aplicand proprietati optice – pictorul poate reda spatiul vizual din jurul lui – spatial tridimensional.

Fotografia(alb-negru sau color) transforma opera artistica intr-o executie mecanica,obtinandu-se un tablou in culori si cu o perspectiva desavarsita in fractiune de timp.Elementele vizuale cu care opereaza fotocompozitia sunt ,suprafetele , tonalitatile si liniile:

-drepte ce aduc vigoare,

-curbe ce inspira gratie,echilibru,

-frante-dinamism,dezordine,iritare,

-orizontale –produc o atmosfera de calm,

-verticale-stabilitate,monumentalitate,

-oblice-miscare,dinamism;

MATEMATICA isi gaseste aplicatii si in cercetarea si prezentarea desenelor ornamentale pe baza de simetrie si ecuatiile curbelor ce sunt functii explicite($f(x)=y$).Exemple:

- Frunza lui DESCARTES: $x^3+y^3-3ax=0$;
- Lemniscata lui BERNOULLI: $(x^2 + y^2)^2-2a^2(x^2 - a^2)=0$;
- Parabola cubica a lui WILLIAM NEIL: $y^3+ax^3=0$;
- Cisoida: $y^2(2a-x)-x^3=0$;
- Curba de gradul patru: $x^4-2ay^3-3a^2y^2-2a^2x^2+a^4=0$;
- Parabola de ecuatie: $y^2=2px$ si desfasurata ei-parabola semicubica a lui NEIL.

Simetria este un element geometric cu o larga aplicatie in arta.Ea se defineste astfel:o figura plana sau din spatiu F este simetrica fata de o axa sau de un plan,daca se suprapune peste ea insasi.Axa sau planul se numesc axa,plan de simetrie.Axa sau planul pot fi inlocuite si de o oglinda,in acest caz spunem ca figura este o reflectare a sa fata de oglinda.Simetria poate fi privita si ca rotatia unei figure in jurul unui punct sau a unei axe care trece prin punct,perpendicular pe planul de rotatie,de un unghi dat,astfel ca prin aceasta rotatie figura se suprapune peste ea insasi.Aceasta este o rotatie de un unghi dat.

Elementele de simetrie sunt utilizate in desene,sculptura,moda-vestimentara,olarit, costume nationale,covoare tesute,ornamentele de pe cladiri -ca element al frumosului,al armoniei,echilibrului.

Elementele de simetrie au fost grupate intr-un numar de 17 grupuri de simetrie,numite si grupurile plane ale lui FEDEROV-cristalograf si geometru rus.Cristalele minerale-una dintre cele mai frumoase descoperiri asupra naturii ,realizata de FEDOROV-prezinta cele mai uimitoare forme de simetrie anorganica (admirate inca din antichitate)!

Pavarea,pardosirea,mozaicarea,parchetarea-acopera o suprafata plana cu placi,de obicei de forma poligonala,fara a ramane locuri libere.Folosind notiunile de geometrie,proiectantii au stabilit ca se poate realiza o pavare regulata(poligoane regulate si de acelasi fel)folosind doar trei poligoane regulate:triunghiul echilateral,patratul si hexagonal regulat si ca in jurul unui punct luat ca varf comun nu putem grupa decat 3,4,5 sau 6 pavele de forma poligoanelor regulate.

Piramida lui KHEOPS,una dintre cele 7 minuni ale lumii-ce ne uimeste prin masivitate,armonie si maretie-a fost construita astfel incat,aria triunghiului isoscel(fata laterala) sa fie egala cu aria patratului de latura egala cu lungimea inaltimii piramidei.Asa s-a ajuns la impartirea unui segment in medie si extrema ratie,cunoscuta astazi ca "taietura de aur"

Celebrul arhitect francez Le Corbussier

spunea:”Cuburile,conurile,sferele,cilindrii,piamidele sunt marele forme primare pe care lumina le scoate in evidenta,imaginea lor este precisa,fara neclaritate.De aceea sunt forme frumoase,cele mai frumoase forme...Axele,cercurile,unghiurile drepte sunt adevarurile geometriei;altfel ar fi hazard,anomalie,arbitrar.Geometria este limbajul omului.Marile probleme ale constructiei moderne vor fi realizate prin geometrie”

Exemple de curbe și figuri prezentând centre sau axe de simetrie, care au stabilite ecuații carteziene sau ecuații în coordonate polare :

**1. Frunza lui Descartes (folium Cartesii) - figura 1:
are ca ecuație $x^3 + y^3 - 3ax = 0$**

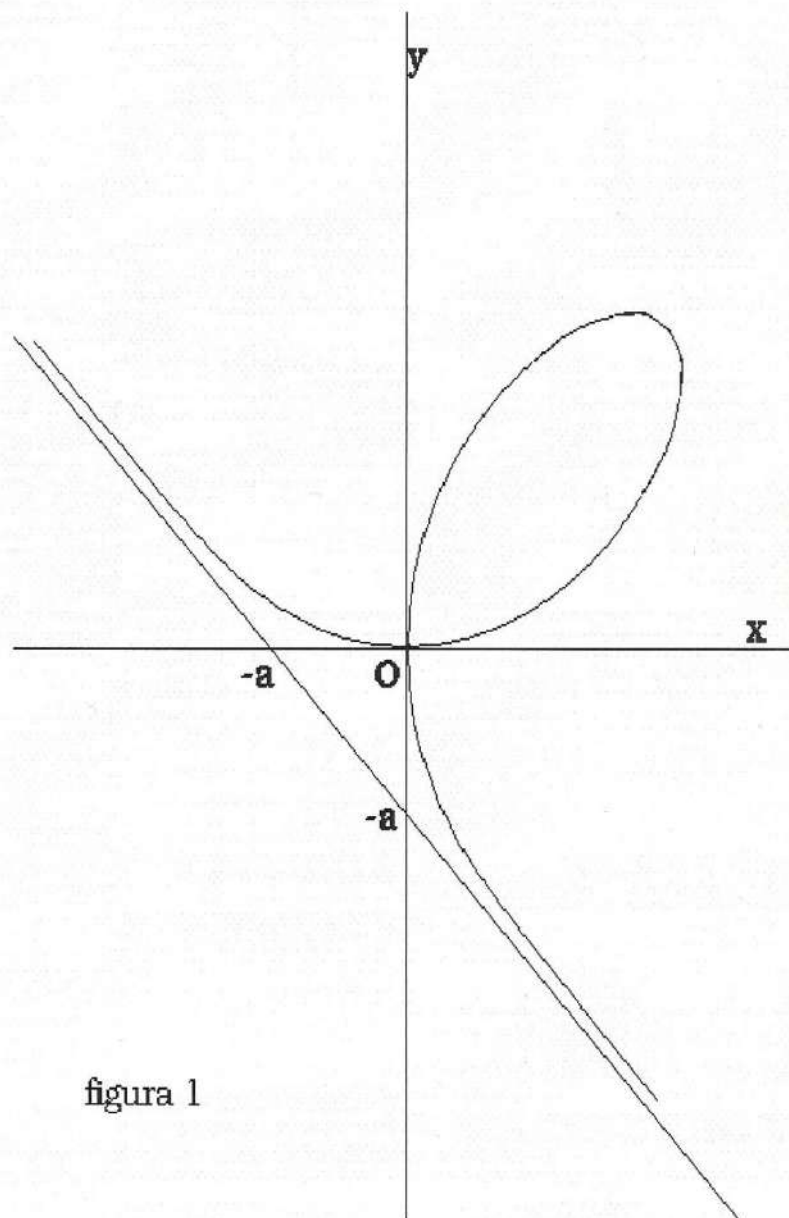

figura 1

2. *Lemniscata lui Bernoulli* - figura 2:

are ca ecuație $(x^2 + y^2)^2 - 2a^2(x^2 - a^2) = 0$

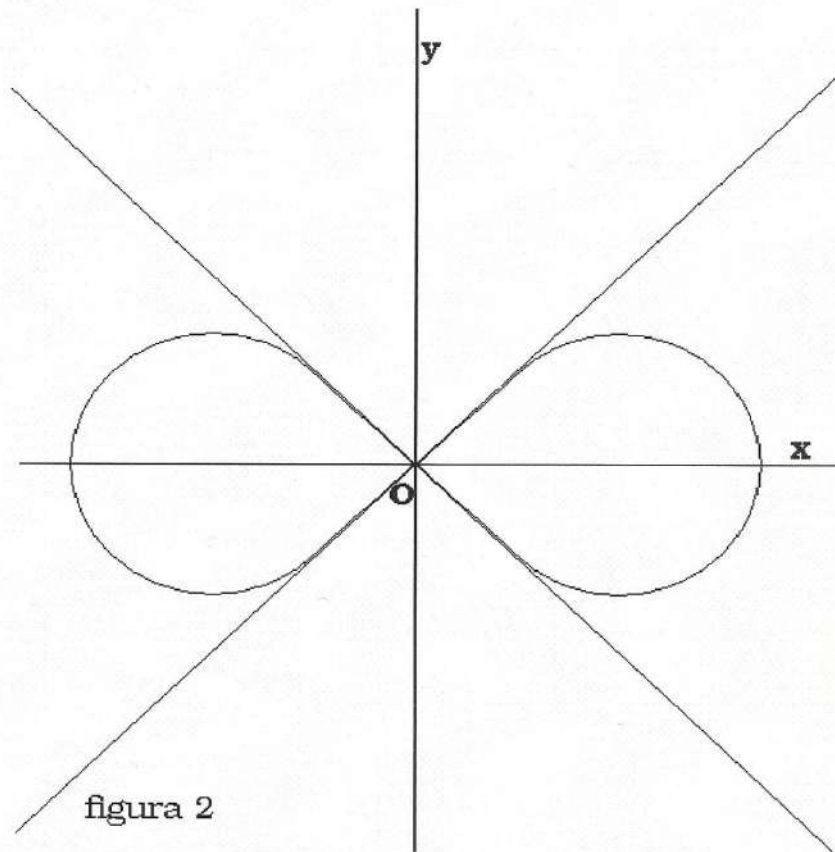

figura 2

3. Parabola cubică a lui William Neil - figura 3:
are ca ecuație $y^3 + ax^3 = 0$

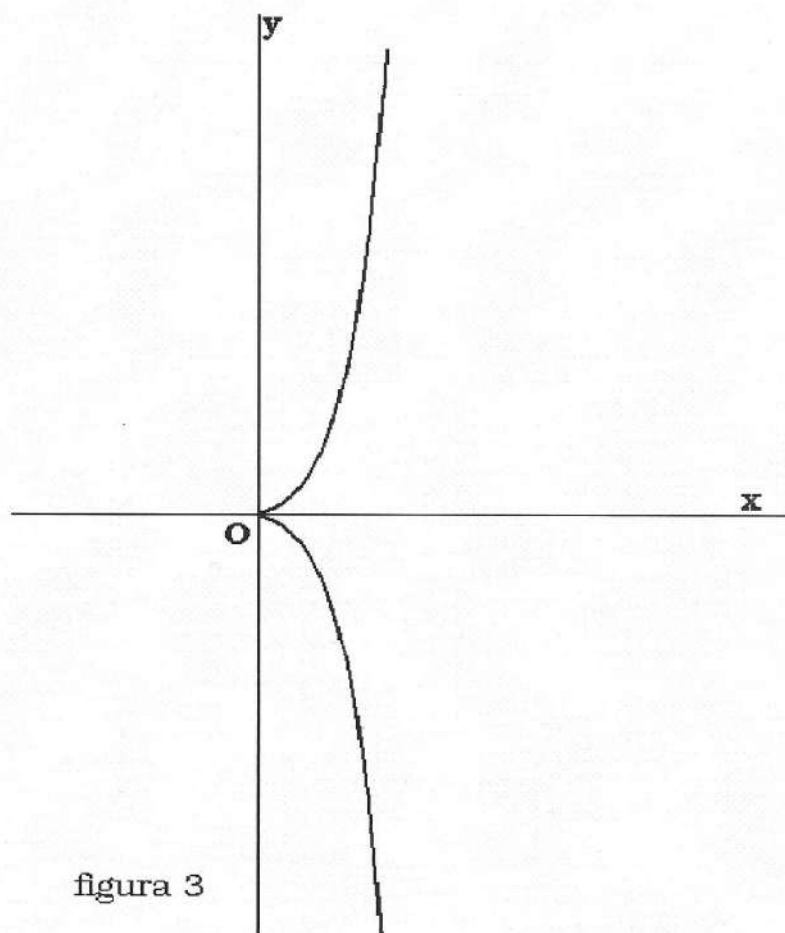

figura 3

4. Cisoida - figura 4:

are ca ecuație $y^2(2a - x) - x^3 = 0$

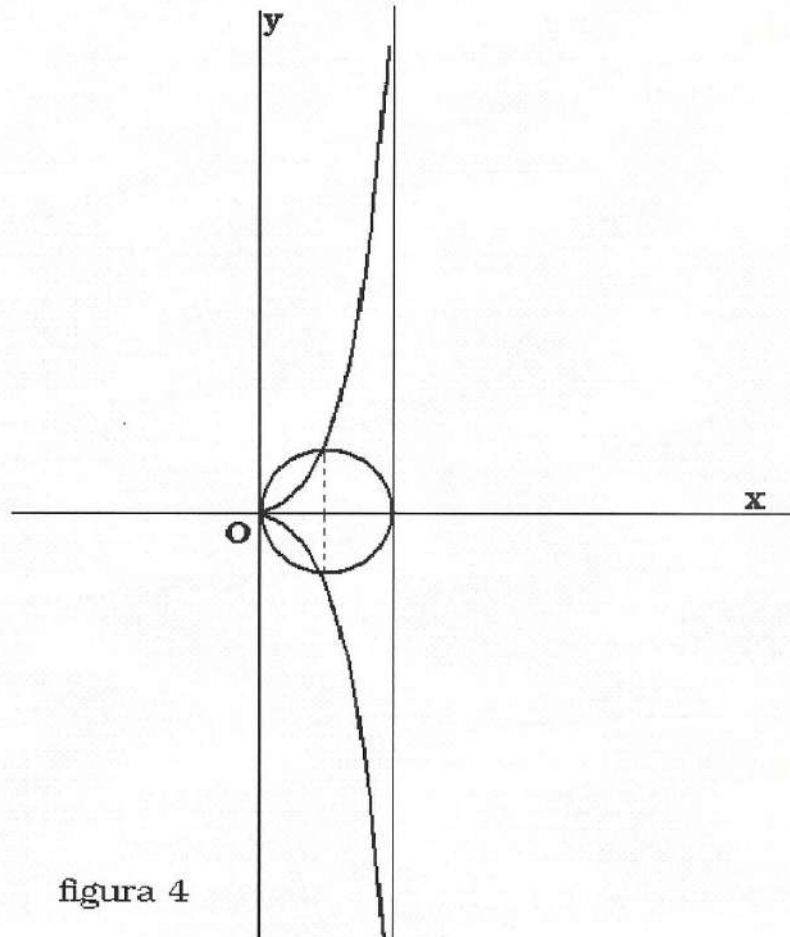
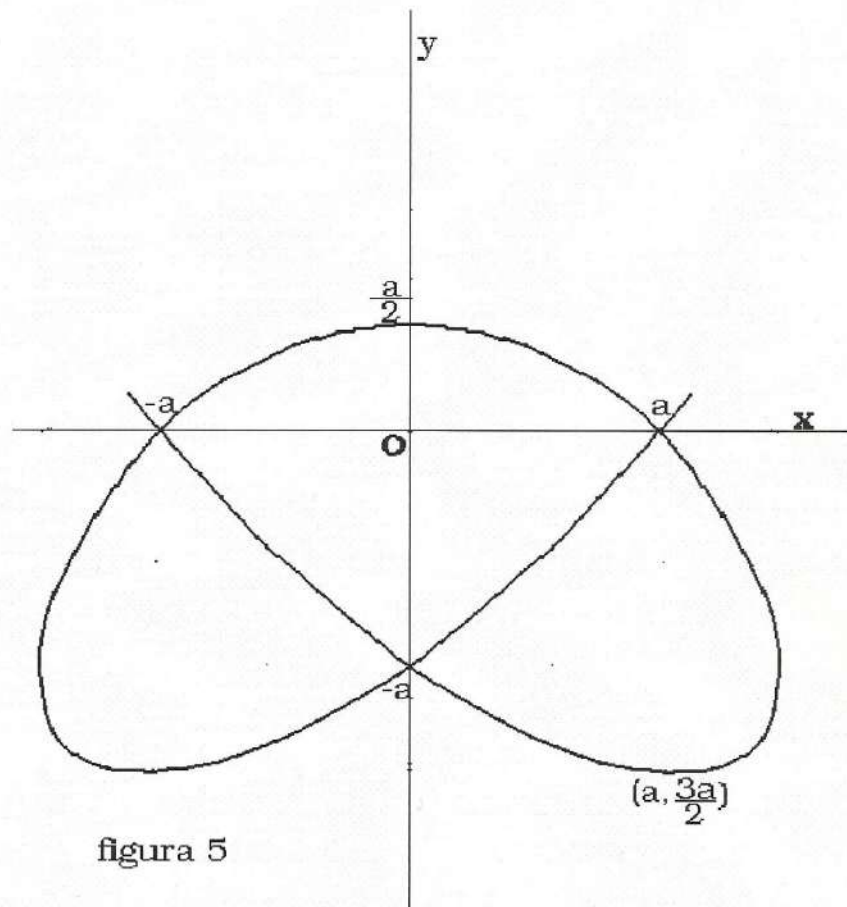

figura 4

5. Curba de gradul al patrulea - figura 5:
are ecuația $x^4 - 2ay^3 - 3a^2y^2 - 2a^2x^2 + a^4 = 0$

6. Parabola de ecuație $y^2 = 2px$ și desfășurata ei
- parabola semicubică a lui Neil

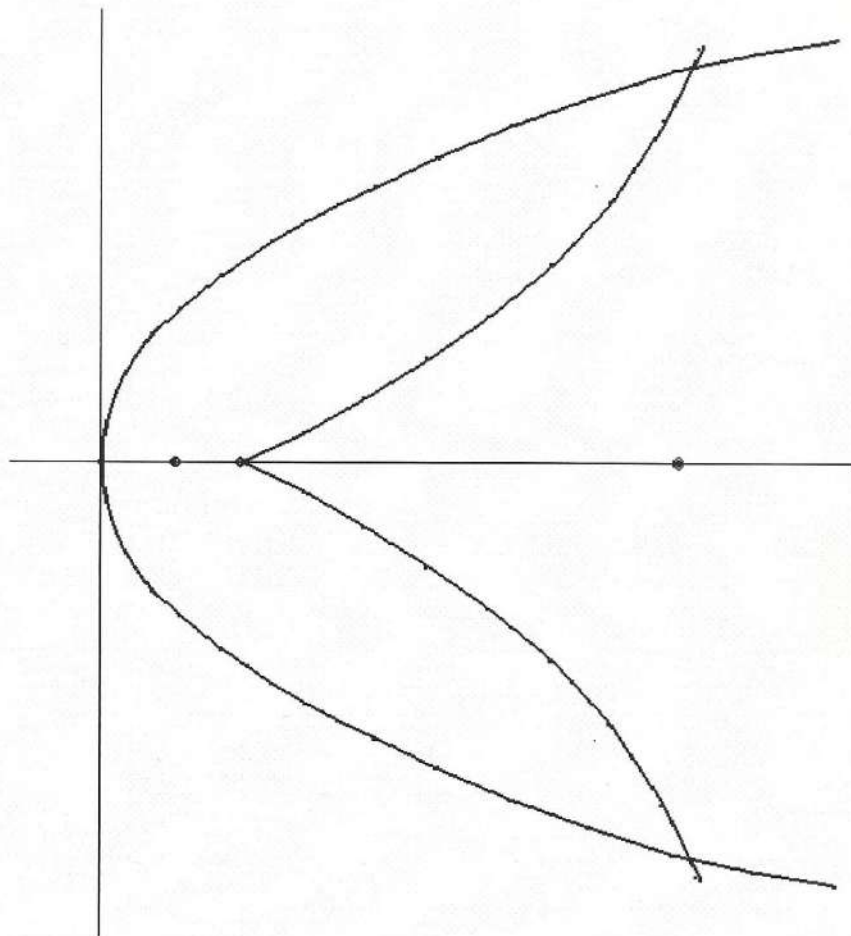
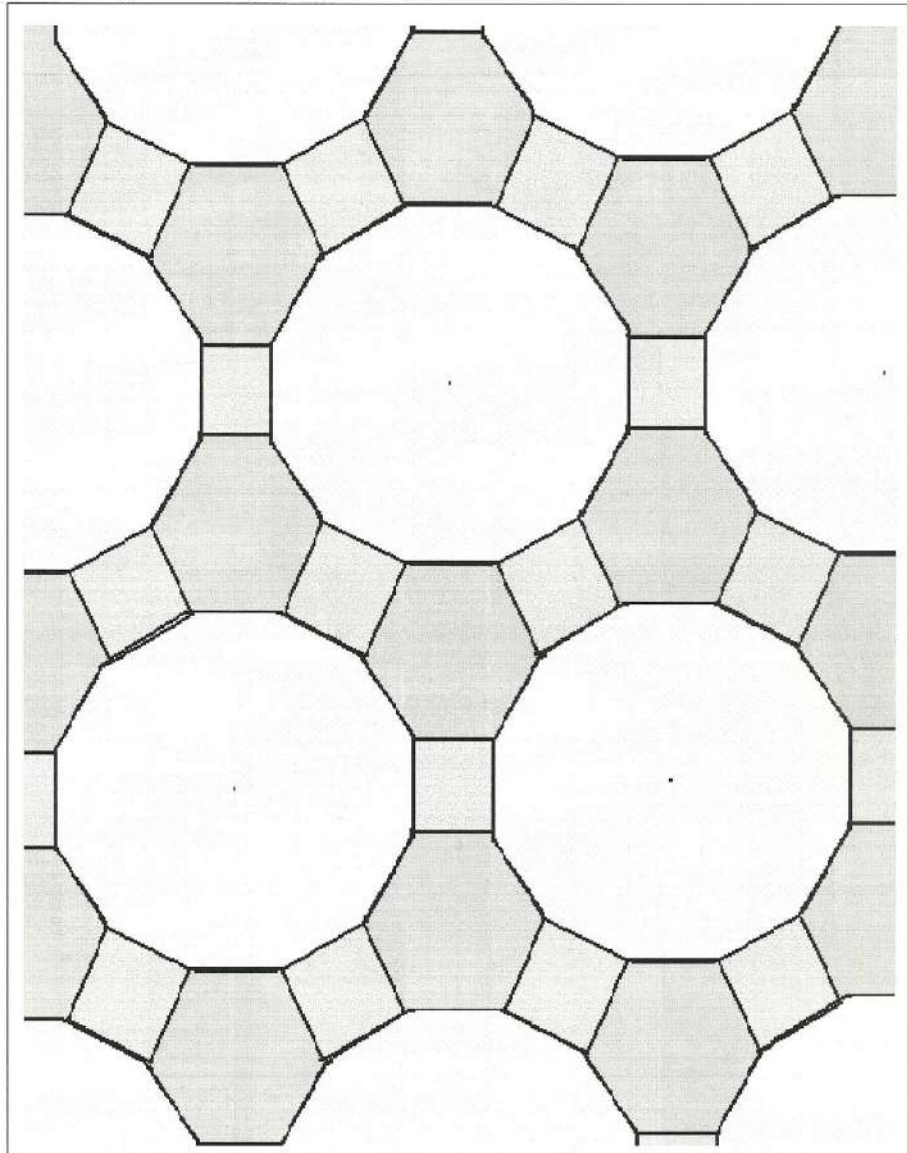
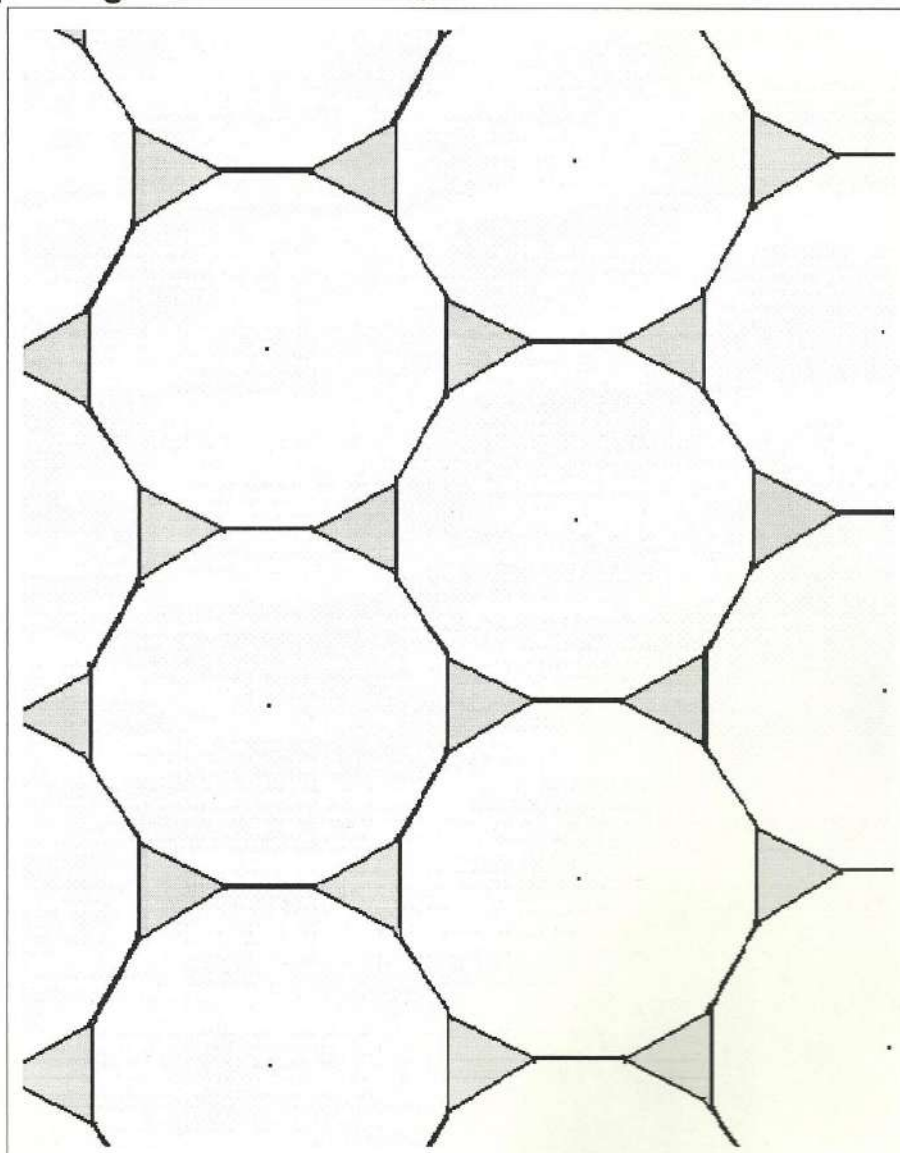

figura 6

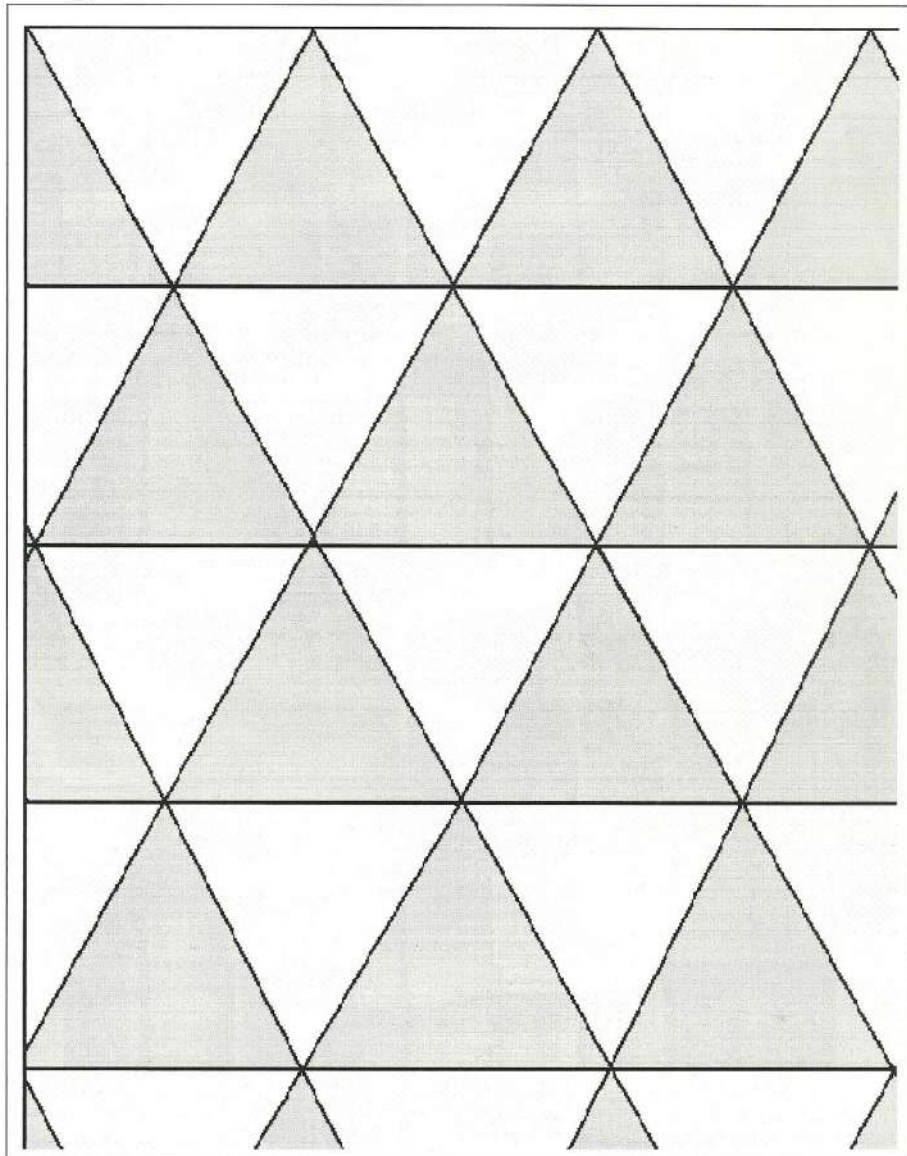
Pavaj cu 3 pavele în jurul unui vârf (dodecagoane și hexagoane și pătrate) :

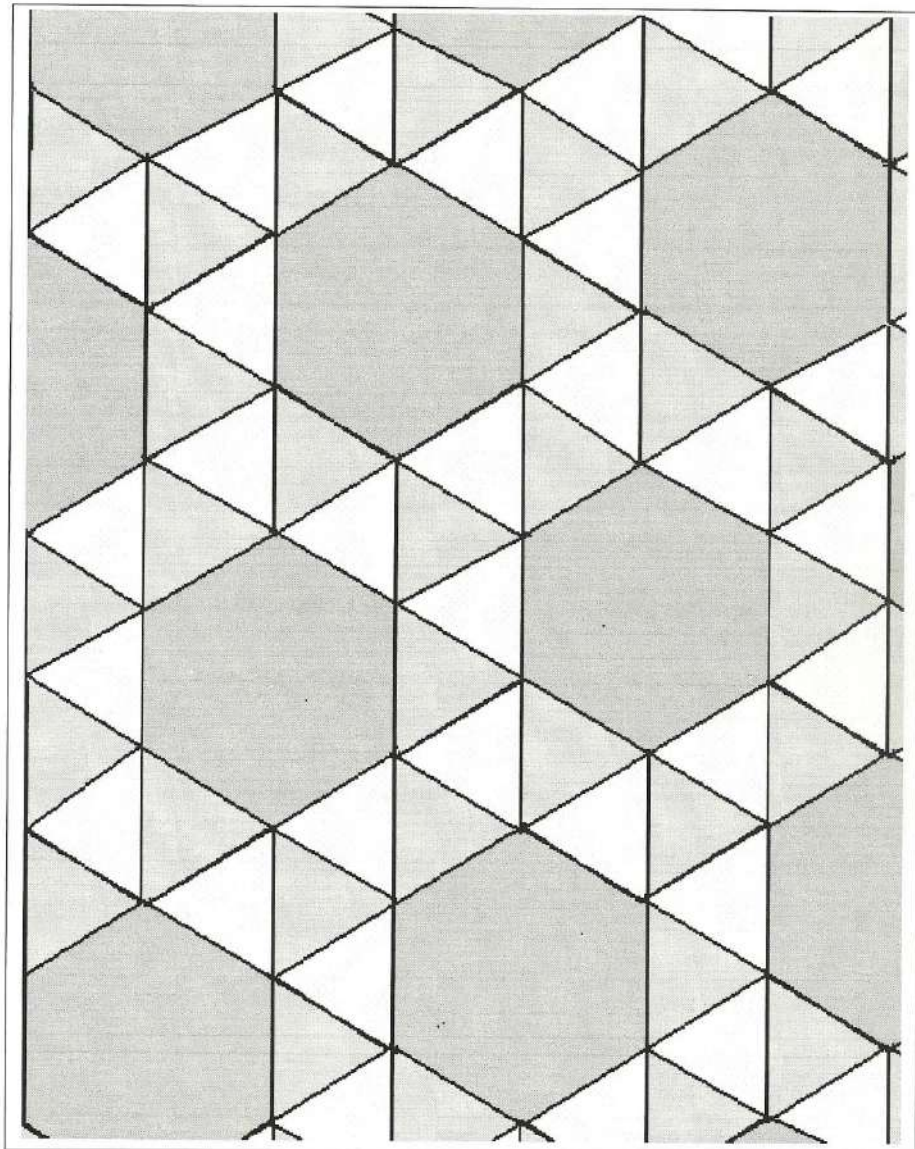
Pavaj cu 3 pavele în jurul unui vârf (dodecagoane și triunghiuri echilaterale) :

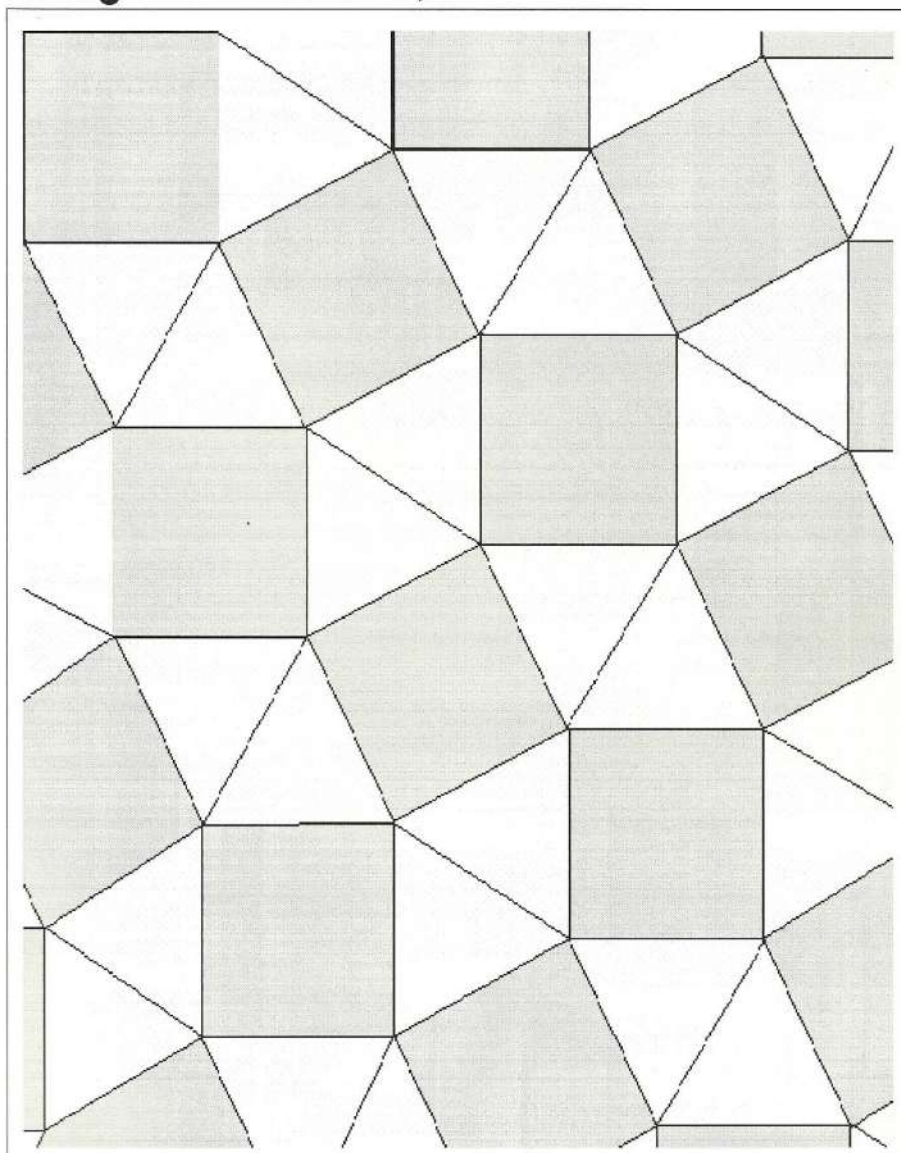
**Pavaj cu 6 pavele în jurul unui vârf (toate
triunghiuri echilaterale) :**

Pavaj cu 5 pavele în jurul unui vârf (hexagoane și triunghiuri echilaterale) :

**Pavaj cu 5 pavele în jurul unui vârf (pătrate și
triunghiuri echilaterale) :**

Viitorul educației în era digitală: provocări și oportunități

Digitalizarea a schimbat fundamental modul în care trăim, lucrăm și învățăm. Acest fenomen, ce pare să accelereze cu fiecare an, impune un nou set de competențe pentru elevii de astăzi, care vor deveni cetățenii de mâine. Ca învățător, simt responsabilitatea de a contribui la pregătirea lor pentru a face față provocărilor și oportunităților erei digitale.

Transformarea procesului educațional

Educația nu mai poate fi limitată la predarea tradițională, bazată exclusiv pe manuale. Astăzi, instrumentele digitale oferă posibilități incredibile de personalizare a învățării. Platforme interactive, resurse multimedia și simulări virtuale permit elevilor să exploreze subiectele într-un mod dinamic și captivant. Totuși, utilizarea tehnologiei în educație vine cu responsabilități.

Trebuie să-i învățăm pe copii cum să folosească aceste instrumente în mod etic și productiv, încurajând gândirea critică și autonomia. Spre exemplu, introducând proiecte de cercetare online, elevii învață cum să verifice sursele de informare și cum să diferențieze faptele de opinii.

Educația pentru siguranță digitală

Un aspect fundamental al formării cetățenilor responsabili în era digitală este siguranța online. Elevii trebuie să fie conștienți de riscurile asociate internetului și de importanța protejării datelor personale. Organizăm frecvent activități practice în care elevii învață cum să creeze parole sigure, cum să evite capcanele phishing-ului sau cum să raporteze comportamentele nepotrivite online.

Rolul părinților și al comunității

Procesul educațional nu poate avea succes fără implicarea părinților și a comunității. Organizăm ateliere și discuții cu familiile elevilor, explicând importanța unui mediu digital echilibrat. Le oferim exemple practice despre cum să monitorizeze activitatea online a copiilor fără a le invada intimitatea.

De asemenea, colaborăm cu specialiști din domeniul IT pentru a organiza sesiuni de informare despre noile tendințe tehnologice și impactul acestora asupra educației. Această abordare integrată creează un ecosistem în care elevii se pot dezvolta armonios.

Pregătirea pentru o societate digitală echitabilă

Viitorul depinde de capacitatea noastră de a forma cetățeni care să contribuie la o societate digitală incluzivă și echitabilă. Pe lângă competențele tehnice, elevii trebuie să fie învățați să respecte diversitatea, să promoveze empatia și să colaboreze eficient.

Clasele noastre trebuie să devină laboratoare ale inovației, unde tehnologia întâlnește creativitatea, iar valorile umane rămân în centrul atenției.

Astfel, educația în era digitală poate deveni fundamentul unui viitor mai bun pentru toți.

Prof. înv. primar Mureșan Melania

Școala Gimnazială Ben Corlaci Groșii Țibleșului

Educația în era digitală: cum să pregătim viitorul nostru comun

Formarea cetățenilor responsabili în era digital

Trăim într-o lume în care tehnologia digitală ne modelează viețile în moduri complexe. Dispozitivele electronice, internetul și inteligența artificială au devenit unelte indispensabile, influențând nu doar felul în care comunicăm, ci și modul în care învățăm și ne raportăm la lume. Pentru noi, cadrele didactice, acest peisaj reprezintă o provocare și o oportunitate.

Tehnologia în școală: instrument sau obiectiv?

Ca învățător de clasa a IV-a, misiunea mea este să le ofer elevilor nu doar cunoștințe, ci și competențe care să le permită să navigheze cu succes în era digitală. Totuși, este important să subliniem că tehnologia nu este un scop în sine, ci un mijloc de a facilita învățarea.

Prin utilizarea unor platforme educaționale precum Google Classroom sau Kahoot, elevii pot explora conținuturi noi și pot exersa competențe într-un mod interactiv. Totuși, acest proces trebuie echilibrat cu metodele clasice de învățare, astfel încât să se formeze abilități critice, empatice și sociale.

Formarea cetățenilor responsabili

Unul dintre obiectivele educației este formarea unor cetățeni responsabili. În era digitală, responsabilitatea implică mai mult decât respectarea regulilor tradiționale; include alfabetizarea digitală, etica în utilizarea tehnologiei și protejarea identității online. Elevii trebuie să înțeleagă că ceea ce publică pe internet poate avea consecințe pe termen lung.

De exemplu, le explic elevilor mei că parola este precum cheia de la casă – trebuie păstrată secretă. Organizăm activități de simulare în care discutăm despre siguranța online și despre cum să recunoască informațiile false.

Colaborare în comunitate

Educația digitală nu este responsabilitatea exclusivă a școlii. Familia și comunitatea joacă un rol esențial în modelarea viitorului copiilor. De aceea, colaborez constant cu părinții pentru a-i sprijini să creeze un mediu echilibrat, în care tehnologia să fie o resursă, nu o distragere.

Organizăm sesiuni comune, în care discutăm despre utilizarea responsabilă a tehnologiei, despre timpul petrecut online și despre alternative creative de petrecere a timpului liber. Aceste inițiative ajută la consolidarea unei rețele sigure și incluzive pentru toți copiii.

Pregătirea pentru viitor

Viitorul nostru comun depinde de modul în care educăm generațiile tinere. Printr-o combinație echilibrată între competențe digitale și valori umane, putem forma copii care nu doar că știu să utilizeze tehnologia, dar o folosesc într-un mod creativ și responsabil.

Astfel, educația în era digitală devine mai mult decât un proces; devine o misiune comună, menită să construiască o lume în care tehnologia și umanitatea coexistă armonios. Rolul nostru, al dascălilor, este să ghidăm această transformare, modelând caractere și inspirând o nouă generație de cetățeni responsabili.

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. MUSTACĂ Delia
Școala Gimnazială Nr. 17. Ion Minulescu Constanța

La început de secol XXI, educația și societatea în ansamblul ei, se confruntă cu provocarea dezvoltării accelerate a tehnologiei și cu modul în care cetățenii trebuie să se adapteze la noile condiții. De aceea școala trebuie, la rândul ei, să se adapteze noilor cerințe și să pregătească absolvenți care au abilități digitale pe care să le folosească în viața de zi cu zi.

Dezvoltarea TIC constituie un element definitiv al societății, iar educația are o importanță deosebită în valorificarea noilor tehnologii, importanță recunoscută atât la nivel economic, dar și la nivel politic.

Societatea informațională, bazată pe cunoaștere, a impus utilizarea tehnologiei ca punct de referință al schimbărilor de fond în sistemele de învățământ, iar provocările s-au conturat, la început, pe trei direcții majore: dotarea școlilor, pregătirea cadrelor didactice și asigurarea resurselor necesare.

În acest secol este resimțită, mai mult ca oricând, nevoia de a asista învățarea prin intermediul tehnologiei informatice și comunicaționale. Dacă în anul 2003, profesorii români care predau matematica și științele raportau că 1-2% dintre elevii de clasa a VIII-a utilizează calculatorul în scopul instruirii, în anul 2014, acest procent, este mai mare de zece ori. De asemenea, în acest interval cu 80% mai mulți elevi au acces la Internet, și cu 76% mai mulți elevi au acces la computere la școală. În aceste condiții, devine o necesitate integrarea tehnologiei informatice și comunicaționale în procesul de predare-învățare-evaluare.

Integrarea tehnologiilor informatice și comunicaționale (TIC), în procesul de predare – învățare – evaluare, a devenit în ultimele două decenii o prioritate a politicilor educaționale pe toate meridianele lumii întrucât se deschid noi orizonturi pentru practica educației: facilitarea proceselor de prezentare a informației, de procesare a acesteia de către elev, de construire a cunoașterii.

Tehnologiile multimedia (MM) îi oferă utilizatorului diferite combinații, imagine, sunet, voce, animație, video, pe când, tehnologiile hipermedia (HM) combină multimedia cu hypertextul, facilitând navigarea fără obstacole între diferite tipuri de date: texte, sunete, imagini fixe, imagini animate. Rolul cadrului didactic din învățământului tradițional, de transmitător al informației, se poate transforma în cel de facilitator al învățării prin regândirea propriei misiuni: crearea unui ambient (scop, informații, resurse, strategie) care să-i permită elevului să-și construiască/dezvolte cunoașterea, cu ajutorul TIC.

Studiile realizate în ultimii ani în diverse țări au arătat că introducerea TIC în școală, la clasă și în afara ei, în procesele educaționale în ansamblul lor, contribuie într-o măsură foarte mare la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. În primul rând, acest lucru se datorează faptului că TIC se adaptează nevoilor de învățare ale elevilor și nevoilor de predare ale profesorilor. De exemplu, dacă anumiți elevi trebuie să învețe limba engleză, folosind un software educațional specializat și o conexiune la Internet pentru a accesa materiale audio-video, profesorul le poate forma mult mai ușor „urechea” pentru acea limbă, le poate induce mult mai simplu noțiunile de gramatică. Însă pentru aceasta, profesorul trebuie să înțeleagă că nu doar cărțile oferă cunoaștere, ci și materialele documentare, știrile ori desenele animate într-o limbă străină, ca în exemplul amintit.

În al doilea rând, utilizarea TIC în procesele de predare-învățare face ca elevii să fie mai atenți la ceea ce se predă, crește receptivitatea lor precum și interactivitatea. Dacă în sistemul clasic elevul asculta lecția și era învățat să ia notițe, utilizând TIC în predare se formează atenția audio-vizuală. Este o foarte mare diferență între explicarea în sistemul clasic a gravitației și explicarea însoțită de un suport video în care sunt ilustrate efectele gravitației. Accentul se mută pe receptivitate și interactivitate din partea elevului, adică de pe reținerea de informații, pe reținerea de informații și formarea de competențe. Elevul va fi mai activ în cadrul lecțiilor, punând mai multe întrebări cu privire la fenomenele explicate.

Un alt avantaj important adus de introducerea TIC în educație este acela că profesorul ajunge la fiecare elev. De exemplu, dacă în sistemul clasic, un profesor de engleză avea posibilitatea de a

conversa în limba predată doar cu maximum 10 elevi în decursul unei ore de curs, folosind un software specializat și calculatoare dotate cu căști și microfon, fiecare elev poate asculta și răspunde la exerciții ca și cum ar fi câte un profesor pentru fiecare elev în parte. La fel de important este și faptul că TIC facilitează procesul de învățare încă din clasă., elevii reținând mult mai ușor informațiile noi pentru că le asociază unor imagini. Nu e deloc de neglijat acest lucru ținând seama de faptul că majoritatea elevilor sunt învățați în România să scrie de foarte multe ori pentru a reține ceva. De fapt, procesul care se întâmplă este invers: elevul nu mai are nevoie să scrie nimic, el nu trebuie decât să fie atent, iar creierul înmagazinează informația de la prima sau a doua vizualizare. În felul acesta, va fi stimulată memoria de lungă durată și nu cea de scurtă durată.

La toate aceste avantaje se adaugă acela că elevului i se stimulează creativitatea. Asociind cunoștințele dobândite în noul model educațional cu imagini și sunete, mintea lui va fi antrenată să folosească acele cunoștințe în situații noi, să inoveze cu ajutorul lor, să genereze noi idei. Pe de altă parte, nu trebuie uitat nici faptul că folosind TIC cât mai mult la clasă, atât elevul, cât și profesorul, dezvoltă abilități complementare cum ar fi cele de utilizare a calculatorului și a noilor tehnologii informaționale, de a prezenta (în locul clasicului mod de a preda prin lectura unor notițe ori de a asculta dacă elevul reproduce lecția bine), de a elabora proiecte pentru lecții și a colabora cu colegii.

Toate țările europene au strategii naționale pentru încurajarea utilizării TIC în domenii diferite, inclusiv o strategie specifică dedicată educației. În multe cazuri, aceste strategii au ca scop de a oferi competențele TIC necesare pentru elevi (în special competențele de alfabetizare), precum și de a oferi instruire în domeniul TIC pentru profesori. O altă caracteristică definitorie este furnizarea de tehnologie și infrastructură modernă în școli. Grupurile țintă pentru aceste măsuri în toate țările sunt profesorii/formatorii, iar activitățile se concentrează pe învățământul primar și secundar.

Accesul la o infrastructură TIC satisfăcătoare este unul dintre cei mai importanți factori care contribuie la utilizarea eficientă a tehnologiilor informaționale în toate disciplinele și pentru toți elevii. Cu toate acestea, unele probleme de infrastructură persistă, iar acestea împiedică integrarea noilor tehnologii în predare și învățare. Existența echipamentelor TIC moderne în școli este o condiție de bază pentru introducerea unor metode inovatoare de predare și utilizarea de software interactiv și materiale online. Cu toate acestea, integrarea TIC în educația școlară este un proces complex și, prin urmare, este afectată de mai mulți factori diferiți.

Tehnologiile TIC sunt esențiale în sprijinul cadrelor didactice pentru furnizarea oportunităților inovative de predare și de învățare, dar ele joacă, de asemenea, un rol important în furnizarea de management școlar eficient. Comisia Europeană chiar a declarat recent că integrarea TIC în sistemele de învățământ și formare necesită modificări suplimentare în mediile tehnologice, organizaționale, de predare, învățare ale claselor, locurilor de muncă și configurări informale pentru învățământ.

Obiectivele generale de învățare pentru TIC sunt incluse în curriculum în special la nivel secundar. Cu toate acestea, cunoștințele specifice ca, de exemplu, „social media” sau „cum să utilizați dispozitivele mobile” nu sunt încă generalizate în majoritatea țărilor.

TIC rămâne un subiect distinct într-un grup de țări în mare măsură la nivel secundar, dar conținutul TIC este din ce în ce mai încorporat în curriculum ca mijloc de dezvoltare a competențelor generale sau specifice la alte discipline. Comportamentul online în condiții de siguranță și alte tipuri de conținut online sigur sunt de obicei incluse în programele educaționale. „Problemele de download și de copyright” și „agresiunile informatice” devin două dintre cele mai importante subiecte în acest domeniu.

În acest cadru, formarea competențelor TIC, deține un rol fundamental în pregătirea tinerilor pentru piața actuală a muncii, iar școala trebuie să acorde o atenție sporită competențelor de bază în domeniul alfabetizării, al matematicii și al științelor. Odată cu dezvoltarea tehnologiilor și implicit a produselor de tip e-learning, procesul de învățare se orientează și spre dezvoltarea competențelor de tip TIC.

În România, disciplinele de tip TIC sunt transversale, competențele specifice fiind dezvoltate și incluse în predarea diferitelor discipline. În conformitate cu orientările politicilor educaționale ale Uniunii Europene privind considerarea sectorului TIC în procesul de învățământ, se apreciază ca

importantă necesitatea inserării digitalului, ca urmare a accesului și utilizării de către elevi a calculatoarelor și a Internetului. Pe acest fond s-au luat o serie de măsuri cu implicații directe asupra eficientizării învățării: îmbunătățirea numărului de conexiuni în bandă largă, dezvoltarea infrastructurii digitale fapt care a permis și permite creșterea incluziunii digitale, asigurarea echipamentelor și a infrastructurii relevante în școli, pregătirea de cursuri specifice TIC.

În prezent, platformele de tip Web 2.0 sunt utilizate pentru dezvoltare profesională, consolidarea instruirii în sala de clasă. Prin utilizarea de instrumente Web 2.0 pot fi realizate atât proiecte curriculare complexe inter și transdisciplinare, cât și proiecte extracurriculare ale elevilor. Site-urile de media sociale pot fi utilizate în vederea documentării cu privire la concepte inovative, cum ar fi „săli de clasa în oglindă” sau pentru a repartiza cele mai recente aplicații Web 2.0 pentru licee. Profesorii și cadrele didactice folosesc în mod curent blogurile pentru a scrie despre lumea educației și a invita la a face comentarii din partea colegilor din toată lumea.

De asemenea, instrumentele de Web 2.0 sunt utilizate pentru evaluarea online a rezultatelor învățării care poate fi realizată prin metode de actualitate precum evaluarea pe baza de proiect sau e-Portofoliul. Instruirea și învățarea bazată pe Web (Web-based learning) oferă elevilor interactivitatea (posibilitatea schimbului de păreri, opinii, materiale), mediu multimedia (materiale prezintă cel puțin două elemente multimedia: text, grafică, audio, animație, video etc), mediu deschis (se pot accesa diferite pagini Web sau aplicații), mediu sincron și asincron de comunicare, independența față de echipamente, distanță și timp (elevii pot utiliza orice calculator conectat la Internet și pot comunica cu persoane din orice colț al lumii). Se poate spune deci că utilizarea Internetului și a tehnologiilor moderne reprezintă cea mai complexă formă de integrare a educației informale în educația formală. Deși avantajele utilizării TIC în educație sunt numeroase, elevul nu trebuie transformat într-un „robot” care să știe doar să folosească calculatorul. El trebuie să realizeze atunci când este posibil experimentele reale, deoarece îi dezvoltă spiritul de observație, capacitatea de concentrare, răbdarea, atenția, abilitățile practice. De asemenea, educația nu se realizează numai prin simpla dezvoltare intelectuală. Tot atât de importantă este și necesitatea educației pentru viață, tot ceea ce generează interes și cunoaștere.

Concluzionând, nu se poate pune problema înlocuirii profesorului cu calculatorul. Acesta trebuie utilizat doar pentru optimizarea procesului instructiv-educativ, în anumite etape. Deoarece softul educațional nu poate răspunde tuturor întrebărilor neprevăzute ale elevilor, profesorul va deține întotdeauna cel mai important rol în educație! Utilizarea calculatorului în școală nu trebuie să fie limitată doar la un anumit domeniu de exemplu informatica; calculatorul trebuie să-și găsească loc și în cadrul altor discipline, într-un mod rațional și bine gândit.

BIBLIOGRAFIE

- [1]. I. CERGHIT, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași,
- [2]. I. CERGHIT, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri, strategii*, Editura Polirom, Iași, 2008

Formarea copiilor responsabili în era digitală la vârsta preșcolară

Profesor învățământ preșcolar: Nae Livia

Grădinița nr. 70, București

În contextul în care tehnologia și internetul au pătruns tot mai mult în viața cotidiană, este esențial ca educația digitală să înceapă de la o vârstă cât mai fragedă, inclusiv la nivelul preșcolar. Chiar dacă la vârsta preșcolară copiii nu sunt încă familiarizați cu complexitatea internetului, este important să le oferim un cadru sigur și educativ pentru a învăța să navigheze responsabil în lumea digitală. Formarea unui copil responsabil în era digitală începe cu obiceiuri și valori fundamentale, care îi vor ghida în utilizarea tehnologiei într-un mod sănătos și etic pe măsură ce cresc.

1. Înțelegerea conceptului de tehnologie și securitate

Chiar și la vârsta preșcolară, este posibil să introducem noțiuni simple despre tehnologie și cum funcționează aceasta. Copiii pot învăța despre diversele dispozitive pe care le folosim (tablete, telefoane, televizoare, calculatoare) și despre scopul acestora – de exemplu, pentru a învăța, pentru a ne distra sau pentru a comunica. În același timp, putem discuta despre importanța de a folosi tehnologia într-un mod sănătos și echilibrat. Un prim pas important este educarea copiilor despre **securitatea digitală**, chiar și la nivelul celor mai simple noțiuni. În mod special, copiii pot învăța despre:

- ✓ **Limitarea accesului la dispozitive** – De exemplu, stabilirea unor perioade specifice de timp în care se pot juca pe tablete sau telefoane.
- ✓ **Confidențialitatea și protecția datelor** – Într-un mod accesibil, pot înțelege că unele informații, cum ar fi numele, adresa sau pozele, trebuie să fie protejate și împărtășite doar cu persoanele de încredere.

2. Dezvoltarea unui comportament responsabil online

Un aspect esențial în formarea copiilor responsabili în era digitală este educația în legătură cu **comportamentul online responsabil**. Întrucât copiii preșcolari nu folosesc încă internetul în mod activ, acest concept se poate aplica în activități de învățare prin jocuri interactive pe dispozitive sau în discuții despre cum să se comporte corect față de ceilalți și în viața reală, extrapolând apoi aceste principii în mediul digital.

Iată câteva aspecte importante de învățat încă de la vârsta preșcolară:

- ✓ **Respectul pentru ceilalți:** Este esențial ca cei mici să învețe să fie respectuoși și să înțeleagă noțiuni simple despre comportamentele adecvate în mediul online, chiar dacă acesta este mai puțin interactiv la vârsta lor.
- ✓ **Empatia și prietenia:** Copiii pot învăța despre importanța prieteniei și cum să interacționeze pozitiv cu cei din jur, chiar și în contexte digitale, prin jocuri sau activități în care trebuie să coopereze cu alți copii.

3. Învățarea prin jocuri educaționale

Tehnologia poate fi folosită ca un instrument valoros pentru dezvoltarea abilităților cognitive și sociale ale copiilor, mai ales prin **jocuri educaționale** care sunt adaptate vârstei lor. Aceste jocuri

ajută la dezvoltarea gândirii logice, a abilităților motorii fine și a memoriei. Este important ca părinții și educatorii să aleagă aplicații și jocuri care sunt **sigure, educative și non-violente**.

În acest sens, copiii pot învăța prin joc despre:

- ✓ **Formarea unor rutine sănătoase:** De exemplu, să folosească tehnologia într-un interval de timp stabilit, echilibrându-l cu activități fizice și creative (cum ar fi jocuri în aer liber, desen sau citirea unei povești).
- ✓ **Colaborare și rezolvare de probleme:** Anumite aplicații permit jocuri de cooperare care încurajează comunicarea și rezolvarea de probleme împreună cu alți copii.

4. Implicarea părinților și educatorilor

Părinții și educatorii joacă un rol esențial în educația digitală a copiilor. Ei trebuie să stabilească limite clare pentru utilizarea tehnologiei, dar și să participe activ la activitățile digitale ale copiilor, monitorizând conținutul și interacțiunile acestora. În acest fel, pot oferi îndrumare și suport atunci când copiii au întrebări sau întâmpină dificultăți. Este important ca părinții să fie modele de comportament în utilizarea tehnologiei, demonstrând un **echilibru sănătos** între activitățile online și offline. De asemenea, implicarea în activități de tipul "jocului în familie" pe dispozitivele digitale sau citirea împreună a poveștilor digitale poate întări legătura dintre părinți și copii și poate crea un mediu sigur și educațional.

5. Conștientizarea riscurilor digitale

Chiar și la vârsta preșcolară, este esențial să discutăm despre riscurile posibile asociate cu tehnologia, într-un mod simplu și adaptat vârstei lor. Copiii trebuie să învețe că nu toate informațiile din mediul digital sunt sigure, iar unele aplicații sau site-uri pot fi periculoase. Educatorii și părinții trebuie să învețe copiii să fie precauți atunci când întâlnesc ceva care le provoacă neliniște sau confuzie.

Concluzie

Formarea copiilor responsabili în era digitală la vârsta preșcolară reprezintă un proces esențial, care se bazează pe înțelegerea conceptelor de bază ale tehnologiei, promovarea unui comportament responsabil și învățarea unor bune practici de securitate. În acest mod, copiii vor crește având o atitudine echilibrată și sănătoasă față de tehnologie, devenind cetățeni responsabili în lumea digitală. Împreună cu părinții și educatorii, aceștia vor învăța să navigheze corect și cu discernământ în mediul digital, asigurându-se astfel că vor face față provocărilor viitorului într-un mod responsabil și sigur.

Bibliografie:

- ✓ **Radescu, R. (2019).** "Educația digitală în școala contemporană: Provocări și perspective." *Revista pentru învățătura și educația timpurie*, 2, 45-58.
- ✓ **Livingstone, S., & Helsper, E. J. (2007).** "Gradations in digital inclusion: Children, young people and the digital divide." *New Media & Society*, 9(4), 671-696.
- ✓ **Jensen, P. H. (2017).** *Digital Literacy and Digital Citizenship in Early Childhood Education*.

Educația în Era Digitală: Cum Pregătim Viitorul Împreună în România

Profesor Năescu Diana – Iuliana

Colegiul „Spiru Haret”, municipiul Ploiești

Rezumat

Trăim într-o perioadă în care tehnologia schimbă totul, iar educația nu face excepție. În România, digitalizarea educației este încă în plină dezvoltare, iar acest lucru vine cu atât de multe oportunități, dar și cu provocări de care trebuie să ținem cont. Dacă vrem ca elevii noștri să fie pregătiți pentru viitor, este esențial să le oferim instrumentele necesare pentru a înțelege și a utiliza tehnologia într-un mod responsabil. În acest articol, explorăm cum digitalizarea poate transforma educația românească și cum putem depăși obstacolele actuale.

1. Introducere

Într-o lume în care tehnologia avansează într-un ritm rapid, educația trebuie să se adapteze. În România, provocările sunt cu atât mai mari, având în vedere diferențele între mediul urban și cel rural în privința accesului la tehnologie. Totuși, în ciuda acestor diferențe, educația digitală poate aduce multe beneficii. Mai mult decât atât, educația nu trebuie doar să învețe elevii să folosească tehnologia, ci și cum să fie cetățeni responsabili într-o lume digitală.

2. Digitalizarea în educație: Ce se întâmplă în România

În România, digitalizarea în școli a evoluat rapid, mai ales din cauza pandemiei, care a forțat învățământul online. De la platformele educaționale precum Google Classroom și Moodle, până la aplicații interactive de realitate augmentată, tehnologia este tot mai prezentă în sălile de clasă. Cu toate acestea, accesul la internet sau la dispozitivele necesare nu este întotdeauna echitabil. În multe zone rurale sau în familii cu resurse limitate, acești elevi riscă să fie lăsați în urmă. Totuși, există inițiative care au ca scop reducerea acestor diferențe, prin programe care oferă dispozitive sau acces la internet celor defavorizați.

Exemple de tehnologii utilizate în educație:

- **Platformele educaționale:** În multe școli din România, platformele precum Google Classroom sunt utilizate pentru a face lecțiile mai accesibile și mai interactive.
- **Realitatea augmentată:** Aplicațiile de realitate augmentată ajută elevii să vizualizeze concepte științifice într-un mod interactiv, facilitând înțelegerea subiectelor dificile.

- **Inteligența artificială:** Chiar dacă este încă la început, utilizarea inteligenței artificiale pentru personalizarea învățării începe să devină o realitate în anumite școli din România.

3. Ce abilități trebuie să dobândească elevii pentru viitor?

Este clar că doar cunoașterea tehnologiilor nu mai este suficientă. Într-o societate digitalizată, elevii trebuie să dobândească un set de competențe care includ nu doar abilitatea de a utiliza tehnologia, dar și gândirea critică, creativitatea și capacitatea de a colabora eficient. În România, tradiția învățământului se bazează în mare parte pe memorare și pe evaluări standardizate, dar, pentru a pregăti tinerii pentru viitor, trebuie să facem un pas înainte și să punem accentul pe dezvoltarea competențelor de gândire critică și rezolvare de probleme.

Acest proces de schimbare pune sub semnul întrebării metodele și rolurile tradiționale ale educației. Astfel, învățământul trebuie să pregătească astăzi elevii pentru adaptabilitatea cerută de schimbările rapide de pe piața muncii și din societate, precum și pentru o participare activă în democrația europeană.

În paralel, adulții din ziua de azi au nevoie de oportunități de recalificare pentru a răspunde provocărilor viitorului. Regândirea educației în contextul digital trebuie să devină o prioritate pentru factorii de decizie din mai multe motive. În primul rând, educația este cheia formării unei forțe de muncă capabile să facă față locurilor de muncă din viitor și să se integreze într-o piață a muncii aflată într-o continuă schimbare. În al doilea rând, doar prin educație se poate garanta o participare activă și egală a cetățenilor europeni într-o societate digitalizată, protejând astfel valorile fundamentale ale Uniunii Europene, cum ar fi egalitatea și democrația.

Educația digitală nu se limitează doar la utilizarea tehnologiilor, ci presupune și dezvoltarea abilităților tehnice, dar și a celor sociale și civice, adresându-se atât educației formale, cât și non-formale pe parcursul întregii vieți.

Competențele necesare includ:

- **Gândire critică:** Este important ca elevii să învețe să analizeze informațiile pe care le primesc și să ia decizii bine fundamentate. În școlile din România, acest lucru ar putea însemna introducerea de dezbateri, analize de caz sau proiecte interdisciplinare.

- **Creativitate:** Elevii trebuie să fie încurajați să gândească „dincolo de limite” și să găsească soluții inovatoare la problemele cu care se confruntă. Proiectele de storytelling digital sau activitățile de grup sunt câteva modalități prin care se poate stimula creativitatea.
- **Abilități digitale:** Pe lângă învățarea despre tehnologie, elevii trebuie să știe și cum să folosească internetul în mod responsabil și sigur. Cursurile de educație digitală și siguranță online ar trebui să fie parte din curriculumul școlar.

4. Provocările educației digitale în România

În ciuda progreselor, România se confruntă cu o serie de provocări. Una dintre cele mai mari dificultăți este accesul inegal la tehnologie. Mulți elevi din mediul rural nu au computere sau conexiuni stabile la internet, ceea ce le îngreunează accesul la educația digitală. De asemenea, protecția datelor personale și combaterea dezinformării sunt subiecte de care trebuie să ținem cont atunci când vorbim despre educația digitală.

Provocările principale și soluțiile:

Provocare	Impact	Soluție
Accesul inegal la tehnologie	Elevii din mediul rural sau din familii cu resurse limitate nu au aceleași șanse de a accesa educația digitală	Investiții în infrastructura digitală, furnizarea de dispozitive și internet pentru elevii defavorizați
Securitatea datelor	Elevii și profesorii sunt vulnerabili la atacuri cibernetice	Crearea unor reglementări clare privind protecția datelor și educarea elevilor în ceea ce privește securitatea online
Dezinformarea online	Răspândirea informațiilor false poate influența negativ deciziile și percepțiile publice	Introducerea de cursuri de educație media și gândire critică pentru a învăța elevii să identifice sursele de încredere

În acest context, integrarea tehnologiilor moderne în școli reprezintă o etapă naturală în evoluția învățării și o soluție adaptată la provocările educației contemporane. Încorporarea

acestora în procesul de învățare nu presupune doar aplicarea unor instrumente noi, ci și o oportunitate de a îmbina inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea activă din cadrul educației tradiționale. Deși acest proces nu este unul simplu, dificultățile întâmpinate pot fi depășite datorită potențialului pe care îl oferă aceste noi instrumente de învățare.

Elevii de astăzi sunt mult mai familiarizați cu tehnologia decât generațiile anterioare. În special în mediul urban, utilizarea internetului, e-mail-ului și a rețelelor de socializare face parte din rutina zilnică a elevilor. Această schimbare de context influențează și stilul lor de învățare, iar indiferent de utilizarea tehnologiei în școli, elevii vor apela cu siguranță la resursele digitale pentru a-și sprijini studiile acasă.

Un alt aspect semnificativ este schimbarea stilului de comunicare al elevilor, care devine din ce în ce mai prescurtat și informal, reflectând influența tehnologiilor informației și comunicării. Acest fenomen aduce cu sine provocări pentru învățători, care trebuie să rămână receptivi la aceste noi realități și să găsească metode de a le integra eficient în procesul educațional.

Este esențial ca educația să meargă dincolo de simpla transmitere a cunoștințelor, promovând un tip de învățare activă, bazată pe dialog și colaborare. În această direcție, tehnologiile digitale nu sunt doar un mijloc de a facilita învățarea, ci și o oportunitate de a extinde orizonturile educaționale, creând oportunități de învățare colaborativă între elevi din culturi și medii diferite.

5. Soluții pentru o educație digitală responsabilă

Pentru ca educația digitală să fie un succes, trebuie să investim nu doar în tehnologie, dar și în formarea profesorilor și în crearea unui cadru educațional care să susțină dezvoltarea competențelor digitale. De asemenea, elevii trebuie să învețe să folosească tehnologia într-un mod echilibrat și responsabil, evitând dependența de aceasta și protejându-și datele personale.

Este esențial ca școlile să implementeze politici clare privind utilizarea tehnologiei și să promoveze un echilibru între învățarea online și activitățile offline, pentru a sprijini sănătatea mentală și socializarea elevilor.

În paginile următoare, propun un proiect didactic pentru ora de limba și literatura română, în care eu, în calitate de profesor al clasei a X-a, am predat conținutul „Stilurile funcționale ale limbii române”, utilizând diferite aplicații și site-uri, antrenându-i pe elevi, captivându-le atenția și implicându-i în procesul educativ.

PROIECT DIDACTIC

DATA: 27.02.2025

ANUL ȘCOLAR: 2024 – 2025

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Colegiul „Spiru Haret”, Municipiul Ploiești

PROFESOR: Năescu Diana - Iuliana

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Limba și literatura română

CLASA: a X-a AP (Profesională)

SUBIECTUL: Stilurile funcționale ale limbii române

TIPUL LECȚIEI: De fixare și sistematizare a cunoștințelor

TIMPUL ALOCAT: 50 de minute

COMPETENȚE GENERALE:

1. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în receptarea și în producerea mesajelor, în diferite situații de comunicare

COMPETENȚE SPECIFICE:

- 1.1 Identificarea particularităților și a funcțiilor stilistice ale limbii în receptarea diferitelor tipuri de texte;
- 1.2 Receptarea adecvată a sensului / sensurilor unui mesaj transmis prin diferite tipuri de texte orale sau scrise;
- 1.3 Folosirea adecvată a strategiilor și a regulilor de exprimare orală în monolog și în dialog;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: La sfârșitul activității, elevii trebuie:

O1: Să încadreze un text stilului funcțional căruia îi aparține;

O2: Să argumenteze încadrarea textului în stilul funcțional respectiv

O3: Să identifice trăsăturile tuturor stilurilor funcționale

O4: Să creeze texte aparținând tuturor stilurilor funcționale

Afective:

A1: vor dovedi deschidere și interes față de conținutul lecției

A2: să fie dispuși să integreze cunoștințele în sistemul propriu de valori estetice.

Resurse:

A. Bibliografice:

A1: Științifice: Adrian Costache, Florin Ioniță, Adrian Săvoiu Limba și literatura română, manual pentru clasa a X-a, Editura Art, 2008

A2: Pedagogice: Constantin Cuceș, Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2000;

A3: Metodico-didactice: Emanuela Ilie, Didactica literaturii române, Editura Polirom, Iași, 2008

Șchiopu, Constantin, Metodica predării literaturii române, Editura Carminis, Pitesti, 2009;

B. Metodologice:

B1: Strategia didactică: mixtă;

B2: Metode: conversația euristică, explicația, observația, B3: Forme de organizare: Perechi, frontală și individuală;

B4: Mijloace de învățământ: Fișe de lucru, caietele elevilor, tabla

C. Temporale: 50 minute

EVALUAREA: Observarea curentă, verificarea orală, aprecieri verbale, evaluarea capacităților de comunicare, autoevaluarea

Etapele lectiei	Timp	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Compe- tențe / Obiecti- ve	Metode si procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	Evaluare
Moment organizatoric	2 min.	Este organizat contextul educativ, astfel încât demersul didactic să atingă un grad înalt de eficiență, se asigură liniștea în clasă, se pregătesc materialele necesare desfășurării activității. Se notează absenții.	Pregatesc materialele necesare		Conversația euristică		Activitate frontală	Observarea
Reactualizarea cunoștințelor anterioare	5 min.	Verificarea calitativă (prin sondaj) a temei pe care elevii au avut-o de rezolvat acasă, profesorul făcând observații și aprecieri după caz, antrenând întreaga clasă în discutarea exercițiilor propuse. Profesorul intervine, corectând dacă este cazul și adăugând noi informații.	Elevii răspund.	C.S: 1.3	Conversația euristică		Activitate frontală	Aprecieri verbale

Captarea atenției	10 min.	<p>Profesorul le cere elevilor să realizeze un joc de rol (Anexa 1) și să se gândească la felul în care se exprimă atunci când au ca interlocutor persoane cu statut diferit, de exemplu coleg, profesor, părinte etc. Pentru aceasta, profesorul le solicită elevilor să se împartă în 5 grupe. Fiecare grupa va primi un bilețel cu o situație de comunicare, iar elevii din grupa respectivă vor interpreta rolurile respective. Ceilalți elevi vor analiza limbajul avut de colegii lor în diferitele contexte.</p> <p>Cerințele de pe bilețele sunt:</p> <p>Grupa 1: Imaginează-ți că te simți rău și mergi la medic pentru a te consulta și pentru a primi un tratament. Medicul îți prezintă schema de tratament, iar tu adresezi întrebările necesare.</p> <p>Grupa 2: Imaginează-ți că vrei să mergi la o petrecere și trebuie</p>	Elevii dau curs sugestiei profesorului, interpretează rolurile și observă că exprimarea este diferită, în funcție de receptorul mesajului lor.	C.S: 1.3 A1, A2	Joc de rol Conversația euristică	Fișe de lucru	Activitate frontală Activitate pe echipe	Observarea sistematică
--------------------------	---------	---	--	--------------------	-------------------------------------	---------------	---	------------------------

	<p>să îți convingi părinții să te lase.</p> <p>Grupa 3: Imaginează-ți că te întâlnești cu prietenul tău cel mai bun și îi povestești cum ți-ai petrecut vacanța.</p> <p>Grupa 4: Imaginează-ți că ai ocazia să te întâlnești cu fotbalistul tău preferat și trebuie să îi iei un scurt interviu.</p> <p>Grupa 5: Imaginează-ți că ai traversat neregulamentar strada, iar polițistul te sancționează conform Ordonanței de urgență nr 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.</p> <p>Elevii vor da exemple de alte situații de comunicare, recapitulând succint toate stilurile funcționale deja studiate: stilul beletristic, stilul tehnico- științific, stilul publicistic, stilul juridico-administrativ și stilul familiar/colocvial</p>					
--	--	--	--	--	--	--

Anunțarea temei și a obiectivelor	2 min.	Prin urmare, profesorul realizează o scurtă discuție introductivă privitoare la dinamica vocabularului sub influența vorbitorilor care trebuie să-și adapteze lexicul în funcție de situația de comunicare. Astfel, în timp ce scopul operei literare trebuie să fie acela de a impresiona, de a genera emoții profunde și sentimente, textul științific transmite informații într-o manieră directă, fără implicarea afectivă a emițătorului sau cititorului. Profesorul anunță titlul noii lecții, notând titlul pe tablă: <i>Stilurile funcționale-Aplicații</i> și enunță obiectivele lecției.	Elevii notează titlul pe caiete.	A ₁ , A ₁	Conversația	Tabla Caietele elevilor	Activitate frontală	Observarea sistematică
Dirijarea procesului de însușire a cunoștințelor și	20 min.	Profesorul reactualizează cu elevii informațiile despre stilurile funcționale ale limbii române și proiectează, cu	Elevii participă la conversație și își reamintesc stilurile funcționale ale	C.S: 1.1, C.S: 1.2	Conversația euristică	Prezentare Canva	Activitate frontală	Observarea sistematică

de dezvoltare a competențelor		<p>ajutorul videoproietorului, un slide care cuprinde cele cinci stiluri, realizat cu ajutorul aplicației Genially. (Anexa 2) https://view.genially.com/67b8b7a5c1dc50bb868572b9/interactiva-content-stilurile-functionale-ale-limbii-romane</p> <p>Profesorul organizează elevii în cinci grupe a câte patru și cinci elevi (grupa ARTIȘTILOR, grupa LEGIȘTILOR, grupa PUBLICIȘTILOR, grupa TEHNICIENILOR, grupa PRIETENOȘILOR)</p> <p>Fiecare echipă conține elevi cu performanțe neomogene. Elevii sunt anunțați de la început că va câștiga echipa care va oferi cele mai detaliate răspunsuri, dovedind și cunoașterea celorlalte stiluri funcționale. Se stabilește un reprezentant al</p>	<p>limbii române.</p> <p>Elevii rezolvă sarcina din fișa de lucru.</p> <p>Elevii lucrează în echipă, apoi un reprezentant din fiecare grupă răspunde și prezintă în fața clasei ideile principale, completând răspunsurile pe Fishbone map.</p> <p>Grupa ARTIȘTILOR încadrează textul dat („Sara pe deal”, de Mihai Eminescu) în stilul beletristic, aducând argumente precum: folosirea unui limbaj figurat, transmiterea unor emoții puternice, prezența figurilor de stil, funcția poetică a mesajului; folosirea</p>	<p>O1 O2</p>	<p>Învățarea prin descoperire</p>	<p>Fișe de lucru</p>	<p>Activitate pe echipe</p>	<p>Aprecieri verbale</p>
-------------------------------	--	--	---	------------------	-----------------------------------	----------------------	-----------------------------	--------------------------

	5 min.	<p>fiecărei echipe. Fiecărei grupe i se oferă o fișă de lucru distinctă, conținând un text aparținând unui alt stil funcțional. (Anexa 3)</p> <p>Profesorul oferă timp de lucru 10 min., toate grupele având de răspuns în scris la aceleași cerințe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Numiți stilul funcțional în care se încadrează textul; 2) Argumentați încadrarea textului în stilul funcțional ales, precizându-i caracteristicile. <p>După finalizarea sarcinii de lucru, un reprezentant prezintă rezolvarea și notează ideile principale pe schema Fishbone map proiectată de către profesor pe tablă. (Anexa 4)</p> <p>Profesorul intervine discret prin</p>	<p>cuvintelor care nu au forma literară actuală.</p> <p>Grupa LEGIȘTILOR încadrează fragmentul extras din „Legea nr 272 din 21 iunie 2004 privind protecția și promovarea drepturilor copiilor” în stilul juridico-administrativ, expunând următoarele argumente: aparține domeniului legislativ, informația este organizată în capitole, articole și alineate, folosirea terminologiei specifice, enunțuri clare, lipsite de ambiguitate.</p> <p>Grupa</p>		Fishbone map	Prezentare Canva	Activitate frontală	Observarea sistematică
--	--------	--	---	--	--------------	------------------	---------------------	------------------------

<p>Obținerea performanței și a feedback-ului</p>		<p>întrebări, oferind el însuși informațiile, dirijând procesul instructiv- educativ.</p> <p>Se fac aprecieri și observații privitoare la activitatea elevilor pe parcursul orei. Se apreciază activitatea fiecărei echipe, dar și contribuția individuală a fiecărui elev.</p> <p>Asigurarea feedback-ului se realizează pe parcursul întregii ore, prin aprecieri verbale.</p> <p>Profesorul va face aprecieri după realizarea fiecărei sarcini privind calitatea și nivelul activității, sugerând soluții/ reformulând răspunsurile care nu sunt corect construite sau nu sunt concludente.</p> <p>Pentru asigurarea performanței, profesorul proiectează un Quiz realizat cu ajutorul aplicației Genially pe care îl va proiecta cu ajutorul videoproietorului și invită elevii să răspundă</p>	<p>PUBLICIȘTIILOR</p> <p>încadrează fragmentul avut ca sursă</p> <p>https://www.digisport.ro/special/simona-halep-a-plecat-din-romania-dupa-ce-s-a-retras-din-tenis-locul-unde-sunt-fericita-3426867 în stilul publicistic, aducând următoarele argumente: are funcție de informare cu privire la ultimele evenimente petrecute, textul este o știre, folosirea titlurilor eliptice pentru a atrage atenția cititorilor, atașarea unor reprezentări vizuale.</p> <p>Grupa</p> <p>TEHNICIENILOR</p> <p>încadrează fragmentul extras din <i>Manual de</i></p>	<p>C.S: 1.3</p> <p>O5</p>	<p>Conversație, Quiz</p>	<p>Aplicația Genially, laptop, videoproietor</p>	<p>Activitate frontală</p>	<p>Aprecieri verbale</p>
---	--	---	--	---------------------------	--------------------------	--	----------------------------	--------------------------

	<p>întrebărilor.</p> <p>https://view.genially.com/67b8bd12872af7e19b1a09e6/interactive-content-quiz</p> <p>Întrebările care se regăsesc în acest quiz sunt:</p> <p>1. Articolul de ziar, reclama și știrea sunt texte care aparțin:</p> <p>a. stilului publicistic; b. stilului științific; c. stilului colocvial.</p> <p>2. Curriculum vitae și cererea sunt texte care aparțin:</p> <p>a. stilului beletristic; b. stilului colocvial; c. stilului juridico-administrativ.</p> <p>3. Stilul publicistic îndeplinește funcția de mediatizare.</p> <p>a. adevărat; b. fals.</p> <p>4. Stilul juridico-administrativ are scopul de:</p> <p>a. a informa cititorul în vederea normării comportamentului (legi, regulamente); b. a emoționa cititorul; c. a informa</p>	<p>Tehnologia informației și a comunicării în stilul științific și prezintă următoarele trăsături:</p> <p>transmite informații reale, folosirea terminologiei specifice, corectitudine gramaticală, ton neutru, fără încărcătură afectivă, cuvinte folosite cu sens propriu, exprimare clară.</p> <p>Grupa PRIETENOȘILOR îi atribuie textului dat stilul colocvial, prezentând următoarele caracteristici:</p> <p>încălcarea normelor limbii literare („Ce tare”, „o iau razna”,</p>					
--	--	--	--	--	--	--	--

	<p>cititorul despre ultimele știri mondene.</p> <p>5. Textul „Lacul codrilor albastru/ Nuferi galbeni îl încarcă/ Tresărind în cercuri albe/ El cutremură o barcă” aparține:</p> <p>a. stilului beletristic; b. stilului colocvial, c. stilului juridico-administrativ.</p> <p>6. Ce termeni sunt frecvent utilizați în textul științific?</p> <p>a. termeni jurnalistici;</p> <p>b. termeni tehnici și de specialitate;</p> <p>c. termeni cu sens figurat.</p> <p>7. În ce formă este organizat conținutul textelor care aparțin stilului juridico-administrativ?</p> <p>a. versuri și strofe; b. capitole și paragrafe; c. articole, puncte, alineate, paragrafe.</p> <p>8. Textul „Art. 1. Statul român (1) România este stat național, suveran și independent, unitar și</p>	<p>„văleu”, „e super”), simplitate, grad de apropiere socială între participanții la dialog, modalități de adresare informală („Heeeei!”, „Salut!”), folosirea verbelor la persoana a II-a, numărul singular.</p> <p>Elevii răspund pe rând. la întrebările quiz-ului proiectat.</p> <p>Răspunsurile așteptate</p>					
--	--	--	--	--	--	--	--

	<p>indivizibil” aparține:</p> <p>a. stilului științific; b. stilului publicistic; c. stilului juridico-administrativ.</p> <p>9. Textul „Primăria Cluj-Napoca continuă și în anul 2025 programul „O masă sănătoasă”, prin care 2.474 de elevi din șase instituții de învățământ beneficiază zilnic de o masă caldă.” aparține stilului publicistic.</p> <p>a. adevărat; b. fals.</p> <p>10. Basmul, nuvela și romanul aparțin:</p> <p>a. stilului beletristic; b. colocvial; c. științific.</p> <p>11. Textul „Paracetamol Zentiva face parte din grupa medicamentelor analgezice-antipiretice (amelioarează durerea și reduce temperatura corpului în caz de febră).” aparține:</p> <p>a. stilului beletristic; b. stilului</p>	<p>sunt:</p> <p>1. a. stilului publicistic;</p> <p>2. c. stilului juridico-administrativ;</p> <p>3. a. adevărat</p> <p>4. a. a informa cititorul în vederea normării comportamentului (legi, regulamente);</p> <p>5. a. stilului beletristic;</p> <p>6. b. termeni tehnici și de specialitate;</p> <p>7. c. articole, puncte, alineate, paragrafe;</p> <p>8. c. stilului juridico-administrativ;</p> <p>9. a. adevărat;</p> <p>10. a. stilului beletristic;</p> <p>11. c. stilului științific.</p>					
--	---	--	--	--	--	--	--

		colocvial; c. stilului științific. Profesorul notează elevii care au fost activi în cadrul activității, punându-le note în catalog.						
Asigurarea retenției și a transferului		<p>Ca activitate independentă pentru acasă, elevii vor avea următoarea sarcină:</p> <p>Te numești Mihai/ Mihaela Răduță, ești elev/ă la Colegiul „Spiru Haret” din Ploiești și ai nevoie de o adeverință de elev pentru medicul de familie. Redactează, pe o pagină distinctă, o cerere adresată conducerii școlii, prin care soliciți documentul menționat. Data depunerii cererii este 27.02.2025.</p>	Elevii își notează pe caiete tema și sunt atenți la explicațiile profesorului	O4	Explicația	Caietele elevilor	Activitate frontală	

ANEXA 1

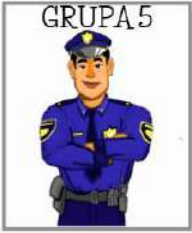
Grupa 1: Imaginează-ți că te simți rău și mergi la medic pentru a te consulta și pentru a primi un tratament. Medicul îți prezintă schema de tratament, iar tu adresezi întrebările necesare.

Grupa 2: Imaginează-ți că vrei să mergi la o petrecere și trebuie să îți convingi părinții să te lase.

Grupa 3: Imaginează-ți că te întâlnești cu prietenul tău cel mai bun și îi povestești cum ți-ai petrecut vacanța.

Grupa 4: Imaginează-ți că ai ocazia să te întâlnești cu fotbalistul tău preferat și trebuie să îi iei un scurt interviu.

Grupa 5: Imaginează-ți că ai traversat neregulamentar strada, iar polițistul te sancționează conform Ordonanței de urgență nr 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

<p>GRUPA 1</p> <p>Imaginează-ți că te simți rău și mergi la medic pentru a te consulta și pentru a primi un tratament. Medicul îți prezintă schema de tratament, iar tu adresezi întrebările necesare.</p>	<p>GRUPA 2</p> <p>Imaginează-ți că vrei să mergi la o petrecere și trebuie să îți convingi părinții să te lase.</p>	<p>GRUPA 3</p> <p>Imaginează-ți că te întâlnești cu prietenul tău cel mai bun și îi povestești cum ți-ai petrecut vacanța.</p>
<p>GRUPA 4</p> <p>Imaginează-ți că ai ocazia să te întâlnești cu fotbalistul tău preferat și trebuie să îi iei un scurt interviu.</p>	<p>GRUPA 5</p> <p>Imaginează-ți că ai traversat neregulamentar strada, iar polițistul te sancționează conform Ordonanței de urgență nr 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.</p>	

ANEXA 2

STILURILE FUNCȚIONALE ALE LIMBII ROMÂNE

1 BELETRISTIC / ARTISTIC

- este folosit în operele literare
- sugerează stări afective, emoții puternice;
- prezența figurilor de stil:
- prezența cuvintelor cu sens figurat;
- vocabular variat.

2 TEHNICO - ȘTIINȚIFIC

- este folosit în lucrările științifice;
- transmite informații;
- structurat pe categorii/ subcategorii/ paragrafe și alineate;
- cuvinte cu sens propriu
- terminologie specifică, în funcție de domeniul vizat.
- exprimare clară

3 PUBLICISTIC

- articole de ziar, reclame;
- îndeplinește funcția de informare, mai ales în legătură cu evenimentele recente;
- influențează opinia publică; atașarea unor imagini
- emițător: jurnalist
- receptor: publicul larg

4 JURIDICO - ADMINISTRATIV

- domeniul legislativ, texte elaborate de organul judiciar
- enunțul este organizat judicios (de exemplu, în lege conținutul este organizat în articole, puncte, alineate, paragrafe); enunț clar; lipsit de ambiguitate
- terminologie specifică;
- emițător: Guvernul României, Parlamentul;
- receptorul specializat: judecător, avocat;

5 COLOCVIAL

- în sfera relațiilor de familie, în viața de zi cu zi;
- recurge la elemente nonverbale și paraverbale (ton, gestică, mimică);
- regulile gramaticale pot fi încălcate;
- folosirea unor formule de adresare informală, pentru implicarea ascultătorului;

ANEXA 3

Grupa ARTIȘTILOR

Se dă textul:

„Sara pe deal buciumul sună cu jale,
Turmele-l urc, stele le scapără-n cale,
Apele plâng, clar izvorând în fântâne;
Sub un salcâm, dragă, m-aștepți tu pe mine.

Nourii curg, raze-a lor șiruri despică,
Streșine vechi casele-n lună ridică,
Scârțâie-n vânt cumpăna de la fântână,
Valea-i în fum, fluiere murmură-n stână.

Luna pe cer trece-așa sfântă și clară,
Ochii tăi mari caută-n frunza cea rară,
Stelele nasc umezi pe bolta senină,
Pieptul de dor, fruntea de gânduri ți-e plină.

Și osteniți oameni cu coasa-n spinare
Vin de la câmp; toaca răsună mai tare,
Clopotul vechi umple cu glasul lui sara,
Sufletul meu arde-n iubire ca para.”

(Mihai Eminescu, Sara pe deal)

Cerințe:

- 1) Numiți stilul funcțional căruia i se încadrează textul;
- 2) Argumentați încadrarea textului în stilul funcțional ales, precizându-i caracteristicile stilistice.

Grupa LEGIȘTILOR

Se dă textul:

„CAPITOLUL II: Drepturile copilului

SECȚIUNEA 1: Drepturi și libertăți civile

Art. 9

(1) Copilul are dreptul la stabilirea și păstrarea identității sale.

(2) Copilul este înregistrat imediat după naștere și are de la această dată dreptul la un nume, dreptul de a dobândi o cetățenie și, dacă este posibil, de a-și cunoaște părinții și de a fi îngrijit, crescut și educat de aceștia.

(3) Părinții aleg numele și prenumele copilului, în condițiile legii.

(4) Copilul are dreptul de a-și păstra cetățenia, numele și relațiile de familie, în condițiile prevăzute de lege, fără nicio ingerință.”

(Legea nr 272 din 21 iunie 2004 privind protecția și promovarea drepturilor copiilor)

Cerințe:

1) Numiți stilul funcțional căruia i se încadrează textul;

2) Argumentați încadrarea textului în stilul funcțional ales, precizându-i caracteristicile stilistice.

Grupa PUBLICIȘTILOR

Se dă textul:

„Simona Halep a plecat din România, după ce s-a retras din tenis: "Locul unde sunt fericită"

Simona Halep (33 de ani) [s-a retras din tenis pe 4 februarie](#), după o carieră începută în 2006. Ultimul turneu la care a participat a fost Transylvania Open, în Cluj-Napoca, dar de atunci sportiva noastră a părăsit deja țara, iar acum se află pe alt continent.

Simona Halep a plecat în Dubai, după retragere

Miercuri, fostul lider mondial a postat o imagine pe Instagram din Dubai, alături de descrierea **"Locul unde sunt fericită"**.

Este neclar dacă Halep s-a mutat permanent în Emiratele Arabe Unite sau dacă e vorba doar de o vacanță. În ultimii ani, fosta jucătoare a tot alternat între România și țara din Golf. Zvonurile sunt că Halep ar deține un apartament de lux în Dubai.

De altfel, la finalul anului 2023, Halep a renunțat la o vilă din România, de-a dreptul spectaculoasă, pe care a cerut nu mai puțin de 4,4 milioane de euro.”

(<https://www.digisport.ro/special/simona-halep-a-plecat-din-romania-dupa-ce-s-a-retras-din-tenis-locul-unde-sunt-fericita-3426867>)

Cerințe:

- 1) Numiți stilul funcțional căruia i se încadrează textul;
- 2) Argumentați încadrarea textului în stilul funcțional ales, precizându-i caracteristicile stilistice.

Grupa TEHNICIENILOR

”Cele mai importante grupuri de componente ale unui calculator sunt: unitatea de sistem, sistemul de stocare a datelor, echipamentele periferice și componentele de conectare. Componenta de bază a unui PC este unitatea centrală formată din carcasa calculatorului și din întreg conținutul acesteia. Una din principalele sale funcții este cea fizică, ea reprezentând locul în care sunt montate componente interne, cum ar fi: placa de bază, unitățile de disc, plăcile de extensie etc.

Placa de bază

Elementul esențial al unității de sistem este placa de bază. Placa de bază conține elementele de bază ale unui PC , cum ar fi: microprocesorul, sistemul de stocare a datelor (memorie), sloturile de extensie și porturile. Microprocesorul este cea mai importantă dintre componentele electrice de pe placa de bază, fiind coordonatorul tuturor operațiilor ce se efectuează. Tipul microprocesorului determină puterea de prelucrare a calculatorului și programele pe care le poate rula. Principalele caracteristici ale unui microprocesor sunt: viteza de lucru capacitatea maximă de memorie pe care o adresează, setul de instrucțiuni pe care le poate executa. Modelul unui microprocesor este principalul criteriu de alegere a unui calculator.”

(Manual de Tehnologia informației și a comunicării)

1) Numiți stilul funcțional căruia i se încadrează textul;

2) Argumentați încadrarea textului în stilul funcțional ales, precizându-i caracteristicile stilistice.

Grupa PRIETENOȘILOR

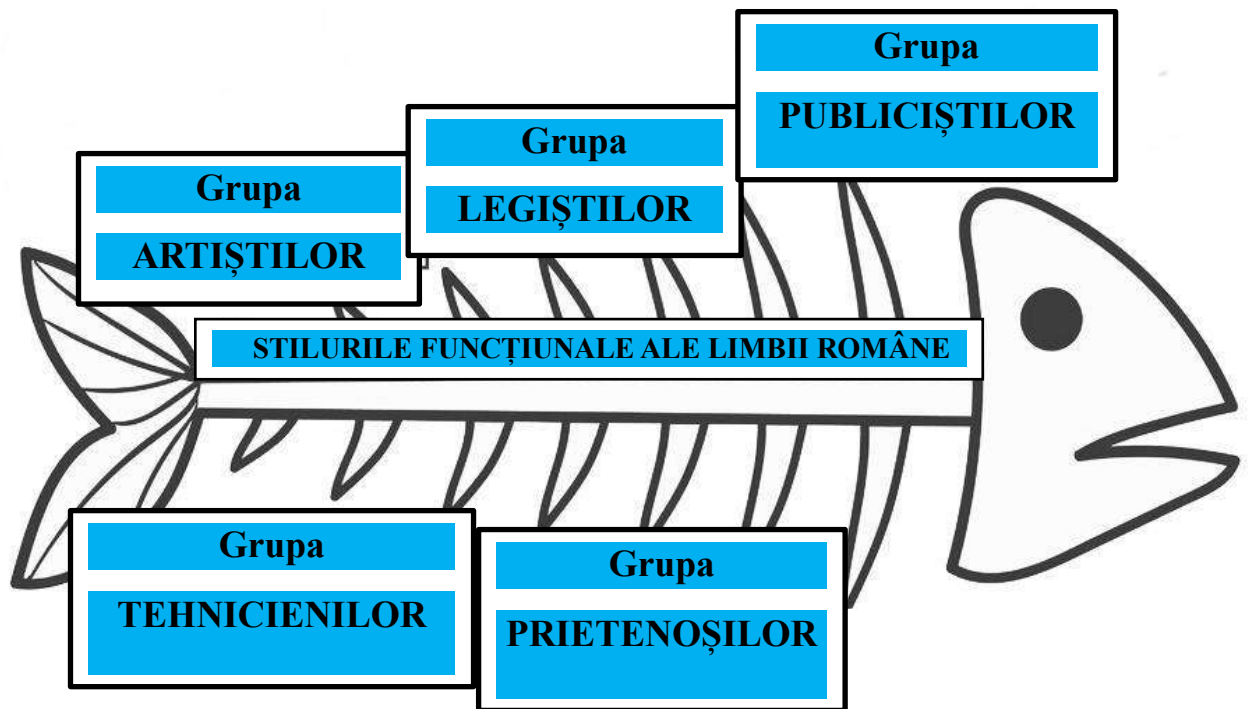
Se dă textul:

- Heeeeee, Maria, ce mai faci? Ce tare că ne vedem chiar aici! Nu m-aș fi gândit.
- Salut! Sunt ok, cam stresată că se apropie examenul. Simt c-o iau razna, dar m-am gândit să mă relaxez puțin pe pârție.
- Ei, las' ca te descurci tu, ești fată deșteaptă.
- Mda, să zicem! Tu cum ești? Totu' ok?
- Da, sunt bine. E super în vacanță, păcat că durează așa puțin. Imediat începe școala și cam greu mă despart de vacanță. Nici tema nu mi-am făcut-o...
- Văleu, nu ți-ai scris?! E vai de capul tău!
- Ei, sper să scap și de data asta basma curată!

Cerințe:

- 1) Numiți stilul funcțional căruia i se încadrează textul;
- 2) Argumentați încadrarea textului în stilul funcțional ales, precizându-i caracteristicile stilistice.

ANEXA 4

6. Concluzii

În final, învățarea nu înseamnă doar acumularea de informații, ci și o dezvoltare continuă, o creștere a capacităților de înțelegere și adaptare. Astfel, tehnologiile educaționale moderne, cum ar fi internetul și dispozitivele mobile, reprezintă doar ultima etapă într-un lung proces de evoluție a educației, oferind instrumente noi care pot sprijini aprofundarea cunoașterii și interacțiunii între elevi și profesori. Pentru ca educația din România să rămână relevantă în era digitală, este necesar să ne adaptăm continuu și să încurajăm dezvoltarea unui învățământ care să pună accent pe abilități esențiale pentru viitor. Nu doar că trebuie să integrăm tehnologia, dar trebuie să formăm elevii pentru a deveni cetățeni responsabili și activi într-o lume digitală.

Bibliografie

- **Ciolan, L., & Iordache, M.** (2018). *Educația în România: Provocări și perspective*. Editura Universitară.
- **Miclea, M.** (2014). *Psihologia educației. O abordare interdisciplinară*. Editura Polirom.
- **Popa, M.** (2015). *Școala românească și noile provocări ale educației digitale*. Editura Didactică și Pedagogică.
- **Anderson, J., & Rainie, L.** (2020). *The Future of Jobs and Job Training*. Pew Research Center.
- **Selwyn, N.** (2016). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Publishing.

Profesor: OANA NĂFORNIȚĂ

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN MOSCU” IZVORU BERHECIULUI

Inovație digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Introducere

În era digitală, educația se confruntă cu o transformare profundă. Tehnologiile digitale au devenit omniprezente, oferind oportunități fără precedent pentru a îmbunătăți procesul de învățare și a pregăti tinerii pentru un viitor complex și în continuă schimbare. Cu toate acestea, această transformare vine cu provocări semnificative, de la accesul la tehnologie și competențele digitale, până la impactul asupra dezvoltării sociale și emoționale a elevilor.

Provocări

1. **Accesul inegal la tehnologie:** Una dintre cele mai mari provocări este asigurarea unui acces echitabil la tehnologie și internet de înaltă viteză pentru toți elevii, indiferent de mediul lor socio-economic sau geografic.
2. **Competențe digitale insuficiente:** Atât elevii, cât și profesorii trebuie să dezvolte competențe digitale adecvate pentru a utiliza eficient tehnologia în procesul de învățare.
3. **Impactul asupra dezvoltării sociale și emoționale:** Utilizarea excesivă a tehnologiei poate avea un impact negativ asupra dezvoltării sociale și emoționale a elevilor, afectând abilitățile de comunicare, empatia și capacitatea de a construi relații interpersonale.
4. **Siguranța online:** Navigarea în mediul digital expune elevii la riscuri precum cyberbullying-ul, conținutul inadecvat și dezinformarea.
5. **Confidențialitatea și protecția datelor:** Colectarea și utilizarea datelor elevilor în scopuri educaționale ridică probleme de confidențialitate și protecție a datelor.

Soluții

1. **Investiții în infrastructură și acces:** Guvernele și instituțiile de învățământ trebuie să investească în infrastructura digitală și să asigure accesul la internet de înaltă viteză pentru toți elevii.
2. **Dezvoltarea competențelor digitale:** Este crucial să se elaboreze programe de formare pentru profesori și elevi, axate pe dezvoltarea competențelor digitale esențiale.

3. **Promovarea unui echilibru între online și offline:** Educația trebuie să găsească un echilibru între utilizarea tehnologiei și activitățile offline, care să promoveze dezvoltarea socială și emoțională a elevilor.
4. **Educație pentru siguranță online:** Elevii trebuie să fie educați cu privire la riscurile online și la modul de a se proteja.
5. **Politici de confidențialitate și protecție a datelor:** Instituțiile de învățământ trebuie să adopte politici clare privind colectarea și utilizarea datelor elevilor, asigurând respectarea confidențialității și protecția datelor.

Formarea cetățenilor responsabili

Inovația digitală în educație poate juca un rol crucial în formarea cetățenilor responsabili, capabili să utilizeze tehnologia în mod etic și responsabil. Pentru a atinge acest obiectiv, este necesar să se integreze în curriculum elemente de educație civică, etică digitală și gândire critică. Elevii trebuie să învețe să evalueze critic informațiile online, să recunoască dezinformarea și să utilizeze tehnologia pentru a se implica în viața comunității și a promova valorile democratice.

Concluzie

Inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate imensă de a îmbunătăți procesul de învățare și de a pregăti tinerii pentru viitor. Cu toate acestea, este esențial să se abordeze provocările existente și să se adopte soluții adecvate pentru a asigura un acces echitabil la tehnologie, dezvoltarea competențelor digitale, protecția împotriva riscurilor online și formarea cetățenilor responsabili. Prin colaborare între guverne, instituții de învățământ, profesori, elevi și comunitate, putem construi un viitor în care educația digitală să fie un motor al progresului social și al dezvoltării individuale.

Propunator: prof. NASTASE LIANA LOREDANA

Scoala Gimnaziala “ Nicolae Marineanu Cezieni”

“Evoluția tehnologiei și impactul ei asupra procesului de comunicare în educație ”

Articol

Evoluția tehnologiei informației a avut un impact profund asupra societății și economiei moderne, continuând o tendință de transformare începută în perioada revoluției industriale. Tehnologia informației a reprezentat o forță motrice esențială în evoluția economiei și societății moderne.

Termenul „e-learning” sau învățarea electronică se referă la procesul de învățare și predare care utilizează tehnologia digitală, în special calculatoarele și Internetul. Acest concept permite accesul la materiale educaționale și resurse online, oferind elevilor și cursanților flexibilitate în ceea ce privește locația și programul de învățare

Prin e-learning, studenții pot accesa cursuri online, lecții video, materiale de studiu, teste și alte resurse educaționale folosind platforme și aplicații specifice. Această metodă de învățare a devenit tot mai populară în ultimele decenii, datorită avantajelor sale, cum ar fi: accesibilitate, flexibilitate, variație a conținutului, eficiență și costuri reduse

Învățarea mobilă (M-learning) reprezintă o tendință modernă în educație, care utilizează telefoanele mobile și alte dispozitive portabile pentru accesarea informației și învățarea. Această formă de învățare sprijină obiectivele educaționale prin administrarea eficientă a sistemelor educaționale și îmbunătățește comunicarea între elevi și cadrele didactice. Câteva aspecte importante despre M-learning ar fi accesibilitatea și flexibilitatea, eficiența și economia, învățarea combinată (Blended learning) și personalizarea învățării.

În ultimele decenii, activitatea prin mijloace de comunicare electronică în sistemul educațional a devenit o constantă importantă. Aceasta reprezintă un suport alternativ de învățare care a

schimbat peisajul educațional tradițional. Profesorii nu mai dețin monopolul asupra cunoștințelor în afara domeniilor lor specializate, iar elevii au acum acces mai ușor la informații din medii de lucru variate, cu ajutorul spațiului electronic care modelează eficient procesul de învățare

În acest context, comunicarea virtuală joacă un rol crucial în educație, platformele educaționale precum Moodle pentru e-learning, AeL (Advanced Elearning), iTeach, etc., fiind piloni esențiali în facilitarea învățării online. Instruirea prin noile tehnologii nu doar că a devenit o prioritate, dar este și extrem de accesibilă și eficientă. Utilizarea exemplilor video pentru a complementa conținutul teoretic predat elevilor și studenților demonstrează clar avantajul și necesitatea integrării tehnologiilor informaționale și de comunicare în educație

Platforme precum Skype, Messenger, Viber, e-mail-ul, etc., sunt utilizate pentru informare, transmiterea informațiilor, coordonarea lucrărilor de laborator și pentru anunțuri, facilitând astfel un proces educativ mai dinamic și interactiv. Aceste practici reflectă adaptabilitatea și inovația din educația contemporană, care îmbină tradiția cu progresul tehnologic pentru a sprijini o învățare eficientă și accesibilă în era digitală

Evoluția domeniului tehnologiei informației și dezvoltarea rețelelor de comunicații, a avut un impact semnificativ asupra societății moderne. Aceste inovații au condus la descentralizarea capacității de procesare a datelor, de la centrele de date tradiționale către computerele personale din cadrul companiilor. Această schimbare a permis accesul mai ușor la puterea de procesare și la informație în timp real, la nivel local. Împreună cu această descentralizare, dezvoltarea rețelelor globale de comunicații a facilitat un acces rapid și facil la informație pe scară globală. Acest lucru a dus la o creștere accelerată a procesului de globalizare, permitând unor sectoare de afaceri să capete vizibilitate și să se extindă la nivel global, chiar dacă inițial erau vizibile doar la nivel național

În această lume digitală, accesul la informație și cunoaștere este omniprezent și rapid, influențând profund modul în care afacerile sunt conduse și cum oamenii interacționează la nivel global. Aceste transformări continuă să modeleze societatea și economia într-un mod din ce în ce mai dinamic și conectat global .

Digitalizarea a transformat societatea prin eliminarea barierelor tradiționale și prin crearea unui mediu în care accesul la informație și tehnologie este liber și omniprezent. Această tendință

continuă să redefinească relațiile sociale și economice într-un mod profund și dinamic, modelând o nouă eră digitală în care interconectivitatea și inovația sunt fundamentale pentru progresul continuu .

Bibliografie :

1. S. Machidon, „Impactul noilor tehnologii informationale asupra procesului de comunicare,” *Studia Universitatis Moldaviae*, vol. Stiinte ale Educatiei, no.9 (149), pp. pag. 56-62, 2021.
2. A. M. Tîrziu, „Viitorul administratiei publice in contextul dezvoltarii tehnologiilor de comunicare digitale.,” *Smart Cities International Conference (SCIC) Proceedings*. 3, pp. 281-293, 2023.
3. M. G. Mihăilă, „Transformarea societatii romanesti in era talentelor digitale. Rolul resurselor
4. C. Vrabie, „Deep Learning. Viitorul inteligentei artificiale si impactul acesteia asupra dezvoltarii tehnologiei,” *SCIC*, vol. vol.10, pp. pag.9-32, 2023.

Învățare și predare prin intermediul platformelor de e-learning

Pip. Năsui Alina
Școala Gimnazială Lunca Bradului - Mureș

Cum sunt copiii din ziua de azi?! Copiii moderni sunt mari consumatori de tehnologie. Acesta este un fapt real, fapt care poate fi observat zilnic, în orice cadru, în orice condiții și aproape indiferent de vârstă: copilul cu un telefon mobil în mână - de multe ori, unul de ultimă generație, copilul cu tabletă sau laptop, copilul cu un gadget - ultima noutate în domeniu, copilul care știe să descarce orice aplicație și să o folosească, uimindu-l pe adultul de lângă el cu creativitatea sa.

Implementarea tehnologiilor TIC în educație încurajează atât cadrele didactice cât și elevii elevii să adopte un rol mai activ în procesul de predare-învățare. De-a lungul timpului platformele educaționale au trecut prin diferite stadii, de la cele simple, apărute în anul 2001, la cele din prezent, care pun accent atât pe colaborarea în mediul virtual profesor-profesor, profesor-elev, elev-elev, cât și pe dezvoltarea creativității și a lucrului în echipă. Succesul platformelor se datorează în primul rând posibilității de comunicare pe care o oferă cât și ușurinței cu care pot fi ele folosite.

În prezent, toate platformele au o interfață prietenoasă, atrăgătoare pentru utilizatori, și, în același timp, sunt un mediu controlat în care cadrul didactic poate vizualiza fiecare mesaj sau conținut distribuit de către elevii săi.

Pornind de la observațiile făcute, se conturează ca fiind necesar să folosim aceste priceperi și deprinderi intuitive cu care copiii vin în școală pentru a le oferi un parcurs educațional motivant și cu satisfacții atât pentru noi, ca mentori, dar mai ales pentru ei, cei care vor încerca să își consolideze un loc în societate.

Invatamantul electronic sau e-learning reprezintă o modalitate actuală de dezvoltare a educației, în concordanță cu descoperirile tehnologice. În sens larg, prin elearning (sau e-learning) se înțelege totalitatea situațiilor educaționale în care se utilizează semnificativ mijloacele Tehnologiei Informației și Comunicării (TIC).

Cele mai utilizate platforme în mediul educațional european sunt:

Edmodo, o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv. Profesorul poate crea un grup în care să-și includă elevii, pe baza unui cod aleatoriu format din șase caractere. Fiecare utilizator poate desfășura diverse activități numai sub propria semnătură; intervențiile anonime nu sunt posibile, platforma fiind utilizată strict în scop educativ. Platforma permite: realizarea de teste (Quiz), evidența situației fiecărui elev (Grades), alocarea de teme pentru acasă (Assesment).

Weschool este un instrument gratuit care poate fi utilizat atât în timpul orelor, la teme pentru acasă, cât și pentru evaluarea elevilor. Platforma este împărțită în patru secțiuni (toate accesibile din meniul de sus): Zidul (în care profesorii și elevii pot face postări, publica materiale didactice și pot interacționa unul cu celălalt); Tabla (în care se găsesc toate lecțiile postate), Zona de testare (unde se pot crea chestionare și monitoriza progresul elevilor) și Registrul (din care puteți urmări toate activitățile din clasă).

În *Nearpod* profesorul poate crea prezentări care pot conține întrebări, sondaje, videoclipuri, imagini, desene, conținut Web, etc. Se pot alege din mii de lecții gratuite, ce pot fi descărcate și personalizate, în funcție de nevoile elevilor, care pot accesa prezentarea unui profesor prin intermediul unui cod. În calitate de profesor, puteți crea chestionare personalizate care pot fi utilizate ca instrumente de evaluare. Când elevii au terminat un test, Nearpod va crea automat un raport.

Bookcreator este o platformă prin care se pot crea cărți în format electronic în mod colaborativ, în echipă, sau de către o singură persoană. La realizarea acestora pot contribui un autor sau mai mulți. Elevii pot fi invitați de profesor să contribuie la scrierea cărții. Cărțile se pot reedita, trimite, stoca în bibliotecă sau descărca după creare. Se alege coperta și mărimea cărții, numărul de pagini, tipul de paginație. În varianta gratuită a platformei se pot realiza doar un număr limitat de cărți.

Alte platforme de e-learning foarte utile sunt:

Educreation: permite înregistrarea și trimiterea lecțiilor, crearea de clase, salvarea schițelor etc.

Padlet: se pot realiza documente și pagini web ușor de accesat și de editat.

Edupuzzle: orice material video se poate transforma într-unul educațional.

Playposit : permite realizarea de materiale video interactive în care se pot introduce întrebări.

Mysimpleshow: se pot crea filmw sau efecte video formate din texte și imagini.

AdobeSpark: permite crearea de grafice, pagini web, filme din imagini.

Genial.ly : se pot crea resurse didactice: jocuri, imagini interactive, hărți conceptuale, planșe etc.

Coogle: permite realizarea de hărți conceptuale/diagrame singuri, sau împreună cu alții.

Popplet: se pot realiza hărți conceptuale pentru, sau de către elevi.

Quizlet: permite elevilor să învețe prin: chestionare, flashcards, spelling, potriviri de perechi și jocuri.

Acestea sunt doar câteva dintre platformele educaționale de succes pe care cadrele didactice și elevii le pot accesa, și prin care cursanții își dezvoltă competențe cheie și transversale. Avantajele utilizării acestor platforme:

- identificarea și testarea unor practici educaționale inovatoare, prin includerea responsabilă a resurselor digitale în predare – învățare, prin promovarea unor proiecte școlare inovatoare (STEAM);
- schimbul de dovezi privind impactul acestora;
- sprijinirea integrării practicilor de predare și învățare, aliniată la așteptările elevilor din secolul XXI.
- permite cursantului să își definească singur viteza de învățare;

Învățarea doar pe platforme are și dezavantaje:

- E-learning poate provoca izolare socială;
- Feedback-ul elevilor este limitat;

- Învățarea online este inaccesibilă celor care nu au competențe digitale, tabletă, smartphone, laptop;
- Nu poate fi asigurată în totalitate calitatea în educație ;

De aceea specialiștii recomandă combinarea învățării online cu cea offline.

Platformele electronice permit de asemenea realizarea unui management eficient al timpului, atât al cadrelor didactice, cât și al elevilor. Nu în ultimul rând remarcăm faptul că platforma electronică permite realizarea evaluării în toate ipostazele procesului de formare.

În concluzie, conștientizând că rolul clasic al cadrului didactic de transmițător al informației se poate transforma, prin intermediul TIC, în cel de facilitator al învățării, platformele de învățare se dovedesc un instrument deosebit de util și flexibil, putând fi integrat atât în sălile de curs, ca suport de comunicare, experimentare și învățare colaborativă, cât și în cazul învățământului la distanță.

Bibliografie:

- note de curs din cadrul Proiectului Erasmus+ KA101 „Profesori inovatori pentru o învățare eficientă” (nr. 2018-1-RO01-KA101-047634)
- Radu Pietraru, 10 (zece) proiecte cu Arduino, editura Techno Media, Sibiu, 2015
- <https://www.stem.org.uk/home-learning/primary>
- <http://www.esa.int/Education>

Rolul educației digitale STEAM în practica școlară

Prof. Neacșu Mariana, Economic „Petre S. Aurelian”, Slatina

Abandonul școlar reprezintă fenomenul de părăsire a școlii de către tinerii care au frecventat doar învățământul gimnazial sau chiar mai puțin. Fenomenul are multe cauze: probleme personale sau de familie, dificultăți de învățare sau o situație socio-economică precară.

Absenteismul și abandonul școlar au cauze multiple, poate fi vorba fie de inadaptarea elevului la activitatea de învățare, fie de inadaptarea școlii la factorii interni (psihologici) și/sau externi (socioeconomici, socioculturali) ai copilului.

Copilul are nevoie de suport emoțional susținut, de siguranță și de apartenență la grup. Orice dezechilibru al stării emoționale a copilului îl dezorientează și îl descurajează atunci când trebuie să depună un efort semnificativ în ceea ce privește activitățile școlare. Un copil care resimte un disconfort în plan fizic, psihic sau emoțional poate manifesta tendința de a abandona școala.

Efectele absenteismului sunt de natură complexă, conducând pe lângă pierderi din sistemul de cunoștințe, la tentații de comportamente delictive, conflicte cu părinții și chiar grupul de prieteni, insuccese repetate sau eșecuri școlare până la abandonul școlar, ca ultimă instanță a absenteismului. Însă efectul pe termen lung este inadaptarea socio-profesională generată de insuficienta pregătire, sau nefinalizarea studiilor, cu repercusiuni asupra imaginii de sine și implicit a stimei de sine, care într-un final pot fi generatoare de boli psihice, deci de randament social scăzut.

Absenteismul poate deveni la rândul lui cauză a unor efecte negative atât pentru persoana în cauză (pe termen scurt, mediu și lung), cât și pentru mediul copilului care recurge la acest comportament. Familia poate fi grav afectată de decizia copilului de a absenta (cu referire specifică la absenteismul voluntar, fără știrea părinților). Astfel se deteriorează relațiile cu copilul în primul rând, apoi apărând tensiuni între părinți, iar ca efect final poate determina chiar dezorganizarea familiei. Lacunara pregătire, și insuficienta dezvoltare a abilităților poate modifica nivelul de aspirații, limitând o viitoare dezvoltare plină și completă a tânărului. Toate acestea vor afecta pe termen lung integrarea socio-profesională a tânărului și mai târziu a adultului.

Școala este cea care trebuie să găsească soluții încât să ofere șanse egale tuturor copiilor, asigurându-le un mediu favorabil de dezvoltare. Școala are rolul de a identifica elevii care riscă la un moment dat să abandoneze școala, datorită unor influențe negative.

Din multitudinea de factori care ar putea duce la prevenirea și reducerea abandonului școlar, activitățile STEAM joacă un rol important.

Auzim peste tot cât de important este să introducem copilor educația STEAM (STEAM: Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics (en) - Știința, Tehnologie, Inginerie, Artă, Matematică), dar cum? Și când?

Educația STEAM a început să se dezvolte începând cu anul 2007, luând naștere prin fuziunea educației STEM cu artele. Termenul de artă în contextul educației STEAM a fost considerat în diferite moduri (Perignat, & Katz-Buonincontro, 2019):

- arte vizuale (pictură, desen, fotografie, sculptură, arta media, design);
- arte vizuale, arta spectacolului (dans, muzică, teatru), estetică, arte meșteșugărești;
- arte liberale și științe umaniste.

Educația STEAM a fost caracterizată în funcție de tipul de integrare al disciplinelor, după cum urmează (Perignat, & Katz- Buonincontro, 2019)

- educație STEAM transdisciplinară, care implică fuziunea totală a disciplinelor și al cărei element principal îl constituie rezolvarea de probleme;

- educație STEAM interdisciplinară, în care o temă reprezintă punctul comun dintre discipline, însă respectă abordarea specifică fiecărei discipline;
- educație STEAM multidisciplinară, care presupune o colaborare între mai multe discipline, însă acestea nu fuzionează;

Scopul acestei abordări este de a crea un mediu de învățare în care copiii folosesc abilitățile din aceste domenii, pentru a rezolva probleme reale. Provocările educației STEAM includ ideea de lucru în echipă, de dialog, de punerea întrebărilor relevante, de căutarea informațiilor importante și de contextualizarea acestora în vederea descoperirii celor mai bune soluții. Elevii sunt încurajați să experimenteze cu obiecte din viața reală, să proiecteze și să reproiecteze produse noi. Implicarea în *proiectele* interdisciplinare permite elevilor să gândească.

Activitățile se aseamănă cu experimentele științifice, însă aici nu este inclusă doar știința, ci și alte elemente din jurul copilului, stârnind astfel curiozitate și interes în a explora lumea înconjurătoare.

Educația STEAM nu se limitează la acumularea cunoștințelor despre matematică și științe. La bază, conceptul STEAM îi ajută pe copii să dezvolte moduri noi de a gândi, încurajând curiozitatea și analiza. Implementarea acestora la vârste mici, când mințile sunt la cel mai înalt grad de maleabilitate, determină modul în care copiii se raportează la învățare pe tot parcursul școlii și al vieții.

Tehnologia este o componentă a conceptului STEAM, iar cei care abordează aceste discipline își dezvoltă abilități care îi pregătesc pentru roluri care au tehnologia la bază. Educația STEAM nu depinde însă de tehnologia digitală, mai ales în cazul educației copiilor de vârste mici. Jocul cu cuburi, grădinaritul și puzzle-urile sunt exemple de educație STEAM, precum și vizitele la muzeu. Acestea pot avea loc oricând și cu puține resurse.

Cu ajutorul aplicațiilor practice și a exercițiilor, prin utilizarea abilităților STEAM în viața reală, prin identificarea unor modele de oameni cu o carieră de succes dornici să împărtășească din experiența lor, putem motiva elevii să aleagă diferite subiecte STEAM pentru învățare. Punctul de plecare este abilitate profesorului de a transfera pasiunea sa către elevi.

Astfel, noi profesorii ne punem tot mai des întrebarea: Cum să aducem STEAM în clasă? O facem prin construirea machetelor, vizite în industrie, webinare online, jocuri de rol.

Prin colaborarea echipelor de profesori, se pot propune elevilor diverse proiecte inter și/sau transdisciplinare cu subiecte STEAM – *Comunicația radio, Conectați-vă la stația spațială, Soluția rezolvării poluării se găsește în STEAM* etc.

În mare măsură, proiectarea didactică a învățării STEAM bazată pe proiecte depinde de tipul proiectului didactic, adică, de durata activității de proiect a elevilor, profilul materiei studiate, tipului dominant al activității de proiect a elevilor, numărul participanților, modalitățile de prezentare a rezultatelor proiectului și altele. Proiectele propuse se bazează pe abilități practice, analiză, gândire critică. Ele pot fi diseminate în diverse expoziții practice, târguri de proiecte, crescând astfel pasiunea elevilor pentru STEAM.

Bibliografie :

1. Bîrsan C., Lungu A. Abandonul școlar – efect al insuccesului școlar - studiu de cercetare. Sălaj, 2007.
2. <https://www.desprecopii.com/info-id-27178-nm-Educatie-STEAM-activitati-inteligente-pentru-copii-ce-dezvolta-interesul-pentru-stiintele-exacte-si-tehnologie.htm>
3. <https://www.kinderpedia.co/ro/stem-educatie-Invatare-Investigatie.html?format=html>
4. <https://edict.ro/orientarea-elevilor-spre-cariera-stem/>

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ: Cum Să Pregătim Viitorul Nostru Comun

Profesor învățământ primar Rodica Neagu
Colegiul Național „Radu Negru” Făgăraș, Brașov

Tehnologiile digitale au devenit din ce în ce mai importante în viața noastră de zi cu zi, determinând necesitatea de a-i învăța pe elevi abilități esențiale de alfabetizare digitală pentru a prospera atât pe plan academic, cât și profesional. Ei trebuie să fie pregătiți pentru un viitor centrat pe tehnologie print-o educație digitală eficientă. Alfabetizarea digitală implică utilizarea tehnologiei pentru a învăța, a crea și a participa la lumea digitală. Abilitățile esențiale legate de alfabetizarea digitală includ colaborarea, comunicarea, gândirea critică și creativitatea, inclusiv înțelegerea modului de utilizare a diferitelor instrumente și platforme digitale și recunoașterea și evaluarea credibilității surselor online. Aceste abilități sunt esențiale pentru ca elevii să navigheze și să folosească tehnologia în mod eficient, atât în cadrul sălii de clasă, cât și în viața lor de zi cu zi.

Azi trăim într-o societate informațională, datorită răspândirii vaste a tehnologiilor privind informația și comunicarea, ce implică folosirea calculatorului în mod profesional în toate evenimentele vieții și în asigurarea educației permanente. Un sinonim pentru *Information Society – IS*, este *societatea învățământului permanent, la distanță, în timp real*, care utilizează instrumente specifice, printre care și educația. În acest context de discuție, înțelegem că educația are ca finalitate dotarea educatului cu îndemânări corespunzătoare, pentru *a ști ce dorește, de unde să procure ceea ce dorește și ce poate face cu ce a obținut*, toate fiind necesare pentru a asigura controlul asupra *bombardamentului* informațional. Semnificant aici este faptul că educația clasică pierde teren în detrimentul educației electronice – *e-learning*, care se bazează pe un *sistem inteligent de învățare - ITS (Intelligent Tutorial System)*, care definește noua relație profesor-elev-calculator și care se manifestă prin *mediul inteligent de învățare – ILE (Intelligent Learning Environment)*, o metodologie generală prin care elevul este pus în *situația de a rezolva probleme* (Masalagiu & Asiminoaei, 2004, p. 17).

În opoziție cu sistemele acționale de instruire tradiționale, astăzi se remarcă manifestarea sistemului alternativ și complementar numit de Ioan Cerghit drept *sistem tehnocentric*, sau *instruire asistată de noile tehnologii informaționale și de comunicare, învățământ electronic*, care se centreează pe dezvoltarea comportamentelor specifice cunoașterii, acțiunii și atitudinii, ca expresie a unor achiziții realizate de către elevi la sfârșitul învățării parcurse, ca forme a ceea ce trebuie *să știe și să facă* elevii imediat după învățare. Sistemul este interesat de obținerea performanței, de eficiența maximă, de motivația întărită exterior. Acum învățarea proprie se pune în acord cu *învățarea prin acțiune impusă, predeterminată, programată, ghidată din exterior prin tehnologii informaționale* care activează elevii și care propune o învățare programată a descoperirii și redescoperirii, *producătoare de cunoștințe*, care ameliorează și dezvoltă performanța (Cerghit, 2002, p. 106).

Instruirea asistată pe calculator (LAC) și *e-learning* folosesc tehnologii informatice și de comunicații și, respectiv, medii de distribuire a materialelor didactice care îmbunătățesc procesele de predare, învățare, asimilare a cunoștințelor și deprinderilor și de evaluare a elevilor, cuprinzând cercetările despre utilizarea Internetului, a bibliotecilor electronice, a bazelor de date online; materiale multimedia, simulări (învățare interactivă); conferințe electronice, chat,

poștă electronică (activități didactice de grup), conferințe video, administrare online a disciplinelor. De fapt, *IAC* se referă la utilizarea calculatorului în procesul didactic (tutoriale online – text, multimedia, teste, corecție). *Cărțile electronice* sunt versiuni ale celor tradiționale care trebuie citite de pe calculator sau cu *asistenți digitali personali*. *Materialele multimedia* presupun grafice, fotografii, animații, imagini, videoclipuri, înregistrări audio accesate cu ajutorul unor tehnologii de prezentare (Microsoft Power Point, proiectoare, table interactive). *Bibliotecile virtuale* conțin cataloage și resurse de informații electronice descrise în cataloage. *Evaluarea online* sau asistată de calculator înseamnă folosirea calculatoarelor pentru a livra, marca și analiza temele pentru acasă, proiectele și examinările. *Comunicarea mediată de calculator (CMC)* este orice formă de comunicare interpersonală care utilizează tehnologiile pentru a transmite, stoca, adnota și prezenta informația creată de participanți, folosind pentru aceasta instrumente ca e-mail, conferințe, software pentru grupuri, chat, videoconferințe și aplicații audio pentru Internet (Adăscăliței, 2007, p. 13).

Pentru valorificarea resurselor digitale trebuie mai întâi să existe în unitățile de învățământ dotare informatică de tip hardware și software în concordanță cu modalitățile de instruire proiectate; apoi, școala să aibă o cultură informatică a cadrelor didactice și a elevilor care să înlesnească valorificarea superioară a tehnologiilor digitale, o cultură ce trebuie mereu întreținută și actualizată în acord cu noile tehnologii și cu produsele software folosite; să fie permanent re-proiectate lecțiile în acord cu noile tehnologii, astfel încât proiectarea și derularea procesului de învățământ asistat de calculator să se calibreze pe noile cerințe ale erei digitale și să dezvolte alternative la organizarea clasică: *învățământul la distanță în timp real* (cursuri live prin diferite mijloace de comunicație în același timp, dar în locuri diferite), *învățământul asincron* (instruire în afara orelor, în același loc, dar cu timpi diferiți), *învățământul distribuit la distanță* (care presupune independență geografică și temporală pentru că se petrece în locuri diferite, cu timpi diferiți). De aici se pot deduce avantajele instruirii asistate de calculator sau bazate pe aplicații, rețele și teleconferințe: independența temporală și geografică, feedback-ul imediat, modularitatea, flexibilitatea, ușurința în utilizare, creșterea interacțiunii online, actualizarea lecțiilor, posibilitatea de a lucra online și față în față cu profesorul. Dar există și dezavantaje ale acestei strategii educaționale: necesitatea accesului la un calculator cu conexiune la Internet și servicii de Internet, securitatea scăzută, infrastructura neadecvată, costurile mari (Jinga & Istrate, 2008, pg. 432-437).

Noua generație are parte de noi perspective, iar conform cercetărilor din domeniu, elevii se dovedesc a fi mai inteligenți decât predecesorii lor datorită extinderii cunoașterii și a modului în care această cunoaștere îi influențează încă de la cele mai fragede vârste. Însă există și un revers al medaliei pentru aceste situații de ființare și învățare digitalizată – *flexibilizarea*, prin care copiii devin mai superficiali în modul în care învață. Cantitatea mare de informații la care sunt expuși produce o învățare mai puțin profundă, în sensul că se ia câte puțin din fiecare, fără a se insista pe o informație anume. Dar copiii de astăzi, ca detaliu diferențiator față de generațiile anterioare, au tendința evidentă de a încerca noul, de a trece dincolo de recomandările adulților, de a experimenta, de a acționa autonom, de a deschide noi drumuri, de a învăța colaborativ cu colegii, de a pune întrebări, de a fi activ, de a imagina soluții posibile la diferite probleme pe care le învață la școală, de a lua inițiative, de a prelua responsabilități, de a se autoevalua. Desigur, aceste schimbări sunt pozitive, însă elevii le interpretează greșit, le consideră un plus de libertate în detrimentul responsabilității aferente, ceea ce face ca ei să fie

considerați „copii elastici”, copii care din momentul în care nu mai sunt supravegheați de adult *se întorc la punctul de plecare, la locul interzis*. Aceasta este noua tipologie de elevi, pe care profesorul trebuie să o cunoască și să lucreze adaptat și eficient (Pânișoară, Ghidul profesorului, 2017, p. 44).

Realizarea educației în era digitală trebuie să țină cont și de principiile pedagogiei practice, așa cum le surprinde profesorul Ion-Ovidiu Pânișoară în volumul său intitulat *Profesorul de succes: 59 de principii de pedagogie practică*, iar *principiul schimbării educaționale* este cel care atrage atenția, pentru că urmărește schimbarea comportamentelor și adaptarea elevilor la provocările noilor tehnologii, printr-un ciclu al inovării care are efect asupra gradului de absorbție și de permeabilitate a elevilor la nou și a grupului școlar, în interior. Pe lângă faptul că oamenii învață diferit, ei și reacționează diferit la nou, astfel vor fi *elevi inovatori*, deschiși la schimbare, pe care o vor accepta imediat și entuziast, fiind ei înșiși inițiatori ai transformărilor din clasă; *elevi care adoptă devreme schimbarea*, dar nu într-un tot necondiționat, fiindcă așteaptă să li se prezinte beneficiile, rezultatele preconizate, dar vor deveni apoi susținători constanți ai modificărilor propuse; *elevii care reacționează repede la schimbare*, atunci când observă că și alții au făcut același lucru; *elevii care reacționează târziu*, afișând o rezistență la nou, o atitudine conservatoare și suspicioasă și care vor accepta schimbarea doar atunci când a devenit standard, când o aplică toată lumea; *leneșii* sunt persoanele cele mai rezistente la nou, pentru că nu le plac situațiile care îi scot din rutină și acceptă schimbarea doar pentru că nu au încotro. Schimbarea poate fi un avantaj pentru profesor. Elevii trebuie pregătiți pentru schimbare, iar schimbarea poate fi constanta demersului instructiv-educativ (Pânișoară, 2015, pg. 218-219).

În secolul XXI, modelele tradiționale de predare nu mai satisfac într-un tot calitatea proceselor de predare și învățare, așa că metodele IAC și e-learning folosite creativ și efektiv oferă suport suplimentar, mențin și îmbunătățesc procesul didactic, schimbă rolul profesorului într-un mediu de instruire în rețea: nu mai este lector sau consultant, ci un ghid și furnizor de resurse didactice; devine un expert în a pune întrebări, nu numai în a răspunde corect; un proiectant al mediilor experimentale de instruire, depășind statutul de furnizor de cunoștințe; încurajează orientarea personalizată și oferă doar cadrul inițial al activității; prezintă subiecte predate din perspective multiple indicând direcțiile importante de studiu. El chiar devine unul dintre membrii grupului de studiu, fiind pe deplin interesat de stilurile de învățare ale elevilor (Adăscăliței, 2007, p. 14).

Noile tehnologii / tehnologiile digitale elimină deja multe locuri de muncă pentru că schimbă însăși natura principală a activității umane și valorile eticii și moralei tradiționale deduse din ideea că un loc de muncă este egal cu un angajat. Pentru că vedem astăzi tot mai multe locuri de muncă de tip *teleworking* (Masalagiu & Asiminoaei, 2004, p. 17), apar tot mai multe produse software dedicate publicului larg, robotica și învățarea automată schimbând toate sectoarele muncii. Viziunile pentru viitorul apropiat sunt contradictorii. Unii susțin că în aproximativ două decenii miliarde de oameni vor fi disponibilizați. Alții, că automatizarea va genera noi locuri de muncă. Se știe că oamenii au două tipuri de abilități: fizice și cognitive, care astăzi sunt tot mai bine manifestate de AI (*Artificial Intelligence*), care deja îi întrece pe oameni, inclusiv la înțelegerea emoțiilor umane. AI nu înseamnă doar computere mai rapide și mai inteligente, ci și capacitatea de a înțelege mecanismele biochimice care generează emoții, dorințe, alegeri umane, ceea ce explică performanța computerelor în analiza comportamentului

uman. Domenii precum economia comportamentală și neuroștiințele au făcut posibilă înțelegerea de către oamenii de știință a modului în care oamenii iau deciziile, a intuiției umane, ca recunoaștere de tipare. AI deține două abilități nonumane importante: se conectează și se updatează, ceea ce o transformă într-un candidat ideal pentru un înlocuitor al oamenilor. Și totuși, vor fi slujbe noi! Dar vor și dispărea multe slujbe tradiționale din mai toate domeniile. Acest fapt va fi compensat pe de o parte prin crearea unor noi locuri de muncă umană, căci prin AI se vor crea noi ocupații pentru oameni, care nu vor concura cu AI, ci se vor putea concentra asupra întreținerii și exploatării inteligenței artificiale. În fond, pentru mentenanță este nevoie de oameni calificați, cu niveluri ridicate de competență, fiind exclusă soluția mai veche a recalificării, pentru că individul nu va mai deține abilitățile necesare. Va fi astfel o mare volatilitate în profesionalizarea pe anumite domenii datorită rapidității automatizării noilor activități.

Toate aceste idei ale lui Yuval Noah Harari, exprimate în eseul din capitolul 2 – *Munca* din lucrarea *21 de lecții pentru secolul XXI* (2018) poate că sunt speculații, dar generează frământări. Nimeni nu poate spune ce fel de impact va avea învățarea asistată de calculator și automatizarea asupra profesiilor din viitor, dar sistemele de învățământ trebuie să aibă în vedere că AI are potențialul de a redefini traiectoria învățământului actual, deschizând în același timp noi oportunități de dezvoltare și învățare.

BIBLIOGRAFIE

1. Adăscăliței, A. (2007). *Instruire asistată de calculator: didactică informatică*. Iași: Polirom.
2. Cerghit, I. (2002). *Sisteme de instruire alternative și complementare: structuri, stiluri și strategii*. București: Editura Aramis.
3. Harari, Y. N. (2018). *21 de lecții pentru secolul XXI*. Iași: Polirom.
4. Jinga, I., & Istrate, E. (2008). *Manual de pedagogie: manual destinat studenților de la Departamentul pentru pregătirea personalului didactic*. București: Editura ALL.
5. Masalagiu, C., & Asiminoaei, I. (2004). *Didactica predării informaticii*. Iași: Polirom.
6. Pânișoară, I.-O. (2015). *Profesorul de succes: 59 de principii de pedagogie practică*. Iași: Polirom.
7. Pânișoară, I.-O. (2017). *Ghidul profesorului*. Iași: Polirom.

Inovația digitală în activitățile de consiliere școlară la clasă

Introducere

În contextul digitalizării accelerate, educația și consilierea școlară au cunoscut transformări semnificative. Tehnologia nu mai este doar un instrument auxiliar, ci un factor esențial în procesul de orientare educațională și profesională a elevilor. Platformele digitale, aplicațiile mobile, inteligența artificială și realitatea virtuală sunt doar câteva dintre inovațiile care îmbunătățesc procesul de consiliere, oferind soluții personalizate, interactive și eficiente. Acest referat explorează impactul inovației digitale în consilierea la clasă, evidențiind beneficiile, provocările și perspectivele de viitor ale acestui domeniu.

1. Tehnologii utilizate în consilierea școlară

Integrarea tehnologiei în consilierea școlară se realizează printr-o gamă variată de instrumente digitale, care facilitează comunicarea dintre consilieri și elevi, oferă acces la resurse educaționale relevante și permit monitorizarea progresului elevilor.

1.1 Platforme educaționale interactive

Platformele precum **Google Classroom**, **Moodle**, **Microsoft Teams** sau **Edmodo** sunt utilizate pentru organizarea materialelor de consiliere, planificarea sesiunilor individuale sau de grup și oferirea de feedback în timp real. Aceste platforme facilitează colaborarea dintre elevi și consilieri și permit accesul facil la informații.

1.2 Aplicații de autoevaluare și orientare în carieră

Aplicațiile precum **MyFuture**, **CareerExplorer**, **Pymetrics** sau **O*NET Interest Profiler** permit elevilor să își evalueze aptitudinile, interesele și preferințele pentru diverse cariere. Aceste instrumente oferă recomandări personalizate privind traseul educațional și profesional, ajutând elevii să ia decizii informate.

1.3 Inteligența artificială și asistenți virtuali

Chatboții și asistenții virtuali sunt din ce în ce mai utilizați pentru a oferi suport psihologic și sfaturi personalizate. De exemplu, **Woebot** este un chatbot bazat pe inteligență artificială care oferă sprijin emoțional și exerciții de gestionare a stresului. Aceste instrumente ajută la identificarea problemelor și oferă resurse adecvate pentru consiliere.

1.4 Realitatea virtuală și augmentată în consilierea vocațională

Prin intermediul realității virtuale, elevii pot explora diverse medii profesionale și își pot testa abilitățile în scenarii simulate. De exemplu, **programul VirtualJobShadow** oferă tururi virtuale ale diferitelor locuri de muncă, ajutând elevii să își formeze așteptări realiste despre cariera pe care o doresc.

1.5 Rețele sociale și forumuri educaționale

Platforme precum **LinkedIn**, **Discord**, **Reddit (subforumuri educaționale)** sau grupurile Facebook dedicate carierei și dezvoltării personale sunt utilizate pentru schimb de informații, networking și acces la resurse de consiliere. Aceste spații virtuale permit elevilor să interacționeze cu profesioniști și să obțină sfaturi relevante pentru viitorul lor profesional.

2. Beneficiile inovației digitale în consilierea școlară

Utilizarea tehnologiei în activitățile de consiliere la clasă aduce numeroase avantaje:

2.1 Accesibilitate și flexibilitate

Elevii pot accesa resurse de consiliere oricând și de oriunde, fără a fi restricționați de orarul școlar. Acest lucru este benefic în special pentru elevii din zone izolate sau cei care se confruntă cu dificultăți în a participa la ședințele față în față.

2.2 Personalizare și adaptabilitate

Platformele digitale permit personalizarea procesului de consiliere în funcție de nevoile individuale ale fiecărui elev. Testele de orientare profesională, feedback-ul adaptat și resursele dinamice ajută elevii să își dezvolte un parcurs educațional adecvat.

2.3 Creșterea motivației și implicării elevilor

Metodele interactive, cum ar fi jocurile educaționale și realitatea virtuală, fac procesul de consiliere mai atractiv și mai captivant pentru elevi. Aceștia devin mai implicați și mai receptivi la informațiile oferite.

2.4 Confidențialitate și confort emoțional

Uneori, elevii ezită să discute despre problemele lor în mod direct. Platformele digitale oferă anonimitate și un mediu sigur, unde aceștia se pot exprima mai ușor și pot solicita ajutor fără teamă de stigmatizare.

2.5 Monitorizare și analiză a progresului

Consilierii pot utiliza instrumente digitale pentru a urmări progresul elevilor, pentru a analiza tendințele generale și pentru a ajusta strategiile de intervenție în funcție de datele colectate.

3. Provocări și limite ale utilizării tehnologiei în consilierea școlară

Deși tehnologia aduce multiple beneficii, există și provocări asociate utilizării acesteia:

3.1 Dependența excesivă de tehnologie

Interacțiunea umană este esențială în consilierea școlară. Utilizarea excesivă a tehnologiei poate reduce contactul direct dintre consilieri și elevi, ceea ce ar putea afecta eficiența procesului de sprijin emoțional.

3.2 Probleme legate de securitatea și confidențialitatea datelor

Utilizarea platformelor online implică riscuri legate de protecția datelor personale ale elevilor. Este necesară implementarea unor măsuri stricte pentru a preveni accesul neautorizat la informații sensibile.

3.3 Acces inegal la tehnologie

Nu toți elevii au acces la dispozitive performante sau la internet de calitate. Această discrepanță poate duce la inechități în procesul de consiliere și la excluderea unor categorii de elevi de la resursele digitale.

3.4 Necesitatea formării continue a profesorilor și consilierilor

Implementarea tehnologiei în consilierea școlară necesită competențe digitale avansate. Profesorii și consilierii trebuie să fie instruiți continuu pentru a utiliza eficient noile instrumente disponibile.

4. Concluzie și perspective de viitor

Inovația digitală a transformat profund consilierea la clasă, oferind soluții moderne și eficiente pentru ghidarea elevilor în procesul lor de dezvoltare personală și profesională. Deși există provocări, acestea pot fi depășite printr-o utilizare echilibrată a tehnologiei, prin măsuri de protecție a datelor și prin asigurarea unui acces echitabil la resurse digitale.

În viitor, ne putem aștepta la o integrare tot mai mare a inteligenței artificiale, a realității virtuale și a analizelor de date în procesul de consiliere. Școlile trebuie să își adapteze strategiile pentru a valorifica pe deplin potențialul tehnologiei, astfel încât fiecare elev să beneficieze de un sprijin adecvat și de oportunități egale de dezvoltare.

PARTENERIAT ÎN EDUCAȚIE: FAMILIE- ȘCOALĂ

Prof. Nechifor Anișoara, Colegiul Național „Vasile Alecsandri” BACĂU

Colaborarea școlii cu familia trebuie să se bazeze pe calitatea educației: obiective, căi și mijloace superioare. Colaborarea dintre școală și familie înseamnă nu numai o informare reciprocă asupra orientării copilului, ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le comportă această acțiune.

Acțiunea educativă a familiei este eficientă numai atunci când scopul său se înscrie pe același drum cu al școlii, când există concordanță între obiectivele urmărite de cei doi factori, subordonate idealului social și educațional. Copilul este beneficiarul actului educațional promovat de acești factori și se află în centrul acestei relații.

În lucrarea „Consilierea și educația părinților” Ecaterina Adina Vărășmaș arată că în calitatea de „instituție inițială de formare și educație a copilului, familia se găsește de multe ori în contradicție cu școala și chiar cu comunitatea socială sau profesională. Ca grup de adulți care construiesc împreună valori sociale, tradiții și propria cultură, familia simte prima apăsarea problemelor legate de economic, de criza culturii și de dificultățile de comunicare interumană din ultimii ani.” În ciuda perfecționării mijloacelor de comunicare în masă se simte o lipsă acută de comunicare interumană mai ales în sensul relațiilor socio-afective, de cooperare și colaborare.

„Este dificil de pretins, atât la părinți, cât și la cadre didactice, că relația de colaborare școală-familie să nu fie doar un drept de opțiune” afirma dr. Gheorghe Bunescu de la Institutul de Științe ale Educației într-un articol intitulat „Democratizarea educației și educația părinților”.

În zilele noastre, parteneriatul școală-familie primește noi valențe. Scopul fundamental al acestei colaborări este integrarea deplină a școlii în comunitate. În lucrarea „Management educațional pentru directorii unităților de învățământ”, Mariana Dragomir precizează faptul că, în relația cu școala, părintele parcurge 7 pași:

- a) părinte care „învață” – părintele se informează asupra modului de conducere și organizare a procesului instructiv educativ;
- b) părinte care „ajută” - părintele sprijină școala în realizarea unor activități extracurriculare;
- c) părintele ca suport al imaginii pozitive despre școală – părintele înțelege importanța școlii în formarea copilului său și are o atitudine pozitivă față de școală;
- d) părintele ca sursă de informație complementară - furnizează dirigintelui sau profesorilor informații despre comportamentul în familie a copilului, despre problemele de sănătate și afective ale acestuia;
- e) părintele ca sursă educațională: - contribuie la educația civică, patriotică a propriului copil - îl ajută și îl sprijină în activitatea zilnică de acumularea unor cunoștințe;
- f) părintele ca profesor – oferă cadre de referință pentru raportarea valorică a copiilor săi;
- g) părintele ca inițiator al schimbărilor din școală:- părintele are dreptul și chiar obligația să solicite adaptarea școlii la cerințele societății actuale - părintele poate să propună unele schimbări care să contribuie la dezvoltarea individuală sau colectivă a copilului.

Aceste parteneriate trebuie privite ca o parte esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Colaborarea școlii cu familia trebuie să se axeze în mod firesc pe calitatea educației: obiective superioare, căi și mijloace superioare. Pornind de la aceste considerente am întreprins o cercetare experimentală, în care am urmărit posibilitățile concrete de optimizare a comunicării școală – familie și a consecințelor pe care aceasta le implică.

Scopul: întărirea comunicării școală – familie, pentru a putea permite adoptarea de noi

strategii eficiente, cu scopul de a îmbunătăți performanțele școlare ale elevilor.

Obiective urmărite:

- cunoașterea opiniilor părinților cu privire la educația copiilor în școală și familie;
- determinarea cauzelor obiective și subiective ale eșecului școlar;
- elaborarea unui proiect de optimizare în vederea îmbunătățirii performanțelor școlare ale elevilor.

Ipoteza: Am pornit de la premisa că identificarea intereselor și atitudinilor părinților față de școală pot contribui la prevenirea unor situații de eșec școlar din partea elevilor și la îmbunătățirea performanțelor școlare ale acestora.

Studiul s-a desfășurat în școală, pe baza activității desfășurate în cadrul lectoratelor cu părinții. Din raportul întocmit, redau întrebările adresate părinților:

Item 1. Vă întrebați în fiecare zi copilul despre ce se întâmplă la școală?

Item 2. Se întâmplă des ca părerea/atitudinea dumneavoastră față de copil să nu fie în concordanță cu cea a profesorului diriginte?

Item 3. Este necesar să insiste copilul dumneavoastră pentru a participa la ședințele cu părinții?

Item 5. Credeți că e important să mergeți la școală periodic și să vă interesați de copilul dumneavoastră?

Item 6. Care credeți că este cea mai bună metodă prin intermediul căreia profesorul diriginte ar trebui să țină legătura cu dumneavoastră?

Item 7. Ce reprezintă profesorul diriginte pentru dumneavoastră?

Item 8. Implicarea dumneavoastră în activitatea școlară a copilului este:

Item 9. În ce fel a evoluat relația dumneavoastră cu școala în urma lectoratelor cu părinții?

Item 10. Când acasă apar probleme care ar putea afecta situația școlară a copilului îl informați pe profesorul diriginte despre aceste probleme?

Activitatea de prevenire a unor situații de eșec școlar și cea de îmbunătățire a performanțelor școlare ale elevilor este deosebit de complexă. În realizarea acesteia rolul prioritar îl au școala și familia, cei mai importanți factori educaționali. Pentru a-și realiza menirea școala trebuie să aibă oameni cu o temeinică pregătire științifică și psihopedagogică, dornici să aplice în practică cunoștințele profesionale. Pentru aceasta se poate alcătui un sumar de activități, bazat pe rezultatele studiului, iar în urma desfășurării lor sunt de așteptat următoarele efecte:

- îmbunătățirea rezultatelor școlare și implicit a procentului de promovabilitate a elevilor;
- reducerea cazurilor de eșec școlar în rândul elevilor;
- îmbunătățirea relației școală-familie prin implicarea părinților într-un număr mai mare în activitățile școlii;

În societatea modernă familiile se confruntă cu probleme economice care forțează tot mai mulți părinți să lucreze suplimentar, limitându-se timpul pe care aceștia l-ar fi putut petrece cu copiii

lor. În acest sens, părinții vor să lucreze cu școala pentru a obține succesul celor mici și caută îndrumarea cadrelor didactice.

În fiecare unitate școlară trebuie să existe un grup de legătură școală-familie (comitetul de părinți, consiliul școlii), care să lucreze pentru crearea unei punți de legătură între familie și sistemul de învățământ.

În cadrul parteneriatelor școală-familie, toți factorii implicați își împart responsabilitățile. Ele includ profesori, părinți, elevi, angajează, ghidează, energizează și motivează elevii în vederea obținerii succesului.

BIBLIOGRAFIE:

Băran-Pescaru, Adina, *Parteneriat în educație: familie-școală-comunitate*”, Editura Aramis, București, 2004;

Bunescu, Gheorghe, *Democratizarea educației și educația părinților*, articol publicat pe Internet;

Onțan, Florica, *Managementul educațional*, Ed. Universității Oradea, 2004

Vrăjmaș, Ecaterina Adina, *Consilierea și educația părinților*, București, Editura Aramis, 2004

INTEGRAREA EXPERIMENTULUI ÎN ORELE DE FIZICĂ, CHIMIE ȘI BIOLOGIE

Prof. Nechifor Anișoara, Colegiul Național „Vasile Alecsandri” BACĂU

Predarea fizicii urmărește raportarea copilului la mediul în care trăiește. Experimentul este calea fundamentală de predare a fizicii, fiind considerat un „pilon” de susținere al metodelor active. Profesorul trebuie să antreneze elevii nu numai în observarea directă a unui experiment, ci și în executarea individuală și pe grupe a acestuia.

Fizica, ca disciplină de învățământ, vizează observarea și perceperea lumii în întregul său, cu componentele, procesele și fenomenele caracteristice, ca și învățare prin înțelegere și aplicare. Prin intermediul fizicii, elevul începe să cunoască mediul în care trăiește și procesele din jurul său. Aceasta implică transformarea elevului din spectator, în actor al activității științifice. În acest fel se evidențiază necesitatea pregătirii elevului nu ca pe un cercetător și om de știință, ci ca pe un cetățean care să utilizeze demersul științific în vederea înțelegerii și participării active la viața socială.

Experimentul este o metodă de dobândire de cunoștințe și de formare de priceperi și deprinderi de muncă intelectuală și practică care permite o intensă antrenare a elevilor și o participare deosebit de activă a acestora în procesul instructiv-educativ și are un caracter accentuat aplicativ cu pondere deosebită în formarea deprinderilor practice ale elevilor având la bază intuiția.

Orice experiment trebuie să implice procesele gândirii concretizate în interpretarea fenomenelor observate, deducerea concluziilor, analiza și compararea datelor experimentale obținute, generalizarea unor cazuri particulare, transferul în alte contexte teoretice, sesizarea interrelațiilor dintre domeniile teoretice și cele aplicative.

Experimentul implică activități de provocare, reconstituire și modificare a unor fenomene și procese, în scopul studierii lor.

Experimentul de laborator are funcții multiple:

- îi pune pe elevi în situația de a provoca și produce fenomene și procese pe cale experimentală;
- determină formarea unor deprinderi de lucru cu aparatura specifică științelor naturii prin însușirea și aplicarea unor metode și tehnici de lucru corespunzătoare;
- asigură descoperirea, aprofundarea și verificarea cunoștințelor de către elevi;
- accentuează caracterul formativ al învățământului prin dezvoltarea la elevi a spiritului de investigație și observație, a gândirii flexibile, fluide, originale.

Lucrările experimentale - constau în observarea, provocată și dirijată, a unor fenomene ce urmează să fie verificate experimental. Au un pronunțat caracter activ-participativ: în primul rând, elevii vor fi dirijați în desfășurarea experimentului de către profesor, iar apoi se vor implica prin propriile acțiuni, la realizarea acestuia.

Procesul de predare a disciplinelor biologie, fizică și chimie are la bază experimentul atât ca metodă de investigație științifică, cât și ca metodă de învățare.

Experimentarea și observarea nemijlocită a realității constituie cei doi stâlpi de susținere ai unei metodologii active în predarea științelor, deziderat exprimat încă de la sfârșitul secolului al XIX-lea de adeptii „școlii active”.

Conceput în corelație cu principiile didactice moderne, experimentul de laborator urmează treptele ierarhice ale învățării, conducând elevul de la observarea unor fenomene fizice sau chimice pe baza demonstrației la observarea fenomenelor prin activitatea proprie (faza

formării operațiilor concrete), apoi la verificarea și aplicarea în practică a acestora (faza operațiilor formale) când se cristalizează structura formală a intelectului și în continuare, la interpretarea fenomenelor observate care corespunde cu faza cea mai înaltă din treptele ierarhice ale dezvoltării (faza operațiilor sintetice).

Ca metodă de explorare a realității – experimentul - direct sau indirect, folosită în predare și învățare, are o deosebită valoare formativă, întrucât dezvoltă elevilor spiritul de observare, investigare, capacitatea de a înțelege esența obiectelor și fenomenelor, de prelucrare și interpretare a datelor experimentale, interesul de cunoaștere etc.

Rolul profesorului este de a dirija executarea unor acțiuni de către elevi, în scopul asigurării unui suport concret-senzorial, care va facilita cunoașterea unor aspecte ale realității. Cu ajutorul acestei metode profesorul reușește să aducă elevii în fața realității, să studieze pe viu, să fie în contact direct cu realitatea sau cu substitutele acesteia – îi determină pe elevi să învețe prin descoperire.

Descoperirea didactică se realizează prin metode didactice diferite: observarea dirijată; observarea independentă; învățarea prin încercări - experiențe; studiul de caz; problematizarea; studiul individual etc. Deci, relația experiment – învățare prin descoperire, de fapt relația metodă – procedeu, este o relație dinamică: metoda poate deveni ea însăși procedeu, în cadrul altei metode, tot așa cum un procedeu poate fi ridicat la rang de metodă, la un moment dat.

Un rol important în cadrul experimentului îl are și observarea care are o deosebită valoare euristică și participativă, deoarece permite o percepție polimodală, pe baza a cât mai multor simțuri, detectarea și extragerea unei informații noi prin eforturi proprii, dezvoltarea gândirii critice. Prin intermediul ei se urmărește explicarea, descrierea și interpretarea unor fenomene printr-o sarcină concretă de învățare, totodată contribuind la formarea și dezvoltarea unor calități comportamentale, precum: consecvența, răbdarea, perseverența, perspicacitatea și imaginația; a gândirii cauzale, a spiritului de observație și de colaborare.

Experimentele pot fi organizate diferențiat, formularea sarcinilor concrete pentru efectuarea unui experiment ridică probleme care implică: scopuri ale învățării, accesibilitatea la învățare, conținutul învățării, locul în procesul învățării, corelarea cu alte strategii didactice de învățare.

Nu în ultimul rând, elevii fiind obișnuiți să învețe experimentând, iar la rândul lor vor realiza mijoace didactice care să completeze experimentul de la clasă, vor învăța să fie creativi, ingenioși, vor fi capabili să facă legături, conexiuni între observația din clasă, școală și ceea ce se petrece în viața de zi cu zi. Spre încântarea mea, an de an elevii pe care-i îndrum sunt fascinați de ceea ce înseamnă fizica, experimentele, învață să pună întrebări, caută răspunsuri, se documentează, construiesc. Realizarea unor mijloace didactice simple, poate constitui o formă de evaluare la disciplina fizică, iar proiecte educaționale ce au ca obiectiv însușirea unor legi fizice, formarea unor deprinderi corecte de lucru își pot găsi locul în demersul didactic.

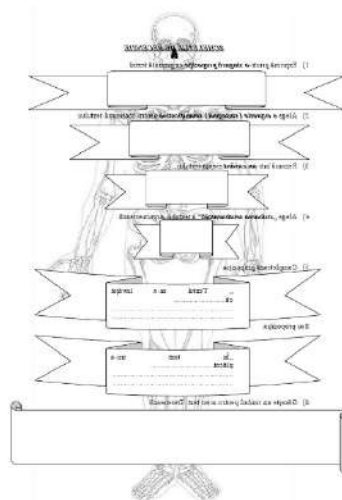
BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit Ioan, *Metode de învățământ*, ediția a III-a, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București 1997;
2. Cerghit Ioan, Neacșu Ioan, Negreț-Dobridor Ion, Pânișoară Ion Ovidiu, *Prelegeri pedagogice*, Editura Polirom, Iași, 2001;
3. Jinga Ioan, Istrate E.–*Manual de pedagogie*, Editura All, București, 2001;
4. Pintilie M., *Metode moderne de învățare-evaluare*, Cluj-Napoca, 2002;

5. Bostan, Carmen – Gabriela, *Creativitatea în cadrul orelor de fizică*, Editura Crizon, 2010, Constanța, pg.2;
6. MEC Consiliul National pentru Curriculum, *Ghid metodologic pentru aplicarea programei de fizica*, Editura Aramis Print, 2001, București; pg. 26,28, 40.

METODE DIDACTICE

**PROF. ÎNV. PRIMAR NECHIFOR IONICA, ȘCOALA
GIMNAZIALĂ GRIGORE MOISIL, GALAȚI, JUDEȚUL
GALAȚI**

Scheletul de recenzie

Aria de intervenție: de comprehensiune

Definiția Scheletul de recenzie este o tehnică relativ simplă de rezumare a unui conținut de idei ce presupune formarea elevilor pentru a dobândi un algoritm sau o „formulă” a realizării unui rezumat.

Descriere: Metoda cuprinde cerințe-șablon, dar soluționarea lor cere adaptarea elevilor la fiecare text în parte, în funcție de conținuturi.

➤ Cerințele posibile ale realizării unei recenzii:

- Să exprime într-o propoziție sau frază despre ce este vorba în textul citit, să prezinte, pe scurt, subiectul acestuia.
- Să aleagă o expresie semnificativă (sintagmă pentru conținutul textului).
- Să rezume, într-un cuvânt, esența textului.
- Să descrie „culoarea sentimentală” a textului.
- Să găsească un simbol (grafic) pentru textul în cauză.
- Să completeze propoziția: „Cel mai bun / mai interesant lucru din acest text este....” După realizarea acestor sarcini, elevii pot lucra în perechi sau în grup, prezentând, unii altora, ceea ce au scris și oferind lămuriri suplimentare referitoare la „producțiile” proprii. Însușindu-și acest „algoritm” de realizarea a rezumatului unui conținut de idei, elevii au posibilitatea să-l folosească în orice situație când li se solicită acest lucru și să se obișnuiască să exprime succint, cu propriile cuvinte, conținutul unui text, al unei cărți.

Avantaje: un organizator grafic eficient, timpul de rezolvare a sarcinilor este scurt, implicarea tuturor elevilor, se redă esența textului,

Limitări: lipsa de profunzime, redarea schematică a esenței textului.

Momentul de reflecție

Aria de intervenție: comprehensiune

Definiție: Momentul de reflecție este metoda care se bazează pe limbajul intern, aflându-se în strânsă relație cu modalitatea prin care este stimulat intelectul elevului și gândirea critică a acestuia, iar în același timp i se sporește capacitatea de a reproduce idei și acțiuni.

Descriere: Această metodă este percepută ca un proces mental care devine expresie a adevărului, prin intermediul experiențelor dobândite pe baza căutărilor realizate, a răspunsurilor la întrebările apărute, astfel adevărul constituind acele informații cerute.

Reflecția personală reprezintă un dialog interiorizat, o meditație profundă, întemediată în plan interior, care generează, pentru individul uman, posibilitatea de a genera diverse acțiuni de elaborare, de cunoaștere a situațiilor cu care se confruntă, dar și posibilitatea de a lua decizii, conform celor gândite. Acest proces mental presupune consultarea cu sinele propriu, fiind util oricărei persoane, care dorește să fie introdusă în profunzimea conținutului de idei, să observe ceea ce este esențial, să poată realiza judecăți de valoare adoptând o atitudine analizoare, formatoare de opinii personale. Această metodă, în consecință, apelează la limbajul intern, căci elevul găsește aici resursele necesare în dezvoltarea sa ca persoană, soluții pentru diverse situații pe care le întâmpină, dar, de asemenea, vine și în sprijinul orientării sale din punct de vedere al învățării eficiente. În funcție de ceea ce îl preocupă pe elev, reflecția poate fi de mai multe feluri, plasată în mai multe domenii de studiu, întrucât ea poate fi aplicată individual sau într-un grup care dă naștere intențiilor și impresiilor comune sau nu. Instruirea elevilor conduce către dezvoltarea inteligenței, largirea orizontului, căpătarea dorinței de învățare, de descoperire a unor principii care formează raționamentul elevilor.

Exemplu: Am realizat că.../Mă gândesc la.../Am aflat că.../Simt.../Sper...

Avantaje: metodă activă, construiește momente de introspecție, favorabilă și utilă elevilor, stimulează elevul, sprijină elevul în aflarea răspunsurilor, rol de feed-back, acționează în spiritul găsirii unor noi soluții

Limitări: probabilitatea ca unii elevi să nu se implice în analiza proprie a ideilor lor.

*** Bibliografie:

Cerghit, Ioan – *“Metode de învățământ”*, editura Polirom, Iași, 1998

Dulamă, Eliza – *„Metodologii didactice activizante”*, editura Clusium, Cluj Napoca, 2008

Inovație digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Prof. Neculau Crina Manuela

Liceul Agricol "Dimitrie Cantemir" Huși

Adoptarea tehnologiilor emergente și a Internetului a transformat semnificativ domeniul educațional, atât la nivel global, cât și în contextul local. Această transformare a devenit și mai accentuată odată cu implementarea, fie în totalitate, fie parțială, a sistemelor educaționale digitale. Schimbările au facilitat accesul la o varietate de resurse educaționale, au îmbunătățit colaborarea între elevi și profesori și au permis o adaptare rapidă la cerințele în continuă schimbare ale mediului educațional modern.

Digitalizarea oferă în plus câteva puncte de pornire pentru analiza și evaluarea automată a proceselor de învățare (apoi digitalizate) și îmbunătățirea acestora. Prin intermediul metodelor de învățare a analizelor, algoritmiile pot prelua din ce în ce mai mult controlul și manipularea proceselor de învățare.

Adaptarea sistemului de educație și formare la evoluția tehnologică reprezintă un proces complex și amplu, necesar pentru pregătirea și perfecționarea resurselor umane și element esențial al dezvoltării, modernizării și inovării societății. Utilizarea tehnologiilor digitale este calea directă pentru a face școala mai atractivă pentru elevi, mai adaptată nevoilor și stilurilor lor de viață, mai eficientă în a dezvolta competențe, generând educație pe tot parcursul vieții.

În prezent, este din ce în ce mai evident impactul transformării digitale asupra societății și a pieței muncii, precum și asupra sistemelor de educație și formare. Din această perspectivă, transformarea digitală în educație este determinată de progresele în materie de conectivitate, utilizarea pe scară largă a dispozitivelor și a aplicațiilor digitale, nevoia de flexibilitate individuală și cererea acută de competențe digitale.

Într-o societate aflată în continuă schimbare, rolul cadrului didactic se schimbă continuu și formarea inițială și continuă a profesorilor trebuie să țină pasul cu aceste schimbări.

În acest context, dezvoltarea profesională a cadrelor didactice prin programe de formare continuă este una dintre condițiile de bază pentru a asigura educația de calitate.

În ultimii ani au fost acreditate numeroase programe de formare continuă pentru cadre didactice care vizează dezvoltarea competențelor pedagogice ale participanților.

Metodele de predare inovatoare nu se referă doar la utilizarea celei mai de ultimă oră tehnologie la clasă sau la atingerea constantă a ultimelor tendințe educaționale, acestea sunt metodele de predare-învățare!

Totul se referă la utilizarea de noi strategii de predare care se concentrează mai mult pe elevi. Aceste strategii inovatoare încurajează elevii să se alăture productiv și să interacționeze cu colegii lor și cu tine - profesorul - în timpul lecțiilor. Elevii vor trebui să lucreze mai mult, dar într-un mod care să le răspundă mai bine nevoilor și să-i ajute să crească mai repede.

Spre deosebire de predarea tradițională, care se concentrează în principal pe cât de multe cunoștințe le puteți transmite elevilor, modalitățile inovatoare de predare caută adânc în ceea ce elevii iau cu adevărat din ceea ce predați în timpul cursurilor.

De ce metode de predare inovatoare?

Nu putem da vina pe acei elevi pentru că nu au studiat din greu, este și responsabilitatea profesorului să nu dea lecții plictisitoare și seci care duc la saturația elevilor.

Multe școli, profesori și formatori au încercat strategii de predare inovatoare în noua normalitate pentru a menține elevii interesați și implicați mai mult.

7 Beneficii ale metodelor de predare inovatoare

Iată 7 dintre ceea ce aceste inovații pot face bine elevilor și de ce merită încercate.

1. **Încurajează cercetarea** - Abordările inovatoare ale învățării îi încurajează pe elevi să exploreze și să descopere lucruri și instrumente noi pentru a-și lărgi mințile.
2. **Îmbunătățește abilitățile de rezolvare a problemelor și de gândire critică** - Metodele creative de predare permit elevilor să învețe în propriul ritm și îi provoacă să facă brainstorming noi modalități de a aborda o problemă în loc să găsească răspunsuri deja scrise în manuale.

3. **Evitați să transmiteți multe cunoștințe simultan** - Profesorii care folosesc abordări noi încă oferă elevilor informații, dar tind să le împartă în părți mai mici. Digerarea informațiilor poate fi acum mai accesibilă, iar menținerea lucrurilor scurte îi ajută pe elevi să obțină mai repede noțiunile de bază.
4. **Adoptă mai multe abilități soft** - Elevii trebuie să folosească instrumente mai complexe în clasă pentru a-și termina munca, ceea ce îi ajută să învețe lucruri noi și să le stimuleze creativitatea. De asemenea, atunci când fac proiecte individuale sau de grup, elevii știu să-și gestioneze timpul, să prioritizeze sarcinile, să comunice, să lucreze mai bine cu ceilalți.
5. **Verificați înțelegerea elevilor** - Notele și examenele pot spune ceva, dar nu totul despre capacitatea de învățare și cunoștințele unui elev (mai ales dacă există priviri furtive în timpul testelor!). Folosind tehnologia clasei, profesorii pot aduna date despre progresul elevilor și pot identifica rapid unde se luptă elevii. Acest lucru facilitează ajustarea metodelor de predare în funcție de nevoile individuale.
6. **Îmbunătățiți autoevaluarea** - Cu metode grozave de la profesori, elevii pot înțelege ce au învățat și ce le lipsesc. Descoperind ceea ce mai trebuie să știe, ei pot înțelege de ce să învețe anumite lucruri și devin mai dornici să le facă.
7. **Însuflețiți sălile de clasă** - Nu vă lăsați sălile de clasă să fie pline de vocea voastră sau de tăcerea incomodă. Metodele de predare inovatoare oferă elevilor ceva diferit de care să se entuziasmeze, încurajându-i să vorbească și să interacționeze mai mult.

Metode de predare inovatoare - implicare ușoară în clasă

1. Lecții interactive

Elevii sunt studenții tăi inovatori! Lecțiile cu un singur sens sunt foarte tradiționale și uneori epuizante pentru tine și elevii tăi, așa că creați un mediu în care elevii se simt încurajați să vorbească și să-și exprime ideile.

Elevii se pot alătura activităților din clasă în multe feluri, nu doar ridicând mâinile sau fiind chemați să răspundă. În zilele noastre, puteți găsi platforme online care vă ajută să faceți activități interactive în clasă pentru a economisi o grămadă de timp și pentru a determina toți elevii să se alătore în loc de doar doi sau trei. Întrebări și răspunsuri live, sondaje sau brainstorming împreună. Puteți cere tuturor elevilor să participe la acele activități interesante cu ajutorul unor platforme online. Nu numai asta, dar elevii pot scrie sau alege răspunsurile

anonim, în loc să ridice mâna. Acest lucru îi face mai încrezători să se implice, să-și exprime părerile și să nu-și mai facă griji că sunt „greșiți” sau judecați.

2. Utilizarea tehnologiei de realitate virtuală

Intrați într-o lume complet nouă chiar în sala de clasă cu tehnologia de realitate virtuală. La fel cum stau într-un cinema 3D sau joacă jocuri VR, elevii tăi se pot scufunda în spații diferite și pot interacționa cu obiecte „reale” în loc să vadă lucruri pe ecrane plate.

Tehnologia VR poate fi costisitoare, dar modul în care poate transforma oricare dintre lecțiile tale într-o explozie și uimește toți elevii face ca aceasta să merite prețul.

3. Utilizarea AI în educație

Inteligența artificială ne ajută să facem atât de mult din munca noastră, așa că cine spune că nu o putem folosi în educație? Această metodă este surprinzător de răspândită în zilele noastre. Folosirea AI nu înseamnă că face totul și te înlocuiește. Nu este ca în filmele SF în care computerele și roboții se mișcă și îi învață pe elevii noștri (sau le spală creierul).

Îi ajută pe profesori ca tine să-și reducă volumul de muncă, să personalizeze cursurile și să instruiască elevii mai eficient. Până acum, AI a dovedit că aduce multe beneficii pentru profesori și elevi.

4. Învățare combinată

Învățarea mixtă este o metodă care combină atât formarea tradițională în clasă, cât și predarea online de înaltă tehnologie. Vă oferă ție și elevilor tăi mai multă flexibilitate pentru a crea medii de studiu eficiente și a personaliza experiențele de învățare.

În lumea bazată pe tehnologie în care trăim, este greu să neglijăm instrumente puternice precum internetul și multe aplicații care servesc scopurilor de studiu.

5. 3D Printing

Imprimarea 3D vă face lecțiile mai distractive și oferă elevilor experiență practică pentru a învăța mai bine lucruri noi. Această metodă duce implicarea în clasă la un nou nivel pe care manualele nu îl pot compara niciodată.

Imprimarea 3D oferă elevilor tăi înțelegerea lumii reale și le aprinde imaginația. Studiul este mult mai ușor.

6. Utilizați procesul de gândire

Aceasta este o strategie bazată pe soluții pentru a rezolva probleme, a colabora și a stârni creativitatea elevilor. Este un proces neliniar, așa că îl puteți personaliza pe baza prelegerilor și activităților dvs.

7. Învățarea bazată pe proiecte

Toți elevii lucrează la proiecte la sfârșitul unei unități. Învățarea bazată pe proiecte le permite elevilor să rezolve probleme din lumea reală și să vină cu noi soluții pe o perioadă mai lungă.

În această metodă de învățare activă, lucrezi ca ghid, iar elevii tăi se ocupă de călătoria lor de învățare. Studiarea în acest fel poate duce la o mai bună implicare și înțelegere, le poate stârni creativitatea și poate promova învățarea pe tot parcursul vieții.

8. Învățare bazată pe anchetă

Învățarea bazată pe anchetă este, de asemenea, un fel de învățare activă. În loc să susții o prelegere, începi lecția oferind întrebări, probleme sau scenarii. Include, de asemenea, învățarea bazată pe probleme și nu se bazează prea mult pe tine, în acest caz, este mai probabil să fii un facilitator decât un lector.

Elevii trebuie să cerceteze subiectul în mod independent sau cu un grup (depinde de dvs.) pentru a găsi un răspuns. Această metodă îi ajută să dezvolte foarte mult abilitățile de rezolvare a problemelor și de cercetare.

9. Predarea de la egal la egal

Elevii înțeleg și stăpânesc mai bine cunoștințele atunci când le pot explica clar. Atunci când prezintă, ei ar putea să învețe pe de rost în prealabil și să vorbească cu voce tare ceea ce își amintesc, dar pentru a-și învăța colegii, trebuie să înțeleagă problema în detaliu.

Elevii pot prelua conducerea acestei activități alegându-și domeniul de interes din cadrul subiectului. Oferirea acestui tip de autonomie îi ajută să dezvolte un sentiment de proprietate asupra materiei și responsabilitate.

Veți descoperi, de asemenea, că elevilor, le crește încrederea, încurajează studiul independent și îmbunătățește abilitățile de prezentare.

10. Predare încrucișată

Predarea combină experiența de învățare atât în sala de clasă, cât și într-un loc în afara. Explorați împreună concepte în școală, apoi organizați o vizită într-un anumit loc unde puteți demonstra cum funcționează acel concept într-un cadru real.

11. Învățare personalizată

În timp ce o strategie funcționează pentru unii studenți, poate să nu fie atât de eficientă pentru un alt grup. De exemplu, activitățile de grup sunt grozave pentru cei extrovertiți, dar pot fi coșmaruri pentru elevii super introvertiți.

Această metodă adaptează procesul de învățare al fiecărui elev. Cu toate acestea pregătirea îi ajută pe elevi să învețe pentru a obține rezultate mai bune.

Călătoria de învățare a fiecărui elev poate fi diferită, dar scopul final rămâne același; pentru a dobândi cunoștințe care să-l echipeze pe acel elev pentru viața lor viitoare.

Este timpul să devii inovator! Aceste **metode de predare inovatoare** vă va face lecțiile mai plăcute și mai atractive pentru toată lumea.

Haideți să îmbunătățim performanța la clasă!

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ PEDAGOGIA DIGITALĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Autor: Nedelcu Gina
Școala Gimnazială Duiliu Zamfirescu
Focșani

PEDAGOGIA DIGITALĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Pedagogia digitală este partea pedagogiei care studiază proiectarea, desfășurarea și evaluarea situațiilor educative cu o componentă semnificativă de tehnologii digitale, precum și condițiile necesare pentru desfășurarea acestora.

CE ADUCE NOU PEDAGOGIA DIGITALĂ?

*Conținutul învățării și abordările în predare se remodelează pentru a depăși provocările specifice timpurilor, pentru a evita perimarea, pentru a se racorda la oportunitățile actuale și viitoare.

*Strategiile pedagogice convenționale și algoritmi consacrați trebuie să încorporeze noi aspecte privind selectarea de conținuturi relevante și validate științific, reinterpretarea rezultatelor așteptate ale învățării, transpunerea sarcinilor de lucru în contexte de lucru colaborativ (la distanță), asigurarea accesului, tehnici de motivare și de implicare a tuturor elevilor sau studenților în activități de învățare, strategii de încurajare a învățării independente, elemente de securitate digitală și de siguranță în mediul online.

- Tehnologiile digitale schimbă semnificativ educația.
- Două evenimente extraordinare recente au deschis o nouă perspectivă asupra potențialului noilor tehnologii, accelerând practicile educaționale inovative și reflecția privind inovarea educațională, aducând și mai multă presiune din partea societății, beneficiarilor, factorilor de decizie în educație
- – *pandemia și expansiunea inteligenței artificiale.*
- Împinsă de experiențe concrete, nevoi imediate și așteptări mai mari, pedagogia digitală aduce o viziune proaspătă asupra modului în care se predă și se învață, dar și în privința a ceea ce se predă.

PLUSURI

Tehnologiile digitale au revoluționat modul în care studenții învață, oferind acces la o gamă largă de materiale din întreaga lume. Prin resurse online, cum ar fi prelegeri video, simulări interactive și săli de clasă virtuale, profesorii pot oferi studenților conținut captivant și oportunități de a aplica cunoștințele dincolo de manuale sau de o sală de curs. În plus, aceleași instrumente pot fi folosite pentru a crea evaluări care testează înțelegerea materialului de curs fără a se baza doar pe examene sau chestionare tradiționale.

MINUSURI

- Deși tehnologiile digitale au permis multe schimbări pozitive în cadrul învățământului superior, există încă unele dezavantaje asociate cu o dependență crescută de ele în scopuri didactice.
- O preocupare este legată de securitatea datelor; dacă informațiile sensibile sunt stocate electronic, acestea trebuie protejate în mod corespunzător împotriva accesului neautorizat, care ar putea duce la încălcări ale confidențialității atât pentru utilizatorii individuali, cât și pentru instituții întregi
- În plus, probleme precum decalajele de alfabetizare tehnologică în rândul educatorilor/învățătorilor pot apărea dacă anumite platforme necesită seturi de abilități pe care nu le posedă toată lumea .
- În cele din urmă, în timp ce resursele digitale permit o mai mare flexibilitate în ceea ce privește modul în care sunt concepute cursurile, acest lucru ar putea duce la „predarea” să devină mai puțin personalizată, ceea ce ar reduce motivația în rândul cursanților

DAR...

În ciuda acestor provocări, nu se poate nega însă că tehnologia digitală a schimbat pentru totdeauna fața învățământului superior – permițând noi căi de colaborare; comunicare; evaluare; cercetare etc. – conducând în cele din urmă către experiențe de învățare îmbunătățite la fiecare nivel în toate disciplinele implicate în sistemul universitar modern de astăzi. Predarea-învățarea-evaluarea sunt astfel modernizate.

PUNCTE TARI

- S-a constatat că utilizarea tehnologiilor digitale în învățământul superior îmbunătățește implicarea studenților și păstrarea cunoștințelor.
- Studenții pot accesa mai ușor materialele de curs prin portaluri online, permițându-le să rămână la curent cu cursurile lor de oriunde cu o conexiune la internet.
- În plus, instructorii pot oferi feedback în timp real cu privire la teme sau evaluări prin intermediul forumurilor de discuții virtuale sau a camerelor de chat care permit studenților să interacționeze între ei fără a avea întâlniri fizice în persoană.
- Acest lucru permite o colaborare îmbunătățită între colegi, ceea ce îmbunătățește experiența educațională generală.

Platformele digitale oferă, de asemenea, oportunități pentru activități de predare la distanță, permițându-le membrilor facultății să susțină prelegeri sau seminare prin servicii de videoconferință precum Zoom sau Skype, în loc să se bazeze doar pe instruire față în față. În plus, platformele eLearning le permit instructorilor să creeze cu ușurință conținut captivant folosind instrumente multimedia, cum ar fi videoclipuri, fișiere audio și exerciții interactive, care ajută la menținerea motivației studenților pe parcursul cursurilor, reducând în același timp costurile asociate cu setările tradiționale ale clasei

Pe lângă faptul că oferă experiențe de predare îmbunătățite atât pentru educatori, cât și pentru cursanți, tehnologiile digitale facilitează, de asemenea, metode de evaluare mai bune decât cele utilizate în mod tradițional în instituțiile de învățământ superior, datorită în mare parte, în mare parte, deoarece le permit instructorilor un control mai mare asupra modului în care sunt administrate examenele (quiz-uri/ teste online) ca precum și monitorizate (folosind inteligența artificială), asigurând astfel corectitudinea în timpul examenelor, menținând în același timp integritatea academică prin procese de autentificare securizate, cum ar fi sistemele de autentificare cu doi factori instituite de administratorii rețelelor universitare.

EVALUAREA

Capacitățile de analiză avansate activate de tehnologiile digitale pot ajuta profesorii să conceapă evaluări mai bune, oferindu-le perspective asupra modului în care studenții lor realizează standarde relative stabilite atât la nivel național, cât și la nivel global, ajutând astfel la asigurarea rezultatelor de calitate în diferite inițiative legate de livrarea curriculei. Instrumentele digitale, cum ar fi sistemele automate de notare care utilizează algoritmi de inteligență artificială, nu numai că economisesc timp profesorilor, ci oferă, de asemenea, feedback obiectiv privind nivelurile de performanță, facilitând ca educatorii să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la dezvoltarea curriculumului/revizuirea ofertelor de curs

CONCLUZIE

Aceste exemple demonstrează doar câteva moduri prin care tehnologiile digitale îmbunătățesc peisajul învățământului superior astăzi, cu siguranță există multe altele, cele menționate mai sus, fiecare jucând un rol important, creând un viitor mediu universitar mai bun, mai inteligent, unul plin cu potențial de oportunitate mai mare pentru toți cei implicați.

Formarea Cetățenilor Responsabili în Era Digitală

Nemeti Elza-Krisztina, Școala Gimnazială Viișoara

În prezent, tehnologia digitală joacă un rol fundamental în viața cotidiană a oamenilor, iar era digitală a adus cu sine o schimbare majoră în modul în care interacționăm, învățăm și muncim. De la accesul rapid la informații, până la conectarea globală instantanee, internetul a transformat profund societatea. Cu toate acestea, această evoluție vine la pachet cu noi responsabilități și provocări, iar formarea cetățenilor responsabili în era digitală devine o necesitate crucială.

1. Ce înseamnă să fii un cetățean responsabil în era digitală?

Un cetățean responsabil în era digitală este acea persoană care își folosește competențele digitale pentru a contribui pozitiv la comunitatea sa, protejându-și propria securitate și respectând drepturile și libertățile celorlalți. Responsabilitatea digitală nu se referă doar la comportamentele individuale online, dar și la modul în care interacționăm și participăm activ la construirea unei societăți digitale sigure și etice.

Printre principii esențiale ale cetățeniei digitale responsabile se numără:

- **Respectul pentru ceilalți:** Fiecare utilizator al internetului ar trebui să se comporte cu respect și să evite comportamentele agresive, hărțuirea online sau promovarea urii.
- **Protecția datelor personale:** Este esențial ca utilizatorii să fie conștienți de riscurile de securitate și să protejeze datele personale, folosind parole puternice și aplicând setări adecvate de confidențialitate.
- **Consumul responsabil de informații:** Cetățenii responsabili trebuie să fie capabili să facă distincția între informațiile verificate și cele false (fake news), să promoveze surse de încredere și să evite răspândirea știrilor neconfirmate.

2. Educația digitală ca pilon al formării cetățenilor responsabili

Un prim pas crucial în formarea cetățenilor responsabili în era digitală este educația digitală, care ar trebui să fie o componentă esențială în programele educaționale la toate nivelele. Educarea tinerelor generații cu privire la utilizarea corectă și responsabilă a tehnologiei este necesară pentru a le dezvolta abilități de navigare în mediul digital într-un mod etic și sigur.

Aspecte cheie ale educației digitale includ:

1. Alfabetizarea digitală: Elevii trebuie să dobândească competențe fundamentale pentru a naviga în mediul digital, inclusiv utilizarea internetului, aplicațiilor, platformelor online și a instrumentelor de colaborare.
2. Gândirea critică: Formarea abilității de a analiza și evalua informațiile disponibile pe internet, pentru a evita capcanele informațiilor false, manipulare sau dăunătoare.
3. Securitatea cibernetică: Instruirea elevilor și tinerilor adulți cu privire la protecția datelor și la prevenirea atacurilor cibernetice, cum ar fi phishing-ul și furtul de identitate.
4. Etica digitală: Asemenea comportamentului etic în viața reală, este important ca tinerii să învețe despre importanța respectului față de ceilalți, despre implicațiile legale și morale ale activităților online (cum ar fi pirateria sau utilizarea abuzivă a platformelor sociale).

3. Provocările formării cetățenilor responsabili în era digitală

În pofida progreselor semnificative în educația digitală, există mai multe provocări care pot îngreuna formarea cetățenilor responsabili:

- Lipsa accesului echitabil la tehnologie: În multe părți ale lumii, în special în regiunile rurale sau defavorizate, accesul la internet și dispozitive digitale este limitat. Acest decalaj digital poate duce la inegalități în accesul la educație digitală și poate influența dezvoltarea competențelor necesare pentru o cetățenie digitală responsabilă.

- Răspândirea dezinformării: Internetul a permis proliferarea rapidă a știrilor false și a teoriilor conspiraționiste, iar lipsa unor abilități adecvate de filtrare a informațiilor poate duce la formarea unor opinii greșite sau extremiste.
- Abuzul și cyberbullying-ul: Rețelele sociale și platformele online au fost însoțite de o creștere a comportamentelor abuzive, cum ar fi hărțuirea online, bullying-ul cibernetic și discursul de ură. Combaterea acestor comportamente și promovarea unui mediu online sigur sunt esențiale pentru formarea cetățenilor responsabili.
- Dependenta digitală: Creșterea dependenței de tehnologie și internet poate duce la izolare socială, pierderea interacțiunii față în față și scăderea capacității de a judeca corect realitatea din jur. Este important ca indivizii să învețe să își gestioneze timpul petrecut online într-un mod echilibrat.

4. Strategii pentru promovarea unei cetățenii digitale responsabile

Pentru a forma cetățeni responsabili în era digitală, este esențial ca diferite sectoare ale societății să coopereze și să aplice diverse strategii și inițiative. Printre acestea se numără:

- Campanii de sensibilizare și educație publică: Guvernele, organizațiile non-guvernamentale și instituțiile educaționale pot lansa campanii de informare pentru a promova responsabilitatea digitală și pentru a educa cetățenii cu privire la riscurile și beneficiile utilizării tehnologiilor digitale.
- Crearea de programe educaționale incluzive: Atât tinerii, cât și adulții trebuie să aibă acces la programe educaționale care să le îmbunătățească competențele digitale, adaptate vârstei și nivelului lor de înțelegere.
- Implicarea activă a părinților și a comunității: Educația digitală nu ar trebui să fie responsabilitatea exclusivă a școlilor, ci și a părinților și a comunității. Părinții trebuie să fie conștienți de comportamentele copiilor lor online și să îi ajute să înțeleagă riscurile și responsabilitățile pe care le au în mediul digital.
- Regulamente și legi clare: Autoritățile trebuie să reglementeze utilizarea internetului, să adopte legi împotriva hărțuirii online, dezinformării și altor abuzuri și să aplice sancțiuni pentru comportamentele dăunătoare. Aceste

reglementări trebuie să protejeze drepturile cetățenilor, dar și să promoveze un comportament responsabil.

5. Concluzie

În concluzie, formarea cetățenilor responsabili în era digitală este o provocare continuă, dar esențială pentru construirea unei societăți în care tehnologia să fie utilizată într-un mod etic, sigur și constructiv. Educația digitală joacă un rol crucial în acest proces, iar fiecare individ trebuie să devină un actor responsabil în mediul digital, prin respectarea normelor, protejarea datelor personale și promovarea unei culturi de încredere și respect reciproc. Doar așa vom putea asigura un viitor digital sustenabil și echitabil pentru toți cetățenii.

EVALUAREA DIGITALĂ - PUNCT CULMINANT

AL EVOLUȚIEI PARADIGMELOR ÎN EVALUAREA ȘCOLARĂ

Prof. Valeria-Ștefania Nemuș, Școala Gimnazială „Ion MAREȘ” Vulcana-Băi, Dâmbovița

Digitalizarea și explozia informațională fac din Științele Educației un domeniu care își reconsideră permanent obiectul de studiu și metodologia, atât în teorie, cât și în practica școlară. Astfel, paradigmele evaluării în educație au trecut prin diferite stadii, în încercarea de adaptare la nou, la evoluția continuă a societății.

Prima dintre ele, *paradigma docimologică (Edumetria sau „măsurarea randamentului școlar”)*, s-a concentrat pe examene și pe evaluări sumative, vizând în special fidelitatea și fiabilitatea acestora. Însă, s-a constatat și existența unor limite, care țineau de dimensiunea psihologică a evaluării, mai precis de comportamentul evaluatorilor, respectiv al evaluaților.

Cronologic, a urmat *paradigma evaluării prin obiective*, conform căreia criteriul general de apreciere a rezultatelor elevilor era raportarea acestora la obiectivele educaționale, definite prin comportamente observabile, măsurabile. Astfel, evaluarea devenea un proces bazat pe interpretare criterială, desfășurându-se taxonomic.

Următoarea etapă a cuprins conceptul de mare impact, „evaluarea formativă”, aceasta devenind un reper al reușitei activității școlare. Se contura *paradigma evaluării formative și a diferențierii instruirii*, datorită căreia, alături de certificare, se putea vorbi și de orientare, de asigurare și de garantare a procesului de învățare al elevului. Spre deosebire de evaluarea normativă, comparativă de până atunci, evaluarea formativă genera criterii de apreciere a rezultatelor, era continuă, formativă și ajuta elevul să învețe mai bine, devenind astfel un mijloc sigur de creștere a calității actului educațional.

Ulterior, au apărut noi abordări ale evaluării, care au promovat calitatea procesului, dar și a produsului educativ, în cadrul *paradigmei Pedagogiei competențelor*. Competența era definită ca rezultat sintetic al învățării, iar evaluarea nu mai presupunea măsurare și operaționalizare, ci se centra pe tehnica descrierii calitative a procesului, respectiv a produsului actului de învățare.

Treptat, în ultimii ani, noua tehnologie aduce în prim-plan, într-un nou peisaj educațional, evaluarea adaptată unei lumi digitale. Competențele secolului nostru devin obligatorii, într-o societate dinamică, plină de informație, iar procesul instructiv-educativ trebuie să cuprindă, pe de o parte, valoarea tradițională, iar, pe de altă parte, o metodologie de inovare, pentru asigurarea adaptării la nou. Instrumentele Web 2.0 reprezintă optimizarea evaluării, mai ales la ciclul primar, precum și o necesitate. Instrumentele digitale stârnesc interesul elevilor pentru îmbunătățirea performanțelor, dar și pentru achiziționarea unor competențe în plus. Acest lucru presupune, însă, formarea cadrelor didactice pe problematica menționată, precum și modificări aduse curriculum-ului, în contextul implementării a tehnologiei în evaluare. La rândul lor, cadrele didactice trebuie să asigure, printr-un parteneriat, responsabilizarea și implicarea părinților, spulberarea prejudecăților și a temerilor acestora, în ceea ce privește evaluarea digitală. Formarea cadrelor didactice și experiența TIC a acestora vor influența selectarea resurselor și a instrumentelor evaluative digitale.

Instrumentele inovative de evaluare Web 2.0 cuprind:

A. Instrumente care creează sau sprijină medile virtuale de învățare (VLE), cum ar fi:

1. Medii virtuale de învățare;
2. Instrumente de construire de teste digitale;
3. Instrumente colaborative de editare;

B. Instrumente care facilitează comunicarea și colaborarea, de forma unor:

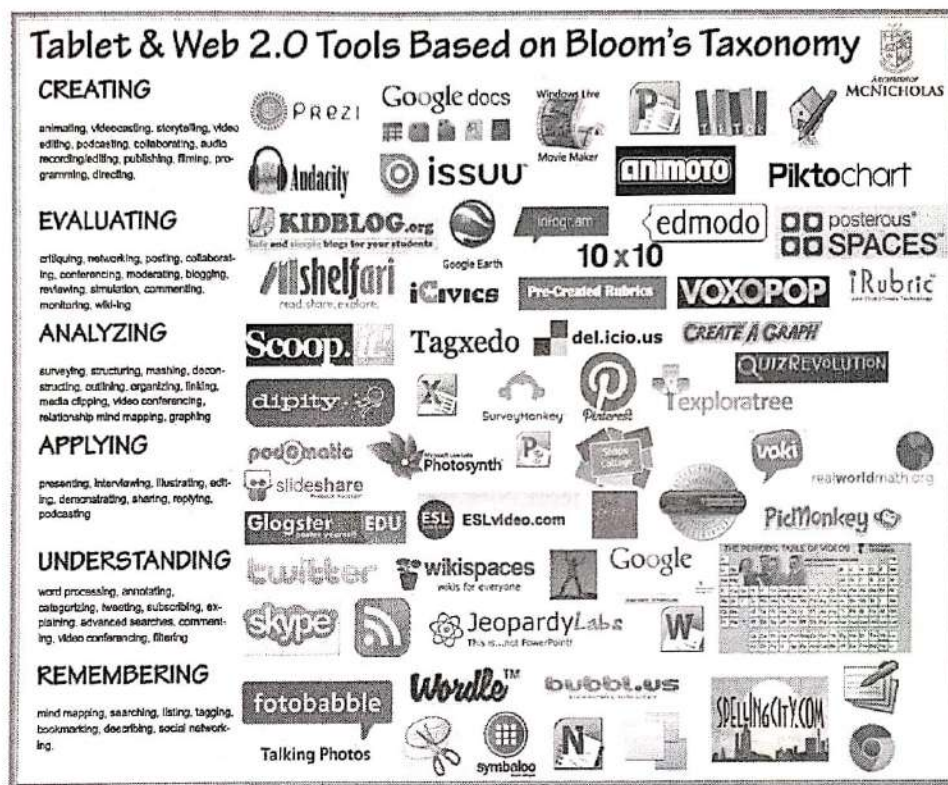
1. Rețele sociale;
2. Blog-uri;
3. Wiki-uri;

C. Instrumente care facilitează predarea și învățarea, sub formă de:

1. Resurse scrise, video sau audio;
2. Resurse multimedia;
3. Jocuri și activități;

D. Instrumente care facilitează producerea de artefacte care demonstrează învățarea:

1. Instrumente pentru producție video;
2. Instrumente pentru crearea de cărți digitale;
3. Instrumente pentru crearea de benzi desenate și animații;
4. Instrumente pentru crearea de prezentări digitale;
5. Instrumente pentru crearea de hărți conceptuale;
6. Instrumente pentru editare de fotografii;
7. Instrumente pentru desen;
8. Instrumente pentru crearea de postere digitale;
9. Instrumente pentru creație audio;
10. Instrumente pentru crearea de hărți digitale interactive.

*Instrumente Web 2.0, ierarhizate pe baza Taxonomiei Revizuite a lui Bloom
(Sursa: <https://talktechwithme.wordpress.com/2012/10/17/blooms-revised-technology-taxonomy/>)*

Descoperim că evaluarea digitală are nenumărate avantaje. Pe lângă faptul că este de un real ajutor cadrului didactic, ea oferă oportunități atractive de cunoaștere complexă a elevului, reduce anxietatea testării, personalizează învățarea și pune accentul pe capacitate de gândire superioară (de organizare, de cercetare, de prezentare, de reflecție și gândire critică). Elevii vor deveni producători și editori ai propriilor creații, își vor dezvolta flexibilitatea deciziilor și își vor asuma responsabilități, într-un cadru activ, competitiv. Evaluarea va fi personalizată, vor fi susținute astfel stilurile de învățare și inteligențele multiple. Motivația va fi corespunzător stimulată, atenția, implicarea și frecvența la ore vor cunoaște un real progres. Elevii vor crea produse de calitate, în acord cu competențele cerute de societatea actuală.

Indiferent de paradigma evaluării, consider că este necesar să aplicăm ceea ce e valoros și corect, în scopul formării continue și calitativ superioare a personalității elevului, în vederea integrării sale eficiente în societate. Doar atunci, intervenția școlii poate fi considerată cu adevărat relevantă și aducătoare de progres uman.

BIBLIOGRAFIE:

1. Manolescu, Marin (coordonator), Frunzeanu, Mirela - *Perspective inovative ale evaluării în învățământul primar. Evaluarea digitală* - Editura Universitară, București, 2016.

ACTIVITATEA ONLINE

Prof. NICA ELENA LOREDANA

C.N.I Matei Basarab, Rm. Vâlcea

Instruirea online se referă la instruirea care se desfășoară prin intermediul unui calculator conectat la o rețea, conținutul educațional putând fi sub forma unei lecții tradiționale sau a unei sesiuni de lucru colaborativă, realizată cu ajutorul tehnologiilor de comunicație. Materialele educaționale pot fi prezentate sub formă de text, grafice, materiale audio, video.

Un curs electronic este un curs tradițional transpus într-un format accesibil (text, multimedia, audio, video) cu ajutorul calculatorului. Se numește clasă virtuală spațiul de învățare online pe care utilizatorii pot să-l utilizeze concomitent. De obicei, cei care învață pot asista la o prelegere live și de cele mai multe ori sunt posibile și intervenții din partea celor care învață (întrebări, semnale, influențarea vitezei).

Proiectarea instruirii asistate de calculator poate fi definită ca fiind dezvoltarea sistematică a specificațiilor procesului de instruire utilizând teoriile învățării și instruirii pentru a asigura realizarea calității procesului de instruire. Aceasta este definită de un întreg proces de analiză a necesarului de deprinderi, cunoștințe și a obiectivelor învățării și de concepere a unui sistem de transfer și de livrare care să asigure satisfacerea acestor necesități.

Avantajele acestui tip de învățare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data și ora la care se implică în activitatea de instruire.

Experiența platformelor elearning deja funcționale a demonstrat faptul că participanții la educație prin intermediul noilor tehnologii e-learning se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual și intră relativ repede în ritmul natural al transmiterii și respectiv, însușirii de cunoștințe prin acest modern și eficient tip de educație.

Modul de învățare tradițional a devenit greu de gestionat în comparație cu învățământul bazat pe resursele Web. Putem spune că acest tip de resurse reprezintă de fapt noile cărți ale epocii moderne.

Web site-ul este un instrument nou, foarte eficient, care facilitează procesul de predare/ învățare și nu numai. Web-ul asigură elevilor un pachet variat de informații științifice fiind incluse în baze de date, biblioteci online, etc. Atât profesorii cât și elevii pot schimba idei, opinii, prin intermediul e-mailului, chat-ului sau site-uri de socializare. Aceștia pot organiza excursii virtuale în muzee de artă sau știință, în centrele de cercetare, locuri mai greu accesibile elevilor. De asemenea, elevii pot publica proiecte, lucrări online acestea fiind vizualizate și evaluate fie de cadrele didactice, fie de colegi.

Elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție fără a mai fi implicați emoțional. Spre exemplu într-o discuție on-line, elevii introvertiți tind să fie mai activi din mai multe motive. În mediul virtual, inhibiția cauzată de aspectul fizic este diminuată. Astfel, elevii au mai mult timp pentru dezvoltarea cognitivă, pentru adaptarea, corectarea și prezentarea ideilor fără distractori din afara. Ei nu trebuie să concureze cu extravertii din punct de vedere emoțional, care tind să domine sala de clasă într-un timp relativ scurt.

Deși învățământul prin intermediul resurselor web prezintă numeroase avantaje față de învățământul tradițional, putem afirma faptul că nu întotdeauna metodele de e-learning sunt cele mai eficiente. Este evident faptul că numărul utilizatorilor de resurse web este în ascensiune iar odată cu aceștia și calitatea învățământului crește. Putem remarca de asemenea valențele benefice pe care internetul le are în predarea, învățarea sau evaluarea disciplinelor școlare și faptul că nu mai există multe domenii în care resursele web să nu joace un rol fundamental în rezolvarea problemelor curente. Învățământul de tip e-learning castiga teren în fața celui tradițional, iar elevii aproape că asociază internetul cu un veritabil profesor.

BIBLIOGRAFIE:

Dobrițoiu Maria, Corbu Corina, Guță Anca, Urdea Gheorghe, Bogdanffy Lorand, *Instruire Asistată de Calculator și Platforme Educaționale On-Line*, Editura UNIVERSITAS, Petroșani, 2019

„NEVOIA DE A FORMA CETĂȚENI RESPONSABILI ÎN ERA DIGITALĂ”

Prof. Nica Mariana Gabriela
Prof. Secoșan Nicoleta
Școala Gimnazială Nr.13, Timișoara

Toate studiile ne demonstrează că cetățenii slab informați sunt indiferenți la tot ceea ce se întâmplă în viața socială . Implicarea cetățenească derivă din informații, apoi formarea propriilor opinii care bineînțeles conduc la implicare în tot ceea ce ține de viața socială, politica și economică a statului. Misiunea noastră a cadrelor didactice este de a ajuta viitorii cetățeni să culeagă informațiile corecte să distingă informațiile adevărate de cele false. Datorită tehnologiei și informațiile sunt la un clic distanță, de aceea este primordial ca elevii să știe să selecteze informațiile să le distingă pe cele false, pentru ca opiniile pe care și le vor forma să fie corecte.

Scopul disciplinelor „Educație socială, și Educație civică”, pe care le predăm, este acela de a forma cetățeni responsabili, active și implicați, sensibili la problemele comunității. Aceste discipline au rolul de a învăța „elevul” viitorul cetățean responsabil al societății să știe să se protejeze împotriva atacurilor, abuzurilor asupra propriilor drepturi din viața public sau privată.

Pentru a responsabiliza viitorul cetățean ne-am implicat și am întocmit două proiecte județene „Împreună spunem stop bullying-ului” și „Prevenirea delincvenței juvenile,” în colaborare cu cadre didactice și școli din județ iar partenerul cel mai important fiind „ Centrul Educativ Buziaș”, unde se derulează cele două proiecte, obiectivele acestor proiecte sunt eliminarea bullying-ului și cunoașterea legii, deoarece exemplele de bune practici au un impact mult mai mare asupra viitorilor cetățeni, pentru responsabilitatea și implicarea lor în comunitate. Datorită tehnologiei reușim captarea atenției eleviilor și reușim să prezentăm diferite filmulețe inspirate din situații reale, chiar să îi și încurajăm în a folosi tehnologia în scop benefic, a-și folosi imaginația și creativitatea spre a se dezvolta, a progresa.

În fiecare an, la nivelul școlii noastre se desfășoară un proiect la denumit „CENZURAT/NECENZURAT” care are ca principal obiectiv depistarea știrilor fake news și căutarea sursei de unde provine știrea.

Progresul tehnologic conduce spre progress social, standarde de viață mai ridicate. Există opinii diferite legate de era digitalizării dar realitatea ne demonstrează că digitalizarea este progres, emancipare, dezvoltare. Avem nevoie de digitalizare pentru a forma viitorii cetățeni responsabili și activi. Analizând punctele forte ale digitalizării observăm mult mai multe decât atunci când nu era atât de dezvoltată. Transformarea digitală implica eforturi, costuri dar și riscuri, cu toate acestea digitalizarea și educația digitală aduce beneficii tuturor .

Formarea tânărului cetățean responsabil în calitate de cetățean al statului din care face parte dar și de membru responsabil al grupurilor sociale din care face parte dar și în calitate de ființă umana, demnă și unică este necesară și trebuie să primeze. Trebuie să existe respectul față de sine și față de ceilalți, să reușim să cultivăm cooperarea, conlucrarea, solidaritatea, toleranța, empatia, competiția și să stopăm conflictul.

În era digitalizării există propaganda, dar noi, cadrele didactice avem datoria morală să expunem mai multe teorii, idei, iar tânărul responsabil să își formeze propriile opinii și teorii. Strategiile didactice pe care trebuie să le aplicăm în procesul instructiv- educativ cu ajutorul device-urilor existente, a platformelor digitale educaționale sunt pentru a reuși responsabilizarea viitorilor cetățeni accentuând:

- Responsabilitatea individuală și asumarea consecințelor propriilor fapte și alegeri;
- Autodisciplină, respectarea normelor morale și a normelor juridice;
- Dezvoltarea conștiinței civice;
- Tolerarea diversității de opinii, credințe;
- Loialitatea față de statul de drept, a valorilor și principiilor sale.

Viitorii cetățeni trebuie să conștientizeze că doar prin faptul că sunt politicoși, buni nu devin cetățeni responsabili trebuie să fie și implicați în viața publică a statului, să se informeze corect, să respecte legea, să participe la vot, să-și iubească patria, să fie cinstit și să respecte normele morale transmise de strămoșii noștri.

Responsabilitatea este o valoare morală ce dăinuie în timp, o valoare morală ce trebuie transmisă urmașilor, o valoare care îi dă omului „VALOARE,,!

Cu toții suntem responsabili de viitorii cetățeni ai societății: părinții, bunicii, membrii societății civile, cadrele didactice chiar și guvernanții în primul rând prin exemplu, puterea exemplului are cote ridicate deoarece de multe ori copiii fac ceea ce văd, imită ceea ce văd.

Restrictionarea device-urilor pentru ca tinerii să nu fie influențați negativ, să stie ceea ce este bine și ceea ce nu este bine, ceea ce contribuie la responsabilizarea lor și ceea ce le face rău. Aplicarea tehnologiei doar pentru a da roade bune, pentru a atinge obiectivele morale și a stabili valorile fundamentale care trebuie urmate!

FACILITAREA ACCESULUI LA INFORMAȚIE PRIN INTERMEDIUL TEHNOLOGIILOR ASISTIVE

Nicolaidi Cătălin Marian – Liceul Tehnologic Special “Regina Elisabeta”

Lesneanu Iulian – Liceul Tehnologic Special “Regina Elisabeta”

1. Introducere

În ultimele decenii tehnologia informațională își face simțită prezența în viețile noastre. La început nici nu putea fi vorba de utilizarea calculatorului de către deficienții de vedere, eventual a celor cu deficiențe mai ușoare, dar nici de cum a nevăzătorilor, datorită accentului pe care designerii îl puneau pe informațiile de proveniență vizuală, metodă prin care se accesează cel mai mult informația.

Însă din anii ‘80, dovedindu-se că și nevăzătorii și slab văzătorii și chiar și persoane cu alte deficiențe pot utiliza calculatorul, prin intermediul unor programe sau echipamente externe ce pot transforma informația vizuală într-un alt fel de informație accesibilă și altor persoane, au început să se dezvolte o serie de asemenea programe și echipamente pentru a face posibil acest lucru.

Tehnologia ocupă un loc important în ziua de azi. Aceasta permite o informare și o comunicare mult mai bună a persoanelor cu deficiențe vizuale. Până a se descoperi această modalitate persoana deficientă de vedere și mai ales persoanele nevăzătoare erau nevoite să apeleze la un intermediar pentru a scrie o scrisoare unei persoane văzătoare, pentru a citi ziarul sau o carte, de asemenea în școală pentru a rezolva o problemă de matematică ce implică algoritmi mult mai lungi și mai dificili, pentru a citi o partitură muzicală, pentru a desena sau a percepe un grafic. Azi toate aceste probleme sunt rezolvate total sau cel puțin parțial prin intermediul unui calculator obișnuit care se găsește ori unde, având doar unele programe (soft) speciale sau hard, depinzând de situație.

Nu doar pe parcursul școlarizării se poate beneficia de independența oferită de calculator, ci și în viața de zi cu zi. Prin intermediul internetului se pot găsi informații de ultimă oră asupra noilor tehnologii și facilități în ceea ce privește deficiența, fără să fie nevoie să se apeleze la alții, se poate vorbi cu cineva din cealaltă parte a lumii și se pot accesa biblioteci de ori unde.

Tot calculatorul oferă noi posibilități de realizare profesională. Se pot practica meserii care nu ar fi fost de imaginat că vor putea fi practicate vreodată, șansele persoanelor deficiente de vedere în vederea angajării cresc semnificativ. Meserii ca secretar, programator ofician, etc. devin posibile doar cunoscându-se modul de utilizare a calculatorului și a softurilor adaptate și a programului utilizat în acel domeniu de lucru.

Este foarte important ca atât persoanele deficiente și mai ales persoanele valide cunoscând toate aceste beneficii aduse de calculator vor micșora în mod considerabil lipsurile datorată

deficienței, iar persoanele valide vor putea avea o imagine mult mai bună a persoanei deficiente de vedere independente.

Nu este suficientă doar cunoașterea acestor posibilități de către ambele părți. Este foarte important ca acest contact al persoanei deficiente de vedere cu diferitele tehnologii să aibă loc cât mai de vreme, și în mod corespunzător. Pentru aceasta este nevoie de laboratoare dotate corespunzător și de personal specializat în tehnologia de acces pentru persoanele cu deficiențe de vedere. De asemenea este nevoie de ghiduri care, după o familiarizare a persoanei deficiente cu calculatorul, aceasta să poată învăța independent mai departe utilizarea unor programe, fără un intermediar.

Părinții trebuie de asemenea să știe despre existența unor asemenea tehnologii pentru ca să poată să le ofere copiilor lor un grad cât mai mare de independență.

Prin intermediul acestor tehnologii copilul poate fi integrat într-o clasă obișnuită, fără a fi privat de nici o informație și mai ales, să-și aleagă singur locul dorit de el în societate, conform posibilităților lui reale.

În România numărul cercetărilor în acest domeniu este foarte scăzut, deși prezintă un domeniu de interes. Probabil unul din motive este lipsa resurselor financiare, destul de recenta apariție a acestor echipamente și puținele cabinete dotate. Tocmai de aceea merită oferit acestui domeniu o mult mai mare atenție, mai ales că este vorba de o categorie de persoane cu un potențial ridicat, și pentru ca viitorul persoanelor cu deficiențe de vedere să fie mai independent și mai sigur.

2. Prezentarea unor echipamente IT de tehnologii de acces și assistive

În acest subcapitol vor fi prezentate pe scurt câteva din cele mai utilizate echipamente de către persoanele cu deficiență de vedere. Vor fi prezentate doar echipamentele speciale, cele utilizate și de utilizatorii văzători fiind deja cunoscute. În ceea ce privește cele din urmă ele sunt utilizate de deficienții de vedere cu ajutorul echipamentelor specifice și prin intermediul comenzilor realizate prin intermediul combinațiilor din taste, atât cele proprii ale programului, cât și cele specifice cititorului de ecran sau al afișajului braille.

2.1. Afișajul braille

Acesta reprezintă un înlocuitor al monitorului computerului și redă informația cu ajutorul a 20 până la 80 celule, căsuțe piezo-electrice, dispuse pe unul sau două rânduri. Sub acțiunea impulsurilor electrice aceste celule se deformează și creează caracterele braille.

2.2. Imprimanta braille

Funcționează ca o imprimantă obișnuită cu deosebirea că aceasta redă textul alb-negru sau graficele în braille. Se pot tipări mai multe mărimi de pagini. Pentru a putea folosi o imprimantă braille este nevoie de un soft de translatare a textului alb-negru în braille. De asemenea, pentru a putea tipări cu ajutorul acestei imprimante este nevoie de o hârtie specială.

2.3. Termoformul

Este o imagine din plastic care are linii în relief, diagrame sau grafice și care pot fi citite tactil de către nevăzători și slab văzători. De obicei aceste imagini sunt însoțite de explicații în braille sau în negru cu caractere mărite. Aceste diagrame sunt create printr-un proces în care o foaie de plastic este încălzită și vidată deasupra unui model sau matriță rigidă, care poate fi realizată din orice tip de material cum ar fi: lemn, metal, carton, ceramică etc., dar care să conțină modelul care se dorește a fi reprodus pe foaia de plastic. Pentru a crea o diagramă tactilă termoform de calitate, este necesară elaborarea unei schițe a modelului, în baza căruia se evidențiază contururile și diferitele părți ale acestuia. Conform acestei tehnici trebuie luate în considerare patru aspecte și anume: grosimea plasticului, temperatura elementului de încălzire, durata expunerii matriței la sursa de căldură și durata punerii în funcție a pompei de vidare. În momentul de față, tehnica permite producerea de diagrame prin intermediul unui soft sau chiar utilizarea imaginilor din clipboard atașând un astfel de echipament la un computer. Acest tip de echipament este foarte util în procesul de predare-învățare dar și mai târziu, pentru a facilita orientarea persoanei în spațiile noi cum ar fi locul de muncă etc., realizându-se cu ajutorul unei hărți tactile. Metoda prezintă avantaje ca: flexibilitatea materialului, pot fi întreținute mai ușor, ocupă spațiu mai puțin, se pot realiza mai multe exemplare după aceeași matriță etc., dar din păcate prezintă și unele dificultăți ca: elaborarea unei matrițe, costul ridicat atât a achiziționării aparatului, dar și al foilor de plastic.

2.4. Scannerul

Chiar dacă face parte din echipamentele nespeciale, adică cele care pot fi utilizate indiferent de categoria de persoane, scannerul este un auxiliar foarte util pentru deficienți de vedere. Prin intermediul scannerului imaginile sunt introduse în calculator - cele text cu ajutorul unui program de recunoaștere având un cititor de ecran sau o imprimantă braille. Informația poate fi accesată tactil sau auditiv de către nevăzători. Nu în ultimul rând, costul unui scanner este mai ușor de suportat de către mai multe persoane. Deci, prin intermediul acestor echipamente: un scanner, un program de recunoaștere și un afișaj braille, o imprimantă braille și un cititor de ecran, deficienții de vedere pot citi ziarul, cărți, facturi, rețetele medicale. Este foarte util pentru elevi și studenți la școală, permițând citirea tuturor materialelor de către profesori, la locul de muncă permițând realizarea mai multor cerințe, acasă pentru a citi diferitele hârtii și scrisori nefiind nevoie de un intermediar și permițând o intimitate mult mai mare.

2.5. Aparatul de luat notițe în braille

Există mai multe variante a acestui tip de echipament. O primă variantă a apărut prin anii '90, ea fiind foarte mare și mai complicat de utilizat. De fapt este mai mult decât un display, el funcționând și separat. Este cam de mărimea unei tastaturi, are tastatura unei mașini de scris în braille, mai având și câteva butoane în plus care permit manipularea mai rapidă sau execuția mai rapidă a o serie de

comenzi. Are și memorie, deci deficientul de vedere poate să noteze mai mult și apoi să descarce informația pe un computer sau să o imprime la o imprimantă braille. Se poate atașa la un computer astfel putând prelua și funcția unui afișaj și funcția unei tastaturi în același timp. Este foarte avantajos deoarece se poate transporta foarte ușor fără nici o problemă el funcționând ca un laptop, nu face zgomot când se utilizează și poate fi atașat la orice fel de calculator. Pentru a putea fi utilizat la un computer acesta trebuie să aibă un cititor de ecran. Aparatul are un afișaj de un rând. Singurul dezavantaj este că acest echipament costă foarte mult, dar în occident el este achiziționat de către deficienți de vedere prin intermediul unor programe oferite fie de diferite organizații nonguvernamentale, fie chiar de către stat care suportă costul acestora.

2.6. CCTV-ul

Televizorul cu circuit închis. Acesta permite mărirea unei imagini cu ajutorul unei camere de filmat electronice și a unui monitor. Acest aparat permite mărirea de sute de ori a imaginii, de asemenea stabilirea contrastului și a culorii atât a ecranului cât și a fontului pentru a facilita citirea. Există o variantă cu două camere, cealaltă filmând camera, de exemplu tabla într-o clasă. Astfel, utilizatorul poate să aibă două imagini: prima jumătate a monitorului poate să prezinte imaginea tablei filmată de camera exterioară iar cealaltă jumătate cartea sau caietul de pe suportul cctv-ului filmată de camera din interiorul aparatului. Imaginile pot fi și alternative pe monitor, văzute fiind în totalitate. Aceste manevre se fac de la butoanele care pot fi situate pe aparat sau pe o telecomandă, aceasta depinzând de modelul aparatului. Există CCTV-uri care se pot atașa la un computer.

2.7. Cititorul de ecran

Este o aplicație (de tip software) care permite nevăzătorului să folosească orice program pe computer prin intermediul comenzilor realizate din tastatură. Cititorul de ecran citește toată informația de pe ecran transmițând-o utilizatorului prin intermediul unei sinteze vocale sau unui afișaj braille. Cititorul de ecran prezintă dificultăți în citirea unor grafice și a fotografiilor. Acesta poate fi folosit doar împreună cu o sinteză vocală ce transmite informația de pe ecran pe cale auditivă sau afișajul braille ce face posibilă transmiterea informației pe cale tactil-kinestezie. De exemplu, JAWS-ul este un cititor de ecran. Acesta are încorporată și o sinteză vocală „Eloquence”.

2.8. BME - Braille Music Editoire

Editorul de muzică în braille este un program special soft pentru a permite accesarea informațiilor muzicale de către persoanele deficiente de vedere. El a fost realizat în cadrul unui proiect european PLAY 2. Programul permite transferarea partiturilor muzicale într-un format accesibil tactil sau audio. Pentru aceasta este necesar mai întâi ca partitura să se scaneze, apoi cu ajutorul unui program numit Score partitura este recunoscută și astfel poate fi imprimată în braille cu ajutorul unei imprimante braille sau cu ajutorul unei sinteze vocale se poate citi partitura. Bineînțeles este nevoie și de un cititor de ecran. În cazul în care se rămâne la sinteza vocală ea va spune nota, măsura, gama

minoră majoră, durata, și tonalitatea și dacă e piano sau forte. Deci absolut toate informațiile necesare. De asemenea există și opțiunea de a menționa punctele braille din care este alcătuită nota, aceasta în cazul în care utilizatorul nu are un display braille și dorește să obțină această informație. Astfel beneficiază de un grad mare de independență o categorie destul de largă de utilizatori deoarece este binecunoscut faptul că mulți deficienți de vedere îmbrățișează această carieră sau o fac cel puțin din plăcere, și este bine știut că transcrierea partiturilor necesită timp, dar mai ales este greu de realizat.

2.9. Programe de mărire

Persoanele slab văzătoare au acces la calculator utilizând diferite instrumente de mărire cum ar fi lupe, CCTV-ul menționat anterior și alte softuri care oferă această posibilitate. Acestea pot să mărească tot ecranul - în acest caz un dezavantaj ar fi faptul că nu se poate percepe informația integrală de pe ecran - sau ca lupe, ceea ce de asemenea ar putea îngreuna utilizatorilor utilizarea calculatorului. O altă soluție ar fi un monitor cu dimensiuni mai mari, dar și acesta ocupă un spațiu prea mare, tocmai din această cauză fiecare utilizator își alege cel mai convenabil și potrivit echipament cu nevoile lui.

În ultimele variante ale diferitelor interfețe există introduse programe de mărire, așa de exemplu ar fi magnifierul sau diferite lupe.

O firmă foarte cunoscută în acest domeniu pentru programele oferite este Dolphine Computer Access Limited din Marea Britanie, (<http://www.dolphinuk.oc.uk>). Câteva din produsele oferite de această companie sunt: Supernova for Windows, o combinație de cititor de ecran și magnificator de ecran, cu versiuni pentru toate variantele sistemului de operare Windows; Lunar plus for Windows, magnificator de ecran cu posibilitate de output vocal. Compania Dolphin oferă produse și pentru nevăzători cum ar fi cititoare de ecran și alte variante cu output vocal cum ar fi Hall, Cicero, Chiper, Orpheus, etc. Alte programe de mărire sunt Zoom text, Wineyes etc.

BIBLIOGRAFIE

1. Adams, R. and Langdon, P. (2003), Principles and Concepts for Informational and communication Technology Design, Journal of Visually Impairment and Blindness, October
2. Arion, M. (2000), Tehnologia informațională și persoanele cu deficiențe de vedere, Societate și handicap, nr. 1
3. Gerber, E. (2003), The Benefits of and Barriers to Computer Use for Individuals Who are Visually Impaired, Journal of Visually Impairment and Blindness, september
4. Hector, M.R. (2000), Living with or Despite Modern Technology,

Digitalizarea orelor de Limba franceză

Profesor, Niculăeș Marinela
Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi", Botoșani

Suntem în plină eră digitală, iar provocările noastre ca profesori sunt din ce în ce mai mari, având în vedere că în mâinile noastre stă această misiune, atât de importantă, de a crea cetățeni responsabili, oameni capabili să preia diverse sarcini în evoluția omenirii. Educația digitală ca set de cunoștințe și abilități pe care un om le are când vine vorba de sisteme digitale este, fără discuție, viitorul. Cei care vor avea o educație digitală temeinică vor fi cei care vor fi ținta locurilor de muncă din viitor.

Ce este "era digitală"? Conform *Dicționarului Collins*, „Epoca digitală/informațională este o perioadă în care cantități mari de informații sunt disponibile pe scară largă pentru mulți oameni, în mare parte prin tehnologia computerului”. Trebuie să recunoaștem cu toții că digitalizarea este o necesitate în zilele noastre, având beneficii incontestabile în diverse domenii: versatilitate, automatizare, GPS, sisteme descentralizate, baze de date mari, etc. Digitalizarea aduce cu sine numeroase oportunități de dezvoltare a societății. Apariția noilor tehnologii și îmbunătățirea celor deja existente pe piață permit reducerea birocrăției, creșterea productivității muncii și a competiției, încurajarea inovării, reducerea costurilor. De asemenea, acestea contribuie la schimbul rapid de informații și creșterea nivelului de accesibilitate a acestora, respectiv reducerea timpului alocat desfășurării unor activități profesionale sau personale.

Fenomenul de digitalizare influențează o serie de aspecte în dezvoltarea copilului și a mediului în care acesta crește. Cum pot învăța copiii din era digitală să navigheze prin acest mediu, aflat în permanentă schimbare dezvoltând abilități socio-emoționale, păstrând un echilibru între viața virtuală și cea reală stabilind relații sigure și sănătoase, evitând pericolele de orice tip din mediul online, protejându-și datele personale, identificând și evitând știrile false și conținuturile nepotrivite, devenind modele pozitive și chiar lideri pentru ceilalți? Deși evitarea folosirii acestor dispozitive poate duce la eliminarea multor pericole, o astfel de abordare ajunge adesea să-l priveze pe copil de multiplele beneficii și oportunități pe care le oferă tehnologia modernă.

Școala nu face excepție, fiind puternic influențată de această evoluție tehnologică. Resursele educaționale digitalizate reprezintă o componentă esențială a procesului de învățare pentru elevi în era digitalizării. Educația digitală a devenit, treptat, o nevoie tot mai mare atât a profesorilor, cât și a elevilor. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța, devin mai implicați în acest proces, mai motivați și sunt mai interesați să-și dezvolte cunoștințele, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat. În plus, resursele educaționale speciale digitalizate pot oferi o accesibilitate mai mare pentru elevii cu diverse nevoi speciale. De exemplu, materialele de învățare pot fi adaptate pentru a se potrivi nivelului de înțelegere și capacitatea de învățare a fiecărui elev. Aceasta poate include utilizarea aplicațiilor și platformelor educaționale care oferă activități și resurse adaptate pentru diferite stiluri de învățare și abilități.

În calitate de profesor de limba franceză, aș putea spune că digitalizarea influențează pozitiv actul educațional. Acești elevi, crescuți în plină eră digitală, au așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ. Orelor de franceză sunt mult mai interesante, captivante, în momentul în care folosesc tehnologia. Resursele digitale stimulează interacțiunea dintre elevi și mă ajută să obțin rezultate mai bune. Internetul este o sursă inepuizabilă de material didactic care contribuie la o mai bună învățare a limbii franceze. Era digitală aduce schimbări profunde în procesul de predare – învățare a limbilor străine, dar și în relațiile dintre colegi și elevi. Treptat se modifică și rolul profesorului: munca interactivă,

proiectul, lucrul în echipă schimbă relația profesorului cu elevii. Am integrat resurse multimedia interactive în predare pentru a diversifica metodele de învățare și a stimula interesul elevilor. Am folosit filme scurte, cântece și animații pentru a ilustra lecțiile și a facilita învățarea. Utilizarea internetului în ora de limbă franceză constituie un avantaj mai ales în măsura în care contribuie la dezvoltarea competenței de exprimare orală a elevilor.

Învățarea unei limbi noi poate fi o experiență provocatoare, dar plină de satisfacții, iar franceza nu face excepție. Posibilitatea de a folosi la ora de franceză internetul și în special site-uri ca RFI și TV5 Monde permite, atât profesorului cât și elevului, să descopere lumea francofonă lărgindu-și universul cunoașterii cu informații despre cultura țărilor francofone. *TV5 Monde* este un canal internațional de televiziune francofonă a cărei pagină de bază este foarte ușor de explorat. Profesorii găsesc o bară tematică, de unde pot alege programe, informații, emisiuni pe care le pot folosi în crearea de activități cu elevii. Site-ul *RFI* (Radio France Internationale) oferă, de asemenea, multe căi de învățare. Fila «Langue française» și rubrica «Journal en français facile» permite elevului să asculte un jurnal de știri simplificat, oferindu-i astfel sentimentul de „înțelegere” încă de la începutul învățării. Documentul audio poate fi descărcat, elevul având astfel posibilitatea să-l reasculte la domiciliu. Din nou, posibilitatea continuării lucrului acasă favorizează îmbunătățirea înțelegerii orale.

Platformele E.learning dotate cu softuri educaționale sunt din ce în ce mai numeroase în sistemul de predare-învățare deoarece permit folosirea eficientă a resurselor materiale și umane. Printre platformele care pot fi folosite la ora de limba franceză, aș dori să menționez *Le Point du FLE*, poate cea mai vastă platformă pedagogică, având acces liber. Site-ul propune elevilor resurse în limba franceză, cursuri, exerciții de gramatică, vocabular, cultură și civilizație. Profesorii găsesc exerciții grupate pe teme, pe nivel de studiu, dar pot și să organizeze cursuri asistate pe calculator. O altă platformă pe care o utilizez destul de des este *Bonjour du Monde*, pentru că aceasta permite accesul la diverse exerciții gratuite și teste de limba franceză online, având și corecturi. Sunt propuse o serie de instrumente pentru profesori, dar și pentru elevi: exerciții online de pe site-ul *Bonjour de France*, activități de karaoke pentru dezvoltarea înțelegerii orale și un site de conjugare a verbelor. Site-ul *Bonjour de France* cuprinde exerciții de înțelegere scrisă și orală, jocuri, teste, dar și fișe pedagogice pentru fiecare nivel propus de CECRL (Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi). Testele sunt concepute pentru a identifica nivelul de competențe și a evalua progresul fiecărui elev. Platforma *Moodle* oferă un spațiu de comunicare și de colaborare, cursuri și o strategie de evaluare. Plecând de la lecții și activități propuse de către profesor, elevii au posibilitatea de a adăuga comentarii la tema avută în discuție. Platforma cuprinde activități precum jocuri, resurse, chestionare. Pentru a o accesa, utilizatorul are nevoie să își creeze un cont. De asemenea există un forum de discuții, chat, site-uri wiki, conferințe web. Tot aici utilizatorii, elevi sau profesori, își pot păstra și administra documente ce pot fi puse la dispoziția oricărui utilizator care posedă un cont pe această platformă.

Mai putem utiliza la orele de limba franceză și metoda învățării prin joc sau *Gamification/Gamificarea*. În contextul educațional, ideea de gamification se traduce prin implementarea unor caracteristici ale jocurilor, cum ar fi stabilirea de obiective, elementele distractive sau recompense, în procesul didactic, pentru a transmite informații din diferite domenii și a încuraja implicarea activă a elevilor. Gamificarea a fost o strategie esențială în menținerea interesului elevilor pentru învățarea limbii franceze. Am creat și utilizat jocuri educaționale digitalizate, cum ar fi *La chasse aux mots*, un joc de tip *vânătoare de comori* în care elevii rezolvau ghicitori și completau sarcini în limba franceză pentru a descoperi comori virtuale.

Kahoot este o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie digitală cu ajutorul căreia se pot crea teste interactive. A fost creată pentru a fi accesibilă tuturor persoanelor, la clasă sau în alte medii de învățământ din întreaga lume. Aplicația Kahoot se

poate folosi pentru reactualizarea cunoștințelor însușite anterior, fixarea și consolidarea cunoștințelor, precum și în evaluarea formativă. Putem crea trei tipuri de Kahoot: Quiz – test, Survey – studiu, Discuție – sondaj de întrebări unice. De câte ori utilizez Kahoot la orele de limba franceză, motivația și atenția elevilor crește considerabil, în special datorită aspectului ludic al acestei platforme.

Babbel este o platformă de învățare a limbilor străine care este renumită pentru abordarea sa care se concentrează pe practicarea limbii străine în viața reală și pe comunicarea eficientă. Babbel oferă lecții structurate și practice care se concentrează pe vocabularul și expresiile care sunt folosite în situații reale. Această aplicație ajută utilizatorii să asimileze rapid cuvinte și fraze utile pentru a se descurca în diferite situații.

Lista platformelor și aplicațiilor care pot fi folosite la orele de limba franceză, în plină eră digitală, este departe de a fi exhaustivă. În concluzie, utilizarea noilor tehnologii digitale este calea directă pentru a face școala mai atractivă pentru elevi, mai adaptată nevoilor lor, mai eficientă în a dezvolta competențe, generând educație pe tot parcursul vieții. Prin adoptarea unei abordări echilibrate, putem exploata pe deplin avantajele digitalizării, în timp ce gestionăm în mod eficient și riscurile asociate. Este, însă, esențial să găsim un echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale de predare în școală. Deși digitalizarea aduce numeroase avantaje, este important să nu pierdem din vedere importanța interacțiunii umane și a dezvoltării abilităților sociale. Profesorii ar trebui să folosească tehnologia ca un instrument complementar, care să sprijine și să îmbogățească procesul de învățare, fără a înlocui complet interacțiunea umană.

BIBLIOGRAFIE:

- <https://produsbn.ro/era-digitalizarii-de-ce-digitalizarea-este-o-necesitate-in-zilele-noastre-2/>
- <https://edict.ro/educatia-e-learning-la-orele-de-limba-franceza/>
- <https://revistaprofesorului.ro/resurse-digitale-folosite-la-ora-de-limba-franceza-in-mediul-online/>
- <https://revistaprofesorului.ro/metode-interactive-de-educatie-formala-multimedia-in-ora-de-limba-franceza/>
- <https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>
- <https://educatia-digitala.ro/digitalizarea-continutului-educational-experimentul-ariadna/>

Inovația digitală în educație

Prof. Nidelea Irina Veronica

Școala Gimnazială „Acad. Marin Voiculescu”

Giurgiu, jud. Giurgiu

Într-o eră marcată de tehnologie și conectivitate, educația nu poate rămâne în afara procesului de digitalizare. Inovația digitală în educație reprezintă un ansamblu de soluții tehnologice care transformă modul în care elevii și profesorii interacționează cu informația și cu procesul de învățare.

Utilizarea tehnologiei în educație oferă numeroase beneficii, printre care accesul rapid la resurse educaționale, personalizarea învățării și creșterea angajamentului elevilor. Platformele de e-learning, aplicațiile educaționale și inteligența artificială facilitează învățarea interactivă și adaptativă.

Principalele tendințe ale inovației digitale în educație sunt învățarea online și hibridă, inteligența artificială, realitatea augmentată și realitatea virtuală, introducerea elementelor de joc în educație, colectarea și analiza datelor.

Cursurile online și modelele hibride de învățare au devenit din ce în ce mai populare, permițând accesul la educație indiferent de locație.

Inteligența artificială este utilizată pentru a oferi feedback personalizat elevilor și pentru a automatiza procesele administrative.

Realitatea augmentată și realitatea virtuală îmbunătățesc experiența de învățare, oferind simulări interactive și medii imersive.

Introducerea elementelor de joc în educație crește motivația și implicarea elevilor.

Colectarea și analiza datelor despre progresul elevilor ajută profesorii să adapteze strategiile de predare.

În ciuda avantajelor, inovația digitală în educație vine și cu provocări, precum accesibilitatea inegală la tehnologie, securitatea datelor și necesitatea formării profesorilor pentru utilizarea noilor instrumente digitale. Cu toate acestea, investițiile în infrastructură digitală și dezvoltarea competențelor digitale pot asigura o integrare eficientă a tehnologiei în educație.

În concluzie, inovația digitală are potențialul de a revoluționa sistemul educațional, oferind metode de învățare mai eficiente și accesibile. Implementarea responsabilă a

tehnologiilor digitale poate contribui la o educație mai incluzivă și adaptată nevoilor societății moderne.

Bibliografie

1. Anderson, T., & Dron, J. (2011). *Three generations of distance education pedagogy. The International Review of Research in Open and Distributed Learning.*
2. Siemens, G. (2005). *Connectivism: A learning theory for the digital age. International Journal of Instructional Technology and Distance Learning.*
3. Selwyn, N. (2016). *Education and technology: Key issues and debates.* Bloomsbury Publishing.

L'IA : un nouveau souffle pour votre classe de FLE

L'intelligence artificielle (IA) offre de nouvelles opportunités pour personnaliser l'enseignement du français langue étrangère. Découvrons comment intégrer ces outils innovants dans votre classe pour une expérience d'apprentissage enrichie.

M by Maria Magdalena Nițu

Avantages de l'IA en classe de FLE

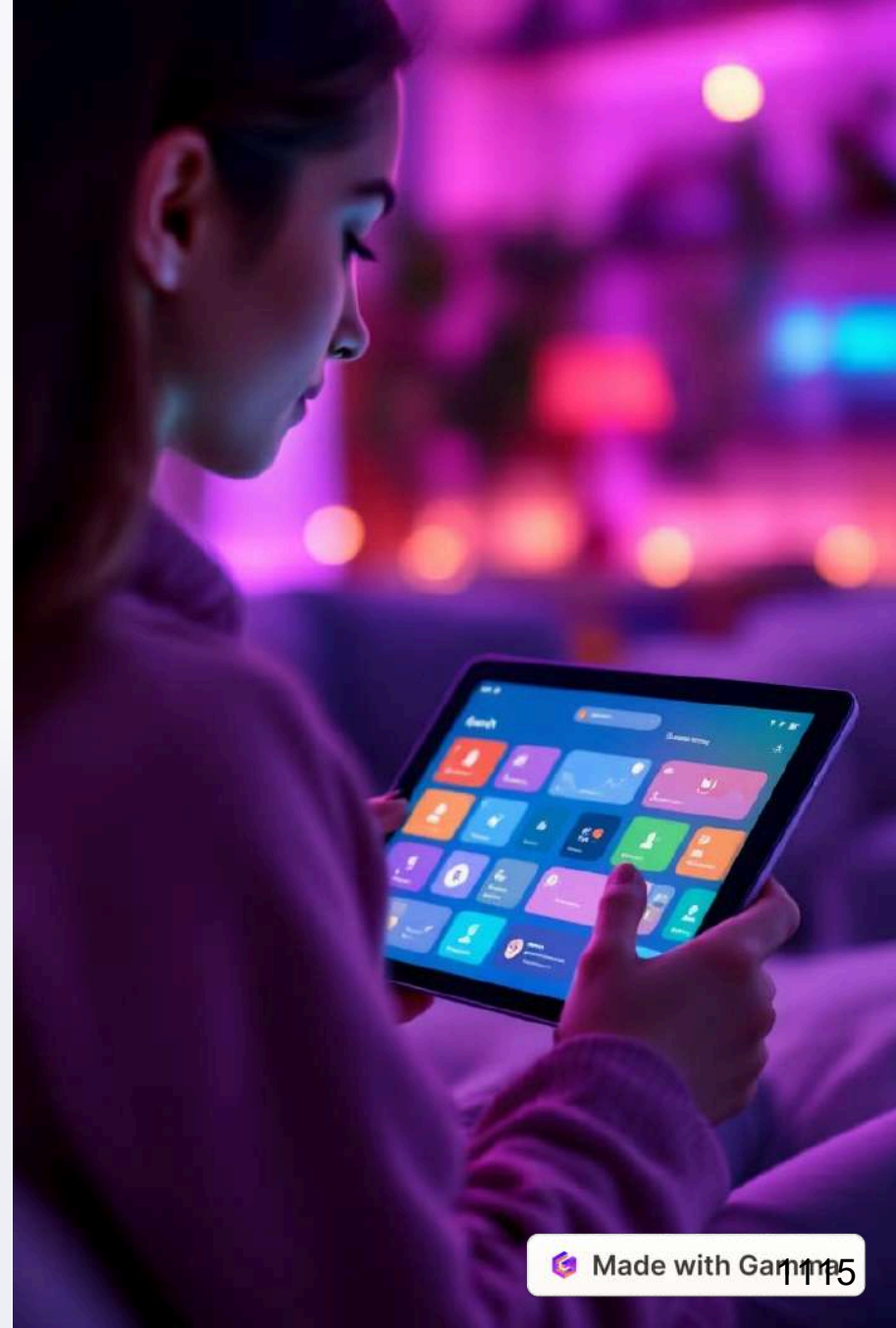
Personnalisation

L'IA adapte les leçons et exercices au niveau de chaque élève.

Correction instantanée

Les outils IA fournissent des retours immédiats sur les erreurs.

Utilisation de l'IA en classe de FLE

1

Tutoriels interactifs

Applications IA offrant des leçons personnalisées adaptées à chaque élève.

2

Chatbots pour la conversation

Simulation de conversations en français pour pratiquer l'expression orale.

3

Analyse des progrès

Suivi des performances et identification des domaines à améliorer.

ChatGPT en classe de FLE

Interaction naturelle

ChatGPT comprend et génère du texte en langage naturel.

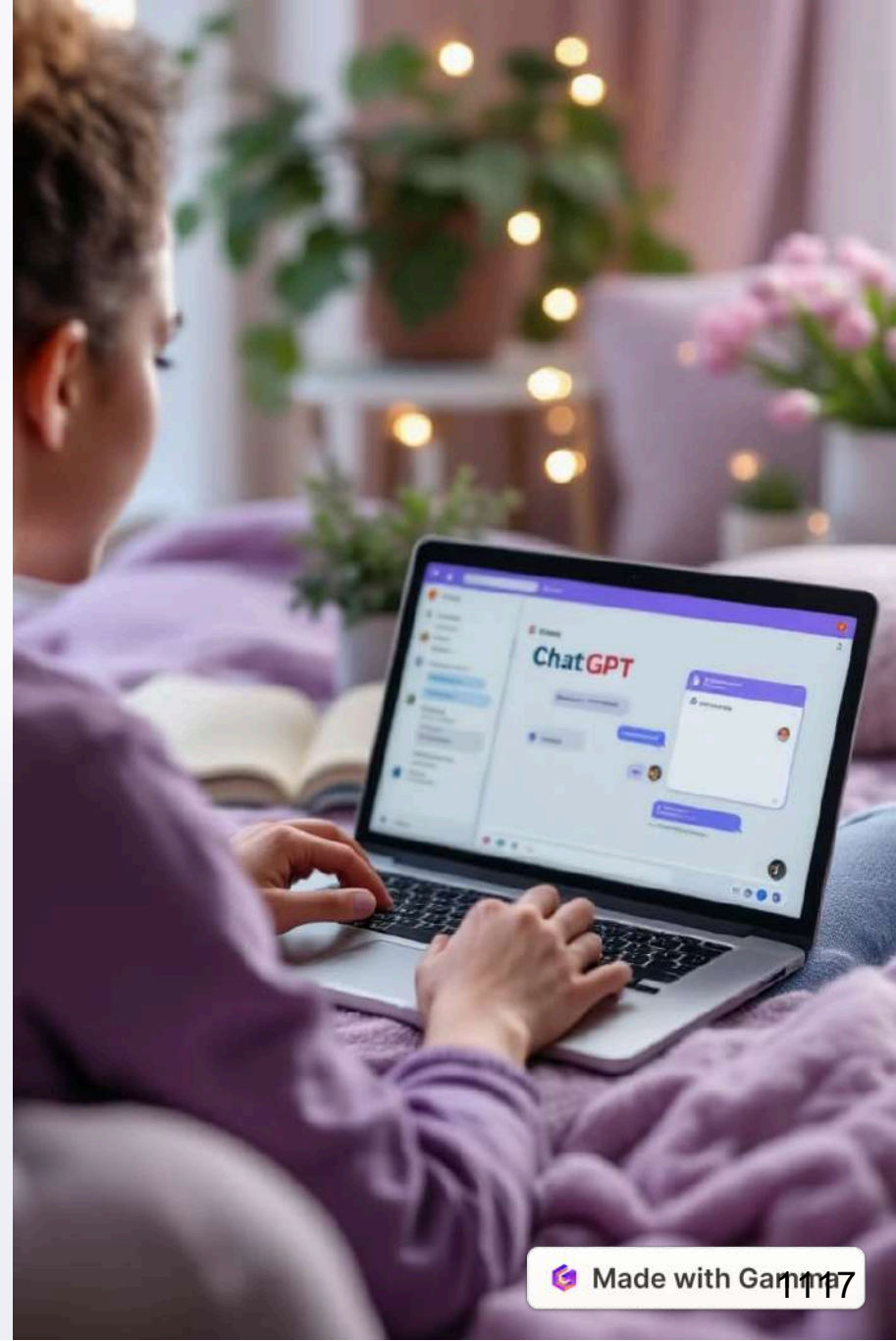
Aide à la rédaction

Utilisation pour répondre aux questions et aider à la rédaction.

Limites

Peut produire des réponses incorrectes ou incohérentes.

Microsoft Copilot et Google Gemini

Microsoft Copilot

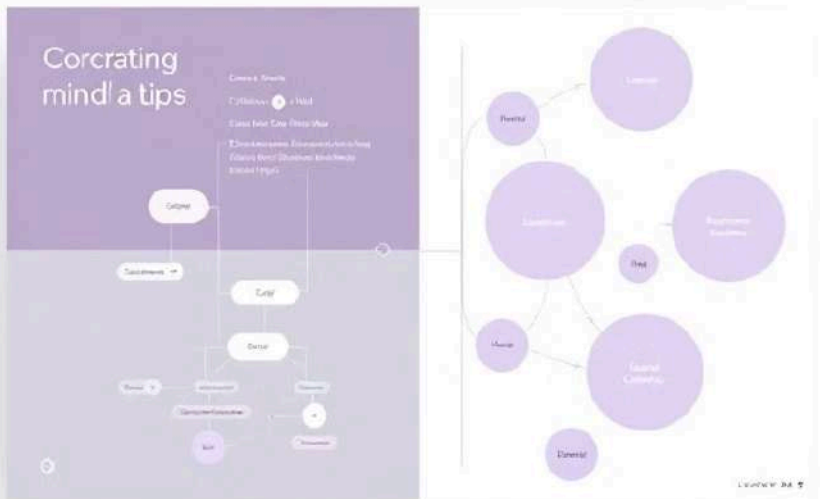
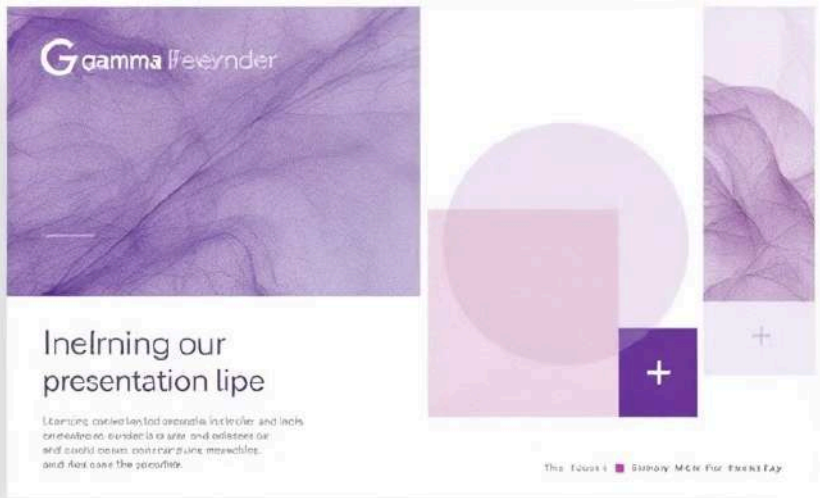
Assistant virtuel personnalisé pour diverses tâches et questions.

Capable de comprendre et répondre dans plusieurs langues.

Google Gemini

Modèle IA multimodal traitant texte, images, audio et vidéo.

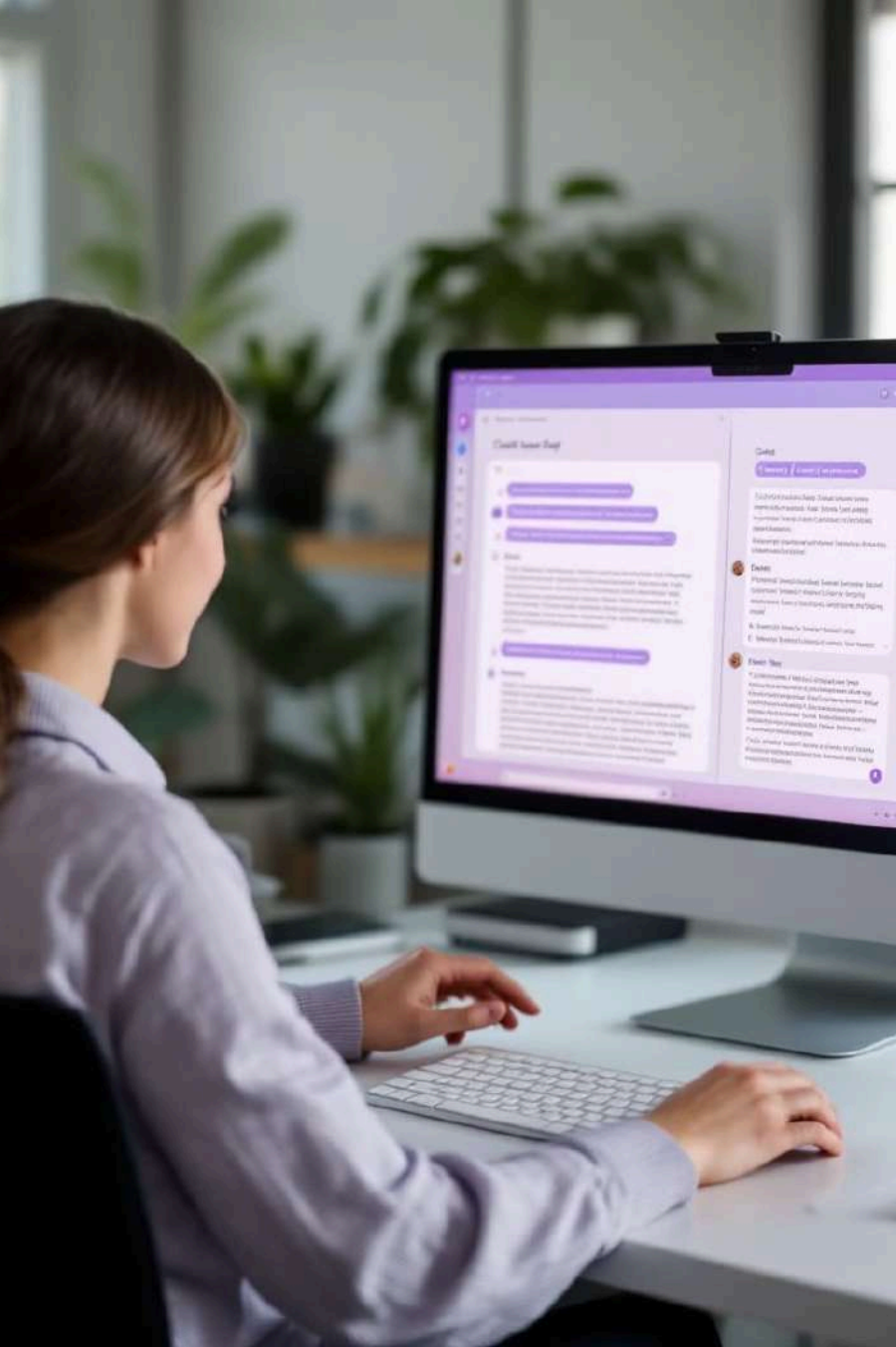
Performances avancées en compréhension du langage naturel.

Gamma et Cartes Mentales

Gamma
Plateforme IA pour créer des présentations visuellement attrayantes rapidement.

Cartes Mentales
Outil IA pour transformer des textes en cartes mentales instantanément.

ChatPDF et QuillBot

1

ChatPDF

Interaction avec les PDF par questions-réponses.

2

QuillBot

Outil IA d'amélioration de l'écriture et de paraphrase.

3

Bénéfices

Facilite la compréhension et l'extraction d'informations des documents.

ZeroGPT : Détection de contenu IA

1

Détection IA

Identifie le texte généré par des modèles comme ChatGPT.

2

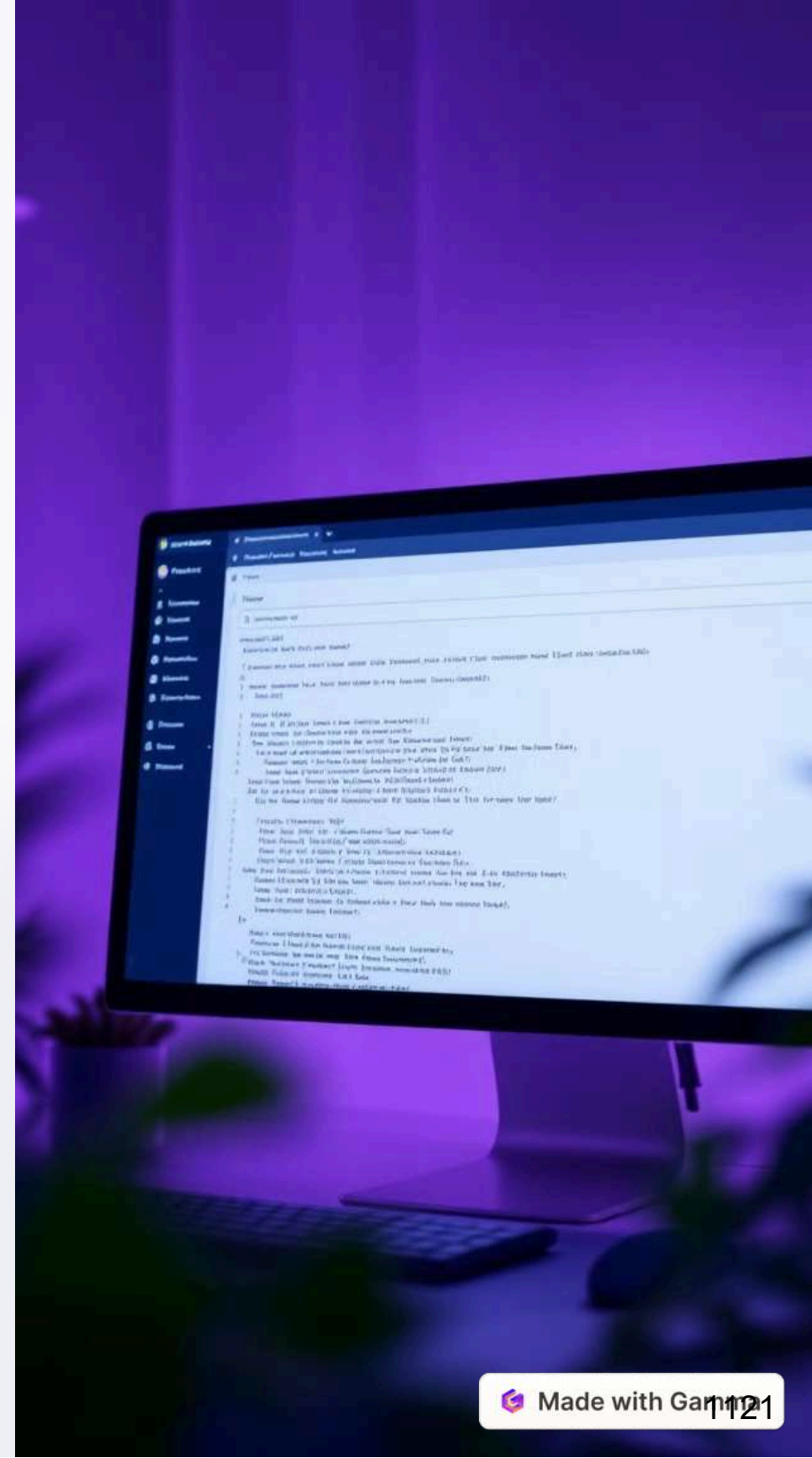
Gratuit

Accessible à tous, sans frais.

3

Multilingue

Prend en charge plusieurs langues.

Educația digitală – o paradigmă nouă a educației

**Prof. Oancea Alida Claudia, Școala Gimnazială „Horea, Cloșca și Crișan”
Brad**

Pandemia Covid-19 a scos la iveală multe și diferite lucruri negative, proaste, rele, dar și pozitive, bune, utile. Printre acestea de la urmă se numără și necesitatea cunoașterii și posedării lucrului la calculator, prin intermediul căruia se evită contactul direct om-om și, deci, îmbolnăvirea și răspândirea bolii, a epidemiei, deceselor etc., dar și desfășurarea și continuarea vieții și activității umane pe Terra, în societate. În acest context, capătă o importanță deosebită educația digitală. Uniunea Europeană a lansat Planul de acțiune pentru educația digitală 2018-2020, care urmărește „să sprijine utilizarea tehnologiei în educație și dezvoltarea competențelor digitale”. Digitalizarea, se arată în acest Plan, „oferă multe oportunități noi, dar generează și o serie de provocări sociale semnificative. Tehnologiile digitale pot spori flexibilitatea și creativitatea, pot contribui la îmbunătățirea eficienței și a rezultatelor învățării. Cu toate acestea, fenomene precum dezinformarea reprezintă un pericol pentru societățile democratice și deschise, marginalizând și mai mult grupurile vulnerabile”. Totodată, în acest Plan al UE este indicat în mod critic că „Integrarea tehnologiei în scopuri educaționale a rămas în urmă în toate statele membre ale Uniunii Europene (UE). Divergențele persistă în ceea ce privește furnizarea infrastructurii și a echipamentelor digitale și disponibilitatea competențelor în domeniu”. Este esențial, se accentuează în Planul dat „ca cetățenii să fie bine pregătiți pentru un viitor din ce în ce mai interconectat și mai globalizat, prin investiții în aptitudinile și competențele necesare pentru a prospera și participa în mod pozitiv la societate în era digitală”.

Avantajele educației digitale

Avantajele pe care cei mai mulți le aduc în discuție țin de logistica pe care o presupune bunul mers al unei școli. Deplasarea până la școală, folosirea manualelor care trebuie transportate în ghiozdane grele, murdăria care se face cu creta care trebuie cumpărată și transportată la școală etc., toate aceste probleme sunt rezolvate de școala online, unde tot ce-ți trebuie e un gadget cu

acces la internet. Pe internet, tabla nu mai trebuie curățată, nu mai trebuie să te miști din casă, nu mai este nevoie să te trezești cu o oră înainte să înceapă cursurile etc. Acestea sunt avantajele educației în sistem digital, dar consider că, puse în balanță cu dezavantajele, acestea cântăresc mult prea puțin.

Dezavantajele educației digitale

Profesorii își dau seama mai repede de ineficiența sistemului online și observă performanțele elevilor care sunt în continuă scădere. Elevii de astăzi, care chiar și în sala de clasă reușesc cu greu să se concentreze (cauză – dovedită științific – a consumului excesiv de smartphone/computer), sunt nevoiți să folosească tocmai gadget-urile care îi distrag în scopuri educaționale. Orice alta fereastră va fi mai interesantă pentru un elev decât cea de Microsoft Teams în care profesorul îi predă o lecție.

Aceasta este rădăcina multor alte dezavantaje care apar în discuție când vine vorba de școala în sistem digital. Feedback-ul din partea elevilor și către elevi este de asemenea mai greu de primit în mediul online, dar există totuși metode aplicabile și pentru a primi și a da feedback cursanților.

Școala online a adus celor mai mulți profesori bătăi de cap cum nici o altă provocare din cariera lor didactică. Cu precădere în țara noastră, care a trecut instant la școala exclusiv online odată cu declanșarea pandemiei, fără să se asigure că elevii și profesorii sunt pregătiți pentru așa ceva. Empiric vorbind, experiența online s-a dovedit și se dovedește în continuare a fi una neeficientă și nedorită de majoritatea cadrelor didactice.

Desigur că din partea elevilor și studenților există multe păreri bune cu privire la școala online, dar trebuie să ținem cont că acestea sunt păreri subiective. Sunt foarte des întâlniți elevii cărora le convine o școală în care se pot sustrage de la orice responsabilitate, și laptopul/tableta le oferă acest favor din plin.

Este educația digitală viitorul?

Aceste competențe digitale pot fi însă dezvoltate încă din școală, prin cursuri de TIC, însoțite de cursuri de programare, care ajută la dezvoltarea creativității, a gândirii critice, a soluționării de probleme, a logicii și care asigură elevilor sau tinerilor un viitor profesional mai

bun. Cunoștințele digitale s-au transformat dintr-o simplă opțiune în normalitate, iar inovația și dezvoltarea tehnologiilor nu se va opri aici.

Bibliografie:

1. Cea mai bună educație pentru Europa. Disponibil: <https://mecc.gov.md/ro/content/cea-mai-buna-educatie-pentru-europa>
2. Jelescu P. 25 iulie 2020. Pandemia și învățarea digitală. Disponibil: <https://www.facebook.com/proile.php?id=100010997622220>

STRATEGII INOVATOARE DE PREDARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Rezumat: Strategiile inovatoare de predare în învățământul primar constituie un domeniu de interes major în cercetarea educațională contemporană, având un impact semnificativ asupra dezvoltării cognitive și socio-emoționale a elevilor. În contextul unei societăți bazate pe cunoaștere, metodele pedagogice tradiționale sunt completate și optimizate prin abordări moderne, menite să îmbunătățească eficiența procesului didactic și să sprijine dezvoltarea competențelor transversale. Utilizarea tehnologiilor educaționale permite personalizarea experienței de învățare și adaptarea acesteia la nevoile specifice fiecărui elev, aspect susținut de multiple studii privind eficiența învățării digitale. Softurile educaționale, platformele interactive și resursele digitale contribuie la sporirea motivației școlare și la îmbunătățirea performanțelor academice.

Introducere: Învățământul primar reprezintă baza formării academice și sociale a elevilor, influențând semnificativ dezvoltarea ulterioară a acestora. Schimbările rapide din societatea modernă impun necesitatea unei reconfigurări a strategiilor didactice pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor. Cercetările recente în domeniul educației sugerează că metodele tradiționale de predare trebuie să fie completate sau chiar înlocuite cu abordări inovatoare, centrate pe elev și pe procesul său individual de învățare.

Strategiile inovatoare de predare se bazează pe metode interactive, utilizarea tehnologiilor educaționale, personalizarea procesului didactic și integrarea unor concepte noi precum învățarea bazată pe probleme sau gamificarea. Scopul principal este crearea unui mediu educațional care să stimuleze curiozitatea, creativitatea și autonomia elevilor, oferindu-le instrumentele necesare pentru a deveni învățăcei activi pe tot parcursul vieții.

Învățarea bazată pe proiecte (Project-Based Learning–PBL) este o metodă didactică modernă care implică elevii în activități autentice și relevante, stimulând astfel gândirea critică și creativă. Această strategie permite elevilor să investigheze probleme reale, să colaboreze și să aplice cunoștințele într-un mod activ. Studiile arată că elevii implicați în proiecte de lungă durată își dezvoltă mai rapid abilități esențiale precum colaborarea, luarea deciziilor și rezolvarea

problemelor complexe. De exemplu, într-un proiect despre protecția mediului, elevii pot colecta date despre poluarea locală, pot intervieva experți și pot propune soluții concrete, dezvoltând astfel competențe științifice și civice. Această abordare sprijină integrarea cunoștințelor din mai multe discipline, făcând învățarea mai relevantă și mai motivantă.

Gamificarea procesului educațional (Game-Based Learning) presupune utilizarea elementelor specifice jocurilor în procesul de învățare, cum ar fi recompense, misiuni, competiții și clasamente. Această metodă crește implicarea elevilor și îmbunătățește retenția informației. Cercetările indică faptul că jocurile educaționale ajută la dezvoltarea gândirii logice, a abilităților sociale și a motivației intrinseci pentru învățare. Un exemplu de gamificare este utilizarea platformelor educaționale interactive, cum ar fi Kahoot! sau Classcraft, care oferă elevilor provocări și recompense virtuale pentru realizările academice. De asemenea, profesorii pot dezvolta scenarii educaționale bazate pe povestiri captivante, în care elevii îndeplinesc sarcini și primesc feedback instantaneu.

Învățarea diferențiată reprezintă o abordare pedagogică esențială, care ține cont de ritmurile și stilurile individuale de învățare ale elevilor. Aceasta presupune adaptarea conținuturilor, metodelor și materialelor didactice astfel încât fiecare elev să beneficieze de un parcurs educațional optim. Profesorii pot utiliza resurse diverse, cum ar fi materiale vizuale, activități practice și tehnologii educaționale pentru a sprijini învățarea fiecărui elev. Cercetările demonstrează că personalizarea educației conduce la rezultate mai bune, reducerea abandonului școlar și creșterea încrederii în sine a elevilor. Implementarea unor strategii diferențiate necesită formarea continuă a cadrelor didactice și acces la resurse adecvate.

Integrarea tehnologiei în educație reprezintă una dintre cele mai importante inovații în educație. Tabletele, platformele educaționale, realitatea augmentată și inteligența artificială oferă oportunități inedite pentru personalizarea învățării și creșterea interactivității. Un exemplu de integrare a tehnologiei este utilizarea realității virtuale pentru explorarea unor concepte abstracte, cum ar fi structura celulei sau fenomenele astronomice. De asemenea, platformele educaționale permit profesorilor să monitorizeze progresul elevilor și să ofere feedback personalizat.

Metoda învățării colaborative este susținută de numeroase studii din domeniul psihologiei educaționale, care evidențiază beneficiile interacțiunilor sociale în cadrul procesului didactic. Elevii care lucrează în echipă își dezvoltă abilități esențiale, cum ar fi comunicarea, negocierea și gestionarea conflictelor.

Integrarea artei și a activităților creative: cercetările din domeniul neuroștiințelor demonstrează influența pozitivă a stimulilor artistici asupra funcțiilor cognitive și emoționale. Muzica, pictura și teatrul sunt utilizate pentru consolidarea cunoștințelor și pentru stimularea expresivității elevilor, contribuind la dezvoltarea unui mediu educațional incluziv și stimulant.

Învățarea bazată pe problemă este centrată pe dezvoltarea competențelor de analiză și rezolvare a situațiilor complexe. Prin aplicarea principiilor acestei strategii, elevii sunt expuși unor scenarii autentice, în care trebuie să identifice soluții viabile și să argumenteze deciziile adoptate.

Abordarea centrată pe elev este esențială pentru optimizarea procesului educațional și pentru dezvoltarea competențelor necesare într-o societate dinamică. Profesorii au un rol fundamental în aplicarea acestor metode, asigurând un mediu de învățare adaptabil, orientat spre dezvoltarea integrală a fiecărui elev.

Concluzii: Strategiile inovatoare de predare în învățământul primar reprezintă un factor esențial pentru dezvoltarea unui sistem educațional adaptat cerințelor actuale. Învățarea bazată pe proiecte, gamificarea, utilizarea tehnologiei și abordările diferențiate contribuie la creșterea motivației elevilor și la îmbunătățirea performanțelor academice. Investițiile în formarea profesorilor și în infrastructura educațională sunt esențiale pentru asigurarea unei educații de calitate pentru toți elevii.

Bibliografie:

1. Cucoș, C. (2002). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
2. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
3. Ionescu, M., & Radu, I. (2001). *Didactica modernă*. Cluj-Napoca: Dacia.
4. Stanciu, M. (2017). *Inovație și creativitate în educație*. București: Editura Universitară.
5. Potolea, D. (2008). *Formarea competențelor didactice*. București: Editura Humanitas Educațional.
6. Neacșu, I. (2015). *Ghid pentru formarea profesorilor*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Utilizarea tehnologiei informatice în biologie

Prof. Mihaela-Cătălina Olariu – Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza”, Dorohoi

Tehnologia informatică a revoluționat domeniul biologiei, facilitând analiza datelor complexe, simularea proceselor biologice și accelerarea cercetării. De la bioinformatică la modelarea ecologică, calculatorul a devenit un instrument indispensabil pentru oamenii de știință.

Aplicații ale tehnologiei informatice în biologie

1. Bioinformatica și genomica

- Analiza secvențelor ADN și ARN pentru identificarea genelor și mutațiilor.
- Proiecte precum Human Genome Project au utilizat algoritmi avansați pentru cartografierea genomului uman.
- Instrumente software: BLAST, Clustal Omega, Ensembl.

2. Modelarea pe calculator a sistemelor biologice

- Simulări ale proceselor celulare, cum ar fi replicarea ADN sau interacțiunile proteinelor.
- Modelarea ecosistemelor pentru a studia schimbările climatice și impactul activității umane.
- Utilizarea inteligenței artificiale în analiza datelor experimentale.

3. Microscopie digitală și imagistică biologică

- Tehnologii precum microscopia permit vizualizarea detaliată a structurilor celulare.
- Procesarea imaginii cu algoritmi de recunoaștere a formelor pentru diagnostic medical.
- Software utilizate: ImageJ, CellProfiler.

4. Biologia structurală și industria farmaceutică

- Simularea interacțiunii dintre molecule pentru descoperirea de noi medicamente.
- Modele 3D ale proteinelor utilizate pentru dezvoltarea terapiilor personalizate.
- Platforme populare: PyMOL, AutoDock, Chimera.

Platforme Utilizate pentru Studiarea Biologiei

1. NCBI (National Center for Biotechnology Information) – oferă acces la baze de date genomice și bioinformatică.
2. Ensembl – platformă pentru analiza genomică comparativă.

3. BLAST (Basic Local Alignment Search Tool) – instrument folosit pentru compararea secvențelor ADN și proteice.
4. CellProfiler – software pentru analiza imaginilor microscopice.
5. PyMOL – vizualizare și modelare moleculară.
6. AutoDock – simulare a interacțiunilor moleculare pentru descoperirea medicamentelor.
7. Chimera – analiză și vizualizare 3D a structurilor biomoleculare.
8. BioGRID – bază de date pentru interacțiuni moleculare.
9. KEGG (Kyoto Encyclopedia of Genes and Genomes) – platformă pentru analiza căilor metabolice și genetice.
10. Rosetta – software pentru modelarea structurilor proteinelor și interacțiunilor acestora.

Beneficiile integrării informatice în biologie

- Precizie și eficiență – analiza automată a datelor reduce erorile umane.
- Viteză de procesare – proiectele genetice pot fi finalizate în câteva zile față de decenii.
- Colaborare globală – platformele online permit partajarea rapidă a rezultatelor cercetării.

Utilizarea tehnologiei informatice a transformat fundamental biologia, permițând descoperiri revoluționare și accelerând cercetarea științifică. Pe viitor, inteligența artificială și calculul cuantic vor continua să redefinească acest domeniu, deschizând noi perspective asupra vieții.

Bibliografie

1. Alberts, B. et al. (2014). *Molecular Biology of the Cell*. Garland Science.
2. Mount, D. (2004). *Bioinformatics: Sequence and Genome Analysis*. Cold Spring Harbor Laboratory Press.
3. Lesk, A. M. (2019). *Introduction to Bioinformatics*. Oxford University Press.
4. Pevsner, J. (2015). *Bioinformatics and Functional Genomics*. Wiley-Blackwell.
5. National Center for Biotechnology Information (NCBI) – www.ncbi.nlm.nih.gov
6. European Bioinformatics Institute (EMBL-EBI) – www.ebi.ac.uk

Bullying-ul: prevenție și soluții pentru un mediu sigur

Profesor pentru învățământ primar Olaru Milica

Școala Gimnazială "Iustin Pîrvu" comuna Poiana Teiului, Neamț

Bullying-ul reprezintă o problemă globală, întâlnită atât în mediul școlar, cât și în cel online, afectând milioane de copii și adolescenți. Consecințele acestui fenomen pot fi devastatoare, influențând sănătatea mentală, performanțele academice și încrederea în sine a victimelor. Prevenirea bullying-ului este esențială pentru a crea un mediu educațional sigur și incluziv, care să promoveze respectul, empatia și colaborarea.

Ce este bullying-ul?

Bullying-ul poate fi definit ca un comportament repetitiv, intenționat, menit să rănească, să intimideze sau să umilească o persoană percepută ca fiind mai vulnerabilă. Acesta poate lua mai multe forme:

1. Bullying fizic – lovituri, împingeri sau distrugerea bunurilor personale.
2. Bullying verbal – insulte, porecle sau amenințări.
3. Bullying relațional – excluderea socială sau răspândirea de zvonuri.
4. Cyberbullying – hărțuire prin intermediul platformelor online sau al rețelelor sociale.

Consecințele bullying-ului

Bullying-ul afectează atât victimele, cât și agresorii și martorii. Printre consecințe se numără:

- Pentru victime: anxietate, depresie, scăderea performanțelor școlare, tendințe suicidare.
- Pentru agresori: tendințe antisociale, riscuri mai mari de implicare în comportamente deviate.
- Pentru martori: stres emoțional și desensibilizare față de acte de violență.

Strategii pentru prevenirea bullying-ului

1. Educația privind bullying-ul

Informarea elevilor, părinților și profesorilor despre ce este bullying-ul și cum poate fi recunoscut este esențială. Campaniile de conștientizare și programele educaționale pot ajuta la identificarea și combaterea comportamentelor de bullying.

2. Crearea unui mediu școlar sigur și incluziv

Școlile ar trebui să promoveze un climat bazat pe respect, empatie și colaborare. Acest lucru poate fi realizat prin:

- Stabilirea unor reguli clare împotriva bullying-ului.
- Încurajarea comunicării deschise între profesori, elevi și părinți.
- Organizarea de activități care să promoveze incluziunea și diversitatea.

3. Implicarea elevilor în prevenirea bullying-ului

Elevii pot fi încurajați să devină „aliați” împotriva bullying-ului, sprijinindu-și colegii care sunt victime și raportând comportamentele de hărțuire.

4. Training pentru profesori

Profesorii trebuie să fie pregătiți să recunoască semnele bullying-ului și să intervină în mod adecvat. De asemenea, aceștia ar trebui să fie modele de comportament pozitiv pentru elevi.

5. Promovarea empatiei și a comunicării

Introducerea unor programe care să dezvolte inteligența emoțională a elevilor poate ajuta la reducerea comportamentelor agresive. Exercițiile de empatie, jocurile de rol și discuțiile deschise despre emoții sunt instrumente eficiente.

6. Monitorizarea activității online

În cazul cyberbullying-ului, părinții și profesorii ar trebui să fie atenți la activitatea online a copiilor și să încurajeze utilizarea responsabilă a tehnologiei.

Exemple de bune practici

1. Programe antibullying implementate la nivel internațional:

- Programul Olweus din Norvegia este unul dintre cele mai cunoscute, având rezultate remarcabile în reducerea bullying-ului școlar.

2. Campanii de conștientizare:
 - Campania „Stop Bullying Now!” din SUA a contribuit semnificativ la creșterea nivelului de conștientizare asupra efectelor negative ale bullying-ului.
3. Proiecte școlare:
 - Organizarea unor ateliere interactive și a „Zilelor fără bullying” poate încuraja elevii să devină mai conștienți și mai implicați.

Bullying-ul este o problemă complexă, care necesită o abordare integrată din partea școlilor, familiilor și comunității. Prin educație, implicare și dezvoltarea unui mediu bazat pe respect și empatie, putem reduce semnificativ acest fenomen și contribui la formarea unei generații mai tolerante și mai responsabile.

Bibliografie

1. Olweus, D. (1993). *Bullying at School: What We Know and What We Can Do*. Blackwell Publishing.
2. UNESCO. (2019). *Behind the numbers: Ending school violence and bullying*.
3. Smith, P. K., & Brain, P. (2000). *Bullying in Schools: Lessons from Two Decades of Research*. *Aggressive Behavior*, 26(1), 1-9.
4. World Health Organization (WHO). (2020). *Global Status Report on Preventing Violence Against Children*.
5. American Psychological Association (APA). (2021). *Bullying and Cyberbullying: Information and Support*.
6. European Commission. (2016). *Tackling Early School Leaving and Bullying in Schools*.

Educația - fundamentul pregătirii pentru viitorul nostru comun

Profesor pentru învăț. primar Olaru Milica

Școala Gimnazială "Iustin Pîrvu" comuna Poiana Teiului, Neamț

Educația reprezintă unul dintre pilonii esențiali ai societății, având un rol crucial în pregătirea generațiilor viitoare pentru provocările și oportunitățile unui viitor dinamic și imprevizibil. Într-o lume definită de globalizare, tehnologizare accelerată și schimbări sociale, educația trebuie să se transforme pentru a răspunde cerințelor unei societăți aflate într-o continuă evoluție.

1. Educația ca motor al dezvoltării societății

Educația este mai mult decât transmiterea cunoștințelor; este un instrument de formare a cetățenilor responsabili, capabili să contribuie activ la bunăstarea și progresul comun. Sistemele educaționale moderne se concentrează pe dezvoltarea unor competențe transversale, precum gândirea critică, creativitatea, adaptabilitatea și empatia, care devin indispensabile într-o lume în continuă schimbare.

Conform unui raport UNESCO (2016), educația de calitate contribuie la reducerea inegalităților sociale și economice, promovând incluziunea și coeziunea socială. Totodată, dezvoltarea durabilă depinde de un sistem educațional care pregătește elevii pentru a înțelege și a acționa în contextul provocărilor globale, precum schimbările climatice, digitalizarea sau diversitatea culturală.

2. Transformarea digitală și educația viitorului

Tehnologia a devenit o forță transformatoare în educație, oferind oportunități fără precedent pentru învățare personalizată și accesibilă. Platformele de e-learning, inteligența artificială și resursele educaționale deschise au revoluționat modul în care elevii învață și interacționează cu informația.

Un studiu realizat de World Economic Forum (2020) subliniază faptul că 65% dintre copiii care intră acum în sistemul de învățământ vor lucra în meserii care încă nu există. Acest lucru evidențiază nevoia de a dezvolta abilități transferabile și competențe digitale, care să le permită elevilor să se adapteze rapid la noile cerințe ale pieței muncii.

Exemplele de bune practici, precum introducerea tehnologiilor VR (realitate virtuală) și AR (realitate augmentată) în sălile de clasă, demonstrează potențialul educației digitale de a îmbunătăți implicarea elevilor și înțelegerea unor concepte complexe.

3. Educația și formarea cetățenilor globali

Într-un context în care granițele fizice și culturale devin tot mai fluide, educația are responsabilitatea de a forma cetățeni globali, capabili să colaboreze și să contribuie la bunăstarea întregii umanități. Concepte precum educația pentru dezvoltare durabilă (Education for Sustainable Development - ESD) și educația interculturală joacă un rol cheie în acest sens.

Potrivit OECD (2018), educația globală implică formarea unor competențe precum:

- Empatia culturală: înțelegerea și respectarea diversității culturale;
- Gândirea critică: evaluarea informației și luarea deciziilor informate;
- Responsabilitatea socială: implicarea activă în rezolvarea problemelor globale.

4. Provocările actuale și soluții pentru un viitor comun

Educația viitorului nu este lipsită de provocări. Inegalitățile în accesul la educație, lipsa resurselor în zonele rurale și decalajul digital sunt doar câteva dintre obstacolele care trebuie depășite.

Printre soluțiile propuse pentru a crea un viitor comun prin educație se numără:

- Colaborarea internațională: parteneriate între guverne, organizații non-guvernamentale și sectorul privat pentru finanțarea și implementarea programelor educaționale.
- Învățarea pe tot parcursul vieții: adaptarea sistemelor educaționale pentru a sprijini învățarea continuă, necesară într-o lume în schimbare rapidă.
- Incluziunea digitală: reducerea decalajului digital prin asigurarea accesului egal la tehnologie și internet.

Viitorul nostru comun depinde de capacitatea educației de a evolua și de a răspunde nevoilor unei societăți globale complexe. Investițiile în educație de calitate, accesibilă și incluzivă sunt esențiale pentru a forma generații care să poată contribui activ la progresul comun. Transformarea digitală, promovarea diversității culturale și sprijinirea învățării pe tot parcursul vieții sunt doar câteva dintre strategiile prin care educația poate deveni motorul unui viitor mai bun pentru toți.

Bibliografie

1. UNESCO. (2016). Education for People and Planet: Creating Sustainable Futures for All.
2. World Economic Forum. (2020). The Future of Jobs Report.
3. OECD. (2018). Preparing our youth for an inclusive and sustainable world.
4. United Nations. (2015). Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development.
5. European Commission. (2020). Digital Education Action Plan 2021-2027.

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ: CUM SĂ PREGĂTIM VIITORUL NOSTRU COMUN

Cum va fi lumea în 2030? Iată o întrebare al cărei răspuns nu-l cunoaștem, dar putem să facem predicții, conform unui articol din 2023 al revistei Forbes, *The Top 10 In-Demand Skills For 2030*.

Potrivit Dell, *85% dintre noi vom avea locuri de muncă care încă nu există*. Conform WEF, mai mult de jumătate din locurile de muncă pe care le vom avea în 2030, vor necesita o înțelegere a tehnologiei digitale. Cu alte cuvinte, cei care nu au competențe digitale vor fi într-un dezavantaj sever atunci când vine vorba de a concura pentru locuri de muncă și oportunități de afaceri, indiferent de cariera pe care o vor alege.

Este îngrijorător faptul că pregătirea noastră actuală ca educatori s-ar putea să nu ne echipeze cu competențele necesare pentru a îndruma elevii într-o lume dominată de inteligența artificială și de automatizare. *Pearson*, o companie globală de renume în domeniul educației, a colaborat cu organizații prestigioase, precum *Nesta* și *Oxford Martin School*, pentru a realiza cercetări privind viitorul competențelor și al ocupării forței de muncă în 2030. Căutând predicții despre specificul viitoarelor joburi din domeniul învățământului, pe site-ul <https://futureskills.pearson.com>, profilul unui cadru didactic în 2030 va fi de EDUCATIONAL SUPPORT ASSISTANT. Job-ul de *asistent pentru sprijin educațional* are o șansă de creștere de 44,9% până în 2030. Conform acestuia, abilitățile necesare sunt raționamentul și rezolvarea de probleme, gândirea critică, economie și contabilitate. Aceste aspecte nu vor putea fi înlocuite prea curând de inteligența artificială.

În contextul unui viitor incert și al unui peisaj tehnologic în schimbare, se conturează întrebarea dacă educația are un rol de jucat în pregătirea societăților noastre pentru o eră a inteligenței artificiale. La mai bine de 20 de ani de la începutul secolului XXI, experții și factorii de decizie politică îndeamnă sistemele de învățământ să înceapă să includă principiile educației bazate pe competențe în curriculum-urile școlare tradiționale, axate pe cunoștințe. Schimbările accelerate în forța de muncă și dezvoltarea tehnologică fulminantă impun dezvoltarea unor competențe digitale și informatice care să devină noi instrumente de adaptare la cerințele crescânde ale societății.

Nevoia de cunoștințe bazate pe cercetare despre efectele tehnologiilor educaționale în școală a fost identificată ca o provocare permanentă atât la nivel internațional, cât și în țara noastră. Unul dintre motivele acestui fapt este că, de exemplu, studiul PISA, *Students, Computers and Learning*, relevă că: „(...) nu am devenit încă suficient de buni în ceea ce privește tipurile de pedagogii care profită la maximum de tehnologie” (OECD 2015, p. 5). Studiul subliniază că doar atunci când tehnologiile sunt integrate corect în procesul educațional, ele pot servi nevoile individuale ale elevilor și pot contribui semnificativ la dezvoltarea competențelor cognitive, precum și la creșterea angajabilității acestora.

Se impune deci analiza impactului tehnologiilor digitale asupra dezvoltării psihice a elevilor din învățământul primar, accentuând importanța alfabetizării digitale în contextul educațional. Aceasta contribuie la promovarea învățării pe tot parcursul vieții, la îmbunătățirea angajabilității și integrării sociale a elevilor, dar și la reducerea diferențelor de cunoștințe și diminuarea decalajului digital. Resursele digitale utilizate în învățământul primar nu trebuie să devină un simplu instrument de acumulare de informații, ci să susțină un proces de învățare orientat spre obținerea unor rezultate semnificative. Tehnologia nu trebuie să fie o metodă de creare a unor „sinapse de silicon”, ci o unealtă care să stimuleze dezvoltarea unor abilități cognitive esențiale pentru viitor. Acest lucru presupune în mod special cultivarea gândirii critice, dar și dezvoltarea unor procese psihice și trăsături de personalitate esențiale, cum ar fi memoria, rezolvarea de probleme, creativitatea și inteligența emoțională – trăsături care nu pot fi replicate de tehnologie. Astfel, educația digitală nu trebuie să se limiteze doar la dobândirea de competențe tehnice, ci la formarea unor indivizi capabili să înțeleagă și să aprecieze valorile fundamentale ale învățării autentice, punând accent pe dezvoltarea holistică a elevilor.

În aceste condiții, viitorul nostru comun va fi influențat de abilitățile cognitive și psihologice dezvoltate prin utilizarea tehnologiilor educaționale în sistemul de învățământ de aportul educatorilor în integrarea tehnologiilor digitale și în stimularea gândirii critice și creativității elevilor.

Se creionează nevoia clară de a integra tehnologiile educaționale în mod strategic în învățământul primar. Aceasta nu înseamnă doar înlocuirea metodelor tradiționale de predare cu instrumente digitale, ci și implementarea unui cadru educațional care să pună accent pe dezvoltarea abilităților cognitive fundamentale, care sunt esențiale pentru succesul viitor al elevilor. În acest sens, alfabetizarea digitală trebuie să devină o competență transversală, integrată în toate domeniile de învățare, nu doar un subiect izolat.

Rămâne de investigat modul în care formarea continuă a cadrelor didactice poate deveni o prioritate pentru a le oferi acestora instrumentele și cunoștințele necesare integrării eficiente a tehnologiilor în procesul de predare. O astfel de cercetare ar putea analiza cum pregătirea profesională constantă a profesorilor poate contribui la adaptarea educației la cerințele unei lumi tot mai tehnologizate și la pregătirea elevilor pentru provocările profesionale și sociale ale viitorului.

CREAREA UNUI MEDIU DE ÎNVĂȚARE INCLUZIV, PREOCUPARE MAJORĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ACTUAL

p.î.p. CORNELIA ONOFREI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.3, GALAȚI

În școala incluzivă au acces toți copiii unei comunități, este o școală deschisă, prietenoasă cu un curriculum flexibilizat, evaluarea este permanentă și formativă, parteneriatul educațional este un punct forte. O școală incluzivă este definită prin respectarea unei liste cu aspecte reprezentative:

- Recunoaște și acceptă diferențele de natură intelectuală, fizică, psihică, socioculturală din rândul elevilor;
- Asigură o abordare individualizată pentru toți elevii;
- Concepe strategii didactice în acord cu cerințele oricărui elev;
- Oferă servicii specializate, în funcție de cerințele educaționale ale fiecărui elev;
- Desfășoară acțiuni permanente pentru identificarea cerințelor speciale, stabilind prioritățile pentru fiecare elev;
- Promovează cooperarea și parteneriatul în școală, schimbul de experiență, lucrul în echipă și relațiile pozitive profesori - elevi – părinți.

Timp îndelungat, copiii cu CES au fost descriși în termeni negativi care au creat prejudecăți, etichetări și descrieri incorecte care au condus la marginalizare, nerespectarea drepturilor lor, excludere și o barieră foarte puternică de atitudine. Aceasta barieră invizibilă dar incredibil de puternică este cel mai mare obstacol cu care se confruntă copiii cu CES. Modul în care descriem un elev cu CES reflectă atitudinea noastră față el și așteptările pe care le avem față de acesta influențează procesul de planificare și de stabilire a obiectivelor educaționale.

Atitudinea elevilor unei clase față de un copil cu CES este adesea o imitație fidelă a atitudinii cadrului didactic cu privire la acest copil. De exemplu, dacă acesta are tendința să excludă un copil sau să-i acorde mai puțină atenție, elevii vor proceda adesea la fel. Dacă învățătorul (profesorul) manifestă înțelegere și o atitudine pozitivă față de elevul cu CES, ceilalți elevi vor avea și ei tendința să se comporte în același fel.

Mai multe cercetări au studiat atitudinile profesorilor care lucrează cu elevii cu CES în clasele obișnuite și au ajuns la concluzia că unii profesorii dezvoltă atitudini restrictive față de acești elevi, atitudini care pot afecta negativ procesul de dezvoltare a cunoștințelor, abilităților și personalității lor.

În ultimii ani, în activitatea mea didactică m-am confruntat foarte des cu problema includerii în grupul școlar a elevilor cu CES, fiind vorba de dizabilități, fie de natură motrică, fie de natură intelectuală. Preocuparea mea a fost să creez un context socio-afectiv care să contribuie la integrarea cu succes a acestor elevi în mediul școlar, astfel încât parcursul școlarității să fie unul normal pentru ei. Dintre elevii cu dizabilități cu care am lucrat la clasă, mă voi opri în lucrarea de față asupra celor diagnosticați cu ADHD

Lipsa atenției, hiperactivitatea și impulsivitatea sunt principalele simptome care definesc sindromul deficitului de atenție cu hiperactivitate sau Attention-Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD). Hiperactivitatea este prezentată în literatura de specialitate ca fiind una dintre problemele care afectează o mare parte a copiilor cu dizabilități de învățare.

Dimensiunea cognitivă a dizabilității: Noile modele explicative ale ADHD vorbesc despre o afectare a memoriei de lucru, despre o anumită formă de “miopie temporală” caracterizată prin preeminența lui “acum” temporal în comparație cu celelalte informații reprezentate intern raportate la

trecut și viitor. Amânarea în timpul desfășurării unei sarcini de lucru scurt-circuitează întreaga capacitate de a realiza cu succes o sarcină. Această situație se concretizează astfel:

- Elevul poate fi atent doar pe o perioadă scurtă de timp
- Are dificultăți în a urmări instrucțiunile care i se dau
- Performanță școlară scăzută;

Din punct de vedere **socio-emoțional**, un elev hiperactiv:

- are probleme când trebuie să dialogheze;
- nu-și poate controla impulsurile;
- este inflexibil (încăpățânat);
- imatur în planul social;
- nu dispune de abilități corespunzătoare în ceea ce privește planificarea și organizarea;
- dovedește dezinteres pentru școală. De aici decurge dificultatea de a intra în modelul școlar de învățare în grupul clasă. Elevul nu mai are încredere în capacitatea lui de a reuși. Convins că va eșua, încetează să mai încerce.

Activitățile, strategiile de învățare și resursele propuse pentru crearea unui mediu incluziv vizează cei trei factori implicați în acest demers; elevi, părinți și cadre didactice.

Activitățile desfășurate cu elevii cu ADHD:

- **Comunicarea într-un limbaj clar**, verificând constant dacă elevul ascultă sau înțelege, repetând mesajul dacă nu a fost înțeles;
- **Stabilizarea orarului**: e necesar ca elevul să știe exact ce se întâmplă și la ce oră, evitând schimbările inutile. Un jurnal sau o agendă îl ajută să-și planifice ziua.
- **Organizarea spațiului**, ținând cont de faptul că unii au nevoie de o anumită dispunere, alții de un spațiu mai liniștit. Așezarea în structuri circulare crește distractibilitatea.
- **Intervenții comportamentale**: Sarcinile sunt constante, cel care educă fiind constant în regulile impuse tuturor elevilor și în acordarea stimulentei și sancțiunilor. Consecințele comportamentelor negative sau pozitive trebuie să fie imediate și frecvente.

Strategiile de învățare pe care le-am inițiat au răspuns următoarelor criterii:

- Procesul de predare-învățare realizat în mod diferențiat, individualizat în funcție de nevoile specifice ale elevului;
- Metode care presupun o implicare activă a imaginației, pentru a evita și elimina plictiseala;
- Jocuri adaptate situațiilor concrete de învățare;
- sarcini de lucru și cerințe clar exprimate. Ambiguitatea sporește starea de agitație. Sarcinile au o limită de timp clară, scopurile, obiectivele sunt clar formulate și exprimate elevilor. Sancțiunile și premiile acordate sunt clar prezentate înaintea începerii activităților și sunt reamintite frecvent.
- Activități în perechi, în grup, dacă specificul deficienței permite aceste forme.

Resursele materiale au îndeplinit o serie de criterii care au condus la sporirea eficienței acestora în procesul instructiv-educativ. De exemplu, pentru un text tipărit am inclus mai puțină informație pe aceeași pagină, am folosit culori contrastante, am subliniat informația cu creioane colorate, am utilizat un număr suficient de exerciții de completare cu răspunsurile potrivite. Alte aspecte care ar putea fi realizate în cazul textului tipărit ar fi: reducerea sau, după caz, mărirea caracterului cu care este scris textul, realizarea de suporturi audio cu conținutul textului și versiuni electronice ale acestuia.

Informația trebuie prezentată printr-un suport care face apel la mai mulți analizatori.

Am folosit următoarele mijloace didactice: proiectoare, table, modele tridimensionale, computere, versiunea electronică a materialelor, carioca, creioane colorate, poze decupate, ghiduri, resurse de pe internet sau multimedia.

Observarea sistematică, aprecierea verbală, interevaluarea au fost doar câteva dintre formele

pe cere le-a îmbrăcat evaluarea. Orice învățare trebuie să aibă în atenție permanentă progresele înregistrate. Nu este vorba de a realiza numai **evaluarea la sfârșitul unei secvențe de învățare**, ci de **evaluare continuă**, traductibilă prin răspuns permanent la mesajele care vin de la cel care învață. Nicio întrebare nu poate rămâne fără răspuns, nicio intervenție nu trebuie lăsată fără o apreciere. Ideile au fost ascultate, chiar și atunci când erau greșite, iar soluțiile au fost analizate, încercând astfel să las deschisă comunicarea cu elevul.

Activități care vizează părinții: Familia este un partener important al școlii în formarea personalității copiilor, mai ales în cazul celor cu nevoi speciale, deoarece activitatea de la clasă trebuie susținută constant de părinți. Astfel, informarea părinților în legătură cu aspectele observate, legate de dizabilitatea copilului lor am realizat-o într-o manieră empatică, prin care i-am asigurat de tot suportul meu, întărindu-le convingerea că nu sunt singuri în acest periplu numit **educarea copilului**. De asemenea, părinții m-au sprijinit în alegerea unor strategii realiste cu privire la evoluția și formarea copiilor în școală și în afara ei. E bine să existe un inventar al manifestărilor comportamentale ale copilului în școală, care să fie discutat cu părinții, urmând ca în cazul în care există derapaje, să se intervină eficient. În cazul elevilor cu care am lucrat, pot afirma că părinții au participat la dialog și au acceptat fără rezerve colaborarea cu echipa de specialiști care s-a ocupat de educarea și recuperarea copiilor lor, urmărind împreună progresul înregistrat de copil în diverse situații de viață.

Strategii de învățare: Am prezentat părinților unele metode și mijloace prin care să se aprofundeze învățarea realizată în mediul școlar. Am organizat consultații cu părinții copiilor cu dizabilități și în cadrul lor le-am prezentat concret aplicarea metodelor respective. Am recomandat, de exemplu, pentru copiii cu deficit de atenție, să se utilizeze acasă muzica, deoarece lucrează mult mai bine dacă au un fond muzical discret, să se recurgă la jocuri de rol sau jocuri interactive în familie.

Evaluarea a constat în analiza produselor realizate în parteneriat părinți-copil și în analiza răspunsurilor oferite de părinți cu prilejul înălțirilor pe care le-am avut.

În crearea mediului incluziv, trebuie atrase **toate cadrele didactice** care predau la clasa unde există elevi cu CES. Atragerea în proiectul de susținere a elevilor cu nevoi speciale și a celorlalte cadre didactice care au predat la clasă, am realizat-o inițial printr-o **informare punctuală** cu privire la situația dată. Educația incluzivă necesită ca toți profesorii să lucreze în echipă. De asemenea, am realizat o **selecție a materialelor** didactice pe baza comunicării cu profesorii clasei. Un produs foarte important al acestei colaborări l-a constituit elaborarea **planurilor educaționale individuale**, produs realizat prin consultarea tuturor cadrelor care au predat la clasă.

Strategii de învățare (comune cu alți colegi): Am organizat lecții, activități extrașcolare, în parteneriat, am analizat împreună rezultatele obținute de elevii cu deficit de atenție, reglând, pentru fiecare etapă modalitățile de lucru în funcție de răspunsul primit. Aș putea îmbunătăți această strategie adăugând modele de lucru multi-sectoriale, în care să colaborăm cu alți experți și personal dintr-o diversitate de discipline / domenii.

Resursele utilizate au fost: Curriculumul național, softuri educaționale, ghiduri de bune practici, studii de specialitate.

Evaluarea s-a realizat prin analiza produselor elevilor sau folosind proiectul, portofoliul.

Prin organizarea activităților pe mai multe planuri și prin efortul susținut al tuturor beneficiarilor, am reușit să asigurăm dreptul la educație și copiilor ale caror cerințe sunt generate de incapacități sau dificultăți în a se adapta exigențelor educaționale,

Satisfacția mea profesională a fost mult mai mare în situația în care am obținut rezultate bune și foarte bune cu acești elevi, iar recunoștința din ohii lor este răsplata cea mai valoroasă pe care am primit-o de-a lungul întregii mele cariere.

BIBLIOGRAFIE/WEBOGRAFIE

- Călineci, Marcela Claudia, Goia, Delia, Oancea,,Ana Maria, Țibu, Speranța, *Consiliere și dezvoltare personală. Rolul cadrului didactic în construirea și dezvoltarea unor medii de învățare inclusive, suport de curs- modulul 3 (CRED)*
- Gherguț, Alois, Frumos, Luciana, *Educația incluzivă. Ghid metodologic*, Editura Polirom, Iași, 2019
- Gherguț Alois - *Educație incluzivă și pedagogia diversității*, Editura Polirom, Iași, 2016
- <https://proform.snsr.ro/campanie-online/educatia-incluziva-si-managementul-scolii-pentru-diversitate>
- <https://iteach.ro/experientedidactice/caracteristicile-grupului-scolar>

APLICAȚIILE MULTIMEDIA ÎN PROIECTAREA DIDACTICĂ INOVATIVĂ

OPREA ANDREEA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.2, TIMIȘOARA

Aplicațiile multimedia în proiectarea didactică inovativă joacă un rol esențial în modernizarea și îmbunătățirea procesului de învățare. În contextul educațional actual, tehnologiile multimedia pot transforma modul în care sunt prezentate și înțelese informațiile, stimulând implicarea și motivarea elevilor. Aplicațiile multimedia în educație se referă la utilizarea integrată a diverselor forme de media (texte, imagini, sunet, video, animații) pentru a crea experiențe de învățare interactive, dinamice și captivante. Acestea permit predarea unor concepte complexe într-un mod accesibil și eficient, contribuind la dezvoltarea abilităților cognitive ale elevilor și la promovarea învățării active.

Beneficiile aplicațiilor multimedia în proiectarea didactică inovativă sunt:

Creșterea motivației și interesului. Aplicațiile multimedia pot capta atenția elevilor și le pot stimula curiozitatea, făcând procesul de învățare mai atractiv. Folosirea materialelor vizuale și auditive poate face lecțiile mai interesante și poate ajuta elevii să înțeleagă mai ușor concepte dificile.

Personalizarea învățării Aceste aplicații permit crearea de resurse educaționale adaptate nevoilor individuale ale elevilor. De exemplu, elevii pot învăța într-un ritm propriu prin accesarea de materiale multimedia care se potrivesc stilului lor de învățare .

Srijinirea învățării prin descoperire. În loc să fie doar consumatori pasivi de informație, elevii pot deveni actori activi în procesul educațional prin utilizarea unor platforme multimedia interactive . Acestea permit elevilor să învețe prin experimentare și explorare.

Îmbunătățirea înțelegerii conceptelor abstracte. Mulțe concepte abstracte sau complexe (de exemplu, teorii din fizică, chimie sau matematică) pot fi mai ușor înțelese prin simulări interactive sau animații care ilustrează procesul sau fenomenul respectiv în mod vizual.

Dezvoltarea abilităților digitale. Utilizarea aplicațiilor multimedia contribuie la dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor, o componentă esențială într-o eră digitală în continuă schimbare.

Tipuri de aplicații multimedia în educație

Software educațional interactiv: Aceste aplicații oferă activități interactive (de exemplu, exerciții de vocabular, teste de matematică sau programe de simulare) care permit elevilor să aplice ceea ce au învățat într-un mod activ și să primească feedback imediat.

Platforme de învățare online: Platformele ca Moodle, Google Classroom, sau Kahoot! utilizează elemente multimedia (videoclipuri, fișiere audio, prezentări interactive) pentru a susține învățarea la distanță sau complementară învățării tradiționale.

Simulări și jocuri educative: Jocurile educaționale sunt excelente pentru învățarea prin practică. Acestea sunt concepute pentru a face învățarea mai captivantă și pentru a ajuta elevii să înțeleagă concepte prin experiențe interactive. Exemple includ simulările de experimente științifice sau jocurile pentru învățarea limbilor străine.

Tutoriale video și animații:Tutorialele video sau animațiile sunt excelente pentru explicarea unor procese sau teorii complexe, într-un mod ușor de urmărit și înțeles. Acestea pot fi folosite pentru a ilustra subiecte de la geografie la biologie.

Aplicarea în practică a aplicațiilor multimedia în proiectarea didactică

Proiectarea lecțiilor interactive:Profesorii pot utiliza aplicații multimedia pentru a crea lecții mai dinamice, integrând videoclipuri explicative, teste interactive sau simulări pentru a ajuta elevii să înțeleagă și să aplice conceptele teoretice.

Învățare colaborativă:Platformele multimedia permit elevilor să colaboreze într-un mediu online, discutând idei sau realizând proiecte comune. De exemplu, un proiect de grup în care elevii trebuie să creeze o prezentare video pe o temă dată poate spori colaborarea și dezvoltarea abilităților de lucru în echipă.

Evaluarea învățării prin feedback interactiv:Aplicațiile multimedia permit evaluarea formativă continuă, oferind elevilor posibilitatea de a primi feedback imediat după completarea unor activități, ceea ce contribuie la îmbunătățirea învățării. De exemplu, un test interactiv online poate corecta răspunsurile greșite și poate oferi explicații suplimentare.

Accesul la tehnologie:Unele școli sau elevi pot să nu aibă acces la tehnologiile necesare, ceea ce poate crea disparități în implementarea unor metode de învățare multimedia.

Formarea cadrelor didactice:Pentru ca aplicațiile multimedia să fie utilizate eficient, este necesar ca profesorii să fie pregătiți să le integreze în procesul didactic. Formarea continuă și suportul tehnic sunt esențiale pentru succesul implementării acestora.

Dependența de tehnologie:Este important ca utilizarea aplicațiilor multimedia să fie echilibrată și să nu devină o dependență. Deși tehnologia poate sprijini învățarea, interacțiunile față în față și învățarea tradițională rămân esențiale.

Aplicațiile multimedia sunt un instrument puternic în proiectarea didactică inovativă, aducând beneficii semnificative în procesul de învățare. Ele pot sprijini diversificarea metodelor didactice, stimulând creativitatea și gândirea critică a elevilor. În același timp, succesul utilizării acestora depinde de formarea corespunzătoare a cadrelor didactice și de accesul la tehnologie, aspecte care trebuie luate în considerare atunci când sunt implementate în școli.

Bibliografie:

<https://digitaledu.ro/platforme-educationale/>

http://prodidactica.md/wp-content/uploads/2022/04/Ghid_Agro.pdf

Procesul educational în era digitalizată

Prof.înv.primar Oprea Andreea Elena

Liceul Sanitar Antim Ivireanu, Râmnicu Vâlcea

Era digitală a influențat decisiv dezvoltarea procesului instructiv-educativ. Geneza învățământului online s-a consuit în mileniul al treilea în cadrul universităților și campusurilor, însă debutul acestuia este cu siguranță provocat de situația epidemiologică de COVID-19, când a luat amploare învățământul online la ciclul primar, ca urmare a sistării oricărei activități economice, inclusiv și a celei educaționale. Pandemia COVID-19 a fost un moment prielnic de aplicare a TIC-ului în procesul instructiv-educativ, demonstrând rolul major al educației în cadrul societății și confirmându-ne faptul că în orice situație există o alternativă. Mulți „apostoli” ai noii ere informaționale au fost puși în ipostaza de a folosi mijloacele digitale în alt scop, total diferit de cel obișnuit, astfel și-au utilizat gadgeturile în scopuri instructive și mai puțin în scopuri distractive. Era digitală deschide în fața noastră un șir de oportunități, acestea fiind revalorificate pe deplin în primăvara anului 2020, fiind considerată această perioadă un „new deal” al societății contemporane. În această etapă ne-am convins de faptul că, cu o sută de ani în urmă, sistemul educațional nu ar fi putut face față acestor provocări. Era digitală favorizează continuarea procesului de învățământ la distanță în cazuri excepționale, precum a fost primăvara anului 2020, care ne-a instruit în domeniul TIC mai bine decât am fi făcut-o individual mai mulți ani la rând. Ca urmare a politicilor educaționale și a procesului de dezinstituționalizare, era digitală a favorizat incluziunea școlară la nivelul claselor primare, astfel TIC-ul are rolul de a susține eforturile cadrului didactic, implicând calitate, atractivitate și cromatică a procesului instructiv-educativ. Utilizarea prietenului digital în scopuri instructiv-educative contribuie la sporirea entuziasmului și a independenței elevilor; toată informația se află la un click distanță; utilizarea platformei Google Classroom permite oferirea unor comentarii private elevilor, conferinduse un feed-back pentru fiecare elev; îi face pe elevi să devină mai conștienți și mai pregătiți pentru viața de mâine. Referindu-ne la experiența digitală la nivelul claselor primare ne referim la lecțiile desfășurate pe platformele educaționale sincron: Zoom, Google Meet, Teams, Skype, etc. De asemenea s-au realizat și lecții pe rețelele de socializare: Viber, Messenger, dar în grupuri restrânse de elevi, platformele educaționale asincron (Moodle, Google Classroom) s-au dovedit a fi ineficiente în mobilizarea elevilor în procesul instructiv-educativ. Provocările ar fi că societatea contemporană se confruntă cu unele neajunsuri economice, astfel, în ciuda progresului tehnologic, unele categorii sociale rămân la limita

existenței, deci nu toți copiii sunt dotați cu echipamente de ultimă generație pentru a face față noilor tendințe educaționale. Pandemia COVID-19 a fost o mare provocare pentru cadrele didactice, managementul școlar, cât și pentru părinții elevilor. În timp ce elevii se simțeau „ca peștele în apă”, învățătorii au fost nevoiți să se autoinstruiască în mare parte. Munca cadrului didactic se dublează, pe alocuri triplează; atenția elevilor este susținută pe o durată mică de timp ca acțiune a factorilor perturbatorii – „acasă sunt multe lucruri pe care cadrele didactice nu le pot lua în considerație: condițiile de viață și trai diferite; faptul că copiii mai sunt implicați în munci agricole sau casnice; au grijă de animale sau frați/surori mai mici; nu toți dispun de calculatoare sau sunt mai mulți copii în casă la un calculator; viteza Internetului e diferită și capacitatea calculatorului la fel etc” . Pe lângă arsenalul de avantaje, învățământul primar în această epocă a digitalizării prezintă și câteva dezavantaje: dependența, nesiguranța cibernetică, robotizarea sistemului educațional, de asemenea și gestionarea proastă a timpului petrecut în fața micilor ecrane poate să se manifeste prin performanțe academice mai slabe. Copiii pot transforma cu ușurință computerul în proteză cognitivă, instalându-se un soi de „lene intelectuală”. Multe dintre sarcinile sau activitățile de învățare trebuie realizate direct de către copil, fără nici un fel de ajutor . Conform cercetărilor, comunicarea nonverbală este un element primordial în receptarea mesajului. Elevilor le place să învețe de la profesorii care emană căldură, afectivitate, pasiune față de disciplină, interes față de discipoli. Profesorii trebuie nu doar să comunice informația, dar să le insufle discipolilor sete de cunoaștere și spiritul unei învățări permanente. Din toate timpurile meseria de cadru didactic era una universală, astăzi, datorită tendințelor inovatoare profesorul este un inginer care nu își propune să făurească niște roboți care realizează totul automat, fără a pune întrebări și a explora lumea din jur, ci tineri activi, cu inițiativă, dominați de spirit civic și conștiință democratică. În concluzie, educația online nu tinde să înlocuiască sistemul tradițional, ci vine ca o alternativă, ca un suport în cazuri excepționale, însă nu putem vorbi de o educație sută la sută online. Ținând cont de cele cinci limbaje ale iubirii copiilor, orice copil are nevoie de afectivitate, de căldură suflătoare, dar acești „prieteni reci” nu pot înlocui relațiile interumane, relațiile profesor-elev.

Bibliografie

1. Georgeta Pânișoară, Psihologia copilului modern, Ed. Psihologia copilului & Parenting.
2. Pavel Cerbușca Învățământul general în mod online:eficacitate și eficiență

Lectura în era digitală

Prof.înv.primar Oprea Andreea Elena

Liceul Sanitar Antim Ivireanu, Râmnicu Vâlcea

Lectura a fost mereu o metodă excelentă de relaxare, educare și dezvoltare personală. În ultimii ani, tehnologia a schimbat fundamental felul în care citim și accesăm informațiile, iar cărțile online au devenit o alternativă tot mai căutată față de cele tipărite. Datorită avantajelor lor practice și a accesibilității crescute, tot mai mulți cititori aleg să își extindă biblioteca digitală în loc să adauge volume noi pe rafturi, adaptându-se astfel la cerințele și oportunitățile erei digitale.

Cititul în format digital vine cu numeroase funcționalități inovatoare care îmbunătățesc substanțial experiența de lectură. Multe platforme oferă opțiuni personalizabile care nu sunt disponibile în cazul cărților fizice, transformând lectura într-o experiență mai interactivă și eficientă.

Ecranele cu tehnologie e-ink oferă o experiență similară cu hârtia și nu obosec ochii, făcând posibilă lectura prelungită fără disconfort. Poți căuta rapid un cuvânt sau o expresie în text, ceea ce face lectura mai eficientă și facilitează cercetarea sau studiul.

Funcția de marcare și adăugare de notițe permite păstrarea gândurilor importante fără a deteriora cartea, creând astfel o experiență de lectură mai organizată și personalizată. Posibilitatea de a explora titluri din întreaga lume, fără a depinde de stocurile librăriilor locale, îmbogățindu-ți astfel experiența culturală. Alegerea de cărți online este o opțiune inteligentă și practică pentru orice cititor modern. Accesibilitatea crescută, prețurile competitive, funcționalitățile avansate și impactul pozitiv asupra mediului sunt doar câteva dintre motivele pentru care lectura digitală câștigă din ce în ce mai mult teren. Fie că vrei să îți îmbogățești cunoștințele, să te relaxezi sau să te bucuri de o poveste captivantă, cărțile digitale reprezintă o soluție modernă, flexibilă și perfect adaptată nevoilor și stilului de viață contemporan.

Fenomenul lecturii în epoca transformărilor digitale are avantajele sale: putem căuta informația dorită, putem lua cu noi, pe un singur dispozitiv, câte cărți dorim, iar internetul ne oferă acces la orice text. Totul pare atât de facil! Dar totul are un preț. Printr-o navigare superficială, prin transmiterea de biți de la un mediu de stocare la altul, nu se poate realiza o cunoaștere adevărată. Însușirea informației depinde de profunzimea prelucrării.

Uitarea sau imposibilitatea de a te descurca în noianul de informații conduce inevitabil la absența randamentului mental sau incapacitate critică. Rezultatul este distragerea atenției, lipsa de concentrare, pierderea informației, până la urmă, inutilitatea lecturii. Simpla competență digitală

nu-ți asigură accesul la cunoaștere. Spre deosebire, textul imprimat pe hârtie, poate fi cu ușurință fixat în memorie. Nivelul de atenție și felul de concentrare pe care îl implică cititul literaturii poate fi atins doar în cazul lecturii pe suport palpabil, precum hârtia.

Apariția cărții digitale ar putea însemna dispariția cărții tradiționale așa cum apariția cărții tipărite a însemnat dispariția cărții scrise de mână? Puțin probabil. Oamenii vor continua să fie atrași de aspectul cărților și de experiența unică de a citi pagini de hârtie, legate între coperte.

Până și literatura s-a aliniat noilor tendințe. Și nu e vorba despre un text digitalizat, o variantă a textului tipărit ce poate fi citit printr-un program de calculator. Mai mult decât atât, o operă digitală poate fi astfel calificată dacă face parte dintr-un demers tehnologic specific, ce include implicarea mașinilor pe care este executat un program. Sunt folosite instrumente informatice capabile să producă nu doar texte, ci literatură, utilizând algoritmi, codificare numerică, 247 calculabilitate, gestionarea fluxului, interactivitate, labilitate, compatibilitate, chiar ubicuitate. Formele literare actuale, narative sau poetice, sunt influențate de tehnologia și cultura digitală.

Noul fenomen literar din epoca transformărilor digitale propune o schimbare radicală a modului în care a fost percepută dintotdeauna literatura.

Dacă cititorul poate deveni scriitor, dacă spectatorul poate urca pe scenă și devine el însuși actor, care mai e rolul artistului? Dar destinul lui? Să fie 248 condamnat oare la singurătate, anonim și uitare? Dar cultura – adevărata cultură – pe mâna cui rămâne, dacă oricine poate fi orice? Se spune că istoria se repetă. Parcă-l auzim pe Ion Heliade Rădulescu îndemnându-i pe tinerii scriitori: „Scrieți, băieți, numai scrieți! [...] e vremea de scris, și scrieți cât veți putea și cum veți putea.”

Bibliografie

- 1.Barbosa, Pedro, Ciberliteratura – creație literară și computer, Lisabona, 1996, Edițiile Cosmos.
- 2.Castanyer, Laura Borrás, Textualități electronice – noi scenarii pentru literatură, Barcelona, (ed. 2005), Editorial UOC.

Dezvoltarea emoțională a copilului în era digitală

Prof.înv.primar Oprea Andreea Elena

Liceul Sanitar Antim Ivireanu,Râmnicu Vâlcea

Stima de sine este o adevărată baghetă magică prin care putem forma viitorul unui copil. Stima de sine a unui copil poate afecta fiecare domeniu din existența lui, de la prietenii pe care și-i alege și felul cum va învăța în școală, până la ce fel de slujbă își va alege... (Stephanie Martson).Cea mai eficientă educație pentru un copil constă în joaca lui cu lucrurile frumoase. (Platon).Copiii secolului XXI sunt înconjurați de mijloace electronice care le acaparează toată atenția și mai tot timpul. Era digitală a adus cu sine „nativii digitali”. Această realitate într-o permanentă dinamică, solicită copiilor adaptabilitate și flexibilitate.Oportunitățile de învățare vor fi din ce în ce mai dezvoltate dar copiii au nevoie să fie asistați și dirijați pentru a dobândi aptitudini și atitudini potrivite. Copiii îndrăgesc utilizarea oricărui device IT și îl utilizează cu abilitate de la cea mai fragedă vârstă. De cele mai multe ori, profesorii și părinții se pot simți neputincioși în fața noilor generații digitale de copii crescuți în preajma calculatoarelor și telefoanelor „smart” pe care le- au transformat inconștient în extensii aproape firești ale activităților lor zilnice. Beneficiile pot fi numeroase:

- Pagini de socializare pentru păstrarea legăturii părinte- profesor;
- Stimularea de reflecții critice;
- Creșterea motivației pentru învățare;
- Antrenarea inteligenței emoționale, etc.

Avantajele utilizării tehnologiei:

- Copiii sunt capabili să gestioneze mai multe activități într-un timp scurt;
- Resursele educaționale adaptate vârstei le pot facilita comunicarea, exprimarea și gândirea logică;
- Gândirea copiilor poate deveni mai flexibilă adaptată la cerințele din prezentul lor;
- Cei mici înțeleg și descoperă informații captivante despre mediul înconjurător;

- Pot construi roboți și aplicații atractive, să programeze și să-și formeze gândirea algoritmică prin jocuri creative, să urmeze cursuri, să-și dezvolte abilități și competențe importante pentru multe dintre meseriile viitorului.

Pentru că tehnologia digitală din ultimii ani a cunoscut o dezvoltare spectaculoasă, online-ul a devenit tot mai accesibil chiar și pentru copiii mai mici. Jocurile de pe tabletă sau calculator (jocuri de logică, matematică sau memorie), pe lângă scopul de a ajuta copilul să se adapteze mediului exterior, au și beneficiul de a-i dezvolta abilități de comunicare cât și matematică în concordanță cu direcțiile sistemului de educație. Tehnologia este viitorul, tehnologiile IT oferă diverse mijloace didactice ultramoderne: crearea unei povești digitale cu implicarea copiilor (aplicația storymaker), realizarea hărților conceptuale, folosirea platformelor de comunicare și socializare, etc.. Se pot enumera motoarele de căutare a informațiilor (google), platformele de comunicare (yahoo), crearea de materiale multimedia și filmulețe educative (ppt, flash), etc. Programele școlare cuprind tot mai mult utilizarea tehnologiei iar profesorii experimentează noi metode de predare. În contextul pandemiei învățarea online a fost impusă rapid, fapt care a bulversat sistemul de învățământ printr-un salt abrupt de la paginile cărților la paginile web. Elevii nu au avut acces egal la resursele tehnologice și de aici s-a produs o sincopă în parcursul de învățare pentru unii elevi, din păcate. Această situație nu trebuie trecută cu vederea, factorii implicați (școală, societate, familie) răspunzători de educația și dezvoltarea intelectuală a copiilor, trebuie să decidă în favoarea acestora și să selecteze cele mai eficiente metode de învățare. Este clar că avantajele utilizării mijloacelor moderne de învățare prin folosirea tehnologiei sunt mai multe decât dezavantajele, dar cheia succesului în clasă va fi întotdeauna relația directă profesor- elev, în această interacțiune se produce adevărata educație. Tehnologia în educație poate oferi oportunități variate și deschide uși spre noi experiențe, însă nicio tehnologie modernă nu poate înlocui pasiunea și dăruirea unui dascăl talentat și implicat cu toată ființa sa în educarea și formarea generațiilor „digitale”.

Bibliografie

- 1.S.M. Cioflica, B. Iliescu, Prietenul meu, calculatorul, (Ghid de utilizare pentru preșcolari), Ed. Tehno-Art, Petroșani, 2003.
- 2.Poenaru, Vasile-., Calculatorul, prietenul nostrum”, Ed.Coresi, București, 2005

Calculatorul cuantic

Prof. dr. OPRIȘAN CRISTIAN-DAN

Liceul "Regina Maria" Dorohoi

Una dintre aplicațiile mecanicii cuantice care a atras atenția în ultimul timp o constituie calculatorul cuantic, motivele fiind posibilitatea procesării paralele a datelor, decriptarea, viteza de calcul mult sporită. Calculatorul cuantic folosește principiile mecanicii cuantice pentru stocarea și procesarea informației, mai precis se bazează pe menținerea coerenței pentru a efectua calculele.

Calculatorul clasic este un dispozitiv care operează cu cifre binare (0 și 1), numite biți, pe când calculatorul cuantic operează cu biți cuantici (qubiți).

Calculatoarele cuantice nu ar fi atât de eficiente dacă biții cuantici nu ar interfera. Algoritmii cuantici sunt concepuți astfel încât să aibă loc interferența, pentru ca la sfârșitul calculului qubiții să fie într-o astfel de stare care, odată măsurată, să furnizeze rezultatul. Funcționarea acestui calculator se bazează pe efectul cuantic numit superpoziția stărilor.

Într-un calculator clasic, unitatea elementară a informației, bitul, are două valori: 0 sau 1. Această valoare este fixă: doi biți conțin două unități de informație.

Bitul cuantic (qubitul) reprezintă o superpoziție cuantică a celor două stări (0 și 1), el fiind, de fapt, o combinație liniară a celor două valori, având forma: $|Q\rangle = a|0\rangle + b|1\rangle$, a și b reprezentând probabilitatea ca bitul cuantic $|Q\rangle$ să se afle în starea 0, respectiv în starea 1. În plus, a și b respectă relația: $|a|^2 + |b|^2 = 1$ (suma probabilităților este egală cu 1).

Valoarea reală a unui qubit se cunoaște doar dacă el colapsează cuantic, în urma măsurării, devenind fie $|0\rangle$, fie $|1\rangle$, adică ultima stare cuantică în care a fost găsit. În urma măsurării, un bit cuantic devine un bit clasic, de aceea operația de măsurare trebuie efectuată la sfârșitul șirului de procesare a datelor. Eficacitatea unui qubit crește exponențial: doi qubiți combinați conțin 4 unități de informație (00, 01, 10, 11), trei qubiți conțin 8 unități de informație, patru qubiți conțin 16 unități, ș.a.m.d. Generalizând, n qubiți pot fi simultan în 2^n stări (unități de informație).

Există câteva căi de cercetare pentru realizarea calculatorului cuantic:

- 1) **Qubiții supraconductori** reprezintă cea mai folosită cale. Acești qubiți sunt de fapt circuite integrate realizate din materiale supraconductoare. Ei valorifică fenomenul de coerență cuantic, dând posibilitatea să mențină stările de superpoziție, ceea ce le permite să efectueze calcule cuantice. Qubiții supraconductori au avantajul că sunt relativ ușor de integrat în tehnologiile actuale. Totodată, sunt foarte sensibili la semnale perturbatoare, necesitând tehnici avansate de corecție a erorilor.
- 2) **Realizarea de qubiți cu ajutorul capcanelor ionice.** Acestea folosesc pulsuri LASER scurte pentru a captura și a manipula starea cuantică internă a unor ioni. Acest tip de calculator are nevoie de puține corecții ale erorilor, motiv pentru care poate efectua calcule precise. Ele sunt mai greu de integrat cu tehnologiile actuale, iar viteza de calcul este relativ mică.
- 3) **Realizarea de qubiți topologici.** Această metodă se bazează pe folosirea unor cvasiparticule (de exemplu: anyonii), în scopul măsurării spinului acestora (spin întreg-bosoni sau semiîntreg-fermioni). Cvasiparticulele nu sunt particule reale, ci grupuri de particule care pot fi tratate ca niște particule individuale. Aceste calculatoare sunt insensibile la erori, sunt stabile și ușor de integrat. Ele sunt foarte complexe, atât experimental, cât și teoretic, iar progresele în acest domeniu sunt relativ lente.

Există și **inconveniente**: Qubiții sunt foarte sensibili la factorii de mediu externi (fluctuații de temperatură, unde electromagnetice.etc). Factorii externi provoacă pierderea coerenței qubiților, ducând la erori de calcul. Prin urmare, trebuie să existe sisteme de corectare a erorilor care apar în timpul funcționării acestor calculatoare. Acest lucru duce la creșterea numărului de qubiți fizici, astfel încât numărul lor va depăși numărul de qubiți logici (menționez faptul că un qubit fizic este un sistem fizic care stochează și manipulează informații cuantice, iar un qubit logic este noțiune matematică abstractă, în care stările cuantice sunt protejate împotriva erorilor).

Aplicații ale calculatoarelor cuantice:

1. O aplicație a calculatoarelor cuantice este chiar **mecanica cuantică**. La nivel cuantic sunt determinate proprietățile electrice, optice, chimice ale materialelor. Dacă se pot rezolva ecuațiile care guvernează atomii și moleculele, atunci se obține un instrument potrivit pentru a proiecta materiale cu proprietăți fizice și chimice bine

definite. S-ar putea realiza catalizatori mai eficienți, medicamente pentru boli care nu își au tratament acum, sisteme pentru capturarea CO₂ rezultat în urma unor procese tehnologice, materiale supraconductoare la temperatura camerei și, în general, orice structură fizico-chimică ce ar contribui fundamental la revoluția tehnologică.

2. **Sectorul financiar** poate avea beneficii mari în urma folosirii calculatorului cuantic. Operațiunile financiare implică deseori calcule matematice complexe, cu număr imens de variabile, care depășesc capacitatea calculatoarelor clasice, impunându-se astfel folosirea calculatoarelor cuantice.

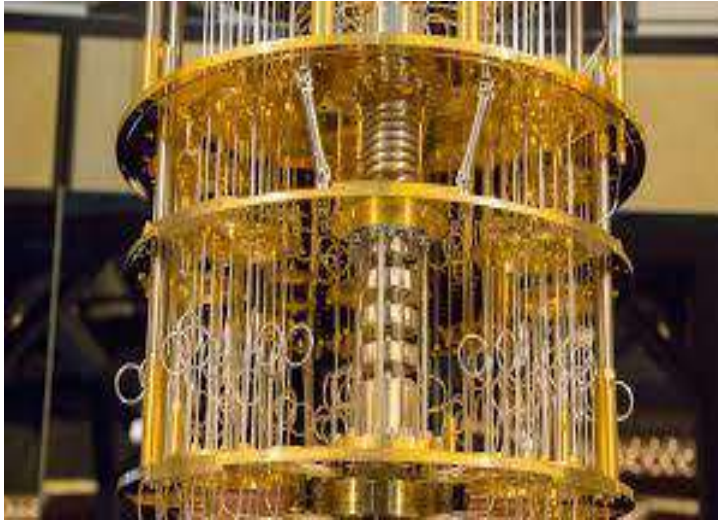
3. **Sectorul logistic** este un alt domeniu de utilizare a calculatoarelor cuantice. Un exemplu în aceste sens este problema comis voiajorului (*dată fiind o listă de orașe și distanțele între fiecare două dintre ele, care este cel mai scurt traseu posibil pentru a vizita fiecare oraș o singură dată și de a te întoarce la orașul de origine?*). Deși enunțul este simplu, problema este foarte greu de rezolvat cu ajutorul calculatoarelor clasice, oricât de performante. Algoritmii folosiți de calculatoarele cuantice pot oferi soluții foarte rapide. Planificarea itinerariilor pe care se deplasează vehiculele de aprovizionare este o sarcină foarte complicată în cazul firmelor mari. Informatica cuantică permite o evaluare foarte bună a itinerariilor posibile, astfel încât să poată fi alese cele mai eficiente și mai sigure soluții.

4. **Prognozele meteorologice.** În principiu, nu este posibil ca un calculator cuantic să poată fi folosit pentru a realiza predicții meteo, deoarece ecuațiile folosite pentru prognozele meteo sunt neliniare și nu pot fi rezolvate cu algoritmi cuantici. Totuși, ele pot fi modificate astfel încât să poată fi abordate de către calculatoarele cuantice. Însă timpul de calcul pentru a realiza o prognoză meteo este cel puțin egal cu cel necesar în cazul folosirii calculatorului clasic și deci nu s-ar exploata în nici un fel avantajele calculatorului cuantic.

Printre alte posibile aplicații, menționez: căutarea rapidă într-o bază de date și factorizarea numerelor întregi (scrierea lor ca un produs de factori primi).

Factorizarea poate servi la spargerea diverselor sisteme protejate cu parole (în acest caz, calculatoarele cuantice ar crea mari probleme).

Aproape sigur, după ce teoreticienii se vor pune de acord asupra utilității sale, iar experimenterii vor depăși problemele de ordin practic, calculatorul cuantic va deveni, la un moment dat, un instrument la fel de banal precum este acum calculatorul clasic.

Bibliografie:

1. Baggott, J. – The Quantum Story, Oxford Landmark Science, Oxford, 2016.
2. Oxford. Dicționar de fizică (trad. din lb. engleză), Ed. All, București, 2010.
3. Presură, C. – Fizica povestită, Ed. Humanitas, București, 2014.
4. Science et Vie, no. 1272, sept. 2023.
5. Știință și Tehnică, nr. 124, iunie-iulie 2023.

Inovația digitală în educația copiilor cu dizabilități

Luciana Pădeanu, Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Constantin Pufan”

Timișoara

Inovația digitală joacă un rol esențial în educația copiilor cu dizabilități, oferind instrumente și resurse care facilitează procesul de învățare și contribuie la incluziunea acestora în mediul educațional. Integrarea tehnologiilor digitale în educație permite adaptarea conținutului și a metodologiilor de predare la nevoile specifice ale fiecărui elev, asigurându-se astfel un mediu de învățare accesibil și eficient.

Importanța tehnologiilor informaționale și de comunicare în educația specială rezultă din numeroasele inovații care au îmbunătățit și diversificat modalitățile prin care tehnologia poate sprijini copiii cu nevoi speciale. Spre deosebire de copiii fără dizabilități, care se adaptează cu ușurință la configurațiile standard ale computerelor disponibile în comerț, copiii cu dizabilități necesită adesea adaptări specifice. Aceste modificări nu sunt doar benefice, ci de multe ori indispensabile pentru a le asigura accesul egal la educație și la resursele tehnologice.

Tehnologiile digitale au transformat modul în care informația este accesată și procesată, oferind oportunități semnificative pentru personalizarea învățării. Elevii cu dizabilități pot utiliza dispozitive și software specializate care le facilitează accesul la informație. De exemplu, pentru copiii cu deficiențe de vedere, există cititoare de ecran și afișaje Braille electronice. Platformele educaționale digitale permit adaptarea conținutului și a ritmului de învățare în funcție de nevoile individuale ale elevilor, oferind resurse variate, precum videoclipuri, animații și simulări interactive. Instrumentele digitale facilitează comunicarea între elevi, profesori și părinți, indiferent de locație, și încurajează colaborarea prin intermediul platformelor online. Efectele utilizării tehnologiilor informaționale și de comunicare asupra elevilor:

- calculatoarele facilitează accesul independent la educație, oferind elevilor oportunități de învățare autonomă (Moore & Taylor, 2000; Waddell, 2000);
- elevii cu nevoi educaționale speciale beneficiază de posibilitatea de a îndeplini sarcinile în propriul ritm;
- cei cu deficiențe de vedere pot accesa informațiile online în egală măsură cu colegii lor fără probleme de vedere (Waddell, 2000);
- elevii cu dificultăți profunde și multiple de învățare își pot îmbunătăți comunicarea prin utilizarea tehnologiei (Detheridge, 1997);
- tehnologiile asistive de comunicare vocală sporesc încrederea și credibilitatea socială a elevilor atât în mediul școlar, cât și în comunitate (Buckler & Peterson, 2012);

- creșterea familiarizării cu tic în rândul elevilor îi motivează să utilizeze internetul și acasă, atât pentru studiu, cât și pentru recreere (Waddell, 2000).

Implementarea tehnologiilor digitale în educația specială a condus la dezvoltarea unor instrumente și platforme dedicate:

- *Platforma Logopedia*: Aceasta este prima platformă digitală educațională dedicată copiilor vorbitori de limba română, conținând 11 jocuri educaționale interactive. Scopul acestui instrument este de a sprijini dezvoltarea limbajului și a comunicării la copiii cu dificultăți în acest domeniu.
- *Aplicații mobile pentru dezvoltarea limbajului*: Există aplicații care oferă descrieri în limbaj mimico-gestual și dramatizări sub formă de scenete de teatru radiofonic, contribuind la dezvoltarea abilităților de comunicare ale copiilor cu deficiențe de auz (timlogo.ro).

Deși tehnologiile digitale oferă multiple beneficii, implementarea lor în educația copiilor cu dizabilități întâmpină și provocări:

- Nu toți elevii sau școlile dispun de resursele necesare pentru a achiziționa și utiliza tehnologiile digitale avansate.
- Profesorii trebuie să fie pregătiți să integreze eficient tehnologiile digitale în procesul educațional și să adapteze materialele la nevoile specifice ale elevilor cu dizabilități.
- Utilizarea tehnologiilor digitale implică și riscuri legate de siguranța online a copiilor, fiind necesară educarea acestora în privința comportamentelor sigure în mediul virtual (siguronline.md).

Florian și Hegarthy (2004) subliniază că un aspect esențial al utilizării programelor de instruire asistată pentru elevii cu cerințe educative speciale este impactul acestora asupra participării la activitățile de grup. Este important să se găsească un echilibru între avantajul învățării individuale, în ritm propriu, și riscul de izolare pe care unii cursanți îl pot resimți atunci când această metodă limitează interacțiunea cu ceilalți. Prin urmare, trebuie analizat modul în care programul sprijină sau restricționează această participare.

Bibliografie:

Buckler, T., Peterson, M. (2012). Is there an app for that? Developing an evaluation rubric for apps for use with children with special needs, *The Journal of BSN Honors Research*, 5 (1). archie.kumc.edu/handle/2271/1092.

Detheridge, T. (1997). Bridging the Communication Gap for Pupils with Profound and Multiple Learning Difficulties, *British Journal of Special Education*, 24 (1), 21-26.

Florian, L., Hegarty, J. (2004). *ICT and special educational needs. A tool for inclusion*. Maidenhead: Open University Press.

Ghid de bune practici pentru educarea limbajului copiilor cu deficiențe de auz, disponibil la https://timlogo.ro/Ghiduri/Ghid_de_bune_practici.pdf

Ghid de implementare a standardelor de protecție și siguranță a copiilor în mediul online, disponibil

la https://siguronline.md/files/resources/70/GHID_DE_IMPLEMENTARE_A_STANDARDELOR_DE_PROTECIE_I_SIGURAN_A_COPIILOR_N_MEDIUL_ONLINE.pdf

Moore, D., Taylor, J. (2000). Interactive Multimedia Systems for Students with Autism, *Journal of Educational Media*, Routledge, 25 (3), 169-175.

Waddell, L. (2000). *The Pilot Internet Project: Evaluation Report*. Royal National Institute for the Blind, London, England.

Educația în era digitală

Educația digitală este utilizarea inovatoare a instrumentelor și tehnologiilor digitale în timpul predării și învățării și este adesea denumită învățare îmbunătățită prin tehnologie sau e-Learning. Utilizarea tehnologiilor digitale oferă educatorilor posibilitatea de a crea oportunități de învățare captivante în cursurile pe care le predau, iar acestea pot lua forma unor cursuri și programe mixte sau complet online. Învățarea de tip mixt, cunoscută și sub denumirea de învățare hibridă, este o abordare a educației care combină materiale educaționale online și oportunități de interacțiune online cu metode tradiționale de clasă bazate pe loc.

Metodele de învățare combinate pot duce la creșterea nivelului de performanță al elevilor. Dacă se folosește o combinație de instruire digitală și timp individual, elevii pot lucra pe cont propriu cu noi concepte, acest lucru stimulând independența și creșterea încrederii. Folosirea calculatorului în procesul instructiv educativ a devenit o resursă educațională cu potențial mare în toate ariile curriculare. În această perioadă, folosirea computerului a devenit o rutină. Profesorii au fost nevoiți să se adapteze, într-un timp relativ scurt, condițiilor actuale și să utilizeze resurse specifice evoluției omenirii și a științei.

Globalizarea, digitalizarea, tehnologizarea, cu ritmurile ei accelerate au impus o nouă necesitate aceea a schimbării modului nostru de a gândi. Această nouă problemă globală a fost denumită „Schimbarea educației din perspectiva impactului viitorului”. Este necesară o transformare a viziunii asupra educației, care poate fi realizată cu succes prin eliminarea rezistenței la schimbare, unde pedagogul se transformă într-un expert în motivație, motivația fiind cheia succesului în această eră a provocărilor și a schimbărilor din lume. De la Piaget la Gardner, teoreticienii mecanismului învățării au subliniat faptul că motivația este fundamentul pe care se construiește succesul educațional.

În era digitală, cantitatea mare de informații poate fi copleșitoare și, de aceea, este necesară selectivitatea în ceea ce privește sursele și informațiile consumate. A fi un cetățean informat înseamnă accesul la informații relevante și actualizate despre lumea, înțelegerea și participarea la procesele și deciziile care afectează comunitatea și societatea în ansamblu. Fie că este vorba despre știri, cercetări sau evenimente actuale, un cetățean informat are acces la o gamă largă de informații din surse credibile și verificate și posedă capacitatea de a gândi critic. În acest sens, rolul profesorului poate fi unul de ghid, ajutând elevii să se orienteze în selectarea unor informații de calitate prin stimularea formării gândirii critice.

Un cetățean informat este capabil să analizeze și să evalueze informațiile în mod critic, să identifice și să evite sursele de dezinformare sau propagandă și să ajungă la concluzii bazate pe fapte. În general, a fi un cetățean informat înseamnă a fi conștient de lumea în care trăiește, a fi capabil de gândire critică și a fi participant activ la procesele și deciziile care afectează comunitatea și societatea în ansamblu.

Viitorul educației este un amestec dinamic de inovație tehnologică și metode pedagogice adaptative. Pe măsură ce navigăm prin aceste schimbări, este vital să ne asigurăm că toți elevii beneficiază de pe urma acestor evoluții, pregătindu-i pentru a excela într-o lume în continuă transformare.

Bibliografie:

1. Vrabie Mihaela - Cetățenie și drepturi europene, Editura Tritonic, 2007
2. 1. Sousa, R. D., Karimova, B., & Gorlov, S. I. 2020 Digitalization as a New Direction in education
3. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
4. Istrate, Olimpiu – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual, Ediția a VIII-a,
5. Mușata-Dacia Bocoș, Instruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București

PROVOCĂRI ALE EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ

prof. Pană Doina Iuliana

Școala Gimnazială Nr. 22, Galați

În ultimii ani, inovația digitală a transformat peisajul educațional, oferind noi modalități de a învăța pentru elevi, iar pentru profesori de a preda și de a gestiona sistemele educaționale. Deși aceste progrese oferă oportunități remarcabile, ele prezintă provocări semnificative care trebuie abordate pentru a asigura faptul că educația promovează cetățenia responsabilă în rândul elevilor.

Odată cu pandemia, atât profesorii cât și elevii și-au dezvoltat rapid competențele digitale. S-au creat multe resurse digitale, inclusiv de către elevi. Elevii au învățat cum să învețe, punând accent mai mult pe calitatea competențelor dobândite decât pe cantitatea cunoștințelor. Provocările legate de educația în era digitală decurg din credința că, în acest moment, copiii știu mai mult decât adulții. Această lume bazată pe tehnologie oferă acces la resurse neprețuite și oportunități de învățare, dar reprezintă totodată o provocare pentru părinți și educatori.

În domeniul educației, inovația digitală și utilizarea tehnologiei în procesul de predare-învățare au adus noi oportunități pentru elevi, profesori și instituțiile educaționale. Fie că vorbim despre platforme de învățare online, aplicații educaționale, realitate virtuală și augmentată, instrumente de colaborare sau evaluare digitală, scopul acestora este de a sprijini elevii în procesul de învățare, făcând educația mai accesibilă, interactivă și personalizată. Inovația digitală cuprinde o gamă largă de tehnologii, inclusiv platforme de învățare online, software educațional și instrumente digitale interactive. Aceste tehnologii au revoluționat sălile de clasă tradiționale, permițând experiențe de învățare personalizate și extinzând accesul la informații. În loc de abordări tradiționale bazate pe lecții predate într-o sală de clasă, inovația digitală în educație încurajează utilizarea materialelor educaționale digitale (video, jocuri educaționale, tutoriale online) și metodelor interactive (învățarea prin jocuri, învățarea bazată pe proiecte). Acestea permit elevilor să își construiască propriile cunoștințe prin explorare și experimentare activă, pot accesa o bogăție de resurse online, pot colabora cu colegi din întreaga

lume și interacționa cu conținuturi interactive care îmbunătățesc înțelegerea lor asupra subiectelor complexe.

Pe măsură ce elevii navighează în lumea digitală, trebuie să dezvolte abilități de gândire critică, capacități de luare a deciziilor etice și o înțelegere a cetățeniei digitale, dezvoltând abilități esențiale pentru viitor. Într-un mediu digital, elevii învață să exprime clar și concis idei complexe, atât prin mesaje scrise, cât și prin videoconferințe. Acest tip de comunicare se transpune direct în abilități de negociere, prezentare și redactare de rapoarte, foarte importante în carierele profesionale viitoare.

Elevii pot oferi și primi feedback în mod constant, ceea ce le permite să îmbunătățească atât conținutul muncii lor, cât și stilul de comunicare. Feedback-ul este un element cheie în procesul de învățare și dezvoltare profesională. Aplicațiile cele mai îndrăgite de elevi precum Kahoot, Quizizz, Google Forms permit implementarea unor instrumente eficiente de evaluare și monitorizare a progresului. Acestea pot include teste online, evaluări automatizate și feedback personalizat în timp real, ceea ce ajută la îmbunătățirea procesului de învățare și la identificarea rapidă a punctelor forte sau a domeniilor care necesită îmbunătățiri. Elevii învață să își împartă sarcinile și să își coordoneze activitățile în mod eficient, să urmărească progresul, să stabilească termene limită utilizând instrumente precum Google Docs, Canva, Alfabetar, Intuitext. Toate acestea ajută la dezvoltarea unor abilități esențiale de gestionare a timpului și de planificare a proiectelor.

Platformele digitale ajută la adaptarea lecțiilor în funcție de nevoile fiecărui elev, creând un mediu de învățare mai eficient, permit adaptarea materialului educațional la nevoile individuale ale elevilor. Aplicațiile educaționale și platformele online precum Google Classroom, Microsoft Teams, Zoom, permit elevilor să își împărtășească gândurile, ideile și soluțiile într-un mod organizat, accesibil și ușor de urmărit, pot ajusta lecțiile și exercițiile în funcție de ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev, contribuind la o experiență de învățare mai eficientă și motivantă. Tehnologiile digitale permit elevilor să colaboreze în timp real, indiferent de locația lor, le permit să comunice, să lucreze împreună la proiecte, să își împărtășească idei și să participe la sesiuni interactive, facilitând învățarea colaborativă și în condiții de distanțare fizică.

Într-o echipă de lucru online, pot apărea provocări tehnice sau diferențe de opinie. Elevii învață să fie flexibili și să găsească soluții creative pentru a depăși obstacolele, iar aceste competențe sunt extrem de valoroase în mediul profesional, unde flexibilitatea și soluționarea rapidă a problemelor sunt esențiale.

Deși colaborarea online pune accent pe muncă în echipă, acest proces le oferă elevilor și oportunitatea de a își asuma roluri de lideri sau coordonatori ai proiectelor. Elevii care preiau roluri de lider în proiectele online învață să își gestioneze colegii, să distribuie sarcini în mod echitabil și să motiveze echipa să îndeplinească obiectivele comune. Aceste experiențe le vor oferi un avantaj semnificativ în carierele lor, unde abilitățile de leadership sunt extrem de căutate. Platformele de colaborare online încurajează elevii să își asume responsabilități individuale pentru succesul unui proiect. Aceștia învață să fie proactivi și să își gestioneze propriile sarcini într-un mod organizat, ceea ce le dezvoltă abilități de auto-motivație și responsabilitate profesională.

Una dintre principalele provocări ale inovației digitale în educație este asigurarea că toți elevii au acces în mod egal la tehnologie. Fisura digitală rămâne o barieră semnificativă în învățare, deoarece copiii din familii cu venituri reduse pot să nu aibă acces la dispozitive sau conexiuni de internet fiabile. Această inechitate poate duce la disparități în rezultatele educaționale, lăsând unii elevi în dezavantaj.

O altă provocare este riscul de dezinformare și distrageri digitale. Cu cantități mari de informații disponibile online, elevii pot avea dificultăți în a distinge sursele credibile de cele nesigure. În plus, natura permisivă a rețelelor sociale și a comunicării digitale poate devia atenția acestora de la studii, afectând negativ performanța lor academică. În plus, profesorii se confruntă cu provocarea de a integra tehnologia în practicile lor de predare într-un mod eficient. Nu toți profesorii sunt echipați cu abilitățile sau resursele necesare pentru a încorpora instrumentele digitale în lecțiile lor, ceea ce poate împiedica beneficiile potențiale ale acestor inovații.

Pentru a aborda aceste provocări, este crucial să implementăm soluții strategice care să promoveze echitatea, gândirea critică și comportamentul digital responsabil în rândul studenților. În primul rând, școlile trebuie să prioritizeze accesul echitabil la tehnologie. Acest lucru poate fi realizat prin parteneriate cu organizații comunitare, inițiative guvernamentale și programe de finanțare care oferă dispozitive și acces la internet populațiilor defavorizate. Asigurarea că toți elevii au instrumentele de care au nevoie pentru a avea succes este esențială pentru a promova un mediu educațional inclusiv. În al doilea rând, educatorii ar trebui să se concentreze pe predarea abilităților de alfabetizare digitală. Aceasta include ajutarea elevilor să evalueze credibilitatea surselor online, să recunoască dezinformarea și să dezvolte abilități de gândire critică. Școlile pot încorpora lecții despre cetățenia digitală în curriculum, subliniind importanța comportamentului etic și a comunicării responsabile în era digitală. Mai mult, dezvoltarea profesională pentru profesori este vitală. Oferirea de formare continuă educatorilor

în integrarea tehnologiei îi va împuternici să utilizeze eficient instrumentele digitale în sălile lor de clasă. Acest suport poate îmbunătăți practicile de predare și poate spori implicarea studenților. În cele din urmă, promovarea unei culturi de comunicare deschisă între profesori, elevi și părinți este esențială. Încurajând discuțiile despre provocările și oportunitățile învățării digitale, școlile pot crea un mediu de suport în care copiii se simt confortabil să navigheze în peisajul digital.

În concluzie, utilizarea tehnologiei în educație prezintă atât provocări, cât și oportunități. Prin abordarea problemelor de acces, dezinformare și practici de predare eficiente, putem valorifica puterea acesteia pentru a cultiva cetățeni responsabili. Prin soluții strategice și un angajament față de echitate, școlile pot asigura că toți elevii sunt pregătiți să prospere într-o lume din ce în ce mai digitală, echipați cu abilitățile și valorile necesare pentru cetățenia responsabilă.

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE

Profesor educatie timpurie PAPA MARIANA
GRĂDINIȚA NR. 3 OTOPENI/ILFOV

Scoala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții, fundamentale din punctul lor de vedere: școala viitorului trebuie să le placă și să fie eficientă.

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă .

Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice și idealurilor educaționale.

Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-și îndeplinească mai bine funcția sa didactică fundamentală. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă.

În abordarea creativității în procesul educațional, elevul trebuie încurajat să gândească independent, să își asume riscuri și responsabilități în demersul său spre formare intelectuală. Evaluarea pentru asigurarea calității și rezultatele obținute trebuie să ne lărgescă perspectiva asupra situației reale din școli, să identifice nivelul de pregătire al elevilor și să ne ajute să descoperim componentele ce au nevoie de sprijin în dezvoltare.

Un obiectiv important ce ar trebui stabilit pentru anii următori este de a dezvolta un indicator internațional al capacității de a învăța, toate acțiunile bazându-se pe cercetarea științifică. Învățământul modern are ca sistem de referință competențele generale și specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învață – elevul – pe parcursul și la finele unui ciclu de instruire, al unui an de studiu. Centrarea pe competențe reprezintă o preocupare majoră în triada predare-învățare-evaluare.

Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoașterii și a inovației. Este necesară extinderea abilităților creatoare ale întregii populații, mai ales ale acelor care le permit oamenilor să se schimbe și să fie deschiși față de idei noi într-o societate diversă din punct de vedere cultural, bazată pe cunoaștere.

Bibliografie:

1. Ionescu M., Radu I.-” Didactica modernă”, Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Alois Gherguț,- “Management general și strategic în educație”, Ed. Polirom, Iași, 2007;

Educația în era digitală

Prof învă primar Pârnu Marilena

Școala Primară Marăcineni ,Buzău

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă **tehnologia informației și a comunicării** (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme. Comunicarea scurta sau abreviata de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasa deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă *critic*, dar în același timp *creativ* noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

De ce este important tipul de învățare care are care include TIC ?

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de **potențial**. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza *tipul de predare-învățare potrivit* într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, **generalizarea folosirii TIC în școală** ar putea deveni **una dintre realizările importante ale secolului nostru**.

În psihologia cognitivă tradițională, **cunoașterea** e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, **cunoașterea** este înțeleasă în termeni de *învățare a folosirii instrumentelor culturale*. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care care traversează cel mult câteva contexte diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a **dialogului**, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția **dialogului** nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că **dialogul** presupune deschidere, lărgirea orientului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, **TIC** este definită ca **miloc de mediere pentru cunoaștere**, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție.

Până la urmă, nu e nimic nou soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papyrus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile *tehnologii* complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea *pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării*.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.
2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.
3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare
4. Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului.
5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebuie să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amănunțite de slide-uri.
6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.
7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare.

Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ?

Teoretic, n-ar trebui să fie dificultăți. În realitate, ele pot apărea. Pentru un test simplu, întrebați-vă colegii ce cred despre **integrarea TIC în procesul de învățare**.

Veți primi răspunsuri de genul:

”N-am auzit despre așa ceva!”, ”Am auzit ceva, dar nu știu prea clar ce este.”, ”Asta e chestia aia nouă adăugată?”, ”Cu ce e diferit de ceea ce știam deja, ce e nou în asta?”, ”Păi n-avem cum să facem asta, costă mult și fonduri nu prea sunt.”

Unii profesori consideră că *anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare*, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip ”cut and paste” în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de

învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Alte dificultăți decurg din **lipsa informației cu conotații practice** imediate referitoare la TIC sau a unui **ghid care să-i informeze pe profesori cum pot ajunge la ea**.

De aceea, este nevoie stringentă de:

1. *instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice* care să implice utilizarea TIC.
2. *crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare*, bazată pe utilizarea TIC.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

Bibliografie

1. Beetham, Helen & Sharpe, Rhona. *Rethinking Pedagogy for a Digital Age – Designing and delivering e-learning*, Routledge, 2007
2. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă. București: Centrul pentru Inovare în Educație, 2009.
(Online: www.elearning.ro/resurse/EduTIC2009_Raport.pdf)
3. Istrate, Olimpius – *Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație* în *Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual*, Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010
4. Thorne, Kaye. *Blended Learning – How to Integrate Online and Traditional Learning*, 2003, Kogan Page Limited
5. Wegerif, Rupert. *Expanding the Space of Learning*, Springer, 2007

Educația preșcolară în era digitală

Pásztori-Kupán Imola

Profesor învățământ preșcolar

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 16. Târgu Mureș

Evoluțiile tehnologice digitale din secolul XXI au transformat radical toate aspectele vieții, inclusiv educația. Copiii care trăiesc în era digitală sunt expuși dispozitivelor inteligente aproape de la naștere, creând atât provocări, cât și oportunități pentru educație. Instituțiile de învățământ și profesorii trebuie să se adapteze la acest nou mediu pentru a sprijini în mod eficient dezvoltarea copiilor.

Educația preșcolară urmărește să dezvolte abilitățile de bază ale copiilor, inclusiv abilitățile sociale, emoționale, lingvistice și motorii. Tehnologia digitală poate juca, de asemenea, un rol în această perioadă, de exemplu sub formă de aplicații și jocuri interactive. Tabla inteligentă, tabletele și programele speciale de învățare permit copiilor să învețe concepte de bază precum numerele, literele și formele într-un mod ludic. De exemplu, o grădiniță din Ungaria a introdus roboți numiți Bee-Bot pentru a-i ajuta pe copii să învețe direcțiile și rezolvarea problemelor. Acești roboți simpli, în formă de albină, sunt programabili, astfel încât copiii pot înțelege cu ușurință elementele de bază ale funcționării algoritmilor în timp ce se joacă. Aceștia nu numai că îi distrează pe copii, dar dezvoltă și gândirea logică și abilitățile de lucru în echipă.

Experiența mea este că utilizarea instrumentelor digitale contribuie la captarea interesului copiilor pentru tema abordată și este foarte eficientă în exersarea cunoștințelor noi dobândite. Deseori le folosesc ca parte a procesului de învățare care consolidează competențele. Utilizarea instrumentelor digitale poate avea multe beneficii. Stimulii vizuali și auditivi ajută la captarea și menținerea atenției copiilor în timp ce aceștia învață noi abilități într-un mod ludic. Aplicațiile interactive oferă, de asemenea, oportunități de învățare diferențiată, permițându-le copiilor să avanseze în propriul ritm și să primească feedback imediat cu privire la performanțele lor. Un alt avantaj este că tehnologia digitală oferă posibilitatea de a accesa cunoștințe globale. Cu aplicația potrivită, copiii pot, de exemplu, să facă tururi virtuale, să exploreze oceanele sau să învețe despre viața de zi cu zi din alte culturi. Deși tehnologia oferă multe oportunități, este important să luăm în considerare și riscurile potențiale. Timpul excesiv petrecut în fața ecranului poate avea un efect dăunător asupra dezvoltării copiilor, reducând, de exemplu, timpul pe care aceștia îl petrec jucându-se liber și fiind activi fizic. Sistemul nervos ale copiilor preșcolari este încă în curs de dezvoltare, ceea ce îi face deosebit de sensibili la stimularea digitală excesivă. În plus, dispozitivele digitale nu pot înlocui interacțiunea

umană. Contactul personal cu colegii și adulții este esențial pentru dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor. Pentru ca tehnologia digitală să sprijine într-adevăr educația preșcolară, trebuie găsit un echilibru între metodele tradiționale și cele digitale. Instrumentele trebuie să fie specifice, limitate în timp pentru a maximiza beneficiile pentru copii. Rolul părinților și al profesorilor este esențial pentru a da un exemplu corect și a ghida utilizarea tehnologiei. Educația în era digitală oferă oportunități interesante, dar trebuie abordată în mod responsabil, în special în învățământul preșcolar. Prin utilizarea corectă a instrumentelor digitale, putem stimula creativitatea, capacitatea de rezolvare a problemelor și motivația copiilor de a învăța, asigurându-ne în același timp că interacțiunea personală și jocul liber rămân în centrul dezvoltării. Scopul este ca tehnologia să sprijine, nu să înlocuiască, conexiunile și experiențele umane valoroase.

În continuare voi prezenta câteva **idei pentru învățarea digitală în grădiniță**, care sunt distractive, interactive și îi ajută pe copii să își dezvolte abilitățile:

1. Joc cu cărți de memorie digitală

Scop: Dezvoltarea memoriei și a atenției.

- Activitate digitală: Copii trebuie să găsească perechi de imagini identice (de exemplu: animale, fructe sau forme colorate).
- Lucru în echipă: copiii pot lucra în perechi, astfel se pot ajuta reciproc.

2. Explorarea vremii și a anotimpurilor

Scop: Să învețe despre fenomenele meteorologice și anotimpuri.

- Activitate digitală: Aplicație meteo interactivă în care copiii pot alege cum este vremea astăzi (de exemplu, soare, ploaie, ninsoare). Pot descrie ce îmbrăcăminte să poarte sau ce activități să facă în acea vreme.
- Joc complementar: garderobă virtuală - copiii pot alege ce haine ar pune pe o figurină digitală (de exemplu, pălărie și haină pentru iarnă).

3. Învățarea numerelor și ale abilităților matematice de bază

Scop: să învețe noțiunile de bază de numărare, adunare și comparare.

- Activitate digitală: într-o aplicație, copiii pot număra fructe, animale sau obiecte. De exemplu, „Câte mere sunt în coș?”
- Joc: adunare simplă - aplicația pune întrebări, de exemplu: „Dacă pui 2 mere în coș și sunt deja 3, câte vor fi în total?”

- Completați cu mișcare: copiii pot folosi obiecte reale (de exemplu, cuburi sau jucării) pentru a completa activitatea digitală într-un mod tangibil.

4. Explorarea instrumentelor muzicale

Scop: dezvoltarea percepției muzicale și auditive.

- Activitate digitală: aplicație muzicală virtuală în care copiii pot încerca diferite instrumente muzicale (de exemplu, pian, tobe, chitară). Aplicația prezintă numele instrumentului, sunetul acestuia și o scurtă melodie.

- Sarcină interactivă: copiii trebuie să identifice ce instrument cântă și apoi să interpreteze o melodie simplă cu ajutorul aplicației.

- Mișcare suplimentară: copiii pot imita, de asemenea, interpretarea instrumentelor prin mișcare, de exemplu, bătând la tobe pe genunchi sau „cântând la chitară” în aer.

5. Crearea unei cronologii interactive

Scop: dezvoltarea orientării temporale și a abilităților de a spune povești.

- Activitate digitală: într-o aplicație, copiii pot crea o cronologie a unei rutine zilnice sau o poveste (de exemplu, „Ne trezim dimineața, luăm micul dejun, ne jucăm...”).

- Completare creativă: copiii își pot crea, de asemenea, propria rutină zilnică de mână, pe hârtie, pe baza versiunii digitale.

6. Storytelling digital

Scop: Să dezvolte creativitatea, abilitățile lingvistice și imaginația.

- Activitate digitală: copiii pot alege personajele și decorul unei cărți de povești interactive. Programul spune o poveste personalizată pe baza alegerilor.

- Completare creativă: copiii își pot crea propriile ilustrații de basm într-o aplicație de desen și le pot printa sau le pot prezenta grupului la final.

7. Excursii de descoperire a naturii

Scop: să dezvolte dragostea pentru natură și abilitățile de observare.

- Activitate digitală: o plimbare virtuală în natură în care copiii pot întâlni animale, plante sau fenomene naturale. Programul oferă o scurtă descriere a subiectului (de exemplu, „Acesta este un stejar, frunzele sale devin galbene toamna”).

- Joc: la sfârșitul plimbării, copiii pot juca un joc de tip „vânătoare de comori” pentru a găsi elementele naturale de pe ecran.

8. Experimente digitale

Scop: să stimuleze curiozitatea și abilitățile de rezolvare a problemelor.

- Activitate digitală: De exemplu, „Ce se întâmplă când amesteci lichide de culori diferite?” sau „Cum afectează vântul frunzele?”

- Experiment real: după activitatea digitală, educatoarea poate demonstra un experiment real, simplu (de exemplu, amestecarea apei colorate, jucării magnetice, plutirea obiectelor).

9. Dezvoltarea orientării spațiale pe cale digitală

Scop: să înțeleagă direcțiile și relațiile spațiale.

- Activitate digitală: Într-o aplicație de joc labirint, copiii pot ajuta un personaj (de exemplu, un ursuleț de pluș) să ajungă la destinație evitând diferite obstacole.

- Un supliment în mișcare: educatoarea creează un „labirint viu” pe un covor sau într-o zonă deschisă, unde copiii pot fi figuri și se pot ghida reciproc către obiectiv.

10. Învățarea digitală a limbilor străine

Scop: să învețe elementele de bază ale unei limbi străine într-un mod ludic.

- Activitate digitală: aplicații de învățare a limbilor străine care îi învață pe copii cuvinte și fraze simple folosind imagini și sunete (de exemplu, „pisică - cat”, „câine - dog”).

- Joc: Educatoarea spune cuvinte, iar copiii arată imaginea corespunzătoare din aplicație.

Eu folosesc suportul și materialele digitale din site-urile următoare, care pot fi utilizate într-o varietate de moduri pentru a-i ajuta pe preșcolari să învețe prin joc, experimentând în același timp beneficiile instrumentelor digitale.

<https://www.okosdoboz.hu>

<https://www.alfageneracio.hu/>

<https://pbskids.org/>

https://www.ixl.com/math/kindergarten?_gl=1*ynshqc*_up*MQ..*_gs*NQ..&gclid=EAIaIQobChMIruyK1YmOiwMVsuMRCB0DdjPAEAEYASAAEgJDNvD_BwE

Inovația digitală în educație

prof. Pătrașcu Oana Ecaterina
Liceul Tehnologic "Constantin Lucaci", Bocșa+
Colegiul Național "Traian Lalescu", Reșița

Inovația digitală în educație reprezintă un proces complex, cu multiple provocări și oportunități, ce necesită o abordare strategică și responsabilă pentru a asigura formarea unor cetățeni competenți și angajați.

Inovația digitală în educație se referă la utilizarea tehnologiilor digitale pentru a îmbunătăți și transforma modul în care se predă și se învață. Aceasta include utilizarea instrumentelor digitale, a platformelor de învățare online, a resurselor educaționale digitale și a altor tehnologii pentru a sprijini procesul de învățare și a-l face mai eficient, interactiv și personalizat.

Resursele digitale de înaltă calitate oferă oportunități fără precedent pentru crearea de conținut de învățare de către furnizorii educație și formare profesională, împreună cu angajatorii și cursanții. Avantajul este că acestea pot fi ușor adaptate după cum este necesar. De asemenea, companiile și organizațiile sectoriale sau profesionale au un rol de jucat în crearea de conținut online de înaltă calitate.

Exemple de inovație digitală în educație pot fi:

- Platforme de învățare online - care oferă acces la cursuri, materiale de studiu și instrumente de evaluare online, permițând studenților să învețe în ritmul lor propriu și de oriunde.
- Resurse educaționale digitale, precum: manuale digitale, videoclipuri educaționale, simulări interactive și alte resurse digitale. Ele pot face învățarea mai captivantă și mai interactivă.
- Instrumente de colaborare online. Acestea permit studenților să lucreze împreună la proiecte, să comunice și să facă schimb de idei, indiferent de locația lor.
- Inteligența artificială (AI), care poate fi utilizată pentru a personaliza experiența de învățare, oferind feedback individualizat și recomandări de resurse educaționale.
- Realitatea virtuală (VR) și realitatea augmentată (AR). Aceste tehnologii pot fi utilizate pentru a crea experiențe de învățare imersive și interactive, permițând studenților să exploreze concepte abstracte sau să viziteze locuri îndepărtate fără a părăsi sala de clasă.

Inovația digitală în educație are potențialul de a transforma modul în care se învață și se predă, făcând educația mai accesibilă, personalizată și eficientă. Cu toate acestea, este important să se ia în considerare și provocările legate de utilizarea tehnologiei în educație, cum ar fi:

- asigurarea unui acces echitabil la internet de calitate și la dispozitivele necesare pentru toți elevii, indiferent de mediul socio-economic sau geografic, este o provocare majoră. În multe părți ale lumii, accesul la tehnologie și internet rămâne limitat sau inexistent, ceea ce poate crea inegalități în ceea ce privește accesul la educație digitală.
- dezvoltarea competențelor digitale atât la elevi, cât și la profesori este esențială pentru a utiliza eficient instrumentele digitale în procesul de învățare.

- crearea și selectarea unui conținut digital relevant, de înaltă calitate și adaptat nevoilor elevilor reprezintă o provocare constantă. Nu tot conținutul disponibil online este de înaltă calitate sau verificat științific, ceea ce poate duce la învățarea informațiilor incorecte sau neactualizate.
- protejarea elevilor de riscurile online, cum ar fi cyberbullying-ul, dezinformarea sau conținutul inadecvat, este crucială. Cu creșterea utilizării tehnologiei, crește și riscul de securitate cibernetică și de protecție a datelor personale, mai ales în cazul elevilor.
- gestionarea responsabilă a datelor personale ale elevilor și respectarea reglementărilor privind confidențialitatea sunt esențiale.
- dezvoltarea unor metode de evaluare a competențelor digitale ale elevilor, care să fie relevante și valide, este o provocare.
- profesorii trebuie să fie pregătiți să utilizeze eficient instrumentele digitale și să integreze tehnologia în practica lor pedagogică. Aceștia trebuie să se adapteze la noile tehnologii și metode de predare pentru a putea profita la maximum de beneficiile inovației digitale.
- investiția în tehnologie, infrastructură, conținut digital și formarea profesorilor poate fi costisitoare.

Aceste provocări ale inovației digitale în educație s-ar putea soluționa astfel:

- colaborarea între sectorul public și privat poate facilita accesul la tehnologie și resurse financiare.
- dezvoltarea unei infrastructuri digitale de calitate, inclusiv a rețelelor de internet de mare viteză, este esențială.
- oferirea unor programe de formare continuă pentru profesori, care să-i pregătească pentru utilizarea eficientă a tehnologiei în educație, este crucială.
- crearea și selectarea unui conținut digital relevant, interactiv și adaptat nevoilor elevilor este esențială.
- stabilirea unor politici clare privind securitatea online și educarea elevilor cu privire la riscurile online sunt necesare.
- platformele educaționale online pot oferi acces la resurse educaționale de calitate și pot facilita colaborarea între elevi și profesori.
- tehnologia poate fi utilizată pentru a adapta procesul de învățare la nevoile individuale ale fiecărui elev.
- utilizarea instrumentelor digitale pentru a evalua progresul elevilor și a oferi feedback relevant este importantă.

Inovația digitală în educație poate contribui la formarea unor cetățeni responsabili prin:

- dezvoltarea competențelor digitale cu ajutorul cărora elevii vor fi pregătiți să utilizeze tehnologia în mod critic și responsabil.
- promovarea gândirii critice care să încurajeze elevii să analizeze informațiile online și să le evalueze credibilitatea.
- încurajarea colaborării, deoarece tehnologia poate facilita colaborarea între elevi și dezvoltarea abilităților de lucru în echipă.
- stimularea creativității. Elevii vor fi încurajați să utilizeze tehnologia pentru a-și exprima ideile și a crea proiecte inovatoare.

- formarea unui spirit civic care să încurajeze elevii să se implice în viața comunității lor.
Prin abordarea provocărilor și implementarea soluțiilor adecvate, inovația digitală în educație poate transforma modul în care învățăm și ne pregătește pentru viitor.

În concluzie, putem spune că inovația digitală în educație are un impact semnificativ asupra modului în care învățăm și predăm. Cu toate provocările sale, aceasta oferă oportunități fără precedent pentru a îmbunătăți calitatea și accesibilitatea educației. Pentru a putea exploata pe deplin aceste oportunități, este esențial să ne asigurăm că tehnologia este utilizată în mod responsabil și că se iau în considerare nevoile tuturor elevilor, indiferent de mediul lor socio-economic sau geografic.

Bibliografie

1. Ionescu, Miron: Inovația în educație și în învățământ, în revista „Învățământul primar” nr.2-3/2003, Editura Miniped, București
2. <https://www.crefop.ro/inovatie-digitala-in-educatie/>
3. <https://epale.ec.europa.eu/ro/blog/impactul-inovatiei-si-digitalizarii-asupra-educatiei-si-formarii-profesionale>

Educație în era digitală

În ultimii ani, tehnologia a transformat profund sistemul educațional, redefinind modul în care învățăm și predăm. Era digitală a adus numeroase avantaje, dar și provocări, punând accent pe flexibilitate, accesibilitate și adaptabilitate. Aceste schimbări nu doar că îmbunătățesc procesul educațional, dar creează și noi întrebări privind cum poate tehnologia să coexiste armonios cu metodele tradiționale de învățare.

Unul dintre cele mai mari beneficii ale educației digitale este accesul nelimitat la informație. Internetul oferă resurse educaționale diverse, de la cursuri online și tutoriale video, la biblioteci virtuale și platforme interactive. Acest acces continuu permite elevilor și studenților să învețe în ritmul propriu, să aleagă materia care îi interesează și să aprofundeze subiectele care îi stimulează intelectual. Educația digitală a deschis noi orizonturi pentru învățarea autodidactă, în care cei care doresc să se specializeze în domenii de nișă pot beneficia de cursuri accesibile oriunde s-ar afla.

Mai mult, platformele educaționale online, precum MOOCs (Massive Open Online Courses), permit chiar și celor care provin din colțuri mai izolate ale lumii să participe la cursuri de la universități de prestigiu, democratizând astfel educația. Acest fenomen a fost extrem de valoros în contextul pandemiei de COVID-19, când școlile și universitățile s-au adaptat rapid la învățământul online.

Tehnologiile digitale au schimbat nu doar modul în care elevii învață, dar și cum profesorii își structurează lecțiile. Instrumentele precum tablele interactive, aplicațiile educaționale și platformele de e-learning au transformat educația într-un proces mult mai dinamic. Aceste tehnologii nu doar că fac lecțiile mai atractive, dar permit personalizarea procesului de învățare, adaptându-se la stilurile și ritmurile diferite de învățare ale fiecărui elev. Astfel, fiecare student poate învăța într-un mod care îi este propriu, iar profesorii pot urmări mai ușor progresul individual al acestora.

Mai recent, utilizarea inteligenței artificiale (IA) și a realității virtuale (RV) în educație a adus un salt semnificativ în ceea ce privește interactivitatea și imersiunea în procesul de învățare. De exemplu, studenții la medicină pot practica operații virtuale, iar elevii la istorie pot explora în mod interactiv evenimente istorice prin simulări 3D. Aceste inovații nu doar că îmbunătățesc înțelegerea, dar și fac învățarea mult mai captivantă și relevantă pentru tinerii din generațiile actuale, care sunt deja familiarizați cu tehnologiile digitale.

Cu toate beneficiile aduse de educația digitală, există și provocări semnificative. Nu toți elevii au acces egal la tehnologie, iar acest lucru poate amplifica inegalitățile sociale. În multe regiuni, elevii din familii cu venituri mici nu dispun de un computer sau de o conexiune la internet de calitate, ceea ce le limitează accesul la resursele educaționale online. Aceasta creează un decalaj semnificativ între elevii care au acces la tehnologie de ultimă oră și cei care nu beneficiază de aceleași condiții, perpetuând inegalitățile existente.

Un alt risc major al educației digitale este dependența excesivă de ecrane, care poate duce la o serie de probleme legate de sănătatea mentală și fizică a tinerilor. Studiile au arătat că utilizarea prelungită a dispozitivelor electronice poate afecta concentrarea, somnul și chiar poate contribui la izolarea socială. În plus, interacțiunile umane directe, care sunt esențiale pentru dezvoltarea emoțională și socială, pot fi reduse, iar învățarea devine mai degrabă mecanică și solitară. De aceea, este esențial ca școlile să reglementeze timpul petrecut în fața ecranelor și să încurajeze un echilibru între învățarea online și activitățile tradiționale.

Pentru ca educația digitală să fie cu adevărat eficientă, trebuie să găsim un echilibru între metodele tradiționale și cele digitale. Educația bazată pe tehnologie nu trebuie să înlocuiască învățarea față în față sau abordările didactice clasice, ci să le completeze. Interacțiunile directe cu profesorii și colegii rămân fundamentale pentru dezvoltarea competențelor sociale, dar și pentru învățarea în profunzime a noțiunilor. De asemenea, gândirea critică și analiza profundă a informațiilor – abilități esențiale în era digitală – trebuie cultivate prin metode tradiționale de învățare, care implică discuții, dezbateri și activități de grup.

În concluzie, educația în era digitală oferă oportunități imense, dar necesită o adaptare constantă a sistemului educațional. Profesorii, elevii și părinții trebuie să colaboreze pentru a valorifica beneficiile tehnologiei, fără a neglija importanța interacțiunii umane și a gândirii critice. De asemenea, este crucial să ne asigurăm că toți elevii au acces egal la resursele educaționale și că sănătatea lor mentală este protejată în acest proces. Viitorul educației depinde de modul în care reușim să integrăm tehnologia într-un mod echilibrat și eficient, astfel încât să pregătim tineretul pentru o lume digitală, dar și pentru provocările care nu pot fi rezolvate doar prin tehnologie.

Prof. Păun Mihaela
Colegiul “Spiru Haret”, Ploiești

Cele pe care le-am agonisit, cui vor rămâne?

*Pilda bogatului nebun, căruia i-a rodit țarina, are un început care ne face mai bine să înțelegem circumstanțele în care Domnul Hristos a rostit-o. Un om din mulțime l-a cerut să mijlocească pentru ca fratele lui să-și împartă averea cu el (Luca XII,13). Hristos, **Dreptul Judecător**, îi răspunde: *Omule, cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi? (Luca XII, 14)*. Curios, nu-i așa? De ce a răspuns Domnul astfel? Pentru că a vrut ca faptele noastre să nu fie acționate de exteriorul nostru: frică, constrângere, certificat verde, pierdere de privilegii, îngrădire de drepturi etc., ci a dorit ca ele să fie cauzate de acțiunile venite din interiorul nostru, cum ar fi: cugetarea, analizarea, compararea variantelor și alegerea celei mai bune sau a celei mai puțin rele, dreptatea, bunătatea, iubirea ș.a. De aceea, înainte de a rosti parabola, Domnul începe cu un cuvânt de învățătură concludiv: ***Păziți-vă de toată lăcomia, căci viața cuiva nu stă în prisosul avuțiilor sale!***(Luca XII,15). Cu alt prilej mai spusese: *Nu vă adunați comori pe pământ, unde moliile și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură (Matei VI, 19)!**

Bogăția și sărăcia nu sunt un scop în sine, ci ele pot fi prilej de apropiere sau de îndepărtare de Dumnezeu și de semenii. Iată de ce pericopa evanghelică din *Duminica a XXVI-a după Pogorârea Sfântului Duh* se încheie cu aceste cuvinte: *Așa se întâmplă cu cel ce își adună comoară pentru sine însuși și nu se îmbogățește în Dumnezeu (Luca XII, 21)*. Într-una din predicile sale (2011), *P.F. Sa, Părintele Daniel, Patriarhul BOR*, spunea că: *bogăția nu este rea în sine, pentru că ea vine de la Dumnezeu, dar modul folosirii ei poate fi rău sau bun. Dumnezeu îi dăruiește bogatului o recoltă mare și bogată, dar prin aceasta îl încearcă să vadă cum se va folosi de acest dar mare ce i-a venit pe neașteptate. Pilda în sine accentuează robia omului dată de un trai exagerat după cele trupești. Gândirea că putem dobândi totul prin averile materiale arată nebunia ei. De aceea, bogatul căruia i-a rodit țarina mai este numit și cel nebun.*

La începutul pildei, bogatul este aproape un personaj pozitiv: nu ni se spune că asupra pe supuși sau că nu le plătea la timp. Ce lucru mare ar fi în ziua de azi pentru cei bogați! A avut parte de o recoltă bună și de un surplus de producție. *Nu era să îl lase în ploaie, să se piardă*, spunea cândva (*Cele pe care le-ai strâns, ale cui vor fi? - Tâlcuiri noi la texte vechi*) vrednicul de pomenire *Părintele Mitropolit Antonie Plămădeală*. Reflecția bogatului: *Voi strica hambarele (jitnițele) mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și și bunătățile mele (Luca XII; 18)*, iar apoi: *suflete, ai multe bogății strânse pentru mulți ani, odihnește-te, bea, mănâncă, veselește-te!* (Luca XII, 19), face ca în pildă să apară un *Personaj* omniprezent, dar pe care de multe ori îl ignorăm în viața zilnică: Dumnezeu.

Ce nu l-a plăcut lui Dumnezeu la bogat?

Întâi de toate că s-a însingurat, încercând un trai egoist, doar pentru el însuși și atât. Când în zorii creației, Dumnezeu a văzut *că sunt bune toate* (lumina, văzduhul, astrele, peștii, animalele – *Facere I, 21*), un singur lucru a constatat că nu e bun: *Nu este bine ca omul să fie singur!* – *Facere II, 18*. Chiar și Dumnezeu, Unul în ființă, este Întreit în Persoane. ***Chinul diavolului stă tocmai în singurătatea propriei sale răutăți.***

În hambar, în seif, la tezaur, bogatul depune grâul și toate bogățiile. Or, grâul din care se face pâinea, se dă tuturor, nu doar unuia: *pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă, nu dă-mi-o mie!* Pentru că și Hristos, *Pâinea vieții – Ioan VI, 48*, Se dăruiește tuturor spre cuminecare.

Apoi, viața hedonistă, trăită doar prin plăcere și pe care o alege în urma cugetării, viață care are ca scop final îmbuibarea prin lăcomie. Ce frumos tâlcuiește *Cazania* starea de neliniște a celor ce procedează astfel: *Dar ce lucru este mai ostentiv și mai rău decât acesta, să dăruim și să rezidești? Asta este liniștea bogăției tale? Ai hambarele tale pline, dar nu te îndestulezi. Iată cât de rea este lăcomia, această patimă nesățioasă: ca patima celui bolnav de idropică, care cu cât bea mai multă apă, cu atât mai mult însetează.* Bogatul avea la îndemână hambare gata construite, nu mai trebuia să facă altele: pânțele celor săraci.

Roadele, bunătățile pământului, pentru că sunt materiale, nu sunt bunătăți ale sufletului, ci bunătăți care ne vin de la Dumnezeu (*Căci El răsare soarele Său peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti – Matei V, 45*) și care ne sunt lăsate spre traiul nostru, al tuturor. Bunătățile sufletului sunt: **dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, binefacerea, credința, blândețea și înfrânarea.**

Anii mulți pe care îi avem la cherem, după bunul plac, și pe care bogatul îi invocă, îi înțelegem cu adevărat prin cugetarea sedelnei, glasul al 6-lea, din slujba Panihidei: Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis...când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii.

Nebune, în această noapte vor cere de la tine sufletul tău! Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Dumnezeu îi arată nebunia gândirii prin folosirea acestui apelativ. Bogatul este nebun pentru că se socotește domn peste toate bogățiile și, ca un dătător de viață, își rânduiește sieși ani mulți de trai îmbelșugat: în acea noapte avea să fie răpit din lumea sa! Sufletele celor drepti se duc în mâna lui Dumnezeu, iar sufletele celor nedrepti sunt luate de demoni în noapte, căci urăsc lumina și pentru că ei zac în întunericul păcatului. Dumnezeu îi spune : vor cere și nu voi cere sufletul tău!

Există o frumoasă soluție pentru locul unde putem strânge comori și unde nu pot fi distruse de intemperii: *cine dă, lui își dă și cine pe sărac ajută, pe Dumnezeu împrumută*, adică și-L face dator pe Dumnezeu. Iar Domnul, mărinimos, Își achită datoria cu dobândă, ca noi să dobândim cele bune, cu vârf și îndesat, din destul și din preaplin. La întrebarea *cele pe care le-ai strâns ale cui vor fi?* se poate răspunde în două feluri: ale altora, dacă le-am strâns **doar** pentru noi sau ale noastre, dacă **le-am împărțit** și cu alții.

Preot Anghel-Nicolae Păunescu

PROIECT DIDACTIC

PROF. ÎNV. PRIMAR Pavel Lenuța-Luminița
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "UNIREA"

CLASA I A

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: „Anotimpuri”

SUBIECTUL LECȚIEI: Sunetul și litera n / N

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

TIPUL LECȚIEI: însușire de noi cunoștințe

DURATA: 50 MINUTE (35 minute activități de învățare+ 15 minute activități recreative)

DISCIPLINE IMPLICATE:

- ✓ Matematică și explorarea mediului
- ✓ Arte vizuale și abilități practice
- ✓ Dezvoltare personală

COMPETENȚE SPECIFICE:

Comunicare în limba română

- 1.1. Identificarea semnificației unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar;
- 1.2. Identificarea unor informații variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar și rar;
- 1.3. Identificarea sunetului inițial și/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor și a cuvintelor din propoziții rostite clar și rar;
- 1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute ;
 - 2.1. Pronunțarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple;
 - 2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situații de comunicare uzuală;
 - 4.1. Trasarea elementelor grafice și a conturilor literelor, folosind resurse variate.

COMPETENȚE INTEGRATE:

Dezvoltare personală

- 2.3. Explorarea caracteristicilor ființelor și obiectelor preferate și a interacțiunii simple cu acestea.

Arte vizuale și abilități practice

- 2.2 Exprimarea ideilor și trăirilor personale, în aplicații simple, specifice artelor vizuale.

Matematică și explorarea mediului

- 1.1. Recunoașterea și scrierea numerelor în centrul 0-10;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE :

Pe parcursul lecției, elevii vor fi capabili :

- O₁ - să pronunțe clar, corect sunetul „n” asociind sunetul cu litera ; O₂
- să răspundă corect la întrebările referitoare la conținutul textului poveștii; O₃ - să dea
exemple de cuvinte care conțin sunetul „ n” la începutul, la mijlocul și la sfârșitul cuvintelor;

O₄ - să identifice litera care corespunde sunetului inițial al unor cuvinte date;

O₅ - să despartă corect cuvintele date în silabe;

O₆ - să confecționeze produse folosind materiale și tehnici de lucru variate;

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, metoda fonetică analitico-sintetică, explicația, demonstrația, lectura explicativă, exercițiul, jocul didactic, problematizarea, observația;

MIJLOACE DE ÎNVĂȚARE: planșă cu imagini, planșe cu litera N și n, fișe de lucru, creioane colorate;

FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală

RESURSE TEMPORALE: 50 minute

BIBLIOGRAFIE:

MECTS - Programa pentru disciplinele: Comunicare în limba română, Dezvoltare personală, Muzică și mișcare, Arte vizuale și abilități practice, aprobată prin ordinul ministrului nr. 3418/19.03.2013, București, 2013

Grigore Adina, Ipate/Toma Cristina - Comunicare in limba romana, Editura Ars Libri, 2013

Nr. Cr t.	Momente le lecției	C.S.	OB . OP .	Conținutul instructiv – educativ	Strategii didactice			Eval.
					Metode și procedee	Forme de organizare	Mijloace de realizare	
1.	Moment organizat oric	CLR 2.3.		Se asigură un climat de ordine și disciplină necesar desfășurării în bune condiții a lecției.	Conversația	Frontal		
2.	Captarea atenției	CLR 1.1 1.2 2.1 2.3. D.P. 2.3.	O ₁ O ₂	Se prezintă elevilor o ghicitoare: „Miezul e doar de mâncat Coaja e de aruncat Și în sac se pot păstra Sparte doar se pot mânca.” După identificarea răspunsului corect (nuca), se va cere elevilor să se prezinte sub forma unui fruct și să argumenteze răspunsul dat. „Mi-ar plăcea să fiu o /undeoarece.....” Se prezintă imaginea color a unei nuci, apoi se cere elevilor să identifice sunetul inițial al cuvântului ce denumește imaginea.	Conversația Problem atizarea Exercițiul Jocul didactic Explicația Exercițiul	Frontal Individ ual	Fișă cu ghicitoarea Imagine color	Capacitatea de a recepta mesajul oral Capacitatea de a identifica sunetul ”n”
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor	CLR 2.3.		Se comunică elevilor tema lecției și obiectivele urmărite în termeni accesibili lor.	Conversația Explicații	Frontal	Planșă cu literele	Capacitatea de a recepționa

				Se afișează în fața clasei planșa cu literele „n” și „N”.	a Observația		„N” și „n”	mesajul transmis
4.	Dirijarea învățării	CLR 1.3. 2.1	O ₂	Se citește elevilor povestea „Nuca lăudăroasă”. (Anexa 1) Se poartă discuții referitoare la conținutul textului lecturat. Unde creștea nucul? Cine a vrut să tragă un pui de somn? Ce a pățit ursul în timpul somnului? Ce părere avea nuca despre ea? Care erau animalele ce se temeau de ea? Cum se credea nuca? Cum a dispărut nuca?	Lectura Conversația	Frontal Individual Frontal	Fișă cu povestea „Nuca lăudăroasă”	
		ME M 1.1.	O ₃	Care erau animalele ce se temeau de ea? Cum se credea nuca? Cum a dispărut nuca? Care este învățătura pe care o desprindem din acest text? Se alege una dintre propozițiile spuse de elevi și se analizează după metoda fonetică , analitico-sintetică.	Metoda fonetică, analitico-sintetică. Conversația	Frontal Individual	Tablă Cretă colorată	
		C.L.R 4.1.	O ₅	<i>Nuca se credea puternică.</i> Se solicită	Jocul didactic Conversația	Individual	Fișe de lucru	
		CLR 2.1.	O ₄	exemple de cuvinte care conțin sunetul „n” la început, la mijloc și la sfârșit. Se propune jocul „Bate din palme”. Elevii vor bate din palme la auzul cuvintelor ce conțin	Exercițiul	Frontal Frontal		

				<p>sunetului nou și vor ridica brațele dacă sunetul nou lipsește .</p> <p>Se discută situațiile în care se folosește scrierea cu litere mari și mici a unor cuvinte.</p> <p>Se solicită elevilor să rezolve sarcinile de pe fișa de lucru. (Anexa 2)</p>				
6.	Activitate recreativă	CLR 1.3. AV AP 2.2	O ₆	<p>Elevii vor aranja secvențele care compun povestea (.Anexa 3)</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrarea</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Carton colorat, lipici, ochișori mobili</p>	<p>Capacitatea de a realiza o lucrare artistică</p>
7.	Evaluarea și încheierea activității	CLR 1.3.		<p>Se fac aprecieri globale și individuale cu caracter motivant privind participarea elevilor la desfășurarea lecției. Copiii vor fi recompensați pentru buna desfășurare a activității.</p>	<p>Conversația</p>	<p>Frontal</p>		<p>Capacitatea de a recepționa corect un mesaj</p>

Educația în era digitală - oportunități și provocări

Prof. înv. primar Pavel Lenuța-Luminița

Școala Gimnazială "Unirea"

Era digitală a transformat profund educația, oferind noi modalități de învățare, accesibilitate extinsă și tehnologii inovatoare. De la utilizarea platformelor online la inteligența artificială și realitatea augmentată, educația modernă se adaptează continuu pentru a răspunde nevoilor elevilor și profesorilor. Cu toate acestea, digitalizarea ridică și provocări, precum decalajele digitale și problemele legate de siguranța online.

Oportunitățile oferite de era digitală în educație sunt remarcabile, transformând procesul de învățare într-unul mai accesibil, interactiv și personalizat. Accesul la resurse educaționale globale, învățarea adaptativă bazată pe inteligență artificială, metodele immersive precum realitatea virtuală și colaborarea online au revoluționat modul în care elevii și profesorii interacționează cu informația. Aceste inovații pot reduce barierele educaționale și pot crea experiențe de învățare mai eficiente și atractive. Cu toate acestea, pentru a valorifica pe deplin aceste oportunități, este esențial să investim în infrastructură, formarea profesorilor și politici de incluziune digitală, asigurând astfel un sistem educațional echitabil și de calitate pentru toți.

Tehnologia a eliminat barierele geografice, permițând accesul la cursuri, cărți și materiale educaționale din întreaga lume. Platforme precum Coursera, Udemy și Khan Academy oferă cursuri gratuite sau la prețuri accesibile pentru oricine are conexiune la internet.

Inteligența artificială și analiza datelor permit dezvoltarea unor programe educaționale adaptate stilului de învățare al fiecărui elev. Sistemele bazate pe AI, precum Duolingo pentru învățarea limbilor străine, ajustează nivelul de dificultate în funcție de progresul utilizatorului.

Realitatea augmentată (AR) și realitatea virtuală (VR) oferă experiențe de învățare captivante. De exemplu, elevii pot explora anatomia umană în detaliu prin aplicații VR sau pot călători virtual în locuri istorice.

Platformele de colaborare online, cum ar fi Google Classroom și Microsoft Teams, facilitează comunicarea și lucrul în echipă. Elevii și profesorii pot interacționa în timp real, împărtășind resurse și idei.

Nu toți elevii au acces la tehnologie și internet de calitate, ceea ce creează inegalități educaționale. Lipsa infrastructurii adecvate în zonele rurale sau defavorizate rămâne o problemă majoră.

Expunerea prelungită la ecrane poate afecta concentrarea și sănătatea mentală a elevilor. Studiile sugerează că utilizarea excesivă a tehnologiei poate reduce capacitatea de atenție și poate duce la oboseală digitală. Utilizarea platformelor online implică colectarea de date personale. Fără măsuri de securitate adecvate, acestea pot fi vulnerabile la atacuri cibernetice sau utilizate fără consimțământ.

Profesorii trebuie să se adapteze rapid la noile tehnologii și să învețe cum să le integreze eficient în procesul didactic. Lipsa instruirii în utilizarea resurselor digitale poate limita impactul pozitiv al tehnologiei în educație.

Provocările educației în era digitală sunt complexe și necesită soluții adaptate pentru a asigura un proces de învățare echitabil și eficient. Decalajul digital, dependența excesivă de tehnologie, problemele legate de securitatea datelor și necesitatea formării continue a profesorilor sunt obstacole semnificative care pot afecta calitatea educației. Fără o infrastructură adecvată și politici bine implementate, riscul de inegalitate și de scădere a atenției în rândul elevilor crește. Pentru a depăși aceste provocări, este esențial un echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale de predare, alături de investiții în accesibilitate și siguranță digitală.

Educația digitală oferă oportunități extraordinare, dar vine și cu provocări semnificative. Pentru a valorifica pe deplin avantajele sale, este esențial să investim în infrastructură, formarea cadrelor didactice și politici de securitate cibernetică. Viitorul educației depinde de capacitatea noastră de a echilibra inovația tehnologică cu nevoile pedagogice și sociale ale elevilor.

Bibliografie

1. Anderson, J., & Rainie, L. (2020). *The Future of Digital Learning: Trends and Challenges*. Pew Research Center.
2. Selwyn, N. (2016). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Academic.
3. Siemens, G. (2005). *Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age*. *International Journal of Instructional Technology and Distance Learning*.

Importanța pauzelor digitale și a educației pentru sănătatea mentală

Prof. înv. primar Pavel Lenuța-Luminița

Școala Gimnazială "Unirea"

Într-o lume tot mai conectată, unde tehnologia domină viața cotidiană, oamenii petrec ore întregi în fața ecranelor – fie pentru muncă, fie pentru relaxare. Deși digitalizarea oferă multiple beneficii, utilizarea excesivă a dispozitivelor poate avea efecte negative asupra sănătății mentale. De aceea, pauzele digitale și educația pentru bunăstarea psihologică sunt esențiale pentru menținerea unui echilibru sănătos.

Expunerea prelungită la ecrane poate duce la o serie de probleme psihologice, printre care:

- Stres și anxietate – Notificările constante, presiunea social media și volumul mare de informații pot provoca stres cronic și anxietate.
- Tulburări de somn – Lumina albastră emisă de dispozitivele digitale interferează cu producția de melatonină, afectând calitatea somnului.
- Scăderea capacității de concentrare – Utilizarea frecventă a tehnologiei poate reduce atenția și capacitatea de a lucra fără întreruperi.
- Depresie și izolare socială – Compararea excesivă cu alții pe rețelele sociale poate contribui la sentimente de inadecvare și singurătate.

Pauzele digitale reprezintă momente de deconectare de la ecrane, în care ne oferim timp pentru relaxare, interacțiuni sociale reale și activități fizice. Acestea au multiple beneficii:

- Reduc stresul și îmbunătățesc starea de spirit – Pauzele ajută la diminuarea supraîncărcării informaționale și la reducerea anxietății.
- Îmbunătățesc concentrarea și productivitatea – Alternarea muncii cu momente de deconectare ajută creierul să se refacă, sporind eficiența.
- Promovează interacțiunile sociale reale – Petrecerea timpului cu familia și prietenii în afara ecranelor întărește relațiile și sprijină sănătatea emoțională.
- Contribuie la un somn mai odihnitor – Evitarea dispozitivelor digitale înainte de culcare îmbunătățește calitatea somnului.

Adoptarea unor obiceiuri sănătoase este esențială pentru a menține un echilibru între tehnologie și bunăstarea mentală. Câteva strategii eficiente includ:

- Regula 20-20-20 – La fiecare 20 de minute petrecute în fața unui ecran, ia o pauză de 20 de secunde și privește la o distanță de 20 de metri pentru a reduce oboseala oculară.

- Zone fără tehnologie – Stabilește spații în casă (cum ar fi dormitorul sau masa de luat masa) unde utilizarea dispozitivelor este interzisă.
- Activități offline – Cititul, plimbările în aer liber, sportul și hobby-urile creative sunt alternative benefice pentru sănătatea mentală.
- Limitarea notificărilor – Dezactivarea notificărilor inutile ajută la reducerea distragerilor și la o mai bună concentrare.
- Detox digital periodic – Alocarea unei zile sau a câtorva ore pe săptămână fără ecrane poate avea un impact pozitiv asupra stării de bine.

Educația privind sănătatea mentală este esențială pentru ca oamenii să conștientizeze impactul tehnologiei asupra stării lor emoționale. În școli, programele de educație digitală ar trebui să includă: conștientizarea riscurilor asociate cu utilizarea excesivă a tehnologiei, strategii pentru gestionarea stresului și a anxietății digitale, dezvoltarea gândirii critice în raport cu conținutul consumat online, promovarea echilibrului dintre activitățile online și cele offline.

Într-o lume în care tehnologia este omniprezentă, pauzele digitale și educația pentru sănătatea mentală devin din ce în ce mai importante. Adoptarea unor obiceiuri sănătoase și conștientizarea efectelor utilizării excesive a tehnologiei pot contribui la o viață mai echilibrată și mai armonioasă. Deconectarea periodică de la ecrane nu înseamnă respingerea tehnologiei, ci utilizarea ei în mod responsabil și benefic pentru bunăstarea noastră.

Bibliografie

1. Hinduja, S., & Patchin, J. W. (2019). *Cyberbullying: Identificare, prevenire și răspuns*. Cyberbullying Research Center.
2. Internet Watch Foundation. (2021). *Raport anual privind exploatarea online a copiilor*.
- Orben, A., Dienlin, T., Przybylski, A. K., & Blakemore, S. (2019). Impactul rețelelor sociale asupra sănătății mintale a adolescenților: O revizuire a dovezilor. *Nature Communications*.
3. Twenge, J. M. (2017). *iGen: De ce copiii super-conectați de astăzi cresc mai puțin rebeli, mai toleranți, mai nefericiți – și complet nepregătiți pentru viața de adult*. Simon & Schuster.

UTILIZAREA TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI ȘI COMUNICĂRII LA ȘCOALĂ ȘI ACASĂ

PIP PELEA ROXANA
Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”
Roșiori de Vede

Informatizarea învățămîntului constituie o activitate inovatoare, promovată și perfecționată permanent la scara societății postmoderne. Informatizarea este definitorie pentru societatea postmodernă dezvoltată global și deschis, în cea de-a doua jumătate a sec. XX, pînă în prezent ca societate informațională, bazată pe cunoaștere.

Educația și formarea profesională se desfășoară în condițiile în care ia amploare mobilitatea la scară internațională a elevilor, studenților și salariaților, când se resimte tot mai mult impactul noilor tehnologii, când se produce schimbarea radicală a muncii o dată cu apariția unei piețe de muncă europene și a întreprinderilor multinaționale, când instruirea nu se mai poate limita numai la anumite perioade în viața individului, ci trebuie să se desfășoare pe tot parcursul vieții, când educația nu se mai poate realiza fără participarea comunității locale. Școala online a fost o necesitate în timpul pandemiei determinate de virusul SARS-COV 2, dar întreg sistemul nu a fost pregătit pentru a face față provocărilor. Internetul a oferit posibilitatea de a se continua activitatea, utilizarea tehnologiei promovând un alt model de învățare. Educația a trebuit să răspundă unei noi provocări: cea digitală. Școala, cu toți factorii implicați: elevi, profesori, autorități și părinți a trebuit să se adapteze la noua realitate, cea a distanțării sociale, în care procesul educațional trebuia să continue în mediul online. Profesorii s-au adaptat situației într-un timp foarte scurt, iar elevii și-au folosit propriile telefoane, tablete sau laptopuri, sau pe cele ale părinților, pentru a putea urma lecțiile online.

Acest sistem a fost pus în aplicare fără pregătire prealabilă și fără a asigura tuturor elevilor condiții egale de pregătire. Învățarea online a devenit obligatorie, iar profesorii au început prin a studia tutoriale pe internet despre folosirea unei platforme de învățare să utilizeze platforma. A fost nevoie ca profesorii să se adapteze rapid, să se informeze, să se formeze, să pună în practică derularea activităților didactice exclusiv prin mijloace moderne de comunicare. Situația nou creată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi. Au fost căutate soluții potrivite pentru a face trecerea la învățămîntul online.

Învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație atât în România cât și în celelalte țări ale lumii . Acest lucru are însă atât avantaje, cât și dezavantaje.

Avantaje:

1. Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
2. Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
3. Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
4. Instalarea climatului de autodepășire, competitivitate;
5. Dezvoltarea culturii vizuale;

6. Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
7. Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
8. Asigură alegerea și folosirea strategiilor adecvate pentru rezolvarea diverselor aplicații;
9. Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
10. Dezvoltă gândirea, astfel încât pornind de la o modalitate generală de rezolvare a unei probleme, elevul își găsește singur răspunsul pentru o problemă concretă;
11. Stimularea gândirii logice și a imaginației;
12. Perspectiva relațională este îmbunătățită prin stabilirea unei relații umane și sociale între educat și educator.

Dezavantaje:

1. Folosirea în exces a calculatorului poate duce la pierderea abilităților practice, de calcul și de investigare a realității;
2. Individualizarea excesivă a învățării duce la negarea dialogului profesor – elev;
3. Utilizarea la întâmplare a calculatorului, fără un scop precis în timpul orelor poate provoca plictiseală, monotonie;
4. Costurile ridicate ale tehnologiei de ultimă oră constituie un impediment pentru o bună parte a populației României și este accesibilă persoanelor cu o situație financiară bună.
5. Multe familii cu venituri mici nu au acces la calculatoare, iar accesul la internet în bandă largă variază foarte mult de la un stat membru la altul, în funcție de mijloacele financiare (Eurostat 2019).
6. Mai mult de 1 din 5 tineri din UE nu reușește să atingă un nivel minim de competențe digitale.
7. Într-un studiu realizat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) în 2018 se arată că mai puțin de 40 % din cadrele didactice se consideră pregătite să utilizeze tehnologiile digitale în procesul de predare, cu diferențe mari de la un stat membru al UE la altul.

Planul de acțiune pentru educația digitală (2021-2027) prezintă viziunea Comisiei Europene pentru o educație digitală de înaltă calitate, incluzivă și accesibilă în Europa. Este un apel la acțiune pentru o cooperare mai strânsă la nivel european pentru:

- a trage concluzii în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19, pe parcursul căreia tehnologia este utilizată la un nivel nemaiatins vreodată în domeniul educației și formării
- a adapta sistemele de educație și formare la era digitală

Perioada în care s-a desfășurat exclusiv școala online a indicat diferențe mari între școlile din mediul rural și cele din mediul urban generate, cauza principală fiind lipsa echipamentelor și a conexiunii la internet într-un procent mai mare pentru elevii și profesorii din mediul rural față de cei din mediul urban.

În ceea ce privește utilizarea tehnologiei acasă, din ce în ce mai mulți copii devin "specialiști" în utilizarea computerului, a tabletelor sau a smartphone-ului, iar asta se întâmplă la vârste din ce în ce mai fragede. Acesta nu este, fără îndoială, un lucru rău, dar poate deveni în măsura în care adulții uită că un copil trebuie să aibă și alte preocupări.

Tot mai mulți părinți își lasă copiii să folosească computerul încă de la vârste fragede. "O să aibă nevoie în viitor de aceste cunoștințe", este justificarea cel mai des auzită. Una

plauzibilă, dar care de multe ori riscă să se transforme într-un alibi pentru adultul prea ocupat să se implice activ în viața copilului său.

Expunerea la tehnologie și aptitudinile pe care copiii le dobândesc în domeniu sunt utile, dar în măsura în care nu iau locul unor deprinderi elementare de viață. Părinții trebuie să monitorizeze atent activitatea copilului la calculator, în condițiile în care cei mici riscă să fie bombardati cu informații pe care nu le pot asimila la vârste fragede sau le pot asimila într-o manieră care să le facă mai mult rău decât bine. Nu e în regulă ca un copil să stea în fața calculatorului exclusiv pentru a se juca. Folosirea computerului poate fi și învățare. Există o sumedenie de materiale didactice și de lucruri educative pe care copiii le pot face la calculator, există de exemplu posibilitatea să urmărească posturi ca Animal Planet dublate în limba română.

De cele mai multe ori, părinții preferă să lase copilul în fața calculatorului doar pentru a avea un moment de respiro. Prea mult timp petrecut în fața monitorului unui calculator poate duce însă la o mini-izolare a copilului, astfel accesul trebuie să fie limitat la o oră pe zi pentru copiii de până la 12 ani și la două ore pe zi pentru cei ceva mai mari.

Ei ar trebui să aibă un interval de timp cel puțin egal rezervat cititului, conversației și socializării. Numai așa se poate forma o personalitate armonioasă.

În concluzie, metodele educaționale tradiționale atât la școală cât și acasă nu trebuie înlocuite, ci perfecționate. Vorbind despre implementarea educației digitale în mediul învățământului, avem impresia că aceasta ar însemna excluderea celei tradiționale, însă cu toate avantajele ei, educația digitală nu ar supraviețui fără cea tradițională, deoarece un calculator, telefon, tabletă, niciodată nu ar putea înlocui sfatul sau îndrumarea unui profesor sau al unui părinte, joaca cu prietenii sau o carte veche din care au învățat mai multe generații.

BIBLIOGRAFIE

1. Emilia Ungureanu, „Piața muncii în context european”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2005
2. Informatizarea educației/ învățământului, Sorin Cristea – Universitatea din București
3. Constantin Cuceș, Olimpiu Istrate, Ion - Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Școala online-elemente pentru inovarea educației” , Ed.Universității, București, 2020
4. <https://ec.europa.eu/>
5. <https://blog.scoala365.com>
6. <http://profesor.md/manuale-scolare-online>

FORMAREA CETĂȚENILOR PENTRU ERA DIGITALĂ

PERSICANU SIMONA-MARIA

LICEUL TEHNOLOGIC „NICOLAE BĂLCESCU”

VOLUNTARI, ILFOV

Formarea cetățenilor pentru era digitală este foarte importantă într-o lume din ce în ce mai racordată la inovații. Pentru a utiliza informația digitală este nevoie de dezvoltarea de competențe digitale care să permită oamenilor să navigheze, să contribuie și să prospere în mediul digital dar și competențe sociale pentru a putea accesa platforme digitale de comunicare și abilități de a lucra într-un mediu virtual.

Dezvoltarea digitalizării, mai ales în domeniul educației, necesită o abordare echilibrată și responsabilă, de aceea este necesar să se formeze competențe digitale, să existe cursuri de formare în acest domeniu cât mai actualizate.

Formarea pentru era digitală începe cu o educație adaptată vremurilor actuale, în care tehnologia este integrată etic și eficient, omul trebuie să conștientizeze responsabilitatea care îi revine în momentul accesării informației, a creării unei informații care va fi utilizată de alți indivizi, de a participa cât mai constructiv în spațiul digital respectând drepturile și obligațiile altor utilizatori.

Viitorul educației nu poate exista fără tehnologie. Profesorii vor fi formați pentru a ajuta grupul de interes special din care fac parte pentru ca acest grup să devină mai puternic; tehnologia nu mai este un moft ci o prioritate.

Trebuie să înțelegem funcționarea tehnologiilor și impactul acestora asupra societății și să fim capabili să căutăm, să analizăm și să interpretăm informațiile online.

Dar pentru integrarea tehnologiei în educație este nevoie de suport material considerabil, de acces la resurse și de reguli care să sprijine dezvoltarea competențelor digitale. Deocamdată există acces inegal la tehnologie în țara noastră, discrepanțe între mediul urban și cel rural, și costuri ridicate ale dispozitivelor și conectivității la internet, cât și profesori și formatori nepregătiți pentru instruirea digitală.

Pentru a construi o lume cât mai conectată la tehnologie trebuie să ne adaptăm, să înțelegem și să construim împreună pentru a deveni competitivi pentru viitorul care ne așteaptă, progresul tehnologiei ne împinge să ne dezvoltăm odată cu el, de aceea este nevoie de o educație continuă în ceea ce privește digitalizarea dar și de metode de protecție în privința securității cibernetice pentru a naviga în siguranță în peisajul digital complex actual.

În educație a început de ceva vreme transformarea digitală prin accesarea de platforme digitale, de învățare online precum fi Google Classroom, Moodle sau Microsoft Teams, pentru educație la distanță, dar continuă dezvoltarea de aplicații educaționale care să personalizeze procesul educațional.

În general, inovația prin digitalizare a dus la creșterea eficienței, la reducerea costurilor operaționale și la accesul global la servicii și resurse, reducând barierele geografice și economice.

Bibliografie:

- <https://www.edutopia.org/equitable-access-technology-berni-wall-edchat>
- <https://www.khanacademy.org/teacher/dashboard>

ROLUL ȘCOLII ȘI AL FAMILIEI ÎN COMBATAREA ABSENTEISMULUI ȘCOLAR

Prof. . înv. primar Petcu Alexandra
Școala Gimnazială „ Manolache Costache Epureanu” Bârlad, jud. Vaslui

Absenteismul poate fi o formă de manifestare a devianței școlare, caracterizat prin atașament și slabă integrare, identificare scăzută cu obiectivele și aspirațiile grupului de elevi. Absenteismul poate fi considerat de elevi ca o formă de agresiune pasivă împotriva școlii.

Absenteismul școlar conduce la instalarea abandonului școlar. Abandonul școlar este ultima faza a insuccesului școlar, acestui termen nefiindu-i necesară o definiție complexă. Insuccesul școlar se definește prin rămânerea în urmă la învățatură a unor [elevi](#). Aceștia nu reușesc să obțină un randament școlar la nivelul cerințelor programelor. Din această cauză, ei nu vor reuși să se adapteze la mediul socio-profesional, la nivelul cerințelor acestuia.

Studiile de specialitate indică următoarele tipuri de absenteism:

- absenteism selectiv (fuga de la școală este frecventă la o singură disciplină sau doar la câteva discipline);
- absenteism generalizat (fuga de la școală este frecventă și generalizată, prefigurează abandonul școlar);
- căutarea singurătății (reacție la tensiunea puternică intra- sau interpersonală);
- dorința de a fi cu partenerul (la adolescenți);
- dorința de apartenență la grup („ritualuri de inițiere”);
- atitudine defensivă față de autoritatea unui sistem.

Semnificațiile psihosociale ale fugii de la școală sunt funcția de separare sau de individualizare, mai ales la adolescenți. Pentru a putea lua măsurile optime de prevenire a absenteismului, care este de altfel primul pas spre abandonul școlar este necesară cunoașterea **cauzelor** care pot genera în rândul elevilor acest fenomen:

➤ Cauze care țin de familie, condițiile socio-economice ale familiei: sărăcia, stil parental indiferent, neglijent, familii dizarmonice, părinți foarte ocupați sau plecați în străinătate;

➤ Cauze care țin de personalitatea și starea de sănătate a elevului: motivație școlară scăzută, lipsă de interes, încredere scăzută în educația școlară, oboseală, anxietate, autoeficacitate scăzută, imagine de sine deteriorată, sentimente de inferioritate, abilități sociale reduse, pasivitate; refuzul de a adera la o alegere făcută de alții (reacție la presiunea exercitată de dorințele adulților);

➤ Cauze care țin de contextul școlar specific (inclusiv relația profesor-elev): presiunea grupului, supraîncărcarea școlară, comunicarea defectuoasă elev-profesor (ironizarea, umilirea elevului), evaluarea subiectivă, frica de evaluare, conflict cu colegii, practici educative percepute de elevi ca fiind nedrepte, frustrante, incompatibilitate între aspirațiile, trebuințele de învățare și oferta educațională a școlii; formă de apărare împotriva disciplinei excesiv de rigidă și severă, politici proabsenteiste ale școlii la elevii din clasele terminale foarte importantă este și variabila vârstă.

Școala are un rol important în prevenirea și combarerea absenteismului și a abandonului școlar. Comunitățile școlare analizate din perspectiva absenteismului și abandonului școlar propun o serie de demersuri pe care le-au aplicat și au dat roade sau consideră că ar putea fi utile în lupta împotriva acestor două fenomene din educație:

- ✓ activități de identificare a copiilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar, urmate de măsuri de implicare a familiei în reabilitarea școlară și socială a elevului;
- ✓ informarea imediată a părinților cu privire instalarea fenomenului de absenteism școlar;
- ✓ discuții purtate, atât cu părinții, cât și cu copiii acestora de către psihologul sau consilierul școlar;
- ✓ înștiințări privind absențele înregistrate transmise către părinți, la fiecare sfârșit de modul școlar;
- ✓ organizarea semestrială a lectoratelor cu părinții cu implicarea mediatorului școlar, a psihologului școlii, a preotului, a polițiștilor, a reprezentanților autorităților locale;
- ✓ activități pentru îmbunătățirea modului de relaționare și a comunicării părinți – copii
- ✓ activități cu părinții, la nivelul școlii, sau în cadrul orelor de dirigenție
- ✓ metode de predare – învățare atractive;
- ✓ promovarea cooperării în clasă, astfel încât și elevii cu performanțe școlare modeste să experimenteze succesul. De asemenea, se urmărește evitarea constituirii unor elite, concomitent cu etichetarea, marginalizarea, celor care nu aparțin elitei;

- ✓ comunicarea eficientă

Alături de școală, familia poate contribui la reducerea abandonului școlar prin:

- asigurarea unor condiții socio-economice cât mai bune (asigurarea hranei zilnice și a pachetelului cu mâncare pentru școală, a îmbrăcăminte și încălțăminte, a condițiilor locative necesare studiului, a materialelor educaționale necesare);
- asigurarea unei echilibrului emoțional, a sentimentului de apartenență și sprijin necondiționat;
- crearea unui climat familial adecvat, asigurarea unui mediu favorabil dezvoltării și învățării, cu scopul de a pregăti copilul pentru existența independentă și viața de adult dându-i repere pe care să le urmeze;
- schimbarea mentalității vis-a-vis de acțiunile și nevoile sociale, de modalitatea de raportare la mediul înconjurător al copilului;
- atitudine pozitivă a adulților din apropierea copilului față de educația acestuia;
- control parental direct și activ în viața copiilor;
- limitarea prestării unor activități lucrative în gospodărie sau în afara acesteia;
- control asupra activității copiilor în timpul liber;
- acordarea ajutorului la învățătură din partea părinților/tutorilor să fie cât mai mare;
- prezența părintelui/părinților în viața copilului.

Efectele absenteismului sunt de natură complexă, conducând pe lângă pierderi din sistemul de cunoștințe, la tentații de comportamente delictive, conflicte cu părinții și chiar grupul de prieteni, insuccese repetate sau eșecuri școlare până la abandonul școlar, ca ultimă instanță a absenteismului. Însă efectul pe termen lung este inadaptația socio-profesională generată de insuficienta pregătire, sau nefinalizarea studiilor, cu repercusiuni asupra imaginii de sine și implicit a stimei de sine, care într-un final pot fi genera randament social scăzut.

Bibliografie:

1. Băran-Pescaru, Adina, 2004, *Familia azi. O perspectivă sociopedagogică*, Editura Aramis, București;
2. Van Pelt, Nancy, 2002, *Secretele părintelui deplin*, Editura Viață și Sănătate, București.
3. Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița coord. , (2008), *Psihologie școlară*, Ed.Polirom, Iași

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE- RESURSE DIGITALE INTERACTIVE DE PREDARE- ÎNVĂȚARE-EVALUARE

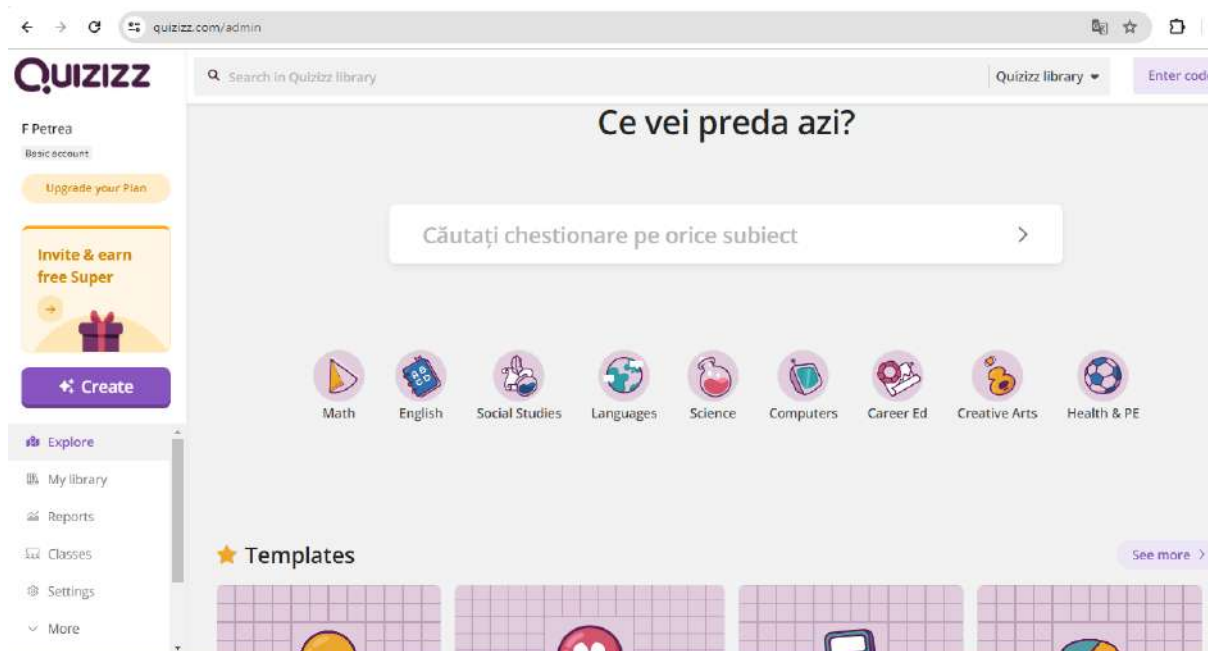
Transformarea digitală a României, în consonanță cu cea europeană, este accelerată de progresul rapid al noilor tehnologii, cum ar fi inteligența artificială, robotica, tehnologiile de tip cloud computing și blockchain. De aceea, este extrem de important ca fiecare om să investească în competențele sale digitale pe tot parcursul vieții .

În ultimii ani se observă o creștere sporită a implementării tehnologiilor informaționale în diverse ramuri de activitate a societății mai ales în sistemul de învățământ. În întreaga lume se observă convertirea conținutului cultural într-o formă digitală, făcând astfel produsele disponibile oricui, oriunde și oricând. În acest scop au fost create documente digitale, dar și site-uri și aplicații, platforme dedicate predării-învățării-evaluării. Însușirea sau fixarea cunoștințelor a devenit mai atractivă pentru elevi.

Resursele educaționale digitale pot fi clasificate:

- După modul de distribuție și utilizare: resurse Web, resurse offline etc.;
- După conținut: dicționare, manuale, lucrări de laborator;
- După principiul de realizare: resurse multimedia, prezentări, sisteme de învățare;
- După scopul de realizare: lecții, simulatoare, control și măsurare;
- După modalitatea de utilizare: în cadrul orelor, în afara orelor de curs (ca temă pentru acasă).

De exemplu, aplicația/ platforma **Quizizz** poate fi folosită atât în clasă pentru întocmirea unor lecții interactive sau a unor teste, cât și în afara orelor de curs, accesând un link distribuit de profesor. În realizarea testelor sau a lecțiilor aplicația ne dă oportunitatea de a folosi și inteligența artificială, dacă dorim. Testele create se pot salva într-o librărie sau se pot accesa de aici lecții/teste create de alte persoane.

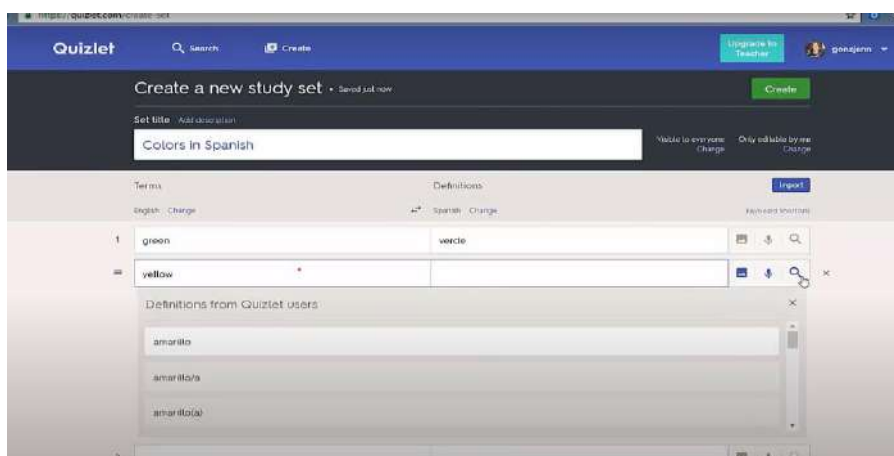
După ce ne creăm un cont, putem alege un domeniu de activitate sau din materialele pe care le găsim în "Librărie", precum să ne creăm propria lecție urmând următorii pași:

- apăsăm butonul "Creează";
- denumim lecția;
- alegem formatul slide-urilor;
- adăugăm slide-urile;
- adăugăm întrebările pentru elevi și alegem tipul de răspuns pe care îl preferăm;
- salvăm în librărie;
- distribuim link-ul către elevi.

O mare bază de materiale didactice se poate găsi în platforma *Liveworksheets*. Totodată este un instrument uimitor pentru elevi, profesori și școli permițându-ne să transformăm foile de lucru imprimabile tradiționale și lucrările de clasă (doc, pdf, jpgs) în exerciții online interactive cu notare automată.

Quizlet permite crearea de flashcards, niște cartonașe foarte utile pentru memorare, pentru procesul de învățare deoarece elevii se pot autoevalua și pot decide ce informații necesită aprofundare. Elevii pot rezolva sarcinile și în grup. De exemplu poate fi folosit pentru învățarea unei limbi străine. Se apasă butonul "Creează" și se denumește lecția. De exemplu, pe o parte a cartonașului se scrie denumirea în română, iar pe cealaltă traducerea (denumirea în limba în care se dorește). Se poate asculta și pronunția.

Elevii pot folosi platforma și acasă pentru a învăța la o anumită materie, iar acest lucru se poate face în mai multe moduri: ascultând, citind, scriind, completând teste etc.

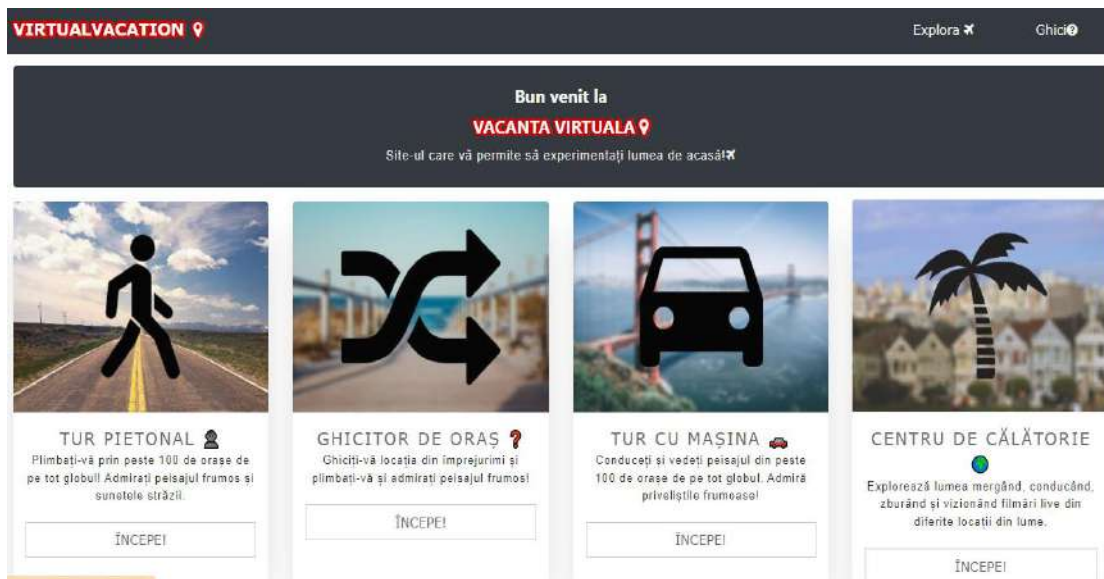
Tot pentru învățarea unei limbi străine, dar și în orele de Educație muzicală, poate fi folosit site-ul **Lyricstraining**. Versurile melodiei alese se pot completa sau alege dintre variantele primite. Se alege nivelul: începător, intermediar, avansat sau expert. Dacă se creează cont, se pot crea propriile variante pe melodii alese de noi.

În orele de Educație muzicală sau ca temă pentru acasă poate fi folosită și platforma/aplicația **Incredibox** unde elevii pot crea linii melodice (beat-uri) selectând diferite personaje care produc diferite sunete.

Pentru orele de Geografie realizate în sala de clasă sau online, poate fi folosit **Virtualvacation**. Se planifică o călătorie alegând locația, mijlocul de transport sau modalitatea de deplasare.

O platformă cu multiple posibilități de folosire în orele de Matematică este *GeoGebra*. Este un software de matematică dinamic pentru toate nivelurile de educație, care reunește geometrie, algebră, foi de calcul, grafice, statistici și calcul într-un singur motor. În plus, GeoGebra oferă o platformă online cu peste 1 milion de resurse gratuite pentru clasă în mai multe limbi. Aceste resurse pot fi partajate cu ușurință prin platforma de colaborare Classroom, unde progresul elevilor poate fi monitorizat în timp real.

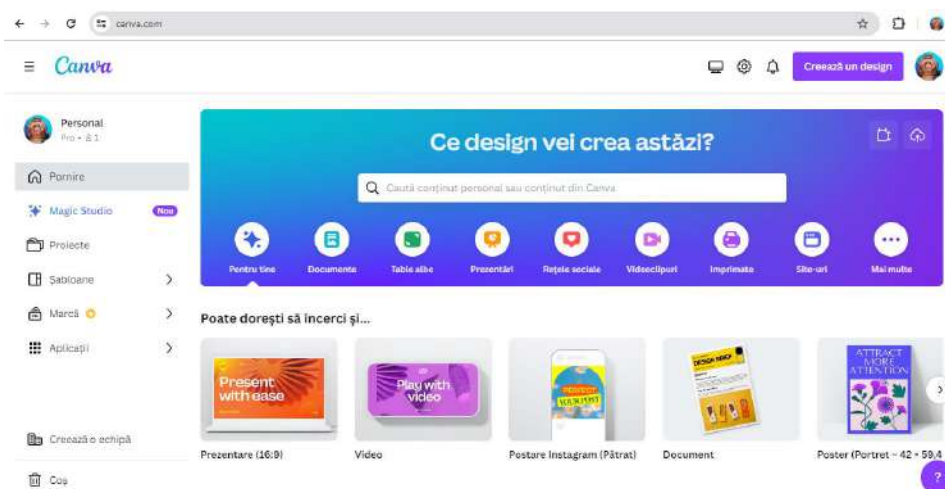
Pentru disciplinele Educație plastică sau pentru a descoperi/fixa diferite cunoștințe din Biologie, Științe ale naturii, Fizică, Chimie etc. aplicația Quiverversion este foarte atractivă pentru elevi. Din aplicație se pot descărca gratuit câteva planșe pe care copiii le vor colora după cum doresc. Profesorul le va scana deschizând aplicația, astfel fiecare desen făcut de copil va deveni mobil și în format 3D. Apăsând diferite butoane, va putea citi informații despre ceea ce a observat și colorat sau va putea auzi zgomotele specifice.

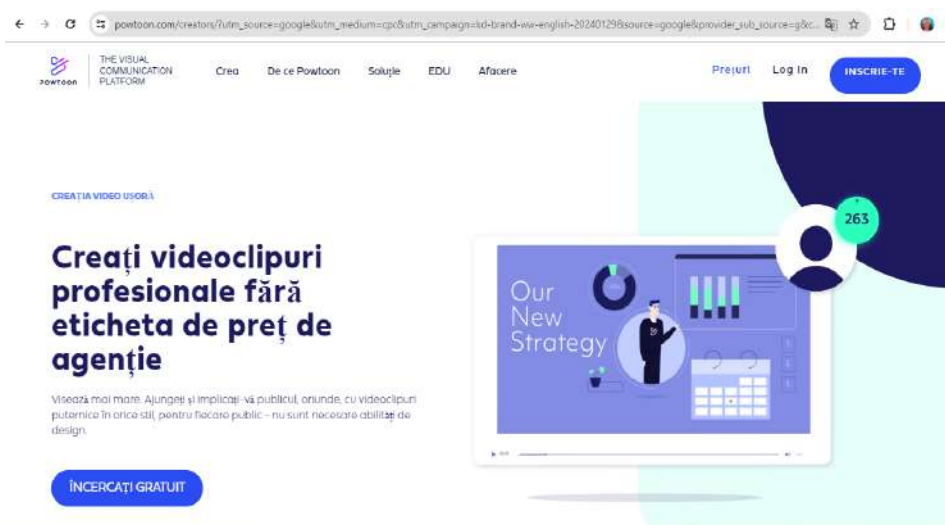
O aplicație care poate fi folosită cu succes în activitățile outdoor desfășurate în Săptămâna Verde, Săptămâna Altfel sau în activitățile extracurriculare este **Goosechase**. Poate fi o modalitate plăcută pentru elev de a învăța geografie sau de a-și cunoaște zona în care locuiește creând experiențe interactive. Poate fi folosită și ca o ”vânătoare de comori” pentru că participanții primesc o listă de destinații. În momentul în care ajung acolo trebuie să trimită locația, să facă o fotografie sau să scrie un comentariu cu impresii din locul vizitat.

Pentru realizarea de prezentări, postere, afișe putem folosi aplicațiile:

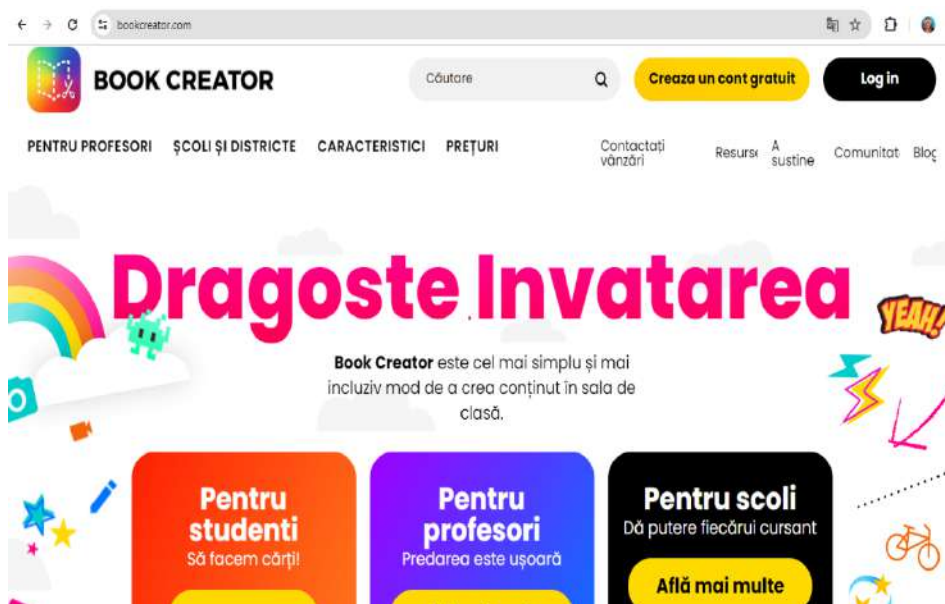
- **Canva**

- **Powtoon** pentru videoclipuri/ animații.

- **Bookcreator.com**

Puncte tari în utilizarea resurselor digitale interactive din care putem enumera: sunt centrate pe activitatea elevului, au un nivel crescut de înțelegere a itemilor de către elevi, pot fi updateate și diseminate de către profesori, sunt gratuite și stocabile, au un caracter ludic și atractiv, pot fi folosite atât în mediul școlar, cât și outdoor, se pliază pe preferințele elevilor, permit inovarea și creativitatea în sistemul de învățământ etc.

Răspândirea tehnologiei are un efect major asupra societății și sistemelor democratice, asupra pieței muncii și a felului în care este organizată munca, și, implicit, asupra așteptărilor legate de competențele pe care cetățenii trebuie să le dețină. Acest impact se poate identifica prin transformarea modului de implicare în procesele de participare publică și a accesului la servicii publice, schimbarea stilului de viață, schimbarea modului în care are loc procesul de învățare, automatizarea proceselor la locul de muncă, apariția unor meserii noi, apariția nevoii de competențe digitale nu doar în meseriile din domeniile conexe tehnologiei și ingineriei, ci și în celelalte meserii ș.a. Competențele digitale au devenit indispensabile până și în zonele care, în mod tradițional, aveau prea puțină legătură cu tehnologia. De exemplu, în agricultură, fermierii urmează cursuri de formare în sistem e-Learning sau Blended Learning, se informează cu privire la oportunități de finanțare de pe portaluri online și depun documente în format electronic, învață informal din materiale disponibile online și se consultă prin intermediul unor aplicații de comunicare online cu colegi din alte zone, integrează și controlează electronic tot felul de echipamente aflate la distanță față de locul în care se află ș.a.m.d. Un alt exemplu, în sistemul public, lipsa competențelor digitale în rândul funcționarilor publici se reflectă în slaba performanță a instituțiilor de a da acces cetățenilor la servicii publice în sistem electronic, care

ar reduce timpul de așteptare și birocrăția și ar crește gradul de transparență și încredere în instituții.

Educația digitală pe tot parcursul vieții vizează toți cetățenii și este indispensabilă într-o lume care se află în plin proces de transformare rapidă,. Astfel, planurile de acțiune europene ținesc extinderea competențelor digitale către cele avansate în rândul câtor mai mulți cetățeni, cu precădere a celor implicați în educație și formare. Ca reacție la noile provocări din 2020, dar și ca parte din ciclurile de funcționare ale politicilor europene, instituțiile Uniunii Europene au depus eforturi considerabile pentru actualizarea viziunii comune privind educația și formarea profesională pe tot parcursul vieții și, în mod special, componenta digitală. Educația formală trebuie completată de educație non-formală în sistem de parteneriat cu bibliotecile, industria și instituțiile de cercetare.

Bibliografie

- ❖ Cucos, C. (2013). Manualul digital – perspectiva pedagogică. În: constantincucos.ro. Online: constantincucos.ro/2013/05/manualul-digital-perspectiva-pedagogica
- ❖ Istrate, O. (2013). Manuale digitale sau Cum migrăm către un mediu educațional avansat tehnologic. Ce așteptări avem astăzi de la un program de implementare a manualelor electronice? Online: elearning.ro/manuale-digitale-catre-un-mediu-educational-avansat-tehnologic
- ❖ Istrate, O. (2017). Resurse educaționale deschise: Drepturile de autor. În: EDICT-Revista Educației, nr. 8/ 2017. Online: edict.ro/resurse-educationale-deschise-drepturile-de-autor/
- ❖ Istrate, O. (2020). Design universal pentru învățare în perspectiva educației digitale. În: Revista Profesorului, nr. 12/ 2020. Online: revistaprofesorului.ro/design-universal-pentru-invatare-in-perspectiva-educatiei-digitale/

Educația în era digitală

Prof.înv.primar PETREA MIHAELA

Educația a suferit transformări semnificative odată cu avansul tehnologic, digitalizarea devenind un element esențial în procesul de învățare. Aceasta aduce numeroase beneficii, dar și provocări care trebuie gestionate corespunzător. Transformă modul în care profesorii predau și elevii învață, adaptându-se cerințelor societății moderne.

Avantajele educației digitale

- Accesibilitate și flexibilitate
 - Elevii și studenții pot accesa cursurile de oriunde, eliminând barierele geografice.
 - Programele educaționale online permit învățarea în ritm propriu.
- Metode de predare inovatoare
 - Utilizarea realității virtuale (VR) și realității augmentate (AR) pentru simulări interactive.
 - Gamificarea procesului educațional pentru creșterea motivației elevilor.
- Resurse educaționale variate
 - Acces la platforme de e-learning (Khan Academy, Coursera, Udemy, etc.).
 - Biblioteci digitale și materiale multimedia care îmbunătățesc procesul de învățare.
- Feedback rapid și personalizat
 - Inteligența artificială (AI) permite evaluări automate și adaptarea conținutului educațional la nevoile fiecărui elev.
 - Instrumente de analiză a progresului pentru profesori și elevi.

Provocările educației digitale

- !** Dependența de tehnologie și lipsa interacțiunii sociale
 - Excesul de timp petrecut online poate reduce dezvoltarea abilităților de comunicare.
 - Elevii pot deveni mai puțin implicați din cauza lipsei interacțiunii directe cu profesorii și colegii.
- ⚠** Acces inegal la tehnologie
 - Nu toți elevii dispun de dispozitive performante și conexiune la internet stabilă.
 - Riscul de excludere digitală în comunitățile defavorizate.
- Securitatea datelor și utilizarea responsabilă a internetului

- Necesitatea protejării datelor personale și a prevenirii atacurilor cibernetice.
- Necesitatea educației digitale pentru combaterea fake news și a dependenței de rețelele sociale.

Viitorul educației digitale

- Inteligența artificială și automatizarea – utilizarea AI pentru învățare personalizată și evaluare automatizată.
- Metaverse și realitate virtuală – crearea unor medii educaționale immersive pentru învățare interactivă.
- Blockchain în educație – certificări digitale sigure și transparente.

Inovația digitală a schimbat fundamental procesul de învățare, oferind metode interactive, accesibilitate globală și adaptabilitate la nevoile fiecărui elev.

Învățarea devine mai captivantă, personalizată și eficientă datorită AI, realității virtuale, gamificării și platformelor e-learning. Aceste tehnologii stimulează motivația elevilor și cresc rata de retenție a informației.

Accesul inegal la tehnologie, dependența de ecrane și securitatea datelor sunt probleme care trebuie gestionate prin politici educaționale eficiente. Educația digitală va continua să evolueze prin AI avansat, realitate virtuală și blockchain, iar învățarea hibridă (online + offline) va deveni standardul global.

Digitalizarea educației nu înlocuiește metodele tradiționale, ci le îmbunătățește. O abordare echilibrată, care combină inovația cu interacțiunea umană, va asigura un sistem educațional modern și eficient.

Prevenirea și combaterea bullying-ului în școli

PETRIȘOR FLORICA – Școala Gimnazială Perșinari

Dâmbovița

Bullying-ul este o formă de comportament agresiv prin care un elev/ preșcolar agrează, intimidează sau hărțuiește în mod intenționat și repetat un alt elev/ preșcolar. Bullying-ul poate fi fizic sau verbal. Implică un dezechilibru al puterii între doi copii. Elevul/ preșcolarul agresat este perceput ca vulnerabil și are, de obicei, probleme în a se apăra singur, desi nu face ceva anume pentru a *provoca* agresiunea. Bullying-ul poate avea urmări periculoase asupra dezvoltării normale, atât a elevului agresat, cât și a agresorului. Comportamentul poate fi învățat în familie sau în alte medii și este favorizat de diferențele sociale, de etnie, religie, gen, comportament, putere, caracteristici fizice etc. Efectele asupra victimei sunt adesea devastatoare din punct de vedere emoțional și comportamental (Asociația Telefonul Copilului, 2014, p.3).

Acest fenomen amplu, de cele mai multe ori, lasă urmări fizice, verbale, relaționale și chiar sociale. Pe plan fizic se pot asocia de la îmbrânceli și lovituri până la mușcături, zgârieturi și vânătăi. Pe plan verbal, le putem asocia cu țipete, folosirea poreclelor, amenințări și insulte care aduc victimei o stare de anxietate și disconfort. La nivel relațional, victimele ajung să se izoleze, sau să fie intimidat și chiar manipulate ceea ce îi va afecta și social, pentru că se vor marginaliza și se vor autoexclue chiar și din situațiile unde nu sunt expuse.

În mediul școlar, cadrele didactice se întâlnesc tot mai des cu astfel de comportamente agresive atât în rândul preșcolarilor cât și în rândurile elevilor mici.

Este necesar să-i atragem pe elevi tot mai des în discuții și să-i determinăm să povestească momente/ situații de bullying pe care le-au întâlnit personal sau le-au aflat de la colegii/ prietenii lor. Trebuie precizate motivele pentru care elevii aleg să comită acte de bullying.

Se va preciza modul în care bullying-ul îi poate afecta pe cei implicați, de impactul acestuia asupra personalității elevilor. Se va pune accent pe faptul că aceste experiențe pot deteriora încrederea în sine a unei persoane și pot duce la sentimente puternice de neînțelegere și singurătate. Fiind supus unui comportament agresiv repetat, fie în mediul fizic, fie online, bullying-ul poate deteriora starea emoțională a unui elev și poate afecta chiar și performanța școlară.

După ce se discută despre astfel de probleme, cerem elevilor să vină cu idei și strategii pentru a preveni și gestiona bullying-ul în școală și în comunitatea lor. De exemplu putem cere elevilor să vină cu idei despre cum să încurajăm relații sănătoase între colegi sau cum putem să recunoaștem și să folosim resursele disponibile pentru victimele acestui fenomen și să promovăm un mediu în care învățarea și interacțiunea între elevi sunt bazate pe respect și empatie.

Trebuie să îi încurajăm pe copii să se pună în locul celorlalți și să încerce să înțeleagă perspectivele altora. Discutăm despre importanța empatiei în prevenirea bullying-ului.

Elevii vor participa la jocuri de rol. Cadrele didactice vor alege voluntari din cadrul grupului pentru astfel de jocuri. Fiecare voluntar va primi un rol, fie de victimă a fenomenului bullying, fie de agresor, iar restul participanților vor juca rolul de martori. Scopul scenetelor este de a sublinia importanța grupului extern de martori care participă fie voluntar, fie involuntar la acțiunile de hărțuire și de a conștientiza rolul martorilor în combaterea și/sau prevenirea acțiunilor de acest tip. La sfârșit, participanții sunt încurajați să discute despre cum s-au simțit în rolurile lor și cum ar proceda ei pentru a nu se ajunge la un astfel de conflict.

Un impact deosebit asupra elevilor o au și filmulețele pe această tema.

Așadar, bullying-ul nu este o etapă normală a dezvoltării copiilor și e considerat ca fiind un fenomen ce precede comportamente agresive cu consecințe și mai grave. De asemenea, bullying-ul poate contribui la crearea și menținerea unui mediu de teamă și intimidare în școală. Prin definiție, bullying-ul este ceva ce se repetă sistematic în viața unui copil, iar consecințele sunt severe. Cele mai severe efecte pentru copilul-victimă țin de apariția tulburărilor din sfera anxios-depresivă, cel mai adesea acești copii ajung să intre într-un episod depresiv, în cazul celor mai vulnerabili, apare și ideea de suicid.

O altă consecință este refuzul de a merge la școală și atunci, cei din jur își dau seama că este ceva în neregulă. Nu trebuie neglijat nici copilul care agresează. Studiile arată că unii dintre copiii care fac bullying evoluează către diagnostic cu tulburări de conduită la vârsta adolescenței.

Efectele bullying-ului pot fi grave, chiar fatale. Victimele hărțuirii pot suferi pe termen lung probleme emoționale, probleme de comportament, singurătate, depresie, stimă de sine scăzută, coșmaruri frecvente; scăderea interesului pentru școală, fobie școlară; pierderea prietenilor; sentimente de neajutorare și scăderea stimei de sine; fuga de acasă, auto-mutilare sau suicid.

În concluzie, acest fenomen, aflat în ascensiune în mediul școlar și nu numai, trebuie tratat cu maximă seriozitate, prevenit, depistat și rezolvat la timp. Este de datoria noastră, ca adulți să gestionăm episoadele violente și să reușim să reinstaurăm climatul de liniște și pace în mediul școlar. Un rol major îl avem noi, profesorii, în prevenirea, identificarea și soluționarea situațiilor conflictuale dintre copii. Colaborarea dintre cadrele didactice și părinți poate ține în frâu acest flagel de anvergură internațională.

Bibliografie:

1. Curelaru, M. (2013), *Violența în școală. Repere pentru analiză și intervenție*, Editura Universității Alexandru Ioan Cuza, Iași;
2. Debarbieux, E. (2010), *Violența în școală: o provocare mondială?*, Editura Institutul European, Iași;
3. Ferreol, G. și Neculau, A. (coord.) (2003), *Violența. Aspecte psihosociale*, Editura Polirom, Iași;
4. Jigău, M. (coord.) (2006), *Prevenirea și combaterea violenței în școală. Ghid practic pentru directori și cadre didactice*, Editura Alpha MDN, Buzău;
5. Gug Maria-Claudia, prof. înv. preșcolar G.P.P.nr.53, structură G.P.N.nr.14-Oradea.

Inovația digitală în educație: Provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

*Prof. învă. primar PETRIȘOR FLORICA
Școala Gimnazială Perșinari- Dâmbovița*

Inovația digitală a transformat radical domeniul educației, oferind noi oportunități de învățare, dar generând totodată provocări semnificative. Formarea cetățenilor responsabili în era digitală implică nu doar acumularea de cunoștințe, ci și dezvoltarea competențelor critice, etice și sociale..

Provocări ale inovației digitale în educație

- Accesul inegal la tehnologie – diferențele economice dintre elevi pot crea disparități în accesul la resurse digitale, limitând oportunitățile de învățare.
- Siguranța și etica digitală – expunerea la conținuturi nepotrivite, cyberbullying-ul și protecția datelor personale sunt aspecte esențiale de gestionat.
- Dezvoltarea competențelor digitale – atât profesorii, cât și elevii trebuie să fie pregătiți pentru utilizarea responsabilă a tehnologiilor digitale.
- Distrageri și suprautilizare – mediul digital poate reduce concentrarea și poate favoriza dependența de ecrane.
- Adaptarea curriculumului – educația trebuie să evolueze pentru a integra metode moderne de învățare bazate pe tehnologie.

Soluții pentru o educație digitală responsabilă

Odată cu avansul tehnologic, educația digitală devine o componentă esențială a procesului de învățare. Cu toate acestea, utilizarea tehnologiei în educație trebuie să fie gestionată responsabil pentru a preveni efectele negative și pentru a maximiza beneficiile. Pentru a asigura o educație digitală eficientă și echitabilă este necesar să se analizeze o serie de soluții:

- ✓ Asigurarea accesului echitabil la tehnologie

Una dintre cele mai mari provocări este accesul inegal la resurse digitale. Pentru a reduce acest decalaj, este esențială implementarea de programe guvernamentale care să ofere echipamente și conexiuni la internet elevilor din zonele defavorizate.

- ✓ Colaborarea între sectorul public și privat pentru a dezvolta infrastructura tehnologică necesară în școli.

- ✓ Crearea de centre comunitare dotate cu echipamente digitale, unde elevii să poată avea acces gratuit la tehnologie.

Siguranța digitală este un aspect esențial în educația digitală responsabilă. Printre soluțiile propuse se numără introducerea unor module despre protecția datelor personale și comportamentul etic online, organizarea de campanii de conștientizare privind cyberbullying-

ul și riscurile internetului, instruirea profesorilor pentru a identifica și combate pericolele din mediul digital.

Pentru a integra eficient tehnologia în procesul educațional, cadrele didactice trebuie să fie bine pregătite. Măsurile necesare includ organizarea de cursuri de formare continuă pentru profesori în domeniul pedagogiei digitale, crearea unei rețele de suport între profesori pentru a împărtăși bune practici și resurse educaționale digitale, adaptarea curriculumului pentru a include metode moderne de predare bazate pe tehnologie.

Un alt aspect important al educației digitale este dezvoltarea gândirii critice în rândul elevilor. Soluțiile propuse sunt: introducerea de cursuri care să învețe elevii cum să analizeze și să evalueze informațiile găsite online, încurajarea dezbaterilor și a proiectelor interdisciplinare care stimulează reflecția critică, utilizarea de platforme educaționale care oferă conținut validat și de încredere.

Tehnologia poate transforma învățarea într-un proces dinamic și atractiv. Pentru o educație digitală responsabilă, se recomandă implementarea de aplicații și platforme educaționale care personalizează învățarea în funcție de nevoile fiecărui elev, folosirea realității augmentate și virtuale pentru a îmbunătăți experiența de învățare, crearea unor medii de învățare colaborativă prin utilizarea platformelor de tip LMS (Learning Management Systems).

Pentru a preveni dependența de ecrane și suprasolicitarea digitală, este importantă stabilirea unor reguli clare privind utilizarea tehnologiei în cadrul orelor de curs, încurajarea activităților offline și a învățării prin metode tradiționale, monitorizarea timpului petrecut în fața ecranelor prin aplicații specializate.

În concluzie, educația digitală responsabilă necesită o abordare echilibrată, care să combine avantajele tehnologiei cu măsuri de siguranță și etică digitală. Prin acces echitabil la resurse, formarea profesorilor, dezvoltarea gândirii critice și utilizarea moderată a tehnologiei, putem asigura un sistem educațional modern, incluziv și eficient.

Bibliografie

- **Baró, Ladislau**, "*Ladislau Baró destaca l'aposta pel bon ús de les tecnologies a les escoles davant el Consell d'Europa.*" *Radio SER Principat d'Andorra*, 23 ianuarie 2025.
- **Bălan Bogdan, Boncu Ștefan, Cosmovici Andrei, Cozma Teodor, Crețu Carmen, Cucuș Constantin**, *Psihopedagogia pentru examenele de definitivare și grade didactice*. Editura Polirom, Iași, 1998.
- **Codreanu (Iftode), Dumitrița**. *Managementul schimbării și digitalizarea în instituțiile de învățământ superior*. Rezumatul tezei de doctorat, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași, 2023.

- **Dragnea, Adrian; Bota, Aura.** *Teoria activităților motrice.* Editura Didactică și Pedagogică, București, 1999.
- **Dragnea, Constantin Adrian.** *Elemente de psihosociologie a grupurilor sportive.* Editura CD Press, București, 2006.
- **Epuran, Mihai; Holdevici, Irina; Tonița, Florentina.** *Psihologia sportului de performanță – Teorie și practică.* Editura Fest, București, 2001.
- **Vlaicu, Octavia.** "Provocări și soluții în educația digitală." *Revista EDICT*, 8 mai 2024
- "Provocări și soluții în educație." *Revista Provocări și soluții în educație*, ediția a II a, vol. 3.
- "Tehnologii digitale pentru învățare interactivă." *Exdi World*, 2024.

Cultivarea comportamentului eco-responsabil la elevi

Ionela Petruc, Școala Gimnazială Dacia, Târgu-Mureș

Comportamentul eco-responsabil este o stare de spirit care se referă în primul rând la adoptarea unor gesturi simple, aparent mici dar cu efect mare, în vederea reducerii cantității gazelor cu efect de seră din atmosferă, a cantităților de poluanți, deșeuri, ape uzate și reducerea consumului de apă, energie, materiale sau legat de transport.

Pentru ca elevii noștri – cetățenii de mâine – să adopte acest comportament, noi, dascălii avem misiunea de a le deschide mintea și inima, de a-i ajuta să privească natura ca pe o prietenă, care are nevoie de dragostea și respectul nostru. Orice copil poate deveni ocrotitor al naturii, cu condiția să o îndrăgească, iar pentru a iubi natura trebuie în primul rând să o cunoaștem și să o înțelegem. Însă adoptarea unui comportament eco-responsabil nu se referă doar la protejarea naturii ci cuprinde mult mai multe elemente. Pentru descoperirea și conștientizarea lor, școala este nevoită să-și adapteze conținuturile, structura și funcțiile sale, astfel încât copiii să fie pregătiți pentru viață și inserție socială de succes. Elevii acceptă provocările, iar noi, cadrele didactice, dispunem de un bogat arsenal de metode, tehnici, procedee prin intermediul cărora putem contribui la formarea unui ansamblu de calități pozitive ale unui cetățean responsabil atât pentru propriul destin, cât și pentru cel al semenilor săi. Formarea cetățeanului activ într-o lume ce se află în continuă schimbare poate fi realizată prin responsabilizarea socială a elevilor. Atât în școală, cât și în afara ei, educația tinde spre un ideal pedagogic care să faciliteze dezvoltarea unei personalități integre, armonioase, capabile nu doar să respecte valorile materiale și spirituale, dar și să le creeze – ideal ce poate fi atins prin utilizarea preponderentă a strategiilor didactice interactive, de motivare și de implicare directă a elevilor în soluționarea diverselor situații/probleme la nivel de comunitate.

Orice cadru didactic trebuie să-i facă pe elevi să conștientizeze faptul că noțiunea de protecție a naturii nu impune renunțarea la resursele oferite de aceasta, ci doar folosirea lor rațională, fără abuzuri. Se impune cultivarea interesului față de menținerea unui mediu natural

echilibrat, propice vieții, dar și a unui comportament favorabil ameliorării relațiilor dintre om și mediul natural în care trăiește.

Pornind de la aceste considerente se pot organiza cu elevii mai multe activități cu caracter ecologic atât în școală cât și în afara ei cum ar fi: organizarea unui festival cu costume confecționate din materiale reciclabile, participarea la Ziua Curățeniei organizată anual de Let's do it Romania, ieșiri în natură cu clasa etc. Scopul acestor activități va fi atins numai atunci când elevii vor fi convinși de necesitatea ocrotirii naturii și vor deveni factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu natura. Conștientizând frumusețea mediului local, promovând pitorescul zonei în care locuiesc, copiii vor înțelege utilitatea acțiunilor ecologice.

De asemenea, pentru a avea un stil de viață sănătos, copiii trebuie educați în spiritul unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător în vederea formării unei conștiințe civice și a unui comportament participativ pentru însușirea unor reguli cu caracter ecologic ce vizează asigurarea echilibrului dintre sănătatea individului, societății, a mediului.

Câteva exemple pe care le-am putea oferi copiilor ar fi:

- Când vizitez o regiune sau o țară, respect spațiile naturale, obiceiurile, cultura și locuitorii
- Prefer circuitele pedestre
- Particip voluntar la acțiuni cu impact ecologic (de plantare a copacilor, igienizare etc.)

În pensiune, hotel sau oricare alt spațiu de cazare:

- Elimin consumul inutil de apă rece și caldă
- Evit risipa de energie (electrică, termică etc.)

În ultima vreme a crescut simțitor nivelul poluării datorat creșterii circulației autovehiculelor. Autoturismul personal consumă mai multă energie decât transportul cu trenul sau autocarul și incomparabil mai multă energie față de o bicicletă. De aceea:

- Pentru deplasările pe trasee lungi din perioada vacanței, prefer să utilizez transportul cu trenul sau autocarul și numai dacă este strict necesar, autoturismul personal

- Împreună cu prietenii, ne deplasăm în vacanță dacă este posibil într-un singur autoturism personal
- Pentru deplasarea pe trasee scurte, merg pe jos sau utilizez bicicleta

În concluzie, cadrul didactic are menirea de a corela acțiunea de predare cu cea de învățare, urmărind transformarea personalității elevului în direcția responsabilizării sale sociale, fiind totodată un adevărat exemplu pentru elevii săi. Ținând cont de faptul că trăim într-o lume în care schimbările se produc rapid, necesitatea ca cetățenii să fie informați, activi, să manifeste inițiativă este mai pregnantă ca niciodată. Abilitatea de a se implica în problemele publice, în cel mai inteligent și responsabil mod, se formează acum prin prisma conceptului de educație centrată pe copil. Elevii sunt angrenați în rezolvarea unor probleme concrete din propria comunitate. Ei trebuie să învețe să ia decizii, să fie responsabili pentru deciziile luate și pentru posibilele consecințe. Metodele pe care noi le folosim la clasă și activitățile în care îi antrenăm îi încurajează să participe la discuții, să-și expună propria părere, iar în afara orelor – să se implice în activități sportive, culturale, comunitare, sociale. Toate aceste activități îi încurajează și îi motivează pe tineri spre noi performanțe, îi provoacă să-și revadă atitudinea față de școală, colegi, profesori, societate.

„Transformarea școlii prin tehnologia educațională: soluții inovative pentru o educație modernă

Autor: Prof. Petrusa Mariana Sanda
Instituție: Școala Gimnazială Câmpeni

Introducere

Într-o lume în continuă schimbare, învățământul trebuie să se adapteze noilor realități tehnologice pentru a oferi elevilor competențele necesare pentru a face față provocărilor unei societăți digitalizate. Inovațiile digitale în școli pot facilita accesul la educație de calitate, pot personaliza învățarea și pot crea un mediu de învățare mult mai interactiv și captivant. Aceste schimbări nu sunt doar despre tehnologie, ci și despre transformarea modului în care elevii învață și cum cadrele didactice își îmbunătățesc practica educațională.

Exemple de bune practici

1. Implementarea platformelor educaționale pentru învățare personalizată

Unul dintre cele mai eficiente moduri de a integra tehnologia în școală este utilizarea platformelor educaționale care permit un proces de învățare personalizat. Aceste platforme sunt utile pentru elevii care învață în ritm propriu, oferindu-le posibilitatea de a accesa materiale suplimentare și de a colabora cu colegii lor.

- **Exemplu concret:** Într-o școală din Galați, profesorii au început să utilizeze platforma **Edmodo** pentru a organiza lecții, a împărtăși resurse și pentru a încuraja discuțiile între elevi pe teme educaționale. Elevii au posibilitatea de a-și organiza propriile activități de învățare și de a participa la sesiuni interactive de întrebări și răspunsuri.
- **Rezultate:** Această abordare a ajutat elevii să își gestioneze mai bine timpul și să devină mai responsabili în învățare. De asemenea, aceștia au raportat o creștere a gradului de înțelegere a materialului predat, iar profesorii au observat un progres semnificativ al elevilor în activitățile de grup.

2. Utilizarea aplicațiilor mobile pentru învățarea în afacerea școlii

În școli, elevii sunt din ce în ce mai familiarizați cu dispozitivele mobile, iar utilizarea acestora în scopuri educaționale a devenit o practică des întâlnită. Aplicarea aplicațiilor educaționale mobile poate contribui la stimularea unui proces de învățare mai flexibil și mai accesibil.

- **Exemplu concret:** La o școală din Timișoara, elevii din clasele a VI-a și a VII-a au folosit aplicația **Seesaw**, care le-a permis să creeze portofolii digitale ale muncii lor și să primească feedback instantaneu de la profesori. Aplicația le-a permis să comunice direct cu dascălii lor și să participe la sesiuni interactive de revizuire.
- **Impact:** Aplicarea acestei soluții a îmbunătățit considerabil organizarea și participarea elevilor la lecții. De asemenea, părinții au putut urmări progresul copiilor lor în timp real, contribuind astfel la o colaborare mai strânsă între școală și familie.

3. Crearea unui mediu educațional colaborativ prin tehnologie

Tehnologia poate încuraja colaborarea între elevi, profesori și părinți, creând o comunitate educațională mai unită. Această abordare poate ajuta la rezolvarea problemelor de învățare prin munca în echipă și la dezvoltarea abilității de a lucra eficient în grupuri.

- **Exemplu concret:** La o școală din Brașov, profesorii au implementat **Google Drive** pentru a crea un mediu de lucru colaborativ. Elevii au fost încurajați să creeze documente și prezentări împreună, chiar și de la distanță. Proiectele de grup s-au transformat în activități interactive care au stimulat creativitatea și gândirea critică.
- **Rezultate:** Elevii au devenit mai independenți și mai responsabili în realizarea sarcinilor. Colaborarea a crescut, iar produsele finale au fost mult mai complexe și mai bine structurate decât în trecut.

4. Tehnologia ca instrument de evaluare formativă

Evaluarea formativă, care presupune monitorizarea continuă a progresului elevilor și adaptarea învățării în funcție de nevoile acestora, poate fi îmbunătățită considerabil prin utilizarea tehnologiei. Platformele educaționale permit profesioniștilor să urmărească performanțele elevilor în timp real și să ofere feedback continuu.

- **Exemplu concret:** La o școală din Cluj-Napoca, profesorii de matematică au folosit aplicația **Quizizz** pentru a organiza teste online interactive. Elevii au primit imediat rezultatele și explicațiile corecte pentru fiecare întrebare, ceea ce le-a permis să își corecteze erorile înainte de evaluările finale.
- **Impact:** Această metodă a dus la îmbunătățirea semnificativă a rezultatelor elevilor în timpul testărilor finale, precum și la o creștere a încrederii în propria abilitate de a învăța.

5. Integrarea învățării prin proiecte în mediul digital

În învățământul modern, abordarea bazată pe proiecte se dovedește a fi eficientă pentru a ajuta elevii să aplice cunoștințele dobândite într-un context real. Tehnologia poate facilita colaborarea și gestionarea proiectelor, ajutând elevii să dezvolte abilități de leadership și organizare.

- **Exemplu concret:** Într-o școală din București, elevii au participat la un proiect digital denumit „Orașul viitorului”, în care au folosit aplicații de design și planificare urbană pentru a construi un model al unui oraș sustenabil.
- **Rezultate:** Elevii au învățat să lucreze în echipă, să folosească tehnologia pentru a dezvolta soluții inovative și să își prezinte proiectele în fața colegilor și profesorilor. De asemenea, au dobândit competențe de lucru colaborativ și abilități de utilizare a tehnologiilor în scopuri educaționale.

Concluzii

Tehnologia educațională are potențialul de a transforma radical procesul de învățare și de a sprijini școlile în îmbunătățirea performanțelor elevilor. Exemplele de bune practici prezentate subliniază importanța adaptării la noile tehnologii și integrarea acestora în activitățile zilnice din școli. Prin încurajarea utilizării platformelor educaționale, aplicațiilor mobile și a metodelor inovative de predare și evaluare, elevii pot învăța într-un mediu dinamic și motivant, pregătindu-se pentru provocările unei lumi din ce în ce mai digitalizate.

Bibliografie

1. **Bates, A. W. (2015)** - "Teaching in a Digital Age: Guidelines for Designing Teaching and Learning", Tony Bates Associates Ltd.
2. **Anderson, C. (2008)** - "The Long Tail: Why the Future of Business Is Selling Less of More", Hyperion.
3. **Siemens, G. (2005)** - "Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age", International Journal of Instructional Technology and Distance Learning.
4. **Cuban, L. (2001)** - "Oversold and Underused: Computers in the Classroom", Harvard University Press.
5. **Dede, C. (2009)** - "Theoretical Perspectives Influencing the Role of Technology in Education", Handbook of Research on Educational Communications and Technology.

"Folosirea tehnologiilor emergente pentru stimularea învățării interactive"

Autor: Prof. Petrusse Mariana Sanda
Instituție: Școala Gimnazială Câmpeni

Introducere

În contextul în care educația este într-o continuă transformare, integrarea tehnologiilor emergente este esențială pentru stimularea interesului elevilor și îmbunătățirea rezultatelor educaționale. Tehnologiile inovative pot facilita accesul la resurse educaționale diversificate, pot sprijini procesul de învățare personalizat și pot contribui la dezvoltarea unor abilități de gândire critică și creativă. Exemplele de bune practici discutate în această lucrare subliniază rolul important al instrumentelor digitale în crearea unor medii de învățare interactive și captivante, care motivează elevii și facilitează învățarea activă.

Exemple de bune practici

1. Utilizarea realității augmentate (AR) în învățământ

Realitatea augmentată este o tehnologie emergentă care îmbină elemente virtuale cu lumea reală, creând astfel experiențe educaționale captivante și interactive. În învățământ, AR poate transforma modul în care elevii interacționează cu materialele educaționale, permițându-le să vizualizeze și să exploreze concepte abstracte în moduri noi.

- **Exemplu concret:** La o școală din Cluj-Napoca, elevii de la liceu au folosit aplicația **Google Expeditions** pentru a explora locuri istorice sau pentru a studia structuri moleculare într-un mod interactiv.
- **Impact:** Elevii au declarat că învățarea prin AR i-a ajutat să înțeleagă mult mai bine concepte complexe, iar rezultatele lor la testele de istorie și științe au fost semnificativ îmbunătățite.

2. Crearea de lecții interactive prin aplicații de colaborare online

Aplicațiile de colaborare online permit elevilor să lucreze împreună la proiecte, să comunice și să rezolve sarcini în echipă, chiar și de la distanță. Aceste aplicații nu doar că sprijină învățarea colaborativă, dar și dezvoltă abilități de lucru în echipă, comunicare și rezolvare de probleme.

- **Exemplu concret:** Într-o școală din Brașov, elevii au utilizat **Padlet** pentru a crea un proiect de grup despre biodiversitatea locală. Fiecare elev a contribuit cu informații, imagini și videoclipuri, iar întregul proiect a fost prezentat la final într-o sesiune interactivă.
- **Rezultate:** Proiectul a stimulat discuțiile între elevi, iar aceștia au demonstrat o înțelegere mai profundă a subiectului. De asemenea, activitatea a ajutat la dezvoltarea abilității lor de a lucra în echipă.

3. Folosirea platformelor de învățare gamificate

Gamificarea în educație presupune integrarea elementelor de joc în procesul de învățare, ceea ce face ca învățarea să fie mai atractivă și mai motivantă. Platformele educaționale care includ jocuri educaționale permit elevilor să învețe prin joc, să rezolve provocări și să progreseze într-un mediu competitiv, dar plăcut.

- **Exemplu concret:** Într-o școală din Oradea, profesorii au implementat platforma **Kahoot** pentru a organiza quiz-uri interactive pe diverse teme, de la istorie la matematică. Elevii au fost premiați cu puncte pentru răspunsuri corecte și au avut posibilitatea de a vedea instantaneu scorurile și performanțele lor.
- **Impact:** Lecțiile gamificate au fost apreciate de elevi, iar nivelul lor de implicare a crescut considerabil. Rezultatele la testele de evaluare au fost, de asemenea, mai bune, ceea ce sugerează eficiența acestui tip de învățare activă.

4. Implementarea roboticii în educația STEM

Robotica este un domeniu care a câștigat rapid popularitate în educație, având un impact semnificativ asupra elevilor care învață despre programare, inginerie și știință. Prin proiecte de robotică, elevii învață să aplice principiile teoretice în mod practic și să dezvolte abilități tehnice valoroase pentru viitorul lor profesional.

- **Exemplu concret:** Într-o școală din Iași, elevii au fost implicați în concursuri de robotică organizate cu ajutorul platformei **Lego Mindstorms**. Aceștia au construit roboți care îndeplineau diverse sarcini și au învățat să programeze comportamentele acestora.
- **Rezultate:** Elevii au devenit mult mai interesați de domeniile STEM, iar unii dintre ei au continuat studiile în domeniul ingineriei sau al tehnologiei, obținând burse și premii în competiții naționale.

5. Integrarea tehnologiilor de învățare mobilă (m-learning)

Într-o eră în care majoritatea elevilor au acces la dispozitive mobile, învățarea mobilă (m-learning) a devenit o componentă esențială a educației moderne. Aplicațiile educaționale pentru telefoane mobile permit elevilor să învețe oricând și oriunde, fiind un instrument extrem de flexibil.

- **Exemplu concret:** Într-o școală din Timișoara, elevii au folosit aplicația **Duolingo** pentru a învăța limbi străine. Aceștia au completat lecții zilnice, iar progresul lor a fost monitorizat în timp real.
- **Impact:** Elevii au demonstrat o îmbunătățire semnificativă a abilităților lingvistice, iar nivelul lor de implicare a fost mai mare, datorită posibilității de a învăța pe parcursul zilei, adaptabilitatea aplicației și încurajările oferite.

Concluzii

Tehnologiile emergente au un impact semnificativ asupra modului în care educația se desfășoară și pot transforma lecțiile tradiționale într-o experiență interactivă și captivantă. Exemplele de bune practici prezentate subliniază importanța implementării acestora în școlile din România, pentru a stimula interesul elevilor și pentru a facilita învățarea activă și personalizată. Cu toate acestea, succesul depinde de formarea continuă a cadrelor didactice, de accesul la resurse adecvate și de implicarea activă a elevilor. În acest fel, tehnologiile educaționale nu doar că îmbunătățesc performanțele elevilor, dar contribuie și la dezvoltarea competențelor necesare într-o lume digitalizată.

Bibliografie

1. **Bers, M. U. (2018)** - "Coding as a Playground: Programming and Computational Thinking in the Early Childhood Classroom", Routledge.
2. **Gee, J.P. (2003)** - "What Video Games Have to Teach Us About Learning and Literacy", Computers in Entertainment.
3. **Kapp, K.M. (2012)** - "The Gamification of Learning and Instruction: Game-based Methods and Strategies for Training and Education", Wiley.
4. **Papert, S. (1980)** - "Mindstorms: Children, Computers, and Powerful Ideas", Basic Books.
5. **Schunk, D.H. (2012)** - "Learning Theories: An Educational Perspective", Pearson Education.

IMPORTANȚA JOCURILOR DIGITALE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

**Prof. Educație Timpurie Pintican Gabriela Lucia
Grădinița cu Program Normal Nr. 2 Bistrița**

În era digitală, tehnologia joacă un rol semnificativ în educația copiilor, chiar de la cele mai fragede vârste. Integrarea jocurilor digitale în grădiniță are scopul de a stimula interesul, creativitatea și dezvoltarea competențelor fundamentale. Aceste instrumente moderne reprezintă o resursă valoroasă, însă utilizarea lor ridică și unele provocări. Prin acest referat, vom explora impactul jocurilor digitale în educația preșcolară, subliniind atât punctele lor forte, cât și limitele.

Beneficiile jocurilor digitale în grădiniță

Jocurile digitale aduc numeroase avantaje procesului educațional, contribuind la o învățare mai captivantă și eficientă. Ele transformă activitățile obișnuite în experiențe interactive și atractive, oferind copiilor oportunitatea de a învăța prin joacă. Prin astfel de jocuri, copiii își pot stimula învățarea activă, fiind încurajați să participe în mod direct la sarcini care le captează atenția. De exemplu, aplicațiile care îi ajută să învețe literele, cifrele sau culorile prin intermediul unor activități distractive reprezintă o modalitate inovatoare de a îmbina jocul cu educația.

Un alt beneficiu esențial al jocurilor digitale este dezvoltarea competențelor tehnologice de bază. Într-o lume în care tehnologia joacă un rol central, este crucial ca cei mici să fie familiarizați de timpuriu cu utilizarea dispozitivelor electronice. Acest lucru le oferă un avantaj pe termen lung, pregătindu-i pentru cerințele viitoare ale societății și pieței muncii.

De asemenea, aceste jocuri contribuie la dezvoltarea gândirii logice și a abilităților de rezolvare a problemelor. Jocurile care implică puzzle-uri, sortări de obiecte sau completarea unor sarcini complexe stimulează gândirea critică și ajută copiii să găsească soluții creative.

Această abilitate este esențială nu doar în educație, ci și în viața de zi cu zi.

Pe lângă dezvoltarea cognitivă, jocurile digitale pot încuraja și interacțiunea socială. Aplicațiile care presupun colaborare între copii permit acestora să învețe să lucreze împreună, să comunice și să își exprime ideile. În plus, prin intermediul jocurilor multiplayer, copiii pot învăța valori precum împărțirea resurselor, empatia și gestionarea conflictelor.

Jocurile digitale permit și personalizarea procesului educațional, ceea ce reprezintă un avantaj semnificativ. Fiecare copil are un ritm diferit de învățare, iar aceste jocuri pot fi adaptate la nivelul și nevoile fiecăruia. Astfel, copiii se pot dezvolta în mod armonios, fără presiuni inutile sau sentimentul de inadecvare.

Avantajele jocurilor digitale

Unul dintre cele mai mari avantaje ale jocurilor digitale este accesibilitatea. Diversitatea acestora permite educatorilor să selecteze materiale care să corespundă obiectivelor educaționale și intereselor copiilor. De exemplu, jocurile care promovează învățarea limbajului sau a matematicii sunt numeroase și acoperă o gamă largă de activități interactive.

În plus, jocurile digitale contribuie la motivarea copiilor. Acestea creează un mediu în care învățarea devine distractivă și captivantă, ceea ce îi face pe copii să își dorească să participe activ. Feedback-ul instant oferit de aceste jocuri este, de asemenea, un avantaj. Copiii primesc imediat răspunsuri la acțiunile lor, fie sub formă de corecturi, fie sub formă de recompense virtuale, ceea ce sporește încrederea în sine și dorința de a progresa.

Creativitatea este un alt aspect stimulat de jocurile digitale. Aplicațiile care le permit copiilor să deseneze, să construiască sau să rezolve provocări într-un mod personalizat dezvoltă imaginația și originalitatea. Astfel, aceștia pot explora idei noi și pot experimenta fără teama de a greși.

Dezavantajele jocurilor digitale

Cu toate acestea, utilizarea jocurilor digitale poate avea și unele dezavantaje, mai ales atunci când nu este gestionată corespunzător. O problemă majoră este timpul excesiv petrecut în fața ecranelor. Aceasta poate duce la reducerea activităților fizice și sociale, afectând sănătatea fizică și emoțională a copiilor. Probleme precum oboseala ochilor, tulburările de somn sau postura incorectă sunt frecvent asociate cu utilizarea prelungită a dispozitivelor electronice.

Un alt risc îl reprezintă limitarea interacțiunii umane. Deși unele jocuri încurajează colaborarea, acestea nu pot înlocui complet comunicarea directă cu colegii sau educatorii. Interacțiunea față în față este esențială pentru dezvoltarea abilităților emoționale și sociale.

Costurile asociate jocurilor digitale reprezintă, de asemenea, un obstacol pentru unele grădinițe. Dispozitivele electronice și aplicațiile educaționale pot fi costisitoare, iar unele instituții pot întâmpina dificultăți în a le achiziționa. Mai mult, există riscul ca, fără o supraveghere adecvată, copiii să acceseze conținut nepotrivit, ceea ce subliniază importanța unui control riguros din partea adulților.

Concluzie

Jocurile digitale reprezintă o resursă valoroasă în educația timpurie, oferind oportunități unice pentru învățarea interactivă, dezvoltarea abilităților tehnologice și stimularea creativității. Totuși, pentru a maximiza beneficiile și a reduce riscurile, utilizarea acestor jocuri trebuie să fie echilibrată, bine supravegheată și integrată strategic în procesul educațional. Printr-o gestionare atentă, educatorii pot crea un mediu de învățare captivant și adaptabil, care să răspundă nevoilor copiilor și să îi pregătească pentru provocările viitorului.

BIBLIOGRAFIE:

Horățiu Catalano, Ion Albulescu, Educația timpurie digitală, Editura Didactica Publishing House, București, 2024

Cristea, I.M., Jocul didactic – teorie și aplicații, Sillabus, Academia, 2015

• MECT. Curriculum pentru învățământul preșcolar. MECT, 2019.

• Neacșu, I. Metode și tehnici de învățare eficientă. Editura Militara, București, 1990.

- Ordean, Grațian. Primii pași în lumea calculatoarelor. Editura Sigma Plus, Deva, 2001.
 - Oprea, C. L. Strategii didactice interactive. Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007
 - Planchard, E., Introducere in pedagogie, Editura Didactica și Pedagogica, 1976
 - Poenaru, Vasile-, „Calculatorul, prietenul nostrum”, Ed. Coresi, București, 2005 3. S.M.
- Cioflica, B. Iliescu, „Prietenul meu, calculatorul”, (Ghid de utilizare pentru preșcolari), Ed. Tehno-Art, Petroșani, 2003

EDUCAȚIA ELEVILOR ÎN ERA DIGITALĂ

PROF.INV.PRIMAR PINTILIE MIHAELA-IRINA

Educația elevilor în era digitală reflectă o schimbare semnificativă în modul în care se desfășoară învățarea, având la bază utilizarea tehnologiilor digitale pentru a sprijini și îmbogăți procesul educațional. Într-o lume tot mai conectată și interdependentă, elevii beneficiază de noi oportunități, dar și de provocări care vin odată cu integrarea tehnologiilor în școli.

1. Accesibilitatea educației

Tehnologia oferă elevilor posibilitatea de a accesa resurse educaționale de oriunde și oricând. Platformele de învățare online, cum ar fi Moodle, Google Classroom sau alte aplicații educaționale, le permit elevilor să studieze și să colaboreze cu colegii lor de la distanță, oferind un acces egal la învățatura de calitate, indiferent de locație.

2. Învățarea personalizată

Tehnologiile educaționale permit adaptarea procesului de învățare la nevoile individuale ale elevilor. Platformele și aplicațiile educaționale folosesc algoritmi care ajută la personalizarea lecțiilor în funcție de ritmul și nivelul de înțelegere al fiecărui elev. Astfel, elevii pot învăța într-un mod care le este cel mai eficient, iar profesorii pot urmări progresul și interveni atunci când este necesar.

3. Colaborare și comunicare digitală

În era digitală, elevii nu sunt limitați doar de contactul fizic în cadrul sălilor de clasă. Platformele de videoconferință, aplicațiile de mesagerie și forumurile online facilitează comunicarea și colaborarea între elevi, profesori și părinți. Elevii pot lucra în echipe, pot împărtăși idei, pot dezbate teme și pot învăța unii de la alții, chiar și atunci când nu se află în aceeași locație.

4. Gamificarea în educație

Jocurile educaționale și utilizarea principiilor de gamificare sunt tot mai frecvente în școlile digitale. Acestea ajută elevii să învețe într-un mod mai interactiv și mai motivant, prin recompense, puncte și nivele, ceea ce crește angajamentul și interesul pentru activitățile educaționale. De exemplu, platforme precum Kahoot! și Quizlet oferă modalități ludice de a învăța concepte noi.

5. Realitatea virtuală și augmentată

Tehnologiile de realitate virtuală (VR) și augmentată (AR) sunt în creștere în școli și oferă elevilor experiențe de învățare imersive. De exemplu, elevii pot explora ecosisteme, istoria unei civilizații sau structuri moleculare într-un mod mult mai dinamic și captivant decât prin metode tradiționale.

6. Dezvoltarea abilităților digitale

În era digitală, abilitățile digitale sunt esențiale. Elevii trebuie să învețe nu doar cum să folosească tehnologia, dar și cum să o aplice în mod creativ și eficient. De asemenea, învățarea despre securitatea online, protecția datelor și etica digitală devine tot mai importantă, pentru a-i ajuta pe elevi să navigheze în siguranță în mediul digital.

7. Provocări pentru elevi în era digitală

- **Distragerea atenției:** Tehnologia poate deveni o sursă majoră de distragere pentru elevi, mai ales cu rețelele sociale, jocurile video și alte aplicații care pot concura cu activitățile educaționale.

- **Inegalitatea accesului la tehnologie:** Nu toți elevii au aceleași oportunități, în special în zonele rurale sau în familii cu venituri mai mici, ceea ce poate crea disparități în accesul la educație digitală.
- **Probleme de sănătate:** Utilizarea excesivă a tehnologiei poate avea un impact negativ asupra sănătății fizice și psihice a elevilor, incluzând oboseala oculară, lipsa activității fizice sau chiar riscuri de dependență de tehnologie.

8. Rolul profesorilor în educația digitală

Profesorii joacă un rol esențial în ghidarea elevilor prin mediul digital. Ei trebuie să fie bine pregătiți să utilizeze tehnologiile într-un mod eficient și să le integreze în cadrul lecțiilor pentru a sprijini învățarea. În plus, trebuie să asigure un echilibru între educația tradițională și utilizarea tehnologiei, pentru a menține interacțiunea umană și experiențele practice.

9. Viitorul educației elevilor în era digitală

Viitorul educației va depinde tot mai mult de evoluția tehnologică. Cu un accent crescut pe inteligența artificială, învățarea automată și analiza datelor, elevii vor putea beneficia de un sistem de învățare și evaluare mult mai adaptat nevoilor lor individuale. Educația hibridă, care combină învățământul online cu cel față în față, va deveni o practică din ce în ce mai frecventă.

În concluzie, educația elevilor în era digitală deschide un nou capitol al învățării, dar aduce și noi provocări. Este important ca elevii să fie educați nu doar pentru a folosi tehnologia, dar și pentru a înțelege impactul acesteia asupra lor și asupra societății.

Pregătirea viitorului elevilor în era digitală necesită o abordare integrată, care să răspundă nevoilor în continuă schimbare ale unei societăți tot mai tehnologizate. Iată câteva direcții esențiale pentru a pregăti elevii pentru provocările și oportunitățile oferite de era digitală:

Dezvoltarea abilităților digitale fundamentale. Este crucial ca elevii să dezvolte abilități de utilizare a tehnologiilor digitale de bază, cum ar fi:

- **Navigarea pe internet în siguranță**
- **Crearea și gestionarea documentelor digitale**
- **Căutarea și evaluarea surselor de informație online**
- **Programarea:** Începerea învățării limbajelor de programare poate ajuta elevii să înțeleagă cum funcționează tehnologia, nu doar să o folosească.

Aceste abilități trebuie integrate de la vârste fragede pentru a le oferi elevilor o bază solidă de competențe digitale.

Îmbunătățirea gândirii critice și a rezolvării de probleme

Era digitală a dus la un volum imens de informații disponibile, dar nu toate sunt corecte sau relevante. Elevii trebuie învățați să analizeze critic informațiile pe care le găsesc online și să ia decizii informate. Gândirea critică, analiza surselor și verificarea faptelor sunt esențiale pentru succesul în mediul digital. De asemenea, dezvoltarea abilității de a rezolva probleme complexe și de a gândi creativ este esențială, având în vedere rapiditatea cu care evoluează tehnologiile și modelele de muncă.

Învățarea pe tot parcursul vieții

Educația digitală nu se limitează la școală, iar elevii trebuie să învețe să învețe în mod continuu. Abilitățile tehnologice se schimbă rapid, iar noi platforme și instrumente apar constant. Încurajarea unei mentalități de **învățare pe tot parcursul vieții** îi va ajuta pe elevi să fie flexibili și adaptabili în fața schimbărilor tehnologice.

Promovarea colaborării digitale

Era digitală permite colaborarea între elevi din diferite colțuri ale lumii. Profesorii pot încuraja proiecte de grup, care implică colaborare online, folosind platforme de învățare digitală. Acest tip

de activități îi învață pe elevi nu doar să folosească tehnologia, dar și cum să comunice și să lucreze în echipă în mediul digital, abilități esențiale pentru viitoarele lor cariere.

Încurajarea utilizării tehnologiilor educaționale

În școli, profesorii trebuie să integreze **tehnologii educaționale** precum platformele de învățare online, aplicațiile educaționale, și software-ul de simulare sau de realitate augmentată. Acestea oferă oportunități excelente pentru elevi de a învăța prin experiențe interactive și pentru a înțelege mai bine concepte complexe. În același timp, trebuie învățat un echilibru între folosirea tehnologiei și alte metode de învățare, pentru a nu depinde exclusiv de ecrane.

Securitate digitală și etică

Un aspect fundamental în pregătirea elevilor pentru era digitală este învățarea despre **securitatea online** și **etica digitală**. Elevii trebuie să fie conștienți de riscurile legate de utilizarea internetului, cum ar fi protejarea datelor personale, evitarea capcanelor de tip phishing și gestionarea comportamentului pe rețelele sociale. De asemenea, trebuie învățați cum să își exprime opiniile într-un mod respectuos și responsabil în mediul digital.

Educația emoțională și socială

Într-o eră digitală unde interacțiunile online sunt din ce în ce mai frecvente, dezvoltarea **inteligenței emoționale** este esențială. Elevii trebuie să învețe cum să își gestioneze emoțiile și să interacționeze în mod sănătos în mediul digital. De asemenea, înțelegerea importanței relațiilor interumane și a empatiei este importantă pentru a preveni fenomenul de izolare socială.

Pregătirea pentru meseriile viitorului

Tehnologia va continua să schimbe peisajul pieței muncii. Pentru a pregăti elevii pentru viitor, este important să le oferim educație care să includă **abilități tehnice** (de exemplu, programare, inteligență artificială, robotică), dar și **abilități transversale** precum creativitatea, gândirea critică, adaptabilitatea și rezolvarea de probleme. Aceste abilități sunt esențiale în economiile bazate pe tehnologie și automatizare.

Sprijinirea incluziunii digitale

Este important să avem o abordare echitabilă și incluzivă în educația digitală. Asigurarea accesului egal la tehnologie pentru toți elevii este crucială pentru a nu crea disparități în educație. Proiectele și inițiativele care vizează reducerea decalajului digital sunt esențiale pentru a le oferi tuturor elevilor șansa de a beneficia de avantajele tehnologiei.

Parteneriate între școli, profesori, părinți și industrie

Un alt aspect important în pregătirea elevilor pentru era digitală este **colaborarea** între școli, profesori, părinți și sectorul tehnologic. În acest fel, se poate crea un cadru educațional care să răspundă nevoilor pieței muncii și să fie în concordanță cu cerințele tehnologice actuale. Parteneriatele cu companii din domeniul tehnologic pot oferi elevilor experiențe directe, stagii de practică și instruire specifică.

Concluzie

Pregătirea viitorului elevilor în era digitală presupune nu doar integrarea tehnologiei în școli, dar și dezvoltarea unor abilități care să le permită să navigheze cu succes în lumea digitală, să fie critici, creativi, responsabili și să continue să învețe pe tot parcursul vieții. Astfel, viitorii elevi vor fi mai bine echipați pentru a face față provocărilor tehnologice și pentru a contribui activ la o societate dinamică și digitalizată.

Inovația digitală în educație- provocări și soluții

Prof.Pînzaru Ana Maria

Inovația digitală în educație reprezintă o transformare profundă a modului în care învățăm și predăm, oferind oportunități extraordinare pentru formarea unor cetățeni responsabili. Cu toate acestea, această tranziție nu este lipsită de provocări, iar identificarea unor soluții eficiente este esențială pentru a valorifica pe deplin potențialul tehnologiei în educație.

Inovația digitală în educație a devenit un subiect vital în contextul actual, transformând modul în care învățăm și predăm. Această transformare a adus o serie de oportunități și provocări pentru sistemul educațional, influențând semnificativ accesibilitatea, personalizarea și interactivitatea procesului de învățare.

Inovația digitală a extins accesul la educație în locații și comunități care altfel ar fi fost excluse. Platformele de învățare online permit împărtășirea cunoașterii la nivel global, facilitând o distribuție mai egalitară a resurselor educaționale. Acest lucru a făcut posibilă accesarea educației de calitate și în regiuni îndepărtate sau cu resurse limitate.

Tehnologiile digitale, în special inteligența artificială (IA), au facilitat personalizarea învățării. Sistemele cu IA pot analiza performanța elevilor, ajustând conținutul educațional în funcție de nevoile individuale. Acest lucru permite fiecărui elev să învețe în propriul său ritm, sporind eficiența procesului de învățare.

Inovația digitală a transformat procesul de învățare într-o experiență captivantă și interactivă. Aplicațiile educaționale, jocurile și platformele multimedia îmbunătățesc înțelegerea și reținerea informațiilor, stimulând angajamentul elevilor și motivându-i să participe activ la procesul de învățare.

Pe lângă beneficii, inovația digitală în educație prezintă și provocări. Acestea includ necesitatea dezvoltării competențelor digitale atât pentru elevi, cât și pentru profesori, precum și riscul disparităților regionale în accesul la tehnologie. Proiecte precum "DIGIPED" se concentrează pe reducerea acestor disparități și pe îmbunătățirea performanței educaționale prin utilizarea eficientă a tehnologiilor digitale.

- **Accesul inegal la tehnologie:** Deși tehnologia este din ce în ce mai prezentă în viața noastră, nu toți elevii au acces egal la dispozitive și la conexiuni de internet de calitate. Acest decalaj digital poate perpetua inegalitățile educaționale, punând anumiți elevi într-o poziție dezavantajată.
- **Dezvoltarea competențelor digitale:** Utilizarea eficientă a tehnologiei în educație necesită dezvoltarea unor competențe digitale solide atât la elevi, cât și la profesori. Este esențial ca profesorii să fie pregătiți să integreze tehnologia în mod pedagogic, iar elevii să învețe să utilizeze instrumentele digitale în mod responsabil și critic.

- **Securitatea și confidențialitatea online:** Odată cu creșterea utilizării tehnologiei în educație, securitatea datelor personale și confidențialitatea online devin preocupări majore. Este important să se asigure protecția datelor elevilor și să se promoveze un comportament online responsabil.
- **Impactul asupra sănătății mentale:** Utilizarea excesivă a tehnologiei poate avea un impact negativ asupra sănătății mentale a elevilor, ducând la probleme precum dependența de ecran, anxietatea și izolarea socială.
- **Adaptarea metodelor de predare:** Integrarea tehnologiei în educație necesită o adaptare a metodelor de predare, trecând de la modelele tradiționale la abordări mai interactive și personalizate.

Soluții:

- **Investiții în infrastructură:** Este esențial să se investească în infrastructura digitală a școlilor, asigurând accesul la internet de calitate și la dispozitive adecvate pentru toți elevii.
- **Formarea continuă a profesorilor:** Profesorii trebuie să beneficieze de programe de formare continuă care să le dezvolte competențele digitale și pedagogice necesare pentru a utiliza eficient tehnologia în educație.
- **Dezvoltarea de resurse educaționale digitale de calitate:** Este important să se creeze și să se promoveze resurse educaționale digitale de calitate, care să fie adaptate nevoilor elevilor și să sprijine dezvoltarea competențelor cheie.
- **Promovarea educației media și a alfabetizării digitale:** Elevii trebuie să fie educați cu privire la utilizarea responsabilă și critică a tehnologiei, învățând să evalueze informațiile online și să se protejeze de pericolele cibernetice.
- **Personalizarea învățării:** Tehnologia permite personalizarea învățării, adaptând conținutul și ritmul de învățare la nevoile individuale ale fiecărui elev.
- **Promovarea echilibrului:** Este important să se promoveze un echilibru între utilizarea tehnologiei și activitățile offline, încurajând elevii să participe la activități sociale și fizice.

Inovația digitală în educație are potențialul de a transforma modul în care învățăm și de a pregăti cetățeni responsabili și competenți pentru viitor. Prin abordarea provocărilor și implementarea soluțiilor adecvate, putem valorifica pe deplin beneficiile tehnologiei în educație.

În concluzie, inovația digitală în educație oferă oportunități fără precedent pentru îmbunătățirea calității și accesibilității educației. Pentru a exploata pe deplin aceste oportunități, este esențial să se asigure utilizarea responsabilă a tehnologiei și să se ia în considerare nevoile tuturor elevilor, indiferent de mediul lor socio-economic sau geografic.

Inovația în educație

Prof.Pînzaru Ana Maria

Inovația în educație constituie un produs pedagogic superior, realizat în urma unui proces creativ multifazic (pregătirea, incubația, înțelegerea, verificarea), care valorifică optim resursele psihologice cognitive și noncognitive ale educatorilor (profesori, manageri școlari/universitari, profesoricercetători, specialiști în proiectarea curriculară).

Produsele creative de tip inovator sînt superioare prin nivelul ridicat al originalității pedagogice, confirmat la scară socială ca model de restructurare. Aceste produse creative inovatoare pot fi proiectate și realizate la nivel de sistem (reforma educației, cercetarea pedagogică fundamentală) și de proces (plan de învățămînt, programe școlare/universitare etc.), inclusiv în activitatea de proiectare curriculară a lecției.

Inovația în educație reprezintă un produs de tip superior, primar, al creativității pedagogice, validat prin originalitatea sa și relevanța confirmată la nivel social, la scara sistemului și a procesului de învățămînt. Raportarea sa la creativitatea pedagogică implică:

1) delimitarea clară față de alte tipuri de creativitate, exprimate ca produse de nivel inferior, secundar, validate doar la scară individuală (creativitatea expresivă, creativitatea tehnică) – vezi Erika Landau, Psihologia creativității, trad., București: EDP, 1979, p.20;

2) evidențierea caracteristicilor sale specifice dobîndite la nivel de proces creativ, angajat în proiectarea și realizarea unor produse pedagogice noi, pe parcursul a patru etape: pregătire – incubare – inspirație – verificare socială;

3) valorificarea resurselor sale psihologice generale, cognitive și noncognitive la nivelul personalității educatorului angajat în proiectarea și realizarea unor produse pedagogice noi, în cadrul unui proces creativ specific în contextul sistemului și al procesului de învățămînt. Inovația în educație ca produs creativ.

Inovația în educație este un produs creativ de nivel superior, elaborat în „planul primar care ne conduce spre noi adevăruri ce transformă universul semnificațiilor acceptat de cultură”, la un moment dat al evoluției sale istorice. În cazul educației, avem în vedere cultura pedagogică, exprimată prin produsele cunoașterii (teorii, modele, paradigme etc.), dar și prin mentalități, comportamente, „moduri de a fi” în diferite situații tipice educației, instruirii, proiectării educației și a instruirii la nivelul sistemului și al procesului de învățămînt. În această accepțiune, inovația în educație are un sens larg, necesar și asumat de fiecare educator prin comportamentul său pedagogic, didactic etc., impus normativ de principiul creativității pedagogice aflat la baza proiectării calitative a oricărei activități de educație, realizată, în mod obiectiv și subiectiv, în context pedagogic și social deschis. Din această perspectivă, tipică psihologiei creativității, inovația în educație, ca produs creativ, depășește planul secundar care „lărgeste doar adevărurile existente” în cadrul universului de semnificații pedagogice consacrate deja prin tradiție.

Menținerea produselor pedagogice creative doar în acest „plan secundar” întreține riscul prelungirii și chiar al fixării unei anumite rutine didactice, a unor clișee sau automatisme comportamentale aflate în contradicție flagrantă cu cerințele axiologice imperative ale principiului creativității, afirmat normativ ca principiu general al proiectării pedagogice (vezi diferența dintre produsul creativ primar – secundar; vezi Br. Ghiselin, 1963, apud Erika Landau, op.cit.).

Produsele creative pedagogice de tip inovator asigură restructurarea activității de educație, instruire, proiectare a educației și a instruirii la toate nivelurile sistemului și ale procesului de învățământ. Exemplul tipic, la scara sistemului de învățământ, este cel oferit de reforma educației, care, prin definiție, reprezintă „o schimbare structurală și sistemică”. În termenii unui concept pedagogic fundamental, reforma educației definește un tip de schimbare superioară, inovatoare, realizabilă ciclic prin proiectarea și atingerea unor noi finalități ale sistemului de învățământ, unei noi structuri a sistemului de învățământ, unui nou conținut al procesului de învățământ.

O astfel de inovație pedagogică de mare complexitate creativă și implicare socială globală solicită un alt tip de produs creativ superior – o cercetare pedagogică fundamentală, istorică și hermeneutică, necesară pentru elaborarea modelului conceptual al reformei și al strategiei de „implementare” a acestuia, care implică:

- a) reconstrucția noilor finalități: idealul educației și scopurile generale ale sistemului de învățământ;
- b) reconstrucția noii structuri a sistemului de învățământ: de organizare pe niveluri, trepte, cicluri, arii curriculare; de valorificare a resurselor pedagogice; de conducere managerială și administrativă; de relație cu societatea;
- c) reconstrucția noului conținut curricular al procesului de învățământ prin proiectarea curriculară a noului plan de învățământ, a noilor programe și manuale școlare/universitare (vezi Lazăr Vlăsceanu, Decizie și inovație în învățământ, București: EDP, 1979; Sorin Cristea, coord., Reforma învățământului între proiectare și realizare, București: EDP, 2012).

Ca produs pedagogic creativ, inovația în educație asigură la nivel superior: a) originalitate, realizată prin restructurare, respectiv prin reconstrucția unei noi structuri a sistemului de învățământ, a modelului de cercetare pedagogică, a planului de învățământ, a unei programe școlare/universitare, a unui manual școlar/ universitar, a unui proiect de lecție etc.; b) valoare socială, semnificativă, cu efecte pozitive durabile, funcțional-structurale, la scara întregului sistem de învățământ.

Metode inovative de învățare în învățământul special

Prof. Pîrîianu Liliana-Daniela
C.S.E.I. Balș, Olt

Metodele inovative de învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale, instrumente didactice care favorizează schimbul de idei, experiențe, cunoștințe, asigurând perfecționarea și optimizarea demersului educațional. Ele presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă. În învățământul preșcolar sunt utilizate metode moderne însoțite de tehnici specifice și resurse materiale, dintre care amintim:

1. Explozia stelară: este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de noi probleme și noi descoperiri. Obiective: formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacțiune și individual, pentru rezolvarea unei probleme. Descrierea metodei: copiii așezați în semicerc propun tema de rezolvat. Pe steaua mare se scrie sau desenează ideea centrală. pe 5 steluțe se scrie câte o întrebare de tipul CE, CINE, UNDE, DE CE, CÂND, iar 5 copii din grupă extrag câte o întrebare. Fiecare copil din cei 5 își alege 2-3 colegi, organizându-se în cinci grupuri. Grupurile cooperează pentru elaborarea întrebărilor. La expirarea timpului, copiii revin în cerc în jurul steluței mari și spun întrebările elaborate fie individual, fie un reprezentant al grupului. Copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări. Se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corect, precum și modul de cooperare, interacțiune.

2. Tehnica Lotus: este o modalitate interactivă de lucru în grup care oferă posibilitatea stabilirii de relații între noțiuni, pe baza unei teme principale din care derivă alte opt teme. Obiective: stimularea potențialului creativ în activități individuale și în grupe, teme din domenii diferite. Etape: construirea schemei/diagramei tehnicii de lucru; plasarea temei principale în mijlocul schemei grafice; grupul de copii se gândește la cunoștințele legate de tema principală; abordarea celor opt teme principale pentru cadranele libere; stabilirea în grupuri mici de noi legături/relații/conexiuni, pentru teme și trecerea lor în diagramă; prezentarea rezultatelor, analiza produselor, aprecierea în mod evaluativ, sublinierea ideilor noi.

3. Bula dublă: tehnica bula dublă grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, procese, fenomene, idei, concepte. Bula dublă este prezentată grafic prin două cercuri mari în care se așează imaginea care denumește subiectul. Exemple: animale-păsări, copii-părinți, fructe-legume. În cercurile mici așezate între cele două cercuri mari, se desenează sau se așează simbolurile ce reprezintă asemănările dintre cei doi termeni cheie. În cercurile situate în exterior la dreapta și la stânga termenilor cheie se înscriu caracteristicile, particularitățile sau deosebirile.

4. Ciorchinele: stimulează realizarea unor asociații noi de idei, permite cunoașterea propriului mod de a înțelege o anumită temă. Etape: se scrie un cuvânt sau se desenează un obiect în mijlocul sau în partea de sus a tablei/foii de hârtie; copiii, individual sau în grupuri mici, emit idei prin cuvinte sau desene, jetoane, legate de tema dată. Se fac conexiuni, de la titlu, la lucrările copiilor, acestea se pot face cu linii trasate de la nucleu la contribuțiile copiilor. Este bine ca tema propusă să fie cunoscută copiilor, mai ales când se realizează individual.

5. Cubul: strategie de predare-învățare ce urmărește un algoritm ce vizează descrierea, comparația, asocierea, analiza, aplicarea, argumentarea atunci când se dorește explorarea unui subiect nou sau unul cunoscut pentru a fi îmbogățit cu noi cunoștințe sau a unei situații privite din mai multe perspective. Etape: se formează grupuri de 3-4 copii, fiecare copil din grup interpretează un rol în funcție de sarcina primită („rostogolici, etc.) copiii rezolvă sarcina individual sau în grup, într-un timp dat, prezintă pe rând răspunsul formulat

Bibliografie:

Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, “ Metode și tehnici interactive de grup” , sursa www.scribd.com Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea resurselor umane 2007-2013, Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013,

„Consiliere și dezvoltare profesională continuă – sistem transparent de pregătire pentru reușita în cariera didactică”, Suport de curs Asociația Internațională Step by step, Centrul step by step pentru educație și dezvoltare profesională România,

Inovația digitală în educație: Provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Pîrvu Ionela

Școala Gimnazială „Grigore Tocilescu” București

În ultimele decenii, tehnologia digitală a transformat profund toate domeniile vieții, iar educația nu face excepție. Implementarea tehnologiilor moderne în sistemele educaționale promite să îmbunătățească calitatea învățământului, să faciliteze accesul la informație și să pregătească tineretul pentru provocările unei lumi din ce în ce mai digitalizate. Totuși, în ciuda potențialului enorm al inovației digitale în educație, aceasta vine cu o serie de provocări care trebuie abordate pentru a asigura formarea unor cetățeni responsabili și bine pregătiți pentru viitor.

Una dintre principalele provocări ale inovației digitale în educație este accesul inegal la tehnologie. În multe țări și chiar în zonele defavorizate ale celor dezvoltate, există încă un decalaj semnificativ în ceea ce privește infrastructura digitală. Accesul la internet rapid, dispozitivele necesare pentru participarea activă în procesul educațional digital sau chiar formarea cadrelor didactice în utilizarea eficientă a tehnologiilor sunt aspecte care încă rămân un impediment important. Această inegalitate riscă să creeze diferențe mari în ceea ce privește oportunitățile de învățare, aprofundând astfel disparitățile sociale și economice.

De asemenea, digitalizarea educației poate duce la o fragmentare a procesului învățării. Deși platformele educaționale și aplicațiile digitale permit personalizarea învățării, acestea pot determina o separare între elevi, reducând interacțiunile directe și colaborative. Într-un context educațional traditional, elevii învață nu doar din cărți, ci și prin discuții și colaborări cu colegii și profesorii. Digitalizarea ar putea să diminueze acest tip de interacțiune, provocând o izolare care poate afecta dezvoltarea abilităților sociale esențiale.

Un alt pericol este legat de riscurile de securitate cibernetică. Tinerii sunt tot mai expuși la platforme digitale, iar protecția datelor personale devine o problemă crucială. Atacurile cibernetice, furtul de identitate sau expunerea la conținut dăunător pot afecta sănătatea mentală și dezvoltarea personală a elevilor, mai ales atunci când nu există suficientă educație privind securitatea online.

În plus, creșterea dependenței de tehnologie poate duce la o reducere a abilității de gândire critică și de analiză. Platformele educaționale, deși utile, pot încuraja memorarea mecanică a informațiilor, fără a stimula o înțelegere profundă a acestora. Aceasta poate reduce capacitatea elevilor de a dezvolta gândirea independentă și abilități de rezolvare a problemelor în situații complexe, esențiale într-o societate în continuă schimbare.

Pentru a răspunde acestor provocări, sunt necesare soluții strategice care să asigure integrarea tehnologiilor digitale într-un mod echilibrat și responsabil. Una dintre soluțiile fundamentale este investirea în infrastructura digitală. Este esențial ca guvernele și instituțiile educaționale să colaboreze pentru a asigura acces egal la tehnologie, mai ales pentru elevii din medii defavorizate. De asemenea, educația digitală trebuie să devină o prioritate la nivelul învățământului primar și secundar, oferind tuturor elevilor competențele necesare pentru a naviga în siguranță în mediul digital.

O altă soluție importantă este formarea continuă a cadrelor didactice. Profesorii trebuie să aibă acces la cursuri și resurse care să le permită să îmbine metodele tradiționale de învățare cu instrumentele digitale, stimulând gândirea critică și colaborarea între elevi. De asemenea, este important ca profesorii să fie capabili să identifice și să prevină efectele negative ale tehnologiei asupra sănătății mentale a elevilor, în special în ceea ce privește utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale.

Soluțiile pentru combaterea riscurilor cibernetice trebuie să fie integrate în curriculele educaționale. Educația pentru securitate online trebuie să fie implementată nu doar în rândul elevilor, ci și al părinților și profesorilor, pentru a crea un mediu educațional sigur și responsabil. În plus, instituțiile educaționale ar trebui să investească în soluții tehnologice care protejează datele personale ale elevilor și să adopte politici stricte de confidențialitate.

În ceea ce privește colaborarea și interacțiunea dintre elevi, tehnologia digitală poate fi folosită pentru a încuraja învățarea bazată pe proiecte și pentru a crea platforme de învățare colaborativă. Aceste platforme pot stimula gândirea creativă și pot sprijini dezvoltarea unor abilități de rezolvare a problemelor în echipă, esențiale într-o lume globalizată. În plus, educația digitală ar trebui să pună accent pe gândirea critică, învățând elevii să analizeze și să interpreteze informațiile corect, nu doar să le accepte fără discuție.

Inovația digitală în educație este o oportunitate extraordinară de a transforma modul în care învățăm și ne pregătim pentru viitor. Totuși, pentru ca aceasta să fie cu adevărat benefică, trebuie să fie însoțită de măsuri concrete pentru a aborda provocările legate de accesul inegal la tehnologie, securitatea cibernetică și dezvoltarea abilităților de gândire critică. Doar prin implementarea unor soluții integrate și responsabile, educația digitală va putea contribui la formarea unor cetățeni responsabili, capabili să facă față provocărilor unei lumi din ce în ce mai digitale.

Micii exploratori digitali: Cum îi învățăm pe copii să fie responsabili în lumea virtuală

Prof. pentru ed. timpurie, Pîrvu Mihaela Mădălina

Introducere

În era digitală, copiii sunt expuși la tehnologie de la vârste fragede. Tabletele, telefoanele inteligente și computerele sunt omniprezente în viața lor, oferindu-le acces la o lume vastă de informații și divertisment. Cu toate acestea, această expunere timpurie vine cu responsabilități atât pentru copii, cât și pentru părinți și educatori. Este esențial să-i învățăm pe cei mici cum să utilizeze tehnologia în mod responsabil și în siguranță, transformându-i în exploratori digitali conștienți și informați.

Dezvoltarea responsabilității digitale la vârsta preșcolară

Responsabilitatea digitală nu este un concept abstract pentru copii. Ea se construiește treptat, prin educație și exemple concrete. La vârsta preșcolară, accentul trebuie pus pe:

- **Siguranța online:** Învățarea regulilor de bază, cum ar fi să nu divulge informații personale (nume, adresă, școală) și să nu vorbească cu străinii online.
- **Timpul petrecut în fața ecranului:** Stabilirea unor limite clare și respectarea lor, alternând activitățile digitale cu cele offline.
- **Conținutul adecvat:** Selectarea cu grijă a jocurilor și a programelor video, asigurându-ne că sunt potrivite pentru vârsta lor și că au un caracter educativ.
- **Respectul pentru ceilalți:** Încurajarea unui comportament online civilizată, fără a jigni sau a hărțui pe nimeni.
- **Proprietatea intelectuală:** Explicarea conceptului de drepturi de autor și a importanței de a nu copia conținutul altora fără permisiune.

Rolul părinților și al educatorilor

Părinții și educatorii joacă un rol crucial în educarea copiilor în spiritul responsabilității digitale. Ei trebuie să fie modele de urmat, utilizând tehnologia în mod responsabil și dând dovadă de un comportament online adecvat. Comunicarea deschisă și constantă cu copiii este esențială, permițându-le să pună întrebări și să împărtășească experiențele lor online.

Sfaturi practice pentru părinți și educatori:

- **Stabiliți reguli clare:** Limitați timpul petrecut în fața ecranului și stabiliți reguli privind tipurile de conținut accesate.
- **Supravegheați activitatea online a copiilor:** Fiți prezenți atunci când utilizează internetul și oferiți-le sprijin și îndrumare.
- **Utilizați instrumente de control parental:** Acestea pot ajuta la filtrarea conținutului neadecvat și la monitorizarea activității online a copiilor.
- **Încurajați activitățile offline:** Promovați jocul în aer liber, activitățile creative și interacțiunea socială cu alți copii.
- **Comunicați deschis cu copiii:** Discutați despre experiențele lor online și oferiți-le sfaturi și sprijin.

- **Colaborați cu școala:** Implicați-vă în activitățile de educație digitală organizate de școală și discutați cu profesorii despre cum pot fi integrate aceste principii în procesul de învățare.

Concluzie

Educarea copiilor în spiritul responsabilității digitale este o investiție în viitorul lor. Prin intermediul unui parteneriat între părinți, educatori și copii, putem crea o lume digitală mai sigură și mai responsabilă, în care cei mici să poată explora și învăța în mod armonios.

Bibliografie

- Livingstone, S., & Helsper, E. J. (2008). Parental mediation of children's internet use. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 52(4), 581-599.
- Palfrey, ¹J., & Gasser, U. (2008). *Born digital: Understanding the first generation of digital natives*. Basic Books.
- Turkle, S. (2011). *Alone together: Why we expect more from technology and less from each other*. Basic Books.

Utilizarea tablelor digitale în educație și formare

Pîrvulescu Eduard - Nelu – Școala Gimnazială Nr. 1 Motru, Gorj

În ultima perioadă, în contextul revoluției tehnologice, fenomenul de digitalizare a luat o amploare semnificativă în toate domeniile, inclusiv în învățământ. Pentru a realiza această “digitalizare”, nu este de ajuns să dispunem de resursele materiale necesare, ci este obligatoriu să existe și resursa umană corespunzătoare. Aruncând o privire peste datele statistice ale ultimilor ani, constatăm că România nu este pe o poziție fruntașă în ceea ce privește procentul persoanelor care au competențe digitale de bază sau competențe digitale superioare

Instrumentele TIC oferă resurse la toate nivelurile – curriculum și practică didactică, formarea cadrelor didactice, dezvoltarea instituțiilor școlare, politici educaționale sau administrarea sistemului de învățământ. Utilizarea noilor tehnologii oferă un răspuns social la cererea crescândă de educație, la nevoia de diversificare și sofisticare:

- conținuturile utilizate: suporturi și materiale didactice, elemente didactice dezvoltate doar pe suport electronic, programe modulare, conținuturi adiacente, complementare, alternative, discipline noi;
- proceduri de evaluare: teste adaptive și standardizate automatizate cu feedback imediat;
- proceduri de management instituțional: gestionarea elevilor, înscrieri online, selecția și certificarea elevilor pe bază de portofolii de activitate;
- activități extrașcolare: resurse online, activități colaborative la distanță, participarea în comunități online de practică sau în campusuri virtuale.

Utilizarea resurselor educaționale digitale devine din ce în ce mai răspândită în toate sistemele educaționale din lume, însă implementarea acestora în procesul instructiv-educativ necesită atât pregătirea cadrelor didactice, cât și existența softurilor specializate în limba română.

Tabla interactivă oferă oportunitatea eficientizării instruirii, cu posibilitatea de a face adnotări sau completări direct pe orice aplicație deschisă de tipul Word, Excel, PowerPoint sau chiar pe un site. Toate prezentările pot fi înregistrate în timp real, salvate, imprimate și trimise prin e-mail, pentru a putea fi vizualizate sau editate. Flexibilitatea oferită de tabla interactivă face posibilă rularea oricărei resurse multimedia sau a navigării pe Internet, textele fiind introduse, atât cu markerul, cât și cu ajutorul tastaturii virtuale. De asemenea, ne propunem să prezentăm unele aspecte didactice, evidențiind atât avantajele, cât și dezavantajele utilizării tablei interactive. Rolul profesorului nu mai este doar acela de a transmite informația către elevi. Provocarea constă acum în captarea atenției acestora și menținerea concentrării lor pe parcursul întregii ore de curs. Totodată, profesorul trebuie să fie informat cu privire la noile tehnologii în educație și metodele de predare-învățare moderne. Doar așa va putea înțelege tinerele generații și le va oferi informații de calitate și atractive la ore. Noile generații intră în contact de la vârste tot mai fragede cu tehnologia modernă, care îi atrage ca un magnet. Faptul că sunt obișnuiți cu astfel de stimuli de mici face ca sistemele digitale moderne să reprezinte singura soluție suficient de atractivă încât să îi motiveze, să îi determine să fie activi la ore și să îi ajute să rețină mai ușor informația.

Cum funcționează tabla interactivă ?

- Oferă răspuns rapid la comenzi, astfel că nu apar întârzieri între scrisul de pe tabla interactivă și cel de pe monitor.

- Vine la pachet cu stiloul interactiv de cea mai mare precizie de pe piața din România, care îndeplinește și funcțiile unui mouse.
- Deși suprafața este sensibilă la atingere, tabla interactivă este rezistentă la șocuri și poate fi utilizată o perioadă îndelungată.
- Suprafața nu reflectă lumina și este ușor de curățat.
- Adnotările pe suportul de curs, în prezentări Power Point, pe pagini de Internet sau în orice altă aplicație se realizează cu ușurință. Acestea se pot salva în Microsoft Word, Excel, Power Point, Corel Draw, AutoCad etc. și se pot printa.

Din cele descrise mai sus, putem constata că utilizarea tablei interactive permite trecerea de la o metodă tradițională de predare la una modernă, presupunând numeroase posibilități de prezentare și diversificare a informației. Dacă vorbim despre activitatea de instruire, atunci sarcinile propuse prin intermediul tablei interactive trebuie să fie niște sarcini de învățare. Orice activitate se soldează cu un rezultat, cu un produs care poate sau nu să coincidă cu finalitățile stabilite. Procesul de predare-învățare cu utilizarea tablei interactive este similar celui obișnuit: se determină tema, tipul și scopul lecției; se selectează metodele adecvate; se elaborează sarcini interactive.

Competența digitală o putem forma prin susținerea unor prezentări/proiecte cu tematică specifică disciplinei folosind mijloace multimedia și realizarea unor prezentări utilizând imagini/grafice folosind mijloace multimedia în scopul convingerii auditoriului. De asemenea, utilizarea platformelor educaționale, a materialelor audio-video și a celorlalte oportunități oferite de acestea au o contribuție însemnată în formarea și dezvoltarea acestei competențe.

Introducerea resurselor educaționale digitale în procesul educațional permite evidențierea unui șir de avantaje printre care:

1. Permite crearea unui tablou clar despre fenomenul studiat, deoarece oferă posibilitatea simulării sau modelării unui proces care nu poate fi prezentat în realitate.
2. Permite modificarea ușoară a conținutului.
3. Oferă posibilitatea distribuirii în rețea.
4. Orele devin mai interactive.
5. Sporesc interesul elevilor față de tema studiată.

De asemenea, utilizarea resurselor educaționale digitale permite profesorilor să dezvolte competențele digitale și de învățare ale elevilor, să-i pregătească pentru aplicarea acestora în diverse situații din viața cotidiană, ceea ce conduce la sporirea calității și eficacității procesului educațional. Totodată, ele permit individualizarea procesului de instruire, adică putem avea nu doar o singură variantă de prezentare a materialului didactic a unei teme. Diversificarea variantelor de prezentare poate fi realizată, atât prin utilizarea diferitor conținuturi, cât și prin aprofundarea, detalierea, alternarea informației prezentate. De asemenea, ne permite alegerea anumitor metode și tehnici de prezentare a conținuturilor noi.

În cazul utilizării resurselor educaționale digitale la realizarea temelor pentru acasă, de asemenea, se pot evidenția un șir de avantaje:

1. Sporirea interesului elevilor față de disciplina de studiu datorită unei noi forme de prezentare a conținutului.
2. Posibilitatea realizării unei autoevaluări față de cerințele propuse de către profesor.
3. Se pot utiliza diverse resurse pentru pregătirea temelor.

4. Dezvoltarea competențelor de învățare și autoevaluare.

În cazul utilizării resurselor educaționale digitale se modifică rolul profesorului și elevului, profesorul devenind un coordonator și nu o sursă directă de informare. Elevul devine participant activ în procesul educațional și, implementând competențele digitale, soluționează sarcinile propuse la oră.

În cazul proiectării orelor la baza cărora sunt utilizate resursele educaționale digitale ar trebui să ținem cont de:

- Se pune accentul pe metode active-participative și pe formarea situațiilor deschise de învățare.
- Profesorul este manager și regizor, fiind disponibil să propună elevilor mijloace de învățare, nu doar să transmită informația.
- Conținuturile educaționale se utilizează ca metodă de organizare, nu în calitate de scop al învățării.
- Elevul devine subiect, iar competențele lui devin obiectivele de bază ale profesorului. Astfel, utilizarea resurselor educaționale digitale influențează activitatea profesorului, dezvoltarea lui personală și profesională, implementează utilizarea metodelor netradiționale de predare-învățare-evaluare, modifică dependența între profesor-elev, bazată pe cooperare și elaborare a noilor metode și tehnici de învățare la baza cărora se activează lucrul individual al elevilor.

Nu în ultimul rând, utilizarea resurselor digitale și a metodelor de lucru interactive în educație oferă și beneficii de natură socială:

- independență, flexibilitate, autonomie și autodeterminare în învățare, deschidere, educație la distanță;
- lucru în grup și în echipă, învățare colaborativă asistată de calculator, social eLearning;
- (auto)evaluare și exersare;
- motivare și angajament;
- învățare prin descoperire;
- personalizare;
- învățare nonformală și informală.

DISEMINARE CURS PROIECT ERASMUS+ „DIGITAL RESOURCES FOR TEACHERS (WEB 2.0 TOOLS-ICT-AI)

NRUMĂR DE REFERINȚĂ: 2024-1-RO01-KA121-SCH-000228778

Prof. Pîslaru Ionica Ramona

Școala Gimnazială „Ion Creangă” Craiova

În urma participării la mobilitate am descoperit modalități creative de a implica elevii în procesul de învățare.

Am aprofundat cunoștințele mele în domeniul platformelor online de învățare și al tendințelor actuale în educația digitală.

Am avut ocazia să-mi îmbunătățesc nivelul de limba engleză prin interacțiunea cu ceilalți participanți și prin participarea la activitățile desfășurate în limba engleză.

Am învățat să lucrez în echipă cu persoane din diferite culturi, am dezvoltat o mai bună înțelegere a diversității culturale și am dobândit o perspectivă mai largă asupra educației. Câteva din aplicațiile care au fost prezentate le-am mai folosit în activitățile didactice însă au fost multe aplicații noi pe care le-am utilizat cu această ocazie, dintre acestea amintesc:

Quizlet

- O platformă online excelentă pentru crearea de fișe de vocabular, exerciții de potrivire, jocuri de memorie și teste.
- **Exemplu de activitate:** Pot crea un set de fișe cu termeni informatici și definițiile lor. Apoi, transform aceste fișe într-un joc de tip "match" sau "learn". Elevii pot concura pentru a vedea cine poate asocia corect termenii cu definițiile într-un timp cât mai scurt.

Socrative

- O platformă de evaluare și învățare care permite profesorilor să creeze quiz-uri, exerciții și sondaje interactive.
- **Exemplu de activitate:** La finalul unei unități despre algoritmi, pot crea un quiz cu întrebări multiple și deschise pentru a evalua înțelegerea elevilor. Pot folosi diferite tipuri de întrebări, precum adevărat/fals, potrivire, sau întrebări deschise pentru a evalua atât cunoștințele teoretice, cât și capacitatea de a aplica conceptele învățate.

Plickers

- Un sistem de răspuns prin carduri care permite profesorilor să obțină feedback instantaneu de la elevi fără a fi nevoie de dispozitive digitale.
- **Exemplu de activitate:** Pot folosi Plickers pentru a verifica înțelegerea elevilor despre diferite concepte informatice. De exemplu, după ce am explicat structura unui program, pot pune o serie de întrebări cu răspunsuri multiple și să le cer elevilor să-și arate răspunsurile folosind cardurile Plickers.

Babadoom

- Un instrument care permite crearea de animații simple și jocuri, ideal pentru introducerea în programare.
- **Exemplu de activitate:** Pot cere elevilor să creeze o animație scurtă care să ilustreze un algoritm simplu, precum sortarea prin metoda bulelor sau căutarea binară.

Incredibox

- O aplicație web care permite crearea de muzică prin combinarea diferitelor sunete și efecte sonore.
- **Exemplu de activitate:** Pot propune elevilor să creeze o coloană sonoră pentru un scurtmetraj animat pe care l-au realizat anterior. Această activitate îi va ajuta să înțeleagă conceptele de ritm, melodie și armonie.

Lyricstraining

- O platformă online care ajută să înveți limbi străine prin intermediul cântecelor. Oferă versuri cu goluri pe care elevii trebuie să le completeze, ascultare activă și traduceri.
- **Exemplu de activitate:** Alege un cântec în limba engleză legat de un subiect abordat la informatică, de exemplu, un cântec despre roboți sau inteligența artificială. Împarte clasa în echipe și organizează un concurs pentru a vedea care echipă poate completa corect cele mai multe versuri.

Goosechase

- O aplicație care transformă orice locație într-o arenă pentru jocuri de tip scavenger hunt (vânătoare de comori). Se pot crea misiuni, enigme și provocări pe care elevii trebuie să le rezolve.
- **Exemplu de activitate:** Organizează un joc de tip scavenger hunt în școală, în care elevii trebuie să rezolve diferite enigme legate de concepte informatice. De exemplu, pot fi nevoiți să găsească un anumit dispozitiv informatic, să decodifice un mesaj în cod binar sau să răspundă la întrebări despre istoria informaticii.

Experiența Erasmus a fost una extrem de valoroasă și motivantă. Am avut ocazia să ies din zona mea de confort, să cunosc oameni noi și să descoper idei inovatoare în domeniul educației. Aspectele pozitive ale acestei experiențe includ:

Am avut acces la expertiza unor profesori și specialiști în domeniu, ceea ce mi-a permis să-mi îmbogățesc cunoștințele și să-mi dezvolt competențele. Am creat relații cu oameni din diferite țări, care pot deschide uși către noi oportunități.

Am avut ocazia să discut cu profesori din diferite țări despre provocările și succesele lor în predarea informaticii și nu numai, ceea ce mi-a oferit o perspectivă mai largă asupra acestei profesii.

Experiența Erasmus m-a ajutat să cresc atât ca profesionist, cât și ca persoană. Am devenit mai deschis, mai curios și mai încrezător în propriile capacități.

Am descoperit o nouă cultură, am explorat un oraș fascinant Paris și am creat amintiri de neuitat.

În concluzie, experiența Erasmus a fost o investiție în viitorul meu profesional și personal. Recomand cu căldură această experiență tuturor profesorilor care doresc să-și îmbunătățească practicile didactice și să se dezvolte profesional.

EDUCAȚIA ONLINE

Prof. Pleșcan Melania

Școala Gimnazială „Aron-Vodă” Iași

Ne aflăm într-un moment al istoriei în care se schimbă ceva fundamental și inexorabil. Dezvoltarea explozivă a tehnologiei informaționale a calculatoarelor și a microcalculatoarelor, a oferit variate posibilități de ameliorare și modernizare a activității din toate sectoarele și a făcut să se constituie treptat, un mediu informatizat, determinat de știința prelucrării automate a informațiilor.

În ceea ce privește mediul școlar, elevul trebuie să se adapteze cerințelor școlii, să aibă capacități de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul astfel încât să achiziționeze cunoștințe pe care, treptat, le va pune în practică. Introducerea în școală a tehnologiilor informației și ale comunicării duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Actul de învățare nu mai reprezintă în totalitate muncă profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării profesorului cu clasa de elevi.

Calculatorul a devenit indispensabil în educația modernă, fiind utilizat de către cadrele didactice în procesul de predare-învățare. Fiind un mijloc modern de educație, utilizarea sistemelor informatice a câștigat teren datorită virtuților foarte atractive pentru elevi, accesibilității pentru aceștia și facilitării prezentării informațiilor.

În școală introducerea Internetului și a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Astfel actul învățării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor și muncii profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu profesorul. Această schimbare în sistemul de învățământ a urmărit niște obiective bine structurate și anume: creșterea eficienței activităților de învățare, dezvoltarea competențelor de comunicare și studiu individual. Dezvoltarea tehnologiei informației și comunicațiilor a condus la nuanțarea modului clasic de a învăța. Astfel putem observa că ne îndreptăm spre o revoluție în educație; rolul actual al profesorului, acela de intermediar al cunoașterii, își pierde mult din pregnanță. Învățarea este orientată către persoană, permițând elevilor/ studenților să-și aleagă conținutul și instrumentele corespunzătoare propriilor interese.

Modul de învățare tradițional a devenit greu de gestionat în comparație cu învățământul bazat pe resursele Web. Putem spune că acest tip de resurse reprezintă de fapt noile cărți ale epocii moderne.. Atât profesorii cât și elevii pot schimba idei, opinii, prin intermediul e-mailului, chat-ului sau site-uri de socializare. Aceștia pot organiza excursii virtuale în muzee de artă sau știință, în centrele de cercetare, locuri mai greu accesibile elevilor. De asemenea, elevii pot publica proiecte, lucrări online acestea fiind vizualizate și evaluate fie de cadrele didactice, fie de

colegi. Clasa este acum un mediu virtual de învățare iar această nu mai este determinată de timp și spațiu. Lecțiile on-line pot prezenta același conținut și pot fi dezbătute la fel ca și lecțiile „convenționale”. Avantajul este însă faptul că aceste lecții pot fi accesate oricând și oriunde. În condițiile unei motivații suficiente, orice student care are acces la un calculator poate obține o educație cel puțin egală cu unul care beneficiază de un program tradițional.

Timpul nu este determinat ca într-o sala de curs, programul fiind mult mai flexibil. Elevii pot accelera procesul de învățare sau îl pot încetini. Deasemenea acest tip de învățare permite atât elevilor cât și profesorilor să interacționeze într-o comunitate on-line fără a fi prezenți în același loc sau timp. Elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție fără a mai fi implicați emoțional. Spre exemplu într-o discuție on-line, elevii introvertiți tind să fie mai activi din mai multe motive. În mediul virtual, inhibiția cauzată de aspectul fizic este diminuată. Astfel, elevii au mai mult timp pentru dezvoltarea cognitivă, pentru adaptarea, corectarea și prezentarea ideilor fără distractori din afară. Ei nu trebuie să concureze cu extravertiții din punct de vedere emoțional, care tind să domine sala de clasă într-un timp relativ scurt.

Dezbaterile cu privire la predarea față în față versus predarea online (sau la distanță) au deja mai bine de două decenii în cadrul discuțiilor referitoare la eficiența educației în general. Fiecare tip de predare are susținătorii ei și, firește, avantaje și dezavantaje. Pentru a înțelege specificitatea procesului de instruire online, pentru a-l putea organiza, conduce și controla este importantă cunoașterea unor termeni specifici, care vor fi definiți mai jos. Instruirea reprezintă activitatea principală realizată în cadrul procesului de învățământ, conform obiectivelor pedagogice generale elaborate la nivel de sistem, în termeni de politică a educației. Pe fondul schimbărilor rapide și progresului tehnologic înregistrat, precum și pe fondul tendinței de globalizare a educației universitare și eliminare a granițelor dintre studenți, s-au deschis noi perspective pentru practică educațională, această fiind completată cu metode moderne de predare-învățare și evaluare, metode specifice societății informaționale.

Indiferent de riscurile pe care le presupune sistemul e-learning, trebuie respectate următoarele reguli: să se urmărească în permanență atingerea obiectivelor propuse, să se structureze conținutul educațional astfel încât acesta să devină accesibil pentru diverse niveluri de cunoaștere, să conțină elemente care să orienteze elevul spre o instruire eficientă, să stimuleze gândirea independentă, să ofere situații didactice de autoevaluare. Sistemele de învățare în format electronic reprezintă cel mai modern mod de pregătire profesională, fiind, în același timp, mult mai deschis și mai accesibil decât toate modalitățile clasice de predare. Cursurile online se disting prin interactivitate și dinamism, combinând animația, sunetul și filmul video, astfel încât atenția cursanților se va menține vie pe toată durata cursului. Se pot remarca, astfel, valențele benefice pe care le are internetul în actul de predare-învățare-evaluare, necesitatea accesului la informație, adaptarea rapidă la nou. Chiar dacă se configurează ideea că elevii asociază, din ce în

ce mai des, internetul cu un veritabil profesor, calculatorul nu va înlocui niciodată total acțiunea profesorului, rolul acestuia neputând fi ignorat, fiind mai mult decât constructiv.

Bibliografie

1. Adăscăliței, A., *Instruire asistată de calculator: didactică informatică*, Iași, Editura Polirom, 2007.
2. Dobrițoiu M, Corbu C. Guță A., Urdea Ghe.: *Instruire Asistată de Calculator și Platforme Educaționale On-Line*, Petroșani, Editura Universitas, 2019

Avantaje și dezavantaje ale utilizării calculatorului la clasă

Prof. înv. primar Pleșcan Melania
Școala Gimnazială „Aron-Vodă” Iași

Instruirea asistată de calculator necesită un program de instruire, care este un produs pedagogic, respectiv rezultatul programării pedagogice; acesta urmează să fie transpus într-un program-computer, constituie ceea ce informatica numește „software”. Echipamentele electronice propriu-zise, care asigură valorificarea în practică a celor două tipuri de programe, sunt cunoscute sub denumirea de „hardware”.

Instruirea asistată de calculator nu presupune introducerea empirică a calculatorului în procesul de învățământ, fără o linie didactică bine precizată, fără orientări pedagogice, psihologice și metodice și fără cadre didactice cu pregătirea psihopedagogică necesară. Astfel, difuziunea instruirii asistate de calculator în practica școlară implică adoptarea unei strategii, care presupune cu necesitate munca în echipă, precum și asigurarea anumitor condiții:

1. Adaptarea educației la necesitățile actuale și de perspectivă ale societății, în așa fel încât educația să constituie un factor activ al dezvoltării elevului.
2. Realizarea de progrese în domeniul informaticii, al calculatoarelor și al tehnologiilor de comunicare.
3. Îmbogățirea și modernizarea permanentă a sistemului metodelor de învățământ, eliminarea „întârzierii cronice a școlii în raport cu viața”, pentru a se putea realiza progrese în toate sectoarele de activitate (toate fiind condiționate de calitatea educației). Este semnificativă în acest context remarca lui R.Lefranc: „Este uimitor cât de puțin au fost influențate până acum metodele de învățământ de progresul continuu. În multe țări, ele nu diferă prea mult de acelea care erau aplicate cu secole în urmă. Această întârziere cronică a școlii în raport cu viața corespunde, fără doar și poate, unui fenomen de psihologie socială, educatorul fiind, prin natura sa, destul de neîncrezător în fața invaziei progresului în profesia sa.”

Astăzi, funcționalitățile calculatorului sunt bine cunoscute, nu puțini dintre pedagogii occidentali sau chiar est-europeni recomandându-l în practica școlară uzuală pentru următoarele avantaje:

1. Calculatorul este un mijloc mai eficient decât tabla sau foaia de hârtie de înregistrare a unor expresii, prin linii, forme, culori. Astfel, are capacitatea de stocaj nelimitat pentru toate felurile de informații, capacitatea de modificare infinită, de adiționare și reconfigurare, capacitatea combinatorică multiplă a modurilor de expresie (prin text, simbolică, aspect grafic, colorit), posibilitatea de a opta pentru instrumente diferite de lucru (dicționare, enciclopedii, pagini web personalizate).
2. Calculatorul este un mijloc de construcție și de modernizare care combină mai multe feluri de

raportare la cunoaștere: poate stoca idei și teorii variate, poate simula fenomene sau realități fizice altfel imperceptibile (creșterea firului de iarbă, reproducerea celulelor etc.)

3. Calculatorul integrat într-o rețea este un mijloc excelent de comunicare și exteriorizare a copilului, mai ales a celui cu inteligență intrapersonală, timid și retras.
4. Calculatorul este un mijloc excelent de experimentare la vârsta infantilă: în fața monitorului, copilul descoperă mai ușor universul, experimentează reacții în fața lui, chiar reordonează datele existenței, în acord cu nevoile și aspirațiile sale educaționale și personale.
5. Calculatorul este un dispozitiv excelent de programare; prin intermediul lui, se pot executa operații proiective, se poate stabili o anumită succesiune de secvențe cu caracter operațional, care facilitează inclusiv dobândirea și exersarea de abilități tehnice.

Utilizarea calculatorului se impune în secvențele de instruire pe care profesorul nu le poate organiza și realiza cu rezultate mulțumitoare în activitățile didactice obișnuite, tradiționale:

- desfășurarea de activități diferențiate pe grupe de nivel
- simularea unor procese și fenomene în mișcare prin imagini animate și suplینirea unor demonstrații experimentale
- desfășurarea de activități de autoinstruire
- desfășurarea de activități de autotestare
- desfășurarea de activități recapitulative
- organizarea de jocuri didactice în scopul aprofundării cunoștințelor și abilităților sau în scopul îmbogățirii acestora.

Din aceste funcționalități derivă și potențiala utilitate a calculatorului la orele de literatură. El poate constitui o excelentă sursă de informare pentru elevii care au intenția de a-și acoperi o serie de lacune și nu pot frecventa biblioteca. Instruirea asistată de calculator sprijină actul învățării prin: CD-uri, DVD-uri, dicționare, enciclopedii de diverse tipuri, audiobook-uri, înregistrări, ecranizări ale unor opere literare.

Acestea au avantajul că se adresează mai multor tipuri de inteligențe (vizuale, auditive etc.). Bibliotecile virtuale, blogurile literare și diversele site-uri de literatură (poezie sau proză) ale unor reviste literare (Observator cultural, Dilema veche, România literară etc.) pun la dispoziția elevilor texte literare și vin în întâmpinarea dorinței de a fi la curent cu noutățile editoriale, de a se familiariza cu specificul unor texte precum recenzia sau articolul de critică. Sistemul multimedia poate fi folosit cu succes în redactarea unor portofolii, a unor texte puternic tipizate

Profesorul actual oscilează între două atitudini: profesorul noosferei, care nu-și concepe existența fără calculator și cel înfricoșat de posibilitatea alienării, a dependenței, a pierderii contactului cu realitatea. În afara misiunii de educare și instruire a tinerei generații, profesorii secolului XXI trebuie să întărească relațiile interumane și prin dezvoltarea unor activități educative care să-i determine pe tineri să comunice mai mult verbal, „face to face” și mai puțin

virtual. Pentru școlarii secolului XXI, calculatorul și Internetul sunt provocări mult mai mari decât citirea unei cărți. Se poate citi o carte și pe Internet, dar rezultatul nu va fi același ca pe suport de hârtie.

Sunt și multe dezavantaje ale utilizării calculatorului și Internetului, atât pentru elevi, cât și pentru profesori: șablonizare, uniformizare, tentația de a apela la proiecte, itemi de evaluare, soluții didactice gândite de alții, lipsa controlului asupra calității informației, excese vizând comunicarea virtuală, utilizarea excesivă a site-urilor de socializare, irosirea timpului, accesarea jocurilor, distracții facile, afectarea comunicării directe, alienarea, plagiatul, copierea temelor, sărăcia lingvistică, amestecarea registrelor limbii, probleme legate de scrierea corectă în limba română, de folosirea diacriticelor.

Tentativele de a umaniza calculatorul (s-a inventat chiar o carte care poate fi răsfoită pe ecranul calculatorului, mimând gestul răsfoirii, asociat doar actului lecturii unei cărți concrete) nu se pot solda decât cu un eșec. Limbajele mașinii nu pot substitui limbajele cărții ca intermediar între lumea autorului și cea a cititorului, o lume infinită. Multitudinea interpretărilor universurilor ficționale nu poate fi just percepută și valoriza printr-un intermediar tehnic, oricât ar fi de inteligent.

Lipsa experienței lecturii se observă din ce în ce mai mult în vocabularul sărac al elevilor, în comunicarea acestora care se transformă uneori într-un joc de pantomimă menit să transmită ceea ce gândesc.

Cartea și calculatorul ocupă locuri separate în sfera preocupărilor noastre cotidiene, chiar dacă domeniul literar și cel al tehnologiei informatice se intersectează de multe ori.

Bibliografie:

- Ionescu, Miron, Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2004
Pavelescu, Marilena, Metodica predării limbii și literaturii române, Editura Corint, București, 2010
Ilie, Emanuela, Didactica literaturii române, Editura Polirom, 2008
Nebunu, Mihai, Multimedia în predarea-învățarea literaturii, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2005

AVANTAJE SI DEZAVANTAJE ALE EDUCATIEI DIGITALE

Educația digitală este o nevoie care crește exponențial încă de la apariția calculatoarelor și apoi a internetului. Desigur că prima formă de calculator, inventată de către Charles Babbage în secolul 19, era una mecanică și cerea o vastă cantitate de cunoștințe pentru folosirea acestuia. Însă aceasta a rămas rădăcina tuturor calculatoarelor apărute ulterior.

Primul calculator care avea interfață grafică și suporta un sistem de operare a fost scos pe piață de către Xerox PARC în anul 1973. De atunci încolo tot mai mulți oameni își doreau să cunoască ce știe să facă această minune tehnologică apărută într-o formă atât de accesibilă chiar și celor necunoscători în ale matematicii și informaticii. Unul dintre lucrurile fascinante despre acest computer era acela că utilizatorul putea să printeze tocmai ceea ce vedea înaintea ochilor pe ecranul acestuia, lucru nemaiîntalnit până atunci. Educația digitală a ajuns să fie în prezent catalogată drept o nevoie esențială pentru societatea modernă.

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

Chiar și înafara contextului pandemiei, educația digitală a devenit, pe an ce trecea, o nevoie tot mai mare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Pandemia a acutizat însă această nevoie și a adus-o până la nivelul de vital pentru orice societate și pentru cele mai multe sisteme educaționale din lume. În România, spre exemplu, școlile s-au închis de pe o zi pe alta, astfel că tot învățământul a fost nevoit să se mute în sistem online.

Parlamentul European a publicat, în luna martie a anului 2020, un studiu amănunțit legat de educația digitală din interiorul Uniunii Europene. În acest studiu apar date exacte despre situația elevilor din țările membre: cât de mulți dintre aceștia nu au acces la internet sau calculator, cât de multe abilități au cei care folosesc calculatorul etc.

Acest raport are în vedere să scoată în evidență nevoia acută de adaptare (atât a elevilor cât și a profesorilor) la transformările digitale pe care le suferă societatea în care ne aflăm. Continentul european se vede silit să regândească educația în această eră digitală pentru a putea rămâne în competitivitate pe plan global. Piața muncii europene va ajunge în scurt timp

În punctul în care majoritatea angajatorilor vor avea nevoie de muncitori cu abilități digitale, unii chiar de muncitori cu abilități digitale ridicate.

Lipsa abilităților digitale va afecta astfel traiul celor mai mulți dintre cei care acum sunt în băncile școlii. Studiul numit mai sus afirmă că, momentan, se consideră un individ cu abilități digitale peste cele de bază acel individ care este capabil să: trimită/primească email-uri, să participe pe platformele de socializare, să instaleze software-uri și aplicații, să folosească banking-ul online, să folosească funcții avansate (sortare, filtrare etc.) ale instrumentelor de organizare și analiză de date (Excel, Acces etc).

Indivizi cu abilități digitale scăzute se consideră acei indivizi care știu să folosească un sistem de email, știu să instaleze diferite software-uri și aplicații, dar nu știu să folosească instrumente de manipulare a datelor și a bazelor de date, instrumente de editare foto, video sau instrumente avansate de editare de text.

Din acest studiu făcut de Parlamentul European reiese că România se află pe ultimul loc în clasamentul statelor membre care ține evidența situației în educația digitală. Luxemburg și Finlanda au un procent de 81% pentru tineri cu vârste între 16 și 19 ani care au abilități digitale peste cele de bază, în timp ce în țara noastră acest procent este sub 33%. Acest procent dezamăgitor este, de fapt, un rezultat al lipsei internetului/calculatorului din viața multor elevi ai școlilor române. Se estimează că numai 29% dintre elevii și studenții din România folosesc un computer o dată pe săptămână. Acest procent ajunge la 85% în țările de frunte precum Luxemburg.

Toate aceste cifre negative legate de țara noastră au îngreunat școala în mediul online la care a fost silit să se adapteze sistemul educațional român. Cel mai mult au avut de suferit zonele rurale în care, odată cu trecerea în sistemul online, educația s-a oprit. Din cauza lipsei de hardware și infrastructură pentru internet, aceste zone nu au putut susține ceea ce înseamnă educație online.

Avantajele pe care cei mai mulți le aduc în discuție țin de logistica pe care o presupune bunul mers al unei școli. Deplasarea până la școală, folosirea manualelor care trebuie transportate în ghiozdane grele, murdăria care se face cu creta care trebuie cumpărată și transportată la școală etc., toate aceste probleme sunt rezolvate de școala online, unde tot ce-ți trebuie e un gadget cu acces la internet. Pe internet, tabla nu mai trebuie curățată, nu mai trebuie să te miști din casă, nu mai este nevoie să te trezești cu o oră înainte să înceapă cursurile etc. Acestea sunt avantajele educației în sistem digital, dar consider că, puse în balanță cu dezavantajele, acestea cântăresc mult prea puțin.

Profesorii își dau seama mai repede de ineficiența sistemului online și observă performanțele elevilor care sunt în continuă scădere. Elevii de astăzi, care chiar și în sala de clasă reușesc cu greu să se concentreze (cauză – dovedită științific – a consumului excesiv de smartphone/computer), sunt nevoiți să folosească tocmai gadget-urile care îi distrag în scopuri educaționale. Orice alta fereastră va fi mai interesantă pentru un elev decât cea de Microsoft Teams în care profesorul îi predă o lecție.

Aceasta este rădăcina multor alte dezavantaje care apar în discuție când vine vorba de școala în sistem digital. Feedback-ul din partea elevilor și către elevi este de asemenea mai greu de primit în mediul online, dar există totuși metode aplicabile și pentru a primi și a da feedback cursanților.

Școala online a adus celor mai mulți profesori bătăi de cap cum nici o altă provocare din cariera lor didactică. Cu precădere în țara noastră, care a trecut instant la școala exclusiv online odată cu declanșarea pandemiei, fără să se asigure că elevii și profesorii sunt pregătiți pentru așa ceva. Empiric vorbind, experiența online s-a dovedit și se dovedește în continuare a fi una neeficientă și nedorită de majoritatea cadrelor didactice.

Desigur că din partea elevilor și studenților există multe păreri bune cu privire la școala online, dar trebuie să ținem cont că acestea sunt păreri subiective. Sunt foarte des întâlniți elevii cărora le convine o școală în care se pot sustrage de la orice responsabilitate, și laptopul/tableta le oferă acest favor din plin.

Educația digitală ca set de cunoștințe și abilități pe care un individ le are când vine vorba de sisteme digitale este, fără discuție, viitorul. Indivizii care vor avea o educație digitală vastă vor fi cei care vor fi ținta locurilor de muncă din viitor.

Cursurile online au devenit tot mai solicitate, indiferent de disciplină, deoarece pandemia a reușit să demonstreze faptul că dorința și perseverența sunt cele care contează și nu prezența fizică într-un spațiu.

Bibliografie:

<https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE

Prof. Poiană Gabriela
Colegiul Tehnic "Ion Mincu" Focșani, Vrancea

În zilele noastre, inovația digitală în școală a devenit un factor esențial în procesul educațional modern, influențând atât metodele de predare, cât și modul în care elevii asimilează cunoștințele. Tehnologia a transformat fundamental modul în care informațiile sunt prezentate, accesate și procesate, oferind oportunități inedite pentru elevi și profesori. Prin utilizarea dispozitivelor inteligente, a platformelor de învățare online și a inteligenței artificiale, educația a devenit mai interactivă, adaptabilă și eficientă. Integrarea instrumentelor digitale în procesul didactic contribuie la îmbunătățirea performanțelor școlare, oferind resurse variate și metode personalizate de învățare. Un avantaj major al inovației digitale în educație este accesibilitatea crescută la informație. Elevii pot explora subiecte complexe prin intermediul cursurilor online, al materialelor video și al simulărilor interactive, care le permit să înțeleagă concepte abstracte într-un mod mai clar. În plus, utilizarea platformelor educaționale facilitează colaborarea între elevi și profesori, eliminând barierele impuse de distanță și oferind o experiență de învățare mai flexibilă.

Personalizarea învățării este un alt beneficiu semnificativ al digitalizării în educație. Prin analiza datelor colectate de platformele de e-learning, profesorii pot adapta metodele de predare în funcție de nevoile și ritmul fiecărui elev. Astfel, învățarea devine mai eficientă și mai motivantă, permițând fiecărui elev să își dezvolte competențele în propriul ritm. Pe lângă avantajele evidente, inovația digitală în educație ridică și unele provocări. Una dintre acestea este accesul inegal la tehnologie, deoarece nu toți elevii dispun de dispozitive moderne și de conexiune la internet. De asemenea, utilizarea excesivă a ecranelor poate avea efecte negative asupra sănătății fizice și mentale a elevilor, necesitând o gestionare atentă a timpului petrecut în fața dispozitivelor digitale. O altă provocare este necesitatea formării continue a profesorilor pentru a putea utiliza eficient noile tehnologii.

Adaptarea la metodele digitale de predare presupune atât dobândirea unor competențe tehnice, cât și o schimbare a mentalității în rândul cadrelor didactice. Prin urmare, investițiile în programe de formare și în dezvoltarea infrastructurii digitale sunt esențiale pentru a asigura o integrare eficientă a tehnologiei în educație. Pe măsură ce tehnologia continuă să evolueze,

inovația digitală va deveni tot mai prezentă în școală, contribuind la crearea unui sistem educațional mai dinamic și mai adaptat nevoilor actuale. Implementarea unor soluții tehnologice adecvate, alături de o utilizare responsabilă a acestora, poate duce la îmbunătățirea calității educației și la pregătirea elevilor pentru provocările viitorului. Inovația digitală nu înseamnă doar utilizarea unor dispozitive moderne, ci și schimbarea paradigmei educaționale prin adoptarea unor metode de predare mai interactive și mai eficiente.

Integrarea realității augmentate și a realității virtuale în procesul educațional oferă noi posibilități de explorare și învățare, permițând elevilor să experimenteze situații și concepte într-un mod imersiv. De exemplu, lecțiile de biologie pot deveni mai captivante prin utilizarea unor aplicații care permit explorarea corpului uman în detaliu, iar lecțiile de istorie pot fi îmbogățite prin simulări ale evenimentelor importante. Lecțiile de limba franceză pot fi îmbunătățite prin tururi virtuale, interacțiuni online cu vorbitori nativi. Totodată, utilizarea inteligenței artificiale în educație poate contribui la automatizarea unor procese administrative și la îmbunătățirea modului în care profesorii își gestionează timpul și resursele. Chatboții educaționali pot oferi răspunsuri rapide la întrebările elevilor, iar algoritmi de învățare automată pot analiza performanțele elevilor pentru a le recomanda resurse personalizate.

Aceste tehnologii permit crearea unui mediu educațional mai eficient, în care fiecare elev beneficiază de un suport adaptat nevoilor sale. În concluzie, inovația digitală în școală reprezintă o transformare esențială a sistemului educațional, aducând multiple beneficii atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Cu toate acestea, este important să se găsească un echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale de predare pentru a asigura o educație de calitate. Investițiile în infrastructură, formarea profesorilor și dezvoltarea unor politici educaționale adecvate sunt esențiale pentru a valorifica pe deplin potențialul tehnologiei în procesul de învățare. Astfel, integrarea tehnologiilor digitale în educație nu este doar o necesitate, ci și o oportunitate de a crea un sistem educațional mai adaptabil, mai interactiv și mai eficient, pregătind elevii pentru o lume în continuă schimbare.

În viitor, este esențial ca educația să fie orientată spre dezvoltarea gândirii critice și a competențelor digitale, astfel încât elevii să fie pregătiți să utilizeze tehnologia în mod eficient. Colaborarea între instituțiile de învățământ, sectorul privat și guverne va juca un rol crucial în promovarea inovației digitale în școală. Doar printr-o abordare echilibrată și bine gestionată, digitalizarea poate deveni un motor al progresului educațional, deschizând noi orizonturi pentru viitor.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Prof. Poiană Roxana-Silvia
CSEI „Elena Doamna”, Focșani

Într-o lume aflată într-o continuă evoluție tehnologică, educația nu poate rămâne ancorată în metodele tradiționale, ci trebuie să îmbrățișeze inovația digitală pentru a răspunde nevoilor actuale ale elevilor și ale societății. În acest context, tehnologia nu mai reprezintă doar un suport didactic alternativ, ci devine un catalizator esențial în procesul de formare a competențelor necesare secolului XXI. Disciplina Limba Română, pilon fundamental al identității culturale și al dezvoltării gândirii critice, trebuie să profite de oportunitățile oferite de digitalizare, în ciuda numeroaselor provocări pe care aceasta le ridică. Integrarea tehnologiei în procesul educațional este un proces complex, dar, dacă este realizată strategic și echilibrat, poate transforma profund modul în care elevii învață și își dezvoltă abilitățile esențiale.

Una dintre cele mai stringente dificultăți în adoptarea tehnologiilor digitale în educație este asigurarea accesului echitabil la resurse. În multe unități de învățământ, infrastructura digitală este precară, iar elevii provin din medii socio-economice diferite, ceea ce înseamnă că nu toți au acces la dispozitive performante sau la o conexiune stabilă la internet. Aceste inegalități pot crea discrepanțe semnificative în rândul elevilor, limitând șansele unora de a beneficia de metodele moderne de învățare interactivă.

O altă provocare importantă este nivelul de pregătire digitală a cadrelor didactice. Mulți profesori, în special cei care și-au construit cariera în perioadele premergătoare digitalizării, nu au avut ocazia să se familiarizeze cu noile tehnologii educaționale. Fără formare continuă și sprijin metodologic, riscul este ca implementarea tehnologiei să fie superficială, ceea ce poate duce la o utilizare inefficientă sau chiar la respingerea inovațiilor digitale.

Pe lângă acestea, un alt obstacol major este selecția și adaptarea conținutului educațional digital. Multe resurse online nu sunt corelate cu programa școlară sau nu sunt structurate astfel încât să stimuleze gândirea critică și creativitatea elevilor. În plus, expunerea excesivă la ecrane poate influența negativ capacitatea de concentrare și poate diminua

interesul pentru lectura clasică, ceea ce reprezintă o provocare semnificativă pentru profesorii de limba română.

Pentru a depăși aceste obstacole, este necesară o strategie coerentă și bine fundamentată, care să asigure integrarea eficientă a tehnologiei în procesul de învățare. Un prim pas esențial este investiția în infrastructura digitală a școlilor, astfel încât toți elevii să aibă acces la tehnologie într-un mod echitabil. Acest lucru poate fi realizat prin colaborări cu sectorul privat, programe de finanțare guvernamentală sau inițiative comunitare menite să sprijine educația digitală.

Un alt element esențial îl reprezintă formarea continuă a profesorilor. Cursurile de perfecționare și workshop-urile pe teme de pedagogie digitală pot contribui la creșterea competențelor cadrelor didactice și la familiarizarea acestora cu metode inovatoare de predare. De asemenea, profesorii trebuie să fie sprijiniți în utilizarea platformelor educaționale pentru a facilita interacțiunea dintre elevi și procesul de învățare.

În plus, este important ca procesul de digitalizare a educației să fie ghidat de principii clare, care să mențină un echilibru între noile metode tehnologice și importanța cultivării competențelor tradiționale. Utilizarea tehnologiei trebuie să fie orientată către dezvoltarea gândirii critice, creativității și capacității de argumentare, fără a diminua rolul esențial al lecturii și al scrisului în formarea elevilor.

Inovația digitală în educație reprezintă o provocare semnificativă, dar și o oportunitate extraordinară pentru îmbunătățirea actului didactic. În predarea Limbii Române, tehnologia poate deveni un aliat valoros, cu condiția ca integrarea sa să fie bine gândită și echilibrată. Este esențial să menținem un echilibru între noile metode digitale și importanța lecturii tradiționale, cultivând astfel o educație armonioasă, în care tehnologia este folosită ca un mijloc de stimulare a creativității și nu ca un substitut pentru gândirea critică și interacțiunea directă.

Prin asigurarea accesului echitabil la resurse, formarea continuă a profesorilor și implementarea unor metode inovatoare și interactive, tehnologia poate transforma radical modul în care elevii învață limba română. Aceasta nu doar că le facilitează înțelegerea și aprofundarea cunoștințelor, dar îi pregătește și pentru viitorul digitalizat în care vor activa ca cetățeni responsabili, critici și creativi.

Drepturile de autor în era digitală: O provocare pentru educație

prof. dr. Pojar-Chiș Lavinia-Maria

Școala Gimnazială Nr.1 Marca

Digitalizarea a transformat fundamental modul în care creăm, distribuim și consumăm conținut. De la text și imagini, la muzică și filme, totul este acum la un clic distanță. Această accesibilitate fără precedent ridică însă probleme complexe legate de drepturile de autor. În calitate de profesori, este esențial să înțelegem aceste probleme și să-i educăm pe elevi cu privire la importanța respectării proprietății intelectuale, contribuind astfel la formarea lor ca cetățeni responsabili. Acest fapt este susținut și de Daniela Manolea care afirmă că „în era digitală, educația joacă un rol crucial în promovarea respectului pentru drepturile de autor”¹.

Una dintre definițiile conceptului de *drept de autor*, promovată de literatura de specialitate, susține că acesta reprezintă o formă de proprietate intelectuală prin care creatorul unei compoziții muzicale, a unei lucrări de artă, a unei opere literare, a unei fotografii, a unui film, a unui program software, chiar și a unei resurse didactice deschise postată pe platformele educaționale, deține dreptul de a controla modul în care lucrările lui originale sunt și vor fi utilizate de ceilalți.² Cu alte cuvinte, *drepturile de autor* sunt de fapt un set de drepturi legale care protejează creațiile originale, de orice fel, ale unei persoane.

În România legea care reglementează drepturile de autor este *Legea nr 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe*, cu completările și modificările ulterioare, inclusiv prin *Legea nr.202/2010*. Acestei legi i se adaugă *Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală* care actualizează legislația europeană privind drepturile de autor pentru a ține cont de evoluțiile digitale. În țara noastră organizația abilitată care veghează asupra respectării normelor în vigoare cu privire la *drepturile de autor* este Organizația Română pentru Drepturile de Autor, prescurtat ORDA.

Drepturile conexe celui de autor la care legea menționată mai sus face referire sunt: **dreptul de a reproduce opera** prin care se stipulează că autorul este singurul care este în măsură de a face copii ale operei sale; **dreptul de a distribui opera** ce susține că stabilirea modului în care creația/opera originală este pusă la dispoziția publicului îi revine exclusiv autorului; **dreptul de a crea opere derivate** prin care autorul este singurul care poate decide dacă opera sa poate fi adaptată sau modificată și transformată în alte opere și, nu în ultimul rând, **dreptul de a comunica public opera**, ce afirmă că autorul hotărăște cum și unde este prezentată public opera sa.

În era digitală, provocările legate de drepturile de autor sunt multiple și se referă în principal la ușurința copierii și distribuirii rapide a conținutului, adesea fără permisiunea autorului, anonimatul online care face dificil de identificat și urmărit persoanele care încalcă legea drepturilor de autor, conținutul generat de utilizatori pe platformele online și mai ales inteligența artificială care poate crea opere noi, ceea ce complică și mai mult problemele legate de drepturile de autor.

În acest context, profesorilor le revine obligația de a-i învăța pe elevi să recunoască și să respecte drepturile de autor, să utilizeze conținutul digital în mod legal și etic, să citeze corect sursele atunci când utilizează materiale create de alții și să înțeleagă consecințele încălcării drepturilor de autor pentru a putea deveni cetățeni responsabili și integri. Aceste aspecte se pot aborda atât în cadrul orelor de consiliere și orientare, a celor de informatică și TIC, cât și la orice altă disciplină atunci când situația o cere, dar și în cadrul unor activități extracurriculare precum cercurile de creație literară, cercurile de artă, cercurile de informatică, cercurile de fotografie etc.

În continuare se vor prezenta câteva exemple de activități didactice interactive și captivante ce vor ajuta elevii să înțeleagă importanța drepturilor de autor în contextul digital, să-și dezvolte abilitățile de cercetare și gândire critică și să utilizeze conținutul digital în mod legal și etic.

1. Studiu de caz: „Misterul imaginii virale”

- Se va prezenta elevilor o imagine care a devenit virală online, fără a menționa autorul sau sursa.
- Se va împărți clasa în grupuri mici și li se va cere să investigheze originea imaginii, autorul și drepturile de utilizare.
- Fiecare grup va prezenta descoperirile sale, discutând despre:
 - Cum au găsit informațiile;
 - Dacă utilizarea imaginii a fost legală;
 - Ce consecințe ar putea avea utilizarea neautorizată.
- Această activitate dezvoltă abilitățile de cercetare online și de evaluare a informațiilor, subliniind importanța citării corecte a surselor.

2. Joc de rol: „Tribunalul drepturilor de autor”

- Se va organiza un joc de rol în care elevii să interpreteze roluri de judecători, avocați, martori și jurați într-un caz fictiv de încălcare a drepturilor de autor.
- Se va pregăti un scenariu cu fapte concrete, cum ar fi utilizarea neautorizată a unei melodii într-un videoclip online sau copierea unui text de pe un site web.
- Elevii vor dezbate cazul, vor prezenta dovezi și vor argumenta pro și contra, iar juriul va lua o decizie.
- Această activitate îi ajută pe elevi să înțeleagă aspectele legale ale drepturilor de autor și să-și dezvolte abilitățile de argumentare și dezbateri.

3. Proiect creativ: „Creează și protejează”

- Elevii vor fi invitați să creeze propriile opere digitale, cum ar fi:
 - Desene sau fotografii digitale;
 - Scurte videoclipuri sau animații,
 - Texte creative (poezii, povestiri).
- Apoi, se va discuta despre cum își pot proteja creațiile prin:
 - Drepturi de autor;
 - Licențe *Creative Commons*;
 - Filigrane digitale.
- Elevii își vor prezenta creațiile, explicând ce măsuri au luat pentru a le proteja.
- Această activitate încurajează creativitatea și îi familiarizează pe elevi cu modalitățile de protecție a proprietății intelectuale.

4. Dezbateri: „Internetul – o sursă liberă sau o mină de aur?”

- Se va organiza o dezbateri pe tema accesului liber la informație pe internet versus protecția drepturilor de autor.
- Se va împărți clasa în două echipe: una care susține accesul liber și cealaltă care susține protecția drepturilor de autor.
- Fiecare echipă va prezenta argumente pro și contra, va răspunde la întrebările celeilalte echipe și va încerca să convingă publicul.
- Această activitate îi ajută pe elevi să-și dezvolte gândirea critică și să înțeleagă complexitatea problemei drepturilor de autor în era digitală.

5. Atelier practic: „Citarea corectă a surselor”

- Se va organiza un atelier practic în care elevii să învețe să citeze corect sursele digitale, cum ar fi:
 - Site-uri web;
 - Articole online;
 - Imagini și videoclipuri.
- Se vor prezenta diferite stiluri de citare (APA, MLA) și se vor oferi exemple practice.
- Elevii vor exersa citarea surselor pe baza unor materiale digitale diverse.
- Această activitate dezvoltă abilitățile de cercetare și de utilizare responsabilă a informațiilor online.

În concluzie, drepturile de autor sunt esențiale pentru a proteja creațiile intelectuale și pentru a încuraja inovația. În era digitală, este mai important ca niciodată să înțelegem și să respectăm aceste drepturi. Prin educație și conștientizare, putem contribui atât la crearea unui mediu digital în care creativitatea și inovația sunt protejate și valorizate, cât și la formarea unor cetățeni responsabili.

Bibliografie

1. Manolea, Daniela, *Drepturile de autor în contextul utilizării Inteligenței Artificiale*, <https://www.universuljuridic.ro/drepturile-de-autor-in-contextul-utilizarii-inteligentei-artificiale/>, martie 2021;
2. <https://www.twitch.tv/creatorcamp/ro-ro/paths/twitch-copyright-school/what-is-a-copyright-and-what-do-i-need-to-know-about-copyright-law/>;
3. Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe;
4. Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală.

ERA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE. FORMAREA COMPETENȚELOR DIGITALE

Prof. POMACU AURA – MARINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ILIE MARTIN”, BRABOVA

Educația secolului în care trăim este profund influențată de societatea zilelor noastre și am observat cum tehnologia a pus amprenta asupra formării tinerilor și asupra transformării lor în generații de adulți ce vor trebui să sprijine viitorul economic, moral, organizațional.

Viitorul trebuie să fie unul cu totul și cu totul diferit de prezent, iar modul prin care se face educația în prezent este uneori un obstacol pentru că în majoritatea școlilor se respectă de fapt modelul tradițional și este dificil de strămutat chiar dacă tehnologia este cea care ne depășește de cele mai multe ori. Atât profesorul cât și elevul zilelor noastre ar trebui să îmbine tradiționalul cu modernul spre a face un proces instructiv-educativ atrăgător și spre a încuraja participarea activă a elevilor la propria formare.

În zilele noastre modul în care se face educația este o îmbinare între „tradiție” și „inovație”, între prezența profesorului la oră și a calculatorului, dar pentru acesta din urmă este necesară o pregătire care are la bază competența digitală. Competența digitală este capacitatea de a utiliza tehnologiile informaționale și de comunicație (TIC) în mod eficient și responsabil, pentru a atinge obiective personale, profesionale și sociale. Competența digitală include abilități precum căutarea, evaluarea, gestionarea, crearea și partajarea informațiilor digitale, precum și utilizarea unor instrumente și servicii digitale pentru comunicare, colaborare, rezolvarea problemelor și învățarea continuă.

Competența digitală este esențială pentru adaptarea adulților la lumea modernă, deoarece le permite să acceseze și să beneficieze de oportunitățile oferite de societatea digitală, cum ar fi accesul la informații, la educație, servicii publice, sănătate, cultură, divertisment și participare civică. De asemenea, competența digitală le sporește șansele adulților de a se angaja sau de a se reorienta profesional, deoarece majoritatea locurilor de muncă necesită un anumit nivel de competență digitală, iar unele domenii, cum ar fi cel al economiei digitale, oferă noi oportunități de ocupare a forței de muncă.

Inovația digitală nu este însă o abilitate statică, ci una dinamică, care trebuie actualizată și dezvoltată în permanență, pentru a face față schimbărilor rapide și inovațiilor din domeniul TIC. De aceea, adulții au nevoie de oportunități de învățare formală, nonformală și informală, care să le permită să-și îmbunătățească competența digitală și s-o adapteze la nevoile și contextele lor specifice. În acest sens, rolul educației pentru adulți este crucial, deoarece poate oferi adulților cursuri, programe, resurse și sprijin personalizat pentru dezvoltarea competenței digitale.

Cele mai importante abilități digitale pentru adulți depind de scopul și contextul în care aceștia le folosesc, dar în general se pot grupa în cinci domenii de competență, conform cadrului european:

Informare și alfabetizare digitală: capacitatea de a identifica, localiza, prelua, stoca, organiza și analiza informații digitale, evaluând obiectivul, fiabilitatea și securitatea surselor;

Comunicare și colaborare: capacitatea de a comunica, interacționa, colabora, partaja și participa la comunități și rețele digitale, respectând normele de conduită și de exprimare adecvate;

Creare de conținut digital: capacitatea de a crea și edita conținut digital în diferite formate, exprimând idei creative și respectând drepturile de proprietate intelectuală și licențele de utilizare;

Siguranță: capacitatea de a proteja dispozitivele, conținutul, datele personale și intimitatea în mediile digitale, precum și de a fi conștient de riscurile și amenințările online și de a le preveni sau combate;

Rezolvare de probleme: capacitatea de a identifica nevoi și probleme și de a rezolva sarcini conceptuale și practice prin utilizarea unor instrumente și servicii digitale, fiind flexibil, adaptabil și inovator.

Inovația digitală este un factor-cheie pentru integrarea și succesul adulților pe piața muncii, deoarece mediul de lucru este tot mai influențat și transformat de tehnologiile informaționale și de comunicație (TIC). În acest context, adulții au nevoie de competențe digitale pentru a:

accesa locuri de muncă: multe locuri de muncă sunt publicate și accesate prin intermediul platformelor digitale, cum ar fi site-urile de recrutare, rețelele sociale sau portofoliile online. Adulții trebuie să știe cum să folosească aceste platforme pentru a căuta, aplica și interacționa cu potențialii angajatori, precum și pentru a-și prezenta competențele, experiența și realizările în mod atractiv și relevant;

dezvolta competențe profesionale: mediul de lucru este în continuă schimbare și evoluție, iar adulții trebuie să se adapteze la noile cerințe și oportunități. Pentru aceasta, adulții trebuie să fie capabili să învețe în mod continuu și autonom, folosind resursele digitale disponibile, cum ar fi cursurile online, tutorialele video, blogurile, podcasturile etc. De asemenea, adulții trebuie să fie capabili să-și evalueze și să-și certifice competențele digitale, folosind instrumente cum ar fi cadrul european DigComp sau portofoliul european de competențe digitale;

avea performanțe la locul de muncă: majoritatea locurilor de muncă presupun utilizarea unor instrumente și servicii digitale pentru a îndeplini sarcini specifice, cum ar fi procesarea de date, comunicarea, colaborarea, gestionarea proiectelor, crearea de conținut etc. Adulții trebuie să știe cum să folosească aceste instrumente și servicii în mod eficient, responsabil și sigur, respectând normele de conduită și de securitate digitală, precum și drepturile de proprietate intelectuală și de protecție a datelor personale;

aduce inovații în domeniul de activitate: economia digitală oferă noi posibilități de creare și dezvoltare de produse, servicii și soluții inovatoare, care pot adăuga valoare și avantaj competitiv pe piața muncii. Adulții trebuie să fie capabili să exploateze potențialul TIC pentru a genera idei creative, a rezolva probleme complexe, a testa și implementa soluții, a colabora cu alți actori și a-și promova și disemina rezultatele.

Integrarea pe piața muncii începe cu integrarea în școli și reprezintă o provocare majoră. Pentru că nu au mijloacele să devină autonomi, tinerii cu TSA sunt predispuși la depresie și anxietate, ceea ce le scade calitatea vieții. Pentru că nu beneficiază de servicii sociale și medicale adaptate, aceștia mor cu 16 ani mai tineri decât persoanele tipice.

Rolul educației pentru adulți în dezvoltarea competenței digitale este crucial, deoarece educația pentru adulți le poate oferi oportunități de învățare formală, nonformală și informală, care să le permită să-și îmbunătățească cunoștințele digitale și să le adapteze la nevoile și contextele lor specifice. Educația digitalizată pentru adulți poate include:

◆ **cursuri online gratuite** (MOOCs), care le oferă acces la conținuturi educaționale de calitate, elaborate de experți în diferite domenii, cum ar fi informatică, programare, design, marketing etc. Aceste cursuri pot fi urmate în propriul ritm, în funcție de disponibilitatea și interesele adulților, și pot oferi certificate de competență digitală recunoscute la nivel internațional. De exemplu, proiectul Erasmus+ DigiCulture oferă adulților din industriile creative cursuri online gratuite pentru dezvoltarea competenței digitale;

- ◆ **resurse digitale deschise** (OER), care sunt materiale educaționale digitale, cum ar fi texte, imagini video, audio etc., care pot fi accesate, utilizate, modificate și redistribuite liber de către oricine în scopuri educaționale. Aceste resurse pot fi folosite de adulți pentru a-și îmbogăți cunoștințele și abilitățile digitale, precum și pentru a crea propriul conținut digital. De exemplu, platforma EPALÉ oferă adulților resurse digitale deschise pentru educația adulților în Europa;
- ◆ **workshopuri și evenimente**, reprezentând activități de învățare interactivă și colaborativă, care implică adulții în exerciții practice, jocuri de rol, studii de caz, simulări etc., pentru a-și dezvolta competența digitală într-un mod aplicat și contextualizat. Aceste activități pot fi organizate de instituții de învățare, organizații non-guvernamentale, companii etc. și pot fi realizate online sau offline. De exemplu, Universitatea Politehnică Timișoara a organizat un workshop pentru adulți despre utilizarea și integrarea elementelor digitale în educație, cultură și industrii creative;
- ◆ **proiecte inovatoare**, inițiative de învățare bazate pe proiect, care implică adulții în conceperea, implementarea și evaluarea de produse, servicii și soluții digitale inovatoare, remediind o problemă sau o nevoie reală din societate. Aceste proiecte pot fi realizate individual sau în echipă și pot beneficia de sprijinul și mentoratul unor experți sau alți actori relevanți. De exemplu, Muzeul digital interactiv al științei și tehnologiei informaționale sau Spotlight Heritage Timișoara sunt proiecte inovatoare, care implică adulții în crearea și explorarea de conținut digital interactiv legat de istoria și patrimoniul local.

În concluzie, inovația digitală stă la baza formării adulților la lumea modernă, deoarece le oferă acces la informații, educație, servicii și oportunități de angajare și de participare socială, care depind tot mai mult de utilizarea . Digitalizarea nu este însă o abilitate fixă, ci una care trebuie actualizată și dezvoltată în mod constant, prin intermediul educației pentru adulți, care le poate oferi modalități diverse și flexibile de învățare a competențelor digitale.

BIBLIOGRAFIE :

1. Digital Culture – Perfecționarea competențelor digitale și îmbunătățirea incluziunii sociale a adulților în industriile creative – Cultură Digitală [online]. Disponibil: <https://elearning.upt.ro/ro/project/digital-culture-improving-the-digital-competences-and-social-inclusionof-adults-in-creative-industries-2/> (accesat 25.11.2023).
2. Competențe și abilități digitale pentru viitor [online]. Disponibil: http://www.upt.ro/img/files/DCI/Revista_presei/14.12.2020_Competente_si_abilitati_digitale_pentru_viitor.pdf (accesat 25.11.2023).
3. SCHIFIRNEȚ, C. Educația adulților în societatea modernității tendențiale [online].

EDUCAȚIA SECOLULUI XXI

Prof. POMACU AURA-MARINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ILIE MARTIN” , BRABOVA, DOLJ

Educația...ce este educația? Educația poate fi definită ca un proces complex al cărui succes depinde de o multitudine de factori precum cei materiali, spirituali, organizaționali, elaborați riguros, expliciți sau implicați, bine conștientizați ori slab conștientizați.

Dar, educația ca proces de orientare spre împlinirea spirituală a ființei și a comunității, propune o desfășurare concretă, presupune participare, trăire, comunicare între indivizi concreți , presupune o cunoaștere profundă a evoluțiilor ce au avut loc în ultima perioadă.

Educația secolului în care trăim este profund influențată de societatea zilelor noastre și am observat cum tehnologia a pus amprenta asupra formării tinerilor și asupra transformării lor în generații de adulți ce vor trebui să sprijine viitorul economic, moral, organizațional.

Viitorul trebuie să fie unul cu totul și cu totul diferit de prezent, iar modul prin care se face educația în prezent este uneori un obstacol pentru că în majoritatea școlilor se respectă de fapt modelul tradițional și este dificil de strămutat chiar dacă tehnologia este cea care ne depășește de cele mai multe ori. Atât profesorul cât și elevul zilelor noastre ar trebui să îmbine tradiționalul cu modernul spre a face un proces instructiv-educativ atrăgător și spre a încuraja participarea activă a elevilor la propria formare.

Consider că informația în zilele noastre este deja universal accesibilă , la distanță de un click, iar accentul este pus acum, nu pe această informație ,ci pe dezvoltarea gândirii. Observăm așadar, cum memoria este suplinită acum de accesibilitate și mai importantă devine dezvoltarea capacității de a gândi și de a pune întrebări, de a stabili conexiuni, utilizând practic informația accesibilă în timp real . Astfel sistemele expert ale zilelor noastre informează în timp foarte scurt pe cineva care dorește să se specializeze într-un anumit domeniu, iar performanța intelectuală se măsoară azi în ceea ce producem și inovăm.

Pe lângă dezvoltarea gândirii putem observa că ceea ce trăim astăzi dezvoltă creativitatea și inovația alimentând astfel obsesia tinerilor și a omenirii în general, aceea de a cunoaște progresul în mod continuu. Astfel se apreciază și se recompensează mult mai mult noul și ceea ce este inovativ, chiar dacă ne sunt utile sau nu, iar cei care reușesc să producă ceva nou și util în același

timp sunt pur și simplu campioni. Educația acceptă noutăți în artă sau chiar în știință, dar deoarece oamenii vor mereu ultima producție , ultima tehnologie, importante rămân acum creativitatea și inovația pe care trebuie să le educăm direct și asumat. Din păcate acestea rămân în umbră la nivelul școlii, al educației deoarece cea mai mare parte a muncii a început deja să fie efectuată de roboți, iar omului îi revin ocupațiile creative referitoare la artă, cercetare și de asemenea cele de decizie, de conducere .

Educația acestui secol începe ușor- ușor să nu se mai aplece asupra materiilor, ci asupra abilităților, căci dincolo de cultura generală de care avem nevoie pentru a ne autodescoperi și pentru a ne forma personalitatea, mai importante sunt abilitățile dezvoltate în paralel sau ca urmare a predării acestor materii : capacitatea de a pune întrebările corecte, abilitatea de a învăța continuu și eficient, comunicarea, leadership-ul , tăria de caracter, spiritul antreprenorial și independența, creativitatea, gândirea de perspectivă și de anvergură etc. Așadar educația zilei de astăzi stă sub semnul dezvoltării personale, flexibilității și adaptabilității crescute.

Mai mult decât atât , ceea ce se încearcă în acest timp, în care tehnologia avansează „pe repede-nainte”, este dorința de a face elevii să învețe diferențiat deoarece fiecare se află în stadii diferite de cunoaștere, fiecare manifestă grade diferite de interes și afinitate, având necesități diferite. Prin această metodă se urmărește sporirea evoluției fiecăruia pe segmentul pe care excelează întrucât viitorul educației ar trebui să fie despre elev, nu despre profesor.

Deoarece cunoașterea are astăzi mai mult ca oricând caracteristica înnoirii continue și rapide, și învățarea trebuie să fie continuă și adaptată necesităților celui care învață, respectiv trebuie să fie rapidă deoarece nu ne permitem să așteptăm ani să mai învățăm ceva nou. Această caracteristică fragmentează într-un fel învățământul modern de cel tradițional. Suntem martori și participanți la o învățare continuă datorită tehnologiei informative, dar și la dispariția școlii ca spațiu fizic în viitor . Se fac unele presupineri cum că profesorul se poate transforma în mentor și coach educational . Aici învățarea este continuă, se întâmplă mereu și peste tot, este încorporată în viața de zi cu zi. Rolul profesorului se transformă și el atunci: rămâne important, dar nu neapărat sub aspectul de depozitar al informației și pedagog, ci sub aspectul de mentor .

Având drept exemple cele enumerate , putem observa că ceea ce este educația zilelor noastre își are rădăcinile și sensul tot în trecut , conform lui Ioan Cerghit ,, educația este o activitate socială complexă care se realizează printr-un lanț nesfârșit de acțiuni exercitate în mod conștient,

sistematic și organizat, cu scopul de a forma o personalitate activă și creatoare, corespunzătoare condițiilor sociale și prezente.”

Totodată educația modelează componentele native și dobândite ale individului , iar prin dezvoltarea acestora, educatul se integrează în viața socială.

Educația secolului nostru își păstrează bazele și încearcă să se adapteze la ceea ce este nou și să îmbine informația citită cu cea auzită, devenind astfel o educație complexă datorită căreia omenirea se va autodefini mai bine, se va impune în societate și își va păstra valorile care sunt adevăratele comori ale sale.

BIBLIOGRAFIE :

1. REVISTA „ INOVATIE IN EDUCATIE “ / NR. 1 / NOIEMBRIE 2019, București, 2019;
2. Cucos, Constantin, „Este importantă educația de dincolo de ușa clasei?”,www.doxologia.ro, 2019.
3. Borțeanu, S., Brănișteanu, R., Clapou, C., Preda, V. Educația outdoor. Editura Trend, Pitești, (2016).

Rezumat

Educația ca proces de orientare spre împlinirea spirituală a ființei și a comunității, propune o desfășurare concretă, presupune participare, trăire, comunicare între indivizi concreți , presupune o cunoaștere profundă a evoluțiilor ce au avut loc în ultima perioadă.

Educația secolului în care trăim este profund influențată de societatea zilelor noastre, iar informația de azi este deja universal accesibilă , la distanță de un click, accentul fiind pus acum, nu pe această informație , ci pe dezvoltarea gândirii, a creativității și inovației. Ceea ce este nou este de fiecare dată atrăgător și primează în fața celorlalte invenții, atrăgând pe moment foarte mulți oameni, în special în domeniul tehnologiei.

A educa în secolul XXI înseamnă să preiei tot ceea ce este nou și să îmbini cu ceea ce știi deja, astfel încât informația să ajungă cât mai ușor, repede și concret la educabili, deoarece aceștia sunt deschiși atunci când modernul este îmbinat cu tradiționalul.

Încercând să țină pasul cu tehnologia, educația își propune să formeze personalități și caractere pentru zilele noastre și să educe pentru o societate cu principii de valoare care să rămână abilă și deschisă schimbărilor.

EDUCATION IN THE 21st CENTURY

Education as a process of orientation as towards spiritual fulfillment of the being and the community proposes a concret development, it implies participation, experience, communication between specific individuals, it presupposes a deep knowledge of recent developments.

The education of the century that we live , it is influenced deeply by the today's society and the information is already accessed, one click away. So the accent isn't about the information and it's about the development of thinking, creativity and information. Everything is new, it's attractive and wins over the others inventions. All these things attract a lot of people at the moment especially referring about the new technology.

Educating in the 21st century means taking everything that is new and combining it with what you already know such away that the information to come easily, rapidly and specifically for the educables because these youngs become curious when the traditional learning implies that modern.

Inovația digitală în educație

Prof. pt.ed.timpurie: Pop Flavia Cosmina

Grădinița Voinicelul Satu Mare

Inovația digitală în educație reprezintă integrarea tehnologiilor moderne în procesele educaționale, transformând modul în care învățăm și învățăm. Avansul tehnologic rapid și digitalizarea au creat oportunități enorme pentru schimbări în educație, nu doar în ceea ce privește accesul la informație, dar și în metodele de predare și învățare. Acest referat își propune să exploreze impactul inovațiilor digitale în educație, beneficiile și provocările pe care le aduc aceste schimbări și modul în care ele pot remodela viitorul educațional.

Inovația digitală în educație include utilizarea tehnologiilor avansate precum internetul, software educațional, aplicații mobile, platforme de învățare online și instrumente interactive pentru a îmbunătăți procesul de învățare. Aceste tehnologii pot ajuta la personalizarea experienței educaționale, îmbunătățirea colaborării între elevi și profesori, și eficientizarea proceselor administrative.

Platformele de învățare online: Platformele precum Moodle, Google Classroom și Microsoft Teams permit accesul la resurse educaționale, facilitând comunicarea și colaborarea între profesori și elevi.

Realitatea virtuală (VR) și realitatea augmentată (AR): Aceste tehnologii pot transforma învățarea prin simularea unor medii interactive, ajutând elevii să exploreze concepte într-un mod mai intuitiv și captivant.

Inteligența artificială (IA): IA poate fi utilizată pentru a personaliza învățarea, oferind soluții de învățare adaptativă, care răspund nevoilor individuale ale elevilor.

Instrumente de colaborare și comunicare: Google Docs, Zoom, Slack și alte aplicații facilitează munca în echipă și interacțiunea în timp real, esențiale în învățământul la distanță.

Accesibilitate: Tehnologiile digitale permit accesul la educație din orice colț al lumii, reducând barierele legate de distanță sau resurse limitate.

Personalizarea învățării: Platformele și aplicațiile pot adapta lecțiile la ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev, facilitând învățarea individualizată.

Eficiența și Flexibilitatea: Elevii pot învăța oricând și oriunde, iar profesorii pot urmări progresul acestora într-un mod mai eficient. Învățământul hibrid, care combină învățarea față în față cu învățarea online, oferă flexibilitate maximă.

Colaborare globală: Tehnologia facilitează colaborarea între elevi din diferite colțuri ale lumii, promovând schimbul de idei și diversitate culturală.

Încurajarea creativității și inovării: Instrumentele digitale stimulează creativitatea și încurajează elevii să își exprime ideile prin mijloace noi și inovatoare, cum ar fi crearea de prezentări interactive, proiecte video sau lucrări de artizanat digital.

Deși inovația digitală aduce multe beneficii, există și provocări semnificative:

Lipsa de echipamente și acces la tehnologie: Nu toți elevii și profesorii au acces la dispozitive sau la o conexiune stabilă la internet, ceea ce poate duce la inegalități educaționale.

Dependența de tehnologie: Dependența excesivă de tehnologie poate duce la pierderea abilităților fundamentale de învățare, precum gândirea critică sau scrierea de mână.

Securitatea datelor: Protecția datelor personale ale elevilor și profesorilor este un aspect crucial, iar utilizarea platformelor online presupune riscuri legate de confidențialitatea informațiilor.

Formarea continuă a cadrelor didactice: Profesorii trebuie să fie bine pregătiți pentru a utiliza noile tehnologii în mod eficient, iar acest lucru necesită cursuri de formare și adaptare constantă la evoluțiile tehnologice.

În viitor, inovația digitală va continua să joace un rol important în modelarea educației. Se preconizează că tehnologiile emergente, cum ar fi inteligența artificială avansată, blockchain-ul și 5G, vor transforma și mai mult peisajul educațional. Educația va deveni din ce în ce mai personalizată, iar profesorii vor acționa ca ghizi în loc să fie doar surse de informație. De asemenea, se așteaptă o creștere semnificativă a învățământului la distanță și a programelor de învățare continuă online.

Inovația digitală în educație este un fenomen care nu doar că adaugă valoare procesului educativ, dar îl transformă profund. Tehnologiile moderne permit accesul la educație mai multor persoane, personalizează învățarea și facilitează colaborarea. Cu toate acestea, pentru a beneficia pe deplin de aceste inovații, este important să se abordeze provocările legate de accesul la tehnologie, securitatea datelor și formarea continuă a cadrelor didactice. În viitor, educația va fi tot mai mult influențată de progresele tehnologice, ceea ce va duce la o schimbare semnificativă în modul în care învățăm și învățăm.

Bibliografie:

- Educația digitală .Tehnologii pentru viitor , de Mirela Căpraru
- Inovația în educație de Ion Radu Zăvoianu
- Impactul învățării digitale asupra elevilor și profesorilor
- Tehnologii educaționale digitale de Mariana Cojocaru

PREVENIREA BULLYING-ULUI ÎN ȘCOLI

PROF.PT.ED. TIMPURIE: POP FLAVIA COSMINA

GRĂDINIȚA VOINICELUL SATU MARE

Bullying-ul reprezintă un comportament agresiv și intenționat, care se manifestă prin acte de hărțuire fizică, verbală sau emoțională. Acest fenomen este frecvent întâlnit în școli și poate avea efecte devastatoare asupra victimei. În acest referat, vom analiza cauzele bullying-ului, tipurile de comportament agresiv, precum și măsurile eficiente de prevenire a acestuia.

Bullying-ul poate apărea dintr-o varietate de motive, incluzând factori personali, sociali și de mediu. Printre cauzele principale se numără: Lipsa de empatie: Copiii care nu înțeleg consecințele comportamentului lor asupra altora pot deveni agresori. Probleme familiale: Copiii care provin din familii unde există violență sau neglijență pot fi mai susceptibili să adopte comportamente agresive. Normele sociale: În unele grupuri de elevi, bullying-ul poate fi considerat un comportament acceptabil sau chiar un mod de a câștiga statut social.

Tipuri de bullying:

Bullying fizic: Include lovituri, împingeri sau alte acte de agresiune fizică.

Bullying verbal: Insulte, jigniri, porecle sau amenințări verbale.

Bullying emoțional: Manipularea sentimentelor, excluderea din grupuri sociale sau răspândirea de zvonuri false.

Cyberbullying: Hărțuirea prin intermediul tehnologiilor digitale, cum ar fi rețelele sociale, mesageria online sau jocurile video.

Măsuri de prevenire a bullying-ului

- Educația și conștientizarea: Instruirea elevilor, părinților și profesorilor despre bullying și efectele acestuia este esențială pentru prevenire. Crearea unui mediu în care violența este inacceptabilă poate reduce semnificativ incidentele de bullying.
- Intervenția timpurie: Detectarea comportamentului agresiv în stadii incipiente poate preveni escaladarea acestuia. Profesorii și consilierii școlari trebuie să fie pregătiți să identifice semnele bullying-ului.
- Promovarea unui mediu școlar pozitiv: Organizarea de activități care încurajează respectul, colaborarea și empatia între elevi poate contribui la reducerea fenomenului de bullying.
- Sprijin pentru victime: Victimele bullying-ului trebuie să beneficieze de un suport psihologic adecvat pentru a depăși traumele și a-și recăpăta încrederea.

- Implicarea părinților: Colaborarea între școală și părinți este crucială. Părinții trebuie să fie informați despre comportamentele copiilor lor și să sprijine măsurile educaționale pentru prevenirea bullying-ului.

Prevenirea bullying-ului este esențială pentru crearea unui mediu educațional sigur și sănătos. Aceasta necesită implicarea activă a întregii comunități școlare – elevi, profesori, părinți și autorități. Prin educație, conștientizare și măsuri de intervenție, bullying-ul poate fi prevenit, iar elevii pot învăța să interacționeze într-un mod respectuos și empatic.

Bibliografie:

Galea, I. (2017). „Prevenirea bullying-ului în școlile din România. Ghid pentru profesori și părinți”. Editura Educația.

Păunescu, M. (2019). „Psihologia școlară: Cum să prevenim bullying-ul”. Editura Universitară.

Olweus, D. (2013). „Bullying at School: What We Know and What We Can Do”. Wiley-Black

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE

Prof.pt.ed.timpurie : Pop Flavia Cosmina

Grădinița Voinicelul Satu Mare

Educația este unul dintre pilonii fundamentali ai dezvoltării unei societăți, influențând în mod direct evoluția economică, socială și culturală a unui popor. În ciuda importanței sale, sistemele educaționale din întreaga lume se confruntă cu o serie de provocări majore, care variază de la inegalități în accesul la educație, până la lipsa resurselor și pregătirii adecvate a cadrelor didactice. În acest context, este esențial să se identifice soluții eficiente pentru depășirea acestor obstacole, pentru a asigura un sistem educațional de calitate.

Una dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă educația este inegalitatea în accesul la educație. Aceasta poate fi cauzată de factori socio-economici, geografici sau culturali. Copiii din medii defavorizate sau din zone izolate au adesea șanse mult mai mici de a beneficia de educație de calitate. Multe țări se confruntă cu o subfinanțare cronică a sistemului educațional, ceea ce duce la lipsa resurselor necesare pentru dezvoltarea școlilor, plata cadrelor didactice și achiziționarea de materiale didactice actualizate. Aceasta afectează direct calitatea educației și poate duce la un sistem educațional inefficient. În multe regiuni, cadrelor didactice le lipsesc programele de formare continuă și de dezvoltare profesională. Aceasta poate duce la stagnarea metodelor de predare și la dificultăți în a răspunde la nevoile unui sistem educațional în continuă schimbare. În ultima perioadă, digitalizarea și utilizarea tehnologiei în educație au adus atât oportunități, cât și provocări. Deși tehnologia poate îmbunătăți accesul la informații și poate facilita învățarea, există riscuri legate de dependența excesivă de tehnologie, inegalitatea în accesul la dispozitive și internet, și lipsa de competențe digitale atât pentru profesori, cât și pentru elevi. O altă provocare majoră în educație este creșterea nivelului de stres și anxietate în rândul elevilor, din cauza presiunilor academice, a așteptărilor sociale și a unui sistem de evaluare adesea inefficient. Aceasta afectează negativ performanțele școlare și dezvoltarea emoțională a tinerelor generații.

Pentru a asigura accesul egal la educație, este esențial ca autoritățile să investească în infrastructura școlară din zonele defavorizate și să promoveze programe de burse sau stimulente financiare pentru elevii din medii defavorizate. De asemenea, implementarea unor politici educaționale incluzive poate ajuta la integrarea copiilor cu dizabilități sau din medii marginalizate. Creșterea bugetului alocat educației și redirecționarea fondurilor pentru achiziționarea de materiale didactice moderne, renovarea clădirilor școlare și dotarea acestora cu tehnologie de ultimă generație sunt esențiale pentru îmbunătățirea calității educației. De asemenea, investițiile în formarea cadrelor didactice ar trebui să fie o prioritate. Programele de formare continuă a cadrelor didactice ar trebui să fie obligatorii și să acopere atât aspecte metodologice, cât și tehnologie educațională. Formarea trebuie să includă tehnici de predare inovative și soluții adaptate nevoilor individuale ale elevilor. Deși tehnologia poate oferi multiple avantaje, este important ca aceasta să fie integrată într-un mod echilibrat. Școlile ar trebui să asigure accesul tuturor elevilor la instrumentele digitale necesare și să includă formarea digitală ca parte integrantă a curriculumului. Totodată, trebuie pus accentul pe dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor. Este necesar ca școlile să implementeze programe care să abordeze

sănătatea mintală a elevilor, prin consiliere psihologică și activități care să reducă stresul și anxietatea. În plus, evaluările școlare ar trebui să fie adaptate pentru a reflecta progresul individual al elevilor, nu doar performanțele academice standardizate.

Sistemele educaționale se confruntă cu multiple provocări, dar prin implementarea unor soluții eficiente, aceste probleme pot fi depășite. Investițiile în infrastructură, în formarea continuă a cadrelor didactice, în reducerea inegalităților și în promovarea sănătății mintale ale elevilor pot contribui semnificativ la îmbunătățirea calității educației și la crearea unui sistem educațional mai echitabil și mai performant.

Bibliografie:

-Dumitru, D. (2020). *Provocări și soluții în educația modernă*. Editura Universității din București

-Anderson, C. A. (2017). *Educația digitală și impactul tehnologiei în școli*. Editura Universității din Cluj.

Responsabil în era digitală- eseu

Prof. POP Dorina Lucreția-

Școala Gimnazială „Octavian Goga”, Oradea

În prezent, trăim într-o eră marcată de digitalizare, o eră în care tehnologia și internetul joacă un rol esențial în viața cotidiană. De la educație și muncă la relații sociale și divertisment, majoritatea activităților noastre sunt interconectate prin intermediul digital. În acest context, responsabilitatea în era digitală devine o temă fundamentală, atât pentru indivizi, cât și pentru societate.

1. Responsabilitatea individuală în utilizarea tehnologiei

Fiecare utilizator de tehnologie are un rol activ în ceea ce privește modul în care se comportă online. În primul rând, responsabilitatea se manifestă în modul în care alegem să interacționăm cu ceilalți pe internet. Fenomenul cyberbullying-ului și al hărțuirii online a devenit o preocupare majoră, iar a fi respectuos în mediul digital este esențial pentru construirea unui spațiu virtual sănătos. Așadar, responsabilitatea individuală include utilizarea internetului într-un mod care nu dăunează altora și care respectă normele etice și morale.

În plus, responsabilitatea digitală se extinde și la protejarea datelor personale. Într-o lume în care informațiile circulă rapid și în mod continuu, protejarea datelor devine un imperativ. Fiecare individ trebuie să fie conștient de riscurile asociate cu partajarea informațiilor pe internet și să aplice măsuri de securitate pentru a-și proteja intimitatea și siguranța online.

2. Responsabilitatea colectivă a companiilor și instituțiilor

Tehnologia digitală nu este doar apanajul utilizatorilor, ci și al companiilor care furnizează aceste servicii. Responsabilitatea acestora este crucială, mai ales în ceea ce privește colectarea și utilizarea datelor personale ale utilizatorilor. Marile platforme online, rețelele sociale și companiile de tehnologie au un impact semnificativ asupra modului în care informațiile sunt procesate și distribuite. De aceea, aceste entități trebuie să adopte politici clare de protecție a datelor și să asigure transparență în ceea ce privește modul în care sunt folosite informațiile utilizatorilor.

Mai mult decât atât, companiile au responsabilitatea de a preveni răspândirea dezinformării și a conținutului dăunător pe platformele lor. Într-o eră în care știrile false și manipularea informației pot avea un impact devastator asupra societății, este esențial ca platformele digitale să aplice măsuri eficiente pentru a limita aceste practici.

3. Educația digitală ca pilon al responsabilității

Un alt aspect important al responsabilității în era digitală este educația. A trăi într-o lume digitală nu înseamnă doar a fi conectat, ci și a înțelege riscurile și oportunitățile pe care le oferă internetul. Educația digitală ar trebui să fie o prioritate în școli, pentru ca tinerii să învețe nu doar să utilizeze tehnologia, ci și să o folosească în mod responsabil. Aceasta include

formarea unor abilități critice de gândire, capacitatea de a evalua sursele de informație și înțelegerea impactului pe care acțiunile lor online îl pot avea asupra celor din jur.

În plus, educația digitală trebuie să sublinieze importanța empatiei și respectului reciproc în mediul online, fiind esențial ca utilizatorii să fie conștienți de faptul că în spatele fiecărei interacțiuni virtuale se află o persoană reală.

4. Provocările viitorului

Pe măsură ce tehnologia continuă să avanseze, noile provocări în ceea ce privește responsabilitatea digitală vor apărea. De exemplu, inteligența artificială și automatizarea ridică întrebări etice importante legate de confidențialitatea datelor și de impactul pe care acestea îl pot avea asupra locurilor de muncă și al economiei globale. De asemenea, creșterea realității virtuale și a augmentatei va deschide noi frontiere în ceea ce privește interacțiunile online, aducând în prim-plan noi probleme de etică și responsabilitate.

Concluzie

Responsabilitatea în era digitală este o temă complexă, care implică atât comportamente individuale, cât și acțiuni colective. Fiecare dintre noi, ca utilizatori ai tehnologiei, trebuie să fim conștienți de impactul pe care îl avem asupra celor din jur și să ne angajăm într-o utilizare responsabilă a internetului. În același timp, instituțiile și companiile au o responsabilitate mare în protejarea utilizatorilor și în promovarea unui internet sigur și etic. Doar printr-o educație adecvată și un angajament activ față de responsabilitatea digitală, putem construi un viitor în care tehnologia este folosită pentru binele tuturor.

Surse **bibliografice** consultate:

https://ibn.idsi.md/vizualizare_articol/204156

Wegerif, Rupert . Expanding the Space of Learning, Springer, 2007

GAMIFICARE VS. ÎNVĂȚARE BAZATĂ PE JOC

Prof. Popa Ionela Daniela

Grădinița cu Program Prelungit Junior Slobozia

Era digitală a transformat fundamental modul în care accesăm informația, interacționăm și ne dezvoltăm competențele. Educația, ca pilon central al societății, trebuie să se adapteze acestor schimbări pentru a pregăti generațiile viitoare pentru provocările viitorului.

Unul dintre principalele avantaje ale educației digitale este accesul la cunoștințe. Platformele online, cursurile MOOC (Massive Open Online Courses) și bibliotecile digitale permit elevilor să acceseze informații valoroase indiferent de locația lor geografică. Această disponibilitate sporește incluziunea educațională și oferă oportunități egale pentru toți.

De asemenea, instrumentele digitale facilitează metode de învățare interactive și personalizate. Realitatea augmentată (AR), realitatea virtuală (VR) și inteligența artificială (AI) oferă experiențe noi de învățare, iar platformele permit ajustarea conținutului educațional în funcție de ritmul și nevoile fiecărui elev. Acest lucru contribuie la o mai bună retenție a informațiilor și la creșterea motivației pentru învățare.

Cu toate acestea, digitalizarea educației aduce și provocări. Una dintre cele mai mari probleme este inegalitatea accesului la tehnologie. Elevii din medii defavorizate pot avea dificultăți în accesarea dispozitivelor electronice sau a internetului de mare viteză, ceea ce duce la o discrepanță educațională semnificativă.

O altă provocare este supraîncărcarea digitală și dependența de tehnologie. Timpul excesiv petrecut în fața ecranelor poate afecta concentrarea, dezvoltarea abilităților sociale și chiar sănătatea mentală a elevilor. De aceea, este esențial să existe un echilibru între învățarea digitală și metodele tradiționale de predare.

Pentru a maximiza beneficiile educației digitale, este necesară o strategie echilibrată. Guvernele și instituțiile de învățământ trebuie să investească în infrastructură digitală accesibilă tuturor. Programele de subvenționare a tehnologiei pentru elevii defavorizați pot reduce inegalitățile de acces.

Digitalizarea a transformat fundamental metodele de predare și învățare, înlocuind abordările tradiționale cu soluții mai dinamice și interactive. Profesorii utilizează acum platforme de e-learning, video conferințe și instrumente digitale pentru a crea experiențe de învățare captivante și personalizate. Tehnologia permite ***gamificarea*** procesului educativ, făcând învățarea mai atractivă pentru elevi. Învățarea colaborativă este facilitată prin instrumente online care încurajează interacțiunea și schimbul de idei între elevi, promovând

astfel un mediu de învățare incluziv. De asemenea, feedback-ul în timp real este posibil, oferind oportunități de ajustare imediată a abordărilor de predare.

Gamificarea este un concept relativ nou în educație, așa că nu există un consens cu privire la definirea lui. Există diferite definiții ale acestui concept în literatură. În ciuda acestei diferențe, unele definiții ies în evidență de celelalte. Unul definește gamificarea ca fiind utilizarea elementelor și principiilor jocului pentru a crea o experiență de învățare mai captivantă și mai motivațională (o abordare pentru a face învățarea mai captivantă și mai eficientă). Scopul gamificării este de a prelua conceptele care fac jocul distractiv și de a le aplica în contexte din lumea reală. Adică, conceptul de gamificare este aplicarea directă a elementelor de joc în situații care nu sunt de joc pentru a crește participarea, progresul și motivația. Unele dintre aceste concepte includ instrumente, insigne, clasamente, feedback, recompense, narațiuni și povești.

Deși există multe definiții diferite pentru toți acești termeni, nucleul cercetării efectuate în domeniul gamificării în mediul virtual și real se concentrează pe un singur domeniu. Indiferent de scopul cercetării, gamificarea își propune să facă ceva util, distractiv, incitant, interesant, competitiv, dinamic, flexibil și captivant. Pe scurt, **gamificarea** este procedeul de implementare a activităților de tip joc în diverse contexte, iar scopul său este de a atinge un nivel mai ridicat de participare și motivație. Este cunoscut faptul că o idee este mai valoroasă atunci când este distractivă. În general, această distracție poate fi realizată prin medii sau jocuri virtuale, dar și prin jocuri reale.

Avantaje	Dezavantaje
Angajament și motivație crescute	Posibilitatea unui accent excesiv pe competiție
Experițe de învățare îmbunătățite	Riscul diminuării motivației intrinseci
Căi și modalități de învățare personalizate	Provocări în implementarea corectă
Feedback și recunoaștere imediată	Probleme de accesibilitate și calitate
Permite elevilor să vadă aplicabilitatea în lumea reală	Simplificarea excesivă a subiectelor complexe

Fig. 1 Avantaje și dezavantaje ale Gamificării

Sursa: Creație proprie autor

Utilizarea unui joc proiectat corespunzător pentru aplicații non-jocuri ar putea îmbunătăți motivația și satisfacția de învățare a elevilor. Rezultate îmbunătățite ale învățării, cum ar fi niveluri crescute de interes, întreruperea rutinei de predare și învățare, motivarea elevilor pentru învățare, interacțiune și gândire îmbunătățită sunt menționate în mai multe

studii. Aceste avantaje ar putea fi folosite ca instrument de creștere a performanței elevilor. Acest lucru se aliniază cu întrebările de cercetare ridicate în această lucrare pentru a identifica anumite variabile ale gamificării care afectează performanța elevilor. În plus, un alt avantaj include învățarea prin joc.

Gamificarea și învățarea bazată pe joc sunt similare prin faptul că ambele strategii promovează implicarea și motivația susținută în învățare. Cu toate acestea, gamificarea și învățarea bazată pe joc pot fi, de asemenea, util distinse:

GAMIFICARE	ÎNVĂȚARE BAZATĂ PE JOC
- este integrarea elementelor jocului, cum ar fi sisteme de puncte, clasamente, insigne sau alte elemente legate de jocuri în activități de învățare „convenționale”, pentru a crește implicarea și motivația.	- implică proiectarea activităților de învățare astfel încât caracteristicile jocului și principiile jocului să fie inerente activităților de învățare în sine.
- aplică elemente de joc sau un cadru de joc activităților de învățare existente	- proiectează activități de învățare care sunt intrinsec asemănătoare unui joc.

Fig. 2 Gamificare vs. Învățare prin joc

Sursa: Creație proprie autor

Gamificarea este integrarea elementelor jocului, cum ar fi sisteme de puncte, clasamente, insigne sau alte elemente legate de jocuri în activități de învățare „convenționale”, pentru a crește implicarea și motivația.

Învățarea bazată pe joc, în schimb, implică proiectarea activităților de învățare astfel încât caracteristicile jocului și principiile jocului să fie inerente activităților de învățare în sine.

Pe scurt, gamificarea aplică elemente de joc sau un cadru de joc activităților de învățare existente, iar învățarea bazată pe joc proiectează activități de învățare care sunt intrinsec asemănătoare unui joc.

Încorporarea jocurilor, gamificarea sau învățarea bazată pe joc în predarea dvs. nu necesită o schimbare monumentală în predare. Multe activități sau strategii de învățare activă utilizate până acum deja conțin unele dintre elementele de joc și, cu unele modificări, pot fi modificate în instrumente de învățare și mai eficiente.

Câteva instrumente de gamification și de învățare bazate pe joc

- Duolingo – jocul de învățare a limbilor străine, oferindu-le elevilor posibilitatea să finalizeze exerciții de gramatică și vocabular, în timp ce primesc puncte de experiență pentru a câștiga niveluri și a accesa exerciții mai dificile

- Minecraft – un joc care a fost adaptat pentru mediile de învățare, oferind elevilor posibilitatea de a construi propriile lumi virtuale
- Second Life – o lume virtuală în care elevii își pot crea propriul avatar și pot realiza un spațiu 3D (poate constitui o modalitate de a realiza o comunicare mai ușoară prin text și poate reduce timiditatea sau anxietatea de a vorbi în public)
- Coursera – o platformă care oferă cursuri educaționale gratuite pentru oricine este interesat, dar pentru a promova interactivitatea. Insignele și alte sisteme de recompensă sunt utilizate pentru a oferi feedback participanților
- Brainscape – carduri îmbunătățite care promovează însușirea cunoștințelor folosind „repetiția bazată pe încredere”
- Kahoot – un sistem de întrebare – răspuns de tip joc la clasă care este gratuit și nu necesită înscrierea elevilor.
- Credly – un instrument de creare de insigne cu sursă deschisă pentru diferite sarcini
- Tehnica de evaluare imediată a feedback-ului (IF-AT) – IF-AT oferă feedback imediat elevilor cu privire la întrebările cu variante multiple, având un card pe care elevii îl zgârie pentru a identifica răspunsul corect; permite colaborarea atunci când se răspunde la întrebări și oferă un sentiment de entuziasm atunci când este zgâriat cardul

Educația în era digitală reprezintă o oportunitate extraordinară pentru progresul societății, dar necesită o abordare strategică și echilibrată. Prin accesibilitate, formare adecvată și utilizare responsabilă, putem transforma tehnologia într-un aliat puternic al educației. Numai printr-o adaptare continuă la noile realități digitale putem pregăti viitorul nostru comun pentru provocările și oportunitățile secolului XXI.

Referințe bibliografice:

1. Luo, Z. (2022). Gamification for educational purposes: What are the factors contributing to varied effectiveness?. Education and Information Technologies. [researchgate.net](https://www.researchgate.net)
2. Kalogiannakis, M., Papadakis, S., & Zourmpakis, A. I. (2021). Gamification in science education. A systematic review of the literature. Education sciences. [mdpi.com](https://www.mdpi.com)
3. Willig, J. H., Croker, J., McCormick, L., Nabavi, M., Walker, J., Wingo, N. P., ... & Redden, D. (2021). Gamification and education: A pragmatic approach with two

examples of implementation. *Journal of Clinical and Translational Science*, 5(1), e181. [cambridge.org](https://www.cambridge.org)

4. Lampropoulos, G., Keramopoulos, E., Diamantaras, K., & Evangelidis, G. (2022). Augmented reality and gamification in education: A systematic literature review of research, applications, and empirical studies. *applied sciences*, 12(13), 6809. [mdpi.com](https://www.mdpi.com)
5. Limantara, N., Gaol, F., & Prabowo, H. (2022). Factors influencing the implementation of gamification for learning in information systems education. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (IJET)*, 17(8), 32-41. [learntechlib.org](https://www.learntechlib.org)
6. Ofosu-Ampong, K. (2020). The shift to gamification in education: A review on dominant issues. *Journal of Educational Technology Systems*, 49(1), 113-137. [sagepub.com](https://www.sagepub.com)
7. Putz, L. M., Hofbauer, F., & Treiblmaier, H. (2020). Can gamification help to improve education? Findings from a longitudinal study. *Computers in Human Behavior*. [academia.edu](https://www.academia.edu)
8. <https://uwaterloo.ca/centre-for-teaching-excellence/catalogs/tip-sheets/category/learning-activities>
9. <https://www.lingio.com/blog/gamification-in-education>
10. <https://elearningindustry.com/gamification-in-education-advancing-21st-century-learning>
11. <https://www.elucidat.com/blog/gamification-in-elearning-examples/>

Digitalizarea demersului didactic -avantaje si dezavantaje

Inv. POPA ELENA „Scoala Gimnaziala „Vasile Borcea ”

Beresti-Bistrita /Bacau

În era actuală, digitalizarea a devenit un aspect fundamental al societății noastre, transformând modul în care funcționează diverse domenii, inclusiv **educația**. Școala nu face excepție, fiind profund influențată de această evoluție tehnologică. În acest referat, voi explora trendurile digitale în educație, avantajele și dezavantajele digitalizării în contextul școlar, și importanța găsirii unui echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale de predare.

❖ Trenduri în digitalizarea scolii:

E-learning și cursuri online: În ultimii ani, e-learning-ul a cunoscut o expansiune rapidă, oferind acces la cursuri și materiale educaționale online. Platforme precum Coursera, Udemy și edX au devenit populare pentru cursuri din diverse domenii, oferind flexibilitate și accesibilitate.

Utilizarea dispozitivelor mobile în educație: Telefoanele mobile și tabletele au devenit instrumente comune în sălile de clasă, permițând accesul la resurse educaționale și facilitând comunicarea între elevi și profesori.

Gamificarea educației: Utilizarea elementelor de joc pentru a crește implicarea și motivația elevilor a devenit o tendință semnificativă în digitalizarea educației. Platforme și aplicații educaționale integrează elemente de gamificare pentru a face învățarea mai interactivă și distractivă.

Realitatea virtuală și augmentată: Aceste tehnologii oferă posibilitatea de a crea experiențe de învățare imersive, care pot fi utilizate în diverse domenii, cum ar fi biologia, geografia sau istoria.

❖ Avantaje ale digitalizării în educație:

Accesibilitate și flexibilitate: Tehnologia permite accesul la resurse educaționale de oriunde și în orice moment, eliminând barierele geografice și temporale.

Personalizarea învățării: Platformele digitale pot fi adaptate pentru a se potrivi nevoilor și ritmurilor individuale de învățare ale elevilor, oferind experiențe personalizate.

Eficiență: Utilizarea tehnologiei poate duce la o eficiență sporită în procesul de predare-învățare, reducând timpul necesar pentru anumite activități și oferind instrumente de evaluare mai precise.

Interactivitate și angajament: Tehnologia oferă posibilități de interacțiune și angajament mai mari în procesul de învățare, prin utilizarea elementelor de gamificare, multimedia și colaborare online.

❖ Dezavantaje ale digitalizării în educație:

Dependența excesivă de tehnologie: O utilizare excesivă a tehnologiei în educație poate duce la dependență și poate afecta abilitățile sociale și de comunicare ale elevilor.

Diferențe de acces: Nu toți elevii au acces la tehnologie sau la conexiune la internet, ceea ce poate crea inegalități în ceea ce privește accesul la resursele educaționale digitale.

Probleme de securitate și confidențialitate: Utilizarea tehnologiei în educație poate ridica probleme legate de securitatea datelor și confidențialitatea informațiilor personale ale elevilor.

Distrageri și scăderea atenției: Prea multă tehnologie în sălile de clasă poate duce la distrageri și poate afecta capacitatea elevilor de a se concentra asupra materiei.

❖ **Echilibru:**

Este esențial să găsim un echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale de predare în școală. Deși digitalizarea aduce numeroase avantaje, este important să nu pierdem din vedere importanța interacțiunii umane și a dezvoltării abilităților sociale. Profesorii ar trebui să folosească tehnologia ca un instrument complementar, care să sprijine și să îmbogățească procesul de învățare, fără a înlocui complet interacțiunea umană. În plus, este crucial să ne asigurăm că toți elevii au acces egal la tehnologie și să fim conștienți de potențialele riscuri și provocări asociate cu digitalizarea în educație.

În concluzie, digitalizarea aduce o serie de beneficii semnificative în domeniul educației, dar este important să abordăm această tranziție cu atenție și să ne asigurăm că găsim un echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale de predare. Prin adoptarea unei abordări echilibrate, putem exploata pe deplin avantajele digitalizării, în timp ce gestionăm în mod eficient și riscurile asociate.

Bibliografie :

Cojocaru V „ Educatie pentru schimbare si creativitate ” Editura Didactica si pedagogica , Buc. 2003

Capra F,, Momentul adevarului ” Editura tehnica , Buc 2004 .

Educația în era digitală

Popa Elena Isabela - Scoala Gimnaziala Liviu Rebreanu

Provocări și oportunități

Într-o lume marcată de progrese tehnologice rapide, educația se transformă profund. Digitalizarea a schimbat modul în care accesăm informația, cum interacționăm cu profesorii și colegii și cum ne dezvoltăm competențele. De la platforme online la inteligență artificială, educația în era digitală oferă oportunități uriașe, dar vine și cu provocări semnificative.

Acces extins la cunoaștere

Unul dintre cele mai mari avantaje ale digitalizării în educație este accesul extins la resurse educaționale. Elevii și studenții pot învăța de oriunde, având la dispoziție cursuri online, tutoriale video, cărți electronice și simulări interactive. Platforme precum Coursera, Udemy sau Khan Academy permit oricui să studieze la nivel academic fără a fi limitat de locație sau resurse materiale.

În plus, digitalizarea ajută la democratizarea educației. Elevii din medii defavorizate pot accesa lecții gratuite, iar profesorii pot folosi tehnologia pentru a adapta metodele de predare la nevoile fiecărui elev.

Personalizarea procesului educațional

Un alt avantaj major al educației digitale este posibilitatea de personalizare a învățării. Inteligența artificială și analiza datelor permit crearea unor programe de studii adaptate fiecărui elev, în funcție de ritmul și stilul său de învățare. Spre exemplu, aplicațiile educaționale pot detecta dificultățile unui elev și pot oferi exerciții suplimentare pentru a-i îmbunătăți performanța.

De asemenea, metodele de evaluare devin mai diverse și mai eficiente. În locul testelor tradiționale, elevii pot demonstra cunoștințele prin proiecte interactive, simulări și jocuri educative.

Provocările educației digitale

În ciuda avantajelor, educația digitală vine și cu provocări. Una dintre cele mai mari este accesul inegal la tehnologie. Nu toți elevii au calculatoare sau conexiune stabilă la internet, ceea ce poate duce la creșterea decalajului educațional.

O altă problemă este supraîncărcarea informațională. Având acces la o cantitate uriașă de resurse, elevii pot întâmpina dificultăți în filtrarea informațiilor relevante. În plus, timpul petrecut excesiv în fața ecranelor poate afecta concentrarea și sănătatea mentală.

Un alt aspect important este pregătirea profesorilor. Multe cadre didactice nu au fost formate pentru a preda în mediul digital, ceea ce poate duce la dificultăți în utilizarea noilor tehnologii în mod eficient.

Viitorul educației digitale

Viitorul educației în era digitală se anunță promițător. Inteligența artificială, realitatea virtuală și augmentată vor transforma modul în care învățăm. De exemplu, un elev care studiază biologia ar putea explora structura unei celule în realitate virtuală, în loc să citească doar dintr-un manual.

Totodată, colaborarea internațională va deveni mai accesibilă, permițând elevilor să învețe alături de colegi din alte țări prin platforme interactive. Pentru ca educația digitală să fie cu adevărat eficientă, este esențial să se investească în infrastructură, formarea profesorilor și dezvoltarea unor programe educaționale adaptate nevoilor actuale.

Concluzie

Educația în era digitală oferă oportunități fără precedent, dar necesită o abordare echilibrată pentru a evita riscurile asociate. Tehnologia poate îmbunătăți procesul de învățare, însă succesul său depinde de accesibilitate, adaptabilitate și utilizare responsabilă. În viitor, un sistem educațional care îmbină tehnologia cu metodele tradiționale poate crea o experiență de învățare mai eficientă și mai incluzivă pentru toți.

Cultivarea Responsabilității Digitale: Primii Pași Spre Cetățenie Activă

Prof.Popa Orieta

Școala Gimnazială Nr 7 “Sfânta Maria”Timișoara

În era digitală, capacitatea de a naviga și utiliza tehnologia în mod responsabil este esențială pentru tânăra generație. În calitate de cadru didactic pentru învățământul primar, am observat importanța integrării educației digitale în procesul de formare a elevilor. Utilizarea responsabilă a tehnologiei nu doar facilitează accesul la informații și resurse educaționale diverse, ci îi ajută pe copii să dezvolte abilități esențiale pentru a deveni cetățeni activi și bine informați. Lucrarea de față explorează modul în care educația digitală contribuie la formarea cetățenilor responsabili încă de la vârste fragede.

Dezvoltarea competențelor digitale de la o vârstă fragedă este crucială, având în vedere că tehnologia face parte din viața de zi cu zi a copiilor. Prin utilizarea unor instrumente educaționale digitale, elevii pot învăța nu doar materia școlară, ci și cum să acceseze și să evalueze informațiile în mod critic. În cadrul orelor de curs, putem introduce platforme de învățare și aplicații educaționale care promovează gândirea critică, colaborarea și soluționarea problemelor. Aceste activități îi încurajează pe elevi să fie atenți la sursele de informații și să dezvolte abilitatea de a distinge între informațiile veridice și cele false.

Educația civică digitală este un aspect important al formării cetățenilor responsabili. Elevii trebuie să fie conștienți de impactul acțiunilor lor în mediul online și de importanța construirii unei imagini personale pozitive. În cadrul orelor, se pot discuta subiecte precum securitatea online, dreptul la intimitate și cyberbullying-ul. Elevii pot participa la scenarii și jocuri de rol care îi ajută să înțeleagă consecințele comportamentelor nepotrivite pe internet și să dezvolte empatie față de ceilalți utilizatori.

Varietatea de resurse digitale disponibile face învățarea mai atractivă și interactivă decât în trecut. Platformele de învățare online, cum ar fi Google Classroom sau Microsoft Teams, permit colaborarea în timp real și oferă acces la un vast repertoriu de resurse educaționale. Aceste instrumente ajută la dezvoltarea abilităților de gestionare a timpului și a proiectelor, esențiale pentru succesul în viitor. Proiectele de grup și prezentările digitale dezvoltă competențele de comunicare, elevii având oportunitatea de a lucra împreună și de a-și împărtăși ideile într-un mod creativ.

Integrarea tehnologiei în educația primară este esențială pentru a pregăti copiii să devină cetățeni responsabili în era digitală. Prin dezvoltarea competențelor digitale și promovarea civismului digital, elevii nu doar că devin mai bine pregătiți pentru provocările viitorului, dar și contribuți valoroși la societatea în care trăiesc. Rolul educatorului este de a ghida elevii în această călătorie, asigurându-se că tehnologia este folosită ca un instrument de învățare care sprijină dezvoltarea personală și socială.

ÎNVĂȚAREA TRADIȚIONALĂ VS ÎNVĂȚAREA ONLINE

POPESCU CĂTĂLIN,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MATEEȘTI

În ultimii ani, în special în perioada pandemiei de Covid-19, educația online a luat o mare amploare, fiind luată în considerare atât de părinții care vor să le ofere copiilor lor cea mai bună metodă educațională, cât și de adulții care vor să se perfecționeze într-un anumit domeniu sau își doresc o schimbare în carieră. Aceasta are o mulțime de beneficii în ceea ce privește propria organizare a timpului, varietatea subiectelor de interes, personalizarea parcursului didactic și accesibilitatea sa.

Educația tradițională este preferată în general de părinți pentru copiii lor, oferindu-le familiaritate și stabilitate. Școala tradițională, cu prezență fizică la cursuri este o metodă didactică ce dăinuie de secole, motiv pentru care aceasta oferă o mai mare credibilitate și siguranță pentru părinți, în ceea ce privește parcursul educațional al copiilor lor.

Avantajele educației online:

1. Flexibilitate

Elevii pot învăța în ritmul și programul lor, ceea ce le permite să își echilibreze studiile cu alte activități extracurriculare, iar în cazul adulților sau studenților, acest aspect le permite să se ocupe și de activități precum jobul sau responsabilitățile familiale.

2. Accesibilitate

Educația online elimină barierele geografice, făcând posibil accesul la aceasta pentru toate persoanele, fie ele din zone îndepărtate sau defavorizate, fie cu dizabilități fizice, care nu le permit să se deplaseze în cadrul unor Instituții de educație tradițională.

3. Rentabilitate

Un alt avantaj al învățării online este reducerea costurilor financiare. Cursurile online sunt adesea mai accesibile în comparație cu programele educaționale tradiționale, deoarece elimină cheltuieli precum naveta, chiria, manualele, ținuta obligatorie.

4. O gamă largă de opțiuni

Învățământul online oferă o varietate de cursuri și programe, permițând persoanelor să aleagă din diverse subiecte și discipline care se aliniază cu interesele și obiectivele lor profesionale sau personale.

5. Învățare în ritmul propriu

Fiecare elev are un parcurs de învățare diferit și un stil de învățare diferit. Unii elevi învață datorită materialelor vizuale, în timp ce alții preferă să învețe prin mijloace audio. Cursurile online oferă adesea flexibilitatea de a studia în ritmul propriu, permițând elevilor să petreacă mai mult timp cu conceptele care li se par dificile.

Dezavantajele educației online:

1. Interacțiune față în față limitată

Educația online nu are interacțiunea față în față pe care o oferă educația tradițională. Acest aspect poate duce la o experiență de învățare care să nu fie de ajutor în ceea ce privește viața socială. Elevii pot pierde ocazia de a stabili relații cu colegii și profesorii lor, de a se angaja în discuții sau sarcini de grup și de a participa la activități practice.

2. Autodisciplina și motivația

Educația online necesită un nivel ridicat de autodisciplină și motivație. Fără structura și responsabilitatea de a participa la cursuri fizice, unii studenți pot avea dificultăți în a rămâne concentrați și motivați pentru a finaliza la timp cursurile și temele.

3. Probleme tehnice

Educația online se bazează în mare măsură pe tehnologie și pe conectivitatea la internet. Problemele tehnice, cum ar fi întreruperile de internet sau funcționarea defectuoasă a calculatoarelor sau telefoanelor pot perturba procesul de învățare. În plus, este posibil ca nu toți elevii să aibă acces la internet sau la resursele tehnologice necesare, ceea ce poate crea inegalități în ceea ce privește accesul la educație.

4. Lipsa unui feedback imediat

În educația online, primirea unui feedback imediat din partea profesorilor poate fi o provocare. Instructorilor le poate lua mai mult timp să răspundă la întrebări sau să ofere feedback asupra temelor, ceea ce poate împiedica procesul de învățare și întârzia progresul.

5. Învățare practică limitată

Unele subiecte, la care este nevoie de activități practice cum ar fi experimentele științifice, pot fi mai dificil de predat și de învățat în mod eficient într-un mediu online. Elevii pot pierde acest tip de experiențe practice de învățare și astfel și oportunitatea de a aplica cunoștințele teoretice în contexte din lumea reală.

Avantajele educației tradiționale:

1. Prezență fizică la cursuri

Învățământul tradițional presupune ca profesorii să ofere lecții și instrucțiuni în mod direct elevilor într-o sală de clasă fizică. Acest lucru permite un feedback imediat, clarificări și interacțiune între elevi și profesori.

2. Resurse fizice

Învățământul tradițional se bazează pe resurse fizice, cum ar fi manualele, creta sau tabla albă și alte mijloace de predare care se găsesc în mod obișnuit în sălile de clasă. Aceste resurse susțin procesul de învățare și facilitează activitățile practice.

3. Un program fix

Învățământul tradițional urmează, de obicei, un program fix, elevii participând la cursuri la ore și zile specifice pe parcursul săptămânii. Această structură ajută la stabilirea rutinei și a disciplinei în viața elevilor.

4. Relaționare și dezvoltarea abilităților sociale

Educația tradițională este extrem de importantă în formarea abilităților sociale. Prin aceasta avem parte de primele interacțiuni, învățăm cum să ne comportăm în diverse situații și ajută la formarea propriei imagini și personalități.

5. Ambiție și motivație

Școala tradițională oferă cu siguranță o mai mare oportunitate în ceea ce privește ambiția și motivația școlară. În cadrul educației tradiționale există colegii de clasă care creează concurență.

Dezavantajele educației tradiționale:

1. Lipsa varietății de subiecte educaționale

Se știe că educația online cuprinde o mare varietate de subiecte curriculare, care acoperă cea mai mare parte a intereselor elevilor și oferă o gamă variată de domenii, atât pentru copii și adolescenți, cât și pentru adulții care vor să își schimbe parcursul profesional.

2. Program strict

Educația tradițională oferă în general cursuri care se desfășoară doar într-un anumit interval orar, care uneori nu este accesibil pentru toată lumea. Acest lucru poate fi un mare dezavantaj pentru persoanele care își doresc să studieze și să se ocupe și de alte activități extracurriculare în același timp.

3. Metode de învățare nepersonalizate

De multe ori, profesorii care predau în cadrul instituțiilor de educație tradițională nu își bazează metodologia de predare pe stilul fiecărui elev și nu țin cont de preferințele și nivelul acestora.

4. Discriminarea și favorizarea anumitor elevi

În cadrul învățământului tradițional există situații în care se fac diverse discriminări sau favorizări ale unor elevi, în funcție de preferințele profesorilor în cauză.

5. Costuri ridicate

De multe ori, educația tradițională poate să necesite niște costuri mult mai ridicate decât educația online, fiind nevoie de materiale de învățare precum rechizitele și cărțile, uniforma, costuri de transport și în unele cazuri de chirie și utilități.

În concluzie, fiecare abordare de învățare are avantaje și dezavantaje, dar fiecare contribuie în felul său la dezvoltarea personală și profesională a unei persoane. Așadar, în ceea ce privește învățământul online vs. cel tradițional, nu există un răspuns corect sau greșit cu privire la care dintre ele este mai bună, iar în cazul în care îți dorești să beneficiezi de ambele, poți găsi întotdeauna programe hibride disponibile.

PROIECTAREA DEMERSULUI DIDACTIC ÎN LECȚIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ

POPESCU CĂTĂLIN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ COMUNA MATEEȘTI

Proiectarea didactică, sau design-ul instrucțional reprezintă o planificare a activităților instructive, un proces de anticipare și prefigurare a unui demers educațional, a pașilor care vor fi urmați în practica în vederea realizării obiectivelor instructiv educative.

În funcție de perioada pentru care se face proiectarea, aceasta poate fi:

- proiectare globală, pe o perioadă mai mare de instruire.
- proiectare eșalonată;

Proiectarea didactică poate fi considerată „o metodă rațională de pregătire a activităților didactice care pot să preîntâmpine sau să anuleze alunecarea în panta hazardului total sau a improvizăției”, un proiect bine gândit care are rolul de a crește eficiența activității de instruire (Cucuș C., 2014)

Această activitate de structurare a acțiunilor și operațiilor are rolul de a ghida activitatea instructiv educativă, de ordonare și acționare eficientă a activității instructive.

Proiectarea didactică se realizează prin intermediul unor operațiuni care au la bază răspunsurile la patru întrebări fundamentale (Cucuș C., 2014)

1. Ce voi face?
2. Cu ce voi face
3. Cum voi face?
4. Cum voi ști dacă ceea ce trebuia făcut a fost făcut?

În prima etapă „se stabilesc obiectivele instrucționale și operaționale care trebuiesc realizate, comportamentul performanțial minim așteptat cât și timpul didactic oficial și cel necesar. Cu alte cuvinte „ce va ști, și ce va ști să facă elevul/sportivul la sfârșitul unității de învățare”.

Ceea de-a doua etapă „Cu ce voi face?”, face referire la resursele educaționale existente sau cele necesare. Cadrul didactic va trebui să valorifice în mod optim experiența anterioară a elevilor și să se ofere toate condițiile necesare atingerii obiectivului propus. Operațiunile acestei etape presupun anticiparea resurselor necesare implicate în atingerea obiectivelor:

- cunoașterea particularității de vârstă, nivel de pregătire, achiziții anterioare;
- conținutul programei;
 - recuperarea cunoștințelor
 - perfecționare
- resurse materiale, financiare, umane, informaționale și psihologice.

În ceea de a treia etapă „Cum voi face?”, se stabilește strategia educațională pentru atingerea scopului.

Cea de a patra întrebare vizează metodologia de evaluare privind eficiența activității întreprinse.

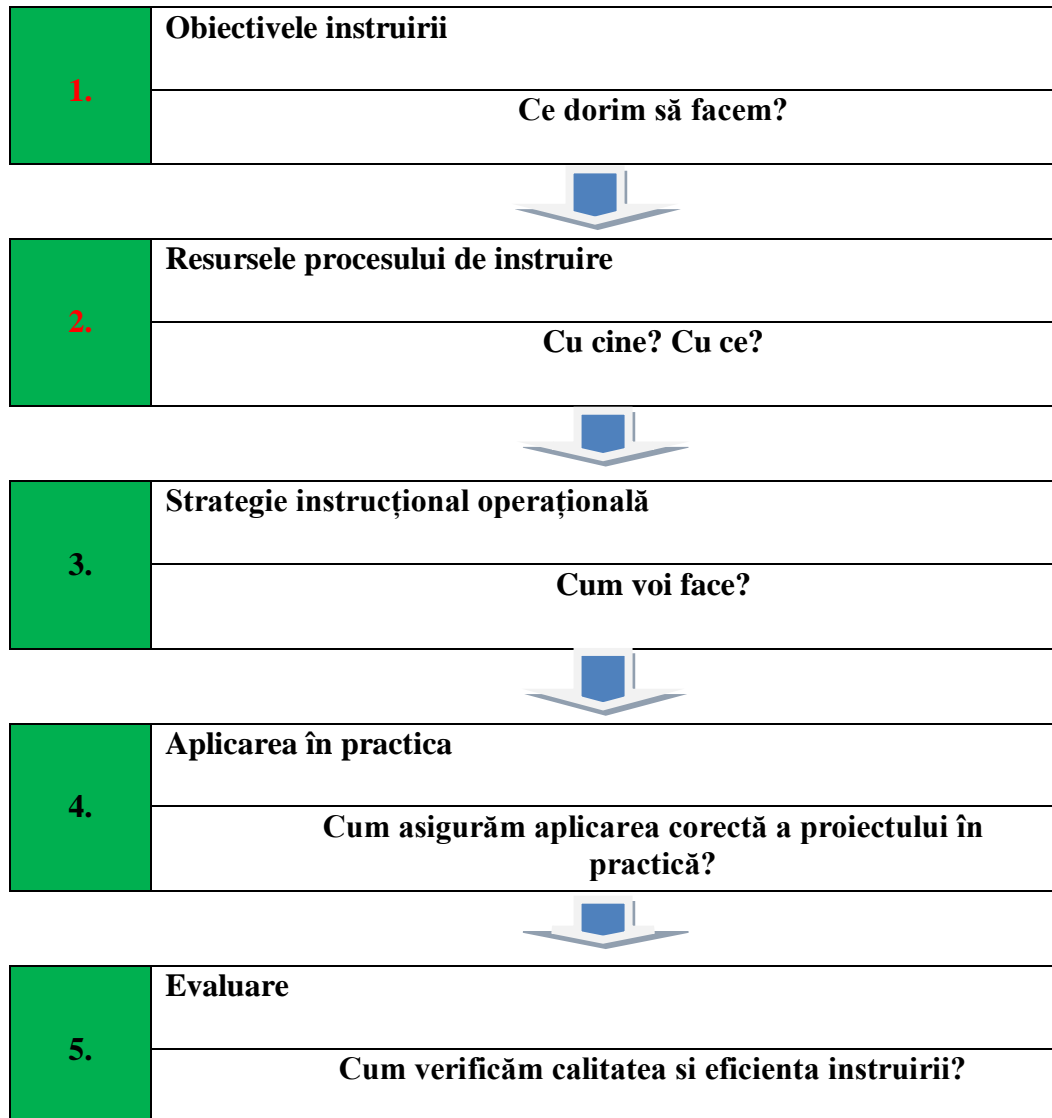
Stabilirea strategiei didactice reprezintă o operațiune fundamentală care se bazează pe dozare optimă a celor 3 M(mijloace, materiale, metode), cu ajutorul cărora se pot îndeplini obiectivele educaționale.

Colibaba E.V., (2007) realizează o analiză privind câmpul și ambianța psihosocială în care profesorul/antrenor și clasa/grupul (obiectul acțiunii educaționale) sunt defapt sisteme adaptabile, interconectate, concretizate în sisteme multidimensionale de acțiune în a realiza actul educațional propriu-zis.

Ambianța educațională este reprezentată de:

- personalitatea profesorului

- personalitatea elevului (sportivului, echipei)
- În viziunea lui Coliba E.V., (2007), etapele și operațiunile proiectării didactice sunt:

Orele de educație fizică și sport din școală sunt deosebit de importante, mai ales că se desfășoară într-un cadru sigur, alături de alți copii cu interese asemănătoare. Îmbunătățirea performanțelor școlare - mișcarea fizică îmbunătățește procesele cognitive și are un rol pozitiv în ceea ce privește atenția și memoria.

1. Colibaba – Evuleț, D., 2007. *Praxiologie și proiectare curriculară în educație fizică și sport*. Craiova: Editura Universitaria.
2. Cucuș, C. (coordonator), 2009. *Psihopedagogie*. Iași: Editura Polirom.
3. Dragomir, P., Scarlat, E., 2004. *Educație Fizică Școlară*. București: Editura Didactică și Pedagogică R.A.
4. Rață, G., 2004. *Didactica Educației Fizice și Sportului*. Bacău: Editura „Alma Mater”.

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI DIGITALE ÎN EDUCAREA TINEREI GENERAȚII

POPESCU CĂTĂLIN,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MATEEȘTI

Utilizarea și promovarea în activitatea didactică a tehnologiilor moderne face parte din evoluția învățării și sugerează o soluție firească la complexe provocări moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor de cunoaștere pe toate planurile.

Digitalizarea învățământului a devenit o necesitate, iar nevoia copiilor de a beneficia de toate condițiile pentru a avea acces la educația online s-a transformat într-o prioritate. Dacă ar fi să definim cât mai simplu ce este educația digitală, am spune că reprezintă o modalitate inovatoare prin care tehnologiile moderne și instrumentele digitale sunt integrate astfel încât să sprijine procesul de predare și învățare. Practic, tradiționalul manual și clasică tablă neagră s-au transformat într-un ecran colorat și numeroase fișiere, imagini și video-uri educative, astfel încât copiii și tinerii să poată asimila mai ușor și rapid informațiile.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest nou mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța, de a asimila cunoștințe cu șim prin ajutorul tehnologiei. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii vor utiliza cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme sau vor accesa informațiile din online pentru a consolida informația.

În era digitală în care trăim, utilizarea tehnologiei informației este de mare ajutor atât cadrului didactic în predare cât și elevului în învățare. Cred că este unanim acceptat că istoria sau geografia este mai bine înțeleasă dacă informația este însoțită de o hartă sau de către o imagine sugestivă. Un element pozitiv poate fi adus și la chimie sau fizică, unde înțelegerea sau realizarea unui experiment poate fi făcut cu maximă acuratețe.

Consider că și la educație fizică poate fi utilizată tehnologia informației prin prezentarea unor chinograme sau filmulețe cu fazele mișcării sau cu biomecanica de execuție la anumite faze ale mișcării corpului.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Câteva reguli sau activități ce trebuie desfășurate de către cadrul didactic, în special, pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică la clasă

1. Asigurarea controlului asupra materialului predat, chiar dacă te sprijină un specialist
2. Realizarea unei schițe plan hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.
3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare, concise și cuprinzătoare
4. Nu trebuie făcut un scop în sine în a preda doar folosind metodele moderne, utilizând excesiv imaginile și mesajele audio. Mesajului, ideii principale și limbajul trebuie adecvat vârstei/gradului de înțelegere al elevului.
5. Materialul să fie cuprinzător și prezentarea trebuie să fie simplă și concisă.
6. Concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare
7. Succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare.

Chiar dacă educația digitală nu poate înlocui pe deplin metodele clasice de învățare, aceasta vine în sprijinul tinerilor dornici să exploreze și să asimileze informații noi prin diverse metode și cursuri practice, cu exerciții aplicate.

Principalele avantaje ale educației digitale sunt:

- Procesul de învățare devine mai eficient în timp;
- Accesul rapid și ușor pentru oricine (inclusiv pentru copiii cu dizabilități);
- Acces la numeroase materiale și unelte digitale interesante, pentru a face cursurile mai interactive și captivante;
- Profesorii pot personaliza procesul de învățare în funcție de nevoile individuale ale elevilor;
- Cultivarea unei mentalități ce permite adaptarea constantă la noile tehnologii și implicit la viitor;
- Flexibilitatea de a reveni asupra lecțiilor, accesând înregistrările video;
- O perspectivă de ansamblu asupra progresului (studentii/elevii pot vedea o înregistrare online a muncii lor, notele obținute, dar și cerințele pe care trebuie să le îndeplinească pentru a termina cursul);
- Pregătirea și adaptarea pentru joburile viitorului și pentru cerințele de pe piața de muncă (aproximativ toate meseriile din viitor vor presupune cunoștințe digitale).

Chiar dacă educația digitală nu poate înlocui pe deplin metodele clasice de învățare, aceasta vine în sprijinul tinerilor dornici să exploreze și să asimileze informații noi prin diverse metode și cursuri practice, cu exerciții aplicate.

Predarea exclusiv în mediul online ar genera următoarele dezavantaje:

- Lipsa de interacțiune fizică și repercursiunile sale (izolare socială);
- Abilitățile de comunicare față în față pot fi afectate;
- Tendința de a acorda mai multă atenție asupra teoriei, decât activităților practice;
- Anumite discipline sau domenii nu pot fi susținute exclusiv online.

Bibliografie

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual, Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

O analiză de impact asupra aplicării formatului blended-learning în învățare sau al utilizării tehnologiei digitale în activitatea la clasă, asupra rezultatelor școlare ale elevilor

Popoviciu Corina

Conceptul de blended learning este un concept de educare modern, flexibil, care are ca scop dobândirea de către fiecare cursant a unor cunoștințe de nivel tehnic ridicat. Sistemul este bazat pe concepte și metode de studiu inovative care cuprind studiul în sala de clasă asistat de profesor, studiul individual și studiul online. Interacțiunea dintre profesor și educabil s-a dovedit a fi cea mai eficientă și consolidarea conșinuturilor învățării mai bună, prin această învățare asociată. Învățarea asociată este un program educațional formal sau non formal care combină mediile digitale cu metodele tradiționale folosite la clasă. Blended learning-ul este un termen care descrie o modalitate de învățare mixtă, ce combină metodele de învățare tradiționale cu studiul independent obținând astfel o nouă metodologie hibridă de învățare. Acesta reprezintă practic o schimbare în strategia didactică prin introducerea computerului în actul de predare- învățare – evaluare. Blended learningul este interacțiunea dintre profesor și elev, prin intermediul tehnologiei elevii putând să se bucure de o învățare personalizată folosind instrumente de învățare mixte, astfel ca profesorii pot interacționa cu elevii mai eficient prin monitorizarea creșterii calității actului instructiv-educativ și prin oferirea feedback-ului instantaneu. Acest tip de învățare permite elevilor să își personalizeze experiențele de învățare utilizând instrumente suplimentare, moderne și dincolo de sala de clasă. Acest tip de învățare pregătește elevii să lucreze în locuri de muncă bazate pe tehnologie iar profesorii își pot îmbunătăți lecțiile. Cu un impact pozitiv asupra experienței de formare a unui elev, această învățare mixtă creează un echilibru între educația online și educația față în față, fapt ce încurajează elevii să urmeze cursuri online de formare profesională. Învățarea bazată pe tehnologie s-a dovedit a fi eficientă deoarece metodele de formare combinate includ instrumente de predare care permit creativitatea în lecții și în subiectele propuse. Un alt avantaj al învățării miste este acela că elevii pot lucra individual iar profesorul identifică mai ușor pe aceia care au nevoie de ajutor individualizat, ceea ce îmbunătățește atitudinea elevilor față de învățare. Fiecare elev are posibilitatea de a lucra într-un ritm propriu. Învățarea mixtă include și software-ul care înregistrează automat datele elevilor și le măsoară progresul, oferind cadrelor didactice, elevilor, părinților informații detaliate despre elevi. Testele sunt marcate automat iar feedbackul se realizează instantaneu. Dar dacă nu este planificată și executată corect, învățarea mixtă poate avea și unele dezavantaje mai ales în ceea ce privește resursele tehnice sau instrumentele folosite.

Cum înalta tehnologie domină, în multe țări, învățarea mixtă se referă adesea, în special, la furnizarea sau utilizarea de resurse, care combină e-learning (electronicul), sau m-learning (mobilul), cu alte resurse educaționale. Unii ar putea pretinde că modalitățile cheie de învățare mixtă pot implica, de asemenea, e-mentoring (e-mentoratul) sau e-tutoring (e-meditațiile). Aceste modalități au tendința de a combina o componentă de învățare electronică, cu o anumită formă de intervenție umană, deși implicarea unui e-mentor sau a unui e-profesor nu e nevoie să fie neapărat în contextul e-learning. E-mentoratul sau e-meditațiile pot fi furnizate și ca parte a unei modalități e-meditații sau e-mentorat "de sine stătătoare" ("neamestecate").

Cercetatorii Heinze și Procter au dezvoltat următoarea definiție pentru învățarea mixtă în învățământul superior:

Învățarea mixtă este învățarea care este facilitată prin combinarea eficientă a diferitelor moduri de livrare, a modelelor de predare și a stilurilor de învățare, și fondată pe o comunicare transparentă între toate părțile implicate într-un curs. (Heinze, A. și C. Procter (2004). Reflecții privind utilizarea învățării mixte. Procedura pentru Conferința "Educație în cadrul unui mediu în schimbare", Universitatea din Salford, Salford, Unitatea de Dezvoltare a Educației

Unele dintre avantajele învățării mixte includ: eficiența costurilor, atât pentru instituția de învățământ acreditată, cât și pentru cursant, accesul la o educație postliceală și flexibilitatea în programarea și stabilirea orarelor de lucru a cursurilor. Unele dintre dezavantaje pot include: lipsa accesului la calculator și internet, cunoștințele limitate de utilizare a tehnologiei, abilitățile de studiu, probleme similare unor persoane care ar intra într-o instituție de învățământ fizic.

De asemenea, trebuie remarcat faptul că unii autori vorbesc despre "învățare hibridă" (acest termen pare a fi mai frecvent în sursele Nord Americane), sau despre "învățare mixtă". Cu toate acestea, toate aceste concepte se referă în linii mari la integrare ("amestec") de instrumente și tehnici e-learning.

Cum funcționează învățarea mixtă în practică?

Profesorii trebuie să ia în considerație maturitatea educațională a elevilor, competențele tehnice ale acestora, gradul lor de pregătire pentru învățarea mixtă, având în vedere că aceasta presupune studiu independent, precum și mediul lor casnic, care are impact asupra învățării la distanță. De asemenea, este important să ne asigurăm că **timpul petrecut de elevi învățând la distanță facilitează obținerea unor rezultate școlare și viceversa**. Învățarea mixtă nu înseamnă mai multe teme pentru acasă sau simplul acces la o arhivă online de materiale. Învățarea în două medii diferite trebuie să aibă un caracter integrat, complementar și suprapus, iar elevii să aibă un anumit nivel de control asupra momentului, locului și ritmului de învățare (Maxwell, 2016; Staker & Horn, 2012).

Ce model să alegem?

Unul dintre cele mai cunoscute și mai simple modele de învățare mixtă este **modelul clasei inversate**. În cadrul acestui model, elevii învață acasă cu ajutorul activităților și prelegerilor online, astfel încât profesorul alocă timpul petrecut în clasă activităților practice și proiectelor. Modelul oferă posibilitatea de a personaliza învățarea, însă are și unele aspecte mai dificile. Am găsit pe internet numeroase videoclipuri prin care descoperim o serie de recomandări privind surmontarea obstacolelor cu care se confruntă profesorii când inversează clasele, precum și sugestii pentru o implementare reușită.

În cazul **modelului rotației individuale**, elevii trec, într-o manieră personalizată, prin mai multe ipostaze, ce oferă ocazii de învățare diferite .

În cazul **modelului flexibil**, conținutul și instruirea sunt oferite cu precădere online, ca în cazul modelului clasei inversate, profesorul oferindu-le sprijin elevilor în clasă, „**în funcție de nevoile acestora, prin intermediul unor activități precum instruirea în grupuri restrânse, proiectele de grup și îndrumările individuale**” (Watson et. al., 2014). Un alt model mixt care merită evidențiat este **modelul amestecului propriu**, în care elevii își suplimentează orele obișnuite de școală cu un **curs online ales de ei înșiși sau recomandat de profesor** în funcție de interesele sau nevoile elevilor.

Cum are loc învățarea?

Odată modelul de învățare mixtă ales, trebuie să luăm în considerare maniera în care are loc învățarea. Există **șase tipuri de învățare** pe baza cadrului conversațional ABC. Pe baza acestora, noi, profesorii, trebuie să ne întrebăm **ce vrem să obținem elevii noștri** și ce activități pot fi folosite. De asemenea, trebuie să avem în vedere dacă aceste activități vor avea loc într-un **mediu de învățare sincron sau asincron**.

În concluzie, învățarea combinată oferă numeroase beneficii față de modurile convenționale de instruire, ajutând la facilitarea unei mai bune angajări a elevilor, rezultate academice îmbunătățite, o satisfacție generală mai mare în rândul participanților implicați.

Un model de învățare mixtă este, fără îndoială, o modalitate excelentă de a spori experiența cursantului dar avantajele sale depășesc acest lucru. Se spune că organizațiile care utilizează învățare mixtă vor aduce multe recompense:

Beneficii pentru cursanți. Învățarea mixtă oferă elevului comoditate și flexibilitate; au capacitatea de a-și controla ritmul de învățare și de a învăța de la distanță. Cercetările academice sugerează că învățarea combinată oferă cursanților o înțelegere mai cuprinzătoare a conținutului cursului. Deoarece învățarea combinată le permite cursanților să interacționeze cu instructorii și colegii, învățarea socială este susținută.

Beneficii pentru organizații. Învățarea combinată reduce costurile de formare față în față, precum călătorii, cazare și materiale de pregătire tipărite. Companiile pot utiliza diferite metode de e-learning, cum ar fi webinarurile, gamificarea etc., care au ca rezultat o mai bună implicare a cursanților. Deoarece învățarea combinată este un mod mai eficient și mai eficient din punct de vedere al costurilor, se va vedea un randament mai rapid și mai mare al investițiilor. De asemenea, este mai ușor de urmărit exact cine a făcut sau nu a finalizat instruirea.

Așadar, introducerea tehnologiei în procesul de învățământ reprezintă cea mai mare schimbare la care am asistat vreodată. De ani buni, factorii decizionali, profesorii, părinții și elevii au analizat potențialele beneficii ale introducerii tehnologiei în educație și consecințele acesteia. Pe de o parte, tehnologia permite cadrelor didactice să folosească diverse moduri de captare a atenției, metode de predare, forme de organizare, astfel încât toți elevii să se implice în mod egal în procesul instructiv-educativ. Pe de altă parte, unii susțin că prezența tehnologiei în sala de clasă poate distra atenția elevilor și poate încuraja copiatul, diminuând astfel performanțele școlare.

Ce înseamnă să folosești tehnologia în clasă?

Elevii din ziua de azi sunt nativi digitali, iar tehnologia face parte din viața lor zilnică. Utilizarea tehnologiei este una dintre abilitățile de bază ale secolului XXI de care elevii au nevoie la școală, dar și mai târziu la locul de muncă.

Tehnologia în sala de clasă nu se referă doar la prezența dispozitivelor digitale, ci și la modul de utilizare a acestora, astfel încât să faciliteze relația dintre profesor și elev. Tehnologia în școli ar putea fi considerată vinovată sau ar putea fi valorificată pentru a îmbunătăți implicarea și eficacitatea elevilor.

„Educația digitală generează noi oportunități de învățare, pe măsură ce studenții se implică în medii digitale și pe măsură ce unitățile de învățământ își schimbă practicile educaționale prin utilizarea cursurilor hibride, instrucțiuni personalizate, noi modele de colaborare și o gamă largă de strategii de învățare inovatoare și antrenante.” afirmă David Goodrum, directorul departamentului Tehnologie Academică și Servicii Informaționale de la Universitatea Oregon

Avantaje utilizării tehnologiei în clasă:

Utilizarea tehnologiei în sala de clasă promovează învățarea activă și oferă feedback în timp real

Introducerea tehnologiei în sala de clasă oferă posibilitatea profesorului de a desfășura lecții centrate pe elevi, care promovează o învățare activă și autentică. Utilizarea manualelor digitale transformă subiectul lecției în unul dinamic și provocator. De asemenea, profesorul își poate face în timp real o idee despre progresul elevilor, prin folosirea de sondaje online oferite de aplicații precum Kahoot.

Tehnologia permite participarea deplină a tuturor elevilor

Sondajele online și celelalte aplicații digitale asigură implicarea tuturor elevilor în procesul de învățare, inclusiv a celor timizi care în mod normal nu ar ridica mâna în clasă.

Sistemele de comunicare online permit profesorilor să se conecteze oricând și de oriunde cu elevii pentru a le oferi feedback sau pentru a discuta pe baza lecției.

O idee interesantă ce îmbină atât tehnologia, cât și întreaga clasă de elevi, este aceea ca, la începutul orei, cadrul didactic să le solicite elevilor să conceapă un test online despre următorul subiect care ar trebui să fie predat. În acest fel, elevii se vor concentra pe informațiile importante în formularea cerințelor, iar profesorul va ști ce aspecte ale lecției au nevoie de atenție suplimentară.

Cu ajutorul tehnologiei, educația devine mai distractivă și mai eficientă

Manualele digitale și aplicațiile online dețin o mulțime de instrumente educaționale care îl pot ajuta pe profesor să desfășoare activități distractive, antrenante și competitive. Acumularea de puncte și recompense în cadrul activităților, îi determină pe copii să privească învățarea ca pe o activitate distractivă și constructivă.

Tehnologia poate automatiza o mulțime de sarcini obositoare

Automatizarea poate diminua sarcinile consumatoare de timp, cum ar fi urmărirea prezenței și a performanței elevilor. Instrumentele educaționale pot ajuta la eficientizarea notării și evaluării, la redactarea sarcinilor, discuțiilor și participării elevilor la lecție.

Tehnologia oferă acces la informații care îmbogățesc experiența de învățare

Manualele digitale și materialele de curs pot fi actualizate zilnic de către profesori, în funcție de sugestiile elevilor și pot fi accesate oricând, înainte de curs, în timpul cursului și chiar după curs.

De asemenea, aceste materiale create online pot genera un mediu de învățate colaborativ, bazat pe schimb de informații și interacțiuni între elevi și elev-profesor.

Trăim într-o lume digitală, iar tehnologia este o abilitate de viață

A fi alfabetizat digital presupune „*generarea unei înțelegeri profunde a mediului digital, care permite o adaptare intuitivă la noi contexte și co-creare de conținut*”, conform raportului NMC Horizon: 2017 Higher Education Edition. Prezența tehnologiei în sala de clasă, dar și acasă este un element indispensabil în prezent, mai ales pentru elevii care își doresc să fie pregătiți pentru aproape orice carieră. Crearea prezentărilor, verificarea surselor de informare de pe Internet și menținerea unei etichete online adecvate sunt toate abilități vitale pe care elevii le pot învăța la școală.

Dezavantajele utilizării tehnologiei la clasă:

Tehnologia din clasă poate fi o sursă de distragere a atenției

Pentru elevii care sunt avansați din punct de vedere al cunoștințelor IT, folosirea tehnologiei în sala de clasă poate constitui o sursă de distragere, aceștia întâmpinând dificultăți de concentrare. Matthew Numer, profesor la Școala de Sănătate și Performanță Umană de la Universitatea Dalhousie susține faptul că lipsa de concentrare a atenției elevilor nu este o consecință a utilizării tehnologiei, ci a lecțiilor neatractive. De asemenea, recomandă ca încă din prima zi de școală să le expunem elevilor așteptările noastre referitoare la utilizarea tehnologiei de-a lungul orelor de curs.

Tehnologia poate diminua interacțiunile sociale dintre elevi

Multe persoane se tem că introducerea tehnologiei în sala de clasă va modifica interacțiunile dintre elevi, acestea devenind deficitare. Tehnologia trebuie folosită de către profesor drept un mijloc de completare a învățării și nu ca pe un scop în sine. Cadrele didactice pot îmbina proiectele online realizate în grup cu prezentările orale.

Tehnologia poate încuraja copiatul în clasă și acasă

Epoca digitală facilitează copiatul în rândul elevilor și studenților, care prin apăsarea unui buton își pot însuși cu ușurință diverse proiecte. Pentru a reduce acest risc, structura temelor și a examenelor ar putea fi modificată, apelând la opiniile elevilor și mai puțin la reproducerea unor texte.

Tehnologia nu este accesibilă tuturor

Din păcate, nu toți elevii au acces la tehnologie, de aceea este important ca profesorul să țină cont de acest aspect în momentul în care acordă teme pentru acasă. Acesta poate opta pentru proiecte online realizate în echipă, astfel încât accesul la tehnologie să nu fie o barieră în calea cunoașterii.

Accesul la informații neverificate

Cantitatea mare de informații care se află pe internet îi pune uneori pe elevi în dificultate. Pentru ca acest lucru să fie evitat, cadrele didactice trebuie să-i îndrume pe elevi să verifice sursele informațiilor căutate.

Planificarea lecțiilor care folosesc tehnologia poate deveni extrem de solicitantă

Pentru a evita senzația de *burnout*, cadrele didactice pot discuta cu furnizorul de software și pot beneficia de asistență tehnică, și chiar, eventual, de o instruire adecvată. Utilizarea tehnologiei în sala de clasă va deveni un lucru firesc. Așadar, este evident că avantajele utilizării tehnologiei în școală sunt mai mari decât dezavantajele. Elevii se pot bucura de beneficiile acesteia doar dacă tehnologia va rămâne un mijloc de completare a procesului instructiv-educativ, iar cadrele didactice vor ține cont de recomandările necesare, astfel încât să transforme dezavantajele în avantaje.

Deși este o activitate cronofagă, în final, tehnologia în sala de clasă poate deschide uși către noi experiențe, noi descoperiri și noi moduri de învățare și colaborare.

Caracteristici ale abordărilor tradiționale și moderne de educație:

1. Medii tradiționale de învățare:

-instruire centrată pe profesor; avansare lentă, pas cu pas; folosește un singur media; activitate izolată; furnizare de informații prin predare; învățare pasivă; învățare factuală (bazată pe prezentarea de fapte); răspuns reactiv; context izolat, artificial

2. Noi medii de învățare:

-învățare centrată pe elev; avansare mai rapidă, în mai mulți pași; multimedia; activitate (muncă) colaborativă; schimb de informații; învățare activă, exploratorie; gândire critică și adoptare de decizii în cunoștință de cauză; acțiune planificată, proactivă; context autentic, ancorat în realitate

În momentul de față, se poate vorbi deja despre o evoluție a intervenției calculatorului în activitatea didactică: introdus inițial ca simplu mijloc didactic pentru ilustrare sau pentru testare obiectivă, integrarea lui în lecție devine ulterior metodă utilizarea în predare-învățare-evaluare cu un ansamblu de principii didactice, astfel încât să devină parte importantă a strategiei de învățare.

În acest sens, pentru orele de discipline tehnice, de exemplu, putem utiliza resurse web 2.0 pentru învățare și instrumente digitale pentru evaluare, acestea fiind publicate pe platformele LearningApps și iTeach/ digitaledu.ro.

Resurse utilizate :

Sitografie :

<https://www.schooleducationgateway.eu/ro/pub/resources/tutorials/blended-learning-tutorial.htm>

https://ro.wikipedia.org/wiki/%C3%8Env%C4%83%C8%9Bare_mixt%C4%83

<https://adfaber.org/>

<https://edict.ro/>

Bibliografie :

1. Oprea Crenguța-Lăcrămioara, Pedagogie. Alternative metodologice interactive, Editura Universității din București, 2003, pp. 310-311
2. I. Cerghit, I., Neacșu, I., Negreț- Dobridor, I. O., Pânișoară, Prelegeri pedagogice, Editura Polirom, Iași, p. 63
3. M. Ionescu, V. Chiș, Didactica modernă, ediție a II-a revizuită, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001, p. 126
4. Hagi, Felicia, Resurse și instrumente digitale pentru educație – online: <https://iteach.ro/profesor/felicia.hagi>

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

Porca Adriana, G.P.N, Nr.2, Unirea

Inovația digitală în educația timpurie este un concept esențial pentru adaptarea la nevoile unei lumi din ce în ce mai tehnologizate, dar și pentru a sprijini dezvoltarea unor competențe fundamentale în rândul copiilor încă de la vârste fragede. Educația timpurie joacă un rol crucial în formarea abilităților cognitive, socio-emoționale și fizice, iar integrarea tehnologiilor digitale poate contribui semnificativ la acest proces. Digitalizarea educației aduce un val de schimbări semnificative în modul în care copiii învață și sunt educați, oferind oportunități vaste pentru dezvoltarea lor. Totuși, implementarea tehnologiilor digitale în acest context aduce și provocări, care necesită soluții inovative și un echilibru între utilizarea tehnologiei și educația tradițională.

Tehnologiile digitale permit crearea de programe educaționale personalizate, care se pot adapta stilului și ritmului de învățare al fiecărui copil. De exemplu, aplicațiile educaționale inteligente pot ajusta dificultatea exercițiilor în funcție de progresul copilului, asigurându-se că aceștia sunt încurajați, dar nu și copleșiți. Copiii pot accesa o gamă largă de resurse educaționale interactive, inclusiv jocuri educaționale, video-uri și aplicații care sprijină învățarea matematicii, limbajului, științei și abilităților socio-emoționale. Aceste resurse sunt disponibile într-o varietate de formate care răspund diversității stilurilor de învățare.

Într-o eră digitală, este esențial ca micuții să fie familiarizați cu tehnologia încă de la vârste fragede. Aceasta nu doar că îi ajută să devină competenți în utilizarea dispozitivelor digitale, dar și să înțeleagă cum să navigheze în mediul online într-un mod responsabil și sigur. Tehnologiile digitale, precum aplicațiile de creație grafică, video sau programare simplificată, încurajează copiii să își exprime imaginația și să învețe prin explorare. Aceste platforme pot ajuta la dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor și la încurajarea gândirii critice.

Educația digitală timpurie aduce atât oportunități, cât și provocări semnificative, mai ales în contextul în care tehnologia evoluează rapid și copiii de vârstă mică sunt expuși din ce în ce mai mult la dispozitive digitale. Iată câteva dintre principalele provocări:

Accesul inegal la tehnologie

În multe regiuni, mai ales în zonele rurale sau defavorizate, accesul la internet de calitate și la dispozitive digitale este limitat. Acest lucru poate crea o carență digitală între copii, excluzându-i pe cei care nu au acces la tehnologie. O soluție la acest impediment ar putea fi implementarea unor inițiative guvernamentale și organizaționale care să asigure accesul tuturor copiilor la tehnologie și internet de calitate. De exemplu, distribuirea de tablete sau laptopuri în grădinițele din zone defavorizate și asigurarea unor conexiuni de internet stabile pentru familiile cu venituri mici.

Suprastimularea și dependența de tehnologie

Copiii de vârste fragede sunt susceptibili la suprastimulare din partea ecranelor. Excesul de timp petrecut în fața dispozitivelor poate afecta dezvoltarea lor cognitivă, emoțională și socială, contribuind la o dependență prematură de tehnologie. Deși tehnologia poate fi un instrument eficient de învățare, este esențial să se mențină un echilibru între activitățile online și cele offline. Prea mult timp petrecut în fața unui ecran poate afecta dezvoltarea fizică și socio-emoțională a

copiilor. De aceea, pentru a preveni aceste efecte negative este esențial ca tehnologia să fie folosită pentru a sprijini activitățile educaționale, nu pentru a le înlocui. De exemplu, jocurile educative digitale pot fi integrate în activitățile de învățare, dar trebuie să existe și momente dedicate interacțiunii directe între copii și educatori, precum jocurile în aer liber, citirea cărților și interacțiunile față în față pentru dezvoltarea abilităților sociale.

Lipsa de pregătire a cadrelor didactice

Mulți educatori din învățământul preșcolar nu sunt suficient de pregătiți pentru a integra tehnologiile digitale în mod eficient în activitățile educaționale. De asemenea, curriculumul educațional nu este întotdeauna adaptat pentru a integra eficient tehnologia. O soluție la aceste provocări o constituie formarea continuă a cadrelor didactice în utilizarea tehnologiilor digitale, astfel încât acestea să poată să le integreze într-un mod eficient și să răspundă nevoilor de învățare ale copiilor. În plus, materialele educaționale trebuie să fie concepute special pentru a sprijini învățarea timpurie.

Siguranța și confidențialitatea online

Copiii mici sunt vulnerabili la riscurile legate de internet, inclusiv expunerea la conținut inadecvat, cyberbullying sau colectarea neautorizată a datelor. Educatorii și părinții trebuie să fie foarte atenți la protejarea confidențialității și siguranței online a copiilor. Este esențial ca un adult să fie întotdeauna prezent atunci când copilul utilizează dispozitivele digitale. Accesul la internet trebuie să fie strict controlat, iar timpul petrecut pe internet să fie limitat. De asemenea, pot fi instalate aplicații care blochează site-urile periculoase și care permit monitorizarea activităților online ale copilului. Nu trebuie neglijate nici discuțiile cu copiii despre siguranța online. Aceste discuții urmăresc să sublinieze faptul că preșcolarii nu au voie să accepte prietenii sau să converseze cu persoane necunoscute. Atunci când copilul folosește internetul pentru a viziona conținut sau pentru a interacționa, trebuie alese platforme care au setări stricte de confidențialitate și securitate. Educatorii pot învăța copiii să recunoască pericolele online și să dezvolte comportamente responsabile în mediul digital, iar părinții trebuie să fie implicați activ în educația digitală a copiilor lor.

Comunicarea și interacțiunea socială

Interacțiunea socială joacă un rol fundamental în dezvoltarea abilităților de comunicare, iar utilizarea excesivă a tehnologiei poate duce la o scădere a interacțiunii față în față, afectând astfel dezvoltarea abilităților de relaționare între copii. De aceea este esențial ca tehnologiile digitale să fie folosite pentru a crea experiențe de învățare ludice, care să sprijine dezvoltarea motorie, lingvistică și socială a copiilor. Aplicațiile educaționale care încurajează colaborarea între copii pot stimula gândirea critică.

Inovații digitale în educația timpurie

Există numeroase aplicații care sunt concepute special pentru copii mici, precum Endless Alphabet pentru învățarea literelor sau Toca Boca pentru explorarea unor scenarii de joc creativ. Platformele de învățare prin jocuri, cum ar fi Kahoot! sau ABCmouse, sunt excelente pentru dezvoltarea unor abilități fundamentale într-un mod ludic și atractiv. Aceste tehnologii emergente

oferă oportunități unice de învățare. De exemplu, prin utilizarea realității augmentate (AR), copiii pot explora lumea animalelor sau a planetelor din sistemul solar, într-un mod mult mai interactiv decât prin metodele tradiționale.

Echilibru între învățarea digitală și cea tradițională

Există o dezbatere continuă asupra modului în care învățarea digitală ar trebui să completeze învățarea tradițională. Învățarea prin joc și interacțiune fizică este la fel de importantă pentru dezvoltarea copiilor mici, iar tehnologia poate ocupa un rol esențial în sprijinul acestei învățări. De aceea, educația digitală trebuie să fie folosită ca un instrument complementar pentru a sprijini formarea armonioasă a copiilor.

Inovația digitală în educația timpurie are potențialul de a transforma profund învățarea, dar este esențial să fie implementată cu atenție și responsabilitate. Înfruntând provocările legate de accesibilitate, siguranța online și formarea cadrelor didactice, tehnologia poate deveni un instrument valoros în dezvoltarea copiilor mici, sprijinind o învățare interactivă, personalizată și eficientă. Soluțiile implementate trebuie să fie orientate spre integrarea echilibrată a tehnologiilor digitale, păstrând în același timp elementele fundamentale ale educației timpurii, cum ar fi interacțiunea socială, jocul și învățarea experiențială.

Bibliografie:

Ceobanu Ciprian, *Învățarea în mediul virtual*, Ed. Polirom, Iași, 2016;

Ceobanu Ciprian, Cucuș Constantin, *Educația digitală*, Ed. Polirom, Iași, 2020;

Oprea Crenguța Lăcrămioara, *Pedagogie. Alternative metodologice interactive*, Ed. Universitatea, București, 2008.

Inovația digital în educație: provocări și soluții
pentru formarea cetățenilor responsabili

Preda Raluca Mariana / Tudorică Corina Sabina

Grădinița cu Program Prolungit „Perluțele mării”

Inovația digitală transformă fundamental educația, influențând atât metodele de predare, cât și modul în care elevii și studenții interacționează cu informația. Noile tehnologii, precum inteligența artificială, realitatea augmentată sau platformele de e-learning, oferă oportunități unice de învățare personalizată și accesibilă. Cu toate acestea, utilizarea lor ridică provocări importante, cum ar fi riscurile de dezinformare, dependența digitală și inegalitatea accesului la tehnologie. Prin urmare, este esențial să dezvoltăm soluții care să permită formarea unor cetățeni responsabili, capabili să utilizeze tehnologia în mod critic și etic.

Una dintre cele mai mari provocări este diferența de acces la resursele digitale. Elevii din zonele rurale sau din familii cu venituri reduse pot avea dificultăți în a accesa dispozitivele și internetul necesare pentru învățare. Această inechitate poate duce la discrepanțe educaționale și sociale semnificative. Abundența informațiilor disponibile online necesită competențe avansate de analiză și filtrare. Mulți tineri sunt expuși fenomenului de fake news și manipulare digitală, ceea ce poate influența formarea opiniei lor și capacitatea de a lua decizii informate. Utilizarea excesivă a tehnologiei în educație poate duce la scăderea interacțiunilor sociale reale, afectând dezvoltarea abilităților de comunicare și empatie. Mai mult, expunerea prelungită la ecrane poate avea efecte negative asupra sănătății fizice și mentale a elevilor. Odată cu utilizarea platformelor digitale, apare și riscul privind protecția datelor personale. Elevii pot deveni vulnerabili la atacuri cibernetice, iar informațiile lor personale pot fi expuse fără consimțământ.

Pentru a reduce decalajul digital, guvernele și instituțiile educaționale trebuie să investească în infrastructură și să ofere dispozitive și conexiune la internet tuturor elevilor. Proiecte precum „Școli inteligente” sau programele de donație de echipamente IT sunt exemple de soluții eficiente. Curriculumul școlar trebuie să includă cursuri de educație media, unde elevii să învețe să analizeze sursele de informație și să recunoască știrile false. De asemenea, profesorii trebuie formați pentru a integra noile tehnologii în mod eficient și responsabil în procesul de predare. Educația trebuie să

includă strategii pentru utilizarea responsabilă a tehnologiei, promovând activități offline și dezvoltarea interacțiunilor sociale. Organizarea de ateliere despre sănătatea digitală și stabilirea unor limite clare privind utilizarea dispozitivelor în școli pot ajuta la menținerea unui echilibru sănătos. Școlile și instituțiile educaționale trebuie să implementeze măsuri stricte de protecție a datelor, inclusiv utilizarea unor platforme sigure și instruirea elevilor în domeniul securității cibernetice. De asemenea, ar trebui încurajată utilizarea unor parole puternice și a autentificării în doi pași.

Inovația digitală are un potențial enorm de a îmbunătăți educația, oferind oportunități de învățare mai interactive și accesibile. Cu toate acestea, provocările asociate utilizării tehnologiei trebuie abordate prin soluții eficiente care să formeze cetățeni responsabili. Investițiile în infrastructură, dezvoltarea gândirii critice, echilibrul dintre viața digitală și cea reală, precum și securitatea cibernetică sunt elemente esențiale pentru un sistem educațional adaptat erei digitale. Doar printr-o abordare echilibrată și responsabilă, educația digitală poate deveni un instrument puternic de progres social și cultural.

Bibliografie:

1. Buckingham, D. (2019). *The Media Education Manifesto*. Polity Press.
2. Selwyn, N. (2022). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury.
3. UNESCO (2021). *Digital Learning and Education for Sustainable Development*. Disponibil la: <https://en.unesco.org>
4. European Commission (2023). *Digital Education Action Plan 2021-2027*. Disponibil la: <https://ec.europa.eu>

Managementul activității didactice

Liceul Matasari

Prof.Educatie Timpurie Purcel Aurelia-Valerica

Activitatea cadrelor didactice trebuie înțeleasă ca o activitate care este supusă unor norme și constrângeri specifice și precise.

Pentru a fi un manager eficient al educației, cadrul didactic trebuie să aibă o concepție largă asupra educației și instruirii, abordării interdisciplinare, o înțelegere clară a funcțiilor managementului și a rolurilor derivate, a punerii lor în aplicare pentru situațiile educaționale.

Dintre caracteristicile procesului de învățământ, în concepția lui E.Mihuleac, se disting următoarele:

- reprezintă un proces de orientare a indivizilor;
- are rolul de a păstra starea de stabilitate, funcționalitate a sistemului, pentru a-l regla în funcție de situație;
- desfășurarea procesului managerial se adaptează în funcție de situațiile reale;
- procesul managerial poate fi studiat atât funcțional, cât și structural;
- proiectarea reprezintă aspectul strategic al procesului iar organizarea-cel tactic;
- conținutul procesului, componentele sale sunt activități de pregătire, realizare, evaluare, optimizare a managementului;
- există activități de cooperare, reglare, armonizare, îndrumare, dirijare, pentru îndeplinirea obiectivelor.

Activitățile de bază ale cadrului didactic se referă la planificarea activităților, organizarea lor (pregătirea materialelor, dinamica activităților, analiza temporalității didactice).

Planificarea reprezintă un set de componente care vizează prognoza, proiectarea și programarea acțiunii educaționale în ansamblul său.

Cadrul didactic realizează evaluarea inițială a elevilor, stabilește obiectivele, conținuturile adecvate ale demersului didactic, evaluează punctele critice, variantele de soluționare, după condiții concrete, stabilește modalități de coordonare, stabilește criteriile de performanță, pe obiective.

Un profesor-manager își poate alcătui programe pentru realizarea diferitelor obiective cognitive prin activități didactice de bază sau activități extracurriculare.

Principala funcție a cadrului didactic este cea de **organizator** al învățării. El antrenează gândirea, căutarea independentă a răspunsurilor, motivația, interesul, depășirea dificultăților prin metode, situații adecvate.

Prin modul cum practică autoritatea, cadrul didactic influențează pozitiv cooperarea, respectul individualității, îndrumarea, asigurarea încrederii în clasă, încurajarea succeselor, respectul pentru valori etc.

Cele mai importante principii ale organizării sunt:

- Coordonarea;
- Echilibrul;
- Unitatea de comandă;
- Delegarea

Evaluarea managerială este influențată de modul cum este condus procesul instructiv-educativ.

Componentele evaluării fac referire la: obținerea informațiilor ca proces de identificare și selecționare a datelor, faptelor și evenimentelor; prelucrarea statistică care vizează organizarea sistemului de date, pe criterii; elaborarea aprecierilor, cu scopul de a formula judecăți asupra datelor prelucrate.

Evaluarea activității profesorului-manager nu este aceeași cu cea efectuată de managerii școlii. La autoevaluarea propriului management sunt antrenați elevii, ca subiecți coparticipanți.

Decizia este un proces de alegere, în mod deliberat, a unei linii de acțiune pentru a ajunge la un anumit rezultat, obiectiv. Consecințele deciziilor au influență directă asupra personalității viitorului adult, elevul în formare.

Actele de decizie au rol reglator, ele fiind un produs al unui proces logic care trebuie să parcurgă mai multe etape.

Procesul decizional include pregătirea deciziei, adoptarea ei și măsurile de aplicație, aplicarea și urmărirea îndeplinirii deciziei.

BIBLIOGRAFIE:

Iucu, B.R., 2006, *Managementul clasei de elevi-fundamente teoretico-metodologice*, Ed. Polirom, Iași;

Joita, E., 2000, *Managementul educațional. Profesorul manager: roluri și metodologie*, Ed. Polirom, Iași;

Mihuleac, E., 1999, *Știința managementului. Teorie și practică*, Ed. Tempus, București;

Trif, L., 2008, *Managementul clasei/grupului educațional*, Ed. Eurostampa, Timișoara

IMPORTANTA STIMULARII CREATIVITATII LA PRESCOLARI

LICEUL MATASARI

PROF.ED.TIMPURIE PURCEL AURELIA-VALERICA

Când vorbim despre creativitate, majoritatea dintre noi ne gândim în primul rând la domeniul artistic: pictură, literatură, muzică, dans. Când spunem imaginație, visare, fantezie, gândul ne zboară mai ales la perioada copilăriei. Fiind un termen foarte cunoscut, fiecare dintre noi știm câte ceva despre creativitate. Artiștii, oamenii de știință, profesorii, toți ne-au format o imagine despre ce înseamnă să fii creativ. Din păcate, uneori acest cuvânt poate fi înțeles greșit. Cred că orice discuție referitoare la cum să ne dezvoltăm creativitatea trebuie să înceapă cu o înțelegere mai bună a acesteia.

Picasso spunea că „Orice copil este creativ. Problema este cum să-l faci să rămână așa și când crește”. Creativitatea se manifestă în copilărie prin interes, curiozitate, spontaneitate și deschiderea spre nou. Potențialul creativ trebuie însă cultivat constant, așa încât copilul să își consolideze această calitate. Familia și educația au un rol important aici.

În intervalul 2-10 ani, copilul este maestru în artificii creative: face giumbușlucuri, este însetat de cunoaștere și poate transforma casa într-un adevărat laborator.

Un copil creativ se remarcă prin talent, organizare, capacitate de concentrare și perseverență. Părinții reprezintă modele pentru copii, de aceea s-ar putea să-l inspire anumite comportamente din interiorul familiei. E important să încurajați creativitatea copilului și să-l lăsați să-și dea frâu liber imaginației, chiar dacă ar putea fi neproductiv pentru gospodărie.

Gândește-te la toate resursele pe care le ai la dispoziție pentru a dezvolta latura creativă a copilului tău. Ce-ar fi să inventezi o identitate de supererou? Pânișoară (2017) recomandă părinților să vorbească cu copiii pentru a vedea ce superputeri își doresc. Poți chiar să confecționezi o uniformă de supererou, pentru a-l stimula să aibă încredere în propriile forțe.

Lasă copilul să-și exprime gândurile, să nu fie tot timpul de acord cu noi. În acest fel, îl încurajăm să găsească mai mult de o singură cale pentru a rezolva o problemă.

De multe ori avem tendința de a încuraja mai degrabă performanța copilului, deși există riscul ca această pretenție de performanță să însemne o presiune. Încurajează-ți copilul să creeze și să se joace, acum e perioada ideală pentru aceste activități. Oferă-i un colț creativ în casă, în care să se desfășoare.

Dar...asta nu e tot! Dweck, afirmă că „pentru creativitate este necesară și o anumită cantitate de eșec”. Astfel, e important să învățăm să acceptăm eșecul și să nu-l sancționăm. Copiii vor învăța din greșeli și vor ști cum să rezolve o problemă ținând cont de mai multe aspecte.

Ca să înțelegem natura conceputului, vă invit să descoperim îndeaproape definiția și caracteristicile acestuia.

Creativitatea își are originea în cuvântul latin „creare”, care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște. Aceasta reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ. Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale.

Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este extrem de important, iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității. O lungă perioadă de timp creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puțini oameni, adică era ceva cu care te naști (se referea la artă). Această concepție că talentele și geniile sunt înnăscute azi, este depășită. Acestea sunt rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, maturizare și dezvoltare.

Creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din faza preșcolară, aceasta asigurând premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață. Educatorii trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă acestea nu se potrivesc cu cele ale adulților.

Spre exemplu, un copil poate fi stimulat să fie creativ (să gândească) chiar și printr-un simplu exercițiu de brainstorming. Se lansează întrebarea, apoi încep să vină părerile, ideile. Și bineînțeles fără să existe teama de a greși, fără o evaluare directă a răspunsului. Dacă evaluăm de la început, s-a dus creativitatea copilului. Trebuie să fie deschiși, să poată gândi liber, să aibă propria opinie despre o anumită temă.

Deoarece, atunci când adresăm o întrebare, care să nu fie legată de performanță, n-are importanță din ce domeniu, elevii încep să vină cu răspunsuri, să genereze idei, care mai de care mai diferite, la care profesorii nu primesc aprobări de genul NU/ DA (e bine sau nu). Așa sunt stimulați să gândească, să asculte toate părerile și pe baza tuturor părerilor auzite , să creeze ceva(o altă idee).

De asemenea, este necesar de înțeles termenul de creativitate, ca fiind unul foarte generos care de-a lungul timpului a fost definit în sute de feluri. Dar, când vorbim despre creativitate ne referim la 3 aspecte: la *produsele creative*, la *trăsăturile de personalitate ale persoanelor creative* și la *gândirea creativă*. În acest sens, vor relata mai multe despre aspectele esențiale ale creativității:

Esențial atunci când evaluăm creațiile copiilor este de a aplica condițiile de mai sus, nu produselor în sine, cât mai ales ideii care a stat la baza producerii acestora. Spre exemplu, chiar dacă zmeul cu elice inventat de un copil nu poate zbura, ideea care a stat la baza acestuia este foarte creativă.

Creativitatea poate fi văzută ca o trăsătură pe care fiecare o are mai mult sau mai puțin dezvoltată. Chiar dacă nu produc opere de artă sau nu fac invenții, mulți oameni dau dovadă de creativitate în viața de zi cu zi. Copiii își manifestă din plin creativitatea în activitățile pe care le fac. Interesul, curiozitatea, spontaneitatea, deschiderea la nou, tendința de a îmbina realul cu fantasticul, toate aceste ingrediente necesare creativității se manifestă în copilărie.

Cu timpul și mai ales odată cu începerea școlii, creativitatea pare a intra în declin. Când Picasso spunea: "Orice copil este creativ. Problema este cum să îl faci să rămână așa și când crește", se referea la faptul că, deși toți ne naștem cu potențial creativ și îl manifestăm în copilărie, dacă nu ne cultivăm constant creativitatea riscăm să ne pierdem această calitate. Pentru a-și folosi potențialul creativ adulții trebuie să aibă dezvoltate și alte trăsături de personalitate: independență, încredere în sine, deschidere la nou, tolerarea ambiguității, simț critic.

Creativitatea poate fi văzută nu numai ca o trăsătură de personalitate ci și ca un mod de a gândi. Contrar părerii larg răspândite că ne folosim creativitatea mai mult în artă, se pare că de cele mai multe ori apelăm la aceasta când trebuie să rezolvăm o problemă. Avem nevoie de creativitate mai ales în situațiile ambigue, incerte, în care nu există o soluție ușor de găsit, ci trebuie să descoperim singuri ce e cel mai bine să facem. În aceste situații este important să ne putem gândi la un număr cât mai mare de idei, din care să le putem selecta pe cele mai potrivite.

Pentru ca un proces creativ să înceapă trebuie mai întâi să trecem în revistă soluțiile familiare sau deja încercate la respectiva problemă. Dacă acestea nu se pot aplica în situația prezentă începe un proces de căutare a unor idei noi, cele deja încercate fiind ignorate. După ce apare o idee nouă, se evaluează cât este de aplicabilă și convenabilă. Dacă nu este destul de satisfăcătoare începe căutarea unei noi idei.

Așadar, în momentele în care dăm dovadă de creativitate nu apelăm numai la imaginație și la emoții, ci și la gândire. Deși este important să producem un număr cât mai mare de idei, este la fel de important și să le judecăm critic și să găsim modalitățile cele mai potrivite de a le pune în practică.

Pentru că sunt convinsă de valoarea creativității atât pentru copii cât și pentru adulți, cred că este util să ne raportăm și la factorii de mediu care dezvoltă sau inhibă creativitatea și la modalitățile concrete prin care ne putem ajuta copiii să își manifeste creativitatea. Iar dacă vrei să îi oferi copilului tău o ocazie de a-și dezvolta sistematic creativitatea, te invit să apreciezi și tu naturalețea, așa cum o fac copiii, astfel că e chiar indicat să te maimuțarești, să râzi, să dansezi sau să "dai în mintea copiilor" fără jenă. În felul ăsta și copiii vor fi mai dezinhibați și mai curajoși în ceea ce privește inițiativa creative. Mai mult, dezinvoltura ta îi va stimula creativitatea.

Nu uita că ești un model pentru copilul tău! Nu de puține ori, copiii învață prin imitarea adulților, astfel că e important să acorzi timp pentru propria creativitate! Haide că se poate!

Bibliografie

Bocos, Humanitas Pedagogia invatamantului prescolar 2008-Cluj-Napoca

Panisoara –Ghidul profesorului-Bucuresti Polirom

Venera M 2008,Educatie pentru schimbare si creativitate.Bucuresti

Editura Didactica si Pedagogica

Provocările educației în era digitală

Liceul Matasari

Prof.Ed.Timpurie Purcel Aurelia-Valerica

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurta sau abreviata de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasa deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

De ce este important tipul de învățare care are care include TIC ?

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care care traversează cel mult câteva contexte diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție.

Până la urmă, nu e nimic nou soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.

2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.

3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare

4. Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului.

5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebui să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amețitoare de slide-uri.

6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.

7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare.

Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ?

Teoretic, n-ar trebui să fie dificultăți. În realitate, ele pot apărea. Pentru un test simplu, întrebați-vă colegii ce cred despre integrarea TIC în procesul de învățare.

Veți primi răspunsuri de genul:

”N-am auzit despre așa ceva!”, ”Am auzit ceva, dar nu știu prea clar ce este.”, ”Asta e chestia aia nouă adăugată?”, ”Cu ce e diferit de ceea ce știam deja, ce e nou în asta?”, ”Păi n-avem cum să facem asta, costă mult și fonduri nu prea sunt.”

Unii profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip ”cut and paste” în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

Referințe bibliografice

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual , Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

Inteligența Artificială în Educația Timpurie: Rolul Său în Dezvoltarea Creativității și Responsabilității Civice

Rădoi Bianca-Andreea

Grădinița nr. 154

Într-o lume tot mai digitalizată, integrarea tehnologiilor emergente în educație a devenit o necesitate. Printre acestea, inteligența artificială (IA) se remarcă drept un instrument cu un potențial enorm, ce poate transforma radical metodele tradiționale de predare și învățare. Aplicarea IA în educația timpurie, în mod special în învățământul preșcolar, oferă atât provocări, cât și oportunități semnificative. Aceasta promite nu doar un învățământ mai personalizat, dar și formarea unor cetățeni responsabili, conștienți de impactul tehnologiilor asupra vieții lor și a societății.

Utilizarea IA în educația preșcolară are rolul de a sprijini dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor, prin intermediul unor platforme educaționale care se adaptează nevoilor și ritmului fiecărui copil. Aceste aplicații, care în general sunt concepute pentru a stimula creativitatea, gândirea critică și rezolvarea de probleme, pot oferi copilului oportunități pentru o învățare activă, bazată pe descoperire și experimentare. De exemplu, în cadrul activităților educaționale, copiii pot fi încurajați să interacționeze cu roboți educaționali sau asistenți virtuali care îi provoacă să rezolve jocuri logice, să construiască povești sau chiar să învețe concepte matematice prin jocuri interactive. Aceste activități nu doar că sunt captivante, dar sunt adaptate nivelului cognitiv al fiecărui copil, stimulându-i astfel învățarea într-un mod personalizat.

Un exemplu pozitiv în implementarea IA într-o grupă de preșcolari a fost utilizarea unui robot educațional interactiv, care, prin comenzi vocale, răspundea la întrebările copiilor și le propunea jocuri pentru învățarea alfabetului și a numerelor. Copiii au fost extrem de entuziasmați de interacțiunea cu robotul și au învățat într-un mod mult mai activ și plăcut decât prin metodele tradiționale. Robotul, care dispune de o capacitate de adaptare la ritmul de învățare al fiecărui copil, le oferea feedback în timp real, iar acest lucru a permis fiecărei activități să fie personalizată în funcție de abilitățile individuale ale preșcolarilor. Această abordare a stimulat nu doar dorința de a învăța, dar și creativitatea copiilor, care au fost încurajați să își exprime ideile și să participe activ la procesul educativ.

În mod similar, o altă aplicație bazată pe IA a fost utilizată pentru a ajuta copiii să învețe prin povestiri interactive. Această aplicație oferea copiilor posibilitatea de a construi povești prin selectarea diverselor elemente vizuale și sonore, iar poveștile create de ei prindeau viață pe ecranele tabletelor. În cadrul acestei activități, copiii nu doar că au fost încurajați să își folosească imaginația, dar au învățat și noțiuni de gramatică, vocabular și structură narativă, într-un mod intuitiv și interactiv. La final, copiii au fost extrem de încântați de poveștile create de ei, iar entuziasmul lor a demonstrat că utilizarea IA poate contribui semnificativ la dezvoltarea creativității și abilității de a colabora.

Deși IA aduce numeroase beneficii, trebuie menționat faptul că integrarea tehnologiilor emergente în educația preșcolară nu trebuie să înlocuiască complet interacțiunile umane și experiențele din viața reală. Abilități esențiale, precum dezvoltarea abilităților sociale și emoționale, se dezvoltă mai bine prin interacțiuni directe între copii și educatori sau între copii și colegi. Astfel, este esențial ca IA să fie utilizată ca un instrument complementar, care să sprijine învățarea prin experiență directă și prin jocuri de grup.

Provocările întâmpinate în integrarea IA în educația timpurie sunt semnificative și trebuie gestionate cu atenție. Una dintre cele mai mari provocări este legată de confidențialitatea datelor și protecția informațiilor sensibile despre copii. Educația preșcolară se bazează pe încrederea părinților, iar implementarea tehnologiilor care colectează date trebuie să fie însoțită de reglementări clare și riguroase privind utilizarea și protejarea acestora. Mai mult, cadrelor didactice trebuie să li se ofere formare continuă pentru a putea înțelege și implementa corect aceste tehnologii, în scopul de a maximiza beneficiile și de a minimiza riscurile. Astfel, pregătirea educatorilor pentru a înțelege modul în care tehnologiile influențează învățarea și pentru a le folosi într-un mod pedagogic eficient este crucială.

Un alt aspect care trebuie luat în considerare este echilibrul între utilizarea tehnologiei și dezvoltarea altor competențe fundamentale, precum creativitatea, gândirea critică și abilitățile socio-emoționale. Deși tehnologia poate stimula în mod considerabil gândirea critică și creativitatea, este esențial ca educatorii să încurajeze copiii să participe și la activități care implică colaborarea, discuții și jocuri de rol. Astfel, în timp ce IA poate adresa unele dintre nevoile educaționale ale copiilor, activitățile care includ interacțiuni între copii, jocuri în aer liber și experiențe sensoriale rămân la fel de importante în dezvoltarea unui individ echilibrat și responsabil.

În concluzie, inteligența artificială are un rol deosebit în educația timpurie, aducând o serie de beneficii esențiale pentru dezvoltarea cognitivă și creativă a preșcolarilor. Tehnologiile educaționale bazate pe IA pot contribui semnificativ la personalizarea învățării și la stimularea imaginației, însă trebuie utilizate cu discernământ și în echilibru cu experiențele de învățare directe și interacțiunile umane. Provocările, precum protecția datelor și formarea cadrelor didactice, sunt aspecte importante care trebuie abordate cu responsabilitate, pentru a maximiza impactul pozitiv al tehnologiilor asupra dezvoltării celor mici. Cu un cadru reglementat și o implementare corectă, IA poate deveni un instrument puternic în formarea unei generații de cetățeni responsabili și creativi, capabili să navigheze cu succes în lumea digitală.

Bibliografie

Robinson, K., & Aronica, L. (2015). Școli creative: Cum să educăm pentru inovație și creativitate. Editura Publica.

Iucu, R. B., & Marin, E. (2020). Inovație și calitate în educație: Perspective și provocări contemporane. Editura Universitară.

Negreț-Dobridor, I. (2018). Psihopedagogia copilului preșcolar. Editura Polirom.

Dezvoltarea Creativității în Învățământul Preșcolar prin Instrumente Digitale

Rădoi Bianca-Andreea

Grădinița nr. 154

Creativitatea reprezintă o componentă esențială în dezvoltarea armonioasă a copiilor preșcolari, facilitând flexibilitatea gândirii, capacitatea de rezolvare a problemelor și exprimarea personală. În contextul actual al erei digitale, cadrele didactice dispun de o varietate de instrumente tehnologice menite să stimuleze creativitatea celor mici prin explorare, experimentare și colaborare. Printre aceste instrumente se numără tabletele interactive, aplicațiile de desen digital, programele de povestire animată și instrumentele de realitate augmentată, care oferă oportunități inedite pentru copii de a-și manifesta ideile într-un mod dinamic și captivant. Cu toate acestea, utilizarea acestor resurse trebuie realizată într-un mod echilibrat, având ca scop îmbinarea mediului digital cu experiențele senzoriale și sociale esențiale în această etapă de vârstă.

Un aspect fundamental al creativității este posibilitatea copilului de a explora liber și de a experimenta diverse modalități de exprimare. În cadrul unei activități desfășurate cu o grupă de copii de 4-5 ani, am implementat utilizarea unei aplicații de desen digital care permitea transformarea schițelor simple în imagini animate. Copiii au început prin a desena personaje și obiecte, iar apoi, printr-un proces automatizat, aplicația le-a transformat în mici secvențe animate. Rezultatul a fost impresionant: copiii au devenit extrem de entuziasmați văzând cum desenele lor prind viață, ceea ce i-a motivat să creeze povești mai complexe și să-și exprime ideile într-un mod original. Observațiile au arătat că acest tip de activitate a stimulat nu doar creativitatea artistică, ci și dezvoltarea limbajului și a abilităților narative, deoarece copiii au dorit să explice în detaliu ceea ce se întâmpla în animațiile lor.

Un alt exemplu concret de utilizare a tehnologiei pentru stimularea creativității a fost un exercițiu bazat pe realitate augmentată. Am folosit o aplicație care permitea copiilor să creeze personaje 3D pe o tabletă, pe care apoi le puteau proiecta în spațiul fizic al sălii de clasă prin intermediul camerei video. Fiecare copil a avut ocazia să-și personalizeze un personaj, alegând culori, forme și accesorii, iar apoi să-l „plaseze” virtual în diverse locuri din clasă. Copiii au fost fascinați de faptul că puteau interacționa cu personajele create, ceea ce i-a determinat să creeze povești și scenarii de joc mai elaborate. Acest tip de activitate a încurajat colaborarea, deoarece copiii au început să își combine personajele în scenarii comune, stimulând astfel și abilitățile sociale.

În afară de desen și animație, instrumentele digitale pot fi utilizate și pentru dezvoltarea creativității muzicale. Există aplicații care permit copiilor să experimenteze cu sunete, să creeze melodii simple și să combine ritmuri într-un mod intuitiv. Într-o activitate desfășurată în grupă, am folosit o astfel de aplicație pentru a crea o „orchestră digitală”. Fiecare copil a ales un instrument virtual și a contribuit la compunerea unei mici melodii colective. Rezultatul a fost surprinzător: copiii nu doar că și-au dezvoltat urechea muzicală și ritmul, dar au experimentat și bucuria colaborării artistice.

Un alt avantaj major al instrumentelor digitale în educația preșcolară este capacitatea acestora de a încuraja gândirea divergentă. Spre deosebire de activitățile tradiționale, unde copiii sunt adesea ghidați către un rezultat final prestabilit, mediile digitale permit explorarea mai multor soluții și perspective. De exemplu, într-o activitate de povestire interactivă, am folosit un software care genera imagini în funcție de ideile exprimate de copii. În loc să primească o

poveste gata scrisă, aceștia au fost provocați să-și imagineze propriile scenarii, iar software-ul a transformat ideile lor în ilustrații vizuale unice. Acest tip de activitate i-a încurajat să gândească mai liber, să exploreze idei neconvenționale și să-și exerseze capacitatea de a construi narațiuni originale.

Deși tehnologia oferă numeroase oportunități pentru dezvoltarea creativității, este important ca utilizarea acesteia să fie complementară experiențelor senzoriale și sociale din viața reală. Creativitatea copiilor se dezvoltă nu doar prin interacțiunea cu ecranele, ci și prin contact direct cu natura, prin jocuri de rol și prin experiențe artistice tradiționale. De aceea, este esențial ca educatorii să îmbine aceste metode, oferindu-le copiilor atât libertatea de a experimenta în mediul digital, cât și oportunitatea de a transpune ideile lor în activități fizice, cum ar fi modelajul, pictura sau teatrul de păpuși.

În concluzie, instrumentele digitale reprezintă un mijloc valoros pentru stimularea creativității în învățământul preșcolar, oferind copiilor oportunități inedite de a explora, inventa și colabora. Exemplele de desen animat interactiv, realitate augmentată și creație muzicală demonstrează impactul pozitiv pe care aceste tehnologii îl pot avea asupra dezvoltării imaginației și a expresivității copiilor. Cu toate acestea, integrarea acestor resurse trebuie să fie echilibrată, combinând inovația digitală cu metodele tradiționale de explorare și învățare prin experiență directă. Dacă este utilizată corect, tehnologia poate deveni un aliat valoros în formarea unei generații de copii creativi, flexibili și capabili să își exprime ideile într-o varietate de forme.

Bibliografie

Iucu, R. B., & Marin, E. (2020). *Inovație și calitate în educație: Perspective și provocări contemporane*. Editura Universitară.

Negreț-Dobridor, I. (2018). *Psihopedagogia copilului preșcolar*. Editura Polirom.

Robinson, K., & Aronica, L. (2018). *Tu, copilul tău și școala: Cum să ajungi la cea mai bună educație*. Editura Publica.

Inteligența Artificială în Educația Timpurie: Potențial și Provocări

Rădoi Bianca-Andreea

Grădinița nr. 154

În contextul evoluției tehnologice accelerate, integrarea inteligenței artificiale în educație devine un subiect de interes major. Deși aplicarea inteligenței artificiale este frecvent analizată în învățământul superior și în mediile de instruire profesională, utilizarea sa în educația timpurie, inclusiv în învățământul preșcolar, ridică provocări, dar și oportunități semnificative. Copiii din zilele noastre sunt nativi digitali, având acces la tehnologii avansate încă din primii ani de viață, iar adaptarea procesului educațional la această realitate este esențială. Prin intermediul inteligenței artificiale, educatorii pot oferi o experiență de învățare mai personalizată, stimulativă și interactivă, contribuind astfel la dezvoltarea holistică a copilului. Totuși, implementarea acestor tehnologii trebuie realizată cu responsabilitate, având în vedere impactul pe termen lung asupra dezvoltării cognitive și socio-emoționale a preșcolarilor.

Unul dintre principalele beneficii ale inteligenței artificiale în educația timpurie este capacitatea acesteia de a personaliza procesul de învățare. Fiecare copil are un ritm propriu de dezvoltare și învățare, iar utilizarea unor algoritmi inteligenți permite adaptarea conținutului educațional la nevoile și preferințele fiecăruia. De exemplu, platformele educaționale bazate pe IA pot analiza interacțiunile copiilor cu materialele didactice și pot ajusta dificultatea sarcinilor în funcție de nivelul lor de înțelegere. Astfel, un copil care excelează într-un anumit domeniu poate primi provocări suplimentare, în timp ce un altul care întâmpină dificultăți poate beneficia de exerciții suplimentare și de feedback adaptat. Această metodă nu doar că îmbunătățește eficiența învățării, dar contribuie și la creșterea motivației copiilor, oferindu-le experiențe de succes adaptate propriului ritm de dezvoltare.

Un exemplu concret de integrare a inteligenței artificiale în învățământul preșcolar a fost utilizarea unei aplicații bazate pe recunoașterea vocală pentru dezvoltarea limbajului. În cadrul unei grupe de copii de 4-5 ani, am implementat un exercițiu interactiv folosind un asistent vocal educațional, programat să poarte conversații simple cu preșcolarii. Copiii aveau posibilitatea să pună întrebări despre diverse teme (animale, vreme, culori), iar asistentul răspundea într-un mod prietenos și accesibil vârstei lor. În timpul activității, s-a observat că cei mai timizi dintre copii au fost mai dispuși să vorbească cu asistentul vocal decât într-un context clasic de interacțiune cu adulții. Acest lucru a contribuit la dezvoltarea încrederii în sine și a abilităților de comunicare. De asemenea, copiii și-au îmbogățit vocabularul, iar unii dintre ei au început să-și formuleze mai clar întrebările și răspunsurile.

Pe lângă personalizarea conținutului educațional, inteligența artificială poate juca un rol important în dezvoltarea abilităților socio-emoționale ale copiilor preșcolari. În această etapă, învățarea nu se limitează doar la acumularea de cunoștințe, ci include și formarea competențelor esențiale pentru viața socială. Aplicațiile educaționale bazate pe IA pot include scenarii interactive în care copiii învață să recunoască și să gestioneze emoțiile, să colaboreze cu personaje virtuale sau să rezolve conflicte într-un mediu controlat.

Un alt exemplu de utilizare a inteligenței artificiale a fost implementarea unui exercițiu de povestire interactivă, folosind un generator de imagini bazat pe IA. Am introdus o activitate în care copiii creau o poveste colectivă, iar fiecare idee era transformată automat în imagini de către un program special. Pe măsură ce copiii propuneau personaje, locuri și acțiuni, software-ul genera ilustrații în timp real, oferindu-le astfel o reprezentare vizuală imediată a ideilor lor.

Acest proces nu doar că le-a captat atenția, dar le-a și stimulat creativitatea și gândirea logică. Observațiile din timpul activității au arătat că micuții au fost mult mai implicați în construirea poveștii, deoarece vedeau rezultatele pe loc, ceea ce i-a motivat să continue și să adauge detalii noi. În plus, exercițiul a contribuit la dezvoltarea colaborării, fiecare copil având ocazia să adauge un element propriu în poveste, simțindu-se astfel valorizat în procesul creativ.

Un alt aspect esențial al integrării inteligenței artificiale în educația preșcolară este sprijinul pe care îl oferă cadrelor didactice. În multe sisteme educaționale, educatorii se confruntă cu provocări legate de numărul mare de copii din grupă și de diversitatea nevoilor acestora. Soluțiile bazate pe IA pot ajuta la gestionarea mai eficientă a procesului educațional, oferind recomandări personalizate pentru fiecare copil, generând rapoarte de progres și propunând strategii de predare adaptate. De exemplu, analiza automată a datelor colectate din activitățile educaționale digitale poate oferi educatorilor o imagine clară asupra punctelor forte și a dificultăților fiecărui copil, permițându-le să intervină acolo unde este necesar.

Cu toate acestea, utilizarea inteligenței artificiale în educația timpurie trebuie abordată cu precauție. Una dintre principalele preocupări este legată de echilibrul dintre interacțiunea cu tehnologia și experiențele de învățare bazate pe explorare, joacă și interacțiuni sociale reale. Studiile arată că dezvoltarea optimă a copiilor preșcolari necesită un mediu bogat în experiențe senzoriale și sociale, iar utilizarea excesivă a tehnologiei poate afecta acest proces. Prin urmare, este esențial ca soluțiile bazate pe IA să fie integrate într-un mod echilibrat, complementând metodele tradiționale de predare și nu înlocuindu-le. De asemenea, aspectele legate de protecția datelor personale și etica utilizării tehnologiei în educație trebuie atent reglementate, astfel încât să fie asigurată siguranța și confidențialitatea informațiilor despre copii.

În concluzie, inteligența artificială oferă oportunități considerabile pentru îmbunătățirea procesului educațional în învățământul preșcolar, facilitând o învățare personalizată, sprijinind dezvoltarea competențelor socio-emoționale și oferind suport cadrelor didactice. Experiențele concrete de utilizare a IA în activități precum învățarea prin interacțiuni vocale și povestirea vizuală demonstrează impactul pozitiv pe care această tehnologie îl poate avea asupra motivației, creativității și abilităților sociale ale copiilor. Cu toate acestea, integrarea acestor tehnologii trebuie realizată responsabil, având în vedere echilibrul dintre digital și experiențele directe de învățare, precum și aspectele etice și de siguranță. Dacă este utilizată corect, IA poate deveni un instrument valoros în formarea viitoarelor generații, contribuind la dezvoltarea unor copii mai autonomi, creativi și bine pregătiți pentru provocările societății digitale.

Bibliografie

- Iucu, R. B., & Marin, E. (2020). *Inovație și calitate în educație: Perspective și provocări contemporane*. Editura Universitară.
- Negreț-Dobridor, I. (2018). *Psihopedagogia copilului preșcolar*. Editura Polirom.
- Robinson, K. (2015). *Școli creative: Revoluționarea educației din temelii*. Editura Publica.

Digitalizarea la grădiniță

Prof.Înv.Preșolar Radu Elena

Grădinița cu PP Inocența,Găești

Introducere

Digitalizarea a devenit o componentă esențială a educației moderne, având scopul de a îmbunătăți procesele de predare și învățare. În cazul grădinițelor, digitalizarea este implementată treptat, oferind educatorilor instrumente moderne care să completeze metodele tradiționale și să stimuleze curiozitatea copiilor. Cu toate acestea, este esențial să se găsească un echilibru între utilizarea tehnologiei și activitățile care dezvoltă interacțiunea fizică, socială și emoțională.

1. Rolul digitalizării în educația preșcolară

Digitalizarea oferă o gamă largă de resurse și metode interactive pentru educația preșcolară.

Acestea includ:

Table interactive care ajută copiii să participe la activități de grup, cum ar fi jocurile educative, desenul sau învățarea alfabetului.

Aplicații educaționale care facilitează învățarea culorilor, formelor, numerelor sau literelor.

Platforme de comunicare digitală între grădinițe și părinți, pentru a ține familiile informate **despre activitățile copiilor.**

Digitalizarea contribuie la:

Creșterea atractivității procesului de învățare.

Dezvoltarea abilităților digitale timpurii.

Adaptarea ritmului de învățare la nevoile fiecărui copil.

2. Beneficii ale digitalizării la grădiniță

Stimularea gândirii critice și a creativității: Prin activități digitale, copiii pot explora noi modalități de a învăța și pot crea desene, povești sau jocuri proprii.

Învățare interactivă: Resursele digitale oferă metode captivante care atrag atenția copiilor și le mențin interesul.

Dezvoltarea competențelor tehnologice: De la utilizarea simplă a tabletelor până la înțelegerea conceptelor de bază despre tehnologie.

3. Provocările digitalizării în grădinițe

Timpul petrecut în fața ecranelor: Copiii de vârstă preșcolară au nevoie de activități fizice și sociale, iar expunerea excesivă la tehnologie poate limita aceste experiențe.

Lipsa resurselor: Nu toate grădinițele dispun de infrastructura necesară pentru implementarea digitalizării, cum ar fi table interactive sau dispozitive moderne.

Formarea cadrelor didactice: Este esențial ca educatorii să fie pregătiți pentru a folosi tehnologia în mod eficient și creativ.

4. Exemple de bune practici

Activități digitale combinate cu jocuri tradiționale: Utilizarea tabletelor pentru învățarea alfabetului, urmată de activități practice, cum ar fi desenul sau modelajul.

Limitarea timpului petrecut în fața ecranelor: Stabilirea unui interval de 10-15 minute pentru activitățile digitale, pentru a preveni suprautilizarea.

Parteneriate cu părinții: Grădinițele pot oferi ghiduri pentru utilizarea tehnologiei acasă, promovând utilizarea aplicațiilor educative în locul jocurilor fără scop didactic.

Concluzie

Digitalizarea la grădiniță poate aduce numeroase beneficii dacă este utilizată corect și echilibrat. Este important ca tehnologia să fie considerată un instrument complementar, care să sprijine metodele tradiționale de predare, fără a le înlocui. Printr-o implementare bine gândită și adaptată nevoilor copiilor, digitalizarea poate contribui la dezvoltarea armonioasă și la pregătirea acestora pentru viitor.

Bibliografie

1. Balog, A. (2020). Tehnologia digitală în educația timpurie: provocări și oportunități. Editura Didactică.
2. Ionescu, M. (2018). Psihopedagogia preșcolarilor în era digitală. Editura Universitară.
3. Ministerul Educației și Cercetării (2021). Ghid pentru integrarea tehnologiei în grădinițe. București.
4. World Economic Forum (2022). The Future of Education: Technology in Early Childhood Learning.
5. Oprea, C. (2019). Educația digitală în grădinițe – Studiu de caz. Revista Pedagogia Modernă, Vol. 45.

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ:

Cum să pregătim viitorul nostru comun

Prof. Înv.Primar RADU ELENA IRINA

Școala Gimnazială Raciuc

Educația în era digitală reprezintă un proces de învățare și predare care utilizează tehnologii digitale pentru a îmbunătăți accesul, eficiența și interactivitatea în educație. În ultimele decenii, avansul rapid al tehnologiilor digitale a revoluționat modul în care sunt livrate cursurile și cum elevii sau studenții interacționează cu informația și cu profesorii lor. Iată câteva aspecte esențiale ale educației în era digitală:

1. **Acces la informație nelimitată:** Tehnologia oferă elevilor și studenților acces la o vastă gamă de informații și resurse online, de la articole, cursuri online (MOOC), până la tutoriale video și platforme educaționale. Acest lucru permite învățarea autodidactă și dezvoltarea personală, fără a depinde exclusiv de resursele tradiționale.
2. **Învățarea interactivă și personalizată:** Platformele de învățare online pot fi adaptate pentru a se potrivi stilurilor de învățare ale fiecărui student. De exemplu, algoritmi de inteligență artificială pot recomanda materialele didactice potrivite în funcție de nevoile și progresul individual al elevului.
3. **Colaborare globală:** Studenții din diverse colțuri ale lumii pot colabora între ei, indiferent de locație. Platformele de colaborare online permit discuții, proiecte comune și chiar învățare interactivă în grupuri virtuale, ceea ce face educația mai accesibilă și mai diversificată.
4. **Tehnologii de realitate augmentată și virtuală (AR/VR):** Aceste tehnologii pot transforma complet procesul educațional, oferind experiențe de învățare imersive. De exemplu, elevii pot explora un muzeu virtual sau pot face experimente științifice într-un mediu virtual, ceea ce le permite să învețe prin practică într-un mod mai interesant.
5. **Educația pe tot parcursul vieții:** Era digitală promovează învățarea continuă și permite oamenilor de toate vârstele să dobândească noi abilități prin

cursuri online, tutoriale și programe de formare. Aceasta este esențială într-o lume în continuă schimbare, în care piața muncii evoluează rapid.

6. **Accesibilitate și incluziune:** Tehnologiile digitale pot sprijini educația persoanelor cu dizabilități prin instrumente speciale, cum ar fi cititoare de ecran, subtitrări sau învățare adaptivă. În acest mod, educația devine mai incluzivă, oferind oportunități egale tuturor.

7. **Provocări:**

- **Dependența de tehnologie:** Utilizarea excesivă a tehnologiei poate duce la dependență sau la izolarea socială a studenților, ceea ce poate afecta negativ dezvoltarea lor socială și emoțională.
- **Inegalitățile în acces:** Deși tehnologia poate democratiza educația, nu toți elevii au acces egal la dispozitivele digitale sau la internet de mare viteză, ceea ce poate crea o discrepanță în învățare.
- **Calitatea conținutului:** Nu toate resursele educaționale disponibile online sunt de calitate. Este important să existe un proces de selecție a materialelor, pentru a evita dezinformarea.

În concluzie, educația în era digitală oferă oportunități enorme, dar și provocări semnificative. Adoptarea și integrarea tehnologiilor trebuie să fie atent gândite pentru a asigura o educație de calitate, accesibilă și relevantă pentru toți.

Bibliografie

- **Baró, Ladislau,** *"Ladislau Baró destaca l'aposta pel bon ús de les tecnologies a les*

escoles davant el Consell d'Europa." Radio SER Principat d'Andorra, 23 ianuarie 2025.

- **Bălan Bogdan, Boncu Ștefan, Cosmovici Andrei, Cozma Teodor, Crețu Carmen,**

Cucoș Constantin, *Psihopedagogia pentru examenele de definitivare și grade didactice.* Editura Polirom, Iași, 1998.

- **Codreanu (Iftode), Dumitrița.** *Managementul schimbării și digitalizarea în instituțiile*

de învățământ superior. Rezumatul tezei de doctorat, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași, 2023.

- **Dragnea, Adrian; Bota, Aura.** *Teoria activităților motrice.* Editura Didactică și

Pedagogică, București, 1999.

- **Dragnea, Constantin Adrian.** *Elemente de psihosociologie a grupurilor sportive.*

Editura CD Press, București, 2006.

- **Epuran, Mihai; Holdevici, Irina; Tonița, Florentina.** *Psihologia sportului de performanță – Teorie și practică.* Editura Fest, București, 2001.

- **Vlaicu, Octavia.** "Provocări și soluții în educația digitală." *Revista EDICT*, 8 mai 2024

- **"Provocări și soluții în educație."** *Revista Provocări și soluții în educație*, ediția a II

a, vol. 3.

- **"Tehnologii digitale pentru învățare interactivă."** *Exdi World*, 2024.

”Inovația digitală în educație: provocări și soluții ”

Propunător: Prof. Răducan Artemiza

Școala Gimnazială Satchinez, Timiș

Inovația digitală a devenit un element esențial în transformarea educației moderne, influențând profund metodele de predare și învățare. Această evoluție aduce atât oportunități semnificative, cât și provocări care necesită soluții adaptate contextului actual. În România, integrarea tehnologiei în educație este crucială pentru formarea cetățenilor responsabili și competenți în era digitală.

Provocări în implementarea inovației digitale în educație

1. **Acces inegal la tehnologie:** Una dintre principalele provocări este disparitatea în accesul la dispozitive digitale și la internet. Conform datelor disponibile, există diferențe semnificative între mediul urban și cel rural în ceea ce privește accesul la internet și tehnologie. Această discrepanță afectează egalitatea de șanse în educație și poate accentua decalajele dintre elevi.
2. **Pregătirea insuficientă a cadrelor didactice:** Mulți profesori nu au beneficiat de formare adecvată pentru a integra eficient tehnologia în procesul educațional. Un raport al Ministerului Educației a evidențiat că un procent semnificativ dintre cadrele didactice nu au participat la cursuri de formare în domeniul competențelor digitale, ceea ce limitează capacitatea acestora de a utiliza eficient resursele tehnologice în predare.
3. **Securitatea și confidențialitatea datelor:** Utilizarea platformelor online implică colectarea și stocarea datelor personale ale elevilor. Asigurarea protecției acestor informații este esențială pentru a menține încrederea în sistemul educațional digital. În plus, lipsa unei legislații clare și a unor protocoale de securitate poate expune datele elevilor la riscuri de securitate cibernetică.
4. **Rezistența la schimbare:** Atât cadrele didactice, cât și elevii pot manifesta reticență față de noile tehnologii și metode de predare digitală. Această rezistență poate fi cauzată de teama de necunoscut, lipsa de încredere în eficiența noilor metode sau de obișnuința cu metodele tradiționale de predare.
5. **Calitatea și relevanța conținutului digital:** Există o abundență de resurse digitale disponibile, însă nu toate sunt de calitate sau relevante pentru curriculum. Selecția și adaptarea materialelor digitale adecvate reprezintă o provocare pentru cadrele didactice, care trebuie să se asigure că resursele utilizate sunt conforme cu standardele educaționale și nevoile elevilor.

Soluții propuse pentru depășirea provocărilor

1. **Investiții în infrastructură:** Pentru a reduce decalajul digital, este necesară extinderea accesului la internet de mare viteză în zonele rurale și dotarea școlilor cu echipamente tehnologice moderne. Programe naționale precum "Școala Digitală" au ca obiectiv dotarea unităților școlare din mediul rural cu laboratoare IT și asigurarea accesului egal la resurse digitale pentru toți elevii.

2. **Formarea continuă a cadrelor didactice:** Implementarea unor programe de formare profesională axate pe dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor este crucială. Platforme precum "ProEducator Digital" oferă cursuri online gratuite pentru cadrele didactice, facilitând accesul la resurse de formare și actualizare a competențelor digitale.
3. **Elaborarea unei legislații clare privind protecția datelor:** Adoptarea unor reglementări specifice pentru protejarea datelor elevilor și instruirea personalului educațional în privința securității cibernetice sunt măsuri esențiale. Legea nr. 45 privind protecția datelor în mediul educațional digital stabilește standarde stricte pentru gestionarea informațiilor personale ale elevilor și impune măsuri de securitate adecvate pentru protejarea acestora.
4. **Promovarea unei culturi a inovației și flexibilității:** Încurajarea unei atitudini deschise față de schimbare și inovație în rândul cadrelor didactice și al elevilor poate facilita adoptarea noilor tehnologii. Organizarea de workshop-uri, seminarii și sesiuni de formare pe tema inovației în educație poate contribui la crearea unei culturi a învățării continue și a adaptabilității.
5. **Dezvoltarea și evaluarea resurselor digitale de calitate:** Crearea unui cadru național pentru evaluarea și acreditarea resurselor digitale educaționale poate asigura calitatea și relevanța acestora. Implicarea experților în educație și a cadrelor didactice în procesul de selecție și dezvoltare a materialelor digitale poate contribui la îmbunătățirea calității conținutului educațional digital.

Impactul inovației digitale asupra formării cetățenilor responsabili

Integrarea tehnologiei în educație nu doar facilitează accesul la informație, dar și contribuie la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru cetățenii secolului XXI:

- **Gândire critică și rezolvare de probleme:** Utilizarea resurselor digitale interactive stimulează analiza și evaluarea informațiilor din diverse perspective, dezvoltând abilități de gândire critică și capacitatea de a rezolva probleme complexe.
- **Colaborare și comunicare:** Platformele online permit colaborarea între elevi din diferite regiuni, promovând diversitatea și înțelegerea interculturală. Elevii învață să lucreze în echipă

Inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate de a transforma procesul de învățare și de a pregăti elevii pentru provocările societății moderne. Prin abordarea provocărilor actuale și implementarea soluțiilor adecvate, sistemul educațional din România poate forma cetățeni responsabili, competenți și adaptați cerințelor erei digitale.

Bibliografie:

- <https://redactare.eu/educatia-in-era-digitala-provocari-si-opportunitati/>
- <https://edict.ro/digitalizarea-educatiei-opportunitati-si-provocari-in-procesul-didactic/>
- <https://ardeblog.ro/educatia-in-era-digitala-provocari-si-opportunitati/>
- <https://www.crefop.ro/inovatie-digitala-in-educatie/>
- <https://fundatiadanvoiculescu.ro/transformarea-educatiei-in-era-digitala-viziuni-si-solutii-la-conferinta-webdidactica-educatia-2-0-provocari-si-opportunitati-pentru-scoala-viitorului/>

Educația digitală în grădiniță

Răducu Costinela, Grădinița nr.232, București

Trăim în epoca în care cuvântul digitalizare se regăsește în multe dintre domeniile sociale. Este aproape pe buzele tuturor. De la bănci, producători și comercianți la divertisment și mai nou la instituții publice menite să servească necesitățile societății; devenim tot mai virtuali. Odată cu pandemia întreaga omenire și-a modificat raportarea la viața socială, fiind afectate cele mai importante segmente sociale. Nici sistemul educațional nu a fost ferit de propagarea elementelor de criză.

Tehnologia informațională este o nouă etapă în evoluția societății, un nou stil de viață, care presupune folosirea intensă a informațiilor în toate domeniile existenței și activității umane, iar grădinița are un rol important, deoarece aceasta reprezintă „punctul de pornire” pentru societatea de mâine. Datorită dezvoltării tehnologiei informației și comunicațiilor, grădinița trebuie să se reinventeze pentru a oferi copiilor tot ceea ce au nevoie pentru a se dezvolta, deoarece motivarea reprezintă un punct cheie al învățării eficiente, iar motivarea se obține prin feedback, răspunsuri, gândire și implicare activă pentru ca obiectivele să fie îndeplinite.

Folosirea unui soft educațional poate contribui la stimularea interesului copiilor pentru cunoașterea științifică a lumii. Fascinația ecranului, imaginile în mișcare sunt puncte de maxim interes pentru copii. Învățarea cu ajutorul jocurilor digitale se axează pe simulare, pe descoperire, joc de rol, cu scopul de a evita diferențele dintre teorie și practică. Prin intermediul jocului digital, copiii experimentează o problemă simulată într-un mod practic și pragmatic.

Utilizarea calculatorului în educația preșcolară permite transmiterea și asimilarea noilor cunoștințe într-un mod atractiv pentru copii. Procesul de educație este mult mai eficient. Copiii învață jucându-se, sunt puși în situația de găsi repede soluții și de a lua decizii pentru rezolvarea problemelor. Calculatorul este un mijloc de instruire care ține atenția copilului activă pe tot parcursul activității de învățare. Imaginația, la vârsta preșcolară, intră într-o nouă fază de dezvoltare, capătă noi aspecte.

Folosit cu îndemânare și fără exces, calculatorul, a devenit un mijloc prin care s-a îmbunătățit simțitor eficiența unor activități folosite în vederea pregătirii preșcolară pentru școală.

Prin utilizarea calculatorului, procesul de predare-învățare-evaluare capătă noi dimensiuni și caracteristici, permite transmiterea de noi cunoștințe și sugerează semnificațiile acestora. Strategiile de predare-învățare folosite pot sprijini și stimula procesele învățării active. Procesul de învățare devine mai interesant și mai plăcut prin intermediul calculatorului. Imaginile viu colorate, însoțite de texte sugestive, permit dezvoltarea limbajului și a vocabularului celor mici. Bagajul de cunoștințe generale crește, pornind de la noțiuni simple, cum ar fi culorile și ajungând până la cunoașterea de poezii, cântece, precum și a unor proverbe și zicători.

Fiind un mijloc modern de educație, utilizarea sistemelor informatice a câștigat teren datorită virtuților foarte atractive pentru copii, accesibilității pentru aceștia și facilitării prezentării informațiilor. Utilizarea calculatorului în educație are marele avantaj de a facilita trecerea de la acumularea pasivă de informații de către copii la învățarea prin descoperire, ei învață să învețe, dezvoltându-și în acest mod abilitățile și strategiile cognitive pe care le vor folosi și adapta în diverse alte situații.

Utilizarea calculatorului în educația preșcolară permite transmiterea și asimilarea noilor cunoștințe într-un mod atractiv pentru copii. Procesul de educație este mult mai eficient. Copiii învață jucându-se, sunt puși în situația de găsi repede soluții și de a lua decizii pentru rezolvarea problemelor. Calculatorul este un mijloc de instruire care ține atenția copilului activă pe tot parcursul activității de învățare.

Bibliografie:

1. Cucuș, Constantin, 2006, „*Informatizarea în educație. Aspecte ale virtualizării formării*”, Editura Polirom, Iași;
2. IONESCU, M.; CHIȘ, V. – *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura **Presa Universitară Clujeană**, Cluj-Napoca, 2001
3. <https://iteach.ro/experientedidactice/rolul-jocurilor-digitale-in-gradinita>

SIMPOZION – Educația în era digitală- Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Responsabilitatea adulților în educația copilului

Rădulescu Bănuța, Grădinița Nr. 236

Toate drumurile sunt deschise de educație, de interacțiunea individului cu mediile cu care acesta vine în contact de-a lungul existenței sale, mai ales în perioada formării lui- copilăria/ adolescența. Toate acțiunile intenționate și influențele conștiente sau nu venite din exterior se imprimă în comportamentul copilului, în modalitatea în care acționează/ reacționează în diverse situații. Toate experiențele trăite vin să clădească ceea ce va deveni ulterior edificiul personalității individului, caracterul, capacitatea de răspuns comportamental în concordanță cu cerințele societății cărei îi aparține. Fiind ființe sociale, oamenii se dezvoltă doar în interacțiune directă cu ceilalți, iar profilul caracterului persoanei este conturat în primul rând de relațiile pe care acesta le are cu cei din jur, în primul rând cu cei din familie, cu cei care se ocupă de îngrijirea lui, apoi în interacțiune cu cei din mediile sociale extinse- școală, grup de prieteni etc.

În contextul social actual, în care există mai mult comunicarea și interacțiunea prin intermediul tehnologiei, mai mult decât interacțiunea directă/ nemijlocită de ecrane, există riscul conturării unor relații golite de conținut, superficiale, chiar false. În **social media** oamenii au mii de prieteni, dar cu niciunul nu s-au întâlnit, nu au comunicat real (verbal, nonverbal, paraverbal). În mediul digital, comunicarea este vitregită de formele prin care oamenii se conectează și se simt unii pe alții- mimică, gestică, ton , postură etc. Interacțiunea față în față îi înzestrează pe indivizi cu abilitatea de a descifra intențiile și mesajul pe care îl percep prin intermediul senzorilor puși în funcțiune- evaluarea mișcărilor corpului, mimica, emoția care este afișată, poziția corpului etc. Ca urmare, pericolele din mediul online cresc pe măsură ce copiii sunt lipsiți de senzorii cu care percep intențiile celor cu care intracționează. Aceste abilități, de a descifra corect mesajele primite, sunt exersate și formate prin interacțiunea față în față, prin experiențe sociale desfășurate la o distanță la care partenerii se văd, se simt și se percep cu simțurile.

Adulții implicați în educarea copilului (profesori, părinți, îngrijitori) au datoria de a crea diverse experiențe și de a organiza situațiile de comunicare astfel încât cei mici să dobândească atât abilități de transmitere a unui mesaj astfel încât ceea ce doresc să transmită să se suprapună

cât mai mult cu ceea ce se dorește a se recepta, dar și abilități de decodare a unui mesaj prin evaluarea inflexiunilor vocii, prin gesturile folosite, prin tonul vocii sau prin mimica feței. Copiii implicați în situații de comunicare reale și diversificate își vor putea exercisa și dezvolta capacitatea de ascultare, asertivitatea și puterea de a-și exprima propria opinie.

La vârste mai mari, după ce copilul intră în ciclul școlar/ gimnazial/ liceal, trebuie să învețe să comunice astfel încât să i se cunoască opinia fără să fie agresiv dacă ceilalți nu sunt de acord cu ideile lui. Copilul trebuie să învețe că este în regulă să gândim diferit, să știm că ceilalți pot avea idei diferite. Însă este important să să argumentăm logic opiniile pe care le avem și nu să le impunem.

Tot la această vârstă (după 7-8 ani) este foarte important să se introducă în cadrul orelor dezvoltare personală, de consiliere sau dirigenție subiecte ce țin de siguranța în mediul online, de pericolele ce există dacă platformele, aplicațiile sau paginile de interacțiune sunt utilizate în alte scopuri. UNICEF atrage atenția asupra Cyberbullying explicând printr-un articol complex ce este și cum îi punem capăt?

Cyberbullyingul înseamnă bullying prin folosirea tehnologiilor digitale. Se poate întâmpla pe rețelele de socializare, pe platformele de schimb de mesaje, platformele de jocuri online, pe telefoanele mobile. Este vorba despre un comportament repetat cu scopul de a-i speria, înfuria sau umili pe cei vizați. Printre exemple se numără:

- răspândirea minciunilor sau postarea de fotografii jenante ale cuiva pe rețelele de socializare;
- transmiterea de mesaje supărătoare sau de amenințări prin platformele de schimb de mesaje;
- copierea identității unei persoane și transmiterea în numele acesteia de mesaje răuvoitoare cuiva.

Agresiunea de tip bullying față-în-față și cea în mediul online se pot petrece concomitent. Dar cyberbullying lasă amprente digitale- înregistrări care se pot dovedi utile și care pot oferi dovezile necesare pentru a putea pune capăt agresiunii.

În materialul realizat, s-a răspuns la cele mai importante 10 întrebări referitoare la cyberbullying. Acestea sunt:

1. Sunt hărțuit(ă) în mediul online? Cum faci diferența dintre o glumă și bullying?
2. Care sunt efectele agresiunii de tip cyberbullying?

3. Cu cine ar trebui să vorbesc dacă cineva mă agresează în mediul online? De ce este important să raportezi?
4. Mă confrunt cu cyberbullying, dar îmi este teamă să le vorbesc părinților mei despre asta. Cum să îi abordez?
5. Cum îmi pot ajuta prietenii să raporteze un caz de cyberbullying, mai ales atunci când ei nu vor să o facă?
6. Cum putem pune capăt cyberbullyingului fără a renunța la accesul la internet?
7. Cum pot preveni folosirea informațiilor mele personale în scopul manipulării sau umilirii mele pe rețelele de socializare?
8. Agresiunea de tip cyberbullying se pedepsește?
9. Companiilor prezente online nu pare să le pese de bullying online și de hărțuire. Sunt trase la răspundere?
10. Sunt disponibile instrumente online anti-bullying pentru copii sau tineri?

Răspunsurile la aceste întrebări sunt date pe larg în articolul citat mai sus, iar acestea sunt de interes atât pentru copii, cât și pentru părinți, profesori etc.

Este nevoie ca în curriculumul școlar să fie cuprinse ore/ cursuri / seminarii/ programe pe această temă pentru ca școlarii să fie conștienți de pericolele ce pot exista în mediul online, să cunoască modalitățile prin care se pot proteja, cui pot cere ajutor atunci când sunt într-o situație dificilă legată de caest subiect. Eficiența acestor programe ar crește dacă școala ar invita părinții să participe, în cadrul unor activități în parteneriat cu asociații, ONG-uri sau reprezentanți ai Inspectoratelor Școlare special instruiți pentru cursuri de acest fel.

Resurse:

<https://www.unicef.org/romania/ro/pove%C8%99ti/cyberbullying-ce-este-%C8%99i-cum-%C3%AEi-punem-cap%C4%83t#1>

Inovația digitală în cadrul orelor de limba română

**Prof. înv. primar Rădulescu Emanuela Cristiana
LICEUL TEHNOLOGIC „STEFAN HELL” SÂNTANA**

În experimentul realizat, am urmărit modul în care copiii din clasa a IV-a își însușesc substantivul. În acest sens am fost preocupată de studierea îndeaproape a activității lor pentru a identifica problemele pe care le întâmpină, cauzele acestora, în vederea adoptării de măsuri ameliorative pentru o însușire rapidă și eficientă cu un efort minim din partea elevilor. În acest sens orice profesor trebuie să fie preocupat să identifice cele mai eficiente strategii (modul în care institutoarea reușește să aleagă, să combine și să organizeze ansamblul de metode, materiale și mijloace în vederea atingerii anumitor obiective) pentru învățarea eficientă a substantivului, implicându-i activ pe elevi.

O cercetare experimentală, prin care să se intensifice strategiile didactice menite să rezolve problema însușirii substantivului, merită efortul de a fi rezolvată. Identificarea unor metode și procedee care să faciliteze învățarea, găsirea unor căi de activizare a învățării, face viața școlarului mai dinamică, motivată și interesantă, iar institutorului îi oferă niște satisfacții deosebite.

Lucrarea este legată de aspecte privind stimularea învățării prin tehnologia digitală, în mod special. Pentru realizarea unei cercetări este nevoie, în plus, de o documentare practică, privind clasele, dificultățile întâmpinate de copii în însușirea unor noțiuni specifice, în formarea unor deprinderi și abilități. Aplicarea învățării prin jocuri interactive pe diferite platforme de învățare, prin stimularea creativității este benefică, pentru că asigură formarea unei gândiri flexibile, divergente și fluente.

Dezvoltarea spiritului de observație, a gândirii, a imaginației, dezvoltarea aptitudinilor de ordin caracterial asigură originalitatea în cazul alcătuirii unor texte scurte, a unor compuneri.

De asemenea este nevoie de restructurări radicale în metodologia învățării, precum și de crearea în clasă a unei atmosfere permissive care să favorizeze comunicarea în activitatea de învățare.

Suplețea și originalitatea gândirii, găsirea unor soluții noi și satisfacția față de găsirea acestora pot fi cultivate prin toate disciplinele de învățământ, dar în special pot fi utilizate în acest sens resursele oferite de studiul limbii și literaturii române.

Flexibilitatea în ceea ce privește adaptarea conținuturilor la nevoile de dezvoltare concretă și la interesele copiilor, precum și punerea accentului pe învățarea procedurală conduc la structurarea unor strategii și proceduri proprii de rezolvare a exercițiilor, de explorare și investigare, la dezvoltarea interesului și a motivației pentru studiu.

În activitatea la clasă am utilizat metode active de predare-învățare interactivă de grup, aplicații interactive, jocuri educaționale, platforme multimedia astfel învățarea a devenit mai atractivă și mai captivantă pentru elevi. Specificul clasei mi-a permis acest lucru. Trebuie, de asemenea să remarc buna colaborare pe care am avut-o cu învățătoarea celeilalte clase, cuprinsă în cercetare. Problema care să merite o cercetare pedagogică se referă la calitatea deprinderilor și capacităților care se formează, la atmosfera de lucru instituită în clasă în cadrul colectivului de elevi, la identificarea unor motivații puternice în ceea ce privește învățarea desfășurată în această manieră.

TRANSFORMAREA DIGITALĂ A EDUCAȚIEI: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI

Prof. Részeg Ildikó, Liceul de Arte „Nagy István” – Miercurea Ciuc

Într-o lume tot mai interconectată, unde tehnologia digitală domină aproape fiecare aspect al vieții cotidiene, educația trebuie să evolueze pentru a răspunde provocărilor și oportunităților aduse de digitalizare. Era digitală transformă rapid modul în care accesăm informația, cum comunicăm și cum învățăm. Acest context ridică o întrebare esențială: cum putem pregăti tineretul pentru a trăi și a prospera într-o societate marcată de inovații tehnologice constante? Răspunsul constă în construirea unei educații care nu doar că integrează tehnologia, dar o folosește ca un instrument pentru dezvoltarea unei gândiri critice și a unor competențe esențiale pentru viitor.

1. Integrarea tehnologiei în procesul educativ

Unul dintre cele mai evidente schimbări ale educației în era digitală este integrarea tehnologiei în procesul de învățare. De la platforme online de învățare, până la software educativ și aplicații interactive, tehnologia facilitează accesul la informație într-un mod rapid și eficient. Dar integrarea digitală nu înseamnă doar accesul la resurse educaționale. Este vorba și despre schimbarea metodei de predare. Educația digitală trebuie să fie un proces interactiv, în care elevii devin participanți activi la învățare, nu doar receptori pasivi ai informației.

De exemplu, învățământul online sau hibrid poate oferi flexibilitatea necesară pentru a învăța într-un ritm propriu, dar aduce și provocări, cum ar fi necesitatea unui auto-control sporit și a unui mediu de învățare personalizat. Astfel, nu este suficient ca tehnologia să fie implementată doar în școli; trebuie să existe și o pregătire continuă a cadrelor didactice pentru a folosi aceste instrumente într-un mod eficient și inovativ.

2. Gândirea critică și competențele digitale

Într-o eră în care accesul la informație este nelimitat, un aspect esențial al educației este formarea gândirii critice. Elevii trebuie învățați nu doar să navigheze prin informațiile disponibile online, dar și să le analizeze și să le evalueze în mod critic. Abilitățile de a distinge între sursele de încredere și cele nesigure, de a identifica fake news-ul și de a construi argumente solide sunt esențiale într-o societate digitală.

În plus, competențele digitale nu sunt doar despre utilizarea unor aplicații sau platforme online. Acestea presupun înțelegerea principiilor fundamentale ale tehnologiei, precum și dezvoltarea abilității de a utiliza instrumente tehnologice pentru rezolvarea problemelor. Programarea, securitatea cibernetică, și etica digitală devin astfel elemente de bază ale educației moderne. În acest context, trebuie să investim în formarea tinerelor generații în domenii care nu doar că sunt relevante în prezent, dar care vor fi cruciale pentru viitorul lor profesional.

3. Educația pentru o societate digitală și responsabilă

Un alt aspect important al educației în era digitală este pregătirea elevilor pentru a deveni cetățeni responsabili într-o lume tot mai conectată. Tehnologia digitală influențează nu doar modul în care interacționăm unii cu alții, dar și felul în care ne înțelegem drepturile și responsabilitățile în spațiul online. Educația digitală trebuie să includă teme de etică, siguranță online și protecția datelor personale, pentru ca tinerii să devină conștienți de importanța acestor aspecte.

În plus, educația trebuie să promoveze incluziunea digitală, asigurându-se că toți elevii au acces la aceleași resurse și oportunități de învățare. În multe colțuri ale lumii, diferențele de acces la tehnologie pot adânci disparitățile educaționale. Prin urmare, este esențial ca autoritățile să investească în infrastructura digitală și să creeze politici care să garanteze că nimeni nu este lăsat în urmă în era digitală.

4. Colaborarea și învățarea continuă

Într-o eră marcată de schimbări rapide, educația trebuie să fie un proces continuu, iar învățarea pe tot parcursul vieții devine o necesitate. Tehnologia facilitează acest tip de învățare, prin platforme online, cursuri de formare continuă și resurse accesibile oricând și oriunde. O astfel de abordare poate ajuta la adaptarea rapidă la schimbările tehnologice și poate asigura o pregătire constantă a indivizilor pentru provocările profesionale și personale.

În plus, tehnologia promovează colaborarea între elevi și profesori la nivel global. Platformele educaționale permit interacțiuni între studenți din diferite colțuri ale lumii, facilitând un schimb de idei și perspective care poate îmbogăți procesul de învățare. Astfel, educația nu mai este limitată la sala de clasă, ci devine o experiență globală.

5. Provocările educației digitale

Deși oportunitățile sunt mari, există și provocări semnificative. Accesul inegal la tehnologie, disparitățile în pregătirea cadrelor didactice și riscurile de dependență de tehnologie sunt doar câteva dintre acestea. Este esențial ca politicile educaționale să fie adaptate pentru a face față acestor provocări și pentru a crea un cadru în care tehnologia să fie utilizată în mod responsabil și echitabil.

Concluzie

Educația în era digitală este cheia pentru construirea unui viitor comun bazat pe inovație, colaborare și responsabilitate. Pregătirea tinerelor generații pentru a naviga într-o lume digitalizată presupune nu doar integrarea tehnologiei în educație, dar și formarea competențelor necesare pentru a utiliza aceste instrumente în mod critic și etic. În același timp, trebuie să asigurăm accesul echitabil la tehnologie și să dezvoltăm o cultură educațională care să promoveze învățarea continuă și adaptabilitatea. În acest fel, vom reuși să construim un viitor în care tehnologia este un aliat al progresului, iar educația este fundamentul unei societăți digitale și responsabile.

Bibliografie: Punie, Y., & Cabrera, M. (2017) The Digital Transformation of Education: Challenges and Opportunities.

NATIVII DIGITALI - – VIITORI CETĂȚENI RESPONSABIL ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Retevoiu Ionela, Școala Gimnazială nr. 156, București, sector 6

Dacă ar trebui să dăm o definiție cât mai concisă *educației digitale*, am putea spune că este o modalitate absolut inovatoare cu ajutorul căreia tehnologiile moderne alături de instrumentele digitale sunt astfel integrate încât să vină în sprijinul procesului de predare – învățare – evaluare.

Astfel, manualul traditional și vechea tablă neagră din clasă au devenit un ecran colorat cu numeroase imagini, fișiere, și video-uri atractive, educative, cu ajutorul cărora elevii pot asimila mult mai ușor și mai rapid informațiile.

Termenul „*digital*” este adesea asociat cu conectivitate, flexibilitate, cu viitorul, iar educația digitală le încorporează armonios. Principalul scop al alfabetizării digitale timpurii este acela de a-i încuraja pe copii cât mai devreme să accepte inovația și schimbarea mult mai rapid dar și să-i ghideze spre a-și crea propriile lor produse virtuale. În plus, având o bază solidă în materie de cunoștințe și informații în domeniul digital, elevii și tinerii ar putea face față mult mai ușor unor situații similare celor cu care s-au confruntat în contextul pandemic și în același timp ar fi pregătiți pentru meserii și joburi ale viitorului.

Nativii digitali reprezintă acea generație care s-a născut și a crescut în era computerelor, dispozitivelor smart, telefoanelor mobile și a tuturor gadgeturilor electronice. Nativul digital este o persoană care încă din primii ani de viață și fără a avea pregătire formală, deține capacitatea intuitivă de a mânui în mod eficient tehnologia informației.

Nativii sunt familiarizați încă din primii ani de viață cu accesul la informații și sunt capabili să le proceseze într-un ritm destul de rapid, să vadă întâi o imagine sau o diagramă și abia apoi să citească explicația. Sunt familiarizați cu studiul, cu multitasking-ul, în timp ce ascultă muzică sau fac cu totul altceva. Navigând pe internet, ei pot învăța fără să citească conținuturi, ci mai degrabă accesând aleatoriu linkuri din diferite surse, fixându-și informația în cap. Este de înțeles faptul că pedagogia tradițională, logica strict liniară, ritmul de predare destul de lent, și metodologia „spune și testează” nu poate funcționa pentru ei. Este foarte diferit de modul de învățare cu care ei s-au obișnuit

În opinia mea, pentru nativii digitali învățarea și progresul școlar se face mult mai rapid,

dispozitivele inteligente au devenit „extensii” ale acestora și nu văd viața fără ajutorul lor. Principalele avantaje pe care le are un nativ digital sunt:

- Abilitatea de a utiliza cu ușurință dispozitivele electronice, rapiditate, facilitate și disponibilitate nemaiîntâlnită de a se sincroniza și de a se adapta la lumea digitală;
- Rapiditatea în a înțelege și procesa informația, nativii digitali sunt captați de interactivitate și dependenți de conectivitate;
- Sunt orientați către eficiență și învață distrându-se;
- Un nativ digital are o gândire logică foarte dezvoltată;
- Este înzestrat cu o mentalitate ce permite adaptarea constantă la tehnologii noi și în același timp la viitor;
- Abilitatea de a crea scurtături și creativitatea în rezolvarea în mod intuitiv a unor probleme cu ajutorul tehnologiei;
- Creativitate foarte dezvoltată, curiozitate și deschidere constantă spre nou.

Pentru elevul nativ digital, rețelele de comunicare reprezintă un context social de care el are nevoie și pe care îl consideră firesc. El învață îndrumat de către formatori care pot îndeplini roluri precum: perceperea, ghidarea, selecționarea, verbalizarea, încurajarea, organizarea, motivarea sau simplificarea unor stimuli. Astfel, pentru formarea lor este primordial ca în totalitatea disciplinelor pedagogice predate să se integreze învățarea asistată pe calculator ca o alternativă la metodele clasice de predare-învățare-evaluare. Astfel, în procesul educațional de învățare, elevilor nativi digitali, le va foarte ușor să își formeze deprinderi de proiectare și utilizare de soft-uri educaționale, vor fi capabili să identifice situații de alternanță a metodei clasice cu metoda asistată de calculator, vor putea să își perfecționeze permanent competențele de utilizare a calculatorului.

Datorită faptului că nativii digitali au avut acces pe deplin la tehnologii de informare și comunicare încă din primii lor ani de formare, precum și acces la foarte multe cunoștințe, doar la un click distanță, aproape oriunde și oricând aceștia au înclinație spre domenii cum ar fi IT, media, marketing, sunt curioși și dispuși să încerce experiențe și lucruri noi, reconversii profesionale, și prezintă o dorință continuă de a experimenta.

Consider că această generație are toate șansele să schimbe mentalități, să schimbe funcționalitatea relațiilor de muncă, deoarece sunt liberi, sunt îndrăzneți și deschiși la schimbare.

În țara noastră, această generație a nativilor digitali, are o conotație aparte. Este generația care a crescut într-o societate deschisă către lume în special, către lumea occidentală. E generația care a avut ocazia să călătorească și care continuă să o facă, mai ales virtual.

BIBLIOGRAFIE

1. Patti M. Valkenburg, Jessica Taylor Piotrowski, 2018. Generația diditală și dependența media, Editura Niculescu
2. Richard Culatta, 2023. Ghid de educație digitală, Editura Polirom
3. Constantin Cucos, Ion-Ovidiu Panisoara, Olimpius Istrate, Ciprian Ceobanu, 2022. Educația digitală, Editura Polirom
4. www.logischool.com/ro/blog/2020-08/educatie-alfabetizare-digitala

STRATEGII DE PREVENIRE A VIOLENȚEI SCOLARE

ȘCOALA GIMNAZIALĂ MIHAI DRĂGAN, BACĂU

În școli a existat dintodeauna violență !

Violența elev-elev – Se manifestă, în principal, prin violență verbală certuri, conflicte, injurii, țipete în general, este considerată ca o situație tolerabilă și obișnuită în orice școală, în contextul violență verbală a străzii, a mass-mediei.

Violența elevilor față de profesori – Cele mai frecvente manifestări sunt lipsa de implicare și de participare a elevilor la activitățile școlare, absenteismul școlar, fuga de la ore, indisciplina în clasă sau în recreații, ignorarea, refuzul îndeplinirii sarcinilor școlare, zgomote în timpul activității didactice.

Violența profesorilor față de elevi – Acest fenomen deși este mai puțin recunoscut în spațiul școlii deoarece contravine flagrant cu statutul și responsabilitățile unui cadru didactic ,se poate manifesta prin atitudini ironice, țipete, chiar injurii, jigniri sau insulte, neacordarea de atenție acestora, gesturi sau priviri amenințătoare, atitudini discriminative și marginalizarea, excluderea de la activitățile didactice sau chiar pedeapsa fizică.

Violența părinților în spațiul școlii- Deși nu sunt prezenți zilnic în spațiul școlii, unii părinți manifestă comportamente neadecvate care țin de domeniul violenței față de profesori sau față de alți elevi ai școlii prin nevoia de a apăra drepturile propriilor copii .Față de profesori, părinții utilizează cel mai frecvent discuții aprinse, țipete.

Existența în școală a unor probleme ca dificultăți de comunicare elevi-profesori, impunerea autorității cadrelor didactice, stiluri didactice de tip excesiv autoritare ale profesorilor, distorsiuni în evaluarea elevilor, posibile cauze ale violenței administrative, considerând că o sursă a violenței sunt sisteme mai stricte de protecție.

Mass-media reprezintă unul dintre factorii influenței asupra comportamentului elevilor, atât prin valorile care le promovează, cât și prin consecințele asupra modului de petrecere a timpului liber, programe TV, jocurile video cu conținut agresiv; găștile de cartier sunt considerate ca fiind foarte importante în apariția violenței în spațiul școlii. O influență negativă o pot avea zonele dezavantajate mai ales în cartierele periferice. Unii evadează din grupul de apartenență: familie, școală și migrează spre grupuri de aspirație, în care speră să găsească prietenie, apreciere, securitate, fiind, uneori, expuși pericolului de a fi atrași în acte antisociale. Bandele de preadolescenți promovează grosolănia, comportamentul grotesc, limbajul și ținuta stridente și sunt un mediu propice pentru devianța socio-morală, chiar pentru delicvența juvenilă.

Multe din dificultățile pe care le întâmpină școala cu anumiți copii- dificili, indisciplinați, inadaptați etc.- își au originea în disfuncționalități ale mediului familial. Stresul, alienarea socială și personală a părinților,sunt însoțite, deseori, de comportamente aberante, consum de alcool, abandonarea familiei, violență casnică etc. ceea ce afectează armonia maritală a părinților, mergând până la destrămarea familiei. Violența este o realitate a prezentului pe care nimeni nu o mai poate ignora. Fie că este vorba de violență verbală, fizică în familie sau în școală, pe stradă,

între comunități, țări, sisteme, violența ca fenomen social se intensifică și devine tot mai frecventă. Există numeroase definiții ale violenței. Unele prezintă violența ca un act de agresiune și abuz care cauzează sau intenționează să cauzeze prejudicii unei persoane sau unei alte ființe sau unei proprietăți. Alți specialiști definesc violența ca fiind dezorganizarea brutală sau continuă a unui sistem personal, colectiv sau social și care se traduce printr-o pierdere a integrității, ce poate fi fizică, materială sau psihică.

Ca forme ale violenței în școală putem aminti: poreclirea, tachinarea, ironizarea, jignirea, folosirea limbajului obscen, bruscarea, lovirea, împingerea, distrugerea mobilierului școlii, deranjarea orei prin zgomote, înjunghierea, împușcarea.

În zilele noastre violența a căpătat o amploare îngrijorătoare manifestată prin conflicte, ură, intoleranță, Violența se manifestă în diverse medii școală, familie, anturaje, televizor, calculator, cluburi și reprezintă un dezechilibru psihic și un comportament ce se manifestă prin lipsa autocontrol și a stăpânirii de sine. Are drept cauză o lipsă a voinței de a înfrânge reacțiile și se manifestă prin impulsivitate, crize de furie ce conduc la acte nestăpânite, violențe cu caracter reprobabil și dăunător pentru relațiile și se manifestă prin impulsivitate, crize de furie ce conduc că dovedește lipsa de politețe și grosolonie, violența tensionează relațiile dintre aceștia.

Violența în școală este din punct de vedere statistic cea mai frecventă conduită de devianță școlară. Sub eticheta „violență”, descoperim o diversitate de forme de conduită, care descriu, sub aspectul intensității, o linie continuă. La intensitatea cea mai mică, violența presupune confruntarea vizuală, poreclirea, tachinarea, ironizarea, imitarea în scop denigrator, refuzul de a acorda ajutor, bruscarea, lovirea cu diverse obiecte, pălmuirea, împingerea, aruncarea; înjunghierea și împușcarea sunt forme de intensitate crescută a violenței.

Principalii factori educativi -școala și familia- ar trebuie să parcurgă aceleași etape în efortul lor comun de prevenire și combatere a violenței :

- Definirea situațiilor de violență. A califica un fapt ca violent, înseamnă a emite o judecată de valoare asupra aceluiași fapt. Judecata se face în funcție de cultura societății, dar și în funcție de valorile grupului de apartenență. Spre exemplu, violența verbală nu este percepută în aceeași manieră de elevi și profesori. Elevii o minimalizează, în timp ce profesorii o supraevaluează.
- Elaborarea strategiilor de prevenire și control. E cunoscut faptul că regulamentul școlar nu reușește să fie un instrument util în prevenirea și combaterea violenței școlare. Colaborarea dintre toți factorii implicați -elevi, părinți profesori- trebuie să fie cât mai puțin formală, bazată pe contracte ferme de parteneriat, cu clauze care să vină în întâmpinarea orizontului de așteptare al celuilalt și cu activități și comune dintre cele mai concrete, respectarea angajamentelor asumate, atitudinea loială între parteneri. Strategiile concise ar trebui să tindă mai degrabă spre ameliorarea decât spre perfecțiune.
- Monitorizarea și evaluarea impactului acestora. Acest demers poate asigura un feed-back cu rol de autoreglare a acțiunilor viitoare. Între școală și părinți există un variabil parteneriat bazat pe colaborare, sinceritate, disponibilitate și respect reciproc. În multe dintre situații trebuie să depisteze și să corecteze anumite carențe de educație datorate celor șapte ani de acasă,

dezinteresul părinților fiind tot mai pronunțat. Pe fondul exodului masiv al lor în străinătate, în căutarea unui loc de muncă mai bine plătit. În paralel și complementar educării elevilor, școala ca serviciu public, trebuie să sprijine schimbul de experiență, informarea și pregătirea psihopedagogică a părinților, atragerea lor la mai bună administrare și gospodărire a școlii, sprijinirea activității de consiliere și orientarea socio profesională, implicarea în activitățile extracurriculare.

O altă etapă importantă în prevenirea și tratarea violenței la elevi este așa numită ședință de lectorat. Aceste ședințe, căci ele se vor derula pe parcursul unui an școlar, constau în teme majore asupra violenței în familie și în școli, fie ca sunt produse de către părinți, fie că sunt produse de cadrele didactice sau de alți factori importanți din comunitate - poliția de proximitate, primăria, organizațiile nonguvernamentale, etc ele sunt de o importanță majoră în derularea obiectivelor propuse.

Din experiența la catedră, am observat că aceste lectorate sunt foarte bine primite, mai ales dacă la ședințe participă și elevii clasei. Lectoratele cu părinții au demonstrat că pot preveni și chiar trata anumite cazuri de violență în școală. Dialogul deschis, sinceritatea, realismul, și perseverența imbinată cu psihoterapia în cadrul școlii reduc într-o oarecare măsură, actele de violență în școli și familii. Unii părinți folosesc, pentru copiii lor, activitățile sportive sau alte activități fizice extrașcolare (excursii, vizite), ca modalitate de eliberare a energiei. O descătușare fizică a agresivității reprezintă uneori o soluție eficientă, care îi împiedică pe copiii extrem de încărcăți emoțional să răbufnească ; nu au decât de câștigat din aceste lucruri. Sportul este o activitate care le face bine, permițându-le dezvoltarea fizică armonioasă dar îi ajută și pe plan psihologic, eliberându-i de tensiunile acumulate.

Bibliografie: -Iancu Romiță –Managementul clasei de elevi

–Gestionarea situațiilor de criză educațională în clasa de elevi, Polirom, Iași 2006 -Havârneanu C.,

- Agresivitatea în școală, Institutul European, București ,2001

-Albu Emilia -Manifestări tipice ale devierilor de comportament la elevii preadolescenți. Prevenire și terapie, Ed. Aramis , București 2002 VIOLENȚA Prof. înv. primar, Lauric Cristina

–Mărioara

METODE INOVATIVE DE PREDARE

Prof. Rosario Curvelo Nicoleta
Scoala Gimnaziala Terpezita

Trăim în era informației, cunoscută și ca era digitală, care este o perioadă din istoria omenirii caracterizată prin trecerea de la producția industrială la informație și computerizare, schimbând semnificativ modul în care oamenii interacționează între ei, dar și cu instituțiile publice și entitățile economice.

Metodele de predare inovative nu se referă doar la utilizarea celei mai noi tehnologii la clasă sau la atingerea constantă a celor mai recente tendințe educaționale, ci la utilizarea noilor strategii de predare care se concentrează mai mult pe educabili. Acestea urmăresc să încurajeze elevii să se alăture în mod proactiv și să interacționeze cu colegii lor și cu tine – profesorul – în timpul lecțiilor. Ei vor trebui să lucreze mai mult, dar într-un mod care să le răspundă mai bine nevoilor și să-i ajute să crească mai repede. Progresele în tehnologia digitală au permis elevilor să aleagă ce, cum și când să învețe. Se străduiesc pentru o învățare personalizată care să se potrivească preferințelor și nevoilor lor individuale. O cultură a învățării independente se dezvoltă puternic atunci când oamenii se îndreaptă să continue să învețe. Învățarea are loc continuu, într-o varietate de contexte și moduri susținute de tehnologii care permit oricărui elev să acceseze cu ușurință informații interne și externe și să interacționeze în rețele cu experți și colegi. Mixarea metodelor face ca învățarea să fie mai eficientă.

Beneficiile folosirii metodelor inovative de predare sunt:

- **încurajează cercetarea** - abordările inovatoare ale învățării îi încurajează pe elevi să exploreze și să descopere lucruri și instrumente noi pentru a-și lărgi mințile.
- **îmbunătățesc abilitățile de rezolvare a problemelor și de gândire critică** – metodele creative de predare permit elevilor să învețe în propriul ritm și îi provoacă să facă brainstorming.
- **evită transmiterea informațiilor într-o singură direcție și cu nemiluita** - profesorii care folosesc abordări noi oferă elevilor informații, dar structurate și provoacă la dialog. Digerarea cunoștințelor asimilate poate fi acum mai ușoară și îi ajută pe elevi să obțină mai repede noțiunile de bază.
- **verifică gradul de înțelegere** – notele și examenele pot spune ceva, dar nu totul despre capacitatea de învățare și cunoștințele unui elev. Ideile de predare inovative le permit profesorilor să monitorizeze orele și să știe mai bine cu ce se luptă elevii lor pentru a găsi soluțiile cele mai potrivite.
- **însuflețesc sălile de clasă** – metodele de predare inovative dezvoltă entuziasmul, ceea ce îi încurajează să vorbească și să interacționeze mai mult.

Metode ce pot fi aplicate la clasă care au un impact major asupra calității învățământului și care urmăresc formarea de competențe:

- „Cross over teaching” – Învățarea prin suprapunere. Deși acest tip de predare nu include tehnologia, este experiența care îmbogățește atât elevii cât și școala. În acest caz, procesul de învățământ se petrece într-un context informal, cum ar fi locurile în aer liber (parcuri,

grădini, livezi), vizitele la muzee și diferitele prezentări. Profesorul poate asocia contextul educațional cu experiențele elevilor. Acest tip de predare este îmbogățit prin adăugarea unor întrebări suplimentare pe o anumită temă discutată. Elevii pot susține apoi dezbateri, în sala de clasă, în funcție de notițele lor din excursiile sau vizitele desfășurate în diverse locații, pot prezenta fotografiile sau albumele realizate și le pot dezbate împreună.

- Predarea cu ajutorul metodei „Flipping Classroom” – Clasa răsturnată. A devenit o metodă de predare foarte eficientă, a cărei popularitate a crescut tot mai mult. Cu ajutorul acestei tehnici elevii devin participanți activi ai procesului de învățământ, învățarea devenind centrată pe ei, iar profesorii având rolul de a asigura resursele necesare de învățare. Elevii au obligația să adune toate informațiile necesare învățării. Folosind diferite instrumente tehnologice sunt încurajați să își „construiască cunoștințele”, să completeze informațiile lacunare și să ceară lămuriri atunci când este necesar. Deși mulți pun la îndoială dacă este bine să oferi elevilor responsabilitatea de a învăța în acest fel, s-a dovedit faptul că profesorii din întreaga lume atunci când adoptă acest mod de predare-învățare, ating performanțe extraordinare, elevii sunt mai „prinși” de subiect pentru că îl experimentează și se implică mult mai mult. Această metodă de învățare este una dintre cele mai bune prin care se antrenează învățarea independentă. A „răsturna” o clasă înseamnă a schimba „ordinea” în care cunoștințele și deprinderile se formează. Elevii, în loc să învețe în clasă exclusiv, învață la domiciliu prin vizionarea de filmulețe, realizate de profesori. În clasă se desfășoară discuțiile, activitățile practice și proiectele. Elevii analizează și aplică cunoștințele lor prin interacțiunea cu toți elevii clasei, dar și cu profesorul.

Indiferent de unde se desfășoară procesul de predare-învățare-evaluare, acesta trebuie să fie centrat pe nevoile elevilor, să răspundă diferitelor nevoi de învățare a elevilor, deoarece nu toți învață în același ritm. Dacă materialele didactice vor fi structurate în așa fel încât să plaseze copilul pe primul loc, atunci acesta va participa activ la activități. Principala problemă cu care s-a confruntat sistemul de învățământ românesc a fost lipsa de structurii și infrastructurii minimale (laptop, tabletă, telefon, conexiune la internet). dar și lipsa cunoștințelor tehnice ale cadrelor didactice. Astfel, furnizorii de servicii educaționale s-au adaptat rapid la contextul actual, cercetând și analizând modele de predare-învățare-evaluare online, au reușit să dezvolte cursuri pentru cadrele didactice în care îi instruiesc pe aceștia pe partea de folosire a tehnologiei în domeniul educației.

Bibliografie

1. Alexandra Hanna Licht, Evita Tasiopoulou, Patricia Wastiau, (2017) „Open Book of Educational Innovation”, European Schoolnet;
2. Bacigalupo, M. Kampylis, P. Punie, Y. Van Den Brande, (2016) EntreComp: „The Entrepreneurship Competence Framework”, Luxemburg: Publication Office of the European Union;
<https://gutenberg.ro/4-metode-interactive-de-predare-online/>
<https://ahaslides.com/ro/blog/15-innovative-teaching-methods/>

UTILIZAREA CU RESPONSABILITATE A CALCULATORULUI

Prof. Rupa Doriană Mihaela, Grădinița cu P. P. Nr. 3 Drobeta Turnu Severin, județul Mehedinți

Educația, în perspectiva noilor tehnologii, a deschis noi direcții și orientări în procesul instructiv-educativ.

Există certitudinea că viitorul învățământului aparține unui sistem educațional informatizat. Pe această cale s-au și făcut primii pași., în multe unități școlare și preșcolare, calculatorul fiind o prezență certă. Tehnologia calculatoarelor este în plin avânt și indiferent de vârstă, toți suntem captivați de jocurile pe calculator sau de flexibilitatea oferită de editarea de texte.

Principala formă de activitate a preșcolarului este jocul. Prin joc este posibilă stimularea activității creatoare, a imaginației, a limbajului, a gândirii, a proceselor afective și volitive. Din acest punct de vedere, granița dintre joc și procesul de învățare este neobservabilă, motivația pentru joc determinându-l pe copil ca în final să devină ușor un utilizator al calculatorului și al produselor informatice aferente.

S-a constatat că preșcolarul acceptă utilizarea calculatorului imediat și necondiționat. Cu toate că primele activități au un caracter mai mult tehnic, de cunoaștere și familiarizare cu calculatorul și componentele sale, cu funcția pe care o are fiecare, cu modul de pornire-oprire etc., interesul copiilor nu a scăzut; dimpotrivă, el a crescut, nerăbdarea lor de a se juca efectiv fiind foarte mare.

Comunicarea cu calculatorul este posibilă prin intermediul tastaturii, care conține toate literele alfabetului și diferite simboluri (cifre, săgeți, semne grafice). La grupa mare, majoritatea copiilor știu să-și scrie și să-și citească numele cu litere mari de tipar. Ei recunosc, de asemenea, diferite alte litere disparate dintr-un cuvânt sau o sintagmă. Acestor copii calculatorul le dă posibilitatea să se joace „de-a școala”. De la scrierea numelui, ei trec la scrierea unor litere după dictare, prin utilizarea tastelor, iar mai târziu, prin combinarea acestor litere, la scrierea unor cuvinte sau propoziții simple. Acest mod de operare pe calculator vine ca o prelungire firească a cunoștințelor acumulate în cadrul activităților de educare a limbajului, în care preșcolarii au întâlnit și au exersat: formularea de propoziții simple sau dezvoltate, discriminarea cuvintelor dintr-o propoziție, despărțirea în silabe, stabilirea sunetului inițial al unui cuvânt, găsirea unui număr cât mai mare de cuvinte care să înceapă (sau să se sfârșească) cu un anumit sunet, discriminarea sunetelor unui cuvânt.

Reprezentarea grafică a propoziției, a cuvintelor acesteia, a despărțirii în silabe sunt ușor de realizat atunci când copiii se află în fața calculatorului, pentru că motivația lor este puternică: dorința de „a lucra” pe calculator, de a-l manevra le canalizează cunoștințele și întreaga concentrare spre îndeplinirea cu ușurință a acestei sarcini.

Jocurile de „aventuri” pe calculator nu au ca obiectiv declarat învățarea, deși reprezintă surse reale de învățare. Ele implică stabilirea clară a unui scop al jucătorului, precum și analizarea opțiunilor și luarea de decizii cu privire la soluțiile optime de atingere a scopului propus. Aceste jocuri apar sub forma rezolvării unor situații, dezlegării unor enigme, a luării unor decizii pentru rezolvarea problemelor apărute.

Cunoștințele asimilate în cadrul activităților matematice sunt ușor de transpus în jocul cu calculatorul. Astfel, după ce localizează tastele și comenzile pentru cifre, săgeți, linii, cercuri, puncte, copiii trec la scrierea unor numere de telefon cunoscute sau inventate, la formarea unor

șiruri după un algoritm dat. Rezolvarea unor exerciții de adunare, scădere, a unor probleme matematice simple solicită intens gândirea preșcolarului, însă capacitatea de concentrare crește considerabil în fața calculatorului, transferul la sarcinile didactice făcându-se cu ușurință.

Fiind puși în situația de a elabora strategii simple pentru atingerea unor scopuri ludice, preșcolarii învață să se orienteze în spațiu. De la propozițiile spațiale simple (sus, jos, stânga, dreapta) până la punctele cardinale stabilite în raport cu monitorul calculatorului nu mai este decât un pas, ușor de făcut.

În cadrul opționalului care se desfășoară pe parcursul unui an școlar cu grupa mare nu există o graniță, nici măcar imaginară, între categoriile de activitate abordate; ele se întrepătrund, se influențează reciproc, interferează, atât în ceea ce privește conținutul, modul de organizare, cât și îndrumarea și antrenarea copiilor. Ceea ce face posibilă abordarea interdisciplinară în acest caz este existența unor obiective comune care se urmăresc în cadrul întregii activități formative desfășurate.

Cunoștințele asimilate în activitățile artistico-plastice devin operaționale și în momentul în care copilului i se cere să reconstituie pe calculator un desen, folosind puncte, linii, săgeți etc., să formeze un desen numai cu figuri geometrice, să recunoască și să utilizeze culori din paleta de culori a calculatorului, să alcătuiască întregul din părțile componente, să deseneze liber.

Acceptând ideea conform căreia învățăm acționând, înseamnă că prin intermediul calculatorului se lărgeste nebănuit câmpul operațional al preșcolarului.

Totuși nu trebuie să uităm că un calculator, prin simpla sa prezență nu are nicio valoare educativă. Important este să știm la ce solicitări de natură informatică va răspunde pozitiv copilul, ce „taste” trebuie acționate pentru a declanșa valențele motivaționale, cum și prin intermediul căror metode și procedee conducem preșcolarul prin labirintul minunat al calculatorului. E necesar ca generația tânără să pășească în viitor cunoscând utilizarea calculatorului, la fel cum generațiile anterioare au știut să se folosească de creion.

Bibliografie;

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, București, 2013;
3. Toffler, Alvin, Șocol viitorului, Editura Antet și Lucman, 2000.

EDUCAȚIA DE LA TRECUT LA VIITOR

Prof. Rupa Doriană Mihaela, Grădinița cu P. P. Nr. 3 Drobeta Turnu Severin, județul Mehedinți

Educația, ca fenomen pedagogic și social-uman, este o activitate socială complexă, care se realizează printr-un lanț nesfârșit de acțiuni în vederea transformării individului într-o personalitate activă și creatoare, corespunzătoare atât condițiilor istorico-sociale prezente și de perspectivă, cât și potențialului său bio-psihic individual.

Epoca contemporană în care ne aflăm impune o schimbare radicală a educației, care determinată fiind de condițiile sociale, a urmărit în general reproducerea acestora într-un mod cât mai fidel posibil. Pentru prima dată în istorie, educația își propune în mod conștient să pregătească oameni pentru tipuri de societate care nu există. Ea va trebui să vină în întâmpinarea așa-zisului decalaj uman, contribuind la eliminarea discrepanței dintre lumea înconjurătoare, tot mai complexă, și capacitățile umane de a-i face față.

În condițiile sistemelor tehnice de mâine, mașinile se vor ocupa de fluxul materialelor fizice, iar oamenii de fluxul informațiilor și de cugetare. Mașinile vor îndeplini din ce în ce mai mult muncile de rutină, iar oamenii muncile intelectuale și de creație. Munca oamenilor va părăsi cadrul fabricii și al birolului, pătrunzând în comunitate și în locuință. Tehnica de mâine are nevoie de milioane de oameni semicalificați, capabili să efectueze la unison operații ce se repetă la nesfârșit. Nu are nevoie de oameni care să primească ordine fără să clipească, ci de oameni care să-și poată croi drumul într-un mediu ambiant nou, care să fie pregătiți să identifice noi relații într-o realitate în schimbare rapidă.

Educația viitorului nu se poate alimenta din experiența trecutului. Obiectivele și metodele sale vor trebui căutate în viitor. Dacă nu vom reuși să dobândim controlul asupra evoluției accelerate a societății, individul de mâine va trebui să facă față unor schimbări și mai febrile decât astăzi. În ceea ce privește învățământul, obiectivul lui fundamental ar trebui să fie acela de a spori capacitatea de adaptare a individului pentru ca acesta să se poată adapta repede și ușor la noutatea permanentă. Asemenea obiective impun schimbări radicale în conținutul și tehnologia educației. Selectarea și prelucrarea cunoștințelor se va realiza predominant după principiul interdisciplinarității, se va apela cu precădere la strategiile euristice de predare-învățare, mijloacele tehnice și îndeosebi calculatoarele vor permite o individualizare mai accentuată a învățământului.

Pedagogul francez Gaston Berger pune accent pe educație, ca fiind premergătoare instrucției. Dacă lumea se schimbă atât de repede încât nu putem vedea exact genul de activitate pe care îl vor avea oamenii de mâine, după 20 de ani de la ieșirea lor din școală este posibil ca în foarte multe cazuri, aceste pregătiri, în același timp foarte lungi și prea strict specializate, să fie inutile. Enciclopedismul superficial, care oricum e moartea culturii, precizează Berger, e și mai dăunător când e vorba să pregătim viitori specialiști. Vrând să înarmăm copilul pentru existență, îl strivim sub greutatea unor echipamente inutile. Ce însușiri vom da acestui om pe care vrem să-l formăm? În nici un caz nu vom apela la un șir de predici sau morale prin care să încurajăm copilul sau să-l readucem pe calea cea bună. Toate acestea sunt în general greu de suportat și absolut ineficiente, conchide Berger. În toate disciplinele putem însă da copilului, în mod progresiv, o anumită atitudine interioară, care poate fi arma lui cea mai prețioasă în lupta pe care o va avea de purtat. Elementele acestei atitudini ar putea fi: calmul, imaginația, spiritul de echipă, simțul umanului, curajul.

Școala de mâine nu poate avea decât două scopuri: să dăm copilului cunoștințe generale de care să se servească, acestea fiind instrucția, și în al doilea rând să pregătim în copilul de azi pe omul de mâine, aceasta fiind educația. Ceea ce trebuie respins în mod categoric este absurda aglomerare actuală prin care pretindem că facem totul temeinic și unde materiile sunt predate ca și cum s-ar adresa unor viitori profesori de specialitate. Nu are prea multă importanță dacă ne cultivăm prin botanică, latină sau istorie. Esențial este ca predarea uneia sau a două materii liber alese și într-adevăr îndrăgite, să servească la dezvoltarea calităților personale și a simțului umanului.

Dacă vom ști să înfăptuim această eliberare, educația va ocupa din nou alături de instrucție, locul ei atât de important. Atunci, poate vom regăsi acel învățământ la care râvnesc toți profesorii, conceput nu pentru plictiseală, opresiune, repetare, ci pentru acel lucru care e mai puțin frivol decât plăcerea, mai puțin nesigur decât fericirea și care se numește bucurie.

Educatorii de azi trebuie să fie nu doar transmitători de cunoștințe, ci și mentori, ghizi în utilizarea tehnologiei în scop educativ. Formarea continuă a cadrelor didactice este crucială; programele de dezvoltare profesională trebuie să includă nu doar metode noi de predare, ci și instruire în folosirea tehnologiilor emergente. Este esențial ca educatorii să fie la curent cu cele mai recente inovații pedagogice. În această eră digitală, rolul lor se transformă dintr-un instructor tradițional într-un facilitator al învățării, care integrează resurse online, aplicații și platforme pentru a îmbogăți și diversifica metodele de predare.

Exemplele referitoare la perspective de viitor în educație ar putea continua dacă-i amintim numai pe Torsten Husen, Mircea Herivan, Bertrand Schwarty, Roger Cousinet și alții. Important de reținut este faptul că educația și cultura izvorâte din istorie, îl ajută pe om să regăsească prin atâtea învățături sensul destinului. Orice cultură adevărată este prospectivă. Ea nu este o evocare sterilă a unor lucruri moarte, ci descoperirea unui elan creator care se transmite din generație în generație și care încălzește și luminează în același timp. Această flacără trebuie s-o întrețină în primul rând educația. Cu cât creem mai mult, cu atâta riscăm să ne vedem striviți sub operele noastre. Aceasta este condiția umană și prețul cu care ne plătim libertatea. Totul este precar, dar totul este posibil. Dacă mersul nostru se precipită, trebuie să privim mai departe. Dacă mașinile noastre se defectează, să știm să rămânem calmi. Dacă egoismul răuvoitorilor ne amenință, va trebui să fim și mai generoși. În felul acesta vom forma tineri hotărâți și lucizi, care mâine vor recolta fructele arborilor pe care i-am sădit. Ei vor pregăti la rândul lor, recolte necunoscute, dar tot mai savuroase.

Tehnologia va continua să joace un rol esențial în transformarea educației, oferind instrumente noi și metode de învățare adaptate nevoilor individuale ale elevilor. De exemplu, platformele online și resursele digitale vor face învățământul mai accesibil pentru studenții din zonele îndepărtate sau pentru cei cu nevoi speciale.

Lumea se schimbă, omul continuă.

Bibliografie;

1. Cucos, Constantin, *Pedagogie școlară*, Editura Polirom, Iași, 1992;
2. Făt, Silvia & Adrian Labăr. *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009*;
3. Holt, John, *Învățarea adevărată-vol. Cum eșuează copiii*, Perseus Books, NewYork, 1982;
4. Mușata-Dacia Bocoș, *Intruirea interactivă*, Editura POLIROM, București, 2013;
5. Toffler, Alvin, *Șocul viitorului*, Editura Antet și Lucman, 2000.

INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE

Prof. Rus Alexandrina-Corina
Colegiul Național „Petru Rareș” Beclean

Într-o lume tot mai digitalizată, educația trebuie să se adapteze rapid pentru a pregăti generațiile viitoare să fie cetățeni responsabili, capabili să navigheze într-un mediu tehnologic complex. Inovația digitală oferă numeroase oportunități, dar vine și cu provocări semnificative.

Câteva dintre provocările inovației digitale în educație sunt:

1. **Accesul inegal la tehnologie** – Nu toți elevii și profesorii au acces la dispozitive moderne și la o conexiune stabilă la internet, ceea ce poate accentua inegalitățile educaționale.

2. **Siguranța și confidențialitatea datelor** – Utilizarea tehnologiei în educație ridică probleme legate de protecția datelor personale și de securitatea cibernetică.

3. **Calitatea conținutului digital** – Nu toate resursele educaționale digitale sunt relevante sau corecte din punct de vedere pedagogic, ceea ce necesită o selecție riguroasă a materialelor.

4. **Dezvoltarea competențelor digitale** – Profesorii și elevii trebuie să fie formați pentru a utiliza eficient tehnologiile educaționale și pentru a recunoaște dezinformarea.

5. **Dependența excesivă de tehnologie** – Utilizarea exagerată a tehnologiei poate reduce interacțiunile sociale și poate afecta capacitatea de concentrare a elevilor.

6. **Adaptarea curriculei la noile tehnologii** – Integrarea noilor tehnologii în sistemul educațional trebuie să fie realizată cu atenție, astfel încât să sprijine învățarea și nu să o înlocuiască.

Principalele soluții pentru integrarea eficientă a inovației digitale în sistemul educațional:

1. **Investiții în infrastructură digitală** – Asigurarea accesului echitabil la tehnologie prin dotarea școlilor cu echipamente și internet de calitate.

2. **Educație digitală pentru profesori** – Organizarea de cursuri și traininguri pentru ca profesorii să își dezvolte competențele digitale și să poată integra tehnologia în mod eficient.

3. **Promovarea unei utilizări echilibrate a tehnologiei** – Crearea unor strategii care să încurajeze utilizarea responsabilă a tehnologiei și să limiteze efectele negative ale supraexpunerii la ecrane.

4. **Dezvoltarea resurselor educaționale de calitate** – Elaborarea de materiale digitale relevante, validate de specialiști, pentru a sprijini procesul educațional.

5. **Învățarea bazată pe proiecte și colaborare** – Utilizarea platformelor digitale pentru a stimula colaborarea și creativitatea elevilor, dezvoltându-le abilități esențiale pentru societatea modernă.

6. **Crearea unor politici educaționale adaptabile** – Autoritățile trebuie să implementeze politici educaționale flexibile, care să permită integrarea noilor tehnologii în mod progresiv și eficient.

7. **Utilizarea inteligenței artificiale în educație** – Algoritmii de inteligență artificială pot ajuta la personalizarea învățării și la crearea unor metode adaptate fiecărui elev.

8. **Parteneriate între școli și companii din domeniul tehnologic** – Colaborarea cu sectorul privat poate facilita accesul la inovații și la resurse educaționale moderne.

Implementarea tehnologiei în educație poate aduce beneficii semnificative pe termen lung. Elevii vor avea acces la metode de învățare mai interactive și personalizate, ceea ce poate crește nivelul de implicare și motivație. De asemenea, dezvoltarea competențelor digitale îi va pregăti pentru piața muncii viitorului, unde tehnologia joacă un rol central.

Cu toate acestea, este esențial ca digitalizarea educației să fie realizată într-un mod echilibrat și responsabil. Integrarea tehnologiei trebuie să fie un mijloc de îmbunătățire a procesului educațional, nu un scop în sine. Astfel, printr-o abordare strategică și bine planificată, inovația digitală poate deveni un factor esențial în formarea unor cetățeni responsabili, critici și adaptați la provocările viitorului.

Concluzie

Inovația digitală poate transforma educația într-un proces mai interactiv, accesibil și eficient, dar este esențial să fie gestionată cu responsabilitate. Prin soluții bine gândite și o abordare echilibrată, tehnologia poate contribui la formarea unor cetățeni responsabili, capabili să navigheze în mod conștient și critic într-o lume digitalizată.

Bibliografie

1. Popescu, M. (2020). *Tehnologia și educația modernă*. Editura Didactică și Pedagogică.
2. European Commission. (2022). *Digital Education Action Plan 2021-2027*.
3. World Economic Forum. (2021). *The Future of Jobs Report*.
4. Ministerul Educației. (2023). *Strategia națională pentru educație digitală*.

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DIGITALE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

PROF. ÎNV. PREȘ. RUSAN CARMEN-LIA
GRĂDINIȚA CU P.P. „POIENIȚA”, CLUJ-NAPOCA

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală este esențială pentru o societate funcțională și etică. Aceasta presupune dezvoltarea unor competențe și atitudini care să permită utilizarea conștientă, sigură și benefică a tehnologiilor digitale. Formarea cetățenilor responsabili în era digitală trebuie să înceapă de la vârste fragede, inclusiv în perioada preșcolară.

Competențele cheie sunt indispensabile, mai ales în contextul actual, deoarece ele reprezintă un pachet cu întrebuințări multiple, transferabil de cunoștințe, abilități și atitudini de care au nevoie toți indivizii pentru împlinirea și dezvoltarea personală, incluziune socială, acomodare socială și culturală. Acestea trebuie să se fi dezvoltat la sfârșitul educației obligatorii și trebuie să acționeze ca fundament pentru învățare, ca parte a educației pe tot parcursul vieții.

Deși copiii mici nu folosesc tehnologia la fel de intensiv ca adolescenții sau adulții, expunerea lor la mediul digital necesită o abordare adecvată pentru a le dezvolta obiceiuri sănătoase și sigure:

1. Crearea unui mediu digital sigur

- a) Limitarea timpului petrecut în fața ecranelor conform recomandărilor pediatrice;
- b) Alegerea conținutului digital adecvat vârstei (aplicații educative, povești interactive, desene animate cu valori pozitive);
- c) Folosirea instrumentelor de control parental pentru a filtra conținutul nepotrivit.

2. Dezvoltarea regulilor de bază pentru utilizarea tehnologiei

- a) Explicarea simplă a regulilor de siguranță online: „Nu vorbim cu persoane necunoscute pe internet”;
- b) Învățarea copilului să ceară permisiunea înainte de a accesa un dispozitiv;
- c) Promovarea utilizării tehnologiei împreună cu părinții, pentru a preveni expunerea la conținut dăunător.

3. Promovarea unui comportament respectuos în mediul digital

- a) Învățarea empatiei și a respectului pentru ceilalți, inclusiv în interacțiunile online (ex. să nu râdă de alți copii în videoclipuri);
- b) Explicarea noțiunii de „amprentă digitală” pe înțelesul lor – ceea ce postăm sau spunem online poate rămâne acolo pentru totdeauna.

4. Stimularea gândirii critice de la o vârstă fragedă

- a) Învățarea diferenței dintre realitate și ficțiune în mediul digital (ex. „Nu tot ce vedem pe YouTube este adevărat.”);
- b) Încurajarea copilului să pună întrebări despre ce vede online și să discute cu un adult înainte de a lua ceva ca fiind adevărat.

5. Echilibrul între viața digitală și activitățile offline

- a) Limitarea timpului petrecut în fața ecranelor și încurajarea jocului activ, interacțiunii sociale și explorării în aer liber;
- b) Stabilirea unor momente fără ecrane (ex. la masă, înainte de culcare).

În alegerea instrumentelor digitale, profesorii trebuie să urmărească valențele pedagogice ale acestora (gradul de interacțiune, de comunicare și colaborare, dezvoltarea competențelor etc.). Beneficii pentru preșcolari: un mediu de învățare mult mai confortabil, dar care necesită suportul adulților (al părinților, în cazul învățării de acasă). Un aspect motivant pentru cadrele didactice îl reprezintă schimbul de bune practici și asistență din partea colegilor.

În cele ce urmează voi prezenta câteva dintre aplicațiile și instrumentele digitale care se pot utiliza atât în facilitarea învățării on-line, în susținerea grădiniței de acasă, cât și în cadrul activităților din grădiniță:

Zoom - Este platforma de ore on-line cea mai utilizată de către cadrele didactice din România. Se creează conturi gratuite pentru profesori (contul școlii nu are limită de timp. Preșcolari și părinții acestora le trimit link-ul. Pe whiteboard se poate desena, colora, face operații matematice sau de notări pe ecran; se pot împărtăși ecranul și documentele aflate în calculator/laptop. Se pot crea camere secundare pentru preșcolari, pentru a încuraja munca în grupuri mici. (Breakout rooms). Există opțiunea să se înregistreze întreaga conferință audio-video.

Jigsawplanet- este o aplicație care permite încărcarea unui fișier de tip text sau fotografie și decuparea sub forme de piese în funcție de complexitatea dorită (de la 3 la câteva sute de bucați). Este o aplicație gratuită și nu necesită crearea de cont de utilizator.

Pizap- este un editor on-line cu ajutorul căruia putem edita imagini, crea colaje de fotografii, afișe în format digital etc. Este foarte ușor de utilizat, este gratuit și nu necesită crearea unui cont.

Worldwall - este o aplicație utilă pentru cadrele didactice deoarece se pot crea jocuri interactive pentru susținerea învățării, fiind posibile de la 1 la 8 modele. (De exemplu: Cuvântul lipsă, Anagrame, Puzzle, Rebus, Adevărat sau Fals, Sortează, Chestionare, Spânzurătoare, Deschide cutia etc.); Este un instrument digital ușor de utilizat și plăcut de copii datorită elementelor ludice inserate.

Learningapps- este o platformă care oferă modele de aplicații, precum și posibilitatea creării de conținut; Există aplicații interesante (de exemplu: rebus, unește perechile, puzzle, completează cuvântul lipsă etc.). Avantajul este că se pot ușor partaja (link, cod de încorporare) sau pot fi folosite drept material de învățare pe platforma LearningApps (creând clase în care să îi invitați pe copii; se pot face și sondaje pentru a măsura feedback-ul).

Quizizz - Este un instrument on-line pentru feedback, cu ajutorul căruia se pot realiza evaluări formative într-un mod distractiv pentru preșcolari. Permite inserarea de răspunsuri multiple, imagini, audio text, sondaje, răspunsuri deschise; se pot utiliza atât pentru învățarea sincron live, cât și pentru cea de acasă. Are o interfață prietenoasă, se văd întrebările și sunt ușor de utilizat în diferitele modele oferite de platformă.

Pentru ca preșcolarii să devină cetățeni digitali responsabili, adulții trebuie să fie modele pozitive. Părinții și educatorii trebuie să demonstreze utilizarea echilibrată și etică a tehnologiei, să comunice deschis cu copiii despre siguranță și să ofere alternative atractive activităților online. Jocul și joaca, interacțiunea directă a copilului cu adultul trebuie să rămână fundamentul activității de învățare pentru o dezvoltare sănătoasă.

Bibliografie:

A.L. Stoica, *Beneficiile utilizării platformelor e-learning în predare-învățare*, Editura Școala Vremii, ARAD, 2022;

<https://www.stepbystep.ro>, Instrumente digitale în învățământul preșcolar pentru cadre didactice, 2020.

Importanța inovației digitale în educația școlărilor din ciclul primar

**Prof. înv. primar Rusu Felicia Mihaela
Liceul Teoretic "Ion Creangă" Tulcea**

În era digitală în care trăim, tehnologia joacă un rol esențial în toate aspectele vieții, inclusiv în educație. Inovația digitală în educația copiilor din ciclul primar prezintă numeroase provocări și oportunități. Scopul acestui eseu este de a analiza impactul tehnologiilor digitale asupra educației copiilor și de a oferi exemple de activități didactice inovatoare care contribuie la formarea cetățenilor responsabili.

Impactul Inovației Digitale asupra Educației

Tehnologia digitală a revoluționat modul în care copiii accesează informațiile. În trecut, accesul la cunoștințe era limitat la cărți și biblioteci fizice. Astăzi, internetul oferă o vastă bibliotecă de resurse educaționale la doar un click distanță. Platformele educaționale online, cum ar fi Khan Academy, Coursera și multe altele, oferă cursuri și materiale didactice gratuite sau la prețuri accesibile. Acest acces democratizat la informație permite copiilor să exploreze subiecte de interes și să învețe într-un ritm propriu.

Unul dintre cele mai mari avantaje ale tehnologiei digitale este capacitatea de a personaliza învățarea. Aplicațiile educaționale și platformele online pot adapta conținutul și metodele de predare în funcție de nevoile și stilurile de învățare ale fiecărui copil. De exemplu, platforme precum DreamBox și IXL oferă exerciții și lecții adaptative care se ajustează în funcție de performanța elevului. Acest tip de învățare personalizată poate ajuta la identificarea și abordarea lacunelor în cunoștințe și la stimularea interesului pentru învățare.

Tehnologia digitală permite crearea unor experiențe de învățare interactive și captivante. Jocurile educative, realitatea augmentată (AR) și realitatea virtuală (VR) sunt doar câteva exemple de instrumente care pot transforma învățarea într-o activitate plăcută și motivantă. De exemplu, aplicații precum Google Expeditions permit elevilor să exploreze locuri istorice și geografice prin intermediul realității virtuale, oferindu-le o experiență de învățare imersivă.

Provocările Inovației Digitale în Educație

Deși tehnologia digitală oferă numeroase beneficii, accesul la aceste resurse nu este uniform distribuit. Disparitățile economice și sociale pot limita accesul unor copii la tehnologie și internet. Pentru a aborda această problemă, este esențial să se implementeze politici și programe care să asigure accesul egal la resurse digitale pentru toți copiii. De exemplu, inițiativele guvernamentale și parteneriatele public-private pot contribui la furnizarea de dispozitive și conexiuni la internet pentru familiile defavorizate.

Utilizarea internetului de către copii implică riscuri semnificative, cum ar fi expunerea la conținut inadecvat, cyberbullying-ul și amenințările la adresa confidențialității. Educația privind siguranța online este crucială pentru a proteja copiii de aceste pericole. Părinții și educatorii trebuie să colaboreze pentru a învăța copiii despre comportamentul responsabil online și pentru a implementa măsuri de protecție, cum ar fi filtrele de conținut și controalele parentale.

Utilizarea excesivă a tehnologiei poate avea efecte negative asupra sănătății fizice și mentale a copiilor. Dependența de ecrane poate duce la probleme de vedere, tulburări de somn și reducerea activității fizice. Pentru a preveni aceste efecte negative, este important să se stabilească limite clare privind timpul petrecut în fața ecranelor și să se promoveze activități alternative, cum ar fi sportul și jocurile în aer liber.

Soluții pentru Formarea Cetățenilor Responsabili

Integrarea competențelor digitale în curriculumul școlar este esențială pentru a pregăti copiii pentru viitor. Educația digitală trebuie să includă nu doar utilizarea tehnologiei, ci și dezvoltarea gândirii critice, a abilităților de rezolvare a problemelor și a eticii digitale. Exemple de bune practici includ programe de codare pentru copii, cum ar fi Code.org, și cursuri de alfabetizare digitală.

Părinții și comunitatea joacă un rol crucial în educația digitală a copiilor. Colaborarea între școli, părinți și organizații locale poate crea un mediu de învățare susținător și integrat. Programele de formare pentru părinți și atelierelor comunitare pot ajuta la creșterea competențelor digitale ale adulților și la promovarea utilizării responsabile a tehnologiei în familie.

Guvernele au un rol important în susținerea inovației digitale în educație. Politicile educaționale trebuie să promoveze accesul egal la tehnologie și să sprijine dezvoltarea competențelor digitale. Inițiativele guvernamentale, cum ar fi programele de finanțare pentru echipamente tehnologice și formarea profesorilor, pot contribui la crearea unui sistem educațional modern și incluziv.

Prezentăm în continuare câteva sugestii de activități care încurajează folosirea inovației digitale:

- Jocurile educaționale sunt o modalitate excelentă de a face învățarea distractivă și interactivă. De exemplu, jocuri precum "Minecraft: Education Edition" permit copiilor să exploreze concepte de matematică, știință și istorie într-un mediu virtual captivant. Aceste jocuri dezvoltă abilități de rezolvare a problemelor și gândire critică.

- Programele de codare pentru copii, cum ar fi Scratch, oferă oportunități de a învăța bazele programării într-un mod accesibil și distractiv. Copiii pot crea propriile jocuri și animații, dezvoltându-și astfel abilitățile de logică și creativitate.

- Aplicații precum Google Expeditions permit elevilor să exploreze locuri istorice și geografice prin intermediul realității virtuale. Aceste explorări virtuale oferă o experiență de învățare imersivă și captivantă, stimulând curiozitatea și interesul pentru subiecte diverse.

- Laboratoarele virtuale, cum ar fi Labster, oferă oportunități de a experimenta și învăța concepte științifice într-un mediu sigur și controlat. Aceste laboratoare permit copiilor să efectueze experimente și să exploreze fenomene științifice fără riscuri.

- Platformele de învățare online, cum ar fi Khan Academy și Coursera, furnizează cursuri și materiale didactice adaptate nevoilor individuale ale fiecărui copil. Aceste platforme permit copiilor să învețe într-un ritm propriu și să exploreze subiecte de interes.

În concluzie, inovația digitală în educația copiilor din ciclul primar aduce numeroase beneficii și oportunități. Prin integrarea tehnologiei în mod responsabil și echitabil, putem crea un mediu educațional care să pregătească copiii pentru viitor și să le dezvolte abilitățile necesare pentru a deveni cetățeni activi și responsabili. Exemplele de activități prezentate demonstrează cum inovația didactică poate transforma învățarea într-o experiență captivantă și motivantă pentru școlarii mici.

**Inovația digitală în educație:
provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili**

Rusu Nicoleta Alina

Școala Gimnazială nr. 113

București

Secolul în care trăim este secolul culturii digitale. Tehnologiile informației și comunicării au schimbat relațiile globale, sursele de avantaj în competiție și oportunitățile pentru dezvoltare economică și socială.

Educația digitală este una dintre preocupările învățământului românesc, prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean. Calculatorul este mijlocul de învățământ complex care ajută la instruirea sau autoinstruirea elevului. Acum, în orice instituție de învățământ, elevii au la dispoziție calculatoare conectate la internet. Acestea pot juca rolul unor profesori, pot ajuta la o gândire creativă, pot promova spiritul întreprinzător sau curiozitatea. Calculatorul influențează nu numai o parte a vieții noastre, ci se manifestă în toate domeniile acesteia. Comunicațiile, ritmul de viață, munca și chiar mediul înconjurător au suferit datorită calculatorului modificări esențiale..

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Prin folosirea constantă și eficientă a noilor tehnologii în procesul de educație, elevii au posibilitatea de a dobândi abilități importante. Utilizarea calculatorului în procesul de învățare a devenit o necesitate în condițiile actuale ale dezvoltării accelerate a tehnologiei informației. În obișnuința zilnică a elevului de astăzi a intrat utilizarea calculatorului pentru diferite scopuri: comunicare, înfromare, instruire. Interacțiunea elev- calculator permite diversificarea strategiei didactice, ușurând accesul elevului la informații mai ample, organizate logic, structurate variat, prezentate în modalități diferite.

Calculatorul asigură învățarea prin joc, multe platforme educaționale transformă învățarea într-o activitate distractivă. Elevii învață mai ușor atunci când se joacă, calculatorul este ideal în acest caz, elevul învață fără să depună un efort special și fără să se plictisească.

Calculatorul ajută la înțelegerea noțiunilor noi, deoarece oferă elevilor suport vizual și auditiv și face posibilă interactivitatea.

Folosit în învățare, calculatorul ajută la consolidarea informațiilor. Teoria nu este suficientă, sau este plictisitoare, iar elevul are nevoie de situații în care să aplice cunoștințele învățate. Jocurile educaționale conțin o serie largă de exerciții prin care elevul își fixează cunoștințele.

Cu ajutorul softurilor educaționale, elevul reușește să aplice interdisciplinaritatea. Produsele educaționale care au abordări interdisciplinare ajută elevul să transfere informațiile în situații noi, diferite.

Calculatorul, spre deosebire de televizor și de diversitatea canalelor oferite de acesta, permite interacțiunea activă și selectivă cu materialele. A alege informațiile utile, a selecta sursele în care poți avea încredere sunt câteva beneficii ale calculatorului. Datorită extinderii actuale a internetului, controlul asupra informațiilor este aproape imposibil, iar responsabilitatea accesării acestor informații este numai a noastră.

În ceea ce privește predarea și învățarea în prezent, tendința este de a folosi tehnologia pentru a sprijini modurile tradiționale de predare- îmbunătățirea calității prezentărilor folosind PowerPoint, video, audio sau extinderea bibliotecii prin asigurarea accesului la resurse digitale. Predarea în clasă cu echipament digital minim, ne permite să ne adaptăm abordarea la nevoile imediate ale elevilor.

Organizarea educației tradiționale trebuie reorganizată, redimensionată pentru a reflecta modul în care tehnologia digitală aduce îmbunătățiri și schimbă modul în care elevii gândesc și se dezvoltă.

Bibliografie:

1. Magdas I., *Didactica informaticii, de la teorie la practică*, Editura Clusium, 2007
2. Ausubel, P.D.& Robinson, G. F.(1981). *Învățarea în școală. O introducere în psihologia pedagogică*. București, Editura Didactică și pedagogică.
3. *Impactul formativ al utilizării AEL în educație*.București: TEHNE. Centrul pentru Dezvoltare și Inovare în Educație, 2004.

EDUCAȚIA DIGITALĂ

Prof. Sabău Corina
Palatul Copiilor Târgu Mureș

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile abordează tehnologia. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii „digitali”, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia digitală în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Învățarea bazată pe muncă, ca formă de educație și formare profesională, este foarte bine poziționată pentru a răspunde unor provocări de mediu, sociale și economice mai largi, deoarece are potențialul de a satisface noi nevoi de abilități și de a oferi învățare experiențială și practică fie în școli (de exemplu, laboratoare, bucătării sau restaurante la fața locului) sau în companii sau alte locuri de muncă, în special pentru ucenici. Prin urmare, poate sprijini nu doar abilitățile tehnice și specifice locului de muncă, ci și abilitățile transversale necesare pentru inovație. Pentru companiile și furnizorii de educație și formare profesională care se închid în timpul COVID-19, este dificil să mențină învățarea bazată pe muncă. Prin urmare, o provocare cheie este în ce măsură programele de educație și formare profesională ar trebui să integreze învățarea digitală în programele lor de învățământ. Pandemia a demonstrat că există variații între sectoare în utilizarea instrumentelor digitale. În timp ce acestea pot reduce costurile unitare ale învățării și pot oferi noi modalități de predare / formare și evaluare a cursanților, este discutabil cât de mult pot înlocui experiențele practice din viața reală.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă. Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare

este atât o direcție individuală pentru elev, câtși una socială pentru școală ca întreg. Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a aspațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție. Până la urmă, nu e nimic nou soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică:

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.
2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.
3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare.
4. Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului.
5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicate tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebuie să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amețitoare de slide-uri.
6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.
7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare. Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ? Teoretic, n-ar trebui să fie dificultăți. În realitate, ele pot apărea. Pentru un test simplu, întrebați-vă colegii ce cred despre integrarea TIC în procesul de învățare.

Veți primi răspunsuri de genul:

”N-am auzit despre așa ceva!”, ”Am auzit ceva, dar nu știu prea clar ce este.”, ”Asta e chestia aia nouă adăugată?”, ”Cu ce e diferit de ceea ce știam deja, ce e nou în asta?”, ”Păi n-avem cum să facem asta, costă mult și fonduri nu prea sunt.”

Unii profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip ”cut and paste” în detrimentul stiloului și al hârtiei. Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în

procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Alte dificultăți decurg din lipsa informației cu conotații practice imediate referitoare la TIC sau a unui ghid care să-I informeze pe profesori cum pot ajunge la ea.

De aceea, este nevoie stringentă de:

1. instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice care să implice utilizarea TIC.
2. crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare, bazată pe utilizarea TIC.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim. Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.

Personalizarea învățării cu ajutorul instrumentelor digitale

Prof. Educație Timpurie: Săcălescu Cornelia
Grădinița step By Step cu PP și PN Licurici, Ploiești,

Personalizarea învățării cu ajutorul instrumentelor digitale reprezintă o abordare esențială în educația modernă, care vizează adaptarea procesului de învățare la nevoile, stilurile și ritmul individual al fiecărui elev. Folosirea tehnologiei și a instrumentelor digitale în acest scop permite profesorilor să ofere un conținut educațional mai accesibil și mai flexibil, facilitând învățarea adaptată și mai eficientă. Iată câteva modalități prin care instrumentele digitale pot ajuta la personalizarea învățării:

1. Platformele de învățare adaptivă

- Khan Academy, Duolingo, DreamBox, Smart Sparrow sunt exemple de platforme de învățare care utilizează algoritmi pentru a personaliza lecțiile în funcție de progresul și nevoile elevului.
- Aceste platforme monitorizează în timp real performanțele elevilor și oferă activități, întrebări sau teme suplimentare, ajustându-se la nivelul lor de cunoștințe. De exemplu, dacă un elev întâmpină dificultăți într-o anumită temă, platforma poate oferi explicații suplimentare sau poate adapta sarcinile pentru a ajuta elevul să înțeleagă mai bine subiectul.

2. Sisteme de management al învățării (LMS)

- Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams for Education sunt sisteme care permit profesorilor să creeze și să distribuie materiale educaționale în funcție de nevoile individuale ale elevilor.
- Aceste platforme permit urmărirea progresului individual, crearea de trasee de învățare personalizate și furnizarea de feedback individualizat. De asemenea, profesorii pot încărca resurse suplimentare sau pot ajusta sarcinile de învățare pe baza performanței fiecărui elev.

3. Aplicații de învățare mobilă

- Aplicații precum Quizlet, Edmodo, Seesaw permit personalizarea învățării prin crearea de seturi de flashcards, activități interactive sau teme care sunt ajustate pe măsură ce elevii progresează.
- Aceste aplicații permit elevilor să învețe în ritmul lor, accesând resursele de pe dispozitive mobile, ceea ce le permite să studieze în afacerea orelor de curs.

4. Aplicații de evaluare continuă

- Socrative, Kahoot!, Formative sunt platforme care permit profesorilor să creeze quiz-uri și evaluări personalizate, care oferă feedback în timp real. În funcție de răspunsurile elevilor, aceste aplicații pot ajusta dificultatea întrebărilor sau pot oferi materiale suplimentare pentru a ajuta elevii să își îmbunătățească performanțele.
- Evaluările adaptive își ajustează întrebările și nivelul de dificultate pe baza răspunsurilor anterioare, oferind o experiență mai personalizată de învățare.

5. Platformele de învățare bazate pe inteligența artificială

- Content Technologies și Squirrel AI sunt exemple de platforme care folosesc inteligența artificială pentru a personaliza complet experiența de învățare. Aceste platforme analizează modul în care un elev rezolvă problemele și își adaptează conținutul în funcție de punctele forte și slăbiciunile elevului.
- Prin utilizarea AI, aceste platforme pot crea un traseu de învățare care evoluează constant, răspunzând dinamic la progresul și nevoile elevului.

6. Jocuri educaționale adaptabile

- Classcraft sau Minecraft Education Edition sunt exemple de jocuri educaționale care permit personalizarea învățării într-un mod captivant și motivant.

- Elevii pot învăța prin explorarea unor medii interactive, iar jocurile educaționale oferă nivele și provocări care se ajustează în funcție de performanța elevului, încurajând învățarea prin trial și eroare într-un mod care le corespunde ritmului și abilităților.

7. Tutorii virtuali

- Tutor.com și Chegg Tutors oferă sesiuni de tutoriat online în care elevii pot primi ajutor personalizat de la profesori sau tutori, în funcție de subiectul pe care îl studiază. Aceste sesiuni sunt adaptabile, iar tutorii pot ajusta lecțiile în funcție de progresul și dificultățile elevului.

8. Instrumente pentru crearea de conținut personalizat

- Canva for Education, Adobe Spark, Prezi sunt platforme care permit profesorilor să creeze materiale vizuale personalizate (prezentări, grafice, infografice) care să răspundă stilurilor și preferințelor de învățare ale elevilor.

- Elevii pot crea și personaliza propriile lor proiecte, iar aceste instrumente permit învățarea prin creație și exprimare personalizată.

Instrumentele digitale permit o personalizare profundă a învățării, răspunzând nevoilor și ritmului fiecărui elev. De la platforme de învățare adaptivă și evaluări interactive, la aplicații de tutorat și învățare mobilă, tehnologia oferă resurse multiple pentru a transforma educația într-o experiență individualizată. Aceasta nu doar că ajută elevii să învețe într-un mod mai eficient, dar și susține profesorii să creeze medii educaționale care sunt mai accesibile, mai interesante și mai bine adaptate la diversitatea din sălile de clasă.

UTILIZĂRI CURENTE ALE NOILOR TEHNOLOGII ÎN EDUCAȚIE

Prof. Săceanu Ion

Liceul Mătășari, Județul Gorj

Noile tehnologii ale informației și comunicării se pretează la nenumărate tipuri de aplicații în instruire, în beneficiul direct sau indirect al celor ce învață. Relativ la activitățile de predare învățare, toate aceste instrumente îndeplinesc unul dintre următoarele roluri: **resurse pentru activitățile din clasă, suport în activitatea didactică, ajutor în activitatea elevilor.**

☀ *Resurse pentru activitățile la clasă*

Există aplicații care se adresează direct celor care învață pentru a-i ajuta să-și însușească informații sau să dobândească anumite competențe prin demonstrații, exemple, explicații, simulări.

Exemple de asemenea resurse:

- software educațional. Acestea cuprind aplicații drill and practice, tutoriale, simulări, programe de tipul problem-solving, combinații între acestea.
- materiale video interactive. Includ software creat pentru diverse activități de training și instruire, prezentări de materiale și programe informative, scenarii de tip problem -solving, tutoriale interactive - toate acestea pe CD-ROM sau disponibile pe Internet.
- cursuri pentru educație la distanță.

☀ *Suport în activitatea didactică*

Cadrele didactice utilizează tehnologiile informației și comunicării pentru realizarea materialelor suport de lecții sau pentru organizarea mai eficientă a clasei și timpului.

Exemplele includ tehnologiile ca suport pentru următoarele tipuri de sarcini:

- **pregătirea și printarea materialelor didactice.** Presupun folosirea procesoarelor de text și sistemelor DTP pentru realizarea testelor, foilor de calcul, diplomelor etc.
- **înregistrarea progresului elevilor și analiza datelor.** Includ programe de gestiune a bazelor de date, calcul tabelar, programe speciale de notare, pachete pentru analiză statistică și instrumente pentru management asistat de calculator.
- **pregătirea și realizarea prezentărilor informative și formative.** Aceste activități presupun utilizarea instrumentelor de grafică, programe de authoring multimedia sau hypermedia, software de prezentare (PowerPoint), sisteme de prelucrare video.

- **organizarea timpului.** Presupune instrumente de planificare a timpului, realizare a orarului și calendarelor de activități.

☀ *Instrumente pentru cei care învață*

Aceste resurse bazate pe noile tehnologii ale informației și comunicării sunt utile pentru elevi în realizarea rapidă, facilă și eficientă a sarcinilor de muncă individuale. Multe dintre programe sunt aceleași cu cele folosite de profesori. Cele mai populare aplicații sunt centrate pe:

- **redactarea temelor în toate ariile curriculare.** Elevii și studenții utilizează procesoarele de text și sistemele DTP pentru aceste tipuri de sarcini.
- **ajutor în realizarea proiectelor de cercetare.** Presupune referințele la enciclopedii electronice, baze de date, sisteme online.
- **asistența pentru sarcinile de învățare / asimilare în diverse domenii.** Se referă la sistemele / editoare muzicale, simulatoare.
- **dezvoltarea produselor și prezentărilor.** Pentru realizarea acestui scop, se folosesc utilitare grafice, programe de authoring multimedia / hypermedia, software de prezentare, sisteme de prelucrare video.

În majoritatea cazurilor, un produs software își găsește aplicații în diverse arii educaționale. De exemplu, un software de procesare de text poate demonstra concepte lingvistice sau gramaticale, poate fi folosit pentru pregătirea materialelor didactice sau poate fi utilizat de elevi în redactarea temelor. Pe de alta parte, unele produse software sunt realizate cu un scop precis (tutorialele).

Categoriile generale de mai sus încearcă să surprindă și să clarifice aria de impact a noilor tehnologii ale informației și comunicării în educație; succesele în practică constituie mai degrabă apanajul unui spirit căutător decât urmarea unor norme rigide de aplicare.

BIBLIOGRAFIE:

- ☀ Balan B., Cucos C.,(coord) Psihopedagogie, Ed. Polirom, Iasi, 1998;
- ☀ Bontas I., Pedagogie, Ed. All,Bucuresti,1994;
- ☀ Cerchez E., Serban M., Sisteme de calcul, Ed.L&S Infomat, Bucuresti, 1998;
- ☀ Cerghit I., Metode de invatamant, E.D.P.,1996.

CALCULATORUL - INSTRUMENT DIDACTIC

Prof. Săceanu Ion

Liceul Mătășari, Județul Gorj

Avansul tehnologiei informaționale schimbă radical modul nostru de viață, de comunicare cu ceilalți, de recepționare a informațiilor. Este de așteptat ca rolul calculatorului în viața noastră să fie esențial. Tot mai multe cadre didactice încep să pună mare accent pe pregătirea personală în domeniul informaticii și, implicit, pe utilizarea mijloacelor moderne de învățare, întrucât perspectivele deschise de utilizarea calculatorului în clasă sunt multiple.

Un aspect important al politicilor naționale în direcția formării noilor generații este folosirea calculatorului ca suport de învățare, ca mijloc didactic integrat în predarea diferitelor discipline, deci calculatorul poate fi un prieten de nădejde al profesorului. Cu ajutorul unui calculator :

- se pot elabora și redacta planuri de lecții, schițe, desene, scheme, fișe de lucru individuale sau de grup, pentru elevi ; aceste materiale, stocate sub forma de fișiere, pot fi periodic actualizate, pot fi listate la imprimantă apoi multiplicare pentru toți elevii clasei ;
- se pot utiliza facilități multimedia pentru a susține auditiv și vizual teoria (prezentări multimedia) ;
- se pot accesa informații de pe CD-uri, DVD-uri,

În educația permanentă, cărțile nu mai constituie singurul instrument al educației. Teatrul, radioul, televizorul, cinematograful, calculatorul sunt din ce în ce mai utilizate.

Calculatorul este foarte util atât elevului cât și profesorului însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătățească calitativ procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze.

Calculatorul trebuie folosit astfel încât să urmărească achiziționarea unor cunoștințe și formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerințelor unei societăți aflată într-o permanentă evoluție. Acesta trebuie să fie pregătit pentru schimbări, să le întâmpine cu entuziasm nu cu frică și rezistență.

Dacă elevii sunt orientați cu încredere spre schimbare, ei vor simți nevoia de a fi instruiți cât mai bine pentru a face față noilor tipuri de profesii. Eșecul în dezvoltarea capacității de a reacționa la schimbare poate atrage după sine pasivitatea și alienarea.

Calculatorul, acest mijloc modern și inteligent, reprezintă o necesitate a prezentului și cu atât mai mult a viitorului. Valențele formative ale calculatorului sunt multiple. Pe lângă faptul că le dezvoltă copiilor atenția, gândirea logică și creativă, le dezvoltă interesul pentru cunoaștere și le cultivă încrederea în forțele proprii, permițând acestora să participe la propria lor formare.

Folosind calculatorul în activitatea instructiv-educativă contribuim la schimbări majore în ceea ce privește strategiile de lucru cu elevii, se reînnoiesc tehnicile de predare și de învățare, modificând radical rolul învățătorului.

Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-și îndeplinească mai bine funcția sa didactică fundamentală.

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme și integrarea creativă a tehnologiilor informatice și comunicaționale în procesul de instruire.

Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă. De ceva vreme, învățământul românesc a venit în întâmpinarea dorinței elevilor de a ști să utilizeze calculatorul. În contextul societății moderne actuale, datorită faptului că întreaga lume tinde să se transforme într-o societate informațională, apare nevoia ca, încă de la cele mai fragede vârste, copiii să fie pregătiți pentru un contact benefic cu lumea în care trăiesc, prin intermediul calculatorului.

Lumea contemporană reprezintă o permanentă și inedită provocare pentru educație. Existența fiecărui individ în parte, ca și a întregii societăți în ansamblul ei, capătă deci un ritm din ce în ce mai alert, devine tot mai marcată de necesitatea cunoașterii rapide, complete și corecte a realității înconjurătoare, pentru ca luarea deciziilor să fie făcută ferm, oportun și competent. Aceasta duce inevitabil la creșterea volumului de informații ce trebuie analizat, la necesitatea stocării și prelucrării acestora, deci la necesitatea utilizării calculatorului atât în viața de zi cu zi cât și în procesul instructiv-educativ.

Calculatorul este foarte util atât elevului cât și profesorului însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătățească calitativ procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze. Calculatorul trebuie folosit astfel încât să urmărească achiziționarea unor cunoștințe și formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerințelor unei societăți aflată într-o permanentă evoluție. Profesorul trăiește el însuși într-o societate în schimbare, și din fericire, în prima linie a schimbării, astfel încât va trebui să se adapteze, să se acomodeze, să se perfecționeze continuu.

Deci, introducerea în școala a Internetului și a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Astfel actul învățării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor și muncii profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu profesorul.

Utilizarea calculatorului prezintă numeroase avantaje :

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;

- Consolidarea abilităților de investigare științifică;
- Conștientizarea faptului ca noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă
- Instalarea climatului de autodepașire, competitivitate;
- Mobilizarea funcțiilor psihomotorii în utilizarea calculatorului;
- Dezvoltarea culturii vizuale;
- Formarea deprinderilor practice utile ;
- Asigură pregătirea elevilor pentru o societate bazată pe conceptul de educație permanentă (educația de-a lungul întregii vieți);
- Determină o atitudine pozitivă a elevilor față de disciplina de învățământ la care este utilizat calculatorul și față de valorile morale, culturale și spirituale ale societății ;
- Ajută elevii cu deficiențe să se integreze în societate și în procesul educațional ;

De asemenea calculatorul este extrem de util deoarece stimulează procese și fenomene complexe pe care nici un alt mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidență. Astfel, prin intermediul lui se oferă elevilor, modelări, justificări și ilustrări ale conceptelor abstracte, ilustrări ale proceselor și fenomenelor neobservabile sau greu observabile din diferite motive. Permite realizarea unor experimente imposibil de realizat practic datorită lipsei materialului didactic, a dotării necorespunzătoare a laboratoarelor școlare sau a pericolului la care erau expuși elevii și profesorul. Elevii au posibilitatea să modifice foarte ușor condițiile în care se desfășoară experimentul virtual, îl pot repeta de un număr suficient de ori astfel încât să poată urmări modul în care se desfășoară fenomenele studiate, pot extrage singuri concluziile, pot enunța legi.

Utilizarea calculatorului și a Internetului permit o înțelegere mai bună a materiei într-un timp mai scurt. Se reduce timpul necesar prelucrării datelor experimentale în favoarea unor activități de învățare care să implice procese cognitive de rang superior: elaborarea de către elevi a unor softuri și materiale didactice necesare studiului. Se dezvoltă astfel creativitatea elevilor. Aceștia învață să pună întrebări, să cerceteze și să discute probleme științifice care le pot afecta propria viață. Ei devin persoane responsabile capabile să se integreze social.

În cazul evaluării se elimină subiectivitatea umană, elevul fiind protejat de capriciile profesorului. Poate chiar să se autoevalueze. Este redusă starea de stres și emotivitatea elevilor. Există posibilitatea evaluării simultane a mai multor elevi cu nivele de pregătire diferite, deoarece testele de evaluare sunt realizate de asemenea pe nivele de dificultate diferite.

Se pot realiza recapitulări, sinteze, scheme atractive, animate care să ducă la reținerea mai rapidă a informației esențiale. Se pot realiza jocuri didactice în scopul aprofundării cunoștințelor și dezvoltării abilităților practice sau în scopul îmbogățirii acestora, proiecte, portofolii.

Elevii pot realiza pagini web de prezentare a școlii, a orașului, a țării (cu obiective turistice), a culturii, obiceiurilor și tradițiilor poporului român, a materialelor didactice elaborate de ei și de profesorii lor. De asemenea elevii pot fi antrenați în realizarea unor afișe, reviste, teste, diferite programe și softuri educaționale, jocuri, pliante publicitare, activități educative interactive.

Utilizarea calculatorului în școala nu trebuie să fie limitată doar la un anumit domeniu, de exemplu informatica; calculatorul trebuie să-și găsească loc și în cadrul altor discipline, într-un mod rațional și bine gândit.

Deși avantajele utilizării calculatorului în educație sunt numeroase, elevul nu trebuie transformat într-un “robot” care să știe doar să-l folosească. El trebuie să realizeze atunci când este posibil experimentele reale, deoarece îi dezvoltă spiritul de observație, capacitatea de concentrare, răbdarea, atenția, abilitățile practice.

De asemenea, educația nu se realizează numai prin simpla dezvoltare intelectuală. Tot atât de importantă este și necesitatea educației pentru viață, tot ceea ce generează interes și cunoaștere. Deci nu se poate pune problema înlocuirii profesorului cu calculatorul. Acesta trebuie utilizat doar pentru optimizarea procesului instructiv-educativ, în anumite etape. Deoarece softul educational nu poate raspunde tuturor întrebărilor neprevazute ale elevilor, profesorul va detine întotdeauna cel mai important rol în educație!

BIBLIOGRAFIE:

- Masalagiu C., Asiminoaei I., *Didactica predării informaticii*, Ed. Polirom București;
- Mircescu M., Moldoveanu Mihaela, *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Ed. Printech, București, 2006;
- Oprea Crenguta Lacrimioara, *Strategii didactice interactive*, EDP RA, București, 2007.

PROVOCĂRILE EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Săceanu Ion

Liceul Mătășari, Județul Gorj

Evoluția actuală și viitoare a educației și învățământului va fi din ce în ce mai marcată de un ansamblu complex de evoluții ce se înregistrează deja în toate componentele fundamentale ale societăților și civilizației contemporane.

De-a lungul timpului, metodele și mediile de învățare au evoluat semnificativ, reflectând schimbările tehnologice și culturale ale societății. Sistemul educațional din prezent nu mai seamănă deloc cu sistemul de acum 15-20 de ani, așa cum actualul sistem nu va mai avea aproape nimic din cel de peste 10-15 ani. Educația nu va dispărea niciodată, asta e clar, ea e foarte importantă pentru individ, pentru societate. Doar că va lua diverse forme și se va adapta la evoluția tehnologiilor și la exigențele din acel moment. Viitorul educației depinde în mare măsură de adaptare. De adaptarea sistemelor de învățământ la noile provocări și la tot ce ține de învățare, de predare modernă, modernizată. Educația viitorului va porni de la principii de bază, pe care le avem și în prezent, dar va avea mult mai multe variante pentru a ajunge la obiectivele propuse. Implicarea dascălilor și a autorităților din învățământ va fi esențială pentru sisteme de educație performante, care îi pot ajuta pe elevi să învețe mai ușor și mai bine.

Integrarea unor metode noi de predare sau adaptarea celor care funcționează cel mai bine în funcție de fiecare copil și de abilitățile sale, și o raportare la tehnologie cât mai bine articulată, dar și testări și încercări de găsim a celor mai bune combinații de metode de predare-învățare pentru formarea unor oameni capabili să se descurce în orice context sunt câteva variante pentru educația viitorului.

Concomitent cu această evoluție apar necesități majore de reorganizare a proceselor educaționale și a sistemelor instituționale ale educației și învățământului, amplificate de apariția și dezvoltarea tot atât de rapidă a noilor tehnologii ale educației propriu-zise -computerul, tehnologiile multimedia, CD-ROM, înregistrarea video, internetul, ciberspațiul etc., care reclamă o nouă organizare a proceselor învățării, bazată nu pe stat în clase și pe ascultarea pasivă de către elevi a profesorilor, ci pe utilizarea, din ce în ce mai masivă, a noilor tehnologii informaționale și folosirea lor în „clase fără pereți”, respectiv, acasă, la distanță față de școală etc.

În contextul actual când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informațională apare nevoia de cunoaștere și la nivel informațional prin utilizarea calculatorului în educație, prin crearea de competențe digitale care vor oferi tinerilor o pregătire diversificată în viitor.

Apariția calculatorului ca sursă de învățare, diversificarea mijloacelor digitale moderne în scop evolutiv, pătrunderea hardware-ului și software-ului în România reprezintă o permanentă provocare pentru educație.

În prezent, avem accesul deschis la resurse educaționale, facilitate desigur de tehnologiile informației și ale comunicațiilor cu scopul de a dobândi competențe și cunoștințe care să ne permită să evoluăm, să ne formăm și perfecționăm, să participăm activ în societatea românească bazată pe cunoaștere. Este unul din avantajele de care ar trebui să beneficieze atât elevii, cât și profesorii în vederea accesului la educație, la schimbul de resurse online, pentru consultare personală sau profesională. Informatica este studiul lucrului individual, al creării de competențe și priceperi proprii, al dezvoltării deprinderilor de a lucra singur și de a crea un mod de gândire aparte.

În ceea ce privește mediul școlar, elevul trebuie să se adapteze cerințelor școlii, să aibă capacități de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul astfel încât să achiziționeze cunoștințe pe care, treptat, le va pune în practică.

Introducerea în școală a tehnologiilor informației și ale comunicării duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Actul de învățare nu mai reprezintă în totalitate munca profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării profesorului cu clasa de elevi. Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare la distanță sunt diferite: prin video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații, pe care cadrul didactic le trimite elevilor.

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurtă sau abreviată de tip chat sau sms se face simțită deja de la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasă deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridian diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orientului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi. În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Educația digitală necesită adaptarea curriculum-ului și a metodelor de predare pentru a exploata pe deplin avantajele tehnologiei. Acest lucru include integrarea resurselor digitale interactive și utilizarea platformelor de învățare online. Monitorizarea și evaluarea calității educației digitale reprezintă o provocare, fiind necesare instrumente și indicatori specifici pentru a asigura că standardele educaționale sunt menținute la un nivel ridicat.

O tendință emergentă este adoptarea modelului hibrid de învățare, care combină elementele ale educației tradiționale cu cele ale educației digitale. Acest model oferă flexibilitate și accesibilitatea învățării online, menținând în același timp interacțiunea directă și beneficiile sociale ale educației tradiționale. Tehnologiile digitale permit personalizarea învățării, adaptând materialele și metodele de predare în funcție de nevoile fiecărui elev. Acest lucru poate îmbunătăți performanțele educaționale și poate crește satisfacția și motivația elevilor.

În contextul actual, creșterea și îmbunătățirea nivelului de competențe digitale în toate stadiile procesului de educație și formare, la nivelul tuturor segmentelor populației se dovedește a fi nu un moft sau un vis, ci o necesitate. Multe școli și sisteme educaționale din întreaga lume au reușit să găsească un echilibru între tradiție și inovație, oferind modele de succes care pot fi adaptate și implementate în alte contexte. Aceste exemple includ programe care combină învățarea bazată pe proiecte cu lecții tradiționale, utilizarea tehnologiei în mod creativ pentru a sprijini învățarea și abordări pedagogice care promovează atât competențele digitale, cât și dezvoltarea personală.

Viitorul educației va fi influențat de inovațiile tehnologice și cercetările în domeniul educațional.

BIBLIOGRAFIE:

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație, EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpiu Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Instruirea interactivă, Editura POLIROM, București, 2013.

PROVOCĂRI ALE PREDARII-INVATARII-EVALUARII MUZICII ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Eleonora Scînteie
Colegiul Național „Gh.Roșca Codreanu” Bârlad

„Adevărata cultura nu constă în acumularea de cunoștințe, ci în capacitatea de a le aplica în viața de zi cu zi”
M. Eminescu

Educația stă la baza formării unei societăți. Cu cât oamenii sunt mai bine educați, cu atât nivelul de viață este mai ridicat. Școala astăzi și pentru viitor presupune o schimbare profundă. Schimbarea însă nu înseamnă doar tehnologizare și inovare, ci se bazează mai ales pe comunicare prin evitarea ideilor deja cunoscute. Elevii sunt încurajați să gândească critic, nu să spună cuvânt cu cuvânt lecția, ci să interpreteze și să își exprime opinia față de cele discutate la clasă, nu să ofere explicația profesorului că fiind singura valabilă, să întreprindă activități autodidactice, să nu aștepte ca toată informația să vină din partea dascălului, ci să evalueze și să se autoevalueze în diferite situații -plecând de la niște criterii stabilite anterior-. Elevii să nu aștepte un feedback ferm și imediat, ci să înțeleagă că notarea este doar un sistem convențional de evaluare și că aceasta reprezintă realitatea la un moment dat. Ei trebuie să se implice activ în activitățile școlare și extrașcolare -adesea cu caracter interdisciplinar- pentru a corela și aplica noțiunile învățate. Rolul profesorului rămâne la fel de important, deși el nu mai este cel care controlează tot procesul de predare-învățare-evaluare. Rămâne resursa principală de instrucție și educație, dezvoltându-și și alte calități:- de mentor, de ghid, de organizator etc. Profesorii trebuie să dea elevilor sentimentul de siguranță și confort stimulându-le creativitatea și dezvoltându-le stima de sine. Elevului nu i se cere doar să dețină cunoștințe, ci să fie capabil și să le aplice în viața de zi cu zi. Pe scurt, absolventul școlii trebuie să îndeplinească cele trei condiții de bază: *știu - știu să fac - știu să fiu*. În ultimii ani, utilizarea internetului a cunoscut o dezvoltare largă, o serie de factori influențând adoptarea tehnologiilor web și multimedia în programele de învățământ. Tehnologia în educație are ca prim avantaj diversificarea metodelor de predare. Prin utilizarea prezentărilor, videoclipurilor sau jocurilor online educative, profesorul oferă posibilitatea elevilor de a învăța despre subiectele discutate, prin metode inovative care îi captivează. De asemenea, prin anumite jocuri și aplicații pentru mai mulți elevii, aceștia vor colabora în rezolvarea sarcinilor, vor reuși să lucreze ca o echipă pentru a duce la final sarcinile propuse. În acest mod, prin utilizarea tehnologiei, profesorilor le va fi mai ușor să realizeze fișe de lucru sau alte materiale necesare în desfășurarea orelor. Folosind un calculator pot schimba cu ușurință structura sau formularea cerințelor și în acest mod nu trebuie să refacă toată fișa de lucru. Sarcinile de lucru, în general, sunt mai concise. Se utilizează de multe ori întrebările grilă sau cele cu răspuns scurt, stabilindu-se mai precis și punctajul pentru evaluare. Într-o clasă în care sunt folosite o varietate de strategii de instruire, elevii pot să-și dezvolte competențele de gândire și învățare sunt profund implicați în procesul instructiv, se simt provocați și rezultatele progresului școlar sunt evidente. Profesorii unor astfel de clase conștientizează avantajele utilizării strategiilor moderne în procesul de predare-învățare-evaluare pentru a-i face pe elevi să devină responsabili de propriul proces de învățare.

Educația muzicală este disciplina care poate beneficia din plin de sprijinul tehnologiei. Educația muzicală se realizează prin contactul nemijlocit cu muzică, prin receptarea mesajului sonor-artistic, stabilindu-se astfel o comuniune psihică dintre elev și opera de artă, dintre structurile conștiente și inconștiente ale personalității elevului și conținutul mesajului artistic muzical. Nu poate fi emisă o apreciere valorică unei creații fără activitatea de receptare a ei. Nu putem percepe frumosul într-o lucrare muzicală fără cultivarea sensibilității, a capacității de a trăi emoțional mesajul sonor. Obiectivele educației muzicale sunt multiple însă, toate converg spre a ne face apti să trăim o autentică emoție estetică, să resimțim și să trăim bucuria și satisfacția actului creator. Scopul fundamental al acestui proces este acela de îmbogățire a experienței elevului și de sensibilizarea lui prin declanșarea emoției și a trăirii. Nu pot fi educate capacitățile de a medita despre muzică fără a o audia.. Elevul trebuie să urmărească atent muzica pentru a putea îndeplini anumite sarcini indicate de către profesor. Dezvoltarea auzului muzical se realizează în mod obișnuit în mediul educațional prin audiții active și cu sarcini de lucru precizate ulterior audiției. Audiția activă este specifică educației muzicale și permite dezvoltarea

competențelor în cadrul procesului de predare-învățare-evaluare. Audiția activă este dirijată de către profesor și conduce la însușirea unor noțiuni și informații muzicale, profesorul încercând să formeze un gust muzical elevilor săi. Elevii sunt îndrumați spre dobândirea de experiențe ascultând activ și făcând observații despre fragmentul audiat, și astfel, își dezvoltă și abilitățile lingvistice și de comunicare. Profesorul pregătește subiectele ce urmează fi discutate cu elevii, astfel încât să fie ascultată cât mai multă muzică în cadrul lecției. Audiția începe cu un fragment introductiv de prezentare a lucrării și precizarea de sarcini. Sarcinile trebuie formulate clar și concis pentru a fi ușor de găsit în timpul audierii. Elevii ascultă fragmentul muzical încercând să găsească soluții la sarcinile date de profesor. Acest mod de lucru duce la formarea auzului activ al elevului. La sfârșitul audiției răspunsurile sunt verificate și are loc o dezbatere asupra fragmentului muzical audiat. Ascultarea și înțelegerea muzicii nu trebuie privită drept un proces doar cognitiv ci, ca un proces complex în care se împletesc elemente senzoriale, emoționale și raționale. Este necesar ca profesorul de muzică să conducă pe elevi în universul cunoașterii lucrărilor de muzică sub o formă atractivă. Important și benefic este ca elevii să asculte, să memoreze și să poată reproduce ulterior un fragment muzical, sau să poată recunoaște după audiție o melodie. Elevii pot observa modul în care o lucrare a fost compusă într-o anumită epocă și astfel să o înțeleagă, să fie pătrunși de mesaj și să devină sensibili la ceea ce ascultă. În cadrul audițiilor muzicale se creează o atmosferă emoțională deosebită de comunicare cu arta muzicală. De exemplu, în poemul simfonic „Vltava” Bedrich Smetana ne trimite pe apa curgătoare care îți induce o stare de liniște și calm, de speranță, lumina, încredere, putere, iubire față de oameni și natura. Lumea animalelor poate fi întâlnită în basmul muzical „Petrică și lupul” a compozitorului Serghei Prokofiev, în care viorile prin sonoritățile sprintene sugerează vocea copilului, lupul este întruchipat de sunetele grave ale cornilor, pisica, cu mersul ei de felină, este înfățișată de timbrul clarinetului, vocea răgușită a bunicului este exprimată de fagot, păsărica ciripește prin glasul flautului iar măcăiutul rățoiului este redat de timbrul oboiului. În suita pentru orchestră „Carnavalul animalelor” compozitorul Camille Saint-Saens, printr-o succesiune de piese scurte, schițează portrete din lumea animală. Astfel, leul este înfățișat de întreaga orchestra printr-un marș triumfal, ce sugerează puterea și autoritatea unui rege, iar elefantul, cu mersul său greoi se recunoaște din sunetele grave ale contrabasului. Cotcodăciul găinilor este redat de ciocăniul clapelor pianului, iar cântecul cucului, care înveselește liniștea pădurii, este sugerat de sunetele catifelte ale clarinetului. Experiențele și expresia artistică acumulate în cadrul orelor de educație muzicală promovează abilitățile de învățare ale elevilor, abilitățile sociale, imaginea de sine pozitivă, precum și abilitatea de a înțelege și de a analiza lumea înconjurătoare prin diverse forme de exprimare. Învățarea despre moștenirea culturală națională și universală, prin artă, prin diversele ei forme de exprimare, întărește capacitățile elevilor de cunoaștere și socializare. Abilitatea de a imagina și de a crea imagini mentale este cheia dezvoltării gândirii etice a unui elev. Scopul exprimării muzicale în educație este de a le oferi elevilor experiențe artistice și de a le spori interesul în relație cu muzica. Muzica exprimă și, totodată, determină cea mai vastă gamă a trăirii umane. Studii științifice au dovedit că muzica este o preocupare extrem de importantă pentru toți copiii. Ea poate duce la o mai bună dezvoltare a creierului, la creșterea conexiunii umane și chiar și la ameliorarea stresului.

Integrarea TIC și a tehnologiilor multimedia în cadrul activităților instructiv-educative pot asigura crearea unui mediu favorabil de învățare în vederea creșterii accesului la o educație de calitate. Utilizând noile tehnologii-internetul și sursele de documentare on-line- fiecare elev are șanse egale de dezvoltare intelectuală. De aceea, predarea-învățarea-evaluarea trebuie să se realizeze prin utilizarea resurselor și instrumentelor noilor tehnologii, dar, și prin folosirea unor metode activ-participative care să solicite interesul, creativitatea, imaginația și implicarea activă a elevului în procesul educațional. Inițierea și instruirea teoretică în taina muzicii, oricât de bine s-ar realiza și prin orice metode nu pot substitui contemplarea propriu-zisă a creațiilor muzicale. „Muzica dă suflet universului, aripi gândirii, avânt închipuirii, farmec tinereții, viața și veselie tuturor lucrurilor. Ea este esența ordinii, înălțând sufletul către tot ce este bun, drept și frumos”, afirma Platon în antichitate.

Bibliografie:

- CEOBANU C. Învățarea în mediu virtual, Iași, Ed. Polirom, 2016
COZMA C. Meloeticul, eseu semiotic asupra valorilor morale ale creației artistice muzicale, Iași, Ed. Junimea, 1996.
CUCOȘ C. Informatizarea în educație , Iași, Ed. Polirom, 2006

GAGIM I. Știința și arta educației muzicale, Chișinău, Ed. ARC, 1996.
GHERGHINESCU R., Rolul și locul empatiei în structura competenței didactice București, Ed. ALL Educațional, 1999.
MĂRCUȘ S., Competența didactică, București, Ed. ALL Educațional, 1999.
MITROFAN, N., Aptitudinea pedagogică, București, Ed. Academiei, 1988.
NICOLA, I. Tratat de pedagogie școlară, București, Editura didactică și pedagogică, 1996.

LEADERSHIP EFICIENT ÎN ORGANIZAȚIA ȘCOLARĂ

Prof. Secășan Gyöngyi

Școala Gimnazială „Victor Jinga” Sighișoara

INTRODUCERE

Leadership-ul educațional reprezintă un factor esențial în dezvoltarea și eficientizarea instituțiilor de învățământ. Un director de școală nu este doar un administrator, ci și un vizionar care influențează calitatea actului educațional, climatul organizațional și performanțele elevilor. Un leadership eficient în organizația școlară presupune adoptarea unui stil managerial adecvat, capacitatea de a gestiona schimbarea și de a promova inovația în educație.

Scopul acestui studiu este de a analiza diferitele stiluri manageriale, de a contura portretul liderului ideal în educație și de a evidenția rolul directorului în școala modernă. De asemenea, va fi analizată importanța managementului schimbării și a inovării în sistemul educațional contemporan.

1. STILURI MANAGERIALE – DELIMITĂRI CONCEPTUALE

În literatura de specialitate, leadership-ul managerial este asociat cu diferite stiluri de conducere, fiecare având caracteristici specifice și impact asupra organizației. Lewin, Lippitt și White (1939) au identificat trei stiluri principale de leadership: autocratic, democratic și laissez-faire.

- Stilul autocratic se caracterizează prin luarea deciziilor de către lider, fără consultarea echipei. Acest stil poate asigura eficiență pe termen scurt, dar poate genera insatisfacție și lipsă de motivație în rândul profesorilor.

- Stilul democratic promovează participarea activă a cadrelor didactice în luarea deciziilor și în gestionarea problemelor școlii. Studiile arată că acest stil crește angajamentul profesorilor și îmbunătățește performanța elevilor (Goleman, 2000).

- Stilul laissez-faire presupune o implicare minimă a liderului, lăsând echipa să își gestioneze activitățile în mod independent. Acest stil poate fi eficient în cazul echipelor foarte competente, dar poate duce la lipsă de coordonare și scăderea eficienței în context educațional.

Pe lângă aceste stiluri clasice, leadership-ul transformativ (Bass, 1985) este tot mai des promovat în educație. Acesta se bazează pe inspirație, viziune și schimbare, având un impact profund asupra dezvoltării organizației școlare.

2. PORTRETUL LEADERULUI IDEAL ÎN EDUCAȚIE

Un lider eficient în educație trebuie să îmbine competențele manageriale cu cele de leadership. După Burns (1978), liderul ideal este cel care influențează pozitiv echipa și creează o viziune clară asupra viitorului organizației.

Caracteristicile esențiale ale unui lider educațional eficient includ:

- Viziune și capacitate de planificare strategică – un lider trebuie să înțeleagă tendințele educaționale și să stabilească obiective clare.
- Abilități de comunicare și empatie – un bun lider trebuie să inspire și să motiveze echipa, facilitând un climat pozitiv de colaborare.
- Decizii bazate pe date și analiză – directorul modern trebuie să utilizeze date pentru a evalua progresul școlii și a implementa schimbări.
- Capacitatea de a gestiona conflictele – gestionarea eficientă a conflictelor este esențială pentru menținerea unui climat sănătos în școală.
- Flexibilitate și deschidere spre inovație – liderul trebuie să fie capabil să adapteze metodele educaționale la noile realități tehnologice și sociale.

După Goleman (2000), inteligența emoțională joacă un rol esențial în eficiența unui lider, fiind un predictor al succesului managerial.

3. ROLUL ȘI TIPURILE DE DIRECTORI ÎNTR-O ȘCOALĂ MODERNĂ

Într-o școală modernă, directorul nu mai este doar un administrator, ci un facilitator al procesului educațional și un agent al schimbării. Conform lui Fullan (2001), directorii de școli trebuie să îndeplinească mai multe roluri esențiale:

1. Manager organizațional – asigură buna funcționare a activităților administrative, gestionarea resurselor și respectarea legislației educaționale.
2. Lider pedagogic – coordonează procesul educațional și promovează metode inovatoare de predare.
3. Agent al schimbării – implementează reforme educaționale și adaptează școala la cerințele societății contemporane.
4. Mediator și comunicator – interacționează cu profesorii, elevii, părinții și comunitatea pentru a crea un mediu educațional eficient.
5. Promotor al dezvoltării profesionale – susține formarea continuă a cadrelor didactice pentru a îmbunătăți performanțele școlare.

Directorii pot fi clasificați în funcție de stilul de conducere: directori autoritari, participativi, inovatori și democrați. Modelul ideal este cel al directorului transformativ, care încurajează colaborarea, adaptabilitatea și progresul educațional.

4. MANAGEMENTUL SCHIMBĂRII ȘI INOVĂRII ÎN EDUCAȚIE

Schimbarea și inovația sunt esențiale pentru progresul sistemului educațional. Potrivit lui Kotter (1996), implementarea eficientă a schimbărilor în educație presupune:

- Crearea unui sentiment de urgență pentru schimbare.
- Construirea unei echipe de lideri ai schimbării.
- Definirea unei viziuni clare și a unei strategii de implementare.
- Implicarea activă a cadrelor didactice și elevilor în procesul de transformare.
- Monitorizarea și ajustarea continuă a strategiilor educaționale.

În contextul tehnologiei, inovația în educație presupune integrarea instrumentelor digitale (tablete, platforme online, inteligență artificială), dezvoltarea metodelor interactive de predare și promovarea învățării personalizate.

CONCLUZII

Un leadership eficient în educație necesită un echilibru între competențele manageriale și cele de leadership transformativ. Directorii de școli trebuie să fie lideri vizionari, capabili să gestioneze schimbarea și să promoveze inovația. Prin adoptarea unor strategii manageriale adecvate și prin dezvoltarea unui climat organizațional pozitiv, se poate asigura succesul educațional al elevilor și al comunității școlare.

BIBLIOGRAFIE

- Bass, B. M. (1985). *Leadership and Performance Beyond Expectations*. New York: Free Press.
- Burns, J. M. (1978). *Leadership*. New York: Harper & Row.
- Fullan, M. (2001). *Leading in a Culture of Change*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Goleman, D. (2000). *Leadership That Gets Results*. Harvard Business Review.
- Kotter, J. P. (1996). *Leading Change*. Boston: Harvard Business School Press.
- Lewin, K., Lippitt, R., & White, R. K. (1939). Patterns of Aggressive Behavior in Experimentally Created "Social Climates". *Journal of Social Psychology*.

Educația în era digitală

Secu Cristina-Roxana
Liceul Tehnologic Lorin Sălăgean

De ceva timp suntem în era în care suntem înconjurați digital și constatăm că există tot felul de device-uri care mai de care inteligente și informația digitală este punctul lor comun. Acum, oriunde ne uităm vedem oameni captivați de dispozitivele lor de înaltă tehnologie: în timp ce se află la volan, când sunt la plimbare, la cumpărături, la o întâlnire cu prietenii, la restaurant, atunci când așteaptă la cabinetul doctorului, la toaletă, peste tot. Deși sunt conectați din punct de vedere electronic, oamenii sunt neatenți și deconectați de realitatea fizică

Învățământul românesc s-a schimbat mult în ultimii ani, și din păcate schimbarea nu a venit tocmai în bine. Atât părinții cât și elevii și profesorii sunt bombardati zilnic cu probleme politice, economice etc. Și rezultatul ... totul se răsfrânge asupra elevilor uitând că ei sunt generația următoare, ei sunt cei care trebuie să ducă mai departe ceea ce au luat de la părinții lor.

Tinerii de azi trăiesc în era tehnologiei, fie că ne place, fie că nu, asta este realitatea. Nu își mai fac permis la bibliotecă, citesc e-book-uri, nu mai caută informații în manual, dau un search pe net. Elevii români sunt premiați la nivel internațional pentru aplicații realizate pentru iPhone. Se vorbește tot mai mult despre viitorul educației, despre introducerea tehnologiei în școli, despre manuale digitale. Acum ceva timp Holcim a lansat primul manual digital sub forma unei aplicații de iPad. Lecția verde face parte din programul de CSR al producătorului de ciment și a debutat acum câțiva ani printr-un manual printat și o disciplină opțională introdusă în școli. Probabil că astfel de inițiative se vor înmulți și vom avea parte de multe manuale digitale.

În momentul în care se va face tranziția completă la manualele digitale, copiii noștri vor învăța mult mai ușor anumite lucruri. Experiența multi-media pe care o poate oferi o tabletă este extraordinară și cred că trecerea de la hârtie la aplicație va avea un impact similar cu cel al trecerii de la tăblițe la manuale. Dacă acest lucru se va intampla, atunci parintii nu vor mai fi nevoiti sa cumpere manuale de zeci de kilograme, achizitionand o tableta pe care vor instala gratuit aplicati necesare educatiei copiilor.

Conceptul de „digital learning” câștigă teren în întreaga lume. Dezvoltarea tehnologiei și apariția telefoanelor mobile, tabletelor și laptopurilor schimbă percepția asupra educației. Cu alte cuvinte, marile centre de dezvoltare în domeniul educației încearcă să aducă învățământul la un alt nivel, folosindu-se, practic, de dependența tinerei generații față de noile tehnologii.

Experții din domeniul educației văd potențialul care stă în spatele dispozitivelor electronice de care majoritatea oamenilor sunt dependenți în ziua de astăzi. Dacă în ultimii ani cărțile electronice au câștigat teren în fața celor clasice, învățământul poate atinge un nivel superior, adaptat cerințelor și obișnuințelor generației crescute în era digitală. Centrele dedicate inovației în domeniul educațional se ocupă deja cu dezvoltarea diferitelor platforme online pe

care elevii și studenții să le poată accesa cu ușurință, dar care să fie accesibile și profesorilor care-și doresc să își alinieze metodele de predare cerințelor moderne.

Problema care poate apărea în această direcție este aceea că profesorii sunt obișnuiți cu metodele de predare clasice și, chiar dacă folosesc un laptop, o tabletă sau un telefon mobil, nu se pot descotorosi atât de ușor de stilul cu care s-au obișnuit. De aceea, cei din industria „digital learning” încearcă să dezvolte platforme online și pentru profesori, unde ei să își poată evalua capacitatea de adaptare la învățământul digital și, în funcție de rezultat, să primească sfaturi despre cum pot evolua în această direcție a noilor metode de predare

O platforma educațională pe scurt, este un soft complex care permite administrarea unui domeniu (subdomeniu), gestionarea utilizatorilor pe domeniul respectiv, crearea și un management accesibil al cursurilor împreună cu activitățile și resursele asociate acestora, evaluarea online/offline sau autoevaluarea, comunicarea sincronă sau asincronă și multe altele. Totodată poate fi definită ca o învățare la distanță într-un mediu educațional evolutiv și bazat pe colaborare, care îmbină metodele didactice tradiționale cu metode bazate pe mijloace IT și având ca obiectiv creșterea performanțelor individuale ale educabililor.

Avantajele transformării digitale asupra educației sunt multiple: se pun la dispoziție multe tipuri de informații, prezenta unui tutor, învățarea colaborativă, se poate adapta la activitatea elevului, poate primi răspunsuri la orice întrebare, are loc o învățare complexă, se poate accesa orice tip de informație, un partener de educație pe termen lung chiar după ce nu mai avem contact cu profesorii, ne face să fim mai inteligenți, realitatea virtuală ajută copiii să realizeze experimente fără să pună viața în pericol

Dezavantajele transformării digitale asupra educației sunt: se petrece mult timp în fața ecranelor (5-8 ore), are un impact mare, informația devine fluidă, sistemele știu aproape tot despre individ, schimbarea rolului în educație, elevii nu mai citesc cărți datorită căutării pe Google.

Pericole- profesorii nu mai sunt indispensabili elevilor.

1. Big Data păstrează și prelucrează datele în cantități mari, sunt seturi mari de date.

Big Data se referă la toată informația pe care cineva o înregistrează *în scopul îmbunătățirii serviciilor* sale. Toate companiile care își doresc să se dezvolte. Oricine are ceva de vânzare, indiferent că e vorba de produse sau servicii. Reclamele sunt bazate tot pe Big Data, pe analiza comportamentală a oricui a intrat pe un website sau într-un magazin. Are patru caracteristici: volumul, viteza, varietatea datelor și veridicitatea datelor

2. O bază de date este o colecție structurată de înregistrări sau date.

O bază de date este o colecție de date centralizate, creată și menținută computerizat, în scopul prelucrării datelor în contextul unui set de aplicații. Prelucrarea datelor se referă la operațiile de introducere, ștergere, actualizare și interogare a datelor

O **bază de date**, uneori numită și **bancă de date** (abreviat **BD**), reprezintă o modalitate de stocare a unor informații și date pe un suport extern (un dispozitiv de stocare), cu posibilitatea extinderii ușoare și a regăsirii rapide a acestora. La prima vedere sarcina poate părea banală. Totuși, în condițiile în care este vorba de a lucra cu milioane de elemente, fiecare putând consta din mari cantități de date care trebuie accesate simultan prin internet de către mii de utilizatori răspândiți pe întreg globul; și în condițiile când disponibilitatea aplicației și datelor trebuie să fie

permanentă (de ex. pentru a nu pierde ocazia de a încheia afaceri), soluțiile bune nu sunt de loc simple.

Orice bază de date are următoarele proprietăți implicite: Baza de date este o colecție logică coerentă de date ce are cel puțin un înțeles ; Baza de date este destinată, construită și populată de date despre un domeniu bine precizat. Ea are un grup de utilizatori și se adresează unui anumit grup de aplicații ; O bază de date reprezintă câteva aspecte ale lumii reale creând orizontul propriu. Schimbările orizontului sunt reflectate în baza de date.

Inteligențele multiple la copii

Șerban Andreea Maria, Gradinita cu P.P.Cozia, Rm. Valcea

Dacă ne raportăm la TIM (teoria inteligențelor multiple), putem spune că omul se naște cu un anumit „profil” de „start” al inteligențelor multiple care îl definește – cu alte cuvinte, se naște cu un anumit nivel de dezvoltare a acestor inteligențe, iar experiențele diverse de-a lungul vieții, pot determina care dintre aceste inteligențe se dezvoltă și în ce măsură.

Cadrele didactice, profesorii, educatorii pot juca, deci, un rol semnificativ în identificarea, dezvoltarea și exploatarea acestor inteligențe în contexte educaționale formale, nonformale sau informale cu scopul de a eficientiza procesul de predare-învățare-evaluare.

Teoria inteligențelor multiple constituie o alternativă a muncii diferențiate, o strategie modernă de instruire interactivă care poate contribui la îmbunătățirea performanțelor școlare. „Individualizarea” definește acțiunea de adaptare a procesului didactic la particularitățile individuale ale elevilor. Învățământul modern are în vedere faptul că: fiecare elev este unic și are o individualitate proprie, fiecare elev dorește să se simtă respectat, nu pretinde atitudini și comportamente similare din partea tuturor elevilor, respectă diferențele individuale. Individualizarea învățării încurajează diversitatea, exprimă deschis încrederea în capacitatea de schimbare pozitivă, nu face economie în aprecieri pozitive la comportamentelor elevilor, subliniază rolul stimei de sine ca premisă în dezvoltarea personală.

În accepțiunea lui H.Gardner, inteligențele reprezintă capacitatea cognitivă a individului, descrisă printr-un set de abilități, talente, deprinderi mentale pe care le deține orice persoană dezvoltată normal, ele fiind grupate în opt categorii. Inteligența lingvistică – capacitatea de a rezolva și dezvolta probleme cu ajutorul codului lingvistic, sensibilitate la sensul și ordinea cuvintelor. Inteligența logico-matematică – capacitatea de a opera cu modele, categorii și relații, de a grupa, ordona și a interpreta date, capacitatea de a problematiza. Inteligența spațial-vizuală - capacitatea de a forma un model mental spațial, de a rezolva probleme prin intermediul reprezentărilor spațiale și ale imaginii, simțul orientării în spațiu, capacitatea de a citi hărți, diagrame, grafice. Inteligența muzicală – capacitatea de a rezolva probleme și de a genera produse prin ritm și melodie, sensibilitate la ritm, capacitatea de a recunoște diverse forme de expresie muzicală. Inteligența corporal-kinestezică – capacitatea de a rezolva probleme și de a genera produse cu ajutorul mișcării corpului, îndemânarea în manipularea obiectelor. Inteligența interpersonală – capacitatea de a rezolva probleme prin interacțiunea cu ceilalți, abilitatea de a discrimina și răspunde adecvat la manifestările și dorințele celorlalți. Inteligența intrapersonală - capacitatea de a rezolva probleme și de a genera produse prin cunoașterea de sine, capacitatea de acces la propriile trăiri și abilitatea de a le discrimina și exprima, conștientizarea propriilor cunoștințe, abilități, dorințe. Inteligența naturalistă – capacitatea de a rezolva probleme și de a dezvolta produse cu ajutorul taxonomiilor și a reprezentărilor mediului înconjurător. Inteligența

existențială – este identificată de H. Gardner ca fiind responsabilă de cunoașterea lumii, (specifică filozofilor), însă nu s-a reușit localizarea zonei cerebrale care o activează.

Aplicarea teoriei inteligențelor multiple presupune următoarele principii educaționale. Subiecții care învață trebuie încurajați să își cunoască și să utilizeze în învățare inteligențele cele mai potrivite structurii lor. Activitățile de învățare să fie proiectate în așa fel încât să implice diferite tipuri de inteligență. Evaluare învățării trebuie să măsoare multiple forme ale inteligenței. Inteligența interpersonală se manifestă prin abilitatea de a forma și de a menține diverse relații. Copiii care au abilitatea de a se juca împreună, de a empatiza, de a privi lucrurile din perspectiva celuilalt, cărora le place să fie în echipă și vor să îi ajute pe cei din echipă au inteligență interpersonală.

Un copil cu inteligență interpersonală își dă seama cum se simt alții, înțelege punctele de vedere ale celorlalți, inițiază, dezvoltă și menține relații sociale cu ceilalți, se joacă cu ceilalți, se simte confortabil și în ipostaza de colaborare și în cea de competiție. Împreună cu ei reguli ale grupului.

Copiii cu inteligență intrapersonală își înțeleg propriile sentimente și emoții. Pot să se izoleze pentru a-și explora sentimentele și emoțiile. Pot fi încapătăți când li se cere să acționeze în contradicție cu propriile lor sentimente. Pot fi mai deschiși decât colegii lor atunci când li se cere să își exprime sentimentele. Uneori convesează cu un prieten imaginar căruia îi povestesc cum se simt. Pot pune întrebări de natură filozofică. Un copil cu inteligență intrapersonală este conștient de propriile sale gânduri, sentimente și emoții, găsește modalități de exprimare a gândurilor, sentimentelor și emoțiilor sale, poartă conversații interioare, încearcă să înțeleagă motivațiile și comportamentele celorlalți, este independent și motivat, este preocupat de întrebări de natură filozofică.

Copiii cărora le place să scrie și să vorbească au inteligență lingvistică. Prind nuanțele din sensurile cuvintelor, ordonează corect cuvintele, identifică sunetele, ritmul și inflexiunile limbii și înțeleg capacitatea limbajului de a informa, de a convinge, de a reda stări de spirit. Un copil cu inteligență lingvistică învață prin ascultare, scriere, citire și discuții, imită sau maimuțărește vocile prietenilor și familie, se joacă/experimentează cu cuvintele, se descurcă mai bine decât cei de vârsta lui cu citit-scrisul și exprimarea orală, vorbește de la vârsta mică.

Copiii cu inteligență matematică și logică sunt cei care pot rezolva probleme și pot da soluții non-verbale. Le place ordonarea logică, claritatea și văd cu ușurință tiparele și conexiunile din jurul lor sortează jucăriile în sertar, caută să explice cauza și efectul, caută să găsească elemente comune, clasifică, speculează și fac predicții și încep să descopere regulile matematice și logice ale lumii în care trăim. Un copil cu inteligență logico-matematică cunoaște de mic concepte cum ar fi timp, spațiu, cantitate, număr, cauză și efect, înțelege semnificația simbolurilor și poate să creeze simboluri, este fascinat de tiparele din jur, face cu plăcere

activități de ordonare/aranjare, îi place să colecționeze și să clasifice, își aranjează obiectele din jur.

Copiii cu inteligență vizuală și spațială bine dezvoltată vor fi capabili să creeze sau să recreeze cu ușurință imagini sau obiecte. Își amintesc cum arătau obiectele și unde le-au văzut. Pot să se imagineze sau să imagineze un obiect într-un context total diferit. Știu să ghideze (să dea îndrumări și înțeleg indicațiile de orientare și se pot imagina urmând un anumit traseu. Își amintesc unde și-au pus lucrurile. Pot vizualiza obiectele în mișcare în spațiu tridimensional și prin spațiu și timp.

Copiii având inteligență kinestetică își mișcă cu ușurință propriul corp sau alte obiecte cu ajutorul unor manevre complicate. Umblă de mici și au dexteritate în mânăuirea jucăriilor. Își coordonează simultan mișcările în partea dreaptă și stângă a corpului. Pot fi agitați în clasă. Aspectul fizic poate fi robust – aleargă, se cațără, lovesc mingea, se leagănă. Memoria le va fi ajutată de activități care implică mișcare.

Copiii cu inteligență muzicală observă modele de sunete și sesizează diferențele de la vârstă mică. Tonalități, ritmuri și melodii le rămân în minte. Vor fi atrași de orice activitate legată de muzicalitate, vor avea talent la instrumente muzicale de mici. Vor dori să asculte muzică în orice împrejurare.

Copiii cărora le place să fie afară și sunt curioși să găsească modele și legături în natură au inteligență naturalistă. Acești copii manifestă uimire față de și afinitate cu mediul înconjurător. Această manifestare poate fi legată de mediul imediat – parcul, malul râului, curtea școlii sau legată de spații deschise mai vaste. Acest tip de inteligență se manifestă prin observarea detaliilor, curiozitatea față de speciile observate, speculații legate de existența diferitelor specii.

Prin urmare, Gardner (1983) accentuează faptul că, și evaluarea trebuie să fie adaptată cerințelor modelului TIM, în sensul că, evaluarea tradițională vizează doar inteligența lingvistică și cea logicomatematică, iar preocupările noastre ar trebui să vizeze modalitățile alternative de evaluare

Bibliografie:

- 1)Howar Gardner ,, Inteligente multiple,, editura Sigma, 2015
- 2)Ion Dumitru, Mariana Dragu, ,, Cartea inteligentelor multiple,, Editura Gimnasin,2000
- 3)Andrada Bogadi, Aphorodita Mocanu, ,, Teoria inteligentelor multiple,, , editura Stef, 2010
- 4) Silvia Breben, Georgeta Rui, Elena Gongea ,, Activitati bazate pe inteligente multiple,, Editura Reprograf, 2010

Educația Nonformală

Șerban Andreea Maria, Grădinița cu P.P. Cozia

Deși educația formală se situează pe primul loc, cea nonformală are o acțiune mai evidentă în momentul în care educabilii ajung la autoeducație. Educația nonformală a primit de-a lungul timpului o serie de definiții, dintre care reținem că ea constituie „ansamblul acțiunilor pedagogice proiectate și realizate într-un cadru instituționalizat extradidactic sau/și extrașcolar văzut ca „o punte între cunoștințele asimilate la lecții și informațiile acumulate informal”

Educația nonformală înseamnă orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerea lor în practică. Acest tip modern de instruire elimină stresul notelor din catalog, al disciplinei impuse și al temelor obligatorii. Înseamnă plăcerea de a cunoaște și de a te dezvolta. Trebuie să precizăm că este utilă respectarea unor reguli și principii pentru a desfășura activități nonformale de calitate. Acestea au la bază competențele și conținuturile educației formale și oferă diverse posibilități de aplicare a cunoștințelor dobândite în cadrul educației oficiale. Nu exclud efortul elevilor și sunt atractive datorită formelor lor variate (cercuri de lectură, sportive, cultural-științifice, întâlniri cu scriitori, cluburi de știință, serbări școlare, drumeții, excursii, tabere, expediții, școala de weekend, concursuri, vizionări de spectacole, vizite la muzee, biblioteci etc.). De regulă, activitățile au loc în școală și sunt constituite din cercuri pe discipline cu caracter tematic sau pluridisciplinar, competiții culturale/sportive, sesiuni de comunicări științifice, comemorări sau festivități, olimpiade etc. Au caracter formativ-educativ, sunt facultative sau opționale, cunosc modalități diferite de finanțare, nu presupun acordarea de note și evaluarea riguroasă, promovează munca în echipă, presupun un demers cross-/ trans-/interdisciplinar, sunt dirijate de personal specializat, aflat în strânsă legătură cu părinții, elevii, organizațiile socioculturale sau politice. Conținutul este organizat pe arii de interes, nu pe ani de studiu sau pe discipline academice.

Valențele educative ale activităților nonformale reliefează relația mai destinsă, mai apropiată dintre educator și educat. Chiar dacă profesorul conduce întregul demers didactic, elevii se pot manifesta spontan și liber. Adultul nu își impune punctual de vedere, cel mult sugerează, cooperează și îi sprijină să devină buni organizatori ai propriei activități. În prim-plan se află educabilul, în plan secund rămânând cadrul didactic, tocmai pentru ca elevul să își poată valorifica abilitățile organizatorice, de cooperare, de colaborare, de asumare a responsabilității. Paleta de strategii didactice variate oferă elevului șansa de a acumula experiențe de viață prin contactul nemijlocit cu oamenii, cu fenomenele de cultură materială și spirituală. Educatul devine resursă, producător, lider de opinie, cu alte cuvinte, participant activ la propria învățare. În vederea creșterii interesului școlărilor pentru cunoaștere și a dezvoltării unor trăiri emoționale autentice, activitățile nonformale trebuie să țină cont de interesele, înclinațiile, preocupările, preferințele elevilor. Pentru a stimula dezvoltarea cognitivă, spirituală, interpersonală și socială, activitățile nonformale, ca și cele formale, se adaptează cerințelor individuale ale elevilor, potențialului acestora. Nu putem nega valențele psihologice ale educației nonformale: individul se adaptează mai ușor cerințelor ulterioare ale societății, observându-se schimbări la nivelul vieții de familie, a pieței forței de muncă, a comunității, a societății multiculturale și a globalizării.

Școala din zilele noastre nu poate ignora experiențele acumulate de elevi în cadrul acestor activități. Ca și educația formală, cea nonformală urmărește formarea unor comportamente propice învățării continue, chiar și prin mijloace proprii, achiziționarea unui volum de informații și transferarea lui în diverse domenii ale cunoașterii, dezvoltarea gândirii critice, multiplicarea experiențelor pozitive. În ultimul timp, constatăm o tendință de apropiere între educația formală și cea nonformală: prima tinde să devină tot mai flexibilă, mai adaptată nevoilor și motivațiilor specifice educabililor, în vreme ce a doua se organizează din ce în ce mai riguros, urmărește o cât mai explicită recunoaștere publică, folosește metode deja probate și recunoscute de specialiști, urmărește asigurarea unei anumite calități.

Cu toate acestea, educația nonformală își are rolul ei, sprijinind eforturile celor care doresc sporirea coerenței procesului instructiv-educativ: educația permanentă și orientarea prospectivă a educației.

Bibliografie:

1. Cucuș, C., 1998, Psihopedagogie, Editura Polirom, Iași ;
2. Joița, E., 2003, Pedagogie și elemente de psihologie școlară, Editura Arves, Craiova;
3. Toader, A.D.,1995, Psihologia schimbării și educația. Polarități și accente ale procesului educațional, EDP, București

MENTORING ȘI COACHING ÎN EDUCAȚIE: STRATEGII PENTRU DEZVOLTARE PROFESIONALĂ ÎN ERA DIGITALĂ

-ESEU-

Șeulean Augustin-Valentin, Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud. Mureș
profesor de istorie, geografie și socio-umane

În contextul educațional actual, cadrele didactice trebuie să își asume roluri complexe, adaptându-se la nevoile elevilor și oferindu-le cele mai eficiente oportunități de dezvoltare cognitivă și socială.

Una dintre direcțiile esențiale în acest sens este utilizarea strategiilor de mentoring și coaching, care au câștigat tot mai multă importanță în procesul educațional.

Mentoratul în educație

Mentoratul presupune o relație de sprijin între o persoană cu experiență și un începător, având scopul de a facilita integrarea acestuia din urmă într-un mediu nou. Acest proces accelerează socializarea, promovează interacțiuni calitative și contribuie la implicarea activă în comunitatea educațională.

În plus, mentoratul oferă un model de învățare prin observație și reflecție, contribuind astfel la dezvoltarea profesională și personală.

Un aspect esențial al mentoratului este rolul de model pe care mentorul îl joacă în raport cu persoana mentorată. Aceasta învață prin observarea și interiorizarea comportamentului mentorului, ceea ce duce la creșterea sentimentului de competență și autoeficacitate.

Procesul de mentorat se desfășoară în mai multe etape, care includ dezvoltarea personală, clarificarea direcției profesionale, implementarea unui plan de acțiune și oferirea de feedback constant.

Coaching-ul și aplicabilitatea sa în educație

Coaching-ul, derivat inițial din sport, s-a extins și în domeniul educației, având ca obiectiv principal îmbunătățirea performanței individuale printr-o serie de conversații structurate. Spre deosebire de mentorat, care se bazează pe transferul de experiență, coaching-ul se axează pe identificarea și valorificarea resurselor interne ale individului. În educație, coaching-ul poate fi aplicat în trei direcții majore:

- **Coaching pentru rezolvare** – sprijinirea elevilor în depășirea dificultăților de învățare.
- **Coaching pentru dezvoltare** – menținerea unui ritm constant de progres și aprofundare a cunoștințelor.
- **Coaching strategic** – crearea unui plan personalizat de evoluție, bazat pe obiective clare și măsurabile.

Un element central al coaching-ului este abordarea non-judicativă. Profesorul-coach nu etichetează comportamentele elevilor, ci le analizează pentru a găsi soluții adecvate de sprijin și îndrumare. Această metodă consolidează relația dintre profesor și elev, stimulând încrederea și deschiderea către învățare.

Abilități esențiale pentru un bun mentor și coach

Pentru a implementa cu succes mentoring-ul și coaching-ul în educație, cadrele didactice trebuie să dezvolte o serie de competențe-cheie:

1. *Crearea unor relații de încredere și sprijin reciproc.*
2. *Dezvoltarea abilității de ascultare activă.*
3. *Utilizarea intuiției în identificarea nevoilor elevilor.*
4. *Formularea de întrebări relevante care să stimuleze gândirea critică.*
5. *Oferirea unui feedback constructiv și motivațional.*

Aplicarea acestor principii în procesul educațional contribuie la dezvoltarea unei relații puternice și durabile între profesori și elevi, facilitând astfel o învățare eficientă și orientată spre succes.

Concluzie

Mentoring-ul și coaching-ul reprezintă resurse valoroase pentru inovarea în educație, contribuind la formarea unei relații autentice între profesori și elevi, la creșterea încrederii și la consolidarea unui mediu educațional pozitiv.

Prin aplicarea acestor metode, profesorii nu doar că sprijină dezvoltarea intelectuală a elevilor, ci și îi ajută să-și descopere potențialul, să-și definească obiective clare și să își asume responsabilitatea pentru propria evoluție. Astfel, educația devine nu doar un proces de transmitere a informațiilor, ci o călătorie de descoperire și dezvoltare personală, cu impact pe termen lung asupra întregii societăți.

BIBLIOGRAFIE

1. Chelcea, S., (2004), *Metodologia cercetării sociologice. Metode cantitative și calitative*, Editura Economică, București;
2. Connor, M., Pokora, J., (2007), *Coaching and mentoring at work: developing effective practice*, Open University Press, USA;
3. Gliga, L., (coord.), (2002), *Standarde profesionale pentru profesia didactică*, București;
4. Tăușan, L. (2016). *Pedagogie. Elemente fundamentale pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.

Metode alternative de evaluare folosite la tehnologia informației și a comunicațiilor

Prof. Sicoe Lenuța Ionela
Colegiul Național "Avram Iancu" Câmpeni

Principalele metode alternative de evaluare reprezintă instrumente suplimentare nestandardizate de evaluare. Ele au caracter formativ și oferă posibilitatea transformării procesului de evaluare înlocuind tendința de a corecta și sancționa prin aceea de a soluționa erorile semnalate.

Cele mai utilizate metode alternative de evaluare sunt:

- *Observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor la clasă;*
- *Investigația;*
- *Referatul și Proiectul;*
- *Portofoliul;*
- *Autoevaluarea.*

Observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor la clasă furnizează profesorului informații relevante asupra performanțelor elevilor, din perspectiva capacității lor de acțiune și relaționare, a competențelor și abilităților de care dispun aceștia. În mod practic profesorul are la dispoziție trei modalități de înregistrare a acestor informații:

Fișa de evaluare;

Scara de clasificare;

Lista de control/verificare.

Fișa de evaluare se completează de către profesor, în ea înregistrându-se:

- date factuale despre evenimentele cele mai importante pe care profesorul le identifică în comportamentul sau modul de acțiune al elevilor săi, precum și interpretările profesorului asupra celor întâmplate

Avantaje: nu depinde de capacitatea de comunicare profesor-elev

Dezavantaje: consum de timp, de aceea N. Grounlund recomandă elaborarea fișelor de evaluare numai în cazul elevilor cu probleme, care au nevoie de sprijin și îndrumare.

Scara de clasificare însumează un set de caracteristici (comportamente) care trebuie evaluate conform cu o anumită scară numerică, grafică sau descriptivă.

Exemplu:

Caracteristica	Niciodată	Ocazional	Frecvent	Întotdeauna
În ce măsură elevul participă la activitățile practice				
În ce măsură elevul urmărește indicațiile profesorului				
În ce măsură elevul finalizează sarcinile de lucru primite la clasă				

Lista de control/verificare este asemănătoare cu scara de clasificare ca manieră de structurare întrucât însumează un set de caracteristici care trebuie evaluate, deosebirea constând în faptul că prin intermediul ei se constată prezența sau absența caracteristicilor.

Exemplu

Caracteristica	Da	Nu
A urmat instrucțiunile?		
A solicitat ajutor atunci când a avut nevoie?		
A colaborat cu ceilalți colegi?		
A manifestat interes față de activitățile desfășurate?		
A finalizat activitățile?		

Investigația ca metodă alternativă de evaluare și învățare oferă posibilitatea elevului de a aplica în mod creativ cunoștințele însușite în situații noi și variate, pe parcursul unei ore sau a unei succesiuni de ore de curs. Investigația implică, pe de o parte, rezolvarea unor probleme întâlnite în cotidian sau în alte domenii ale disciplinelor școlare și, pe de altă parte, explorarea unor concepte necunoscute utilizând metode, tehnici, concepte cunoscute.

Etapele investigației propuse sunt:

- observare și formulare de întrebări; examinarea surselor de informare
- proiectarea investigației;
- colectarea, analiza și interpretarea informațiilor;
- propunerea răspunsurilor și a explicațiilor;
- comunicarea rezultatelor.

Investigația valorifică metoda de învățare prin descoperire, ea fiind organizată ca muncă independentă depusă de elevi, dirijată și sprijinită de profesor în timpul activității didactice. Ea se utilizează foarte des la disciplina TIC.

Exemplu **Disciplina:** TIC **Clasa:** a IX-a

Obiective: Descoperirea unor combinații de taste în Sistemul de operare Windows.

Formularea temei: *Exersați diferite combinații de taste utile în Sistemul de operare Windows. Construiți un tabel în care să sistematizați rezultatele.*

Indicații: Verificați dacă funcția descoperită pentru fiecare combinație este universală sau rolul ei se reduce la anumite aplicații.

Timp de lucru: 50 min.

Organizarea activității: grupuri de câte 2 elevi la un calculator

Barem de corectare și notare:

- 5 pt. pentru combinațiile de taste descoperite (minim 5);
- 1 pt. utilizarea Help-ului;
- 2 pt. pentru organizarea informației în formă tabelară;
- 1 pt. pentru terminologia științifică și creativitate;
- 1 pt. din oficiu.

Proiectul și referatul

Proiectul reprezintă o activitate de evaluare mai amplă decât investigația. Uneori este greu să se facă distincția între rolul său de instrument de evaluare și cel de instrument de învățare. Proiectul începe la clasă, se continuă acasă pe parcursul unui interval de timp de câteva zile, săptămâni sau chiar un an școlar, timp în care elevul are consultări cu profesorul, și se încheie tot la clasă prin prezentarea produsului realizat în fața colegilor.

Referatul este o variantă a proiectului care necesită un timp mai scurt de realizare și/sau studiul unei cantități mai mici de material bibliografic.

Etapele realizării proiectului pot fi:

- angajarea în activitate: presupune stabilirea grupurilor de lucru, a titlurilor;
- stabilirea obiectivelor: presupune alegerea conținutului, a formei și a modalităților de prezentare a proiectului;
- împărțirea sarcinilor în cadrul grupului (dacă proiectul se realizează în grup);
- cercetare, creație, investigație: presupune studiul bibliografiei;
- procesarea materialului: presupune realizarea unei forme intermediare a proiectului;
- realizarea formei finale;
- prezentarea proiectului se face în fața clasei; feedback-ul se obține de la colegi, profesor și prin autoevaluare.

Metoda proiectului valorifică metoda de învățare prin descoperire, ea fiind organizată ca muncă independentă depusă de elevi într-o perioadă mai lungă de timp, dirijată și sprijinită de profesor în timpul unor activități didactice special concepute în acest scop. Ea se utilizează foarte des atât la disciplina TIC, cât și la disciplina Informatică.

Exemplu:

Disciplina: TIC **Clasa:** a IX-a

Obiective: Familiarizarea elevilor cu cei mai cunoscuți viruși informatici.

Formularea temei:

Virușii informatici ne creează mereu probleme.

Pentru a ști mai multe despre aceștia, căutați informații pe internet

Realizați un referat pe această temă. Alegeți trei viruși din listă și scrieți pe scurt despre ei.

Resurse educaționale: Mediul Internet

Timp de lucru: o săptămână

Organizarea activității: grupuri de câte 2 elevi. Trei grupuri vor prezenta în fața clasei referatul, după care va urma o dezbatere.

Barem de corectare și notare:

- lista virușilor 1 pt.
- detalierea celor trei viruși: 3 x 1,5 pt. = 4,5 pt.
- aspectul referatului 1,5 p
- prezentarea referatului 2 p
- din oficiu 1 p

Portofoliul reprezintă o metodă complexă de evaluare care urmărește progresul realizat de elev la o anumită disciplină, dar și atitudinea acestuia față de această disciplină, pe o perioadă mai lungă de timp. Portofoliul reprezintă o colecție de documente, materiale și alte realizări ale elevilor (lucrări de control, teme de casă, referate, rezolvări de probleme etc.) care oferă informații concludente privind evoluția elevului în timp. Profesorul intervine în alcătuirea portofoliului prin evaluarea pe parcurs a materialelor componente ale acestuia, ocazie cu care se face și o argumentare formativă.

Exemplu

Disciplina: TIC

Tematica: Editorul de texte Microsoft Word

Conținutul portofoliului:

- un text sau articol dintr-o revistă tehnoredactat de elev;
- documentul modificat prin aplicarea unor modalități de formatare a textului;
- documentul obținut prin inserarea unor imagini, tabele, grafice etc.;
- forma finală a documentului;
- fișele practice realizate în clasă
- proba de evaluare sumativă a unității de învățare;
- fișa de autoevaluare a elevului.

Autoevaluarea

Autoevaluarea, ca metodă de evaluare, permite aprecierea propriilor performanțe în raport cu obiectivele propuse. În procesul autoevaluării, elevul înțelege mai bine conținutul sarcinii pe care o are de rezolvat, căile prin care găsește soluțiile concrete și modul în care efortul său de rezolvare este valorificat.

O primă etapă în realizarea autoevaluării o constituie autonotarea, notarea reciprocă și grilele de autoevaluare. Grilele de autoevaluare pot conține chestionare cu întrebări și scări de clasificare. Exemplu:

Chestionar de autoevaluare

- Parcurgând cu atenție cerințele temei și rezolvând sarcina de lucru am învățat...
- Noțiunile învățate îmi sunt necesare la
- La această temă mi-a plăcut
- La realizarea acestei sarcini de lucru am întâmpinat dificultăți precum.....
- Cred că aș putea să-mi îmbunătățesc performanța dacă
- Cred că activitatea mea poate fi apreciată ca.....

Bibliografie / Siteografie:

IOANA MAGDAȘ, Didactica informaticii de la teorie la practică, editura CLUSIUM Cluj Napoca, 2007

<https://edict.ro/metode-alternative-de-evaluare>

https://www.academia.edu/10613101/METODE_DE_EVALUARE

Inovație digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili în învățământul preșcolar și primar

Autor: Sicoe Ramona -Liliana

Școala Gimnazială Ciurulesa/ G.P.N Ciurulesa

Introducere

Într-o eră digitalizată, tehnologia devine un instrument esențial în educație. Folosită corect, aceasta poate îmbunătăți calitatea învățării, poate dezvolta gândirea critică și poate pregăti copiii pentru viitor. Totuși, utilizarea sa în învățământul preșcolar și primar ridică numeroase provocări, de la accesul inegal la tehnologie până la riscurile asociate utilizării excesive a ecranelor.

1. Importanța inovației digitale în educația timpurie

Utilizarea tehnologiilor digitale în grădinițe și școli primare oferă multiple avantaje:

- Învățare interactivă: Platformele digitale stimulează curiozitatea și implicarea copiilor.
- Acces la resurse variate: Copiii pot explora conținut educațional personalizat.
- Formarea competențelor digitale: Dezvoltarea abilităților necesare în lumea modernă.
- Gândire critică și creativitate: Stimularea capacității de analiză și inovare.

Exemplu : Aplicația „Khan Academy Kids”

Această aplicație este folosită în multe grădinițe și școli primare din întreaga lume pentru a oferi activități interactive care dezvoltă abilități de citire, matematică și logică. Profesorii o folosesc pentru a personaliza învățarea în funcție de nivelul fiecărui copil.

2. Provocări ale integrării inovației digitale

a) Acces inegal la tehnologie

Nu toți copiii au acces la dispozitive sau la internet de calitate, ceea ce creează un decalaj educațional.

Exemplu : Programul „Școala din valiză”

În România, programul „Școala din valiză” oferă tablete și internet în zonele defavorizate, ajutând elevii să participe la lecții online și să aibă acces la resurse educaționale digitale.

b) Dependența de ecrane și impactul asupra sănătății

Expunerea excesivă la ecrane poate afecta atenția, somnul și dezvoltarea socială a copiilor.

Exemplu : Metoda „1 oră de ecran – 1 oră de activitate fizică”

Unele școli din Finlanda aplică regula conform căreia după fiecare oră de activitate digitală, copiii trebuie să participe la o activitate fizică sau creativă, precum desenul sau jocurile în aer liber.

c) Lipsa de pregătire a cadrelor didactice

Multe cadre didactice nu sunt instruite suficient pentru a folosi tehnologia în mod eficient.

Exemplu : Programul „Digitaliada”

În România, proiectul „Digitaliada” oferă cursuri gratuite pentru profesori, ajutându-i să folosească tablete, platforme interactive și resurse digitale în predare.

3. Soluții pentru integrarea responsabilă a tehnologiei în educație

a) Asigurarea accesului egal la tehnologie

- Implementarea programelor guvernamentale pentru dotarea școlilor cu echipamente digitale.
- Crearea unor centre comunitare unde copiii pot avea acces la tehnologie educațională.

Exemplu concret: Programul „One Laptop per Child”

În mai multe țări, acest program a oferit laptopuri ieftine elevilor din zone rurale, permițându-le să acceseze lecții online și să dezvolte competențe digitale.

b) Utilizarea echilibrată a tehnologiei

- Crearea unui program clar de utilizare a dispozitivelor, limitând timpul petrecut pe ecrane.
- Promovarea activităților offline care completează învățarea digitală.

Exemplu concret: Modelul „flipped classroom”

În unele școli, copiii vizionează lecții video acasă și discută conținutul în clasă, unde participă la activități practice și de grup. Acest model reduce timpul pasiv petrecut în fața ecranului și încurajează interacțiunea directă.

Inovația digitală poate transforma educația preșcolară și primară, oferind oportunități imense de învățare. Cu toate acestea, trebuie să abordăm provocările legate de acces, utilizare echilibrată, formarea profesorilor și siguranța online. Prin inițiative precum „Școala din valiză”, „Digitaliada” și „Be Internet Awesome”, putem asigura o integrare responsabilă a tehnologiei și putem forma cetățeni digitali conștienți și responsabili.

Bibliografie

1. Ministerul Educației și Cercetării. (2023). „Strategii pentru digitalizarea educației în România.”
2. European Commission. (2022). „Digital Education Action Plan.”
3. Google for Education. (2023). „Be Internet Awesome.”
4. Programul „Școala din valiză” – www.scoaladinvaliza.ro
5. Khan Academy Kids – www.khanacademy.org/kids

EDUCAȚIE FINANCIARĂ PENTRU ȘCOLARI

Educația financiară pentru copii este crucială pentru dezvoltarea lor. Învățarea despre economisire, cheltuieli responsabile și concepte de bază legate de bani îi ajută să își dezvolte abilități financiare sănătoase de-a lungul vieții. Poți utiliza jocuri sau activități practice pentru a face procesul mai interactiv și educativ.

ECONOMISIRE

Învățarea despre economisire poate începe prin explicarea conceptului de a pune bani deoparte pentru viitor. Poți utiliza metode interactive, precum:

- 1. Povestire și Exemple Practice:** Spune-le copiilor povești despre importanța economisirii și oferă-le exemple practice, cum ar fi strângerea de bani pentru un obiectiv sau jucărie dorită.
- 2. Piggy Bank:** Un mod clasic de a-i învăța să economisească este folosirea unei cutii de economii sau a unei „pușculițe”, unde să depună periodic bani pe care i-au primit sau i-au câștigat.
- 3. Diagrama Obiectivelor:** Ajută-i să își stabilească obiective de economisire. Poți crea o diagramă a obiectivelor cu imagini pentru a-i motiva să economisească pentru lucruri pe care și le doresc.
- 4. Jocuri de Rol:** Joacă jocuri de rol în care copiii sunt „mici economiști”. Aceasta poate implica simularea cumpărăturilor, câștigarea și economisirea banilor în cadrul unui joc de rol.
- 5. Recompense și Recunoaștere:** Încurajează-i oferindu-le recompense sau recunoaștere pentru eforturile lor de economisire. Aprecieră îi motivează să continue să dezvolte acest obicei.

Prin astfel de activități, copiii nu doar învață să economisească, ci și să înțeleagă importanța gestionării banilor și a planificării financiare.

CHELTUIELI RESPONSABILE

Învățarea despre cheltuieli responsabile este un pas important în educarea financiară a copiilor. Iată câteva idei pentru a-i ajuta să dezvolte acest obicei:

- 1. Liste de Cumpărături:** Învăță-i să facă liste de cumpărături și să se concentreze pe ceea ce au nevoie înainte de a cumpăra lucruri nedorite.
- 2. Prioritizarea Nevoilor / Dorințelor:** Discută cu ei despre diferența dintre nevoi esențiale și dorințe. Încurajează-i să își satisfacă mai întâi nevoile.
- 3. Bugetarea:** Ajută-i să înțeleagă conceptul de buget și să aloce sume limitate de bani pentru diferite categorii, precum jucării, dulciuri sau alte dorințe.
- 4. Compararea Prețurilor:** Învăță-i să compare prețurile și să caute oferte pentru a face alegeri mai informate înainte de a cumpăra ceva.
- 5. Educație Financiară prin Jocuri:** Utilizează jocuri de societate sau aplicații interactive pentru a le oferi experiențe practice în gestionarea banilor și cheltuieli responsabile.

6. Discuții Despre Publicitate: Ajută-i să înțeleagă strategiile de marketing și să fie conștienți de impactul publicității în deciziile de cumpărare.

Prin promovarea acestor obiceiuri, copiii vor dezvolta responsabilitatea financiară și vor înțelege mai bine cum să facă alegeri înțelepte în privința banilor

CONCEPTE DE BAZĂ LEGATE DE BANI

Învățarea copiilor despre conceptele de bază legate de bani îi pregătește pentru gestionarea financiară în viața de zi cu zi. Iată câteva concepte esențiale:

- 1. Moneda și Valoarea:** Învăță-i despre diferitele tipuri de monede și bancnote, precum și despre valoarea lor. Pot să înceapă să recunoască și să folosească diferitele sume de bani.
- 2. Economisire:** Explică-le ideea de a pune bani deoparte pentru viitor. Încurajează-i să economisească pentru obiective sau evenimente specifice.
- 3. Cheltuieli și Venituri:** Înțelegerea că banii pot fi câștigați prin muncă și că trebuie gestionați cu atenție pentru a acoperi cheltuielile necesare.
- 4. Bugetare:** Introdu-le conceptul de buget, explicând că este o modalitate de a aloca bani pentru diferite nevoi și dorințe.
- 5. Schimbul de Bani:** Învăță-i despre schimbul de bunuri și servicii în schimbul banilor. Înțelegerea relației între munca depusă și banii câștigați.
- 6. Credit și Datorie:** Explică-le că atunci când împrumutăm bani, trebuie să-i returnăm, și că acest lucru implică adesea plata unor dobânzi.
- 7. Inflație:** Înțelegerea conceptului că prețurile pot crește în timp și că aceasta poate afecta puterea de cumpărare a banilor.
- 8. Donarea:** Încurajează-i să înțeleagă importanța de a ajuta pe alții prin donații și să împărtășească atunci când este posibil.

Învățarea acestor concepte de bază îi pregătește pe copii pentru o gestionare financiară mai conștientă și responsabilă pe măsură ce cresc.

ABILITĂȚI FINANCIARE SĂNĂTOASE

Dezvoltarea abilităților financiare sănătoase începe cu înțelegerea unor concepte de bază și practici responsabile. Iată câteva abilități cheie:

- 1. Bugetare:** Capacitatea de a crea și urmări un buget pentru a gestiona veniturile și cheltuielile în mod eficient.
- 2. Economisire:** Cultivarea obiceiului de a economisi bani pentru obiective pe termen scurt și lung, precum și pentru a face față cheltuielilor neprevăzute.
- 3. Investiții de bază:** Înțelegerea conceptelor de bază privind investițiile și riscurile asociate, chiar și într-un mod simplificat pentru copii.
- 4. Dezvoltarea unei Mentalități Pozitive față de Bani:** Învățarea să apreciezi banii și să îi vezi ca pe un instrument care să-ți permită să-ți atingi obiectivele, dar fără a-i considera sursa unică a fericirii.
- 5. Gestionarea Datoriilor:** Înțelegerea pericolului datoriilor excesive și dezvoltarea unui comportament responsabil în ceea ce privește împrumuturile și rambursarea acestora.

- 6. Cumpărături Responsabile:** Capacitatea de a face alegeri informate atunci când faci cumpărături, comparând prețuri, căutând oferte și analizând necesitățile reale.
- 7. Planificarea Financiară a Viitorului:** Dezvoltarea obiceiului de a planifica pe termen lung, inclusiv pentru cheltuieli majore precum educația, locuința sau pensionarea.
- 8. Dezvoltarea Abilităților de Negociere:** Înțelegerea valorii negocierii și abilitatea de a negocia pentru prețuri mai bune sau pentru beneficii adiționale.
- 9. Comunicarea Deschisă Despre Bani:** Crearea unui mediu în care discuțiile despre bani sunt deschise și oneste, pentru a dezvolta o înțelegere mai profundă a aspectelor financiare.

Dezvoltarea acestor abilități începând de la o vârstă fragedă contribuie la formarea unor obiceiuri financiare sănătoase și la construirea unei baze solide pentru gestionarea eficientă a resurselor financiare în viitor.

05.12.2024

Silcău Mirela Florina – Administrator financiar
Liceul Tehnologic Nr.1 Popești

Rolul școlii în formarea unor cetățeni responsabili în era digitală

Profesor Sima Marina, Școala Gimnazială *Episcop Melchisedec Ștefănescu* Gârcina/ Neamț

Inovația digitală a devenit un factor esențial în educație, având un impact semnificativ asupra modului în care elevii învață și profesorii predau. Transformarea digitală a școlii gimnaziale aduce numeroase beneficii, dar și provocări care trebuie depășite pentru a asigura o educație eficientă și accesibilă tuturor elevilor. Una dintre principalele provocări este lipsa infrastructurii adecvate, multe școli neavând echipamente moderne, conexiune stabilă la internet sau software educațional corespunzător. De asemenea, profesorii nu au mereu competențele necesare pentru utilizarea eficientă a tehnologiilor digitale în procesul educațional. Disparități sociale și economice contribuie la inegalitatea accesului la educație digitală, deoarece elevii din medii defavorizate au acces limitat la dispozitive digitale și internet. Un alt aspect problematic este suprastimularea digitală, care poate duce la scăderea atenției și la probleme de concentrare pentru elevi. Totodată, securitatea online reprezintă un risc major, elevii fiind expuși la pericole precum cyberbullying-ul sau accesul la conținut neadecvat.

Pe lângă dezvoltarea competențelor digitale, educația trebuie să pună un accent deosebit pe formarea unor cetățeni responsabili, capabili să navigheze într-o lume digitală în continuă schimbare. Tehnologia nu trebuie privită doar ca un instrument de învățare, ci ca un mijloc de dezvoltare a gândirii critice, a eticii digitale și a responsabilității civice. Elevii trebuie să fie învățați să evalueze critic informațiile pe care le găsesc online, să înțeleagă impactul social și cultural al tehnologiei și să adopte un comportament etic în mediul virtual. În acest sens, este esențial ca școlile să implementeze programe care promovează educația media, securitatea cibernetică și dezvoltarea empatiei în interacțiunile digitale.

Pentru a integra tehnologia în educație în mod eficient, este necesară o investiție semnificativă în infrastructură, asigurând echipamente digitale moderne și conectivitate stabilă pentru toate școlile. De asemenea, este esențială formarea continuă a cadrelor didactice prin organizarea de cursuri și ateliere pentru dezvoltarea competențelor digitale. Accesul egal la resurse digitale trebuie garantat prin programe guvernamentale care oferă dispozitive gratuite și acces la internet pentru elevii din medii defavorizate. Utilizarea tehnologiei trebuie echilibrată, stabilindu-se reguli clare privind timpul petrecut în fața ecranelor și promovând metode interactive de învățare. Educația pentru siguranța online trebuie să fie o prioritate, implicând crearea unor

programe de conștientizare a riscurilor internetului și promovarea utilizării responsabile a tehnologiei. Mai mult decât atât, este crucial să se dezvolte inițiative educaționale care încurajează utilizarea tehnologiei în scopuri creative, colaborative și inovatoare, astfel încât elevii să devină nu doar consumatori de conținut digital, ci și creatori activi ai viitorului digital.

Un alt aspect important al inovației digitale în școala gimnazială este dezvoltarea unor metode de predare personalizate, care să țină cont de nevoile și ritmul fiecărui elev. Platformele educaționale și inteligența artificială pot juca un rol esențial în adaptarea conținutului didactic la abilitățile individuale, oferind feedback instant și resurse suplimentare pentru aprofundare. Astfel, procesul de învățare devine mai eficient, iar elevii pot beneficia de o experiență educațională interactivă și motivantă.

În plus, colaborarea dintre profesori, părinți și elevi este esențială pentru succesul integrării tehnologiei în educație. Comunicarea eficientă prin platforme digitale poate facilita monitorizarea progresului școlar și implicarea activă a părinților în procesul de învățare al copiilor. În același timp, este necesar ca școlile să încurajeze un echilibru între utilizarea tehnologiei și activitățile offline, promovând un stil de viață sănătos și dezvoltarea unor abilități sociale esențiale pentru viitor.

Inovația digitală în școala gimnazială este o necesitate pentru pregătirea elevilor pentru viitor. Deși există numeroase provocări, soluțiile propuse pot contribui la o integrare eficientă a tehnologiei în educație, asigurând un proces de învățare modern și incluziv. Formarea unor cetățeni digitali responsabili și implicați reprezintă un obiectiv esențial pentru societatea actuală, iar școala joacă un rol fundamental în atingerea acestui ideal.

Bibliografie

1. European Commission. (2021). *Digital Education Action Plan 2021-2027*. Bruxelles.
2. UNESCO. (2020). *Education in a Post-COVID World: Nine Ideas for Public Action*.
3. Ministerul Educației Naționale. (2022). *Strategia națională pentru digitalizarea educației 2021-2027*.
4. Prensky, M. (2001). *Digital Natives, Digital Immigrants*. *On the Horizon*, 9(5), 1-6.

Activități și metode pentru integrarea inovației digitale în școala gimnazială

Integrarea inovației digitale în educația gimnazială nu se referă doar la utilizarea tehnologiei, ci la aplicarea unor metode eficiente care să transforme procesul de învățare într-o experiență interactivă, adaptată nevoilor elevilor. Activitățile bazate pe tehnologie contribuie la dezvoltarea gândirii critice, a creativității și a competențelor digitale, formând cetățeni responsabili capabili să navigheze într-o lume digitală complexă.

Una dintre metodele esențiale este utilizarea platformelor educaționale interactive, precum Google Classroom, Kahoot! sau Quizlet, care permit profesorilor să creeze lecții dinamice, adaptate ritmului fiecărui elev. Aceste platforme favorizează învățarea colaborativă, stimulând schimbul de idei și feedback-ul instant. Elevii sunt motivați să participe activ la procesul educațional, beneficiind de resurse multimedia care fac lecțiile mai atractive și mai ușor de asimilat.

O altă metodă eficientă este integrarea realității augmentate și virtuale în lecții, oferind elevilor experiențe educaționale imersive. De exemplu, aplicațiile precum Google Expeditions sau Merge Cube permit explorarea unor concepte complexe, cum ar fi sistemul solar sau structura celulei, prin interacțiune directă cu modelele 3D. Această abordare nu doar că sporește interesul elevilor, dar îi ajută să înțeleagă mai bine fenomenele studiate printr-o abordare vizuală și practico-aplicativă.

Gamificarea este o altă strategie inovatoare care stimulează motivația elevilor prin elemente ludice, cum ar fi provocările, punctele, clasamentele și recompensele virtuale. Platformele precum Classcraft sau Duolingo Edu integrează aceste elemente, transformând învățarea într-o competiție educativă care menține interesul și implicarea elevilor.

Un aspect esențial al educației digitale este dezvoltarea competențelor de cetățean digital responsabil. Activități precum dezbaterile online, proiectele de cercetare pe teme etice legate de tehnologie sau cursurile de securitate cibernetică contribuie la formarea unor utilizatori conștienți ai mediului digital. Elevii trebuie să fie instruiți cu privire la pericolele internetului, protecția datelor personale și importanța comunicării respectuoase în spațiul online.

Integrarea codificării și roboticii în programa școlară reprezintă o oportunitate valoroasă pentru dezvoltarea gândirii logice și analitice. Prin utilizarea unor platforme precum Scratch, Code.org sau LEGO Mindstorms, elevii pot învăța să creeze propriile aplicații sau roboți, exersând astfel abilități de rezolvare a problemelor și de colaborare.

Colaborarea internațională prin proiecte eTwinning sau schimburi virtuale poate oferi elevilor o perspectivă globală asupra educației, stimulând toleranța și deschiderea către alte culturi. Prin participarea la astfel de activități, elevii își dezvoltă competențe lingvistice și digitale, lucrând în echipe multiculturale la proiecte comune.

Pentru ca inovația digitală să fie implementată eficient, este esențială formarea continuă a cadrelor didactice, asigurându-se că acestea dispun de competențele necesare pentru a utiliza tehnologia în mod pedagogic. Atelierele de formare, webinarile și schimbul de bune practici între profesori sunt soluții care contribuie la creșterea calității actului educațional.

Adoptarea acestor metode inovatoare poate transforma fundamental învățământul gimnazial, oferind elevilor o educație adaptată cerințelor viitorului. Prin utilizarea tehnologiei într-un mod echilibrat și responsabil, școala poate deveni un spațiu de învățare dinamic și incluziv, pregătind elevii pentru provocările societății digitale.

Bibliografie

1. Ministerul Educației Naționale. (2022). *Strategia națională pentru digitalizarea educației 2021-2027*.
2. Prensky, M. (2001). *Digital Natives, Digital Immigrants*. *On the Horizon*, 9(5), 1-6.
3. Mishra, P., & Koehler, M. (2006). *Technological Pedagogical Content Knowledge: A Framework for Teacher Knowledge*. *Teachers College Record*, 108(6), 1017-1054.

Educația în era digitală: Cum să pregătim viitorul nostru comun

P.î.p. Simiz Andreea Elena

Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Galați

Într-o lume în continuă schimbare, educația nu mai poate rămâne ancorată în metodele tradiționale. Tehnologia digitală a transformat profund modul în care învățăm, predăm și interacționăm cu informația. Pregătirea viitorului nostru comun presupune nu doar integrarea tehnologiei în educație, ci și dezvoltarea unor competențe esențiale pentru succesul în secolul XXI.

Educația digitală nu se rezumă doar la utilizarea tabletelor și a platformelor online, ci implică o schimbare de paradigmă. Elevii au acum acces la resurse educaționale globale, iar profesorii își pot adapta metodele pentru a răspunde nevoilor fiecărui elev.

Platforme precum Google Classroom, Kahoot! sau Eduboom oferă oportunități interactive, favorizând învățarea activă. Lecțiile nu mai sunt strict unidirecționale, ci devin colaborative, stimulând gândirea critică și creativitatea. În plus, instrumentele digitale permit personalizarea învățării, adaptând ritmul și stilul fiecărui elev.

În era digitală, accentul nu mai cade exclusiv pe acumularea de informații, ci pe dezvoltarea unor competențe esențiale:

- **Gândirea critică** – elevii trebuie să învețe să analizeze informațiile și să deosebească adevărul de fake news.
- **Creativitatea** – tehnologia oferă noi modalități de exprimare și inovare.
- **Colaborarea** – lucrul în echipă, inclusiv în medii virtuale, este tot mai important.
- **Rezolvarea de probleme** – flexibilitatea și adaptabilitatea devin esențiale într-o lume aflată în schimbare rapidă.

De asemenea, alfabetizarea digitală este crucială. Elevii trebuie să înțeleagă nu doar cum să folosească tehnologia, ci și să fie conștienți de securitatea online, protejarea datelor personale și impactul rețelelor sociale asupra vieții lor.

Profesorii nu mai sunt doar transmițători de informații, ci ghizi în procesul de învățare. În acest context, ei trebuie să-și dezvolte competențele digitale și să adopte o abordare flexibilă, centrată pe elevi.

Formarea continuă este esențială pentru a ține pasul cu noile tehnologii educaționale. Integrarea acestora nu înseamnă înlocuirea profesorului, ci eficientizarea predării și crearea unui mediu de învățare dinamic și interactiv.

Deși educația digitală aduce numeroase beneficii, există și provocări majore:

- **Inegalități de acces la tehnologie** – nu toți elevii au dispozitive sau conexiune la internet. Soluția o reprezintă programele de sprijin guvernamental și inițiativele private care facilitează accesul la tehnologie.
- **Suprastimularea digitală** – utilizarea excesivă a ecranelor poate afecta concentrarea și sănătatea mentală. Este esențial să existe echilibru între învățarea digitală și activitățile offline.
- **Siguranța online** – elevii trebuie educați în privința protecției datelor și a comportamentului responsabil în mediul virtual.

Educația în era digitală nu înseamnă doar utilizarea tehnologiei, ci și pregătirea elevilor pentru un viitor în care adaptabilitatea, gândirea critică și colaborarea sunt cheia succesului. Profesorii au un rol esențial în ghidarea acestui proces, iar accesul echitabil la resurse digitale trebuie să fie o prioritate. Numai printr-o abordare echilibrată și inovatoare putem pregăti viitorul nostru comun într-o lume aflată într-o continuă evoluție.

Platforme e-learning folositoare în procesul de predare-învățare

Simon Annamaria, Școala Gimnazială "Kriza Janos", Aita Mare

Platformele e-learning oferă facilități în derularea unor programe educaționale sau a unor activități de învățare, de asemenea se pot partaja informațiile între colegi oferind posibilitatea unei colaborări mai intense și productive.

Aspectele practice ale folosirii platformelor educaționale din punct de vedere al competenței "a învăța să înveți" necesită, categoric, formarea unor deprinderi " – împărtășirea achizițiilor învățării; evaluarea propriei munci, solicitarea de informații"- cât și a unor abilități –" folosirea tehnicii de învățare structurată pe un sistem de raționamente logice și bazată pe observație și experiment".

Este bine de știut faptul că platformele e-learning operează prin două moduri de învățare. Unul dintre ele este sincron " în care profesorul controlează lecția în întregime, creând, coordonând, adaptând și monitorizând mediul educational", iar celălalt este asincron " ceea ce implică studiu în ritmul personal al cursanților, proiecte de colaborare și învățare la distanță."

Un lucru important de reținut, ar fi faptul că în alegerea unor platforme sunt necesare câteva criterii pe care ar trebui să le avem în vedere : siguranța, accesibilitatea, funcțiile posibile, aspectul colaborativ și rezultatele.

Pentru o descriere completă a platformelor, a gradului de comparație între ele, accesibilitate, putem accesa cu încredere digitaledu.ro, de unde putem accesa ceea ce ne este necesar și util în proiectarea activităților pe care ni le propunem să le realizăm cu elevii și nu numai.

În vederea unei prezentări, vom împărți platformele în două categorii: gratuite și cu abonament.

Platforme gratuite:

- *Adriadna.app* - O aplicație inovatoare, special dezvoltată pentru a simplifica procesul de creare, utilizare și distribuire a resurselor educaționale deschise. Are funcționalități avansate precum editare colaborativă, export SCORM și monitorizare a utilizării în clasă. Este o soluție completă și eficientă pentru profesori și instituții educaționale. Are posibilitatea de a grupa resursele în parcursuri de învățare și de a genera rapoarte automatizate. Profesorul creativ – dezvoltarea creativității elevilor prin integrarea platformelor e-learning în activitatea didactică. .

- DigitalEdu - O bază de date cu resursele educaționale în format digital create de cadre didactice, organizate pe discipline și ani de studiu. ”Conține linkuri la peste 7000 de teste, fișe de lucru, jocuri didactice, filme și simulări.,,
- eTwinning - Platforma europeană eTwinning, susținută de Comisia Europeană, cu peste 1 milion de profesori. Prin eTwinning, cadrele didactice pot proiecta și desfășura proiecte educaționale în parteneriat, între mai multe clase din școli europene. Pot fi proiecte pe discipline de studiu sau transdisciplinare. Înscrierea unui proiect se face din Desktopul eTwinning, prin accesarea platformei din contul personal.
- Scoala Intuitext - Conține animații, experimente, jocuri educaționale și teste adaptate pentru ciclul primar. Accesul este gratuit pentru cadrele didactice și pentru elevi. Părinții au acces la o secțiune de rapoarte unde pot urmări progresul copilului. Peste 60% dintre învățătorii din România lucrează cu secțiunea Pagina Învățătorului și peste 50.000 de elevi din clasele I-IV au utilizat resursele existente pe platformă.
- Digitaliada - Este o platformă cu resurse educaționale digitale create de cadre didactice într-un cadru și cu proceduri bine stabilite. Conține exerciții, teste, tutoriale video și ghiduri. Secțiunea Învățare și testare online este structurată pe patru niveluri de acces, fiind dedicată atât directorilor, cadrelor didactice din toată țara, indiferent de materia predată, cât și părinților și elevilor.
- iziBAC- Este o aplicație pentru telefon cu ajutorul căreia elevii pot exersa programa de bacalaureat la: matematică, biologie, istorie, chimie și socio-umane (filosofie și logică). Conține teste trivia, într-un parcurs de învățare de tip joc. De asemenea, poți simula examenele de bacalaureat rezolvând subiecte într-un timp dat.

Platforme contra cost:

- Eduboom - Oferă peste 1.200 de lecții video și mai mult de 800 de teste la Matematică și Limba și literatura română pentru elevii din clasele V-XII. Toate lecțiile și testele respectă programa școlară din România.
- Edus - Este o platforma românească de management educațional, care oferă acces la o multitudine de funcționalități, de la catalogul școlar electronic la rapoarte de activitate, teme și teste, librărie de materiale și platformă video securizată.
- 123Edu - Este o platformă cu exerciții de matematică, limba română și cultură generală. Se adresează elevilor din ciclul primar (P-4) și părinților lor.

Putem concluziona că utilizarea platformelor educaționale este benefică în școli la toate profilurile și toate nivelele de învățământ. Folosirea platformelor e-learning produce un demer didactic captivant, motivant, benefic și pentru profesori și pentru elevi atât pe plan social cât și cognitiv.

Bibliografie:

1. FLOROIU, D. Avantajele și dezavantajele utilizării platformelor eLearning pentru activitatea de învățare și evaluare. Revista Educației / ISSN: 1582-909X [citat: 22.03.2019].

Disponibil: <https://edict.ro/avantajele-si-dezavantajele-utilizariiplatformelor-elearning-pentruactivitatea-de-invatare-sievaluare/>

2. POP, F. 20 de motive pentru care să folosești aplicația Google Classroom.[citat: 15.03.2017].

Disponibil: <https://www.eduapps.ro/blog/20-de-motive-pentru-care-sa-folosesti-aplicatiagoogle-classroom/>

3. ISTRATE, O., ȘTEFĂNESCU, D. Aplicații, instrumente și platforme educaționale [citat:18.02.2021].

Disponibil: <https://digitaledu.ro/platforme-educationale/>

4. <https://digitaledu.ro/platforme-educationale/>

Inovația digitală- o nouă provocare?

Prof. Șimoniak Mihai, Școala Profesională Poienile de sub Munte

Inovația digitală a adus mari transformări în educație, facilitând un schimb de informații rapid, o abordare interactivă a conținuturilor, prin crearea de materiale atractive, dar și provocări, în ceea ce privește navigarea în siguranța și pregătirea cadrelor didactice pentru a utiliza softuri și platforme digitale adecvate.

Ca și provocări, putem aminti accesul limitat, chiar deloc la mijloace digitale a unor elevi, în contextul pandemiei, de exemplu.

În medii defavorizate, copiii erau privați de aceste facilități, ceea ce a condus la un regres al învățării.

O altă provocare a fost lipsa de pregătire a cadrelor didactice, care au fost nevoite să se confrunte cu situații variate și stresante.

Nivelul de alfabetizare digitală persistă încă, unii elevi sau cadre didactice, din medii rurale, îndepărtate, nu au acces la platforme, mijloace, ceea ce duce spre o învățare unilaterală.

De altfel, e nevoie și de un curs de protecția datelor și politica de confidențialitate, dar și de implementarea acestor politici, astfel încât elevii, dar și cadrele didactice să navigheze în siguranță.

Pentru a opri atacul cibernetic și a proteja identitatea, e nevoie de cunoașterea drepturilor și responsabilităților celor care navighează pe internet.

Un studiu din America a arătat că doar o parte din profesori se simt confortabil în utilizarea acestor platforme și softuri educaționale.

Mulți profesori se confruntă cu neînțelegerea unor mijloace inovative, digitale, din lipsa unei practici organizate și repetate.

Inovația digitală utilizată într-un mediu organizat, cu politici de confidențialitate și de securitate, creează niște cetățeni responsabili de acțiunile și de accesarea informațiilor în scop utilitar

Inovația digitală creează un mediu propice de învățare. Elevii sunt atrași de predarea conținuturilor și provocați să utilizeze mijloace digitale în prezentarea materialelor.

Ei sunt instruiți să respecte normele de utilizare a platformelor, fiind conștienți de securitatea cibernetică. Profesorii de la clasă sunt deschiși spre inovație, participă la cursuri

de formare și realizează lecțiile digital, accesând și paleta mare de softuri și platforme educaționale noi și atractive.

Prin colaborare și investiții în infrastructură, educația digitală poate deveni o realitate accesibilă pentru toți, contribuind astfel la formarea unei societăți moderne .

Bibliografie:

- Cerghit, Ioan, 2002, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București.
- Drăgănescu, Mihai, 2003, *Societatea informațională și a cunoașterii. Vectorii societății* cunoașterii; www.racai.ro/INFOSOC-Project/Draganescu_st_a01_new.pdf;
- Ionescu, M. (coord.), 2011, *Instrucție și educație. Paradigme educaționale moderne*, Editura Eikon, Cluj-Napoca.

”EDUCAȚIA TIMPURIE ÎN ERA DIGITALĂ: O NOUĂ ABORDARE A ÎNVĂȚĂRII ÎN GRĂDINIȚĂ”

**Prof.înv.preșcolar: Smeu Maria Denisa
G.P.P.OSTROVENI 2- RM.VÂLCEA**

Trăim într-o eră în care tehnologia digitală influențează aproape toate aspectele vieții noastre, iar educația nu face excepție. Multe grădinițe din întreaga lume au început să integreze tehnologia în activitățile educaționale, având în vedere faptul că aceasta poate aduce beneficii semnificative în procesul de învățare. Deși educația digitală poate fi considerată o provocare la nivelul preșcolarilor, ea reprezintă o oportunitate unică de a stimula dezvoltarea cognitivă și socială a copiilor mici. Acest referat își propune să analizeze impactul educației digitale în grădinițe, identificând atât beneficiile, cât și provocările asociate cu utilizarea tehnologiei în educația preșcolară.

Beneficiile utilizării tehnologiei în educația preșcolară

1. **Învățare interactivă și captivantă**-Tehnologia poate transforma procesul de învățare într-o experiență mult mai interactivă și captivantă. În loc ca predarea să fie limitată la metode tradiționale (cărți, lecții vorbite), copiii pot învăța prin intermediul aplicațiilor educaționale, jocurilor interactive și platformelor multimedia. De exemplu, aplicații de tip „gamification” pot transforma învățarea unui alfabet într-un joc interactiv, în care copiii trebuie să recunoască literele pentru a avansa la nivele superioare ale jocului. Astfel, prin stimularea curiozității și implicarea activă în activități ludice, copiii învață într-un mod natural și plăcut.
2. **Dezvoltarea abilităților digitale de la vârste fragede**- Odată cu integrarea tehnologiei, copiii au oportunitatea de a învăța abilități digitale fundamentale încă din grădiniță. Familiarizarea cu dispozitivele, cum ar fi tabletele, laptopurile și telefoanele inteligente, le permite acestora să își dezvolte abilități esențiale, cum ar fi utilizarea unui touchscreen, navigarea pe internet și interacțiunea cu aplicațiile educaționale. Aceste competențe le vor fi de mare folos pe măsură ce vor crește, deoarece lumea devine din ce în ce mai digitalizată.
3. **Acces la resurse educaționale inovative** -Tehnologia oferă un acces nelimitat la resurse educaționale inovative care nu sunt disponibile prin metode tradiționale. De exemplu, grădinițele pot utiliza videoconferințe pentru a conecta copiii cu experți sau

cu copii din alte colțuri ale lumii, oferind o experiență de învățare internațională. De asemenea, există platforme educaționale care oferă materiale vizuale și audio care ajută copiii să învețe concepte complexe, precum formele geometrice sau culorile, într-un mod mai accesibil.

4. **Dezvoltarea abilităților sociale prin colaborare virtuală** -Tehnologia poate sprijini și dezvoltarea abilităților sociale ale copiilor. De exemplu, prin intermediul aplicațiilor educaționale colaborative, copiii pot lucra în echipe pentru a rezolva jocuri sau activități care încurajează împărtășirea ideilor și soluțiilor. Aceasta poate fi o oportunitate de a învăța să colaboreze, să își exprime opiniile și să își construiască încrederea în sine.

Provocările utilizării tehnologiei în educația preșcolară

- **Dependența de tehnologie și riscurile asociate** -Una dintre marile provocări legate de utilizarea tehnologiei în grădiniță este riscul de dependență. Dacă nu este folosită cu măsură, tehnologia poate duce la o sedentaritate mai mare, iar copiii pot petrece prea mult timp în fața ecranelor, în detrimentul activităților fizice și sociale. De asemenea, o utilizare excesivă a tehnologiei poate împiedica dezvoltarea abilităților de comunicare față în față, esențiale în această etapă a copilăriei.
- **Accesul inegal la tehnologie**- Nu toate grădinițele dispun de resursele necesare pentru a integra tehnologia în mod eficient. Unele unități de învățământ din zonele defavorizate nu au acces la tablete, calculatoare sau internet de mare viteză, ceea ce creează disparități între copii. Aceste inegalități pot afecta procesul educațional, deoarece nu toți copiii au șansa de a beneficia de avantajele educației digitale.
- **Securitatea și confidențialitatea datelor**- Utilizarea tehnologiei presupune și riscuri legate de securitatea online și protecția datelor personale ale copiilor. Grădinițele trebuie să adopte măsuri de securitate pentru a proteja informațiile sensibile și pentru a asigura un mediu online sigur. De exemplu, educatorii trebuie să se asigure că aplicațiile folosite respectă reglementările de protecție a datelor și că copiii nu sunt expuși la conținut inadecvat sau periculos.

Cum poate fi integrată tehnologia în grădiniță?

- ❖ **Aplicații educaționale interactive** Aplicațiile educaționale sunt un mod ideal de a integra tehnologia în învățământul preșcolar. Acestea oferă activități interactive care încurajează învățarea activă și oferă feedback imediat. De exemplu, aplicațiile pentru

învățarea numerelor și literelor pot ajuta copiii să înțeleagă concepte fundamentale într-un mod distractiv și accesibil. Unele aplicații oferă și activități creative, precum desenatul pe ecran, care pot stimula imaginația și creativitatea.

- ❖ **Realizarea de proiecte multimedia** Tehnologia poate fi utilizată pentru a crea proiecte multimedia, care ajută copiii să învețe prin practică. De exemplu, educatori și copii pot realiza povești digitale, în care aceștia creează personaje, aleg fundaluri și înregistrează dialoguri. Aceasta nu doar că dezvoltă abilități tehnice, dar și gândirea creativă, narativă și colaborativă.
- ❖ **Platforme educaționale online pentru părinți și educatori** Utilizarea platformelor online poate sprijini comunicarea între grădiniță și părinți. Prin aceste platforme, părinții pot urmări progresul copiilor, pot participa la activități educaționale și pot oferi feedback educațional. De asemenea, educatorii pot distribui materiale educaționale și activități pentru a sprijini învățarea acasă.
- ❖ **Crearea de medii virtuale de învățare colaborativă** Tehnologia poate facilita învățarea colaborativă chiar și în mediul digital. Activitățile educaționale care permit copiilor să colaboreze la proiecte sau să lucreze împreună pentru a rezolva probleme sunt o metodă eficientă de dezvoltare a abilităților sociale și a gândirii critice. Aceste activități pot include jocuri educaționale de grup, activități de rezolvare de probleme sau chiar sesiuni de învățare online cu copii din alte grădinițe.

Educația în era digitală poate aduce multe beneficii în grădinițe, dar utilizarea tehnologiei trebuie făcută cu responsabilitate și echilibru. Tehnologia poate sprijini dezvoltarea cognitivă, creativă și socială a copiilor, oferindu-le noi modalități de învățare și de interacțiune. Totuși, este important ca educatorii, părinții și autoritățile să colaboreze pentru a asigura un mediu digital sigur și accesibil tuturor copiilor, prevenind riscurile asociate cu dependența de tehnologie și accesul inegal la resursele digitale. Astfel, tehnologia va fi un instrument valoros în educația preșcolară, pregătind copiii pentru provocările viitorului.

BIBLIOGRAFIE

1. **Mikulecky, L. (2018).** *Tehnologiile digitale în educația timpurie: Ghid pentru profesori și educatori.* New York: Routledge;
2. **McManis, M. D., & Gunnewig, S. B. (2012).** *Impactul mediilor digitale asupra copiilor mici: O revizuire a literaturii;*
3. **Perry, B., & Ball, J. (2012).** *Impactul tehnologiilor digitale asupra învățării și dezvoltării copiilor. Jurnalul de Educație Timpurie.*

”POVEȘTI DIGITALE ȘI CĂRȚI INTERACTIVE”

**Prof.înv.preșcolar: Smeu Maria Denisa
G.P.P.OSTROVENI 2- RM.VÂLCEA**

Într-o eră digitală în continuă expansiune, poveștile și cărțile interactive au evoluat semnificativ, devenind o componentă importantă a educației și a divertismentului pentru copii. Poveștile digitale și cărțile interactive sunt resurse care combină tehnologia cu literatura, oferind o experiență de învățare captivantă și interactivă. Aceste instrumente nu doar că stimulează imaginația și creativitatea copiilor, dar contribuie și la dezvoltarea abilităților cognitive, lingvistice și sociale ale acestora.

Poveștile digitale sunt narațiuni care sunt prezentate pe platforme digitale, cum ar fi aplicații, site-uri web sau e-book-uri, adesea însoțite de imagini, animații, sunete și efecte vizuale. Aceste povești permit copiilor să interacționeze cu conținutul, să aleagă direcția în care se desfășoară povestea sau să participe activ la dezvoltarea narativului. Cărțile interactive sunt cărți electronice care permit utilizatorilor să interacționeze cu textul și cu imaginile prin atingerea ecranului sau prin intermediul altor dispozitive. Aceste cărți pot include activități precum jocuri educaționale, mini-exerciții, animații sau efecte sonore care fac lectura mult mai atractivă și interesantă pentru copii.

Tipuri de povești digitale și cărți interactive

1. **Povești narrative interactive:** Aceste povești permit cititorilor să ia decizii care influențează desfășurarea acțiunii. Copiii pot alege ce va face un personaj într-o anumită situație, iar povestea se ramifică în funcție de alegerile lor.
2. **Cărți cu elemente educaționale:** Pe lângă narațiune, aceste cărți oferă activități interactive care ajută copiii să învețe concepte noi, cum ar fi numerele, culorile, formele sau vocabularul. De asemenea, sunt integrate jocuri și puzzle-uri care susțin învățarea activă.
3. **Povești cu animații și efecte vizuale:** Aceste povești sunt însoțite de animații care ilustrează evenimentele din poveste, făcând lectura mult mai dinamică și captivantă. Animațiile sunt adesea interactive, iar copiii pot explora scenele în detaliu.
4. **Cărți audio și povești cu sunet:** Poveștile sunt însoțite de narațiune audio și efecte sonore, iar copiii pot asculta povestea în timp ce urmăresc ilustrațiile. Unele dintre

aceste cărți pot avea și opțiunea de a interacționa cu personaje sau obiecte din poveste prin atingeri pe ecran.

Beneficiile poveștilor digitale și ale cărților interactive

1. **Stimularea imaginației și creativității:** Poveștile digitale și cărțile interactive îmbină narațiunea cu imaginația vizuală, stimulând creativitatea copiilor. Fiecare alegere pe care o fac aceștia poate duce la un rezultat diferit, oferindu-le oportunitatea de a gândi în mod creativ și de a explora multiplele posibilități ale unei povești.
2. **Dezvoltarea abilităților lingvistice:** Citirea poveștilor și ascultarea narațiunilor ajută la îmbogățirea vocabularului și la dezvoltarea abilității de a înțelege și utiliza cuvinte noi. De asemenea, poveștile interactive pot încuraja copiii să creeze propriile povești, dezvoltându-le astfel abilitățile de exprimare verbală și de scriere.
3. **Încurajarea învățării prin joc:** Cărțile interactive, prin jocurile educaționale incluse, ajută copiii să învețe prin distracție. Acest tip de învățare activă contribuie la fixarea cunoștințelor într-un mod plăcut și atractiv.
4. **Implicarea activă a copiilor în procesul de învățare:** Spre deosebire de cărțile tradiționale, poveștile digitale permit copiilor să participe activ la evoluția poveștii. Alegerea opțiunilor și interacțiunea cu personajele îi fac să se simtă implicați într-un mod direct.
5. **Dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor:** Unele povești interactive oferă activități care provoacă copiii să rezolve puzzle-uri sau să facă alegeri strategice, ajutându-i să își dezvolte gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor.

Provocările și considerațiile utilizării poveștilor digitale și cărților interactive

1. **Dependența de tehnologie:** Un risc al utilizării excesive a poveștilor digitale și al cărților interactive este dependența de tehnologie. Este important ca timpul petrecut în fața ecranelor să fie echilibrat cu alte activități educaționale non-digitale, precum jocurile în aer liber sau citirea cărților tradiționale.
2. **Selectarea conținutului adecvat vârstei:** Unele platforme sau aplicații pot oferi conținut nepotrivit pentru vârsta copilului, motiv pentru care părinții și educatorii trebuie să fie foarte atenți la selecția materialelor educaționale digitale.

3. **Necesitatea unui ghidaj din partea adulților:** În special pentru copiii mici, utilizarea poveștilor digitale și a cărților interactive necesită un ghidaj din partea părinților sau educatorilor, pentru a asigura o utilizare corectă și eficientă a acestora.

Poveștile digitale și cărțile interactive reprezintă o metodă inovativă de învățare în grădiniță, care sprijină dezvoltarea copiilor în moduri care nu ar fi posibile prin metodele tradiționale de învățare. Aceste instrumente educaționale nu doar că aduc un plus de distracție, dar sunt și un mijloc eficient de învățare activă. Pe măsură ce tehnologia continuă să evolueze, aceste resurse vor deveni tot mai accesibile și mai adaptabile nevoilor educaționale ale copiilor din grădiniță, deschizând noi oportunități pentru dezvoltarea lor completă.

În concluzie, integrând poveștile digitale și cărțile interactive în educația preșcolară, putem crea un mediu de învățare plăcut, captivant și eficient, care va contribui la formarea unor copii curioși, creativi și bine pregătiți pentru provocările viitoare.

Bibliografie

1. **Pappas, M. (2017).** *Beneficiile poveștilor interactive în educația timpurie.* Educational Technology and Mobile Learning. Recuperat de la: <https://www.educatorstechnology.com>
2. **Neumann, M. M., & Neumann, D. L. (2014).** *Utilizarea tehnologiilor digitale în instruirea alfabetizării timpurii.*
3. **Hsin, C. T., & Wu, H. K. (2011).** *Impactul citirii poveștilor digitale asupra dezvoltării limbajului copiilor mici.*
4. **Shin, D. H., & Hahm, J. (2013).** *Poveștile educaționale digitale pentru copii mici: Îmbunătățirea limbajului și alfabetizării.*

ÎNVĂȚAREA ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI ÎN EDUCAȚIA PREȘCOLARĂ

**Prof.înv.preșcolar: Smeu Maria Denisa
G.P.P.OSTROVENI 2- RM.VÂLCEA**

În ultimele decenii, dezvoltarea tehnologică a avut un impact semnificativ asupra tuturor domeniilor, inclusiv în educație. În mod special, grădinițele se află într-un proces de adaptare la utilizarea tehnologiilor digitale, un fenomen tot mai frecvent și în mediile educaționale timpurii. Educația în era digitală oferă numeroase oportunități, dar și provocări, care trebuie gestionate cu grijă pentru a sprijini dezvoltarea armonioasă a copiilor. Acest referat își propune să analizeze cum tehnologia influențează educația în grădinițe, care sunt beneficiile și riscurile asociate cu utilizarea acesteia, și ce strategii pot fi implementate pentru un învățământ eficient și echilibrat.

Tehnologiile digitale sunt din ce în ce mai prezent în educația timpurie, influențând modul în care copiii învață și interacționează cu informațiile. De la tablete și calculatoare la aplicații educaționale, tehnologia poate adresa diverse nevoi ale copiilor, îmbunătățind abilități fundamentale precum motricitatea fină, abilități de citire, matematică sau dezvoltarea limbajului.

1. Beneficiile utilizării tehnologiei în grădiniță

- **Crearea unui mediu de învățare atractiv:** Tehnologia poate stimula imaginația și creativitatea copiilor, facilitând învățarea prin jocuri interactive.
- **Acces la resurse educaționale:** Aplicațiile și jocurile educative pot oferi un conținut personalizat, adaptat nevoilor fiecărui copil, contribuind la învățarea individualizată.
- **Sprijin în dezvoltarea abilităților cognitive:** Utilizarea tehnologiilor poate sprijini dezvoltarea gândirii logice și a rezolvării problemelor prin aplicații care încurajează procesul de învățare activă.

2. Provocările educației digitale în grădiniță

- **Excesul de tehnologie:** Unii specialiști susțin că utilizarea excesivă a tehnologiei poate duce la o dezvoltare deficitară a abilităților sociale și a relațiilor interpersonale. Este important ca tehnologia să fie utilizată cu moderație.

- **Acces inegal la resurse digitale:** În unele zone sau la unele familii, accesul la tehnologie este limitat, ceea ce poate crea un decalaj între copii în privința accesului la educație digitală.
- **Probleme de sănătate:** Excesul de timp petrecut în fața ecranelor poate duce la probleme de sănătate, precum oboseala ochilor sau o dezvoltare deficitară a abilităților motorii fine.

3. Strategii de integrare a tehnologiei în grădinițe

Pentru ca tehnologia să aibă un impact pozitiv asupra educației timpurii, este esențial ca educatorii să adopte strategii eficiente de integrare a acesteia în procesul educativ. Mai jos sunt câteva metode și recomandări:

➤ Crearea unui echilibru între activitățile digitale și cele tradiționale

- Educatorii trebuie să combine activitățile digitale cu cele tradiționale, cum ar fi jocurile în aer liber, lectura cărților sau activitățile creative, pentru a asigura o dezvoltare completă a copiilor.
- Activitățile digitale trebuie să fie intercalate cu momente de interacțiune socială, prin jocuri de grup sau discuții.

➤ Formarea continuă a educatorilor

- Este esențial ca educatorii să participe la cursuri de formare continuă pentru a învăța să utilizeze tehnologiile în mod eficient și responsabil.
- Educatorii ar trebui să cunoască aplicațiile educaționale disponibile și să aleagă acelea care contribuie la dezvoltarea abilităților fundamentale ale copiilor.

➤ Implicarea părinților

- Părinții joacă un rol important în educația digitală a copiilor. Este necesar ca aceștia să fie informați despre modul în care tehnologia este utilizată la grădiniță și să participe activ în alegerea aplicațiilor educaționale pe care le pot utiliza acasă.

În concluzie, educația în era digitală aduce atât oportunități, cât și provocări în grădinițe. Tehnologia poate sprijini dezvoltarea abilităților cognitive și sociale ale copiilor, dar este esențial să fie folosită într-un mod echilibrat și responsabil. Educatorii, părinții și autoritățile educaționale trebuie să colaboreze pentru a asigura integrarea eficientă a tehnologiilor în educația timpurie, oferind copiilor o experiență de învățare completă și adaptată nevoilor lor.

Bibliografie

1. **Mikulecky, L. (2018).** *Tehnologiile digitale în educația timpurie: Ghid pentru profesori și educatori.* New York: Routledge.
2. **McManis, M. D., & Gunnewig, S. B. (2012).** *Impactul mediilor digitale asupra copiilor mici: O revizuire a literaturii.* *Copii tineri*, 67(6), 50-57.
3. **Perry, B., & Ball, J. (2012).** *Impactul tehnologiilor digitale asupra învățării și dezvoltării copiilor.* *Jurnalul de Educație Timpurie*, 14(1), 15-27.
4. **Gura, M. (2018).** *Instrumente digitale pentru copii: Ghid pentru integrarea tehnologiei în clasele de educație timpurie.* New York: Teachers College Press.
5. **Asociația Națională pentru Educația Copiilor Mici (NAEYC). (2012).** *Tehnologia și media interactive ca instrumente în programele de educație timpurie pentru copiii cu vârste între naștere și 8 ani.* <https://www.naeyc.org/resources/position-statements/technology-and-media>

**NOILE ORIENTĂRI ÎN PROIECTAREA ȘI INOVAREA
CURRICULUMULUI
ȘI ELABORAREA PROIECTULUI CURRICULAR AL UNEI ȘCOLI**

PROF.ÎNV. PRIMAR: SOCOL OANA

ȘCOALA PROFESIONALĂ BAND

**1.NOILE ORIENTĂRI ÎN PROIECTAREA ȘI INOVAREA
CURRICULUMULUI**

Reforma educativă are ca obiect nu numai și în principal organizarea sau structura sistemului educativ. Ea se referă, înainte de toate, la conținuturi, la oferta și oportunitățile de experiență și instruire pe care școala le oferă elevilor. Aceste oportunități se constituie într-un conținut mult mai amplu decât o programă sau un plan de studii centrate aproape exclusiv pe aspecte conceptuale. În realitate, oferta și oportunitățile educative sunt conținute în noțiunea de curriculum care îmbrățișează tot ceea ce mediul școlar oferă elevului ca posibilitate de învățare; nu numai concepte și cunoștințe, ci și principii, procedee, metode și atitudini; și care cuprinde în plus, atât mijloacele de susținere a oportunităților propuse de școală cât și acelea de evaluare a proceselor de învățare și instruire, ci și pentru a menține o vigilență critică și rațională cât mai riguroasă asupra proceselor reale ale educației. În perioada timpurie a educației obligatorii și gratuite în diverse țări, intenția educativă a administrației publice se limita la câteva elemente: alfabetizarea și un nivel elementar de cultură. Pe atunci școala și, în special, cadrul didactic propunea finalități educative. Deci, cel ce fixa curriculum-ul era învățătorul. În prezent, atât organizarea educației obligatorii, cât și acordarea de diplome și titluri academice care acreditează indivizii pentru exercitarea unor profesii determinate, presupun și necesită o decizie a administrației publice referitoare la conținuturile de cunoștințe corespunzătoare. Cu alte cuvinte, în toate țările dezvoltate, politica educativă necesită stabilirea intențiilor educative, fie prin mijlocirea unui curriculum mai mult sau mai puțin determinat, fie prin intermediul elaborării unui sistem oportun de probe de evaluare. Un curriculum adoptat la nivelul ministerului învățământului trebuie să aibă un caracter deschis și flexibil, care ulterior să fie amplificat și diversificat la nivele succesive de concretizare : inspectoratele școlare, comunitățile locale cu competențe educative,

unitățile școlare (școli, grădinițe, licee) și profesorii înșiși. În definitiv, cel ce realizează desfășurarea unui curriculum în activitatea didactică și în sala de clasă este profesorul. În proiectarea și în dezvoltarea intențiilor educative se presupune că autoritatea administrativă și profesorii înșiși sunt interpreți fideli ai propunerilor educative venite din partea societății, ai finalităților pe care societatea le pune în fața școlii și a etapelor distincte de educație. Se poate considera un asemenea curriculum drept o matrice de la care să emane alte nivele de dezvoltare curriculară. De aceea se poartă denumirea de Curriculum Matrice (CM).

Curriculumul exprimă intenții educative. Acestea trebuie, în ultimă instanță, să reflecte cerințele societății față de școală într-un moment istoric determinat. Oricare societate își educă tinerele generații, dar nu întotdeauna acest lucru se face prin intermediul unor instituții specifice. Școala - sau sistemul educațional se caracterizează prin faptul că a fost constituită ca instituție și sistem social special organizat cu o finalitate educativă. Cu extraordinarul nivel atins în societățile moderne, care au organizat școala obligatorie pentru toți cetățenii până la o anumită vârstă, școala reprezintă un important subsistem social în contextul sistemului global al societății. În relație cu această poziție în interiorul societății, școala este foarte dependentă de sistemul social. Fără îndoială, relațiile între educație și societate nu au numai o direcție, de la societate către școală, ci sunt multidirecționale. Iată câteva din aceste direcții diferite:

* Fiecare societate are unele cerințe specifice față de ceea ce așteaptă de la școală. Aceste cerințe se leagă de funcțiuni sociale importante: socializarea noilor generații și pregătirea lor pentru responsabilități viitoare în calitate de adulți într-o organizare concretă a muncii și a rolurilor sociale.

* De aceea, educația servește unor scopuri sociale și nu numai unor finalități individuale. Școala face parte dintr-o societate determinată și educă pentru aceasta o societate determinată. Mai concret: școala pregătește individul pentru a trăi ca adult responsabil într-o societate și, de asemenea, pentru a juca roluri determinate în interiorul ei. Având această funcție, la o analiză amănunțită, se observă că școala are un puternic caracter conservator în măsura în care se limitează la reproducerea relațiilor sociale existente.

* Educația transmite cunoștințe, priceperi, deprinderi și patrimoniul cultural al unei societăți. Dar, odată cu acestea și strâns legate de ele, transmite, de asemenea, valori sociale și ideologii dominante. În fapt, această transmitere se face într-un mod mai mult implicit decât explicit.

* Fără îndoială și fără a prejudicia cele spuse anterior, educația poate ajunge la trezirea la elevi a unui sentiment critic față de atitudinile și relațiile sociale dominante, permițându-le astfel să ia poziția în raport cu valorile și ideologiile stabilite. Clarificarea explicită a intențiilor educative și a conținuturilor ușurează această critică posibilă și contribuie la maturizarea elevilor. Drept consecință a acestei maturizări și împreună cu ea, educația cooperează la formarea unor cetățeni care vor fi capabili să modifice relațiile sociale existente. În sprijinul acestei clarificări, curriculumul, în care se plăsmuiesc intențiile educative, trebuie să explicitizeze valorile și atitudinile propuse a fi transmise elevilor.

* Într-o societate pluralistă, cum este cea actuală, există cerințe multiple și diverse din partea diferitelor grupuri sociale în ceea ce privește școala. Dată fiind această pluralitate nu este de dorit, am zice, este chiar imposibil, un curriculum închis, puternic normativ și normalizator care nu lasă o marjă de libertate nici profesorului, nici elevului. Diversitatea opțiunilor și valorilor participanților în procesul educativ - elevi, părinți, profesori - reclamă, în schimb, un curriculum deschis în care să fie definite prescriptiv numai acele elemente care fac parte din cunoștințele și valorile care pot fi considerate că sunt împărtășite de toată societatea.

În zilele noastre se poate considera ca un interes social unanim recunoscut și împărtășit nu numai educarea pentru unele roluri productive determinate, ci și pentru toleranță, pentru conviețuirea pașnică și democratică, pentru participare cetățenească, pentru respectul drepturilor umane și recunoașterea egalității între persoane, pentru sănătate și protecția mediului înconjurător și, nu în ultimă instanță, pentru pasiuni, abilități și cultură.

2. ELABORAREA PROIECTULUI CURRICULAR AL UNEI ȘCOLI

Proiectul Curricular Școlar (PCS) este un ansamblu de decizii articulate care permit concretizarea Proiectului Curricular Matrice (PCM) și propunerile comunităților locale cu competențe educative în proiecte de acțiune didactică adaptate unui context specific. Această concretizare este realizată de către echipele de cadre didactice, deoarece numai acestea posedă suficiente informații pentru a putea interpreta PCM și instrucțiunile de aplicare corespunzătoare, dezvoltându-le într-o formă adecvată situației proprii.

Elaborarea unui Proiect Curricular Școlar implică realizarea următoarelor sarcini principale:

- * Definierea obiectivelor generale ale fiecărui an de studiu. Obiectivele generale ale unui ciclu de învățământ, definite în Proiectul Curricular Matrice urmează a fi contextualizate pentru fiecare an de studiu.

- * Selecționarea ansamblului conținuturilor care vor fi desfășurate în Proiectul Curricular Școlar și discutarea criteriilor posibile de prelucrare (globalizare, interdisciplinaritate, disciplinaritate, integrare).

- * Împărțirea conținuturilor pe ani de studiu. Într-un sistem de învățământ mai centralizat această secvențializare a conținuturilor poate fi făcută administrativ, de către minister. Într-un sistem descentralizat este necesară analiza atentă a modulelor, un moment indispensabil, pentru a putea elabora programările concrete. Nu trebuie confundate secvențializarea cu temporalizarea, care se concretizează ulterior, prima având un caracter mai general și poate da loc la temporalizări diferite în funcție de circumstanțele concrete.

- * Stabilirea criteriilor de evaluare la finalul fiecărui an de studiu. Colectivul de cadre didactice trebuie să stabilească indicatorii care urmează a fi folosiți pentru a evalua dacă un elev a realizat un proces de învățare și instruire adecvat sau, în caz de nereușită, dacă trebuie schimbată activitatea educativă. De asemenea, trebuie să se cadă de acord asupra tuturor criteriilor pe baza cărora se decide dacă un elev promovează sau nu.

- * Definierea premiselor metodologice generale. Proiectul Curricular Matrice cuprinde o serie de orientări didactice generale pentru fiecare ciclu ca și unele principii de acțiune educativă considerate adecvate pentru organizarea învățării și instruirii. Aceste informații pot servi cadrelor didactice ca punct de plecare pentru reflecția asupra metodelor de urmat.

* Definirea criteriilor de organizare spațio-temporală. Organizarea spațiului și timpului trebuie să depășească concepția că aceasta înseamnă doar repartiția sălilor și materialelor; această organizare trebuie făcută după criterii pedagogice gândindu-se profund la asigurarea celor mai bune condiții pentru procesul de învățare și instruire. Organizarea timpului trebuie să tindă către crearea celor mai bune condiții posibile pentru desfășurarea activităților de învățare și instruire și nevoilor elevilor.

* Stabilirea principalelor materiale didactice ce vor fi utilizate. Existența unor reguli și concepții comune față de materialele didactice și față de utilizarea lor constituie un factor de bază în asigurarea coerenței acțiunii didactice dintr-o unitate curriculară. Pentru aceasta trebuie identificate diferitele tipuri de materiale didactice care se vor utiliza: cărți pentru documentare, cărți pentru lectură, manuale, module de învățare, hărți, mijloace audio-video, programe informatice, instrumente de laborator, materiale pentru educația fizică, jocuri didactice, unelte de atelier, etc.

* Decizii în legătură cu domeniile opționale. În Proiectul Curricular Matrice sunt definite rolurile acestor domenii și se sugerează o serie de activități care par adecvate în asigurarea unui echilibru între trunchiul comun al domeniilor de studiu pentru toți elevii și acele alte activități educative între care elevii ar putea alege. Modul de utilizare al spațiilor școlare și comunitare, alcătuirea orarului, gestionarea spațiilor comune sunt instrumente importante în favorizarea sentimentului de identificare cu școala, în dezvoltarea unor atitudini pozitive față de procesul de învățare și instruire și în formarea autonomiei.

Este de dorit ca elevii să se regăsească în implementarea CDS-urilor, să le studieze cu interes, deoarece acestea li se adresează în mod direct și prioritar, iar scopul principal al acestor discipline îl constituie lărgirea orizontului educațional.

BIBLIOGRAFIE:

- Constantinescu Maria, *Formarea de comportamente prosoziale în educația de azi* – suport de curs
- dexonline.ro
- Didactic.ro
- *Psihosociologie. Teorie și aplicații*, S. Chelcea, Ed. Economică, București, 2006

Incluziune, inovare, digitalizare – în lecțiile de Geografie

**Daniela Florentina Sopota,
Colegiul Național „Mihai Eminescu” Oradea, Bihor, România**

Inovația digitală are un potențial semnificativ de a transforma modul în care elevii cu cerințe educaționale speciale învață geografia, creând oportunități de accesibilitate, personalizare și implicare activă.

Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale în educația digitală, la disciplina Geografie, presupune crearea unui mediu de învățare personalizat și incluziv, care să le permită acestora să participe activ la procesul educațional. De asemenea, conferă un mediu de învățare flexibil, accesibil continuu, elevii având acces la toate materialele educaționale de oriunde și în orice moment, permițându-le să învețe la propriul ritm, adaptându-se astfel la nevoile lor fizice sau cognitive.

Procesul de învățare se va realiza prin învățare diferențiată, activități personalizate pentru a răspunde nevoilor fiecărui elev, oferindu-le opțiuni de lucru mai lente sau mai rapide, în funcție de ritmul lor. De exemplu, elevii cu dizabilități cognitive pot folosi aplicații cu grafice clare și ușor de înțeles, iar cei cu dizabilități motorii pot folosi dispozitive asistive. Se are în vedere, de asemenea, utilizarea combinației de imagini, sunete, animații și texte pentru a sprijini înțelegerea conceptelor geografice, oferind astfel mai multe căi de acces la învățare.

Jocurile care implică hărți și locații pot fi accesibile prin designul lor adaptativ, ajutând elevii să învețe prin experiență. De exemplu, elevii cu dizabilități cognitive pot folosi jocuri care se bazează pe asocierea de imagini cu locații geografice. Platformele de colaborare (Google Docs, Microsoft Teams) permit elevilor cu cerințe educaționale speciale să lucreze împreună cu colegii lor la proiecte de geografie, chiar dacă aceștia au nevoi diferite. Elevii pot colabora prin discuții video, mesaje sau activități interactive. Acest lucru poate fi realizat prin utilizarea platformelor educaționale adaptate: Google Classroom, Moodle sau alte platforme de învățare online care pot fi personalizate pentru a susține accesibilitatea. De exemplu, integrarea subtitrărilor pentru elevii cu deficiențe auditive sau a textelor citite vocal pentru elevii cu deficiențe vizuale. Apoi, prin utilizarea aplicațiilor interactive de geografie ca Google Earth, se permite navigarea și explorarea hărților, putând fi folosite împreună cu opțiuni de adaptare a interfeței (mărirea textului, comenzi vocale). Tot prin Google Earth, Google Maps, elevii pot explora virtual diferite regiuni geografice, identificând forme de relief, râuri, orașe și țări. Pentru elevii cu deficiențe de vedere, aplicațiile pot fi integrate cu funcții de citire vocală a textului și descrieri audio iar pentru elevii cu dificultăți motorii, controlul se poate realiza prin comenzi vocale sau dispozitive adaptate.

Pentru crearea unei hărți personalizate se poate utiliza My Maps (Google), QGIS sau alte software-uri educaționale. Elevii pot crea o hartă personalizată, marcând locuri importante pentru ei, cum ar fi orașele preferate, locurile vizitate sau zonele studiate la clasă. Interfața poate fi simplificată pentru utilizatorii cu dificultăți cognitive, de asemenea, elevii cu dizabilități auditive pot beneficia de instrucțiuni vizuale detaliate.

Elevii pot participa la jocuri educative, utilizând platformele Geoguessr, Seterra sau alte jocuri de geografie online, prin adaptare: funcționalitate de mărire a textului pentru elevii cu deficiențe de vedere sau moduri de dificultate variabilă pentru elevii cu nevoi educaționale speciale, care pot identifica locații geografice bazându-se pe indicii vizuale sau își pot testa cunoștințele despre continente, țări și capitale.

Elevii cu deficiențe ușoare pot fi oferați cu realizarea unei prezentări interactive despre un subiect geografic în platformele PowerPoint, Canva, Prezi sau Genially, prin adaptarea șabloanelor sau inserarea de materiale multimedia (audio, video, imagini) pentru o mai bună înțelegere. Elevii pot crea o prezentare despre un subiect, cum ar fi o țară, un fenomen natural (vulcani, cutremure) sau schimbările climatice.

Studierea unui fenomen geografic se poate realiza prin documentare multimedia pe platformele YouTube Edu, Khan Academy, sau alte resurse educaționale online. Se pot adapta subtitrări sincronizate pentru elevii cu deficiențe auditive sau descrieri audio pentru elevii cu deficiențe vizuale. Un exemplu de activitate ar putea fi, vizionarea unui documentar despre formarea reliefului, a ecosistemelor sau impactul activităților umane asupra mediului.

Participarea la concursuri online de geografie reprezintă activități formative extrem de agreate de toți elevii, inclusiv de către cei cu cerințe educaționale speciale. Astfel, profesorul are posibilitatea de a ajusta timpul pentru răspunsuri sau de a crea teste cu mai multe tipuri de întrebări (vizuale, audio, text) pe platformele Kahoot, Quizizz sau alte platforme de teste interactive. Elevii răspund la întrebări despre teme geografice într-un format competitiv și interactiv.

Aceste activități pot fi integrate în procesul educațional pentru a crește implicarea și accesibilitatea elevilor cu cerințe educaționale speciale, oferindu-le o experiență de învățare interactivă și personalizată. Profesorii pot utiliza evaluări formative și feedback digital pentru a ajusta activitățile de învățare în funcție de progresul elevilor. De exemplu, un elev cu dificultăți de învățare poate avea o evaluare adaptată, care să includă mai multe opțiuni vizuale sau de răspuns oral.

Instruirea cadrelor didactice pentru a utiliza tehnologiile asistive și pentru a crea un mediu de învățare incluziv este esențială. Profesorii de geografie pot contribui la crearea unui mediu educativ digital accesibil și eficient pentru toți elevii, indiferent de dizabilitățile lor.

Este important ca profesorii de geografie să fie pregătiți să integreze tehnologii digitale care să răspundă nevoilor și stilurilor de învățare ale elevilor cu cerințe educaționale speciale. Aspecte cheie pentru deschiderea și pregătirea acestora sunt formarea continuă, profesorii de geografie participând la cursuri de formare profesională care să îi ajute să înțeleagă diferitele tipuri de dizabilități și să învețe despre tehnologii asistive și platforme educaționale accesibile. Aceste cursuri trebuie să acopere subiecte legate de crearea de materiale didactice adaptate, utilizarea aplicațiilor care permit accesibilitatea, și personalizarea lecțiilor.

Profesorii trebuie să fie familiarizați cu diverse platforme digitale care permit elevilor cu cerințe educaționale speciale să participe activ la lecții. De exemplu, software-ul de citire a ecranului, aplicațiile de transcriere a textelor audio, sau platformele care permit ajustarea conținutului pentru elevii cu deficiențe de vedere sau auz.

Software-ul de citire a ecranului este esențial pentru elevii cu dizabilități de vedere, deoarece le permite să acceseze conținutul digital prin citirea textului de pe ecran cu ajutorul unui sintetizator vocal. Iată câteva dintre cele mai utilizate programe de citire a ecranului:

1. JAWS (Job Access With Speech) – Este unul dintre cele mai populare software-uri de citire a ecranului, utilizat de persoanele cu deficiențe de vedere. JAWS oferă citire vocală a textului și permite utilizatorilor să navigheze prin site-uri web, documente și aplicații. Este disponibil pentru Windows.

2. NVDA (NonVisual Desktop Access) – NVDA este un software de citire a ecranului gratuit și open-source pentru Windows. Este o opțiune excelentă pentru elevii care nu au acces la soluții comerciale. Acesta oferă citire a textului pe ecran și funcționează cu majoritatea aplicațiilor Windows.
3. TalkBack – TalkBack este software-ul de citire a ecranului disponibil pe dispozitivele Android. Acesta permite citirea textului și a interfeței grafice a aplicațiilor Android, având opțiuni de personalizare pentru a se adapta nevoilor utilizatorilor.
4. Windows Narrator – Este un software de citire a ecranului inclus în Windows, care oferă o soluție de bază pentru persoanele cu deficiențe de vedere. Este integrat în sistemul de operare și poate fi activat ușor din setările de accesibilitate.

Aceste software-uri de citire a ecranului permit elevilor cu dizabilități de vedere să acceseze informațiile educaționale, să navigheze pe internet și să utilizeze aplicațiile educaționale.

Există mai multe platforme educaționale care permit ajustarea conținutului pentru elevii cu deficiențe de vedere sau auz. Iată câteva exemple:

1. Microsoft Learning Tools – Aceste instrumente sunt incluse în Microsoft Office și OneNote și includ opțiuni precum citirea textului cu voce tare (pentru elevii cu deficiențe de vedere) sau subtitrări în timp real (pentru elevii cu deficiențe de auz).
2. G Suite for Education – Google oferă aplicații educaționale care includ funcții de accesibilitate, cum ar fi citirea textului și subtitrări automate. Google Docs, Google Slides și Google Meet au funcții care pot fi ajustate pentru a sprijini elevii cu deficiențe de vedere și auz.
3. Khan Academy – Platforma de învățare gratuită oferă subtitrări în mai multe limbi pentru lecțiile video și poate fi utilizată pentru a ajuta elevii cu deficiențe de auz. De asemenea, oferă un conținut vizual bogat, care poate fi benefic pentru elevii cu deficiențe de vedere.
4. Zoom – În cazul elevilor cu deficiențe de auz, Zoom permite utilizarea subtitrărilor automate și a transcrierilor în timp real, facilitând accesul la informații pentru aceștia.

Aceste platforme pot ajuta la personalizarea experienței educaționale și la sprijinirea elevilor cu nevoi speciale.

În geografie, aplicațiile de hartă interactive sau software-ul de vizualizare 3D pot fi extrem de utile. Profesorii trebuie să învețe să creeze conținut didactic accesibil, cum ar fi hărți tactile, materiale audio, sau resurse vizuale care sunt ușor de înțeles de către toți elevii, indiferent de dizabilitățile lor. De asemenea, includerea subtitrărilor, semnalizarea vizuală clară și utilizarea unui limbaj simplu pot sprijini elevii cu dizabilități cognitive.

Colaborarea între profesori de geografie, psihopedagogi, și alți specialiști este esențială pentru a personaliza și adapta planurile de învățământ pentru fiecare elev în parte. Astfel, se pot identifica cele mai bune metode de predare și de utilizare a tehnologiei pentru a răspunde nevoilor individuale.

Un alt aspect important este evaluarea constantă a progresului elevilor și ajustarea continuă a materialelor și a metodelor de predare. Profesorii trebuie să fie deschiși la feedback din partea elevilor și a părinților, pentru a îmbunătăți procesul educațional.

Bibliografie:

FOLOȘȚINĂ, Ruxandra, SIMION Elena, *Învățarea digitală la copiii cu nevoi educaționale de suport*, Editura Universitară, București, 2020;

ILINCA, Nicolae, *Didactica Geografiei*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008.

OPREA, Crenguța, Lăcrimioara, *Strategii didactice interactive- repere teoretice si practice*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2009.

Argumente și exemple în practica digitală geografică

Daniela Florentina Sopota,

Colegiul Național „Mihai Eminescu” Oradea, Bihor, România

Inovația digitală a transformat profund modul în care educația este livrată și percepută în școli, iar disciplina Geografie nu face excepție. Utilizarea tehnologiei digitale nu doar că sporește interesul elevilor, dar îmbunătățește semnificativ înțelegerea conceptelor geografice complexe și aplicabilitatea acestora în lumea reală.

Una dintre cele mai mari schimbări aduse de tehnologie în Geografie este accesul la platforme digitale interactive. Aplicații precum Google Earth, ArcGIS Online și QGIS permit elevilor să exploreze hărți 3D, să analizeze date spațiale și să realizeze proiecte practice. Aceste instrumente dezvoltă competențe de analiză critică și gândire spațială, esențiale în studiul geografiei. Un exemplu de activitate realizată cu o aplicație la geografie, ar putea fi la clasa a VI-a, unitatea de învățare: *Europa – identitate geografică. Mediul natural ca suport al locuirii umane*, tema: *Caracteristici generale ale reliefului. Unități majore* prin utilizarea aplicației Google Earth pentru a explora diverse regiuni geografice și a învăța despre caracteristicile lor fizice, economice și culturale.

În acest sens, putem stabili tema activității digitale: *Explorarea reliefului și a formelor de relief din Europa* și obiectivul activității: elevii vor învăța să identifice principalele forme de relief din Europa (munți, câmpii, dealuri, podișuri) și să înțeleagă impactul acestora asupra așezărilor umane și economiei.

Ținând cont de particularitățile grupului de elevi și a resurselor necesare, vom stabili *etapele activității*:

1. Introducere (10 minute):
 - profesorul explică noțiunile de bază despre formele de relief și importanța lor în geografie;
 - se prezintă aplicația Google Earth și modul în care va fi utilizată.
2. Explorare în grup (20 minute):
 - elevii sunt împărțiți în echipe și li se atribuie câte o regiune din Europa (ex.: Munții Alpi, Câmpia Nord-Europeană, Podișul Central Francez);
 - folosind Google Earth, elevii analizează regiunea respectivă, identificând:
 - Altitudinea și formele de relief;
 - Așezările principale și activitățile economice din zonă.
 - elevii folosesc funcția de măsurare pentru a calcula distanțe sau înălțimi aproximative.
3. Prezentarea rezultatelor (15 minute):
 - fiecare echipă prezintă pe scurt concluziile lor utilizând imagini capturate din Google Earth;
 - se discută diferențele între regiuni și legătura dintre relief, climă și economie.
4. Concluzie și evaluare (5 minute):
 - profesorul rezumă ce au învățat elevii și pune întrebări pentru a verifica înțelegerea;
 - elevii completează un scurt chestionar online despre activitate (ex.: folosind Google Forms).

Rezultate așteptate:

- elevii vor fi capabili să identifice formele de relief pe hărți virtuale;
- vor înțelege relația dintre caracteristicile geografice și viața umană;
- vor dezvolta abilități digitale, cum ar fi utilizarea Google Earth.

Această activitate combină geografia cu competențele digitale și colaborarea în echipă.

Realitatea augmentată (AR) și realitatea virtuală (VR) reprezintă alte domenii de inovație care aduc învățarea la un alt nivel. De exemplu, elevii pot explora ecosisteme diverse, pot vizita virtual vulcani sau recife de corali, totul din confortul clasei. Aceste experiențe nu doar că fac lecțiile mai captivante, dar oferă o înțelegere mai profundă a dinamicii Pământului. Un exemplu de activitate care utilizează realitatea augmentată (AR) la geografie poate implica aplicații precum Google Expeditions, AR Globe, sau platforme similare. Aceste aplicații permit elevilor să exploreze hărți, structuri geografice și fenomene naturale într-un mod interactiv.

De exemplu, la clasa a V-a, în cadrul unității de învățare: *Litosfera*, tema: Vulcanii și cutremurele, putem desfășura activitatea: *Explorarea erupțiilor vulcanice prin realitate augmentată*, stabilindu-ne ca obiectiv: elevii vor înțelege procesele din interiorul unui vulcan, tipurile de erupții vulcanice și impactul acestora asupra mediului și comunităților.

Ca etape ale activității, punctăm:

1. Introducere (10 minute):
 - profesorul prezintă noțiuni generale despre vulcani, inclusiv structura unui vulcan, procesele de erupție și tipurile de vulcani (activi, inactivi, estinși);
 - se face o demonstrație scurtă despre utilizarea aplicației AR (de exemplu, aplicația Volcanoes AR sau funcțiile AR din Google Expeditions).
2. Explorare în AR (20 minute):
 - elevii deschid aplicația AR pe dispozitivele lor (tablete sau telefoane);
 - prin intermediul realității augmentate, ei explorează un model 3D al unui vulcan care include:
 - structura internă (camera magmatică, crater, con vulcanic, falii);
 - simularea unei erupții vulcanice, unde pot observa cum magma iese la suprafață.
 - elevii pot interacționa cu modelul pentru a vedea detalii despre straturile de lavă, norii de cenușă sau fluxurile piroclastice.
3. Analiză și discuții (15 minute):
 - fiecare elev completează o fișă de lucru bazată pe observațiile lor. Întrebări posibile:
 - Care sunt principalele părți ale unui vulcan?
 - Ce diferențe există între erupțiile explozive și cele efuzive?
 - Cum influențează erupțiile vulcanice mediul înconjurător?
 - profesorul facilitează o discuție despre modul în care vulcanii influențează clima, peisajele și activitatea umană (ex.: agricultura în zone vulcanice, riscurile asociate erupțiilor).
4. Concluzie și reflecție (5 minute):
 - elevii împărtășesc ce au descoperit și discută despre modul în care astfel de tehnologii (AR) îi pot ajuta să învețe mai bine.

Rezultate așteptate:

- elevii vor înțelege mai bine procesele vulcanice prin explorare interactivă;
- își vor dezvolta gândirea critică analizând efectele erupțiilor asupra oamenilor și mediului;
- vor câștiga experiență în utilizarea tehnologiei AR ca instrument educațional.

Această activitate combină învățarea vizuală și interactivă cu știința, făcând lecția mai captivantă și ușor de înțeles.

Accesul la date actualizate în timp real este o altă modalitate prin care tehnologia digitală schimbă Geografia. De exemplu, elevii pot analiza date meteorologice în timp real, pot monitoriza dezastre naturale precum uragane sau cutremure și pot învăța despre impactul acestora asupra comunităților.

Introducerea jocurilor educaționale în Geografie stimulează curiozitatea elevilor și facilitează învățarea prin competiție și colaborare. Jocuri precum "Seterra" sau "GeoGuessr" ajută elevii să memoreze locații geografice, capitale și caracteristici ale diverselor regiuni într-un mod distractiv.

Astfel, la clasa a VI-a, în cadrul unității de învățare: *Europa – identitate geografică – Oameni și locuri, economia*, tema: *Harta politică – state și regiuni*, putem desfășura următoarea activitate de învățare, secvență intitulată „Descoperă lumea prin joc” - joc educațional despre țări și capitale, stabilind ca obiectiv: elevii vor învăța să identifice țările lumii, capitalele acestora și localizarea lor pe hartă, dezvoltând în același timp spiritul de competiție și cooperare.

Etapele acestei activități:

1. Introducere (10 minute):

- profesorul introduce tema lecției: „Țări, capitale și localizarea lor pe hartă”;
- elevilor li se explică regulile jocului educațional, care va include mai multe runde de întrebări și provocări interactive;
- se folosește aplicația sau platforma educațională specifică, cum ar fi Seterra, GeoGuessr, sau un joc creat pe Kahoot.

2. Desfășurarea jocului (30 minute):

Runda 1: Recunoașterea capitalelor

- profesorul proiectează o hartă interactivă (fără nume scrise) pe tablă sau pe ecranul clasei;
- fiecare echipă primește întrebări sub forma: „Care este capitala acestei țări?”;
- elevii răspund pe rând, câștigând puncte pentru fiecare răspuns corect.

Runda 2: Localizarea pe hartă

- elevii folosesc dispozitivele (tablete sau laptopuri) pentru a accesa un joc precum GeoGuessr;
- fiecare echipă trebuie să ghicească locația exactă a unui punct pe hartă pe baza unor indicii (ex.: imagini stradale sau peisaje);
- fiecare echipă primește puncte în funcție de cât de aproape sunt de locația reală.

Runda 3: Provocări rapide (quiz cu întrebări mixte)

- profesorul creează un joc de tip quiz pe Kahoot, cu întrebări rapide despre:
 - steagurile țărilor.
 - limbi vorbite în anumite țări.
 - curiozități geografice (ex.: „Care este cel mai mare deșert din lume?” sau „Ce țară are cea mai mare populație?”).

Joc Kahoot: „Geografia Lumii – Steaguri, Limbi și Curiozități” - întrebările sunt împărțite în trei categorii: Steaguri, Limbi vorbite și Curiozități geografice.

Categoria 1: Steagurile țărilor

1. Întrebare: Ce țară are un steag cu un frunză de arțar?
 - Răspunsuri:
 - a) Canada
 - b) Brazilia
 - c) Australia
 - d) Suedia
2. Întrebare: Identifică culoarea care lipsește de pe steagul Franței?
 - Răspunsuri:
 - a) Roșu
 - b) Verde
 - c) Albastru
 - d) Alb
3. Întrebare: Bifează țara care are un steag cu o jumătate de lună și o stea?
 - Răspunsuri:
 - a) Turcia
 - b) Japonia
 - c) Norvegia
 - d) Grecia

Categoria 2: Limbi vorbite

4. Întrebare: Care este limba oficială a Braziliei?
 - Răspunsuri:
 - a) Spaniola
 - b) Portugheza
 - c) Italiana
 - d) Engleza
5. Întrebare: Ce limbă este vorbită în majoritatea țărilor din America de Sud?
 - Răspunsuri:
 - a) Spaniola
 - b) Franceza
 - c) Engleza
 - d) Portugheza
6. Întrebare: Identifică țara care are patru limbi oficiale: germana, franceza, italiana și retoromana?
 - Răspunsuri:
 - a) Elveția
 - b) Belgia
 - c) Austria
 - d) Germania

Categoria 3: Curiozități geografice

7. Întrebare: Care este cel mai mare deșert din lume?
- Răspunsuri:
 - a) Sahara
 - b) Antarctica
 - c) Gobi
 - d) Kalahari
8. Întrebare: Ce țară are cea mai mare populație?
- Răspunsuri:
 - a) India
 - b) Statele Unite
 - c) China
 - d) Indonezia
9. Întrebare: Bifează cel mai lung fluviu din lume?
- Răspunsuri:
 - a) Amazonul
 - b) Nilul
 - c) Yangtze
 - d) Mississippi
10. Întrebare: Ce țară este formată din 17.000 de insule?
- Răspunsuri:
 - a) Filipine
 - b) Indonezia
 - c) Japonia
 - d) Maldive

3. Concluzie și evaluare (10 minute):

- echipele își totalizează punctajele, iar cea câștigătoare este premiată simbolic (ex.: diplome personalizate sau insigne tematice);
- profesorul rezumă lecția, discutând ce au învățat elevii;
- elevii completează un scurt chestionar de feedback despre activitatea realizată.

Rezultate așteptate:

- elevii vor identifica țările și capitalele cu mai mare ușurință;
- vor înțelege poziționarea geografică pe hartă;
- activitatea va stimula implicarea și lucrul în echipă.

Jocurile educaționale fac învățarea distractivă și atractivă, crescând motivația elevilor și înlesnind înțelegerea noțiunilor geografice.

Integrarea tehnologiei digitale în Geografie are un impact semnificativ asupra modului în care profesorii predau și elevii învață. Profesorii pot crea lecții personalizate, pot folosi resurse multimedia pentru a explica fenomene complexe și pot evalua mai ușor progresul elevilor prin instrumente digitale.

Deși beneficiile sunt numeroase, există și provocări, precum accesul inegal la tehnologie, necesitatea formării profesorilor în utilizarea noilor instrumente și adaptarea curriculumului la noile cerințe. Cu toate acestea, perspectivele sunt promițătoare, iar adoptarea tehnologiei

digitale în Geografie promite să transforme radical modul în care elevii percep și înțeleg lumea înconjurătoare.

Așadar, inovația digitală în disciplina Geografie oferă oportunități extraordinare pentru învățământ. Prin utilizarea platformelor digitale, a realității virtuale și augmentate, a datelor în timp real și a gamificării, Geografia devine mai relevantă, interactivă și captivantă pentru elevii din zilele noastre. Această transformare nu doar că pregătește mai bine elevii pentru lumea modernă, dar contribuie și la dezvoltarea unei generații mai conștiente de importanța mediului și a sustenabilității.

Bibliografie:

Dulamă, Maria, Eliza, (2006), *Tendințe actuale în predarea și învățarea geografiei*, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 2006;

Ilinca, Nicolae, *Didactica geografiei*, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București, 2006.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE

PROF. SPĂȚARU CARMEN-

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” ZEMEȘ

Școala ocupă de multe ori prea mult timp din viața unui elev, încă din primii ani. Însă de multe ori școala nu este suficientă pentru dezvoltarea copiilor. Fie că alegem activități extrașcolare pentru cei mici în program after school sau că alegem un ONG, există câteva elemente esențiale la care e bine să ne gândim înainte a lua o decizie legată de care activitate e mai potrivită.

Atunci când copiii sunt mici, suntem tentați să alegem activități care ne plac nouă, sporturi pe care le-am practicat când eram de vârsta lor sau care ne-ar fi plăcut să le practicăm, cursuri pe diferite domenii pentru că ne dorim ca ei să învețe cât mai multe lucruri. E o strategie, însă s-ar putea să nu avem la final rezultatul dorit. Copiii au nevoie să simtă că iau decizii, că sunt în control și că pot alege ce e mai bine pentru ei. Și de mult ori au și dreptate. Poate durează mai mult până descoperă care sunt activitățile care îi plac, însă de mult ori acestea se transformă ulterior în pasiune, iar lucrurile învățate îi ajută o viață întreagă.

Dacă faci parte din categoria părinților care încă nu și-au înscris copiii la o activitate extrașcolară, dacă ești unul din părinții care nu știu care sunt avantajele unei astfel de activități pentru copii, dacă nu știi ce se potrivește cel mai bine sau ce opțiuni există, comunică cu alți părinți și informează-te.

Activitățile extrașcolare pot părea o risipă de timp, însă e defapt timp investit în învățare. Învățare a ceva nou, practic. Ele vin în completarea școlii și îi ajută pe copii, și chiar și pe adulții care fac voluntariat, în dezvoltarea lor personală.

Există în general câteva concepții legate de aceste activități:

- sunt o risipă de timp
- copiii ajung prea tarziu acasă
- nu se pot concentra pe școala la fel de bine
- sunt mult prea scumpe

De acord că există și aceste posibilități, însă cel mai probabil înseamnă că activitățile nu îi se potrivesc, că nu îl pasionează sau pur și simplu nu îi plac. Indiferent de ce alege să facă, atâta timp cât îi place, va face tot posibilul să învețe pentru școală repede și eficient pentru a avea

timp de alte lucruri.. Sunt multe organizații și asociații în țară care țin cursuri, tabere, ore de tot felul, pentru toate grupele de vârstă. Trebuie doar căutate.

De ce să alegem activități extrașcolare?

Răspunsul la această întrebare e cel mai simplu și am făcut o listă întreagă de avantaje:

1. Vin în completarea școlii – de multe ori, fie că alegem cursuri suplimentare sau activități sportive, ele vin în completarea școlii și sunt organizate astfel încât să nu intervină cu programul general de școală al copiilor
2. Dezvoltă relațiile sociale și ajută la sănătate – o oră de sport îți dă energie pentru câteva ore bune și ajută la un somn mai odihnitor, orice activitate în care sunt implicați mai mulți copii îi ajută în a socializa și a-și face prieteni.
3. Ajută la creșterea stimei de sine, a motivației, managementul timpului, astfel că devin mai organizați
4. Dezvoltă abilități noi pe care de multe ori reușesc să le integreze și în activitățile școlare
5. Crează relații pe termen lung și câteodată prietenii pe viață
6. Învăță cum să devină lideri și acest lucru îi poate ajuta mai târziu în școală, în viață, la locul de muncă
7. Reduce comportamentele egoiste și învață să lucreze în echipă, să împartă

Chiar dacă activitățile extrașcolare au beneficii multiple în dezvoltarea copiilor și a tinerilor, trebuie să știm și când să renunțăm la ele. Câteodată pot deveni obositoare pentru copii. Atunci când le dispare cheful de a mai participa la ele, când nu mai povestesc cu pasiune despre ce fac acolo, nu mai sunt încântați, probabil e nevoie de o pauză. O perioadă de relaxare, de odihnă, în care fie vor găsi lucruri noi de făcut, fie își vor dori să meargă din nou la acea activitate.

Un copil are nevoie atât de timp liber, cât și de activități plăcute și utile, de momente petrecute în familie și unele de singurătate, de creativitate, pentru descoperirea pasiunilor.

Bibliografie:

1. Țîru C. Maria, -Pedagogia activităților extracurriculare– Suport de curs, Cluj-Napoca 2007
2. Ionescu M., Chiș V. – Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001

Studiu: Impactul digitalizării asupra procesului didactic

Prof. SPIRIDON ELENA,

Școala Gimnazială *Anton Pann*, Rm. Vâlcea

Introducere

Digitalizarea a devenit un element esențial în sistemele educaționale moderne, influențând atât metodele de predare, cât și modul în care elevii și studenții interacționează cu informația. Utilizarea tehnologiilor digitale în procesul didactic contribuie la o învățare mai interactivă, adaptabilă și accesibilă. Cu toate acestea, digitalizarea ridică și provocări, precum accesul inegal la resurse digitale și necesitatea dezvoltării competențelor tehnologice atât pentru profesori, cât și pentru elevi.

Beneficiile digitalizării în educație

1. Creșterea accesibilității și flexibilității în învățare

Digitalizarea permite accesul la resurse educaționale de oriunde și oricând. Platformele de e-learning, precum Moodle, Google Classroom sau Coursera, oferă cursuri online accesibile unui număr mare de studenți. De asemenea, materialele didactice pot fi actualizate constant, asigurând astfel informații relevante și actuale.

2. Personalizarea procesului de învățare

Tehnologiile educaționale permit adaptarea conținutului la nevoile individuale ale fiecărui elev. Aplicațiile educaționale folosesc inteligența artificială pentru a oferi exerciții personalizate, în funcție de progresul utilizatorului. Acest aspect ajută la reducerea disparităților în performanțele școlare și sprijină învățarea în ritm propriu.

3. Îmbunătățirea interactivității și motivației

Metodele digitale, cum ar fi realitatea augmentată, jocurile educaționale și simulările interactive, stimulează interesul elevilor. De exemplu, laboratoarele virtuale le permit elevilor să experimenteze concepte științifice fără riscuri și costuri mari. Această abordare crește implicarea și motivația elevilor.

4. Eficientizarea evaluării și feedback-ului

Instrumentele digitale permit o evaluare mai rapidă și mai obiectivă a elevilor. Testele online, platformele de corectare automată și analiza datelor de învățare ajută profesorii să identifice punctele slabe ale elevilor și să ajusteze strategiile de predare în consecință.

Provocările digitalizării în educație

1. Inegalitatea accesului la tehnologie

Nu toți elevii au acces la dispozitive digitale și internet de calitate. În multe regiuni, lipsa infrastructurii adecvate împiedică desfășurarea eficientă a lecțiilor online. Aceasta creează o discrepanță între elevii care au acces la resurse digitale și cei care nu au.

2. Necesitatea formării profesorilor

Multe cadre didactice nu au competențele digitale necesare pentru a utiliza eficient tehnologiile educaționale. Programele de formare continuă sunt esențiale pentru ca profesorii să poată integra metode digitale inovatoare în predare.

3. Riscurile legate de dependența de tehnologie

Utilizarea excesivă a tehnologiei poate duce la scăderea concentrării și la diminuarea interacțiunii sociale. Elevii pot deveni dependenți de dispozitive digitale, ceea ce afectează capacitatea lor de a învăța și de a dezvolta abilități critice.

4. Probleme legate de securitatea datelor

Digitalizarea procesului educațional presupune colectarea și stocarea unor cantități mari de date despre elevi. Protejarea acestor date împotriva atacurilor cibernetice și utilizării neautorizate este o provocare importantă pentru instituțiile de învățământ.

Concluzii:

Digitalizarea are un impact semnificativ asupra procesului didactic, oferind numeroase beneficii, dar și provocări. Tehnologiile educaționale îmbunătățesc accesibilitatea, personalizarea învățării și interactivitatea, însă necesită investiții în infrastructură și formare profesională pentru a fi implementate eficient. În viitor, integrarea echilibrată a digitalizării în educație va fi esențială pentru a maximiza avantajele acesteia, minimizând în același timp riscurile.

Bibliografie

1. Bates, A. W. (2019). *Teaching in a Digital Age: Guidelines for Designing Teaching and Learning*. Vancouver: BCcampus.
2. Selwyn, N. (2017). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Publishing.
3. OECD. (2021). *Digital Education Outlook 2021: Pushing the Frontiers with AI, Blockchain, and Robots*. OECD Publishing.
4. Redecker, C. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators*. Publications Office of the European Union.
5. Anderson, T., & Dron, J. (2011). "Three Generations of Distance Education Pedagogy," *International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 12(3), 80-97.

Educația în era digitală- Provocările digitalizării Educației

Prof. Staicu Angela

Digitalizarea educației presupune ca profesorii să aibă competențe tehnologice pentru a exploata pe deplin potențialul instrumentelor digitale în predare. În ultimii ani s-a pus accent pe formarea continuă a cadrelor didactice pentru a le facilita accesul la noile provocări ale societății și astfel să stăpânească abilități și să integreze eficient tehnologiile în predarea lor, fiind esențial pentru a fi ancorati în această realitate virtuală pe care elevii o preferă de cele mai multe ori. Este nevoie de programe de dezvoltare profesională axate pe tehnologie, astfel încât profesorii să poată profita de noile oportunități educaționale oferite de digitalizarea educației.

În ceea ce privește avantajele și dezavantajele digitalizării educației, există argumente pro și contra. Unul dintre beneficiile majore ale digitalizării educației este extinderea accesului la educație. Există multe Resurse Educaționale Deschise (R.E.D.) pentru profesori și elevi, platforme de învățare online, cursuri de învățare la distanță și resurse educaționale digitale, astfel încât oricine poate învăța de oriunde în lume, eliminând barierele geografice. Această accesibilitate sporită permite persoanelor care sunt departe de instituțiile de învățământ tradiționale să își continue studiile, fie că sunt cursuri obligatorii, universitare, formare profesională sau simple cursuri de perfecționare.

Digitalizarea educației încurajează astfel colaborarea și schimbul de idei între elevi și profesori cu ajutorul instrumentelor de comunicare online, forumurile de discuții și platformele de partajare. Elevii au posibilitatea să lucreze împreună, să pună întrebări, să împărtășească idei și să primească feedback de la colegi și profesori. Această interactivitate promovează dezvoltarea abilităților de lucru în echipă și întărește implicarea elevilor în procesul de învățare. Totodată, instrumentele digitale fac posibilă personalizarea conținutului educațional în funcție de nevoile, ritmurile și preferințele fiecărui elev. Datorită algoritmilor de adaptare, elevii pot urma o cale de învățare personalizată, care îmbunătățește semnificativ eficiența predării.

Printre neajunsurile unei educații super digitalizate putem nota și că profesorilor le este mai dificil să urmărească performanțele elevilor care astăzi reușesc cu greu să se concentreze (cauză – dovedită științific – a consumului excesiv de smartphone/ computer). Elevii sunt nevoiți să folosească tocmai gadget-urile care îi distrag în scopuri educaționale. Orice altă activitate în mediul on line va fi mai interesantă pentru un elev decât cea de Microsoft Teams sau Classroom în care profesorul îi prezintă conținuturi.

Un alt aspect delicat este că digitalizarea educației se confruntă cu o provocare majoră: *decalajul digital*. În România nu toți elevii au acces egal la tehnologie și internet, din cauza diferențelor pe plan economic, geografic sau social și astfel se creează inegalități în accesul la educația digitală, extinzând astfel decalajele existente. Din fericire, există posibilitatea accesării fondurilor europene prin programe și proiecte ce pun în aplicare politici menite să reducă decalajul digital prin furnizarea de acces echitabil la resursele digitale și dezvoltarea infrastructurii tehnologice în zonele deservite.

Multe instituții de învățământ din România au toate sălile de clasă dotate cu table inteligente, săli multimedia, SmartLab cu roboți și ochelari VR etc.

În concluzie, digitalizarea educației oferă multe beneficii, cum ar fi accesul extins la educație, individualizarea învățării și colaborarea. Cu toate acestea, se confruntă cu provocări precum decalajul digital, formarea profesorilor și protecția vieții private a elevilor. Viitorul se arată cu progrese tehnologice și abordări inovatoare care vor îmbunătăți experiența de învățare și vor deschide noi oportunități educaționale. Investițiile continue în cercetare, formarea profesorilor și infrastructura tehnologică sunt esențiale pentru a maximiza beneficiile digitalizării educației. Educația digitală evoluează constant și are potențialul de a modela viitorul învățării la nivel global, iar noile generații sunt „programate” să dezvolte abilități digitale de la vârste foarte fragede.

Adriana-Maria STANCIU

STANCIU ADRIANA-MARIA PERSOANĂ FIZICĂ AUTORIZATĂ,

COD CAEN 8560 – Activități de servicii suport pentru învățământ

Inovația digitală și responsabilizarea elevilor

Inovația digitală a devenit un pilon central al educației moderne, oferind oportunități extraordinare, dar aducând și provocări semnificative. Una dintre aceste provocări este responsabilizarea elevilor în cadrul procesului educațional digital. Mai mult decât o simplă adaptare la tehnologie, educația digitală presupune o schimbare fundamentală de paradigmă, unde autonomia elevului nu este doar un deziderat, ci o condiție esențială pentru succes. Ținând cont de faptul că noile generații sunt mai deschise către tehnologie și au anumite abilități digitale aproape înnăscute, folosirea mediului digital pentru educația acestora vine ca o consecință firească a schimbărilor observate de-a lungul ultimilor 20 ani.

Autonomia în educația digitală nu se referă doar la capacitatea elevilor de a accesa resurse online, ci la dezvoltarea unei atitudini proactive și a abilităților necesare pentru a-și gestiona propria învățare. Elevii trebuie să fie capabili să ia decizii informate, să-și organizeze timpul eficient și să utilizeze tehnologiile digitale pentru a aprofunda cunoștințele. Profesorii au un rol esențial în ghidarea acestui proces, nu prin impunerea unui traseu fix, ci prin crearea unui mediu de învățare care să stimuleze gândirea critică și responsabilizarea. Spre exemplu, în loc să ofere doar resurse standardizate, profesorii pot implica elevii în activități care necesită căutarea, compararea și selecția informațiilor relevante, ajutându-i astfel pe aceștia să devină consumatori conștienți ai produselor digitale, viitori cetățeni digitali care să cunoască și să discearnă conținutul valoros de cel superficial.

Un aspect esențial al educației digitale este echilibrul dintre metodele sincrone și asincrone. Predarea sincronă, care implică sesiuni live și interacțiune directă cu profesorul, oferă suport imediat și clarificări rapide, dar poate fi mai puțin flexibilă pentru elevii care au nevoie de un ritm diferit de învățare. Pe de altă parte, metodele asincrone permit elevilor să acceseze materialele oricând, să le studieze în ritmul propriu și să aprofundeze conceptele conform stilului lor de învățare. O abordare echilibrată ar trebui să includă elemente din ambele tipuri de predare, adaptate nevoilor individuale ale elevilor. De exemplu, un curs poate include sesiuni live pentru explicații și discuții interactive, dar și materiale accesibile ulterior sub formă de videoclipuri, articole sau podcasturi, astfel încât fiecare elev să poată alege cea mai potrivită modalitate de învățare.

Personalizarea în educația digitală nu este doar un avantaj, ci o necesitate. Fiecare elev are un stil de învățare diferit, iar flexibilitatea metodei de predare este esențială pentru eficiența procesului educațional. O soluție eficientă ar putea fi oferirea unui set variat de resurse, astfel

încât elevii să o poată alege pe cea care li se potrivește cel mai bine. Unii elevi rețin mai bine informația prin citire, alții prin vizionarea unor materiale video sau prin ascultarea unor explicații audio. Accesul la platforme interactive Web 2.0, jocuri educaționale sau simulări poate adăuga o dimensiune suplimentară învățării, transformând-o într-un proces activ și captivant. Gamificarea educației poate reprezenta o posibilă metodă care să facă legătura între plăcerea de a învăța și beneficiile învățării, astfel încât să se diminueze stresul legat de retenția informațiilor sau de dezvoltarea eficientă a unor noi abilități.

Pe lângă dezvoltarea cunoștințelor din programa școlară, autonomia digitală oferă elevilor abilități transferabile esențiale pentru viitor. Managementul timpului, auto-disciplina, responsabilitatea și gândirea critică sunt competențe care depășesc sfera educației formale și sunt aplicabile în orice domeniu. Când un elev este responsabilizat să-și gestioneze propriul proces de învățare, el învață nu doar informațiile necesare pentru examene, ci și cum să devină un adult autonom, capabil să se adapteze și să ia decizii informate într-o lume digitalizată. Datorită faptului că piața muncii tinde să integreze din ce în ce mai mult componenta digitală, dezvoltarea abilităților digitale în rândul elevilor nu le oferă acestora doar o metodă personalizată de dezvoltare, cât și un avantaj în fața unui potențial angajator.

Totuși, implementarea unei educații digitale eficiente vine și cu provocări. Nu toți elevii au același acces la tehnologie, iar discrepanțele socio-economice pot afecta capacitatea lor de a participa activ la procesul educațional digital. De asemenea, lipsa unui mediu structurat de învățare poate duce la dificultăți în menținerea motivației și a concentrării, dar pentru a contracara aceste obstacole, este esențial ca profesorii să ofere suport constant, să creeze un mediu incluziv și să colaboreze cu părinții și comunitatea pentru a asigura acces egal la resursele necesare. De asemenea, este nevoie de o educație digitală de bază care să vină în sprijinul elevilor și care să-i ajute să navigheze în siguranță în online, fiind vorba nu doar despre protecția datelor personale și ale informațiilor distribuite, cât și despre recunoașterea și protejarea împotriva cyberbullying-ului, a potențialilor prădători, dar și a deprinderii discernământului digital necesar pentru a diferenția conținutul real de cel fake, dar și conținutul de calitate de cel superficial. Astfel, vorbim despre un nou aspect al inovației digitalizării, despre cultura educației digitale.

Inovația digitală în educație nu se reduce la utilizarea unor noi tehnologii, ci la o transformare profundă a modului în care învățarea este percepută și organizată. Autonomia, personalizarea și responsabilizarea elevilor sunt elemente cheie pentru succesul învățării digitale. Prin oferirea unor metode flexibile și adaptate fiecărui elev, educația digitală poate deveni un instrument puternic de dezvoltare a competențelor esențiale pentru societatea viitorului, ajutând la formarea unor cetățeni digitali responsabili.

Bibliografie

Allison Havey, D. P. (2017). *Sex, Like-uri și rețele sociale. Comunicarea cu adolescenții în era digitală*. Editura Niculescu.

Carr, N. (2012). *Superficialii. Efectele internetului asupra creierului uman*. Editura Publica.

Consortiului Universitaria. (2021). *Un an de școală online. Premise pentru inovarea educației*. Retrieved from www.uvt.ro: <https://www.uvt.ro/comunicate-presa/un-an-de-scoala-online-premise-pentru-inovarea-educatiei/>

Franțuzan Ludmila, P. A. (2020). *Învățarea online: între provocare și oportunitate*. DOI:<https://doi.org/10.5281/zenodo.4384694>.

Maxwell Bigman, J. C. (2020). Teaching Online in 2020: Experiments, Empathy, Discovery. *2020 IEEE Learning With MOOCS (LWMOOCS)*. Antigua Guatemala, Guatemala: IEEE.

Tatiana, C.-C. (2020). Instrumente de colaborare online în educație. *Conferința "Probleme ale științelor socioumanistice și modernizării învățământului"*, (pp. 559-566). Chișinău.

Managementul integrat al deșeurilor

Cursant: STANCU FLORINA CRENGUȚA

LICEUL TEORETIC PECIU NOU

Managementul deșeurilor, este un aspect important în societatea modernă, iar evitarea generării și diminuarea volumului mare de deșeuri, reprezintă o problemă importantă, a gestionării acestora. Creșterea populației și a consumului, atrage după sine o cantitate tot mai mare a volumului de deșeuri, care impune nevoia unui sistem eficient și optim de gestionare.

- Deșeurile generate, contribuie la un grad ridicat de poluare, având efecte nocive pe termen lung, asupra ecosistemelor naturale. Managementul deșeurilor, vizează eliminarea unor substanțe periculoase, ce se regasesc sau se generează din deșeuri în diferite forme de agregare.

Referitor la gestionarea corectă a deșeurilor, trebuie luate în calcul activități care urmăresc îndeplinirea obiectivelor de mediu:

- Prevenire
- Colectare selectivă
- Transport
- Depozitare
- Reciclare
- Valorificare
- Tratare
- Eliminare

Managementul deșeurilor, are următoarele obiective:

- Diminuarea volumului de deșeuri care nu mai pot fi utilizate;
- Evitarea potențialelor pericole pentru mediu și sănătate publică;

Legislația UE, reglementează gestionarea deșeurilor ținând cont de anumite aspecte:

- Prevenirea generării deșeurilor-măsurile de optimizare a producției, de schimbare a comportamentului de consum a clienților, de abordare a unui stil de viață sustenabil, astfel încât volumul de deșeuri să fie cât mai redusă
- Reciclarea și reutilizarea –intenționează recuperarea materialelor reciclabile din deșeurile generate, de activitățile desfășurate pentru a se asigura o economie circulară;
- Optimizarea procesului de eliminare și monitorizare a gestionării deșeurilor-pentru deșeurile nerecuperabile, există obligația de eliminare corespunzătoare a acestora, printr-o politică riguroasă de supraveghere a deșeurilor generate.

Un management corespunzător al deșeurilor, prezintă următoarele avantaje:

- Creerea unui mediu sănătos și sustenabil-sistemele și tehnologiile noi de colectare și eliminare a deșeurilor, contribuie la prevenirea bolilor și a potențialelor focare de infectare.
- Diminuarea nivelului de poluare-gestionarea corectă a deșeurilor, nu prezintă riscuri de deversare a substanțelor reziduale periculoase, reduce impactul cu intensitatea gazelor cu efect de seră (dioxidul și monoxidul de carbon, metanul).
- Conservarea energiei și regenerarea resurselor naturale-prin procesul de reciclare, ajutând la economisirea energiei;
- Creerea unor noi locuri de muncă;
- Puterea exemplului;
- Efectuarea unui audit al deșeurilor-prin obținerea de detalii referitoare la tipurile și volumul de deșeuri generate într-un anumit interval de timp;
- Colectarea selectivă a deșeurilor-separarea deșeurilor pe categorii (reciclabile, periculoase, menajere)

- Diminuarea cantității de deșeuri generate-diminuarea volumului de ambalaje inutile;
- Reciclarea deșeurilor-realizarea de programe, care sa mențină resursele în utilizare, cat mai mult timp posibil;

Depozitele de deșeuri, pot contamina solul și pot polua mediul înconjurător.Eliminarea necontrolată a deșeurilor ,poate duce la eliberarea unor substanțe chimice periculoase,care pot avea efecte nocive asupra mediului si sănătății noastre.

Chiar dacă ,în mod tradițional ,deșeurile sunt considerate o sursă majoră de poluare,aceste,biene gestionate ,pot deveni o sursă importantă de materiale,mai ales în condițiile în care ,multe dintre materialele de care avem nevoie ,sunt din ce în ce mai rare.

Ce reprezintă IA pentru viitorul educației și impactul său asupra acestui „drept fundamental”

prof. Stancu Marilena

disciplina: istorie

Școala Gimnazială Nr. 39 - „Nicolae Tonitza”,

Constanța

Înconjurată atât de optimism, cât și de scepticism față de implicațiile sale în societate, IA este considerată un element central al transformării digitale a societății cu o valoare strategică pentru educație și este o prioritate pentru UE, așa cum reiese din *Cartea Albă Inteligența artificială - O abordare europeană axată pe excelență și încredere*¹ și din *Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la inteligența artificială în educație, cultură și sectorul audiovizual*.²

În *Cartea Albă - Inteligența artificială* se precizează că „Abordarea europeană a IA va trebui să pună un accent puternic pe competențe, pentru a remedia lipsa de personal calificat ... Planul de acțiune actualizat pentru educația digitală va contribui la o utilizare mai bună a tehnologiilor bazate pe date și pe IA, cum ar fi învățarea și analiza predictivă, cu scopul de a îmbunătăți sistemele de educație și de formare și de a le adapta la era digitală. De asemenea, planul va spori gradul de sensibilizare cu privire la IA la toate nivelurile de educație, pentru a pregăti cetățenii să ia decizii în cunoștință de cauză care vor fi afectate din ce în ce mai mult de IA.”

În același timp, cele două documente UE atrag atenția că „*inteligenta artificială (IA) implică o serie de riscuri potențiale, cum ar fi un proces decizional opac, discriminarea de gen sau de alt tip, intruziunea în viața noastră privată sau utilizarea în scopuri infracționale*”.

¹ CARTE ALBĂ Inteligența artificială – O abordare europeană axată pe excelență și încredere, UE, COM/2020/65 final/2;

² Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la inteligența artificială în educație, cultură și sectorul audiovizual, (2020/2017(INI));

Progresul tehnologic din ultimii ani este fără precedent și eu, personal, mă aștept ca IA să aibă un mare impact asupra pieței de muncă prin noile practici de predare și de învățare și noile cerințe de competențe; utilizarea AI în educație poate genera informații despre cum se desfășoară învățarea și poate schimba modul de evaluare a învățării. Poate reorganiza sălile de clasă sau le poate face învechite, poate crește eficiența predării sau poate forța elevii să se adapteze la cerințele noii tehnologii.

Câteva moduri în care IA schimbă educația:

1. IA are un potențial uriaș în automatizarea **sarcinilor administrative** acolo unde, de exemplu, evaluarea elevilor ocupă foarte mult din timpul profesorilor. IA poate automatiza procesul de notare în teste cu alegere multiplă pentru a permite profesorilor să petreacă mai mult timp cu elevii și poate fi utilizată cu succes și în procesul de admitere prin procesarea și prelucrarea documentelor
2. *„Conceptul de conținut inteligent este un subiect fierbinte acum, deoarece roboții pot crea conținut digital cu același grad de pricepere gramaticală ca omologii lor umani, iar această tehnologie a ajuns în cele din urmă la clasă.”* Conținutul inteligent include conținut virtual, cum ar fi cursurile video; s-au creat noi interfețe de învățare, manualele fiind digitalizate și personalizate pentru anumite subiecte.
3. IA nu înlocuiește complet profesorul, ci îi ajută pe aceștia să ofere recomandări de **învățare personalizată și feedback instantaneu** fiecărui elev. Se consideră, în ultimele studii efectuate, că feedback-ul instantaneu este una dintre cheile unei orientări de succes, deoarece elevii primesc răspunsuri direcționate și personalizate de la profesorii lor. Marele câștig al elevilor este interacțiunea mai mare cu profesorii lor.
4. Nu mai există limite geografice în educație datorită IA, care facilitează **învățarea oricărui curs de oriunde de pe glob și în orice moment.**

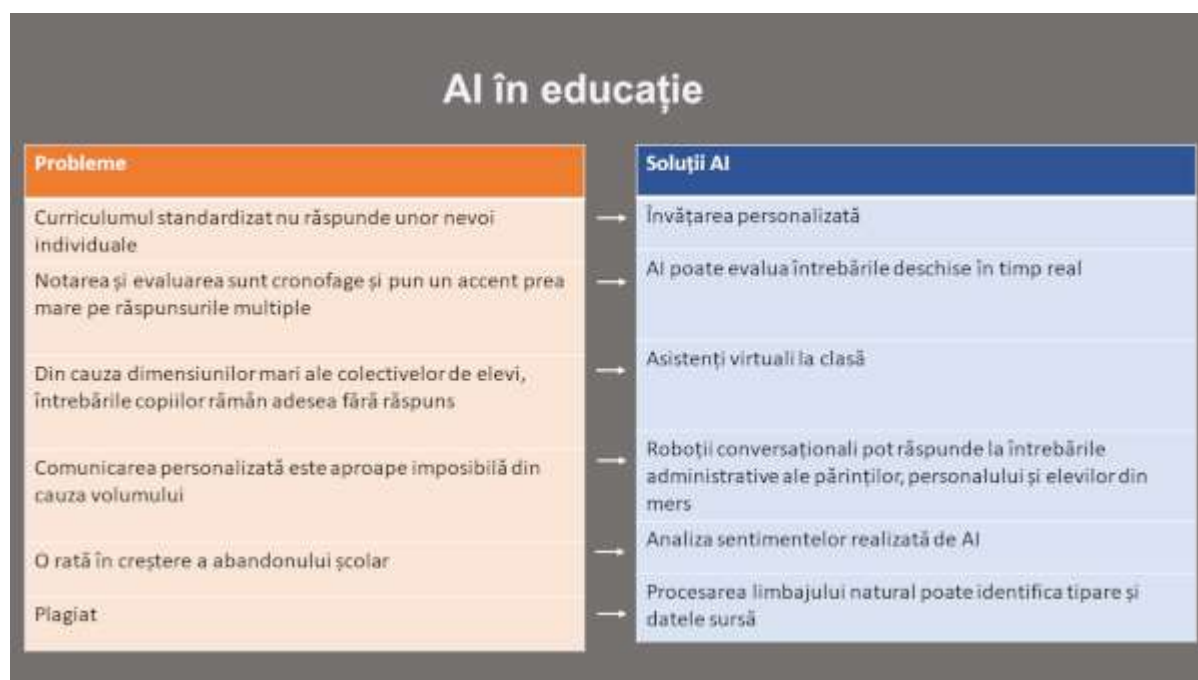
Există numeroase utilizări promițătoare ale IA care prefigurează maniera în care va transforma educația în următoarele decenii. IA poate **accelera învățarea personalizată, poate oferi evaluare și feedback continui elevilor și poate aplica algoritmi de analiză în vederea personalizării procesului de învățare, astfel încât să poată fi adaptat, în timp real, la nevoile elevilor (UNESCO, 2020).** IA a

demonstrat deja o capacitate uluitoare de a-i susține pe elevii cu nevoie speciale, fiind receptivă la abilitățile lor.

Alte exemple promițătoare de utilizări ale IA ar fi evaluarea noilor competențe, analiza predictivă pentru reducerea abandonului școlar, îmbunătățirea metacogniției și învățarea eficientă în colaborare.

„Educația și oportunitățile educaționale sunt un drept fundamental, educația fiind menită să îndeplinească potențialul uman, să genereze creativitate și să conducă la schimbări sociale autentice.”³

Ilustrația de mai jos prezintă o parte din soluțiile pe care IA le poate oferi educației:

După [How artificial intelligence is disrupting education | e27](#)

IMPACTUL INTELIGENȚEI ARTIFICIALE (IA) ASUPRA ÎNVĂȚĂRII

Testarea elevilor are un rol important în toate sistemele educaționale, explorarea capacităților IA fiind pe masa inclusiv a Ministerului Educației din România, instituție cunoscută pentru rezistența sa la schimbare, dar să salutăm aspectul, de exemplu, că începând cu toamna anului 2023, colectarea lucrărilor de la Bacalaureat a fost digitalizată, eu însămi participând în acest demers.

³ Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la inteligența artificială în educație, cultură și sectorul audiovizual, (2020/2017(INI))

Rezistența la schimbare atât din partea profesorilor, cât și a elevilor nu este de neglijat atunci când se ia în calcul punerea pe agenda politică a guvernului, de exemplu. Dacă provocările introducerii noilor tehnologii și limitările acestora nu sunt foarte bine înțelese de către utilizatorii ambelor părți, va părea că se încearcă rezolvarea unor probleme pe căi mai complicate și ne putem aștepta chiar la sabotarea acestora.

Atât profesorii, cât și elevii ar trebui să fie instruiți și corect informați cum introducerea IA va face educația existentă mai eficientă prin schimbarea, uneori radicală, a contextului în care are loc procesul de învățare.

De exemplu, intenția de a automatiza procesul de corectare a lucrărilor de la Bacalaureat a fost luată în urma constatării că subiectele corectate de anul acesta au avut un foarte mare grad de subiectivitate din partea profesorilor corectori. Eu cred, însă, că trebuie să fie luate măsuri imediate de reorganizare a întregului proces de învățare digitalizată și să se măsoare, cu prioritate, dezvoltarea individuală a fiecărui elev și nu doar accentul pe performanțele acestuia la testele de la Bacalaureat sau de la examinările susținute pe parcursul anului de învățământ.

Concluzia: „fără viziuni și politici clare ce pun posibilitățile tehnice emergente în contextul mai larg al transformării educației și al viitorului învățării, IA educațională va fi probabil furnizată în principal ca soluție la problemele existente... Întrucât IA este acum foarte importantă pe agenda politică (a tuturor statelor), este prea ușor să generezi viziuni la nivel înalt asupra viitorului care susțin că AI este următoarea revoluție tehnică. (IA este acum numită frecvent „noua electricitate”). Prin urmare, este important ca profesorii, care deseori se luptă cu cerințele concrete ale practicii de predare de zi cu zi și cu noi inițiative, să nu fie electrocuțați de această nouă tehnologie”⁴

⁴ The Impact of Artificial Intelligence on Learning, Teaching, and Education, Autor: Tuomi, Ilkka.

Referințe

1. CARTE ALBĂ Inteligența artificială - O abordare europeană axată pe excelență și încredere, UE, COM/2020/65 final/2;
2. Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la inteligența artificială în educație, cultură și sectorul audiovizual, (2020/2017(INI));
3. Cortez, Meghan Bogardus - *AI in Education Will Grow Exponentially*, 202;
4. Signals, Behavioral - The Impact of AI on Education;
5. Stefanini Group - *How Will Artificial Intelligence Impact Education?*;
6. Tuomi, Ilkka - The Impact of Artificial Intelligence on Learning, Teaching, and Education.

Educația în era digitală

Prof. învă. preșcolar: Ștefan Mădălina Lidia
Grădinița “Căsuța cu Povești”, Craiova

Dacă ar fi să definim cât mai simplu ce este educația digitală, am spune că reprezintă o modalitate inovatoare prin care tehnologiile moderne și instrumentele digitale sunt integrate astfel încât să sprijine procesul de predare și învățare. Practic, tradiționalul manual și clasică tablă neagră s-au transformat într-un ecran colorat și numeroase fișiere, imagini și video-uri educative, astfel încât copiii și tinerii să poată asimila mai ușor și rapid informațiile.

Intr-o eră marcată de tehnologie și schimbări rapide, inovația digitală în educație a devenit un subiect vital și actual în contextul global actual. Tehnologia a transformat modul în care învățăm și predăm, deschizând noi orizonturi de oportunități și provocări pentru sistemul educațional. De la sălile de clasă tradiționale la platformele de învățare online, inovația digitală a adus cu sine schimbări semnificative care pot modela viitorul educației într-un mod fără precedent.

Adaptarea sistemului de educație și formare la evoluția tehnologică reprezintă un proces complex, necesar pentru pregătirea și perfecționarea resurselor umane și element esențial al dezvoltării, modernizării și inovării societății. Utilizarea noilor tehnologii digitale este calea directă pentru a face școala mai atractivă pentru elevi, mai adaptată nevoilor și stilului lor de viață, mai eficientă în a dezvolta competențe, generând educație pe tot parcursul vieții.

În prezent, este din ce în ce mai evident impactul transformării digitale asupra societății și a pieței muncii, precum și asupra sistemelor de educație și formare. Din această perspectivă, transformarea digitală în educație este determinată de progresele în materie de conectivitate, utilizarea pe scară largă a dispozitivelor și a aplicațiilor digitale, nevoia de flexibilitate individuală și cererea acută de competențe digitale.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile au constatat că elevii ce au vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Riscul expunerii îndelungate, în flux continuu, la dispozitivele electronice a elevilor de diverse vârste școlare a generat modele de învățare încrucișată care se realizează prin alternarea activităților de învățare în sistem sincron și asincron. Pe acest fond, studii de cercetare realizate

recent în teoriile educației evidențiază atât avantaje, cât și limite didactice ale celor două modalități de lucru.

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modutradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere. Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurta sau abreviata de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasa deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Conform cercetărilor sociologice, copiii ce au vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3- 4 ore, zilnic. Astfel, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital. Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este ca timpul petrecut de elevi în mediul virtual să fie organizat, ținând cont de câteva elemente:

- Nevoile diferite de învățare;
- Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- Programa școlară și programa de examen;
- Nevoia de socializare;
- Nivelul de digitalizare.

Concluzie Inovația digitală în educație are un impact semnificativ asupra modului în care învățăm și predăm. Cu toate provocările sale, aceasta oferă oportunități fără precedent pentru a îmbunătăți calitatea și accesibilitatea educației. Pentru a putea exploata pe deplin aceste oportunități, este esențial să ne asigurăm că tehnologia este utilizată în mod responsabil și că se iau în considerare nevoile tuturor elevilor, indiferent de mediul lor socio-economic sau geografic.

Bibliografie:

<https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/revista-nr/87>

<https://www.logiscool.com/ro/blog/2020-08/educatie-alfabetizare-digitala>

1. Vlăsceanu, Lazăr: Decizie și inovație în învățământ, E.D.P., București, 1979
2. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
3. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual , Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
4. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

EDUCATION IN THE DIGITAL ERA

Otilia Ștefan,

Profesor de limba engleză

Colegiul Național Militar Tudor Vladimirescu, Craiova

The digital era has ushered in significant transformations across various sectors, with education being one of the most profoundly affected. As technology continues to advance at an unprecedented pace, the way we teach and learn is evolving. The integration of digital tools and resources into educational frameworks is no longer optional; it is essential for preparing students for a future that is increasingly reliant on technology. This article explores how education is adapting in the digital age and offers strategies for preparing both educators and students for a digitized future.

In recent years, the traditional classroom model has been complemented, and in some cases replaced, by digital learning environments. Online courses, virtual classrooms, and educational apps have made learning more accessible than ever before. According to a report from the World Economic Forum, over 1.5 billion students were affected by school closures due to the COVID-19 pandemic, leading to a rapid shift to online education. This experience highlighted both the potential and challenges of digital learning.

Digital education offers numerous advantages, including personalized learning experiences, flexibility in scheduling, and access to a wealth of online resources. Students can learn at their own pace, revisit complex topics through recorded lectures, and engage with interactive content that enhances understanding. However, this shift also presents challenges such as ensuring equitable access to technology, maintaining student engagement, and developing effective assessment methods.

Skills for the Digital Future

To thrive in a digitized future, students must develop a specific set of skills that go beyond traditional academic knowledge. Here are some essential skills for success in the digital era:

1. **Digital Literacy:** Understanding how to effectively use technology is fundamental. This includes not only basic computer skills but also proficiency with various software applications, online collaboration tools, and digital communication platforms.

2. **Critical Thinking:** With an overwhelming amount of information available online, students must learn to critically evaluate sources, discern credible information from misinformation, and make informed decisions based on data analysis.
3. **Collaboration:** The ability to work collaboratively in virtual environments is crucial. Students should engage in group projects using digital tools that facilitate communication and teamwork regardless of geographical barriers.
4. **Adaptability:** The rapid pace of technological change requires individuals to be adaptable and open to continuous learning. Emphasizing growth mindsets will help students embrace new challenges as they arise.
5. **Creativity:** Digital tools offer new avenues for creative expression. Encouraging students to think innovatively can lead to novel solutions to complex problems.

For education systems to effectively prepare students for a digitized future, educators must also adapt their teaching methods and embrace technological advancements:

1. **Professional Development:** Continuous training programs should be established to equip teachers with the necessary skills to integrate technology into their teaching practices effectively. Workshops on using educational software or managing virtual classrooms can empower educators to leverage digital resources confidently.
2. **Curriculum Integration:** Educational institutions should incorporate technology into their curricula meaningfully. This includes integrating coding classes, data analysis projects, and digital media creation into various subjects.
3. **Fostering an Innovative Culture:** Schools should cultivate an environment where experimentation with new teaching methods is encouraged. By allowing educators to explore innovative approaches without fear of failure, schools can become incubators for creative educational practices.
4. **Collaboration with Tech Companies:** Partnerships between educational institutions and technology companies can provide access to cutting-edge tools and resources while offering real-world insights into industry demands.

Ensuring Equity in Access

One of the most pressing challenges in digital education is ensuring equitable access to technology for all students. The “digital divide” refers to the gap between those who have easy access to digital technology and those who do not due to socioeconomic factors or geographical location.

1. Infrastructure Development: Governments should invest in infrastructure that provides high-speed internet access in underserved areas. This ensures that all students can participate in online learning opportunities.

2. Providing Devices: Schools can implement programs that provide laptops or tablets to students who lack personal devices at home, ensuring that all learners have the necessary tools for success.

3. Digital Citizenship Education: Teaching students about responsible online behavior and internet safety is crucial as they navigate a world where their digital footprint matters more than ever.

As we move further into the 21st century, education must evolve alongside technological advancements to prepare students for an uncertain but exciting future. By fostering digital literacy, critical thinking skills, adaptability, creativity, and collaboration among learners while supporting educators through professional development and curriculum integration initiatives, we can create an educational landscape that thrives in the digital era.

The responsibility lies not only with educational institutions but also with governments, communities, parents, and tech companies working together toward a common goal—ensuring that every student is equipped with the skills needed for success in a digitized world. Embracing these changes will help cultivate a generation that not only navigates but also shapes our increasingly complex technological landscape with confidence and creativity.

Instrumente digitale

Prof. Steier Dana Angela
Școala Gimnazială Coșteiu, jud Timiș

Odată cu tranziția recentă a multor domenii spre mediul online, educația a fost, la rândul ei, nevoită să se adapteze noilor cerințe pentru a continua să satisfacă nevoile elevilor, ale studenților și ale profesorilor. Predarea online presupune mult mai mult decât folosirea unui dispozitiv conectat la internet în locul unei săli de clasă. Este nevoie, de asemenea, de adaptarea modului de predare și de interacțiune cu elevii la noile cerințe.

1. Aplicații pentru chestionare / sondaje de opinie

Aceste aplicații pot fi utile atunci când doriți să aflați opinia elevilor despre un anumit subiect, dar și atunci când doriți să testați nivelul de cunoștințe. Ghidul vă pune la dispoziție informații despre utilizarea instrumentelor **Mentimeter** și **PollEverywhere** și prezintă opțiunile oferite de fiecare platformă. Acest tip de aplicații poate fi folosit în diferite momente ale cursului.

De exemplu, la începutul cursului, pot fi utile pentru a afla care sunt așteptările elevilor, care este nivelul actual de cunoștințe despre o anumită temă, ce concepte asociază cu un anumit cuvânt sau în ce măsură sunt de acord cu o afirmație, pe o scală de la 0 la 10, de exemplu.

În timpul cursului, aplicațiile pot fi utilizate pentru a testa nivelul de cunoștințe al elevilor (prin adresarea de întrebări cu răspunsuri multiple). Totuși, în acest caz, cele două platforme sunt adecvate pentru un număr redus de întrebări (1-3); pentru a crea teste cu un număr ridicat de întrebări, sunt mai potrivite aplicațiile pentru evaluarea cunoștințelor.

La finalul cursului, aceste instrumente digitale pot fi folosite pentru a obține feedback cu privire la curs (prin răspunsuri deschise sau prin acordarea de note) sau pentru a le permite elevilor să adreseze întrebări.

2. Aplicații pentru evaluarea cunoștințelor

Utilizarea unor instrumente digitale poate transforma testarea cunoștințelor într-o activitate distractivă și interactivă, reducând anxietatea pe care mulți elevi o resimt atunci când aud cuvântul „test”. Aceste aplicații sunt folosite mai ales pentru recapitulări sau învățarea prin joc. Se recomandă precauție în cazul în care doriți să le utilizați pentru teste oficiale, la care elevii vor fi evaluați printr-o notă în catalogul școlar, deoarece pot apărea dificultăți tehnice.

Kahoot! este un instrument foarte bun pentru testarea cunoștințelor tuturor elevilor, în timp real, la curs. Este nevoie de prezența profesorului pentru ca elevii să vadă întrebările. Alte aplicații, precum **Educaplay**, **Quizizz** sau **LearningApps**, pot fi utilizate atât la curs, cât și în afara lui (de exemplu, ca temă de casă), deoarece pot fi accesate oricând printr-un link oferit de profesor. **Quizlet** permite crearea de *flashcards*, niște cartonașe foarte utile pentru procesul de învățare, deoarece elevii se pot autoevalua și pot decide ce informații necesită aprofundare.

3. Aplicații pentru gândire creativă / exerciții de imaginație

Scopul școlii nu este numai acela de a dobândi informații din diferite domenii, ci și acela de a le permite elevilor să gândească critic, să își exprime opiniile sau sentimentele într-un cadru sigur și să formeze relații. Din acest motiv, vă punem la dispoziție două instrumente digitale care pot facilita atingerea acestor scopuri: **Padlet** și **Checkin**.

Padlet le oferă elevilor posibilitatea de a lucra în echipă și de a aduna idei în timp real, eliminând unele probleme care apar, de obicei, în mediul fizic (inhibiția sau frica de a fi

judecat, nevoia de a aștepta să ne vină rândul să vorbim). Fiind o aplicație pentru gândire creativă, poate fi utilizată în diferite moduri, scopul depinzând doar de creativitatea profesorului. **Checkin** este un instrument care generează întrebări ce pot fi folosite pentru a destinde atmosfera sau pentru a-i ajuta pe elevi să se cunoască mai bine între ei.

4. Aplicații pentru organizare / prezentarea informațiilor

Mediul online a eliminat creta și buretele, dar folosirea de instrumente digitale le permite profesorilor să își prezinte informațiile pe o tablă mult mai interactivă și captivantă. Clasicele prezentări PowerPoint au devenit deja un lucru obișnuit pentru mulți elevi. Din acest motiv, ghidul nostru include câteva alternative mai dinamice și care oferă mai multe opțiuni.

Instrumentul cel mai apropiat de o tablă obișnuită este **Classroomscreen** – o tablă digitală care vă permite, pe lângă adăugarea de texte, să faceți cursurile mai interactive. Ca o alternativă la prezentările PowerPoint, propunem atât profesorilor, cât și elevilor, platforma **Prezi**. Cu ajutorul instrumentului **MindMup** puteți crea *mind maps* (hărți mentale care ilustrează modul în care sunt relaționate diferite concepte), iar platforma **Textfixer** poate fi utilizată (și) pentru a genera liste aleatorii – utile, de exemplu, când vrem să împărțim elevii pe echipe.

Acestea sunt doar câteva dintre multele instrumente digitale și metodele pe care le puteți implementa la cursurile dumneavoastră. Deoarece această tranziție poate crea dificultăți, este important să rețineți că nu este nevoie să utilizați toate aceste platforme – după cum veți vedea, fiecare instrument oferă o varietate de opțiuni care pot fi folosite în diferite scopuri.

Provocări și soluții în educația digitală

p.i.p. Stoian Georgeta

Școala Gimn. „Mihai Eminescu” Sat Oșești, jud. Vaslui

Adoptarea tehnologiilor emergente și a Internetului a transformat semnificativ domeniul educațional, atât la nivel global, cât și în contextul local. Această transformare a devenit și mai accentuată odată cu implementarea, fie în totalitate, fie parțială, a sistemelor educaționale digitale. Aceste schimbări au facilitat accesul la o varietate de resurse educaționale, au îmbunătățit colaborarea între elevi și profesori și au permis o adaptare rapidă la cerințele în continuă schimbare ale mediului educațional modern.

Digitalizarea oferă în plus câteva puncte de pornire pentru analiza și evaluarea automată a proceselor de învățare (apoi digitalizate) și îmbunătățirea acestora. Prin intermediul metodelor de învățare a analizelor, algoritmiile pot prelua din ce în ce mai mult controlul și manipularea proceselor de învățare.

Adaptarea sistemului de educație și formare la evoluția tehnologică reprezintă un proces complex, necesar pentru pregătirea și perfecționarea resurselor umane și element esențial al dezvoltării, modernizării și inovării societății. Utilizarea noilor tehnologii digitale este calea directă pentru a face școala mai atractivă pentru elevi, mai adaptată nevoilor și stilului lor de viață, mai eficientă în a dezvolta competențe, generând educație pe tot parcursul vieții. În prezent, este din ce în ce mai evident impactul transformării digitale asupra societății și a pieței muncii, precum și asupra sistemelor de educație și formare. Din această perspectivă, transformarea digitală în educație este determinată de progresele în materie de conectivitate, utilizarea pe scară largă a dispozitivelor și a aplicațiilor digitale, nevoia de flexibilitate individuală și cererea acută de competențe digitale.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile au constatat că elevii ce au vârste cuprinse între treisprezece și optsprezece ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între cinci și șase ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Conform cercetărilor sociologice, copiii ce au vârste cuprinse între nouă și treisprezece ani se expun, în medie, până la patru ore și treizeci de minute, iar cei cu vârste mai mici de nouă ani patru ore, zilnic. Astfel, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu

introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital. Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este ca timpul petrecut de elevi în mediul virtual să fie organizat, ținând cont de câteva elemente:

- Nevoile diferite de învățare;
- Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- Programa școlară și programa de examen;
- Nevoia de socializare;
- Nivelul de digitalizare.

Un rol esențial în aceste proiecte îl au platformele de e-learning ce devin din ce în ce mai importante în domeniul educației, în contextul unei lumi într-o continuă evoluție digitală. Acestea s-au transformat într-o bază fundamentală pentru a oferi studenților și elevilor oportunități de învățare modernizate, flexibile, confortabile și accesibile, așa cum sunt cerute de instituțiile de învățământ.

Materialele didactice create prin intermediul acestor platforme se pot accesa de pe tablă interactivă, sistem hibrid, laptop, tabletă, PC, TV și telefon. Lecțiile, cursurile, testele sau chestionarele create pot fi previzualizate înainte de publicare, exact pe tipul de dispozitiv pe care va fi accesat de către cursanți și se adaptează automat dimensiunii ecranului de pe care este accesat.

Un avantaj semnificativ al folosirii platformelor de învățare online este posibilitatea pe care o oferă educatorilor de a personaliza strategiile de instruire pentru a răspunde cerințelor specifice ale elevilor. Având în vedere diversitatea culturală și varietatea nivelurilor de cunoaștere ale elevilor, profesorii pot ajusta metoda și intensitatea instruirii individualizat. Mai mult, flexibilitatea inerentă a acestor platforme permite profesorilor și utilizatorilor să dezvolte sau să colaboreze la proiecte, fără a fi limitați de locația geografică.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Prof. înv. primar STOICA ALINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ, CORCOVA

În era tehnologiei, educația se află într-o continuă transformare, având ca principal motor inovația digitală. Noile tehnologii, precum inteligența artificială, realitatea virtuală sau platformele online de învățare, au schimbat radical modul în care elevii și profesorii interacționează cu procesul educațional. Cu toate acestea, implementarea acestor inovații vine cu provocări semnificative, dar și cu oportunități extraordinare pentru a forma cetățeni responsabili, pregătiți pentru un viitor digital.

Provocările inovației digitale în educație:

1. Accesul inegal la tehnologie:

Una dintre cele mai mari provocări este disparitatea în accesul la tehnologie. În timp ce unele școli și comunități beneficiază de echipamente moderne și conexiuni rapide la internet, altele se confruntă cu lipsuri materiale. Această discrepanță creează inegalități în oportunitățile de învățare, accentuând decalajele educaționale între elevii din medii defavorizate și cei din zonele dezvoltate.

2. Dezvoltarea competențelor digitale:

Nu toți profesorii și elevii sunt pregătiți să utilizeze eficient instrumentele digitale. Lipsa unei formări adecvate pentru cadrele didactice și a programelor personalizate pentru elevi poate duce la o utilizare superficială a tehnologiei, fără a atinge potențialul său educațional.

3. Gestionarea eticii digitale:

Cu accesul facil la informație și interacțiunea pe platforme online, apare problema comportamentului etic în mediul digital. Fenomene precum cyberbullying-ul, fake news sau încălcarea drepturilor de autor sunt probleme ce necesită atenție. Elevii trebuie educați să devină cetățeni digitali responsabili, care înțeleg impactul acțiunilor lor în mediul virtual.

4. Dependența de tehnologie:

Deși tehnologia facilitează accesul la cunoaștere, utilizarea excesivă poate duce la dependență și la scăderea abilităților sociale. Elevii pot deveni mai puțin motivați să interacționeze direct cu colegii sau profesorii, ceea ce poate afecta dezvoltarea lor emoțională și socială.

Soluții pentru formarea cetățenilor responsabili:

1. Promovarea incluziunii digitale:

Pentru a reduce inegalitățile, guvernele, instituțiile educaționale și organizațiile non-guvernamentale ar trebui să colaboreze pentru a oferi acces egal la tehnologie. Acțiuni precum dotarea școlilor cu echipamente moderne, asigurarea accesului la internet în zonele rurale și distribuirea de dispozitive pentru elevii defavorizați sunt esențiale pentru a crea un mediu educațional echitabil.

2. Formarea continuă a profesorilor:

Profesorii sunt pilonii principali ai educației, iar pregătirea lor trebuie să țină pasul cu evoluțiile tehnologice. Prin programe de training și workshop-uri specializate, cadrele didactice pot învăța să folosească eficient noile instrumente digitale și să integreze aceste tehnologii în procesul de predare.

3. Integrarea educației digitale în curricula școlară:

Educația digitală trebuie să devină parte integrantă a programelor școlare. Elevii ar trebui să învețe despre securitatea cibernetică, protecția datelor personale, comunicarea online responsabilă și identificarea surselor credibile de informație. Acest lucru îi va ajuta să devină cetățeni digitali informați și responsabili.

4. Utilizarea tehnologiei pentru învățarea colaborativă:

Platformele digitale pot facilita colaborarea între elevi, indiferent de locația lor geografică. Proiectele comune, realizate prin intermediul instrumentelor online, încurajează lucrul în echipă, dezvoltarea empatiei și înțelegerea diversității culturale.

5. Crearea unui echilibru între tehnologie și interacțiunea directă:

Școlile trebuie să promoveze un echilibru sănătos între utilizarea tehnologiei și activitățile clasice, bazate pe interacțiune directă. Prin organizarea de activități extracurriculare, proiecte de grup și dezbateri, elevii pot dezvolta abilități sociale, critice și de comunicare.

Bibliografie:

1. Ministerul Educației și Cercetării. (2020). Strategia privind digitalizarea educației din România 2021-2027 – [SMART.Edu](#).
2. Centrul European pentru Excelență în Educație. (2025). Simpozionul Internațional „Educația în era digitală: Cum să pregătim viitorul nostru comun”- [EUEDUCENTER.RO](#)
3. Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării. (2024)- [MINCIDI.RO](#)

Fake news-ul sau fenomenul „Găina care a născut pui vii”

Comunicare, convingere sau manipulare?

Prof. STOICA IULIA, Școala Gimnazială, Comuna Trifești, jud. Neamț

Motto „*Întâmplarea nu ajută decât o minte pregătită*

[...] căci o minte nepregătită nu vede mâna pe

care o întinde întâmplarea!” (Pasteur & Fleming)

A conștientiza despre importanța amprentei digitale, media literacy, despre rolul mass media în democrație, despre modul de a accesa eficient informațiile, conduce la optimizarea actului de predare-învățare, dar mai ales la formarea unor abilități de viață absolut necesare tânărului cetățean contemporan, inclusiv la dezvoltarea gândirii critice. Abundența de informații din mass-media și rețelele sociale a schimbat drastic paradigma consumului de media și creării de conținut. Competențe noi, cum ar fi *gândirea critică și utilizarea informațiilor*, devin din ce în ce mai importante.

Media pretinde relatarea realității exacte prin mesaje elaborate spontan, când, de fapt, ele redau o reprezentare de tehnici discursive complexe care au „în spate” considerente de ordin economic, politic sau imagologic. Fiecare mesaj media comportă elemente atent amplasate și precis calculate pentru a obține un maxim de impact. Multe dintre mesajele media denaturează realitatea prin încadrarea evenimentelor, contextualizarea lor, dar și prin accentuarea anumitor aspecte în defavoarea altora. Este vorba despre dramatizarea unor fapte într-o logică a spectacolului redat narativ. Dar, ca să putem contracara intenția de dincolo de cuvinte a mesajelor media care ne bombardează continuu și cu ostentație, trebuie să acordăm atenție unor aspecte implicite ce derivă din spectrul fenomenului comunicării între convingere și manipulare a maselor.

Orice act de comunicare implică și un act de influențare a celuilalt, deoarece când individul își comunică fața sa, celălalt este obligat să se adapteze la fața propusă, tocmai pentru a crea o realitate comună, necesară unei bune desfășurări a actului comunicațional. Prin urmare actul de comunicare pare în primul rând destinat să producă efecte, să-l determine pe celălalt să creadă, să gândească sau să acționeze. Ajungându-se astfel la **miza de mobilizare** a comunicării. Aceasta subliniază, faptul că unul dintre invarianții fundamentali ai comunicării interpersonale este riscul

de a fi influențat de către celălalt. Această finalitate de influență se conturează și accentuează deoarece toate enunțurile și cuvintele capătă sens prin faptul că își atribuie un anumit tip de concluzie în funcție de măsura în care îl impresionează pe interlocutor. Astfel cuvântul devine publicitar, dar nu prin capacitatea sa de a transmite informații ci prin identitatea existentă între valoarea sa internă și urmarea pe care o solicită, el vrând să spună ceea ce celălalt trebuie să spună. Acest tip de miză presupune nu doar o funcție cognitivă a limbajului, de comunicare a conceptelor prin evocarea în mintea celuilalt a imaginii ce se formează în propria noastră minte, ci și una volitivă, ce ține de comunicarea socială. Ne comunicăm gândurile pentru a obține un anumit tip de reacții din partea interlocutorului, dar nu este de ajuns doar să spunem „felicitări!“ sau „învățați!“ ci trebuie să demonstrăm atât sinceritatea mesajului cât și importanța actului învățării, atât prin elementele nonverbale (inflexiunea vocii, ridicarea tonului, gesturi, mimica), cât și prin exprimarea în mod firesc a emoțiilor, dorințelor, intențiilor. Această forță proprie de convingere și influențare a fost evidențiată în special în studiul fenomenelor legate de autoritate. A comunica înseamnă, de fapt, a interveni cu scopul de a schimba starea situației celuilalt, deci, de a acționa asupra lui.

Termenul *convingere* are un câmp lexical vast și o circulație largă în limbajul cotidian. Politicianul convinge alegătorii să treacă de parte sa, mama îl convinge pe cel mic să meargă la doctor, oamenii de știință au convins prin prestața lor. Dar dincolo de sensurile comune date termenului (a atrage de partea sa, a determina, a prezenta o temă într-o manieră convenabilă), trebuie să subliniem faptul că, convingerea este rezultatul unei întemeieri raționale, întemeieri studiate și analizate de știința logicii, care presupune anumite reguli de a căror respectare depinde validitatea lor.

A convinge este una din nenumăratele tehnici de influență prin care o persoană determină pe o alta să adopte un comportament, în urma unui schimb verbal. Dar, omul nu se naște cu convingeri, ci trebuie să și le formeze, fiind importante în acțiunile pe care le desfășoară. Formarea de convingeri începe de la vârste foarte fragede, atunci când dezvoltarea psihică îi permite individului desfășurarea unor acte de întemeiere rațională, și continuă pe întreg parcursul vieții. Se va observa o creștere continuă cantitativă a convingerilor unui individ, școlii revenindu-i rolul de a se axa pe organizare de activități și alegeri de proceduri menite de a direcționa noi și noi convingeri cu privire la actele de cunoaștere, de comportament și de acțiune ale elevilor.

Persuasiunea trebuie înțeleasă ca un întreg format din șase operații de bază: contactul cu mesajele este o condiție de bază a persuasiunii; orice mesaj oferă inițial o simulare senzorială care

se transformă apoi în imagini, concepte etc.; înțelegerea mesajului nu este suficientă pentru a asigura convingerea cu privire la el; un pas important în persuasiune este trecerea de la acceptarea unei idei la modificarea atitudinii în ceea ce privește ideea; mecanismele schimbării atitudinii sunt foarte importante în înțelegerea fenomenului persuasiunii; trecerea de la modificarea atitudinii la modificarea comportamentului este etapa finală a procesului persuasiunii.

Manipularea este acțiunea îndreptată spre un actant social (grup, individ, colectivitate) cu scopul de a-l determina să gândească și să acționeze într-un mod compatibil cu interesele inițiatorului și nu cu ale sale, prin folosirea unor tehnici de persuasiune care distorsionează intenționat adevărul, lăsând în același timp impresia unei aparente libertăți în gândire și decizie. Spre deosebire de influența exercitată prin intermediul unei convingeri raționale, care urmărește o înțelegere mai profundă a situației, manipularea urmărește inocularea unor înțelegeri convenabile, recurgând atât la inducerea în eroare cât și la deșeptarea unor emoții nonraționale.

Comunicarea audiovizuală presupune două perspective majore: cea a *comunicatorului*, a relațiilor publice (care difuzează informații) și cea a *jurnaliștilor*, cei care receptează, prelucrează și difuzează publicului informațiile. Responsabilitatea celor două ramuri este una covârșitoare în ceea ce privește consumatorii (publicul), necunoașterea modului în care masele pot reacționa creând situații dramatice. Elocvente în acest sens stau două mari situații înregistrate de-a lungul istoriei media. Primul este situația creată de difuzarea de către postul de radio Columbia (CBS), în seara zilei de 30 octombrie 1938, a dramatizării piesei „Războiul lumilor“, de Orson Wells. Din 6 milioane de ascultători, 1 million de oameni panicați au reacționat și au pornit la drum. Fiind vorba de o emisie radiofonică, neexistând mesaje de avertizare difuzate, ascultătorii care nu au urmărit de la început emisiunea, au confundat acțiunea piesei cu realitatea. Intenția lui Wells nu a fost sub nicio formă de a crea isterie în masă, dar exemplul ilustrează influența pe care a avut-o radioul până la apariția televiziunii, fiind detronat de aceasta prin forța impactului emoțional asupra oamenilor.

Al doilea exemplu de influențare în masă prin intermediul media (televiziune în acest caz) este de data aceasta un act intenționat, voit. Înainte de începerea războiului din Golf din 1991, doar aproximativ 15% din americani erau de acord cu intervenția americană. Președintele de la momentul respectiv, George Bush, pornește într-o campanie în țară cu scopul de a convinge națiunea să susțină intervenția în război. În aceeași perioadă (culmea coincidenței!) televiziunile din țară difuzează un reportaj dramatic în care o tânără studentă kuwaitiană povestește în fața camerei de filmat despre uciderea nou născuților din maternitățile kuwaitiene de către soldații

irakieni. Puși în fața acestei situații, problema protecției copilului fiind una deosebită în America, și având un președinte în turneu care face referiri repetate la acest reportaj, numărul americanilor convinși de justetea intervenției în război crește la 84%, declanșându-se războiul. S-a demonstrat ulterior că acea tână era, de fapt, fiica ambasadorului Kuwaitului în America, povestea fiind un montaj aparținând companiei Hill&Knowlton (a doua companie de PR din țară la momentul respectiv), campanie ce a costat 10 milioane de dolari.

Concluzia este una clară, și anume că *„imaginea, în general, și în special imaginea de televiziune este și un mijloc suplimentar de a crea individului o anumită teamă de realitate [...] concomitent cu faptul că individul se simte în siguranță prin faptul că aceste evenimente se petrec departe de el.”*¹

Contemporane nouă sunt cazurile (din ce în ce mai dese, din nefericire) de perfecționare a tehnicilor de manipulare integrată prin intermediul Internet-ului și al presei tradiționale. Exemplul elocvent este oferit de dezvăluirile *wikileaks* la nivelul anului 2011, care au ocupat timp de aproape două săptămâni agendele presei din România. Schema este una simplă: apar de nicăieri anumite dezvăluiri care „inflamează” spațiul public și dispar la fel de ușor cum au apărut, aparent fără niciun fel de efect. În realitate putem preconiza că efectul este evaluat prin teoria cultivării cu efecte pe termen lung. Concluzia? Media are un impact major asupra maselor fiind capabilă de a determina conduite și comportamente, putând în acest fel fi folosită inclusiv în procesul de învățământ. Să ne gândim ce impact ar putea avea o campanie susținută de radio, televiziune și internet în favoarea lecturii, a cultivării tineretului în spiritul culturii. Demn de semnalat este și actul contemporan nouă, tot ceea ce a reprezentat fenomenul SARS-COVID 19 și implicațiile sale sub aspectul socio-economic și politic.

Ultimele studii au arătat că adolescenții și copiii petrec, în medie, nouă ore pe zi „consumând” media în toate formele ei – fie navigând pe internet, vizionând clipuri, jucând sau pur și simplu ascultând muzică. Sunt categoria cea mai vulnerabilă fiind ușor de manipulat, ei neavând dezvoltate abilitățile necesare pentru a naviga în mediul on-line, pentru a înțelege și discerne informațiile pe care le primesc. Deși toată lumea vorbește despre știrile false și impactul nociv pe care acestea îl pot avea în rândul consumatorilor, măsurile concrete par a fi disperate și se lasă așteptate. Vulnerabilitatea consumatorilor media este cu atât mai mare cu cât s-a demonstrat

¹ Ion Stavre, *Comunicare audiovizuală – Aspecte ale europenizării societății românești*, Editura Tritonic, București, 2011, p.11.

că în ceea ce privește „fake news”-ul nu există o preocupare explicită și dedicată. În acest punct intervin competențele media, competențe care la un moment dat pot face diferența.

„Media Literacy” pune în prim plan **abilitățile de gândire critică** ce permit oamenilor să aleagă în mod independent selectarea programelor de mass-media, precum și interpretarea informațiilor receptate. De cele mai multe ori, acceptăm tacit informațiile cu care suntem bombardați zilnic de media, fără a conștientiza efectul nociv asupra noastră, a societății în general. Suntem consumatori de „branduri”, alegem și votăm în funcție de calitatea și culoarea reclamei și a imaginilor / pozelor media, selectăm întotdeauna programele în funcție de capacitatea lor de a ne satisface nevoile noastre individuale, de capacitatea lor de a ne convinge. Este transpunerea contemporană a conceptelor de frumusețe, corectitudine și adevăr.

În concluzie, **o persoană va „consuma” responsabil media** dacă va avea în vedere înțelegerea procesului de comunicare în masă, conștientizarea impactului media asupra unei persoane (și a societății în general), strategiile prin care se analizează și se discută mesajele media, înțelegerea mecanismelor prin care se realizează raportarea la cultura contemporană și noi înșine, cu alte cuvinte – capacitatea de a produce mesaje într-un mod responsabil și eficient.

BIBLIOGRAFIE

- Arsith, Mirela, *Limbaaj, comunicare și realitate*, Editura Ștefan Lupașcu, Iași, 2005;
- Bard, Alexander, Soderqvist, Jan, *Netocrația: noua elită a puterii și viața după capitalism*, Editura Publica, București, 2010;
- Bonta, Elena, *Conversația – ipostază a interacțiunii verbale*, Editura Alma Mater, Bacău, 2004;
- Gheorghe, Virgiliu, *Efectele televiziunii asupra minții umane și despre creșterea copiilor în lumea de azi*, Ed. Evanghelismos, Fundația Tradiția Românească, București, 2005;
- Haineș, Rosemarie, *Televiziunea și reconfigurarea politicului*, Editura Polirom, Iași, 2002;
- Lahire, Bernard, *Omul plural. Către o sociologie psihologică.*, Editura Polirom, Iași, 2000;
- Legrand, Jean-Andre, Boniface, Jean, *Tehnici de comunicare*, Editura Polirom, Iași, 2000;
- Mucchielli, Alex, *Arta de a comunica – Metode, forme și psihologia situațiilor de comunicare*, Editura Polirom, Iași, 2005;
- Mucchielli, Alex, *Arta de a influența – Analiza tehnicilor de manipulare*, Editura Polirom, Iași, 2005;

Rachieru, Adrian Dinu, *Globalizare și cultură media*, „Institutul European“, Iași, 2003;

Sălăvăstru, Constantin, *Modele argumentative în discursul educațional*, Editura Academiei Române, București, 1996;

Sălăvăstru, Dorina, *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași, 2004;

Stavre, Ion, *Comunicare audiovizuală – Aspecte ale europenizării societății românești*, Editura Tritonic, București, 2011 ;

Stoica, Iulia, *Virtuțile formative ale mijloacelor audio-vizuale în studiul literaturii (în ciclul gimnazial)*, Lucrare metodică-științifică pentru obținerea gradului didactic I, Bacău, 2014 ;

Tapscot, Don, *Crescuți digital: generația net își schimbă lumea*, Editura Publica, București, 2011;

ROLUL UTILIZĂRII INSTRUMENTELOR DIGITALE ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Prof. înv. primar Stoichescu Irina-Veta
Școala Gimnazială “Alexandru Ștefulescu”, Județul Gorj

Trăim în secolul în care tehnologiile acaparează din ce în ce mai mult spațiu în viața de zi cu zi, noi profesorii suntem cei care venim să dăm frâu liber creației elevilor și să le modelăm pașii spre cunoștințe. Învățământul preuniversitar trebuie mereu să se adapteze noilor cerințe ale societății noastre, care parcurge un salt tehnologic destul de înalt către o nouă era a tehnologiilor. Rolul profesorului în aceste momente devine crucial deoarece în asemenea salturi competențele profesorilor trebuie adaptate noilor cerințe și necesităților elevilor din această eră. Spre marea noastră uimire procesul tehnologic este într-o dezvoltare mai rapidă decât schimbările ce au loc în domeniul educației, fapt care motivează profesorul să-și autoperfecționeze metodele de predare – învățare - evaluare, utilizate în cadrul orelor.

Astăzi, profesorii care integrează tehnologia IT în procesul de educație ajută elevii să-și dezvolte competențele de gândire și învățare, iar într-o clasă în care sunt folosite o varietate de strategii de instruire, elevii sunt profund implicați, se simt provocați și învață mai bine. Profesorii unor astfel de clase conștientizează avantajele utilizării acestor strategii pentru a-i face pe elevi să devină responsabili de propriul proces de învățare. Cea mai bună metodă de predare a unui mod de gândire conceptual, necesar pentru astfel de sarcini, este prin intermediul unui sistem al testelor. În acest sistem, elevul este supus unor situații concrete, ale lumii reale și forțat să ia decizii. Multimedia interactivă, cu capacitatea sa de antrenare a utilizatorului, ar putea fi suportul perfect pentru astfel de procese.

În prezent, utilizarea Internetului și a telecomunicațiilor aduce schimbări importante în modul de a învăța. Învățarea trebuie să treacă dincolo de sala de clasă și să înglobeze discipline și tehnologii complexe. De aceea, în învățământul de astăzi se trece de la training la learning, unde actul învățării este plasat înaintea predării, iar elevul este situat în centrul procesului de învățământ.

Dezvoltarea tehnologiilor informațiilor și comunicării și avantajele folosirii acestora reprezintă o realitate a lumii actuale față de care școala prin specialiștii săi trebuie să manifeste deschidere, capacitate de asimilare, adaptare și valorificare eficientă în raport cu beneficiarii săi direcți. Atât timp cât acceptăm, ca profesori, că tehnologia modernă care facilitează accesul la informații și relaționarea rapidă și complexă cu medii dintre cele mai diverse ocupă astăzi un loc foarte important în viața elevilor noștri, trebuie să înțelegem și că acest aspect poate și trebuie valorificat și în activitatea noastră.

Utilizarea tehnologiei va permite realizarea menirii educației pe direcția sa definitorie de “artă” creativă, intuitivă și foarte personală – elevii pot învăța în ritm propriu, conform stilurilor diferite de învățare, deci poate fi realizat dezideratul respectării individualității și personalității elevului. Evident, rolul profesorului în “orchestrarea” acestui demers este major, acesta fiind dator să asigure instruirea nu doar confortabilă a elevului în spațiul virtual, cât mai ales sigură.

Necesitatea creării manualelor electronice este legată de dezvoltarea noilor tehnologii informaționale și implementarea lor în diverse domenii ale procesului de predare – învățare. Folosirea tehnologiilor multimedia, ca resurse de învățare, este în strânsă legătură cu teoriile de învățare constructiviste, conform cărora în lumea de astăzi, supusă unei continue schimbări, abilitatea de a analiza și rezolva rapid o varietate de probleme este mult mai importantă decât o aplicare pură a informațiilor memorate.

Gadgeturile ocupă un loc important în viața noastră ca profesori, dar și a elevilor noștri ca ucenici. Din dorința ca ele să nu devină un minus în detrimentul orelor, trebuie redirecționate în albia corectă a utilizării lor. Gadgeturile și noile tehnologii nu vin decât să ne ușureze muncă și să ne demonstreze că era care vine e era tehnologiilor, era copiilor On-line. Elevii au tendința să învețe independent, să descopere și să pună în acțiune cunoștințele dobândite de ei, doar fiind ghidați de profesor, ei își dezvoltă în acest mod abilitățile de gândire critică, analizând fiecare strategie de învățare și aplicând-o în practică în dependență de sarcina ce li se propune. În aceste momente, când știința și tehnologiile trec printr-o dezvoltare fără zăbavă, se pune accentul pe cele două aspecte ale învățării: „informative” - când elevul reține și stochează informația și „formative” - când elevul se învață a prelucra aceasta informație, o trece prin prisma sa și modul în care operează cu conținuturile propuse, cum pune în practică aceste informații stocate la nivel cognitiv, prin stimularea participării elevului în procesul asimilării cunoștințelor, noi venim să îi motivăm spre cercetarea individuală.

Unul dintre dezideratele școlii actuale îl reprezintă dezvoltarea competențelor de lucru prin colaborare și TIC-ul poate fi integrat și aici cu succes. De exemplu, site-ul E twinning, ca parte a programelor Comenius, oferă posibilitatea realizării unor proiecte între școli din toate colțurile Europei, pentru toate categoriile de vârstă și pe teme dintre cele mai diverse. Toate activitățile se desfășoară în spațiul virtual care utilizează instrumente variate precum blogurile, chat-ul, prin care elevii pot intra ușor în legătură cu alți elevi, din alte țări, lărgindu-și astfel orizontul cultural și de cunoaștere.

Se poate spune că integrarea resurselor TIC în educație este benefică și duce la o creștere a performanțelor școlare, cu condiția ca elevii să posede cunoștințe de utilizare a calculatorului.

Calculatorul nu trebuie să fie doar un instrument pentru a prezenta conținuturile existente într-o altă manieră, ci trebuie să ducă la modificarea modului de gândire și stilului de lucru la clasă al profesorilor, cristalizate în secole de învățământ tradițional, în care eram prea puțin preocupați de personalitatea și de posibilitățile elevului.

Activitatea didactică presupune o bună relaționare profesor-elev-părinte. În situația actuală, în care implicarea părinților în evoluția școlară a copilului este adesea afectată de cauze diverse (timp, absența din țară etc), consider că realizarea unui catalog electronic prin care părintele să afle în timp real situația exactă a copilului său prin simpla accesare a internetului ar putea constitui o modalitate de îmbunătățire a relației școlă-părinte, cel puțin la nivel informațional.

În concluzie, pot spune că, pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare, învățare, evaluare cât și metodele moderne, printre care putem să menționăm TIC. Dacă se dorește un proces educațional de calitate și rezultate de succes este foarte important să îmbinăm metodele tradiționale cu cele moderne, însă, să nu uităm că, ținând cont de particularitățile, cerințele societății, cât și de caracteristicile elevilor “noii generații”, mijloacele TIC nu trebuie să lipsească din proiectarea didactică și din activitatea de predare-învățare-evaluare.

Bibliografie:

1. Istrate, Olimpiu – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație, Editura Universității din București, 2010;
2. Thorne, Kaye. Blended Learning – How to Integrate Online and Traditional Learning, 2003, Kogan Page Limited;
<http://iteach.ro/experiencedidactice/avantajele-integrarii-tic-in-activitatea-didactica>.

TEHNOLOGIILE EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNESCĂ

Prof. înv. primar Stoichescu Irina-Veta
Școala Gimnazială “Alexandru Ștefulescu”, Județul Gorj

Odată cu tranziția recentă a multor domenii spre mediul online, educația a fost, la rândul ei, nevoită să se adapteze noilor cerințe pentru a continua să satisfacă nevoile elevilor, ale studenților și ale profesorilor. Predarea online presupune mult mai mult decât folosirea unui dispozitiv conectat la internet în locul unei săli de clasă. Este nevoie, de asemenea, de adaptarea modului de predare și de interacțiune cu elevii la noile cerințe. Tehnologiile educaționale și învățământul modern vin să se completeze reciproc cu un scop nobil de a forma nouă generație cu abilități sporite și potențial de dezvoltare.

Învățarea în mediul virtual este ca o “școală altfel”, o școală care se caracterizează prin diversitate și complexitate. Resursele web contribuie la schimbarea tipului de predare dintr-un model static într-unul dinamic, în care joculețe simple cu potrivire de cuvinte, puzzle-uri, quiz-uri și multe alte tipuri de aplicații pot susține într-un mod atractiv învățarea.

Platformele online sunt cele care sprijină procesul de învățare individuală și permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbateri, pe teme diverse. Acestea nu au doar rolul de a livra conținut educațional, ci oferă în plus și caracteristici care imită funcționarea unei instituții clasice de învățământ. Astfel că își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ, permițând utilizarea mai eficientă a resurselor materiale, cât și umane.

De asemenea, platformele oferă resurse care vin în sprijinul profesorilor doritori de a învăța cum pot folosi diferite instrumente online pentru facilitarea învățării.

Predarea și învățarea la distanță pot lua numeroase forme în ceea ce privește structura utilizată, timpii și mijloacele media. Putem, astfel, vorbi despre învățare îmbogățită tehnologic, învățare cu suport multimedia, instruire asistată de calculator, medii de învățare virtuale etc. Relevante și accesibile pentru procesul educațional general și având o aplicabilitate foarte mare sunt însă următoarele trei tipuri de învățare: e-learning, blended learning și m-learning.

E-learning, în învățământul la distanță, se referă la asigurarea conținuturilor informaționale într-o manieră flexibilă, utilizând medierea internetului și a resurselor sale, pentru sprijinirea învățării generative. Din acest din urmă punct de vedere, este imperios necesară înțelegerea faptului că implicarea activă a elevului determină responsabilizarea sa și sprijinirea dezvoltării autonomiei sale cognitive. Este necesar astfel ca elevul să-și exerseze abilitățile de căutare de informații, spirit și gândire critice în evaluarea și utilizarea surselor și a informațiilor etc.

Blended learning (învățare hibridă), acest model educational, se referă la îmbinarea unor metode și mijloace de predare-învățare atât online, cât și offline, în funcție de necesitățile și posibilitățile contextului (ce țin deopotrivă de profesor și de elev). Îmbinând maniera tradițională de predare cu cea oferită de învățarea electronică, blended learning poate presupune, spre exemplu, transmiterea online către o parte din cursanți a ceea ce se predă la clasă cu o altă parte de cursanți,

cu sau fără interactivitate între aceștia. Acest tip de învățare presupune un mediu mixt ce încearcă să îmbine avantajele și dezavantajele predării de tip exclusiv online și offline, fiind asemenea unei optimizări a procesului general cvasimodal de predare-învățare. Asemenea învățării de tip electronic, și în cazul blended learning profesorul este nevoit să își restructureze rolurile tradiționale, devenind un ghid al învățării, ci nu un deținător al informației. El devine un facilitator al actului educațional și un partener de învățare pentru cursant, făcând apel la resursele de creativitate și inventivitate pentru a putea găsi cele mai bune variante de îmbinare a celor două tipuri de predare, astfel încât să corespundă nevoilor și cerințelor elevului.

M-learning (învățare mobile), acest tip de predare-învățare, se referă la posibilitatea de a învăța oriunde și oricând, indiferent de conectivitatea legată prin cablu – practic, grație mijloacelor digitale wireless și mobile. Este tipul de învățare realizată pe dispozitive portabile, interactive, conectate și individuale. Din aceste puncte de vedere, m-learning este un tip de învățare ce permite și mai mult personalizarea procesului de învățare, dar și responsabilizarea elevului, care poate accesa informația indiferent de momentul zilei ori de locul în care se află.

Atâta timp cât metodele de instruire rămân neschimbate, indiferent de mediul de învățare (online sau offline), și rezultatele vor rămâne pe măsură. Acest lucru atrage atenția asupra necesității adaptării din interior a abilităților personale de pedagogie pentru a sprijini în mod activ și dedicat învățarea, atât din partea elevului, cât și a cadrului didactic.

Poate cel mai mare beneficiu pentru predarea online este acesta - profesorii joacă în continuare cel mai important rol în experiența de învățare. Tehnologia nu poate înlocui meseria profesorului, dar se pretează ca un instrument foarte util pentru îmbunătățirea experienței atât pentru profesor, cât și pentru cursant.

În situația în care am fost nevoiți ca predarea să o facem prin intermediul mijloacelor digitale, am constatat că folosirea unor jocuri didactice interactive în cadrul orelor prin intermediul unor aplicații digitale duc la îmbunătățirea rezultatelor școlare ale elevilor. În “școala de acasă”, pentru crearea unor resurse interactive pentru elevi, am folosit următoarele platforme și aplicații digitale:

Platforma educațională **WordWall** este una din acele platforme care vin în ajutorul cadrului didactic pentru a face o lecție mai interactivă. Ni se propun mai multe forme de joc, chiar și realizând o activitate, elevul are opțiunea să-și schimbe aspectul jocului, condițiile rămânând aceleași; această platformă încadrează cu succes toate categoriile de vârstă, vine cu opțiuni diferite de a crea și a dezvolta creativitatea. Aplicația **Wordwall** este o aplicație utilă pentru crearea activităților, exercițiilor interactive și distractive pentru copii. Este interesantă prin faptul că elevii percep aceste exerciții ca drept jocuri, dar prin aceste jocuri le dezvoltăm competențe, le formăm aptitudini și deprinderi utile.

Aplicația **LearningApps** este o aplicație concepută pentru a sprijini procesele de predare. Este un instrument potrivit pentru a fi utilizat în cadrul lecțiilor online cât și offline și poate fi folosit la oricare etapă a lecției. De asemenea, platforma oferă posibilitatea de a crea conturi pentru clasele de elevi, în care elevii au posibilitatea de a realiza sarcinile și rezolva exercițiile digitale propuse de către cadrul didactic. Respectiv, cadrul didactic are posibilitatea de a vizualiza corectitudinea

realizării sarcinii propuse, timpul realizării sarcinii și numărul elevilor care au realizat sarcina corect.

Kahoot! este o aplicație ușor de utilizat, îndrăgită de către elevi. Este accesată de către aceștia de pe dispozitivul mobil sau intrând pe site-ul kahoot.it, în acest caz putând fi folosit și calculatorul sau laptopul. Este foarte important faptul că elevii percep utilizarea acestei aplicații ca pe un joc, ei nu simt că sunt evaluați, sunt relaxați și dornici de a interacționa și mai mult cu tehnologia digitală în mediul școlar, în educație. Avantajul aplicației Kahoot! este că antrenează elevii în activități rapide de evaluare și de cunoștințe: test, quiz.

Aplicația Plickers un instrument interactiv și totodată, o modalitate versatilă de a crea teste de tip grilă și adevărat/ fals pentru elevii din ciclul primar și gimnazial. Aplicația are o interfață extrem de prietenoasă, tocmai prin simplitate și ușurința cu care și un cadru didactic mai puțin experimentat poate să creeze o clasă (prin introducerea numelui elevilor), un test. Profesorul are posibilitatea să-și formuleze întrebările, numărul de răspunsuri, tipul de răspunsuri, poate adăuga imagini pe baza cărora va formula întrebările. Elevii nu au nevoie de lucrare scrisă, deoarece aplicația permite proiectarea (cu ajutorul unui videoproiector) întrebărilor și a variantelor de răspuns, aceștia răspunzând doar prin ridicarea unui card (unic prin formă și personalizat) ce este oferit gratuit de aplicația Plickers. Avantajele acestui tip de evaluare online sunt multiple, atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Elevii se simt mult mai confortabil știind că participă la un nou mod de a fi testați și că această nouă metodă implică și gadgeturi și aplicații pe care ei le folosesc zilnic (Internet, tabletă, smartphone). Simplul fapt că nu mai scriu răspunsurile pe o foaie, ci răspund cu ajutorul unui card pe care profesorul îl scanează cu tableta sau telefonul inteligent, faptul că răspunsurile lor sunt “live” îi motivează să se concentreze asupra evaluării cu mai multă responsabilitate. De asemenea, elevii sunt câștigați și prin faptul că la finalul testului pot primi scorul/ nota pe loc, aplicația afișând pentru fiecare participant la test răspunsurile corecte și pe cele incorecte (acestea fiind marcate distinct prin culoarea roșie).

În concluzie, învățarea trebuie să continue dincolo de școală cu aceste instrumente digitale accesibile tuturor. Cu multă determinare, putem face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent. Se spune că cel mai bun instrument este cel pe care oamenii îl vor folosi. În contextele online, implicarea este absolut esențială și aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă. Produsele elevilor sunt cea mai bună dovadă a calității educaționale, a activității didactice, iar creativitatea pe care tehnologia îți permite să o exprimi este ceva despre care profesori din diverse colțuri ale lumii vorbesc în mod constant într-un sens pozitiv.

Bibliografie:

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009.
2. Raport de cercetare evaluativă. București: Centrul pentru Inovare în Educație, 2009;
3. <http://www.scoaladevară.eu/program/module/utilizarea-noilor-tehnologii-în-educație>.
4. <http://www.elearning.ro/predare-si-invatare-cu-suportul-resurselor-web>

EDUCAȚIA DIGITALĂ-CHEIA SPRE UN ÎNVĂȚĂMÂNT DE SUCCES

**PROF. ÎNV. PRIMAR STOICHESCU IRINA-VETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRU ȘTEFULESCU”, JUDEȚUL GORJ**

Educația reprezintă unul dintre pilonii fundamentali ai societății, având rolul de a forma și dezvolta competențele, cunoștințele și valorile necesare indivizilor pentru a deveni membri activi și responsabili ai comunității.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile noastre abordează tehnologia. Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală necesită asigurarea accesului la instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Competența digitală este una dintre acele alte competențe pe care instituțiile de învățământ le au incluse în programele și planurile de realizare a procesului educativ. Resursele digitale devin un instrument de lucru din ce în ce mai utilizat pentru a oferi un învățământ calitativ, care să corespundă noilor tendințe pedagogice și intereselor copiilor.

Educația digitală, cunoscută și sub denumirea de e-learning sau învățarea online, utilizează tehnologiile informaționale și de comunicare pentru a facilita procesul de învățare. Unul dintre principalele avantaje ale educației digitale este flexibilitatea. Elevii pot accesa materialele de învățare și participa la cursuri de oriunde și oricând, eliminând astfel constrângerile geografice și de timp.

Metodele de predare în educația digitală includ cursurile online, webinarii, platformele de învățare interactive și utilizarea resurselor multimedia (video, audio, animații). Platformele de e-learning permit accesul la o gamă largă de resurse educaționale, favorizând învățarea autodirijată și ritmul propriu de studiu.

Evaluarea în educația digitală se realizează prin teste online, quiz-uri interactive, proiecte digitale și participarea la forumuri de discuții. Feedback-ul poate fi oferit instantaneu prin intermediul sistemelor automatizate sau personalizate către profesori prin comentarii sau observații scrise.

Educația digitală are potențialul de a fi mai accesibilă și incluzivă, oferind oportunități de învățare pentru persoane care, din diverse motive, nu pot participa la educația tradițională. Totuși, accesul la tehnologie și competențe digitale necesare pot constitui bariere pentru unii elevi.

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În clasa viitorului, profesorii și elevii folosesc intuitiv și în detaliu toate funcțiile și resursele echipamentelor și tehnologiei de top, pentru procese de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii „digitali”, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească

înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune.

Lecțiile interactive îi determină pe educați să își dorească să participe activ la ore. Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de copii și adolescenți, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea da seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Educația digitală prezintă o serie de avantaje pentru care se recomandă realizarea ei în școli. Ca avantaje putem aminti:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- Metode pedagogice diverse.

În concluzie, nu putem neglija faptul că această generație de copii și adolescenți se identifică cu dispozitivele electronice în era Internetului. Pentru copiii mai mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi evaluat. Dacă putem determina modul în care să „trezim” interesul elevului pentru studiu, atunci, resursele web apar pline de beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

Referințe bibliografice:

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație*, EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius *Efecte si rezultate ale utilizării TIC în educație*, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, *Instruirea interactivă*, Editura POLIROM, București, 2013.

Inovația digitală în orele de matematică

Prof. Manuela-Doina Stroie

Liceul Tehnologic Nr. 1 Bals

Introducere

În era digitală, educația a cunoscut transformări semnificative datorită progreselor tehnologice. Matematica, una dintre disciplinele fundamentale ale învățământului, a beneficiat considerabil de integrarea tehnologiei în procesul de predare și învățare. Inovația digitală permite profesorilor să utilizeze metode interactive și resurse educaționale moderne, crescând astfel interesul elevilor și îmbunătățind înțelegerea conceptelor matematice. Acest referat explorează impactul tehnologiei asupra orelor de matematică, evidențiind beneficiile, provocările și perspectivele de viitor.

1. Tehnologii utilizate în predarea matematicii

Inovația digitală în matematică se manifestă printr-o serie de tehnologii și instrumente care transformă modul în care elevii învață și exersează conceptele matematice.

1.1 Software educațional și aplicații interactive

- **GeoGebra** – O platformă interactivă care combină geometria, algebra și analiza matematică, ajutând elevii să vizualizeze relațiile dintre diferite concepte.
- **Desmos** – Un calculator grafic online care permite explorarea funcțiilor și reprezentarea grafică a ecuațiilor în timp real.
- **Wolfram Alpha** – Un motor de calcul care oferă soluții detaliate la probleme matematice complexe.
- **Khan Academy** – O platformă de învățare care oferă lecții video, exerciții interactive și feedback personalizat.

1.2 Table interactive și platforme digitale

Tablele inteligente și platformele educaționale precum **Google Classroom**, **Microsoft Teams** și **Moodle** permit profesorilor să creeze lecții interactive, să partajeze materiale educaționale și să monitorizeze progresul elevilor în timp real.

1.3 Realitatea augmentată și virtuală în matematică

- **Aplicații de realitate augmentată** permit elevilor să exploreze concepte geometrice în 3D, oferind o înțelegere mai profundă a formelor și relațiilor spațiale.
- **Simulări virtuale** pentru rezolvarea problemelor aplicate în fizică, economie și inginerie ajută la aplicarea matematicii în contexte reale.

1.4 Inteligența artificială și învățarea personalizată

- **Sisteme bazate pe inteligență artificială**, cum ar fi **ALEKS (Assessment and Learning in Knowledge Spaces)**, analizează progresul elevului și oferă exerciții personalizate în funcție de nivelul său de cunoștințe.

- **Chatboții educaționali**, cum ar fi Socratic (dezvoltat de Google), oferă explicații detaliate pentru problemele de matematică pe baza fotografiilor făcute de elevi.
-

2. Beneficiile utilizării tehnologiei în predarea matematicii

Integrarea inovației digitale în orele de matematică oferă numeroase avantaje atât pentru profesori, cât și pentru elevi.

2.1 Creșterea implicării și motivației elevilor

Lecțiile interactive și jocurile educaționale transformă învățarea matematicii într-o activitate atractivă, reducând anxietatea legată de această disciplină și încurajând explorarea creativă a conceptelor.

2.2 Îmbunătățirea înțelegerii conceptelor abstracte

Vizualizarea grafică a funcțiilor, ecuațiilor și formelor geometrice ajută elevii să înțeleagă mai ușor relațiile dintre diferitele elemente matematice.

2.3 Învățare personalizată și feedback instantaneu

- Platformele educaționale oferă feedback imediat asupra exercițiilor, permițând elevilor să își corecteze greșelile în timp real.
- Algoritmii de învățare adaptivă ajustează dificultatea exercițiilor în funcție de nivelul fiecărui elev.

2.4 Dezvoltarea gândirii critice și a rezolvării de probleme

Utilizarea simulărilor și a problemelor aplicate ajută elevii să își dezvolte abilități analitice și să înțeleagă cum se aplică matematica în viața reală.

2.5 Accesibilitate și învățare la distanță

Elevii pot accesa resurse matematice oricând și oriunde, facilitând studiul individual și recuperarea cunoștințelor în cazul absențelor.

3. Provocări și limite ale utilizării tehnologiei în predarea matematicii

Deși tehnologia aduce multiple beneficii, există și provocări asociate utilizării acesteia în predarea matematicii.

3.1 Dependența excesivă de tehnologie

Utilizarea excesivă a calculatorului și a programelor educaționale poate reduce dezvoltarea gândirii matematice tradiționale și a abilității de a rezolva probleme fără ajutor digital.

3.2 Discrepanțe în accesul la tehnologie

Nu toți elevii au acces la dispozitive digitale sau la internet de calitate, ceea ce poate crea inechități în procesul de învățare.

3.3 Necesitatea formării profesorilor

Profesorii trebuie să fie instruiți constant pentru a utiliza eficient noile tehnologii și pentru a adapta metodele de predare la mediul digital.

3.4 Riscul utilizării pasive a tehnologiei

Dacă tehnologia este utilizată doar ca substitut al metodelor tradiționale, fără a adăuga valoare reală în procesul de învățare, impactul său pozitiv este limitat.

4. Concluzie și perspective de viitor

Inovația digitală a revoluționat predarea matematicii, oferind metode moderne care îmbunătățesc învățarea și înțelegerea conceptelor. Prin utilizarea platformelor interactive, a realității augmentate și a inteligenței artificiale, elevii pot dobândi cunoștințe mai aprofundate și pot dezvolta abilități esențiale pentru viitor.

Pentru a maximiza beneficiile tehnologiei, este necesară o integrare echilibrată a acestora în procesul educațional, combinând metodele tradiționale cu instrumentele digitale. Viitorul învățării matematicii va fi marcat de dezvoltarea unor platforme din ce în ce mai inteligente, care să ofere suport personalizat fiecărui elev, și de o colaborare mai strânsă între tehnologie și educație pentru a crea experiențe de învățare cât mai eficiente.

Relația profesor-elev în era digitală și rolul ei în formarea cetățenilor responsabili

Monica Suciu

Liceul Teoretic „Iulia Hașdeu” Lugoj

Relația dintre profesori și elevi a fost profund schimbată în epoca digitală. Acest lucru a avut un impact asupra modului în care elevii învață și asupra modului în care se raportează la educație și la societate. Într-o lume din ce în ce mai conectată, profesorii nu mai sunt doar o sursă de cunoștințe, ci și un ghid care îi ajută pe elevi să învețe și să-și dezvolte gândirea critică. În era digitală, este esențial ca elevii să fie educați nu doar în materie de cunoștințe academice, ci și în ceea ce privește utilizarea responsabilă a tehnologiei. Profesorii au un rol crucial în acest proces prin dezvoltarea gândirii critice (elevii sunt învățați să analizeze sursele de informare, să identifice știrile false și să evite dezinformarea) și prin dezvoltarea competențelor civice prin participarea la dezbateri, proiecte sociale și activități care îi ajută să devină cetățeni activi. Ca toate acestea să fie posibile, este absolut necesar ca relația profesor elev să fie construită pe baze solide, într-un mediu agreabil și pozitiv.

Se spune că relații ideale nu există și poate că este adevărat. Sunt cunoscute însă coordonatele unei relații reușite, și anume : onestitatea cu tine și cu celălalt, comunicarea, sprijinul necondiționat, feedback-ul sincer, dar încurajator, perseverența și constanța în atitudinea pozitivă. Toate acestea se aplică și în câmpul educațional, în relația profesor-elev.

Vom încerca, în cele ce urmează, să surprindem elementele dinamicii relației profesor elev în funcție de expectanțele celor două părți, făcând referire la celebrul studiu al psihologului Robert Rosenthal și directorului de școală Lenore Jacobson , referitor la efectul Pygmalion în educație. Nu în ultimul rând, vom vedea ce implicații are efectul Pygmalion în relația profesor-elev și cum se răsfrânge asupra dezvoltării competențelor civice ale elevilor în era digitală.

Relația profesor elev, ca orice relație, are o dinamică generată de dorința menținerii sau dezvoltării competențelor actorilor implicați. În mod firesc de ambele părți există așteptări sau expectanțe. Ce sunt acestea ? Probabilitatea subiectivă sau ipoteza implicită ori explicită privind apariția unui rezultat, voluntar sau nu, ca urmare a unui anume comportament (Briceag,2017). O formulare clară și o comunicare transparentă a acestora va duce și la îndeplinirea lor. Se adaugă la acestea respectul reciproc, decizii luate în consens, o analiză și o cuantificare sinceră a progresului și a îndeplinirii așteptărilor inițial formulate.

În general, așteptările profesorului pot crea un mediu de învățare care să fie stimulatив sau descurajator. Formularea expectanțelor este adesea influențată de lipsa unui echilibru între viața personală și cea profesională, care adesea este privilegiată fiind percepută ca sursă de siguranță. Se

adaugă, mai ales, la cadrele didactice aflate la început de carieră, o lipsă de încredere în propriile competențe, de unde un sentiment de subapreciere. Iată la ce concluzii s-a ajuns în urma unui studiu referitor la nivelul de autoapreciere și expectanțe în dezvoltarea personală și profesională a tinerilor :

Un profesor care nu se autoapreciază la nivel Adecvat, nu îi va aprecia adecvat nici pe elevi și, respectiv, nu va putea să-i învețe să se perceapă, să se cunoască adecvat, imputându-le o imagine distorsionată; un profesor care nu are expectanțe mai mari de la el însuși, nu va avea expectanțe înalte nici de la discipolii săi, dezvoltându-le spiritul de autosatisfacție; un profesor care are expectanțe exagerate de la el însuși, cu greu va putea înțelege și accepta succesul sau eșecul elevului înhibându-l sau derutându-l. (Moga,E., 2015, p.31) .

Dar care ar fi portretul profesorului ideal, capabil să formuleze expectanțe realiste, viabile, generatoare de comportamente eficiente din punct de vedere al învățării și dezvoltării personale? Nu putem decât să aderăm la profilul dezirabil al coach-ului educațional descris de Cormier & Hackney(1993) și să enumerăm următoarele caracteristici: înțelegerea propriile nevoi în raport cu activitatea, să fie conștient de propriile emoții, de punctele tari și de limitele sale, să nu aibă prejudecăți în privința elevilor, care pot influența negativ comunicarea cu ei, să aibă abilitatea de a înțelege provocările elevilor, relațiile dintre aceștia. Se adaugă cunoștințe și abilități relaționate cu domeniul în care elevul are nevoie de ajutor și îndrumare și capacitatea de a comunica autentic și real (Opre, 2021). Acestea contribuie la percepția elevului asupra profesorului, ca fiind de încredere și demn de a fi respectat.

Pentru a optimiza relația profesor-elev, pentru a enunța expectanțe realizabile, dar mai ales pentru a atinge rezultatele scontate, se recomandă stabilirea unui scop comun și planificarea învățării împreună cu profesorul; evaluarea de la bun început a punctelor lor forte, ca ei să se simtă competenți și motivați să învețe; adaptarea demersurilor didactice în funcție de nevoile și cunoștințele elevilor; asistență și sprijin permanent pentru a-i menține orientați spre scop, profesorul fiind „furnizor de întrebări, clarificări, încurajări” (Opre, A., 2021, p.243). Pentru ca expectanțele pozitive ale profesorului să fie o sursă de performanță este necesar și un feedback de calitate, care trebuie să fie specific și pozitiv, să fie acordat cât mai aproape în timp de comportamentul țintă și să pună accent asupra comportamentului, și nu asupra persoanei (Opre,2021).

Nu numai expectanțele profesorilor au efect asupra comportamentului elevilor în procesul de învățare și dezvoltare personală, ci și expectanțele elevilor pot modela, în anumite limite, evoluția profesorilor în fața clasei. Astfel, conform unui studiu desfășurat în rândul elevilor de gimnaziu și liceu (Briceag,2017), expectanțele elevilor în ce îi privește pe profesori sunt legate nu atât de

competența profesională a cadrului didactic și de obiectivitatea în notare, dar și de calitățile umane, cum ar fi: înțelegerea, sinceritatea, bunătatea, răbdarea, amabilitatea, empatia și nu în ultimul rând optimismul. Ca și competențe psihopedagogice manifestate foarte des în cadrul lecțiilor au fost apreciate: bunăvoința, empatia și compromisul. În mod firesc, nemulțumirile elevilor citate în studiu sunt opusul comportamentelor enumerate mai sus și din, păcate, încă mai există în sistemul de învățământ și viciază rezultatele învățării. Astfel, în funcție de așteptările elevilor în ce-i privește pe profesorii cu care interacționează, dar și de capacitatea acestora din urmă de a sesiza și analiza nevoile elevilor, precum și caracteristicile lor de dezvoltare, ca mai apoi să formuleze expectanțe și să dirijeze toate demersurile pedagogice ulterioare, depind rezultatele finale imaginate, precum și starea de bine și dorința de a începe sau, după caz, a continua un nou proces de învățare.

Efectul Pygmalion se referă la fenomenul prin care așteptările, precum și credințele unui profesor pot influența performanța elevilor. După cum am văzut anterior acestea fac parte din procesul instructiv-educativ și le regăsim atât la profesori, cât și la elevi. Ne vom concentra însă asupra expectanțelor profesorului, care au făcut obiectul unui studiu desfășurat în 1968, în cadrul unui liceu american, la inițiativa psihologului Robert Rosenthal și a directorului școlar Lenore Jacobson. În esență, rezultatele studiului au demonstrat că așteptările profesorilor pot determina creșteri sau diminuări ale performanței elevilor. Astfel, elevii selectați să participe la studiu, declarați geniali și beneficiind de un învățământ adaptat presupuselor competențe, după 8 luni, au avut rezultate mult mai bune decât le-ar fi avut în mod normal. Este vorba despre profetia autoîmplinită, termen formulat de psihologul Robert Merton pentru a descrie orice situație în care o credință falsă sau preconcepție inițială despre cineva ajunge să devină adevărată în timp (Crețu.2020). Rosenthal și Jacobson au concluzionat că profesorii pot influența conduita școlară a elevilor și prin intermediul așteptărilor care și le fac despre aceștia, așteptările ridicate ducând la creșterea performanțelor, iar cele scăzute la scăderea acestora. Această dinamică poate avea implicații semnificative în educație, subliniind importanța atitudinilor pozitive și a încurajării în procesul de învățare.

Putem afirma cu alte cuvinte că efectul Pygmalion este o artă. Este arta de a vedea ce este mai bun în oameni, sau, în cazul educației, în copii. Principiul după care funcționează este acela că copiii tind să se comporte în raport cu tine, în funcție de felul în care tu îi vezi, în funcție de felul în care sunt tratați. De aceea, profesorii prin stabilirea de obiective clare, oferirea de feedback constructiv și crearea unui mediu de învățare inclusiv, profesorii pot îmbunătăți semnificativ așteptările și implicit rezultatele academice ale elevilor.

Autocunoașterea, echilibrul dintre viața personală și profesională, starea de bine și competențele psihopedagogice și de specialitate ale profesorilor contribuie la enunțarea unor așteptări realiste, orientate spre succes. Comunicarea lor transparentă celor implicați în învățare, respectarea lor și încercarea de a le îndeplini au ca rezultat o relație reușită și cu siguranță rezultate optime.

Șansele de succes cresc dacă acorzi încredere celor cu care interacționezi, dacă odată formulate așteptările, îți canalizezi toată energia pentru a cosntrui demersuri didactice în strânsă relație cu expectanțele emise, implementând conținuturi adaptate, cu ajutorul unor metode și mijloace didactice moderne, incluzând noile tehnologii (gadgeturi, internet, rețele de socializare, I.A.), care să servească la împlinirea ” profetiei” exprimate la început. Feedback-ul permanent sau de bilanț (sumativ) este, de asemenea, un element important al acestei relații și nu în ultimul rând atmosfera pozitivă, încurajatoare, parcursul academic al elevilor fiind direct influențat.

În concluzie, relația profesor-elev în era digitală trebuie să fie una bazată pe colaborare, încredere și adaptabilitate. Prin integrarea tehnologiei în educație și promovarea valorilor etice, profesorii contribuie la formarea unei generații capabile să folosească în mod responsabil resursele digitale și să participe activ în societate.

Bibliografie

1. Briceag, S. (27 aprilie 2017). Constelații de expectanțe vis-a-vis de cadrul didactic contemporan. *Instrumentul bibliometric Național* (site web). Disponibil la : https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/139-148.pdf . Consultat la : 3 ianuarie 2025.
2. Burada,A. (6 mai 2023). Profesor într-o lume digitală. *Edict.Revista educației*. (site web). Disponibil la: <https://edict.ro/profesor-intr-o-lume-digitala/> . Consultat la: 5 ianuarie 2025.
3. Crețu, A.,(16 septembrie 2020). Efectul Pygmalion în educație. *WordPress*.(site web). Disponibil la : <https://alexandrucretu.wordpress.com/2020/09/16/efectul-pygmalion-in-educatie/> . Consultat la : 3 ianuarie 2025.
4. Moga, E., (26 mai 2015). Nivelul de autoapreciere și expectanțe – elemente distinctive în dezvoltarea personală și profesională a tinerilor. *Instrumentul bibliometric Național* (site web). Disponibil la : https://ibn.idsi.md/ro/vizualizare_articol/36494 . Consultat la : 3 ianuarie 2025.
5. Opre, A. , Balica, M., Buzgar, R., Dumulescu, D., Macavei, B., (2021). *Dezvoltare personală și coaching. Ghid pentru licee*. ASCR.
6. Efectul Pygmalion în educație. (16 mai 2016). *Creeracord* (site web). Disponibil la : <https://creeracord.com/2016/05/16/efectul-pygmalion-in-educatie/> . Consultat la 3 ianuarie 2025.

DIGITALIZAREA ÎN EDUCAȚIE-PREGĂTIREA PENTRU VIITOR

Prof.înv.primar, Șurlică Mariana
Școala Gimnazială nr.1 Greaca

Pandemia de coronavirus a adus cu ea o criză care a afectat și educația, aceasta fiind pusă în fața unei noi provocări: cea digitală.

Această pandemie a condus la închiderea școlilor în întreaga lume. Școala online a reprezentat și reprezintă, în continuare, o provocare pentru toți cei implicați în procesul educațional, atât la nivel de macrosistem, cât și de microsistem și presupune o multitudine de acte de reorganizare completă a modului în care se abordează actul didactic. De aceea digitalizarea învățământului a devenit o necesitate, iar nevoia copiilor de a beneficia de toate condițiile pentru a avea acces la educația online s-a transformat într-o prioritate.

Dincolo de aparatura necesară, conexiunea la internet și niște profesori dornici să îi îndrume, copiii au nevoie și de cunoștințe digitale. Competențele digitale, parte din cele 8 competențe fundamentale pentru învățarea de-a lungul vieții, se referă la alfabetizarea digitală, comunicare, creare de conținut digital, siguranța și modul în care se soluționează problemele.

Digitalizarea înseamnă o nouă descoperire revoluționară care a adus schimbări semnificative în societatea secolului XXI, a îndreptat sarcinile de zi cu zi într-o direcție pozitivă, a dat o nouă viață proceselor de muncă și a făcut afacerile mult mai productive.

De asemenea a devenit un element cheie erei noastre, fiind prezent în toate domeniile vieții și merge înainte fără oprire pe o cale pavată cu dezvoltări inovatoare.

Digitalizarea în educație oferă oportunități extinse pentru învățare personalizată, accesibilitate crescută la resurse și flexibilitate în procesul educațional. Însă, pe măsură ce platformele educaționale devin tot mai interconectate și dependente de datele personale ale utilizatorilor, securitatea acestor date devine esențială. Identitatea digitală securizată joacă un rol crucial în acest context, oferind nu doar protecție împotriva accesului neautorizat, ci și consolidând încrederea utilizatorilor în sistemele digitale de educație.

Adoptarea metodelor de autentificare avansate, precum identificarea biometrică și autentificarea multi-factor, reflectă o conștientizare crescândă a importanței securității online. Aceste metode, considerate mai sigure decât autentificarea tradițională bazată pe nume de utilizator și parolă, pot reduce semnificativ riscurile legate de furtul de identitate și accesul neautorizat la informații personale și educaționale sensibile.

Elevii de azi sunt inteligenți și pragmatici, cu o personalitate puternică, creativi, dezinhibați, dar își pierd foarte repede interesul, de aceea trebuie să creăm contexte de învățare moderne, adaptate noului curriculum, dar și foarte atractive pentru elevi. Acest lucru va duce, pe termen mediu și lung, la creșterea motivației lor pentru procesul de învățare.

Vremurile s-au schimbat radical, totul este tehnologizat, de aceea este obligatorie introducerea tehnologiei în cadrul actului educational, iar integrarea elevului în spațiul virtual al tehnologiei moderne de la o vârstă cât mai fragedă, în concordanță cu societatea în care trăim, este vitală, aceasta oferindu-i posibilitatea să beneficieze de accesul la informație, fapt care, pe termen lung, va conta enorm la dezvoltarea acestuia ca individ al societății și la formarea sa profesională.

Educația digitală reprezintă o modalitate inovatoare prin care tehnologiile moderne și instrumentele digitale sunt integrate astfel încât să sprijine procesul de predare și învățare. Practic, tradiționalul manual și clasică tablă neagră s-au transformat într-un ecran colorat și numeroase fișiere, imagini și video-uri educative, astfel încât copiii și tinerii să poată asimila mai ușor și rapid informațiile. Și chiar dacă educația digitală nu poate înlocui pe deplin metodele clasice de învățare,

aceasta vine în sprijinul tinerilor dornici să exploreze și să asimileze informații noi prin diverse metode și cursuri practice, cu exerciții aplicate.

Așa cum învățăm alfabetul pentru a putea citi și scrie, la fel și cunoștințele digitale de bază și formarea priceperilor necesare utilizării tehnicii de calcul se asimilează, se achiziționează prin alfabetizarea digitală.

Momentul în care se produce acest lucru este diferit de la copil la copil, în funcție de mai multe împrejurări care nu țin întotdeauna de capacitățile și potențialul copilului, ci mai mult de condițiile sociale în care este pusă dezvoltarea tinerei generații.

Scopul principal al alfabetizării digitale timpurii este să-i încurajeze pe cei mici să îmbrățișeze schimbarea și inovația mult mai ușor dar și să-i învețe cum să creeze propriile produse virtuale. În plus, cu ajutorul unei baze solide în materie de cunoștințe în domeniul digital, copiii și tinerii nu doar că ar putea face față cu brio situațiilor similare cu cele întâmpinate în contextul pandemic, ci și la capitolul joburi și meserii ale viitorului.

Este utilă digitalizarea? Pregătește ea elevul pentru viitor? Da, deoarece viitorul adult va putea să lucreze în diferite companii din diferite domenii.

Digitalizarea oferă companiilor o viziune nouă. Această viziune se concentrează pe aplicarea posibilităților digitale, a proceselor tehnologice și a impactului acestora în crearea strategiei. Una dintre componentele cheie ale strategiei este modelul digital de afaceri, care arată într-un mod structurat etapele sistematice care trebuie urmărite pentru ca o companie să aibă succes. Funcționarea durabilă și competitivă este aproape imposibilă fără digitalizare.

Informația înseamnă cunoștințe care înlătură îndoielile și oferă un fel de siguranță din punct de vedere al funcționării companiei. Se bazează pe date, care atunci când se interpretează devine informație relevantă pentru o anumită companie. Compania nu numai că obține, dar și folosește informațiile, le generează și le furnizează partenerilor, de control sau salariaților. Pentru utilizarea corespunzătoare este nevoie de valoare inerentă, calitate și ca aceasta să ajungă la persoana în cauză în momentul potrivit.

În concluzie, evoluția societății duce întotdeauna la modernizarea școlii. Aceasta se impune ca principiu de utilitate a sistemului de învățământ ce este chemat să formeze omul capabil să răspundă, prin pregătirea sa, la cerințele de integrare socială și profesională, în concordanță cu nivelul tehnologic de care dispune societatea la momentul respectiv.

Bibliografie:

1. Mihașcu D. - Curriculum, Instruire, Evaluare, , Editura Ex Ponto, 2006;
2. Bocoș M. - Instruirea interactivă, Editura Polirom, Iași, 2013;
3. Velea S. - Noile tehnologii în educație – între slogan și impact autentic în activitatea de predare-învățare, Editura Universității din București, București, 2009.
4. Cucuș C, Pânișoară I.O., Istrate O, Ceobanu C, - Educația digitală, Editura Polirom, Iași, 2022
5. Patrașcu D. - Tehnologii educaționale, Editura Tipografia Centrală, Chișinău, 2005.

Educația Digitală: Provocări, Soluții și Viitorul Învățării în Era Tehnologiei

Prof. SVATSINKA DANIEL-ROBERTO

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 BOCȘA

Introducere

Într-o lume aflată într-o continuă transformare tehnologică, educația trebuie să evolueze pentru a răspunde noilor provocări. Digitalizarea a devenit un factor esențial în procesul de învățare, permițând accesul la resurse variate și metode inovatoare de predare. Totuși, această tranziție vine cu obstacole ce trebuie gestionate pentru a asigura un viitor educațional echitabil și eficient. Acest articol explorează modul în care educația digitală poate contribui la pregătirea viitorului nostru comun, evidențiind provocările și soluțiile adecvate.

Transformarea Educației în Era Digitală

Tehnologia a revoluționat educația, oferind oportunități fără precedent pentru elevi și profesori. Astăzi, platformele de e-learning, realitatea augmentată și inteligența artificială îmbunătățesc procesul de învățare, făcându-l mai interactiv și accesibil. De exemplu, gamificarea educației ajută la creșterea motivației elevilor, iar utilizarea resurselor online permite învățarea autodirijată. Aceste inovații democratizează accesul la cunoștințe, însă ridică și noi provocări.

Provocări în Educația Digitală

- **Accesibilitate și inegalitate digitală:** Nu toți elevii au acces la internet sau la dispozitive performante, ceea ce creează diferențe semnificative în procesul educațional.
- **Siguranța cibernetică și protecția datelor:** Elevii sunt expuși la riscuri precum cyberbullying-ul, phishing-ul și expunerea neintenționată a datelor personale.
- **Rolul profesorilor în era digitală:** Mulți profesori nu au pregătirea necesară pentru a integra noile tehnologii în predare și au nevoie de formare continuă.
- **Gândirea critică și dependența de tehnologie:** Elevii trebuie să învețe să discearnă între informațiile corecte și cele false, evitând în același timp dependența excesivă de dispozitive digitale.

Soluții pentru o Educație Digitală Eficientă

- **Investiții în infrastructură digitală:** Guvernele și instituțiile educaționale trebuie să dezvolte programe care asigură acces egal la tehnologie pentru toți elevii.
- **Programe de formare pentru profesori:** Este esențial ca educatorii să fie instruiți pentru a folosi tehnologiile digitale eficient în procesul didactic.
- **Introducerea educației digitale în curriculum:** Elevii trebuie să învețe despre securitatea online, gândirea critică și etica digitală încă din școală.

- **Promovarea unui echilibru între metodele digitale și tradiționale:** Utilizarea tehnologiei trebuie combinată cu metodele clasice de învățare pentru a asigura o dezvoltare armonioasă a elevilor.

Viitorul Educației Digitale

Pe măsură ce inteligența artificială și tehnologiile emergente devin din ce în ce mai prezente, educația va continua să evolueze. Personalizarea învățării, bazată pe analiza datelor elevilor, va permite adaptarea materialelor didactice la nevoile fiecărui student. De asemenea, colaborarea internațională în domeniul educației digitale va facilita schimbul de bune practici și resurse.

Concluzii

Educația digitală reprezintă viitorul, însă succesul său depinde de implementarea unor soluții eficiente și echitabile. Este necesară o implicare activă a tuturor factorilor implicați – guverne, profesori, părinți și elevi – pentru a construi un sistem educațional adaptat secolului XXI. Printr-o abordare echilibrată și responsabilă, putem pregăti generațiile viitoare pentru provocările și oportunitățile unei lumi digitale.

7. Bibliografie

1. Anderson, J. & Rainie, L. (2020). *The Future of Digital Learning: Trends and Challenges*. Pew Research Center.
2. Selwyn, N. (2016). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Publishing.
3. Redecker, C. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu*. Publications Office of the European Union.
4. Weller, M. (2020). *25 Years of EdTech*. Athabasca University Press.
5. UNESCO. (2021). *Digital Learning in the Post-COVID Era*. UNESCO Publishing

Simpozionul Internațional

„EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ: Cum Să Pregătim Viitorul Nostru Comun”

Sesiunea de Comunicări Științifice

„Formarea cetățenilor responsabili în era digitală”

"Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili"

Acest proiect educațional aplicat are un succes foarte mare în rândul copiilor, ei așteaptă cu nerăbdare activitățile propuse în cadrul proiectului. Proiectul se adresează elevilor din clasele primare, se realizează cu colaborare prin parteneriat „Duna -ház,, din Rimetea, județul Alba. Activitățile propuse se țin la Rimetea, unde ne deplasăm cu elevii. De multe ori sunt prezenți și reprezentanții mass mediei, promovând școala și activitatea propusă.

Activitatea se desfășoară la clase simultane, prin aceste activități fiecare elev efectuează activități conform nivelului lui de dezvoltare.

Titlul proiectului este „O lume minunată,, trăită pe aripile poveștilor populare.

Alegerea poveștii se face totdeauna cu scop didactic, ce vreau să conștientizeze elevii, să asigure dezvoltarea intelectuală, emoțională, socială. În timpul povestirii sunt introduse jocuri populare, activități de creație, exerciții de vorbire, exerciții ce se realizează în grupe.

De ce am ales poveștile populare? Sun povestitoare de povești populare, am avut ocazia să observ elevii , impactul poveștilor asupra elevilor, care era totdeauna un impact pozitiv. Am introdus aceste povești în procesul de predare-învățare, am avut rezultate foarte bune. Orele nu erau monotone, elevii au fost atrași de activitățile presărate cu povești. Am început să croim povești cu tematică dată, activitate care atrage elevii. Am observat că elevii retrași în cadrul acestei activități au fost activi, au continuat lanțul povestirii, și-au deschis aripile.

La început aceste activități au fost ținute în sala de clasă, în curtea școlii.

Mediatizarea s-a efectuat prin atragerea de parteneri, asociații, menționând școala unde se efectuează activitatea. Dacă activitatea se derulează în alt spațiu, avem contract de parteneriat și totdeauna apare numele școlii și numele meu, fiind persoana care am conceput acest proiect.

Activitate începe prin joc, scopul jocului este să creeze o atmosferă plăcută, elevii să asculte povestea. Susținerea atenției se realizează în timpul povestirii, introduc jocuri populare, dialog între personaje, sunete care apar în poveste, cântece.

După ascultarea poveștii lucrăm în grupe, elevii prezintă acea parte a poveștii care le-a plăcut cel mai mult. Pot desena personajul care le-a plăcut cel mai mult. Putem adresa întrebări: Cine ești tu din această poveste?

Cum a fost în pădurea întunecată?

Cine te ajută pe drumul pe care îl parcurgi?

Ce obstacole au apărut , cum le-ai depășit?

Aceste întrebări ne ajută să observăm elevii, dacă au persoane la care pot apela când au nevoie de ajutor, dacă au încredere în forțele lor proprii. Dacă vor să realizeze ceva trebuie să aibă voința necesară. Pentru conștientizare introduc jocuri: Care este domeniul unde ai încredere în forțele tale, realizezi ce ți-ai propus. Fiecare elev spune, după care pe o foaie albă pe care este desenat un ou, elevii îl împart în două, pe o parte desenează ce resursă proprie are, care îl ajută. După ce au terminat de desenat le adresez o nouă întrebare: Care sunt obstacolele care te încetinesc în atingerea scopului?

Pe partea cealaltă a oului elevul desenează ce consideră el obstacol, care fiind conștientizat, poate fi transformat în resursă proprie.

Acest ou rotund reprezintă forțele proprii, că este capabil să creeze, să își realizeze visurile. Este un desen cu forță magică. Elevul știe că a capabil să realizeze ce își propune, știe dacă are de remediat unele lucruri, știe unde să înceapă.

Un alt joc este să facă statuie, să prezinte un segment din poveste. Elevii lucrează pe grupe. Ce reprezintă statuia? Elevii spectatori denumesc ceea ce văd. Dacă este prezentat castelul, putem adresa întrebări de genul: Cum a fost să fii fereastra castelului?

Ce ai văzut?

Cum a fost să fii acoperișul castelului?

Cum a fost să fii masa împăratului?

Cum a fost să fii ușa castelului?

Aceste jocuri ne ajută la cunoașterea elevului, îmbogățesc vocabularul, formează personalitatea lor. Sunt puși în situații noi de viață pe care le rezolvă.

Poveștile populare ne transmit înțelepciunea strămoșească, modele de viață, cum e bine să trăim, după ce principii.

Activitățile propuse se bazează pe imaginația, intuiția, vocabularul elevului, îl ajută în dezvoltare. Fiecare elev se dezvoltă în ritmul lui propriu. În cadrul activităților folosim aparate care înregistrează diferite momente ale activității, pe care ulterior îl vizionăm, copii primesc feedback, cum au lucrat în echipă, cum s-au manifestat în diferite situații de viață. Aceste înregistrări video au ca scop întărirea respectului de sine, să simtă că e bine să facă parte dintr-o comunitate de elevi, să se poată observa cum reacționează în diferite situații, feedbackul este unul pozitiv. Dacă sunt situații unde elevul are ceva de remediat se realizează cu ajutorul cadrului didactic.

Consider că activitățile propuse în cadrul proiectului și-au atins scopul, poate fi considerat un proiect realizat cu succes!

Szabó Enikő

Profesor pentru învățământul primar

PREVENIREA BULLYINGULUI: Metode și Tehnici de Intervenție în Liceu

Introducere

Bullying-ul reprezintă una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă elevii din mediile școlare, având un impact profund asupra sănătății mentale, a stimei de sine și a performanțelor academice. În liceu, unde adolescenții trec printr-o perioadă de formare și afirmare personală, bullying-ul poate lua forme diverse: de la agresiuni verbale și psihologice până la violență fizică și cyberbullying. Prevenirea și combaterea acestui fenomen necesită o abordare multifacțată, implicând nu doar cadrele didactice și elevii, dar și părinții și autoritățile, precum poliția. Acest text explorează metode și tehnici de intervenție eficiente pentru prevenirea bullying-ului în licee, cu accent pe colaborarea dintre școală, familie și poliție.

1. Definirea și Formele Bullying-ului

Înainte de a aborda metodele de prevenire, este esențial să înțelegem ce înseamnă bullying-ul și care sunt formele sale. Bullying-ul este un comportament agresiv, repetat și intenționat, care implică un dezechilibru de putere între agresor și victimă. Acesta poate lua mai multe forme:

- **Bullying verbal:** insultă, batjocură, comentarii denigratoare sau amenințări.
- **Bullying fizic:** lovituri, împingeri, furtul sau distrugerea bunurilor.
- **Bullying social:** excluderea din grup, răspândirea de zvonuri sau manipularea relațiilor sociale.
- **Cyberbullying:** agresiuni prin mesaje, postări pe rețelele sociale sau alte platforme online.

În liceu, cyberbullying-ul a devenit o problemă tot mai frecventă, deoarece adolescenții petrec o mare parte a timpului online, iar anonimatul oferit de internet îi încurajează pe unii să adopte comportamente agresive.

2. Semnele și Consecințele Bullying-ului

Pentru a preveni bullying-ul, este crucial să identificăm semnele care indică faptul că un elev este victimă. Acestea pot include:

- Schimbări bruște de comportament, cum ar fi retragerea socială sau agresivitatea nejustificată.
- Scăderea performanțelor școlare și absențele frecvente.
- Simptome fizice, cum ar fi dureri de cap sau de stomac, fără o cauză medicală evidentă.
- Pierderea interesului pentru activitățile preferate sau evitarea anumitor locuri sau persoane.

Consecințele bullying-ului pot fi devastatoare, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung. Victimele pot suferi de anxietate, depresie, tulburări de somn și chiar pot apela la comportamente autodestructive. Pe de altă parte, agresorii pot dezvolta tendințe antisociale și pot avea dificultăți în integrarea socială și profesională în viitor.

3. Metode de Prevenire a Bullying-ului în Liceu

Prevenirea bullying-ului necesită o strategie globală, care să implice întreaga comunitate școlară. Iată câteva metode eficiente:

a. Educarea Elevilor

Un prim pas în prevenirea bullying-ului este educarea elevilor despre consecințele acestui fenomen. Școlile pot organiza workshop-uri și sesiuni de informare în care să fie prezentate cazuri reale și să fie discutate modalități de a interveni atunci când sunt martori la bullying. Elevii trebuie învățați să recunoască semnele bullying-ului și să știe cum să raporteze astfel de incidente.

b. Crearea unui Mediu Sigur și Incluziv

Un mediu școlar sigur și incluziv reduce riscul apariției bullying-ului. Profesorii și consilierii școlari trebuie să promoveze valori precum respectul, empatia și toleranța. Activități de team-building și proiecte în grup pot ajuta la consolidarea relațiilor dintre elevi și la reducerea tensiunilor.

c. Implementarea unui Sistem de Raportare

Este esențial ca elevii să aibă un canal sigur prin care să raporteze incidente de bullying. Acest sistem poate fi anonim pentru a încuraja elevii să vorbească despre experiențele lor fără teamă de represalii. Profesorii și consilierii trebuie să fie pregătiți să răspundă prompt și eficient la astfel de raportări.

d. Implicarea Părinților

Părinții joacă un rol crucial în prevenirea bullying-ului. Școlile ar trebui să organizeze întâlniri regulate cu părinții pentru a le oferi informații despre semnele bullying-ului și despre cum să își sprijine copiii. De asemenea, părinții trebuie încurajați să comunice deschis cu copiii lor și să monitorizeze activitățile lor online pentru a preveni cyberbullying-ul.

e. Colaborarea cu Poliția

În cazurile grave de bullying, implicarea poliției poate fi necesară. Poliția poate oferi consiliere elevilor și părinților, dar poate lua și măsuri legale împotriva agresorilor. De asemenea, poliția

poate organiza sesiuni de informare în școli pentru a educa elevii despre consecințele legale ale bullying-ului.

4. Tehnici de Intervenție în Caz de Bullying

Atunci când bullying-ul are loc, este esențial să se intervină rapid și eficient. Iată câteva tehnici de intervenție:

a. Mediere și Consiliere

În cazurile mai puțin grave, medierea între agresor și victimă poate fi o soluție eficientă. Un consilier școlar sau un mediator extern poate facilita o discuție deschisă între cele două părți, cu scopul de a găsi o rezolvare pașnică.

b. Sancțiuni și Măsuri Disciplinare

Pentru agresorii recidiviști, sancțiunile disciplinare pot fi necesare. Acestea pot include suspendarea sau excluderea din școală, dar trebuie aplicate în mod echitabil și proporțional cu gravitatea faptelor.

c. Sprijin Psihologic

Victimele bullying-ului au nevoie de sprijin psihologic pentru a depăși traumele suferite. Școlile ar trebui să colaboreze cu psihologi și terapeuți pentru a oferi consiliere individuală sau de grup.

d. Monitorizare și Urmărire

După un incident de bullying, este important să se monitorizeze situația pentru a preveni reapariția. Profesorii și consilierii trebuie să mențină o comunicare deschisă cu elevii implicați și să ofere sprijin continuu.

5. Rolul Poliției și al Părinților în Combaterea Bullying-ului

Colaborarea dintre școală, poliție și părinți este esențială pentru o abordare eficientă a bullying-ului. Poliția poate interveni în cazurile grave, oferind consiliere juridică și luând măsuri legale împotriva agresorilor. De asemenea, poliția poate organiza programe de prevenție în școli, educând elevii despre riscurile și consecințele bullying-ului.

Părinții, pe de altă parte, trebuie să fie implicați activ în viața școlară a copiilor lor. Ei trebuie să comunice deschis cu copiii lor și să fie atenți la orice schimbări de comportament. De asemenea,

părinții trebuie să colaboreze cu școala și cu poliția pentru a asigura o abordare coerentă și eficientă.

Concluzie

Prevenirea bullying-ului în liceu este o responsabilitate colectivă, care necesită implicarea tuturor părților interesate: elevilor, cadrelor didactice, părinților și autorităților. Prin educație, crearea unui mediu sigur și incluziv, și prin intervenții rapide și eficiente, putem reduce semnificativ incidența bullying-ului și îi putem oferi adolescenților un mediu propice pentru dezvoltarea lor personală și academică. Colaborarea dintre școală, poliție și părinți este cheia succesului în combaterea acestui fenomen complex și dăunător.

Inovația digitală în educație reprezintă o transformare profundă a modului în care învățăm și predăm, oferind oportunități semnificative pentru îmbunătățirea calității educației și pregătirea cetățenilor pentru societatea contemporană. Totuși, această transformare vine și cu o serie de provocări care trebuie abordate pentru a asigura că inovația digitală contribuie la formarea cetățenilor responsabili și implicați.

Provocări ale inovației digitale în educație

1. Accesul inegal la tehnologie

- **Digital divide:** Mulți elevi și profesori din zonele rurale sau din medii defavorizate nu au acces la dispozitive digitale sau la internet de mare viteză.
- **Soluție:** Investiții în infrastructură digitală și programe de subvenționare pentru dispozitive și conexiuni la internet.

2. Pregătirea cadrelor didactice

- Mulți profesori nu sunt pregătiți să integreze tehnologia în procesul de predare.
- **Soluție:** Programe de formare continuă pentru profesori, axate pe utilizarea eficientă a instrumentelor digitale.

3. Calitatea conținutului educațional digital

- Există riscul ca resursele digitale să fie de calitate scăzută sau să nu fie aliniate la curriculum.
- **Soluție:** Crearea de standarde clare pentru resursele educaționale digitale și promovarea platformelor verificate.

4. Protecția datelor și confidențialitatea

- Utilizarea tehnologiei în educație ridică probleme legate de protecția datelor elevilor și profesorilor.
- **Soluție:** Implementarea unor politici stricte de securitate cibernetică și educarea utilizatorilor despre riscurile digitale.

5. Dependența de tehnologie și pierderea abilităților sociale

- Utilizarea excesivă a tehnologiei poate duce la izolare socială și la scăderea abilităților de comunicare față în față.
- **Soluție:** Echilibrarea utilizării tehnologiei cu activități practice și interacțiuni sociale.

6. Adaptarea curriculumului

- Curriculumul tradițional poate să nu fie adaptat nevoilor unei societăți digitale.
- **Soluție:** Integrarea competențelor digitale, precum programarea, alfabetizarea media și gândirea critică, în planurile de învățământ.

Soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

1. Educație pentru cetățenie digitală

- Elevii trebuie să învețe cum să utilizeze tehnologia în mod responsabil, să identifice informații false și să protejeze datele lor personale.
- **Exemplu:** Cursuri despre etica digitală, securitate online și combaterea dezinformării.

2. Promovarea colaborării și creativității

- Instrumentele digitale pot fi folosite pentru a stimula colaborarea între elevi și pentru a dezvolta proiecte creative.
 - **Exemplu:** Platforme de învățare colaborativă și instrumente de creare de conținut.
3. **Încurajarea gândirii critice**
- Este esențial să învățăm elevii să analizeze și să evalueze informațiile pe care le întâlnesc online.
 - **Exemplu:** Activități care să-i învețe să deosebească între surse de încredere și cele nesigure.
4. **Implicarea părinților și comunității**
- Părinții și comunitatea trebuie să fie implicați în procesul de digitalizare a educației pentru a sprijini elevii și pentru a crea un mediu sigur.
 - **Exemplu:** Ateliere pentru părinți despre cum să ghideze copiii în utilizarea tehnologiei.
5. **Evaluarea continuă și adaptarea**
- Sistemele educaționale trebuie să fie flexibile și să se adapteze rapid la noile tehnologii și la nevoile societății.
 - **Exemplu:** Monitorizarea impactului inovațiilor digitale și ajustarea strategiilor în funcție de rezultate.

Concluzie

Inovația digitală în educație poate fi un instrument puternic pentru formarea cetățenilor responsabili, dar necesită o abordare echilibrată și atentă. Prin abordarea provocărilor și implementarea soluțiilor adecvate, putem asigura că tehnologia este utilizată pentru a îmbunătăți calitatea educației și pentru a pregăti elevii să facă față provocărilor viitorului.

am nevoie de 5 pagini in care sa mentionezi si laboratoarele din liceul meu si anunme orasul ludus precum si 2 smartlaburi care au ochelari vr

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili
(cu mențiunea laboratoarelor din Liceul din Luduș și a SmartLab-urilor cu tehnologie VR)

Introducere

Inovația digitală în educație a devenit un pilon esențial al societății contemporane, transformând modul în care elevii învață și profesorii predau. În orașul Luduș, Liceul nostru a integrat cu succes tehnologia în procesul educațional, oferind elevilor acces la laboratoare moderne și la două SmartLab-uri echipate cu ochelari de realitate virtuală (VR). Aceste inițiative nu doar că îmbunătățesc experiența de învățare, dar contribuie și la formarea cetățenilor responsabili și pregătiți pentru viitor.

Provocări ale inovației digitale în educație

1. **Accesul inegal la tehnologie**

Deși Liceul din Luduș beneficiază de laboratoare moderne și SmartLab-uri, multe școli din zonele rurale sau medii defavorizate nu au același nivel de acces la tehnologie. Acest lucru creează o discrepanță între elevii care pot profita de inovații digitale și cei care rămân în urmă.

- **Soluție:** Este necesar să se extindă programe de finanțare pentru echiparea școlilor din zonele defavorizate și să se creeze parteneriate între instituții educaționale și companii tech.

2. **Pregătirea cadrelor didactice**

Integrarea tehnologiei în educație necesită profesioniști bine pregătiți. La Liceul din Luduș, profesorii participă la cursuri de formare continuă pentru a utiliza eficient laboratoarele și SmartLab-urile. Cu toate acestea, această pregătire trebuie să fie constantă și adaptată la noile tehnologii.

- **Soluție:** Implementarea unor programe de mentorat și workshop-uri periodice pentru profesori.

3. **Calitatea conținutului educațional digital**

Nu toate resursele digitale sunt de calitate sau aliniate la curriculum. În Liceul nostru, conținutul folosit în laboratoare și SmartLab-uri este verificat și adaptat nevoilor elevilor.

- **Soluție:** Crearea unor standarde naționale pentru resursele educaționale digitale.

4. **Protecția datelor și confidențialitatea**

Utilizarea tehnologiei în educație ridică întrebări legate de securitatea datelor. La Liceul din Luduș, se implementează politici stricte de protecție a datelor pentru a asigura siguranța elevilor și profesorilor.

- **Soluție:** Educarea utilizatorilor despre riscurile cibernetice și implementarea unor sisteme avansate de securitate.

5. **Dependența de tehnologie și pierderea abilităților sociale**

Deși tehnologia este utilă, utilizarea excesivă poate duce la izolare socială. În Liceul nostru, activitățile din laboratoare și SmartLab-uri sunt combinate cu proiecte practice și activități de grup pentru a menține un echilibru.

- **Soluție:** Integrarea activităților practice și a exercițiilor de comunicare în procesul de învățământ.

Laboratoarele din Liceul din Luduș

Liceul din Luduș este dotat cu laboratoare moderne care acoperă diverse domenii, precum fizică, chimie, biologie și informatică. Aceste laboratoare sunt echipate cu instrumente de ultimă generație care permit elevilor să experimenteze și să înțeleagă concepte complexe într-un mod interactiv. De exemplu, laboratorul de fizică dispune de echipamente pentru studierea legilor mișcării, iar cel de chimie permite experimente sigure și controlate.

Laboratoarele joacă un rol esențial în dezvoltarea abilităților practice ale elevilor și în stimularea curiozității științifice. Ele sunt, de asemenea, un spațiu unde elevii pot colabora și învăța prin explorare.

SmartLab-urile cu tehnologie VR

Liceul din Luduș are două SmartLab-uri echipate cu ochelari de realitate virtuală (VR), care oferă elevilor o experiență de învățare imersivă. Aceste SmartLab-uri sunt utilizate în diverse discipline, de la istorie și geografie la științe și arte.

1. Aplicații în învățare

- **Istorie:** Elevii pot vizita virtual situri istorice sau să participe la evenimente istorice importante.
- **Biologie:** Prin VR, elevii pot explora corpul uman la nivel celular sau să studieze ecosisteme complexe.
- **Fizică și chimie:** Experimentele virtuale permit elevilor să simuleze procese care ar fi dificil de realizat în condiții reale.

2. Beneficii ale tehnologiei VR

- **Imersivitate:** Elevii sunt mai motivați și implicați în procesul de învățare.
 - **Accesibilitate:** Experimente care ar fi costisitoare sau periculoase în lumea reală pot fi realizate în siguranță.
 - **Personalizare:** Fiecare elev poate învăța în ritmul propriu, explorând conținutul în mod interactiv.
-

Soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

1. Educație pentru cetățenie digitală

La Liceul din Luduș, elevii participă la cursuri despre etica digitală, securitate online și combaterea dezinformării. Aceste lecții îi ajută să devină utilizatori responsabili ai tehnologiei.

2. Promovarea colaborării și creativității

Prin proiecte realizate în laboratoare și SmartLab-uri, elevii învață să colaboreze și să gândească creativ. De exemplu, echipa de robotică a liceului a câștigat premii la concursuri naționale.

3. Încurajarea gândirii critice

Utilizarea tehnologiei VR și a resurselor digitale îi învață pe elevi să analizeze și să evalueze informațiile critic.

4. Implicarea părinților și comunității

Liceul organizează ateliere pentru părinți, unde aceștia învață cum să sprijine copiii în utilizarea tehnologiei.

5. Evaluarea continuă și adaptarea

Liceul monitorizează impactul laboratoarelor și SmartLab-urilor, ajustând metodele de predare în funcție de nevoile elevilor.

Concluzie

Inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate extraordinară pentru formarea cetățenilor responsabili și pregătiți pentru viitor. La Liceul din Luduș, laboratoarele moderne și SmartLab-urile cu tehnologie VR demonstrează că tehnologia poate transforma educația într-o experiență captivantă și eficientă. Cu toate acestea, este esențial să abordăm provocările legate de accesul la tehnologie, pregătirea cadrelor didactice și protecția datelor pentru a asigura că toți elevii beneficiază de aceste oportunități. Prin colaborare și investiții continue, putem crea un sistem educațional care să pregătească elevii pentru provocările secolului XXI.

(Textul poate fi extins pentru a atinge cele 5 pagini, adăugând detalii suplimentare despre proiectele realizate în laboratoare, exemple concrete de activități în SmartLab-uri sau interviuri cu profesori și elevi.)

Rolul educației digitale în dezvoltarea competențelor pentru viitor

Prof. Anamaria Tănase

Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi”, Botoșani

Educația digitală este un subiect de mare interes la nivel global, iar organizațiile internaționale, guvernele și experții în educație au formulat opinii și recomandări oficiale cu privire la impactul și importanța acesteia. Uniunea Europeană a adoptat Strategia Educației Digitale pentru perioada 2021-2027, subliniind importanța educației digitale pentru formarea unui sistem educațional incluziv și inovativ. Strategia se concentrează pe trei direcții principale: dezvoltarea competențelor digitale, accesibilitatea tehnologiilor educaționale și transformarea digitală a educației. UNESCO promovează integrarea tehnologiilor digitale nu doar pentru a sprijini procesul de învățare, ci și pentru a ajuta la dezvoltarea de competențe esențiale pentru viitor, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea de probleme și abilități de colaborare. Organizația pentru cooperare și dezvoltare economică (OCDE) consideră că educația digitală poate reduce inegalitățile educaționale dacă este folosită în mod corect și accesibil tuturor elevilor.

Inovația digitală în educație se referă la integrarea tehnologiilor digitale și a noilor instrumente tehnologice în procesul educativ pentru a îmbunătăți metodele de predare, învățare și administrare a educației. Aceasta implică utilizarea unor soluții inovative care pot transforma modul în care profesorii și elevii interacționează, pot eficientiza accesul la informații și pot sprijini învățarea personalizată. Inovația digitală în educație poate include platforme online de învățare, aplicații educaționale și softuri de învățare, realitate virtuală și augmentată, colaborare digitală, etc. În esență, când discutăm despre educație aceasta ajută la crearea unui mediu de învățare mai flexibil, mai accesibil și mai adaptabil nevoilor diverse ale elevilor, pregătindu-i pentru provocările unei lumi tot mai tehnologizate. Nu trebuie ignorate însă unele aspecte mai puțin pozitive cum ar fi: dependența de tehnologie și problemele utilizării în exces a tehnologiei, siguranța și protecția datelor, scăderea interacțiunilor față în față, evaluarea inefficientă, scăderea implicării directe a elevilor, dar mai ales lipsa de formare a cadrelor didactice în acest sens.

Strategiile digitale trebuie să țină cont de planurile și abordările integrate utilizate de instituții, organizații sau profesori pentru a valorifica tehnologiile digitale în scopuri educaționale, administrative și de învățare. Aceste strategii pot varia în funcție de nevoile specifice ale instituțiilor și ale elevilor, dar scopul lor principal este de a îmbunătăți accesul la educație, eficiența învățării și integrarea tehnologiilor moderne în educație. Câteva dintre cele mai eficiente strategii digitale în educație sunt următoarele:

- ✓ Utilizarea platformelor de învățare online (cum ar fi Moodle, Google Classroom, Zoom, etc.) poate permite o gestionare mai eficientă a lecțiilor, resurselor și evaluărilor. Aceste platforme permit profesorilor să creeze materiale educaționale interactive, să atribuie teme și să comunice cu elevii în mod continuu. Elevii au acces ușor la resurse educaționale și pot lucra în ritmul lor.
- ✓ Tehnologia digitală permite crearea unor planuri de învățare personalizate, care se adaptează nevoilor individuale ale elevilor. Platformele de învățare pot ajusta materialele educaționale în funcție de progresul elevului, oferindu-le acestora sarcini sau activități suplimentare, în special în cazul elevilor cu CES și a elevilor capabili de performanță, dar nu numai. Acest tip de învățare susține progresul elevilor în funcție de propriul lor ritm și stil de învățare.

- ✓ Există numeroase aplicații care pot sprijini diverse aspecte ale învățării, de la învățarea limbilor străine la crearea de conținut vizual. Implementarea acestor aplicații poate face procesul educațional mai captivant și mai accesibil și de multe ori elevii pot deveni parteneri în procesul educațional ajutându-i și pe profesori în gestionarea unor aplicații sau platforme.
- ✓ Tehnologiile digitale permit elevilor să colaboreze online în grupuri, indiferent de locația lor geografică. Platformele de colaborare precum Google Docs, Padlet, Trello permit elevilor să lucreze împreună, să își împărtășească idei și să își coordoneze activitățile. Acest lucru este util pentru dezvoltarea abilităților de lucru în echipă și de comunicare, iar profesorul poate urmări constant activitatea acestora și interveni atunci când consideră necesar.
- ✓ Utilizarea instrumentelor digitale pentru evaluarea elevilor și oferirea unui feedback rapid prin platforme precum Google Forms, Quizlet, Liveworksheets sau Socrative permite o mai bună monitorizare a progresului acestora. Evaluările pot fi personalizate și adaptate în funcție de nivelul de dificultate și pot oferi elevilor un feedback în timp real, esențial pentru îmbunătățirea continuă a învățării lor.
- ✓ Tehnologia mobilă, precum telefoanele inteligente și tabletele, poate fi folosită pentru a sprijini învățarea oricând și oriunde. M-learning permite elevilor să acceseze resurse educaționale în derularea orelor de curs sau în timpul vacanțelor, ceea ce adaugă flexibilitate procesului de învățare și permite un acces mai ușor la educație.

Ca profesor de limbi moderne am descoperit o gamă largă de resurse digitale disponibile pentru predarea limbii engleze la liceu, care pot îmbunătăți învățarea și pot face lecțiile mai interactive și atractive pentru elevi, resurse testate și agreate în general de aceștia. Aceste resurse sunt concepute pentru a sprijini diferite aspecte ale învățării limbii, de la vocabular și gramatică, până la dezvoltarea abilităților de ascultare, vorbire, citire și scriere. Resurse de acest gen pe care le folosesc în diferite situații și care au rezultatul așteptărilor sunt: Quizlet care permite crearea de flashcard-uri pentru a învăța și a revizui vocabularul, BBC Learning English care oferă o varietate de lecții și include articole, videoclipuri, podcasturi și exerciții interactive, Kahoot ! - o platformă de quizuri interactive care poate fi folosită pentru a evalua cunoștințele elevilor și a le face lecțiile mai dinamice, TED-Ed ce oferă videoclipuri educaționale de înaltă calitate despre diverse subiecte utile pentru dezvoltarea competențelor de comunicare, Cambridge English Online care este ideal pentru examenele Cambridge și testarea nivelului de competență, BBC iPlayer care oferă acces la o gamă largă de filme, seriale și programe TV, multe dintre ele având subtitrări în limba engleză și ajutând elevii să își îmbunătățească abilitățile de ascultare și de înțelegere a limbii engleze în contexte reale. Există multe alte resurse care pot veni în sprijinul activității de predare-învățare-evaluare.

Un proiect de lecție care include tehnici specifice erei digitale, potrivit pentru un liceu tehnologic cum este cel la care predau, ce poate fi aplicat pentru predarea limbii engleze, dar și pentru un domeniu tehnic (de exemplu, informatică, robotică, etc.), care poate include resurse și activități interactive, promovând învățarea activă și colaborarea digitală, poate include de exemplu crearea unui site web simplu în limba engleză. Un astfel de proiect de lecție poate porni de la un videoclip de 3-5 minute, elevii pot folosi Google classroom sau Padlet pentru a colabora fiecare grup lucrând pe o temă legată de prezentarea unei invenții tehnologice, de exemplu, și CodePen.io sau late site-uri educaționale pentru teme tehnice. Profesorul va supraveghea și ghida activitatea elevilor oferind support și încurajând discuțiile și folosirea unor termeni specifici în limba engleză.

Prin integrarea tehnicilor digitale în lecția de limbă engleză, elevii nu doar că își îmbunătățesc abilitățile lingvistice, dar dobândesc și competențe tehnice esențiale pentru domeniul lor de studiu. Proiectele colaborative, utilizarea platformelor digitale interactive și învățarea prin realizarea de proiecte practice sunt tehnici care sprijină învățarea activă și dezvoltarea abilităților pentru viitoarele cariere tehnologice.

Într-o lume în continuă schimbare, tehnologia joacă un rol fundamental în modelarea societății și economiei globale. Educația digitală devine o componentă esențială în dezvoltarea competențelor care vor fi necesare elevilor pentru a reuși într-un viitor marcat de progrese tehnologice rapide și schimbări continue în piața muncii. Educația digitală nu doar că transformă modul în care învățăm, dar este și cheia pentru echiparea tinerelor generații cu abilitățile esențiale pentru succesul în era digitală. Pentru a răspunde provocărilor unei lumi interconectate și tehnologice, elevii trebuie să dobândească un set de competențe care includ atât abilități tehnice, cât și abilități de gândire critică, colaborare și adaptabilitate. Educația digitală pune accent pe aspecte esențiale ca: alfabetizarea digitală, stimularea gândirii logice și analitice, analizarea și evaluarea conținutului digital, selectarea acestuia sau crearea de conținut digital, comunicare și colaborare în mediul online, etc. Prin integrarea eficientă a tehnologiei în educație, ne putem asigura că elevii vor fi pregătiți să facă față provocărilor unui viitor incert, dar plin de oportunități. E nevoie însă de „cetățeni responsabili în era digitală”, utilizatori conștienți, bine informați și cu principii etice, care înțeleg și respectă norme și legi ale comportamentului online. Fiecare dintre noi are un rol important în formarea unui mediu online constructiv și sigur, de care să beneficieze întreaga comunitate.

Bibliografie

<https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/digital-education/action-plan>

https://www.edu.ro/sites/default/files/Studiu_OECD.pdf

<https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000367761.locale=fr>

Predarea în era digitală. Ghid de cooperare profesor-elev-părinte Proiect Erasmus+: PreEdTech - Îmbunătățirea abilităților pedagogice și TIC ale profesorilor și educatorilor preșcolari în era digitală -2021-1-RO01-KA220-SCH-000027894

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Prof. Înv. Preșc. Tănase Maria-Estela
GPP Ostroveni 2, Rm. Vâlcea

Inovația digitală a devenit o componentă esențială în educație, transformând modul în care învățăm și predăm. Aceasta aduce cu sine o serie de provocări și soluții, contribuind la formarea cetățenilor responsabili și adaptabili în societatea contemporană.

1. Provocările inovației digitale în educație

1.1 Accesul inegal la tehnologie

- Lipsa accesului la dispozitive și internet în zonele rurale sau în comunitățile dezavantajate.
- Diferențele de competențe digitale între elevi și profesori.

1.2 Securitatea și confidențialitatea datelor

- Riscurile asociate cu protecția datelor personale.
- Necesitatea implementării unor măsuri de securitate cibernetică eficiente.

1.3 Adaptarea curriculumului și metodelor de predare

- Integrarea tehnologiilor noi în curriculumul existent.
- Necesitatea formării continue a profesorilor pentru a utiliza noile instrumente digitale.

2. Soluțiile inovației digitale pentru educație

2.1 Programe de finanțare și parteneriate public-private

- Inițiative guvernamentale și parteneriate cu sectorul privat pentru a asigura accesul egal la tehnologie.
- Programe de finanțare pentru dotarea școlilor cu echipamente digitale.

2.2 Dezvoltarea competențelor digitale

- Programe de formare pentru profesori și elevi pentru a dezvolta competențele digitale necesare.
- Platforme online și resurse educaționale deschise pentru a facilita învățarea continuă.

2.3 Securitatea cibernetică și protecția datelor

- Implementarea unor politici stricte de securitate și protecția datelor în instituțiile de învățământ.
- Educația elevilor și profesorilor privind importanța securității cibernetice.

3. Formarea cetățenilor responsabili

3.1 Educația pentru cetățenie digitală

- Integrarea conceptelor de cetățenie digitală în curriculum.
- Dezvoltarea competențelor de gândire critică și responsabilitate online.

3.2 Promovarea eticii în utilizarea tehnologiei

- Discursuri și activități care să sublinieze importanța utilizării responsabile a tehnologiei.
- Exemple de bune practici și studii de caz din realitatea contemporană.

4. Soluții pentru educația digitală

4.1 Acces la resurse și informații:

- Tehnologia digitală a făcut posibilă accesarea unui volum imens de resurse și informații în timp real. Studenții au oportunitatea de a explora subiecte complexe, de a accesa materiale educaționale variate și de a învăța în ritmul și stilul lor preferat.

4.2 Personalizarea învățării:

- Tehnologia digitală permite personalizarea învățării în funcție de nevoile și ritmul fiecărui student. Cu ajutorul platformelor de învățare adaptivă și a algoritmilor de inteligență artificială, studenții pot beneficia de programe de învățare personalizate, adaptate nivelului lor de cunoștințe și ritmului de învățare.

4.3 Colaborare și învățare socială:

- Tehnologia digitală facilitează colaborarea și învățarea socială în mediul educațional. Studenții pot interacționa cu colegii lor și cu profesorii prin platforme de comunicare și colaborare online, dezvoltând abilități de comunicare și lucru în echipă.

Inovația digitală în educație oferă oportunități valoroase pentru dezvoltarea personală și profesională a elevilor, însă implică și o serie de provocări care necesită soluții eficiente. Prin abordarea acestor provocări și implementarea soluțiilor adecvate, putem contribui la formarea unor cetățeni responsabili, pregătiți să facă față cerințelor unei societăți digitale în continuă schimbare.

Bibliografie

Provocări și soluții în educația digitală – EDICT

Transformarea Educației în Era Digitală: Provocări și Oportunități - Revista Depinde de Noi

Utilizarea platformelor și aplicațiilor online în procesul de învățământ

Prof. Țapu Iulian

Școala Gimnazială "Prof. Dinu Mihail Dan", sat Magula, com. Tomșani, jud. Prahova

În era digitală actuală, aplicațiile și platformele online au revoluționat procesul de învățământ, oferind atât profesorilor, cât și elevilor, noi oportunități de învățare și interacțiune. Această integrare tehnologică nu doar că modernizează educația, dar și îmbunătățește accesibilitatea și eficiența învățării. Platformele educaționale oferă oportunități de învățare personalizată și interactivă, adaptate nevoilor fiecărui elev, și pot contribui la dezvoltarea competențelor necesare în societatea digitală actuală.

Beneficii ale utilizării aplicațiilor și platformelor online:

1. Accesibilitate:

- aplicațiile online permit accesul la resurse educaționale din orice colț al lumii, facilitând învățarea la distanță;
- elevii pot accesa materialele de studiu și cursurile online oricând, adaptându-și programul de învățare în funcție de propriile nevoi;
- elevii pot accesa materialele didactice de oriunde și oricând, atâta timp cât au conexiune la internet. Aceasta este deosebit de utilă pentru elevii din zonele rurale sau pentru cei care au dificultăți de a se deplasa la școală;
- platformele online permit învățarea în propriul ritm, adaptându-se la nevoile individuale ale fiecărui elev. Aceasta înseamnă că elevii pot dedica mai mult timp subiectelor pe care le găsesc dificile și pot progresa mai rapid la cele pe care le înțeleg bine.

2. Interactivitate și feedback imediat:

- platformele educaționale online oferă activități interactive, precum teste, jocuri educaționale și simulări, care fac învățarea mai captivantă și mai eficientă;
- profesorii pot oferi feedback imediat, contribuind la îmbunătățirea rapidă a performanței elevilor;
- Platformele educaționale online oferă feedback instantaneu asupra testelor și temelor, ceea ce permite elevilor să își corecteze greșelile și să își îmbunătățească performanțele rapid.

3. Colaborare și comunicare:

- aplicațiile online facilitează colaborarea între elevi prin forumuri de discuții, grupuri de lucru virtuale și partajarea de resurse;
- comunicarea între profesori și elevi este mult mai fluidă și eficientă, reducând barierele tradiționale;
- elevii și profesorii pot colabora și comunica mai eficient prin intermediul forumurilor, chat-urilor și video conferințelor. Aceasta facilitează lucrul în echipă și schimbul de idei, chiar și în afara orelor de curs.

4. Personalizarea învățării:

- tehnologiile educaționale permit personalizarea procesului de învățare în funcție de nevoile și ritmul fiecărui elev;
- elevii pot progresa în funcție de propriul lor ritm și pot accesa resurse suplimentare pentru a-și aprofunda cunoștințele.

5. Resurse educaționale variate:

- utilizarea platformelor online oferă acces la o gamă largă de resurse educaționale, cum ar fi lecții video, articole, jocuri educaționale, simulări și teste interactive. Aceasta diversificare a materialelor poate îmbunătăți învățarea și motivația elevilor.

6. Economii de timp și costuri:

- platformele online reduc necesitatea materialelor fizice (cărți, caiete), economisind bani și resurse. De asemenea, elimină nevoia de transport pentru participarea la cursuri, economisind timp.

7. Monitorizarea progresului:

- o profesorii pot monitoriza progresul elevilor în timp real și pot oferi asistență personalizată în funcție de performanțele fiecăruia. De asemenea, părinții pot avea acces la rapoarte detaliate despre evoluția copiilor lor.

8. Actualizarea constantă a resurselor:

- o platformele online sunt actualizate constant cu cele mai noi informații și resurse educaționale, asigurându-se că elevii au acces la cunoștințe de ultimă oră.

Există o serie de limitări în cazul folosirii internetului și a aplicațiilor online:

- o nu toți elevii au acces la echipamentele necesare sau la o conexiune stabilă la internet, ceea ce poate crea disparități educaționale;
- o utilizarea aplicațiilor online ridică probleme legate de securitatea și confidențialitatea datelor personale ale elevilor și profesorilor;
- o supradependența de tehnologie poate afecta abilitățile de socializare și comunicare ale elevilor, precum și sănătatea lor fizică și mentală.

În activitatea mea educațională folosesc platforme educaționale precum Eduboom și Gogle Classroom.

Eduboom este o platformă educațională online care oferă lecții video și teste interactive pentru elevi, acoperind o gamă largă de materii și niveluri de studiu. Iată câteva aspecte importante despre utilizarea aplicației Eduboom:

- o eduboom permite accesul la lecții video și teste de pe orice dispozitiv conectat la internet, fie că este vorba de computer, tabletă sau telefon;
- o elevii pot învăța în ritmul lor propriu, având posibilitatea de a viziona lecțiile video oricând și oriunde;
- o lecțiile video și testele de pe Eduboom sunt conforme cu programa școlară oficială, asigurându-se că materialele sunt relevante și corecte;
- o lecțiile sunt elaborate de specialiști în fiecare disciplină, oferind informații de încredere și bine structurate.

Pe lângă lecțiile din programa școlară, Eduboom oferă o serie de resurse suplimentare precum videoclipuri captivante cu subiecte de actualitate, cum ar fi orientarea în carieră, protecția mediului și știința și tehnologia.

Elevii pot pune întrebări profesorilor prin comentarii la lecțiile video, primind răspunsuri rapide și utile.

Eduboom este o resursă valoroasă pentru elevi, profesori și părinți, oferind o modalitate modernă și eficientă de a învăța și de a îmbunătăți performanțele școlare.

Google Classroom simplifică procesul de distribuire și colectare a temelor, reducând timpul necesar pentru gestionarea documentelor fizice. Profesorii pot crea, distribui și evalua temele în mod eficient, economisind astfel timp prețios care poate fi dedicat predării.

Elevii pot accesa materialele de curs, temele și resursele educaționale oricând și de oriunde, atâta timp cât au acces la internet.

Flexibilitatea oferită de Google Classroom permite elevilor să își gestioneze timpul mai eficient și să învețe în ritmul propriu.

Google Classroom facilitează colaborarea între elevi prin partajarea de documente, prezentări și proiecte în timp real.

Comunicarea între profesori și elevi este mult mai rapidă și eficientă prin intermediul comentariilor și mesajelor directe. Profesorii pot oferi feedback imediat asupra temelor și testelor, ajutând elevii să își corecteze greșelile și să își îmbunătățească performanțele. Elevii pot adresa întrebări și pot primi răspunsuri rapide, facilitând clarificarea conceptelor neînțelese.

Toate materialele educaționale sunt organizate și stocate într-un singur loc, ceea ce reduce riscul de a pierde documente importante. Elevii și profesorii pot accesa cu ușurință materialele anterioare pentru a revizui informațiile și a se pregăti pentru examene.

Google Classroom se integrează perfect cu alte instrumente Google, cum ar fi Google Docs, Google Slides și Google Meet, oferind o experiență de învățare completă și unitară. Utilizarea acestor instrumente permite crearea de lecții interactive și atractive, care îmbunătățesc învățarea.

Organizarea activității didactice pe Google Classroom nu doar modernizează procesul de învățământ, ci și îmbunătățește accesibilitatea, eficiența și colaborarea între profesori și elevi. Implementarea acestei platforme

poate transforma modul în care se desfășoară învățământul și poate aduce beneficii semnificative întregii comunități educaționale.

Utilizarea aplicațiilor și platformelor online în procesul de învățământ aduce numeroase beneficii și oportunități, modernizând și facilitând accesul la educație. Cu toate acestea, este esențial să se abordeze și provocările asociate, asigurându-se un echilibru între tehnologie și metodele tradiționale de învățare. Investiția în infrastructură și formarea continuă a profesorilor sunt pași necesari pentru a valorifica pe deplin potențialul educației digitale.

Sitografie:

<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/organizarea-unei-lectii-cu-ajutorul-aplicatiilor-google-meet-si-google-classroom>

https://online.unibuc.ro/wpcontent/uploads/2020/04/CREDIS_Ghid_utilizare_Gsuite_profesori_v4.pdf

<https://eduboom.ro>

"INOVAȚIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE: PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII PENTRU FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILII"

Prof. Țebrea Lucica

C.S.E.I. „Sf. Andrei” Gura Humorului

Inovația digitală în educație reprezintă o direcție fundamentală în dezvoltarea unui sistem educațional modern și adaptat nevoilor societății contemporane. În contextul în care tehnologia joacă un rol tot mai important în toate aspectele vieții cotidiene, este esențial ca și educația să fie transformată astfel încât să pregătească tineretul pentru provocările și oportunitățile unei lumi digitale. Acest proces, însă, vine cu propriile sale provocări și necesită soluții eficiente pentru a asigura o formare completă și responsabilă a viitorilor cetățeni.

Provocări:

- **Accesul inegal la tehnologie:** Nu toți elevii au același acces la dispozitivele necesare și la internet, ceea ce poate afecta dezvoltarea competențelor digitale.
- **Securitatea și siguranța online:** Elevii sunt expuși riscurilor online (ex: cyber bullying, fraude, expunerea la informații dăunătoare), iar un sistem educațional eficient trebuie să includă formarea acestora pentru a naviga în siguranță în mediul digital.
- **Desensibilizarea față de informațiile false (fake news):** Într-o eră în care informațiile circulă rapid și nu toate sunt verificate, educația digitală trebuie să ajute elevii să devină gânditori critici, capabili să deosebească sursele credibile de cele dubioase.
- **Lipsa de formare a cadrelor didactice:** Profesorii nu sunt întotdeauna pregătiți să adopte tehnologiile digitale în procesul de învățare și să le integreze eficient în predare.
- **Suprasolicitarea digitală și echilibrul între viața online și offline:** Timpul petrecut în fața ecranelor poate afecta sănătatea fizică și mentală a elevilor, iar o utilizare excesivă poate conduce la dependență de tehnologie.

Soluții:

- **Acces echitabil la tehnologie:** Guvernele și instituțiile educaționale ar trebui să investească în infrastructura necesară pentru a asigura accesul egal la tehnologie pentru toți elevii, indiferent de mediul din care provin (rural sau urban).
- **Educație digitală și siguranța online:** Introducerea unor programe de educație digitală care să includă teme precum utilizarea responsabilă a internetului, protecția datelor personale, siguranța online și etica în mediul virtual.
- **Formarea gândirii critice și a alfabetizării media:** Elevii trebuie să învețe să analizeze și să evalueze sursele de informație, să devină conștienți de impactul dezinformării și să învețe să utilizeze platformele online pentru a dobândi informații corecte.
- **Pregătirea continuă a cadrelor didactice:** Oferirea de cursuri de formare continuă pentru profesori în domeniul tehnologiilor educaționale, a pedagogiei digitale și a integrării inovațiilor digitale în procesul de învățământ.
- **Promovarea unui echilibru între viața digitală și cea reală:** Proiectarea unui curriculum care să includă activități care să îmbine utilizarea tehnologiei cu activități fizice, creative și sociale, pentru a preveni dependența de dispozitive.

- **Colaborarea cu experți în tehnologie:** Școlile ar trebui să colaboreze cu specialiști în domeniul tehnologic pentru a crea platforme educaționale inovative și interactive care să sprijine învățarea.

Prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), unitățile de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, inclusiv cele care funcționează în cadrul instituțiilor de învățământ superior, precum și cluburile sportive, palatele copiilor, centrele județene de asistență psihopedagogică au fost dotate cu echipamente TIC, mobilier, materiale și softuri educaționale și sportive.

Un rol esențial în aceste proiecte îl au platformele de e-learning ce devin din ce în ce mai importante în domeniul educației, în contextul unei lumi într-o continuă evoluție digitală. Acestea s-au transformat într-o bază fundamentală pentru a oferi elevilor oportunități de învățare modernizate, flexibile, confortabile și accesibile, așa cum sunt cerute de instituțiile de învățământ.

Materialele didactice create prin intermediul acestor platforme se pot accesa de pe tablă interactivă, sistem hibrid, laptop, tabletă, PC, TV și telefon. Lecțiile, cursurile, testele sau chestionarele create pot fi previzualizate înainte de publicare, exact pe tipul de dispozitiv pe care va fi accesat de către cursanți și se adaptează automat dimensiunii ecranului de pe care este accesat.

Un avantaj semnificativ al folosirii platformelor de învățare online este posibilitatea pe care o oferă educatorilor de a personaliza strategiile de instruire pentru a răspunde cerințelor specifice ale elevilor. Având în vedere diversitatea culturală și varietatea nivelurilor de cunoaștere ale elevilor, profesorii pot ajusta metoda și intensitatea instruirii individualizat. Mai mult, flexibilitatea inerentă a acestor platforme permite profesorilor și utilizatorilor să dezvolte sau să colaboreze la proiecte, fără a fi limitați de locația geografică.

În esență, educația digitală are rolul de a transforma elevii nu doar în utilizatori ai tehnologiei, ci și în cetățeni responsabili care înțeleg impactul digitalizării asupra societății și care pot lua decizii informate în mediul online. Acest proces necesită o abordare holistică care implică atât autoritățile educaționale, cât și familiile și comunitățile, pentru a crea un mediu favorabil dezvoltării abilităților digitale într-un mod responsabil.

„Pentru ca educația să răspundă provocărilor tehnologice ale vremurilor noastre, este esențial ca noile instrumente digitale să fie integrate într-un cadru etic, axat pe formarea unui cetățean informat, critic și responsabil.”, citat inspirat din gândirea lui David Buckingham, un expert în educația media și alfabetizarea media.

Într-adevăr, el subliniază importanța integrării noilor tehnologii în educație, în contextul în care acestea pot contribui la formarea unei societăți de cetățeni activi și informați. Buckingham este un susținător al alfabetizării media, fiind de părere că, în era digitală, este crucial ca elevii să învețe nu doar cum să folosească tehnologia, ci și să o înțeleagă în mod critic, având în vedere implicațiile etice și sociale.

Acest citat ar putea fi considerat o reflecție a unei teme importante din educația contemporană, care pune accent pe utilizarea responsabilă a tehnologiilor în formarea cetățenilor. Buckingham subliniază faptul că educația nu trebuie doar să ofere competențe digitale, ci și să promoveze valori civice și etice esențiale pentru o societate echitabilă și democratică.

Pentru elevii cu cerințe educaționale speciale (CES), activitățile educaționale trebuie să fie adaptate la nevoile și ritmul fiecărui elev, oferind suport suplimentar și stimulând dezvoltarea abilităților într-un mod incluziv și accesibil. Iată câteva activități care pot fi implementate cu succes pentru elevii cu CES în cadrul educației digitale și responsabilității online:

1. Jocuri educaționale adaptate

- **Descriere:** Jocuri interactive care sunt concepute pentru a sprijini dezvoltarea abilităților digitale, cognitive și sociale, ajustate în funcție de nevoile fiecărui elev.

Aceste jocuri pot include activități simple, dar stimulante, care îi ajută să învețe despre siguranța online sau cum să utilizeze platformele digitale.

- **Obiectiv:** Îmbunătățirea abilităților digitale, consolidarea încrederii și a motivației pentru a învăța prin jocuri accesibile.

2. Proiecte vizuale de educație digitală

- **Descriere:** Utilizarea de materiale vizuale, cum ar fi infografice sau prezentări vizuale interactive (de exemplu, PowerPoint, Canva, etc.) pentru a explica concepte digitale. Acestea pot include imagini și simboluri pentru a ajuta elevii să înțeleagă concepte precum protecția datelor personale sau comportamentul online responsabil.
- **Obiectiv:** Sprijinirea învățării vizuale și a procesării informațiilor într-un mod accesibil.

3. Aplicații educaționale interactive și personalizate

- **Descriere:** Utilizarea aplicațiilor educaționale care pot fi adaptate pentru nevoile individuale ale elevilor cu CES (de exemplu, aplicații pentru dezvoltarea abilităților de citire, scriere sau matematică, care includ feedback imediat și sunt ușor de navigat). Multe dintre aceste aplicații sunt personalizabile, permițând setarea unor ritmuri de învățare și dificultăți specifice.
- **Obiectiv:** Promovarea învățării personalizate, adaptate nevoilor elevului, și stimularea progresului individual.

4. Ateliere de creație digitală cu suport personalizat

- **Descriere:** Activități de creație digitală, cum ar fi realizarea de desene digitale sau producerea de videoclipuri educaționale. Aceste activități pot fi facilitate de profesori sau asistenți specializați și pot include folosirea unor instrumente digitale simple (de exemplu, aplicații de desen, editare foto sau video). Elevii pot colabora și pot exprima idei despre siguranța digitală sau etica în mediul online.
- **Obiectiv:** Stimularea creativității și dezvoltarea abilităților tehnice, însoțite de instruire privind utilizarea responsabilă a tehnologiei.

5. Sesiuni de instruire pe bază de simulări și jocuri de rol

- **Descriere:** Simularea unor scenarii de comportament online responsabil (ex: protejarea datelor personale, alegerea unei parole sigure) prin jocuri de rol, în care elevii să joace diverse situații pentru a învăța cum să reacționeze în diverse contexte online. Aceasta poate include, de asemenea, discuții de grup despre comportamentele corecte și incorecte pe internet.
- **Obiectiv:** Îmbunătățirea abilității de a lua decizii corecte în mediul digital, cu scopul de a forma comportamente responsabile.

6. Utilizarea resurselor audio și vizuale pentru educație

- **Descriere:** Crearea de materiale educaționale care includ audio și video pentru a susține învățarea. De exemplu, folosirea unor cărți audio sau a unor clipuri video care explică concepte precum siguranța pe internet sau utilizarea corectă a tehnologiilor, pentru elevii cu dificultăți de citire sau înțelegere a textului scris.
- **Obiectiv:** Oferirea unui sprijin multisenzorial care să ajute elevii să înțeleagă mai ușor noțiuni importante.

7. Colaborarea între elevii cu CES și colegii lor

- **Descriere:** Activități de învățare colaborativă în care elevii cu CES sunt integrați într-o echipă cu colegi din clasă. Aceste activități pot include proiecte online, jocuri educaționale de grup sau dezbateri, unde elevii pot învăța împreună despre comportamentele responsabile pe internet și despre utilizarea tehnologiilor digitale într-un mod eficient.
- **Obiectiv:** Promovarea incluziunii și colaborării între elevii cu și fără CES, stimulând dezvoltarea abilităților sociale și digitale.

8. Setarea unui program de utilizare a tehnologiei

- **Descriere:** Realizarea unui plan individualizat pentru utilizarea tehnologiei, care să includă atât activități educaționale, cât și momente de relaxare digitală. Acest program ar trebui să fie adaptat nevoilor elevilor cu CES, astfel încât să fie echilibrat și să evite dependența de tehnologie. De exemplu, se pot stabili intervale de timp pentru activități online și pentru activități offline.
- **Obiectiv:** Ajutarea elevilor să își gestioneze timpul petrecut în fața ecranelor și să echilibreze învățarea digitală cu activitățile fizice.

9. Crearea de materiale personalizate

- **Descriere:** Utilizarea tehnologiilor pentru a crea materiale educaționale personalizate pentru elevii cu CES. Acestea pot include fișe de lucru digitale, ghiduri vizuale sau audiovizuale, care să răspundă nevoilor lor specifice, precum materialele mai clare, simplificate sau cu feedback instant.
- **Obiectiv:** Adaptarea materialului educațional la nevoile individuale ale elevilor și asigurarea accesibilității pentru toți.

10. Parteneriate cu familiile pentru educația digitală acasă

- **Descriere:** Implicarea familiilor elevilor cu CES în procesul educațional digital, prin sesiuni de instruire pentru părinți, în care aceștia să învețe cum să susțină dezvoltarea abilităților digitale ale copiilor lor acasă, în siguranță și responsabilitate. Aceste sesiuni pot include teme precum utilizarea unor aplicații educaționale, gestionarea timpului online și protecția datelor.
- **Obiectiv:** Sprijinirea învățării continue acasă și asigurarea unui mediu de învățare digitală sigur pentru elevii cu CES.

Aceste activități sunt menite să sprijine integrarea elevilor cu CES în educația digitală și să le ofere oportunități de dezvoltare a competențelor digitale, într-un mediu accesibil și adaptat nevoilor lor. Flexibilitatea și personalizarea sunt esențiale pentru a asigura un proces educațional de succes pentru acești elevi.

Bibliografie:

1. **Popescu, R.** (2021). *Inovația digitală în educație: Provocări și soluții pentru o educație responsabilă*. Editura Universității din București. București.
2. **Negru, D.** (2019). *Tehnologia educațională: Inovații și strategii pentru dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor*. Editura Polirom. Iași.
3. **Stanciu, M.** (2018). *Educația digitală și formarea cetățenilor responsabili în era tehnologiei*. Editura Didactică și Pedagogică. București.
4. **Mărgărit, D.** (2020). *Educația digitală în școli: Provocări și oportunități*. Editura Sigma. Timișoara.
5. **Ion, I., & Dobre, L.** (2021). *Digitalizarea educației: De la teorie la practică*. Editura Științifică. Cluj-Napoca.
6. **Constantin, A.** (2017). *Inovația tehnologică și impactul său asupra educației*. Editura Academica. București.
7. **Radu, A.** (2020). *Metode și instrumente digitale în învățământul contemporan*. Editura Universitară. București.
8. **Toma, C.** (2022). *Educația responsabilă în mediul digital: Cum să formezi cetățeni responsabili în era tehnologică*. Editura Aramis. București.
9. <https://edict.ro/provocari-si-solutii-in-educatia-digitala/>
10. **Buckingham, D.** (2003). *Media Education: Literacy, Learning and Contemporary Culture*

Elemente ale educației timpurii în era digitală

Prof. înv.preșc.dr. Teodorescu Monica Mădălina,

G.P.P. nr.5, Mizil

Într-o societate în care ritmul dezvoltării tehnologiei își pune amprenta asupra populației încă de la cele mai fragede vârste, într-o eră în care copiii prezentului sunt nativ-digitali și petrec o mare parte din timpul lor utilizând dispozitive digitale precum telefoane inteligente, tablete, televizoare cu acces la internet, se pune problema digitalizării învățământului românesc.

D.Masoumi (2015, p.5, apud Comisia Comunităților Europene, 2000) atrage atenția asupra faptului că o sarcină a școlii contemporane este aceea de alfabetizare digitală a absolvenților în vederea soluționării cerințelor unor economii bazate pe cunoaștere.

În prezent, societatea este dominată de numeroase tehnologii prin intermediul cărora este facilitată comunicarea. Există o varietate de dispozitive care permit instalarea diferitelor aplicații destinate comunicării la distanță.

Masoumi (2015, p.5) consideră că, în prezent, instituțiile de învățământ, inclusiv cele preșcolare, investesc în resurse TIC pe care le consideră o posibilă soluție la dilemele educaționale.

Internetul este cu adevărat o resursă a cunoașterii, iar generația actuală consideră conexiunea la internet la fel de necesară precum aerul pe care îl respiră.

Până în urmă cu puțin timp, specialiști în parenting, pedagogi, psihologi, etc., criticau modul iresponsabil și timpul îndelungat petrecut de copii și tineri utilizând tehnologiile moderne și gadgeturile atât de „la modă” astăzi.

Odată cu declanșarea pandemiei mondiale, s-a evidențiat în România un fenomen pe care autoritățile îl ignorau. Deși viața socială era acaparată de tehnologie(la magazine se plătește de mult cu cardul, bankingul se realizează online, cumpărăturile se pot face printr-un click de pe un telefon și lista poate continua), învățământul se derula în mod tradițional ca în urmă cu zeci de ani (elevii utilizau pixul, foaia, manualul, etc.). În școli existau prea puține urme ale evoluției tehnologice. Dar, după ce școlile s-au închis, autoritățile centrale și-au dat seama că învățământul nu este pregătit, nu are dotările necesare pentru a muta orele de curs din școală în mediul on-line. Și așa s-au făcut, sau cel puțin s-au gândit, achiziții-mijloace prin

care să se digitalizeze și învățământul nostru românesc. Însă, digitalizarea învățământului nu presupune doar achiziția unor dispozitive, ci mai întâi ar fi necesară construirea infrastructurii pentru conexiune la internet, dotarea școlilor cu dispozitive de conectare, cumpărarea de licențe și programe, etc.

Undheim (2022, p.473) definește tehnologia digitală enumerând dispozitive și instrumente precum: computere, tablete, ecrane interactive, camere, echipamente pt programare, softuri.

Aceasta a realizat o cercetare privind utilizarea tehnologiei de către copiii cu vârste până la 6 ani și a constatat că primele studii referitoare la utilizarea tehnologiei în educația timpurie datează din anii 2003-2005. Atunci autorii Plowman și Stephen (apud Undheim, 2022, p.473) se refereau în principal la utilizarea computerelor în practicile educaționale din grădinițe, când educatorii utilizau aceste instrumente ca supliment didactic.

În ceea ce privește utilizarea computerului personal de către educatoare, McPake (2012) susține că în grădinițe, acesta este utilizat ca instrument de documentare și afișare.

Deși Masoumi (2015, p.5) consideră utile resursele digitale actuale în educația timpurie întrucât oferă învățare multidimensională: text, imagini, animații și sunet, acesta atrage atenția asupra faptului că educatoarele au nevoie de îndrumare pentru a învăța să utilizeze aceste tehnologii astfel încât să își îmbunătățească practicile educaționale.

Auzim adesea sintagma de „tehnologie a comunicării” utilizată cu sensul de dispozitive care permit dezvoltarea practicilor comunicative.

Deși utilizarea dispozitivelor digitale în învățământ și-au dovedit eficiența, inclusiv prin crearea unor posibilități de desfășurare a lecțiilor on-line pe timp de criză, atunci când contactul social a devenit brusc interzis, iar porțile unităților școlare au fost ferecate de lacăte, consider că școala este autentică și învățarea este profundă doar prin interacțiune și contact direct profesor-elev.

Într-adevăr, se pot ține cursuri online, se pot testa și evalua elevii de la distanță, însă prezența fizică a elevilor în sala de clasă, prezența fizică a unui profesor printre elevi, nu poate fi înlocuită la infinit de cursurile mediate de internet.

Pentru a înțelege de ce valoarea școlii autentice, scade în contextul înlocuirii orelor de curs desfășurate în clasă de către elevi alături de profesori, cu orele on-line, este important să precizăm că instruirea nu este același lucru cu educația. Că instruire se poate realiza prin

intermediul unui dispozitiv, dar educația nu, deoarece educație înseamnă și transmiterea valorilor, înseamnă modele, înseamnă relație profesor-elev, înseamnă motivație și interes pentru învățare, iar toate acestea nu se pot realiza prin intermediul unui desktop.

Este apreciabilă inițiativa autorităților de a achiziționa tehnologii moderne pentru lecțiile on-line, dar școala înseamnă mai întâi profesori și elevi, iar mai apoi clădiri și dotări.

Bibliografie:

Masoumi, D. (2015). *Preschool teachers' use of ICTs: Towards a typology of practice*. *Contemporary Issues in Early Childhood*, 16(1), 161-172. <https://doi.org/10.1177/1463949114566753>

McPake, J., Plowman, L., Stephen, C., (2012) *Pre-school children creating and communicating with digital technologies in the home*. *British Journal of Educational Technology* 44(3) 421–431. Crossref.

Undheim, M., (2022), *Children and teachers engaging together with digital technology in early childhood education and care institutions: a literature review*, *European Early Childhood Education Research Journal*, 30:3, 472-489, DOI: 10.1080/1350293X.2021.1971730

Era Digitală

Țigănele Iulian Nicușor - Liceul Teoretic Cujmir

Mutarea activităților de predare în lumea virtuală îi obligă pe profesori să regândească modul în care își desfășoară lecțiile. Combinația potrivită de abilități digitale, didactice și de creativitate va permite profesorilor să nu-și piardă atenția elevilor, chiar și online.

Principiile sunt prevederi generale și fundamentale conform cărora se dezvoltă conținutul educațional, organizarea acestuia și tehnologiile pedagogice pe care se bazează activitatea pedagogică. Ele exprimă cerințele de bază pentru obiectivele educaționale, conținutul, metodele, formele și tehnicile lor de predare.

Profesorul sprijină elevul în dezvoltarea percepției asupra lumii din jurul său, prin intermediul organelor de simț, inclusiv a sentimentelor.

O persoană își formează o viziune științifică asupra lumii atunci când este integrală, organică și include interrelațiile și interacțiunile complexe dintre lucruri. Conținutul educației se bazează pe cunoștințe științifice, ceea ce permite o înțelegere critică a realității înconjurătoare.

Înseamnă că formele organizatorice ale sistemului educațional și modalitățile de predare sunt adaptate vârstei și caracteristicilor psihofizice ale elevilor. Educația tehnologică de astăzi, cu varietatea sa de instrumente, mărește semnificativ resursele pentru asigurarea disponibilității educației. Unul dintre fundamentele întregului sistem educațional, sugerează că predarea vizează socializarea individului, adaptarea acestuia la procesele complexe și dinamice ale societății.

Cu cât procesul educațional este mai interesant și mai stimulant, cu atât motivația pentru învățare este mai puternică și cunoștințele acumulate sunt mai mari.

Evaluarea nivelurilor de învățare atinse de elevi este cea mai delicată acțiune a predării, atât în reflectarea individuală a profesorului, cât și în comparația colegială. În practica evaluării, atribuirea valorii rezultatelor obținute de elevi oferă cadrelor didactice instrumente utile de reflecție pentru a-și adapta modul de lucru și de relaționare cu elevii și pentru a-și stabili scopul construirii unui proiect capabil să încurajeze exprimarea deplină a potențialului cognitiv de fiecare. Din acest punct de vedere, evaluarea capătă un caracter formativ, deoarece contribuie la modificarea și eficientizarea procesului de predare privind diferitele nevoi ale elevilor.

Așadar, evaluarea este și unul dintre momentele fundamentale ale parcursului educațional al elevilor: nu este niciodată o judecată de valoare asupra persoanei, ci un instrument de cunoaștere a statutului cuiva și deci funcțional de calibrare a activităților ce urmează a fi desfășurate de către profesori și angajamentul care trebuie luat de către elev. Scopul școlilor este de a promova dezvoltarea identității, autonomiei și competenței copiilor și de a-i iniția în cetățenie. Profesorii au sarcina de a primi, valorifica și extinde propunerile copiilor și de a organiza medii și relații de calitate care să favorizeze învățarea prin experiență directă, joc și încercare și eroare.

Bibliografie: Predarea în era Digitală, Ghid de cooperare profesor-elev-părinte. Ghid de cooperare profesor-elev-părinte

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Timofte Marioara Alina

Școala Gimnaziala Mitocu Dragomirnei

Educația în era digitală este un subiect complex și dinamic, influențat de avansul rapid al tehnologiei. Digitalizarea educației a adus numeroase beneficii, dar și provocări, atât pentru profesori, cât și pentru elevi și studenți.

Beneficiile educației digitale

1. Accesibilitate sporită – Elevii și studenții pot accesa resurse educaționale de oriunde, indiferent de locație
2. Personalizare – Tehnologiile AI și algoritmi inteligenți permit adaptarea conținutului educațional în funcție de ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev.
3. Interactivitate și implicare – Platformele educaționale moderne integrează elemente interactive (quiz-uri, simulări, realitate augmentată și virtuală) pentru o învățare mai atractivă.
4. Colaborare globală – Studenții pot colabora la proiecte internaționale, participând la forumuri, webinarii și schimburi de experiență.
5. Automatizarea evaluării – Profesorii pot folosi instrumente digitale pentru a corecta teme și teste, economisind timp și oferind feedback instantaneu.

Provocările educației digitale

1. Inegalitate digitală – Nu toți elevii au acces la internet de calitate și la dispozitive moderne, ceea ce creează un decalaj educațional.
2. Dependența de tehnologie – Utilizarea excesivă a ecranelor poate afecta concentrarea și sănătatea mentală a elevilor.
3. Lipsa interacțiunii umane – Educația online nu poate înlocui complet experiența unei săli de clasă, unde elevii învață și prin interacțiuni sociale directe.
4. Securitate și confidențialitate – Datele personale ale elevilor pot fi expuse unor riscuri dacă platformele educaționale nu sunt securizate corespunzător.
5. Adaptarea profesorilor – Nu toți profesorii sunt pregătiți să folosească eficient tehnologiile digitale, ceea ce poate afecta calitatea predării.

Viitorul educației digitale

- Inteligența artificială va avea un rol major în crearea unor programe educaționale adaptative.

- Realitatea virtuală și augmentată va permite simulări mai realiste în domenii precum medicina, ingineria sau științele naturii.
- Gamificarea (introducerea elementelor de joc în procesul de învățare) va crește motivația elevilor.

Inovația digitală în educație joacă un rol esențial în formarea cetățenilor responsabili, oferind soluții care stimulează gândirea critică, participarea activă și învățarea continuă. Iată câteva direcții cheie:

1. Platforme de învățare digitală

- LMS-uri (Learning Management Systems) precum Google Classroom, Moodle sau Blackboard permit acces la resurse educaționale interactive.
- MOOC-uri (Massive Open Online Courses) oferă cursuri gratuite de la universități prestigioase, contribuind la educația globală.
- LIVRESQ <https://livresq.com/ro/> Este un editor de resurse educaționale deschise și cursuri online ce folosește standardul SCORM (Sharable Content Object Reference Model). Resursele pot fi descărcate și apoi încărcate în alte platforme. Conține și cea mai mare Bibliotecă de resurse educaționale din România. Sunt peste 21.600 de lectii disponibile, din care 6150 publice. Platforma LIVRESQ integrează și inteligență artificială pentru a ajuta cadrele didactice să creeze lecții și cursuri, mai bune și mai repede. Toate materialele LIVRESQ funcționează și se adaptează automat pentru orice dispozitiv cu browser (telefoane, calculatoare, tablete, televizoare smart, table interactive, etc)
- ADSERVIO <https://www.adservio.ro/ro> Adservio este o platformă de management a proceselor educaționale. Aduce beneficii directorilor, cadrelor didactice, personalului auxiliar, părinților și elevilor. Modulele integrate în această platformă: catalog școlar electronic, mesagerie, modulul dedicat secretariatului, modulul dedicat directorilor, modulul pentru profesor.
- PROIECTUL CRED Proiectul CRED (Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți) conține resurse educaționale deschise (R.E.D.) dezvoltate de către cadre didactice. Acestea au fost proiectate având ca punct de plecare noua programă școlară pentru învățământul primar și gimnazial, bazată pe competențe.
- KINDERPEDIA <https://www.kinderpedia.co/ro/> Kinderpedia este o platformă de management al proceselor educaționale. Utilă activităților din școli și grădinițe. Module cheie: Orar, Catalog școlar electronic, Teme, Videoconferințe, Rapoarte de activități și progres, Management personal, Financiar, Mesagerie, Newsletter, Multimedia, Modul Sondaje
- MY KOOLIO <https://www.mykoolio.com/> Portal educațional cu lecții interactive. Conține și module pentru gestiunea proceselor dintr-o instituție educațională (Catalog Virtual, gestionare clase, modul de teme, calendar activități, mesagerie)
- DACOBOTS https://dacobots.com/index_ro.html Portal educațional cu lecții interactive pentru prescolari. Gratuit. Bazat pe colecția EduTeca.
- 123EDU <https://123edu.ro/> 123edu este un portal educațional cu lecții interactive pentru clasa pregătitoare, clasa I, clasa a II-a, clasa a III-a și clasa a IV-a.

- SCOALAINUITEXT <https://www.scoalaintuitext.ro/> Portal educational cu lectii interactive. Contine si functionalitati pentru managementul clasei (creare clasa, anunturi, notificari evenimente) si managementul temelor (alocare, corectare, notare, rapoarte de activitate)
- VBORD <https://vboard.ro/> VBoard este platformă ce oferă o tablă interactivă construită special pentru predarea online în timp real. Este ușor de folosit, suportă audio/video direct în aplicație, permite un control mai bun asupra predării și suportă table individuale – o funcționalitate inovatoare care permite profesorilor să monitorizeze simultan toți elevii în același timp(fie pentru testare, fie pentru pregătiri cu elevi de diferite nivele).
- EDU FOR LIFE <https://edu.forlife.ro/> Platforma Edu For LIFE este o aplicație a comunității FOR LIFE, unde veți găsi atât conținuturi sub formă de pdf sau video, dar și itemi la diferite materii: matematică, informatică, română, fizică, chimie, biologie, logică, muzică etc. Puteți să propuneți proprii itemi, pentru a-i folosi la clasă iar numele dumneavoastră va apărea la fiecare întrebare propusă.

2. Gamificarea și Realitatea Virtuală (VR/AR)

- Jocurile educaționale stimulează implicarea elevilor în teme civice, economice și de mediu.
- Realitatea virtuală permite simulări realiste ale unor situații sociale și etice, ajutând elevii să înțeleagă consecințele acțiunilor lor.

3. Inteligența Artificială și Personalizarea Învățării

- Asistenți virtuali și chatboți care ajută elevii să obțină răspunsuri rapide la întrebări.
- Analiza datelor educaționale pentru a adapta metodele de predare la nevoile fiecărui elev.

4. Educația media și combaterea dezinformării

- Programe care învață elevii să evalueze sursele de informație și să identifice știrile false.
- Simulări de luare a deciziilor bazate pe informații corecte.

5. Instrumente pentru colaborare și participare civică

- Platforme de e-learning cu funcții de colaborare (ex. Google Docs).
- Aplicații pentru implicarea în comunitate

Inovația digitală poate transforma educația într-un instrument puternic pentru formarea unor cetățeni responsabili, pregătiți să facă față provocărilor lumii moderne.

Educația digitală nu înlocuiește complet metodele tradiționale, ci le completează, oferind oportunități noi pentru învățare. Cheia succesului constă în găsirea unui echilibru între tehnologie și interacțiunea umană.

Bibliografie:

<https://livresq.com/ro/news/lista-platforme-educationale-romanesti/>

Moto : „ Educația este cheia care deschide poartă de aur a libertății.- George Washington Carver

„Nu-ți limita copilul la propria cunoaștere. El s-a născut în alte vremuri. „Rabindranath Tagore

În lucrarea de față ne propunem să realizăm o analiză a educației din perspectiva educației digitale „Una din marile probleme actuale ale educației este cum educăm elevii din perspectiva inserării lor pe piața muncii , adică de viitorii cetățeni responsabili .Încercând să rezolvăm această problemă ,am formulat câte întrebări utilizând metoda exploziei stelare , din perspectiva celui care educă . Am formulat întrebări Pe cine educăm ? (pe elevul de astăzi ,care va fi cetățeanul de mâine responsabil) Cu ce educăm ?(ne – am gândit la resursele și mijloacele pe care le utilizăm ,evident am încercat să identificăm acele resurse și metode care permit inovația digitală) Cum educăm ? (ne-am gândit la modalitățile ,dar mai ales cele care permit inovația și digitalizarea atât în activitățile formale cât și și în cele non-formale)Când Educăm ? (în spațiul școlar educația se realizează în permanență)De ce educăm ? (pentru a contribuie la dezvoltarea personală , a forma cetățeni responsabili)

Cu ce?resurse educăm ?

Pe cine ?educăm..... Cum educăm ?.....

De ce ? educăm Când educăm?.....

A educa este o misiune onorantă , nobilă dar si dificilă . Căci cel care pregătește elevul de astăzi ,îl pregătește pentru ziua de mâine , care este ceva necunoscut, misterios . Este foarte greu să pregătești un copil acum ,în prezentul actual ,cu actualele realități pentru ziua de mâine care aduce noi oportunități , noi viziunii, căci evoluția științifică și tehnică este în plin proces , in continuă dinamică . Ceea ce astăzi este actual ,mâine cu siguranță este considerat ca fiind demodat . Chiar dacă în esența valorile și principiile se păstrează , se schimba modul de a transmite informația și resursele . Este cert că nu se poate preda ca în urmă cu 30 de ani , când elevul era „cuminte „ ,asculta prelegerea profesorului . Cunoștințele „ veneau de la profesor „ , care era un cunoscător al informației științifice și o transmitea elevilor . Aceștia o însușeau mecanic , fără a fi antrenată gândirea critică .O dată cu evoluția tehnologică au apărut noi forme de prezentare a cunoștințelor cât și modalități de organizare a colectivului de elevi (grupe de lucru) . Un rol esențial îl au acum resursele digitale . Elevii de astăzi preferă resursele digitale , căci sunt moderne , permit o interacțiune directă cu informația științifică . În acest fel elevul este mai interesat , reține mult mai ușor informația . Se realizează o învățare reală , autentică , ca urmare a propriului efort .Interesul elevul este stimulat pe termen lung căci nu mai este o „rutină „ , ci se realizează o activitate de învățare caracterizată de diversitate .Elevii participă cu plăcere la ore , realizează sarcinile de lucru care de fiecare dată sunt noi. Chiar dacă cel care își proiectează demersul didactic pe baza legilor și a principiilor pedagogice care au rămas de actualitate, el stimulează interesul elevilor căci utilizează resurse digitale și metode inovative . Marea provocare a celui care educă este de a forma competențe , abilități și atitudinii pozitive față de învățare este a ști

să aleagă instrumentele de lucru adaptate nivelului intelectual al elevilor dar să le formeze deprinderea de a utiliza informațiile în mod responsabil ,fără plagiere dar si să le poată selecta din multitudinea de materiale pe cele care sunt corecte . Acesta din urmă este o acțiune extrem de delicată căci în spațiul virtual se găsesc numeroase resurse care pot fi utilizate dar care conțin erori științifice . Fiecare educator trebuie să se insufle elevilor să-i competențele digitale , să-i învețe să selecteze informațiile și să le valorizeze. Să le reamintească că atunci când au selectat un pasaj si utilizat și nu au spus cine l-a utilizat și unde a realizat o activitate de plagiere , un furt . Iar acel elev care a făcut acest gest îl poate repeta în permanentă , căci se obișnuiește cu acest mecanism .

Pledăm pentru educația digitală , inovativă ,căci are valențe formative inedite .În primul rând permite elevului să-și achiziționeze informații pe termen lung , îi permite să- și reia sarcina de lucru , să o refacă , observând unde a greșit . Sarcina de lucru poate fi făcută în ritmul propriu de lucru , mai mult elevul poate să petreacă acasă o perioadă mai lungă de timp ,din timpul de studiu pentru a realiza anumite sarcinii de lucru , pentru a corecta anumite erorii de învățare .Elevul este atras de studiu căci poate utiliza și resursele digitale care îi aduc multă bucurie în activitatea de învățare . Își formează deprinderi de muncă organizată ,abilități de a utiliza diferite softuri, de a căuta informați ceea ce le va util . Vor fi obișnuiți să se adapteze la evoluțiile științifice și tehnologice .

Digitalizarea în educație

Prof.înv.primar Toc Loredana
Școala Gimnazială nr.7 Alexandria, TR

Digitalizarea educației este o necesitate a zilelor noastre pentru a asigura un învățământ de succes. Dacă ar fi să definim cât mai simplu ce este educația digitală, am spune că reprezintă o modalitate inovatoare prin care tehnologiile moderne și instrumentele digitale sunt integrate astfel încât să sprijine procesul de predare și învățare. Practic, tradiționalul manual și clasică tablă neagră s-au transformat într-un ecran colorat și numeroase fișiere, imagini și video-uri educative, astfel încât copiii și tinerii să poată asimila mai ușor și rapid informațiile.

Chiar dacă educația digitală nu poate înlocui pe deplin metodele clasice de învățare, aceasta vine în sprijinul tinerilor dornici să exploreze și să asimileze informații noi prin diverse metode și cursuri practice, cu exerciții aplicate.

Termenul „digital” este asociat adesea cu flexibilitate, conectivitate și viitor, iar educația digitală le include pe toate acestea. Scopul principal al alfabetizării digitale timpurii este să-i încurajeze pe cei mici să îmbrățișeze schimbarea și inovația mult mai ușor dar și să-i învețe cum să creeze propriile produse virtuale. În plus, cu ajutorul unei baze solide în materie de cunoștințe în domeniul digital, copiii și tinerii nu doar că ar putea face față cu brio situațiilor similare cu cele întâmpinate în contextul pandemic, ci și la capitolele joburi și meserii ale viitorului.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.

Vom explora trendurile digitale în educație, avantajele și dezavantajele digitalizării în contextul școlar, și importanța găsirii unui echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale de predare.

Trenduri în Digitalizarea Școlii:

- E-learning și cursuri online: În ultimii ani, e-learning-ul a cunoscut o expansiune rapidă, oferind acces la cursuri și materiale educaționale online. Platforme precum Coursera, Udemy și edX au devenit populare pentru cursuri din diverse domenii, oferind flexibilitate și accesibilitate.
- Utilizarea dispozitivelor mobile în educație: Telefoanele mobile și tabletele au devenit instrumente comune în sălile de clasă, permițând accesul la resurse educaționale și facilitând comunicarea între elevi și profesori.
- Gamificarea educației: Utilizarea elementelor de joc pentru a crește implicarea și motivația elevilor a devenit o tendință semnificativă în digitalizarea educației. Platforme și aplicații educaționale integrează elemente de gamificare pentru a face învățarea mai interactivă și distractivă.

- Realitatea virtuală și augmentată: Aceste tehnologii oferă posibilitatea de a crea experiențe de învățare imersive, care pot fi utilizate în diverse domenii, cum ar fi biologia, geografia sau istoria.

Avantaje ale Digitalizării în Educație:

- Accesibilitate și flexibilitate: Tehnologia permite accesul la resurse educaționale de oriunde și în orice moment, eliminând barierele geografice și temporale.
- Personalizarea învățării: Platformele digitale pot fi adaptate pentru a se potrivi nevoilor și ritmurilor individuale de învățare ale elevilor, oferind experiențe personalizate.
- Eficiență: Utilizarea tehnologiei poate duce la o eficiență sporită în procesul de predare-învățare, reducând timpul necesar pentru anumite activități și oferind instrumente de evaluare mai precise.
- Interactivitate și angajament: Tehnologia oferă posibilități de interacțiune și angajament mai mari în procesul de învățare, prin utilizarea elementelor de gamificare, multimedia și colaborare online.

Dezavantaje ale Digitalizării în Educație:

- Dependența excesivă de tehnologie: O utilizare excesivă a tehnologiei în educație poate duce la dependență și poate afecta abilitățile sociale și de comunicare ale elevilor.
- Diferențe de acces: Nu toți elevii au acces la tehnologie sau la conexiune la internet, ceea ce poate crea inegalități în ceea ce privește accesul la resursele educaționale digitale.
- Probleme de securitate și confidențialitate: Utilizarea tehnologiei în educație poate ridica probleme legate de securitatea datelor și confidențialitatea informațiilor personale ale elevilor.
- Distrageri și scăderea atenției: Prea multă tehnologie în sălile de clasă poate duce la distrageri și poate afecta capacitatea elevilor de a se concentra asupra materiei.

Echilibru:

Este esențial să găsim un echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale de predare în școală. Deși digitalizarea aduce numeroase avantaje, este important să nu pierdem din vedere importanța interacțiunii umane și a dezvoltării abilităților sociale. Profesorii ar trebui să folosească tehnologia ca un instrument complementar, care să sprijine și să îmbogățească procesul de învățare, fără a înlocui complet interacțiunea umană. În plus, este crucial să ne asigurăm că toți elevii au acces egal la tehnologie și să fim conștienți de potențialele riscuri și provocări asociate cu digitalizarea în educație.

În concluzie, digitalizarea aduce o serie de beneficii semnificative în domeniul educației, dar este important să abordăm această tranziție cu atenție și să ne asigurăm că găsim un echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale de predare. Prin adoptarea unei abordări

echilibrate, putem exploata pe deplin avantajele digitalizării, în timp ce gestionăm în mod eficient și riscurile asociate.

Bibliografie:

<https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/digital-education/action-plan>;
https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR-2023-11/SR-2023-11_RO.pdf;
<https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>
<https://www.logiscool.com/ro/blog/2020-08/educatie-alfabetizare-digitala>

PROFESORUL ÎN ERA DIGITALĂ

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

Avantajele pe care cei mai mulți le aduc în discuție țin de logistica pe care o presupune bunul mers al unei școli. Deplasarea până la școală, folosirea manualelor care trebuie transportate în ghiozdane grele, murdăria care se face cu creta care trebuie cumpărată și transportată la școală etc., toate aceste probleme sunt rezolvate de școala online, unde tot ce-ți trebuie e un gadget cu acces la internet. Pe internet, tabla nu mai trebuie curățată, nu mai trebuie să te miști din casă, nu mai este nevoie să te trezești cu o oră înainte să înceapă cursurile etc. Acestea sunt avantajele educației în sistem digital, dar consider că, puse în balanță cu dezavantajele, acestea cântăresc mult prea puțin.

Profesorii își dau seama mai repede de ineficiența sistemului online și observă performanțele elevilor care sunt în continuă scădere. Elevii de astăzi, care chiar și în sala de clasă reușesc cu greu să se concentreze (cauză – dovedită științific – a consumului excesiv de smartphone/computer), sunt nevoiți să folosească tocmai gadget-urile care îi distrag în scopuri educaționale.

Într-o lume dinamică și în continuă evoluție, informația reprezintă putere. A fi la curent cu ultimele noutăți și tehnologii dintr-un anumit domeniu poate fi un avantaj competitiv, permițându-ți să fii primul, să realizezi performanțe mai bune cu același efort sau să obții o poziție superioară. Pentru a fi un profesor eficient și pentru a-și gestiona cu succes activitățile educaționale, este important să ai încredere în propriile abilități, să fii un profesionist priceput, deschis la discuții contradictorii dar constructive, și să poți recunoaște, accepta și depăși limitele proprii.

Într-o lume în care tehnologia evoluează cu o viteză incredibilă și informația este disponibilă la un clic distanță, profesorii trebuie să se adapteze și să-și îmbunătățească abilitățile pentru a rămâne relevanți și eficienți în ceea ce fac. În această eră digitală, a fi un profesor nu mai înseamnă doar a preda o materie și a verifica teme elevilor, ci a fi un mentor, un ghid și un facilitator al învățării.

A fi la curent cu noile tehnologii și a le folosi în mod eficient în procesul de învățare este un avantaj important pentru profesorii de astăzi. Dispozitivele mobile, tabletele și calculatoarele au devenit instrumente indispensabile pentru accesarea informațiilor și pentru comunicare, putând fi utilizate cu ușurință pentru a crea resurse educaționale interactive, cum ar fi prezentări video, jocuri educaționale și teste online. Prin integrarea acestor instrumente în activitățile de predare, profesorii pot stimula interesul elevilor și pot crea o experiență de învățare mai captivantă și mai interactivă.

Pe lângă tehnologie, profesorii din era digitală trebuie să își dezvolte și abilitățile de gândire critică, creativă și colaborativă, precum și să-și ajute elevii să facă același lucru. Într-o lume în care informațiile sunt disponibile la scară largă, elevii trebuie să învețe să le proceseze și să le

evalueze, să se adapteze la schimbări și să învețe continuu. Profesorii pot juca un rol important în dezvoltarea acestor abilități prin crearea unui mediu de învățare care promovează colaborarea, gândirea critică și creativă și dezvoltarea abilităților socio-emoționale.

Un alt aspect important al profesorului într-o lume digitală este adaptabilitatea. Tehnologia și lumea se schimbă cu o viteză incredibilă, iar profesorii trebuie să fie capabili să se adapteze și să-și actualizeze constant cunoștințele și abilitățile pentru a rămâne relevanți și eficienți. Aceasta poate fi o provocare pentru unii profesori, dar există o serie de resurse și programe de formare disponibile pentru a-i ajuta să se dezvolte continuu.

Tehnologia nu poate înlocui profesorul, ci îl completează. O conexiune umană autentică și o relație de încredere între profesor și elev rămân esențiale într-un proces de învățare eficient și de succes. Profesorii trebuie să găsească un echilibru între utilizarea tehnologiei și relaționarea cu elevii în moduri care îi ajută să învețe și să se dezvolte.

În concluzie, profesorii din era digitală trebuie să fie deschiși la schimbare, să își actualizeze constant abilitățile și cunoștințele și să găsească noi modalități de a stimula interesul elevilor și de a le ajuta să învețe și să se dezvolte. A fi un profesor într-o lume digitală poate fi o provocare, dar și o oportunitate de a face o diferență semnificativă în viețile elevilor și de a contribui la formarea viitorului nostru digital.

Bibliografie

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual , Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.
- 4.<https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>
- 5.<https://florinosoga.ro/viitorul-educatiei-in-era-digitala/>

Predarea limbii și literaturii române în era digitală

Profesor Toma Mariana, Școala Gimnazială „Unirea”, Branîștea

Departa de adversarul de temut al literaturii, computerul este „fratele mai nevârstnic, mai năbădios, mai excentric, prin vinele căruia curge, în fond, același sânge: sângele virtual. Orice carte de literatură este un mic computer așezat pe raft, unul care se pune în mișcare nu prin comenzi pe tastatură, ci prin acel Enter încastrat în ochiul meu și declanșat de el.”¹

Din punct de vedere metodic și didactic „instruirea asistată pe calculator pătrunde sub diverse forme tot mai mult în procesul de instrucție din cadrul lecțiilor de limba și literatura română fie pentru vizualizarea informațiilor, afișarea de scheme, găsirea unor informații, creare, autoevaluare.”² Astfel, „utilizarea mijloacelor TIC în învățământ va conduce la deplasarea accentului de la un mediu de învățare centrat pe profesor la unul centrat pe elev, profesorul nemaifiind sursa-cheie de informație și de transmitere a cunoștințelor, ci colaboratori activi în educație ca și elevii.”³

Mijloacele TIC moderne sporesc semnificativ atractivitatea procesului educativ, o sprijină și chiar îi oferă o nouă direcție. Dintre acestea mijloace pe care le-am folosit la orele de limba și literatura română nu numai în perioada pandemică, ci și în prezent, dar folosind table inteligente smart, amintesc:

a) Aplicația wordwall poate fi utilizată pentru a crea activități atât interactive, cât și imprimabile. Cele mai multe dintre șabloane sunt disponibile atât în versiunea interactivă, cât și imprimabilă.⁴ Pentru a accesa aplicația trebuie făcut un cont care costă 2 euro pe lună. Fiecare activitate se realizează după un șablon, de exemplu: chestionar, potrivește, roata aleatorie, deschide caseta, carduri flash, diagrama etichetată, cărți aleatorii, cuvântul lipsă, găsește perechea etc. Activitățile realizate se pot folosi atât la captarea atenției, precum spânzurătoarea, roata aleatorie (<https://wordwall.net/ro/resource/53119212/valorile-semantice-ale-verbului-predicativ-a-fi>), dar și în momentul de feedback al lecției: anagramă, diagrama etichetată.

¹ Sanda Cordoș, *Ce rost are să mai citim literatură?*, Ed. Compania, p. 22

² Pavelescu, Marilena, *Metodica predării limbii și literaturii române*, Ed. Corint, p. 113

³ Brut, Mihaela, *Instrumente pentru E-LEARNING*, Ghidul informatic al profesorului modern, Ed. Polirom, 2006, p. 9.

⁴ <https://wordwall.net/ro/features>

Exemple de activități:

- *Spânzurătoarea*: D-I Goe, I.L.Caragiale, clasa a VI-a
(<https://wordwall.net/ro/resource/17603745/d-i-goe>)

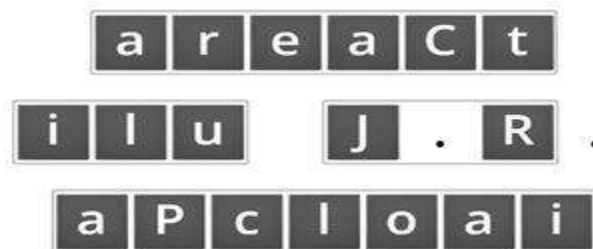

- *Roata aleatorie*: *Moara lui Călfar*, Gala Galaction, clasa a VII-a
(<https://wordwall.net/ro/community?localeId=1048&query=moara%20lui%20califar>)

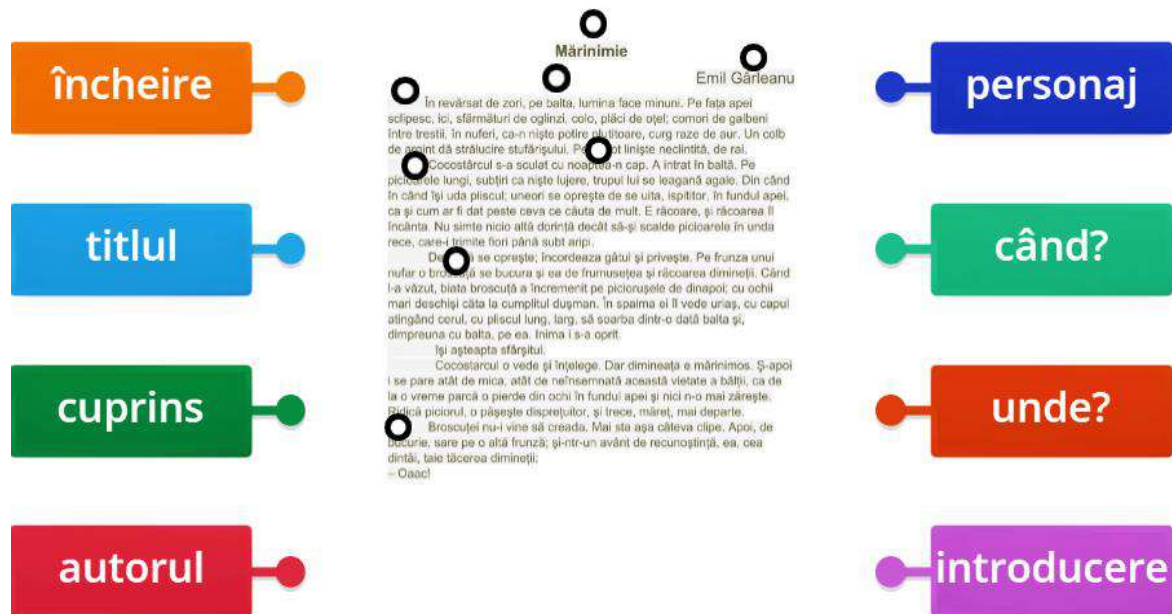
- *Anagrama*: *Minunea*, R.J. Palacio, clasa a VI-a
(<https://wordwall.net/ro/resource/7614306/anagrama>)

MINUNEA

- Diagrama etichetată: Textul narativ, clasa a V-a

(<https://wordwall.net/ro/resource/30882599/copie-a-textul>)

b) Bubblus

Este o aplicație foarte utilă prin intermediul căreia se pot realiza diverse hărți conceptuale colaborative, atât pregătite dinainte și utilizate în cadrul lecției, dar și sincron, respectiv în timpul predării/învățării. Aceste scheme sunt binevenite pentru o mai bună gestionare a conținuturilor învățării, fie ele de conținut, tematice, de la literatură sau de la gramatică sunt de mare ajutor. Nu necesită eforturi tehnice sau de timp, plus că se pot realiza și individual, și pe grup. Impactul vizual al acestor hărți/scheme ușor de realizat facilitează reținerea unor aspecte de o anumită însemnătate care pot fi valorificate de elev și în alte secvențe ale învățării, putându-se interveni asupra lor oricând pentru extindere, completare, configurare.

De exemplu, *Hartă conceptuală: Fata babei și fata moșneagului*, Ion Creangă

c) Padlet

Padlet este o aplicație online care permite utilizatorilor să-și exprime cu ușurință opiniile pe un subiect comun pe un „avizier” virtual (wall-perete). „Peretele este, de fapt, o pagină web unde utilizatorii publică scurte mesaje conținând text, imagini, clipuri video și / sau legături de care se pot folosi oricând pentru susținerea unei teme, a unor păreri.”⁵ Poate fi folosit pentru sesiuni de brainstorming, pentru a posta adrese de Internet utile, cuvinte noi, termeni sau comentarii pe o temă dată. „Padlet este utilizat pentru socializarea clasei, învățarea prin colaborare, învățarea de la egal la egal, colectarea cercetării și a resurselor pe un anumit subiect, măsurarea înțelegerii unui subiect sau a unui concept studiat. Este o aplicație ușor de folosit de către elevi și de către profesori.”⁶

Am folosit-o pentru găsirea unor informații suplimentare pornind de la anumite evenimente găsite în textele lor: despre Holocaust (*Băiatul cu pijamale în dungii*, John Boyne, clasa a VII-a), despre personajele basmelor (*Și v-am spus povestea așa*, Florin Bican, clasa a V-a), despre anumite aspecte de conținut sau particularități ale textelor literare parcurse. Utilizau cu ușurință aproape toți Padlet prin accesarea site-ului și urmărirea pașilor Build a wall, Title, Description și celelalte care le permiteau publicarea, copierea sau ștergerea. Peretele digital era proiectat apoi pe videoproiector în clasă sau partajat în cadrul întâlnirilor online, apoi discutat, dezbătut, evaluat.

⁵ <https://sites.google.com/e-uvt.ro/pagina-de-pornire/padlet>, *Educația și tehnologia*

⁶ Ibidem

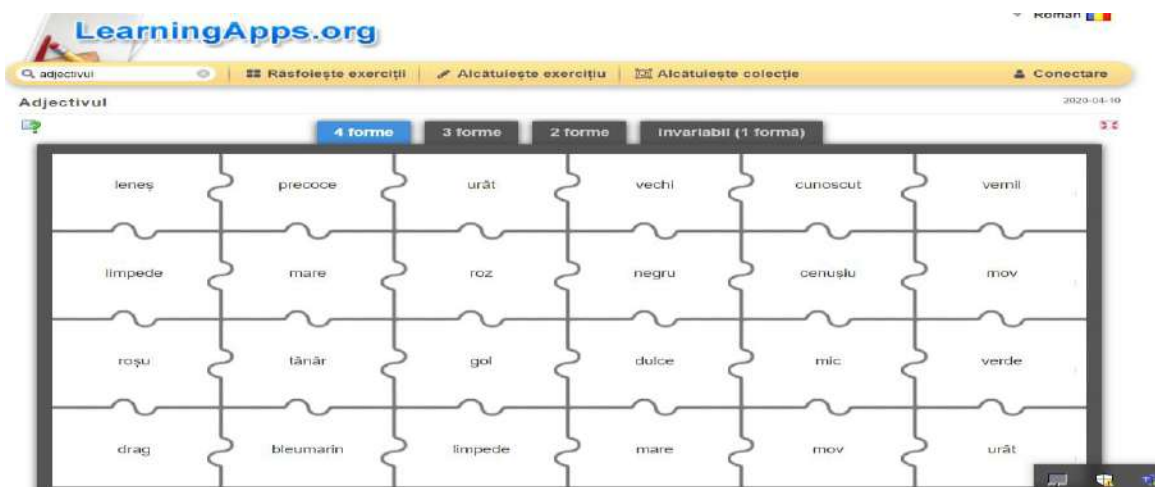

d) LearningApps.org

LearningApps.org este o aplicație Web 2.0 concepută pentru a sprijini procesele de învățare și predare prin module interactive. Aceste module de învățare pot fi integrate direct în conținuturi de învățare, dar pot fi și concepute on-line de utilizatorii înșiși sau pot fi modificate. Scopul este de a aduna module care pot fi reutilizate și de a le pune la dispoziția publicului. Aceste module (denumite Apps) nu conțin din acest motiv un cadru special sau un scenariu concret de învățare, ci se limitează exclusiv la partea interactivă. Modulele, ele însele, nu reprezintă o unitate de învățare închisă, ci trebuie să fie încorporate într-un scenariu de predare corespunzător.⁷

De exemplu:

- *Puzzle*: Adjectivul, clasa a VI-a (<https://learningapps.org/10636878>)

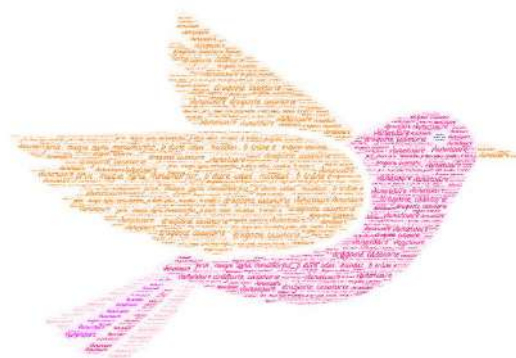
⁷ <https://learningapps.org/impressum.php>

- *Tehnica predictivă: Biletul fără loc, Valorile culturale, clasa a VIII-a* (<https://learningapps.org/22045957>)

e) *Norii de cuvinte* sunt o reprezentare grafică a cuvintelor în care acestea sunt aranjate artistic și dimensiunea tipului fiecărui cuvânt este proporțională cu frecvența cuvântului sau cu dimensiunea unei variabile numerice asociate cu cuvântul. Norul de cuvinte îl ajută pe elev să „fotografieze” sau „scaneze” foarte ușor conținutul unui text. Există o serie de aplicații generatoare de nori de cuvinte, ca de exemplu aplicația WordArt.com. Norii de cuvinte pot fi folosiți la identificarea sentimentelor într-un text liric, la „fotografierea” cuvintelor-cheie ale unui text, dezvoltându-le învățarea vizuală, reușind să rețină foarte ușor conținutul unui text, dar și dezvoltându-le rapiditatea structurării unor idei, creativitatea.

De exemplu, *Zâna Munților*, cules de Petre Ispirescu, clasa a V-a (<https://wordart.com/create>)

f) Aplicația Toontastic 3 D

Cu Toontastic 3D elevii pot desena, anima și povesti propriile desene animate. Elevii pot muta personajele din jur pe ecran, spunând povestea lor și Toontastic înregistrează voce și animații, apoi le stochează pe dispozitiv ca un film 3D. Toontastic este un mod puternic și

jucăuș pentru a crea aventuri interstelare, pentru a povesti un fragment dintr-o carte citită etc. De exemplu, le-am cerut elevilor de la clasa a VI-a să creeze un filmuleț textului *Oracolul* de Mircea

Cărtărescu

(<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.google.toontastic&hl=ro&gl=US>).

Proiectarea și organizarea activităților instructiv-educative se realizează în funcție de decizia strategică a profesorului. Demersul său va urma un anumit plan prestabilit și va plasa elevul în situația de învățare cea mai propice, într-un context de solicitări, condiții și resurse care să permită dobândirea competențelor prefigurate prin obiective. Concepută ca un scenariu didactic cu structură complexă, strategia elimină în mare măsură hazardul, erorile, riscurile și evenimentele nedorite din practica pedagogică. Pentru a se realiza, însă, o interacțiune flexibilă între acțiunile profesorului și acțiunile elevului, este necesar să se țină seama de potențialul acestuia din urmă: motivație, capacitate de a acționa într-un anumit mod și de a opera cu anumite categorii de cunoștințe, nivel de pregătire, stil de învățare etc.⁸

Bibliografie:

Brut, Mihaela, *Instrumente pentru E- LEARNING*, Ghidul informatic al profesorului modern, Ed. Polirom, 2006;
Cordoș, Sanda, *Ce rost are să mai citim literatură?*, Ed. Compania;
Diaconu, Amalia, *Instruirea diferențiată a elevilor*, suport de curs B, POSDRU/87/1.3./S/62631;
Pavelescu, Marilena, *Metodica predării limbii și literaturii române*, Ed Corint;
<https://wordwall.net/ro/features>
<https://sites.google.com/e-uvt.ro/pagina-de-pornire/padlet>, *Educația și tehnologia*
<https://learningapps.org/impressum.php>

⁸ Apud Amalia Diaconu, Diana Aprodu, *Instruirea diferențiată a elevilor*, suport de curs B, POSDRU/87/1.3./S/62631, p. 29

DE LA CREION LA CALCULATOR: EVOLUȚIA EDUCAȚIEI PRIN DIGITALIZARE

PROF. TOMA MIHAELA
GRĂDINIȚA P.P. NR.2 LUGOJ

Într-o eră marcată de tehnologie și schimbări rapide, inovația digitală în educație a devenit un subiect vital în contextul global actual. Tehnologia a transformat modul în care învățăm și predăm, deschizând noi orizonturi de oportunități și provocări pentru sistemul educațional. De la sălile de clasă tradiționale la platformele de învățare online, inovația digitală a adus cu sine schimbări semnificative care pot modela viitorul educației într-un mod fără precedent. Cu ajutorul aplicațiilor interactive, jocurile educaționale și platformele multimedia, învățarea a devenit mult mai captivantă și mai atractivă pentru elevi. Prin utilizarea elementelor vizuale și interactive, educația devine mai ușor de înțeles și de reținut. Acest lucru stimulează angajamentul elevilor și îi motivează să participe activ la procesul de învățare.

În ultimii ani se constată o scădere accentuată a motivației pentru învățare a elevilor. Cauzele sunt multiple iar stimularea a elevilor depinde foarte mult de strategia pedagogică folosită de fiecare cadru didactic. Într-o societate în care digitalizarea nu mai poate fi contestată este nevoie de un mediu educativ mai deschis, de noi competențe ale cadrelor didactice adaptate noilor tehnologii. Se observă că elevii sunt atrași chiar de la vârste foarte mici de instrumente digitale. În cele mai multe situații aceste instrumente sunt folosite pentru activități distractive și nu pentru activități de învățare. Dispozitivele mobile pot fi utilizate de către profesori pentru pregătirea activităților educative dar și de către elevi în timpul activităților educative. Surprinzător de mulți elevi au dispozitive mobile personale. Poate fi un câștig pentru școală ca elevii să le utilizeze în scopul învățării dar în același timp utilizarea lor în clasă funcționează ca motivație suplimentară pentru elevi.

Dispozitivele mobile facilitează învățarea colaborativă, creativitatea, evaluarea sau autoevaluarea. Desigur, utilizarea unor astfel de dispozitive în clasă nu este simplă și este necesar ca profesorii să înțeleagă ce se poate face în clasă cu dispozitivele mobile, care sunt posibilitățile și limitele acestor dispozitive, cum se pot crea lecții sau aplicații educaționale, cum poate fi stimulată inovarea și creativitatea elevilor. Una dintre direcțiile interesante de utilizare a dispozitivelor mobile este cea legată de utilizarea senzorilor în experimente reale. Prin utilizarea calculatorului și mijloacelor moderne de învățământ, elevii sunt mai mult atrași de studiu, își măresc interesul pentru școală, având în vedere marea lor pasiune pentru calculatoare. Elevii beneficiază astfel de lecții interactive cu un bun suport informatic și științific mult mai atractive, dar și mai instructive datorită utilizării mijloacelor multimedia.

Unul din obiectivul activității este acela de a-l pregăti pe copil motivațional, afectiv, intelectual, fizic pentru școală, prin diverse forme de organizare și activități comune în care

utilizăm calculatorul ca mijloc de învățământ integrat în cadrul acestor activități. Instruirea asistată de calculator este considerată o metodă care reușește să activeze simultan această tridimensionalitate expusă mai sus: calculatorul-jucărie, unealtă, resursă de informații, transformându-l într-un veritabil mijloc educațional.

Sub aspect informativ, calculatorul este partener de joc inteligent care îi satisface nevoia de cunoaștere a copilului, îl ajută să își îmbogățească cunoștințele, îi stimulează imaginația, intuiția, aptitudinile, responsabilitatea, ajută la formarea unor deprinderi de muncă și de viață. În activitatea didactică, softul educațional este o metodă foarte eficientă.

Utilizarea calculatorului în educația preșcolară permite transmiterea și asimilarea noilor cunoștințe într-un mod atractiv pentru copii. Procesul de educație este mult mai eficient. Copiii învață jucându-se, sunt puși în situația de a găsi repede soluții și de a lua decizii pentru rezolvarea problemelor. Calculatorul este un mijloc de instruire care ține atenția copiilor activă pe tot parcursul activității de învățare.

Imaginația, la vârsta preșcolară intră într-o nouă fază de dezvoltare, capătă noi aspecte. Formarea competențelor descrise prin programa școlară nu este posibilă doar prin utilizarea unor strategii clasice de predare- învățare- evaluare. Instruirea diferențială individuală, pe nivel de vârstă, cu ajutorul softului educațional, poate fi o alternativă de succes. Folosirea calculatorului în grădiniță constituie o modalitate de creștere a calității predării și învățării. Operarea pe calculator reprezintă o nouă strategie de lucru a educatoarei cu copiii, prezintă importante valențe formative și informative.

Prin intermediul computerului se oferă copiilor justificări și ilustrări ale proceselor și conceptelor abstracte, ale fenomenelor neobservate sau greu observabile. Alături de mijloace didactice clasice, calculatorul este un instrument didactic ce poate fi folosit în scopul eficientizării tuturor activităților din grădiniță. Interesul copiilor se menține pe tot parcursul activităților folosind acest mijloc didactic.

Adaptarea sistemului de educație și formare la evoluția tehnologică reprezintă un proces complex necesar pentru pregătirea și perfecționarea resurselor umane și element esențial al dezvoltării, modernizării și inovării societății. Utilizarea noilor tehnologii digitale este calea directă pentru a face școala mai atractivă, mai adaptată nevoilor și stilului de viață al elevilor, mai eficientă în dezvoltarea competențelor, generând educație pe tot parcursul vieții.

Bibliografie 1. Ordean, Grațian, Primii pași în lumea calculatoarelor, Deva, Editura Sigma Plus, 2001, (ISBN 9739486-28-2); 2. Oprea, Crenguta L., Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006, (ISBN 9733015067).

BILANȚUL CONTABIL - STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. TOTÎLCĂ ADRIANA,

L.T. "CONSTANTIN BRÂNCUȘI" CRAIOVA

Bilanțul contabil este o sinteză a situației financiare la un moment dat a unei persoane juridice, care conține informații despre active (capitalul revenit în urma desfășurării activităților acesteia) și pasive (capitalul propriu și datoriile). Rolul său este de a reda o imagine clară, în formă sintetică și valorică, a situației financiare aferente unei entități. În funcție de rezultatele obținute în bilanț și de indicatorii economico-financiari calculați pe baza acestuia, o companie își poate gestiona mai bine resursele, poate face previziuni pentru evoluția bugetului și își poate orienta mai profitabil activitatea.

Poziția financiară a întreprinderii reprezintă totalitatea activelor și capitalurilor asupra cărora aceasta își exercită controlul. Analiza poziției financiare se realizează pe baza unor indicatori determinați cu ajutorul informațiilor din bilanț, respectiv activul net contabil/situația netă, fondul de rulment, necesarul de fond de rulment și trezoreria netă.

Bilanțul contabil este un document oficial de sinteză privind informațiile generate de conturi și de calcule contabile. El reflectă o imagine fidelă, clară și completă a patrimoniului și a rezultatelor financiare obținute de o societate comercială.

Conform Legii 31/1990 privind societățile comerciale și a Legii contabilității 82/1991 toți agenții economici, înregistrați ca persoane juridice sunt obligați să întocmească bilanț contabil.

Bilanțul prezintă activul și pasivul unei unități patrimoniale.

Importanța bilanțului contabil reiese din funcțiile acestuia:

- **funcția de generalizare a datelor contabile;**
- **funcția de analiză a mersului activității economico financiare;**
- **funcția previzională.**

Funcția de generalizare a datelor contabile constă în gruparea datelor dispersate ale contabilității după anumite criterii într-un număr restrâns de indicatori.

Funcția de analiză a mersului activității economice financiare se manifestă prin aceea că, pe baza bilanțului contabil se analizează periodic, gradul realizării indicatorilor analizați și a rezultatelor și se stabilesc măsuri de perfecționare a activității economico financiare.

Functia previzionala consta in posibilitatea oferita de bilant de a orienta activitatea viitoare.

2. STRUCTURA BILANȚULUI CONTABIL

Bilantul cuprinde urmatoarele elemente:

A. Bilantul propriu-zis

B. Contul de profit si pierdere (respectiv contul de exercitiu in cazul institutiilor publice)

C. Anexa la bilant

D. Raportul de gestiune

Toate aceste parti constitutive formeaza un tot unitar deoarece au acelasi scop, de informare despre situatia patrimoniului, despre situatia financiara si rezultatele obtinute.

In practica se cunosc doua scheme de bilant:

1. tabloul cu doua parti, partea stanga reprezentand ACTIVUL si partea dreapta PASIVUL, numita schema orizontala de bilant

2. lista verticala sau schema bilantului vertical

A. Bilantul propriu-zis este alcatuit in doua variante in functie de clasificare firmelor in mici, mijlocii si mari. Astfel, exista:

- Bilantul contabil in sistem simplificat in cazul firmelor mici si mijlocii
- Bilant contabil in sistem de baza pt firmele mari

Bilantul contabil cuprinde elemente de activ si de pasiv grupate dupa destinatie si respectiv dupa provenienta lor.

NOȚIUNI GENERALE PRIVIND BILANȚUL CONTABIL

Bilanțul contabil este o imagine contabilă a companiei la o anumită dată. Acesta are două părți: **activele**, pe de o parte, și **capitalurile proprii ale acționarilor și datoriile**, pe de altă parte. Bilanțul arată de fapt cum este finanțată entitatea. După cum este cunoscut, egalitatea contabilă a acestuia presupune următoarea relație:

$$\text{ACTIVELE COMPANIEI} = \text{CAPITALUL PROPRIU AL} \\ \text{ACȚIONARILOR} + \text{DATORII}$$

De fapt, capitalul propriu al acționarilor este definit ca fiind diferența dintre activele și datoriile entității. În principiu, reprezintă cu ce rămân aceștia după ce întreprinderea și-a îndeplinit obligațiile pe termen scurt și lung. Datoriile și capitalurile proprii ale acționarilor reflectă tipurile și proporțiile de finanțare a societății, care depind de alegerea realizată de

managementul acesteia în ceea ce privește structura capitalului, între surse proprii și surse împrumutate sau între datorii curente și datorii pe termen lung.

Atunci când analizează un bilanț, trei elemente trebuie avute în vedere de către managerul financiar: **lichiditatea activelor, structura de finanțare (capital propriu versus datorii) și valoarea contabilă versus valoarea de piață.**

✓ **Lichiditatea activelor**

Lichiditatea activelor se referă la **ușurința și rapiditatea cu care acestea pot fi convertite în numerar:**

- **Activele circulante** (curente) sunt cele mai lichide și includ numerarul și activele care pot fi transformate în numerar în termen de un an de la data bilanțului.
- **Creanțele** reprezintă sumele care încă nu au fost colectate de la clienți pentru bunurile vândute sau serviciile prestate acestora.
- **Stocurile** sunt compuse din materii prime sau materiale care urmează să fie utilizate în producție, mărfuri care vor fi valorificate sau alte elemente de natura acestora.
- **Activele imobilizate** sunt activele cel mai puțin lichide.

✓ **Capital propriu versus datorii**

Capitalul propriu este deținut de acționari sau asociați. Acțiunile sau părțile sociale reprezintă, de regulă, o creanță a acționarilor asupra activelor întreprinderii, care este reziduală, și nu concretă. În termeni generali, atunci când compania realizează împrumuturi, aceasta conferă creditorilor primul drept în ceea ce privește recuperarea sumelor investite în afacere. Mai mult, creditorii pot da în judecată societatea atunci când aceasta își pierde credibilitatea în fața lor sau nu respectă termenele de plată stabilite contractual.

Datoriile, fie ele pe termen lung sau pe termen scurt, sunt obligațiile societății, care necesită o plată în cadrul unui termen stipulat, așa cum am menționat anterior. Echilibrul dintre valoarea datoriilor și cea a capitalurilor proprii atrase depinde de politica entității și de deciziile de management financiar.

Să nu uităm că toate sursele de finanțare ale societății vin cu anumite costuri. Pe de o parte, aporturile realizate de acționari/asociați prin capitalurile proprii presupun un dividend în funcție de rezultatul financiar al întreprinderii într-o anumită perioadă, iar pe de altă parte, datoriile (cele financiare) implică un cost cu dobânda.

✓ **Valoarea contabilă versus valoarea de piață**

Valoarea contabilă sau valoarea de intrare este valoarea la care un activ este înregistrat în bilanțul unei companii:

- Bunurile aduse ca aport la capitalul social sunt înregistrate la valoarea de aport.
- Bunurile obținute cu titlu gratuit sunt înregistrate la valoarea lor justă de piață.
- Bunurile achiziționate cu titlu oneros sunt înregistrate la valoarea de achiziție.
- Bunurile produse de societate sunt înregistrate la costul de producție.

Matematic, valoarea contabilă a unei întreprinderi se calculează astfel:

$$\text{Valoarea contabilă} = \text{Activele totale} - \text{Datoriile totale}$$

Aceasta reprezintă și valoarea totală a activelor companiei pe care acționarii ar primi-o dacă societatea ar fi lichidată.

În comparație cu valoarea de piață a entității, valoarea contabilă poate indica dacă acțiunile unei companii listate sunt supra sau subapreciate.

În finanțele personale, valoarea contabilă a unei investiții reprezintă prețul plătit, iar atunci când se vinde, prețul de vânzare minus valoarea contabilă este câștigul (sau pierderea) de capital din investiție. Deși valoarea contabilă a unui activ poate rămâne neschimbată în timp, valoarea contabilă a unei societăți poate să crească din acumularea de câștiguri generate prin utilizarea eficientă a activelor.

Valoarea de piață reprezintă generic prețul la care un activ poate fi valorificat pe piață. Atunci când vorbim despre o companie, valoarea de piață a acesteia presupune evaluarea sa folosind diverse tehnici. Dacă societatea este cotate pe o piață financiară (de capital) reglementată, valoarea de piață este reprezentată de capitalizarea bursieră (numărul de acțiuni înmulțit cu prețul unei acțiuni).

În ceea ce privește relația dintre valoarea contabilă și cea de piață, există trei situații pe care le putem discuta:

- **Valoarea contabilă este mai mare decât cea de piață:** Piața financiară evaluează compania sub valoarea sa declarată în situațiile financiare. În acest caz putem spune că piața a pierdut încrederea în capacitatea activelor entității de a genera profituri viitoare și cash flow-uri.
- **Valoarea de piață este mai mare decât cea contabilă:** Piața atribuie o valoare mai mare companiei datorită capacității activelor acesteia de a genera câștig. De obicei, aproape toate entitățile profitabile au în mod constant valori de piață mai mari decât cele declarate în situațiile financiare.

- **Valoarea contabilă este egală cu cea de piață:** Piața nu vede niciun motiv convingător pentru a crede că activele societății sunt mai valoroase sau mai puțin valoroase decât cele indicate în bilanț.

Deoarece valoarea contabilă a unei societăți reprezintă valoarea totală a acțiunilor sau părților sociale, compararea acestei valori cu cea de piață poate servi drept tehnică eficientă de evaluare atunci când se verifică dacă acțiunile sunt tranzacționate la prețuri echitabile.

TIPURI DE BILANȚ FOLOSITE ÎN EVALUARE ȘI UTILITATEA LOR

Din perspectiva legislației naționale, bilanțul contabil conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare, are următoarea structură bine cunoscută:

Elemente
A. ACTIVE IMOBILIZATE (I + II + III)
I. IMOBILIZĂRI NECORPORALE
II. IMOBILIZĂRI CORPORALE
III. IMOBILIZĂRI FINANCIARE
B. ACTIVE CIRCULANTE (I + II + III)
I. STOCURI
II. CREANȚE
III. CASA ȘI CONTURI LA BĂNCI
C. CHELTUIELI ÎN AVANS
D. DATORII: SUMELE CARE TREBUIE PLĂTITE ÎNTR-O PERIOADĂ DE PÂNĂ LA UN AN
Furnizori
Alte datorii din exploatare
Datorii bancare pe termen foarte scurt
E. ACTIVE CIRCULANTE NETE (B + C - D - I)
F. TOTAL ACTIVE MINUS DATORII CURENTE (A + E)
G. DATORII: SUMELE CARE TREBUIE PLĂTITE ÎNTR-O PERIOADĂ MAI MARE DE UN AN
Datorii pe termen mai mare de un an
H. PROVIZIOANE (1 + 2)
1. Provizioane pentru litigii
2. Provizioane pentru garanții acordate clienților
I. VENITURI ÎN AVANS (1 + 2)
1. Subvenții pentru investiții
2. Venituri înregistrate în avans, din care:
a) Sume de reluat într-o perioadă de până la un an
b) Sume de reluat într-o perioadă mai mare de un an
J. CAPITAL ȘI REZERVE
CAPITALURI PROPRII - TOTAL

În cadrul analizei financiare vom folosi cu precădere forma tabelară a bilanțului:

Activ	Capitaluri și datorii
A. ACTIVE IMOBILIZATE (I + II + III)	A. CAPITALURI PROPRII
I. IMOBILIZĂRI NECORPORALE	B. PROVIZIOANE
II. IMOBILIZĂRI CORPORALE	C. DATORII (I + II)
III. IMOBILIZĂRI FINANCIARE	I. DATORII PE TERMEN LUNG
B. ACTIVE CIRCULANTE (I + II + III)	II. DATORII PE TERMEN SCURT
I. STOCURI	D. VENITURI ÎN AVANS
II. CREANȚE	
III. CASA ȘI CONTURI LA BĂNCI	
C. CHELTUIELI ÎN AVANS	
TOTAL ACTIV	TOTAL CAPITALURI ȘI DATORII

✓ Bilanțul financiar

Bilanțul financiar se bazează pe criteriile lichidității crescătoare a activelor și exigibilității crescătoare a capitalurilor și datoriilor.

Lichiditatea crescătoare a activelor, așa cum am precizat și mai sus, reprezintă capacitatea activelor de a se transforma în bani lichizi. Activele sunt prezentate în bilanț în ordinea crescătoare a lichidității, deci a capacității acestora din ce în ce mai mare de a deveni „lichide” și de a acoperi necesitățile financiare ale întreprinderii. Astfel, vom pleca de la activele imobilizate, cel mai puțin „lichide”, iar la final vom avea disponibilitățile, cele mai „lichide”.

Clasarea elementelor de capitaluri și datorii (resursele) în ordinea exigibilității crescătoare semnifică faptul că exigibilitatea unei surse de finanțare este legată de scadența sa, primele elemente fiind cel mai **lent** exigibile (capitalurile proprii), iar ultimele, cel mai **rapid** exigibile (datoriile pe termen scurt).

Construcția bilanțului financiar implică respectarea unor principii și reguli care permit ordonarea elementelor de bilanț după criteriul **pe termen scurt și pe termen lung**. În acest sens, dintre elementele constitutive ale bilanțului trebuie să se facă distincție între cele care rămân la dispoziția întreprinderii pe termen lung (peste un an) și cele care nu îi aparțin decât pe termen scurt (sub un an).

Ordonarea elementelor de **activ** conduce la existența a două categorii: **active imobilizate**, cu scadența mai mare de un an, care reprezintă elemente pe termen lung cu trei categorii de valori imobilizate (necorporale, corporale și financiare), și **active circulante (curente)**, cu scadența mai mică de un an (stocuri, creanțe, disponibilități etc.). În activul circulant, din perspectiva bilanțului financiar, se includ imobilizările cu scadență scurtă, de sub un an, cum ar fi imobilizările financiare care ajung la scadență sub un an.

Ordonarea elementelor de **capitaluri și datorii** le structurează pe acestea în categoria capitaluri permanente, formată din capitalurile proprii și datoriile pe termen mediu și lung (cu scadența peste un an), și categoria datorii pe termen scurt (cu scadența sub un an), indiferent de natura lor (datorii de exploatare, credite bancare curente, venituri realizate în avans). Dacă o parte a datoriilor pe termen lung ajung la scadență mai repede de un an, ele vor fi evidențiate, din perspectiva bilanțului financiar, la datorii pe termen scurt.

Așadar, realizarea bilanțului financiar implică efectuarea unor **corecții** ale elementelor de activ, capitaluri și datorii pe baza informațiilor de la nivelul întreprinderii, prin regruparea acestora după criteriul vechimii (peste un an sau sub un an).

Schematic, **bilanțul financiar tabelar** se prezintă astfel:

Active	Capitaluri și datorii
Alocări permanente	Resurse permanente
1. Active imobilizate nete > 1 an	1. Capitaluri proprii
2. Active circulante nete > 1 an	2. Datorii cu scadențe > 1 an
Alocări temporare	Resurse temporare
1. Active circulante nete < 1 an	1. Datorii cu scadențe < 1 an
2. Imobilizări financiare < 1 an	2. Credite bancare curente
3. Disponibilități	
Total activ (alocări financiare)	Total capitaluri (resurse financiare)

Așa cum am evidențiat anterior, trebuie realizate anumite **corecții** asupra bilanțului contabil în scopul elaborării bilanțului financiar.

1. **Corecții asupra activului bilanțului contabil:**
2. Eliminarea activelor fictive, respectiv a activelor care nu vor mai genera fluxuri financiare – cheltuieli de constituire, cheltuieli de dezvoltare (pentru care nu există siguranța că se vor materializa) sau debitori –, din capitalul social subscris și nevărsat. Acestea se scad din activul bilanțului și în același timp și cu aceeași valoare, din capitalurile proprii;
3. Tratarea fondului comercial pozitiv prin eliminarea lui din componența activelor imobilizate și diminuarea în același timp a capitalurilor proprii;
4. Tratarea cheltuielilor în avans ca active circulante (creanțe);
5. Corectarea disponibilităților prin eliminarea avansurilor spre decontare și a altor valori și includerea lor în categoria creanțelor, respectiv a stocurilor.
6. **Corecții asupra resurselor prezentate în bilanțul contabil:**
7. Tratarea veniturilor în avans ca datorii pe termen scurt sau pe termen lung, în funcție de exigibilitatea acestora;
8. Tratarea subvențiilor drept componente ale capitalurilor proprii sau eliminarea lor, după caz, atât ca surse de finanțare, cât și din creanțe;

9. Tratarea provizioanelor pentru riscuri și cheltuieli drept datorii pe termen lung sau pe termen scurt;

10. Tratarea fondului comercial negativ drept componentă a capitalurilor proprii;

11. Tratarea anumitor datorii pe termen lung cu o scadență apropiată drept datorii pe termen scurt.

Exemplul 1

Pentru compania Alpha SA se cunosc următoarele informații din bilanțul contabil:

- lei -

Denumirea elementului	Sold la 31.12.N
Imobilizări corporale	1.800.000
Imobilizări necorporale, din care:	70.000
Cheltuieli de constituire	2.000
Imobilizări financiare	350.000
Stocuri	600.000
Creanțe	550.000
Conturi la bănci	130.000
Capitaluri proprii	1.250.000
Datorii pe termen mai mare de un an	1.150.000
Furnizori	650.000
Alte datorii din exploatare	350.000
Datorii bancare pe termen foarte scurt	100.000

În urma analizei financiare a elementelor de bilanț se constată următoarele:

- 10% din imobilizările financiare sunt active cu lichiditate sub un an.
- 10% din stocuri au o lichiditate de peste un an.
- 5% din datoriile financiare pe termen lung au o scadență sub un an.
- 10% din datoria către furnizori va fi plătită peste 425 de zile.

a) Vom prezenta corecțiile care se efectuează asupra bilanțului contabil al companiei Alpha SA în scopul elaborării bilanțului financiar.

b) Pe baza datelor de mai sus, vom întocmi bilanțul financiar.

a) În vederea întocmirii bilanțului financiar plecăm de la forma tabelară a bilanțului contabil:

- lei -

Activ	Sume	Capitaluri și datorii	Sume
A. ACTIVE IMOBILIZATE (I + II + III)	2.220.000	A. CAPITALURI PROPRII	1.250.000
I. IMOBILIZĂRI NECORPORALE	70.000	B. PROVIZIOANE	0
II. IMOBILIZĂRI CORPORALE	1.800.000	C. DATORII (I + II)	2.250.000
III. IMOBILIZĂRI FINANCIARE	350.000	I. DATORII PE TERMEN LUNG	1.150.000
B. ACTIVE CIRCULANTE (I + II + III)	1.280.000	II. DATORII PE TERMEN SCURT	1.100.000
I. STOCURI	600.000	Furnizori	650.000
II. CREANȚE	550.000	Alte datorii din exploatare	350.000
III. CASA ȘI CONTURI LA BĂNCI	130.000	Datorii bancare pe termen scurt	100.000
C. CHELTUIELI ÎN AVANS	0	D. VENITURI ÎN AVANS	0
TOTAL ACTIV	3.500.000	TOTAL CAPITALURI ȘI DATORII	3.500.000

Corecțiile aduse bilanțului contabil:

1. Imobilizări necorporale = 70.000 lei (inițial) – 2.000 lei (eliminarea cheltuielilor de constituire) = 68.000 lei
2. Imobilizări corporale = 1.800.000 lei (inițial) – se menține
3. Imobilizări financiare = 350.000 lei (inițial) – 35.000 lei (imobilizări financiare care ajung la scadență sub un an (350.000 lei x 10%)) = 315.000 lei
4. Stocuri cu exigibilitatea mai mare de un an = 60.000 lei (600.000 lei x 10%)
5. Stocuri = 600.000 lei (inițial) – 60.000 lei (stocuri cu exigibilitatea mai mare de un an) = 540.000 lei
6. Imobilizări financiare care ajung la scadență sub un an = 35.000 lei (eliminate mai sus din categoria activelor imobilizate cu scadența mai mare de un an)
7. Creanțe = 550.000 lei (inițial) – se menține
8. Casa și conturi la bănci (trezoreria pozitivă) = 130.000 lei (inițial)
9. Capital propriu = 1.250.000 lei (inițial) – 2.000 lei (eliminarea cheltuielilor de constituire) = 1.248.000 lei
10. Datorii pe termen lung = 1.150.000 lei (inițial) – 57.500 lei (datorii pe termen lung care sunt scadente în anul curent (1.150.000 lei x 5%)) + 65.000 lei (furnizori care sunt scadenți peste mai mult de un an (650.000 lei x 10%)) = 1.157.500 lei
11. Furnizori = 650.000 lei (inițial) – 65.000 lei (furnizori care sunt scadenți peste mai mult de un an) = 585.000 lei

12. Alte datorii din exploatare = 350.000 lei (inițial) – se menține

13. Datorii bancare pe termen scurt = 100.000 lei (inițial) + 57.500 lei (datorii pe termen lung care sunt scadente în anul curent) = 157.500 lei

b) Pe baza datelor de mai sus, bilanțul financiar se prezintă astfel:

Exemplul 2

Pentru compania Beta SA se cunosc următoarele informații din bilanțul contabil:

- lei -

Denumirea elementului	Sold la 31.12.N
Imobilizări corporale	800.000
Imobilizări necorporale	200.000
Imobilizări financiare	380.000
Stocuri	200.000
Creanțe	510.000
Conturi la bănci	200.000
Capitaluri proprii	600.000
Datorii pe termen mai mare de un an	400.000
Furnizori	680.000
Datorii bancare pe termen foarte scurt	80.000
Cheltuieli în avans, din care:	100.000
Cheltuieli în avans cu scadența mai mare de un an	40.000
Avansuri spre decontare	130.000
Subvenții pentru investiții	100.000
Venituri înregistrate în avans, din care:	150.000
a) Sume de reluat într-o perioadă de până la un an	80.000
b) Sume de reluat într-o perioadă mai mare de un an	70.000
Provizioane pentru litigii care vor fi reluate în anul N+1	510.000

Alte informații:

- Imobilizările necorporale în valoare de 40.000 lei sunt aferente cheltuielilor de constituire a entității.
- Datoriile pe termen lung în valoare de 80.000 lei reprezintă rate scadente în anul curent.
- 10% din datoriile către furnizori au termene de plată de peste un an, negociate prin contract.
- 10% din imobilizările financiare ajung la scadență sub un an.
- Subvențiile pentru investiții se referă la imobilizări corporale primite gratuit.

a) Vom prezenta corecțiile care se efectuează asupra bilanțului contabil al companiei Beta SA în scopul elaborării bilanțului financiar.

b) Pe baza datelor de mai sus, vom întocmi bilanțul financiar.

a) În vederea întocmirii bilanțului financiar plecăm de la forma tabelară a bilanțului contabil:

- lei -

Activ	Sume	Capitaluri și datorii	Sume
A. ACTIVE IMOBILIZATE (I + II + III)	1.380.000	A. CAPITALURI PROPRII	600.000
I. IMOBILIZĂRI NECORPORALE	200.000	B. PROVIZIOANE	510.000
II. IMOBILIZĂRI CORPORALE	800.000	C. DATORII (I + II)	1.160.000
III. IMOBILIZĂRI FINANCIARE	380.000	I. DATORII PE TERMEN LUNG	400.000
B. ACTIVE CIRCULANTE (I + II + III)	1.040.000	II. DATORII PE TERMEN SCURT	760.000
I. STOCURI	200.000	Furnizori	680.000
II. CREANȚE	510.000	Datorii bancare pe termen scurt	80.000
III. CASA ȘI CONTURI LA BĂNCI (Conturi la bănci + Avansuri)	330.000	D. VENITURI ÎN AVANS (Subvenții + Venituri înregistrate în avans)	250.000
C. CHELTUIELI ÎN AVANS	100.000		
TOTAL ACTIV	2.520.000	TOTAL CAPITALURI ȘI DATORII	2.520.000

Corecții aduse bilanțului contabil:

1. Imobilizări necorporale = 200.000 lei (inițial) – 40.000 lei (eliminarea cheltuielilor de constituire) = 160.000 lei
2. Imobilizări corporale = 800.000 lei (inițial) – se menține
3. Imobilizări financiare = 380.000 lei (inițial) – 38.000 lei (imobilizări financiare care ajung la scadență sub un an (380.000 lei x 10%)) = 342.000 lei
4. Stocuri = 200.000 lei (inițial) – se menține
5. Creanțe = 510.000 lei (inițial) + 130.000 lei (eliminarea avansurilor de trezorerie din disponibilități) + 60.000 lei (cheltuieli în avans cu scadența mai mică de un an) = 700.000 lei
6. Casa și conturi la bănci (disponibilități) = 330.000 lei (inițial) – 130.000 lei (eliminarea avansurilor de trezorerie din disponibilități) = 200.000 lei
7. Imobilizări financiare care ajung la scadență sub un an = 38.000 lei (eliminate mai sus din categoria activelor imobilizate cu scadența mai mare de un an)
8. Active circulante nete cu scadența mai mare de un an = 40.000 lei (cheltuieli în avans cu scadența mai mare de un an incluse în categoria activelor circulante nete cu scadența mai mare de un an)
9. Cheltuieli în avans = 100.000 lei (inițial) – 60.000 lei (cheltuieli în avans cu scadența mai mică de un an incluse în categoria creanțelor) – 40.000 lei (cheltuieli în avans cu

scadența mai mare de un an incluse în categoria activelor circulante nete cu scadența mai mare de un an) = 0 lei

10. Capital propriu = 600.000 lei (inițial) – 40.000 lei (eliminarea cheltuielilor de constituire) + 100.000 lei (subvenții pentru investiții care se referă la imobilizări corporale primite gratuit, tratate drept componente ale capitalurilor proprii) = 660.000 lei
11. Provizioane = 510.000 lei (inițial) – 510.000 lei (provizioane pentru litigii care vor fi reluate în anul N+1 incluse în datorii pe termen scurt) = 0 lei
12. Datorii pe termen lung = 400.000 lei (inițial) + 70.000 lei (venituri în avans de reluat într-o perioadă mai mare de un an) – 80.000 lei (datorii pe termen lung care reprezintă rate scadente în anul curent incluse în datorii pe termen scurt) + 68.000 lei (datorii către furnizori care au termene de plată de peste un an, negociate prin contract (680.000 lei x 10%)) = 458.000 lei
13. Datorii pe termen scurt = 760.000 lei (inițial) + 510.000 lei (provizioane pentru litigii care vor fi reluate în anul N+1 incluse în datorii pe termen scurt) + 80.000 lei (datorii pe termen lung care reprezintă rate scadente în anul curent excluse din datoriile pe termen lung) – 68.000 lei (datorii către furnizori care au termene de plată de peste un an, negociate prin contract, incluse în datorii pe termen lung) + 80.000 lei (venituri în avans de reluat într-o perioadă mai mică de un an incluse în datorii pe termen scurt) – 80.000 lei (datorii bancare pe termen foarte scurt) = 1.282.000 lei
14. Venituri în avans = 250.000 lei (inițial) – 70.000 lei (venituri în avans de reluat într-o perioadă mai mare de un an incluse în datorii pe termen lung) – 80.000 lei (venituri în avans de reluat într-o perioadă mai mică de un an incluse în datorii pe termen scurt) – 100.000 lei (subvenții pentru investiții care se referă la imobilizări corporale primite gratuit, tratate drept componente ale capitalurilor proprii) = 0 lei
15. Credite bancare curente = 80.000 lei (datorii bancare pe termen foarte scurt)

b) Pe baza datelor de mai sus, bilanțul financiar se prezintă astfel:

- lei -

Active	Sume	Capitaluri și datorii	Sume
Alocări permanente	1.342.000	Resurse permanente	1.118.000
1. Active imobilizate nete > 1 an	1.302.000	1. Capitaluri proprii	660.000
2. Active circulante nete > 1 an	40.000	2. Datorii cu scadențe > 1 an	458.000
Alocări temporare	1.138.000	Resurse temporare	1.362.000
1. Active circulante nete < 1 an	900.000	1. Datorii cu scadențe < 1 an	1.282.000
2. Imobilizări financiare < 1 an	38.000	2. Credite bancare curente	80.000
3. Disponibilități	200.000		
Total activ (alocări financiare)	2.480.000	Total capitaluri (resurse financiare)	2.480.000

✓ Bilanțul funcțional

Bilanțul funcțional reprezintă un instrument util în analiza financiară. În funcție de tipul de companie, elementele bilanțiere se pot clasifica din punct de vedere funcțional în active/resurse stabile, active/resurse de/din exploatare, active/resurse din afara exploatării și active/pasive de trezorerie.

Din punct de vedere structural, bilanțul funcțional se prezintă astfel:

Activ	Capitaluri proprii și datorii
I. Active stabile	I. Resurse stabile
II. Active de exploatare	II. Resurse din exploatare
III. Active din afara exploatării	III. Resurse din afara exploatării
IV. Active de trezorerie	IV. Pasive de trezorerie

În scopul realizării bilanțului funcțional se au în vedere următoarele **ajustări**:

- Activele se împart în active stabile, curente și de trezorerie (în categoria activelor stabile și în cea a resurselor stabile sunt incluse și bunurile care sunt deținute în leasing operațional, în locație de gestiune sau închiriate).
- Activele sunt înregistrate la valoarea lor brută (de înregistrare în contabilitate).
- Amortizarea și provizioanele se înregistrează la resurse stabile (aciclice), majorându-le.
- Capitalurile și datoriile se împart de asemenea în resurse stabile, curente și de trezorerie (se face deosebire între activele curente și resursele curente din exploatare și din afara exploatării).

În cele ce urmează prezentăm principalele categorii de active și resurse curente din exploatare și din afara exploatării:

1. active curente de exploatare:

- stocuri;
- creanțe aferente exploatării (clienți și conturi asimilate);

- cheltuieli în avans legate de exploatare;

2. active curente din afara exploatării:

- creanțe diverse;
- creanțe fiscale (TVA de recuperat);
- cheltuieli în avans în afara exploatării;

3. resurse curente din exploatare:

- obligații către furnizori și asimilate;
- datorii către salariați;
- datorii fiscale;
- venituri în avans legate de exploatare;

4. resurse curente din afara exploatării:

- datorii legate de imobilizări;
- datorii diverse;
- datorii fiscale (impozit pe profit, impozit pe dividende);
- venituri în avans în afara exploatării;
- dividende de plată.

Exemplul 1

Pentru compania Alpha SA se cunosc următoarele elemente din bilanțul contabil:

- lei -

Activ	Sume	Capitaluri proprii și datorii	Sume
Active imobilizate	2.220.000	Capital propriu	1.250.000
Active circulante	1.280.000	Datorii pe termen lung	1.250.000
Stocuri	600.000	Datorii pe termen scurt	1.000.000
Creanțe – clienți	350.000	Datorii la furnizori	450.000
Creanțe diverse	100.000	Datorii către salariați	300.000
Conturi la bănci	230.000	Datorii cu impozitul pe profit	50.000
		Datorii diverse	100.000
		Credite de trezorerie	100.000
Total activ	3.500.000	Total capitaluri proprii și datorii	3.500.000

Vom întocmi bilanțul funcțional al companiei Alpha SA.

Întocmirea bilanțului funcțional:

- Active stabile = 2.220.000 lei (active imobilizate)
- Active curente de exploatare = 600.000 lei (stocuri) + 350.000 lei (creanțe – clienți) = 950.000 lei
- Active curente din afara exploatării = 100.000 lei (creanțe diverse)
- Active de trezorerie = 230.000 lei (conturi la bănci)

- Resurse stabile = 1.250.000 lei (capital propriu) + 1.250.000 lei (datorii pe termen lung) = 2.500.000 lei
- Resurse curente din exploatare = 450.000 lei (datorii la furnizori) + 300.000 lei (datorii către salariați) = 750.000 lei
- Resurse curente din afara exploatării = 50.000 lei (datorii cu impozitul pe profit) + 100.000 lei (datorii diverse) = 150.000 lei
- Resurse de trezorerie = 100.000 lei (credite de trezorerie)

Pe baza datelor de mai sus, bilanțul funcțional se prezintă astfel:

- lei -

Activ (utilizări)	Sume	Capitaluri proprii și datorii (resurse)	Sume
I. Active stabile	2.220.000	I. Resurse stabile	2.500.000
II. Active de exploatare	950.000	II. Resurse din exploatare	750.000
III. Active din afara exploatării	100.000	III. Resurse din afara exploatării	150.000
IV. Active de trezorerie	230.000	IV. Pasive de trezorerie	100.000
Total utilizări	3.500.000	Total resurse	3.500.000

Exemplul 2

Pentru compania Beta SA se cunosc următoarele elemente din bilanțul contabil: cheltuieli de constituire – 8.000 lei; clădiri la valoarea brută – 125.000 lei; amortizarea clădirilor – 25.000 lei; acțiuni deținute la entitățile afiliate clasificate ca imobilizări financiare – 23.000 lei; materii prime – 32.600 lei; ajustări pentru deprecierea materiilor prime – 2.500 lei; mărfuri – 16.200 lei; clienți – 25.000 lei; clienți – facturi de întocmit – 45.000 lei; furnizori – debitori – 13.000 lei; cheltuieli în avans legate de exploatare – 4.500 lei; obligațiuni emise și răscumpărate – 3.500 lei; debitori diverși – 13.000 lei; cheltuieli în avans în afara exploatării – 33.000 lei; conturi curente la bănci – 11.400 lei; casa în lei – 15.800 lei; capital social subscris vărsat – 40.000 lei; rezerve din reevaluare – 34.000 lei; prime de emisiune – 2.000 lei; profit net – 12.500 lei; rezerve legale – 40.000 lei; provizioane pentru garanții acordate clienților – 10.000 lei; credite bancare pe termen lung – 11.200 lei; împrumuturi din emisiuni de obligațiuni – 22.000 lei; furnizori – 9.800 lei; efecte de plătit – 15.300 lei; salarii datorate – 25.100 lei; datorii privind asigurările sociale – 35.500 lei; impozit pe salarii – 6.700 lei; venituri în avans legate de exploatare – 12.400 lei; creditorii diverși – 4.700 lei; credite bancare pe termen scurt – 4.800 lei; impozit pe profit – 12.200 lei; venituri în avans în afara exploatării – 12.500 lei; furnizori de imobilizări – 30.800 lei.

Vom întocmi bilanțul funcțional al companiei Beta SA.

Întocmirea bilanțului funcțional:

- Active stabile = 8.000 lei (cheltuieli de constituire la valoarea brută) + 125.000 lei (clădiri la valoarea brută) + 23.000 lei (acțiuni deținute la entitățile afiliate clasificate ca imobilizări financiare) = 156.000 lei
- Active curente de exploatare = 32.600 lei (materii prime) + 16.200 lei (mărfuri) + 25.000 lei (clienți) + 45.000 lei (clienți – facturi de întocmit) + 13.000 lei (furnizori – debitori) + 4.500 lei (cheltuieli în avans legate de exploatare) = 136.300 lei
- Active curente din afara exploatării = 3.500 lei (obligațiuni emise și răscumpărate) + 13.000 lei (debitori diverși) + 33.000 lei (cheltuieli în avans în afara exploatării) = 49.500 lei
- Active de trezorerie = 11.400 lei (conturi curente la bănci) + 15.800 lei (casa în lei) = 27.200 lei
- Resurse stabile = 40.000 lei (capital social subscris vărsat) + 2.000 lei (prime de emisiune) + 34.000 lei (rezerve din reevaluare) + 12.500 lei (profit net) + 40.000 lei (rezerve legale) + 25.000 lei (amortizarea clădirilor) + 2.500 lei (ajustări pentru deprecierea materiilor prime) + 10.000 lei (provizioane pentru garanții acordate clienților) + 22.000 lei (împrumuturi din emisiuni de obligațiuni) + 11.200 lei (credite bancare pe termen lung) = 199.200 lei
- Resurse curente din exploatare = 9.800 lei (furnizori) + 15.300 lei (efecte de plătit) + 25.100 lei (salarii datorate) + 35.500 lei (datorii privind asigurările sociale) + 6.700 lei (impozit pe salarii) + 12.400 lei (venituri în avans legate de exploatare) = 104.800 lei
- Resurse curente din afara exploatării = 30.800 lei (furnizori de imobilizări) + 4.700 lei (creditori diverși) + 12.500 lei (venituri în avans în afara exploatării) + 12.200 lei (impozit pe profit) = 60.200 lei
- Resurse de trezorerie = 4.800 lei (credite bancare pe termen scurt)

Pe baza datelor de mai sus, bilanțul funcțional se prezintă astfel:

- lei -

Activ (utilizari)	Sume	Capitaluri proprii și datorii (resurse)	Sume
I. Active stabile	156.000	I. Resurse stabile	199.200
II. Active de exploatare	136.300	II. Resurse din exploatare	104.800
III. Active din afara exploatării	49.500	III. Resurse din afara exploatării	60.200
IV. Active de trezorerie	27.200	IV. Pasive de trezorerie	4.800
Total utilizări	369.000	Total resurse	369.000

ANALIZA POZIȚIEI FINANCIARE A ÎNTREPRINDERII

Se realizează pe baza unor indicatori determinați cu ajutorul informațiilor din bilanț:

1. Activul net contabil/Situația netă (ANC/SN);
2. Fondul de rulment (FR);
3. Necesarul de fond de rulment (NFR);
4. Trezoreria netă (TN).

1. Activul net contabil/Situația netă

Situația netă este un indicator financiar care arată averea acționarilor la un moment dat și se determină cu ajutorul relației:

$$ANC/SN = Total\ activ - Datorii\ totale$$

Acest indicator exprimă valoarea contabilă a averii proprietarilor afacerii, cu alte cuvinte, a acționarilor/asociaților întreprinderii.

În condițiile în care societatea înregistrează și provizioane sau venituri în avans, la determinarea situației nete se ia în considerare și scăderea acestora alături de datoriile totale. Astfel, situația netă devine egală cu capitalurile proprii și exprimă valoarea activului realizabil la un moment dat din perspectiva lichidării afacerii.

Situația netă se calculează folosind informațiile din bilanțul financiar:

$$SN = Total\ activ - Datorii\ totale$$

(în cadrul datoriilor totale fiind incluse
și veniturile în avans și provizioanele)

Valoarea pozitivă a situației nete scoate în evidență o gestiune economică eficientă. Acest indicator trebuie analizat și din perspectiva evoluției în timp, iar o creștere constantă a situației nete poate arăta o mărire a averii acționarilor, îndeplinindu-se astfel obiectivul principal al managementului financiar.

2. Fondul de rulment

Din punct de vedere financiar, bilanțul reprezintă un echilibru între resursele atrase de societate (capitaluri și datorii) și alocările realizate (active). **Fondul de rulment** este un indicator de echilibru financiar pe termen lung care verifică finanțarea activelor cu durata mai mare de un an din resurse cu scadența de peste un an. Cu alte cuvinte, acesta are în vedere confruntarea resurselor permanente (capitalul propriu și datoriile pe termen lung) cu alocările permanente (activele imobilizate), conform următoarei formule de calcul:

$$FR = Capitaluri\ permanente - Alocări\ permanente =$$
$$Capital\ propriu + Datorii\ pe\ termen\ lung - Active\ imobilizate\ nete$$

Fondul de rulment reprezintă partea din capitalurile permanente rămasă la dispoziția societății după finanțarea imobilizărilor. Prin urmare, acesta este utilizat de societate la finanțarea elementelor de activ pe termen scurt, elemente ce presupun o lichiditate ridicată.

Un nivel mare al acestui indicator nu este de dorit, deoarece ar presupune resurse pe termen lung atrase în exces pentru finanțarea unor nevoi curente, deci o gestiune defectuoasă la nivelul managementului financiar. Resursele pe termen lung presupun costuri pentru întreprindere, acționarii așteptând o remunerație suplimentară sub formă de dividende, iar creditorii vor încasa dobânzi mai mari. Este de preferat ca fondul de rulment să aibă un nivel nul sau cât mai apropiat de zero. În cazul în care rezultatul este pozitiv, valoarea nu trebuie să fie mare în comparație cu capitalurile permanente.

Fondul de rulment poate fi determinat având în vedere echilibrul financiar dintre activele, pe de o parte, și capitalurile și datoriile societății, pe de altă parte, și prin scăderea din activele curente (pe termen scurt) a datoriilor curente (pe termen scurt):

$$FR = \text{Necesar temporar} - \text{Resurse temporare}$$

Această metodă are în vedere modul în care sunt finanțate activele curente (circulante) pe seama datoriilor curente. Astfel, fondul de rulment financiar arată surplusul activelor circulante nete nefinanțate din datoriile temporare, evidențiind un excedent de lichiditate potențială.

Un alt indicator de echilibru, parte din fondul de rulment, este **fondul de rulment propriu** (FRp). Acesta pune în evidență structura de finanțare a societății și practic gradul de autonomie financiară atunci când vine vorba despre finanțarea necesarului pe termen lung (active imobilizate):

$$FRp = \text{Capitaluri proprii} - \text{Active imobilizate nete}$$

În cazul în care indicatorul este pozitiv, societatea este independentă pe termen lung, reușind să își finanțeze necesarul de active imobilizate din resursele proprii. Dacă FRp este pozitiv, iar întreprinderea are contractate și credite pe termen lung, acestea finanțează nevoi pe termen scurt, lucru care nu poate fi considerat o gestiune eficientă.

3. Necesarul de fond de rulment

Necesarul de fond de rulment are în vedere echilibrul pe termen scurt. Astfel, indicatorul prezintă situația necesităților financiare pe termen scurt ale întreprinderii în comparație cu resursele atrase pe termen scurt. Analiza indicatorului se realizează pe baza bilanțului financiar. Acesta se determină cu ajutorul relației:

$$NFR = \text{Stocuri} + \text{Creanțe} - \text{Datorii din exploatare}$$

O valoare pozitivă și ridicată a acestui indicator arată că societatea are alocări suplimentare pe termen scurt în comparație cu resursele atrase la același termen. Practic, finanțarea alocărilor (nevoilor) pe termen scurt se realizează fie pe seama fondului de rulment, fie pe seama creditărilor pe termen scurt. O valoare negativă indică un surplus de resurse pe termen scurt, adică un ciclu de afaceri rapid, ceea ce este de multe ori de dorit. Totuși, pentru anumite sectoare de activitate este normal să se obțină o valoare pozitivă (de exemplu, sectorul farmaceutic).

4. Trezoreria netă

Trezoreria netă este indicatorul general de echilibru. Aceasta analizează echilibrul atât pe termen lung, cât și pe termen scurt, formula de calcul fiind următoarea:

$$TN = \text{Fondul de rulment} - \text{Necesarul de fond de rulment}$$

sau

$$TN = \text{Active de trezorerie} - \text{Pasive de trezorerie}$$

Activele de trezorerie sunt disponibilitățile curente din cadrul societății la care se adaugă plasamentele pe termen scurt (valori mobiliare de plasament). Pasivele de trezorerie reprezintă în principiu creditele bancare curente. O valoare pozitivă a acestui indicator arată un surplus de disponibilități în comparație cu datoriile financiare imediate, o situație de dorit, pentru că scoate în evidență existența echilibrului general.

Exemplu

Pentru compania Gamma SA se cunosc următoarele elemente din bilanțul contabil:

- lei -

Denumirea elementului	Sold la 31.12.N
Imobilizări corporale	2.000.000
Imobilizări necorporale	20.000
Imobilizări financiare	100.000
Stocuri	600.000
Creanțe	500.000
Conturi la bănci	200.000
Capitaluri proprii	1.500.000
Datorii pe termen mai mare de un an	1.200.000
Furnizori	200.000
Alte datorii din exploatare	200.000
Datorii bancare pe termen foarte scurt	320.000

În urma analizei financiare a elementelor din bilanț se constată următoarele:

- 10% din datoriile financiare pe termen lung au o scadență sub un an;
- 20% din imobilizările financiare sunt active cu lichiditate sub un an.

Ne propunem:

1. Să întocmim bilanțul financiar al companiei Gamma SA evidențiind schimbările de mai sus.

2. Să analizăm poziția financiară a societății pe baza bilanțului financiar.

a) Pentru început întocmim bilanțul financiar ținând cont de informațiile rezultate din analiza financiară a elementelor din bilanț. Acesta se prezintă astfel:

- lei -

Active	Sume	Capitaluri	Sume
Alocări permanente	2.100.000	Resurse permanente	2.580.000
Active imobilizate > 1 an (2.120.000 – 100.000 x 20%)	2.100.000	1. Capitaluri proprii	1.500.000
		2. Datorii financiare cu scadența > 1 an (1.200.000 – 1.200.000 x 10%)	1.080.000
Alocări temporare	1.320.000	Resurse temporare	840.000
1. Active circulante < 1 an (Stocuri + Creanțe)	1.100.000	1. Datorii din exploatare cu scadența < 1 an (Furnizori + Alte datorii din exploatare)	400.000
2. Imobilizări financiare < 1 an (100.000 x 20%)	20.000	2. Credite bancare curente	320.000
3. Disponibilități	200.000	3. Datorii financiare cu scadența < 1 an (1.200.000 x 10%)	120.000
Total activ (alocări financiare)	3.420.000	Total capitaluri (resurse financiare)	3.420.000

b) Pe baza datelor din bilanțul financiar se determină indicatorii de poziție financiară a companiei:

● $FR = \text{Capitaluri permanente} - \text{Alocări permanente} = \text{Capital propriu} + \text{Datorii pe termen lung} - \text{Active imobilizate nete} = 1.500.000 \text{ lei} + 1.080.000 \text{ lei} - 2.100.000 \text{ lei} = 480.000 \text{ lei}$

Fondul de rulment are o valoare pozitivă, ceea ce arată că sursele financiare atrase pe termen lung acoperă nevoile investiționale ale societății, degajându-se un surplus de resurse pe termen lung care poate fi utilizat pentru finanțarea altor necesități ale acesteia.

● $NFR = \text{Stocuri} + \text{Creanțe} - \text{Datorii din exploatare} = 600.000 \text{ lei} + 500.000 \text{ lei} - 400.000 \text{ lei} = 700.000 \text{ lei}$

Necesarul de fond de rulment are o valoare pozitivă, ceea ce arată că societatea are nevoie de resurse pe termen scurt. Aceste nevoi suplimentare de finanțare au fost atrase fie din fondul de rulment suplimentar, fie pe seama creditelor de termen scurt.

● $TN = \text{Fondul de rulment financiar} - \text{Necesarul de fond de rulment} = \text{Active de trezorerie} - \text{Pasive de trezorerie} = 480.000 \text{ lei} - 700.000 \text{ lei} = 200.000 \text{ lei} + 20.000 \text{ lei} - 320.000 \text{ lei} - 120.000 \text{ lei} = -220.000 \text{ lei}$

Trezoreria netă este negativă, ceea ce indică un dezechilibru financiar la nivelul întregii societăți, care a fost rezolvat prin contractarea unui credit pe termen scurt.

Dacă se dorește analizarea indicatorilor de poziție financiară în cazul unui bilanț funcțional, aceștia se vor determina astfel:

1. Fondul de rulment funcțional

Fondul de rulment funcțional este denumit și fond de rulment net global (FRNG) și reprezintă sursa de finanțare stabilă destinată să acopere activele stabile, ca urmare a corelării ciclului de finanțare cu cel de investiții:

$$FRNG = Resurse stabile - Active stabile$$

Acesta poate fi pozitiv, caz în care sursele financiare stabile acoperă nevoile investiționale ale firmei, degajându-se un surplus de resurse stabile care poate fi utilizat pentru finanțarea altor nevoi ale sale.

În cazul societăților care activează în industrie este oportun ca FRNG să fie pozitiv, deoarece acestea au active stabile cu valori foarte mari, fiind necesară finanțarea durabilă și sigură a lor.

Dacă fondul de rulment net global este negativ, se poate ajunge la concluzia că există o insuficiență de fond de rulment ce va trebui rezolvată prin suplimentarea fondurilor atrase de acționari sau creditori pe termen lung. În cazul societăților care activează în industrie, faptul că FRNG este negativ la nivelul unui interval scurt de timp poate fi considerat normal, dacă a fost o perioadă în care întreprinderea a realizat investiții semnificative.

2. Necesarul de fond de rulment funcțional

Necesarul de fond de rulment funcțional are două părți componente:

✓ Necesarul de fond de rulment din exploatare (NFRE):

$$NFRE = Active curente de exploatare - Surse curente din exploatare = \\ Stocuri + Creanțe - Datorii din exploatare$$

În practică se întâlnesc două situații:

- NFRE este pozitiv – situație specifică societăților care au un nivel ridicat al stocurilor și creanțelor și obligații pe termen scurt mai mici, scadența acestora fiind redusă;
- NFRE este negativ (resursele sunt excedentare necesarului) – situație specifică societăților de comerț cu amănuntul (magazinelor), care au creanțe egale cu zero (încasarea fiind imediată), stocurile rotindu-se cu o viteză accelerată, și obligații pe termen scurt mari (furnizorii acceptă plata la termen, întrucât au asigurată desfacerea pentru cantități mari și au garantate încasarea și rotația rapidă a mărfurilor).

✓ **Necesarul de fond de rulment din afara exploatării (NFRAE):**

$$NFRAE = \text{Active ciclice din afara exploatării} - \text{Surse ciclice din afara exploatării}$$

Interpretarea acestui indicator este similară necesarului de fond de rulment din exploatare, dar este foarte important să se facă distincție între activele și resursele din exploatare și cele din afara exploatării, pentru a putea localiza eventualele dezechilibre financiare apărute (din activitatea curentă sau din activitățile cu caracter ocazional/exceptional). Un nivel ridicat al NFRAE poate arăta un risc pentru societate, care trebuie analizat de managerul financiar al acesteia și minimizat.

3. Trezoreria netă

$$TN = \text{Fondul de rulment net global} - \text{Necesarul de fond de rulment}$$

sau

$$TN = \text{Active de trezorerie} - \text{Pasive de trezorerie}$$

Trezoreria netă poate fi pozitivă, din activitatea entității degajându-se un surplus monetar, sau negativă, caz în care societatea apelează la un credit de trezorerie pentru finanțarea dezechilibrului.

CONCLUZII

Determinarea indicatorilor de poziție financiară pe baza bilanțului funcțional:

● ***FRNG = Resurse stabile – Active stabile***

Fondul de rulment net global este pozitiv și putem menționa că sursele financiare stabile acoperă nevoile investiționale ale firmei, existând un surplus de resurse stabile care poate fi utilizat pentru finanțarea altor necesități ale acesteia.

● ***NFRE = Stocuri + Creanțe – Datorii din exploatare***

Necesarul de fond de rulment din exploatare este pozitiv, indicând un nivel ridicat al stocurilor și creanțelor și obligații pe termen scurt mai mici, scadența lor fiind una redusă. Acest lucru indică o gestiune deficitară la nivelul companiei, managerul financiar putând să negocieze termene de plată mai lungi în relația cu furnizorii, pentru ca societatea să aibă timp să își valorifice mărfurile sau produsele finite.

● ***NFRAE = Active ciclice din afara exploatării – Surse ciclice din afara exploatării***

Necesarul de fond de rulment din afara exploatării este negativ, ceea ce arată un surplus de resurse față de nevoi, acesta fiind un lucru pozitiv. Practic, activitatea din afara exploatării vine să compenseze deficitul de finanțare aferent necesarului de fond de rulment din exploatare.

● ***TN = Active de trezorerie – Pasive de trezorerie***

Trezoreria este negativă, ceea ce presupune că societatea s-a îndatorat pe termen scurt pentru a rezolva decalajele de finanțare existente.

BIBLIOGRAFIE

***Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, publicat în Monitorul Oficial nr. 963/30.12.2014, cu modificările și completările ulterioare.

***<https://www.ceccarbusinessmagazine.ro/analiza-bilantului-a4947/>

***<https://www.ceccarbusinessmagazine.ro/analiza-pozitiei-financiare-a-intreprinderii-a5050/>

Indicatori economico-financiari la nivelul agentului economic

- STUDIU DE SPECIALITATE -

Prof. TOTÎLCĂ ADRIANA,

L.T. "CONSTANTIN BRÂNCUȘI" CRAIOVA

Consolidarea și dezvoltarea activității economice a unui operator economic implică aplicarea unei metodologii de cercetare care să faciliteze identificarea factorilor și a cauzelor care explică o anumită stare economico-financiară a acestuia. Se asigură astfel premisele necesare implementării celor mai bune decizii care să conducă la creșterea performanțelor financiare și, pe această bază, la sustenabilitatea stării funcționale a operatorului economic.

Indicatorii economico-financiari sunt instrumente utile pentru companii, deoarece aceștia le oferă acces la măsurarea activității lor economice și astfel se poate urmări atingerea rezultatelor economice planificate.

Cea mai mare parte a indicatorilor prezentați în acest articol se calculează pe baza informațiilor existente în situațiile contabile ale companiilor (balanță, bilanț, etc).

Avantajele aduse de utilizarea - calculul și consultarea periodică - a acestor indicatori economico-financiari pot fi următoarele:

- evidențierea unui trend de creștere sau descreștere;
- posibilitatea obținerii unor proiecții de dezvoltare viitoare;
- existența indicatori care ajută la predicția unui eventual faliment;
- posibilitatea de analiză comparativă cu perioade anterioare;
- posibilitatea de analiză comparativă cu alte companii din același sector.

RATA RENTABILITĂȚII FINANCIARE

Este un indicator de expresie relativă care sintetizează în forma cea mai reprezentativă performanța economico-financiară a unei entități, deoarece exprimă în modul cel mai sintetic eficiența utilizării capitalului propriu. Mărimea ratei rentabilității financiare este determinată în mod nemijlocit de indicatori cu conținut atât cantitativ, cât și calitativ, sistematizați în **piramida performanței**.

Rata rentabilității economice, rata rentabilității comerciale, multiplicatorul capitalului propriu ca expresie a formei inverse a ratei autonomiei financiare generale, viteza de rotație a activului contabil, a activelor circulante și a stocurilor sunt factori care explică fie o creștere, fie o diminuare a ratei rentabilității financiare de la un segment de timp la altul. Analiza acestor indicatori oferă posibilitatea identificării punctelor tari și a celor slabe din activitatea entității și, pe această bază, a fundamentării unor măsuri de corecție.

Analiza dinamicii ratei rentabilității financiare prin prisma piramidei performanței

Datele utilizate pentru a realiza analiza dinamicii ratei rentabilității financiare aparțin unui operator economic cu profil de activitate productivă. Acestea sunt prezentate în tabelul următor

Tabelul 1. *Sistemul indicatorilor de sinteză contabilă utilizați la calculul și analiza piramidei performanței*

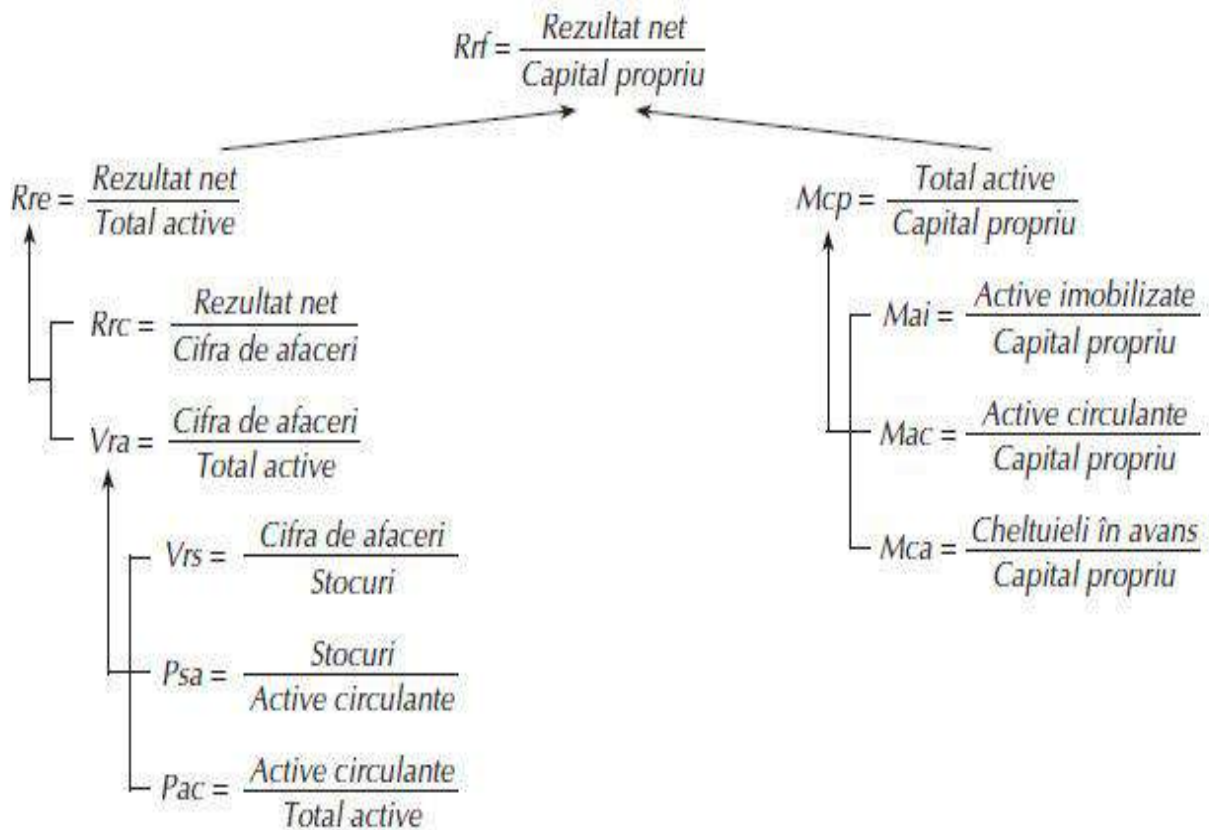
- mii lei -

Nr. crt.	Indicatori	Anul de bază	Anul de calcul
1.	Active imobilizate (valoare medie anuală):	16.100	22.850
	• Imobilizări necorporale	220	1.050
	• Imobilizări corporale	14.800	19.800
	• Imobilizări financiare	1.080	2.000
2.	Active circulante (valoare medie anuală):	22.500	26.580
	• Stocuri	10.800	15.200
	• Creanțe	9.400	10.600
	• Investiții pe termen scurt	2.200	600
	• Casa și conturi la bănci	100	180
3.	Cheltuieli în avans (valoare medie anuală)	1.500	1.070
4.	Total active = Total pasive (valoare medie anuală)	40.100	50.500
5.	Datorii totale (valoare medie anuală)	27.600	37.700
6.	Capital propriu (valoare medie anuală)	12.500	12.800
7.	Cifra de afaceri	24.242	29.210
8.	Profit net (Rezultat net)	800	1.110
9.	Impozit pe profit	152	232
10.	Profit brut (Rezultat brut)	952	1.342
11.	Cheltuieli cu dobânzile aferente creditelor contractate	105	125
12.	Rezultat economic	1.057	1.467

Notă: Valoarea medie anuală este calculată ca media aritmetică simplă dintre valorile înscrise în bilanțul contabil la începutul și la sfârșitul perioadei.

Piramida performanței prezintă într-o formă grafică un sistem de indicatori economico-financiari de natură factorială care definesc mărimea ratei rentabilității financiare. Se conturează astfel un sistem de relații cu o semnificație deterministă pe baza cărora se stabilește influența factorilor care explică modificarea ratei rentabilității financiare în perioada de calcul comparativ cu cea de bază.

Forma grafică a piramidei performanței este următoarea:

Sistemul de indicatori derivați necesari elaborării și analizei piramidei performanței este prezentat în tabelul de mai jos.

Tabelul 2. Sistemul indicatorilor derivați calculați pe baza informațiilor contabile

Nr. crt.	Indicatori	Notații	Anul de bază	Anul de calcul	Indici de dinamică (%)
1.	Rata rentabilității financiare (%) $Rrf = Mcp \times Rre$	Rrf	6,4000	8,6720	135,50
2.	Rata rentabilității economice (%) $Rre = Vra \times Rrc$	Rre	1,9950	2,1980	110,18
3.	Multiplicatorul capitalului propriu $Mcp = Mai + Mac + Mca$	Mcp	3,2080	3,9453	122,98
4.	Rata autonomiei financiare generale $Raf = 1/Mcp$	Raf	0,3117	0,2535	81,33
5.	Multiplicatorul capitalului propriu prin activele imobilizate	Mai	1,2880	1,7851	138,59
6.	Multiplicatorul capitalului propriu prin activele circulante	Mac	1,8000	2,0766	115,37
7.	Multiplicatorul capitalului propriu prin cheltuielile în avans	Mca	0,1200	0,0836	69,67
8.	Rata rentabilității comerciale (%) (rata marjei nete de acumulare)	Rrc	3,3000	3,8000	115,15
9.	Viteza de rotație a activelor totale (numărul de rotații) $Vra = Pac \times Psa \times Vrs$ $Vra = Pac \times Vrac$	Vra	0,6045	0,5784	95,68
10.	Viteza de rotație a stocurilor (numărul de rotații)	Vrs	2,2446	1,9217	85,61
11.	Proporția stocurilor în totalul activelor circulante (%)	Psa	48,0000	57,1859	119,14
12.	Proporția activelor circulante în totalul activelor (%)	Pac	56,1097	52,6336	93,80
13.	Viteza de rotație a activelor circulante (numărul de rotații) $Vrac = Psa \times Vrs$	$Vrac$	1,0774	1,0989	102,00
14.	Proporția rezultatului brut în rezultatul economic (%)	Prb	90,0662	91,4792	101,57
15.	Proporția rezultatului net în rezultatul brut (%)	Prn	84,0336	82,7123	98,43
16.	Rata rentabilității economice calculată pe baza rezultatului economic (%)	$Rre(re)$	2,6359	2,9049	110,21

O poziție importantă în sistemul de relații din cadrul piramidei performanței o deține indicatorul **multiplicatorul capitalului propriu**, care evidențiază și gradul de îndatorare al agentului economic prin prisma raportului dintre datoriile totale și capitalul propriu:

$$M_{cp} = 1 + \frac{\text{Datorii totale}}{\text{Capital propriu}}$$

în care datoriile totale sunt constituite din următoarele posturi ale bilanțului: Datorii: sumele care trebuie plătite într-o perioadă de până la un an, Datorii: sumele care trebuie plătite într-o perioadă mai mare de un an, Provizioane și Venituri în avans.

Rata rentabilității financiare se majorează pe măsura creșterii gradului de îndatorare. Acest efect multiplicator constituie o componentă a **efectului de pârghie**, deoarece împrumuturile reprezintă o pârghie financiară care prin utilizare în procese economice rentabile determină o creștere a profitului și a ratei rentabilității financiare.

Analiza factorială a ratei rentabilității financiare se poate derula pe două paliere:

- identificarea influențelor prin luarea în considerare a indicatorilor din cadrul piramidei performanței;
- determinarea rolului efectului de pârghie.

Analiza factorială a ratei rentabilității financiare poate reliefa aspecte de detaliu privind efectul de pârghie dacă se are în vedere următoarea relație:

$$R_{rf} = \underbrace{\frac{\text{Total active}}{\text{Capital propriu}} \times \frac{\text{Rezultat net}}{\text{Rezultat brut}} \times \frac{\text{Rezultat brut}}{\text{Rezultat economic}}}_{\text{Efectul de pârghie}} \times \frac{\text{Rezultat economic}}{\text{Total active}}$$

Se observă că efectul de pârghie are un conținut complex format din:

- multiplicatorul capitalului propriu, cu rol de pârghie financiară a datoriilor totale și în principal a împrumuturilor și datoriilor asimilate;
- raportul dintre rezultatul net și cel brut ale exercițiului financiar, care redă impactul fiscalității, respectiv pârghia financiară a impozitului pe profit;
- raportul dintre rezultatul (profit sau pierdere) brut al exercițiului financiar și rezultatul economic, ce surprinde impactul cheltuielilor cu dobânzile aferente creditelor contractate, exprimând astfel pârghia financiară a dobânzilor.

Rezultatul economic este obținut înainte de deducerea impozitului pe profit și a cheltuielilor cu dobânzile aferente creditelor contractate. Astfel, el este constituit din următoarele componente:

- rezultatul net al exercițiului financiar (profitul sau pierderea net(ă));
- impozitul pe profit;
- cheltuielile cu dobânzile aferente creditelor.

Multiplicatorul capitalului propriu este cunoscut și sub denumirea de indicatorul structurii financiare a capitalului, prin intermediul lui putând fi determinate trei rapoarte de proporționalitate distincte între:

- activele imobilizate și capitalul propriu (*Mai*);
- activele circulante și capitalul propriu (*Mac*);
- cheltuielile în avans (activele de regularizare curente) și capitalul propriu (*Mca*).

Cea de-a treia proporție, *Mca*, se referă la cheltuielile în avans înscrise în grupa C a bilanțului. Aceasta are însă o semnificație redusă în contextul analizei piramidei performanței, deoarece cheltuielile înregistrate în avans sunt definite ca fiind acele cheltuieli care urmează a se suporta eşalonat, pe baza unui scadențar, în perioadele sau exercițiile viitoare, și se referă la abonamente, chirii, valoarea dobânzilor aferente contractelor de leasing financiar sau alte cheltuieli efectuate anticipat.

Rapoartele de proporționalitate *Mai*, *Mac* și *Mca* ne edifică asupra modului de repartizare a multiplicatorului capitalului propriu pe feluri de active (imobilizate, circulante și cheltuieli în avans). În continuare este posibil să se determine și proporții cu caracter mai analitic, luând în calcul imobilizările pe tipuri (corporale, necorporale și financiare) și activele circulante pe categorii (stocuri, creanțe, investiții pe termen scurt, casa și conturi la bănci).

Pe baza sistemului de indicatori din cadrul piramidei performanței, viteza de rotație a activelor totale sau numărul de rotații al activelor totale (*Vra*) constituie un factor de influență a mărimii ratei rentabilității economice. În aceste condiții, viteza de rotație a activelor este la rândul ei influențată de următorii trei factori:

- viteza de rotație a stocurilor exprimată prin numărul de rotații al acestora (*Vrs*);
- proporția stocurilor în totalul activelor circulante (*Psa*);
- proporția activelor circulante în totalul activelor (*Pac*).

Sistemul interdependent al indicatorului viteza de rotație a activelor în funcție de *Vrs*, *Psa* și *Pac* conține ca element principal de influență dinamică viteza de rotație a stocurilor. Aceasta impune obținerea unei creșteri a vitezei de rotație a stocurilor prin stabilirea unui nivel optim al acestora și majorarea cifrei de afaceri. De asemenea, este important ca nivelul stocurilor în cadrul activelor circulante să aibă o mărime care să asigure continuitatea activităților economice în condiții de calitate și cost redus și să nu producă imobilizări financiare supranormative.

Analiza dinamicii ratei rentabilității financiare are în vedere determinarea modificării totale a acestui indicator și a influenței factorilor care explică modificarea, cu ajutorul metodei substituirilor succesive.

Modificarea absolută a ratei rentabilității financiare

⇒ Modelul 1

$$\Delta = Rrf_1 - Rrf_0 = 8,6720\% - 6,4000\% = 2,2720\%$$

$$\Delta = \Delta M_{cp} + \Delta Rre = 1,4709\% + 0,8010\% = 2,2720\%$$

din care:

a) Influența modificării multiplicatorului capitalului propriu:

$$\Delta M_{cp} = (M_{cp1} - M_{cp0}) \times Rre_0 = (3,9453 - 3,2080) \times 1,9950\% = 1,4709\%$$

$$\Delta M_{cp} = \Delta Mai + \Delta Mac + \Delta Mca = 0,9917\% + 0,5518\% - 0,0726\% = 1,4709\%$$

din care:

a₁) Influența modificării multiplicatorului capitalului propriu prin activele imobilizate:

$$\Delta Mai = (Mai_1 - Mai_0) \times Rre_0 = (1,7851 - 1,2880) \times 1,9950\% = 0,9917\%$$

a₂) Influența modificării multiplicatorului capitalului propriu prin activele circulante:

$$\Delta Mac = (Mac_1 - Mac_0) \times Rre_0 = (2,0766 - 1,8000) \times 1,9950\% = 0,5518\%$$

a₃) Influența modificării multiplicatorului capitalului propriu prin cheltuielile în avans:

$$\Delta Mca = (Mca_1 - Mca_0) \times Rre_0 = (0,0836 - 0,1200) \times 1,9950\% = -0,0726\%$$

b) Influența modificării ratei rentabilității economice:

$$\Delta Rre = (Rre_1 - Rre_0) \times M_{cp1} = (2,1980\% - 1,9950\%) \times 3,9453 = 0,8010\%$$

$$\Delta Rre = \Delta Vra + \Delta Rrc = -0,3400\% + 1,1410\% = 0,8010\%$$

din care:

b₁) Influența modificării vitezei de rotație a activelor totale:

$$\Delta Vra = (Vra_1 - Vra_0) \times Rrc_0 \times M_{cp1} = (0,5784 - 0,6045) \times 3,3000\% \times 3,9453 = -0,3400\%$$

$$\Delta Vra = \Delta Pac + \Delta Psa + \Delta Vrs = -0,4876\% + 1,4129\% - 1,2653\% = -0,3400\%$$

din care:

● Influența modificării proporției activelor circulante în totalul activelor:

$$\Delta Pac = (Pac_1 - Pac_0) \times Psa_0 \times Vrs_0 \times Rrc_0 \times M_{cp1} = (52,6336\% - 56,1097\%) \times 48,0000\% \times 2,2446 \times 3,3000\% \times 3,9453 = -0,4876\%$$

● Influența modificării proporției stocurilor în totalul activelor circulante:

$$\Delta Psa = (Psa_1 - Psa_0) \times Pac_1 \times Vrs_0 \times Rrc_0 \times M_{cp1} = (57,1859\% - 48,0000\%) \times 52,6336\% \times 2,2446 \times 3,3000\% \times 3,9453 = 1,4129\%$$

- Influența modificării vitezei de rotație a stocurilor:

$$\Delta Vrs = (Vrs_1 - Vrs_0) \times Pac_1 \times Psa_1 \times Rrc_0 \times Mcp_1 = (1,9217 - 2,2446) \times 52,6336\% \times 57,1859\% \times 3,3000\% \times 3,9453 = -1,2653\%$$

- b₂) Influența modificării ratei rentabilității comerciale:

$$\Delta Rrc = (Rrc_1 - Rrc_0) \times Vra_1 \times Mcp_1 = (3,8000\% - 3,3000\%) \times 0,5784 \times 3,9453 = 1,1410\%$$

Concluzii

Pe baza calculelor efectuate se constată că rata rentabilității financiare a fost în perioada de calcul mai mare cu 2,27% față de nivelul înregistrat în perioada de bază. Factorii care au determinat această creștere pot fi apreciați ca având atât o influență pozitivă, cât și un impact negativ, precum și ca factori cu influență pozitivă, dar insuficient valorificați, astfel:

✓ Creșterea ratei rentabilității financiare este explicată pe seama majorării atât a multiplicatorului capitalului propriu, cu 1,47%, cât și a ratei rentabilității economice, cu 0,80%.

✓ Se remarcă influența preponderentă a factorului de natură cantitativă *Mcp*, cu 64,76%, comparativ cu 35,24%, cât reprezintă influența factorului calitativ *Rre*, aceasta semnaland necesitatea transformării tipului de activitate extensiv într-unul intensiv, care asigură un curs economic performant și sustenabil.

✓ Multiplicatorul capitalului propriu stabilește raportul totalului activului sau al pasivului cu capitalul propriu, iar forma inversă a acestui raport, denumită *rata autonomiei financiare generale*, înregistrează o scădere cu 18,67%. Se constată astfel creșterea proporției datoriilor totale (credite bancare și surse financiare atrase) în pasivul contabil de la 68,83% la 74,65%, care are o influență benefică asupra ratei rentabilității financiare.

✓ Având în vedere aceste constatări, este necesar ca rata medie a dobânzilor aferente creditelor bancare să nu fie mai mare decât rata rentabilității financiare, pentru a nu fi afectat profitul.

✓ Componentele activului contabil contribuie la influența modificării multiplicatorului capitalului propriu asupra creșterii ratei rentabilității financiare astfel:

- prin active imobilizate: 0,99%;
- prin active circulante: 0,55%;
- prin cheltuieli în avans: -0,07%.

✓ Creșterea capitalului propriu cu 2,40% este devansată de mărirea valorii atât a activelor imobilizate, cu 41,93%, cât și a activelor circulante, cu 18,13%, fapt ce demonstrează majorarea proporției datoriilor în totalul pasivului contabil, a gradului de acoperire financiară din surse externe și a multiplicatorului capitalului propriu.

✓ Resursele financiare provenite din afara societății (datoriile totale) acoperă o parte mai mare a activelor imobilizate și a celor circulante în perioada de calcul față de cea de bază.

✓ Creșterea ratei rentabilității economice cu 10,18%, care se concretizează în majorarea ratei rentabilității financiare cu 0,80%, suportă la rândul său următoarele influențe:

- încetinirea vitezei de rotație a activelor totale cu 0,34%;
- mărirea ratei rentabilității comerciale (ratei marjei nete de acumulare) cu 1,14%.

Încetinirea vitezei de rotație a activelor totale trebuie privită în primul rând prin prisma vitezei de rotație a activelor circulante, care înregistrează o creștere și o influență pozitivă asupra măririi ratei rentabilității financiare cu 0,15% ($\Delta Psa + \Delta Vrs = 1,41\% - 1,26\%$). Această influență favorabilă este anulată prin diminuarea proporției activelor circulante în totalul activelor de la 56,11% la 52,63%. În aceste condiții, activele imobilizate, care au o viteză de rotație în scădere, obțin o majorare a proporției lor în totalul activelor, iar rata rentabilității financiare suportă o reducere de 0,49%.

⇒ Modelul 2

$$\Delta = Rrf_1 - Rrf_0 = 8,6720\% - 6,4000\% = 2,2720\%$$

$$\Delta = \Delta Mcp + \Delta Prn + \Delta Prb + \Delta Rre(re) = 1,4709\% - 0,1234\% + 0,1210\% + 0,8035\% = 2,2720\%$$

din care:

a) Influența modificării multiplicatorului capitalului propriu:

$$\Delta Mcp = (Mcp_1 - Mcp_0) \times Rre_0 = (3,9453 - 3,2080) \times 1,9950\% = 1,4709\%$$

b) Influența modificării proporției rezultatului net în rezultatul brut:

$$\Delta Prn = [(Prn_1 - Prn_0) \times Mcp_1 \times Prb_0 \times Rre(re)_0] \times 100 = [(0,8271 - 0,8403) \times 3,9453 \times 0,9006 \times 0,0263] \times 100 = -0,1234\%$$

c) Influența modificării proporției rezultatului brut în rezultatul economic:

$$\Delta Prb = [(Prb_1 - Prb_0) \times Mcp_1 \times Prn_1 \times Rre(re)_0] \times 100 = [(0,9147 - 0,9006) \times 3,9453 \times 0,8271 \times 0,0263] \times 100 = 0,1210\%$$

d) Influența modificării ratei rentabilității economice calculate pe baza rezultatului economic:

$$\Delta Rre(re) = [(Rre(re)_1 - Rre(re)_0) \times M_{cp1} \times P_{rn1} \times P_{rb1}] \times 100 = [(0,0290 - 0,0263) \times 3,9453 \times 0,8271 \times 0,9147] \times 100 = 0,8035\%$$

Concluzii

Al doilea model folosit pentru analiza dinamicii ratei rentabilității financiare ne oferă următoarele informații:

✓ Rata rentabilității financiare a fost mai mare în perioada de calcul cu 2,27% față de nivelul înregistrat în perioada de bază. Factorii care explică această stare a performanței economico-financiare sunt:

- rata rentabilității economice calculată pe baza rezultatului economic are o influență de 0,80%;

- creșterea multiplicatorului capitalului propriu este de 1,47%;

- modificarea celor două proporții ale rezultatului net în rezultatul brut și rezultatului brut în rezultatul economic are influențe contradictorii egale cu -0,12% și +0,12%.

✓ Impactul fiscalității asupra dinamicii ratei rentabilității financiare este nefavorabil, deoarece creșterea impozitului pe profit o devansează pe cea a ratei rentabilității financiare ($1,52 > 1,35$). De asemenea, se constată mărirea proporției impozitului pe profit în rezultatul economic de la 14,38% la 15,81%, ca urmare a majorării proporției cheltuielilor nedeductibile la calculul profitului impozabil. Această pârgie financiară este mai activă dacă au loc modificări legislative care se referă la cota impozitului pe profit.

✓ Impactul cheltuielilor cu dobânzile aferente creditelor contractate asupra ratei rentabilității financiare exprimă pârgia financiară a dobânzilor prin proporția acestora în rezultatul economic. Suma cheltuielilor cu dobânzile a fost mai mare cu 19,05% în perioada curentă față de cea de bază, dar inferioară creșterii relative a ratei rentabilității financiare (cu 35,5%). Acest rezultat dovedește rolul pozitiv al creditelor bancare în majorarea performanței economico-financiare a operatorului economic la care s-a realizat analiza.

Concluziile expuse acordă factorilor de decizie șansa de a interveni pentru a corecta influențele nefavorabile, în primul rând în direcția creșterii mai susținute a ratei rentabilității economice prin mărirea vitezei de rotație a activelor totale, care se poate realiza prin devansarea creșterii activului contabil de către majorarea profitului net. Pentru a obține acest rezultat, măsurile care favorizează diminuarea nivelului relativ al cheltuielilor aferente procesului economic sunt o prioritate.

În contextul intervenției manageriale se conturează, prin urmare, și ideea concentrării pe factorii care au avut o influență pozitivă mai redusă (rata rentabilității economice și viteza de rotație a activelor circulante) și a aplicării unor măsuri viabile, corect fundamentate, care să susțină creșterea ratei rentabilității financiare.

Observații

Un reper de apreciere generală a mărimii ratei rentabilității financiare este compararea acesteia cu nivelul mediu al ratei dobânzilor acordate de bănci pentru depozitele bancare, care trebuie să fie devansată pentru a confirma un minimum de performanță economico-financiară. De asemenea, mărimea ratei rentabilității economice se compară cu rata inflației, căreia trebuie să-i fie superioară, pentru a se evita un eventual proces de decapitalizare a societății a cărei performanță este analizată.

Din punct de vedere metodologic și al logicii statistice, în vederea asigurării comparabilității între indicatorii de performanță economico-financiară calculați, este necesar să se folosească determinări medii anuale pentru toți indicatorii de moment extrași din bilanț. Un indicator care se referă la un interval de timp trebuie să fie comparat cu unul care are aceeași extindere.

TIPURI FUNDAMENTALE DE ANALIZA ECONOMICO-FINANCIARA

Prin definiție, **analiza economico-financiara este un proces complex de cunoastere a starii economico-financiare a unui agent economic, a unei ramuri sau a economiei nationale** in ansamblul ei, in conditii concrete de loc si timp, folosind metode adecvate si indicatori specifici in vederea individualizarii si dimensionarii factorilor si cauzelor cu actiune pozitiva sau negativa, care au determinat o anumita conditie economico-financiara, precum si reglarea prin decizii tactice si strategice a echilibrului dintre lichiditatea activelor si exigibilitatea elementelor de pasiv, a echilibrului functional dintre nevoile curente si resursele implicate, precum si a corelatiei globale a costului resurselor cu randamentul intrebuintarilor.

Din punct de vedere al raportului intre momentul in care se efectueaza analiza si momentul producerii fenomenelor se disting doua tipuri fundamentale de analiza economico-financiara:

a) Analiza post-factum - denumita si analiza post-operatorie sau analiza activitatii (respectiv analiza comparativa in profil dinamic, teritorial sau in raport cu planul) se refera la analiza situatiei fenomenelor care au inregistrat o anumita configuratie in trecut sau in prezent. Aceasta forma de analiza este, in esenta, o analiza diagnostic, prin care se cerceteaza rezultatele unui agent economic, se evidentiaza in principal rezultatele obtinute in raport cu obiectivele din

programul propus sau in dinamica, factorii care au influentat pozitiv sau negativ nivelul acestora, precum si rezervele potentiale nevalorificate.

b) Analiza previzionala - denumita si analiza prospectiva sau analiza de prognoza, are ca scop estimarea evolutiei viitoare a unui fenomen economico-financiar folosind metode de cercetare previzionala sau de prognoza, precum si metode de simulare a rezultatelor economico-financiare in variante de conditii posibile. Analiza previzionala prezinta o importanta deosebita pentru fundamentarea programelor de consolidare si dezvoltare economica.

Dupa perioada la care se refera, se disting urmatoarele tipuri de analiza economico-financiara:

a) Analiza curenta (analiza operativa) - se efectueaza, de regula, zilnic sau se refera la perioade scurte de timp (saptamana, decada). Aceasta analiza prezinta o importanta deosebita pentru conducerea si controlul operativ al activitatii economico-financiare de catre organele care asigura conducerea executiva, pentru reglarea proceselor economice imediat ce se constata anumite disfunctionalitati, pentru adoptarea instantanee a masurilor care se impun in vederea asigurarii conditiilor necesare realizarii integrale si la timp a obligatiilor asumate sau obtinerea rezultatelor economico-financiare dorite. Analiza curenta se efectueaza pe baza datelor furnizate de evidenta tehnico-operativa si contabila sau a constatarilor faptice. Extinderea prelucrarii automate a datelor creeaza conditii tot mai favorabile pentru ca analiza operativa sa devina un instrument eficace in conducerea activitatii economico-financiare.

b) Analiza periodica - aceasta analiza se efectueaza, de regula, la intervale mai mari de timp si se refera la o luna, trimestru, semestru sau an. Acest tip de analiza are o sfera mai cuprinzatoare, incluzand totalitatea aspectelor sau subsistemelor care privesc activitatea economico-financiara. In acest caz se caracterizeaza atat dinamica cat si modul de realizare a obiectivelor stabilite pentru perioada respectiva.

c) Analiza special organizata - in aceasta categorie se includ analizele solicitate de diverse organisme exterioare sistemului economico-social studiat, cum ar fi analizele efectuate de catre organele de control fiscal ale Ministerului Finantelor Publice, de Curtea de Conturi si alte analize similare.

Caracterul stiintific si eficienta analizei economico-financiare sunt asigurate in masura in care se respecta cu strictete urmatoarele cerinte:

- cunoasterea corecta a rolului si modului de functionare a legilor economice obiective specifice economiei de piata;

- cunoasterea contextului politic, economic si social, intern si international, in care isi desfasoara activitatea agentul economic;

- analiza economico-financiara trebuie sa se bazeze pe informatii reale, rezultate din surse de informare obiective;

- asigurarea unui grad corespunzator de complexitate, evidentiind toate aspectele si factorii care influenteaza pozitiv sau negativ starea fenomenelor analizate, indiferent de marimea si extinderea acestor influente si de efectele favorabile sau nefavorabile pe care le propaga;

INDICATORII ECONOMICO-FINANCIARI

Sunt instrumente utile pentru companii, deoarece aceștia le oferă acces la măsurarea activității lor economice și astfel se poate urmări atingerea rezultatelor economice planificate.

Cea mai mare parte a indicatorilor prezentați în acest articol se calculeaza pe baza informatiilor existente în situațiile contabile ale companiilor (balanță, bilanț, etc).

Avantajele aduse de utilizarea - calculul și consultarea periodică - a acestor indicatori economico-financiari pot fi următoarele:

- evidențierea unui trend de creștere sau descreștere;
- posibilitatea obținerii unor proiecții de dezvoltare viitoare;
- exista indicatori care ajută la predicția unui eventual faliment;
- posibilitatea de analiză comparativă cu perioade anterioare;
- posibilitatea de analiză comparativă cu alte companii din același sector.

1. Indicatori de lichiditate

Măsoară capacitatea companiei de a genera numerar pentru a răspunde angajamentelor și obligațiilor sale cu scadențe pe termen scurt, pentru realizarea calculelor fiind utilizate activile circulante (cele mai lichide) si datoriile cu o scadenta mai mica de un an.

În plus, indicatorii de lichiditate servesc la determinarea solidității financiare a unei companii, arătând capacitatea firmei de acoperire a datoriilor exigibile pe o anumită perioadă de timp.

O companie lichidă este una care generează suficient de mult numerar pentru a-și onora plățile exigibile.

1.1. LICHIDITATE CURENTĂ

Indicatorul arată suma cu care activele circulante depășesc datoriile pe termen scurt și oferă garanția acoperirii datoriilor curente din activele curente.

Valoarea recomandată și acceptabilă este în jur de 2, și cu cât valoarea acestui indicator este mai mare, cu atât situația companiei noastre este mai bună.

Formula: Lichiditate curentă = Active curente / Datorii curente

1.2. LICHIDITATE IMEDIATĂ

Acest indicator nu ia în calcul stocurile în activele curente, deoarece nu se pot transforma imediat în disponibilități, exprimând capacitatea entității de a-și plăti imediat datoriile.

Valoarea recomandată este în jur de 1, iar cu cât lichiditatea imediată (testul acid) este mai mare decât 1, cu atât situația companiei noastre este mai bună.

Formula: Lichiditate imediată = (Active curente - Stocuri) / Datorii curente

1.3. RATA CAPACITĂȚII DE PLATĂ

Indicatorul ne arată care este capacitatea de acoperire a datoriilor curente din resursele financiare existente în companie.

Formula: Rata capacității de plată = (Casa și conturi la bănci + Investiții pe termen scurt) / Datorii curente

1.4. ACOPERIREA CHELTUIELILOR ZILNICE

Indicatorul ne arată numărul de zile pentru care putem acoperi cheltuielile zilnice din resursele financiare pe care le avem la dispoziție.

Formula: Acoperirea cheltuielilor zilnice = (Cash + Investiții pe termen scurt + Creante) / Cheltuieli medii zilnice

1.5. RATA FLUXURILOR DE NUMERAR

Este raportul dintre încasările și plățile dintr-o anumită perioadă. Bineînțeles, este de preferat ca acest raport să fie menținut în timp supraunitar pentru a asigura sursa de numerar pentru plățile curente ale companiei noastre fără a fi nevoiți să apelăm la alte surse/resurse financiare.

Formula: Rata fluxurilor de numerar = Încasări / Plăți

1.6. RATA AUTONOMIEI FINANCIARE

Rata autonomiei financiare este un indicator care arată cât de mult o companie se bazează pe capitalul propriu în comparație cu capitalul împrumutat. Mai exact, rata autonomiei financiare măsoară procentul capitalului propriu din totalul capitalului unei companii.

Acest indicator exprimă independența financiară a societății. Creșterea ponderii capitalului propriu al societății în pasivul bilanțier, are efecte benefice asupra autonomiei financiare totale, astfel cu cât capitalurile proprii sunt mai mari cu atât mai puțin societatea apelează la credite pentru finanțarea investițiilor.

Formula: Rata autonomiei financiare = Capital propriu / Capital permanent (pasiv bilanțier)

2. Indicatori de risc

Măsoară capacitatea entității de a contracta obligații de finanțare a operațiunilor și investițiilor sale și de a le acoperi cu propriul capital (adică evaluează capacitatea firmei de a-și îndeplini obligațiile, folosind capitaluri proprii).

2.1. GRADUL DE ÎNDATORARE

Indicatorul arată cât la sută din capitalurile proprii reprezintă creditele peste un an și posibilitatea acoperirii acestora din rezerve și capitalul social.

Riscul nu trebuie să se ridice la mai mult de 30%.

Formula: Gradul de îndatorare = Capital împrumutat x 100 / Capital angajat

2.2. RATA DE ÎNDATORARE GLOBALĂ

Rata de îndatorare globală este o măsură a nivelului total al datoriei acumulate de către companie în raport cu activele totale ale acesteia.

Acest indicator este important pentru a evalua capacitatea de plată și vulnerabilitatea financiară a companiei noastre.

Formula: Rata de îndatorare globală = Datorii totale / Active totale

2.3. GRADUL DE ACOPERIRE AL DOBÂNZILOR

Acest indicator determină de câte ori compania noastră poate achita cheltuielile cu dobânda. Cu cât valoarea acestui indicator este mai mică, cu atât situația companiei este mai riscantă.

Formula: Gradul de acoperire al dobânzilor = Profit înainte de plata dobânzilor și a impozitului pe profit / Cheltuieli cu dobânda

2.4. RATA SOLVABILITĂȚII GENERALE

Rata solvabilității generale este o măsură a capacității unei companii de a-și plăti toate datoriile curente și pe termen lung utilizându-și activele disponibile. Aceasta este o măsură importantă pentru a evalua capacitatea financiară a unei companii de a face față obligațiilor sale financiare și de a supraviețui în viitor.

Rata solvabilității generale se calculează prin împărțirea activelor totale ale companiei la datoriile sale totale. O rată de solvabilitate generală mai mare de 1 indică faptul că compania are mai multe active decât datorii, ceea ce sugerează o poziție financiară mai solidă. În general, o rată de solvabilitate generală de cel puțin 1,5 este considerată sănătoasă pentru o companie.

Formula: Rata solvabilității generale = Active totale / Datorii totale

2.5. GRADUL DE AUTOFINANȚARE

Gradul de autofinanțare este o măsură a capacității unei companii de a-și finanța investițiile și activitățile folosind resurse interne, precum profiturile acumulate, în locul împrumuturilor și a

altor forme de finanțare externă. Acesta este calculat ca raport între profitul net disponibil pentru acționari și investițiile totale ale companiei.

O valoare mare a gradului de autofinanțare indică faptul că compania are suficiente resurse financiare interne pentru a-și finanța activitățile curente și viitoare și nu depinde de finanțare externă. În schimb, o valoare scăzută a gradului de autofinanțare poate indica dependența companiei de finanțarea externă și o posibilă vulnerabilitate financiară în cazul unor schimbări negative ale pieței sau ale economiei în general.

Formula: Gradul de autofinanțare = Capitaluri proprii x 100 / Active totale

2.6. LEVIERUL FINANCIAR

Levierul financiar reprezintă măsura în care o companie utilizează datoriile în raport cu capitalul propriu pentru a finanța activitățile sale. Acesta se referă la proporția dintre datoriile totale ale companiei și capitalul propriu și poate fi exprimat sub formă de raport datorie/capital sau ca grad de îndatorare.

Prin utilizarea datoriilor, companiile pot beneficia de avantaje fiscale, deoarece dobânzile plătite sunt deductibile fiscal. Totuși, utilizarea unei cantități mari de datorii poate crește riscul financiar al companiei, deoarece obligațiile de plată a dobânzilor pot deveni dificil de gestionat în cazul unor schimbări negative ale pieței sau ale economiei.

Astfel, levierul financiar poate avea un efect semnificativ asupra performanței financiare a unei companii. O valoare mare a levierului financiar poate indica un nivel ridicat de risc și vulnerabilitate financiară, în timp ce o valoare scăzută a levierului poate indica o situație financiară mai stabilă și mai sigură. În general, nivelul optim de levier financiar depinde de situația specifică a companiei și de obiectivele sale financiare.

Formula: Levierul financiar = Capital împrumutat / Capital propriu

3. Indicatori de activitate

Indicatorii de activitate măsoară capacitatea companiei noastre de a-și gestiona resursele în activitatea de bază, cum este controlul capitalului, controlul activităților comerciale și viteza de intrare sau de ieșire a fluxurilor de trezorerie.

3.1. VITEZA DE ROTAȚIE A ACTIVELOR IMOBILIZATE

Indicatorul exprimă numărul de rotații efectuate de activele immobilizate pentru realizarea cifrei de afaceri. De asemenea, se evaluează eficiența managementului activelor immobilizate prin examinarea valorii cifrei de afaceri generate prin exploatarea acestora.

Creșterea valorii acestui indicator ne indică utilizarea tot mai bună a activelor immobilizate în cadrul afacerii.

Formula: Viteza de rotație a activelor imobilizate = Cifra de afaceri / Active imobilizate

3.2. VITEZA DE ROTAȚIE A CAPITALULUI DE LUCRU

Indicatorul evaluează eficiența managementului capitalului de lucru prin examinarea valorii cifrei de afaceri generate de activele companiei noastre.

Capitalul de lucru este format din activele circulante din care s-au scăzut datoriile curente.

Formula: Viteza de rotație a activelor totale = Cifra de afaceri / Capital de lucru

3.3. VITEZA DE ROTAȚIE A ACTIVELOR CIRCULANTE

Indicatorul evaluează eficiența managementului activelor circulante prin examinarea valorii cifrei de afaceri generate de activele companiei noastre.

Activele circulante sunt formate din stocuri, creanțe, disponibilități numerara și investițiile financiare pe termen scurt.

Formula: Viteza de rotație a activelor totale = Cifra de afaceri / Active circulante

3.4. VITEZA DE ROTAȚIE A ACTIVELOR TOTALE

Indicatorul evaluează eficiența managementului activelor totale prin examinarea valorii cifrei de afaceri generate de activele companiei noastre.

Formula: Viteza de rotație a activelor totale = Cifra de afaceri / Total active

4. Indicatori de eficiență

Indicatorii de eficiență evaluează modul în care au fost realizate operațiunile de producție și performanța resurselor utilizate în timpul procesului de realizare a valorii adăugate. Prin urmare, indicatorii de eficiență se concentrează în principal pe relația dintre costurile materiilor prime și produsele finale.

4.1. VITEZA DE ROTAȚIE A STOCURILOR

Viteza de rotație a stocurilor este indicatorul care ne arată cât de rapid trec stocurile prin toate etapele activității comerciale, pentru a ajunge să genereze venituri pentru companie.

Mai exact, valoarea acestui indicator ne spune că stocul de mărfuri s-a transformat în venituri de N ori în decursul perioadei măsurate (lună, an, etc).

Formula: Viteza de rotație a stocurilor = Costul vânzărilor / Stocul mediu

4.2. NUMARUL DE ZILE DE STOCARE (DURATA MEDIE DE VANZARE)

Reprezintă numărul de zile necesare pentru a comercializa stocul de marfă (inventarul) conform vitezei de rotație a stocurilor. Cu cât numărul de zile este mai mic, cu atât situația

companiei este mai bună și nu există riscul de a înregistra stocuri cu mișcare lentă sau greu vandabile.

Formula: Numarul de zile de stocare = Stocul mediu x 365 / Costul vânzărilor

4.3. VITEZA DE ROTAȚIE A DEBITELOR OFERITE CLIENȚILOR

Calculează eficiența companiei noastre în colectarea creanțelor sale. Creșterea valorii acestui indicator ne indică o mai rapidă încasare a creditelor.

Formula: Viteză rotație debite clienți = Cifra de afaceri / Sold mediu clienți

4.4. NUMARUL DE ZILE ÎNCASARE DEBITE CLIENȚI

Exprimă numărul de zile până la data la care debitorii își achită datoriile către compania noastră. O valoare în creștere a indicatorului poate indica probleme legate de controlul creditului acordat clienților și, în consecință, creanțe mai greu de încasat (clienți rău platnici).

Formula: Viteză rotație debite clienți = Sold mediu clienți x 365 / Cifra de afaceri

4.5. VITEZA DE ROTAȚIE A CREDITELOR PRIMITE DE LA FURNIZORI

Calculează capacitatea companiei noastre de ași achita la timp achizițiile realizate pe credit de la furnizori.

Formula: Viteză rotație credite furnizori = Achiziții / Sold mediu furnizori

4.6. NUMARUL DE ZILE PLATĂ CREDITE FURNIZORI

Indicatorul exprimă numărul de zile de creditare pe care compania noastră îl obține de la furnizorii sai.

Formula: Viteză rotație credite furnizori = Sold mediu furnizori x 365 / Achiziții

4.7. CICLUL DE CONVERSIE A NUMERARULUI

Este una dintre cele mai bune modalități de a verifica eficiența activității companiei. Ciclul de conversie a numerarului, cunoscut și sub denumirea de Ciclul operațional net, măsoară timpul pe care îl ia compania pentru convertirea inventarului și a altor intrări în numerar și ia în considerare timpul necesar pentru vânzarea inventarului, timpul necesar colectării creanțelor și timpul pe care îl obține compania pentru platindu-si facturile

Formula: Ciclul de conversie a numerarului = Numarul de zile de stocare + Numarul de zile încasare debite clienți - Numarul de zile plată credite furnizori

5. Indicatori de profitabilitate

Măsoară capacitatea firmei de a se menține în timp, adică eficiența pe care aceasta o are în gestionarea costurilor și cheltuielilor și transformarea lor în profit.

Obținerea de profit pe termen lung este vitală atât pentru supraviețuirea companiei, cât și pentru beneficiile aduse acționarilor sau asociaților.

5.1. RENTABILITATEA CAPITALULUI ANGAJAT

Indicatorul reprezintă profitul pe care îl obține compania noastră din banii investiți în afacere.

Formula: Rentabilitatea capitalului angajat = Profit înainte plății dobânzii și a impozitului pe profit / Capital angajat

5.2. RENTABILITATEA ACTIVELORE

Rentabilitatea activelor este unul dintre indicatorii principali de rentabilitate ai unei companii și măsoară eficiența utilizării activelor din punctul de vedere al profitului obținut.

Dacă în cazul rotației activelor totale este vorba de câți lei de vânzări se obțin de pe urma unui leu de active, rentabilitatea activelor arată câți lei aduce sub formă de profit un leu investit în active.

Formula: Rentabilitatea activelor = Profit net / Active totale

5.3. MARJA PROFITULUI OPERATIONAL

Profitul operațional reprezintă diferența dintre veniturile și costurile operaționale ale unei companii. Marja profitului operațional se referă la procentul din veniturile operaționale care rămân ca profit operațional după deducerea costurilor operaționale. Este o măsură a eficienței și rentabilității unei companii și este folosită adesea pentru a evalua performanța financiară a acesteia.

Formula: Marja profitului operațional = Profit operațional x 100 / Venituri operaționale

5.4. MARJA BRUTĂ DIN VÂNZĂRI

O scădere a procentului poate scoate în evidență faptul că, compania noastră nu este capabilă să își controleze costurile de producție sau să obțină un preț optim de vânzare.

Formula: Marja brută din vânzări = Profit brut din vanzari x 100 / Cifra de afaceri

5.5. MARJA NETĂ DIN VÂNZĂRI

Marja netă din vânzări este un indicator financiar care măsoară profitabilitatea unei companii prin raportarea profitului net la veniturile sale din vânzări. Aceasta arată cât din fiecare dolar obținut din vânzări rămâne ca profit net după deducerea tuturor cheltuielilor, inclusiv costurile de producție, salariile, taxele și alte cheltuieli.

Formula: Marja netă din vânzări = Profit net x 100 / Cifra de afaceri

5.6. RENTABILITATEA ECONOMICĂ

Rentabilitatea economică este un indicator financiar utilizat pentru a măsura eficiența cu care o companie utilizează activele sale pentru a genera profit. Acest indicator ia în considerare profitul obținut de o companie în raport cu suma totală de active pe care le deține.

Formula: Rentabilitatea economică = Profit operațional x 100 / Active totale

5.7. RENTABILITATEA CAPITALURILOR PROPRII (RENTABILITATEA FINANCIARA)

În opinia multor economiști, este cel mai important indicator de măsurare a performanțelor unei companii. Indicatorul este calculat ca raport între profitul net obținut de companie și capitalurile proprii, acestea din urmă reprezentând practic contribuția acționarilor la finanțarea afacerii. Indicatorul reprezintă profitul pe care îl obține compania noastră din banii investiți în afacere.

Formula: Rentabilitatea capitalurilor proprii = Profit net / Capitaluri proprii

De analizat

O rentabilitate mare a capitalurilor proprii înseamnă că o investiție materială mică a acționarilor a fost transformată într-un profit mare, iar asta este cel mai important pentru o afacere: să maximizeze rezultatele resimțite de acționari ca urmare a investiției pe care au făcut-o.

Privind la formula indicatorului, ne putem da seama ușor că cele două metode prin care ROE poate fi crescută sunt mărirea profitului în condițiile păstrării aceluiași capital propriu sau micșorarea capitalului propriu în condițiile aceluiași profit net. În cea de-a doua situație nu este vorba neapărat de micșorarea în termeni nominali a capitalului propriu, ci de micșorarea ponderii acestuia în activul total.

O companie cu un grad mare de îndatorare și cu un grad mic de finanțare din banii acționarilor va avea, în general, o rentabilitate mai mare a capitalurilor proprii decât una care se finanțează mai mult de la acționari. Avantajul este obținerea unui profit mai mare pe seama aceleiași investiții din partea acționarilor, însă dezavantajul este riscul mai mare pe care îl da o dependență ridicată de datorii.

5.8. PROFITABILITATE - RENTABILITATEA CAPITALULUI ANGAJAT

Rentabilitatea capitalului angajat măsoară rentabilitatea adusă de fondurile pe termen lung ale companiei.

Capitalul angajat reprezintă suma pasivelor pe termen lung, mai exact datoriile pe termen lung plus capitalurile proprii. Având în vedere că este vorba de fonduri destinate dezvoltării

afacerii pe termen lung, se poate spune ca este o masura a eficientei cu care este urmarit acest aspect al activitatii firmei.

Formula: Profitabilitate = Profit din exploatare / Capital angajat

De analizat

O rentabilitate a capitalului angajat mai mica decat costul capitalului atras de firma inseamna ca orice leu atras pentru dezvoltarea acesteia va genera un profit mai mic decat costul pe care l-a presupus atragerea lui. O situatie care, evident, nu ar putea fi de natura sa ii bucure pe actionari.

Atunci cand profitabilitatea este mai mica decat rata dobanzii de baza pe termen lung, conducerea entitatii ar trebui sa analizeze situatia in sensul orientarii activelor intr-o alta directie de utilizare sau chiar sa procedeze la lichidarea unitatii sau alta procedura de reorganizare, in cazul in care profitabilitatea nu poate fi imbunatatita.

5.9. RATA DE IMPOZITARE EFECTIVĂ

Rata de impozitare efectivă este un indicator al procentului real de impozitare plătit de o companie pe baza veniturilor lor. Aceasta ia în considerare nu doar rata oficială de impozitare, ci și toate deducerile, excepțiile și alte caracteristici ale sistemului fiscal care afectează suma finală de impozit plătită. Este important să se calculeze rata de impozitare efectivă pentru a înțelege cu adevărat cât de mult plătește o companie în impozite și pentru a compara nivelurile de impozitare între diferite sisteme fiscale sau țări.

Formula: Rata de impozitare efectivă = Cheltuieli cu impozitele x 100 / Cifra de afaceri

5.10. RATA RENTABILITĂȚII RESURSELOR CONSUMATE

Rata rentabilității resurselor consumate (RRC) este un indicator financiar utilizat pentru a evalua eficiența unei companii în utilizarea resurselor sale. Aceasta măsoară profitul generat de companie pentru fiecare unitate de resurse consumate, cum ar fi materiile prime, forța de muncă, utilități și alte resurse.

Formula: Rata rentabilității resurselor consumate = Profit net / Cheltuieli totale

6. Solvabilitatea pe termen lung

Pe baza indicatorilor din aceasta grupa, se stabileste capacitatea companiei noastre de a face fata datoriilor pe termen lung.

6.1. RAPORTUL DATORII LA CAPITALUL PROPRIU

Dacă acest indicator este prea ridicat, acest lucru ar putea semnaliza că, compania noastră și-a consumat întreaga capacitate de îndatorare și nu dispune de o marjă de manevră în cazul unor evenimente viitoare nefavorabile.

Dacă tendința de evoluție a indicatorului este ascendentă, aceasta ar putea însemna că profiturile sunt prea scăzute pentru a putea acoperi nevoile entității.

Dacă evoluția este descendentă, atunci s-ar putea ca, compania noastră să se afle într-o situație favorabilă și să fie în măsură să pregătească terenul pentru o viitoare expansiune.

Formula: Raportul datorii la capitalul propriu = Total datorii / Capital propriu

6.2. RAPORTUL IMOBILIZĂRI CORPORALE NETE LA CAPITALUL PROPRIU

Acest indicator dă informații cu privire la calitatea curentă a capitalului propriu, deoarece sunt eliminate active necorporale, precum fondul comercial, a cărui materializare depinde în totalitate de activitățile viitoare.

Formula: Raportul immobilizări corporale nete la capitalul propriu = (Capital propriu - Immobilizări necorporale) / Capital propriu

6.3. GRADUL DE ACOPERIRE A DOBÂNZILOR

Indicatorul exprimă capacitatea companiei de a face față obligațiilor de plată a dobânzilor, care este mai curând o funcție a capacității acesteia de a genera un flux de trezorerie pozitiv din activitatea de exploatare, atât pe termen scurt, cât și în perspectivă. Astfel, gradul de acoperire a dobânzilor arată cât de stabilă este capacitatea companiei de a-și onora obligațiile de plată privind dobânzile.

Formula: Gradul de acoperire a dobânzilor = Profit din exploatare / Cheltuieli privind dobânzile

7. INDICATORI AI POLITICII DE DIVIDEND

7.1. RANDAMENTUL DIVIDENDULUI

Formula: Randamentul dividendului (Dividend Yield: DIVY) = Dividend pe acțiune (DPS) / Pret pe acțiune

7.2. RATA DE ALOCARE A DIVIDENDELOR

Formula: Rata de alocare a dividendelor (Payout Ratio) = Dividende pe acțiune (DPS) / Profit pe acțiune (EPS)

CONCLUZII

Analiza economico-financiară este o activitate de maximă importanță pentru stabilirea stadiului în care se află o societate economică, cu privire la evoluția și mersul societății comerciale respective, dar și pentru a identifica o serie de aspecte care pot să conducă la îmbunătățirea activității.

O analiză economico-financiară trebuie să urmeze câțiva pași, cum ar fi: delimitarea obiectului analizei; determinarea elementelor, factorilor și a fenomenului studiat; stabilirea

corelațiilor dintre fiecare factor și fenomenul analizat, precum și între diferiții factori care acționează; măsurarea influențelor diferitelor elemente sau factori; stabilirea concluziilor și aprecierilor care se desprind și, în final, elaborarea măsurilor care constituie și trebuie să constituie conținutul deciziilor care să vizeze îmbunătățirea acestei activități. O analiză economico-financiară se realizează în procesul de management, ținând seama de o serie de funcții, cum sunt cea informațională, de evaluare, de fundamentare, de realizare a cerințelor, gestiunii și funcția de realizare a obiectivelor propuse. Pe de altă parte, tipurile de analiză economico-financiară care se întâlnesc în activitatea practică sunt diferite, în funcție de o serie de criterii, cum ar fi: după raportul între momentul în care se efectuează analiza și momentul desfășurării fenomenului, din punct de vedere al urmării însușirilor esențiale ale determinărilor cantitative, după nivelul în care se desfășoară analiza acestea pot fi micro sau macroeconomice, după modul în care în timp evoluează fenomenele deosebit analiză statică sau dinamică, cea care ține seama de elementele până la un moment dat sau le analizează cronologic pentru a stabili tendințele și trendul de evoluție. După orizontul de timp distingem analize pe termen scurt, mediu și mai ales lung pentru instituțiile statului, cum ar fi guvernul sau instituțiile statului chemate să analizeze, deci să stabilească măsuri pentru îmbunătățirea activității economice. Pe de altă parte, din punct de vedere al gradului de cuprindere putem vorbi de analiză pe ramuri, analiză pe unități organizatorice, pe probleme, ș.a.m.d. În cadrul analizei economico-financiare se urmăresc o serie de indicatori care arată în mod precis, modul în care a evoluat și tinde să evolueze activitatea economico-financiară a agentului economic. Astfel, sunt studiate soldurile intermediare, marja comercială, producția exercițiului, valoarea adăugată brută, excedentul brut de exploatare. În final, orice analiză economico-financiară trebuie să se canalizeze pe exprimarea rezultatului exploatarei, rezultatul curent al exercițiului, rezultatele extraordinare și mai ales rezultatul net al exercițiului. În acest sens, se utilizează un sistem de indicatori statistici bine corelați, care să identifice și să asigure o viziune destul de precisă a factorului de decizie al instituției analizate.

BIBLIOGRAFIE

1. Gheorghiu, Alexandru (2004), *Analiza economico-financiară la nivel microeconomic*, Editura Economică, București.
2. Mihăilescu, Nicolae, Răducan, Mihaela (2008), *Analiza activității economico-financiare*, Editura Victor, București.

3. Robu, Vasile, Anghel, Ion, Șerban, Elena-Claudia (2014), *Analiza economico-financiară a firmei*, Editura Economică, București.

***Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, publicat în Monitorul Oficial nr. 963/30.12.2014, cu modificările și completările ulterioare.

***<https://www.ceccarbusinessmagazine.ro/analiza-bilantului-a4947/>

***<https://www.ceccarbusinessmagazine.ro/analiza-pozitiei-financiare-a-intreprinderii-a5050/>

***<https://www.ceccarbusinessmagazine.ro/piramida-performantei-sistem-de-indicatori-pentru-analiza-rezultatelor-economico-financiare-a3278/>

IMPOZITELE ȘI TAXELE - STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. TOTÎLCĂ ADRIANA,

L.T. "CONSTANTIN BRÂNCUȘI" CRAIOVA

Impozitele reprezintă preluarea unei părți din veniturile și averea persoanelor fizice sau juridice la dispoziția statului în vederea constituirii resurselor financiare publice necesare pentru acoperirea cheltuielilor publice.

Formarea impozitelor este rezultatul unui proces istoric complex de lungă durată care a fost determinat de evoluția vieții sociale. Impozitele apar o dată cu apariția statului pentru îndeplinirea sarcinilor și atribuțiilor statului.

Atribuțiile și sarcinile, statul și le îndeplinește prin cele două funcții ale finanțelor publice :

- Funcția de repartiție
- Funcția de control

Statul are dreptul de a institui impozite prin organele puterii legislative, respectiv prin Parlament. În lucrare am prezentat atât sub aspect teoretic "Impozitele directe și indirecte

În decursul timpului, impozitele directe au evoluat odată cu dezvoltarea economiei, ele stabilindu-se pe diferite obiecte materiale, genuri de activități, pe venituri sau pe averi. Fiind individualizate, impozitele directe constituie cea mai veche formă de impunere. În primele decenii ale secolului al XX-lea, impozitele așezate pe obiecte, materiale și genuri de activități (adică impozitele de tip real) au fost înlocuite treptat cu impozitele stabilite pe diferite venituri (salarii, profit, rentă) sau pe avere (mobiliară sau imobiliară), adică cu impozite de tip personal.

Începând cu ultimele decenii ale secolului al XIX-lea, datorită creșterii continue a cheltuielilor publice, sporul de venituri realizat de stat prin introducerea impozitelor personale nu a fost suficient pentru acoperirea acestora, astfel încât s-a recurs și la impunerea indirectă. Deoarece impozitele directe sunt nominative, reglementate în funcție de mărimea venitului sau a averii și au termene de plată stabilite și cunoscute în anticipație, ele sunt preferabile față de impozitele indirecte.

Impozitele directe prezintă următoarele avantaje:

- constituie venituri sigure pentru stat, cunoscute din timp și pe care statul se poate baza la anumite intervale de timp;

– îndeplinesc obiective de justiție fiscală, deoarece sunt exonerate veniturile necesare minimumului de existență;

– se calculează și se percep relativ ușor.

Impozitele directe prezintă și următoarele dezavantaje:

– nu sunt agreabile plătitorilor;

– se apreciază că nu sunt productive, deoarece conducerea statelor nu ar avea interes să devină nepopulare, prin creșterea acestor impozite;

– pot genera abuzuri în ce privește așezarea și încasarea impozitelor.

Impozitele reale

Impozitele reale au fost larg utilizate în perioada capitalismului ascendent. În primele stadii de dezvoltare a capitalismului, când pământul reprezenta principalul mijloc de producție, în anumite țări europene a fost introdus impozitul funciar (pe pământ). Mărimea acestui impozit se stabilea pe baza unor criterii ca, de exemplu:

– numărul plugurilor utilizate în vederea prelucrării pământului;

– suprafața terenurilor cultivate;

– calitatea terenurilor cultivate;

– mărimea arenzii;

– prețul pământului etc.

Utilizarea acestor criterii în stabilirea impozitului funciar, nu permitea stabilirea reală și corectă a capacității de plată a proprietarului funciar, deoarece se aveau în vedere numai unii dintre factorii care influențau nivelul producției agricole. De aceea, un pas important în stabilirea mai aproape de realitate a impozitului funciar l-a reprezentat introducerea cadastrului. Cadastrul reprezintă atât acțiunea de descriere a bunurilor funciare din fiecare localitate, cu precizarea veniturilor pe care le produc, cât și registrele în care figurează înscrși contribuabilii cu bunurile lor, pe baza cărora se stabileau impozitele directe. Cadastrul este, de fapt, starea civilă a terenurilor și a fost folosit nu numai pentru impozitul funciar, ci și pentru alte impozite, denumite cadastrale.

În afară de pământ, impozitul real s-a calculat și pentru clădiri în funcție de destinația lor (locuințe, magazine, birouri etc.). Stabilirea impozitului pe clădiri avea la bază, de asemenea, anumite criterii, cum sunt:

– numărul și destinația camerelor;

– suprafața construită;

– numărul ușilor, ferestrelor și al coșurilor;

Utilizarea acestor criterii nu asigura o imagine clară asupra mărimii obiectului impozabil, iar impunerea devenea inequitabilă. Pentru impunerea acestora, a fost instituit impozitul pe activitățile industriale, comerciale și profesiile libere, stabilit pe baza anumitor criterii de ordin exterior, ca de exemplu:

- mărimea localității în care se desfășurau aceste activități;
- natura întreprinderii (atelier, fabrică, comerț cu ridicata, comerț cu amănuntul etc.);
- mărimea capitalului;
- numărul lucrătorilor;
- capacitatea de producție;
- forța motrice folosită, etc.

Nici acest impozit nu era așezat în funcție de capacitatea contributivă a plătitorului și nu asigura echitate fiscală.

Dezvoltarea industriei și comerțului a generat extinderea relațiilor de credit, a activității bancare și a comerțului cu hârtii de valoare. În aceste condiții a apărut o categorie de persoane care s-a ocupat cu plasarea propriilor capitaluri bănești în operații speculative, iar pentru impunerea acestora s-a introdus impozitul pe capitaluri bănești. Acest impozit se stabilea fie pe baza sumei dobânzilor pe care debitorul le plătea pentru capitalul luat cu împrumut, fie în funcție de volumul dobânzilor pe care creditorul le încasa pentru capitalul acordat cu împrumut. Și acest impozit a avut un randament fiscal scăzut, deoarece atât debitorul cât și creditorul nu erau interesați să informeze corect organele fiscale despre relațiile de credit existente între ei, pentru a se sustrage de la obligațiile de plată

IMPOZITUL PE VENIT

Forma de bază a impozitelor personale, impozitele pe venit, au fost introduse în perioada când s-a înregistrat o diferențiere suficientă a veniturilor realizate de diferite categorii sociale.

Impozitul pe veniturile persoanelor fizice

La plata acestui impozit sunt supuse persoanele fizice care au domiciliul sau rezidența într-un anumit stat, precum și persoanele nerezidente care realizează venituri din surse aflate pe teritoriul aceluia stat, cu unele excepții prevăzute de lege.

De la plata impozitului pe venit sunt scutiți, frecvent, suveranii și familiile regale, diplomații străini acreditați în țara respectivă (cu condiția reciprocității), uneori militarii,

instituțiile publice și persoanele fizice care realizează venituri sub nivelul minimului neimpozabil.

Obiectul impozabil îl reprezintă veniturile obținute din industrie, agricultură, comerț, bănci, asigurări, profesii libere și din orice alte domenii de activitate, de către proprietari, întreprinzători, mici meșteșugari, muncitori, funcționari, liber-profesioniști.

Venitul impozabil reprezintă suma care rămâne după ce se efectuează anumite scăzăminte din venitul brut, cum sunt:

- cheltuielile de producție;
 - sumele prelevate la fondul de amortizare și la cel de rezervă;
 - primele de asigurare plătite;
 - dobânzile plătite pentru creditele primite
- contribuțiile la asigurările de boală, de accidente și șomaj, precum și la casele de pensii;
- pierderile provocate de calamități naturale etc.

De regulă, impozitul pe venit este o impunere individuală, fiind așezat pe fiecare persoană care a realizat venituri. Există și situații când veniturile se obțin în comun de mai multe persoane și nu pot fi individualizate (cum ar fi de pildă impozitul agricol.

În practica fiscală se întâlnesc două sisteme de așezare a impozitelor pe veniturile persoanelor fizice, și anume:

- sistemul impunerii separate, care presupune fie o impunere diferențiată pentru fiecare categorie de venit în funcție de natura acestuia, fie instituirea mai multor impozite, care vizează fiecare în parte venitul obținut dintr-o anumită sursă;
- sistemul impunerii globale, care presupune cumularea tuturor veniturilor realizate de o persoană fizică, indiferent de sursa de proveniență și supunerea venitului cumulat unui singur impozit.

Impunerea globală a veniturilor realizate de persoanele fizice este cea mai des întâlnită, ea utilizându-se în țări ca: SUA, Germania, Franța, Italia, Belgia, Marea Britanie, Ungaria, România, etc.

Pentru stabilirea impozitului pe veniturile persoanelor fizice se utilizează cote proporționale sau progresive. Cea mai frecvent utilizată este impunerea în cote progresive pe tranșe de venit.

De regulă, impozitul pe veniturile persoanelor fizice se stabilește anual, pe baza declarației de impunere întocmită de subiectul impozitului. După stabilirea impozitului

datorat statului, acesta se înregistrează în debitul contribuabilului în registrul de rol. De regulă, încasarea impozitului stabilit asupra veniturilor din salarii, dobânzi, rente, dividende ș.a, se realizează prin stopaj la sursă, iar impozitul asupra celorlalte venituri se încasează direct de la contribuabili.

Impozitul pe venitul persoanelor fizice în România

Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din salarii și din cedarea folosinței bunurilor trebuie să completeze și să depună la organul fiscal competent o declarație de venit anual global, precum și declarații speciale. Declarațiile speciale se depun de toți contribuabilii care realizează venituri din activități independente, precum și venituri din cedarea folosinței bunurilor, la organul fiscal unde se află sursa de venit. Pe baza declarației de venit global, organul fiscal competent calculează impozitul aferent prin aplicarea cotelor prevăzute de lege. După calcularea impozitului, organul fiscal emite o decizie de impunere în care se menționează și diferențele de impozit anual rămase de plată sau impozitul anual de restituit. Perioada impozabilă este anul fiscal, care corespunde anului calendaristic.

Nu sunt impozabile următoarele venituri:

- ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, buget fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, inclusiv indemnizația de maternitate și pentru creșterea copilului, precum și cele de aceeași natură primite de la terțe
- persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă;
- sumele încasate din asigurări de bunuri, de accidente, de risc profesional și din altele similare, primite drept compensație pentru paguba suportată;
- sumele primite drept despăgubiri pentru pagubele suportate ca urmare a calamităților naturale, precum și pentru cazurile de invaliditate sau de deces, conform legii;
- contravaloarea cupoanelor ce reprezintă bonuri de valoare care se acordă cu titlu gratuit persoanelor fizice, conform dispozițiilor legale în materie;
- contravaloarea echipamentelor tehnice, echipamentului individual de protecție și de lucru, alimentației de protecție, medicamentelor și materiilor igienico-sanitare, acordate potrivit legislației în vigoare;
- alocația individuală de hrană acordată sub forma tichetelor de masă, suportată integral de angajator și hrana acordată potrivit dispozițiilor legale;

- veniturile obținute ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile corporale din patrimoniul personal, exclusiv cele obținute din transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare și părților sociale;
- sumele primite pentru acoperirea cheltuielilor de natura celor de transport, cazare, indemnizația sau diurna acordată pe perioada delegării și detașării în altă localitate (în țară și în străinătate), precum și cazul deplasării (în cadrul localității) în interesul serviciului, inclusiv sumele primite pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;
- drepturile în bani și în natură primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii militari ai instituțiilor de învățământ militar și civile;
- bursele primite de persoanele care urmează orice formă de școlarizare sau zit final pe venitul din pensii.

Impozitul pe venitul net din activități agricole se calculează prin aplicarea unei cote de 15% asupra venitului net, impozitul fiind final. Venitul net din activități agricole se poate calcula pe bază de norme de venit, pe unitatea de suprafață cultivată sau în sistem real, prin utilizarea datelor din contabilitatea în partidă simplă.

Venitul sub formă de premii dintr-un singur concurs se impune, prin reținere la sursă, cu o cotă de 10% aplicată asupra venitului net. Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținere la sursă, cu o cotă de 20% aplicată asupra venitului net.

Impozitele pe avere

În practica fiscală internațională, impozitele pe avere se prezintă sub următoarele forme:

- impozite asupra averii propriu-zise;
- impozite pe circulația averii;
- impozite pe sporul de avere sau pe creșterea valorii averii.
- Impozitele asupra averii propriu-zise

Impozitele asupra averii propriu-zise pot fi întâlnite atât ca impozite stabilite asupra averii, dar plătite din veniturile obținute de pe urma averii respective, cât și ca impozite instituite pe substanța averii.

Impozitele cele mai frecvente asupra averii propriu-zise sunt: impozitul pe proprietăți imobiliare și impozitul asupra întregii averi (impozit pe activul net).

Impozitul pe proprietăți imobiliare se întâlnește cel mai adesea sub forma impozitelor asupra terenurilor și clădirilor; Are ca bază de impunere fie valoarea de înlocuire sau valoarea declarată de proprietar, fie veniturile capitalizate privind bunurile respective; cotele de impunere sunt în general scăzute.

Impozitul asupra întregii averi are ca obiect întreaga avere mobilă și imobilă pe care o deține un contribuabil. În unele țări (de exemplu Suedia, Austria, Germania, Luxemburg, etc.) la plata acestui impozit sunt supuse atât persoanele fizice, cât și cele juridice, iar în alte țări (Danemarca, Olanda, Franța) acest impozit este plătit numai de persoanele fizice.

Pentru calcularea lui se folosesc fie cotele progresive (în Suedia, Danemarca, Elveția, Franța etc.), fie cotele proporționale (în Germania, Austria, Olanda, Luxemburg etc.).

- impozitul pe donații;
- impozitul pe actele de vânzare-cumpărare a unor bunuri imobile;
- impozitul pe hârtiile de valoare (acțiuni, obligațiuni etc.);
- impozitul pe circulația capitalurilor și a efectelor comerciale ș.a.

În cazul impozitului pe succesiuni, obiectul impunerii îl constituie averea primită drept moștenire de o persoană fizică. Se stabilește fie global pentru întreaga avere lăsată moștenire (ca de exemplu în SUA, Australia, Marea Britanie etc.), fie separat pentru partea de avere ce revine fiecărui moștenitor (ca de exemplu în Germania, Belgia, Franța, Suedia etc.). Se calculează pe baza unor cote progresive, iar nivelul acestora se diferențiază atât în funcție de valoarea averii care face obiectul succesiunii, cât și în funcție de gradul de rudenie dintre persoana decedată și moștenitorul acesteia (la aceeași valoare a averii lăsată moștenire, impozitul este cu atât mai mare, cu cât succesorul este rudă mai îndepărtată cu persoana decedată). Vizează numai circulația bunurilor între persoanele fizice.

Impozitul pe donații a fost introdus pentru a preveni ocolirea plății impozitului pe succesiuni, când are loc efectuarea de donații de avere în timpul vieții. Obiectul impozitului îl constituie averea primită drept donație de către o persoană. Impozitul cade în sarcina persoanei care primește donația (care se numește donatar) și se calculează pe baza unor cote progresive al căror nivel este influențat de:

- valoarea averii donate;
- gradul de rudenie între donator și donatar; momentul și scopul donației (uneori).

Impozitul pe actele de vânzare-cumpărare a unor bunuri mobile și imobile se utilizează frecvent; cade în sarcina cumpărătorilor și se calculează fie pe baza unor cote proporționale, fie pe baza unor cote progresive.

Impozitele pe sporul de avere sau pe creșterea valorii averii Impozitele pe sporul de avere sau pe creșterea valorii averii au ca obiect sporul de valoare pe care l-au înregistrat unele bunuri în cursul unei perioade de timp; În această categorie se includ:

- impozitul pe plusul de valoare imobiliară;
- impozitul pe sporul de avere dobândit în timp de război.

Impozitul pe plusul de valoare imobiliară a fost introdus pentru impunerea sporului de valoare înregistrat de anumite bunuri imobiliare (clădiri, terenuri) în perioada de la cumpărare și până la vânzare, fără ca proprietarul să fi efectuat o cheltuială în acest scop. Subiectul impozitului este vânzătorul bunurilor imobiliare, iar obiectul supus impunerii este diferența între prețul de vânzare și prețul de cumpărare al bunului respectiv.

În cazul impozitului pe sporul de avere dobândit în timp de război, obiectul impozitului îl constituie averea dobândită în timpul sau ca urmare nemijlocită a războiului. Deși se calcula în cote progresive, el n-a avut un randament ridicat, deoarece existau multiple modalități de sustragere de la impunere și se plătea în moneda depreciată de inflație.

În ceea ce privește impozitele pe avere în România, ele se întâlnesc atât sub forma unor impozite pe averea propriu-zisă, cât și a impozitelor pe circulația averii.

IMPOZITELE INDIRECTE

Impozitele indirecte prezintă următoarele trăsături caracteristice:

- Se percep la vânzarea mărfurilor și serviciilor prin adăugarea unor cote de impunere la prețurile și tarifele acestora;
- Se incasează de la toate persoanele care cumpără mărfurile și serviciile supuse impunerii indirecte, indiferent de veniturile, averea sau situația personală a acestora;
- Se stabilesc în cote proporționale asupra prețului mărfurilor supuse vânzării și serviciilor sau în sumă fixă pe unitatea de măsură a acestora;
- Au un pronunțat caracter regresiv, datorită discrepanței dintre mărimea veniturilor diferitelor categorii sociale. (În condițiile în care la impozitele pe venit contribuabilii cu venituri situate sub minimul neimpozabil sunt scutiți de impozit, iar la impozitele indirecte nu se acordă nici un fel de scutire);

– Au un caracter inequitabil, deoarece nu prevăd venit minim neimpozabil, nu cuprind anumite facilități în cazul celor care au copii sau persoane în întreținere și, totodată, avantajează persoanele cu venituri mari;

– Se virează la bugetul public de către producători, comercianți, însă sunt suportate de către consumatori, fiind incluse în prețurile mărfurilor sau tarifele serviciilor; în acest sens există o neconcordanță între plătitorul acestora la buget și suportatorul lor real;

– Utilizarea lor, ca și în cazul impozitelor directe, conduce la scăderea nivelului de trai al populației, deoarece, prin reducerea veniturilor reale, se diminuează puterea de cumpărare a populației;

– Mărimea acestora este necunoscută de consumatori, fiind „camuflată” în prețuri sau tarife;

– Manifestă o sensibilitate sporită față de conjunctura economică (de pildă, când o economie are o evoluție ascendentă, impozitele indirecte pot avea un randament fiscal ridicat și invers în situația de recesiune economică);

Perceperea lor este comodă și reclamă un cost relativ redus.

Aportul impozitelor la formarea veniturilor fiscale ale statului diferă, de regulă, în funcție de nivelul de dezvoltare economică astfel:

➤ în țările dezvoltate, aportul impozitelor indirecte este mai mic decât cel al impozitelor directe, iar ponderea impozitelor indirecte în totalul încasărilor fiscale cunoaște diferențieri de la o țară la alta;

➤ în țările în curs de dezvoltare, de regulă, ponderea impozitelor indirecte o devansează pe cea a impozitelor directe, datorită nivelului mediu scăzut al veniturilor și averii realizate și deținute de majoritatea populației acestor țări.

Impozitele indirecte se manifestă sub următoarele forme:

- taxe de consumație;
- venituri din monopoluri fiscale;
- taxe vamale;
- alte taxe.

Taxele de consumație

Taxele de consumație reprezintă, în cazul țărilor dezvoltate, cel mai important impozit indirect, iar în țările în curs de dezvoltare dețin o pondere însemnată în totalul încasărilor provenite din impozitele indirecte.

Taxele de consumație sunt impozite indirecte care se includ în prețul de vânzare al mărfurilor fabricate și realizate în interiorul țării care percepe impozitul.

Se percep taxe de consumație, de regulă, asupra mărfurilor de larg consum, care pot diferi ca structură de la țară la țară. Printre aceste mărfuri se regăesc ce o marfă până ajunge la consumator) fie în momentul vânzării mărfii către producător (și se numește taxă de producție), fie în stadiul comerțului cu ridicata sau cu amănuntul (și se numește impozit pe circulație sau impozit pe vânzare).

În funcție de baza de calcul, impozitul pe cifra de afaceri apare sub formă fracționată, deoarece se calculează pe fiecare verigă care intervine în realizarea și valorificarea mărfii.

Taxele de consumație sunt impozite indirecte cuprinse în prețul de vânzare al mărfurilor produse și realizate în interiorul țării. Mărfurile asupra cărora se percep taxele de consumație sunt, în general, cele de larg consum (zahărul, pâinea, uleiul, berea etc.).

Taxele de consumație îmbracă forma taxelor pe anumite produse, denumite accize, fie forma unor taxe generale pe vânzări, când se percep la vânzarea tuturor mărfurilor.

Accizele sunt așezate asupra unor produse care se consumă în cantități mari și care nu pot fi înlocuite de cumpărători cu altele. Astfel accizele se instituie asupra unor produse care au o cerere neelastică cum sunt: vinul, berea, țigările, produsele petroliere. Taxele de consumație pe produs (accizele) se calculează fie în sumă fixă, fie în baza unor cote procentuale aplicate asupra prețului de vânzare. Produsele provenite din impozit trebuie să fie impuse cu aceleași taxe ca și produsele indigene, iar cele destinate exportului sunt, de regulă, scutite de impozit. Cotele la accize diferă de la o țară la alta și de la produs la produs. Accizele sunt deseori utilizate ca instrumente pentru înfăptuirea unor efecte sociale (reducerea consumului de alcool, al produselor din tutun etc.).

Accizele reprezintă un impozit general de stat, stabilit pentru unele mărfuri de consum,

Subiecți ai impunerii sunt: persoanele fizice și juridice, care prelucrează, fabrică sau importă mărfuri supuse accizelor,

Obiecte ale impunerii sunt mărfurile supuse accizelor și licențele pentru activitatea în domeniul jocurilor de noroc.

Baza impozabilă o constituie:

- pentru mărfurile supuse accizelor:

a) volumul în expresie naturală, dacă cotele accizelor, inclusiv în cazul importului, sunt stabilite în sumă absolută la unitatea de măsură a mărfii;

b) valoarea mărfurilor, fără a ține cont de accize și TVA, dacă pentru aceste mărfuri sunt stabilite cote ad-valorem în procente ale accizelor;

c) valoarea în vamă a mărfurilor importate, dacă pentru mărfurile în cauză sunt stabilite cote ad-valorem în procente ale accizelor;

Cotele accizelor se stabilesc:

a) în sumă absolută la unitatea de măsură a mărfii. Spre exemplu, accizele la un șir de mărfuri constituie, după cum urmează, pentru: un litru de șampanie --2 lei; un litru de bere – 0,80; țigarete fără filtru – 3 lei; o tonă de benzină auto –1800 lei; o tonă de motorină –750 lei etc.

b) ad-valorem în procente de la valoarea de piață a mărfii. Astfel, la un șir de mărfuri cotele de acciz constituie pentru: icre roșii – 20%, icre negre – 25% din valoarea în lei, articole de giuvaergie din metale prețioase – 10% din valoarea în lei;

Notă. Cotele accizelor sunt expuse conform Codului Fiscal, dar unele din acestea sunt periodic modificate.

Modul de calculare și termenele de achitare a accizelor. Subiecții impunerii care expediază (transportă) mărfuri supuse accizelor din încăperea de acciz (totalitatea încăperilor unde aceste mărfuri se fabrică sau se depozitează), calculează accizele și le achită până la momentul expedierii mărfurilor din încăperea de acciz, conform cotelor stabilite. Accizele la mărfurile importate se calculează și se achită de către subiecții impunerii o dată cu achitarea taxelor vamale

Mărfurile supuse accizelor, cum sunt vodca, lichiorurile și alte băuturi spirtoase, vinurile din struguri ect., comercializate sau importate sînt posibile marcării obligatorii cu timbru de acciz. Marcarea se efectuează în timpul fabricării mărfurilor, pînă la importarea acestora sau pînă la expedierea lor din încăperea de acciz.

a) Înlesniri la plata accizelor.

Accizele nu se achită la importarea următoarelor mărfuri supuse accizelor:

- a) definite ca ajutoare umanitare în modul stabilit de guvern;
- b) definite ca asistență tehnică, acordată de organizațiile de stat sau internaționale;
- c) destinate folosinței oficiale a misiunilor diplomatice;

Accizele nu se achită în cazul în care subiectul exportă mărfuri supuse accizelor

Înregistrarea subiecților impunerii. Persoanele juridice și persoanele fizice care preconizează să se ocupe cu fabricarea mărfurilor posibile impunerii cu accize, sînt obligate să

primească certificatul de acciz pînă a începe desfășurarea activității în cauză, în baza cererii depuse

În afară de accize se întîlnesc și taxele generale pe vânzări, ca regulă, sub forma impozitului pe cifra de afaceri. Din punct de vedere al verigii la care se încasează, impozitul pe cifra de afaceri poate îmbrăca forma impozitului cumulativ și forma impozitului unic.

Impozitul cumulativ presupune ca mărfurile să fie impuse la toate verigile prin care trec din momentul ieșirii lor în producție și pînă cînd ajung la consumator. Acest impozit se mai numește impozit “bulgăre zăpadă”, deoarece în cazul lui se percepe impozit de la impozit.

Impozitul pe cifra de afaceri unic se încasează o singură dată indiferent de numărul verigilor prin care trece o marfă, de la producător la consumator.

Din punct de vedere al bazei de calcul, impozitul pe cifra de afaceri cunoaște forma impozitului pe cifra de afaceri netă.

Impozitul pe cifra de afaceri brută se calculează prin aplicarea cotei de impozit asupra întregii valori a mărfurilor vândute, care include și impozitul plătit la verigile anterioare. În cazul mărfurilor exportate, în unele țări se restituie exportatorilor impozitul aferent mărfurilor vândute în străinătate.

Impozitul pe cifra de afaceri netă se aplică numai asupra diferenței dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare, adică doar asupra valorii adăugate de către fiecare participant la procesul de producție și circulație al mărfii respective. Acest impozit e mai progresiv ca cel anterior, deoarece rămîne neschimbat indiferent de numărul de verigi prin care trece. Acest impozit în multe țări europene poartă denumirea de taxă pe valoare adăugată. Ca regulă taxa pe valoare adăugată se aplică în cote procentuale de la prețul de vânzare din stadiul respectiv, obținîndu – se astfel taxa asupra prețului de vânzare din care se deduce taxa aferentă prețului de vânzare din stadiul anterior. Taxa pe valoare adăugată este vărsată la buget de către fiecare întreprindere și se suportă de către consumatorii mărfurilor respective odată cu răscumpărarea lor.

Taxa pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată(TVA) este un impozit general de stat, care reprezintă o formă de colectare la buget a unei părți a valorii mărfurilor livrate, serviciilor prestate care sînt supuse impozitării.

Subiecții impozabili sînt persoanele fizice și juridice care sunt înregistrate sau trebuie să fie înregistrate ca plătitori de TVA, inclusiv acele persoane ce importă mărfuri și servicii cu excepția persoanelor fizice ce importă mărfuri de uz sau consum personal, a căror valoare nu depășește limita stabilită în legea bugetului pe anul respectiv.

Obiecte impozabile constituie:

a) livrarea mărfurilor, serviciilor de către subiecții impozabili, reprezentând rezultatul activității lor de întreprinzător;

b) importul mărfurilor cu excepția mărfurilor de uz sau consum personal importate de persoane fizice, a căror valoare nu depășește limita stabilită de legislația în vigoare, importate de către persoanele fizice;

c) importul serviciilor cu excepția serviciilor importate aferente produselor compensatoare rezultate din regimul de perfecționare pasivă.

Monopolurile fiscale

Statul instituie monopolurile asupra producției și vânzării unor mărfuri ca: tutun, sare, alcool, cărți de joc și alte produse specifice. Monopolurile fiscale în funcție de sfera lor de cuprindere pot fi depline sau parțiale. Monopolurile fiscale depline se instituie de către stat asupra producției dar și asupra comerțului cu ridicata și cu amănuntul a unor mărfuri.

În schimb, monopolurile parțiale se instituie fie numai asupra producției și comerțului cu ridicata, fie numai asupra comerțului cu amănuntul.

Printre țările în care monopolurile fiscale aduc încasări relativ importante, putem menționa: Italia(asupra tutunului, chibriturilor); Germania(asupra băuturilor alcoolice); Spania (asupra tutunului și alcoolului).

Veniturile realizate de stat de pe urma monopolurilor fiscale sînt formate pe de o parte din profitul creat în procesul de producere a acestor mărfuri, iar pe de altă parte, din impozitul indirect cuprins în preț, care se încasează de la consumatorii mărfurilor respective. Deoarece numai statul vinde astfel de mărfuri, el poate stabili un preț în care să fie inclus și un asemenea impozit.

Taxele vamale

Taxele vamale se percep de stat asupra importului, exportului și tranzitului de mărfuri.

Taxele vamale de export se întîlnesc cu o frecvență redusă, deoarece statele sînt interesate în calea cea mai importantă sursă de realizare a resurselor valutare.

Taxele vamale de tranzit se instituie asupra mărfurilor care fac obiectul comerțului exterior, cu ocazia trecerii acestora pe teritoriul unei terțe țări. În condițiile actuale taxele vamale de tranzit nu se practică decît în cazuri rare.

În prezent taxele vamale cel mai des întîlnite sînt cele asupra importului de mărfuri.

Taxele vamale de import se percep asupra valorii mărfurilor importante, în momentul în care trece frontiera țării importatoare. Taxele vamale au un rol de egalizare, deoarece conduce la apropierea nivelului prețului mărfii importate de nivelul prețului mărfii (similare) indigene.

Perceperea taxelor vamale de import conduce la majorarea prețului produsului importat, care astfel ajunge la un nivel ce depășește frecvent prețul acestuia din țara exportatoare.

După forma lor de exprimare, taxele vamale pot fi de trei feluri:

1. Taxe vamale ad – valorem, care se exprimă ca procent din valoarea mărfurilor importate;
2. Taxe vamale specifice, care sînt stabilite ca sumă fixă pe unitatea fizică de marfă importată (tonă, bucată ect.);
3. Taxele vamale compuse, ce apar ca o combinație a primelor două.

În funcție de nivelul lor taxele vamale grupează în:

1. taxe vamale în condiția clauzei națiunii cele mai favorizate se aplică la importul de mărfuri pe care o țară (membră a Acordului General pentru Tarife și Comerț) îl efectuează din țările membre ale aceluiași organism, sau din alte țări cu care acesta are acorduri bilaterale, pe baza cărora își acordă reciproc clauza națiunii celei mai favorizate;
2. taxele vamale autonome se aplică la importul pe care o țară îl efectuează din țări cu care nu întreține relații bazate pe clauza națiunii celei mai favorizate. Aceste taxe au un nivel mai ridicat ca cele din prima categorie;
3. taxele vamale preferențiale se practică în relațiile comerciale dintre țările care fac parte din diferite uniuni vamale închise. Taxele vamale preferențiale au un nivel mai redus decît cele în regimul clauzei națiunii celei mai favorizate.

Practicarea de către stat a unei politici vamale înseamnă, de fapt, reducerea sau chiar eliminarea taxelor vamale la importul de mărfuri efectuat în alt stat, care beneficiază de asemenea preferințe.

Taxele vamale în România →Sunt reglementate de Legea privind Codul Vamal al României nr.86/2006 →Taxele vamale practicate sunt menționate în tariful vamal (TARIC - RO) fiind specificate pentru fiecare categorie de produse taxele vamale exprimate în procente, precum și cele rezultate din aplicarea măsurilor tarifare preferențiale. →Tariful Integrat al Comunității Europene – TARIC - a fost stabilit în baza Articolului 2 al Regulamentului Consiliului nr. 2658/87/CEE de la 2 iulie 1987 privind nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun; → Baza de date TARIC este utilizată de administrațiile vamale din Statele Membre pentru procesarea declarațiilor vamale de import / export din / către țări terțe; totodată, el este un instrument util de informare pentru operatorii economici; →Baza de date TARIC-RO conține, în plus față de baza de date TARIC, măsurile naționale referitoare la restricțiile impuse prin diverse acte normative naționale cu implicații în activitatea vamală.

Caracteristica generală a taxelor.

Taxele sînt plăți efectuate de persoane fizice și juridice pentru serviciile prestate acestora de instituțiile publice. Taxele întrunesc o serie de atribute specifice impozitelor, și anume: obligativitatea, nerambursabilitatea, dreptul de urmărire în caz de neplată.

După natura lor taxele pot fi:

- *taxe judecătorești*, încasate de instanțele jurisdicționale pentru acțiunile introduse spre judecare de către diferite persoane fizice și juridice;
- *taxe de notariat*, care se plătesc pentru eliberarea, legalizarea sau autentificarea de acte, copii etc, încasate de notariate;
- *taxe de consulare*, care sînt încasate de consulate pentru eliberarea certificatelor de origine, acordarea de vize ș.a.;
- *taxe de administrație*, care se încasează de diferite organe ale administrației de stat pentru eliberări de permise, autorizații, legitimații etc. la cererea anumitelor persoane.

După operațiunea care se efectuează și urmează a fi taxată, taxele pot fi:

- taxe de timbru;
- taxe de înregistrare.

Taxele de timbru se percep la efectuarea de către instituțiile publice a unor operații, cum sînt: autentificarea de acte, eliberarea unor documente (de exemplu, buletine de identitate, pașapoarte etc), legalizări de acte etc. încasarea acestor taxe se face prin aplicarea de timbre fiscale.

Taxele de înregistrare se percep la vânzări de imobile, la constituirea, fuzionarea sau lichidarea societăților de capital. Aceste taxe se percep și asupra fiecărei operații de vânzare și, respectiv, cumpărare la bursă etc.

Atît taxele de timbru, cît și cele de înregistrare pot fi stabilite fie ad valorem (atunci cînd acțiunile sau faptele supuse taxării sînt evaluate în formă monetară și cînd taxa se calculează prin aplicarea unor cote procentuale la valoarea respectivă), fie în sume fixe, în toate celelalte cazuri. încasarea taxelor se poate face în numerar sau prin aplicarea de timbre fiscale.

CONCLUZII

Impozitul reprezintă prelevarea obligatorie a unei părți din venitul și/sau averea unei persoane fizice și juridice fără contraprestație imediată sau directă și nerambursabilă pentru satisfacerea intereselor de ordin general.

Taxa reprezintă suma de bani plătită de o persoană fizică sau juridică de regulă pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, o instituție publică sau un serviciu public.

Trăsăturile impozitului:

- caracterul obligatoriu
- caracterul nerambursabil
- absența contraprestației directe

Rolul impozitelor se manifestă pe trei planuri: → pe plan financiar, în sensul că impozitele constituie modul principal de procurare a resurselor bănești necesare acoperirii cheltuielilor publice. → pe plan economic, rolul se manifestă prin intermendiul măsurilor pe care acesta le ia de a interveni în activitatea economică cu ajutorul impozitelor. → pe plan social, avem rolul de distribuire a unei părți din PIB.

Subiectul impozitului este persoana fizică sau juridică obligată prin lege la plata impozitului. → Suportatorul (destinatarul) impozitului este persoana care suportă în mod efectiv impozitul. → Obiectul impunerii îl reprezintă materia supusă impunerii. → Sursa impozitului arată din ce anume se plătește impozitul. → Unitatea de impunere reprezintă unitatea de măsură care exprimă dimensiunea obiectului impozabil. → Cota impozitului reprezintă impozitul aferent unei unități de impunere. → Asieta reprezintă totalitatea măsurilor care se iau de către organele fiscale în legătură cu fiecare subiect impozabil, pentru identificarea obiectului impozabil, stabilirea mărimii materiei impozabile și determinarea impozitului datorat statului. → Termenul de plată indică data până la care impozitul trebuie achitat statului

BIBLIOGRAFIE

***Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, publicat în Monitorul Oficial nr. 963/30.12.2014, cu modificările și completările ulterioare.

*** <https://www.studocu.com/ro/document/academia-de-studii-economice-din-bucuresti/finante-publice-public-finance/impozite-directe-si-indirecte/82946517>

https://paginamea.rau.ro/filesupload/500609183/05_Teoria_generala_a_impozitelor_c1d1iocjt_x4w.pdf

AUXILIAR CURRICULAR
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

PROF. TOTÎLCĂ MARIA-LELIA

Liceul de Industrie Alimentară Craiova

Cuvânt înainte

Lucrarea de față se adresează elevilor care doresc să își dezvolte personalitatea în mod armonios, dar și cadrelor didactice interesate să valorifice potențialul creator și sensibilitatea artistică, vizând spiritul de competiție, simțul estetic și practic, dar și libertatea de exprimare a copiilor. Astfel, micile talente pot fi descoperite și promovate, punându-se accent pe trezirea interesului pentru lectură și cooperarea în cadrul unei echipe. Ideea acestui proiect are la bază nevoia elevilor de a participa la diferite activități care presupun socializare și creativitate într-un alt mediu decât cel obișnuit.

Activitățile desfășurate în cadrul Proiectului de parteneriat propus pot fi completate prin susținerea la clasă a unor lecții interactive în cadrul cărora vor fi folosite metode, procedee și tehnici de abordare a predării-învățării-evaluării inovative/incluzive pentru a menține viu interesul elevilor.

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

„Citește, deci există!”

Învățarea prin proiecte

„Să-ți placă să citești înseamnă să dai ceasurile de plictiseală, de care nu poți scăpa în viață, pe ceasuri de încântare.” (Montesquieu)

Domeniul și tipul de activitate în care se încadrează: Educație pentru dezvoltare personală

Tipul de proiect: JUDEȚEAN

Scopul proiectului: Dezvoltarea interesului pentru lectură al elevilor.

Obiective generale ale proiectului:

- Creșterea calității procesului instructiv-educativ prin stimularea interesului elevilor față de lectură.

Obiective specifice:

- Transformarea unor cititori ocazionali în cititori activi;
- Conștientizarea rolului cărții în formarea personalității umane;
- Conștientizarea rolului bibliotecii de înmagazinare și diseminarea informației;
- Dezvoltarea creativității plastice a elevilor pe o temă dată.

Organizarea și lansarea proiectului:

- Locațiile fiecărei școli participante și ale altor instituții implicate.

Durata: Proiectul se va desfășura pe parcursul a patru ani școlari.

Activități:

- **Conceperea și discutarea proiectului cu toți partenerii;**
- **Mediatizarea proiectului și îndrumarea elevilor - profesorii coordonatori;**
- **Colectarea lucrărilor realizate și organizarea expoziției cu lucrările rezultate.**

Plan de desfășurare:

- Anunțarea acțiunii, prezentarea proiectului;
- Stabilirea grupelor de elevi care vor participa la proiect;

- Prezentarea cerințelor;
- Îndrumarea de specialitate a elevilor;
- Colectarea lucrărilor;
- Expunerea lucrărilor în instituțiile partenere.
- Transmiterea rezultatelor la școlile participante.

Resurse:

Spațiul de desfășurare:

- Biblioteca școlilor participante;
- Instituții partenere.

Materiale:

- Materiale diverse necesare pentru buna desfășurare a activităților (hârtie, creioane, mape etc. - din surse proprii).

Umane:

- Elevi și cadre didactice de la școlile implicate;
- Specialiști din instituțiile partenere.

Rezultate așteptate:

- Participarea a aproximativ 100 de elevi din școlile implicate în proiect;
- Realizarea unor lucrări reprezentative pentru tema propusă.

Evaluarea proiectului se va face prin:

- Număr de participanți;
- Calitatea rezultatelor obținute.

Activități propuse pentru primul an școlar

Nr. crt.	Activitatea	Data	Responsabil	Evaluare
1.	Pregătirea implementării proiectului la început de an școlar, în unitățile de învățământ	01 – 10 octombrie	Echipa de proiect	Sondaje de opinie cu privire la rezultatele așteptate
	Masă rotundă cu coordonatorii de proiect pentru stabilirea agendei de lucru	10-15 octombrie	Echipa de proiect	
	Realizarea materialelor de informare-educare necesare în proiect și a metodologiei proiectului, în format electronic	15-25 octombrie	Echipa de proiect	
2.	Înscrierea claselor în proiect Formarea grupelor de lucru	10-25 octombrie	Profesorii diriginți	Întocmirea listei elevilor participanți la activitățile propuse
3.	- Organizarea unei vizite de studiu la BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN”, - Înscrierea claselor participante la proiect la activități derulate de către BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN” - Înscrierea claselor participante la proiect la Festivalul Șanselor Tale, la Casa de Cultură „Traian Demetrescu”.	1-25 noiembrie	Echipa de proiect Coordonatori din cadrul parteneriatului	Chestionare de evaluare
4.	Organizarea de către profesorii diriginți a orei tematice „ Lectura și implicațiile ei în modelarea personalității ”.	1-22 decembrie	Echipa de proiect	Chestionare de evaluare
5.	Vizionarea unor filme tematice	15-20 ianuarie	Echipa de proiect	Sondaje de opinie

6.	Ateliere de lucru Realizarea a două platforme de laborator în colaborare cu Biblioteca Județeană și Casa de Cultură.	ianuarie, februarie	Echipa de proiect	Întocmirea listei cu lucrările practice realizate și îndrumări asupra efectuării lucrărilor.
7.	Evaluare intermediară	februarie	Coordonatorul proiectului	Sondaje de opinie cu privire la lucrările practice realizate
8.	Ateliere de lucru Activități online	martie – aprilie	Echipa de proiect	Întocmirea listei cu lucrările practice realizate și îndrumări asupra efectuării lucrărilor.
9.	Colectarea de materiale pentru expoziția și concursul de la Casa de Cultură „Traian Demetrescu” .	martie	Echipa de proiect	Exerciții de redactare și creație artistică
10.	Redactarea și lansarea unei reviste școlare în care vor fi prezentate și date despre produsele realizate și care urmează să fie realizate.	aprilie	Echipa de proiect	Revista școlară
11.	Mese rotunde – dezbateri cu personalități din diverse domenii și reușitele acestora, specialiști: Asociația Culturală BRANART.	01-15 mai	Echipa de proiect	Autobiografii
12	Evaluare finală	15- 30 mai	Coordonatorii de proiect	Demonstrație practică folosind produsele realizate

Activități propuse pentru al doilea an școlar

Nr. crt.	Activitatea	Data	Responsabil	Evaluare
1.	Pregătirea implementării proiectului la început de an școlar, în unitățile de învățământ	01 – 10 octombrie	Echipa de proiect	Sondaje de opinie cu privire la rezultatele așteptate
	Masă rotundă cu coordonatorii de proiect pentru stabilirea agendei de lucru	10-15 octombrie	Echipa de proiect	
	Realizarea materialelor de informare-educare necesare în proiect și a metodologiei proiectului, în format electronic	15-25 octombrie	Echipa de proiect	
2.	Înscrierea claselor în proiect Formarea grupelor de lucru	10-25 octombrie	Profesorii diriginți	Întocmirea listei elevilor participanți la activitățile propuse
3.	<p>- Organizarea unei vizite de studiu la BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN”,</p> <p>- Înscrierea claselor participante la proiect la activități derulate de către BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN”</p> <p>- Înscrierea claselor participante la proiect la Festivalul Șanselor Tale, la Casa de Cultură „Traian Demetrescu”.</p> <p>- Organizarea Concursului județean CITESC, DECI EXIST!, în cadrul Festivalului Șanselor Tale, în</p>	1-25 noiembrie	Echipa de proiect Coordonatori din cadrul parteneriatului	Chestionare de evaluare

	parteneriat cu Casa de Cultură „Traian Demetrescu”.			
4.	Organizarea de către profesorii diriginți a orei tematice „Lectura și implicațiile ei în modelarea personalității”, specialiști: Asociația Culturală BRANART.	1-22 decembrie	Echipa de proiect	Chestionare de evaluare
5.	Vizionarea unor filme tematice	15-20 ianuarie	Echipa de proiect	Sondaje de opinie
6.	Ateliere de lucru Realizarea a două platforme digitale în colaborare cu Biblioteca Județeană „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN”, Casa de Cultură „Traian Demetrescu”, Asociația Culturală Branart. .	ianuarie, februarie	Echipa de proiect	Întocmirea listei cu lucrările practice realizate și îndrumări asupra efectuării lucrărilor.
7.	Evaluare intermediară	februarie	Coordonatorul proiectului	Sondaje de opinie cu privire la lucrările practice realizate
8.	Ateliere de lucru Activități online pe cele două platforme digitale.	martie – aprilie	Echipa de proiect	Întocmirea listei cu lucrările practice realizate și îndrumări asupra efectuării lucrărilor.
9.	Colectarea de materiale pentru expoziția și concursul de la Casa de Cultură „Traian Demetrescu” - CITESC, DECI EXIST!.	martie	Echipa de proiect	Exerciții de redactare și creație artistică
10.	Redactarea și lansarea unei reviste școlare în care vor fi prezentate și date despre produsele realizate și care urmează să fie realizate.	aprilie	Echipa de proiect	Revista școlară

11.	Mese rotunde – dezbateri cu personalități din diverse domenii și reușitele acestora, specialiști: Asociația Culturală BRANART, Facultatea de Litere.	01-15 mai	Echipa de proiect	Autobiografii
12	Evaluare finală	15- 30 mai	Coordonatorii de proiect	Demonstrație practică folosind produsele realizate

Activități propuse pentru al treilea an școlar

Nr. crt.	Activitatea	Data	Responsabil	Evaluare
1.	Pregătirea implementării proiectului la început de an școlar, în unitățile de învățământ	01 – 10 octombrie	Echipa de proiect	Sondaje de opinie cu privire la rezultatele așteptate
	Masă rotundă cu coordonatorii de proiect pentru stabilirea agendei de lucru	10-15 octombrie	Echipa de proiect	
	Realizarea materialelor de informare-educare necesare în proiect și a metodologiei proiectului, în format electronic	15-25 octombrie	Echipa de proiect	
2.	Înscrierea claselor în proiect Formarea grupelor de lucru	10-25 octombrie	Profesorii diriginți	Întocmirea listei elevilor participanți la activitățile propuse
3.	<ul style="list-style-type: none"> - Organizarea unei vizite de studiu la BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN”, - Înscrierea claselor participante la proiect la activități derulate de către BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN” - Înscrierea claselor participante la proiect la Festivalul Șanselor Tale, la Casa de Cultură „Traian Demetrescu”. - Organizarea Concursului județean CITESC, DECI EXIST!, în cadrul Festivalului Șanselor Tale, în 	1-25 noiembrie	Echipa de proiect Coordonatori din cadrul parteneriatului	Chestionare de evaluare

	parteneriat cu Casa de Cultură „Traian Demetrescu”.			
4.	Organizarea de către profesorii diriginți a orei tematice „Lectura și implicațiile ei în modelarea personalității”, specialiști: Asociația Culturală BRANART, Facultatea de Litere.	1-22 decembrie	Echipa de proiect	Chestionare de evaluare
5.	Vizionarea unor filme tematice	15-20 ianuarie	Echipa de proiect	Sondaje de opinie
6.	Ateliere de lucru Realizarea a două platforme digitale în colaborare cu Biblioteca Județeană „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN”, Casa de Cultură „Traian Demetrescu”, Asociația Culturală Branart.	ianuarie, februarie	Echipa de proiect	Întocmirea listei cu lucrările practice realizate și îndrumări asupra efectuării lucrărilor.
7.	Evaluare intermediară	februarie	Coordonatorul proiectului	Sondaje de opinie cu privire la lucrările practice realizate
8.	Ateliere de lucru Activități online pe cele două platforme digitale.	martie – aprilie	Echipa de proiect	Întocmirea listei cu lucrările practice realizate și îndrumări asupra efectuării lucrărilor.
9.	Colectarea de materiale pentru expoziția și concursul de la Casa de Cultură „Traian Demetrescu” - CITESC, DECI EXIST!.	martie	Echipa de proiect	Exerciții de redactare și creație literară
10.	Redactarea și lansarea unei reviste școlare în care vor fi prezentate și date despre produsele realizate și care urmează să fie realizate.	aprilie	Echipa de proiect	Revista școlară

11.	Seminar: Lectura și rolul ei în dezvoltarea personalității - cu personalități din diverse domenii și reușitele acestora, specialiști: Asociația Culturală BRANART, Facultatea de Litere.	01-15 mai	Echipa de proiect	Autobiografii
12	Evaluare finală	15- 30 mai	Coordonatorii de proiect	Demonstrație practică folosind produsele realizate

Activități propuse pentru al patrulea an școlar

Nr. crt	Activitatea	Data	Responsabil	Evaluare
1.	<p>Pregătirea implementării proiectului la început de an școlar, în unitățile de învățământ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Implicarea instituțiilor de învățământ superior (Facultatea de Litere) și a Asociației Culturale Branart în realizarea activităților de pregătire suplimentară și remedială folosind mijloace moderne, inovative. ▪ Identificarea metodelor, procedeele și tehnicilor de abordare a predării- învățării- evaluării prin folosirea inovației și incluziunii (utilizarea platformelor online) cu ajutorul partenerilor de proiect/ instituțiilor implicate 	01 – 10 octombrie	Echipa de proiect	Sondaje de opinie cu privire la rezultatele așteptate
	Masă rotundă cu coordonatorii de proiect pentru stabilirea agendei de lucru	10-15 octombrie	Echipa de proiect	
	Realizarea materialelor de informare-educare necesare în proiect și a metodologiei proiectului, în format electronic	15-25 octombrie	Echipa de proiect	
2.	Înscrierea claselor în proiect Formarea grupelor de lucru	10-25 octombrie	Profesorii diriginți	Întocmirea listei elevilor participanți la

				activitățile propuse
3.	<p>- Organizarea unei vizite de studiu la BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN”,</p> <p>- Înscrierea claselor participante la proiect la activități derulate de către BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN”</p> <p>- Înscrierea claselor participante la proiect la Festivalul Șanselor Tale, la Casa de Cultură „Traian Demetrescu”.</p> <p>- Organizarea Concursului județean CITESC, DECI EXIST!, în cadrul Festivalului Șanselor Tale, în parteneriat cu Casa de Cultură „Traian Demetrescu”.</p>	1-25 noiembrie	Echipa de proiect Coordonatori din cadrul parteneriatului	Chestionare de evaluare
4.	Organizarea de către profesorii diriginți a orei tematice „Lectura și implicațiile ei în modelarea personalității”, specialiști: Asociația Culturală BRANART, Facultatea de Litere.	1-22 decembrie	Echipa de proiect	Chestionare de evaluare
5.	Vizionarea unor filme tematice	15-20 ianuarie	Echipa de proiect	Sondaje de opinie
6.	Ateliere de lucru Realizarea a două platforme digitale în colaborare cu Biblioteca Județeană „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN”, Casa de Cultură „Traian Demetrescu”, Asociația Culturală Branart. .	ianuarie, februarie	Echipa de proiect	Întocmirea listei cu lucrările practice realizate și îndrumări asupra efectuării lucrărilor.
7.	Evaluare intermediară	februarie	Coordonatorul	Sondaje de opinie

			proiectului	cu privire la lucrările practice realizate
8.	Ateliere de lucru Activitati online pe cele două platforme digitale.	martie – aprilie	Echipa de proiect	Întocmirea listei cu lucrările practice realizate și îndrumări asupra efectuării lucrărilor.
9.	Colectarea de materiale pentru expoziția și concursul de la Casa de Cultură „Traian Demetrescu” - CITESC, DECI EXIST!.	martie	Echipa de proiect	Exerciții de redactare și creație literară
10.	Redactarea și lansarea unei reviste școlare în care vor fi prezentate și date despre produsele realizate și care urmează să fie realizate.	aprilie	Echipa de proiect	Revista școlară
11.	Seminar: Limba română – tezaur național - cu personalități din diverse domenii și reușitele acestora, specialiști: Asociația Culturală BRANART, Facultatea de Litere.	01-15 mai	Echipa de proiect	Autobiografii
12	Evaluare finală	15- 30 mai	Coordonatorii de proiect	Demonstrație practică

Esouri realizate în cadrul atelierelor de lucru

LECTURA - UN MOD DE VIAȚĂ

Lectura în viața unui om este primordială. Aceasta îl formează așa cum nimeni altcineva nu o face. În ziua de azi, pentru mulți dintre tineri, lectura rămâne un hobby și mulți renunță parțial sau definitiv la ea.

Lectura reprezintă o formă de petrecere a timpului liber în care ne relaxăm, educăm, ne dezvoltăm mintal, dar ne și îmbogățim vocabularul. Putem spune că totul începe chiar de pe băncile școlii. Începem să citim câteva rânduri dintr-o poezie sau dintr-un fragment, apoi învățăm să scoatem ideile principale. La început citim câteva rânduri, mai târziu pagini și, într-un final, o carte.

Ceea ce mi se pare fascinant este că, prin lectură, putem pătrunde într-o lume total diferită de cea în care trăim, fiind puși în situații noi, petrecute în medii diferite și săvârșite de personaje care, prin comportamentul lor, ne pot influența personalitatea. Citind avem ocazia să ne regăsim în personajele din carte, să trăim în felul nostru sentimentele pe care încearcă să le transmită autorul.

Am convingerea că lectura reprezintă un mod de viață pentru că ne oferă oportunitatea de a trăi sentimente, de a ne identifica uneori cu un personaj, de a avea o viață de poveste..., de a evada din viața cotidiană care uneori ne pune la grele încercări...

De multe ori am întâlnit tineri cu dificultăți în exprimare sau care, deși nu cunosc sensul unor cuvinte, totuși le folosesc, punându-se în situații ridicole. Se pare că lipsa lecturii ne lovește ca un bumerang. Se întoarce împotriva noastră...

Cu siguranță, pentru a avea un limbaj expresiv trebuie să petrecem mult timp în bibliotecă, acolo unde găsim *prieteni* ce nu ne vor trăda niciodată: *carțile*. Mai mult decât atât, ei ne vor ajuta să creștem, să evoluăm, să urcăm treaptă cu treaptă până ce vom deveni *oameni* în adevăratul sens al cuvântului.

Citind o carte vom dobândi liniște interioară, deconectându-ne de la grijile ce ne apasă zi de zi, de la agitația continuă ce freamă în societatea contemporană. Dacă suferim, cititul ne ajută să ne sustragem de la zbuciumul pe care îl avem în inima, să descoperim posibilități noi, să vedem cheia rezolvării problemei. O minte hrănită cu seva lecturii vede ieșirea din orice situație, oricât de grea ar fi.

Informațiile acumulate ne vor folosi în anumite împrejurări. Cititul ne ajută să cunoaștem viața pentru că în cărți sunt dezbătute toate problemele omului, toate riscurile, eșecurile, împlinirile,

dar și reușitele. Poate citind, vom învăța cum să înfruntăm cu optimism anumite dificultăți, nu să clacăm la prima piedică.

Așadar, lectura înseamnă bogăție, nu una materială, ci una spirituală. Pe măsură ce citim ne lărgim orizontul cunoașterii și suntem mai împliniți sufletește. Cărțile sunt cele mai de preț avuții, pentru că din ele aflăm secretul reușitei. În plus, cititul vindecă sufletul...

LECTURA - O CĂLĂTORIE ÎN LUMEA CUNOAȘTERII

De ce este atât de importantă lectura ? De ce să citesc această carte sau pe cealaltă, mulți se întreabă. Aș putea să-mi petrec timpul și altfel, fără a face un efort intelectual. Dar este oare corect să gândesc așa ? Mereu am căutat răspunsuri la aceste întrebări... Și poate mulți alții au gândit la fel...Privind în jur, analizând comportamente, ascultându-i pe cei mai în vârstă am înțeles că lectura ocupă un loc primordial în formarea personalității noastre.

Lectura îți oferă posibilitatea de a te detașa de problemele cotidiene și de a-ți crea o lume proprie, confortabilă, o viață nouă. Ea are puterea de a te face să zâmbești, să râzi în hohote, ba chiar să plângi. Condiția este să alegi o carte care ți se potrivește, care răspunde așteptărilor tale.

Cărțile îl ajută pe cititor să evolueze, să urce treptele devenirii, să descopere lucruri noi, nebănuite, să se transpună într-un univers al imaginației care nu are limite, să călătorească alături de personaj, uneori chiar să se identifice cu acesta ... Astfel, un cititor, cândva neștiutor, poate ajunge cu timpul să fie capabil să ia deciziile potrivite în situații de viață similare cu cele întâlnite în cărțile citite.

De aceea, cred că lectura reprezintă bagajul cu care pornim pe drumul vieții, un bagaj ce poate fi îmbogățit pe parcurs, în funcție de idealurile fiecăruia.

Este știut faptul că un om erudit se face ușor remarcat și este un om puternic, superior, educația fiind o adevărată *carte de vizită* ce îți deschide multe uși spre succes.

Din păcate, azi, în *era tehnologiei*, tinerii s-au îndepărtat de lectură și acest lucru este vizibil în comportamentul lor în societate. Este greu de spus ce e de făcut pentru a remedia acest fapt...

Generația noastră trebuie să conștientizeze că avem o problemă, iar cheia rezolvării ei se află în fiecare dintre noi.

Până la urmă, lectura nu este o activitate oarecare. Ea reprezintă atât un mod de relaxare, cât și o călătorie în trecut sau în viitor pentru a ne lărgi orizontul de cunoaștere. Cărțile pot fi diverse, de la texte literare până la lucrări științifice, un plus de cunoștințe în orice domeniu este bine-venit.

O carte bună îți antrenează mintea și îți poate schimba perspectiva asupra lumii, te pune pe gânduri după ce ai lăsat-o din mână, te determină să meditezi căutând sensuri ascunse. Mai mult decât atât, îți dezvoltă vocabularul și imaginația, spiritul de observație, abilitățile de comunicare cu ceilalți.

Așadar, a citi înseamnă a învăța, iar omul cât trăiește învață, spune o vorbă din bătrâni. Alege să fii diferit !

LECTURA - SUPORT AL DEVENIRII MELE

Trăim în *secolul vitezei* și, din nefericire, nu mai avem nici timpul, nici starea necesară pentru a zăbovi în fața unei cărți, participând alături de eroi la experiențe interesante care mai târziu în viață ne-ar putea fi de folos. Mulți tineri consideră că lectura este inutilă, că nu îi ajută cu nimic și nu găsesc niciun motiv pentru a-și *irosi* timpul cu o astfel de îndeletnicire. Nici nu realizează că lipsa acută a lecturii conduce la o dezvoltare incompletă a personalității, iar acest aspect își va pune amprenta asupra devenirii lor.

Pentru mine, însă, cărțile reprezintă cei mai onești prieteni, pentru că nu m-au trădat niciodată, nu mi-au înșelat așteptările și am regăsit o părticică din mine în personajele preferate. Am admirat-o pe Otilia, o adolescentă volubilă căreia îi plăcea să alerge desculță prin iarbă, un spirit liber, jucăuș, deși aș fi dorit să îi acorde o mai mare atenție lui Felix. Poate că de aceea și pentru mine a rămas *o enigmă*... Și Vitoria Lipan este un personaj aparte; nu și-a găsit liniștea până nu s-a făcut dreptate. Până la urmă, adevărul trebuie să iasă la iveală, iar dreptatea trebuie să primeze. În schimb, Ana mi-a trezit compasiunea. Prea ușor s-a lăsat amăgită de Ion și de aici au pornit toate necazurile ei. Așa am învățat că e bine să te gândești de două ori înainte de a lua o decizie. Nici Ghiță nu s-a gândit la urmări atunci când a intrat în cârdășie cu Lică Sămădăul, sacrificând liniștea familiei sale de dragul banilor. Și exemplele ar putea continua... Cert este că am evitat multe situații neplăcute în viață grație lecturilor mele.

Unii colegi au fost surprinși că studiem basmul cult, spunând că ei nu mai sunt copii și că vremea poveștilor a trecut. Ce naivi ! Când am recitat "Povestea lui Harap-Alb" am văzut lucrurile cu alți ochi. Mi-am dat seama că unele cărți sunt scrise pentru a fi recitite după un timp, deoarece descoperi sensuri pe care nu le-ai desprins la prima lectură. Copil fiind, m-au încântat întâmplările fantastice. Adolescența, însă, a remarcat câteva sfaturi pe care craiul i le-a dat fiului cel mic. Așa a învățat că trebuie să se ferească de oamenii răi și să nu aibă încredere în necunoscuți. În plus, a sesizat că numai după ce treci prin anumite experiențe îi poți înțelege pe cei din jur, fiindu-le sprijin la nevoie. Totuși, e de preferat să înveți din greșelile altora...

De aceea, vreau să subliniez că o carte citită este încă o ancoră în tumultul vieții.

Este evident că prefer beletristica, dar nu neglijez nici celelalte domenii. Sunt texte științifice care mi-au trezit curiozitatea, însă rămân fidelă celor care se adresează sensibilității și imaginației. Poate că într-o zi voi scrie propriul roman, voi fi și eu un creator de destine...Deja am în minte conturate câteva personaje, care, cine știe, vor deveni modele pentru o altă generație...Nu am conștientizat până acum puterea pe care o au cuvintele...o putere creatoare...

SĂ EXERSĂM!

Alege tema preferată și realizează un eseu de excepție!

1. Scrie un eseu nestructurat, de 100 – 200 de cuvinte, având ca temă **prietenia**.
2. Scrie un eseu nestructurat, de 100 – 200 de cuvinte, având ca temă **copilăria**.
3. Scrie un eseu nestructurat, de 100 – 200 de cuvinte, având ca temă **rolul familiei în dezvoltarea armonioasă a copilului**.
4. Scrie un eseu nestructurat, de 100 – 200 de cuvinte, având ca temă **toleranța**.
5. Scrie un eseu nestructurat, de 100 – 200 de cuvinte, având ca temă **stilul de viață sănătos**.

CUPRINS

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL - „Citesc, deci exist!”/ Învățarea prin proiecte

Activități propuse pentru primul an școlar

Activități propuse pentru al doilea an școlar

Activități propuse pentru al treilea an școlar

Activități propuse pentru al patrulea an școlar

Lectura – un mod de viață

Lectura – o călătorie în lumea cunoașterii

Lectura – suport al devenirii mele

Să exersăm!

AUXILIAR CURRICULAR
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
- PENTRU SPRIJIN ȘI ADAPTARE CURRICULARĂ -

PROF. TOTÎLCĂ MARIA-LELIA

Liceul de Industrie Alimentară Craiova

Cuvânt înainte

Prezenta lucrare se adresează atât elevilor de liceu, cât și cadrelor didactice interesate, fiind un auxiliar didactic ce poate fi folosit în cadrul orelor de pregătire remedială.

Cartea conține nouă fișe de lucru ce respectă competențele vizate de programa pentru Examenul Național de Bacalaureat pentru subiectele I și al II-lea, realizate în conformitate cu modelele propuse de Ministerul Educației.

Textele au fost selectate cu atenție pentru a veni în sprijinul elevilor care au întâmpinat dificultăți în învățare, teme abordate fiind de interes în rândul acestora.

Fișele de lucru au fost concepute atât pentru activitatea frontală, individuală, cât și pe grupe de elevi, având un grad mediu de dificultate. Acestea urmăresc să-l pună pe elev în situații care să-i solicite în permanență gândirea și creativitatea.

Materialul propus se vrea a deveni un instrument util atât pentru activitatea remedială, cât și pentru activitatea la clasă.

Fișa de lucru nr. 1

I. Citește următorul text:

Cercetările realizate în ultimul deceniu au dovedit că 95% din populația Globului poate fi încadrată în una dintre aceste trei grupe și că această clasificare este într-o corelație extrem de strânsă cu personalitatea și comportamentul uman. De exemplu, poziționarea într-o anumită categorie poate să sugereze dacă cineva este înclinat să studieze mai îndeaproape științele exacte sau, dimpotrivă, pe cele umaniste. Mai mult, însă, aceste categorii sunt în strânsă legătură și cu preferințele muzicale.

Muzica reflectă tipare de gândire

Studiul realizat la Universitatea Cambridge a scos la iveală faptul că oamenii încadrați în categoria Empaticilor preferă muzica lentă, profundă, care transmite mesaje de tristețe sau melancolie și care îndeamnă la meditație, precum cele emanate de baladele rock, de unele piese R&B sau jazz, [...].

Pe de altă parte, Sistematizatorii preferă ritmuri mai intense, precum cele care transpar din rockul pur, muzica punk sau heavy metal. De asemenea, această categorie preferă și genurile clasice de mare profunzime intelectuală și complexitate compozițională, [...].

Cea de-a treia categorie, Echilibrații de tip B au fost definiți drept persoane deschise la nou care agreează melodii dintr-o gamă mult mai variată de genuri.

Extrovertiții – cei mai talentați oameni

Într-un alt studiu care a fost realizat de curând de cercetătorii britanici, se demonstrează că trăsăturile de personalitate ale oamenilor pot să dea lămuriri și asupra abilităților pe care le au aceștia în materie de muzică, indiferent dacă știu sau nu să cânte la un instrument. S-a descoperit că, dincolo de pregătirea muzicală, următorul factor care influențează modul în care oamenii se raportează la muzică este reprezentat de caracteristicile personale.

Oamenii care au demonstrat un grad înalt de deschidere și viziuni largi au fost cei care s-au dovedit a fi plini de imaginație, cu o gamă variată de interese pe toate planurile și dispuși să analizeze noi moduri de a gândi și a încerca să realizeze schimbări în mediul în care trăiesc. La polul opus se situează introvertiții, cei care sunt mult mai ancorați în rutina proprie, preferă lucrurile cunoscute, cele cu care sunt deja obișnuiți și tind să se ghideze după valori mult mai convenționale.

O descoperire interesantă se referă la extrovertiți, la cei care, în mod normal, sunt extrem de vorbăreți, asertivi și în căutarea experiențelor palpitate. Studiul a dovedit că oamenii care se încadrează în această tipologie au, de obicei, un talent remarcabil în ceea ce privește muzica. Rezultatele ar putea fi aplicate și la persoanele care nu au un contact puternic cu zona artistică, însemnând că acești oameni au un potențial foarte mare în materie de performanță vocală sau instrumentală, dar el este latent, indivizii neavând conștiința faptului că acesta există.

De ce plâng oamenii când ascultă o anumită melodie,

<https://www.gandul.ro/magazin/de-ce-plang-oamenii-cand-asculta-o-anumita-melodie-14909890>

A. Scrie, în enunțuri, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Indică sensul din text al secvenței *un grad înalt de deschidere*.
2. Menționează care sunt cele trei tipare de gândire pe care le reflectă muzica.

3. Precizează ce au descoperit cercetătorii britanici referitor la trăsăturile de personalitate ale oamenilor, justificându-ți răspunsul cu o secvență semnificativă din textul dat.
4. Explică în ce constă descoperirea interesantă referitoare la extrovertiți.
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, de ce extrovertiții sunt cei mai talentați oameni.

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă muzica pe care o ascultă oamenii reflectă sau nu personalitatea acestora, valorificând atât textul citat, cât și experiența culturală/personală.

În redactarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea.

II. Prezintă, în minimum 50 de cuvinte, perspectiva narativă din fragmentul de mai jos:

Și ne pomenim într-una din zile că părintele vine la școală și ne aduce un scaun nou și lung, și după ce-a întrebat de dascăl, care cum ne purtăm, a stat puțin pe gânduri, apoi a pus nume scaunului Calul Balan și l-a lăsat în școală. În altă zi ne trezim că iar vine părintele la școală, cu moș Fotea, cojocarul satului, care ne aduce dar de școală nouă, un drăguț de biciușor de curele, împletit frumos, și părintele îi pune nume Sfântul Nicolai, după cum este și hramul bisericii din Humulești... Apoi pofteste pe moș Fotea că, dacă i-or mai pica ceva curele bune, să mai facă așa, din când în când, câte unul, și ceva mai grosuț, dacă se poate... Bădița Vasile a zâmbit atunci, iară noi, școlarii, am rămas cu ochii holbați unii la alții. Și a pus părintele pravilă și a zis că în toată sâmbăta să se procitească băieții și fetele, adică să asculte dascălul pe fiecare de tot ce-a învățat peste săptămână; și câte greșeli va face să i le însemne cu cărbune pe ceva, iar la urma urmelor, de fiecare greșeală să-i ardă școlarului câte un sfânt-Nicolai. Atunci copila părintelui, cum era sprintară și plină de incuri, a bufnit în râs. Păcatul ei, sărmana!

Ion Creangă, „Amintiri din copilărie”

Fișa de lucru nr. 2

I. Citește următorul text:

Draga mea Veronică,

Ca eu să nu-ți scriu e de înțeles. Bolnav, neputând dormi noaptea și cu toate astea trebuind să scriu zilnic, nu am nici dispoziție de a-ți scrie ție, căreia aș vrea să-i scriu închinăciuni, nu vorbe simple.

Dar tu care ai timp și nu ești bolnavă să nu-mi scrii e mai puțin explicabil. Tu trebuie să fii îngăduitoare cu mine, mai îngăduitoare decât cu oricine altul, pentru că eu sunt unul din oamenii cei mai nenorociți din lume.

Și tu știi care este acea nenorocire. Sunt nepractic, sunt peste voia mea grăitor de adevăr, mulți mă urăsc și nimeni nu mă iubește afară de tine. Și poate nici tu nu m-ai fi iubit câtuși de puțin, dacă nu era acest lucru extraordinar în viața mea care e totodată o extraordinară nenorocire. Căci e bine ca omul să fie tratabil, maniabil, să se adapteze cu împrejurările și să prinză din sbor puținul noroc care îl dă o viață scurtă și chinuită, și eu nu am făcut nimic din toate acestea, ci te-am atras încă și pe tine în cercul meu fatal, te-am făcut părtașă urei cu care oamenii mă onorează pe mine. Căci acesta e singurul reazim al caracterului meu – mă onorează ura lor și nici nu mă pot închipui altfel decât urât de ei.

Dar tu pentru aceasta nu trebuie să mă bănuiești, tu rămâi cum ai fost și scrie-mi. Tendința mea constantă va fi de a-mi împlini făgăduințele curând ori târziu, dar mai bine târziu decât niciodată.

Sunt atât de trist și e atât de deșartă viața mea de bucurii, încât numai scrisorile de la tine mă mai bucură. A le suspenda sau a rări scrisorile tale m-ar durea chiar dacă n-ai mai iubi

pe Emin

Scrie cu degetele pe cari le sărut.

(1880 Februar)

București 3 Mai 1880

*Scrisorile dintre Mihai Eminescu și Veronica Micle,
<https://identitatea.ro/corespondenta-mihai-eminescu-veronica-micle>*

A. Scrie, în enunțuri, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Indică sensul din text al secvenței *e atât de deșartă viața mea de bucurii*.
2. Explică motivul pentru care Eminescu scrie această scrisoare către Veronica Micle.
3. Precizează care este „nenorocirea” la care face referire Mihai Eminescu în scrisoarea sa, justificându-ți răspunsul cu o secvență semnificativă din textul dat.
4. Menționează care ar fi consecința suspendării scrisorilor, în viziunea poetului.
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, o trăsătură morală a poetului, valorificând informațiile din text.

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă relațiile la distanță pot sau nu pot fi menținute prin intermediul scrisorilor, valorificând atât textul citat, cât și experiența culturală/personală.

În redactarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea.

II. Comentează textul de mai jos, în minimum 50 de cuvinte, evidențiind relația dintre ideea poetică și mijloacele artistice :

*Când amintirile-n trecut
Încearcă să mă cheme,
Pe drumul lung și cunoscut
Mai trec din vreme-n vreme.*

*Deasupra casei tale ies
Și azi aceleași stele,
Ce-au luminat atât de des
Înduioșării mele.*

*Și peste arbori răsfirați
Răsare blânda lună,
Ce ne găsea îmbrățișați
Șoptindu-ne-mpreună.*

Mihai Eminescu, „Când amintirile...”

Fișa de lucru nr. 3

I. Citește următorul text:

Factorii de bază care ajută copilul în desăvârșirea propriei educații sunt școala și familia. Funcția educativă a familiei constă în formarea priceperilor, deprinderilor de viață, sentimente. Rolul familiei este important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral și estetic. Școala, alături de familie, influențează, prin condițiile concrete în care se desfășoară procesul de învățământ, personalitatea copilului.

Școala eficientă realizează un parteneriat cu elevul, prin valorizarea și respectarea identității sale cu familia, prin recunoașterea importanței acesteia și atragerea în procesul didactic și cu toate resursele educative ale societății pe care le identifică și le folosește activ. Este nevoie a se dezvolta un nou concept care să întărească schimbarea în relațiile școală-familie. Acest concept este parteneriatul educațional.

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educațional. Acesta presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali.

Parteneriatul educațional se realizează între:

- *instituțiile educației: familie, școală și comunitate ;*
- *agenții educaționali: copil, părinți, profesori, specialiști în rezolvarea unor probleme educaționale;*
- *membri ai comunității cu influență asupra creșterii, educării și dezvoltării copilului (medici, factori de decizie, reprezentanți ai bisericii, ai poliției);*
- *influențele educative exercitate la anumite momente asupra copilului;*
- *programele de creștere, îngrijire și educare a copilului.*

Părintii, copiii și comunitățile se influențează puternic unii pe alții. Mediul în care trăiesc părinții poate sprijini sau devia viețile lor, poate determina multe dintre valorile lor. De asemenea, părinții pot influența comunitatea și pot contribui la dezvoltarea valorilor comunității. Activitatea educativă ce se realizează în școală nu poate fi separată, izolată de alte influențe educative ce se exercită asupra copilului. Educația este cea care desăvârșește ființa umană, educația pe care copilul o primește în familie, în școală și de la comunitate. Implicarea părinților joacă un rol important în cadrul intervenției școlare. Acțiunile care implică părinții produc o schimbare în ambientul familiei și cresc aspirațiile, atât ale părinților pentru copiii lor, cât și ale copiilor înșiși. Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale (despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiecte casnice), familia este cea care ar trebui să dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor. Copilul obține rezultatele școlare în funcție de modul în care părinții se implică în procesul de învățare, asigurându-i copilului cele necesare studiului.

*Familia și școala, parteneri în educația copilului,
<https://edict.ro/familia-si-scoala-parteneri-in-educatia-copilului/>*

A. Scrie, în enunțuri, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Explică sensul din text al secvenței *cunoștințele uzuale*.

2. Indică factorii de bază care ajută copilul în desăvârșirea propriei educații.
3. Precizează ce este parteneriatul educațional, justificându-ți răspunsul cu o secvență semnificativă din textul dat.
4. Menționează instituțiile educației între care se realizează parteneriatul educațional.
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, modul în care părinții, copiii și comunitățile se influențează puternic unii pe alții, valorificând informațiile din text.

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă familia are sau nu are un rol important în desăvârșirea educației unui copil, valorificând atât textul citat, cât și experiența culturală/personală.

În redactarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea.

II. Prezintă, în minimum 50 de cuvinte, rolul notațiilor autorului în fragmentul de mai jos:

Pristanda: *Nu, coane Fănică, să trăiți! (continuă repede, pe nerăsuflăte.) Două la primărie, optșpe, patru la școli, douăzeci și patru, două la catrindală la Sf. Niculae, treizeci...*

Tipătescu: *(râzând) Le-ai mai numărat o dată pe toate astea și aduni rău...*

Pristanda: *Doamne păzește, coane Fănică, să trăiți, patruzeci și patru, în cap... patruzeci și patru... Cum zic, unul-două, poate vântul... ori cine știe...*

Tipătescu: *(râzând) Ghiță... apoi nu mă orbi de la obraz așa.*

Pristanda: *(schimbând deodată tonul, umilit și naiv) Famelie mare... renumerație după buget mică...*

Tipătescu: *(uitându-se la ceas) Ia să lăsăm steagurile, Ghiță...*

Pristanda: *Curat să le lăsăm, coane Fănică.*

Tipătescu: *Spune odată istoria de-aseară, că mă grăbesc.*

I.L.Caragiale, „O scrisoare pierdută”

Fișa de lucru nr. 4

I. Citește următorul text:

Bunele maniere pentru copii sau celebrii "cei șapte ani de acasă" reprezintă un set de reguli care au o istorie veche, prin care noi, oamenii, învățăm și ne arătăm respectul față de noi înșine, de celelalte persoane și de societatea în care trăim. Chiar dacă de-a lungul timpului aceste convenții ale societății s-au tot schimbat și se află într-un proces continuu de schimbare, există totuși o singură constantă care rămâne neatinsă, și anume bunul-simț.

Bunul-simț sau educația primită în primii șapte ani de viață poate spune multe lucruri despre educația noastră și ne definește comportamentul și atitudinea pe care o avem atunci când interacționăm cu oamenii din jurul nostru. Bunul-simț este una dintre armele esențiale ale fiecărui om care face mai plăcută și mai ușoară interacțiunea cu cei cu care intrăm în contact. În egală măsură, lipsa bunului-simț și a conduitei cu care venim de acasă poate reprezenta un mare dezavantaj.

Bunele maniere se învață în primii ani de viață și se demonstrează prin acțiuni mici, dar cu semnificație. Un comportament elegant este descris de o vorbă bună, un zâmbet, un gest simplu de salut, toate adresate la momentul potrivit.[...]

Atunci când face un lucru mai puțin bun sau când greșește pur și simplu, copilul trebuie să știe că scuzele contează foarte mult. Orice greșeală recunoscută este pe jumătate iertată. De multe ori scuzele reprezintă o metodă elegantă care te poate scoate din orice încurcătură.[...]

Pentru copii, bunele maniere reprezintă reguli ale unui comportament civilizat pe care le deprind din familie. Aceasta este cea mai importantă educație a unui copil: cum să se comporte cu oamenii din viața lui și în societate. Primele reguli de bune maniere se învață de la părinți și bunici, prin intermediul jocului, prin povești populare și limite impuse.

Bunul-simț se învață, se educă și se arată. El se manifestă prin comportament, prin vorbe și fapte, care arată de cele mai multe ori sinceritate și bunăvoință. Rolul bunelor maniere este acela de a trăi într-un mod frumos și respectos alături de ceilalți oameni și de a crea o stare de bine în întreaga societate.

Bunele maniere pentru copii: Reguli de bună purtare,

<https://www.evawoodtoys.ro/blog/bunele-maniere-pentru-copii-reguli-de-buna-purtare/>

A. Scrie, în enunțuri, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Indică sensul din text al secvenței *cei șapte ani de acasă*.
2. Precizează ce a rămas constant în convențiile societății.
3. Explică ce reprezintă pentru copii bunele maniere, justificându-ți răspunsul cu o secvență semnificativă din textul dat.
4. Menționează persoanele care îi învață pe copii primele reguli de bune maniere.
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, rolul bunelor maniere, valorificând informațiile din ultimul paragraf al textului.

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă bunele maniere se pot dobândi sau nu pe parcursul vieții, valorificând atât textul citat, cât și experiența culturală/personală.

În redactarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea.

II. Prezintă, în minimum 50 de cuvinte, două modalități de caracterizare a personajului Hagi-Tudose, identificate în fragmentul dat :

De mic copil Hagiul fusese copil cuminte și așezat. Nu i s-auzea gurița, nici pașii. Nu rupea pantofii. Nu-și hărtănea rochița. Pe ce punea mâna pune bine.

Ajuns calfă la găitanărie, vorbea frumos și cu patimă în mijlocul tovarășilor săi.

– De când eram d-o șchioapă pricepusem lumea, le zicea el. Înțelesesem bine de tot că o cârpă din gunoi este o muncă de om pe care te faci stăpân dacă o pui deoparte. Și dacă mama îmi dădea un ban de trei ca să-mi iau un simit, eu mă uitam în ghiozdan: de aveam felia de pâine, sănătate bună, aveam ce mânca. Nu te saturi cu pâine? Ce-ți trebuie simiți? Și puneam banul bine. Și un ban peste altul fac doi, peste doi dacă pui altul, fac trei... Râdeți voi... râdeți... Da', vânturați banii în mâni și veți simți ce răcoare ține când vă e cald, și ce cald când vă e frig. E destul să te gândești ce poți face cu banii, ca să și guști bucuria lucrului pe care nu l-ai cumpărat. Ai simțit bucuria?... De ce să-l mai cumperi?... Râdeți voi, râdeți... Ce lucru poate fi mai luminat ca un jeratic de galbeni întinși pe o masă?... Voi râdeți... râdeți cu hohote... Niște risipitori... În viața voastră n-o să gustați adevărata bucurie...

Barbu Ștefănescu Delavrancea, „Hagi-Tudose”

Fișa de lucru nr. 5

I. Citește următorul text:

Persoanele care călătoresc frecvent sunt mai mulțumite cu viața lor și au un nivel mai mare de fericire decât cele care nu călătoresc deloc.

Deși există și oameni cărora nu le place să călătorească și să descopere spații și culturi diferite și se simt bine cu rutina lor, se pare că persoanele care călătoresc des sunt mai fericite. Poate că unora le place pur și simplu să se desprindă de realitatea zilnică și să se relaxeze, în timp ce alții merg în călătorii pentru a cunoaște mai bine țara în care locuiesc, continentul și, de ce nu, lumea întreagă. [...]

Călătoriile sporesc starea de fericire

*Un nou studiu¹ apărut în jurnalul *Tourism Analysis* arată că acele persoane care călătoresc frecvent sunt mai fericite și mai mulțumite cu viața lor decât cele care nu călătoresc deloc.*

*O echipă de cercetare de la *School of Hospitality Business Management*, din cadrul *Washington State University*, a efectuat un sondaj pentru a afla de ce unele persoane călătoresc mai frecvent decât altele și dacă experiențele de călătorie și turism au sau nu un efect prelungit asupra fericirii și bunăstării personale.*

Rezultatele analizei arată că persoanele care acordă mai multă atenție informațiilor legate de turism și își discută frecvent planurile de călătorie cu prietenii sau cu rudele sunt mai predispuse să meargă în vacanțe regulate decât cei care nu se gândesc constant la următoarea lor călătorie.

În plus, participanții la sondaj care au raportat că obișnuiesc să călătorească în mod regulat la cel puțin 75 de mile depărtare de casă (circa 120 km) au raportat, de asemenea, că sunt cu aproximativ 7% mai fericiți când au fost întrebați despre starea lor generală de fericire decât cei care au declarat că nu călătoresc decât foarte rar sau deloc.

În timp ce lucruri precum serviciul, viața de familie și prietenii joacă un rol extrem de important în rapoartele generale despre bunăstare, acumularea de experiențe din călătorii pare să aibă un efect mic, dar vizibil, asupra satisfacției personale și ilustrează importanța de a putea ieși din rutina ta și de a experimenta lucruri noi, afirmă oamenii de știință.

Studiile anterioare au examinat beneficiile asupra stării de sănătate (combaterea stresului, gestionarea mai bună a anxietății etc.) pe care le aduc experiențele turistice, dar au avut tendința de a examina efectul unei singure călătorii sau vacanțe. Studiul de față merge cu un pas mai departe, analizând beneficiile susținute ale călătoriilor pe parcursul unui an.

Participanții la studiu au fost întrebați despre importanța călătoriei în viața lor, cât timp au petrecut căutând informații și planificând vacanțe viitoare și câte călătorii au făcut pe parcursul unui an. De asemenea, au fost întrebați despre cât de satisfăcuți se simt cu viața lor. Dintre cei 500 de participanți la sondaj, puțin peste jumătate au raportat că au efectuat mai mult de patru excursii de agrement pe an. Doar 7% dintre respondenți nu au avut vacanță deloc.

Pe baza rezultatelor studiului, autorii spun că atât companiile de turism și stațiunile, cât și companiile aeriene ar putea lansa campanii de socializare, cum ar fi crearea de hashtag-uri despre beneficiile științifice ale vacanței, pentru a suscita interesul oamenilor pentru călătorii și discuțiile despre planurile de călătorie. [...]

Concluzia? Cu cât o persoană vorbește mai mult despre locurile în care își dorește să meargă în vacanță și își face planuri, cu atât sunt mai multe șanse să plece într-adevăr în vacanța respectivă.

1. Studiul „*Would You Be More Satisfied with Your Life If You Travel More Frequently?*”, apărut în *Tourism Analysis*, 2020; DOI:

10.3727/108354220X16072200013427, autori: Chun-Chu Chen et al.

Pub Med - Effect of vacation on health: moderating factors of vacation outcome

<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/15996454/>

*Nivelul de fericire crește atunci când călătorim [studiu],
<https://www.doc.ro/lifestyle/nivelul-de-fericire-creste-atunci-cand-calatorim-studiu>*

A. Scrie, în enunțuri, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Indică sensul din text al secvenței *se simt bine cu rutina lor*.
2. Menționează întrebările la care au răspuns participanții la studiul numit în text.
3. Explică ce demonstrează studiul apărut în jurnalul *Tourism Analysis*, justificându-ți răspunsul cu o secvență semnificativă din textul dat.
4. Precizează procentul participanților la studiu care nu au avut vacanță deloc.
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, beneficiile călătoriilor, valorificând informațiile din cel de-al doilea paragraf al textului.

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă există sau nu o legătură între călătorii și nivelul de fericire al oamenilor, valorificând atât textul citat, cât și experiența culturală/personală.

În redactarea eseului, vei avea în vedere următoarele reperi:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea.

II. Prezintă, în minimum 50 de cuvinte, perspectiva narativă din fragmentul de mai jos:

Marți dimineața Mara-și scoate șatra și coșurile pline în piață de pe țarmurile drept al Murășului, unde se adună la targ de saptămână murășenii până de pe la Sovârșin și Soboteliu și podgorenii până de pe la Cuvin. Joi dimineața ea trece Murășul și întinde șatra pe țarmurile stâng, unde se adună bănățenii până de pe la Făget, Căpâlnaș și Sân-Miclăuș. Vineri noaptea, după cântatul cocoșilor, ea pleacă la Arad, ca ziua s-o prindă cu șatra întinsă în piața cea mare, unde lumea se adună din șapte ținuturi.

Dar lucrul cel mare e că Mara nu-ți iese niciodată cu gol în cale; vinde ce poate și cumpără ce gasește; duce de la Radna ceea ce nu găsești la Lipova ori la Arad și aduce de la Arad ceea ce nu găsești la Radna ori la Lipova. Lucrul de căpetenie e pentru dânsa ca să nu mai aducă ce a dus și vinde mai bucuros cu câștig puțin decât ca să-i „clocească” marfa.

I.Slavici, „Mara”

Fișa de lucru nr. 6

I. Citește următorul text:

De ce este lectura importantă?

Lectura reprezintă un aspect important al vieții tuturor persoanelor. Aceasta are puterea de a-i forma și educa pe cei mici. Lectura oferă motivația și trezește dorința de a afla mai mult, de a cunoaște și are un rol valoros și important de a informa. Cu ajutorul acesteia putem descoperi lucruri noi și reprezintă un excelent instrument de învățare prin intermediul căruia ne putem îmbogăți cunoștințele față de toate domeniile de activitate de care suntem interesați.

De altfel, importanța lecturii constă în dezvoltarea și îmbogățirea personală pe care ne-o oferă deoarece este o sursă accesibilă ce ne ajută să aflăm informații valoroase, cunoștințe utile și să ne dezvoltăm o multitudine de aptitudini.

Prin urmare, putem spune că lectura este un proces fundamental pentru toți oamenii prin intermediul căruia putem învăța ceva nou și interesant, ne putem dezvolta aptitudinile de comunicare și ne putem recrea printre multe altele, trăind alături de personajele noastre favorite toate experiențele, aventurile, bucuriile și dezamăgirile lor.[...]

Care sunt beneficiile lecturii?

Există o multitudine de beneficii atât personale, cât și profesionale pe care lectura ni le aduce. Iată câteva dintre ele:

- În primul rând, lectura ajută la îmbogățirea vocabularului, cei mici având oportunitatea de a învăța cuvinte noi și semnificația acestora cu cât citesc mai mult;*
- Lectura dezvoltă imaginația și creativitatea, când le citiți o poveste celor mici vă puteți opri și îi puteți încuraja să se gândească la poveste și să vă zică ce cred ei că se va întâmpla mai departe și ce decizii își imaginează ei că vor lua personajele principale;*
- Deși pare o simplă abilitate, cititul este cea mai sigură și rapidă metodă de a învăța și de a ne consolida cunoștințele față de un anumit domeniu ;*
- Înțelegând ce este lectura și intrând în lumea acesteia, cei mici vor face cunoștință cu personaje interesante și fabuloase și își vor dezvolta și îmbunătăți empatia, un element de bază al inteligenței emoționale ;*
- Un aspect pozitiv care se aplică la orice vârstă este faptul că lectura îmbunătățește memoria ;*
- Este o ocupație interesantă și relaxantă ce oferă inspirație și din care cei mici vor învăța de fiecare dată ceva nou și util.*

Lectura,

<https://www.twinkl.ro/teaching-wiki/lectura>

A. Scrie, în enunțuri, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe:

- 1. Indică sensul din text al secvenței *îmbogățirea personală*.**
- 2. Menționează în ce constă importanța lecturii.**
- 3. Explică de ce lectura este un proces fundamental pentru toți oamenii, justificându-ți răspunsul cu o secvență semnificativă din textul dat.**
- 4. Precizează două tipuri de beneficii ale lecturii.**
- 5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, beneficiile lecturii, valorificând informațiile din ultimul paragraf al textului.**

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă lectura are sau nu are un rol important în dezvoltarea personală și profesională a oamenilor, valorificând atât textul citat, cât și experiența culturală/personală.

În redactarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea.

II. Comentează textul de mai jos, în minimum 50 de cuvinte, evidențiind relația dintre ideea poetică și mijloacele artistice :

*Pe câmpia înălbită, netedă, strălucitoare
Se văd insule de codri, s-aud câini la vânătoare,
Iar în lunca pudruită cu mărunt mărgăritar
Saltă-o veveriță mică pe o creangă de stejar.*

*Acum trecem prin poiene, acum trecem prin zăvoaie;
Crengile-aninate-n cale ning steluțe și se-ndoaie.
Iată-o gingașă mlădită cu șirag de mărțișori...
Tu o rupi?... Ea te stropește cu fulgi albi răcoritori.*

Vasile Alecsandri, „Sania”

Fișa de lucru nr. 7

I. Citește următorul text:

– *Ai vrea să-mi iei un interviu, deci... zise Dumnezeu.*

– *Dacă ai timp... i-am răspuns.*

Dumnezeu a zâmbit.

Timpul meu este eternitatea... Ce întrebări ai vrea să-mi pui?

– *Ce te surprinde cel mai mult la oameni?*

Dumnezeu mi-a răspuns:

– *Faptul că se plictisesc de copilărie, se grăbesc să crească...iar apoi tânjesc iar să fie copii; că își pierd sănătatea pentru a face bani, iar apoi își pierd banii pentru a-și recăpăta sănătatea. Faptul că se gândesc cu teamă la viitor și uită prezentul, iar astfel nu trăiesc nici prezentul, nici viitorul; că trăiesc ca și cum nu ar muri niciodată și mor ca și cum nu ar fi trăit. Dumnezeu mi-a luat mâna și am stat tăcuți un timp.*

Apoi am întrebat:

– *Ca părinte, care ar fi câteva dintre lecțiile de viață pe care ai dori să le învețe copiii tăi?*

– *Să învețe că durează doar câteva secunde să deschidă răni profunde în inima celor pe care îi iubesc și că durează mai mulți ani pentru ca acestea să se vindece; să învețe că un om bogat nu este acela care are cel mai mult, ci acela care are nevoie de cel mai puțin; să învețe că există oameni care îi iubesc, dar pur și simplu încă nu știu să-și exprime sentimentele; să învețe că doi oameni se pot uita la același lucru și că pot să-l vadă în mod diferit; să învețe că nu este suficient să-i ierte pe ceilalți și că, de asemenea, trebuie să se ierte pe ei înșiși.*

– *Mulțumesc pentru timpul acordat....am zis umil. Ar mai fi ceva ce ai dori ca oamenii să știe?*

Dumnezeu m-a privit zâmbind și a spus:

– *Doar faptul că sunt aici, întotdeauna.*

Interviu cu Dumnezeu - Octavian Paler,

<https://poetii-nostri.ro/octavian-paler-interviu-cu-dumnezeu-proza-id-14/>

A. Scrie, în enunțuri, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Indică sensul din text al secvenței *tânjesc iar să fie copii*.
2. Menționează, pe baza textului, două trăsături surprinzătoare ale oamenilor.
3. Explică, folosind informațiile din text, ce înseamnă să fii un om bogat, justificându-ți răspunsul cu o secvență semnificativă.
4. Precizează două lecții de viață pe care Dumnezeu ar dori ca oamenii să le învețe.
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, semnificația ultimei replici din dialogul imaginar cu Dumnezeu, valorificând informațiile din text.

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă, prin puterea ei, credința ne poate ajuta sau nu să depășim momentele dificile din viața noastră, valorificând atât textul citat, cât și experiența culturală/personală.

În redactarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea.

II. Prezintă, în minimum 50 de cuvinte, rolul notațiilor autorului în fragmentul de mai jos:

MULȚIMEA (*amuțește dintr-o dată, privind în sus*)

UNUL: *Manole a ieșit pe marginea bisericii.*

TOȚI (*se uită cu fior în sus*)

ALTUL: *Manole îngenunchează spre răsărit.*

ALTUL: *Acum spre apus.*

MULȚIMEA (*strigă de jos*): *Manole, Manole! (cu temere) Ce e, ce vrea? (Toți îl privesc cu răsufierea tăiată.)*

L. Blaga, “*Meșterul Manole*”

Fișa de lucru nr. 8

I. Citește următorul text:

Toată lumea știe că sportul aduce o gamă variată de beneficii organismului uman, așa încât se recomandă să facem mișcare zilnic, indiferent de vârsta pe care o avem.

În primul rând, practicarea sportului ajută la arderea grăsimilor din organism, implicit, ajută la eliminarea kilogramelor în plus și contribuie la reglarea greutății corporale.

În al doilea rând, mișcarea fizică luptă împotriva stresului, anxietății și depresiei, întărește mușchii, inima, ba chiar întregul sistem cardio-respirator. Și nu în ultimul rând, persoanele care fac sport și au o viață activă din punct de vedere fizic, au articulațiile foarte mobile, un echilibru al coloanei vertebrale și flexibilitate. Exercițiile fizice îmbunătățesc considerabil concentrarea psihică și ulterior, rezistența fizică.[...]

Mai mult, cercetătorii explică faptul că sportul ajută la creșterea respectului de sine și încrederii în forțele proprii și consolidează calitățile de lider.

Să nu uităm faptul că sportul e bun și pentru a crește imunitatea, dar și pentru reglarea metabolismului organismului uman; pentru a elimina, cu ajutorul procesului de transpirație, grăsimile, toxinele și impuritățile.

Deja e lucru știut că mersul pe jos are efecte unice asupra sănătății noastre, mai ales pentru cei care nu au timp să facă sport în adevăratul sens al cuvântului. Așadar, mersul pe jos are efecte surprinzătoare în primul rând asupra duratei și calității somnului.

Alte beneficii ale mișcării fizice:

- *crește coeficientul de inteligență;*
- *lungeste viața și îmbunătățește calitatea ei;*
- *aduce pozitivitate;*
- *întărește inima;*
- *pune sângele în mișcare;*
- *ne ajută să ne depășim limitele;*
- *ne dinamizează viața.*

Concluzia ar fi că sportul ar trebui să fie o parte importantă a vieții, pentru că există multe beneficii, câteva fiind cele de mai sus. Indiferent de natura lui, sportul e foarte important! Pe scurt: pentru o viață sănătoasă, faceți mișcare cel puțin 30 de minute pe zi!

*Importanța sportului pentru o viață sănătoasă,
<https://www.edusoft.ro/importanta-sportului-pentru-o-viata-sanatoasa/>*

A. Scrie, în enunțuri, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Explică sensul din text al secvenței *consolidează calitățile de lider*.
2. Indică o consecință a practicării sportului, identificată în al doilea paragraf al textului.
3. Precizează vârsta la care poate fi practicată mișcarea zilnică, justificându-ți răspunsul cu o secvență semnificativă din textul dat.
4. Menționează ce se întâmplă în timpul procesului de transpirație, ca urmare a activităților sportive.
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, efectele mișcării fizice asupra mobilității, valorificând informațiile din al treilea paragraf al textului.

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă mișcarea fizică influențează sau nu calitatea vieții, valorificând atât textul citat, cât și experiența culturală/personală.

În redactarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea.

II. Prezintă, în minimum 50 de cuvinte, două modalități de caracterizare a personajului feminin, identificate în fragmentul dat :

— *Hei, Anuță, mult aleanu-i în inima mea! Fața Anei, lunguiață, arsă de soare, cu o întipărire de suferințe, se posomorî.*

— *Ce îndur eu, să ferească Dumnezeu pe toată lumea, gemu dânsa. Că tata și-a pus în gând să mă mărite cu George a Tomii și o ține morțiș cu George. Și, Doamne, greu îți mai vine să taci și să înghiți când nu ți-i drag omul...*

Ion se uită lung la buzele ei subțiri care se mișcau ușor dezvelindu-i dinții cu strungulițe, albi ca laptele, și gingiile trandafirii de deasupra. Știa dânsul că Vasile Baciul e într-o ureche și că, de o apucă hăis, apoi hăis o ține să știe de bine că dă cu carul prin toate șanțurile. Dar tocmai aceasta îl întărâta și pe el.

Nu-i fusese dragă Ana și nici acum nu-și dădea seama bine dacă i-e dragă. Iubise pe Florica și, de câte ori o vedea sau își amintea de ea, simțea că tot o mai iubește. Purta în suflet râsul ei cald, buzele ei pline și umede, obrajii ei fragezi ca piersica, ochii ei albaștri ca cerul de primăvară. Dar Florica era mai săracă decât dânsul, iar Ana avea locuri și case și vite multe...

Îi asculta glasul plângător și-l cuprindea mila, în același timp însă se gândea la Florica. Apoi deodată tresări, o strânse la piept și, fără să rostească vreo vorbă, o sărută lung pe buze. Fata cuprinse cu brațele gâtul lui Ion, moleșită și aprinsă, și inima-i bătea atât de năvalnic, încât el o auzea.

L.Rebreanu, *Ion*

Fișa de lucru nr. 9

I. Citește următorul text:

Ziua de 1 Martie aduce cu ea un frumos obicei de primăvară numit mărțișor. Mărțișorul este reprezentat fizic de un obiect micuț legat cu două fire împletite, înnodate, alb și roșu, care semnifică lupta vieții asupra morții, a sănătății împotriva bolii. De asemenea, mărțișorul este considerat un talisman al norocului, al bunăstării și al prețuirii. Se obișnuiește ca bărbații să ofere doamnelor și domnișoarelor din viața lor mărțișoare, în semn de respect și admirație.

Scopul legării sau punerii mărțișorului este de a avea noroc în decursul anului, de a fi sănătos [...], mărțișorul este considerat un simbol al primăverii, al revenirii la viață a naturii și a tot ce o înconjoară. Mărțișorul este purtat la vedere timp de aproximativ două săptămâni sau toată luna martie, pentru că aduce optimism și credință.[...]

Obiceiuri și tradiții de mărțișor în funcție de zonele geografice ale țării

În prima zi a primăverii, de mărțișor, în unele zone din țară există obiceiul conform căruia părinții leagă la gâtul sau la mâna copiilor câte un bănuț de argint ori de aur. Acest talisman este însoțit bineînțeles de două fire răsucite, din mătase albă și roșie. În acest mod copiii vor fi feriți de razele arzătoare ale soarelui în timpul verii.

Unii copii vor purta mărțișorul 12 zile la gât, apoi îl vor lega de ramura unui pom tânăr. Dacă pomului îi merge bine (înflorește, înverzește, face fructe) se crede că și copilului îi va merge bine. Alți copii vor purta mărțișorul până când vor vedea prima dată un pom înflorit și abia atunci îl lasă pe ramurile pomului.

Se leagă copiilor ață roșie cu alb și cu bani la gât, păstrându-le până când vin berzele, și atunci zic: Na-ți negrețele și dă-mi albețele!

În alte zone se obișnuiește ca mamele tinere să-și pună la gât un bănuț de argint. Bănuțul este tras prin brânză înainte de a fi purtat, ca să fie albe ca brânza și atârnat de un fir roșu pentru a se păstra rumene la față. Bănuțul este purtat până când vor înflori cireșii, când va fi agățat de ramurile acestora pentru a fi frumoase și sănătoase ca florile de cireș.

*1 Martie – tradiții și obiceiuri de mărțișor, semnificația mărțișorului,
<https://www.traditii-superstitii.ro/1-martie-traditii-si-obiceiuri-de-martisor-semnificatia-martisorului/>*

A. Scrie, în enunțuri, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Indică sensul din text al secvenței *pentru a se păstra rumene la față*.
2. Menționează numele obiceiului de primăvară la care se face referire în text.
3. Precizează cât timp vor purta copiii mărțișorul la gât, potrivit tradiției, justificându-ți răspunsul cu o secvență semnificativă din textul dat.
4. Explică de ce mamele tinere își pun la gât un bănuț de argint atârnat de un fir roșu.
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, scopul legării sau punerii mărțișorului, valorificând informațiile din al doilea paragraf al textului.

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă este sau nu este importantă păstrarea tradițiilor și a obiceiurilor, valorificând atât textul citat, cât și experiența culturală/personală.

În redactarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea.

II. Prezintă, în minimum 50 de cuvinte, perspectiva narativă din fragmentul de mai jos:

Otilia sărise acum de pe scaunul lui moș Costache pe acela al lui Pascalopol, pendulânduși și aici piciorul. Această prezență avu efecte tonice asupra jucătorului, fiindcă începu să manevreze cu mai multă vigoare. După câteva mutări repezi își retrase mâinile, notificând c-un râs sonor de om gras:

— *Încă o linie!*

În vreme ce Aglae reîntocmea jocul, Pascalopol contempla pe Otilia. Aceasta îi potrivea acul cu perlă din cravată, îi scutura ușor umerii, privindu-l cu o grațioasă maternitate, mereu atârnată pe marginea scaunului. Deodată, privind spre mâinile albe și încărcate de inele ale lui Pascalopol, se entuziasmă:

— *Vai, ce inel frumos! Nu l-am mai văzut. Inelul în chestiune era petrecut pe degetul mic al mâinii stângi, cam spre vârful lui, deși degetul era destul de fin. S-ar fi părut că bijuteria nu era pe măsura proprietarului și era pusă acolo numai spre păstrare. Era un inel simplu, însă un foarte frumos safir încadrat într-un număr de mici perle, ca un miez de floare între corole, și apoi elegant strâns în câteva foi de aur. Pascalopol îl scoase cu o grabă extraordinară și-l întinse Otiliei, rugând-o cu toată afecțiunea teatrală pe care un om matur e în stare s-o pună în glas:*

— *Te rog să-l iei!*

George Călinescu, „Enigma Otiliei”

Cuprins

Cuvânt înainte

Fișa de lucru nr.1

Fișa de lucru nr.2

Fișa de lucru nr.3

Fișa de lucru nr.4

Fișa de lucru nr.5

Fișa de lucru nr.6

Fișa de lucru nr.7

Fișa de lucru nr.8

Fișa de lucru nr.9

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ȘCOALĂ ȘI ÎN VIAȚA SOCIALĂ – PĂRINTE – PROFESOR - SOCIETATE

Studiu de specialitate

*PROF. TOTÎLCĂ MARIA-LELIA
Liceul de Industrie Alimentară Craiova*

Pentru integrarea în viața socială și în școală a copiilor cu CES, rolul primordial revine în egală măsură, atât părintelui, cât și profesorului și societății.

Datorită rolului suplimentar de mediator, reacțiile părinților în fața unui copil cu deficiență capătă o importanță majoră. Părinții reacționează prin supraprotecție, acceptare, negare sau respingere. Aceste reacții au determinat gruparea părinților în următoarele categorii:

- părinți echilibrați,
- părinți indiferenți,
- părinți exagerați,
- părinți autoritari (rigizi),
- părinți inconsecvenți.

Parinți echilibrați

Caracteristica acestei familii constă în **realismul** cu care membrii ei privesc situația. Ei ajung rapid în stadiul de acceptare, se maturizează și pornesc la acțiune. După ce cunosc situația reală a copilului, ei își organizează viața în așa fel încât să acorde atenție copilului cu nevoi speciale.

În funcție de diagnostic și de prognostic, părinții vor găsi resursele necesare pentru a acționa singuri sau cu ajutorul celorlalți membri ai familiei pentru a-l ajuta "pe cel mic". Părinții știu: "ce este necesar", "când și cum trebuie oferit", "ce, cum și cât de mult" se poate cere copilului cu nevoi speciale. Aceste reguli constituie un adevărat ghid al comportamentului față de copil. Părinții unui copil cu deficiență îndeplinesc teoretic aceeași funcție ca și părinții unui copil sănătos. Ei trebuie să rămână în primul rând părinți. Părinții unui copil surd, paralizat nu au nimic de făcut pentru a-l ajuta. Această atitudine aparține părinților echilibrați care privesc toate problemele cu calm. Acești părinți joacă un rol important în medierea relației dintre copil și mediul exterior. Ei mențin un climat de toleranță și de egalitate în sânul familiei și în societate.

Un copil cu deficiența, chiar dacă este susținut are probleme legate de comportamentul natural în fața unei persoane străine. În acest caz, părinții joacă un rol de tampon sau de mediator între două persoane. Această intervenție va permite depășirea jenei și tensiunilor ce pot apărea în cadrul relațiilor interpersonale. Rolul de mediator este ușor de îndeplinit de către părinții echilibrați, care abordează totul cu calm.

În cadrul unei familii echilibrate copilul cu deficiența are drepturi și obligații egale. Ei trebuie să aibă relații de reciprocitate și de egalitate cu frații și cu surorile sale, să se simtă "ca toată lumea". Dacă se simte egal în familie, el va ajunge să se simtă egal și în societate. Practic, familia joacă rolul unui laborator în care copilului cu deficiența i se oferă oportunitatea de a-și găsi locul și de a se obișnui cu situația în care se află.

Copilul cu deficiența trebuie să se regăsească pe același plan afectiv cu frații și surorile sale. El nu trebuie să monopolizeze dragostea părinților, ciard aca are nevoie de o atenție și de o îngrijire suplimentară. În familiile echilibrate, acest copil este egal cu frații și surorile sale, dar în același timp este îngrijit corespunzător. În acest context copilul se dezvoltă în armonie cu cei din anturajul său, care-i acceptă dificultățile.

Familia impune copilului unele restricții, încurajează activitățile gospodărești și mai ales pe cele de autoîngrijire, stimulează abilitățile fizice și sociale ale copilului. O persoană cu deficiența are nevoie de a fi recunoscută pentru ceea ce este și așa cum este. Atmosfera familială va fi caldă doar atunci când fiecare membru își ocupă locul care îi aparține.

Părinții echilibrați sunt calmi, deschiși și își manifestă frecvent dragostea. Caldura implică deschidere către cei din jur, plăcere, atenție, tandrețe, atașament. Acești părinți zămbesc des, își încurajează copiii fără a folosi critici permanente, pedepse, amenințări. Copiii acestor părinți vor fi atenți, prietenoși, cooperanți și stabili emoțional.

Parinții indiferenți

Acești părinți reacționează printr-o **hipoprotecție, prin nepăsări, lipsa de interes**. La o astfel de situație se poate ajunge prin :

- lipsa de afecțiune,
- suprasolicitarea copilului,
- respingere.

Lipsa de afecțiune - părinții demonstrează copiilor o lipsă de interes, de afecțiune, de îngrijire. Frecvent, acești părinți, sunt reci, ostili, își ceartă copilul pentru nimic, îl pedepsec sau îl ignoră. În aceste familii au loc certuri frecvente, iar copilul este antrenat în disputele dintre părinți.

O alta categorie de parinti lipsiti de afectiune sunt cei care nu pot accepta sacrificarea vietii profesionale.

Pentru copilul cu deficienta situatia este foarte dificila. El se confrunta cu numeroase probleme pe care nu le poate depasi sau compensa. Daca copilul nu este ajutat sa le depaseasca, se ajunge la situatia de esec. Sentimentul de inferioritate care apare datorita esecurilor ajunge sa fie trait intens, devenind traumatizant. Frecvent, in aceasta situatie, copilul renunta usor la eforturi, deoarece nu are o satisfactie mobilizatoare si ajunge la solutii usoare sau la abandon scolar.

Suprasolicitarea copilului apare atunci cand parintii nu tin seama de posibilitatile reale ale acestuia. Parintii unui copil cu deficienta au o reactie de negare a problemelor. Ei considera copilul "ca toata lumea" si-i cer rezultate asemanatoare celor ale fratilor si surorilor sanatoase. In acest caz, apare o suprasolicitare, care se soldeaza cu esecuri demoralizatoare. In situatia esecului parintii reactioneaza prin reprosuri si chiar pedepse repetate, care duc la aparitia sentimentului de neputinta, incapacitate si inutilitatea efortului.

Respingerea este o alta modalitate de hipoprotectie. Copilul cu deficienta este mereu comparat cu fratii si surorile sanatoase si ridiculizat.

Parintii se detaseaza emotional fata de copiii cu deficienta, dar le asigura o ingrijire corespunzatoare. Atitudinea de respingere se manifesta mai mult sau mai putin deschis, sub forma negarii oricarei calitati sau valori a copilului, care este permanent ignorat si minimalizat. Aceste situatii apar atunci cand copilul nu a fost dorit. Parintii considera ca nu au nici un fel de obligatii fata de copilul lor. Chiar si in fata legii ei isi declina responsabilitatea.

Parintii exagerati

Cel mai obisnuit raspuns, mai ales din partea mamei, este **supraprotectia**, o sursa de dependenta. Acest comportament impiedica copilul sa-si dezvolte propriul control, independenta, initiativa si respectul de sine.

Supraprotectia este un element negativ, generand negatii atat din partea parintilor, cat si din partea copiilor. Parintii care se simt vinovati devin exagerat de atenti, transformand copilul intr-un individ dependent si solicitant pentru familie. Aceasta permanenta solicitare va genera reactii de nemulțumire si ostilitate din partea parintilor, reactii care-l vor face pe copil sa devina nesigur. Pentru copiii cu deficiente aceasta situatie este foarte dificila, intrucat ei nu beneficiaza de un regim care implica stimularea si antrenarea in activitatile casnice.

Acesti parinti vor reusi "marea performanta" de a creste un copil singuratic, lipsit de posibilitatea de a-si manifesta propria personalitate. Copilul se va confrunta cu greutatile

vietii, dar nu va fi capabil sa le faca fata, deoarece nu a capatat instrumentele cu ajutorul carora sa actioneze si sa se apere.

Parintii autoritari

Acest tip de reactie este tot o forma de **hiperprotectie a parintilor** cu o vointa puternica.

Acesti parinti isi controleaza copiii intr-o **maniera dictatoriala**. Ei stabilesc reguli care trebuie respectate fara intrebari. Copilul este transformat intr-o marioneta, este dirijat permanent, nu are voie sa-si asume raspunderi si initiative, i se pretinde sa faca numai "ce", "cat" si "cum" i se spune. Un astfel de comportament din partea parintilor are efecte negative, deoarece copilului i se anuleaza capacitatea de decizie si actiune.

O forma particulara de atitudine autoritara apare in relatia dintre parinti si adolescenti. Parintii continua sa ii considere pe tineri copii, neputand accepta ideea maturizarii lor. In acest context, ei le refuza libertatea, incercand sa mentina o atitudine de tutela, in dorinta de a preveni surprizele neplacute. In acest caz, raspunsul copilului este violenta, ce determina o deteriorare a legaturilor afective cu familia.

Uneori autoritatea pune in evidenta atentia acordata copilului si grija pentru o indrumare corespunzatoare. Acest tip de autoritate este justificat mai ales in situatia unui copil cu probleme. In aceste cazuri, tanarul este intrebata, participa la discutii, dar in final tot parintii decid, in functie de parerile lor.

Parinti inconsecventi

Oscileaza de la indiferenta la tutela. Cel mai adesea este vorba despre parinti instabili, nesiguri si incapabili de a opta ferm pentru o anumita atitudine. Alteori copilul este "pasat" la diferiti membri ai familiei, fiind supus unor metode educative diferite, adesea contradictorii.

Crescuti intr-un mediu inconstant, lipsit de metode stabile, copilul devine nesigur si usor de influentat de persoane rau intentionate.

Jocul

Copiii, majoritatea timpului lor liber si nu numai, si-l petrec jucandu-se. Jocul reprezinta pentru copii o modalitate de a-si exprima propriile capacitati. Prin joc, copilul capata informatii despre lumea in care traieste, intra in contact cu oamenii si cu obiectele din mediul inconjurator si invata sa se orienteze in spatiu si timp. Putem spune ca jocul este "munca copilului". In timpul jocului, copilul vine in contact cu alti copii sau cu adultul, astfel ca jocul are un caracter social.

In perioada de prescolar se desfasoara mai ales in grup, asigurandu-se astfel socializarea. Din acest motiv, copiii cu dizabilitati trebuie sa fie inscrisi la gradinita din vecinatate, alaturi de copiii sanatosi. Copiii sunt curiosi, dar practici, astfel ca ei vor accepta usor un copil cu deficienta fizica, care se deplaseaza in fotoliu rulant sau in carje. Ei sunt suficient de simpli si deschisi pentru a accepta usor un coleg cu probleme de sanatate. Perioada de prescolar este cea mai indicata pentru inceperea socializarii copiilor cu handicap. La aceasta varsta, socializarea se realizeaza usor prin intermediul jucariilor si al echipamentelor de joc. Totusi, trebuie sa fim atenti la unele probleme deosebite. Unii copii cu deficiente au avut experienta neplacuta a spitalizarii si a separarii de parinti. De aceea, pot aparea reactii intense, mai ales in primele zile de gradinita. In alte cazuri, copilul are probleme legate de utilizarea toaletei si de deplasare. In aceste situatii, este de preferat sa se solicite prezenta mamei pana la acomodarea copilului in colectivitate si acomodarea personalului cu problemele copilului.

Jocurile trebuie sa fie adaptate in functie de deficienta copilului.

Integrarea scolara

Scoala este, de asemenea un mediu important de socializare. Formele de integrare a copiilor cu CES pot fi urmatoarele:

- clase diferite, integrate in structurile scolii obisnuite,
- grupuri de cate doi-trei copii deficienti inclusi in clasele obisnuite,
- integrarea individuala a acestor copii in aceleasi clase obisnuite.

Integrarea scolara exprima: atitudinea favorabila a elevului fata de scoala pe care o urmeaza; conditia psihica in care actiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivatii puternice care sustine efortul copilului in munca de invatare; situatie in care copilul sau tanarul poate fi considerat un colaborator la actiunile desfasurate pentru educatia sa; corespondenta totala intre solicitarile formulate de scoala si posibilitatile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la invatatura si in plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitatile copilului sau la cerintele scolare.

In scoala, copilul cu tulburari de comportament apartine, de obicei, grupului de elevi slabi sau indisciplinati, el incalcand deseori regulamentul scolar si normele social-morale, fiind mereu sanctionat de catre educatori. Din asemenea motive, copilul cu tulburari de comportament se simte respins de catre mediul scolar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de scolar intra in relatii cu alte persoane marginalizate, intra in grupuri subculturale si traieste in cadrul acestora tot ceea ce nu-i ofera societatea.

Datorita comportamentului lor discordant in raport cu normele si valorile comunitatii sociale, persoanele cu tulburari de comportament sunt, de regula, respinse de catre societate. Aceste persoane sunt puse in situatia de a renunta la ajutorul societatii cu institutiile sale, trairand in familii problema, care nu se preocupa de bunastarea copilului.

Ca fiinta sociala, omul este dependent de ceilalti oameni. Aceasta dependenta inseamna, de fapt, ajutor, posibilitatea de a comunica si coopera. Acest lucru da nastere la sentimentul de apartenenta si solidaritate umana, precum si la sentimentul de securitate al individului.

Problema dizabilitatii

Intalnim pretutindeni oameni cu deficiente. Perceperea lor sociala nu este intotdeauna constanta, ea variaza de la societate la societate, furnizand semnificatii diferite, functie de cultura si de valorile promovate.

Ce se crede despre persoanele cu deficiente? Multi oameni au reticente fata de acestea deoarece au o conceptie gresita despre ele. Unii stiu din trecut despre persoanele cu dizabilitati faptul ca erau cersetori sau lautari ori au in acest domeniu o slaba experienta. Nici una dintre aceste idei nu ofera o imagine clara a persoanelor cu deficiente. Si ele sunt oameni ca si ceilalti: unii dependenti, altii independenti; unii lideri, altii persoane obisnuite; unii bogati, altii saraci; unii grasi, altii slabi etc. Ca orice persoana, ei sunt produsul unic al ereditatii lor si al mediului si sunt indivizi.

Dar si persoanele cu deficiente, la randul lor, au doua pareri in ceea ce priveste impedimentul lor: unele il considera un dezastru, iar altele un simplu inconvenient.

Socializarea in familie

Copilul diferit se adapteaza greu la relatiile interpersonale, de aceea parintii trebuie sa joace rolul de tampon, de mediator intre copil si persoanele straine. Uneori parintii pot dramatiza excesiv reactiile inadecvate venite din partea unei persoane straine, identificand o falsa rea intentie intr-un gest oricat de neutru. In alte situatii, ei neaga tot ceea ce copilul observa in jurul sau legat de propria deficienta, insista pe rautatea si ipocrizia persoanelor din anturaj, cultivand la copil convingerea ca lumea in care traieste este rea.

Pe de alta parte, unii parinti refuza sa tina cont de dificultatile sociale determinate de deficienta. In acest fel, ei ii impiedica pe copii sa inteleaga si sa accepte toate aspecte legate de propria deficienta.

Datorita comportamentului lor discordant in raport cu normele si valorile comunitatii sociale, persoanele cu tulburari de comportament sunt, de regula, respinse de catre societate.

Aceste persoane sunt puse in situatia de a renunta la ajutorul societatii cu institutiile sale, traind in familii problema, care nu se preocupa de bunastarea copilului.

Bibliografie:

1. Boici, Gherghina; Stănică, Ilie, *Evaluarea copiilor cu CES în perspectiva integrării*, Timpul, Reșița, 1998.
2. Gherguț, Alois , *Sinteze de psihopedagogie specială, Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice*, Editura Poliorom, Iași, 2005.
3. Apostu, Otilia, *Situația copiilor cu CES incluși în învățământul de masă*, UNICEF, Editura Vanemonde, București: 2009.
4. Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București,1976;
5. Cucos, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom ,Iasi, 2001;

INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE

Profesor învățământ primar: Trandafir Mihaela

Școala Gimnazială Găgești

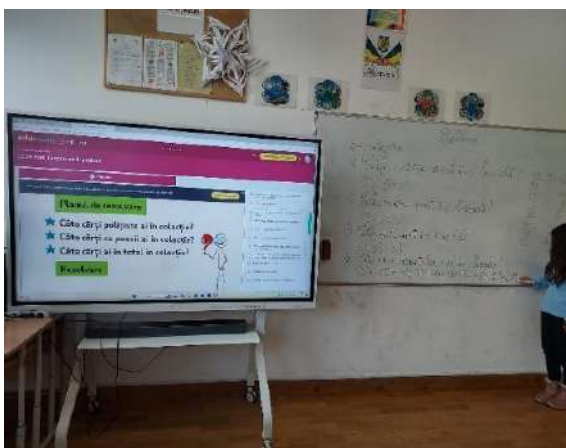
Bolotești-Vrancea

Inovația în educație ca proces creativ trebuie confirmată la nivelul unor produse pedagogice superioare, la nivel de sistem în proiectarea și realizarea reformei învățământului, a unor modele de cercetare fundamentală, specifice domeniului științelor educației, dar și în practica proiectării curriculare a lecției prin conducerea managerială a acesteia:

- organizarea curriculară, administrativă și pedagogică, a resurselor pedagogice (informaționale, umane, didactico-materiale) existente;
- planificarea/conceperea curriculară a activității didactice: scop general al lecției – obiective concrete, operaționale, deduse din scopul general al lecției – metode, tehnici, mijloace didactice – modalități de evaluare inițială, continuă, finală;
- realizarea-dezvoltarea curriculară a lecției: evaluare inițială – predare-învățare-evaluare continuă – evaluare finală.

Inovația în învățământ este o activitate deliberată, care urmărește introducerea unei noutăți într-un context dat și este pedagogică pentru că își propune ameliorarea substanțială a pregătirii elevilor/ studenților printr-o situație de interacțiune și interactivitate

Profesorul este veriga cheie în activitatea de programare, de organizare, realizare și evaluare a procesului educațional. În ultimii ani s-a făcut tot mai simțită nevoia încurajării cadrelor didactice să investească în propria dezvoltare, abilitățile antreprenoriale, civice și digitale, fiind printre cele mai importante competențe ale actualității și ale viitorului. Profesorii au un rol deosebit de important în împărtășirea activităților antreprenoriale creative și programelor inovatoare din cadrul școlilor generale și a instituțiilor de învățământ liceale. Este foarte important să se cunoască astfel de activități antreprenoriale și să se încurajeze susținerea promovării lor la nivel local, național și mondial.

A fi creativ sau inovator este la fel de relevant ca și creșterea în carieră sau propunerea de idei noi de business. Antreprenoriatul este o acțiune a persoanelor active, creative,

întreprinzătoare, un proces, o serie de activități, desfășurate în toate domeniile economice și sociale.

Activitățile antreprenoriale implică cunoștințe, aptitudini și atitudini care se formează pe parcursul vieții și pot fi aplicate oricăror situații organizaționale. De asemenea, practicile antreprenoriale trebuie analizate pentru a elabora noi metodologii de formare a competențelor antreprenoriale și de motivare a persoanelor pentru inițierea activităților antreprenoriale.

Activitatea antreprenorială implică inovare, creativitate și perseverență în cele mai variate forme: ca mod de mobilizare și utilizare a resurselor, ca mod de servire a clienților, de obținere a produselor, de identificare și satisfacere a nevoilor de pe piață.

Creativitatea este producerea sau dezvaluirea unui fapt, lege, relație, dispozitiv, produs, procedeu sau sistem care are la baza cunoștințe accesibile dar care nu decurg direct, simplu sau prin intermediul unui proces logic din informațiile ce ne stau la îndemână.

Creativitatea este un proces de gândire apropiat de realitate dar care se desfășoară împotriva regulilor acceptate, tocmai de aceea conduce la ceva nou. Dintre criteriile utilizate pentru stabilirea tipologiilor antreprenorilor, se pot menționa: conceptul de sine, angajarea, viziune, delegație, finalitate, autonomie, internalitate, capacitate de adaptare, creativitate, inovație, nevoi de realizare, nevoie de putere, nevoie de recunoaștere, nevoie de securitate, atitudine față de creștere, atitudine în relații personale, atitudine în ceea ce privește profitul, atitudine în ceea ce privește riscul, stil de conducere, stil de management, stil de luare a deciziilor sau stil de realizare a strategiilor.

Creativitatea – ca proces de generare de idei noi are următoarele etape:

- Documentare/ învățare
- Incubare
- Generare
- Evaluare și implementare.

Creația este una dintre cele 4 activități fundamentale ale ființei umane: învățare, muncă, creație, joc.

Creativitatea este legată cel mai frecvent de domeniul artelor: creativitate artistică, creativitate literară. Creativitatea oamenilor de artă este bine cunoscută. Iar creativitatea reprezentanților altor domenii profesionale este mai puțin studiată și cunoscută. Acest tip de creativitate este numit – ingeniozitate, inventivitate, inovație, iar produsul acestora este tratat ca o descoperire științifică, tehnologică, tehnică, metodică, inginerescă etc.

De exemplu, pentru domeniul managementului și antreprenoriatului, mai des este analizat conceptul de inovație managerială sau antreprenorială, creativitatea fiind suportul fundamental al inovării, cea care interesează cu prioritate entitățile. Inovarea în domeniul managerial, antreprenorial nu este condiționată numai de aptitudinea creativă a personalului, ci și de o serie de alte elemente care depind într-o măsură mare de sistemul de management.

Principalul element definitoriu al creativității este generarea de idei noi. Inovarea, în schimb, se caracterizează atât pentru apariția de idei noi, cât și prin efectuarea de schimbări pe baza acestora.

Crearea și promovarea susținută a “noului” prin adoptarea și aplicarea perseverentă a unor activități inovatoare, axate pe pregătirea și producerea schimbărilor înseamnă creativitate.

Subiecții care inovează sunt antreprenorii de succes. Antreprenorii de succes, oricare ar fi motivația lor individuală încearcă să creeze valoare și să aducă o contribuție. Ei nu se mulțumesc numai cu îmbunătățirea a ceea ce există deja, sau cu modificarea. Ei încearcă să creeze valori noi și diferite și satisfacții noi și deosebite, să transforme un „material” într-un „mijloc”, sau să contribuie la mijloacele existente într-o configurație nouă și mai productivă.

„Numai schimbarea oferă întotdeauna ocazia pentru ceva nou și deosebit. De aceea, inovația constă într-o căutare organizată și cu un scop bine definit de schimbări și în analiza sistematică a ocaziilor pe care aceste schimbări le-ar putea oferi inovației economice sau sociale. De regulă, acestea sunt schimbări care s-au petrecut deja sau sunt pe cale să se petreacă. Majoritatea copleșitoare a inovațiilor de succes exploatează schimbarea. Desigur că există inovații care constituie, ele însele, o schimbare majoră, de exemplu, unele inovații tehnice majore.

Creativitatea pedagogică reprezintă o capacitate complexă și fundamentată prin cunoștințele, abilitățile de a proiecta și realiza activități instructive și educaționale eficiente, orientate spre a produce, a crea ceva nou.

Persoanele creative, în special, cadrele didactice sunt orientate spre căutare, explorare, descoperire, creație, inovație, modernizare etc. Creativitatea pedagogică, creativitatea educațională vizează mai degrabă procesul educațional, decât procesele la nivel de sistem.

Cadrele didactice creative pot fi inovative, performante, deschise la schimbare, modernizare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Antreprenoriatul – cultivarea spiritului de inițiativă și a creativității la tineri. Disponibil pe: <https://www.schooleducationgateway.eu/ro/pub/resources/tutorials/entrepreneurship>;
2. Cojocaru Victoria, Ticuță Elena Roxana. Problema antreprenoriatului din perspectiva experiențelor educaționale. *STUDIA UNIVERSITATIS*. Revistă științifică a USM. 2010;
3. Cristea Sorin. Dicționar de pedagogie. Ch.: Litera Educațional, 2002;
4. Management inovațional. Disponibil pe: <https://moodle.usm.md/course/view.php?id=478>.

T(ERRA) DIGITALĂ – un nou pat al lui Procust?

Trifan Olivia-Elena

Școala Gimnazială Nr 13 Sibiu

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală reprezintă un obiectiv crucial pentru societățile contemporane, având în vedere impactul tehnologiilor informaționale și al rețelelor sociale asupra comportamentului și percepțiilor individului. Pentru a promova cetățenia responsabilă, este esențial ca educația și formarea continuă să fie adaptate la realitățile digitale actuale. Este important ca fiecare individ să fie încurajat să adopte o atitudine activă, informată și responsabilă față de tehnologia digitală, contribuind astfel la construirea unei societăți digitale echitabile și sustenabile.

Cu toate acestea, implementarea cu succes a inovației digitale în educație presupune depășirea unor provocări importante, dar și utilizarea unor soluții inovatoare care pot contribui la dezvoltarea unui comportament responsabil.

Suprainformația și dezinformarea cred că reprezintă astăzi călcâiul lui Ahile. Accesul ușor la informație a dus la o supraîncărcare informațională. De asemenea, știrile false și dezinformarea se răspândesc rapid pe rețelele sociale, ceea ce poate afecta opinia publică și deciziile individuale.

Printre cele mai viabile soluții care ar putea optimiza navigarea în mediul on-line, putem aminti:

- **Verificarea surselor:** Înainte de a distribui sau crede orice informație, cetățenii ar trebui să verifice sursa și să consulte mai multe platforme de încredere.
- **Educație media:** Promovarea educației media în școli și comunități pentru a ajuta oamenii să recunoască informațiile false și să analizeze critic sursele.
- **Folosirea tehnologiei:** Utilizarea unor platforme și instrumente de verificare a faptelor și de monitorizare a știrilor pentru a identifica conținutul fals.

O altă provocare sau mai degrabă o problemă stringentă care interferează cu corpul de legi este **protecția datelor personale**. Într-o lume digitală, confidențialitatea datelor personale este adesea vulnerabilă. Colectarea și distribuirea datelor personale fără consimțământ pot duce la abuzuri și furturi de identitate.

În vederea ocolirii unor astfel de capcane, cetățenii trebuie să nu scape din vedere:

- **Conștientizarea drepturilor:** Cetățenii trebuie să fie informați cu privire la drepturile lor de protecție a datelor, inclusiv prin reglementări ca GDPR.
- **Utilizarea setărilor de confidențialitate:** Activarea și personalizarea setărilor de confidențialitate pe rețelele sociale și alte platforme digitale.
- **Evitarea partajării excesive de informații:** Limitarea informațiilor personale publicate online și evitarea utilizării aceleași parole pentru mai multe conturi.

În spatele ecranului, se ascunde de multe ori o armată de hackeri emoționali care își instalează corturile militare pe frontul **Cyberbullying și al hărțuirii on-line**. Nimeni nu mai pune acum la îndoială faptul că, fără nicio excepție, comportamentele negative afectează sănătatea mentală și bunăstarea celor implicați, adolescenții fiind, de obicei, cea mai vulnerabilă categorie.

Nutrim convingerea că harta tehnologiilor digitale va contribui în cel mai scurt timp la:

- **Promovarea unui comportament online responsabil:** Educația despre etica online și respectul reciproc trebuie să fie parte integrantă a educației.
- **Raportarea abuzurilor:** Încurajarea utilizatorilor să raporteze orice formă de hărțuire sau comportament abuziv.
- **Sprijin psihologic:** Oferirea de resurse și sprijin psihologic celor afectați de hărțuirea on-line.

Dependența de tehnologie trebuie abordată cu aceeași seriozitate cu care sunt tratate și celelalte adicții, fiindcă afectează celelalte aspecte ale vieții-rezultatele școlare sau profesionale, relațiile intrapersonale și starea de sănătate. Cei care aleg să se refugieze în lumea virtuală pierd contactul cu realitatea înconjurătoare și se vor confrunța ulterior cu inadaptarea socială.

Nu-i mai puțin adevărat că putem să preluăm controlul atâta timp cât vom stabili un set de reguli clare, care să ne oblige la moderație și echilibru.

- **Stabilirea unor limite de timp:** Setarea unor limite de utilizare a tehnologiilor pentru a preveni dependența.
- **Împărțirea timpului între online și offline:** Promovarea activităților în aer liber, sporturilor și interacțiunilor personale pentru a echilibra timpul petrecut în fața ecranelor.
- **Conștientizarea efectelor:** Educația privind efectele nocive ale utilizării excesive a tehnologiei asupra sănătății mentale și fizice.

Infosfera și ecourile realității virtuale exercită o forță metamorfică asupra condiției umane, context în care tehnologia devine mai mult decât un simplu instrument : se transformă într-un ecosistem care modelează realitatea noastră și , în același timp, ne invită să reevaluăm rolul creatorilor de conținut în stabilirea noii ordini digitale. **În plus**, algoritmiile platformelor de socializare și motoarelor de căutare pot crea bule de informație, limitând expunerea la opinii diverse și consolidând prejudecăți.

Această schimbare impune o nouă analiză a modului în care umanitatea nu doar că utilizează tehnologia, ci devine tot mai responsabilă pentru crearea unor noi medii, în care informația nu mai este doar o simplă resursă, ci devine substratul fundamental al realității noastre. În acest areal digital, se impune:

- **Diversificarea surselor de informație:** Încurajarea oamenilor să consume informații din surse variate și să își formeze opinii bazate pe mai multe puncte de vedere.
- **Promovarea transparenței algoritmilor:** Presiunea asupra companiilor tehnologice pentru a oferi mai multe informații despre modul în care funcționează algoritmiile și despre cum sunt filtrate informațiile.
- **Lupta împotriva polarizării:** Promovarea dialogului civilizat și al respectului între utilizatori cu opinii diferite.

În altă ordine de idei, **securitatea cibernetică** este noul scut digital gândit să ne protejeze informațiile personale, conturile, fișierele, fotografiile și chiar conturile bancare. Riscurile de securitate cibernetică, cum ar fi atacurile de tip phishing, malware sau ransomware, pot afecta cetățenii și organizațiile.

Cert este însă că securitatea este un proces, nu un produs, de aceea nu trebuie să neglijăm

- **Utilizarea parolelor puternice:** Promovarea utilizării unor parole complexe și diferite pentru conturi diverse, precum și activarea autentificării cu doi factori.
- **Actualizări regulate ale software-ului:** Asigurarea că dispozitivele și aplicațiile sunt actualizate constant pentru a proteja utilizatorii de vulnerabilitățile de securitate.
- **Educație privind securitatea cibernetică:** Informarea cetățenilor cu privire la cele mai comune amenințări online și despre cum să le evite.

În concluzie, cetățenii responsabili în era digitală trebuie să fie conștienți de provocările tehnologice și să adopte un comportament etic, civilizat și precaut pentru a naviga în siguranță în lumea digitală. Educația continuă și conștientizarea sunt esențiale pentru a ne proteja nu doar pe

noi înșine, dar și pe cei din jur. Fără îndoială, inovația digitală în educație reprezintă o oportunitate de a construi o societate mai responsabilă, iar implementarea corectă a acestei tehnologii poate contribui semnificativ la dezvoltarea cetățenilor activi, informați și implicați într-o lume digitală echitabilă și sustenabilă.

Bibliografie

I..Cerghit – “Sisteme de instruire alternative”, Aramis, Bucuresti, 2002.

<https://intelligence.sri.ro/infosfera-si-ecourile-realitatii-virtuale/>

<https://www.doc.ro/consum-responsabil-prevenirea-dependentei/dependenta-internet>

TEACHER: TRIFAN OTILIA
SCHOOL: COLEGIUL NAȚIONAL "B.P.HASDEU"
& ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 11 BUZĂU

DIGITAL INNOVATION IN TEACHING AND LEARNING - CHALLENGES HOW TO INCREASE CRITICAL THINKING SKILLS IN THE CLASSROOM THROUGH DIGITAL EDUCATIONAL RESOURCES

The rise of digital education brings a host of exciting opportunities, but it may also present several challenges for traditional teachers, such as: *adaptation to new technologies, maintaining engagement, balancing digital and traditional teaching, access to technology, data privacy and security, professional development, student autonomy and self-motivation, assessment and feedback, increased workload.*

We should take into account the fact that many teachers may not have been trained in digital tools and technology, which can make it difficult for them to integrate these resources effectively into their teaching methods. This can lead to frustration or hesitation in using digital platforms.

Another aspect to consider is the challenge to maintain engagement. While digital tools can be engaging for students, it can also be a challenge for teachers to keep students' attention in an age where digital distractions (like social media, games, etc.) are prevalent. Teachers need to find ways to keep students focused and make the digital tools engaging without them becoming a source of distraction.

One aspect that should not be disregarded is the balance between digital tools of teaching/learning and the traditional way. In many classrooms, teachers are expected to combine both digital and traditional methods. Finding the right balance can be tough. Over-relying on digital tools can sometimes detract from face-to-face interaction and interpersonal skills development, which are also vital aspects of learning.

Accessibility is another issue to bear in mind in the learning process. Not all students have equal access to the necessary devices or reliable internet connections, which creates a digital divide. Teachers may struggle with trying to ensure that all students have the same opportunities to learn, which can lead to disparities in education.

Data privacy and security may bring additional challenges for those involved in the learning process, be they teachers or mere learners. With the increased use of digital platforms, teachers need to be aware of the privacy and security issues surrounding students' data. Ensuring that students' personal information is protected and that the digital tools used are compliant with data protection laws can add an extra layer of responsibility.

Another perspective is that of the required professional development. Teachers need continuous training to stay up-to-date with the latest digital tools, teaching methods, and trends. Unfortunately, professional development opportunities in digital education are often limited or not accessible to all teachers, which can create a gap in their ability to effectively utilize technology.

On the other hand, student autonomy and self-motivation is increasing nowadays. However, students might also face additional insecurities or an increasing need for tailored

feedback. In the digital education landscape, students may have more control over their learning pace and style. While this can be beneficial, it also places more responsibility on students to be self-motivated. Teachers may struggle to keep students engaged or to provide adequate guidance and support in this more independent learning environment.

Another issue to address is that concerning the assessment and the feedback provided. With digital platforms offering new ways to assess and evaluate students, teachers must learn how to use these tools effectively while ensuring that assessments are meaningful and truly reflect student learning. It can be challenging to shift from traditional assessment methods (like paper-based tests) to more dynamic and tech-enabled evaluations.

Finally, increased workload from teacher's part is also of high importance, since digital education can sometimes lead to more work for teachers, as they are often expected to create and manage online content, monitor students' online activity, and provide timely feedback, all while maintaining their regular classroom duties.

Digital educational resources can foster creative thinking. They offer a variety of tools and interactive platforms that encourage students to explore concepts in new and innovative ways. Through digital educational resources, students can benefit as it follows:

- **Access to Diverse Content:** With digital tools, learners can access a wide range of content—from videos to interactive simulations—that can inspire new ideas and ways of thinking.
- **Collaboration Tools:** Many digital platforms enable collaboration among students, allowing them to work together on creative projects, share ideas, and combine different perspectives, which often leads to more innovative solutions.
- **Customization and Personalization:** Digital resources can be tailored to fit different learning styles, enabling learners to approach problems or tasks in ways that best suit their strengths, promoting creative problem-solving.
- **Encouraging Experimentation:** Digital platforms often provide safe environments for experimentation. For example, in digital art tools or coding programs, students can experiment with new techniques, test ideas, and fail without the fear of making irreversible mistakes.
- **Gamification and Interactive Elements:** Many digital learning resources incorporate game-like elements, which can make problem-solving and creative tasks more engaging and fun. These elements often encourage learners to think outside the box and find creative solutions.
- **Global Exposure:** The digital world allows students to connect with diverse ideas, perspectives, and cultures, which can greatly influence and enhance their creative thinking.

Digital education is increasingly becoming a *must* in today's world, though it depends on the context and the specific needs of students and communities. Here are some essential aspects to bear in mind: global connectivity and access, preparation for future careers, personalized learning, engagement and interactivity, flexibility, collaboration and innovative teaching and learning methods.

As the world becomes more interconnected, digital education allows learners to access information, courses, and expert instruction from anywhere. It helps bridge geographical and financial barriers, giving students from diverse backgrounds opportunities they might not have had otherwise. Many modern careers demand digital literacy. From communication to technical skills, students need to be familiar with digital tools and platforms to be competitive in the

workforce. As technology rapidly evolves, digital education helps equip students with the skills they'll need in the job market. Digital education can adapt to individual learning paces and styles, allowing students to focus on areas where they need more help and progress more quickly in areas they've mastered. It supports differentiated learning, which can be challenging in traditional classroom settings. Digital tools, like interactive simulations, virtual labs, and multimedia content, can engage students in a way traditional methods may not. This kind of hands-on, interactive learning often leads to deeper understanding and better retention. The flexibility of digital education is crucial in today's fast-paced, diverse world. Students can learn at their own pace, access materials at any time, and balance their studies with other commitments, like work or family. With digital platforms, students can collaborate with peers across the world, exchanging ideas and learning from diverse perspectives. This global exposure enhances critical thinking, cultural awareness, and innovation. Teachers can incorporate a wide range of digital resources, from educational apps to VR/AR, to make lessons more dynamic and appealing. This fosters creative thinking and helps students grasp complex concepts in novel ways.

However, while digital education is crucial, it's not the *only* method. It's important to recognize that face-to-face interaction, physical activities, and hands-on experiences remain valuable aspects of education, especially for social development, emotional learning, and certain practical skills. While digital education offers a wealth of benefits, it also comes with several challenges and potential drawbacks that can impact students' learning experiences: reduced social interaction, distractions and engagement issues, over-reliance on technology, technical issues, student self-discipline, lack of personalized support, privacy and security risks, decreased physical activity or even mental health concerns. The still stand in the variety and the flexibility of the learning strategies and methods chosen to prove effective and efficient.

TEACHER: TRIFAN OTILIA
SCHOOL: COLEGIUL NAȚIONAL "B.P.HASDEU"
& ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 11 BUZĂU

DIGITAL INNOVATION IN EDUCATION- CHALLENGES

THE ROLE OF CRITICAL THINKING SKILLS IN THE ENGLISH CLASS

Critical thinking is the ability to think clearly, rationally, and independently, with the goal of making reasoned judgments. It involves analyzing information, questioning assumptions, and evaluating evidence before forming conclusions. Rather than accepting things at face value, critical thinking encourages looking deeper into the "why" and "how" of situations, texts, or ideas. Some of the key components of critical thinking include:

Analyzing: Breaking down complex ideas or problems into smaller, more manageable parts.

Evaluating: Assessing the strengths, weaknesses, and reliability of information or arguments.

Reasoning: Using logic and evidence to support conclusions.

Questioning: Challenging assumptions, identifying biases, and asking insightful questions.

Synthesizing: Bringing together different pieces of information to form a new understanding or perspective.

In essence, critical thinking means thinking in a more structured, open-minded way to arrive at well-supported, thoughtful conclusions.

Learning English can significantly improve your critical thinking skills, such as:

Understanding Complex Ideas: As you learn English, you engage with a wider range of ideas, concepts, and perspectives through reading and listening. This helps you practice analyzing and interpreting complex material, which sharpens your critical thinking.

Building Vocabulary and Precision: A richer vocabulary allows you to express ideas more clearly and precisely. Being able to articulate your thoughts more effectively makes it easier to analyze and evaluate arguments, both your own and others'.

Exposure to Diverse Texts: English learning often involves reading literature, essays, articles, and other texts that present various viewpoints and ideas. Evaluating these different viewpoints encourages you to think critically about them and question assumptions.

Engaging in Discussions: In an English class or through conversation, you're often encouraged to discuss, debate, and defend your opinions. This process of articulating and justifying your thoughts forces you to think critically about your positions and consider the validity of others' arguments.

Problem Solving Through Language: Many aspects of learning English—such as understanding grammar, sentence structure, or even translating ideas—require you to solve problems. This kind of problem-solving strengthens your ability to think logically and systematically, which is essential for critical thinking.

Analyzing Context and Subtext: In language learning, it's important to consider context, tone, and subtext in both written and spoken communication. This helps develop a deeper level of analysis and awareness, key elements of critical thinking.

Improved Reasoning: Learning to structure arguments in English (whether in writing or speaking) helps to build strong reasoning skills. Organizing thoughts clearly and logically requires careful consideration of evidence and opposing views.

Therefore, learning English is not just about mastering a language—it's about engaging your brain in a way that strengthens your overall thinking, problem-solving, and analytical skills. It's a great exercise in sharpening one's mind!

Improving **critical thinking** in an English class can really enrich students' analytical and problem-solving skills. Below you can find a few strategies that could be of help:

Questioning Techniques: Encourage students to ask deep, open-ended questions about the texts they read. Instead of just summarizing, get them to ask “why” and “how” questions, such as “Why did the character make this decision?” or “How does this theme connect to real-world issues?”

Socratic Seminars: Facilitate Socratic-style discussions, where students are required to support their ideas with evidence from the text. This encourages them to critically evaluate arguments and perspectives.

Debates: Organize debates on key themes or issues in literature. This not only improves critical thinking but also teaches students to see different sides of an argument and articulate their thoughts clearly.

Analyze Author's Purpose and Bias: Discuss the author's intentions and biases, and have students evaluate how these elements influence the story. This can foster a deeper understanding of the text's meaning and its impact.

Compare and Contrast: Have students compare different texts or characters to identify patterns and differences. This approach can help develop their analytical skills and encourage deeper reflection.

Creative Projects: Allow students to creatively express their understanding of a text, such as through writing alternative endings or creating multimedia presentations. This not only engages them in critical thinking but also allows them to connect with the material in diverse ways.

Peer Review and Feedback: Encourage students to critique each other's work. Peer review helps students to critically assess others' ideas and also to refine their own.

Mind Mapping and Graphic Organizers: Use mind maps to visually organize ideas and relationships between concepts, themes, and characters. This can help students to see connections and think more critically about the text.

By promoting a classroom environment where critical thinking is a regular part of the conversation, students are more likely to engage with texts in a thoughtful and meaningful way. Learning English can definitely help enhance critical thinking skills. The following aspects should be considered: improved communication and articulation, engaging with complex texts, developing problem-solving skills, exposure to different cultures and worldviews, encouragement of questioning, building cognitive flexibility or debate and discussion.

Learning English helps students learn to express their thoughts clearly and logically. As they practice forming coherent arguments, writing essays, and engaging in discussions, they develop the ability to think critically about how to convey their ideas and respond to others' points of view. It requires analyzing information, organizing it, and presenting it in a structured way. When students read literature, academic articles, or even newspapers in English, they are often

exposed to complex concepts, diverse perspectives, and new ideas. This helps them analyze arguments, question assumptions, and make connections between ideas—all key elements of critical thinking. Learning English often involves understanding and analyzing grammar, syntax, and vocabulary, which requires a problem-solving mindset. Students must figure out how different pieces of language work together, which strengthens their analytical abilities and fosters a mindset of inquiry and exploration. Since English is a global language, learning it opens the door to understanding different cultures, histories, and perspectives. Engaging with these diverse viewpoints challenges students to think critically about their own beliefs and assumptions, expanding their understanding of the world and encouraging deeper reflection. In English classes, students are often asked to analyze literature or engage in discussions that require questioning the author's intentions, the message, or the underlying meaning of a text. This encourages students to not take things at face value, but to question, evaluate, and analyze information—core aspects of critical thinking. Learning a new language like English forces students to make mental adjustments and think in new ways. They need to understand how the structure of the language works, which can be quite different from their native language. This enhances cognitive flexibility, allowing them to approach problems from different angles and think more critically. English classes, especially those that focus on literature, current events, or public speaking, often involve debates and discussions. Engaging in these activities helps students practice arguing their points logically, defending their opinions with evidence, and considering opposing viewpoints—all of which are vital skills for critical thinking. To sum it up, we can say that learning English not only improves language skills, but also cultivates the ability to think deeply, question information, and solve problems more effectively.

EDUCAȚIA DIGITALĂ

Trîncă Anișoara Antígona
Școala Gimnazială „Sfânta Varvara” Aninoasa

Nevoia de educație digitală a fost declanșată de criza sanitară, cunoscută sub denumirea de Pandemia Covid-19. În această perioadă, dar mai ales după, digitalizarea învățământului a devenit o necesitate, iar nevoia copiilor de a beneficia de toate condițiile pentru a avea acces la educația online s-a transformat într-o prioritate.

Educația digitală își propune să permită elevilor să prospere în viață, să devină cetățeni implicați și să se integreze mai ușor și bine pe piața muncii unde aproape totul este digitalizat. Dacă ar fi să definim cât mai simplu ce este educația digitală, am spune că reprezintă o modalitate inovatoare prin care tehnologiile moderne și instrumentele digitale sunt integrate astfel încât să sprijine procesul de predare și învățare. Practic, tradiționalul manual și clasică tablă neagră s-au transformat într-un ecran colorat și numeroase fișiere, imagini și video-uri educative, astfel încât copiii și tinerii să poată asimila mai ușor și rapid informațiile.

Chiar dacă educația digitală nu poate înlocui pe deplin metodele clasice de învățare, aceasta vine în sprijinul tinerilor dornici să exploreze și să asimileze informații noi prin diverse metode și cursuri practice, cu exerciții aplicate.

Educația digitală este un sistem complex și eficient prin care copiii nu doar că își pot îmbunătăți și perfecționa abilitățile digitale, ci își pot exprima creativitatea, cultiva spiritul analitic și critic, dar și un set de abilități utile pentru un viitor job. Astfel, indiferent de contextul social, economic sau politic, educația digitală este mai mult decât o simplă alternativă pentru cei mai pasionați dintre copii, ci mai degrabă o necesitate.

În ultimii ani tehnologia și implicit educația digitală au luat amploare și în țara noastră. Transformarea digitală a României a avut loc prin programe de strategie privind digitalizarea sistemului de educație și formare a constituit un subiect prioritar începând cu 2016, odată cu lansarea, de către Administrația Prezidențială, a proiectului de țară ”România educată”.

În următorii ani Ministerul Educației și Cercetării a lansat o serie de procese de elaborare a Strategiei privind digitalizarea educației din România: SMART.Edu, scheme de granturi din cadrul Programului Național pentru Reducerea Abandonului Școlar (PNRAS). Planul de Redresare și Reziliență al României (PNRR) reprezintă o altă șansă ce stabilește prioritățile investiționale și reformele necesare pentru redresare și creștere sustenabilă, corelate tranziției verzi și digitale avute în vedere de Comisia Europeană.

Termenul „digital” este asociat adesea cu flexibilitate, conectivitate și viitor, iar educația digitală le include pe toate acestea. Scopul principal al alfabetizării digitale timpurii este să-i încurajeze pe cei mici să îmbrățișeze schimbarea și inovația mult mai ușor dar și să-i învețe cum să creeze propriile produse virtuale. În plus, cu ajutorul unei baze solide în materie de cunoștințe în domeniul digital, copiii și tinerii nu doar că ar putea face față cu brio situațiilor similare cu cele întâmpinate în contextul pandemic, ci și la capitolul joburi și meserii ale viitorului.

Avantajele educației digitale de la vârste cât mai mici sunt:

- procesul de învățare devine mai eficient în timp;
- accesul rapid și ușor pentru oricine (inclusiv pentru copiii cu dizabilități);
- acces la numeroase materiale și unelte digitale interesante, pentru a face cursurile mai interactive și captivante;
- profesorii pot personaliza procesul de învățare în funcție de nevoile individuale ale elevilor;
- cultivarea unei mentalități ce permite adaptarea constantă la noile tehnologii și implicit la viitor;
- flexibilitatea de a reveni asupra lecțiilor, accesând înregistrările video;
- o perspectivă de ansamblu asupra progresului (studentii/elevii pot vedea o înregistrare online a muncii lor, notele obținute, dar și cerințele pe care trebuie să le îndeplinească pentru a termina cursul);

• pregătirea și adaptarea pentru joburile viitorului și pentru cerințele de pe piața de muncă (aproximativ toate meseriile din viitor vor presupune cunoștințe digitale).

Aceste competențe digitale pot fi însă dezvoltate încă din școală, prin cursuri de TIC, însoțite de cursuri de programare, care ajută la dezvoltarea creativității, a gândirii critice, a soluționării de probleme, a logicii și care asigură elevilor sau tinerilor un viitor profesional mai bun.

În epoca digitală în care trăim, tehnologia a devenit omniprezentă în toate aspectele vieții noastre, inclusiv în domeniul educației. De-a lungul anilor, s-a desfășurat o tranziție în etape, de la educația tradițională la cea modernă, bazată pe tehnologie.

În prezent există trei paliere ale digitalizării în educație:

- management și administrație, automatizări și anonimizări (înregistrări, catalog electronic, rapoarte, checklists, înregistrarea prezențelor/absențelor, comunicare, evidența progresului, anonimizarea datelor)

- activitate didactică: procesele de predare-învățare și activitățile de evaluare (atât cea formativă, cât și cele sumative); activitățile de consiliere și orientare, suport psihologic și socio-emoțional; activități extrașcolare (cluburi, activități de tip nonformal); remediere și recuperare; activități de promovare a excelenței și performanțelor înalte;

- un palier transversal: comunicare și eficientizarea colaborării (la nivel de școală/cancelarie, relația școală-familie, relații și parteneriate: școală – administrație locală – ONG – mediul de afaceri) .

Pe măsură ce tehnologia a avansat și a fost implementată în multe domenii de activitate, s-a produs o schimbare semnificativă în modul în care informația este prezentată și asimilată. Educația modernă se bazează pe utilizarea dispozitivelor electronice, a platformelor online și a aplicațiilor educaționale pentru a facilita procesul de învățare. Această schimbare aduce cu sine o serie de beneficii, precum accesul la resurse bogate și variate, personalizarea învățării și dezvoltarea abilităților digitale.

Unul dintre aspectele pozitive ale educației moderne este faptul că oferă oportunități de învățare flexibile. Elevii pot avea acces la materialele de învățare oricând și oriunde, ceea ce sporește autonomia învățării. De asemenea, tehnologia permite adaptarea curriculumului la stilurile individuale de învățare ale elevilor, creând astfel un mediu educațional personalizat.

Deși educația modernă aduce cu sine numeroase avantaje, este esențial să găsim un echilibru între aceasta și educația tradițională. Un exces de tehnologie poate duce la izolare socială, lipsa abilităților de comunicare față în față și dependența excesivă de dispozitivele electronice. Am observat că, în cadrul orelor în care se impune utilizarea tehnologiei, elevii se detașează total de mediul în care își desfășoară activitatea, fiind hipnotizați de ecranele pe care sunt proiectate materialele educative. Adoptă o atitudine similară copiilor ce suferă de autism: privesc fix în ecran, nu răspund solicitărilor profesorului.

Educația tradițională a reprezentat, de-a lungul timpului, coloana vertebrală a sistemelor educaționale. Acest model implică predarea în clasă, manuale școlare tipărite, testele scrise și interacțiunea directă între profesori și elevi. Metodele tradiționale au fost, și încă sunt, apreciate pentru structura și disciplina pe care le oferă. Aceste metode tradiționale și-au dovedit eficiența de-a lungul timpului, elevii dobândind un vast bagaj de cunoștințe și o cultură generală din diverse domenii. Lipsa instrumentelor digitale nu a constituit un minus în desfășurarea activităților educative.

Un avantaj important al educației clasice constă în construirea relațiilor interpersonale puternice între profesori și elevi, precum și între elevi. Profesorii au oportunitatea de a oferi feedback imediat și de a adapta lecțiile la nevoile individuale ale elevilor. De asemenea, educația tradițională promovează abilitățile sociale și dezvoltarea caracterului prin interacțiuni directe, prin socializare.

Găsirea echilibrului între educația clasică și cea modernă, bazată pe utilizarea tehnologiei, implică integrarea cu atenție a tehnologiei în procesul de învățare, fără a compromite aspectele umane ale procesului instructiv-educativ. Profesorii pot combina metodele tradiționale cu instrumentele digitale, oferind astfel o experiență educațională holistică. Spre exemplu, înainte de predarea efectivă a unor conținuturi noi, profesorul poate prezenta un material educativ de pe o platformă ca Wordwall, Eduboom, EduMagic, e-Learning, Livresq, Digitaliada, ASQ, Prezi, Twinkl, MozaWeb, Mentimeter,

Kahoot, Youtube, etc. Va reuși cu siguranță să capteze atenția elevilor, să le stârnească interesul pentru noile cunoștințe ce urmează a fi predate.

În concluzie, abordarea ideală ar consta în integrarea cu măsură a tehnologiei în educație, recunoscând valoarea atât a metodelor tradiționale, cât și a celor moderne. Prin găsirea echilibrului, putem înzestra viitoarea generație cu abilitățile necesare pentru a naviga cu succes în lumea în continuă schimbare.

Inovația digitală în educația artistică: o perspectivă asupra tehnologiei și artei.

Prof. dr. Truțulescu Marian,
Liceul de Arte "Sabin Păuța", Reșița

Educația artistică a fost întotdeauna un domeniu al explorării și creativității, în care tehnicile tradiționale se îmbină cu noile descoperiri. În contextul actual, marcat de expansiunea rapidă a tehnologiei digitale, educația vizuală și artele plastice trebuie să se adapteze pentru a rămâne relevante și eficiente. Digitalizarea învățământului artistic nu doar că facilitează accesul la informații esențiale, dar și îmbunătățește procesul de învățare, oferind o nouă dimensiune interactivă și imersivă.

Rolul tehnologiei în predarea artelor vizuale este foarte important, cel puțin în zilele noastre când tehnologia are o mare influență asupra elevilor. În activitatea didactică, în domeniul învățământului vocațional, în speță cel artistic, de educație vizuală și arte plastice, este imperios necesară folosirea componentei digitale în predarea disciplinelor care constituie latura vizuală a demersului artistic. De foarte multe ori, în practica predării disciplinelor artistice, se face trimitere la noile tehnologii sau mediul virtual-digital și asta pentru a avea o sursă de documentare și de exemplificare mai largă și mai centrată pe un anumit subiect. Deși, cu precădere, acest domeniu învățământului vocațional se axează pe practica exersării abilităților și deprinderilor specifice tehnicilor de lucru pe diferite domenii artistice, se impune și o corelare a acestei propuneri în practică cu informații și repere care pot fi preluate din mediul digital. Să nu uităm că pe lângă clasicele albume, reviste sau cataloage de artă tipărită, există, via internet, o bogată bibliotecă de repere artistice care, luate din surse academice, pot deveni la fel de ușor informații de valoare pentru orice elev sau profesor care le accesează.

Cele de mai sus subliniază necesitatea integrării componentelor digitale în educația artistică. Într-adevăr, învățământul artistic s-a bazat tradițional pe studiul direct al lucrărilor și pe exersarea tehnicilor specifice. Totuși, accesul la surse digitale de calitate permite o documentare mai vastă și o aprofundare a cunoștințelor. Astăzi, elevii și profesorii pot accesa baze de date online, muzee virtuale și arhive digitale, care le oferă o perspectivă mai amplă asupra artei din diverse epoci și culturi.

Ochelarii VR și Arta Imersivă pot fi o nouă modalitate de învățare. Unul dintre cele mai inovatoare instrumente în educația artistică este realitatea virtuală (VR). Ochelarii VR permit utilizatorilor să exploreze lucrări de artă într-un mod interactiv, oferindu-le posibilitatea de a intra literalmente într-un tablou sau de a analiza sculpturi din orice unghi. Această tehnologie aduce multiple beneficii în procesul educațional:

- Explorarea muzeelor virtuale – Elevii pot vizita Luvru, Prado sau Muzeul Metropolitan din New York fără a părăsi sala de clasă. Astfel, pot studia detalii ale operelor de artă pe care, altfel, nu le-ar putea observa în realitate.

- Interacțiunea directă cu lucrările – Anumite platforme permit utilizatorilor să „pășească” în interiorul unor picturi celebre, experimentând perspectiva artistului și înțelegând mai bine compoziția și tehnica folosită.

- Simularea procesului artistic – Aplicații VR permit elevilor să deseneze, să picteze sau să modeleze în spațiul virtual, fără constrângerile materialelor fizice.

Arta imersivă nu se limitează doar la realitatea virtuală. Proiecțiile interactive, realitatea augmentată și inteligența artificială contribuie, de asemenea, la transformarea

modului în care elevii percep și creează artă. Spre exemplu, expozițiile digitale ale lui Van Gogh sau Klimt, unde vizitatorii sunt înconjurați de proiecții animate ale operelor acestora, oferă o experiență senzorială profundă, facilitând o înțelegere mai profundă a artei.

Integrarea tehnologiei în predarea artelor nu se limitează la explorarea vizuală, ci influențează și procesul creativ. Softuri precum Adobe Photoshop, Corel Painter sau Procreate permit elevilor să experimenteze tehnici artistice tradiționale într-un mediu digital. De asemenea, inteligența artificială devine un instrument valoros în educația artistică, ajutând la generarea de lucrări, la analizarea stilurilor sau chiar la restaurarea operelor de artă.

Un exemplu relevant este utilizarea AI pentru a completa lucrări neterminate ale unor artiști celebri sau pentru a analiza stilul unui pictor și a genera imagini în aceeași manieră. Astfel, elevii pot înțelege mai bine procesele creative și pot experimenta cu noi forme de expresie artistică.

Provocările și perspectivele pot fi multiple. Deși beneficiile tehnologiei în educația artistică sunt evidente, există și provocări. Unii critici susțin că excesul de digitalizare poate duce la o pierdere a contactului direct cu materialele tradiționale și la diminuarea abilităților practice ale elevilor. Totuși, soluția nu este excluderea tehnologiei, ci găsirea unui echilibru între digital și tradițional.

Profesorii au un rol esențial în această tranziție, fiind necesar să adapteze metodele didactice pentru a integra tehnologia fără a neglija importanța tehnicilor clasice. De exemplu, un curs de pictură poate include atât exerciții pe pânză, cât și utilizarea unui program de grafică digitală pentru a testa diferite variante de compoziție înainte de a începe lucrarea finală.

În concluzie, Educația Artistică se află într-un proces de transformare profundă datorită inovației digitale. Realitatea virtuală, arta imersivă și softurile de creație oferă noi oportunități de învățare și experimentare, îmbogățind experiența elevilor și pregătindu-i pentru viitor. Cu toate acestea, este esențial ca tehnologia să fie utilizată complementar, nu în detrimentul tradiției, astfel încât educația artistică să rămână autentică și relevantă. În acest context, profesorii și elevii trebuie să devină exploratori ai noilor posibilități oferite de digitalizare, menținând în același timp respectul pentru meșteșugul artistic. Doar prin această abordare echilibrată putem asigura o educație artistică inovatoare, dar și profund ancorată în valorile fundamentale ale artei.

Bibliografie:

Arnheim, R. (2004). *Art and Visual Perception: A Psychology of the Creative Eye*. University of California Press.

Manovich, L. (2001). *The Language of New Media*. MIT Press.

Wilson, S. (2002). *Information Arts: Intersections of Art, Science, and Technology*. MIT Press.

Virtual Reality and the Future of Art Education. *Journal of Art and Design Education*,

Google Arts & Culture – <https://artsandculture.google.com/>

MoMA Learning – <https://www.moma.org/learn>

Tate Modern Digital Collection – <https://www.tate.org.uk/art>

Louvre Museum Virtual Tours – <https://www.louvre.fr/en/visites-en-ligne>

Artsteps – Platformă pentru expoziții virtuale – <https://www.artsteps.com/> Aceste surse oferă atât perspective academice asupra educației artistice, cât și exemple concrete de aplicații digitale în acest domeniu.

Ce înseamnă să fii cetățean digital?

Prof. Țuculete Marinela
Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Cetățenia digitală este un termen umbrelă utilizat pentru a descrie o serie de subiecte legate de accesul digital, utilizarea responsabilă a tehnologiei, alfabetizarea digitală financiară, amprentele digitale și chiar bunăstarea fizică și psihologică. Pentru a progresa în noua societate digitală sunt necesare cunoștințe și competențe noi. În societatea de azi, un cetățean digital este o persoană care, prin dezvoltarea unui set de competențe, va fi capabil să fie angrenat în mod activ, pozitiv și responsabil atât în cadrul comunităților reale, cât și virtuale. Cetățenia digitală presupune a folosi tehnologiile informaționale și de comunicare într-un mod responsabil, eficient și efectiv, beneficiind de oportunitățile ei, dar conștientizând și riscurile la care se poate expune.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală este esențială pentru a asigura o participare activă și conștientă în societatea modernă. Aceasta implică dezvoltarea competențelor necesare pentru a naviga în siguranță și eficient în mediul online, precum și înțelegerea drepturilor și responsabilităților digitale. În acest sens este nevoie de formare, de cursuri de instruire în vederea cunoașterii domeniilor cheie pe care se fundamentează aceasta. Ea presupune trei principii: respectul, educația și siguranța atât pentru sine cât și pentru cei din jur.

Cetățenia digitală se referă la utilizarea responsabilă și etică a tehnologiilor digitale, incluzând aspecte precum:

- **Acces și incluziune:** Asigurarea accesului egal la tehnologie pentru toți membrii societății.
- **Învățare și creativitate:** Promovarea utilizării tehnologiei pentru educație și exprimare creativă.
- **Alfabetizare media și informațională:** Dezvoltarea abilității de a evalua critic informațiile disponibile online.
- **etică și empatie:** Încurajarea comportamentului respectuos și empatic în interacțiunile online.
- **Sănătate și stare de bine:** Gestionarea utilizării tehnologiei pentru a menține echilibrul și bunăstarea personală.
- **Prezență online și comunicare:** Gestionarea identității digitale și a comunicării în mediul online.
- **Participare activă:** Implicarea în comunități online și utilizarea platformelor digitale pentru participare civică.
- **Drepturi și responsabilități:** Cunoașterea și respectarea drepturilor și obligațiilor în mediul digital.
- **Confidențialitate și securitate:** Protejarea informațiilor personale și înțelegerea măsurilor de securitate online.
- **Conștientizarea consumatorilor:** Înțelegerea drepturilor și responsabilităților în calitate de consumatori de servicii și produse digitale.

Pentru a sprijini educația în aceste domenii, există resurse precum cursul „Drepturi și Responsabilități” oferit de EPALE, care urmărește să creeze un mediu online sigur și favorabil, în care toți utilizatorii își cunosc drepturile și responsabilitățile.

De asemenea, „Ghidul cetățeanului digital” explorează impactul tehnologiilor digitale asupra societății și oferă studii de caz, resurse și argumente pentru introducerea unor teme precum educația media și dezvoltarea gândirii critice în curriculumul educațional.

Prin integrarea acestor componente în educație și formare, putem dezvolta cetățeni digitali responsabili, capabili să se implice activ și pozitiv în comunitățile online și offline.

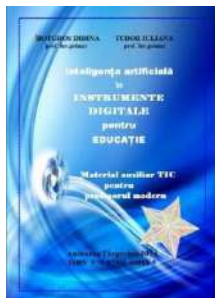
A fi cetățean digital înseamnă să utilizezi tehnologiile digitale într-un mod responsabil, etic și sigur. Un cetățean digital conștient respectă regulile și normele online, își protejează datele personale, verifică informațiile înainte de a le distribui și interacționează respectuos cu ceilalți în mediul virtual.

Acesta își dezvoltă competențele digitale pentru a naviga eficient pe internet, folosește resursele online pentru învățare și muncă și înțelege impactul pe care îl poate avea asupra celorlalți prin acțiunile sale online. În plus, un cetățean digital contribuie la o comunitate digitală sănătoasă, prin combaterea dezinformării, respectarea drepturilor de autor și promovarea unui comportament responsabil în mediul online.

Bibliografie:

1. <https://orcommons.org/autholing/58444-educatie-pentru-cetatenie-digitala-digital-literac/1/view>
2. <https://florinrosoga.ro-viitorul-educatiei-in-era-digitala/#rolul-educatorilor-in-era-digitala>

Inteligența artificială în instrumente digitale pentru educație

Prof.înv.primar Tudor Iuliana

Școala Gimnazială „Matei Basarab” Târgoviște

În era digitală în care trăim, inteligența artificială (IA) reprezintă o forță motrice puternică în toate aspectele vieții noastre, inclusiv în educație. Cu toate acestea, în loc să fie percepută ca o amenințare pentru profesori și elevi, IA poate fi văzută ca un partener inovator care îmbunătățește procesul de învățare și facilitează dezvoltarea personală și profesională.

Această broșură pe care am redactat-o este o călătorie fascinantă în lumea IA și a impactului său asupra procesului educațional. Pornind de la o prezentare generală a conceptului de inteligență artificială și a modului în care funcționează, am explorat modul în care această tehnologie inovatoare poate îmbunătăți și transforma învățarea și predarea în școli și universități.

Conținutul este structurat pe șapte capitole, după cum urmează:

1. Introducere în inteligența artificială
2. Rolul IA în Îmbunătățirea Procesului de Învățare:
3. Impactul IA asupra Profesorilor și a Metodelor lor de Predare:
4. Aspecte Etice și Sociale ale Utilizării IA în Educație:
5. Studii de Caz și Exemple Practice:

Acest capitol tratează exemple concrete de utilizare a inteligenței artificiale în educație, intrumente și platforme care vin în sprijinul cadrelor didactice și al elevilor. Iată câteva dintre cele mai des folosite:

Google utilizează Inteligența Artificială (IA) într-o serie de aplicații și servicii pentru a îmbunătăți experiența utilizatorilor și pentru a oferi funcționalități inovatoare.

Compania Google a lansat chatbot-ul **Bard** în România și în zeci de țări din Europa, la opt luni de la momentul în care ChatGPT, robotul conversațional cu inteligență artificială, a fost prezentat de rivalii de la OpenAI. Astfel, utilizatorii îl pot întreba pe Bard, direct în limba română, ce să facă de mâncare, îl pot cere să rezume un text sau să scrie un e-mail.

<https://gemini.google.com/app>

Ce este **chatbot-ul Bard** și cum funcționează?

Bard este un model lingvistic de mari dimensiuni, cunoscut și sub numele de AI conversațional sau chatbot. Acesta este capabil să comunice și să genereze text într-un mod asemănător omului, ca răspuns la o gamă largă de solicitări și întrebări.

<https://chat.openai.com/>

ChatGPT este un sistem de conversație bazat pe tehnologia Inteligenței Artificiale (IA), dezvoltat de OpenAI. Acesta este construit pe arhitectura GPT (Generative Pre-trained Transformer), care este specializată în generarea de text de înaltă calitate, coerent și contextual. ChatGPT

funcționează ca un chatbot, deoarece a fost proiectat să poarte o conversație cu dvs. După ce îi puneți o întrebare sau o solicitare, ChatGPT utilizează algoritmi de învățare programată pentru a înțelege contextul conversației și a genera răspunsurile corespunzătoare.

<https://copilot.cloud.microsoft/en-us/prompts>

Încorporat în aplicațiile Microsoft 365 pe care le utilizați în fiecare zi, inclusive Word, Excel, PowerPoint, Outlook, Teams și altele, Copilot lucrează alături de dvs. pentru a vă dezlănțui creativitatea, a vă debloca productivitatea și a vă îmbunătăți abilitățile.

Generatoare de imagini care folosesc AI:

Un generator de imagini AI din text este o tehnologie care permite utilizatorilor să genereze imagini de înaltă calitate din introducerea textului. Folosește algoritmi de învățare automată pentru a analiza și a înțelege introducerea textului și pentru a crea o reprezentare a imaginii pe baza acelei intrări.

<https://designer.microsoft.com/design>

Un avantaj al generatorului de imagini de la Microsoft este că fiecare imagine generată poate fi personalizată prin adăugare text, ilustrații, elemente media din propriul calculator.

Generatoare de video AI

Când vine vorba de crearea de conținut video captivant pentru lecțiile dvs., utilizarea unui generator video AI poate simplifica în mod semnificativ procesul. Aceste instrumente avansate vă permit să convertiți cu ușurință text în video, să personalizați avatare personalizate AI și să produceți videoclipuri cu aspect profesional, fără a fi nevoie de abilități de editare video.

<https://www.canva.com/features/ai-video-generator/>

Generatorul de videoclipuri AI de la Canva permite utilizatorilor să creeze videoclipuri prin simpla descriere a videoclipului pe care doresc să-l creeze folosind instrucțiuni în limbaj natural. Utilizatorii pot alege dintre diferite stiluri video, cum ar fi cinematografia profesională, pentru a îmbunătăți aspectul vizual al videoclipurilor lor.

Generatoare de teste/chestionare

Cel mai bun generator AI MCQ reprezintă un salt înainte semnificativ în tehnologia educațională. Este un instrument conceput pentru a ajuta educatorii, formatorii și creatorii de conținut să dezvolte cu ușurință MCQ-uri de înaltă calitate. Prin valorificarea capacităților AI, acești generatori pot analiza conținutul educațional și pot genera întrebări pertinente care sunt adaptate obiectivelor de învățare. Acest lucru nu numai că economisește timp, dar îmbunătățește și calitatea evaluărilor, ceea ce duce la o experiență de învățare mai eficientă atât pentru elevi, cât și pentru cursanți.

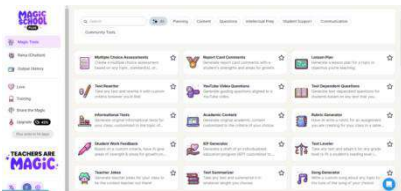
<https://www.conker.ai/>

Conker Multiple Choice Tests este un generator online AI MCQ care oferă educatorilor o abordare simplificată pentru crearea de teste cu alegere multiplă. Această platformă utilizează tehnologia AI pentru a facilita proiectarea de chestionare care nu sunt doar eficiente din punct de vedere al timpului, ci și antrenante și aliniate standardelor educaționale.

<https://quizizz.com/home/quizizz-ai?lng=en>

Quizizz AI Quiz Maker simplifică procesul de creare a testului prin generarea automată a întrebărilor cu variante multiple din conținutul oferit de utilizator. Acesta poate include text de pe site-uri web, PDF-uri sau chiar videoclipuri YouTube. AI analizează conținutul și creează întrebări care sunt concepute pentru a testa înțelegerea și reținerea. Acest instrument este ideal pentru educatorii care doresc să creeze chestionare care sunt atât captivante, cât și informative, fără sarcina consumatoare de timp de a scrie fiecare întrebare individual.

<https://www.magicschool.ai/>

Inteligența artificială face progrese impresionante în sectorul educației. **Magic School AI** este o platformă educațională bazată pe inteligență artificială, care își propune să ușureze puțin munca de predare. Magic School AI îi va ajuta pe educatori să economisească timp, prin automatizarea sarcinii de planificare a lecțiilor. Instrumentul puternic este deja utilizat în sălile de clasă reale, cu o funcționalitate puternică de notare și feedback adaptiv pentru nevoile individuale de învățare. De asemenea, oferă educatorilor instrumente bazate pe inteligență artificială pentru a corecta și a rezuma text folosind inteligență artificială generativă, similar cu ChatGPT.

În concluzie, utilizarea **inteligenței artificiale** în educație poate aduce beneficii semnificative în îmbunătățirea procesului de învățare și a performanței elevilor. Cu toate acestea, este important să fie abordată cu atenție și responsabilitate, luând în considerare nevoile și drepturile tuturor elevilor și asigurându-se că este utilizată într-un mod etic și echitabil.

<https://drive.google.com/file/d/1iHcCXliupI0Yd9JKheuDmYc2VVBGell/view?usp=sharing>

BIBLIOGRAFIE:

1. <https://educatia-digitala.ro/instrumente-cu-inteligenta-artificiala-pentru-educatie/>
2. <https://educatia-digitala.ro/inteligenta-artificiala-poate-crea-filme-scurte-narate-si-cu-fundal-muzical/>
3. <https://gutenberg.ro/instrumente-digitale-pentru-predarea-online/>
4. <https://ahaslides.com/ro/blog/best-digital-classroom-tools/>
5. <https://cursdeguvernare.ro/google-si-inteligenta-artificiala-10-exemple-de-tehnologii-ai.html>
6. <https://cursuri.predauviitor.ro/>
7. <https://iteach.ro>, <https://educatia-digitala.ro/experimentul-ariadna/>

Educația în era digital: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

Profesor învățământ primar Tudorel Raluca-Vanessa

Școala Gimnazială „Radu Stanian”, Municipiul Ploiești

Era digitală a transformat profund toate domeniile societății, iar educația nu face excepție. Schimbările tehnologice rapide impun noi provocări și oportunități pentru sistemul educațional. Elevii din generațiile actuale sunt nativi digitali, ceea ce modifică semnificativ procesul de învățare. Pe de altă parte, profesorii trebuie să se adapteze acestor schimbări, transformându-se în edutaineri, capabili să ofere o educație relevantă și interactivă.

Tehnologia a devenit un factor determinant în educație, influențând atât metodele de predare, cât și accesul al informație. Conform lui Presnky (2001), elevii din prezent sunt „nativi digitali”, ceea ce înseamnă că sunt familiarizați cu tehnologia de la o vârstă fragedă. Acest lucru impune o regândire a strategiilor educaționale, adaptate modului în care această generație procesează informația.

Nativii digitali „reprezintă generația născută și crescută în era computerelor, telefoanelor mobile și a gadgeturilor electronice. Nativul digital reprezintă o persoană care, de la o vârstă fragedă și fără pregătire formală, are capacitatea intuitivă de a utiliza eficient tehnologia informației.” (Marc Presnky).

Un edutainer este un educator care combină cu succes educația cu entertainmentul pentru a captiva și a inspira audiența, în speță elevii. Aceștia folosesc metode interactive, inovatoare pentru a livra conținutul educațional. Ei își propun să transforme învățarea într-o experiență plăcută și memorabilă, în timp ce transmit informații importante și dezvoltă abilități. Prin intermediul abordării lor creative, edutainerii încurajează implicarea activă a participanților.

Este necesar ca profesorii să realizeze importanța edutainerul în era tehnologiei. Câteva caracteristici esențiale sunt:

- Captivarea atenției (prin accesul la o mulțime de informații și conținut online, elevii sunt adesea atrași și dornici să afle cât mai multe informații și să se dezvolte continuu);
- Adaptabilitatea la tehnologie (tehnologia este mediul nativilor digitali, iar profesorul trebuie să adapteze procesul instructiv-educativ);
- Personalizarea învățării (utilizarea tehnologiei poate să faciliteze personalizarea conținutului și să ofere feedback imediat);
- Relevanță crescută (educația bazată pe edutainment poate să genereze o motivație mai mare în rândul elevilor pentru a învăța și pentru a explora subiecte).

Progresul tehnologic accelerat impune un sistem educațional flexibil și capabil să se adapteze schimbărilor. După cum subliniază Selwyn (2011) „Tehnologia în educație nu este doar un instrument, ci un mediu care transformă fundamental procesele de învățare”. Platformele online, realitatea augmentată și inteligența artificială sunt doar câteva exemple de tehnologii care influențează educația și necesitatea unei abordări pedagogice inovatoare.

Elevii de astăzi sunt conectați la tehnologie în mod constant, ceea ce modifică tiparele lor de învățare. Potrivit lui Buckingham (2013) „educația trebuie să recunoască și să valorifice cultura digitală a elevilor pentru a rămâne relevantă și eficientă.” Acest aspect determină necesitatea utilizării unor metode interactive, cum ar fi gamificarea, simulările virtuale și platformele de învățare colaborativă.

Rolul profesorului nu este doar de furnizor de informații, ci de facilitator al învățării digitale. Conceptul de edutainer digital combină educația cu elementele de divertisment pentru a capta atenția elevilor și a-i implica activ în procesul de învățare. Conform lui Heick (2019) „un profesor modern trebuie să fie un designer al învățării, capabil să creeze experiențe educaționale adaptate erei digitale.”

Educația digitală este esențială pentru pregătirea viitoarelor generații, oferindu-le competențele necesare pentru a naviga într-o societate bazată pe tehnologie. Conform studiilor de specialitate „competențele secolului IIX, precum gândirea critică, colaborarea și alfabetizarea digitală, sunt fundamentale pentru succesul într-o lume digitalizată”. De asemenea, integrarea

educației digitale sprijină dezvoltarea cetățenilor responsabili, capabili să utilizeze tehnologia în mod etic și eficient.

Era digitală oferă multiple oportunități pentru educație, dar impune și provocări semnificative. Adaptarea la schimbările tehnologice, integrarea instrumentelor digitale și transformarea profesorilor în edutineri digitali sunt esențiale pentru o educație eficientă. Mediul școlar cu tot ce include acesta, trebuie să evolueze constant pentru a forma cetățeni responsabili și competenți într-o societate digitalizată.

Bibliografie

- Buckingham, D. (2013). *Beyond technology: Children's learning in the age of digital culture*. Polity Press.
- Heick, T. (2019). *The modern teacher: Designing learning for a connected world*. EdTech Publications.
- Prensky, M. (2001). *Digital natives, digital immigrants*. *On the Horizon*, 9(5), 1-6.
- Selwyn, N. (2011). *Education and technology: Key issues and debates*. Bloomsbury Publishing.

Educatie in era digitala

De ceva timp suntem in era digitala, suntem inconjurati de tot felul de device-uri care mai de care inteligente si informatia digitala este punctul lor comun. Acum, oriunde ne uitam vedem oameni captivați de dispozitivele lor de înaltă tehnologie: în timp ce se află la volan, când sunt la plimbare, la cumpărături, la o întâlnire cu prietenii, la restaurant, atunci când așteaptă la cabinetul doctorului, la toaletă, peste tot. Deși sunt conectați din punct de vedere electronic, oamenii sunt neatenți și deconectați de realitatea fizică

Invatamantul romanesc sa schimbat mult in ultimii ani (ma refer la zilele cand eram eu la scoala), si din pacate schimbarea nu a venit tocmai in bine. Atat parintii cat si elevii si profesorii sunt bombardati zilnic cu probleme politice, economice etc etc. Si rezultatul ... totul se rasfrange asupra elevilor uitand ca ei sunt generatia urmatoare ei sunt cei care trebuie sa duca mai departe ceea ce au luat de la parintii lor.

Tinerii de azi trăiesc în era tehnologiei, fie că ne place, fie că nu, asta este realitatea. Nu își mai fac permis la bibliotecă, citesc e-book-uri, nu mai caută informații în manual, dau un search pe net și așa mai departe. Elevii români sunt premiați la nivel internațional pentru aplicații realizate pentru iPhone. Se vorbește tot mai mult despre viitorul educației, despre introducerea tehnologiei în școli, despre manuale digitale. Acum ceva timp Holcim a lansat primul manual digital sub forma unei aplicații de iPad. Lecția verde face parte din programul de CSR al producătorului de ciment și a debutat acum câțiva ani printr-un manual printat și o disciplină opțională introdusă în școli. Probabil că astfel de inițiative se vor înmulți și vom avea parte de multe manuale digitale. Doar că până atunci tabletele cu care au fost deja dotate școlile zac nefolosite.

În momentul în care se va face tranziția completă la manualele digitale, copiii noștri vor învăța mult mai ușor anumite lucruri. Experiența multi-media pe care o poate oferi o tabletă este extraordinară și cred că trecerea de la hârtie la aplicație va avea un impact similar cu cel al trecerii de la tăblițe la manuale. Dacă acest lucru se va întâmpla, atunci parintii nu vor mai fi

nevoiti sa cumpere manuale de zeci de kilograme, achizitionand o tableta pe care vor instala gratuit aplicati necesare educatiei copiilor.

Conceptul de „digital learning” câștigă teren în întreaga lume. Dezvoltarea tehnologiei și apariția telefoanelor mobile, tabletelor și laptopurilor schimbă percepția asupra educației. Cu alte cuvinte, marile centre de dezvoltare în domeniul educației încearcă să aducă învățământul la un alt nivel, folosindu-se, practic, de dependența tinerei generații față de noile tehnologii.

Experții din domeniul educației văd potențialul care stă în spatele dispozitivelor electronice de care majoritatea oamenilor sunt dependenți în ziua de astăzi. Dacă în ultimii ani cărțile electronice au câștigat teren în fața celor clasice, învățământul poate atinge un nivel superior, adaptat cerințelor și obișnuințelor generației crescute în era digitală. Centrele dedicate inovației în domeniul educațional se ocupă deja cu dezvoltarea diferitelor platforme online pe care elevii și studenții să le poată accesa cu ușurință, dar care să fie accesibile și profesorilor care-și doresc să își alinieze metodele de predare cerințelor moderne.

Problema care poate apărea în această direcție este aceea că profesorii sunt obișnuiți cu metodele de predare clasice și, chiar dacă folosesc un laptop, o tabletă sau un telefon mobil, nu se pot descotorosi atât de ușor de stilul cu care s-au obișnuit. De aceea, cei din industria „digital learning” încearcă să dezvolte platforme online și pentru profesori, unde ei să își poată evalua capacitatea de adaptare la învățământul digital și, în funcție de rezultat, să primească sfaturi despre cum pot evolua în această direcție a noilor metode de predare

3.O platforma educationala pe scurt, este un soft complex care permite administrarea unui domeniu (subdomeniu), gestionarea utilizatorilor pe domeniul respectiv, crearea și un management accesibil al cursurilor împreună cu activitățile și resursele asociate acestora, evaluarea online/offline sau autoevaluarea, comunicarea sincronă sau asincronă și multe altele. Totodata poate fi definită ca o învățare la distanță într-un mediu educațional evolutiv și bazat pe colaborare, care îmbină metodele didactice tradiționale cu metode bazate pe mijloace IT și având ca obiectiv creșterea performanțelor individuale ale educabililor.

Avantajele transformării digitale asupra educației sunt multiple: se pun la dispoziție multe tipuri de informații, prezenta unui tutor, învățarea colaborativă, se poate adapta la activitatea elevului, poate primi răspunsuri la orice întrebare, are loc o învățare complexă, se poate accesa orice tip

de informatie , un partener de educatie pe termen lung chiar dupa ce nu mai avem contact cu profesorii, ne face sa fim mai inteligenti, realitatea virtuala ajuta copiii sa realizeze experimente fara asi pune viata in pericol

Dezavantajele transformarii digitale asupra educatie sunt: se petrece mult timp in fata ecranelor(5-8 ore), are un impact mare, informatia devine fluida, sistemele stiu aproape tot despre individ, schimbarea rolului in educatie, elevii nu mai citesc carti datorita cautarii pe google.

Pericole- profesorii nu mai sunt indispensabili elevilor.

1. Big Data pastreaza si prelucreaza datele in cantitati mari, sunt seturi mari de date. Big Data se referă la toată informația pe care cineva o înregistrează *în scopul îmbunătățirii serviciilor sale*. Toate companiile care își doresc să se dezvolte. Oricine are ceva de vânzare, indiferent că e vorba de produse sau servicii. Reclamele sunt bazate tot pe Big Data, pe analiza comportamentală a oricui a intrat pe un website sau într-un magazin. Are patru caracteristici: volumul, viteza, varietatea datelor si veridicitatea datelor

2.O baza d date este o colectie structurata de inregistrari sau date.

O bază de date este o colecție de date centralizate, creată și menținută computerizat, în scopul prelucrării datelor în contextul unui set de aplicații. Prelucrarea datelor se referă la operațiile de introducere, ștergere, actualizare și interogare a datelor

O **bază de date**, uneori numită și **bancă de date** (abreviat **BD**), reprezintă o modalitate de stocare a unor informatii si date pe un suport extern (un dispozitiv de stocare), cu posibilitatea extinderii ușoare și a regăsirii rapide a acestora. La prima vedere sarcina poate părea banală. Totuși, în condițiile în care este vorba de a lucra cu milioane de elemente, fiecare putând consta din mari cantități de date care trebuie accesate simultan prin internet de către mii de utilizatori răspândiți pe întreg globul; și în condițiile când disponibilitatea aplicației și datelor trebuie să fie permanentă (de ex. pentru a nu pierde ocazia de a încheia afaceri), soluțiile bune nu sunt de loc simple.

Orice bază de date are următoarele proprietăți implicite: Baza de date este o colecție logică coerentă de date ce are cel puțin un înțeles ; Baza de date este destinată, construită și populată de date despre un domeniu bine precizat. Ea are un grup de utilizatori și se adresează unui anumit grup de aplicații ; O bază de date reprezintă câteva aspecte ale lumii reale creând orizontul propriu. Schimbările orizontului sunt reflectate în baza de date

Prof.TULIGĂ GHIȚĂ MARCELA

Educația în era digitală: Cum să pregătim viitorul nostru comun

P.î.p. Turosu Lucia Cristina

Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Galați

În ultimele decenii, tehnologia digitală a transformat profund modul în care oamenii învață, predau și interacționează. Educația în era digitală nu se referă doar la integrarea tehnologiilor în procesul educativ, ci și la schimbările fundamentale în felul în care concepem învățarea și dezvoltarea competențelor în rândul tinerelor generații. La nivel global, digitalizarea educațională a devenit un pilon central în procesul de învățare, iar impactul acesteia se simte în fiecare aspect al educației – de la accesul la informație, până la personalizarea învățării și colaborarea între elevi și profesori din colțuri diverse ale lumii. Pregătirea tinerelor generații pentru un viitor din ce în ce mai digitalizat nu mai este o opțiune, ci o necesitate. În acest context, este crucial să ne gândim la modul în care putem structura educația astfel încât să ne pregătim tinerii pentru un viitor comun, bazat pe inovație, colaborare și competențe digitale.

Tehnologia digitală a revoluționat educația, iar impactul său este resimțit în mai multe direcții. În primul rând, accesul la informație s-a democratizat. Elevii pot acum să acceseze resurse educaționale diverse, indiferent de locația lor geografică, prin intermediul internetului și al platformelor educaționale online, cum ar fi Coursera, Khan Academy sau edX. Aceste platforme oferă cursuri de înaltă calitate, create de universități și organizații de renume, la care elevii pot participa gratuit sau contra cost. Astfel, învățarea a devenit mai accesibilă și mai flexibilă.

Pe de altă parte, digitalizarea educației permite o personalizare a învățării. Prin utilizarea platformelor de învățare adaptativă, elevii pot învăța în propriul ritm, iar materialele de studiu se adaptează la nevoile lor individuale. Aceasta înseamnă că elevii care au nevoie de mai mult timp pentru a înțelege o temă pot să o studieze mai detaliat, în timp ce cei care progresează mai repede pot să acceseze materiale suplimentare care să le stimuleze curiozitatea (Siemens, 2005).

Totuși, digitalizarea aduce și provocări. Unul dintre cele mai mari obstacole este inegalitatea accesului la tehnologie. În multe părți ale lumii, încă există o diferență semnificativă între zonele urbane și rurale în ceea ce privește accesul la internet de mare viteză și la dispozitive digitale. Potrivit unui raport al UNESCO (2020), aproximativ 60% din elevii din regiunile subdezvoltate nu au acces la internet acasă. Această inegalitate poate contribui la o breșă educațională și poate agrava inegalitățile deja existente în societate.

Una dintre cele mai mari provocări ale educației digitale este riscul de izolare socială. Deși tehnologia poate facilita colaborarea la distanță, este posibil ca elevii să devină mai izolați social și mai puțin capabili să colaboreze în mod eficient în medii fizice. În plus, excesul de tehnologie poate duce la o dependență de dispozitivele digitale, ceea ce poate afecta negativ dezvoltarea competențelor sociale și emoționale ale elevilor. Este esențial să se creeze un echilibru între utilizarea tehnologiilor digitale și interacțiunile umane directe pentru a sprijini dezvoltarea completă a elevilor (Rosen, 2016).

O altă provocare semnificativă o reprezintă necesitatea de formare continuă a cadrelor didactice. Profesorii trebuie să învețe cum să folosească tehnologia în mod eficient și să își adapteze metodele de predare pentru a integra noile instrumente digitale. Potrivit unui studiu realizat de UNESCO (2020), doar 25% dintre profesori din întreaga lume se simt suficient de pregătiți pentru a integra tehnologia în predare. În acest context, investițiile în formarea continuă a cadrelor didactice devin esențiale pentru succesul educației digitale.

Pregătirea elevilor pentru viitorul digital nu înseamnă doar învățarea unor competențe tehnice, ci și dezvoltarea abilităților critice care le vor permite să navigheze într-o lume digitală complexă și interconectată. Una dintre cele mai importante abilități este gândirea critică. Într-o eră în care informațiile sunt disponibile în cantități masive și adesea contradictorii, elevii trebuie să învețe cum să evalueze sursele de informație, să înțeleagă impactul acestora și să facă alegeri informate.

Mai mult decât atât, competențele digitale esențiale nu se limitează doar la abilități tehnice, cum ar fi utilizarea software-urilor sau a aplicațiilor. Ele includ și înțelegerea modului în care tehnologia influențează societatea, economia și cultura. Elevii trebuie să fie educați pentru a înțelege impactul digitalizării asupra valorilor etice, cum ar fi confidențialitatea datelor și securitatea cibernetică (Van Dijk, 2012).

În plus, dezvoltarea unor competențe de colaborare și comunicare digitală este esențială. Într-o lume digitală, elevii trebuie să învețe să colaboreze cu colegi din diferite colțuri ale lumii și să comunice eficient prin diverse platforme digitale. Aceste competențe vor fi cruciale într-o lume globalizată, în care echipele de lucru sunt adesea formate din persoane din diverse culturi și locații.

Cadrele didactice joacă un rol central în succesul educației digitale. Deși tehnologia poate sprijini învățarea, este esențial ca profesorii să fie ghizi și mentori în acest proces. În loc să devină doar furnizori de informații, profesorii trebuie să ajute elevii să dezvolte gândirea critică, creativitatea și abilitatea de a rezolva probleme. Tehnologia poate fi folosită pentru a stimula aceste abilități, dar nu poate înlocui complet interacțiunea umană și capacitatea profesorului de a inspira și motiva elevii (Prensky, 2010).

De asemenea, profesorii trebuie să fie bine pregătiți pentru a face față provocărilor digitale. Aceasta înseamnă nu doar formare tehnică, ci și o înțelegere profundă a impactului pe care tehnologia îl

poate avea asupra comportamentului și bunăstării elevilor. Crearea unui mediu de învățare digital sigură și responsabilitate este esențială pentru a preveni abuzul tehnologic și pentru a sprijini dezvoltarea sănătoasă a elevilor.

Viitorul educației va fi puternic influențat de dezvoltările tehnologice continue. Inteligența artificială (IA) și învățarea automată vor juca un rol tot mai important în personalizarea învățării și în identificarea nevoilor individuale ale elevilor. De asemenea, realitatea augmentată și realitatea virtuală vor deschide noi posibilități de învățare experiențială, permițând elevilor să exploreze concepte și idei într-un mod practic și imersiv.

Un alt aspect important va fi educația globală. Tehnologia face posibilă conectarea elevilor din diverse colțuri ale lumii, permițându-le să colaboreze și să învețe unii de la alții. Acest tip de educație globală va fi esențială pentru dezvoltarea unei perspective mai largi asupra lumii și pentru încurajarea colaborării între culturi și națiuni (Sutherland-Smith, 2020).

Educația în era digitală este o provocare, dar și o oportunitate. Tehnologia poate sprijini învățarea, poate îmbunătăți accesul la educație și poate personaliza procesul de învățare pentru fiecare elev. Totuși, este esențial ca educația digitală să fie însoțită de un set solid de valori și competențe critice. Pentru a pregăti viitorul nostru comun, trebuie să investim în dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor și în formarea continuă a cadrelor didactice. De asemenea, trebuie să fim conștienți de provocările legate de inegalitatea accesului la tehnologie și să lucrăm pentru a asigura o educație digitală echitabilă pentru toți.

Bibliografie

- Prensky, M. (2010). *Teaching digital natives: Partnering for real learning*. Corwin Press.
- Rosen, L. D. (2016). *The distracted mind: Ancient brains in a high-tech world*. MIT Press.
- Siemens, G. (2005). *Connectivism: A learning theory for the digital age*. *International Journal of Instructional Technology and Distance Learning*, 2(1), 3-10.
- Sutherland-Smith, W. (2020). *Global education in the digital era*. Routledge.
- UNESCO. (2020). *The state of the education report 2020: Inclusion and education: All means all*. UNESCO.
- Van Dijk, J. A. (2012). *The network society*. Sage.

„Educatia muzicala, muzica instrumentala specializata si era digitala”
Tuta-Popescu Violeta – profesor violoncel
Scoala Gimnaziala de Arte nr 5 - Bucuresti

Educatia in era digitala este in acest moment o provocare continua atat pentru cadrele didactice cat si pentru elevi. Transformarile majore datorate avansului tehnologic schimba atat modul in care profesorii predau cat si felul in care elevii invata. Modul de adaptare constituie succesul sau insuccesul celor doi actori participanti la aceasta cursa uneori contracronometru.

Cand vorbim despre educatia in era digitala, incercam fiecare in parte, cu emotie, sa aflam care sunt beneficiile si riscurile pe care aceasta le aduce pentru fiecare profesie, neuitand ca suntem interconectati si interdependenti. Pana la urma tot noi profesorii cat si beneficiarii sistemului de invatamant suntem cei care vor face conexiunile posibile in asa fel incat societatea sa mearga mai departe fara sa piarda valori.

Voi incepe cu riscurile si provocarile:

- Dependenta de tehnologie
- Securitate si confidentialitate
- Disparitati sociale
- Dificultati pentru profesori
- Scaderea interactiunii umane

Beneficii:

- Accesibilitate extinsa
- Personalizare
- Interactivitate si inovatie
- Colaborare globala

Educatia instrumentala specializata in era digitala a devenit mai accesibila si diversificata datorita tehnologiei, desi studiul unui instrument presupune in continuare practica intensiva si ghidare personalizata, digitalizarea oferind doar numeroase instrumente ce pot imbunatati procesul de invatare, aspecte teoretice ce pot ajuta la o mai buna cunoastere a anumitor aspecte ce conlucreaza la o mai buna abordare practica.

Aceasta a evoluat, desigur, datorita tehnologiei, prin faptul ca ofera noi modalitati de invatare, acces la resurse nelimitate si oportunitati de colaborare globala. Digitalizarea a transformat atat predarea cat si practica muzicala, facilitand dezvoltarea talentelor si adaptarea la noile cerinte ale industriei muzicale. Dar, in ceea ce priveste, de exemplu, muzica instrumentala, niciun program si nicio resursa tehnologica nu a putut atinge rezultate remarcabile in practica. Niciun program nu a reusit sa „creeze” un bun instrumentist, sa lucreze cu un muzician pentru a-l desavarsi. Pentru ca muzica se face cu sufletul si nicicand o aplicatie, un program, vre-un soft, nu va putea sa redea valoarea acestuia.

In schimb, muzica clasica interpretata de tinerii instrumentisti va continua sa evolueze prin integrarea tehnologiei, iar aceste noi generatii de artisti vor gasi modalitati inovatoare de a o promova. Viitorul muzicii clasice consta in gasirea unui echilibru intre traditie si inovatie. Pe de o parte, aceasta are o valoare artistica atemporala, capodoperele lui Haydn, Beethoven, Mozart sau Bach vor ramane mereu apreciate. Pe de alta parte, tehnologia si preferintele publicului vor influenta modul in care aceasta muzica este creata, interpretata si consumata.

Noile forme de compozitie, colaborarile cu alte genuri muzicale, experientele imersive (holograme, realitate augmentata, elemente vizuale captivante) ar putea schimba perceptia oamenilor despre muzica clasica. In realitate, dincolo de toate, experienta pe care o are un om care intra in sala de concert, nu o

poate avea în niciuna din situațiile de mai sus. Actul interpretativ este unic și irepetabil. Mari dirijori și unii interpreți nu agreau imprimarea concertelor pe niciun suport tehnic. Acum e greu să găsești un astfel de artist, expunerea pe canalele de socializare reprezintă un „must have”. Dorința de a fi cunoscut, apreciat, pare uneori mai mare decât magia interpretării pe scenă a vre-unei lucrări valoroase ce a trecut testul timpului, redând prin unicitate trăirile compozitorului.

Pe de altă parte, expunerea recitalurilor, a concertelor pe diverse canale de transmitere a informației, ne dă șansa de a face analize comparate ale unor interpreți, a diverselor stiluri de abordare, observare a progresului tehnicii instrumentale.

Modul în care muzica clasică este prezentată și integrată în cultura actuală este esențial pentru viitorul acesteia. Are această nevoie de schimbare? Orice muzician ar răspunde, probabil, la fel: NU

Educația digitală

Informatician Tutunaru Mihaela

Colegiul Național "Tudor Vladimirescu"

Târgu Jiu, Gorj

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educația digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

Studiul Parlamentului European despre educația digitală

Parlamentul European a publicat, în luna martie a anului 2020, un [studiu](#) amănunțit legat de educația digitală din interiorul Uniunii Europene. În acest studiu apar date exacte despre situația elevilor din țările membre: cât de mulți dintre aceștia nu au acces la internet sau calculator, cât de multe abilități au cei care folosesc calculatorul etc. Acest raport are în vedere să scoată în evidență nevoia acută de adaptare (atât a elevilor cât și a profesorilor) la transformările digitale pe care le suferă societatea în care ne aflăm. Continentul european se vede silit să regândească educația în această eră digitală pentru a putea rămâne în competitivitate pe plan global. Piața muncii europene va ajunge în scurt timp în punctul în care majoritatea angajatorilor vor avea nevoie de muncitori cu abilități digitale, unii chiar de muncitori cu abilități digitale ridicate.

Lipsa abilităților digitale va afecta astfel traiul celor mai mulți dintre cei care acum sunt în băncile școlii. Studiul numit mai sus afirmă că, momentan, se consideră un individ cu abilități digitale peste cele de bază acel individ care este capabil să: trimită/primească email-uri, să participe pe platformele de socializare, să instaleze software-uri și aplicații, să folosească banking-ul online, să folosească funcții avansate (sortare, filtrare etc.) ale instrumentelor de organizare și analiză de date (Excel, Acces etc).

Indivizi cu abilități digitale scăzute se consideră acei indivizi care știu să folosească un sistem de email, știu să instaleze diferite software-uri și aplicații, dar nu știu să folosească instrumente de manipulare a datelor și a bazelor de date, instrumente de editare foto, video sau instrumente avansate de editare de text.

Educația digitală în România

Din acest studiu făcut de Parlamentul European reiese că România se află pe ultimul loc în clasamentul statelor membre care ține evidența situației în educația digitale. Luxemburg și Finlanda au un procent de 81% pentru tineri cu vârste între 16 și 19 ani care au abilități digitale peste cele de bază, în timp ce în țara noastră acest procent este sub 33%. Acest procent dezamăgitor este, de fapt, un rezultat al lipsei internetului/calculatorului din viața multor elevi ai școlilor române. Se estimează că numai 29% dintre elevii și studenții din România folosesc un computer o dată pe săptămână. Acest procent ajunge la 85% în țările de frunte precum Luxemburg.

Toate aceste cifre negative legate de țara noastră au îngreunat școala în mediul online la care a fost silit să se adapteze sistemul educațional român. Cel mai mult au avut de suferit zonele rurale în care, odată cu trecerea în sistemul online, educația s-a oprit. Din cauza lipsei de hardware și infrastructură pentru internet, aceste zone nu au putut susține ceea ce înseamnă educație online.

Avantaje în educația digitală

Avantajele pe care cei mai mulți le aduc în discuție țin de logistica pe care o presupune bunul mers al unei școli. Deplasarea până la școală, folosirea manualelor care trebuie transportate în ghiozdane grele, murdăria care se face cu creta care trebuie cumpărată și transportată la școală etc., toate aceste probleme sunt rezolvate de școala online, unde tot ce-ți trebuie e un gadget cu acces la internet. Pe internet, tabla nu mai trebuie curățată, nu mai trebuie să te miști din casă, nu mai este nevoie să te trezești cu o oră înainte să înceapă cursurile etc. Acestea sunt avantajele educației în sistem digital, dar consider că, puse în balanță cu dezavantajele, acestea cântăresc mult prea puțin.

Dezavantajele în educația digitală

Profesorii își dau seama mai repede de ineficiența sistemului online și observă performanțele elevilor care sunt în continuă scădere. Elevii de astăzi, care

chiar și în sala de clasă reușesc cu greu să se concentreze (cauză – dovedită științific – a consumului excesiv de smartphone/computer), sunt nevoiți să folosească tocmai gadget-urile care îi distrag în scopuri educaționale. Orice alta fereastră va fi mai interesantă pentru un elev decât cea de folosită de unitatea de învățământ, în care profesorul îi predă o lecție. Școala online a adus celor mai mulți profesori bătăi de cap cum nici o altă provocare din cariera lor didactică. Cu precădere în țara noastră, care a trecut instant la școala exclusiv online odată cu declanșarea pandemiei, fără să se asigure că elevii și profesorii sunt pregătiți pentru așa ceva. Empiric vorbind, experiența online s-a dovedit și se dovedește în continuare a fi una neeficientă și nedorită de majoritatea cadrelor didactice.

Desigur că din partea elevilor și studenților există multe păreri bune cu privire la școala online, dar trebuie să ținem cont că acestea sunt păreri subiective. Sunt foarte des întâlniți elevii cărora le convine o școală în care se pot sustrage de la orice responsabilitate, și laptopul/tableta le oferă acest favor din plin.

Este educația digitală viitorul?

Cursurile online au devenit tot mai solicitate, indiferent de disciplină, deoarece pandemia a reușit să demonstreze faptul că dorința și perseverența sunt cele care contează și nu prezența fizică într-un spațiu. Astfel, descoperă cursurile și atelierile conversaționale de germană care se desfășoară în mediul online; folosim metode non-formale atractive și interactive pentru predarea limbii.

Bibliografie

<https://infocons.ro/stiri-scurte/educatia-in-era-digitala/>

<https://florinosoga.ro/viitorul-educatiei-in-era-digitala/>

<https://www.edupedu.ro/ce-inseamna-educatie-digitala-performanta-in-scolile-din-romania-p/>

Digitalizarea

Tutunaru Mihaela
Colegiul Național "Tudor Vladimirescu"

Integrarea tehnologiilor digitale în educație nu este doar o tendință, ci o necesitate în era digitală, iar preocupările legate de securitate și confidențialitate sunt pe deplin justificate. Digitalizarea în educație oferă oportunități extinse pentru învățare personalizată, accesibilitate crescută la resurse și flexibilitate în procesul educațional. Însă, pe măsură ce platformele educaționale devin tot mai interconectate și dependente de datele personale ale utilizatorilor, securitatea acestor date devine esențială. Identitatea digitală securizată joacă un rol crucial în acest context, oferind nu doar protecție împotriva accesului neautorizat, ci și consolidând încrederea utilizatorilor în sistemele digitale de educație.

Adoptarea metodelor de autentificare avansate, precum identificarea biometrică și autentificarea multi-factor, reflectă o conștientizare crescândă a importanței securității online. Aceste metode, considerate mai sigure decât autentificarea tradițională bazată pe nume de utilizator și parolă, pot reduce semnificativ riscurile legate de furtul de identitate și accesul neautorizat la informații personale și educaționale sensibile.

Evoluția responsabilității digitale tinde să răspundă nevoilor imediate și eminamente tehnice, în detrimentul unei abordări umane. Însă, schimbările tehnologice nu trebuie să dăuneze persoanei, deoarece tehnicitatea, oricât de obiectivă și precisă ar fi, poate deveni inumană. Cu alte cuvinte, riscul major care apare în timpul implementării contemporane a responsabilității digitale este dezumanizarea sa³¹. Regulile clasice de responsabilitate, aplicabile încă, vor fi înlocuite treptat de o responsabilitate digitală specială, care se va dezvolta progresiv.

În secolul XXI, conceptul de cetățenie activă a evoluat în mod semnificativ. Nu mai este doar un drept democratic pe care îl avem, ci a devenit o responsabilitate profundă care ne definește ca indivizi într-o societate digitală în continuă schimbare. Fiecare acțiune pe care o facem online, fie că este vorba de un click, un like sau un share, are un impact asupra realității în care trăim. Aceste acțiuni, deși pot părea mici și neînsemnate, au puterea de a modela discursul public și de a influența opinia maselor. Într-o lume în care informația circulă cu o viteză amețitoare, trebuie să ne întrebăm: suntem cu adevărat conștienți de puterea pe care o avem la îndemână?

Și mai important, folosim această putere în mod responsabil? Publicitatea politică a fost dintotdeauna un instrument puternic, o unealtă esențială în arsenalul celor care dețin puterea sau care aspiră la aceasta. Acesta a fost modul prin care liderii și partidele politice și-au transmis mesajele, și-au promovat viziunile și și-au mobilizat susținătorii din online în offline. Cu toate acestea, în era digitală, natura publicității politice s-a schimbat radical. Aceasta a devenit o armă cu două tăișuri, cu un potențial atât de bine, cât și de rău. Pe de o parte, tehnologia digitală oferă posibilitatea de a transmite mesaje la un public vast într-un timp record, ajungând în casele și în viețile oamenilor ca niciodată înainte. Pe de altă parte, aceeași tehnologie a facilitat apariția unor provocări în ceea ce privește acuratețea informațiilor și unitatea socială. Într-o lume în care algoritmi sofisticăți decid ce informații vedem și ce informații nu vedem, riscul ca publicul să fie influențat sau chiar manipulat este mai mare ca niciodată.

Digitalizarea are un domeniu larg de aplicare, principalele 8 tehnologii fiind:

- **Inteligența artificială (AI)** este un termen-cadru pentru tehnologiile „inteligente” care sunt conștiente despre acest fapt și pot învăța din mediile lor cum să asiste sau să contribuie la luarea deciziilor umane. Învățarea automatizată, motoarele de recomandare, chat-urile și recunoașterea imaginilor sunt doar câteva dintre domeniile în care se aplică AI.
- **Realitatea augmentată (AR)** este un „ecran” fizic de date sau informații care utilizează informații contextualizate digital, pentru a întări viziunea reală a utilizatorului. Este utilizată pentru vizualizarea datelor, siguranța transportului, experiența clienților și operațiunile de producție.
- **Tehnologia Blockchain** este un fel de hartă informațională, în care etapele unui proces sau tranzacțiile sunt înregistrate și confirmate fără a fi nevoie de o autoritate centrală. Este utilizat pentru trasabilitatea lanțului de aprovizionare, procesele financiare, verificarea identității și schimburi valutare digitale.
- **Dronele** sunt dispozitive care zboară sau se mișcă, pilotate de la sol și pot fi folosite pentru a colecta o gamă largă de date sau pentru a executa sarcini la distanță, cum ar fi: livrare la distanță, întreținere infrastructură, supraveghere sau captura video la distanță.
- **Internetul obiectelor (IoT)** extinde conectivitatea la rețea și permite unei game variate de dispozitive să colecteze, să proceseze și să trimită date înapoi. Este utilizat în domenii precum: urmărirea activelor, contorizarea inteligentă, administrarea flotei și întreținerea predictivă.
- **Robotica** este combinația dintre inginerie și informatică, pentru a crea, proiecta și opera dispozitive mecanice, adică roboți. Este utilizat în producția industrială, proceduri medicale, operațiuni de transport și realizarea unor produse.
- **Realitatea virtuală (VR)** este o simulare a unei imagini 3D sau a unui mediu în întregul lui, în care utilizatorii pot interacționa într-un mod care transpune realitatea. Este utilizat în marketing, în antrenamente sau cursuri, tururi virtuale, realizarea de prototipuri.
- **Tipărirea 3D** este procesul de creare a unui obiect tridimensional prin imprimarea succesivă a straturilor de materiale, unul peste altul, până la formarea unui obiect. Este utilizat în practică pentru a construi diverse obiecte.

Bibliografie

https://revista.universuljuridic.ro/wp-content/uploads/2022/12/15_Revista_Universul_Juridic_nr_10-2022_PAGINAT_A_Ciurea.pdf
<https://europuls.ro/cetatenia-activa-in-era-digitala-puterea-din-spatele-ecranului>
<https://produsbn.ro/era-digitalizarii-de-ce-digitalizarea-este-o-necesitate-in-zilele-noastre-2/>

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII PENTRU FORMAREA CETĂȚENILOR RESPONSABILI ÎN ERA DIGITALĂ

În era digitală, educația se confruntă cu o transformare profundă, iar inovația digitală devine un pilon esențial pentru a pregăti cetățeni responsabili și competenți. Cu toate acestea, acest proces nu este lipsit de provocări. Din perspectiva unui profesor, este crucial să identificăm aceste obstacole și să găsim soluții eficiente pentru a asigura un viitor în care tehnologia sprijină, nu subminează, dezvoltarea elevilor.

În primul rând, accesul inegal la tehnologie reprezintă o barieră semnificativă. Nu toți elevii beneficiază de conexiune la internet și dispozitive digitale acasă, ceea ce creează disparități în oportunități. Această problemă poate adânci decalajele educaționale existente și poate priva unii elevi de șansa de a-și dezvolta competențele digitale necesare în secolul XXI.

O altă provocare importantă este lipsa de competențe digitale atât la profesori, cât și la elevi. Mulți profesori se simt insuficient pregătiți pentru a integra eficient instrumentele digitale în procesul de predare, iar elevii pot avea dificultăți în a utiliza tehnologia în mod critic și responsabil.

Siguranța online este un aspect critic. Elevii sunt expuși la diverse pericole pe internet, de la cyberbullying și phishing, până la conținut inadecvat. Este esențial ca școlile să dezvolte programe comprehensive de educație pentru siguranță online, care să-i învețe pe elevi cum să se protejeze și cum să utilizeze internetul în mod responsabil.

Nu în ultimul rând, distragerea atenției reprezintă o provocare constantă. Tehnologia poate fi o sursă de distragere a atenției în clasă, ceea ce poate afecta negativ procesul de învățare. Profesorii trebuie să găsească modalități de a gestiona utilizarea tehnologiei în clasă și de a integra instrumentele digitale în mod eficient în lecții, astfel încât acestea să sprijine, nu să împiedice, învățarea.

Pentru a depăși aceste provocări, este necesară o abordare holistică. În primul rând, este crucial să se asigure accesul egal la tehnologie pentru toți elevii. Școlile pot oferi dispozitive și conexiune la internet elevilor care nu au acasă, iar guvernele pot investi în infrastructura digitală pentru a reduce decalajele regionale.

Formarea competențelor digitale este esențială. Profesorii trebuie să participe la cursuri de formare continuă pentru a învăța cum să utilizeze eficient instrumentele digitale în clasă. Elevii trebuie să dezvolte competențe digitale esențiale, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea de probleme, colaborarea și comunicarea în mediul online.

Educația pentru siguranță online trebuie să fie o prioritate. Școlile trebuie să dezvolte programe comprehensive care să-i învețe pe elevi despre pericolele online și cum să se protejeze. Părinții trebuie să fie implicați în acest proces și să discute cu copiii lor despre siguranța online.

Utilizarea responsabilă a tehnologiei în clasă este crucială. Profesorii pot stabili reguli clare pentru utilizarea tehnologiei și pot integra instrumentele digitale în mod eficient în lecții. Este important ca tehnologia să fie un instrument de învățare, nu o sursă de distragere a atenției.

Inovația digitală în educație are un potențial imens de a transforma modul în care învățăm și de a pregăti cetățeni responsabili pentru viitor. Cu toate acestea, este esențial să fim conștienți de provocările existente și să găsim soluții eficiente pentru a le depăși. Prin asigurarea accesului egal la tehnologie, formarea competențelor digitale, educația pentru siguranță online și utilizarea responsabilă a tehnologiei, putem crea un viitor în care inovația digitală sprijină dezvoltarea fiecărui elev și contribuie la formarea unor cetățeni responsabili și competenți.

În concluzie era digitală vine cu oportunități extraordinare pentru dezvoltarea cetățeniei active, dar și cu provocări semnificative. Pentru a forma cetățeni responsabili, este necesară o abordare educațională complexă, care să includă educație media, promovarea gândirii critice, combaterea dezinformării și stimularea implicării civice. Doar astfel putem construi o societate conștientă, informată și responsabilă.

BIBLIOGRAFIE:

- "Reinventarea educației: Cum tehnologia transformă modul în care învățăm" de Marc Prensky:
- "Învățarea în era digitală: Ghid pentru profesori" de Bates, A. W., & Poole, G.
- "Educația 3.0: Cum să pregătim elevii pentru viitor" de George Couros.
- "Puterea digitală în educație: Cum să utilizăm tehnologia pentru a transforma învățarea" de Andy Hargreaves și Dennis Shirley.

TEORII/ CONCEPTE CU PRIVIRE LA FENOMENUL VIOLENTEI/ AGRESIVITĂȚII

Uruc Elena Doina

Școala Gimnazială, Comuna Baba Ana, jud. Prahova

1.1. CLARIFICĂRI CONCEPTUALE ȘI TIPOLOGII PRIVIND AGRESIVITATEA

Există numeroase definiții ale violenței. Eric Debarbieux, specialist în problematica violenței în mediul școlar, oferă o definiție prin care surprinde ansamblul fenomenului violenței: ”Violența este dezorganizarea brutală sau continuă a unui sistem personal, colectiv sau social și care se traduce printr-o pierdere a integrității, ce poate fi fizică, materială sau psihică. Această dezorganizare poate să opereze prin agresiune, prin utilizarea forței, conștient sau inconștient, însă poate exista și violență doar din punctul de vedere al victimei, fără ca agresorul să aibă intenția de a face rău.“¹ <http://www.tribunainvatamantului.ro/copiii-si-violenta-un-pericol-real/>

Majoritatea experților în domeniul bullying-ului sunt de acord că există dezbateri considerabile privind o definiție clară a termenului de intimidare (Boulton, 1997; Crick & Dodge, 1999; Sutton, Smith, & Swettenham, 1999). O căutare exhaustivă a literaturii de specialitate a arătat că această problemă în definirea clară a bullying-ului este menționată în majoritatea publicațiilor. Ross (2002) a indicat că cercetătorii sunt de acord că hărțuirea este o problemă comună; cu toate acestea, foarte puțini sunt de acord cu privire la definiția larg acceptată a hărțuirii. Mulți cercetători folosesc definiția de bullying a lui Olweus (1993), conform căreia ” . . . un elev este agresat sau victimizat atunci când este expus în mod repetat și, în timp, la acțiuni negative din partea unuia sau a mai multor alți elevi”

Agresivitatea este comportamentul social cu scopul de a produce suferință unei ființe, caracterizat prin reacții brutale, distructive, de atac manifestate prin:

- „- reacții afective (intimidarea celorlalți);
- reacții verbale (injurii, cuvinte amenințătoare);
- reacții fizice (lovire, bătăi, răniri). „²

Formele de agresiune sunt diferite și constau în reacții directe sau indirecte, active sau pasive, motorii sau verbale, cu scopul de a aduce un prejudiciu altuia. Cele trei componente esențiale ale agresivității după Guetzloe sunt:

„- originile (agresivitatea latentă);

- instigatorii (evenimente care activează sau provoacă agresivitatea);

- întărirea (răsplata pentru comportamentul agresiv).

Același autor distinge cinci condiții ce favorizează învățarea și manifestarea agresivității:

- observarea actelor de agresiune (cel mai adesea prin mass-media);

- copilul însuși este obiectul agresiunii (ex. în școli cu cămin-internat, școli cu efective mari de elevi);

- copilului i se dau puține ocazii să dezvolte legături pozitive socio-afective cu alții;

- copilul este socializat pentru apărare;

- asociații de copii cu diverse scopuri malefice – “găștile”.”

²<https://www.scribd.com/document/137931312/Agresivitatea-in-Scoala>

Este destul de greu să se realizeze discriminări între cele două concepte: agresivitate și violență. M. Floro (1996) a încercat să le diferențieze, bazându-se pe trei criterii:

1. Criteriul funcțional: agresivitatea permite dirijarea acțiunii; ea ține mai mult de gândire, de analiză, iar violența este de ordinul acțiunii noastre, o acțiune orientată către obiectivul vizat.

2. Criteriul topologic: agresivitatea este cu predilecție internă, violența e în special externă.

3. Criteriul etic: în timp ce agresivitatea, considerată ca o variantă care îi permite individului să înfrunte problemele, poate fi considerată acceptabilă, violența este inacceptabilă deoarece este acțiunea de a produce durere..

Cele două concepte (vioență/agresivitate) trebuie distinse mai ales în mediul educativ unde confuzia lor amplifică sentimentul de climat violent, ceea ce nu rămâne fără amploare în mass-media. Noțiunea de **agresivitate** se distinge de cea de violență, în măsura în care agresivitatea - fie ea defensivă (autoconservarea individului, conservarea spațiului, a teritoriului) sau combativă (vizând satisfacerea nevoilor) – este în serviciul vieții și constituie o manifestare comportamentală. În timp ce noțiunea de agresivitate privește comportamentele animale, noțiunea de violență trimite la o dimensiune specific umană.

Dacă agresivitatea este în esență un comportament provocator sau o suită de asemenea comportamente, violența este transformarea în act a unor intenții: lovire, vătămare, etc. Așadar violența este concretizarea agresivității, stadiul superior și decisiv al acesteia.

Disocierea termenilor este convențională, în realitate fiind foarte greu de făcut o diferențiere netă între cele două concepte. Deseori ele se întrepătrund, cu trecere rapidă de la vorbă la faptă, agresivitatea pregătind violența. Farzaneh Pahlavan, în lucrarea sa „Comportamentul agresiv”(pag.14-15) spune că : „Toate comportamentele violente sunt agresive” ,însă nu toate actele agresive sunt și violente.

În perioada ultimilor 40 de ani, aproape în fiecare an s-au consacrat acestui subiect congrese sau conferințe la care au participat cercetatori din diferite domenii: psihologi, sociologi, psihiatri, geneticieni, neurochimiști, etc.

În cazul animalelor, comportamentul agresiv apare motivat (pentru satisfacerea unor nevoi de natură sexuală, de hrană sau legat de instinctul de apărare), în cazul ființelor umane apare de cele mai multe ori fără astfel de motivații (bande de tineri care agresează trecătorii, luarea de ostatici etc.). Unii cercetatori se referă la agresivitate ca fenomen social, ca la ambiții comportamentale competitive .

Există multe teorii explicative ale comportamentului agresiv:

a) Modelul biologic

Acest model operațional pleacă de la reacțiile excitative ale celulei vii, la stimuli din mediu, care constituie un model în miniatură al comportamentului agresiv. Ipoteza neurobiologică își concepe agresivitatea ca un răspuns instictiv, determinat de activitatea subcorticală și endocrină. În ultimele decenii s-au făcut numeroase experiențe, prin metoda stimulării electrice a sistemului nervos central, atât la animale cât și la oameni. În general, comportamentul agresiv se bazează pe mecanisme neurale.

b) Teorii bioconstituționale

Aceste teorii susțin ideea existenței unei relații între anumite caracteristici fizice sau temperamentale, deci între tipul fizic și comportament. În epoca modernă, Cesare Lambroso a încercat să stabilească corespondențe între fizionomie, structura corporală, expresivitate, mimică și agresivitate (criminalitate), susținând faptul că omul criminal poate fi recunoscut după înfățișarea sa.

De asemenea, Kretschmer și Viola au putut stabili și demonstra chimic o tipologie caracterială, pe baza constelației endocrine și a constituției corporale, cărora le corespund forme de organizare caracterială și predispoziții la anumite maladii psihice (astenic, athletic, displastic și brachitip, mediotip, longitip).

c) Teorii antropologice

Studiile antropologice au demonstrat faptul că tendința înăscută a omului spre agresivitate este doar un mit, care nu poate explica cauzele sadismului și “plăcerii de a distruge” (P. Iluț, 2004, p. 107 – 108).

Antropologii au descoperit unele comunități (de eschimoși groelandezi), în care indivizii trăiesc împreună, fără cea mai mică umbră de agresivitate.

Înainte de contactul cu “albi cuceritori” și a distrugerii culturii lor (prin aculturație), aceste popoare nu cunoșteau cuvinte de ocară și nici nu aveau noțiuni pentru război.

Semnificativ pentru aceste societăți este creșterea și educarea nonrepresivă a copiilor. Cu un minimum de nereușite (frustrări) copiii lor învață regulile coabitării în grup. Un semn discret și prietenos din partea părinților e de ajuns, de multe ori, pentru a opri copiii din a face ceva ce nu le este permis. De asemenea, copilului încă de mic i se respectă personalitatea. Unui antropolog, care dorea să obțină niște mocasini ai unui copil mic, i s-a răspuns că trebuie mai întâi întrebat “proprietarul”. În ciuda faptului că acel copil de-abia începuse să vorbească, tatăl lui a încercat să obțină măcar un gest, o atitudine, o poziție din partea fiului, în vederea vânzării mocasinilor.

În contradicție cu aceste popoare pașnice, societatea noastră competitivă se caracterizează prin lupte și concurență neloyală, care sunt inoculate prin metode educative corespunzătoare încă din copilărie. Dezvățarea timpurie, deprinderea curățeniei, limitarea libertății de mișcare și a independenței, asumarea rolului sexual, concurența competitivă la grădiniță și apoi la școală, reprimarea sexualității, toate acestea sunt indicatorii unui proces de socializare frustrant al societății noastre actuale.

Erich Fromm a abordat, din perspectiva antropologică, agresivitatea a cărei semnificație psihologică - de “atac neprovocat”, într-o accepțiune politico-militară, în acțiune, vizează potențialitatea unui comportament de a deveni agresiv în fața unor condiții care amenință interesele vitale ale omului sau animalului. El distinge două forme (M. Florea, 2003, p. 58):

- Agresivitatea benignă, biologic adaptativă:
 - Este programată filogenetic;
 - Este o reacție la amenințările îndreptate împotriva intereselor vitale;
 - Este comună oamenilor și animalelor;

- Nu este spontană;
- Nu se dezvoltă de la sine ci este reacțională și defensivă;
- Are ca scop să înlăture amenințarea fie distrugând, fie îndepărtând sursa acesteia.
- Agresivitatea malignă, nonadaptativă biologic (reprezentată de distructivitate și cruzime):
 - Nu constituie o apărare împotriva unei amenințări;
 - Nu este programată filogenetic (nu este înnăscută);
 - Nu este caracteristică decât omului;
 - Este dăunătoare din punct de vedere biologic, pentru că este distructivă din punct de vedere social;
 - Este dăunătoare nu numai pentru individul care este atacat, ci și pentru cel care atacă;
 - Deși nu este un instinct, este o posibilitate umană, înrădăcinată în însuși condițiile existenței umane;
 - Este mai mult o schemă dobândită de sceptor modelat, care dispare de îndată ce intervin noi scheme de sceptor.

Spre deosebire de teoria behavioristă, analiza tipurilor de agresivitate întâlnite aici are ca obiect principal impulsurile agresive, fie că sunt sau nu exprimate printr-un sceptor agresiv.

d) Teorii sociologice

Deși sunt foarte variate și se prezintă sub multe forme, ele au un punct comun: conflictul cultural este cauza principală a comportamentelor agresiv-deviante. În această prezentare este prezentă prezumția că indivizii umani (aduți sau copii) sunt esențialmente persoane morale, conștiente de normele societății și doritoare de a se conforma acestor reguli. Explicațiile sociologice legate de agresivitate pot fi grupate în explicații structurale și explicații subculturale. Conceptul de bază cu care operează explicațiile structurale este inegalitatea fundamentală, în ceea ce privește oportunitățile de a atinge scopuri dictate de societate. Societatea stabilește, pentru toți aspirații (sănătate, succes profesional, educație, prosperitate materială), dar nu toți membri societății sunt capabili să-și satisfacă asemenea trebuințe prin mijloace considerate legale. Explicațiile subculturale spre deosebire de cele structurale, pun accentul pe caracteristicile (particulare) etnice, religioase, naționale ale grupurilor de apartenență. De exemplu, dacă într-o

subcultură particulară funcționează norme de genul: “să faci orice ca să asiguri supraviețuirea familiei” sau “să fii puternic înseamnă să fii agresiv”, ele pot deveni predictive în ceea ce privește, de exemplu, frecvența agresiunilor. (Stratilesu, D., Popa, C., 2006, p. 54)

e) Modelul psihanalitic

Sigmund Freud – din perspectiva psihanalitică și Konard Lorenz – din perspectiva etologică susțin că agresivitatea este înnăscută; oamenii se nasc cu instinctul de a agresa și de a fi violenți. Lorenz completează această teorie cu afirmația că acest instinct trebuie cercetat nu doar în mediul fizic, ci și în cel social.

f) Teoria frustrare-agresiune

g) Teoria indice-excitație

h) Teoria transferului excitației

i) Teoria învățării sociale a agresivității

Căutând sursele agresiunii, putem identifica o “agresiune instinctivă, datorată instinctului de supraviețuire, o agresivitate învățată, legată de imitare de modele, existente pentru atingerea unor scopuri particulare și o agresivitate determinată de un răspuns intern al individului, determinat de o anumită frustrare.

Astfel, încă de la apariția sa, înainte ca mediul, modelele comportamentale ale adulților sau propria experiență de viață să exercite vreo influență, “individul este deja apt să concureze, să lupte, să agreseze și să omoare; el știe să se comporte agresiv. Aceasta se numește instinct. Agresivitatea este, la origine, expresia unui instinct, iată de ce e atât de omniprezentă, impetuoasă și imuabilă. Omul nu este o excepție de la regulă, cu toate că, datorită rațiunii, dispune de o marjă largă de manevre comportamentale.”(<https://stiintatehnica.com/instinctul-agresivitatii-ce-spune-freud-si-ce-spun-etologii/>)

Charles Darwin a dedicat originii instinctuale a comportamentelor un capitol în cartea sa *Originea speciilor*, din 1859.

Printre primii savanți care au studiat în mod profesionist fenomenul a fost psihologul american de origine britanică William McDougall. Acesta a fost unul dintre primii care, în 1908, a dovedit “că la originea reacțiilor comportamentale umane stau „impulsurile interne”, sau „instinctele”; iar agresivitatea ar fi astfel generată de impulsuri lăuntrice inevitabile, caracteristice ființei umane.”(<https://stiintatehnica.com/instinctul-agresivitatii-ce-spune-freud-si-ce-spun-etologii/>)

La acest “instinct al agresivității” se referă și Alfred Adler, fondatorul școlii de psihologie individuală, dar consideră “că acesta reprezintă o formă de „protest masculin” împotriva simțului sau complexului de inferioritate”(<https://stiintasitehnica.com/instinctul-agresivitatii-ce-spune-freud-si-ce-spun-etologii/>)

1.2. PERSPECTIVE TEORETICE NOI

a) **Teoria frustrare-agresiune** formulată de J. Dollard ca o reacție la teoria lui Freud: agresivitatea, determinată de condiții externe, este un răspuns la frustrare.

b) **Teoria indice-excitație**, apărută în urma teoriei anterioare, ca o completare, formulată de Leonard Berkowitz - „probabil psihologul social cu cele mai valoroase contribuții în domeniul agresivității” (Ștefan Boncu, Psihologie socială, pag. 4-6)

c) **Teoria transferului excitației**, dezvoltată de Dolf Zillmann (în urma teoriei postulate de Stanley Schachter) la sfârșitul anilor '60 și începutul anilor '70. Conform acesteia, „indivizii pot transfera excitația (activarea) fiziologică reziduală produsă de o sursă, atribuind-o unei alte surse de excitație”. (Ștefan Boncu-Psihologie socială, pag.4-6) „Potrivit lui Zillmann, activarea fiziologică nu se termină brusc la sfârșitul condițiilor care o provoacă, însă este nevoie de timp pentru a dispărea, deoarece procesele hormonale care o susțin sunt lente. Aceasta înseamnă că, dacă o persoană a fost activată într-un context A și după scurt timp este în contextul B și acest lucru cauzează o emoție în el, această a doua activare va fi adăugată la cea generată de contextul A. Aceasta este ceea ce se numește *excitație reziduală*, gradul de activare pe care îl tragem dintr-un context în altul.”(<https://ro.sainte-anastasiu.org/articles/psicologia/el-paradigma-de-transferencia-de-excitacin.html>)

d) **Teoria învățării sociale a agresivității** formulată de A. Bandura: „agresivitatea este un comportament social învățat; comportamentul agresiv se învață prin mai multe modalități: direct prin recompensarea sau pedepsirea unor comportamente, prin învățarea unor modele de conduită ale altora, mai ales ale adulților.”

Comportamentul agresiv înăscut a fost studiat mai profesionist pe la mijlocul secolului XX, în urma strângerii de date științifice în cantitate suficientă pentru elaborarea unei teorii. Ideile acestor doi savanți, în special cele ale lui McDougall, au avut o influență considerabilă asupra etologului austriac Konrad Lorenz, cu numele căruia se asociază în prezent teoria privind natura biologică a agresivității. Lorenz, laureat al Premiului Nobel (1973), afirma că

„agresivitatea la om reprezintă un impuls spontan moștenit (așa-numitul „drive”), un element instinctual asemănător cu setea, foamea și dorința sexuală.” „Individul acumulează treptat o anumită cantitate de tensiune agresivă care, dacă nu este periodic eliberată, sporește și se intensifică. Astfel, conform teoriilor lui Lorenz, manifestarea agresivității este inevitabilă, fiindcă este un instinct veritabil, primar, a cărui funcție este supraviețuirea individului, a grupului și, finalmente, a speciei.”(<https://stiintatehnica.com/instinctul-agresivitatii-ce-spune-freud-si-ce-spun-etologii/>)

Fiziologii au confirmat teza lui Lorenz prin faptul ca au demonstrat că la om există accese spontane de furie “neurogenă”, aceste manifestări ale furiei trebuind să fie eliberate la un anumit moment ca și acțiuni concrete. Lorenz concluzionează că omul nu a reușit să se elibereze din strânsoarea acestui instinct datorat unei selecții naturale care a permis doar ființelor mai agresive să supraviețuiască. La oameni, această selecție s-a produs și datorită factorilor psihosociali. Conform lui Freud, energia distructivă se acumulează în interiorul omului și e necesar ca ea să fie eliberată (producând o stare de satisfacție), altfel aceasta va genera stări patologice prin afectarea sistemului nervos. Deși inițial Freud a criticat teoria lui Lorenz, a sfârșit prin a o accepta... ”Bineînțeles că instinctele nu sunt conștientizate de către individ, ele își exercită influența la nivel subliminal. Oamenii de regulă își explică acțiunile ca fiind motivate emoțional sau rațional și chiar și mulți dintre cei care cunosc despre existența instinctelor preferă să considere că majoritatea acțiunilor lor sunt perfect motivate rațional și nu izvorăsc din adâncurile vreunui program comportamental biologic.”(<https://stiintatehnica.com/instinctul-agresivitatii-ce-spune-freud-si-ce-spun-etologii/>)

Teoria frustrare-agresiune descrisă de J. Dollard este cea mai cunoscută. Au existat însă psihologi care au criticat această teorie prin prisma faptului că nu întotdeauna frustrarea duce către agresiune, existând multe alte reacții posibile (ex. apatia) iar reciproc, frustrarea nu este întotdeauna factorul declanșator al agresiunii. Ulterior formulării ei, a fost completată cu sintagma: agresivitatea este un comportament social învățat.

Teoria lui Berkowitz completează teoria anterioară prin introducerea condițiilor de mediu propice agresiunii. Conform acesteia, frustrarea nu determină neapărat agresiunea, ci “generează în individ o stare de excitație (activare) emoțională: furia. Aceasta produce la rândul ei o stare de pregătire (readiness) pentru comportamentul agresiv.”(Ștefan Boncu, Psihologie socială) Comportamentul agresiv se va declanșa doar în condițiile în care, în acel context, există

stimuli/indicii de agresivitate. Altfel spus, orice comportament agresiv are două condiții: starea de excitație și indicii situaționali.

Ultima teorie, teoria învățării sociale a agresivității a fost postulată de Alfred Bandura. În 1973, în cartea sa “Aggression: A Social Learning Analysis” el consideră că recompensa și pedeapsa sunt insuficiente pentru a explica agresiunea și că multe din comportamente au fost învățate de la alți oameni și vor fi imitate în situații conflictuale.

Agresivitatea unei persoane, într-un anumit context situațional depinde de mai mulți factori:

- Posibilitatea ca actul de agresiune să fie recompensat/pedepsit;
- Factorii de mediu, sociali, cognitivi;
- Cât succes au avut în trecut comportamentele agresive proprii sau observate;
- Experiențele propriilor comportamente agresive sau acțiunile violente observate la alte persoane.

BIBLIOGRAFIE

Adler, Alfred: Cunoasterea omului, Bucuresti, editura Litera,2019

Bandura, Alfred: Aggression: A social learning analysis. Editura Prentice- Hall, 1973

Boncu, Ștefan: Curs: Psihologie sociala -Universitatea “Al.I. Cuza” Iasi (1998-2004)

Freud, Sigmund: Psihologia colectiva si analiza Eului, Bucuresti, editura Cartex,2019

Jung, Carl Gustav: Opere complete, Vol.6: Tipuri psihologice, Bucuresti, editura Trei,2004

Olsen, Jerry; Nielsen, Thomas: Noi metode si strategii pentru managementul clasei, Bucuresti, editura DPH,2009

Osiceanu, Maria: Curs: Gestionarea situatiilor critice, Bucuresti, UTCB, DPPD, 2020

Pahlavan, Farzaneh: Comportamentul agresiv, Iasi, editura Institutul European,2011

Salavastru Dorina: Psihologia educatiei, Bucuresti, editura Polirom,2004

EDUCAȚIA DIGITALĂ–O ȘCOALĂ A VIITORULUI

Prof. înv. primar Valea Anica

Școala Gimnazială Iernut, jud. Mureș

Adaptarea sistemului de educație și formare la evoluția tehnologică reprezintă un proces complex, necesar pentru pregătirea și perfecționarea resurselor umane și element esențial al dezvoltării, modernizării și inovării societății. Utilizarea noilor tehnologii digitale este calea directă pentru a face școala mai atractivă pentru elevi, mai adaptată nevoilor și stilului lor de viață, mai eficientă în a dezvolta competențe, generând educație pe tot parcursul vieții.

În digitalizarea educației, un rol important îl joacă aplicațiile educaționale digitale, prin facilitarea accesului la conținuturi și instrumente digitale pentru elevi și profesori, prin flexibilitate și adaptabilitate. Educația ar trebui să fie caracterizată de transparență, indiferent de locul și modul în care se desfășoară, iar educația online asigură respectarea acestui principiu. Este evident că școala, chiar și re poziționată în zona digitală, trebuie să continue să reprezinte pentru elev o resursă de siguranță și de continuitate. Pe măsură ce tehnologia se schimbă, și educația se transformă, în școlile de la noi profesorii sunt din ce în ce mai deschiși la gadgeturi, iar elevii sunt maeștri în folosirea lor. Ca avantajele, atât pentru profesori, cât și pentru elevi școlile din viitor nu vor mai avea de-a face nici cu problema absenteismului școlar, iar acest lucru va fi posibil atât mulțumită tehnologiilor noi, cât și unei schimbări de mentalitate. Pe de o parte, există deja platforme care le permit părinților să vadă în timp real situația școlară a copiilor, să comunice cu profesorii și să verifice dacă cei mici sunt prezenți la toate cursurile, teama că pot fi văzuți de părinți îi va ține pe copii la școală. Tehnologiile din sălile de clasă ale viitorului, lecțiile interactive și metodele distractive de a-și petrece pauzele vor face școala mai atrăgătoare. Pentru a face ca învățarea să fie cu adevărat plăcută, cadrele didactice trebuie să gândească lecții și scenarii în așa fel încât, prin joc, copiii să poată descoperi fel de fel de curiozități și informații inedite. Întrucât se dorește ca școala online să se ridice la cel mai înalt nivel, trebuie mers pe variante cât mai eficiente în care să se îmbine tehnologia și jocurile online cu educația folosind produse de învățare inovatoare, special create pentru noua generație digitală de copii (aplicații și instrumente web care să fie accesibile și la îndemâna fiecărui elev). Unul dintre principalele avantaje pe care le oferă instrumentele web în activitatea de învățare este autonomia în ce privește organizarea timpului de studio, prin folosirea diverselor aplicații informațiile pot fi stocate și accesate ori de câte ori este nevoie, fără ajutorul părinților sau al unui profesor meditator. Pentru îmbunătățirea și monitorizarea procesului de

învățare, este nevoie de o permanentă consultare între cadrele didactice în așa fel încât prin schimburi de idei și experiențe să se practice o educați de cel mai înalt nivel. În întreg demersul se va ține seama de nivelul de vârstă și capacitățile de care dispune fiecare elev în parte, putându-se interveni și realiza și tratarea diferențiată acolo unde se impune. Instrumentele web care pot fi folosite nu sunt legate de o disciplină, cu excepția câtorva, precum este aplicația Geogebra—folosită în special pentru matematică-geometrie sau site-ul Geogra.ro (geografie), acestea oferă într-adevăr resurse pentru o anumită disciplină. În majoritatea lor instrumentele de lucru online pot fi utilizate la orice treaptă de școlarizare și la orice disciplină, totul depinde de ce conținut vreau să predau și în ce moment al lecției, deci instrumentele cu care cream conținuturi digitale pot fi universal. Avantajul acestor instrumente este faptul că poți tu să îți creezi conținuturi în funcție de obiectivele pe care ți le propui în lecția respective, pe când pe web site-uri se găsesc conținuturi gata create, s-ar putea ca ele să nu corespundă în totalitate cu obiectivele propuse în activitatea respective. Deci, se recomandă selectarea și utilizarea acelor instrumente care ne abilitază și ne ajută cel mai bine să creăm ce vrem și când vrem noi în și pentru lecția respective. De obicei se începe lucrul cu cele mai simple instrumente, treptat se trece la instrumente de lucru mai avansate. Spre exemplu, cu aplicațiile Kahoot sau LearningApps, se pot crea jocuri cu exerciții simple cu imagini de punere în corespondență și până la exerciții foarte avansate, joculețele putând fi create și de pe telefon. Cu aplicațiile Story Jumper sau Book Creator se pot crea cărți digitale cu acele imagini specific conținutului de predare, simple și ușor de realizat.

Într-o școală a viitorului, elevii au cu adevărat oportunitatea să vină cu drag la școală, unde tehnologia îi ajută în mod activ nu doar pentru cursurile de zi cu zi, dar și pentru planurile de viitor pe care vor să și le facă încă de la vârste fragede. Platformele digitale ajung să motiveze profesorii și elevii, pentru că sunt cei care controlează procesul de învățare. Profesorii vor pune în practică noțiunile esențiale în cadrul unor comunități de învățare, dar vor lua parte și la un proces de învățare colaborativă.

Bibliografie:

1. <https://www.smart.edu.ro/>
2. <http://sparknews.ro>
3. <https://pedagogie-digitala.ro/>

Utilizarea resurselor digitale în activitatea didactică

Vancea Ana Sorina

Școala Gimnazială „Silvania”

Instruirea cu ajutorul instrumentelor digitale reprezintă o metodă didactică / de învățământ, care valorifică principiile de modelare și de analiză cibernetică a activității de instruire în contextul noilor tehnologii, informaționale și comunicaționale, caracteristice societății de tip postindustrial.

Legătura între procesului de învățământ și calculatorul presupune: predarea unor lecții de comunicare de noi cunoștințe, aplicarea, consolidarea, sistematizarea noilor cunoștințe,.. Procesul instructiv- educativ atât de complex, devine scena a trei actori:educatorul, copilul și calculatorul, care împreună caută să asigure succesul demersului didactic. Educatorul are rolul schimbat, el nemaifiind actorul principal care dirijează întregul proces didactic. Putem spune în acest context ca educatorul devine un consultant, un coordonator și un verificator al procesului didactic, el nemaifiind principala sursa de transmitere de cunoștințe. Și nu doar educatorul își pierde rolul principal ci și cartea, care nu mai este sursa informațională de bază, el devenind un mijloc de start care se completează cu informațiile obținute cu ajutorul calculatorului. Copilul este un adept al utilizării calculatorului în procesul didactic, mai ales în contextul ultimilor ani. Jocurile sunt dominate de activități de simulare; copilul este pus în fața unor situații problemă pe care trebuie să le rezolve cu ajutorul unor reguli și prin diferite modalități de acțiune care să vizeze atingerea scopurilor.

În acest context, educația digitală devine o prioritate. Școala este nevoită să stabilească ca prioritate alfabetizarea și comunicarea digitală pentru orice participant la procesul instructiv-educativ. Accesul la dispozitive digitale și internet a devenit o necesitate a noii generații, creându-li-se atât oportunități, cât și riscuri

Beneficiile utilizării, evidențiate prin accentuarea potențialului de învățare, respectiv: dezvoltarea cognitivă, creativă, îmbunătățirea relațiilor sociale – atribuite ale noilor tehnologii – sunt însoțite, inevitabil, de pericole, ce pot apărea sub diverse forme: dependența de tehnologie, hărțuirea online ... Totuși, pentru fiecare situație de risc există strategii de prevenire, iar cu puțin sprijin din partea adulților din jurul lor, majoritatea elevilor ar fi capabili să ia măsuri de gestionare a situațiilor de risc pe care le întâlnesc în mediul online.

Utilizarea calculatorului în educația preșcolară și școlară permite transmiterea și asimilarea noilor cunoștințe într-un mod atractiv pentru copii. Procesul de educație este mult mai eficient. Copiii învață jucându-se, sunt puși în situația de găsi repede soluții și de a lua decizii pentru rezolvarea problemelor

În acest context, rolul profesorului se schimbă, activitatea didactică capătă un grad mai mare de independență, profesorul ajutând elevii să descopere informațiile necesare și în spațiul exterior școlii. Elevii pot trimite diverse tipuri de informații, pot găsi ușor informații. Ceea ce trebuie învățați este să folosească surse de încredere. Cu toate că internetul nu este mereu sigur, soluția nu este să se îngreudească accesul copiilor la lumea virtuală, ci aceea de a fi călăuziți pe această cale. Dacă vor fi încurajați și sprijiniți vor deveni adulți încrezători în forțele proprii și vor folosi internetul spre folosul și dezvoltarea lor continuă.

Având în vedere evoluția tehnologie și a instrumentelor digitale care ne sunt puse la dispoziție, se poate pune întrebarea „Mai avem nevoie de profesori?”. Răspunsul la această întrebare este: „Da! Categorie da!”

Folosit cu îndemânare și fără exces, calculatorul, a devenit un mijloc prin care s-a îmbunătățit simțitor eficiența unor activități folosite în vederea pregătirii preșcolărilor pentru școală. Principalele aspecte ce vizează trecerea spre învățarea școlară, sunt legate de realizarea obiectivelor privind educarea limbajului și a comunicării orale (cu aspectele fonetic, lexical și gramatical) precum și educarea comunicării scrise prin pregătirea pentru scris-citit alături de cunoștințele matematice și cele

de cunoaștere a mediului, am considerat că mai ales în cadrul acestor activități este necesară integrarea calculatorului.

Utilizarea resurselor educaționale digitale devine din ce în ce mai răspândită în toate sistemele educaționale din lume. Implementarea lor presupune o pregătire susținută din partea cadrelor didactice, dar și din partea realizatorilor de softuri sau aplicații. De asemenea trebuie să existe o strânsă legătură între oamenii de la catedră și cei din spatele softurilor, pentru ca rezultatele să fie cele așteptate.

Pe internet există un șir de site-uri care permit crearea diverselor materiale didactice electronice, cum ar fi: prezi.com, learningapps.org, kahoot.com etc., doar că ele sunt puțin cunoscute pe teritoriul țării noastre pentru că nu sunt în limba română. Din acest motiv, de multe ori, profesorii utilizează doar instrumentele standard din calculator.

Utilizarea resurselor educaționale digitale are foarte multe avantaje, dar are câteva limite, cum ar fi: dotarea slabă a școlilor cu tehnologii moderne; elaborarea resurselor educaționale digitale este un proces ce necesită timp și cunoștințe în domeniul TIC; accesul liber la resursele educaționale digitale este limitat, iar prețul acestora este destul de ridicat, mulți elevi nu au acces la internet.

În concluzie, utilizarea resurselor educaționale digitale în procesul educațional ne oferă multe posibilități și perspective pentru autodezvoltare, cercetare și realizarea unui proces educațional centrat pe elev. Acestea vor asigura crearea unui mediu de învățare în vederea creșterii accesului la educație de calitate și formării unor competențe cheie și profesionale, care să faciliteze integrarea pe piața muncii. Un lucru însă nu trebuie pierdut din vedere: o integrare eficientă a noilor tehnologii, a metodelor interactive și resurselor digitale în procesul didactic reprezintă un proces complex, care nu vizează doar tehnologiile, ci și componentele curriculare și pedagogice, de organizare instituțională, competențe ale cadrelor didactice, proceduri și reguli clare, conștientizate de toți actorii care participă la procesul didactic. Așadar, nevoia de formare se reflectă în ceea ce îi privește atât pe profesorii cu experiență, dar cu atât mai mult pe cei tineri, care au toate instrumentele la îndemână pentru un parcurs didactic solid, care să îi ajute să lucreze cu elevii utilizând forme de predare interactive și instrumente digitale, într-o manieră coerentă și eficientă.

Învățarea cu ajutorul instrumentelor digitale încearcă să depășească modelul linear al comunicării didactice, realizând o diversitate a modurilor de construcție a realității de către participanții la actul învățării, o compatibilizare a noilor conținuturi – prin trimiteri la realități abstracte, științifice și culturale – cu constructele subiecților.

Bibliografie

- Cucoș, Constantin, 2006, „Informatizarea în educație. Aspecte ale virtualizării formării”, Editura Polirom, Iași;
- Noile tehnologii pentru educația preșcolară (Elena Nica)
- <https://www.schooleducationgateway.eu/ro/pub/resources/tutorials/digital-competence-the-vital-.htm>
- <https://www.upet.ro/proiecte/122596/2019/eBook%20IACPEO.pdf>
- https://media.telekom.ro/images/b2b/catalog/img/Digitalizarea_procesului_educa%C8%99Bional.pdf

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „UNIREA”, BRANIȘTEA, JUD. GALAȚI
PROF. ÎNV. PRIMAR VASILE ARSINICA

Educația în Era Digitală: Provocări și Oportunități

Era digitală a transformat profund educația, oferind acces extins la informație, metode interactive de învățare și o mai mare flexibilitate. Tehnologiile digitale facilitează personalizarea procesului educațional și conectarea globală a elevilor și profesorilor. Cu toate acestea, digitalizarea ridică și provocări, precum decalajul digital, dependența de tehnologie și necesitatea adaptării metodelor tradiționale de predare. Acest articol explorează impactul digitalizării asupra educației, evidențiind atât avantajele, cât și dificultățile întâmpinate de profesori și elevi.

1. Introducere

Tehnologia a devenit un pilon central al educației moderne, modificând radical modul în care învățăm și predăm. Utilizarea dispozitivelor digitale, a platformelor online și a inteligenței artificiale în procesul educațional a dus la crearea unui mediu de învățare mai dinamic și mai accesibil. Această revoluție educațională vine însă și cu provocări semnificative, de la accesibilitatea resurselor digitale până la adaptarea curriculumului și a metodelor pedagogice.

2. Avantajele educației digitale

2.1. Acces extins la informație

Internetul a transformat accesul la cunoaștere, oferind milioane de resurse educaționale gratuite sau contra cost. Platformele precum Coursera, Khan Academy și Google Classroom permit elevilor și studenților să învețe în propriul ritm, indiferent de locație.

2.2. Metode interactive și personalizate

Educația digitală permite utilizarea realității virtuale, a simulărilor interactive și a jocurilor educaționale, ceea ce îmbunătățește experiența de învățare. În plus, algoritmi de învățare adaptivă personalizează conținutul în funcție de nevoile fiecărui elev.

2.3. Flexibilitatea procesului educațional

Cursurile online și platformele de e-learning oferă posibilitatea de a învăța oricând și oriunde, ceea ce este benefic în special pentru cei care lucrează sau locuiesc în zone izolate.

3. Provocările educației digitale

3.1. Decalajul digital

Nu toți elevii au acces la dispozitive electronice sau conexiune stabilă la internet, ceea ce creează inegalități în educație. În special în mediile rurale sau în țările slab dezvoltate, lipsa infrastructurii digitale reprezintă un obstacol major.

3.2. Dependența de tehnologie și scăderea interacțiunii umane

Prezența excesivă a tehnologiei în educație poate duce la izolare socială și la o scădere a abilităților de comunicare față în față. De asemenea, utilizarea excesivă a ecranelor poate afecta sănătatea mentală și fizică a elevilor.

3.3. Adaptarea profesorilor la noile tehnologii

Mulți profesori nu sunt pregătiți pentru utilizarea tehnologiilor moderne în predare. Necesitatea formării continue și integrarea eficientă a instrumentelor digitale reprezintă o provocare constantă pentru sistemele educaționale.

4. Concluzii și perspective

Educația digitală reprezintă viitorul învățământului, dar trebuie gestionată cu atenție pentru a maximiza beneficiile și a minimiza riscurile. Este esențial ca guvernele, instituțiile de învățământ și profesorii să colaboreze pentru a asigura acces echitabil la educație digitală și pentru a pregăti elevii pentru cerințele viitorului.

Bibliografie

1. Anderson, J., & Rainie, L. (2020). *The Future of Digital Learning: Trends and Challenges*. Pew Research Center.
2. Bates, T. (2019). *Teaching in a Digital Age: Guidelines for Designing Teaching and Learning*. Tony Bates Associates Ltd.
3. Selwyn, N. (2016). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Publishing.
4. OECD. (2021). *Digital Education Outlook 2021: Pushing the Frontiers with AI, Blockchain and Robots*. OECD Publishing.
5. World Economic Forum. (2020). *The Future of Jobs Report 2020*. Geneva: WEF.

INOVAȚIE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Prof. înv. primar Vasile Mihaela

Școala Gimnazială numărul 13 Brașov

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă .

Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice și idealurilor educaționale. Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-și îndeplinească mai bine funcția sa didactică fundamentală. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă.

Formarea capacității de a utiliza calculatorul, de a folosi internetul este benefică elevilor, atât în activitatea școlară cât și în cea extrașcolară, în plan cognitiv cât și psihic, prin relaționarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea. Un obiectiv important ce ar trebui stabilit pentru anii următori este de a dezvolta un indicator internațional al capacității de a învăța, toate acțiunile bazându-se pe cercetarea științifică.

Învățământul modern are ca sistem de referință competențele generale și specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învață – elevul – pe parcursul și la finele unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competențe reprezintă o preocupare majoră în triada predare-învățare-evaluare

Noua imagine a profesorului trebuie stabilită prin luarea în considerare a tuturor abordărilor de până acum, de la conceperea ca distribuitor de recompense sau ca sursă de informații, până la cea de „manager al învățării”. Pentru fiecare profesor sunt fundamentale două roluri, cel de manager și cel de evaluator. Procesul instructiv-educativ trebuie astfel conceput și desfășurat, încât să-i convingă pe elevi să prețuiască propria moștenire națională, să primească contribuțiile originale ale oricărei națiuni la civilizația modernă, pregătind atât elevii, cât și dascălii să înțeleagă valoarea diversității și a independenței de spirit. Obiectivul general este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competențelor personale, antreprenoriale și sociale prin

învățarea pe tot parcursul vieții dar și de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educații de calitate în învățământ.

Pentru elevi, școala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții, fundamentale din punctul lor de vedere: școala viitorului trebuie să le placă și să fie eficientă. Promovarea sănătății și a stării de bine a elevului determina de asemenea o dezvoltare optimă din punct de vedere somatic, fiziologic, mintal, emoțional, social și spiritual.

Este foarte important ca în formarea unui stil de viață sănătos pentru școlari să se pună accent pe :

- autocunoașterea și construirea unei imagini pozitive despre sine;
- comunicare și relaționare interpersonală;
- controlul stresului;
- dezvoltarea carierei profesionale ;
- prevenirea accidentelor și a comportamentelor cu risc pentru sănătate;
- prevenirea atitudinii negative față de sine și viață.

În abordarea creativității în procesul educațional, elevul trebuie încurajat să gândească independent, să își asume riscuri și responsabilități în demersul său spre formare intelectuală. Evaluarea pentru asigurarea calității și rezultatele obținute trebuie să ne lărgescă perspectiva asupra situației reale din școli, să identifice nivelul de pregătire al elevilor și să ne ajute să descoperim componentele ce au nevoie de sprijin în dezvoltare. Educația este factorul hotărâtor al dezvoltării psihoindividuale a persoanei. Ea sistematizează și organizează influențele mediului, dezvoltă personalitatea. Creativitatea, în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei și concepte noi sau asocieri originale între concepte și idei deja existente. Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoașterii și a inovației. Este necesară extinderea abilităților creatoare ale întregii populații, mai ales ale acelor care le permit oamenilor să se schimbe și să fie deschiși față de idei noi într-o societate diversă din punct de vedere cultural, bazată pe cunoaștere

Noul mileniu aduce noi cerințe educaționale care impun noi metode, altele decât cele folosite până acum. O importanță majoră în pregătirea elevilor pentru noile cerințe, o au cele trei forme ale educației și anume:

- educația formală însemnând învățare sistematică, structurată și gradată cronologic, realizată în instituții specializate de către un personal specializat;
- educația nonformală constând în activități educative desfășurate în afara sistemului formal de învățământ de către diferite instituții educative;
- educația informală care se referă la experiențe de învățare spontană, cotidiană, existențială, desfășurate în medii culturale care nu au educația ca scop principal.

Criteriul de calitate aplicat educației are un rol foarte important deoarece măsurile propuse pentru a promova creativitatea și capacitatea pentru inovare vor fi adaptate fiecărei etape din cadrul învățării continue. Focalizată pe unitatea de învățare, evaluarea ar trebui să asigure evidențierea progresului înregistrat de elev în raport cu sine însuși pe drumul atingerii obiectivelor prevăzute în programă. Este important să fie evaluată nu numai cantitatea de informație de care dispune elevul, ci, mai ales, ceea ce poate el să facă utilizând ceea ce știe sau ceea ce intuiește. Fiecare activitate de evaluare a rezultatelor școlare este însoțită de o autoevaluare a procesului pe care profesorul l-a desfășurat cu toți elevii și cu fiecare elev în parte. Astfel poate fi descris nivelul de formare a competențelor pentru fiecare elev și pot fi stabilite modalități prin care se pot regla, de la o etapă la alta, activități de învățare-formare a elevilor, în mod diferențiat. Managementul clasei este un domeniu de cercetare în științele educației care studiază atât perspectivele de abordare ale clasei de elevi cât și structurile dimensionale ale acesteia, în scopul facilitării intervenției cadrului didactic în situații de criză micro-educatională și a evitării consecințelor negative ale acesteia.

Trebuie pus accent pe dimensiunile managementului clasei :

- dimensiunea ergonomică – se referă la dispunerea mobilierului, vizibilitatea, amenajarea sălii de clasă ;
- dimensiunea psihologică - se referă la cunoașterea, respectarea și exploatarea particularităților individuale ale elevilor ;
- dimensiunea socială – se referă la clasă ca și grup social ;
- dimensiunea operațională - se referă la instrumentele operaționale care sunt recompensele și pedepsele;
- dimensiunea inovatoare – se referă la cunoașterea practicii educaționale la un moment dat, cunoașterea tendințelor și tradițiilor activităților educaționale vizate, cunoașterea orizonturilor de așteptare ale elevilor;

-dimensiunea normativă – se referă la norme, ansambluri de reguli care reglementează desfășurarea unei activități educaționale.

O importanță deosebită în inovația și creația în activitatea didactică o au rolurile manageriale ale cadrului didactic :de planificare (planifică activitățile cu caracter instructiv - educativ) ;de organizare (organizează activitățile clasei) ;de comunicare (comunică idei, cunoștințe, ascultă efectiv, oferă feedback, stabilește canalele de comunicare); de conducere (conduce activitățile cu elevii , desfășurate în clasa și în afara ei) ;de coordonare (sincronizează obiectivele individuale cu cele comune clasei, contribuind la întărirea grupului și formării echipelor de lucru); de îndrumare (prin intervenții punctuale adaptate unor situații specifice, recomandări) ;de motivare (prin întăriri pozitive, prin utilizarea aprecierilor verbale și nonverbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive); de consiliere (de orice tip, în probleme personale sau legate de școală); de control (în scopul cunoașterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor și nivelul de performanță); de evaluare (măsura în care scopurile și obiectivele au fost atinse).

Bibliografie:

1. Ionescu M., Radu I.-” Didactica modernă”, Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Alois Gherguț,- “Management general și strategic în educație”, Ed. Polirom, Iași, 2007;
3. I..Cerghit – “Sisteme de instruire alternative”, Aramis, Bucuresti, 2002.

MANAGEMENT ÎN EDUCAȚIE

Prof. înv. primar Vasile Mihaela
Școala Gimnazială numărul 13 Brașov

Trăim în vremuri în care explozia informațională solicită schimbare și inovație permanentă în educație. Viitorul apropiat aduce în mod inevitabil multiple schimbări de conținut în ceea ce privește filozofia și practica managerială la nivelul sistemului de învățământ românesc și al organizației școlare.

Succesul educației în societatea contemporană se bazează pe adaptarea demersului educațional la nevoile individuale de autoinstruire ale elevilor. Ideea centrală este aceea că fiecare copil este unic, iar unicitatea lui reprezintă punctul de plecare în toate deciziile luate cu scopul primordial de a-l ajuta să-și dezvolte pe deplin și armonios personalitatea. Sursele care determină nevoia de schimbare în managementul educațional sunt multiple. Acestea vin atât din interiorul școlii, cât și din exteriorul acesteia ca instituție, menită să învețe și să-l formeze pe elev pentru învățarea continuă. Sursele schimbării sunt impuse de nevoile comunității locale și de presiunea exercitată de cerințele societății la nivel regional, național, european. Ele sunt alimentate de noile evoluții sociale, economice, politice, tehnologice și culturale care au loc continuu în societatea contemporană. Efectul cumulat al acestor presiuni și direcții de reformă socială solicită în mod inevitabil un management schimbat, adaptat la o nouă viziune asupra conducerii școlii, care să fie restructurată, flexibilă și colaborativă.

Generațiile de copii și adolescenți care sunt acum pe băncile școlii trebuie să facă față în viitor unor noi provocări, diferite de cele în care au fost pregătiți. Din acest motiv școala trebuie să formeze la elevi abilități de învățare pe tot parcursul vieții în acord cu cerințele pieței muncii și cu schimbările societății din secolul XXI. Noile medii de comunicare în masă, nanotehnologiile, fluxul informației tehnice, evoluția continuă a tehnologiei moderne și a științei impun formarea unor competențe de învățare durabilă, cum ar fi:

- gândirea critică și gândirea sistemică – exersarea gândirii în ceea ce privește înțelegerea și realizarea unor alegeri complexe; înțelegerea conexiunilor dintre sisteme;

- capacități de informare și abilități media – analizarea, accesarea, administrarea, integrarea, evaluarea și crearea de informații în diverse forme și medii;
- capacitate de decizie conștientă și responsabilă;
- capacități de colaborare și interpersonale – demonstrarea capacităților de lucru în echipă și de conducere; adaptarea la diverse roluri și responsabilități; colaborarea productivă cu ceilalți; conduită empatică; respectarea altor puncte de vedere;
- capacități de soluționare a problemelor – capacitatea de a depista, formula, analiza și rezolva probleme.

Realizarea acestor competențe necesită modificări în stilul de conducere a școlii și în organizarea procesului instructiv-educativ. În aceste condiții factorii decidenți din sistemul educațional trebuie să răspundă la întrebări de genul: „Cum procedați ca elevii să devină culți în secolul XXI și să se poată bucura de educația pe care o primesc? Ce pregătire și ce resurse educaționale furnizați astfel încât elevii de acum să devină oameni de succes într-o lume bazată pe economia cunoașterii, într-o societate a cunoașterii?” Prin urmare, schimbarea în educație este impusă, dar în același timp și facilitată de procesul globalizării, avansul către societatea cunoașterii și nevoia de învățare pe tot parcursul vieții. Generațiile actuale au nevoie de un alt tip de management al resurselor și al comunicării diferit față de cel de până acum. Cunoașterea este informație cu înțeles, și informație care acționează. De aceea, societatea cunoașterii nu este posibilă decât grefată pe societatea informațională, și nu poate fi separată de aceasta. Potrivit teoriilor lui L. Prusak, ideea de cunoaștere „nu este un stoc, ci un flux” în care se îmbină creativitatea și experiența indivizilor, iar „cunoașterea nu poate fi măsurată, ci numai efectele ei”.

De-a lungul timpului știința managerială a suferit transformări. Acestea s-au reflectat asupra dezvoltării umane ajungând în prezent să dezvolte anumite caracteristici. Acestea privesc managementul în general, ca disciplină de interes precum și caracteristici specifice. În acest context, managementul în domeniul educației vizează „postulatele managementului modern” formulate de către specialistul în domeniu Peter Drucker. Acestea privesc managementul ca fiind general, actual pentru toate domeniile economice și sociale. O altă trăsătură a managementului modern este dezvoltarea spiritului de inovare, sporirea continuă a productivității, a calității și plus valorii muncii, atât intelectuale cât și fizice. Managementul are la bază tradițiile specifice fiecărei țări, domeniu și fac referire la cultură, economie, politică, societate, în general. De asemenea,

managementul este văzut ca principalul factor determinant în creșterea eficienței activităților desfășurate.

Managementul presupune o activitate amplă care are ca scop atingerea unor obiective. Managementul este un proces amplu, conștient de conducere și coordonare a activităților, individuale sau de grup, prin mobilizarea și eficientizarea tuturor resurselor de care dispune o organizație (materiale, umane, temporale, procedurale), în vederea atingerii obiectivelor bazându-se pe cultura organizațională în concordanță cu finalitățile economice și sociale. În context organizațional, cel care conduce este managerul, adică cel care planifică, organizează și desăvârșește acțiunea managerială. În sistemul de învățământ acest termen a pătruns relativ târziu. La început, a fost prezent în industrie, economie, ca termen introdus încă din 1941 la New York de James Burnham. Un bun manager trebuie să dispună de câteva calități esențiale: să fie comunicativ, să inspire încredere, să fie vizionar, grijuliu și respectuos față de oamenii pe care îi conduce, cu gândire clară în stabilirea, transmiterea, aplicarea și evaluarea obiectivelor.

Etapile unui management eficient privesc: previziunea sau planificarea (ca etape inițiale), organizarea, conducerea sau coordonarea, controlul, evaluarea și îmbunătățirea. Managementul educațional vizează modul de funcționare și de conducere a organizațiilor din învățământ. Acesta are în vedere, în principal, obiectivele educaționale realizate printr-o serie de activități care să utilizeze eficient resursele organizației. Managementul eficient vizează legături clare între valori, obiective, strategii și activități zilnice. Este deosebit de important ca managementul unității școlare să fie îndreptat spre atingerea obiectivelor educaționale, care să fie, de asemenea, agreate în primul rând de școală, ca entitate și de comunitate.

Nivelurile la care se manifestă managementul într-o organizație școlară sunt:

- managementul de vârf-top management (nivelul conducerii, director/ membrii consiliului de administrație);
- managementul pe domenii - middle management (nivelul comisiilor metodice/catedrelor/compartimentelor);
- managementul clasei – first level management (nivelul colectivelor de elevi, grupă/ clasă/modul).

Managementul educației vizează mai multe domenii de referință, la nivelul științelor educației:

- managementul sistemului de învățământ;
- managementul organizației școlare;

- managementul procesului de învățământ;
- managementul clasei de elevi;
- managementul activității didactice;
- managementul activităților extracurriculare.

Astfel, calitatea de manager revine fiecărui educator angajat în realizarea obiectivelor procesului de învățământ, iar școala trebuie analizată ca un tip complex de organizație. Leadership-ul educațional a fost definit de către diverși teoreticieni. În concepția lui Yukl, definirea leadership-ului este „arbitrară și subiectivă. Unele definiții sunt mai utile decât altele, dar nu se poate spune ca există o definiție corectă. Mai multe definiții reflectă asumarea. Aceasta implică un proces prin care influențele intenționate își exercită deschiderea spre a-i ghida pe alții și de a structura și de a facilita activitățile în relațiile din grupul organizației. Pentru că leadership-ul are atât de multe diferențe de sensuri pentru mulți cercetători și teoreticieni, se pune întrebarea dacă este utilă o construcție științifică în acest sens.

În prezent, un conducător de școală, mai mult ca oricând, trebuie să creeze o puternică cultură organizațională și un climat favorabil activității grupului și fiecărui individ în parte, pentru stabilirea echilibrului uman prin armonizarea sarcinilor și obiectivelor organizației, cu relațiile umane. Noile finalități educaționale doresc trecerea de la o conducere empirică la o conducere științifică, care prin metode, tehnici, strategii de conducere și instrumente de realizare, să ducă la creșterea eficienței sociale a școlii. Managementul educațional vizează modul de conducere și funcționare a unității de învățământ. Abordarea rolului directorului / conducătorului din perspectiva leadership-ului nu îi reduce acestuia obligațiile manageriale iar managementul educațional poate fi considerat mai degrabă o „artă” decât o știință, oferind nu doar un serviciu, ci provoacă schimbări ale persoanei la nivel psiho-intelectual.

Bibliografie

- Bush, T., Leadership și management educațional. Teorii și practici actuale. Științele educației, Editura Polirom, 2015
- Cojocaru, V., Schimbarea în educație și schimbarea managerială, Chișinău, Editura Lumina, 2004
- Cristea, S., Managementul organizației școlare, București, E.D.P., 1996
- Iosifescu, Ș., Managementul educațional pentru instituțiile de învățământ, București, I.Ș.E., 2001
- Petrescu, I., Managementul (ediția a doua revăzută și adăugată), Tipocart Brașovia, 1993
- Yukl, G.A., Leadership in organisations, Global Edition, 2013

Inovația digitală în educație: provocări și soluții pentru formarea cetățenilor responsabili

VASIU LUMINIȚA-ALINA

ȘCOALA PRIMARĂ ȘPRING, JUD.ALBA

Inovația digitală în educație a devenit un element esențial în dezvoltarea societății contemporane. Tehnologiile digitale au transformat rapid modul în care predăm și învățăm, aducând cu sine o serie de provocări, dar și oportunități. Unul dintre cele mai importante aspecte ale acestui fenomen este formarea cetățenilor responsabili, capabili să navigheze într-o lume digitală complexă. În acest context, educația digitală nu doar că facilitează accesul la informație, dar are un rol esențial în dezvoltarea gândirii critice, a responsabilității și a abilității de a utiliza tehnologia într-un mod etic și sustenabil.

Provocări în adoptarea inovațiilor digitale în educație

Accesul inegal la tehnologie

Unul dintre cele mai mari obstacole în implementarea inovațiilor digitale în educație este accesul inegal la tehnologie. În multe zone rurale sau defavorizate, elevii și profesorii nu au acces la dispozitive moderne sau la internet de mare viteză. Acest decalaj digital limitează oportunitățile de învățare pentru un număr semnificativ de elevi.

Pregătirea insuficientă a cadrelor didactice

Multe cadre didactice nu au fost formate adecvat în utilizarea tehnologiilor digitale în educație. Deși mulți profesori au dobândit abilități de bază în utilizarea tehnologiilor, există un deficit în ceea ce privește aplicarea lor într-un mod pedagogic eficient. Lipsa de formare continuă și a resurselor didactice adecvate reprezintă o barieră majoră în implementarea cu succes a tehnologiilor în educație.

Probleme de securitate și protecția datelor

În era digitală, securitatea datelor devine un aspect crucial al educației. Profesorii și elevii sunt expuși riscurilor legate de protecția datelor personale, iar

instituțiile educaționale trebuie să se asigure că tehnologiile utilizate respectă reglementările legale și etice privind confidențialitatea și siguranța.

Impactul asupra abilităților cognitive ale elevilor

Deși tehnologia poate îmbunătăți accesul la informație, există îngrijorări legate de impactul său asupra abilităților cognitive ale elevilor, în special în ceea ce privește capacitatea de a concentra atenția, de a gândi critic și de a învăța într-un mod profund. Dependența de tehnologie poate duce la o supraîncărcare informațională și la o scădere a abilității de a procesa informațiile într-un mod reflexiv.

Soluții pentru integrarea inovațiilor digitale în educație

Formarea continuă a cadrelor didactice

Una dintre soluțiile esențiale este investirea în formarea continuă a cadrelor didactice. Acestea trebuie să fie instruite nu doar în utilizarea tehnologiilor digitale, dar și în utilizarea acestora într-un mod care să sprijine dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor. Programele de formare ar trebui să fie accesibile, actualizate constant și adaptate la diversele nevoi educaționale.

Crearea de platforme educaționale accesibile și interactive

Instituțiile educaționale trebuie să dezvolte platforme educaționale interactive care să permită elevilor să învețe într-un mod mai personalizat și mai interesant. Aceste platforme ar trebui să includă resurse educaționale multimedia, exerciții interactive și evaluări care să permită un feedback imediat.

Promovarea educației digitale și a alfabetizării media

Educația digitală trebuie să devină o parte integrantă a curriculumului. Elevii trebuie învățați nu doar cum să folosească tehnologia, dar și cum să navigheze în siguranță în mediul online, cum să distingă informațiile false de cele adevărate și cum să protejeze datele personale. Astfel, se va contribui la formarea unor cetățeni responsabili care înțeleg impactul tehnologiei asupra vieții lor și a societății în ansamblu.

Parteneriate între instituțiile educaționale și sectorul tehnologic

Un alt aspect important în integrarea inovațiilor digitale este colaborarea între

instituțiile educaționale și sectorul privat, în special companiile de tehnologie. Aceste parteneriate pot ajuta la dezvoltarea de soluții tehnologice care răspund nevoilor educaționale, precum platforme online, instrumente educaționale personalizate și soluții de acces la internet.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

Pentru a crea cetățeni responsabili în era digitală, educația trebuie să includă nu doar abilități tehnice, ci și abilități sociale și etice. Elevii trebuie învățați să fie conștienți de impactul pe care tehnologia îl are asupra vieții lor și asupra societății. Educația pentru cetățenie digitală include teme precum:

Etica online: Cum să interacționezi respectuos în mediul online, cum să recunoști și să respingi comportamentele dăunătoare precum cyberbullying-ul și discursul instigator la ură.

Securitatea cibernetică: Cum să îți protejezi datele și să navighezi în siguranță pe internet.

Alfabetizarea media: Cum să analizezi sursele de informație și să distingi între informațiile false și cele veridice.

Aceste competențe sunt esențiale pentru formarea unui cetățean digital responsabil, capabil să contribuie activ și etic la dezvoltarea societății.

Inovația digitală în educație aduce atât provocări, cât și oportunități. Dacă este implementată corect, aceasta poate transforma profund procesul educațional, făcându-l mai accesibil, mai interactiv și mai adaptabil nevoilor elevilor. Totodată, este esențial să se investească în formarea cadrelor didactice, să se promoveze educația digitală și să se asigure accesul echitabil la tehnologie pentru toți elevii. Formarea cetățenilor responsabili, care sunt capabili să navigheze în siguranță și etic în lumea digitală, reprezintă un obiectiv fundamental al educației digitale.

Bibliografie

1. Sutherland, R., & McDaid, L. (2020). *Digital Innovation in Education: Challenges and Opportunities*. Journal of Educational Technology, 15(2).
2. European Commission. (2021). *Digital Education Action Plan 2021-2027*. Brussels: European Union.
3. Voogt, J., & Roblin, N. P. (2012). *A Comparative Analysis of International Frameworks for 21st Century Competence*. Journal of Educational Research.
4. UNESCO. (2020). *Education for Sustainable Development Goals: Learning Objectives*. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
5. OECD. (2021). *The Future of Education and Skills: Education 2030*. Organisation for Economic Co-operation and Development.
6. Ng, W. (2012). *Can We Teach Digital Natives Digital Literacy?* Computers & Education.

PREDAREA LIMBII ȘI LITERATURII ROMÂNE ÎN ERA DIGITALĂ

prof. Maria VERDEȘ

Școala Gimnazială "Constantin Blănaru"

Cornu Luncii, Suceava

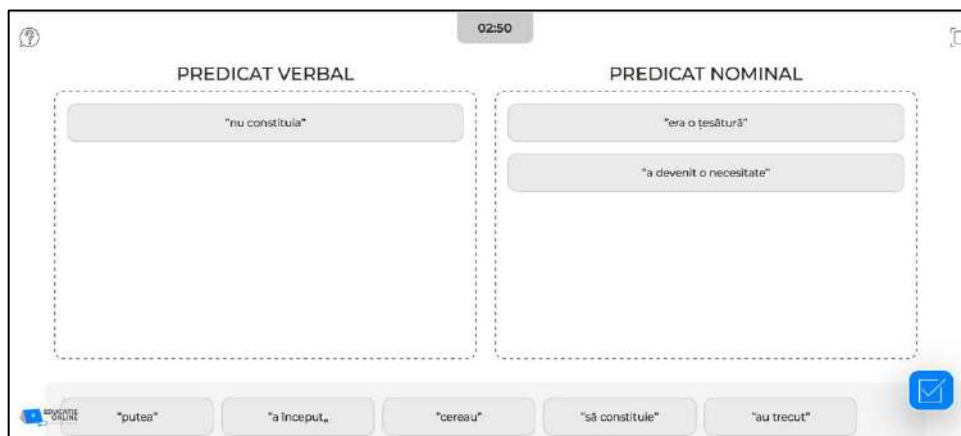
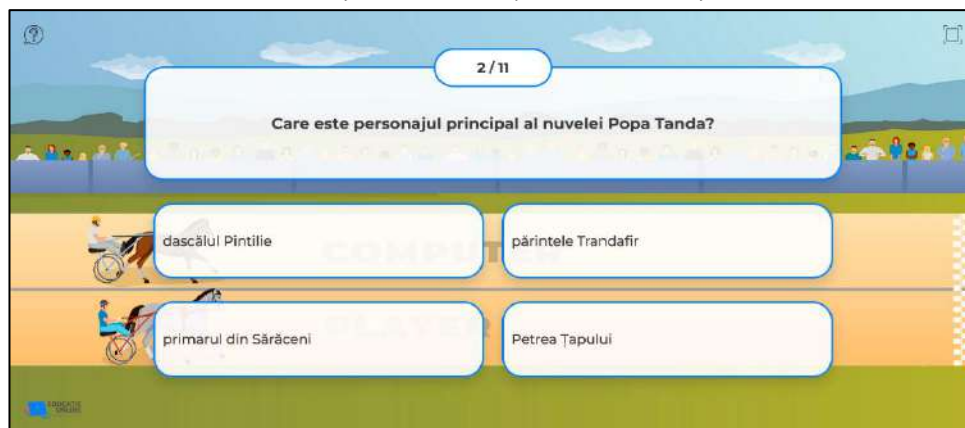
Digitalizarea actului didactic a transformat metodele tradiționale de predare și a oferit oportunități noi pentru elevi și profesori în ceea ce privește documentarea, planificarea, predarea, învățarea, evaluarea.

Această schimbare a fost declanșată de pandemia de COVID-19, situație în care învățământul românesc a primit provocarea de a se alinia intuitiv și rudimentar la ceea ce presupunea predarea-învățarea-evaluarea on-line. Acela a fost momentul în care profesorii din mediul rural au descoperit platformele educaționale Kinderpedia, Google Classroom sau Zoom pentru a desfășura cursuri și pentru a păstra interacțiunea dintre ei și elevi. Astfel, s-au creat noi oportunități, dar și provocări pentru învățământul românesc, pentru testarea limitelor și creativității partenerilor implicați în actul didactic. S-a ajuns ca profesorii și elevii să aibă acces la resurse educaționale variate, internetul oferind posibilitatea de a alege și/sau a îmbunătăți o gamă largă de materiale educaționale, tutoriale video, simulări interactive și biblioteci digitale. Procesul de învățare a devenit flexibil, digitalizarea permițând elevilor să învețe în ritmul lor propriu, de a reveni asupra unor lecții înregistrate sau a unor materiale teoretice suport pregătite de către profesor. În aceste condiții s-au dezvoltat și competențele digitale, întrucât utilizarea în mod constant și conștient a tehnologiei în procesul educațional a reușit să formeze și să dezvolte anumite abilități și competențe digitale de bază atât profesorilor, cât și elevilor. Cei din urmă au primit un adevărat avantaj în pregătirea pentru piața muncii, devenind mai siguri pe ei, mai operativi în realizarea sarcinii de lucru, mai puțini anxioși. Profesorii au descoperit că platformele educaționale pot fi adaptate nevoilor specifice fiecărei discipline, fiecărei clase, facilitând predarea și învățarea diferențiată. Odată cu începerea erei digitale, în învățământ s-a creat o bază mare și diversă de resurse educaționale deschise, au apărut opțiuni specifice ale platformelor educaționale care să ușureze munca de elaborare a unor materiale suport în predare, a unor fișe de evaluare, a unor sarcini de lucru, de antrenament pentru orele de consolidare, aprofundare sau recuperare.

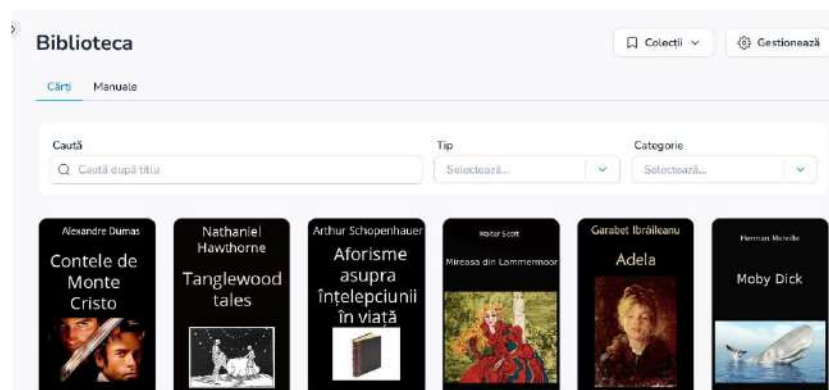
Într-adevăr, transformarea a adus cu sine și aspecte problematice. Lipsa accesului la tehnologie a reprezentat una dintre marile probleme ale situației de atunci. Existau elevi și profesori fără acces la un dispozitiv adecvat sau la o conexiune la internet de calitate. A apărut o inegalitate în accesul la educație care s-a încercat a fi redusă prin oferirea unor dispozitive corespunzătoare elevilor. Unii profesori au simțit că sunt depășiți de situație, considerând că nu sunt pregătiți să utilizeze eficient tehnologiile moderne în procesul de predare. Timpul a dovedit încă o dată că educația are loc pe tot parcursul vieții și, indiferent de vârstă, având disponibilitate spre învățare reușim să descoperim noi valențe ale pasiunilor noastre cumulate cu nevoia de a răspunde într-o manieră personală provocărilor vieții. De departe, cea mai grea situație creată de apariția și instalarea digitalizării învățământului românesc a fost reducerea interacțiunii directe dintre elevi și profesori, ceea ce a afectat dezvoltarea abilităților sociale ale elevilor. Nu toată lumea

a manifestat un comportament de acest tip, cei mai mulți însă, da. În rândul elevilor s-a observat o sensibilizare a trăirilor acestora, o însingurare, o retragere voită din tot ceea ce presupune viață socială, interacțiune umană, fapt ce consider că a contribuit la abandonul școlar înregistrat în următorii ani școlari. Aceste situații de părăsire timpurie a școlarității le văd ca pe niște imposibilități de reintegrare socială, puse pe seama hipersensibilizării individului în raport cu tot ceea ce îi propune socializarea, elevii prezentând în multe situații dificultăți în a rămâne motivați și concentrați atunci când participă la cursuri on-line sau față în față.

Beneficii ale digitalizării există totuși și autoritățile au avut în plan să valorifice la maxim investind în infrastructura IT din școli, încercând astfel asigurarea unui acces echitabil la tehnologie pentru toate cadrele didactice, pentru toți elevii. În ceea ce privește predarea limbii române, pot susține că se bucură de integrarea unor multiple modalități inovatoare, care îmbunătățesc atât accesul la resurse, cât și metodele de predare. Personal, utilizez cu mare succes platforme educaționale (Google Workspace) și de creare de conținut (Canva, Story Jumper) pentru a concepe materiale suport pentru predare sau pentru actualizarea cunoștințelor. Manualele în format digital, dicționarele online și enciclopediile interactive sunt o sursă prezentă în orele de limba română care oferă acces rapid la informații și permit aprofundarea conținutului prin linkuri, videoclipuri și animații. Aplicațiile, instrumentele interactive și softurile educaționale, precum www.educatieinteractiva.md, Wordwall, ajută la consolidarea cunoștințelor, la exersarea noilor conținuturi, la evaluare prin activități interactive și jocuri educaționale.

În urma desfășurării Programului PNRR de dotare a școlilor cu aparatură digitală, școala la care predau dispune de ecrane interactive și de acces la platformele mozaBook și Eduboom, ceea ce facilitează procesul educativ și îmi permite să utilizez și să recomand conținut video/audio pentru învățarea gramaticii, literaturii sau a tehnicilor de redactare. În mod constant propun și realizarea unor teme pentru acasă, a unor proiecte de grup sau portofolii pe o anumită temă în format electronic, precum și prezentarea lor utilizând tabla interactivă sau diferite platforme educaționale care permit comentarii și corecturi digitale. Mai nou, am descoperit că aplicațiile de transcriere vocală și analiza textului ajută la îmbunătățirea competențelor de scriere și pronunție, iar din acest an dispunem de o platformă educațională achiziționată prin programul PNRAS, care dispune, pe lângă catalogul electronic, și de alte funcții printre care și o bibliotecă cu titluri reper pentru iubitorii de lectură. Elevii pot fi motivați spre a citi sau spre a învăța prin intermediul aplicațiilor care includ elemente de joc, recompense și provocări pentru aprofundarea gramaticii și literaturii.

Toate aceste aspecte modernizează procesul de învățare, făcând-l mai atractiv, accesibil și interactiv. Totodată, ele ajută la dezvoltarea competențelor digitale esențiale derulării unui învățământ de calitate, unei inserții sociale care să asigure un loc de muncă avantajos și în acord cu principiile și abilitățile fiecărui educabil.

Profilul cadrului didactic ”Digital-Friendly”

Prof. Vieru Andreea

Școala Gimnazială Specială Constantin Păunescu Iași

Era digitală a adus transformări semnificative în toate domeniile vieții, inclusiv în educație. În acest context, rolul profesorului a fost și continuă să fie redefinit, deoarece tehnologia joacă un rol din ce în ce mai important în procesul educativ.

În primul rând, schimbările tehnologice au adus cu sine atât provocări, cât și oportunități pentru profesori. Una dintre provocările majore este adaptarea la noile instrumente digitale. Mulți profesori au fost nevoiți să învețe rapid cum să folosească platformele educaționale online, aplicațiile de colaborare, resursele multimedia și altele. Acest lucru presupune un efort continuu de formare și actualizare a competențelor digitale. În unele cazuri, profesorii mai în vârstă, care nu au crescut cu tehnologia, pot întâmpina dificultăți în integrarea acestora în procesul de învățământ.

Profesorul în era digitală nu mai este doar un furnizor de informație. Acesta devine un ghid al elevilor într-o lume plină de informații, în care accesează rapid cunoștințe dintr-o varietate de surse online.

Pentru a se adapta în mod eficient în era digitală, profesorii trebuie să dezvolte o serie de competențe digitale. Printre acestea se numără utilizarea platformelor educaționale, crearea de materiale interactive, gestionarea învățării personalizate, colaborarea online.

Este necesar ca profesorii să folosească tehnologia pentru a urmări progresul elevilor și pentru a personaliza învățarea în funcție de nevoile individuale ale fiecărui elev. Acest lucru presupune utilizarea de instrumente de evaluare digitală și feedback continuu.

Capacitatea de a colabora online cu alți profesori și cu elevii este vitală. Tehnologiile permit realizarea de proiecte comune între școli, colaborarea internațională și crearea unor comunități de învățare virtuale.

Profesorii trebuie să învețe elevii despre siguranța online și etica utilizării tehnologiilor, precum protecția datelor personale, gestionarea corectă a informațiilor și respectarea normelor de comportament în mediul digital.

Un alt aspect important al erei digitale este schimbarea relației dintre profesori și elevi. În trecut, profesorul era o autoritate unică în clasă, iar elevii erau cei care ascultau și învățau de la acesta. În era digitală, profesorul devine un partener în învățare, iar elevii au un rol activ în construirea propriei lor cunoștințe. Tehnologia permite elevilor să colaboreze mai ușor între ei, să își împărtășească ideile și să învețe de la colegii lor. În plus, elevii au acces la informație într-un mod mult mai rapid și diversificat, iar profesorul devine un facilitator al procesului de învățare, ghidându-i pe elevi prin multitudinea de resurse disponibile.

Un cadru didactic „Digital Friendly” este un profesor care îmbrățișează tehnologia pentru a îmbunătăți procesul de predare și învățare. Acesta integrează eficient instrumentele digitale în activitățile didactice, adaptându-se la nevoile elevilor și tendințele educaționale moderne.

Cadrul didactic ”Digital- Friendly”		
<i>Competențe digitale</i>	<i>Atitudine față de tehnologie</i>	<i>Metode didactice inovative</i>
Utilizarea tehnologiei educaționale Stăpânește platforme online (Google Classroom, Microsoft Teams, Moodle etc.) și aplicații interactive (Kahoot, Quizizz, Mentimeter).	Deschis la inovare Caută constant noi metode digitale pentru a îmbunătăți predarea	Predare interactivă Folosește metode gamificate, realitate augmentată/virtuală și aplicații educaționale pentru a stimula interesul elevilor.
Crează resurse digitale Elaborează prezentări, videoclipuri educaționale, fișe interactive și teste online.	Învăță continuu Participă la cursuri de formare și webinarii despre tehnologia educațională.	Evaluare digital Aplică teste și chestionare online pentru feedback în timp real.
Comunică digital Folosește e-mailul, platformele de videoconferință și rețelele sociale pentru a interacționa cu elevii și părinții	Colaborativ Împărtășește bune practici cu colegii și încurajează utilizarea tehnologiei în școală.	Învățare personalizată Adaptează conținuturile în funcție de ritmul fiecărui elev, utilizând resurse digitale personalizate.

Siguranță cibernetică Promovează utilizarea responsabilă a internetului, protejând datele personale și respectând etica online.		
---	--	--

Un profesor „Digital Friendly” nu este doar utilizator de tehnologie, ci și un facilitator al învățării moderne, motivând elevii să învețe prin mijloace atractive și eficiente!

Bibliografie:

- Istrate, Olimpius – *Importanța tehnologiilor digitale în formarea cadrelor didactice*. Educația Digitală. Disponibil la: <https://educatia-digitala.ro>
- Prensky, M. (2001) – *Digital Natives, Digital Immigrants*. On the Horizon, Vol. 9, Nr. 5.

SIMPOZIONUL INTERNAȚIONAL

“EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ: Cum Să Pregătim Viitorul Nostru Comun”

Sesiunea de comunicări științifice

“Formarea cetățenilor responsabili în era digitală”

Cum devine internetul prietenul meu

Tehnologia face parte din viața noastră zilnică. Necesitatea tabletelor, a telefoanelor mobile și a computerelor este de netăgăduit. Ele ne ajută să învățăm mai ușor, să comunicăm și să descoperim lucruri noi. Dar înseamnă asta că putem folosi internetul oricum dorim? Nu chiar! A fi un cetățean responsabil în era digitală înseamnă să folosim tehnologia în mod inteligent, respectuos și sigur.

Provocări în utilizarea tehnologiei avem la fiecare pas:

Deși internetul ne oferă multe avantaje, există și unele pericole de care trebuie să fim conștienți și pe care trebuie să le supunem atenției. Ne putem opri la câteva dintre acestea:

- **Distragerea atenției** – cel mai des întâlnit dezavantaj- este ușor să ne pierdem ore întregi pe jocuri sau rețele de socializare în loc să ne concentrăm pe teme.
- **Fake news (informații false)** – nu tot ce citim pe internet este adevărat. Trebuie să învățăm să recunoaștem o sursă falsă . Nu de puține ori oamenii postează informații greșite sau mincinoase pentru a induce lumea în eroare.
- **Cyberbullying (hărțuirea online)** – comentariile răutăcioase și mesajele jignitoare pot răni sentimentele altora și pot crea un mediu online periculos.
- **Dependența de ecrane** – Prea mult timp petrecut în fața dispozitivelor ne poate afecta somnul, atenția și chiar relațiile cu familia și prietenii.

Cum putem să ne folosim responsabil de tehnologie?

Chiar dacă există provocări, există și soluții care ne ajută să folosim tehnologia în mod echilibrat și inteligent:

- **Verificarea surselor** – Când citim o informație nouă, este bine să verificăm dacă provine dintr-o sursă de încredere, cum ar fi site-urile oficiale sau publicațiile cunoscute.
 - **Limitarea timpului online** – Putem folosi aplicații care ne ajută să stabilim limite pentru timpul petrecut pe telefon sau calculator.
 - **Respectul față de ceilalți** – Este important să fim amabili în comentarii, să nu distribuim poze sau mesaje fără permisiunea altora și să raportăm orice formă de hărțuire.
 - **Pauze regulate** – Este bine să ne odihnim ochii și să facem mișcare în aer liber pentru a avea un echilibru între viața digitală și cea reală.
- Nu uităm:** O minte sănătoasă, într-un corp sănătos!

În concluzie, tehnologia este un instrument minunat, dar trebuie folosită cu responsabilitate. Dacă ne educăm să o folosim corect, putem deveni cetățeni digitali inteligenți și respectuoși. Să fim curioși, dar și atenți la ceea ce citim, să ne protejăm informațiile personale și să ne asigurăm că mediul online în care activăm este unul sigur și pozitiv!

Prof. înv. Primar, Vieru Elena Georgeta

Sportul și Media Digitală: O Nouă Paradigmă a Consumului Sportiv

Prof.Vilceanu Cristian , Colegiul Național Pedagogic “Șt Odobleja”

În trecut, un antrenament necesita documente întregi de analiză și efort extins pentru a aduna toate datele grafice și a vedea dacă efortul depus a fost unul corect și unde se poate îmbunătăți. Acum, tehnologia a preluat această sarcină și acesta este normalul nostru. Cu dispozitive mai mici, mai rezistente, care aduc cu ele senzori și informații în timp real, tehnologia a deschis calea pentru noi oportunități, în orice sport. Unele dintre avantajele acestui fenomen ar fi :

În primul rând, nu ai nevoie de un antrenor dacă vrei să îți urmărești evoluția sportivă. Chiar și cel mai amator sportiv poate înțelege dacă tocmai a avut un antrenament eficient sau nu.

În al doilea rând, antrenorul nu trebuie să fie fizic lângă sportiv. Sportivii de performanță se pot antrena oriunde, antrenamentele viitoare se planifică personalizat, medicii și antrenorii pot evita accidentările mult mai eficient, cunoscând toate datele, iar comunicarea este mult mai rapidă.

Cu alte cuvinte, tehnologia nu numai că a schimbat modul nostru de pregătire, dar a schimbat întreaga experiență sportivă pe care o trăim. Ne-a schimbat decizia pe care o luăm atunci când ne dorim să facem o investiție în echipamente sportive. Căutăm funcții care ne pot ghida atunci când suntem pe munte, căutăm cel mai bun GPS. Căutăm inovație pentru durata de viață a bateriei, căutăm ca accesoriile să fie cât mai ușoare, compacte sau să se potrivească și la ținuta elegantă, de birou.

Sportul și sănătatea: Aplicațiile de fitness și platformele online au încurajat un stil de viață activ, oferind programe de antrenament personalizate și comunități de suport pentru utilizatori. Sportul și sănătatea sunt strâns legate, iar aplicațiile de fitness și platformele online joacă un rol esențial în promovarea unui stil de viață activ. Aceste instrumente oferă utilizatorilor acces la programe de antrenament personalizate, adaptate nevoilor și obiectivelor individuale, fie că este vorba despre slăbire, tonifiere sau îmbunătățirea condiției fizice generale. Un aspect important al acestor aplicații este capacitatea lor de a urmări progresul utilizatorilor. Multe dintre ele permit monitorizarea activităților fizice, a caloriilor consumate și a progresului în timp, ceea ce poate motiva utilizatorii să rămână dedicați obiectivelor lor. De asemenea, multe aplicații includ funcții de gamificare, care fac exercițiile mai atractive și mai distractive. Comunitățile de suport create în jurul acestor platforme sunt de asemenea foarte valoroase. Utilizatorii pot interacționa, împărtăși experiențe, sfaturi și încurajări, ceea ce contribuie la menținerea motivației. Această interacțiune socială poate reduce sentimentul de izolare și poate face ca antrenamentele să fie mai plăcute. În plus, aplicațiile de fitness oferă adesea resurse educaționale despre nutriție, sănătate mentală și stil de viață sănătos, contribuind astfel la o abordare holistică a sănătății. Prin integrarea acestor elemente, utilizatorii pot lua decizii mai informate și pot dezvolta obiceiuri sănătoase pe termen lung. În concluzie, aplicațiile de fitness și platformele online nu doar că facilitează accesul la antrenamente personalizate, dar și construiesc comunități de sprijin care pot încuraja un stil de viață activ și sănătos. Aceste resurse sunt esențiale în contextul actual, în care mulți oameni caută modalități eficiente și convenabile de a-și îmbunătăți sănătatea fizică și mentală.

De asemenea și sporturile electronice au crescut enorm în popularitate, devenind o industrie de miliarde de dolari. E-sporturile atrag o nouă generație de fani și jucători, oferind oportunități de carieră și competiții internaționale.

Accesibilitate: Jocurile video sunt disponibile pe diverse platforme, inclusiv PC-uri, console și dispozitive mobile, ceea ce le face accesibile pentru o gamă largă de jucători.

Tehnologie avansată: Progresul tehnologic a îmbunătățit calitatea jocurilor, a graficii și a experienței de utilizare, atrăgând din ce în ce mai mulți utilizatori.

Evenimente majore: Turneele internaționale, au atras milioane de spectatori și au generat premii de zeci de milioane de dolari, sporind atractivitatea e-sporturilor.

Oportunități de carieră: E-sporturile nu oferă doar posibilitatea de a deveni jucător profesionist, ci și cariere în management, marketing, comentariu sportiv, organizare de evenimente și dezvoltare de jocuri.

Sprijinul companiilor și sponsorilor: Multe branduri mari au început să investească în e-sporturi, prin sponsorizări și parteneriate, recunoscând potențialul de marketing și de expunere al acestora.

E-sporturile nu sunt doar o formă de divertisment, ci și o cultură în sine, care continuă să crească și să evolueze, atrăgând noi generații de jucători și fani din întreaga lume. Această industrie promite să aducă și mai multe inovații și oportunități în anii următori.

Realitate Virtuală și Augmentată: Aceste tehnologii sunt folosite pentru a crea experiențe imersive pentru fani, cum ar fi vizionarea meciurilor din perspective diferite sau antrenamente virtuale pentru sportivi.

Vizionarea meciurilor din perspective diferite: Fanii pot experimenta meciurile din diferite unghiuri, simțind că se află în mijlocul acțiunii. Aceasta poate include vizionarea din mijlocul terenului sau din tribune, oferind o experiență mult mai captivantă decât televiziunea tradițională.

Antrenamente virtuale: Sportivii pot utiliza VR pentru a simula antrenamente și meciuri, permițându-le să exerseze strategii și să își îmbunătățească abilitățile fără riscul de accidentare. Aceste simulări pot include analiza performanței și feedback în timp real.

Experiențe de branding și marketing: Cluburile sportive pot crea experiențe VR pentru fani, cum ar fi tururi virtuale ale stadioanelor, interacțiuni cu jucătorii sau participarea la evenimente exclusive.

Statistici în timp real: Fanii care urmăresc meciuri pot utiliza aplicații AR pentru a accesa informații statistice și analize în timp real, suprapuse pe ecranul dispozitivului lor mobil. Acest lucru le permite să înțeleagă mai bine jocul și performanțele jucătorilor.

Interacțiuni și jocuri: AR poate fi folosită pentru a crea jocuri interactive care permit fanilor să participe activ la experiența sportivă. Aceste jocuri pot include provocări legate de meciuri sau competiții cu premii.

Experiențe personalizate: Prin AR, fanii pot personaliza experiențele lor, adăugând elemente interactive la vizionarea meciurilor, cum ar fi informații despre jucători sau statistici despre echipe.

Marketing și sponsorizare: Digitalizarea a schimbat modul în care se face marketingul în sport. Campaniile de publicitate sunt acum mai targetate, iar influencerii joacă un rol important în promovarea brandurilor și a evenimentelor sportive. Campaniile de publicitate pot acum să fie personalizate în funcție de demografia, interesele și

comportamentul consumatorilor. Utilizarea datelor analitice și a platformelor de social media permite brandurilor să identifice segmente specifice de public și să comunice mesaje adaptate nevoilor lor.

Rolul influencerilor. Influencerii au devenit parteneri esențiali în strategia de marketing a brandurilor sportive. Aceștia au audiențe dedicate și pot influența deciziile de cumpărare ale consumatorilor. Colaborările cu influenceri din domeniul sportului sau fitness-ului permit brandurilor să ajungă la fani într-un mod mai autentic și personalizat. Interacțiunea directă cu fanii prin intermediul platformelor sociale a devenit normă. Brandurile pot organiza concursuri, sesiuni de întrebări și răspunsuri sau transmisiuni live pentru a menține interesul și a construi o comunitate în jurul lor.

Marketingul de conținut - marketingul a câștigat teren, cu accent pe crearea de conținut valoros care să rezoneze cu audiența. De la articole și videoclipuri la podcasturi și bloguri, brandurile de sport își pot construi o imagine de expert prin furnizarea de informații și divertisment. Sponsorizările au evoluat, incluzând acum oportunități digitale. Brandurile pot sponsoriza evenimente online, aplicații sau platforme de streaming, extinzându-și vizibilitatea în mediul digital, unde consumatorii petrec din ce în ce mai mult timp.

În concluzie, era digitală a schimbat radical peisajul sportiv, oferind atât oportunități, cât și provocări pentru sportivi, echipe și fani deopotrivă. Adaptarea la aceste schimbări este esențială pentru succesul și relevanța în viitor.

Bibliografie

1. **"Marketing în domeniul educației fizice și sportului"** de Rocsana Bucea-Manea-Țoniș și Dan Gheorghe Păun (2023).
2. **"The impact of technology on the definition of sport"** de Mihai Constantin Răzvan Barbu, Ioan Turcu, Isabela Elena Sandu, Dragoș Laurențiu Diaconescu, Leonardo Daniel Păsărin și Marius Cătălin Popescu (2020). Publicată în revista "GYMNASIUM"
3. **"Marketing în sport"** de Daniel Adrian Gardan (2017).

Empowering Students in the Digital Age: Challenges and Solutions for Ethical Education

Vintilă Izabela Daniela
Colegiul Național “Elena Cuza” Craiova

The rapid advancement of digital technologies has transformed education, offering new opportunities for teaching and learning. Digital innovation in education is not only about integrating technology into classrooms but also about reshaping the way knowledge is delivered, processed, and applied. While technology has the potential to enhance education, it also poses challenges that must be addressed to ensure that students become responsible and ethical digital citizens.

Challenges of Digital Innovation in Education

One of the main challenges of digital innovation in education is the digital divide. Not all students have equal access to technology, creating disparities in learning opportunities. Socioeconomic factors often determine access to devices and reliable internet connections, which can disadvantage students from lower-income backgrounds. Additionally, students with disabilities may struggle with inadequate technological accommodations.

While students today are often labeled "digital natives," many lack digital literacy and critical thinking skills necessary for responsible technology use. Digital literacy extends beyond the ability to use devices—it includes understanding how digital systems function, the impact of one's online presence, and the ability to discern credible information from misinformation.

The spread of fake news and online manipulation has made it more critical than ever for students to develop critical thinking skills. Schools should incorporate media literacy programs that teach students how to evaluate online sources, recognize bias, and question the credibility of digital content. Additionally, educators should encourage discussions on how algorithms and social media influence perceptions, behaviors, and decision-making.

Moreover, personal data protection is an essential component of digital literacy. Students must understand the importance of safeguarding their online identity, using strong passwords, and recognizing phishing scams. Teaching these skills systematically in school curricula will empower students to navigate the digital world responsibly.

With increased use of digital platforms, students face risks such as cyberbullying, online fraud, and data breaches. Many students are unaware of how to safeguard their personal information, making them vulnerable to online threats. Ensuring a secure online learning environment is crucial for their well-being.

Cyberbullying, in particular, has become a growing concern with the rise of social media and online communication platforms. Schools should implement anti-cyberbullying policies, provide

counseling resources, and educate students about the psychological impact of online harassment. Encouraging open communication between students, teachers, and parents can help identify and mitigate cyberbullying cases early.

Additionally, online scams and fraud targeting young internet users have increased. Students should be educated about common online threats, such as identity theft, fraudulent schemes, and unsafe downloads. Schools should also emphasize responsible online behavior, teaching students how to manage privacy settings, report harmful content, and avoid suspicious websites.

A strong cybersecurity education program should include practical training, such as simulated phishing exercises, discussions on social engineering tactics, and workshops on safe online practices. By equipping students with these skills, schools can foster a generation of responsible and security-conscious digital users.

Digital tools can be misused for plagiarism, unethical AI-assisted learning, and academic dishonesty. Encouraging responsible use of technology requires clear ethical guidelines and active teaching of integrity in the digital space.

With the rise of artificial intelligence (AI) tools, students can now easily generate essays, complete assignments, and even answer test questions using AI-powered applications. While these tools can be beneficial for learning, they also pose ethical concerns if misused. Schools should establish clear guidelines on the acceptable use of AI in education, emphasizing the importance of originality, creativity, and academic integrity.

Another ethical challenge is intellectual property respect. Students must learn about copyright laws, digital ownership, and responsible content sharing. Educators can promote ethical digital behavior by incorporating lessons on fair use policies, citation methods, and the consequences of digital theft.

Moreover, digital ethics should extend to responsible online interactions. Teaching students about online etiquette, the consequences of sharing harmful content, and the long-term impact of their digital footprint can help create a culture of respect and accountability in digital spaces.

Solutions for Shaping Responsible Digital Citizens

To ensure equal access to digital education, governments and institutions should invest in technology infrastructure, provide affordable internet access, and supply digital devices to underserved students. Public-private partnerships can also play a role in promoting digital equity. Providing digital literacy training alongside infrastructure is essential, ensuring students can use technology effectively rather than just having access to it. Schools can also establish community technology hubs where students without home access can complete assignments and develop digital skills in a supportive environment.

Schools must integrate digital literacy education into their curricula, focusing on information evaluation, online ethics, and cybersecurity awareness. Teaching students how to critically assess digital content and understand their digital footprint will empower them to become informed digital citizens. Furthermore, project-based learning approaches can encourage students to engage

with real-world digital challenges, such as investigating misinformation, coding basic security applications, or creating responsible social media campaigns.

Educational institutions should implement strong cybersecurity policies and train students on data privacy. Providing guidance on secure passwords, privacy settings, and responsible online communication can help minimize cybersecurity risks. Schools should also collaborate with cybersecurity experts to create engaging workshops and simulations that teach students how to recognize online threats. Additionally, integrating cybersecurity education into all subjects rather than limiting it to IT courses ensures that all students develop a strong foundation in digital security.

Teachers and parents should emphasize academic integrity and the ethical use of AI and other digital tools. Establishing clear policies on plagiarism and responsible AI use, along with teaching students about copyright laws and digital ethics, fosters responsible digital citizenship. Encouraging open discussions on digital dilemmas—such as deepfakes, AI-generated content, and ethical hacking—can help students develop a more nuanced understanding of digital ethics and make responsible decisions when using technology.

Professional development programs should equip teachers with technological skills and pedagogical strategies for digital education. Encouraging collaboration between educators through workshops, online communities, and knowledge-sharing platforms can improve adaptation to digital teaching methods. Schools should also provide on-demand technical support and mentoring for teachers, ensuring they feel confident in integrating digital tools into their lessons. Additionally, incorporating AI-driven teaching assistants that help teachers personalize student learning experiences can further enhance education in the digital age.

Digital innovation in education presents both challenges and opportunities. By addressing the digital divide, fostering digital literacy, enhancing cybersecurity, promoting ethical digital behavior, and supporting teacher training, educational institutions can shape responsible and informed citizens. As technology continues to evolve, it is essential to adopt a proactive approach to ensure that students not only become proficient digital users but also responsible contributors to a sustainable and ethical digital society.

Bibliography

- Buckingham, D. (2019). *The Media Education Manifesto*. Polity Press.
- Selwyn, N. (2022). *Education and Technology: Key Issues and Debates*. Bloomsbury Academic.
- Ribble, M. (2017). *Digital Citizenship in Schools: Nine Elements All Students Should Know*. ISTE.
- Livingstone, S., & Third, A. (2017). *Children and Young People's Rights in the Digital Age*. Oxford University Press.
- UNESCO (2023). *Guidelines for Digital Learning and Teaching*. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

**„EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ:
Cum Să Pregătim Viitorul Nostru Comun”
„Formarea cetățenilor responsabili în era digitală”**

Trăim într-o eră în care tehnologia a avansat foarte mult și informațiile pot fi culese foarte ușor folosind motoare de căutare. Printr-un singur click putem avea acces la instruire asistată de calculator, putem colabora cu persoane aflate la mii de kilometri distanță, putem realiza proiecte comune chiar dacă nu suntem în aceeași încăpere, putem avea acces la fenomene inaccesibile altfel, putem avea acces la biblioteci virtuale sau muzee online, putem păstra legătura cu familia sau cu prietenii, sau putem obține informații într-un timp redus și cu costuri minime. Tehnologia Informației face ca noi să fim la un click distanță de ceea ce ne interesează. Avansul tehnologiei informaționale a schimbat radical modul nostru de viață, de comunicare cu ceilalți, de recepționare a informațiilor. În secolul următor este de așteptat ca rolul informaticii în viața noastră să fie esențial; orice elev va trebui să stăpânească acest domeniu pentru a obține cu ușurință ceea ce își dorește.

Adaptarea sistemului de educație și formare la evoluția tehnologică reprezintă un proces complex, necesar pentru pregătirea și perfecționarea resurselor umane și element esențial al dezvoltării, modernizării și inovării societății. Utilizarea noilor tehnologii digitale este calea directă pentru a face școala mai atractivă pentru elevi, mai adaptată nevoilor și stilului lor de viață, mai eficientă în a dezvolta competențe, generând educație pe tot parcursul vieții.

Asistăm la o ascensiune în digitalizarea sistemului educațional din România. Prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), unitățile de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, inclusiv cele care funcționează în cadrul instituțiilor de învățământ superior, precum și cluburile sportive, palatele copiilor, centrele județene de asistență psihopedagogică sunt dotate cu echipamente TIC, mobilier, materiale și softuri educaționale și sportive.

Tabla interactivă este un instrument ușor de utilizat, bazat pe tehnologia electromagnetică, care sporește implicarea cadrelor și a elevilor, transformă orele de curs în adevărate experiențe interactive. Grație tehnologiilor informaționale procesul de predare-învățare devine din ce în ce mai accesibil și mai interesant. Concomitent cu dezvoltarea acestora evoluează și tablele interactive, care reprezintă un bun instrument didactic în realizarea unor prelegeri sau seminarii captivante. Tabla interactivă oferă oportunitatea eficientizării instruirii, cu posibilitatea de a face adnotări sau completări direct pe orice aplicație deschisă de tipul Word, Excel, Power Point sau chiar pe un site. Toate prezentările pot fi înregistrate în timp real, salvate, imprimare și trimise prin e-mail, pentru a putea fi vizualizate sau editate. Flexibilitatea oferită de tabla interactivă face posibilă rularea oricărei resurse multimedia sau a navigării pe Internet, textele fiind introduse, atât cu markerul, cât și cu ajutorul tastaturii virtuale.

Un rol esențial îl au platformele de e-learning ce devin din ce în ce mai importante în domeniul educației, în contextul unei lumi într-o continuă evoluție digitală. Acestea s-au transformat într-o bază fundamentală pentru a oferi elevilor oportunități de învățare modernizate, flexibile, confortabile și accesibile, așa cum sunt cerute de instituțiile de învățământ.

Un avantaj semnificativ al folosirii platformelor de învățare online este posibilitatea pe care o oferă educatorilor de a personaliza strategiile de instruire pentru a răspunde cerințelor specifice ale elevilor. Având în vedere diversitatea culturală și varietatea nivelurilor de cunoaștere ale elevilor, profesorii pot ajusta metoda și intensitatea instruirii individualizat. Mai mult, flexibilitatea inerentă a acestor platforme permite profesorilor și utilizatorilor să dezvolte sau să colaboreze la proiecte, fără a fi limitați de locația geografică.

În societatea de azi, o persoană care, prin dezvoltarea unui set de competențe, este angrenat în mod activ, pozitiv și responsabil atât în cadrul comunităților reale, cât și virtuale, la nivel local, național și global este un cetățean digital.

În acest mod, cetățenia digitală devine un concept comprehensiv care vizează pregătirea oricărui pentru a putea folosi tehnologiile informaționale și de comunicare (TIC) într-un mod responsabil, eficient și efectiv, beneficiind de oportunitățile pe care această societate digitală le poate facilita, și, în același timp, conștientizând riscurile la care se poate expune. Devine evident astfel faptul că, cetățenia digitală este mai mult decât un set de resurse și norme continuu actualizate cu privire la utilizarea responsabilă și eficientă a TIC, fiind, în același timp, un instrument educațional, cu reguli și principii care sunt corelate și care pot fi transpuse în cadrul activităților curente pe care orice individ le desfășoară într-o societate dominată tot mai mult de tehnologie.

Orice persoană care navighează online și/sau folosește în mod regulat TIC are cel puțin o dublă cetățenie, și anume cetățenia națională și cetățenia digitală. Cetățenia digitală presupune competențe și abilități specifice, participare și responsabilitate, drepturi și îndatoriri.

Drepturile digitale sunt drepturile omului în era digitală. Prin urmare, acesta cuprinde drepturile pe care le implică accesul și utilizarea acestor tehnologii. De asemenea, este necesar să se ia în considerare obligațiile și responsabilitățile corespunzătoare care revin statelor și tuturor utilizatorilor pentru a proteja aceste drepturi.

Istoria ne-a arătat că progresul tehnologic duce la evoluție socială, standarde și speranță de viață ridicate. În prezent, tehnologia digitală este lider în ceea ce privește evoluția tehnologică, impactul acesteia fiind resimțit în toate domeniile economice și sociale.

BIBLIOGRAFIE:

- <https://oercommons.org/authoring/58444-educatie-pentru-cetatenie-digitala-digital-literac/1/view>
- <https://edict.ro/responsabilitati-in-lumea-digitala/>
- <https://www.storyboardthat.com/ro/articles/e/cet%C4%83%C5%A3enia-digital%C4%83>

Cetățean ieri, utilizator digital azi

Profesor înv. primar: Vizante Florina

Școala Gimnazială Vânjuleț

Evenimentele din ultima perioadă aduc în atenția cetățenilor digitalizarea la un nivel ridicat care presupune cunoașterea și mânuirea unor dispozitive și aplicații menite să ne faciliteze munca și viața. Într-o lume în care informațiile circulă cu o viteză amețitoare în mediul online, oare suntem conștienți de puterea pe care o avem doar la un...click distanță? Știm noi să folosim responsabil această putere?

Societatea privește digitalizarea ca pe cea mai înaltă formă de progres și evoluție și a îmbrățișat tot pachetul de opțiuni pe care era digitalizării le oferă. Toate acțiunile noastre din mediul online indiferent cât de ne semnificative ar fi au puterea de a schimba, modela și influența opinia publică.

Cetățeanul de azi este unul activ în online, informat, educat și mai puțin responsabil. De ce ne confruntăm cu un cetățean mai puțin responsabil? Poate nu știe ce să facă cu atâta informație venită din mediul online? Selectivitatea ar trebui să primeze în formarea cetățenilor responsabili care ar trebui să treacă prin filtrele realității tot ce primește din mediul digital.

Acuratețea informațiilor digitale este o provocare pentru cetățenii activi. În era informației, unde fluxurile de date sunt constante și deseori copleșitoare, este esențial ca cetățenii să poată discerne informațiile autentice de cele false sau înșelătoare. Cu noile reglementări propuse, cetățeanul va avea instrumentele necesare pentru a înțelege cine se află în spatele mesajelor pe care le vede online, care sunt interesele acestora și cum sunt țintite aceste mesaje către el.

În centrul oricărei inițiative, indiferent de natura ei, se află cetățeanul, opinia publică. Când cetățenii sunt bine informați și pot înțelege contextul în care sunt prezentate informațiile, ei devin mai capabili să ia decizii informate și să participe activ la procesul digital. Este un pas semnificativ către consolidarea unei cetățean europene mai responsabil, mai rezistent la manipulare și dezinformare.

Totodată își face simțită prezența o nevoie acută de claritate și veridicitate a informațiilor din online. Prin asigurarea transparenței în ceea ce privește sursa și intenția mesajelor digitale, cetățenii sunt echipați cu instrumentele necesare pentru a evalua critic informațiile pe care le primesc. În acest fel cetățenii își crează o barieră împotriva manipulării și dezinformării.

Într-o lume în care informația circulă cu o viteză fără precedent, societatea se confruntă cu provocări unice. Pe măsură ce ne bazăm din ce în ce mai mult pe mediul digital pentru a ne informa, ne confruntăm și cu riscul de a fi induși în eroare de informații false sau înșelătoare. În acest context, o societate bine informată nu este doar o societate puternică, ci și o societate rezilientă.

Cetățeanul contemporan este consumator al mediului digital, de aceea este imperios necesar educația cetățenilor în legătură cu mediul online, identificarea informațiilor nocive și înțelegerea contextelor virtuale.

Digitalizarea a cuprins toate sectoarele care s-au grăbit să rămână în fruntea adoptării tehnologiilor securizate și eficiente tocmai pentru protejarea cetățenilor. Era digitală ne promite un viitor în care mediile de învățare sunt atât accesibile cât și securizate. Necesitatea simplificării interacțiunilor online și menținerea securității datelor este văzută ca un pas critic către o experiență digitală mai integrată.

Îngrijorările privind confidențialitatea, protecția datelor și potențialul de utilizare abuzivă trebuie abordate cu celebritate pentru a promova încrederea și acceptarea cetățenilor. Deși aceste metode oferă comoditate și ușurință în acces, ele pot, de asemenea, să expună utilizatorii la riscuri majore legate de confidențialitatea datelor.

În concluzie, atitudinea pozitivă a cetățenilor față de digitalizare este un semnal pozitiv către progres, dar subliniază, de asemenea, necesitatea unei abordări echilibrate care să țină cont de potențialele riscuri legate de securitatea și confidențialitatea datelor. Educația privind securitatea cibernetică și responsabilizarea utilizatorilor să gestioneze și să protejeze propriile date personale sunt pași esențiali în această direcție.

Bibliografie

1. <https://infocons.ro/atitudinea-cetatenilor-fata-de-digitalizare-in-educatie-rolul-identitatii-digitale-securizate/>
2. <https://europuls.ro/cetatenia-activa-in-era-digitala-puterea-din-spatele-ecranului>

Cetățenia digitală începe din școală

Prof. înv.primar: Vizante Florina

Școala Gimnazială Vânjuleț

Cetățenia digitală este în atenția publică. Părinți, profesori, administratori și școli încep să îmbrățișeze ideea de a-i învăța pe elevi despre alfabetizare media și despre folosirea în siguranță și responsabilă a internetului. Din simplul motiv că elevii indiferent de vârsta la care se află sunt ușor de influențat și manipulat în mediul online fiind predispuși la anumite riscuri atunci când accesează diverse site-uri, ar fi necesar o educație digitală încă din școală.

Cetățenia digitală este un concept care include o sferă de premise teoretice, pornind de la cele care subliniază latura tehnologică și mergând până la cele care investighează felurile în care mediul digital poate ajuta la dezvoltarea unor noi forme de cetățenie. La fel ca oricare altă formă de educație, educația digitală ar putea ocupa un loc important într-o eră în care digitalizarea a cuprins toate sectoarele.

Cetățenia digitală este un set de norme care reglementează folosința corectă și responsabilă a tehnologiilor. Perspectiva normativă îndeamnă tinerii utilizatori să înțeleagă drepturile și responsabilitățile care survin din această postură de cetățean digital și prezintă necesitatea unui comportament sigur, legal și etic. Cetățenia digitală ia ființă pe măsură ce profesorii îi instruiesc pe elevi cu privire la o gamă de practici digitale, incluzând cum să accesezi media digitale, cum să respecti legea copyright-ului și alte legi și cum să îmbunătățești măsurile de siguranță online. Cercetările sugerează, în dezvoltarea conceptului de cetățenie digitală, includerea laturii de respect și sprijin. Tinerii care sunt respectuoși și care oferă altora sprijinul online sunt mai puțin predispuși să-i hărțuiască pe alții și sunt înclinați să intervină ei înșiși atunci când detectează abuzuri.

Iată câteva exemple care pun bazele unei cetățenii și educații digitale de la catedră, ba mai mult era digitală ar fi trebuit să vină însoțită cu acest manual de „responsabilități”. A forma cetățeni digitali responsabili înseamnă a cunoaște alfabetizarea digitală, eticheta, siguranța online și a face diferența între informații private și cele publice. Un cetățean digital responsabil discernе o informație adevărată de una falsă, își setează bariere împotriva manipulării și deține capacitatea de a descifra intențiile mesajelor online sau ce puțin de a-și lua măsurile de protecție a datelor personale.

Cetățenia digitală este capacitatea de a participa prin online în societate, de a avea un rol în societate. Studiile arată că persoanele care folosesc frecvent internetul, sunt familiarizați cu mediul digital, care găsesc, înțeleg, evaluează și aplică informațiile găsite online, au acces la beneficii sociale sporite. Cetățenia digitală este un precursor al participării politice. Cu cât mai mult acces la informații și servicii online, cu atât mai mare beneficiul de pe urma acestei participări crescute.

Există o legătură strânsă între participarea online și cetățenia digitală. O participare deplină în societate cere un nivel avansat de cunoaștere a media digitale, mai exact abilitatea de a produce, colabora, împărtăși, critica media folosind tehnologii curente și emergente.

Cetățenia digitală include cititul, scrisul și angajarea într-un dialog care contribuie la discuții democratice mijlocite de media digitale. Noul punct central este crearea de conținut partajat de semeni și participarea în grupuri care sunt formate din persoane cu interese similare.

În urma accesării mediului online, tinerii dezvoltă două forme de cetățenie : cetățenie din simțul datoriei și formatoare.

Cetățenia digitală din simțul datoriei este fundamentată pe responsabilitate civică, pe apartenența la diverse grupuri și reflectă un stil ierarhic atât în diseminarea informației, cât și în accesul la pozițiile de lider. În acest model, elevii dezvoltă cetățenia prin vot, corespondență către editori sau prin înscrierea în organizații ale elevilor. Pe de altă parte, cetățenia formatoare este fundamentată pe o atitudine mai relaxată în ceea ce privește angajamentul împreună cu grupurile de semeni. Ea se bazează pe interacțiunea online doar pentru a strânge informații care să ajute la definirea și dezvoltarea individului.

Educatorii și profesorii se pot folosi de cetățenia digitală pentru a lega interesele extracuriculare ale elevilor de cele care țin de educația lor formală. Crearea și distribuirea de mesaje de interes public, înscrierea în diverse grupuri sau implicarea directă în activități pe rețelele sociale sunt doar câteva feluri prin care profesorii și educatorii pot pregăti elevii pentru implicare în societate în zonele lor de interes personal. În primă instanță, era digitală aduce oportunități ce schimbă profund cadrul vieții oamenilor. Diferitele probleme pe care le trăim în societate – mai ales cele ce țin de interacțiunile cu ceilalți (libertatea, egalitatea, dreptatea etc.) – nu sunt atinse de dezvoltarea tehnologiilor de comunicație și vor putea fi rezolvate abia pe căi tradiționale.

Cetățenia digitală se poate manifesta în multe feluri. Deoarece mulți tineri sunt pricepuți în comunicarea valorilor proprii și în influențarea atitudinilor și comportamentelor semenilor lor prin social media, profesorii și educatorii au rolul și oportunitatea de a-i ajuta pe elevi să dezvolte abilități prin care elevii să identifice probleme, să creeze media persuasive și să distribuie strategic aceste produse media către comunitățile lor. Așadar, cetățenia digitală cuprinde o gamă largă de topicuri și oportunități de implicare a tinerilor într-un mod educat și responsabil astfel încât să se pună bazele unor viitori cetățeni digitali responsabili.

Bibliografie

1. https://www.europedirect-tm.ro/wp-content/uploads/2018/12/Ghidul_cetateanului_digital_2018.pdf

TEHNOLOGII DIGITALE UTILIZATE ÎN AGRICULTURĂ

Prof. VLAD ANETA
LICEUL ECONOMIC „P. S. AURELIAN,, SLATINA

Tehnologiile digitale din agricultură pot spori performanța fermelor prin îmbunătățirea durabilității, a productivității și a rezilienței, în special prin intermediul tehnologiilor internetului obiectelor (IoT), al senzorilor, al analizei datelor (de exemplu, pe baza inteligenței artificiale) și al sistemelor de sprijin decizional, conducând la operațiuni agricole mai adaptate și mai precise.

Utilizarea a tehnologiilor digitale în agricultură poate aduce mai multe beneficii:

- ✓ **Optimizarea producției:** Digitalizarea poate sprijini fermierii să ia decizii mai bune, să optimizeze operațiunile și să crească productivitatea, conducând la profituri mai mari și la un sector agricol mai durabil. Tehnologiile agricole de precizie reduc factorii de producție și costurile de producție, precum și amprenta de mediu a activităților agricole, prin optimizarea utilizării resurselor și reducerea deșeurilor;
- ✓ **Îmbunătățirea bunăstării animalelor:** Aplicațiile digitale pot spori bunăstarea animalelor, de exemplu prin urmărirea condițiilor de sănătate;
- ✓ **Creșterea condițiilor de muncă:** Automatizarea și optimizarea prin intermediul tehnologiilor digitale, inclusiv al roboticii, reduc volumul de muncă fizică și mentală al fermierilor, ceea ce duce la îmbunătățirea condițiilor de muncă;
- ✓ **Creșterea competitivității:** Digitalizarea ajută sectorul agricol european să rămână competitiv la nivel mondial, oferind soluții inovatoare și creând noi oportunități de afaceri pentru toți actorii de-a lungul lanțului valoric.

Exigențele agriculturii moderne țin de productivitate și eficiență ridicată. Reducerea costurilor, reducerea timpului de lucru și siguranța controlului asupra activităților agricole în globalitatea lor sunt factorii esențiali ai rentabilității și competitivității, atât pe plan intern, cât și pe plan extern.

Tehnologiile de poziționare, transmiterea fără fir și prelucrarea informațiilor au modificat considerabil modalitățile de abordare a exploatării agricole. Agricultorii sunt din ce în ce mai apți pentru a controla și ameliora fiecare operațiune, de la semănat la recoltat, și au trecut de la gestiunea la hectar, la gestiunea pe metru pătrat.

Informațiile de pe teren pot fi transferate rapid și fiabil către instrumentele de gestiune, pentru analiza informațiilor colectate și definirea acțiunilor ulterioare.

Sistemele GPS constituie o categorie aparte a acestor instrumente. Sistemele GPS pentru agricultură pot fi împărțite în trei mari categorii:

- ghidare și măsurare;
- autohidare;
- urmărirea flotei și a consumului de carburant.

Sistemul de ghidare este un aparat bazat pe tehnologia de geolocalizare prin satelit (GPS). Pornind de la o linie de reper (dreaptă sau curbă) și de la definirea lățimii de lucru a utilajului, sistemul este capabil să genereze linii virtuale care vor fi urmate de către șofer.

Sistemele de ghidare aduc un nivel de precizie și control suplimentar, permițând cunoașterea poziției utilajului și menținerea acestuia pe o traiectorie precisă și repetabilă, chiar și în condiții meteo dificile (noapte, praf, pantă sau soluri heterogene).

Avantajele ghidării agricole prin satelit:

- Economie (carburant, erbicide, pesticide etc.);
- Rapiditatea lucrării;

- Calitatea lucrării, oricare ar fi condițiile de vizibilitate.

Sisteme de ghidare

- ❖ Autoghidarea permite preluarea controlului vehiculului și valorizarea la maximum a GPS-ului. Utilizarea sa este indispensabilă atunci când lucrăm cu corecție Omnistar (precizie 5-10 cm) sau RTK (precizie 2-3 cm).
- ❖ Urmărirea flotei și a consumului de carburant.

Aceste sisteme permit localizarea în timp real sau conform unui istoric, a mașinilor agricole și a angajaților care le utilizează, de la orice calculator sau telefon conectate la internet. Sunt generate rapoarte privind durata de lucru și consumul de carburant.

Consumul de carburant este urmărit de un captator instalat în rezervorul utilajului; în caz de depășire a unui prag de consum, un SMS va fi expediat către persoanele prestabilite.

Principalele modele de GPS-uri agricole sunt: **Centerline, Matrix, TrackGuide, mojoMINI.**

Fig. 1: Matrix 570

Fig. 2: TrackGuide

Fig. 3: mojoMINI

BIBLIOGRAFIE:

1. <http://www.affaires-roumanie.ro/gps>
2. <http://www.gps-agricultura.com>
3. www.agri-inovatie.ro
4. <http://agrintel.ro/>

Gamificarea-implicații educaționale

Prof. psihopedagog Drăgușin Ioana Raluca

Școala Profesională Specială Sf. Nicolae, București

Gamificarea este un termen de origine engleză – gamification- de la game – joc, în aceeași limbă.

În limba română, termenul „ludic”- având caracter de joc- are la origine termenul latin ludus-joc.

Gamificarea reprezintă „utilizarea strategiilor, modelelor, dinamicii, mecanismelor și elementelor specifice jocului în contexte diferite, cu scopul de a transmite mesaje, conținuturi sau de a schimba un comportament prin intermediul unei experiențe ludice, care să favorizeze motivația, implicarea și caracterul distractiv”. (Gallego, Molina și Llorens, XX Jornadas sobre la Ensenanza Universitaria de la Informatica, 2014).

Asistăm la o tendință în ascensiune manifestată în educație, care oferă multe posibilități de diversificare a strategiilor didactice, fiind în strânsă legătură cu robotica educativă, ce dezvoltă creativitatea și competențele digitale, precum și cu realitatea augmentată sau virtuală, care vin să completeze procesul de învățământ cu noi resurse și abordări. Aceasta presupune prezența sau adăugarea caracteristicilor jocului în activități care nu sunt considerate în mod tradițional jocuri. (Esther Cortes Martinez, 2016)

Prin gamificare se înțelege desfășurarea unui act didactic la oricare disciplină, ca și cum ar fi vorba despre un joc. Elementul central este elevul, care trebuie să înfrunte provocări, să ia decizii și să participe într-un mod activ în timp ce atinge diferite obiective stabilite în cadrul jocului. Unul dintre punctele forte ale jocului este acela că elevii, prin stabilirea obiectivelor și prin schimbul permanent de informații, își doresc să continue să joace, fapt care sporește creativitatea și motivația. De asemenea, gamificarea favorizează obținerea de rezultate și în contexte care nu sunt ludice, deoarece această tehnică îi învață pe elevi respectarea unor reguli, utilizarea rezultatelor în timp real, autonomia și dorința de progres. (Esther Cortes Martinez, 2016).

Această nouă strategie didactică oferă multe avantaje din punct de vedere pedagogic, permite dezvoltarea abilităților cognitive și de orientare spațială, îmbunătățește competențele în matematică, științe, limbă și comunicare, precum și competența digitală. Această tehnică permite transformarea lecțiilor tradiționale în joc, facilitând procesul învățării și transmiterea de conținuturi încă din primele faze ale acestuia. Există multe platforme și aplicații care permit ducerea la bun sfârșit a oricărui proces de gamificare, prin intermediul căruia vor crește motivația, creativitatea și rezultatele academice ale elevilor. (Esther Cortes Martinez, 2016).

Acest lucru se face cu scopul de a stimula elevii pentru a fi activi și motivați în propriul proces de asimilare a informațiilor și construire de noi cunoștințe și abilități.

Experiența de învățare devine mai plăcută, este transformată într-un joc interesant și atractiv. Explicația științifică pentru acest lucru este aceea că, atunci când individul se joacă și câștigă o recompensă, creierul eliberează o substanță numită endorfină. Acesta are structura chimică a unei proteine complexe și are un rol important în starea de bine a organismului. De asemenea, are rol stimulant, în sensul că persoana în cauză se simte capabilă de a face din ce în ce mai mult. Se creează astfel un cerc de influențe reciproce, în care numărul crescând al activităților crește nivelul încrederii în sine, al energiei și al motivației de a continua.

Enumerăm în continuare câteva dintre efectele pozitive ale introducerii gamificării în procesul de învățământ:

- crește angajarea activă a elevilor în rezolvarea sarcinilor de învățare prin joc, schimbă favorabil atitudinea acestora față de activitățile didactice, exersează atenția și concentrarea;
- transformă procesul de predare-învățare-evaluare în unul distractiv și interactiv, astfel că obiectivele educaționale sunt mai ușor de atins;
- facilitează simularea situațiilor reale de viață, precum și accesul prin intermediul realității virtuale a jocului la obiecte dificil de procurat sau periculos de utilizat;
- stimulează cooperarea între elevi și consolidarea spiritului de echipă în realizarea sarcinilor comune;

- potențează creativitatea și nivelul de participare activă la activitățile didactice;
- prin joc, elevii conștientizează la ce le pot fi utile cunoștințele sau abilitățile dobândite în procesul de învățământ.

În joc pot fi introduse diferite sisteme de recompensare a realizării sarcinii: puncte transformate ulterior în diverse avantaje (ex.: la 100 de puncte ai o notă de 10, când primul din clasă acumulează 300 de puncte organizăm o excursie etc.), trofee, trepte de clasament în funcție de care se pot acorda notele din catalog, tabele de scor pentru jocurile în echipă și orice alt sistem pe care îl imaginează cadrul didactic.

În sala de clasă, gamificarea poate fi integrată în mod firesc, prin transformarea unor lecții în situații autentice de joc. Elevii pot crea un personaj sau pot participa la lecția-joc ca parte a unei echipe câștigând puncte de experiență și recompense pentru acțiunile lor, precum și pentru ajutorul dat celorlalți parteneri din echipă. De asemenea, pot fi penalizați în cadrul jocului pentru acțiunile incorecte sau neadecvate.

Astfel, gamificarea poate fi considerată o metodă didactică modernă, activ-participativă, cu ajutorul căreia elevii sunt implicați activ în procesul de asimilare și interpretare a cunoștințelor și înțeleg mai bine lumea în care trăiesc, sunt plasați chiar în postura de cercetător, descoperă lucrurile prin ei înșiși. De asemenea, este stimulată funcția de operaționalizare a gândirii logice, prin căutarea permanentă de strategii pentru rezolvarea situațiilor aparute în joc. Cele mai eficiente strategii de învățare sunt cele bazate pe descoperirea individuală. Pe de altă parte, sunt activate psihomotricitatea și limbajul, care joacă un rol important în dezvoltarea psihică generală.

În opinia noastră, în gamificare, rolurile elevilor și profesorilor se schimbă față de rolurile clasice din abordările tradiționale ale procesului de predare-învățare. Astfel, primii devin, din receptori pasivi ai conținuturilor, participanți activi la construirea acestora, capabili de cooperare în cadrul lucrului în echipă, iar profesorii, din facilitatori de informații deja sistematizate, devin parteneri activi ai elevilor și mediatori ai procesului de învățare.

Având în vedere cele prezentate mai sus, considerăm că **avantajele** gamificării sunt următoarele: stimulează interesul pentru cunoaștere, facilitează contactul nemijlocit cu mediul, promovează socializarea, înțelegerea, acceptarea, respectul, incluziunea

educațională și socială, stimulează motivația pentru învățare și creativitatea, dezvoltă bune relații între elevi, promovează o atitudine pozitivă față de educație.

Cu toate acestea, există și unele **dezavantaje**: nu toate tipurile de cunoștințe necesare elevilor pot fi însușite prin gamificare și descoperire, învățarea în sine este un act personal și, în unele cazuri, pentru însușirea temeinică a conținuturilor este necesar studiul individual și exercițiul sistematic din partea elevului. Uneori, prin abordarea de tip joc perceperea realității poate fi distorsionată, în sensul că elevii pot înțelege în mod eronat că, în activitatea laborală viitoare, totul se reduce la a câștiga poziții și recompense. Pe de altă parte, gamificarea stimulează mult motivația extrinsecă, prin acordarea de recompense de diferite tipuri, iar cultivarea motivației intrinseci, a nevoii de cunoaștere, de a ști și a înțelege lucrurile în profunzime fără altă răspaltă decât însăși satisfacția că ai înțeles noțiunile și ce anume să faci cu acestea, poate fi ușor neglijată.

În concluzie, gamificarea este o tendință modernă în educație, iar cadrele didactice trebuie să se informeze și să se formeze în acest sens, pentru a o transforma într-un instrument util în procesul instructiv-educativ. Prin talentul și abilitatea lor, profesorii trebuie să îmbine în mod cât mai profitabil pentru elevi metodele tradiționale cu cele moderne, precum și noile tendințe în domeniu, astfel încât cei pe care îi instruiesc să beneficieze din plin de acestea, iar elementele pozitive ale metodelor și procedurilor să fie utilizate pentru a atinge obiectivele stabilite și scopul educației: dezvoltarea unor personalități puternice, capabile să facă față provocărilor vieții, care dețin cunoștințe și abilități ce le vor permite crearea altor cunoștințe și utilizarea a tot ceea ce știu și pot face pentru a crea strategii de rezolvare a problemelor și o integrare optimă socio-profesională.

Bibliografie:

1. Cortes Martinez, E. (2016). *Posibilități ale gamificării, realității augmentate și ale roboticii educative în etapa de educație preșcolară*. Valencia: GRIN Verlag, Open Publishing GmbH.
2. *Gamificarea în procesul educațional* (2016). Fragment preluat de pe <http://8albinute.blogspot.ro/2016/01/gamificarea-in-procesul-educational.html>.
3. *Gamificarea*(2017)https://www.google.ro/search?=gamificarea&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwjE29-R58LTAhXMApoKHYIhCzsQ_AUICigB&biw=1366&bih=662

Provocările educației în era digitală

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Elevii din ziua de astăzi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Majoritatea acestora, mai ales în mediul urban, au deja ca rutină folosirea internetului și a email-ului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook. Acest mod de comunicare se face simțit și în modul lor de a învăța. Chiar dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării (TIC), elevii menționați vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Comunicarea scurta sau abreviata de tip chat sau sms se face simțită deja se la nivelul standardelor gramaticale și al ortografiei și este clar că folosirea TIC acasa deja crează inegalități între elevi. Că vrem sau nu, când se schimbă contextul de viață, se schimbă și felul în care elevul învață.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în același timp creativ noilor tehnologii și sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii. De ce este important tipul de învățare care include TIC ?

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc

și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru. În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care traversează cel mult câteva contexte diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca mijloc de mediere pentru cunoaștere, iar din

perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție.

Până la urmă, nu e nimic nou soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul și mai noile tehnologii complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelate inovații menționate, acestea pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.
2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.
3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare .
4. Nu fii sedus de stilul atractiv tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine.

Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvate vârstei/gradului de înțelegere al elevului.

5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebui să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amețitoare de slide-uri.
6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare.

Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.

7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare.

Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ?

Teoretic, n-ar trebui să fie dificultăți. În realitate, ele pot apărea. Pentru un test simplu, întrebați-vă colegii ce cred despre integrarea TIC în procesul de învățare.

Veți primi răspunsuri de genul:

"N-am auzit despre așa ceva!", "Am auzit ceva, dar nu știu prea clar ce este.", "Asta e chestia aia nouă adăugată?",

"Cu ce e diferit de ceea ce știam deja, ce e nou în asta?",

"Păi n-avem cum să facem asta, costă mult și fonduri nu prea sunt."

Unii profesori consideră că anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip "cut and paste" în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare.

Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Alte dificultăți decurg din lipsa informației cu conotații practice imediate referitoare la TIC sau a unui ghid care să-i informeze pe profesori cum pot ajunge la ea.

De aceea, este nevoie stringentă de:

1. instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice care să implice utilizarea TIC.
2. crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare, bazată pe utilizarea TIC.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o schimbare de paradigmă cu implicații asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne.

Bibliografie:

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009;
2. Istrate, Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație în Lucrările Conferinței Naționale de Învățământ Virtual , Ediția a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educație și Cercetare, Editura Universității din București, 2010;
3. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București.

Educația în Era Digitală

Prof. Adrian VOICA,
Liceul Teoretic "Ion Barbu" Pitești

În ultimele decenii, evoluția tehnologiei digitale a transformat radical societatea în care trăim, având un impact profund asupra sistemelor educaționale din întreaga lume. Educația în era digitală nu se referă doar la utilizarea tehnologiei în procesul de învățare, ci și la schimbările fundamentale în modul în care accesăm informația, interacționăm și ne dezvoltăm abilitățile. Acest eseu va explora avantajele și provocările educației digitale, precum și modul în care aceasta modelează viitorul învățării.

Provocările și Oportunitățile Educației Digitale

Unul dintre cele mai importante avantaje ale educației digitale este accesibilitatea sa. Cu ajutorul internetului, resursele educaționale sunt disponibile pentru toți, indiferent de locație sau statut socio-economic. Platformele online, cum ar fi cursurile MOOC (Massive Open Online Courses), permit studenților din întreaga lume să învețe de la universități de prestigiu, eliminând astfel barierele geografice. Acest lucru nu doar că democratizează accesul la educație, dar și stimulează diversitatea gândirii și a culturii în cadrul comunităților de învățare.

Cu toate acestea, acest model de educație nu este lipsit de provocări. Unul dintre aspectele negative ale educației digitale este riscul accentuării inegalităților existente. Nu toți studenții au acces la tehnologie de calitate sau internet stabil, ceea ce poate duce la o disparitate în oportunitățile de învățare. În plus, dependența de tehnologie poate duce la distragerea atenției și dificultăți în menținerea motivației, mai ales în cazul tinerilor care sunt adesea expuși la numeroase distrageri online.

Interacțiunea și Colaborarea în Spațiul Digital

Un alt aspect important al educației în era digitală este modul în care aceasta facilitează colaborarea și interacțiunea între elevi și profesori. Platformele de învățare online și aplicațiile de comunicare permit studenților să lucreze împreună la proiecte, să participe la discuții și să colaboreze la soluționarea problemelor. Acest tip de învățare colaborativă poate spori creativitatea și gândirea critică, abilități esențiale în societatea contemporană.

Pentru cadrele didactice, tehnologia le oferă instrumente noi pentru a crea experiențe de învățare interactive și captivante. Prezentările multimedia, simulările și jocurile educaționale sunt doar câteva dintre modalitățile prin care profesorii pot angaja studenții și pot face lecțiile mai relevante și mai accesibile. În plus, feedback-ul instantaneu și evaluarea online permit o adaptare rapidă a conținutului și a metodologiei de predare la nevoile elevilor.

Educația Continuă și Învățarea Pe Tot Parcursul Vieții

În contextul unei economii globale în continuă schimbare, capacitatea de a învăța continuu devine din ce în ce mai importantă. Educația în era digitală sprijină ideea învățării pe tot parcursul vieții, oferind posibilități variate pentru formarea și dezvoltarea profesională. Studenții pot accesa cursuri și resurse online nu doar în timpul anilor lor de studiu formal, ci și pe parcursul carierei lor, ceea ce îi ajută să se adapteze la noi cerințe și oportunități.

Concluzie

În concluzie, educația în era digitală reprezintă atât o oportunitate, cât și o provocare. Semnificația și impactul acesteia asupra procesului de învățare sunt profunde și necesită o abordare atentă pentru a maximiza beneficiile și a minimiza dezavantajele. Atât educatori, cât și studenți trebuie să îmbrățișeze tehnologia ca un instrument de dezvoltare, promovând o cultură a învățării continue și a colaborării. Astfel, putem construi un viitor în care educația digitală devine un catalizator al progresului și al inovației în societatea noastră.

Era Digitală și Impactul Ei Asupra Educației

Prof. Nicoleta VOICA

Colegiul Național "I.C. Brătianu" Pitești

În ultimele decenii, dezvoltarea tehnologiei digitale a transformat profund modul în care accesăm, procesăm și utilizăm informația. Educația, ca domeniu esențial pentru dezvoltarea personală și profesională, nu a rămas imună la aceste schimbări. Educația în era digitală aduce atât oportunități impresionante, cât și provocări semnificative, ce merită a fi analizate în detaliu.

Accesibilitatea și Diversitatea Resurselor

Unul dintre cele mai semnificative avantaje ale educației digitale este accesibilitatea. Grație internetului, informațiile sunt la îndemână oricui, din orice colț al lumii. Platformele de învățare online, cum ar fi Coursera, edX și Khan Academy, oferă cursuri de la instituții academice de prestigiu, eliminând barierele geografice și financiare. Acesta este un pas semnificativ spre democratizarea educației, oferind șanse egale de învățare pentru toți.

Acest acces crescut la resurse educaționale diversificate stimulează o gamă variată de stiluri de învățare. Elevii pot învăța în ritmul lor, utilizând resurse precum videoclipuri, articole, podcasturi sau chiar simulări interactive. Această diversitate nu doar că îmbunătățește învățarea, dar și sprijină dezvoltarea gândirii critice, a creativității și a abilităților de rezolvare a problemelor.

Învățarea Personalizată și Adaptativă

Educația digitală permite o personalizare mai profundă a procesului de învățare. Software-urile de învățare adaptivă pot analiza performanțele elevilor și pot oferi conținut personalizat, adresându-se nevoilor fiecăruia. Aceasta poate ajuta la identificarea lacunelor în cunoștințe și la recomandarea resurselor adecvate pentru a le acoperi. Astfel, elevii pot beneficia de un sistem educațional mai ajustat la abilitățile lor, crescând eficiența și motivația.

Colaborarea și Interacțiunea Globală

Platformele digitale facilitează colaborarea între studenți din diferite colțuri ale lumii. Proiectele de grup, discuțiile online și forumurile permit schimbul de idei și perspective diverse. Acest tip de interacțiune nu doar îmbogățește experiența de învățare, dar dezvoltă și competențe interumane esențiale, cum ar fi comunicarea, empatia și respectul pentru diversitate.

Cu toate acestea, aceste oportunități vin la pachet cu provocări. Nu toți studenții au acces egal la tehnologie, iar discrepanțele digitale pot duce la inegalități în accesul la

resurse de învățare. De asemenea, pot apărea probleme legate de calitatea informației disponibile online. Nu toate sursele sunt credibile și poate fi greu pentru studenți să discerne între informațiile valide și cele false.

Distragerile și Sfide Tehnologice

O altă provocare semnificativă a educației digitale este distragerea atenției. Internetul abundă de distrageri, iar elevii pot avea dificultăți în menținerea concentrației atunci când studiază online. De asemenea, dependența de tehnologie poate afecta abilitățile sociale și interacțiunea față în față, un aspect crucial al dezvoltării personale.

În plus, cadrele didactice trebuie să se adapteze la noile metode de predare. Nu este suficient să se adopte tehnologia; profesorii trebuie să dezvolte competențe digitale și să creeze strategii de predare care să integreze eficient tehnologia în curriculum. Formarea continuă a cadrelor didactice devine astfel o necesitate, pentru a asigura un proces educațional de calitate.

Viitorul Educației Digitale

Privind spre viitor, este esențial ca instituțiile educaționale să îmbrățișeze revoluția digitală și să dezvolte o strategie coerentă pentru integrarea tehnologiei în educație. Colaborarea între educatori, instituții, administratori și tehnologi este crucială în crearea unui mediu de învățare eficient și echitabil.

Educația în era digitală ne învață că flexibilitatea și adaptabilitatea sunt esențiale. Abilitățile necesare, precum gândirea critică, creativitatea și competențele digitale, devin tot mai importante pe măsură ce piața muncii evoluează rapid. Ocupațiile viitorului vor necesita nu doar cunoștințe teoretice, ci și capacitatea de a se adapta la noi tehnologii și de a colabora eficient în echipe diverse.

Implicațiile pentru Sisteme Educaționale

Sistemele educaționale trebuie să răspundă acestor schimbări prin revizuirea curriculumului și a metodelor de evaluare. Educația bazată pe competențe, care se concentrează pe dezvoltarea abilităților practice și aplicabile, ar trebui să devină norma. Acest lucru implică și integrarea educației pentru abilități digitale, inclusiv programare, utilizarea instrumentelor de colaborare online și gândirea algoritmică.

De asemenea, educatorii trebuie să fie pregătiți să valorifice puterea datelor în procesul de învățare. Analiza datelor poate oferi informații esențiale despre evoluția elevilor și despre eficiența metodologiilor de predare. Un sistem educațional bazat pe dovezi va putea să ajusteze constant cursurile și resursele, asigurându-se că toate nevoile studenților sunt satisfăcute.

Siguranța și Etica în Educația Digitală

Pe lângă aspectele tehnice și pedagogice, educația în era digitală ridică și probleme legate de siguranță și etică. Protecția datelor personale și a intimității studenților devine o preocupare majoră în contextul creșterii utilizării platformelor online. Este esențial ca instituțiile să implementeze măsuri de securitate adecvate și să educe elevii despre comportamentul responsabil în mediul digital.

În același timp, cultivarea unei culturi a eticii digitale este crucială. Studenții trebuie să fie instruiți cu privire la importanța respectării drepturilor de autor, plagiatului și comportamentului responsabil în mediul online. Aceste aspecte nu doar că formează cetățeni responsabili, dar și sprijină dezvoltarea unei comunități educaționale în care colaborarea și respectul sunt valori fundamentale.

Rolul Părinților și Comunităților

Alegerea instrumentelor și resurselor tehnologice nu este responsabilitatea exclusivă a educatorilor; părinții și comunitățile trebuie să se implice activ în educația digitală a copiilor lor. Colaborarea între părinți și școală poate crea un mediu propice pentru învățare, unde tinerii sunt susținuți atât în dezvoltarea abilităților tehnice, cât și a celor sociale.

De asemenea, comunitățile pot juca un rol esențial prin furnizarea de resurse, cum ar fi accesul la internet de mare viteză și tehnologie pentru toți copiii. Acest lucru ajută la reducerea discrepanței digitale și asigură că fiecare elev are oportunitatea de a participa la educația digitală.

Concluzie

Educația în era digitală reprezintă o revoluție în modul în care concepem învățarea. De la accesibilitatea resurselor până la personalizarea experienței de învățare, această eră oferă oportunități fără precedent pentru toți cei care doresc să învețe. Totuși, pentru a beneficia pe deplin de avantajele acestei tranziții, este esențial să abordăm provocările specifice, să asigurăm egalitatea de șanse și să pregătim elevii pentru viitor.

Pe scurt, viitorul educației digitale depinde de colaborarea între toate părțile implicate: educatori, studenți, părinți și comunități. Împreună, putem construi împreună un sistem de învățare care nu doar că încurajează cunoștințele și abilitățile tehnice, dar și formează cetățeni responsabili și inovatori, capabili să contribuie activ la o societate globală complexă și în continuă schimbare. În acest fel, educația în era digitală devine nu doar un instrument de învățare, ci și un catalizator pentru dezvoltarea personală și socială, asigurându-ne astfel un viitor luminos.

EDUCAȚIA DIGITALĂ ȘI ROLUL EI

LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

Profesor învățământ preșcolar – Voicu Carmen

Grădinița cu program normal Eforie Nord/ Structură a Școlii Gimnaziale Nr.1 Eforie Nord

În contextual actual, noi, cadrele didactice din învățământul preșcolar am fost nevoite să identificăm soluții pentru menținerea comunicării cu copiii și părinții acestora, în vederea continuării învățării la distanță, cu elemente online, date fiind efectele pandemiei de Covid-19. Astfel, o mare provocare a constituit-o utilizarea platformelor educaționale. În marea majoritate a timpului, utilizarea instrumentelor digitale, a platformelor online, salvează timp și energie, captându-se ușor atenția preșcolarilor, desi sunt voci care contestă această abordare.

În ultimul timp, educația digitală a devenit una dintre preocupările prioritare ale învățământului românesc, prin impunerea alfabetizării și a comunicării digitale pentru orice participant la procesul instructiv-educativ. Învățământul virtual a devenit un fenomen în societatea românească în ultimii ani, iar efectele sale pe termen scurt, mediu și lung ar trebui evaluate mai atent.

Utilizarea resurselor educaționale digitale ne permite să dezvoltăm competențele digitale și de învățare, chiar și a celor mai mici învățăcei, să-i pregătească pentru aplicarea acestora în diverse situații din viața cotidiană, ceea ce conduce la sporirea calității și eficacității procesului educațional. Totodată, ele permit individualizarea procesului de instruire, adică putem avea nu doar o singură variantă de prezentare a materialului didactic a unei teme. Diversificarea variantelor de prezentare poate fi realizată, atât prin utilizarea diferitor conținuturi, cât și prin aprofundarea, detalierea, alternarea informației prezentate. De asemenea, ne permite alegerea anumitor metode și tehnici de prezentare a conținuturilor noi. Totodată, este important de menționat faptul că utilizarea resurselor educaționale digitale nu este posibilă fără instrumente digitale moderne.

Instrumentele de comunicare – instrumentele software și hardware folosite pentru organizarea procesului de comunicare, atât sincron, cât și asincron, dintre cele mai cunoscute, sunt: Skype, Google talk, Whatsapp, sisteme specializate pentru videodifuzare și videoconferințe etc. Numărul și varietatea lor crește continuu. Dintre instrumentele pentru comunicarea asincronă, cele mai des utilizate sunt: email, forumuri, bloguri, grupuri de discuții, RSS, repozitorii pentru imagini, texte și video (Slideshare, Google Forms, YouTube etc.). Specificul instrumentelor comunicaționale software este posibilitatea de

a transmite informația în timp real și de a o stoca, practic, fără restricții de volum. Instrumente hardware în aspect comunicațional sunt serverele de date, internet, canalele de comunicații și dispozitivele de rețea, care asigură transmiterea fizică a informației.

Dincolo de toate beneficiile pe care educația bazată pe resurse digitale le are, atât pentru copii, cât și pentru cadrele didactice, un lucru extrem de important nu trebuie pierdut din vedere: o integrare eficientă a noilor tehnologii, a metodelor interactive și resurselor digitale în procesul didactic reprezintă un proces complex, care nu vizează doar tehnologiile, ci și componentele curriculare și pedagogice, de organizare instituțională, competențe ale cadrelor didactice, proceduri și reguli clare, conștientizate de toți actorii care participă la procesul didactic.

Voi prezenta în continuare, o serie de instrumente digitale, platforme, care pentru fi utilizate, cu ușurință de cadrele didactice cu preșcolarii.

Jocurile on-line – sunt aplicații plăcute de către copii și de educatoare, deoarece își păstrează simțul ludic. Cele mai utilizate la vârstele timpurii sunt puzzle-urile on-line. Beneficii pentru preșcolari: un mediu de învățare confortabil, dar care necesită suportul adulților (al părinților, în cazul învățării de acasă). Copiii sunt încântați de jocuri, puzzle-uri, imagini care vorbesc... sunt încântați de reușita rezolvării sarcinilor.

JINGSAWPLANET- este o aplicație care permite încărcarea unui fișier de tip text sau fotografie și decuparea sub forme de piese în funcție de complexitatea dorită (de la 3 la câteva sute de bucăți). Este o aplicație gratuită și nu necesită crearea de cont de utilizator.

Jocurile didactice - instrumente care facilitează munca în sincron în cadrul conferințelor on-line. Dintre aceste instrumente, putem utiliza: Worldwall sau Learningapps.

WORLDWALL - este o aplicație utilă pentru cadrele didactice deoarece se pot crea jocuri interactive pentru susținerea învățării, fiind posibile de la 1 la 8 modele. (de exemplu: Cuvântul lipsă, Anagrame, Puzzle, Rebus, Adevărat sau Fals, Sortează, Deschide cutia etc). Este un instrument digital ușor de utilizat și plăcut de copii datorită elementelor ludice inserate.

LEARNINGAPPS - este o platformă care oferă modele de aplicații, precum și posibilitatea creării de conținut. Există aplicații interesante (de exemplu: rebus, unește perechile, puzzle, completează cuvântul lipsă etc.). Avantajul este că se pot ușor partaja (link, cod de încorporare) sau pot fi folosite drept material de învățare pe platforma LearningApps (creând clase în care să îi invitați pe copii).

QUIZIZZ - Este un instrument on-line pentru feed-back, cu ajutorul căruia se pot realiza evaluări formative într-un mod distractiv pentru preșcolari. Permite inserarea de răspunsuri multiple, imagini, audio text, sondaje, răspunsuri deschise; se pot utiliza atât pentru învățarea sincron live, cât și pentru cea de acasă. Au o interfață prietenoasă, se văd întrebările și sunt ușor de utilizat în diferitele modele oferite de platformă. Sunt importante pentru că oferă profesorului statistici, progresul copiilor, precum și rapoarte detaliate despre răspunsuri, timp etc.

În loc de concluzie

În context educațional, privitul la televizor sau folosirea altor dispozitive mai mult de câteva minute pe zi, fără un obiectiv clar și specific de învățare (decis, asumat și ghidat de un adult), creează premisele unor forme de pasivitate a copilului în raport cu procesul lui de dezvoltare. Stimulii din producțiile online sunt numeroși, atractivi, dinamici și cu greu se pot compara cu realitatea de zi cu zi. Aceștia stimulează producția de substanțe chimice responsabile de o stare de fericire, punând bazele unui comportament dependent încă mai înainte ca cel mic să poată alege altceva. Este esențială stimularea conectării cu viața, cu activitățile zilnice. Este important să hrănim conștiința unicității pe care fiecare om o are în lume și importanța sa în cadrul întregului numit *Viață*.

Bibliografie

Ceobanu, C., Cucuș, C., Istrate, O., Pânișoară I.O., *Educația digitală*, Polirom, 2020;

Organizația Salvați Copiii România, Programul Ora de Net (Suport de curs Profesor real într-o școală digitală)

Educația în era digitală

Prof. înv. primar VRÎNCEANU NICOLETA

Era digitală a adus schimbări fundamentale în modul în care educația este percepută, livrată și accesată. Tehnologia a transformat nu doar metodele de predare, ci și modalitățile prin care elevii interacționează cu informația. Această schimbare oferă oportunități unice, dar și provocări importante, care trebuie gestionate cu responsabilitate.

Tehnologia informației și comunicațiilor (TIC) a devenit un pilon central al procesului educațional. Instrumentele digitale, cum ar fi tabletele, laptopurile și platformele online, permit profesorilor să personalizeze predarea și să creeze lecții interactive. În același timp, elevii beneficiază de acces rapid la resurse educaționale variate, care îi ajută să-și dezvolte competențe cheie, cum ar fi gândirea critică, creativitatea și rezolvarea problemelor. Un exemplu elocvent este utilizarea platformelor de învățare precum Google Classroom, Moodle sau Microsoft Teams, care facilitează comunicarea între profesori și elevi.

Educația digitală aduce cu sine și avantaje precum **accesibilitate crescută** (elevii din zone izolate sau defavorizate pot accesa resurse educaționale online), **flexibilitate** (educația online permite învățarea în ritmul propriu, adaptată nevoilor individuale), **dezvoltarea competențelor digitale** (utilizarea tehnologiei în procesul educațional îi pregătește pe elevi pentru cerințele pieței muncii), dar și provocări. Dintre acestea, două cele mai importante, sunt **suprastimularea digitală** prin utilizarea excesivă a tehnologiei poate afecta capacitatea de concentrare și sănătatea mentală a elevilor și **pregătirea cadrelor didactice**, profesorii fiind obligați să se adapteze continuu noilor tehnologii, iar lipsa pregătirii adecvate poate reduce eficiența procesului educațional.

Tehnologia a redefinit semnificativ rolul profesorului în procesul educațional. În era digitală, profesorul nu mai este singura sursă de informație pentru elevi, ci devine un facilitator al învățării, un ghid și un mentor care sprijină elevii să navigheze prin volumul imens de informații disponibile online. De asemenea, profesorul joacă un rol esențial în asigurarea unui echilibru între utilizarea tehnologiei și nevoile educaționale tradiționale.

Profesorul în era digitală trebuie să creeze contexte de învățare în care elevii să fie activi și implicați. În loc să transmită pur și simplu informații, profesorul facilitează discuțiile, promovează gândirea critică și îndrumă elevii să descopere soluții prin utilizarea resurselor digitale. Pentru a rămâne relevanți, profesorii din era digitală trebuie să fie în permanență deschiși la învățare și să se adapteze la noile tehnologii. Acest lucru presupune participarea la cursuri de formare continuă, explorarea noilor instrumente digitale și integrarea acestora în procesul didactic. De exemplu, în cadrul unei lecții despre geografie, profesorul poate încuraja elevii să utilizeze Google Earth pentru a explora diferite regiuni ale lumii și să analizeze informațiile obținute pentru a răspunde unor întrebări complexe.

În același timp, atunci când informațiile sunt disponibile din nenumărate surse, profesorul are misiunea de a-i ajuta pe elevi să înțeleagă care informații sunt relevante, credibile și corecte. Acesta îi învață pe elevi cum să evalueze sursele, să detecteze știrile false și să utilizeze în mod etic tehnologia. Astfel, profesorul devine un mentor în dezvoltarea

competențelor digitale, ajutând elevii să dobândească alfabetizarea informațională, o abilitate esențială în era digitală.

Profesorii din era digitală folosesc tehnologia pentru a adapta predarea la nevoile fiecărui elev. Platformele digitale și software-urile educaționale permit profesorilor să analizeze progresul elevilor și să personalizeze conținutul și activitățile pentru a răspunde nivelului individual de înțelegere.

Rolul profesorului în era digitală este mai complex decât oricând. Într-o eră în care tehnologia poate fi folosită atât în scopuri constructive, cât și distructive, profesorul are rolul de a modela comportamente responsabile în utilizarea tehnologiei. Acesta îi educă pe elevi cu privire la securitatea online, respectarea drepturilor de autor, protejarea datelor personale și utilizarea tehnologiei pentru a contribui la binele comunității. Chiar dacă tehnologia joacă un rol central în educația modernă, profesorul rămâne esențial pentru dezvoltarea emoțională și socială a elevilor. În era digitală, elevii pot deveni izolați sau copleșiți de utilizarea excesivă a tehnologiei, iar profesorul este acolo pentru a le oferi sprijin, empatie și îndrumare.

Bibliografie

1. **Cuciureanu, L., & Popa, C. (2021).** *Transformarea educației în era digitală*. Editura Universitară;
2. **Grosu, A. (2020).** *Alfabetizarea digitală în școală: Provocări și soluții*. Editura Didactică și Pedagogică;
3. **Ministerul Educației Naționale (2023).** *Raport național privind digitalizarea educației în România*;
4. **Popescu, M. (2019).** *Educația în era tehnologiilor moderne*. Editura Polirom;
5. **Asociația TechEdu România (2023).** *Digitalizarea educației – oportunități și obstacole*.

Formarea cetățenilor responsabili în era digitală

**Prof. Zălog Elena-Cristina
Liceul Auto „Traian Vuia” Tg-Jiu**

În ultimele decenii, dezvoltarea rapidă a tehnologiei informației și comunicării (TIC) a adus schimbări semnificative în toate domeniile vieții sociale, economice și culturale. Educația, ca proces fundamental în formarea și dezvoltarea individului, nu a rămas imună la aceste schimbări. Astăzi, trăim într-o eră digitală în care tehnologia influențează în mod constant metodele de predare și învățare, iar educația se adaptează la noile cerințe ale lumii digitale. În acest context, educația digitală nu mai reprezintă un lux, ci o necesitate. Acest referat va analiza impactul tehnologiei asupra educației, avantajele și provocările educației digitale, precum și perspectivele viitoare ale acesteia.

1. Evoluția educației în era digitală

Înainte de apariția internetului și a tehnologiilor digitale, educația se desfășura în mod tradițional, prin predare față în față, cu resurse educaționale limitate la manuale și cărți. Însă, odată cu revoluția digitală, au apărut noi modalități de învățare, care sunt mult mai accesibile și mai eficiente.

Primul pas important în digitalizarea educației a fost introducerea calculatoarelor în școli, urmată de dezvoltarea internetului, care a deschis noi oportunități pentru accesul la informație și comunicare. În prezent, internetul joacă un rol central în educație, facilitând accesul la resurse educaționale din întreaga lume, permitând colaborarea globală și deschizând noi orizonturi de învățare. Platformele online de învățare, cum ar fi Moodle, Google Classroom și alte instrumente de învățare digitală, au devenit esențiale în educația modernă, oferind un mediu de învățare interactiv și personalizat.

2. Avantajele educației digitale

Educația digitală aduce multiple avantaje, atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Unul dintre cele mai mari beneficii este accesibilitatea. În trecut, accesul la educație de calitate era limitat de locație sau de resursele financiare. În prezent, prin intermediul internetului și al platformelor online, elevii pot învăța din orice colț al lumii, având acces la materialele educaționale oferite de instituții de prestigiu.

Un alt avantaj important al educației digitale este flexibilitatea. Învățământul online permite elevilor să studieze în propriul ritm, alegând momentul și locul în care vor învăța. Aceasta înseamnă că, indiferent de programul personal, elevii pot accesa materialele necesare pentru aprofundarea cunoștințelor lor.

Tehnologia digitală permite, de asemenea, personalizarea învățării. Platformele online și software-urile educaționale pot analiza progresul unui elev și pot oferi recomandări specifice pentru a-și îmbunătăți performanțele. Aceasta poate fi o metodă extrem de eficientă de a răspunde nevoilor individuale ale fiecărui elev.

3. Provocările educației digitale

Deși educația digitală aduce numeroase beneficii, aceasta vine și cu o serie de provocări. Una dintre cele mai mari dificultăți întâmpinate este diferențele de acces la tehnologie. Nu toți elevii beneficiază de același acces la dispozitive digitale și internet, ceea ce poate crea un decalaj semnificativ între cei care pot beneficia de educație online și cei care nu pot. Acesta este un aspect esențial de rezolvat pentru a asigura o educație echitabilă pentru toți.

Un alt obstacol este lipsa de pregătire adecvată a cadrelor didactice. Mulți profesori nu sunt familiarizați cu tehnologiile educaționale și nu au pregătirea necesară pentru a le integra eficient în procesul de învățământ. Astfel, este necesară o formare continuă a cadrelor didactice pentru a putea utiliza noile tehnologii într-un mod eficient.

De asemenea, educația digitală ridică și probleme legate de siguranța online și de protecția datelor personale. Elevii pot fi expuși la riscuri precum cyberbullying, fraude online sau expunerea la informații dăunătoare. În acest sens, este important să existe măsuri de protecție adecvate și educație privind utilizarea responsabilă a tehnologiei.

4. Viitorul educației digitale

Privind spre viitor, educația digitală va continua să evolueze și să se diversifice. În următoarele decenii, tehnologiile emergente, cum ar fi inteligența artificială, realitatea virtuală și augmentată, vor juca un rol tot mai important în educație. De exemplu, realitatea virtuală ar putea transforma complet modul în care elevii învață științele, permițându-le să participe la experimente virtuale sau să exploreze medii inaccesibile în realitate.

De asemenea, inteligența artificială ar putea personaliza și mai mult procesul de învățare, creând un învățământ cu adevărat adaptat fiecărui elev, ținând cont de stilul și ritmul lor de învățare.

În plus, se estimează că învățământul hibrid (o combinație între învățământul tradițional și cel digital) va deveni tot mai popular. Aceasta ar putea combina avantajele învățării față în față cu cele ale învățării online, oferind elevilor o experiență educațională diversificată și completă.

Educația în era digitală reprezintă o schimbare majoră față de formele tradiționale de învățământ. Tehnologia a revoluționat modul în care învățăm, oferind acces mai larg la informație, flexibilitate și personalizare. Cu toate acestea, provocările legate de accesibilitate, formarea cadrelor didactice și protecția online trebuie gestionate cu atenție pentru a asigura o educație echitabilă și sigură pentru toți elevii. Viitorul educației digitale promite să fie tot mai interesant și să aducă noi oportunități de învățare, iar integrarea tehnologiilor emergente va transforma și mai mult peisajul educațional.

Bibliografie

Anderson, C. A. (2014). *The Impact of Digital Technologies on Education*. *Educational Technology*, 54(3), 32-36. Oferă o analiză detaliată a modului în care tehnologiile digitale influențează educația la nivel global.

Dede, C. (2014). *The Role of Digital Technologies in Education*. In *Learning and the Digital World: Challenges and Opportunities*. Cambridge: MIT Press. Discută despre integrarea tehnologiilor digitale în educație și despre impactul acestora asupra învățării și predării.

Ertmer, P. A., & Ottenbreit-Leftwich, A. T. (2010). *Teacher Technology Change: How Knowledge, Beliefs, and Culture Shape Practice*. *Journal of Research on Technology in Education*, 42(3), 255-284. Analizează modul în care profesorii pot încorpora tehnologia în procesul de învățământ și ce factori influențează acest proces.

Geografia în era digitală – abordări la gimnaziu

Zăvoianu Ilie
Școala Gimnazială Nr. 1 Motru

Rolul formării competențelor digitale în rândul elevilor nu revine doar tehnologiei informațiilor și a comunicațiilor ci tuturor disciplinelor. Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte.

Geografia este una dintre disciplinele care utilizează tehnologia informației și poate contribui la dezvoltarea competențelor digitale în rândul elevilor din mai multe puncte de vedere. Noua programă școlară pentru clasele V-VIII include numeroase competențe specifice care se bazează pe educația digitală.

Cu ajutorul hărților interactive și GIS (Sisteme Informatice Geografice) elevii pot învăța să folosească Google Maps, Google Earth sau alte aplicații similare pentru a explora relieful, clima, principalele procese și fenomenele geografice. Folosind imagini oferite de sateliți pot fi analizate defrișări, schimbări climatice etc.

Iată câteva exemple de teme care pot fi abordate în cadrul orelor de geografie la gimnaziu, utilizând tehnologia digitală.

Tema 1. Monitorizarea schimbărilor climatice prin imagini satelitare.

Activitate: Elevii compară imagini satelitare ale aceleiași zone în ani diferiți (ex. defrișări în Amazon, topirea ghețarilor, creșterea orașelor). Site-uri utile: NASA Earth Observatory, Google Timelapse.

Obiective: Analiza impactului activităților umane asupra mediului și înțelegerea schimbărilor climatice.

Extensie: Pot realiza o prezentare despre locul ales, incluzând capturi de ecran și informații despre geografia zonei.

Tema 2. Explorarea lumii cu Google Earth și Street View

Activitate: Elevii aleg un loc celebru (ex. Marele Canion, Muntele Everest, Marele Zid Chinezesc) și îl explorează folosind Google Earth sau Street View.

Obiective: Dezvoltarea abilităților de orientare și analiza reliefului, climei și culturii unei regiuni.

Extensie: Pot realiza o prezentare despre locul ales, incluzând capturi de ecran și informații despre geografia zonei.

Tema 3. Detectivi geografici cu GeoGuessr

Activitate: Elevii folosesc jocul GeoGuessr, unde trebuie să ghicească locații de pe glob bazându-se pe imagini Street View.

Obiective: Dezvoltarea spiritului de observație și înțelegerea caracteristicilor regionale (arhitectură, vegetație, semne rutiere etc.).

Extensie: După ce identifică locația, pot căuta informații despre climă, relief și economie.

Tema 4. Crearea unei hărți interactive cu My Maps (Google Maps)

Activitate: Elevii creează o hartă digitală interactivă pe Google My Maps, unde marchează puncte de interes (ex. capitale, vulcani activi, situri UNESCO).

Obiective: Învățarea cartografiei digitale și localizarea geografică.

Extensie: Pot adăuga imagini, descrieri și videoclipuri pentru fiecare locație.

Tema 5. Simularea unui dezastru natural și gestionarea lui

Activitate: Elevii folosesc site-uri precum Earthquake Track sau Volcano Discovery pentru a urmări cutremure și erupții vulcanice recente. Ei își imaginează că sunt geografi sau oficiali care trebuie să răspundă la un dezastru.

Obiective: Înțelegerea impactului hazardelor naturale și dezvoltarea gândirii critice.

Extensie: Pot propune soluții pentru reducerea riscurilor și protecția populației.

Tema 6

Explorarea orașelor inteligente

Activitate: Elevii cercetează un oraș inteligent (ex. Singapore, Amsterdam, Barcelona) și creează un poster digital despre tehnologiile folosite pentru transport, energie sau mediu.

Obiective: Înțelegerea modului în care tehnologia ajută la dezvoltarea urbană.

Extensie: Pot propune idei pentru transformarea propriului oraș într-un oraș inteligent.

Considerăm că aceste teme pot fi integrate în lecții interactive, proiecte sau activități practice, făcând geografia mai captivantă pentru elevii de gimnaziu. Atragem atenția că educația digitală nu înlocuiește metodele didactice tradiționale ci vine ca o completare necesară a acestora.

Bibliografie

1. MÂNDRUȚ, Octavian; DAN, Steluța. *Didactica geografiei: o abordare actuală*. București: Editura Corint, 2014.
2. Programa școlară pentru disciplina Geografie, cls. a V-a – a VIII-a, București, 2017
3. https://teodoraursulica.files.wordpress.com/2012/12/utilizarea-gis-in-geografie_teodora-ursulica.pdf